

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

№ 1798.

VI

—

141

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α,
H O M E R I
O D Y S S E A.

Eiusdem Batrachomyomachia, Hymni,
aliaq; eius opuscula, seu catalecta.

Omnia Græcè & Latinè edita quàm emendatissimè,
Cum Præfatione, Scholijs, & Indice
D. Giphaniij.

Cum Gratia & Privilegio Casareo.

ARGENTORATI
Excudebat Theodosius Rihelius.

56

O M H P O Y
O A T K E I A
H O M E R I
O D Y S S E A

Einleitung zum ersten Buche, Hymnen,
Athen, ein geistliches Gedicht,
Gedicht über die Fahrt des Odysseus,
Gedicht über die Fahrt des Odysseus,
Hymnen

НБ ОНУ ИРНИИ ИРНИИЧНИКОВА

К.

Государственная Библиотечная
Академия
Историко-Литературный Музей

ILLVSTRI ET

GENEROSO D. D. LVDO-
VICO, LVDOVICI F. COMITI

Otingensi, &c. Domino suo cle-
mentissimo,

OB. GIPHANIVS IVRISCONS. S. D.

CITE Alcidas nobilis
& vetus orator, Odyseam
καλὸν ἀνδραπίνε βίε κάτοπρον
siue præclarum vitæ Spe-
culum; & poëta Horatius,
Sapientia Exemplar, Vli-
xem vocat. cum enim o-

mnes vitæ varietates; & casus in hoc opere
pulcherrimè depinguntur; cum in ijs diui-
na quædam lucet Vlixis prudentia. quare de
Vlixæ, rex ipse Menelaus,

Ἦδη μὲν πολλῶν ἑδάην βελόντε νόοντε &c.

eum multos viderit Sapiaentia & consilio
præstantes viros, multas regiones peragra-
fit; qui tamen cum Vlixæ comparari queat,
suis se oculis vidisse, aut reperisse neminem.
& Minerua ad ipsum,

Ἀλλ' ἄγε μινέπαι ταῦτα λεγόμεθα, &c.

Vlixem mortalibus; se dijs omnibus præsta-
re Sapiaentia.

De hac Virtute, generose Comes LVDO-
VICI, siue de scientia potius Ciuili, quam

† P R A E F A T I O G I P H A N I I
 auctor grauiſſimus Plato regiam, Ariſtoteles principem & dominam, ſeu ἀρχατεκτονικήν vocat; operi & inſtituto conuenienter fa-
 cturus videor, ſi breuiter exponam, qua illa ratione viaq; comparetur; vt, quam in Iliade rationem inſtitui de Re militari, eam hîc in Ciuili ſcientia perſequar, digitumq; tantum ad fontem, quod dici ſolet, intendam. nam dignitatis, (de qua, vt & de vſu, omniq; huius præclaris. ſcientiæ hodie penè ignotæ, vi & natura, commentarium ſingularem iam inſtitui) hoc vel vnum non leue argumentum eſſe poteſt, quod, vt de Poëtæ noſtri patria, vrbes; ita de huius ſcientiæ poſſeſſione multa hominum genera & ordines contenderint, Sophiſtæ, Oratores, Philoſophi, Politici, Iuriſconſulti. Verùm de modis & adiuuentis etſi magna ſemper fuit cõtrouerſia: nos ea quoque breuitatis cauſa, prætermiſſa; quam ſupra in Re militari, eam & hîc ſententiam amplectimur, Præceptis & Vſu ciuilem ſcientiam parari.

DE PERE-
 grinatione, &
 de peregrinis.

Huius autem viæ & modi quia vtriuſq; & particeps eſt Peregrinatio; eiufque ſingulare in hoc opere exemplar (cui enim non eſt nota, etiam prouerbio celebrata Vlixæ peregrinatio) proponitur: de hac potiffimum explicandû hîc mihi putauit. non tamen quem admodum vel inſtituenda ſit vel perficienda (cuius rei ex hoc ipſo opere egregia petere

tere documenta per se quisque poterit) sed, Anea & quatenus in rep. *εὐνομουμένη*, bonisq; temperata legibus & institutis, permitti debeat. Quæ res etsi hac ætate, vt alia *πολιτικά*, negligitur:

(*Proueniunt oratores noui, stulti, adolescentuli,*) quam magni tamen ea sit momenti & ponderis in vtramq; partem, cum ex ijs, quæ infra dicentur, faciliè intelligetur. tum Philosophorum Homerus, Plato, (sic eum vocabat Panætius) grauius demonstrat, qui lib. xij. de legib. bono legum scriptori viroque politico, monet hoc in primis curæ esse debere, vt de Peregrinatione & de Peregrinis diligenter & sapienter caueat: quod ea re neglecta, maximum detrimentum ciuitatibus adferatur, *βλάβη*, inquit grauisissimus ille scriptor, *μεγίστη πᾶσῶν*. Quare hic egregius de Peregrinatione & Peregrinis locus politicus, non solum quia magni momenti, & iuris, vt ita dicam, controuersi, sed etiam, quia à nemine de quo equidem cognōrim, sit tractatus, etsi requirit ille quidem longiorem commentarium, & peritiorem interpretem: nihil tamen vetat, summa sequi fastigia rerum, quantum epistolæ modus patietur; & ni fallor generose Comes,

animo satis hæc vestigia parua sagaci

Sunt, per quæ possis cognoscere cætera tute:

ita res accendunt lumina rebus,

ut cum poëta Lucretio loquar.

Omnis igitur hæc quæstio bimembris est Platoni, quem auctorem sequor. aut enim de Peregrinis in urbem recipiendis, pellen-
disque: aut de suorum Peregrinatione, di-
sputari solet. Græci breuiter & eleganter
ἀποδημίαν καὶ εἰσποδημίαν vocant. De utroq;
genere seu capite fuerunt olim & sapienti-
um virorum dissentientes sententiæ, & re-
rum p.instituta dissimilia. quæ tamen omnis
varietas tribus velut sinibus contineri, atq;
definienda mihi videtur. Nam alios fuisse
reperio, qui vtrumq; improbarent: qui ne-
que suos peregrinari paterentur, omnesque
peregrinos suæ vel urbis vel regni vsu pro-
hiberent. in his familiam ducunt Spartani;
quorum in urbe, vt eleganter Nicolaus Da-
mascenus Augusti Imp. amicus, *ἔλεγοις ἐμβίβην
ἢ καὶ ἐξέειν, ὅτε Σπαρτιάτης ξενίτῳ εἶν.* etsi longè an-
tiquiores Iudæi non absimile institutū diu-
tissime tenuerunt, Mose auctore: cuius sa-
cratis legibus omne ferè cū peregrinis com-
mercium illis vetitū fuisse, non solum ex li-
bris sacris cognosci potest, sed ex Trogo: qui
lib. xxvj. cauerunt, inquit, Iudæi, ne cum pe-
regrinis conuiuissent: quod ex causa factum,
paulatim in disciplinam religionemq; con-
uertit. non quo vicinorum more Aegyptio-
rum, aduenas, Moses vel necari vel malè ex-
cipi vellet, (nam de Iudæorum, & Mosis *φι-
λοσοφία*

λοξενία, eiusque humanissimis in peregrinos legibus Philo. in lib. περὶ τῆς φιλανθρωπίας eruditè disserit) sed ut ne eos apud se consenescere aut ætatem agere paterentur.

Fuerunt alij, qui suos illi quidem peregrinari permitterent, sed Peregrinos vel exterminarent, vel non reciperent. quod ipsum institutum cum prioribus quoq; duabus illis gentibus magis probatum fuisse video, (nam Spartanorum nota & à multis in quaestionem vocata est ξενηλασία) tum & Romani, quorum alioqui magna hac in re fuit licentia, eo interdum sunt vsi, testes sint leges Julia & Papia, de quibus Cic. alij. Apolloniatas quoq; eodem vsos commemorat Aelianus lib. xix. De Ægyptijs, quorum etiam ξενοκτονία iure accusatur, eorumq; Busiride, res est peruulgata, & meminit Strabo lib. xvij. ijs non ξενηλασίαν, sed ξενοκτονίαν quoque vsitatam fuisse. Omnibus denique barbaris commune hoc esse, auctor est Eratosthenes, peruetus & eruditus geographus, Peregrinos pellere: quem morem & Virgil. lib. 1. barbarum appellat. De Germanis veteribus, maioribus nostris, hoc Cæsar libro 2. & 4. commemorat, mercatoribus quidem aditū ad eos vix fuisse, ad Neruios ab Germanis ortos, planè nullum, qui nihil paterentur vini, reliquarumq; rerum ad luxuriam pertinentium inferri, quod his rebus relanguere

3 P R A E F A T I O G I P H A N I I

scere animos, & eorum remitti virtutem existimarent. quod hodie quoque in China & Catayo vsitatum fertur. alios verò aduenas & hospites quanta humanitate nostri olim sint complexi, exponit Tacitus: Conuictibus, inquit, & hospitij non alia gens effusius indulget: quemcunque mortalium arce re tecto nefas habetur, &c. Iam qui peregrinos recipiant, ipsi licet non facilè peregrinentur, hodie quoq; reperiuntur. nam Anglis accipi, absque publico commeatu non licere exteras regiones adire. quod idem vetat Plato lib. v. de legib. Reliqui sunt qui neque peregrinos vrbe, aut regno prohibere, & ipsi peregrinari consuèrunt. olim, Græci, Romani, Pœni, alij: hodie totus fere orbis. nam Pericles princeps Atheniensium apud Thucyd. lib. II. tacitè Lacedæmonios perstringens, de suis ciuibus eo nomine gloriatur, *τήν τε γὰρ πόλιν κοινῶ παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπέεργόμεν πῖνα.* quanquam Romani veteres meliori iure gloriari possunt, qui peregrinos non solum vrbe, sed etiam ciuitate facilè donarent: quod Græci contrà, Spartani, Thebani, ipsi Athenienses; qui *φυλάττοντες*, inquit Dionysius Halicar. lib. II. τὸ ἀξενεῖν cum nemine, εἰ μὴ ἀπαιτίας, ius ciuitatis comunicabant.

Expositis breuissimè veterum sententijs & institutis; restat vt item videamus, quæ
sententia

sententia maximè ciuitati sit salutaris, veroque magis consentanea. quæ dijudicatio etsi est perdifficilis rei tam cōtrouersæ & magnæ: tamen, vt instituta hæc disputatio perficiatur, prætermitti non debet. quæ quidem erit facilior, si argumenta illorum in mediū attulero, quibus permoti fuerint, cur hanc vel illam sententiam probarent. Qui igitur vel omnem peregrinationem, & cum peregrinis consuetudinem, vel alteram partem improbant, grauissimis illi quoque rationibus niti videntur. Constat inter omnes Politicos, Disciplina, resp. maximè contineri: aded quidem, vt de singulorum moribus ciuium, status ciuitatum pendeat. quod grauius ostendunt Plato lib. 4. de repub. Isoc. in Ariop. Aristot. libro 5. Polit. Dionys. Plutarch. alij. Præterea migrare & mutare instituta reipub. vel minima quæque, quàm sit perniciosum, cum omnibus est notum, tum ab ijsdem illis alijsque magnis viris præclare explicatur. Ad hæc igitur duo dubium nemini esse debet, quin tam in peregrinationibus, quàm in peregrinis recipiendis, magnum positum sit momentum. nam singulorum quidem in moribus & disciplina, quid consuetudo cum alijs possit, notum vel ex peruulgatis Theognidis versiculis,

Εἰθλών μὲν γὰρ ἀπ' εἰθλῶν

De vniuersis verò gentibus, pulchrè Liuius

10 P R A E F A T I O G I P H A N I I
lib. 38. Sicut in frugibus &c. Generosius, in-
quit, in sua quicquid sede gignitur: insitum
alienae terrae in id quo alitur, natura vertente
se, degenerat, &c. Martis viris cauenda ac
fugienda quamprimum amoenitas est Asia.
tantum hae peregrinae voluptates ad extin-
guendum vigorem animorum possunt, tan-
tum contagio disciplinae morisque; accolarum
valet. Hos vero externos mores & instituta
non solum addiscunt & imbibunt ipsi, sed
domum reuersi, alios quoque ciues inficere,
rerumque public. instituta conuellere nitun-
tur. Sic olim ex Persis & Asia luxuriam, de
Graecia & Africa calliditatem & perfidiam,
Roma seueritatem domum reportare solent.
hinc & L. Lucullus summus alioqui impe-
rator, valde olim reprehensus fuit, qui ex A-
sia affecto iam bello Mithridatico reuersus,
peregrinam luxuriam secum Romam depor-
tarit, *ἡρώτων*, inquit idem ille Nicolaus apud
Athen. lib. 6. *νευφῆς εἰσηγνῆς ἰσχυρίαις*. quan-
quam Liuius lib. 27. Marcello tribuit. & li-
bro 39. exercitui Asiatico. nam deuicto An-
tiocho, ab hoc peregrinae luxuriae origo in-
uecta in urbem est, &c. vix tamen illa, in-
quit, quae tum conspiciebantur, semina e-
rant futurae luxuriae. Scilicet Syracusanis
Marcelli spolijs caepta Romae, auetaque; poste-
rius per exercitum illum Asiaticum, ab L.
Lucullo tandem perfecta fuit, quin Syllano
quoque

quoq; exercitui culpam attribuit Sallustius. nam à Sylla ductus, inquit, in Asiam exercitus R. ibi primum insuevit amare, potare, signa, tabulas pictas, vasa cæolata mirari, ea priuatim ac publicè rapere, &c. quare Lycurgum laudat Valerius quod suos ab Asia abstinerit. Hac autem de causa Anacharsin quoq; postquam diu apud Græcos versatus, domumque reuersus πολὺς ὦν ἐν τοῖς Ἑλλησίν, patriæ instituta mutare vellet, suus ipsius frater, teste Laërtio, interfecit.

Neq; verò moribus tantum magna labe, rebusq; publicis pernicies hinc est metuenda: sed magna quoq; rei familiaris, magna sæpè temporis, sit iactura. ut nihil de valetudine dicam, quæ tam multiplici victus ratione, tot iactationibus, & crebra cæli mutatione fieri vix potest, quin sæpè numero corrumpatur. Prætera videre sæpè licet eorum qui diutius peregrinantur, amorem & studium aduersus patriam paulatim elanguescere. nam ut eleganter poëta, consuetudo, inquit, concinnat amorem. hinc & patriæ tandem existat contemptus necesse est, & peregrinorum aut exterorum amor & admiratio, sæpè etiam cum ijs conspirationes & consilia aduersus patriam. quod sapienti & præstanti viro Xenophonti accidit, propter diurnam cum Hagesilao Spartano consuetudinem.

Quapropter Seneca lib. xvij. epist. Quid, inquit, per se prodesse Peregrinatio cuiquã potuit? non voluptates illa temperavit, &c. Peregrinatio notitiam dabit gentium, novas tibi montium formas ostendet, inusitata spatia camporum, & irriguas perennibus aquis valles &c. cæterum neq; meliorem faciet, neq; saniozem, &c. Peregrinatio non facit medicum, non oratorem. nulla ars loco discitur.

De peregrinis autem in vrbes recipiendis eadem ferè dici possunt ac debent. nam quæ sui peregrinando, ea peregrini aduentando mala secum importare solent: luxum in cultu & victu, auaritiam, fraudes, mores peregrinos & instituta, religionem deniq; & cæremonias alias. quibus rebus permotus ξενιστήριον Lycurgus Sparte instituit, non tam veritus, ne, vt apud Thucyd. lib. 2. Pericles ait, sua instituta exteri cognoscerent & addiscerent, quam ne sua illi Spartanos, vsu & consuetudine docerent. vt. n. eleganter Plutarchus, ἅμα ξένοις δόμασιν, ἀνάγκη λόγους ἐπειστέναι ξένους, &c. Præterea cum Peregrinis immigrat linguæ, cultus, aliarum rerum dissimilitudo, mater omnis discordiæ & seditionis: aded vt multarum rerumpub. interitû ex hac dissimilitudine extitisse doceat Aristot. lib. 5. Polit. Omitto occultas coitiones, speculationes, & conspirationes, quæ peregrinorū
hac

hac licentia facilè suscipi & perfici possunt, cuius rei exempla commemorarem, ni spatio excluderem. Quid de Religione dicam? cui à peregrinis quanta labes sit metuenda, non Moses tantùm, qui Religionis maximè causa suis peregrinorum commercio & consuetudine interdixit, non etiam veterum principum Christianorum de hæreticis pellen- dis, aut tollendis, de paganis, Iudæis coër- cendis, leges; sed profanarum quoque gen- tium cura & diligentia commonefacere nos debeat, pudorem incutere. qua de re videan- tur quæstiones de sacris peregrinis, apud Cic. lib. 2. de l. Liuium lib. 39. Dionys. lib. 2. Sueton. in Tiber. & Senecam in Epist. Valer. lib. 1. cap. 3. Hæc aliaq; id genus adferri pos- sunt ab ijs qui vel peregrinari suos nolunt, vel aduenas vrbe regnoque suo prohibere solent.

Reliquum iam erat, eorum quoq; vt argu- menta, qui contrariam sententiam & insti- tutum probant, exponeremus. vbi de Pere- grinationis vtilitatibus multa dici possent, ea homines & prudentiam, & humanitatem & auctoritatem, multarumque rerum vsum & cognitionem sibi comparare: de Peregri- nis, eos non solùm propter naturalem inter homines necessitudinem, sed etiam propter rerum commercia & permutationes, duas omnium ciuitatũ causas & velut fontes, non esse

14 P R A E F A T I O G I P H A N I I

esse pellendos, vel exterminandos. Verùm, quia res hæc est longior, in præsentia tantum eam notare volui, aliàs Deo volente plenissimè explicaturus. Nam dijudicatio huius controuersia, quæ & ipsa vel maximè restat explicanda, cum ex prioribus aliqua capi potest, tum ex Platone peti: quem hac in re, lecti adhibita correctione, sequor, verba grauisissimi scriptoris extant. lib. xij. de legib. *ἡ δὲ δὴ ἴστις αὖ.* &c. quæ & ipsa vt nimis multa licet aurea, & huc plane referenda, omittere cogor.

Cum igitur generose Comes L V D O V I C E, locus hic de Peregrinatione in rep. sit grauis. spero hoc præclarum opus tibi ed carius futurum, vt in quo insigne Peregrinationis exemplar proponatur. idque eo magis quod Vlixem obseruarim ex Tacito, non solum in Oceanum Germanicum, (id enim omnibus notum) verùm in interiores quoq; Germaniæ partes penetrasse: adeoque vel in ipso Comitatu Otingensi, vel in vicinia, confinio, inquit ille, Rhetiæ & Germaniæ, eius, aut comitum, Græcorum certè monumenta tumulosq; olim extitisse. Quanquam tibi domestica Prudentiæ omniumq; virtutum exempla ac monumenta multa suppeditant, externis fortasse & Græcis vt non ita sit opus. Nam ex ea ortus es gente, & familia, quæ cū illustribus & claris, Germanicis familijs

milijs & gentibus cōparari meritissimè queat: siue antiquitatem, eamq; sinceram, siue opes & splendorem, siue denique viros & feminas virtute præstantes innumerabiles qui ex ea prodierint, spectemus. nam his ferè tribus claritas & amplitudo generis maximè aestimari solet. Vt enim antiquiora tempora omittam, gentem Otingicam. iam Othone Magno Imperatore, annis ab hinc plus quàm sexcentis claruisse, & illustrem, Casariq; ei præstantissimo carissimam fuisse constat, vt qui Insignibus gentis Otingicæ quædam adiecerit: quæ tunc solent esse magnarum virtutum rectèq; factorum rara præmia. Quod autem Tacitus de Germanis veteribus commemorat, eos nullis aliarum nationum conubijs infectos, propriam & sinceram & tantum sui similem fuisse nationem: eam laudem ex multis gentibus Germanicis, cū aliæ nonnullæ, tum Otingica iure sibi vindicare potest. alias namq; gentes quantumuis claras & illustres multas externo sanguine infectas, vt loquitur Tacitus, videmus hæc: externi permixtione sanguinis prudenter omissa, intra Germaniæ fines se continuit, & pura putaq; stirps esse Germanica maluit.

Quare & in Germania nulla ferè clara gens est, qua cum Otingicæ vel adfinitas, vel cognatio & necessitudo nō intercedat. commemorare licet Austriacam, Palatinicam, Saxoniam

xonicam seu Anhalticam, Burggraucam,
 Vuirtembergicam, Badenſem: vt minores
 etiã, claras & illuſtres gentes prætermittam.
 Nam Ludouicus nî fallor, VII. Iuditham
 Alberti Auſtriaci Cæſaris F. in matrimonio
 habuit. huius parens Ludouicus VI. ex Ha-
 gne Vuirtembergica duas filias procreauit:
 quarum alteram Irmengarden Adolpho Pa-
 latino Rheni, alteram Annam nomine Mar-
 chioni Badenſi nuptam collocauit. Cum
 Anhaltica & Saxonica gente clariffima non
 vna Otingicæ fuit neceſſitudo. nam vt alios
 omittam, & Ludouicus xiv. Heuam Anhal-
 dicam, & Ioachimus Vlrici F. Dorotheam
 eiufdem gentis principem vxores habuerūt,
 annis ab hinc centū. Quid de præclara & ve-
 tuſta Burggrauiorū Norimbergentium gen-
 te commemorem, è qua in Otingicam, Anna
 Burggrauiæ enupſit, collocata Ludouico. V.
 quantum meminiffe poſſum. Nam de Vuir-
 tembergica & Badenſi, gentibus valdè claris
 & illuſtribus, quanta penè fraterna cum ijs
 Otingicæ fuerit neceſſitudo, res notior eſt ex
 annalibus veteribus & recentioribus, quàm
 vt hic commemorari multis verbis debeat.
 prætereo & Lantgrauios Alſatiæ, & Lichte-
 bergicum, quibuſcum non leuis quoq; genti
 Otingicæ fuit cõiunctio. nam Henrici Lant-
 grauij Alſatiæ filiam in matrimonio habuit
 Ludouicus Otingenſis egregius princeps,
 annis

annis ab hinc 350. atque patrum memoria,
Lichtebergicam Elifabethā, Carolus Vuolff-
gangus.

Ex his ita summatim expositis, gentis O-
tingicæ non solùm vetus origo, puraque &
incorrupta progenies καὶ γυνώια soboles, sed
etiam opes seu potentia, dignitas & splen-
dor, quæ altera est clari generis nota, perspi-
citur. Neq; verò ex his cõiunctionibus tan-
tum, sed vel in primis ex virtutibus & præ-
clarè factis, atq; adeò ex latè patente Impe-
rio seu finibus, gentis Otingicæ præstantia
et amplitudo cognosci perspicuè potest. Ma-
gnus hîc mihi aperitur campus, generose
Ludouice, de tuis maioribus eorumq; rebus
gestis explicandi, de illorum pietate aduer-
sus Deum, in suos clementia, de prudentia,
fortitudine, alijs virtutibus: sed cogor intra
angustos epistolæ fines, quibus res illæ &
præclarè facta, quæ singularem commenta-
rium aliàs fortassis edendum requirunt, pro
dignitate explicari nequeunt. Nam si vel
domi in Imperio dissidium dirimendum, aut
esset cum exteris magni quid agendum: ple-
runque maiorum opera & prudentia tuorū
Cæsares aut Ordines Imperij vsos reperio.
Vt. n. hic illos, de quibus in Iliadem, aliosq;
omittam, quis ille, qui anno 1283. inter Cæ-
sarem Rudolphum, & principem Antisti-
tem ad S. Gallis arbiter delectus fuit? Duo

præterea illi, quos Albertus in annalibus, legatos à Ludouico Cæsare ad Benedictū scribit? Magna aut iustitiæ laude & auctoritate singulari floruit Ludouicus Senior in administranda Sueuia, cui toti præfuit tanquam Præses, adhaerens x. Adfessorib. designatus ab Imper. Carolo IV. In bellis verò & Re militari, non minor eorū enituit gloria. nam nulla ferè celebris fuit expeditio ab Imperio suscepta, cui non illi vel interfuerint, vel partim præfuerint. Ludouicus Otingensis, Imp. Friderici II. in bello sacro in Syriam usq; comes fuit. Ludouico Bauaro præstantiss. Imperatori semper præstò fuit Comes Ludouicus, eiq; omnibus in rebus intimus. etsi ea coniunctio postea in magnam simultatem conuertit.

His alijsque rebus domi & foris præclare gestis, & genti suæ magnum splendorem pepererunt, & honores illis debitos, magistratus, & dignitates summas in Imperio sunt assecuti: alij vt Præsides prouinciarum, alij Oratores, Legati, Arbitri, alij Præfecti aulæ Cæsareæ, vt Ludouicus ille Sigismundi Cæsaris aulæ Præf. equitum Præfecti, Duces Copiarum, Senatus Imperij principes delecti fuerint, summaq; cum laude præfuerint, mirari vt nemo iam debeat, genti Otingicæ cum illustribus & principibus gentibus ac familijs tantam semper fuisse cõiunctionem,
 toties

toties expeditam ad finitatem, ut supra exposui. Vnde factum quoque est, ut cum in Suevia Comitatum oppidis, foris, arcibusque multis distinctum cum agro uberrimo & latè patente, antiquitùs habeant insignem; tandem & cis Rhenum magna Alsatia parte sint aucti, factique Langrauij Alsatia, annis ab hinc. ccc. Quæ res etsi vulgo non ita est nota (ut plerique domi sumus peregrini & hospites, *καὶ εἰσι πᾶσιδες*) tamen vel hoc sit argumento, quod Domini à Fleckenstein suam ditionem in Alsatia sitam feudum Otingensium Comitum tanquam patronorum, ipsi clientes etiam hodie agnoscant. Nordlinga quoque celebre Imperij oppidum Otingenses Comites dominos ac patronos olim habuit. quo nomine bellum aliquando inter Ludovicum Oting. & Eberhardum Wuirtembergicum, Comites aliosque coniunctissimos, exortum, scribit in annalibus idem ille Albertus.

Iam verò pietate in Deum, virtutum omnium principe, & Scholarum studio qui excelluerint, cum ex maioribus tuis multos (cui argumento sunt ab ijs vel suscepta bella sacra, vel templa, scholæ, monasteria, nosocomia instituta, multisque redivisibus & donarijs aucta) tum in primis auum & parentem vestrum commemorare possum. Nam parens, Comes Ludovicus cognomine Iunior, etsi in varijs quoque & grauis. bellis, Pontifi-

20 P R A E F A T I O G I P H A N I I
cio, Gallicis, Turcico, atq; Ciuilibus, alijsq;
in actionibus politicis publicisque Imperij
virtus & prudentia eius singularis, magnique
semper habita, & Carolo V. Imper. probata
mirificè fuit: studio tamen Religionis Chri-
stianæ & constantia præter cætera excellui-
se videtur, vix enim ex aula & disciplina o-
ptimi Electoris Palatini Ludouici, ad paren-
tes reuersus, etiam nunc adolescens, contro-
uersias religionis, quæ tum primum agita-
bantur, cognoscere voluit. Et vt erat acri-
solertiq; ingenio (nam tardis virtus non il-
labitur) magno adhibito studio, Deoq; ad-
iuuante Veritatem tandem est affecutus. In
qua ille quantos progressus fecerit, quàm
constanter perseuerarit, longum esset, sin-
gillatim hic exponere, Tot enim peregrina-
tionibus & varijs expeditionibus, quibus
multa sæpè corruptelæ & labe contrahi so-
lent, inuictus ille semper, integer & rectus
permanfit. Quin etiam bello ciuili religio-
nis causa moto, qua constantia sit vsus, per-
spicuum est. qui de auitis patrijsq; finibus
& ditioe in exilium, quàm de sententiâ,
quam rectam semel iudicasset, decedere ma-
luit. Idemque longo pòst tempore in inte-
grum restitutus, etiam moriens, quàm sibi
curæ esset Religio, quàm eius velut semina-
rium, Schola, testatum posteris reliquit: te-
stamento alimentarijs xxiv. constitutis, qui
in Scho-

in Scholis ad Ecclesiæ aliosq; pios & publicos vsus educarentur. Qua autem aduersus Deum, eadem in patrem suum, auū vestrum **LVDOVICVM** Seniore[m] pietate fuit, quem (*Μεσῶν γὰρ ἀφθονοὶ θυραὶ*) vt primus ipse ad veritatem magno licet cum labore perduxit, ita constantem nunquam postea deseruit: quin potius in exilium vnā cum eo profectus quas potuit consolationes seni & pio parenti abhibere non destitit. Atque hanc parentis vestri in Deum patremq; pietatem, καὶ τὸ ἀντιπαλαγεῖν, Deus miraculo comprobauit. Nam Ciconiæ (auis pietatis cultrix,) quarum Otingæ magna est multitudo, multi in arce nidi (mirabile quidem dictu, sed ihi pernuulgatum) abeuntibus in exiliū auo, & parenti omnes continuò velut comites, auolarunt: totoq; exilij tempore annos ferè vii. Otingæ non visæ, tandem illis à Cæsare restitutis, & ipsæ eodem vniuersæ reuolarunt.

Etsi igitur illustris & generose adolescēs, Comes **LVDVICE**, hæc aliæque tam aliarum virtutum, quàm prudentiæ & pietatis exempla domi, vt dici solet, tibi nascuntur & extant innumerabilia: tamen vt Achillem fratri tuo generoso, ita Vlixem tibi, seu potius totum poëtam virtutum omnium pictorem suauis. & sapientis. vtriq; gratum hospitem fore arbitratus, eum ad vos mitte-

DE PRAEFATIO GIPHANII
re non sum veritus. nam de generosi Comit-
tis GOTFRIDI, cuius egregiam in me huma-
nitate sæpè coràm sum expertus, volunta-
te nunquam dubitavi: de tua verò quo mi-
nus dubitarem, non solùm ortu, & indole,
quam egregiam ab omnibus prædicari au-
dio, commotus fui, sed etiã CC. VV. D. Lud.
GREMPII à Freudentain, Nestoris, vt ita di-
cam, vestri, & D. Iacobi MOSERI Cancellar-
rij doctifs. principum Iurifcons. auctoritate
& consilio, quib. & clarifs. Nic. VVARM-
BVLLERVM vestrum, præstantifs. I. C. &
Antecessorem adsentiri existimo. Quare
cum hoc officium in te tuamq; gentem me-
um, generose LVDOVICE, licet exiguũ, non
molestũ tibi fore confido: tum vehementer
rogo, vt me, licet penè ignotum, cui tamen,
vestraq; clarifs. gentis obseruantifs. mea; q;
omnia commendata habere digneris. Vale.
Argentorato, Idib. Septemb.

Ill. Clem. V. deditifs.

Ob. Giphanius, Iuris V. Doctor.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Α.
Raphodias υπόθεσις.

ΘΕΩΝ ἀγροῦ ἀγίνεται πρὸ τῆ τὸν Ὀδυσσεύα εἰς Ἰθάκην
 πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς καλυψῆς νήσω· μεθ' ἧ ἡ Ἀθήνῃ
 εἰς Ἰθάκην παραγίνεται ὡς τὸν τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα μῆ-
 τη βασιλεία φωνῶν, ἡχομένης δὲ ὁμιλίας, παρανέστιστα ἡ Ἀ-
 θηνῶν τηλεμάχῳ, παραχρησάσα δια τὴν τῆ πατρὸς ζήτησιν,
 εἰς πύλον μιν, ὡς νήσορα, εἰς πάριον δὲ, ὡς μῆδικον,
 ἀπέρει, ἔμφασιν δ' αὖτα ὡς θεὸς εἶη, καὶ τῶν μνηστῆρων γίνετα
 θυωχία.

ODYSSEAE HOMERI, AVT, I
 compositionis argumentum.

DEORVM consilium fit de Ulyssē in Ithacam mitten-
 do à Calypso Insula. Post quod Pallas in Ithacam
 proficiscitur ad Telemachum, similis facta Mentæ regi
 Taphiorum. Facto autem colloquio Pallas adhortata
 Telemachum, ut proficisceretur ad patris inquisitionē:
 in Pylum quidē, ad Nestorem: in Spartam verò ad Me-
 nelaum, euanuit, indicio dato quod dea esset. & proco-
 rum fit conuiuium.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ, Η
 Αλφα βραχυδία.

Αλφα, θεῶν ἀρχὴ, ὀδυσηίδι παλαιᾷ θάρσος.

ΑΝΔΡΑ μοι εἴνεπε μοῦσα πολύτροπον, ὅς
 μάλα πολλὰ
 Πλάγχθη, ἐπεὶ εἴης ἱερὸν πολίεθρον ἔ-
 σφρασε· (γνώ.)
 Πολλῶν δ' ἀνδράπων ἴδεν ἄστα, καὶ νόον ἔ-
 Πολλά δ' ὄγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄνχ' ἑυμῶν,
 Ἀρνύμενθ' ἠὲ τε ψυχῶ καὶ νόσον ἑταίρων·
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς ἐτάροις ἐρρύσατο ἱέμενός τ'·
 Αὐτῆ γὰρ σφετέρησιν ἀταδάλιησιν ὄλοντο,
 Νηῖοι, οἳ χ' ἔβης ἑσπρίονθ' ἠελίοιο.
 Ἠδίον· αὐτὰρ ὁ πῶσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμῶν.
 Τῶν ἀμώθεν γὰρ θεὰ δύρατερ διὸς εἰπέ καὶ ἡμῖν.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσοι φύρον αἰπιῶ ὄλεθρον,
 Οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφάσγες ἠδὲ θάλασσαν.
 Τὸν δ' ὄϊον νόσου κεχημένον ἠδὲ γυναικός,
 Νύμφη πότνι ἔρυκε καλυψάδ' ἴα θεάων
 Ἐν ασπί γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν ἔει.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε σφειπομένων ἐνιαυτῶν,
 Τῶ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι.
 Εἰς ἰθάκην, ἔδ' ἔνθα πεφυγμένθ' ἦεν αἰέθλων,
 Καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
 Νόσφι ποσειδέωνθ'· ὁ δ' ἀσπερχές μινέαινεν
 Ἀπὸ θεῶν ὀδυσηῖ, πάρθ' ἠὲ γαῖαν ἰκέσθαι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαδε πηλέθ' ἐόστας,
 (Αἰθίοπας τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔρατοι ἀνδρῶν,
 Οἱ μὲν δυσσμένῃ ἑσπρίονθ', οἱ δ' ἀλιόντος.)
 Ἀπτόων τούρων τε τὰ σφνειῶν ἑκατόμβης.
 Ἐνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενθ'· οἳ δ' ἄλλοι
 Ζηλὸς ἐνὶ μαγαροῖσιν ὄλυμπις ἀθροοὶ ἦσαν.
 Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Μνήσατο γὰρ χ' ἑυμῶν ἀμύμονος αἰγίδαοιο,
 Τὸν ῥ' ἀγαμημονοίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν ὀρέσσης·

25

ODYSSEAE HOMERI, I. COM-
positio.

In primo libro est decorum concio, Vlyssæ
Palladi confidentia.

VIRUM dic mihi Musa versutum, qui valde
multum
Erravit, postquam Troia sacrum oppidum
diripuit (novit.
Multorum aut hominū vidit verbes et mores
Plurimos vero ille in mari passus est dolores suo in animo,
Magna cura servans suamq; animam & reditum sociorū:
Sed neque sic eripuit socios tametsi cupidus.
Suis enim ipsorum nequitijs perierunt
Stulti, qui boues supergradscutis solis
Comederunt: ast is his abstulit reditus diem.
Horum partem aliquam dea filia Iovis dicit & nobis.
Iam alij quidē omnes quotquot effugerant saevam mortem
Domi erant, belloq; elapsi & mari,
Hunc solum reditus indigentem atq; uxoris,
Nympha veneranda detinebat Calypso diua dearum
In specub. cauis, illum imprimis cupiens sibi maritum esse.
Sed quando tempus venit circummeantibus annis
Quo ei destinatum dī domum redire
In Ithacam, neq; tum exeri erat certaminum,
Etiam inter suos amicos: dī vero miserabantur omnes,
Præter Neptunum: ille indefinenter irascebatur
Divino Vlysi, antequam suam in terram veniret.
Sed ille quidem Aethiopiæ accesserat longē semotos,
(Aethiopiæ quæ bisariam divisi sunt, vltimi hominum,
Alij quidem occident. alie solis, alij vero orient. alie)
Communicans taurorumq; & agnorum hecatombas.
Ille delectabatur conuiuio aspidens: caterum dī alij
Iovis in regia Olympi congregati erant.
His autem sermones cepit pater hominumq; deorumq;
Recordabatur enim in animo inculpatis Aegisthi,
Quem Agamemnoniades in chytus occidit Oreste:

Malorum
rum homo
bi causa.

Neptunus
lus Vlyssi
fensus.

Τῷ δ' ὄν' ὀπιμνηθεῖς, ἐπεὶ ἀθανάτοισι ματηύδαι,

Ω πόποι, οἳ δὴ νυ θεοὺς βροτοὶ αἰπίωνται.

Ἐξ ἡμῶν γὰρ φασὶ κακ' ἔμμεναι, οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ

Σφῆσιν ἀπαδαλίησιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.

Ως καὶ νῦν αἰγίθος ὑπὲρ μόρον ἀτρείδαο

Ἰὴμ' ἀλοχρον μνησὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοσήσαντα,

Εἰδὼς αἰπὴν ὀλεθρον. ἐπεὶ πρὸ οἱ εἶπομεν ἡμῖν,

Ἐρμείαν πῆμφαντες εὐσκοπον ἀρχειφόντην,

Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάαδμα ἀκοίτην.

Ἐκ γὰρ ὀρέσασθαι σὺς ἔωσται ἀτρείδαο.

ἄρ' ἔβησθ

Ὅππῃ τ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἢς ἡμῖρεται αἴης.

Ως ἔσασθ' ἔρμείας. ἀλλ' οὐ φρένας αἰγίθιοιο

Πῶς ἀγαθὰ φρονέων νῦν δὲ ἀδρόα πατ' ἀπέπασθ.

Τὸν δ' ἡμῖβεςτ' ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀδμήνη,

Ω πάτερ ἡμέτερε χρονίδη, ὑπάτε κρείοντων,

Καὶ λίλυ κείνός γα τοικόπι καίτε ὀλέθρων

Ως ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γα μέζοι.

Ἀλλὰ μοι ἀμφ' ὀδυσηῖ δαΐθρονι δάσεται ἦτερ

Δυσμορφῶ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάθει,

Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλόεσσι θαλάσσης,

Νῆσος δεινδρήεωσθ. θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει

Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρανθ, ὅσπε θαλάσσης

Πάσης βῆνθεα οἶδεν, ἔχει δὲ τε κίονας αὐτῆς

Μακράς, αἰ γαῖάν τε καὶ ἠρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι

Τῷ θυγάτηρ δύσηνον ὀδυρόμενον κατερύκει

Αἰεὶ ὃ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλλοῖσι λόγοισι

Θέλγει, ὅπως ἰθάκης ὀπιλήσεται. αὐτὰρ ὀδυσηὺς

Ἰόμενος καὶ χαπνὸν ἀποθρόσκοντα νοῆσται

Ἦς γαίης, θανέειν ἡμῖρεται. ἐδὲ νυ σοὶ σφ

Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ὀλύμπια. ἐνὺ τ' ὀδυσηὺς

Ἀρχειῶν παρὰ νηυσὶ χεῖρ' ἔτατο ἱερὰ ῥέζων

Τροίη ἐν ἀρείρῃ; τί νῦ οἱ τόσον ὀδύσασθ ζεῦ;

Πῶ δ' ἀπαμειβόμενος παρεσέθη νεφεληγαρέτα ζεῦς

Τέχων ἑμῶν, πτόν σέ κπος φύγῃ ἕρκος ὀδόντων;

Πῶς ἂν ἐπειτ' ὀδυσηῖθ ἱγὰ θεοῖσσι λαδοίμην;

Ὅς πῆρι μὲν τόσον ἐστὶ βροθῆν, πῆρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν

Ἀθανάτοισιν ἔδωκα τὰ ἠρανὸν ἀίρω ἔχουσι;

Huius ille memor his Verbis immortales affatus est:

Papa ut felices deos mortales culpant.

Ex nobis enim inquirunt mala esse qui Verò ipsi

Suis stulti ijs præter fatum angores patiuntur.

Quemadmodum & tunc Aegisthus præter fatum Attidis

Duxit uxorem sponsam, ipsum Verò occidit reuersum,

Veritas grauem mortem, quoniam illi prædiximus nos.

Mercurio missò speculatore Argicida:

Neq; ipsum occide, nec duc uxorem.

Ex Oreste enim erit Ultio Attidæ,

Postquam pubuerit & suam desiderabit ditionem.

Sic ait & Mercurius: sed non mentem Aegisti

Persuasit bona consulens: nunc simul omnia luit.

Huic respondit postea dea casta Pallas:

O pater noster Saturnie summe regum,

Et valde ille quidem merita perijt morte:

Sic pereat & alius, quicumq; talia fecerit.

Verum mihi pro Vlyssè bellicoso cruciatur cor

Infelice, qui sanè dnu ab amicis calamitateri patitur

Insula in circumstua, sibi Umbilicus est maris,

Insula syluosa: dea Verò intra domum habitat

Atlanti filia multiscij, quiq; mari

Omnes profunditates nouit, sustinet autem columnas ipse

Longas, qua terramq; & caelum amplectuntur:

Eius filia infortunatum lugentem detinet.

Semper enim mollibus & dulcibus sermonibus

Demulcet, et Ithaces obliuiscatur: ceterum Vlysses

Cupiens scel sumum exilientem videre

Sua terra mori desiderat, at non tibi tandem

Conuerteritur charum cor, Olympic, nonne Vlysses

Græcorum apud naues gratis abatur sacrificando

Troiam lata? quid illi tantum irascaris, ò Iupiter?

Huic respondens allocutus est nubium congreg. Iup.

Mea filia, qualis sermo excidit septum dentium?

Quomodo unquam ego Vlyssie diuini obliuiscerer?

Qui longè superat prudentia homines plurima, & sacra Dñs

Immortalibus persoluit, qui caelum latum inhabitant?

Iouis Verbi
in deorum
cilio: Ioin
in malis l
os accusa

Minerua
Vlyssè Iou
orat.

Iupiter M
neruz res
det,

Ἀλλὰ ποσειδάων γαίηοι Θ' ἀσκελὲς αἴεν
 Κύκλωπος καζόλωται, ὃν ὀφθαλμοὶ ἀλάωσιν,
 Ἀντίθεον πολύφημον, ὃν κράτος ὀπὶ μέγιστον·
 Πᾶσι κυκλώπιοι· Δῶσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυος θυγάτηρ ἄλδος ἀβρυχίτιο μέδοντος,
 Ἐν ἀπίοσι γλαφυροῖσι ποσειδάωνι μιγείουσα.
 Ἐκ τῆ δὴ ὀδυσῆα ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Οὔπ' ἀτακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ παρίδος αἴης.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε ἀειφραζώμεθα πάντες
 Νόσον, ὅπως ἐλθῆσι, ποσειδάων ἧ μεθήσει
 Ὀν χέλον. ἔ μὲν γάρ τι δωρήσονται ἀντία πάντων
 Ἀδαιάτων, ἀέκτι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.

Τὸν δ' ἡμείβετ', ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ω πάτερ ἡμέτερε κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 Εἰ μὲν δὴ νῦν τότο φίλον μακάρεσσιν ἐοῖσι,
 Νοσῆσαι ὀδυσῆα διήφρονα ὄνδε δόμονδε,
 Ἐρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον ἀργειφόντιν
 Νῆσον ἐς ὠκυζήλιον ὀτρυνόμεν, ὄφρα τάχιστα
 Νύμφη ἀπλοκάμω εἴπη νημερτέα βελλῶ,
 Νόσον ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἰθάκην δ' ἐσπλάσομαι, ὄφρα οἱ ὕδν
 Μᾶλλον ἐποτρυνῶ, καὶ οἱ μὲν Θ' ἐν φρεσὶ θεῶν,
 Εἰς ἄρρητὸν καλέσονται κερηκομόωντας ἀχαιοὺς,
 Πᾶσι μνηστέρων ἀπειπόμεν, οὔτε οἱ αἰεὶ
 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζοισι, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 Πέμψω δ' ἐς ἀσάρτιν τε καὶ ἐς πύλον ἡμαθόντα,
 Νόσον πυσόμενον πατρὸς φίλου, λῆπου ἀκούσει,
 Ἡ δ' ἵνα μιν κλέος ἰθάλῶν ἐν ἀνδράποισιν ἔχουσιν.

Ως εἰποῦσ', ἰσὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέλιδρα
 Ἀμβρόσια, χεύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμῖν ἐφ' ὕψελι,
 Ἡ δ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα ποικίς ἀνέμοιο·
 Εἶλετο δ' ἀλκιμονέγγυθ', ἀκαχμέων ὀξεί χαλκῶ,
 Βειδύς, μέγα, σιβαρόν, τῷ δ' ἀμνησι σίχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσεται ἐξέμωπάτην.
 Βῆ δὲ κατ' ἠλύμποιο κερήνων αἰζῆσσαν
 Στῆ δ' ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ὅππ' ἀργυροῖς ὀδυσῆθ',
 Οὔδου ἐπ' ἀυλαίῳ· παλάμη δ' ἔχε χαλκεον ἔσχος,

*Sed Neptunus terram continens assiduò semper
Ob Cyclopem irascitur, quem oculo privavit
Diuinum Polyphemum, cuius robur est maximum
Inter omnes Cyclopias: Thoosa autem eum peperit nymphe
Phorcynis filia maris indomiti regis
In specubus canis Neptuno mixta.*

*Ex eo tempore Vlysses Neptunus terra quassator
Neutiquam occidit, errabundum arcet. a. a patria terra.
Sed agite nos ipsi vero dispiciamus omnes
Reditum, quo pacto contingat, Neptunus autem deponat
Suam iram: neq; enim quisquã poterit contra omnes Ventus
Immortales ipsis inuitis scilicet Deorum contendere.*

*Huic respondit deinde dea casta Minerva:
Opater noster Saturnic, supreme regnantium,
Siquidem nunc hoc gratum beatis dijs,
Redire Vlysses prudentem ad suam domum.
Mercurium tum internuncium Argicidam
Insulam in Ogygiam celeriter mittamus, et celerimè
Nymphe pulchricoma edicat firmam solvant aem,
Reditum Vlyssis prudentis, et redeat.
Porro ego in Ithacam proficiscar, et ei filium
Magis excitem, et ipsi robur in mente ponam,
In concionem vocando comatos Græcos,
Omnibus procis interciderè, qui eius semper
Pecora pingui a maciãt, et flexipedes sinuosos cornib. boues.
Mittam autem in Sparten et in Pylum arenosam
Reditum, sciscitaturum patris sui, sicubi audiret,
Atq; ut eum gloria insignis inter homines habeat.*

*Sic facta, pedibus subligavit pulchra calaria,
Immortalia, aurea, quæ ipsam ferebant super mare,
Et super rotundam terram simul cum flatu Ventis.
Accepit autem fertem hastiam, acuminatam acuto are
Grauem, magnam, validam quæ domat acies Virorum
Heroam quibus etiq; irascitur forti patre nata.
Descendit. a. ab Olympi Verticib. impetu ruës precipitãter.
Stabat autem Ithaca in populo ad Vestibulum Vlyssis,
Limine in aula, in manu autem gerebat ferream hastiam.*

Εἰδομένη ξείνων ταφίαν ἠγήταε μάντη.
 Εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
 Πεισοῖσι περὶ πάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 Ἡμενοὶ ἐν οἴνοισι βοῶν οὐς ἔκτανον αὐτοί.
 Κήρυκας δ' αὐτοῖσι καὶ ὄσσηροὶ θεράποντες,
 Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισχον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
 Οἱ δ' αὖτε πύργοισι πολυκρήτοισι τραπέζας
 Νίβον, καὶ περιτίθεντο, ἰδέε' κρέα πολλὰ δατεῦντο.
 Τῷ δ' ἄπο πολύφρονος ἰδέε' Πηλεΐδης θεοειδής·
 Ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 Ὡσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἶπο δὲν ἑλθὼν
 Μνηστῆρων τῆν' μὲν σκέδασιν κ' ἰδύματα δειήν,
 Τιμῷ δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσει.
 Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἶπε δ' ἀθλίω·
 Βῆ δ' ἴσθς περὶ θυροῖο, νεμεσινήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ξεῖνον δητὰ θυρήσιν ἐφ' ἑσάμαν. ἐγγύθι δ' ἔσας
 Χεῖρ' ἔλε δεξιτερῶν, καὶ ἑδέξατο χάλκεον ἔγχυτο.
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πειρόντα προσήυδα,

Χαῖρε ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσασαι, αὐτὰρ ἔπειτα
 Δείπνε πιστόμενος μνηστῆσαι ὄπλιό σε χεῖν.

Ὡς εἰπὼν ἠγείτο, ἠ δ' ἔαπετο παλλὰς ἀθλίω·
 Οἶδ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντοῦθεν ἔσαν δόμου ὑψυλοῖο,
 Ἐσχυτο μὲν ῥ' ἔπεισε φέρων περὶ κίονα μακρῶν,
 Δικροδέκης ἐντοῦθεν ἐυξέοι, ἐνθάδ' ἄρ' ἄλλα
 Ἐσχέ' ὀδυρσπῆος τελασιφρονος ἴστατο πύλλαι.
 Αὐτῷ δ' ἐς θρόνον εἴσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πατήσας
 Καλὸν, δευδάλεον, ὑπὸ δ' ἔρηις ποσὶν ἦεν.
 Πὰρ δ' αὐτὸς κλισιῶν θέτο ποικίλον, ἕκτοθεν ἄλλων
 Μνηστῆρων, μὴ ξεῖντο ἀνεηδέεις ὄρυμα γδῶν,
 Δείπνῳ ἀθήσανεν, ὑπὸ φιάλοισι μετελθῶν,
 Ἦ δ' ἵνα μιν περὶ πικρὸς στοιχομένοιο ἔροιτο.
 Χήρυξ δ' ἀμοφίπολος περὶ γῶν ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῆ, χευστήν, ὑπὸ ἄργυροῖο λάβητος,
 Νίβ' ἄδω· παρὰ δὲ ξασὴν ἐτάσσουσε τραπέζαν.
 Σίτοι δ' αἰθέη ταμίη περιδῆκε φέρουσα,
 Εἶδ' αὖτε πύλλαι ὄπλιόσιν, χαεῖζομένη πειρόντων.
 Δαιτῆρ δ' ἔκρετων πύγκας περιδῆκεν αἰείρας.

Similis hospiti Taphiorum duci Meuta.
Inuenit autem procos superbos, qui quidem tunc
Talis ante ianuam animum oblectabant,
Sedentes in pellibus bouum quos occiderant ipsi:
Pracones autem ipsis & sedula famuli:
Alij quidem Vinum miscebant in crateribus & aquam,
Alij quidem spongijs foramenosis mensas
Abstergebant & proponebant & carnes multas diuidebant.
Hanc vero longe primus vidit Telemachus deo similis.
Sedebat enim inter procos suo mœrens corde,
Repraesentans patrem probum in mente si alicunde veniens
Procorum quidem dispersionem per ades faceret,
Honorem autem ipse haberet, & bonis suis imperaret.
Hac cogitans procos aspidens vidit Palladem,
Ibat autem recta foras: indignabatur autem animo
Hospitam diu ad ianuam stare: prope autem astans,
Manum prehendit dextram, & suscepit ferream hastam,
Et ipsam alloquutus verba alata dicebat:

Salue hospes, à nobis amice tractaberis: ceterum deinde
Cena fartius loquere quaecunq; opus sit.

Sic factus praebat, atq; sequebatur Pallas Minerva.
Illi vero quidem intra domum erant excelsam,
Hastam quidem statuit ferens ad columnam longam,
Intra armarium bene politum, sibi & alijs alia
Hasta Ulyssis prudentis stabant multa.
Ipsam vero in thronum collocauit stragulo substrato,
Pulchro, ingeniose facto: sub autem pedibus scabellum erat:
Ipsi autem lecticam apposuit variegatam seorsum ab alijs
Procis, ut hospes offensus strepitu,
In conuiuio turbaretur, cum superbis congressus,
Atq; ut ipsam de patre absente interrogaret.
Aquam vero ancilla ex gutto profundebat ferent
Pulchro, aureo, super argenteum lebetem.
Ad lauandum: iuxta autem politam strauit mensam.
Panem vero veneranda cella custos apponebat,
Fercula multa apponens de presentibus,
Coquos autem carniū lanceas apposuit sumens:

Minerva
 et regis ha-
 tum men-
 à Telemac-
 hospicio e-
 pitur.

Παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χεύσεια κῦπελλα.
 Κῆρυξ δ' αὐτοῖσι θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοόων.
 Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρας ἀγνήφορας· οἱ μὲν ἔπειτα
 Ἐξείης ἔζοντο κ' ἔκλισμούς τε θρόνοις τε·
 Τοῖσι δ' κήρυκες μὲν ὕδωρ δ' ἔπι χεῖρας ἔχευαν,
 Σῖτον δ' ἄνωγ' ἀπαρνήνεον ἐν κ' καίοισιν,
 Οἱ δ' ἐπ' ἀνείαθ' ἐτοῖμα παρθέμενα χεῖρας ἰαλλον.
 Κῦροι δ' κρητῆρας ἐπεσέψατο ποτοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύοι ἐξ ἔρον ἔντο
 Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐπὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,
 Μολπὴ τ' ὄρχους τε. (τὰ γὰρ τ' ἀναδήματα δαυτοῖς)
 Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθαριν ἀεικαλλέα θῆκε
 Φημίω, ὃς ῥ' ἠείδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάκην
 Ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδέειν·
 Αὐτὰρ τηλέμαχος παρσέφη γλαυκῶπιν ἀδύων,
 Ἄλγε γὰρ κεφαλῶν, ἵνα μὴ πρυθείαθ' οἱ ἄλλοι,
 Ξεῖνε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσήσῃς ὃ, τί κεν εἴπω;
 Τέτοισι μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδῆ,
 Ρεῖ' ἐπὶ ἀλλότροιον βίοτον νήποινον ἔδουσι
 Ἀνέρος, ὃ δὴ που λούκ' ὄσέα πύθετε ὄμβρω,
 Κείμεν' ἐπ' ἠπείρε, ἢ εἴν' ἀλὶ κῦμα κυλίνθει·
 Εἰ κείνον γ' ἰθάκην δεῖ ἰδοῖατο νοςήσαντα,
 Πᾶντες κ' ἀρησάιατ' ἐλαφρότεροι πόδας ἔει
 Ἡ ἀσθενέστεροι χευστοῖο τε ἐδῆτός τε.
 Νεῦ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν, μόρον, ἐδέ τις ἡμῶν
 Θαλπωρῆ, εἴπερ τις ὄπιθ' ἰουίων ἀνδρῶπων
 Φησὶν ἐλάσσειναι. τὸ δ' αἴετο νόστιμον ἡμῶν.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξόν,
 Τίς; πόθεν εἴς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
 Οπποῖός δ' ὄπιθ' ἠὲ νηὸς ἀφίκεος; πῶς δέ σε ναῦται
 Ἠγάρον εἰς ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι δὲ χετόνωνται;
 Οὐ μὲν γὰρ τι σε πιζόν ὀϊομαι ἐνθάδ' ἰκλῆσαι·
 Καί μοι τὸ τ' ἀγρόδισον ἐτήτυμον, ὄσρ' εὖ εἶδῶ
 Ἡέ νῆον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρῷός ἐσσι
 Ξεῖνος ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμῶν δῶ
 Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ὄπιστροφῶ λυῶ ἀνδρῶπων.
 Τὸν δ' αὖτε παρσέφη θυὰ γλαυκῶπις ἀδύων,

κηρῶσι.
 κροῖ δ' κρ.
 π. Οἰδῆ

Omngenium, ipsis autem apponebat aurea pocula.
 Præco autem eos sedulo obibat Vinum fundens.
 Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuo
 Ordine sedebant per sedilia thronosq̃:
 His vero præcones quidem aquam manibus infundeabant,
 Panem vero ancilla expediebant è canistris,
 Illi. a. ad cibos paratos & ante appositos manus protende-
 Pueri vero crateres coronarunt potius. (bant;
 Sed postquam potus & esca desiderium exemerunt
 Proci, ipsis vero alia in mente cura erant.
 Cantus saltatioq̃, (hæc enim sunt ornamenta conuiuij.)
 Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
 Pheemo, qui quidem cecinit inter procos & i. coactus,
 Videlicet ille cithara ludens cœpit pulchre canere.
 Porro Telemachus alloquutus est glaucis oculis Palladem,
 Propè habens caput, & non audirent alij.

Proci Pen-
pes epulã

An hospes chare, ob id mihi irasceris quod dixero?
 His quidem hæc cura sunt, cithara & cantus,
 Faciliter tanç: quoniam alienũ cibum impune absument
 Viri, cuius certè alicubi alba ossa putrescunt imbre
 Iacencia in continentis, vel illa in mari unda versat.
 Atqui si illum in Ithacæ viã diacrit reuersum,
 Omnes optarint celeriores pedibus esse,
 Quàm instructiores auro vesteq̃.
 Nunc vero ille sic obiit malam mortem, neq̃, vlla nobis
 Spes est, etiam si quis terrestrium hominum,
 Qui dicat rediturum esse: huius vero periit reditus dies.
 Sed age, mihi hoc dic & vere enarra.
 Quis vnde es hominum? ubi tibi ciuitas atq̃, parentes?
 Quali autem in navi aduenisti? quo pacto te naua
 Duxerunt in Ithacam? quinam hæc esse prædicant?
 Neq̃, enim sello pacto te pedestem existimo huc venisse.
 Et mihi hoc dic vere, & bene cognoscam.
 An recens venisti, aut paternus es
 Hospes, quoniam multi frequentabant Sciri nostrã domum
 Ij, quoniam etiam ille hominibus erat gratosus.
 Huac rursus alloquuta est dea cælia Minerva:

Telemach
Mineruz
spitis coll
quium.

Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀπρεκέως ἀγορεύων
 Μέντης ἀγχάλοιο δαΐφρονος ἔυχομαι ἔϊ)
 Τίος, ἀτὰρ ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 Νῦν δ' ὄδε ξυὴν νηὶ κατήλυτον ἠδ' ἐτέρωσι,
 Πλέων οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόος ἀνδράποισ,
 Ἐς τεμέσσην μὲν χαλκόν ἄγω δ' αἰδῶνα σίδηρον.
 Νηὺς δέ μοι ἠδ' ἔσηκεν ἐπ' ἀγορῆ νόσφι πόλιος,
 Ἐν λιμένι ρείθρῳ, ἔσπε νηΐφ ὑλήεντι.
 Ἐεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι δ' ἄχόμεθ' ἔϊ)
 Ἐξ ἀρχῆς, εἰπὲρ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπιπλοῶν
 Λαέρτῳ ἥρωα· τὸν ἠκέτι φασὶ πόλινδε
 Ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπαύδαθεν ἐπ' ἀγρῶ σήματα πάθει
 Γρηῖσιν ἀμφιπόλῳ, ἠοὶ βρωῶσιν τε πόσιν τε
 Παρπιδεῖ, ἐὺτ' ἀν' μιν κέματ' ἔχ' ἄρ' ἄλαβησι,
 Ἐρπύζοντ' ἀνά γουρὸν αἰλώης οἶνοπεδίοιο.
 Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γὰρ μιν ἔσαντ' ὀπιδήμιον ἔϊ)
 Σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τὸν γε θεοὶ βλάπῃοισι καλῶσιν.
 Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ὀπιχθονὶ δῖος ὀδυσσεύς,
 Ἀλλ' ἐπὶ πον ζώος κατερύκεται δῖρ' εἰ πόντωι,
 Νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεπαὶ δέ μιν ἀνδρες ἔχουσι
 Ἀγριοί, οἳ πον κείνον ἐρυκαπέσσω δίκοντα.
 Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαρτεύσομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ
 Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἶω,
 Οὐτε τί μάντις ἐὼν, ἔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 Οὐδέ π' ἐπὶ δῆρόν γε φίλης ἀπο πατρίδος αἴης
 Ἐασεταί, ἠδ' εἰπὲρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχουσι
 Φρέσασεταί ὡς κενήεντι, ἐπεὶ πολυμήχανός ἔστιν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀπρεκέως κατάλεξον,
 Εἰ δὴ ἔξ' αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς ὀδυσσῆος.
 Αἰνῶς γὰρ κειφαλήν τε καὶ ὄμματ' ἀλάεοικας
 Κείνω. ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι
 Πρὶν γὰρ τὸν ἐς σπείρω ἀναβήμεναι, ἐνθάδε ἄλλοι
 Ἀργείων οἳ ἀΐσοι ἔβαν κούκας ἐνὶ νηυσίν·
 Ἐκ τῶδ' ἔτ' ὀδυσσεὺς ἐγὼν ἴδον, ἔτ' ἐμὲ κείν' ἔχ'.
 Τὼ δ' αὖτε πηλέμαχος πεπυμέν' ἀπὸν ἠΐδον,
 Τοί γ' ἐγὼ τοι ξένε μάλ' ἀπρεκέως ἀγορεύων,
 Μήτις μὲν τ' ἐμὲ φησι τε ἐμμεταί· αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ

Enimvero ego tibi hac Valde Verè narrabo,
 Mentis Anchiæli prudentis præ me fero esse
 Filius: ceterùm Taphijs nauigandi studiosis impero.
 Nunc Verò huc cum nauis atq; socijs,
 Nauigans per obscurum pontum ad alienam linguam homines,
 Ad Temesem propter as: duco autem splendidum ferrum.
 Nauis autem mihi stat ad agrum seorsim ab Urbe,
 In portu Rethro sub Neio syluoso.
 Hospites autem inuicem paterni gloriamur esse:
 Ab initio siquidem senem interrogas accedens
 Lactem herocem, quem non amplius aiunt in Urbem
 Venire, sed seorsim in agro dolores pati
 Vetula cum ancilla qua illi cibumq; potumq;
 Apponit, quoties ipsam labor circa membra inuasit
 Repentem per fertile solum planities vitibus confita,
 Nunc autem veni, sed ipsam aiunt peregrè esse
 Tuum patrem, Seram huc diu impediunt iter.
 Non enim adhuc mortuus est super terram diuinus Ulysses,
 Sed adhuc alicubi uiuus detinetur in lato ponto,
 Insula in circumflua: scius autem ipsam Uira tenent,
 Feri, quæ alicubi illum inuictum detinet.
 Parro nunc tibi ego Vaticinabor quemadmodum in animo
 Immortales suggerunt, & quemadmodum perfectè iri puto.
 Non quasi Vates sim neq; auspiciorum clare peritus:
 Neq; adhuc deu chara a patria terra
 Erit, neq; si etiam ferrea vincula illum derincant:
 Cogitabit qui redeat quoniam callidus est.
 Sed age mihi hoc dic, & Verè enarrato.
 Si cerè ex ipsorantus filius es Ulyssè
 Vehementer enim & capite & oculis pulchris similis es
 Illi, quoniam frequenter ad eum modum Versabamur inuitè,
 Antequam in Troiam conscenderet, quo utiq; alij
 Grauium optimates terant casum in nauibus:
 Ex hoc tempore neq; Ulysses ego Vides neq; me ille.
 Hanc rursus Telemachus prudens alloquebatur.
 Certè enim ego tibi hospes Valde Verè enarrabo,
 Mater quidem me inquit eius esse: ceterùm ego

Οὐκ οἶδ'· ἢ γὰρ πῶ τις ἔδον γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 Ως δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάχαρ' ἔνυ τευ ἔμμενε υἱὸς
 Ἀνὴρ ἔσθ', ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἐπι γῆρας ἐτετμε·
 Νῦν δ' ὅς, ὑποτμότατος γλυετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 Τῷ μ' ὅκ φασι γημέδαι, ἐπεὶ * σὺ με τῆτ' ἔρεείνεις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Οὐ μὲν τοι γημεῖω γε θεοὶ νόονυμον ὀπίσω
 Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐχρῆνατο πτωελόπεια.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀπρεκίως κατὰλεξον,
 Τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλ' ὄδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε χρεῖός;
 Εἰλαπίν' ἢ ἐζόμος; ἐπεὶ ἔκ ἔραν' ἔταδε γ' ἐσίν.
 Ωστὲ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκίασι
 Δαίνυσθαι κατ' ἰδῶμα, νεμεσῆσαι τὸ κεν ἀνὴρ
 Αἶψα πόλλ' ὄροων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.

Τὼ δ' αὖτε πηλέμαχος πεπνυμένος ἀπίον ἠΐδα,
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ,
 Μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀροεῖσθαι καὶ ἀμύμων
 Ἐμμεναί, ὄφρ' ἐπι κείν' ἀνὴρ ὀπίδήμ' ἦεν·
 Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλλοντο θεοὶ, κακὰ μπιτόωντες,
 Οἱ κείνον μὲν αἶσον ἐποίησαν πέρι πάντων
 Ἀνθρώπων, ἐπεὶ ἔκ τε θανόντι πρὸ ὄδ' ἀκαχίμω,
 Εἰ μὲν οἷς ἐπίροισι δάμη τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 Ἡὲ φίλον ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπευσε·
 Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαμοί,
 Ἡδὲ καὶ κατ' ὄριον μεγά κλέ' ἤρατ' ὀπίσω·
 Νῦν δὲ μὲν ἀκλειῶς ἀρπίζαι ἀνιρείσαντο·
 Οἶχετ' αἶσος, ἀπυστος, ἔμοι δ' ὀδυῖας τε γόοις τε
 Κάλλιπιν, ἢ δ' ἐπι κείνον ὀδυρόμεν' σεναχίω
 Οἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 Οἴσω γὰρ νήσοισιν ὀπικρατέοισιν αἶσοι,
 Δαλιχίω τε σάμητε καὶ ὑλήεντι ζακύνθῳ,
 Ἡ δ' ὄδοι κραναλῶ ἰθάκην κατακοιρανέοισι,
 Τόσωι μητέρ' ἐμὴν μινῶνται, τρῦχοισι δ' οἶκον.
 Ἡ δ' ἔτ' ἀνείτω συζυγὸν γάμον, ἔτε τελέτῃ
 Ποῖσσι δυνάται τοὶ δὲ φθινύθοισιν ἔδοντες

Τὸν δ' ἔπειτα Οἶκον ἐμὸν· τῶχα δὴ με διαφρασίσεις καὶ αὐτόν.

ἐπίσω

Τὸν δ' ἐπαλαμῆσασα προσεΐπεν Παλλὰς Ἀθήνη,

Nescio, non enim illo pacto aliquis semen ipse cognouit.
At ego & tinam felicitis cuiusdam forem filius
Viri, quem in facultatibus suis senium deprehendisset:
Nunc vero ille infelicissimus est mortalium hominum.
Ex hoc me inquitunt natū esse: quoniam tu me hoc interrogas.

Hunc. & rursus alloquuta est dea casta Minerva,
Non sanè tibi genus & ius, dī ignobile in posterum
Dederunt: quandoquidem te talem peperit Penelope.
Sed age mihi hoc dic & vere enarrato,
Quod epulū, qua vero hac turba est, quod vero te opus & erget?
An splendidū conuiuū? an nuptia? quoniam non symbolum
Vt qui mihi supra modū contumeliosè videntur (hac sunt.
Conuiuari per domum, indignè ferat & ius, & vir
Flagitia multa videns, quicumq; cordatus interuenerit.

Hanc rursus Telem prudens contra alloquutus est:
Hospes, quando certè me hac interrogas atq; percontaris:
Futurum quidè erat & aliquando domus hac locuples et re-
Esset, quādiu adhuc ille & ius p̄sens erat. (prehensione carēs
Nunc vero aliter statuerunt dī mala cogitantes:

Qui illum quidem ignobilem fecerunt supra omnes
Homines, quoniam non ob mortuum & ius, sic lugere possem,
Si inter suos socios occisus fuisset Troianorum in populo,
Aut amicorum in manib; postquam bellū egregie admini-
Cui ipsi tumultum fecissent omnes Græci. (strasset.

Atq; etiam suo filio ingentem gloriam retulisset in posterū,
Nunc vero ipsum in glorie Harpya discerpserunt:

Perijt obscurus, inglorius, mihi vero dolores luctumq;
Reliquit neq; amplius illum lugent; defleo

Solu, quoniam mihi alia dī mala incommoda fecerunt
Quotquot enim insulis dominantur optimates

Dulichioq; Samoq; & nemorosa Zacyntho.
Atq; quotquot asperam Ithacam regunt,

Tet matrem meam ambiunt, destrunt autem domum,
Illa vero neq; abnuet odiosas nuptias neq; sivem

Facere potest. hi vero dilapidant epulantes
Domum meam: fortassis me male perdent & ipsum.

Hunc gembunda alloquebatur Pallas Minerva:

Ω πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένε δδυσίθι
 Δάη, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 Εἰ γὼ νυῦ ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θυρήσι
 Στείη, ἔχων πύληκα καὶ ἀπίδα, καὶ δύο δοῦρε,
 Τοῖθ' ἐὼν οἶόν μιν ἐγὼ ταρωῶτ' ἐνόησα
 Οἴκῳ ἐν ἡματέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 Εξ ἐφύρης αἰώντα παρ' Ἴλου μαρμαρίδου,
 (Ὡχρετο γὼ καὶ κείσε θεῆς ὅππ' ἦν ὁδυσσεύς,
 Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενονθ', ὅφρα οἱ εἴη
 Ἰοὺς χεῖραται χαλκήρεας ἀλλ' ὁ μὲν ἦ οἱ
 Δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔόντας·
 Ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἑμός· σιλέεσκε γὼ αἰνῶς)
 Τοῖθ' ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν ὀδυσαδίης,
 Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται,
 Ἡ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ ἔκλι,
 Οἴσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δ' ὅφρα ζεῖται ἀνώγα
 Οσπῶς κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐν μεγάροισι,
 Εἰ δ' ἄγε νυῦ ξυΐη, καὶ ἐμῶν ἐμπάξσο μύθων,
 Ἀγείων εἰς ἀγορὴν χαλέσας ἦρωας ἀχαιοὺς,
 Μῦθον πρόφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ὅππ' ἄρτυροὶ ἔστων·
 Μνηστῆρας μὲν ὅππ' σφέτερα σκίδνασθ' ἀνώγηι
 Μητέρα δ' εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμάται γαμέεσσιν,
 Ἀψίτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
 Οἱ δὲ γάμον τεύξοισι, καὶ ἀπὼέοισιν ἔεδνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσα εἴοικε φίλης ὅππ' ἰμεδὸς ἐπεισθῆ.
 Σοὶ δ' ἀπὸ πικρινῶς ἀποθήσομαι, αἴκε πίδαμα,
 Νῆεσσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν ἦτις ἀΐσθι,
 Ερχσο πεισόμενονθ' πατρὸς δδωὶ οἰχομένοιο,
 Ἡν τις τει εἴπῃσι βροτῶν, ἦ ὅσαν ἀκούσθις
 Ἐκ δίδος, ἦτε μάλιστα φέρει κλέθ' ἀνδρῶποισι.
 Πρῶτα μὲν ἐς πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο νέσσορα δδω·
 Κεῖθεν ἦ σαρπτεῖν ἢ περὰ ξανθὸν μεγέλαον·
 Ος γὰρ δεύτετος ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχετῶνων.
 Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόσον ἀκούσθις,
 Ἡ τ' αὖ τευχόμενός σφ' ἐπὶ τλαίης ἐνισυτῶν·
 Εἰ δὲ κατεθνεῖατος ἀκούσθις, μηδέ τ' ἔόντος,

Pater, sanè verò plurimum absentis Vlyssis
 Indiges, Et qui quidem procis impudentib. manus iniiciat.
 Si enim nunc veniens domus in primis foribus
 Staret, habens galeam & scutum & duo hastilia,
 Talis, qualem ipsum ego primùm vidi
 Domo in nostra bibentemq; se oblectantemq;
 Ex Ephyre reuersum ab Illo Mermerida.
 (Profectus enim erat illuc celeri in uani Vlysses,
 Venenum mortiferum inquirens, Et ipsi esset
 Ad sagittas & ngendas are acuminatas: sed ille quidē non illi
 Dedit: quoniam deos Verebatur sempiternos.
 Sed pater illi dedit mens, amabat enim vehementer.)
 Talis existens procis si obuersaretur Vlysses,
 Omnes & breuis-sati fierent & amaris nuptijs.
 Verum enimvero hæc decorum in genibus posita sunt,
 Sive reuersus vlciscatur necne,
 Suis in adibus: te enim considerare iubeo
 Quoniam modo procos expelles ex adibus.
 Sed agè nunc intellige, & meam aduerte orationem,
 Cras in concionem vbi Vocaueris Græcos,
 Orationem ediffere omnibus: dij vero testes sunt:
 Procos quidem ad propria abire iube:
 Matrem autem si ipsi animus incepsit nubere,
 Redeat in domum patris multum potentis.
 Hi nuptias conficiunt & apparabunt dotem,
 Sane eximiam, quantum docet charam filiam comitari,
 Tibi autem ipsi prudenter consulam, si quidem parueris,
 Naui instructa remigibus viginti qua sit optima,
 Proficiscere interrogaturus de patre diu absente,
 Si quis tibi discat mortalem, aut famam audieris
 Ex Ioue, qua petissimum gloriam adfert hominibus,
 Primum quidem ad Pylum abi, & interroga Nestorē diui,
 Illuc in Spartem ad stanum Menelaum, (num
 Hic enim nouissimum venit Græcorum loricatorum,
 Si forte patri salutem & reditum audieris,
 Sane tristi quantumvis adhuc perdiserabis animum.
 Si vero mortuum audieris, nec amplius viuentem,

Minerva
 bet Telem
 chum inu
 fligare pat

Νοσήσας δ' ἤπειτα φίλιω ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σῆμα τέ οἱ χεῖρας, καὶ ὅπῃ κτέρεα κτερεῖξαι.
 Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε καὶ ἀέει μητέρα δοῖναι.
 Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ ταῦτα τελέθεισθε τε καὶ ἔρξῃς,
 Φράζεσθε δ' ἤπειτα χ' ἑφρένα καὶ χ' ἑδυμόν,
 Ὅσπως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεύοισι
 Κτείνης, ἢ ἐ δόλω, ἢ ἀμφασδόν. ἔδ' ἐπὶ σε χεῖρ
 Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ ἔκ' ἐπιπλίνκος ἐοσι.
 Ἡ ἔκ' αἰεὶς οἷ κλέθ' ἔλλαβε δ' ἰθ' ὀρέσῃς
 Πάντας ἐσ' ἀνδράποισι, ἐπεὶ ἔκτανε παροφονῆα
 Αἰχιδον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκταν.
 Καὶ σὺ φίλθ', (μάλ' αὖ γὰρ σ' ὀρέω καλὸν τε μέγα τε)
 Αλκιμος ἐσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ εἴπῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὅπῃ νῆα δουρὺ κατελέσσομαι ἦδη,
 Ἡδ' ἐστέροισι, οἷ που με μάλ' ἀγαλόωσι μένοντες.
 Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῷ ἐμπάξσο μύθων.

Πλὴν δ' αὖ τηλόμαχος πεπνυμένθ' ἀπὸν νῆδα,
 Ξεῖν' ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγροδέεις,
 Ὡστε πατὴρ ἢ παιδί, καὶ ἔποτε λήσομαι αὐτῷ.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ὀπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 Ὄφρα λοσάσμενός τε, τετραπομένός τε φίλον κῆρ,
 Δῶρον ἔχων ὅπῃ νῆα κῆρ, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 Τιμῆν, μάλ' αὖ καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
 Ἐξέμεν· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξεῖνοισι διδοῖσι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Μὴ μ' ἐπὶ νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
 Δῶρον δ' ὅ, τί κέ μοι δοῖναι φίλον ἦτορ ἀνάγει,
 Αὐτίς ἀνρ' ἰχόμενον δοῖναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
 Καὶ μάλ' αὖ καλὸν ἔλπιν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὀρνις δ' ὡς ἀόπιμα διέπτατο· τὰ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Θῆκε μὲνθ' καὶ θάρσος, ἐπέμνησέν τε ἐπατρός.
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ σαρκοῖθεν· ὅ γ', ὄρεσιν ἦσι νοήσας,
 Θάμβυσεν χ' ἑδυμόν· οἷσα το γὰρ θεῶν εἶναι.
 Αὐτίκα δ' μνηστῆρας ἐπέχετο ἰσθθ' ἐφ' αἶθε.
 Τῶσι δ' αἰοῖδος αἰεὶ δεσφελκλυτός, οἱ δὲ στανπῆ
 Εἶατ' ἀκούοντες· ὁ δ' ἀρχαῶν νόσον αἰεὶ δε

Reuersus postea charam in patriam terram,
 Monumentum illi erige & parentalia persice
 Eximia valde, qualia decet, & viro matrem dare.
 Porro postquam quidem hæc finieris & perseceris,
 Considera deinde in mente & in animo,
 Quo pacto procos inira ades tuas
 Interficias, siue dolo, siue palam: minimè te conuenit
 Puerilia consecrari, quoniam non amplius talis es.
 An nõ audisti quale gloriã consecutus fuerit diuus Orestes
 Omnes per homines postquam interfecit patricidam
 Aegisthum dolo sum, qui ille patrem inelytum interemit?
 Et tu amice (te enim video eximiumq; magnumq;) Telemachi
 Sreuuus esto, ut aliquis te etiam posterorũ eximie laudet. loquendo v
 Ceterum ego ad nauem celerem descendam iam recunda.
 Atq; ad socios, qui tibi me plurimum expectant manentes.
 Tibi autem ipsi cura sit, & meos aduerte sermões.

Hanc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
 Hospes, profecto hæc amice sentiens dicis,
 Perinde atq; pater suo filio: & nunquam obliuiscar illorũ,
 Sed agè nunc expecta, accelerans licet iter.
 Ut & letus & oblectatus amicum pectus
 Donum habens ad nauem eus gaudens in animo
 Preciosum, valde eximium, quod tibi recondisti muneris loco
 Ex me, qualia amici hospitibus dant. (erit

Huic respondebat deinde dea casta Minerva,
 Ne me amplius detine cupidum nimirum itineris.
 Donum autem quodcunq; mihi dare charum pectus iubet,
 Rursus redeunti da ut domum feram.

Etiam eximio accepto, tibi ß dignum erit remuneratone.
 Illa quidem sic loquuta abiit casta Minerva:
 Ausu autem ut sublimipeta auolat: huic autem in animo
 Indidit rebus & audaciam, recordariq; sui patris
 Magis adhuc quam antea: hic a mente sua considerans,
 Obstupuit in animo, putabat enim deum esse.

Continuo autem procos adibat deo æquandus vir:
 Illis autem cantor canebat insignis, hi vero tacite
 Sedebant audientes: ille vero Achæorum reditum canebat

Phemi^s ca
 reditum A
 uorum,

Λυγρόν, ὃν ἐκ τρούνης ἐπέτείλατο παλλὰς Ἀθλίη.
 Τὸς δ' ἔσφραϊόθεν φρεσὶ σιύδετο θέσπιν ἀοιδῶν
 Κέρη ἰκαρίοιο σφίφρων πνευλόπεια.
 Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δῆμοιο,
 Οὐκ οἶη, ἅμα τῆ γὰρ καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
 Ἡ δ' ὅτε δι' ἠμνησῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Στῆρα παρὰ σταθμὸν τέχευ' ἔπειτα ποιητοῖο.
 Ἄντα παρεάων ἑομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
 Ἀμφίπολ' ἔειπε οἱ κεδνὴ ἐξέτερπε παρέση.
 Διακρούσασα δ' ἔπειτα φρεσὶν ἔειπε θεῶν ἀοιδῶν,
 Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν δουκτίεα ὀδύεις.
 Ἐργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τί τε κλείουσιν ἀοιδῶν,
 Τῶν ἂν γὰρ σφιν αἰεὶ παρήμεν' ἔσσι. οἱ δ' ἔσσι πῆ
 Οἶνον πνόντων, ταύτης δ' ἔσσι παύε ἀοιδῆς
 Λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 Τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα κατέδικετο πένθος ἄλαστον.
 Τοίλω γὰρ κεφαλῶν πεδίω, μαιμημένη αἰεὶ
 Ἀνδρὸς σὺ κλέυ' ἀνὴρ κατ' ἐλλάδα καὶ μέσση ἄργος.
 Τίω δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμέν' ἔσσι ἀνὴρ ἠΐδα.
 Μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρ' αὖ φρονέεις ἐρήνηρον ἀοιδῶν
 Τέρπειν ὅσπερ οἱ γόε' ὄρνυται; ἔκ τ' ἀοιδῶν
 Λίπτοι, ἀλλὰ ποδὶ ζῶεσ' ἄπει' ἔσσι, ὅς τε δίδωσιν
 Ἀνδράσιν ἀλφειῆσιν ὅπως ἐδέλησιν ἐκάστω.
 Τήτω δ' ἢ νέμεσις δαναῶν χακὸν οἶτον αἰεὶ δειν.
 Τίω γὰρ ἀοιδῶν μάλλον ὄπτε κλέισ' ἀνδρωποῖ
 Ἡ τις ἀκούοντες κενώτῃ ἀμφιπέληται.
 Σοὶ δ' ὄπιτολμά τω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν.
 Οὐ γὰρ ἄδυσεύς οἱ' ἔσσι ἀπώλεσε νόστιμον ἡμῶν.
 Ἐν τρούη, πολλοὶ δ' καὶ ἄλλοι σῶτες ὄλοντο,
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴῳσα τὰ στυγρῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἰσὲν τ' ἠλακρότῳ τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευθε
 Ἐργον ἐπιόχου. μῦθος δ' ἀνδρῶσι μελήσει
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί. τὸ γὰρ κράτος ἔσσι ἐνὶ οἴκῳ.
 Ἡ μὲν σταμβήσασα πάλιν οἴκῳδε βεβύκει.
 Παιδὸς γὰρ μὲν δὴ πεπνυμένον ἔνδον θυμῶν.
 Ἐσ' ἔσσι ἀναβάσασα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
 Κλαδὴν ἔπειτα ἄδυση φίλον ποτήρ, ὅσπερ οἱ ὕπνον

Molestum, quem ex Troia induxit Pallas Minerva.
 Huius e cœnaculo mente intellexit diuinam cantilenam
 Filia Scarij prudens Penelope,
 Cochleam verò altam descendit suæ domus,
 Non sola, sed à cum hac ancilla dux sequebantur.
 Illa verò quando iam ad procos peruenisset diua mulierum,
 Stabat sane iuxta limen aula bene fabricata,
 Ante maxillas habens tenues Sittas:
 Ancilla verò certè ei honesta & string, a stabat,
 Lacrymans. & tum alloquebatur diuinum cantorem.

Phemie multa sane alia mortaliù oblectamenta nouisti
 Gestâ hominumq; decorumq; quæ celebrant cantores,
 Horum & num ipsi cane assidens: illi autem silentio
 Vinum bibant, ab hac verò quiesce cantilena
 Molesta, quæq; mihi perpetuo in pectoribus charum cor
 Affligit: quando me in pramis incessit dolor immensus.
 Tale enim caput desidero memor semper
 Viri, cuius lata est gloria per Graciam & medium Argos.

Hanc rursus Telem. prudens contra alloquutus est:
 Mater mea, quid sane rursum inuides iucundum cantore
 Oblectare, quocumq; illi mens impellitur, non sane cantores
 In causa sunt, sed interdù Iupiter in causa est, qui suggerit
 Viri ingeniosis ita & velit & nitiuisq;.

Huc autem non reprehensio quod Danaùm aduersa canit.
 Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
 Quacunq; auditoribus recentissima existat,
 Tibi verò suffineat cor & animus audire.
 Non enim Ulysses solus perdidit reditus diem

In Troia: multi verò alij & viri perierunt:
 Sed in domum profecta tua opera administra,
 Telamq; & colum, & ancillis impera
 Opus accretare: sermo verò viri cura erit
 Omnibus: potissimum, & mihi. huius. n. imperiù est in domo.

illa quidem attonita, rursus in domum iuit:
 Pili enim dicunt prudens ponebat in animo.
 Ad cœnaculum ubi conscendisset cum ancillis mulieribus
 Fleuit subinde Ulysses chagrum maritimus, donec illi somnù

Penelope P
 mio loqui

Telemach
 matrem re
 hendit.

Ἡδὴ δ' ὅππ' βλαφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιδέντα,
 Πάντες δ' ἠρήσαντο περὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.

Τοῖσι δὲ Πηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μῦθον,
 Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβειν ἔχοντες,
 Νόν μὲν δαυνύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοήτης
 ἔστω· (ἐπεὶ τόγ' ἀλλὰ ἀκούομεν ἐσὶν αἰοιδῶν
 Τοιῦδ', οἷ' ὅδ' ἐσὶ θεοῖς ἐναλίξι' αὐδῆν)
 Ἡῶθεν δ' ἀγορήμ' ἀποζώμεθα κίοντες
 Πάντες, ἴν' ὑμῖν μῦθον ἀπιλεγέας ὑποείπω,
 Ἐξίεναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγμύετε δαῦταί,
 Τμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κτ' οἴκοις.
 Εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἀμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίστον νήπιον ὀλέσσει,
 Κείρετ', ἐγὼ δ' ἑ θεοὺς ὀπιβώσομαι αἰὲν ἔόντας,
 Αἰχὴ ποδὶ ζῶε δάσσι παλίντιττα ἔργα γῆρας,
 Νήπινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθεν ὀλοισθε.

Ὡς ἔφατ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδύξ' ἐν χεῖλεσι φώτες,
 Τηλέμαχον θάσυμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγορήει·

Τὸν δ' αὖ ἀντίνο' ἔπεισε πρὸς ἑσέφει δ' ἐπίθε' ὕδης,
 Τηλέμαχ', ἢ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 Τ' φαζόριμ τ' ἔειπαι, καὶ θαρσαλέως ἀγορήειν,
 Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκη βασιλῆα κρονίων
 Ποίησιν· ὃ τοι γῆρας πατρώϊόν ἐστιν.

Τὸν δ' αὖ Πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα,
 Ἀντίνο', εἰπέρ μοι καὶ ἀγάσσειαι ὅ, τι κεν εἴπω,
 Καὶ κεν τῆτ' ἐθέλοισι Διὸς γε δίδόντος ἀρήδαι.
 Ἡ φῆς τῶτο χάριστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι,
 Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλεύμεν ἀΐψιτε οἱ δῶ
 Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τι μάλιστα' αὐτός.
 Ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες ἀγαθῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκη, κείοι ἠδὲ παλαιοὶ,
 Τῶν κέν τις τόθ' ἔχησιν, ἐπεὶ θανέει' ὀδυσιεύς.
 Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοισ' ἀδ' ἔσομ' ἠμετέροιο,
 Καὶ δμῶν οὗς μοι λιήσατο Διὶ' ὀδυσιεύς.

Τὸν δ' αὖ ἀντίνο' ἀντίμαχος πολὺ βεβήκως ἀπτόν ἤυδα,
 Τηλέμαχ', ἦτοι πάντε θεῶν ἐν γούνασι κέεται,

Dulcem palpebris immisit casta Minerva,
 Proci autem tumultuabantur per ades obscuras,
 Omnes autem cupiebant ad lectos reclinari:
 Illis autem Telem. prudens incepit sermonem:
 Matris mea proci immensa contumelia elati,
 Nunc quidem conuiuantes delectemur, neq; clamor
 Adsit: (nam hoc honestum est audire cantorem
 Talem, qualis ille est dijs assimilis voce.)
 Mauc vero in concionem consideamus venientes
 Omnes, ut vobis sermonem audenter renunciem
 Extre ex adibus: alias porro sequimur dapes,
 Vestra bona absumentes, alternis conuiujs per ades lingu-
 Si vero vobis videtur hoc satius & melius (las
 Esse, & iri & iniis & iitum impune perdere,
 Absumite, ego vero ileos inuocabo sempiternos,
 Si unquam Iupiter det & iicissim parua insipientia opera fieri
 Inults sanè postea intra ades pereatis.

Sic ait, illi vero omnes mordaci labijs compressis
 Telemachum admitabantur, qui audacter loquutus esset.
 Hunc. a. rursus Antinone alloquutus est Eupitheis filius:
 O Telemache, quàm sanè te docuerunt dii ipsi
 Sublimiloquium esse, & confidenter proloqui,
 Ne te & itq; in circumstua Ithaca regem Saturnis
 Constatuat, quod tibi propter genus paternum est.

Hunc rursus Telem. prudens contra alloquutus est:
 Antinoc, an mihi irasceris si quid dixerò?
 Et sanè hoc vellem, Ioue & itq; concedente accipere,
 An dicitur hoc pessimum in hominibus esse?
 Non enim illo pacto malum est imperare, statim ei domus
 Diues fit, & honoratior ipse,
 Sed cerè reges Achaorums sunt etiam alij
 Multi in circumstua Ithaca iuuenes & veteres:
 Horum aliquis hoc habeat, mortuus est diuus Ulysses,
 Caterum ego domus rex ero vestra,
 Et mancipiorum quæ mihi acquisiuit diuus Ulysses.

Hunc statim Eurymachus Polybi filius contra alloq. est,
 Telemache, certè hac deorum in gratibus posita sunt,

Quin, ant

Antinon
 lemacho
 spondet.

Eurymach
 Telemach
 respondet

Οσπερ ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ βασιλεύσει ἀχαιῶν
 Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δῶμασιν οἷσιν ἀνάσσεις.
 Μὴ γὰρ οὔ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅσπερ ἀέκοντα βίησιν
 Κτήματ' ἀπορραΐσει, ἰθάκῃς ἐπιναεταΐσις.
 Ἀλλ' ἐθέλω σε φέρειν πρὸς ἕϊνοιο ἕρεδον,
 Ὀσπόθεν ἔστ' ἀνὴρ, ποίης δ' ἔξ ἀρχαίου ἔη
 Γαίης· πρὸ δὲ νῦν οἱ ἡγεῖα καὶ πατρὸς ἀφρα·
 Ἡέ τοι ἀγγελίῳ πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
 Ἡ ἔδον αὐτῆρ ἔξειθ' ἐξιδόμενθ' τὸδ' ἰκάναι.
 Οἷον ἀνάειπας ἀφρα οἴχεται, καὶ ὑπέμεινε
 Γνώμεναι· ἢ μὲν γὰρ τι κακῶν εἰς ὤπι' ἔοικει.

Τὸν δ' αὖτ' ἐπὶ πηλέμαχος πεπνυμένθ' ἀπὸν ἠυδα,
 Ευρύμαχ', ἥτοι κόσος ἀπώλετο πατρὸς ἐμῆιο,
 Οὐτ' ἐν ἀγγελίῃς ἐπιπείδομαι, εἴ ποθεν ἔλθοις,
 Οὔτε θεοσφρασίης ἐμπάζομαι, ἥτινα μήτηρ
 Ἐκ μέγαρον χαλέσσα θεοσφρασίον ἐξέρεται.
 Σείηθ' δ' ἔτος ἐμὸς πατρώϊθ' οὐ τίφῃ ἐστὶ,
 Μήτηρ ἀγχιχάλοιο δαΐφρονος εὐχεταί ἔη
 Τυδῆος, ἀπάρ τε φίλοισι φιλησέμετοισιν ἀνάσσει.

Ὡς φάτο πηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτιω θεὸν ἔγνω.
 Οἱ δ' εἰς ὄρησιν τε καὶ ἱερῶσι σπιν αἰοιδῶν
 Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ὅππ' ἔσπερος ἔλθεῖν.
 Τόισι δ' ἀπεπομένοισι μέλας ὄπι' ἔσπερθ' ἦλθε.
 Δὴ τότε κακκαίοντες ἔβαιον οἴκονδε ἑκμῶς.
 Πηλέμαχος δ' ὄβρι οἱ θυλάσμεθ' ὄψι καλλέθ' αὐλῆς
 Τ' ἠλθὸς δ' ἐδμντο, φρεσὶ κέπῳ ἐνὶ γούρῳ,
 Ἐνθ' ἔβη εἰς ὀνύω, πολλὰ φρεσὶ μνησκείων.
 Τῷ δ' ἄρ' αἰ' αἰδομένης δαΐδας φέρε κέδν' εἰδῆσθαι·
 Εὐρύκλει', ὥπως θυγάτηρ πεισιλοορέδασθαι
 Τίω ποτε λαέρτης πρῆλατο κτεάτεσσι γῆσιν
 Πρωθιβέλιω ἔτ' ἰῶσαν, ἑικοσάβροια δ' ἔδοικαν.
 Ἴσα δ' ἔμνη καδινὴ ἀλέχθαι πῶς ἐσμιγάρροισιν
 Εὐνή δ' ὄππ' ἔμικτο, γόλον δ' ἀλκίονε γυμναϊκός·
 Ἡ οἱ αἰ' αἰδομένης δαΐδας φέρε, καὶ ἢ μέλισσα
 Δμωάωσθε φιλῆσθε, καὶ ἔστρεσε τυτθὸν ἰόντα.
 Ὄβριεν ἢ θυράς δαΐδαμου πύλα ποιητῆος
 Ἐξετο δ' ἐν λέκτρον μαλακόν δ' ἐκδύσε γυτῶνα·

Quam circumflua Ithaca dominabitur Achaorum.
 Bona verò ipse habeas & adibus tuis imperes.
 Non enim ille veniat vir qui iniustum &
 Bonis depradaturus sit, Ithaca adhuc habitata,
 Sed volo te optime de hospite interrogare
 Unde ille vir, qualis autem gloriatur esse
 E terra, & binam ei genus & patrum solum,
 An tibi nuncium patris adserat venientis,
 An suum ipsius debitum expetens huc veniat.
 Vs factò impetu statim abiit, neq; sustinuit
 Vs cognosceremus: neq; n. improbi cultum pra se ferebat.

Hunc autem rursus Telemachus prudens alloq; est.
 Eury mache, certe reditus perijt patris mei,
 Neq; sanè nuncio amplius credo sicunde veniat,
 Neq; vaticinium curo, si quem mater
 Domum vocatum vatem consulat.
 Hospes vero hic meus paternus è Tapho est.
 Mentes Anchiali bellicosè prædicat se esse
 Falsum: caterum Taphijs nãvigandi st iudioses imperat.

Sic ait Telemach. mente, & immortalè deam cognouit.
 Hi vero ad tripudia & dulcem cantum
 Conuersi oblectabantur, expectabat. a. Vesperum aduen-
 dum hi autem oblectabantur, niger Vesper venit: (tare.
 Et tunc dormituri ibant domum & nusquisque:
 Telemachus autem vbi ipsi thalamus per pulchra aula
 Sublimis adificatus erat perspicuo in loco,
 Illuc iussit ad lectum multa mente reputans.
 Simul cum eo ardentè facerè ferebat pudica sciens
 Euryclea Opus filia Pejenorida.

Quam olim Laertes emerat facultatibus suis
 Impubem adducè precium videntis bonum dedit.
 Perinde. a. ipsam ac pudicam vancem honorabat in adibus.
 Lecto, & nunquam conuictus est: ira se scilicet fugiebat Vxoris.
 Hac illi simul ardentè facerè ferebat & ipsum maxime
 Ancillarum amabat, & enutrierat parvulus cum esset.
 Aperat autem iannas thalami benefacti.
 Sedebat in lecto, molle autem exuit indusium:

Telemachus
 Eury mache
 loquitur.

Euryclea n
 trix.

Καὶ τὸν μὲν χραῖης πυκιμήδεσσι ἔμβαλε χροσίν.
 Ἡ μὲν τὸν πύξασα καὶ ἀσκήσουσι χιτῶνα,
 Πασάλλω ἀγκρεμάσουσι παρὰ σπητοῖσι λέχεσσι,
 Βῆρ' ἴμεν ὄν θαλάμοιο· δῦρην δ' ἐπέρυσσε χοροῖν ἠ
 Ἀργυρέην· ὅπῃ ὃ κληῖ δ' ἐταύουσεν ἱμάντι.
 Ἐνδ' ὄγε παννύχισσι, κεκαλυμμένσσι οἶος ἀώτῃ,
 Βάλδου φρεσὶν ἦσιν ὄδον τὴν πέφραδ' ἀδύην.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς ἐμήρου ὀδυσσεΐας.

ΣΥΝΑΓΑΓΩΝ ὀκκλησίαν τηλίμαχσσι, παρακλί-
 λή τῆς μενησῆρος ἰξιόνη τῆς οἰκίας ὁδυσσεΐως. λαβὴ
 δὲ παρὰ μὲν ἐρευκλείας τὴν αἰσὸς τὴν ἀσπιδεμίαν ἐπιτήδειαν
 παρὰ δὲ τῆς ἀδύωνος ἑταίρας καὶ ναυῶ, εἰς πλοῦν ἀνάστα
 ἠλίαν δύνασσι.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η ΒΗ
 τὰ ρα ἰφιδία.

Βῆτ' ἀργεῖν ἰχνηκίω χροσὸς, πλοῦν μετ' ἀδύωνος.

ΗΜΟΣ δ' ἠειχρῆια φαῖν ῥοδοδάκτυλσσι
 ἠώς,
 ἄρ' ὄξων ἄρ' ὄξων ὄξων ὄξων φίλος ἠ
 ὄξων
 ἑἴματα ἑσπόμενσσι. πῶς ὃ ξίφος ὄξων ὄξων
 Πρὸς δ' ἠσπιδεμίαν ἐδύσατο καλά πέδιλα. (ἄμφω
 Βῆ δ' ἴμεν ὄν θαλάμοιο δῦρ' ὄξων ὄξων ὄξων
 Αἰψά ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελῶσσι
 Κηρύσσιν, ἀργεῖν δὲ κηρυκομόωντας ἀχαιῶσσι.
 Οἱ μὲν ἐκέρουσαν, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄξων.
 Αὐτὰρ ἑσπείρ' ἠγείρον, ὄξων ὄξων τ' ἠγείροντο,
 Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀργεῖν, παλάμη δ' ἠγείροντο ὄξων
 Οὐκ οἶσσι, ἄμα τῶν δῦν κύνες ἀργεῖν ἠγείροντο.
 Θεσπεσίην δ' ἠγείροντο χροσὸς κατὰ χροσὸν ἀδύωνος.
 Τὸν δ' ἠγείροντο πάντες λαοὶ ὄξων ὄξων ὄξων.

*Et id quidem anicula sedula imposuit in manus.
 Illa quidem plicato & aptato indusio
 Trabe suspensa iuxta vermiculatos lectos
 Festinabat ire ex thalamo: ianuam attraxit annulo
 Argenteo: insuper autem pessulum obtendit loro.
 Hic ille pernox lectus Iouis florida lana
 Exanimabat mentibus viam quā significauerat Pallas.*

ODYSSEAE HOMERI, AVT IL
 compositionis argumentum.

COACTA concione Telemachus denuntiat procijs,
 vt exeant è domo Ulyssis. Acceptis autem ab Eury-
 cyclea ijs quæ ad peregrinationem necessaria erant, à Pal-
 lade socios & nauem, ad nauigationem proficiscitur soie
 occidente.

ODYSSEAE HOMERI II.
 compositio.

B. concionem habet, viatica anus, nauigationem
 cum Minerua.

VANDO Verò manè genita apparuit roseis
 digitis aurora,

Surrexit tunc ex lectulo Ulyssis dilectum fi-
 lium. (humeris

Vestes indutus, gladium Verò suspendit ab

Pedibus Verò nitidis alligauit pulchra calceamenta.

Festinabat ire e cubiculo deo similis obuius.

Continuo autem praeconibus canoris imperauit

Conuocare ad concionem comatos Achaos.

(ter.

Hi. S. conuocarunt: illi autem congregabantur Valde celeri-

Ferro postquam congregati sunt, confertimq; adfuerunt.

Iust Verò, ad concionem, manu. a. tenebat ferream hastam

Non solum simul eum duo canes veloces sequebantur.

Diuinam certè huius gratiam perfudit Pallas.

Hunc sane omnes populi aduentem admirabantur.

Conuocan-
 tur Achiui.

Εξέτα δ' ἐν πατρὸς Δώκῳ, εἴξαν ἃ γέροντες.
 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρας αἰγύπτιον ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Ος δὴ γῆρσιν κυφὸς ἄλω, καὶ μεία ἦδη.
 Καὶ γὰρ τὰ φίλον ἦδ' ἀμ' ἀντιθέω ὀδυσσῆϊ
 Ἰλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν,
 Ἀνφρος αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄρειον ἔκτανε κύκλω.
 Ἐν αἰπῇ γλαφυρῶ, πύματον δ' ὠπίσταντο δόρυτον.
 Τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρῴα ἔργα·
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς τὰ λήθετ' ὀδυρόμενον καὶ ἀχρῶον.
 Τοῖς ὄγε δοκρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτε δὴ νῆω μευ ἰσακῆσοι, ὅ, τι κεν εἴπω,
 Οὐδέ ποθ' ἠμετέρῃ ἀγορῇ χυῖατ' ἔδε Δώκῳ,
 Ἐξ ἧ ὀδυσεύς δι' ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί·
 Νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἠγείρε; τίνα χεῖρὶ τόσον ἴκει
 Ἡ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ παρ' ἡμετέρῳ εἴσιν;
 Ἡ ἔτιν' ἀγγελίῳ φρατῆ ἔκλυεν ἐρχομένοις,
 Ἡ γ' ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτε παρ' ἑτέρῳ γε πύδοιτο;
 Ἡ ἔτι δήμιον ἄλλο πφάσκειται ἢδ' ἀγορεύει;
 Ἐθλὸς μοι δοκεῖ εἶδ', ὀνήμενον· εἴδ' οἱ αὐτῶ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν ὅ, τι φρεσὶν οἴσι μενοινᾶ.

Ως φάτο, χαῖρε ἃ φήμη ὀδυσσῆον φίλος ἦδ' ὅς,
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ δαίῳ ἦσιν, μενοίνησιν δ' ἀγορεύειν·
 Στῆ ἃ μίση ἀγορῆ σκῆπτρον δὲ οἱ ἐμβαλε χεῖρὶ
 Κῆρυξ πεισῆτωρ πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

Πρῶτον ἐπειτα γέροντα καὶ διαπτόμενον φροσέειπε.

Ω γέρον, ὄχ' ἄγ' ἄσ' ἀπ' ἀνὴρ (τάχα δ' εἴσαι αὐτὸς)
 Ος λαὸν ἠγείρε; μέλισσα δὲ μ' ἀλγος ἰκάνει·
 Οὔτε τίν' ἀγγελίῳ φρατῆ ἔκλυον ἐρχομένοις,
 Ἡ γ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε παρ' ἑτέρῳ γε πύδοίμην,
 Οὔτε τί δήμιον ἄλλο πφάσκειται ἢδ' ἀγορεύει·
 Ἀλλ' ἐμὸν αὐτῶ χεῖρ' ὅ, μοι κακὴν ἐμπισιν οἶκον,
 Δοιᾶ· τὸ μὲν, πατέρ' ἐθλὸν ἀπόλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 Τοῖσδε ἔσιν βασιλεύει, πατῆρ δ' ὡς ἠπῖον ἦεν.
 Νῶ δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὅ δὴ τάχα οἶκον ἄπαρτα
 Πάργῃ διαρραΐσει, βίωτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσει·
 Μητεῖ μοι μνηστῆρες ἐπίχραον ἐκ ἐπιλοῦσθαι

Sedebat vero in patris cella, cesserunt autem senes.
 His vero continuo veros Aegyptius cepit concionari,
 Qui ob senes autem incurvus erat & multa sciebat.
 Atqui huius dilectus filius cum diuino Ulyssæ (bis
 Ad illū pulchros equos nutriens cōscenderat cauis in nauis
 Antiphus bellator, illum vero saeuus interfecit Cyclops
 In spelunca caua, ultimamq; parauit cœnam.
 Tres autem illi alij erant, & unus inter procos versabatur
 Eurynomus, duo autem perpetuo habebant paterna opera.
 Sed neq; sic illius oblitus erat lugens & dolens.
 Hos lachrymans alloquutus est, & dixit:

Audite sanè nunc me Ithacenses quodcūq; dixero.
 Nunquam nostrum consilium factum est neq; confessus,
 Ex quo Ulysses diuinus abiit cauis in nauibus,
 Nunc, a quis huc congregauit, quem necessitas tantum ur-
 Siue ex iunioribus uiris, aut qui seniores sunt, (get?
 An aliquem nuntium exercitus audiuit uenientis,
 Quem nobis palam dicere queat, quoniam prior audierit,
 An quippiam publicum aliud declarat, aut profert?
 Probus mihi uidetur esse, iuuans uel felix: utinam illi ipsū
 Iupiter bene uertat, quacūq; mente sua cogitat.

Sic ait gaudebat autem laude Ulyssis charius filius,
 Neq; amplius diu sedit, cupiebat enim concionari.
 Stabat, a. in media concione, sceptrum autem ei imposuit
 Præco Pisenor prudentia consilia edocuit (manu
 Primum deinde ad senem conuersus loquutus est:

O senex, non procul abest ille uir, statim, a. ipse cognosces
 Qui populum congregauit, potissimum me dolor urget.
 Neq; illum nuntium exercitus audiuit uenientis,
 Quem uobis palam enarrem, quod prior audierim,
 Neq; quicquam publici aliud enarro, neq; dico,
 Sed mecum ipsius negotium, nam malam in domum incidit
 Duplex: alterum quod patrem eximium perdidit, qui quondam
 Ipsos imperabat, pater, a. uelut mitis erat, (inter uos
 Nunc autem longe maius, quod mox cito domū ueniet
 Funditus euerget, facultates autem omnino disperdet.
 Matri mea precibus instant uolenti,

Heros Aegy-
 ptius.

Pisenor præ-
 co.
 Telemachus
 concionatur
 & suam for-
 tunam Acl-
 uis exponit,

Τῶν ἀνδρῶν φίλοι ἦες οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
 Οἱ πατὴρς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίζασιν νέεσθαι
 Ἰαχρείκως κ' αὐτὸς ἐεδνώσασιν θυγάτρας,
 Δοίη δ' ὧ κ' ἐδέλοιο καὶ οἱ καὶ χειρισμένους ἔλθοι
 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλόμενοι ἡμῶν πάντα,
 Βοῦς ἰρδόντες καὶ οἶς καὶ πίονας αἶγας,
 Εἰλαπνάζουσι, πίνοισί τε αἶθοπι οἶνον
 Μαψιδίως. τὰ ἕ πολλὰ κατάνετα, κ' γ' ἐπ' ἀνὴρ
 Οἶθ' ὀδυσεὺς ἔσκεν, ἀβίω δ' αὖ οἴκου ἀμυῖμαι
 Ἡμεῖς δ' κ' νύπιοι ἀμυῖμεν ἢ καὶ ἔπειτα
 Λαζαλέοι τ' ἐσόμεθα, καὶ κ' δεδαηκότες ἀλκήν.
 Ἡ τ' αὖ ἀμυαίμεν, εἴ μοι διώμισ γε παρήν.
 Οὐ γὰρ ἐτ' ἀγαθὰ ἔργα τετεύχαται, ἠδ' ἐπὶ χαλῶς
 Οἶθ' ἐμὸς δῖόλωλε νεμεσῆθη τε καὶ αὐτοῖς,
 Ἀλλοῖς τ' αἰδέσθητε περικτόνας ἀνθρώποις
 Οἱ περναεταῖοισι θεῶν δ' ὑποδείσαστε μύθων,
 Μήτι μεταστέψασιν ἀγασάμενοι κατὰ ἔργα.
 Λίσσομαι ἡμὲν ζευδὸς ὀλυμπίῃ ἠδὲ θεμίσις,
 Ἡ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἠδὲ κηδίζει,
 Σχέδου φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔασατε πένθει λυγρῶ
 Τείρεδ'. * εἰ μίπου πι πατὴρ ἐμὸς ἐδῆλός ὀδυσεὺς
 Δυσμενέων καὶ κ' ἐρεξεν ἐυκνήμιδας ἀχαιοὺς.
 Τῶν μ' ἄποινύμενοι κατὰ βέζετε δυσμενέοντες,
 Τύτοις ὀπρωῖοντες ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
 Τυμίας ἰδομέναι κειμήλιά τε πρεβάσιν τε
 Εἴχ' ὑμεῖς γε φάροιτε, τυχ' ἀν ποτε καὶ τίσις εἶη.
 Τόσση γ' ἀν κ' ἄστυ ποτιπύσωσί μεθα μύθω,
 Χρήματ' ἀπατίζοντες, ἕως κ' ἄπο πάντα δεδείη.
 Νῦν δέ μοι ἀσπρήκτοις ὀδύϊας ἐμβάλλετε θυμῶν.
 Ὡς φάτο χαρόμενος, ποτὶ ἕ κηπῆρον βάλει γαίη,
 Δάκρυ' ἀνασκήσας, οἴκτες δ' ἔλελαδὸν ἀπαντὰ.
 Ἐνδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἕτε πρὸς ἔτλη
 Τηλέμαχον μῦθουσιν ἀμείψασθαι χαλεπῶσιν.
 Ἀκτίνοθ' δέ μιν οἶθ' ἀμειβόμενος πρὸς ἑστίεσσι.
 Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μὲν οἶθ' ἄρατε, πόϊον εἶπες,
 Ἡμέας αἰσχρῶν ἐπέλεες δέ κε μοι μὸν ἀνάψαι.
 Σοὶ δ' ἐπιμνησῆρες ἀχαιῶν ἀποίεσιν.

Eorum virorum chari filij qui hic stant, sunt optimi,
 Qui patris quidem in domum nolunt proficisci
 Icarj, et ipse quidem docet filiam:
 Det vero cui voluerit, et ipse gratus venerit.
 Illi vero in nostram domum diuertentes dieb. omnib.
 Boves mactantes et oves et pingues capras,
 Splendide conuiuantur bibuntq. generosum vinum
 Temerè plurima vero absument, non enim adest vir
 Qualis Ulysses erat, qui detrimentum vel diuas a domo ar-
 Nos, & neutiq. qui auertere queamus, quin etiam (ceat:
 Imbellesq. sumus, et neq. periti.
 Omnino sane auerterem si mihi vis adesset.
 Non enim iam tolerabilia facinora patrantur, neq. honeste
 Domus mea perit: indignemini et ipsi,
 Alios reueremini vicinos homines
 Qui circum habitant: deorum vero timete iram,
 Ne quid infesti ret alienis malis facinoribus.
 Oro siue per Iouem Olympium siue Themidem,
 Quae hominum consilia vel dimittit vel cogit,
 Abstineat amicus, et me solum sinite dolore molesto
 Affligi si usquam pater meus probus Ulysses
 Hostili animo malis affectis fortes Achaos:
 Eorum me vindictam capientes male afficite hostili animo
 Istos incitantes: mihi vero factus esset
 Vos absumere possessionemq. prouentumq.
 Quod si vis comederitis, fortassis olim etiam ultio fuerit,
 Tam diu enim per urbem prehensabimus colloquio,
 Bona repetentes donec omnia persoluta sint.
 Nunc vero mihi inanes dolores inicitis animo.
 Sic ait iratus sceptrum a. iecit in terram,
 Lachrymas distillans, commiseratio vero cepit pop. omnem.
 Tunc alij quidem oēs in silentio erant, neq. quisquam audebat
 Telemacho verbis respondere molestis:
 Antinous autem ipsum solus respondens alloquutus est:
 Telemache alitroque, animo indomite, et loquutus es
 Nos dedecorans, vis autem maculam inturere.
 Tibi vero neutiquam proci Achaorum in causa sunt,

Antinoi
 Ἰσπνῆο.

Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν,
 Ἥδη γὰρ τρίτην ἰσὺν ἔστος, τάχα δ' εἰσι τέταρτον,
 Ἐξ ἧ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν.
 Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ἰσάχεται ἀνδρὶ ἑκάστω,
 Ἀγγελίας περὶ εἶσα, νόσθ' δέ οἱ ἄλλα μνησινῶ.
 Ἥδ' ἴδolon τίνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
 Σπιοσιμῖνῃ μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν, ὕφαινε,
 Λεπιδὸν καὶ πᾶς μετρον ἄσασ δ' ἡμῖν μετέειπεν,
 Κῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάναθ' ἴθ' ὀδυσαίης,
 Μίμνετ' ἐπειχόμετο τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσὶ καὶ οὔρῳ
 Ἐκτελέσει, (μή μοι μεταμώλια νήματ' ἄληται)
 Λαέρτη ἦρώϊ τε φῆσιον, εἰ ὅτε κέν μιν
 Μοῖρ' ὀλοή καθέλθοι τανηλαγέθ' ἑανάτω.
 Μή τις μοι χθ' ἴθ' ἡμὸν ἀχαιῶν νεμεσίση,
 Λίκεν ἄτερ σπείρε κείται, πολλὰ κτεάπιασ.
 Ὡς ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτε πεπείθετο θυμὸς ἀγλῆως.
 Ἐνθα καὶ ἡματιῆ μὲν ὕφαινεσκε μέγαν ἰσὺν,
 Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὶν θοῖδας παραδείτο.
 Ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλω, καὶ ἐπιθεὶν ἀχαιούς·
 Ἀλλ' ὅτε τέσσαρτον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπίλυτον ὄρραι,
 Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν ἠσάφα ἦδη,
 Καὶ τίω γ' ἀλλύεσκον ἐσθρόμεν ἀγλαὸν ἰσὺν.
 Ὡς τὸ μὲν ἔξετίλεισε καὶ ἠκ' ἐθέλουσ' ἄσ' ἀνάγκη.
 Σοὶ δ' ὄσθ' ἐμνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἴν' εἰδῆς
 Αὐτὸς σῶ θυμῷ, εἰδῶσι ἧ πάντες ἀχαιοί·
 Μητρὸσ σὴν ἀπόπικρον, ἀνωχθὶ δέ μιν γαμῆεσθ
 Τοῖσ τε πᾶσι τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῆ,
 Εἰ δ' ἔτ' ἀνίσει γὰ πολὺν χρόνον ἦσ ἀχαιῶν,
 Τὰ φρονέουσ' ἀνά θυμὸν, ἀοὶ πέρι δῶκεν ἄθλιῆ,
 Ἔργα τ' ὀπίσασθαι φεικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς,
 Κέρδεά θ' οἱ ἔπω τίν' ἀκούεμαν ἐδὲ παλαιῶν,
 Τάων αἰ παθ' ἦσαν εὐπλοκαμῆδες ἀχαιαί,
 Τυρά τ', ἀλκμῶν τε, εὐπλοκαμῆς τε μυκῆνη·
 Τάων ἦ τις ὁμοῖα νήματα πονελοπήη
 Ἥδη, ἀτὰρ μὲν τῶ τ' ἔσθ' ἐκασίμον ἠκ' ἐνόησεν.
 Τόφρα γὰρ οὐ βίόσθ' ἐν τε τῶν καὶ κτήματ' ἔδονται,
 Οφρα καὶ κείνη τῶν ἔχη ἴσον ἄντην αἰ νυῖ

Sed tua mater, quæ sanè inprimis Versutias caller.
 Iam enim tertius est annus, statim. a. aderit quartus,
 Ex quo eludit animum intra præcordia Achæorum:
 Omnes quidem sperare facit, & promittit viris singulis,
 Nuncios præmittens, mens autem illi alia cogitat,
 Illa verò dolum hunc alium in mente deliberavit.
 Exorsa magnam telam in adibus texebat,
 Subtilem & immensam: statim nos alloquitur a est:
 Iuvenes mei proci, postquam mortuus est diuinus Vlysses,
 Sustinete &rgentes meas nuptias, donec linteam
 Perfecero (ne mihi &ana filia pereant)
 Laerti heroi pollinctum quando tandem ipsum
 Fatum malum prehenderit aspera mortis,
 Ne aliqua me in populo mulierum Græcarum culpet,
 Si quidem absque tegumento iacuerit multa possidens.
 Sic ait nobis, & statim persuasus est animus generosus
 Tum verò inter diu quidem texebat magnam telam,
 Noctu verò dissoluebat postquam faces adhibuisset.
 Sic triennio quidem latuit dolo, & persuasit Achæos:
 Sed quàm quartus venit annus, & aduenerunt Horæ,
 Et tunc ceruè aliqua dixit mulierum quæ bene sciebat,
 Et ipsam dissoluentem inuenimus pulchram telam,
 Sic illa quidem perfecit etiam nolens præ necessitate,
 Tibi verò sic proci respondent, ut scias
 Ipse tuo animo, sciant & omnes Achæi,
 Matrem tuam dimitte, habe autem ipsam nubere
 Illi, cuicumq; pater iusserit & placuerit ipsi.
 Sic verò amplius vexabit multo tempore filios Achæorum,
 Hac agitans in animo, quæ es abunde dedit Pallas
 Operas, scire insignia, & mentem sanam,
 Versutias, quales nūquā aliquādo audiuimus neq; veterū
 Earum quæ olim fuerunt pulchricoma Græca,
 Tyrog, Alcmenēq; pulchricomaq; Mycene
 Illarum nulla similes artes Penelopæ
 Norat, ceterum quidem hoc non vidit Utiliter.
 Tam diu igitur vitium tuum & bona consument,
 Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi

Penelopes e
 ga procos do
 li.

Ἐν σὴ θεοσι πειθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέεσθ' αὐτῇ
 Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γα ποδῶν πολέεσθ' βιότοιο.
 Ἡμῶς δ' ἄτ' ὅπ' ἔργα παρ' ἑ γ' ἵμεν, ὅτε πη ἄλλη,
 Πρὶν γ' αὐτῶν γήμασαι ἀχαιῶν ὄκ' ἐδέλησιν.
 Τὸν δ' αὖτ' ἐπὶ πηλέμαχος πεπνυμένεσθ' ἀπίον ἠΐδα,
 Ἀντιπὸ, ἔπως ἐσὶ δόμων ἀέκουσιν ἀπῶσαι.
 Ἡμ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔδρεψε πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης
 Ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ μοι πόλλ' ὑποπίνειν
 Ἰκαίρι, αἴκ' αὐτὸς ἔκοιν ὑπὸ μητέρω πέμψαι.
 Ἐκ γὰρ τῆ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἀλλὰ ἢ δαίμων
 Δάσσει· ἐπεὶ μήτηρ συγχεῖς ἀρήσεται εἰρινυῖς
 Οἴκου ἀσφρομένη, νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνδρώπων
 Ἐωσεται, ὡς ἔ τ' ὅτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψαι.
 Τμέτερεσθ' δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζετα αὐτῆ,
 Ἐξίτε μοι μεγάρων, ἀλλὰς δὲ ἀλεγμῶτε δούτας,
 Τμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι καὶ οἴκοις·
 Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἀμεινον
 Ἐμμεναι, ἀνδρῶς ἐνὸς βίστον νῆποιον ὀλέσσαι,
 Κείρετ' ἐγὼ ἢ θεοὺς ὅτι βῶσομαι αἰὲν ἔοντας,
 Λικέ ποτε ζῆς δῶσι παλίν τι τὰ ἔργα χυμέεσθ'.
 Νῆποινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἐντοδεν ὀλοιδε.
 Ὡς φάτο πηλέμαχος, τῶ δ' αἰετὸν ἀρύσασα ζῆς
 Τυφθένει κορυφῆς ὄρεσθ' ἀφρέενκε πέτεεσθ'.
 Τῶ δ' ἔως μὲν ὄρ' ἐπέτοντο μῦθ' ἠριῆς ἀνέμοιο,
 Πλησῆσι ἀλλήλοισι τιτανομένω πῆρ' ὕχεσιν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγροῦν πολύθημον ἰκέδην,
 Ἐν τ' ὅπιδινηθέντε τιναξάδην πῆρ' ἀπολλὰ,
 Ἐσ δ' ἰδέτιω παύτων κεφαλῆς, ὄσαντο δ' ὀλεθρον·
 Δρυψάμενοι δ' ὀνύχεσι παρειᾶς, ἀμφὶ τε δειράς,
 Δειξίω ἠῖξαν διὰ τ' εἰκία καὶ πόλιν αὐτῆ.
 Θάμβησαν δ' ὄρνιδας ἐπεὶ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ωρηκαν δ' ἀνὰ θυμὸν ἀσφροπέεσθ' ἐμελλον.
 Τόσοι ἢ καὶ μετέπειτα γέρον ἦρος ἀλεθέρσης,
 Μασσείδης, ὃ γὰρ οἶεσθ' ὀμηκεῖον ἐπέεσθ',
 Ὀρνιδας γηῶναι, καὶ ἐναίσια μὴ θήσασθ',
 Ὅσειν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέπειτα.
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήστοι ὄ, πικάν ἐπ' ἔπειτα.

In pectorebus posuerunt Dii, magnam quidem gloriam sibi
Comparat, ceterum tibi desiderium multum videtur.

Not. S. nec ad res nostras ante ibimus, neq. aliquò aliò,
Antequam ipsa nubet Achiv. cuiusq. voluerit.

Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est.
Antinoe, nullo modo licet è domo inuitam expellere,
Qua me peperit, q. me enutrit, pater. a. meus alicubi terra
Vivit, siue mortuus est. durum. a. esset me multa reddere
Icaro, siquidem ipse ego matrem dimisero.

Ex patre autem mala patiar. alia autem Deus
Dabit postquam mater odiosus imprecata fuerit Furias
A domo discedens, reprehensio autem mihi ex hominibus
Erit. sic itaq. hunc ego sermonem nunquam dicam.
Vester vero siquidem animus indignatur illis,
Exite è domo mea, alias curate dapes,
Vestra bona edentes alternis conuiujs per singulas domos.

Si vero vobis videtur satius & melius
Esse, viri vniuersi substantiam impune perdere,
Corrodite, ego vero deos inuocabo sempiternos,
Si unquam Iupiter dabit talionis opera fieri,
Inulti deinceps intra domum pereatis.

Sic ait Telemachus: huic aquilas late videns Iupiter
Ex alto à vertice montis praeiis sic Solare,
Haecque quidem volabant ad flatum venti,
Propinqua inuicem extendentes alas,
Sed cum iam ad mediam concionem celebrem peruenissent,

Hic conuersa quaeiebant alas densas,
Aspexerunt a. omnium capita. portendebant. a. mortem,
Lamiantes vero vnguibus maxillas, circum. a. collum
Ad dextram volarunt, & per aedes & per orbem ipsorum,
Admirati sunt aues postquam viderunt oculos.
Dispiciebant. a. in animo qua perfici debebant,
Hu. vero interfatus est senex heros Halitherses
Mastorides hic enim solus aequales vincebat.

In ausibus diiudicandis & fatalibus edicendis.
Qui inter eos bene sapiens concionatus est & dixit:

Audite nunc me Ithacenses quodcumq. dixerò.

Telemachus
Antinoe re
spondet.

Augurium.

Halitherses
vates.

Μνηστῆρσιν δὲ μάλιστ' ἀπαισκόμενος ἔπειθε εἶρω,
 Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδετα· οὐ γὰρ ὀδυσεύς
 Διὶ ἀπαίει, ἔτε φίλων ἄν' ἔσεται, ἀλλὰ που ἦδη
 Ἐβῆς ἐὼν, τοῖσ' ἔδωκε φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
 Πάντεσιν· πολέσιν ἔχει καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 Οἱ νεμόμεσθ' ἰθάκην ἀδείλοτον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φραζώμεσθ' ὡς κεν καταπαύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοῖς
 Παιῖδων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ὄσιν.
 Οὐ γὰρ ἀπείρητ' ἔμμαντεύσομαι, ἀλλ' ἐὺ εἰδώς·
 Καὶ γὰρ οὐκ εἴρω φημι τελέειν τιδύωαι ἀπαιτῶ,
 Ως οἱ ἐμυθεόμην ὅτε ἴλιον εἰσάναβαινον
 Ἀργεῖοι, μὲν δὲ σφιν ἔβη πολὺμητις ὀδυσεύς,
 Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ὑπὸ πάντις ἑταίροισι,
 Ἀγνωσὸν πάντεσιν ἕικοσ' ὦ ἐνιαυτῷ
 Οἴκαδ' ἐλάσειεσθ'· τόδε δὲ νῦν πάντα τελέειται.
 Τὸν δ' αὖτ' ἀρύμαχος πολὺβη πόλις ἀντίον ἠΐδα,
 Ω γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύσο σόισι τέκεσσι,
 Οἴκαδ' ἰὼν, μή που τι κακὸν πάροισιν ὀπίσσω,
 Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθι.
 Οργιστὲς δὲ τε πολλοὶ ἔσσι' ἀμγὰς ἠελίοιο
 Φοιτῶσ', ἠδέ τε πάντες ἐναΐσσομαι ἀμτάρ ὀδυσεύς
 Ωλετο τῆλ' ὡς καὶ σὺ καταφθίηθαι σὺν οὐκείνῃ
 Ωφελος· ἐκ αἰτίας σφωπεροπέων ἀχόροδες,
 Οὐδέ κε τηλεμαχὸν κεχολομένον ὥσ' ἀλείης,
 Σφί οἱ κ' ἄρ' ἄρ' ἴδρον πεπιδέγμενος αἴκα πόρησιν·
 Ἀλλ' ἐκ τοῖ ἐρέω, τί δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Αἴκα νεώτερον ἀνδρα, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Παρφάμενος ἔπεσον ἐποτρυνώης χαλεπαίνειν,
 Αὐτὴ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
 Πρῆξαι δ' ἐμπης ἄπ' ἀμυθήσται εἴτεκα τῶνδε,
 Σοὶ ἔ γέρον θωλὸν ὀπιθήσομαι λῦ κ' ἐνὶ θυμῷ
 Τίνων ἀχάλλης· χαλεπὸν δὲ τοῖ ἔσεται ἄλγος.
 Τηλεμαχῷ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ἔσσομαι ἀμτὸς,
 Μητέρα λῦ ἐς πατρὸς ἀνογάτω ὑπονέεσθαι,
 Οἱ ἔ γάμον τεύξοισι, καὶ ἀπ' ἐμυθίοισιν ἔεδνα
 Πολλὰ μάλ' ἔσσομαι εἴκα φίλης ὅππ' ἐμυθὸς ἐπέσθι,
 Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθ' ὀίομαι ἦσ' ἀχαιῶν

Prociis. a. potissimum significans ista dico.
 Illis. n. ingens periculum imminet, non enim Vlysses,
 Diu forsum a suis amicis aberit, sed alicubi iam
 Prope cum sit, his ipsis eadem & fatum molitur
 Omnibus, pluribus etiam alijs male erit,
 Qui habitantus Ithacam claram: sed longè antea
 Consideremus, quomodo imponamus, attamen etiam ipsi
 Quiescant, etenim ipsis statim hoc & stilus est,
 Non enim inexpertus & vaticinor, sed benè doctus.
 Etenim illi puto perfectè esse omnia,
 Quemadmodum illi prædixeram quando ad Ilium conscen-
 Argui, cum ipsis etià conscendit & versus Vlysses. (derunt
 Dixi postquam mala multa passus esset, amisissetq; omnes
 Incognatum ab omnibus & sicissimo demum anno (socios
 Domum & venturum: hac. a. omnino perficiuntur.

Hæc rursus Eurymachus Polybi filius contra alloquutus
 O senex, agedum nunc & vaticinare tuis liberis (est: vaticinium
 Dumum & adenti, ne forte quid mali patiantur in posterum, eieuat.
 In his autem ego te longè melior sum ad & vaticinandum,
 Aues sanè multa sub radijs solis
 Volitant, neque omnes ad auspicia aptæ, porro Vlysses
 Perijt longè, & etiam tu perijisse cum illo
 Debuisse: non tantæ & vaticinans blaterares,
 Neque Telemachum iratum sic incitares,
 Sua in domo donum expectans si quod præbeat,
 Sed tibi edico, quod etiam perfectum erit,
 Si iuucem & virum, & veteraq; & multa doctus,
 Deceptum verbis incitaueris ad irascendum,
 Illi quidem ipsi perniciosius erit,
 Efficere autem tamen neutiquam poteris illorum gratias
 Tibi serò o senex pœnam infligemus, quàm in animo
 Luens, indignè feras: grauis autem erit dolor.
 Telemacho autem imprimis ego suadebo ipse,
 Matrem suam ad patrem iubeat redire,
 Illi serò nuptias facient, & component dotem
 Insignem, qualem conuenit Charybi filiam sequi.
 Non enim antea quietura dnto filios & vaticinor

Μησιύθ' ἀγαλέης· ἐπεὶ ἔπινα δειδίμεν ἔμπης,
 Οὐτ' οὖν τηλέμαχον μάλα φρ' πολύμυθον ἔόντα,
 Οὐτε θεοπεπής ἐμπαζόμ' ἰὼ σὺ γαυαῖ
 Μύθουαι ἀκράαντον, ἀπεχθάραι δ' ἐπὶ μάλλον.
 Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, ἔδ' ἐποτ' ἴσα.
 Εσέτα, ὅσρα κεν ἦγε διατρίβησιν ἀγαυῆς
 Ονγάμον ἡμεῖς δ' αὖ τοπι λέγμενοι ἡματα πάντα,
 Εἶνεκα τῆς ἀρετῆς ἱεῖδαίνομεν, ὅδ' ἐματ' ἄλλας
 Ερζόμ' ἄς ὀπεικὸς ὀπαγέμεν ἐσιν ἐνάσῃ.

Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπυμένθ' ἀντίον ηὔδα,
 Εὐρύμαχ', ἠδ' ἐκ' ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 Ταῦτα μὲν ἐχ' ὑμέας ἐπὶ λίσσομαι, ἠδ' ἀγροδῶ.
 Ἦδη γὰρ τά γ' ἴουσι θεοὶ καὶ πάντες ἀγαυοί.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θολῶ καὶ ἔκαστ' ἐταίρους,
 Οἳ κέ μοι ἔνθα κ' ἔνθα διαπαρήσωσι κλέδιον.
 Εἶμι γὰρ ἐς σπάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἡμαθῶντα,
 Νόσον πυσόμενθ' πατρὸς δ' ἰὼ οἰχόμενιο,
 Ἦν πες μοι εἶπῃσι βροτῶν, ἢ ὅσταν ἀκούσω
 Ἐκ δίδος, ἢ τε μάλισσα φέροι κλέθ' ἀνδράποισι.
 Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον κ' νόσον ἀκούσω,
 Ἦτ' ἀντρυζόμενός φρ' ἐπὶ τλαίῳ ἐνιαυτόν.
 Εἰ δέ κε τεθνεῶτος ἀκούσω μῆδ' ἐτ' ἔόντθ',
 Νοσήσας δ' ἢ περὶ τὰ οἴλιω ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σῆμά τε οἳ γούσω, καὶ ὅπ'ι κτέρρα κτερεῖξαι
 Πολλὰ μάλ' ὄσατα εἰοικε καὶ ἀνέει μῆτερά δάσω.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο τυῖσι δ' ἀνέει
 Μέντωρ' ὅς ρ' ὀδυσῆθ' ἀμύμονθ' ἦεν ἐταῖρθ',
 Καὶ οἳ ἰῶν νηυσὶν ἐπέστρεψιν οἶκον ἅπαντα,
 Πείθεδαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα, πάντα φυλάσσειν.
 Οσφιν εὐφρονέων ἀγροήσουτο καὶ μετέειπε.

Κέκλυτε δ' ἠ νυῶ μεν ἰθακήστοι ὅ, πῃ κεν εἶπω.
 Μή τις ἐπὶ παρ' ἄφρων ἀγανὸς καὶ ἦπιθ' ἔσω
 Σικπῆχος βασιλεύς, μῆδ' ὄφρ' ἴσιν αἴσιμα εἰδῶς,
 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, κ' αἴσυλα ρέξοι.
 Ὡς ἔπις μέμνηται ὀδυσῆθ' Δείοιο
 Λαῶν οἴσιν ἀνασσε, πατήρ δ' ὡς ἦπιθ' ἦεν.
 Ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγνήναρας ἔπι μεζαίρω.

A coniugij ambitu: quoniam neminem timemus Et ut sit,
 Neq; sanè Telemachum, tamen si multiloquus sit,
 Neq; Saticinium curamus, quod tu senex
 Loqueris irritum: odio autem eris adhuc magis:
 Bona verò rursus male absumentur, neq; inquam paria
 Erunt, donec hæc Æstulerit Græcos
 Suis nuptijs, nos verò rursus expectantes diebus omnib.
 Gratia eius virtutis contendimus, neq; ad alias
 Ibitus, quas decens ducere est Snicuisq;.

Hunc, a rursus Telemachus prudens cōtra loquutus est:
 Eurymache, & alij quotquot sunt proci generosi,
 Ista quidem non vos amplius precor, neq; dico:
 Iam verò hæc sciunt dū & omnes Græci,
 Sed agè mihi date nauem celerem, & viginti socios,
 Qui mihi hinc atq; hinc fecent viam maris
 Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam,
 Reditum interrogaturus patris diu absentis.
 Si aliquis mihi dicat mortaliū, aut famam audiam
 Ex Ioue, qua potissimum fert gloriam hominibus,
 Siquidem patris vitam & reditum audiuero,
 Sanè quantumuis afflictus adhuc sustineam annum:
 Si verò mortuum audiuero, neq; amplius superstitem,
 Reuersus postea cbaram ad patriam terram,
 Sepulchrum illi condam, & parentalia celebrabo
 Eximia, qualia conuenit, & viro matrem dabo.

Certe illic sic loquutus confedit, his autem surrexit
 Mentor qui Pylis inculpatus erat socius,
 Et illi cuius profici secretur commisit totam familiam,
 Obedire, scilicet, & sicure omnia custodire,
 Qui inter eos bene sapiens concionatus est & dixit:

Audite certe me nunc Ithacenses quodcumq; dixerō.
 Nec quisquam amplius beneuolus, mansuetus & mitis sit
 Scepteriger rex, neq; in mente pia opera cogitans,
 Sed semper infestus sit & iniustia perpetret,
 Ut nullus recordatur Pylis diurni
 Populorum quibus præfuit, ut velut pater mansuetus eras,
 Verum tamen nunc precor superbo nequaquam iniuido

Telemachus
 proci loqui-
 tur.

Mentor Tele-
 machum tue-
 ti studet.

Ερθεῖν ἔργα βίαμα, κακοῖρα φήσιν νόοιο·
 Σφᾶς γδ' ἀπαρθέμενοι κεφαλᾶς, κατέδουσι βιαίως
 Οἶκον ὀδυσιῆσσι, τὸν δ' ἔκ' ἐπιφασὶ νέεσθαι·
 Νιῶ δ' ἄλλω δήμῳ νεμοσίζομαι· οἷς ἅπαντες
 Ἡδ' ἀέφω, ἀτὰρ ἔπι καταπτόμενοι ἐπέεσιν,
 Παύροις μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἔόντες.

Τὸν δ' ὀδυσιεύης λειόκριτος ἀντίον ηὔδα,

Μέντορ ἀταρτηρὲς, φρενας ἠλέεσπόιον εἰπες,
 Ημῶς ὀτρυνῶν καταπαύεμεν, ἀργαλέον ἦ
 Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δουρί.
 Εἴθ' ἄρ' ἄρ' ἔκ' ὀδυσιεύς ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπιλατῶρ
 Δαιτυμένους κτ' δῶμα ἐὸν μνηστῆρας ἀγαυῆς
 Ἐξελάσαι μεγάρ οἱ μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
 Οὐκ ἐν οἷ καχάροισι γυμῆ, μάλα τῶρ χατέκασαι
 Ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτῶ ἀεικέα πότμον ὀπίσσοις.
 Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο, σὺ δ' ἔκ' ἑοῖραν εἰπες.
 Ἀλλ' ἀγλαοὶ μὲν σκίδνασθ' ὅτι ἔργα ἔχαστος,
 Τάττω δ' ὀτρυνῶ μὲν τῶρ ὄδῳν ἠδὲ ἀλιθέρης,
 Οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι εἰσιν ἑταῖροι.

Ἀλλ' (εἴω) καὶ διδάκαθήμεναι, ἀγλαίων
 Πόσεται εἰν ἰθάκῃ, τελέει δ' ὄδον ἔποτε ταύτην.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἄροβλῳ αἰψυφύλι.

Οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο εἰς ἄσπετος δῶμα, δ' ἔχαστος
 Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἴσαν θείῃ ὀδυσιῆσσι.
 Τηλέμαχος δ' ἄπαιδ' ἔθεν ἰὼν ὅππ' ἵνα θαλάσσης
 Χεῖρας νηδάμεναι πολίης ἄλως εὐχετ' ἀδύησι.

Κλυθίμοι * ὀχθίζεις θεὸς ἠλυθεῖς ἡμέτερον δῶμα

Καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἠρώειδ' ἀπάντων
 Νόσον πάσσομενον πατρὸς δούοιχομένοιο,
 Ερχεσθαι τὰ ἦ πάντα διατρέβοισιν ἀγαυοῖς,
 Μνηστῆρες ἦ μάλιστ' ἀκακῶς ἰσχυροφρόντες.

Ὡς ἔφατ' ἀχόμεναι, σχεδόν δέ οἱ ἠλθεν ἀδύησι
 Μέντορι εἰδομένη ἡμῶν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδύησι,
 Καί μιν φωνήσασ' ἔπειτα πῆρόεντα φρασσύνδρα,

Τηλέμαχ', ἠδὲ ὅππ' ἔθεν κακῶς ἔοσσαι, ἠδ' ἀροήμων·
 Εἰδήται σοὺ πατρὸς ἐνέστακται μὲν αὖτις ἦν,
 Οἳ αὖτ' ἐκείνῳ ἔλω τελέσσαι ἔργον τε ἔπος τε.

Committere facinora Violenta malis consilijs mentis,
Suis enim obiectantes capitibus consumunt Violenter
Domum Ulyssis, quem non amplius putant rediturum esse.
Nunc autem alij populo succensco, sit omnes
Sedetis muti, porro nullo pacto redarguentes Verbis,
Pauciores procos compefcitis cum sitis plures.

Hunc Euenorides Liocritus contra alloquebatur:
Mentor conuitiator, ingenio stolide, sit loquutus es,
Nos adhortans quiescere, difficile autem erit
Cum Viris pluribus pugnare de conuiuio,
Etiam si Ulysses Ithacensis ipse adueniens
Conuiuantes per domum suam procos eximios
Expellere è domo cogitauerit in animo,
Non sanè illo latabitur Sxor quantis uinis Valde egens,
Veniente, sed ibi sauiam mortem inuenerit,
Si pluribus pugnarit, tu vero non ex officio loquutus es,
Sed age, populi quidem dispergamini ad opera Vniuscuiusq;
Hunc autem disponat Mentor Viam Et Halitherfes,
Qua illi à principio paterni sunt amici.

Sed (puto) Et diu sedens, nuncios
Audiet in Ithaca perficies Viam nunquam hanc.
Sic certe loquutus soluit concionem celerem.
Hi quidem dispergebantur ad domum quisq; suam:
Proci autem ad domum ibant diuini Ulyssis,
Telemachus autem seorsum profectus est ad littus maris,

Manus lauans è cano mari, supplicauit Palladi.

Audi me qui heri deus aduenisti ad domum meam,
Et me in nauis iussisti per obscurum pontum
Reditum interrogaturum patris diu absentis
Ire: hac autem omnia impediunt Achini,
Proci autem potissimum male superbientes,

Sic ait precatus: propè autem illum Venit Pallas,
Mentori similis facta tuum corpore, tum etiam Vocè.
Et ipsum compellens Verba alata dedit.

Telemache, neq; tu postero in ignauus eris, neq; stolidus,
Siquidem tibi cui patris instillata est indoles bona,
Qualis ille erat ad perficiendam opusq; dictumq;

Liocritus Mē-
tori respōdet.

Telemachus
Minerū pre-
catur.

Minerua sub
Mentoris per-
sona iter pro-
perare horta-
tur.

Non

Οὐ τοι ἔπειθ' ἀλίη ὁδὸς ἔωσέ τοι, ἔδ' ἀτέλεστος·
 εἰ δ' ἔκρινε γ' ἔσσι γόνῳ κ' ἠνελοπέεις,
 οὐ σ' ἔτ' ἔπειτα ἔολπι τελευτήσῃσι ἀμεινοῖσ'·
 Παῦροι γὰρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
 οἱ πλείονες χαλίοις· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείοις·
 ἀλλ' ἔπειθ' ἔδ' ὅππῃεν χαλὸς ἔωσται, ἔδ' ἀνοήμων,
 οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις ὀδυατῆ^σ φραζέλοισιν,
 Ἐλπώρῃ τοι ἔπειτα τελευτήσῃσι τὰδε ἔργα.
 Τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἕα βυβλύ τε νόον τε
 ἀφραδέων, ἔπειθ' ἔπι νοήμονες, ἔδ' ἐδίχαιοι·
 οὐδέ πῖσαισιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ὅς δ' ἴσθιν σχεδὸν ὄσιν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσῃ·
 σοὶ δ' ὁδὸς ἔκ' ἐπὶ θηρὸν ἀπίσεται, ἡ σὺ μεινοῖσ'·
 τοῖ^σ γὰρ τοι ἑταῖρ^σ ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
 ὅς τοι νῆα θοῶν τελέω, καὶ ἄμ' ἐφομαι αὐτός.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἰὼν μνηστῆρων ὁμίλει,
 Ὀπλιῶν τ' ἠῖα, καὶ ἀγέσῃσι φῶσιν ἅπαντα,
 οἶνον ἐν ἀμφιφορέῃσι, καὶ ἄλσι ταμυελὸν ἀνδρῶν,
 δέρμασιν ἐν πυκινῶσιν· ἐγὼ δ' ἀνά δῆμον ἑταίρους
 λιψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι, εἰσὶν ἔνῃσ'
 Πολλὰ ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκη νέαι ἠδὲ παλαιαί·
 τείων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόφομαι ἠῖς ἀείσει·
 ἄλλα δ' ἐσοπίσῃσιν ἐνήσομεν ἀρείϊ πόντῳ.
 Ὡς ἔφατ' ἀδάμασθον κούρη Διός, ἔδ' ἄρ' ἔπι δῖνι
 Τηλέμαχος παρέμμενε, ἔπειθ' θεοῦ ἔκλυεν αὐδῆν.
 Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, θίλον τεπημέν^σ ἦτορ·
 εὐρε δ' ἄφα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
 Λίγας ἀνημένους, σιάλοισ' ἔδ' ὄντας ἐν αὐλῇ.
 Ἀπίνο^σ δ' ἰδὼς γυλάσας κῆσ' ἠλομάχοιο,
 ἐν τ' ἄφα οἱ εὐχρεῖ, ἔπειθ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε,
 Τηλέμαχ' ὑψιζόρη, μῖν^σ ἄχθε, μή τι τοι ἄλλο
 ἐν σῆθεσι χαλὸν μελέτω ἐρρον τε ἐπος τε,
 Ἄλλὰ μοι ἀλλὰ μάλ' ἐδιέμεν καὶ πέμεν, ὡς το παύ^σ φῶ·
 τοῦ τε δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσῃσιν ἀχαιοί,
 νῆα καὶ ἑξάτοισ' ἐρέτας, ἵνα θάσσον ἱκῆαι
 ἐς πύλον ἠγαθέλιω μίτ' ἀγαμοῦ πατρὸς ἀκουῖν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμέν^σ ἀπίον ηὔδα,

Non sanè continuò Vanum iter erit, neq; imperfectum.
 Si verò non illius esses filius & Penelopes,
 Non sanè præterea sperarem te perfecturum esse qua mo-
 Pauci enim filij similes patri sunt: (Iris)
 Plerique peiores: pauci verò parentibus meliores,
 Sed quoniam neq; in posterum ignavus eris, neq; stolidus.
 Neq; te penitus intelligentia Ulyssis reliquit.
 Spes tibi deinceps est te perfecturum esse hæc opera.
 Ideò nunc procorum sine consiliūq; mentemq;
 Insipientium, quoniam neutiquā prudentes neq; iusti sunt,
 Neq; illo pacto sciunt mortem & fatum nigrum,
 Quæ illis immanet de vno timores perire.

Perpauci filii
 patrum simi-
 les sunt.

Tibi verò via non amplius aberit quam tu cupis.
 Talis enim tibi socius ego paternus sum,
 Qui tibi navem celerem parabo, & simul sequar ipse,
 Sed tu quidem domum vadens, præcis conuersare.
 Apparâq; viatica & vasis accommoda singula,
 Vinum in amphoris, & farinam medullarum hominum,
 Peribus in densis, ego autem per populum socior
 Statim voluntarius colligam, sunt autem naues
 Multa in circumfusa Ithaca nouæ & veteres.
 Harum quidem ego dispiciam quæcunq; optima est.
 Statim armatam deducamus in latum mare.

Sic ait Pallas filia Iouis, neq; amplius diu
 Telemachus inmiratur postquam dea audiuisset vocem,
 Festinabat ad domum, tre suo tristatus corde,
 Inuenit autem præcis superbos in aulibus,
 Capras excoriantes, porcosq; affantes in aula.
 Antinous autem videns obuiam veniebat Telemacho.
 Illumq; manu apprehensum affatus est & nomine cõpellauit:
 Telemache magniloque, animo indignite, ne tibi aliud
 In præcedis malum sit cura vel opus vel verbum.
 Sed egregie comede, & hibe ut ante.

Antinous Te-
 lemachū al-
 loquitur.

Ista enim vniuus curia perficient tibi Achivi,
 Navem, & electas remiges, & ceteris venias
 Ad Pylum diuinam, ad mælyti parentis famam.
 Hunc a rursum Telemach prudens contra alloquitur est:

Telemachus
 respondet.

Αντίνο', ἔπεισ' ἐς τὸν ἑσπέριαλοισι μὲν ὑμῖν
 Δαίνυσθαι τ' ἀέκοντα, καὶ δὴ σφραίνεσθαι ἔκμηλον.
 Ἡ δ' ἄλλοις ὡς τοπαφοῖσιν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλά
 Κτήματ' ἐμὰ μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἐπὶ νήπιον ἦα,
 Νυκτὶ δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμι, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
 Πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεσθαι ἐνδοθὶ θυμὸς,
 Πειρήσω ὡς κ' ὑμεῖς κακὰς ὄπῃ κῆρας ἰήσω,
 Ἡ δὲ πύλον δ' ἐλθεῖν, ἢ αὐτὴ τῶ δ' ἐνὶ δῆμῳ.
 (Εἶμι μὲν, καὶ δ' ἀλίη ὁδὸς ἔσσεται λιῷ ἀγορεύω)
 Ἐμποροῦσθ' ἐγὼ νηὸς ἐπιβόλοισι δ' ἔρετάων
 Γίνομαι, ὡς νῦν * ὥσθ' ὑμῖν εἰσατο κέρδιον εἶδ'.

Ἡ γὰρ, καὶ ἐν χειρὸς χεῖρα σπᾶσεν ἀντινόοιο
 Ρεῖα, μνηστῆρες δ' ἴδμον κατ' ἰδῶτα πίναντο,
 Οἱ δ' ἐπελάβον καὶ * χερτίμορον ἐπέεσσιν,
 Ωδε δὲ πρὸς εἶπεσκε νέων ἑσπέριαρομένωντων.

Ἡ μάλα πηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει
 Ἡ πνας ἐν πύλου ἀξίη ἀμυύτορας ἡμαθόνετος,
 Ἡ ὄγε καὶ σπᾶρτηθην ἐπεὶ νῦν ὥσθ' ἴεται ἀνῶς.
 Ἡ δὲ καὶ εἰς ἐφύριον ἐθέλει πείραν ἀφῆραν
 Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἐνθεν θυμὸς δόρα φάρμακ' ἐνεῖκη,
 Ἐν δ' βάλλη κρητῆρι, καὶ ἡμέας παύτας ὀλέσση.

Ἄλλο δ' αὐτ' εἶπεσκε νέων ἑσπέριαρομένωντων,
 Τίς δ' οἶδ' εἶχε καὶ αὐτὶς ἰὼν κοίλης ὄπῃ νηὸς,
 Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενον ὥσθ' ὀδυσεύς
 Οὔτω κεν καὶ μάλλον ἐφέλλειεν πόνον ἄμμι.
 Κτήματα γὰρ κεν παύτα δαπαύμεθα, οἰκία δ' αὐτὴ
 Τύτου μιντῆρι δοῖμεν ἔχειν, ἢ δ' ὅς τις ὀπίμοι.

Ως φάσθ' ὁ δ' ὑπόροφον θαλάμορον κατεθήσατο παρδῶς
 Εὐρυὸν ὅτι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
 Ἐσθλὸς τ' ἐν χρυσοῖσιν, ἄλλοι τ' ἀῶδες ἐλαιον.
 Ἐν δ' πίστοι οἰνοιο παλαμοῦ ἰδῶ πύτιο
 Ἐσσαι, ἀχρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
 Ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀφῆρότες, εἶπο' ὀδυσεύς
 Οἰκαδε νοσήσιν, καὶ ἄλλα πολλὰ μογήσας.
 Κληῖσθαι δ' ἐπίσαν σπᾶνίδες πυκινῶς ἀφῆρῶσαι,
 Διχλίδες ἐν δ' ζωῆ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 Ἐσπῆν ἢ πᾶντ' ἐφύλασεν ἴου πολυῖδρεῖσιν,

Antinoë, neutiquem licet cum vobis superbis
 Coniuiari inuitum, & laetari quietum.
 An non satis est quod antea quidem absumpsistis eximia
 Bona mea proci, ego autem infans eram?
 Nunc, a quando grandior sum, & aliorum orationē audiēs,
 Percipio, & sane mihi intus auget animus,
 Tentabo vobis malum fatum inseram,
 Siue in Pylum profectus, aut hic in populo.
 (Ibo sane, neq; inutilis via erit quam dico)
 Vel naue conducta, neq; n. nauis compos neq; remigum
 Sum, sic sane vobis videtur conducibilius esse.

Mine Telem.
 chi aduerſu
 procos.

Dixit, & ex manu manam auulſit Antinoi
 Facile, proci autem per domum conuiuium apparabant,
 Hi vero cauillabantur & conuitiabantur verbis.
 Tum vero aliquis dicebat iuuenum superbiorum.
 Enimvero Telemachus eadem nobis molitur:
 Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliares arenosa,
 Aut ipse etiam ex Sparta: quandoquidem sane cupit vehe-
 Aut & in Ephyrā vult pinguem terram (menter
 Proficiſci, ut inde mortifera venena afferat,
 Iniciat vero eraturi, & nos omnes perdat.

Cauilla pro-
 corum in Te-
 lemachum
 nauigaturū.

Alius rursus dicebat iuuenum superbiorum,
 Quis ſcit, ſi etiam ipse profectus cana in naue
 Longe ab amicis peribit, errabit, ut Ulyſſes?
 Sic & magis augere poterit nobis laborem.
 Bona vero omnia diuideremus, domum vero
 Illius matri daremus habendam, atque ei qui illā duxiſſet.

Sic atebant, ille v. in excelſum thalamum aſcendit patris
 Latum, ubi cumulatū aurum & as iacebat,
 Veſtig; & in cistiā, abunde q; odoriferum oleum.
 Ibi vero dolia vini veteris dulcis
 Stabant purum, diuinum potum intus habentia,
 Ordine ad murum aptat, ſi quando Ulyſſes
 In patriam reuertetur, etiam dolores multos paſſus.
 Obſerata vero erant fores accurate aptata,
 Duplici-claue, intus autem mulier custos noctesq; dies q;
 Erat, qua omnia aſſeruat mentis multa-ſolertia,

Εὐρύκλει', ὅπως θυγάτηρ πεισλυοσείδαο·

Τὴν τί τε τηλέμαχος παρτέφει θάλαμμόνδε καλέσας·

Μαῖ', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἄφυσον
 χρ. λαράπερος Ἡδω, ὅπως μὲν τὸν * λαρώτατος ὄν σὺ φυλάσσεις,

Κεῖνον οἰομένη τὴν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι

Διοχρῆος ὄδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

Δάδεχα δ' ἐμπλήσον, καὶ πώμασιν ἄσπον ἄπαντας

Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον εὐρραφέεσι δοροῖσιν·

Εἵκοσ δ' ἐστὼ μέτρα μωληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.

Αὐτὴ δ' οἴη ἰδί· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.

Ἐσπέει Θ' γδ' ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅτε πώ τε καν δὴ

Μῆπρ εἰς ἄσπ' ἀναβῆ, καί τοι τε μῆθηται,

Εἴμι γδ' ἐς σπάρτιω τε καὶ ἐς πύλον ἡμαθρόεντα,

Νόσον πεισόμεν Θ' πατρὸς φίλου λῶ που ἀκούσω.

Ὡς φάτο, κούκωσεν ἧ φίλη τροφὸς Ἐρύκλεια,

Καὶ ῥ' ὄλοσυρομένη ἔπεια πῆρόεντα παρσιύδα.

Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τῆτο νόημα

Ἐπλετο; πῆ δ' ἐδέλεις ἵεναι πολλῶν ὅπῃ γαῖαν,

Μὲν Θ' ἐὼν ἀζαπιτῆς, ὁ δ' ὄλετο τηλόδι πάτρης

Διοχρῆος ὄδυσσεύς, ἀλλογενῶ τ' ἐνὶ δήμῳ·

Οἱ δέ τοι ἀντὶκ' ἰόντι κακὰ φερόζονται ὁπίσσω,

Ὡς κε δόλω φθίης, τὰ δέ δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.

Ἀλλὰ μὲν αὖθ' ὅπῃ σῆσι καθήμεν Θ' ὁδέ τι σε χεῖ

Πόντον ἐπ' ἀπρὺ γατον κακὰ ποίσειν, ἐδ' ἀλάλησθι·

Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος παπυμέν Θ' ἀπτόν ηὔδα,

Θάσσει μαῖ' ἐπεὶ κπ ἀνδρῶν θεοῖ ἠδὲ γε βικλή·

Ἀλλ' ὁμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τὰ τε μωθήσασθαι

Πεῖν γ' ὅτ' ἀν' ἐν δεινῇ τε δυωδικῇ τε γένηται,

Ἡ αὐτῶν ποθέσσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι·

Ὡς αἶ μὴ κλαίωσα χ' ἴ χεῖρα χαλὸν ἰάπη.

Ὡς αἶ ῥ' ἔση, χεῖνός ἧ θεῶν μέγα ὄρκον ἀπόμνυ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελέωσέν τε τὸν ὄρκον,

Αὐτὴκ' ἔπειτ' αἰ οἶνον ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἄφυσεν,

Ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦον εὐρραφέεσι δοροῖσιν.

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μητηῖρσιν ὁμίλει.

Ἐνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀδελῆν,

Τηλεμάχῳ δ' εἰπέα χ' ἴ πύλον ὄχετο πῶπις

Euryclea Opis filia Pisenorida.

Hanc tunc Telemachus alloquutus est in thalamum voca-

Nutrix age mihi vinum in amphori hauri (tam,

Suaue, quod quidem post illud dulcius est quod tu seruas,

illum expectans infelicissimum si quando venerit

Generosus Vllyses mortem & fatum cuitato,

Duodecim vero imple & operculis apta omnia:

Mihi vero farinam infunde bene consultis vtribus,

Viginti autem sint mensura molitæ farina.

Ipsa vero sola scias. hac autem congregata omnia sint.

Sub noctem enim accipiam, quando certe tam

Mater ad cœnaculum conscenderit, lecti curam habuerit.

Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam,

Reditum interrogaturus patris chari, sicubi audiero.

Sic dixit, cuiusmodi vero chara nutrix Euryclea,

Et quidem lugens, verba alata dixit:

Cur vero tibi, charè fili, in mente hac sententia

Est? quoniam vis ire multam per terram,

Solum cum sis dilectissimè, & perijt longè a patria terra

Generosus Vllyses, ignoto in populo:

Ille, & tibi statim profecto mala machinabuntur post hæc

Vt dolo pereas, hæc vero ipsi omnia diuidant.

Sed mane hic apud tuos sedens, ne utiquam te oportet

Per pontum indomitum mala pati, neq; errare,

Hanc vero rursus Telemachus prudens cōtra loquutus est:

Confide nutrix, quia non absq; deo hoc consilium est.

Sed iura ne matri chara hæc dixeris,

Præquam vindex, & duodecimq; dies aderit,

Aut ipsa desideret & vix sūluisse rescuerit,

Videlices ne stens pulchrum corpus ledat.

— Sic loquuta anus decrū magnū iuramentū iuravit.

Ceterū postquam iuravit perfecitq; insiurandum,

Statim postea illa vinum in amphoris hausit,

Farinam autem illi infudit bene-consultis in vtribus.

Telemachus a domum ingressus cum procis versabatur,

Tum rursus alia cogitavit dea casta Minerva,

Telemacho autem agstimulata urbem obibat.

Telemachus
Eurycleā nu-
tricem allo-
quitur.

Viaticum pa-
ratur naviga-
turo Tele-
macho.

Eurycleæ re-
sponso.

Telemachus
Eurycleam
solatur.

Καί ρα ἐκάστω φωνῇ παρισυμένη θάτο μῦθον,
 Εσπερείοις δ' ὄπι νῆα Δουλιὴ ἀγέρεσθαι ἀνάγει.
 Ἡ δ' αὖτε φρονίσιον νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
 ἦτε νῆα Δουλιήϊ δέ οἱ πρὸ φρονὸν ἰσπέδεκτο.
 Δύσετό τ' ἠέλιον, σκιδωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Καὶ τότε νῆα Δουλιήϊ ἀλαδ' εἴρουσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 Ὅπλ' ἐπίθει τά τε νῆες εὐόσελμοι φορέεσσαν.
 Στηῆσε δ' ἐπ' ἐσχατῆς λιμένον· πρὸ δ' ἐδδλοὶ ἑταῖροι
 Ἀθροοὶ ἠγρέδοντο· θεὰ δ' ὠτρυνεν ἕκαστον.
 Ἐν δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δέματ' ὀδυσσῆος· θεῖοιο·
 Ἐνθα μνησέρεσσαν ὅτι Γλυκὺν ὕπνον ἔχουσαν,
 Πλάζε δὲ πίνοντις χειρῶν δ' ἐκβαλλεῖ κύππλλα.
 Οἱ δ' εὐδύνει ὄφρυσσιν κτ' ἰόλιν· ἄρ' ἐπὶ δὴ
 Εἶατ', ἐπεὶ σοισιν ὕπνον ὅτι βλεφάροισιν ἐπιπέει.
 Αὐτὰρ τηλέμαχον πρὸς ἑσθὴν Γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἐκπερκαλεσασμένη μεγάρων ἀναεταόντων,
 Μέντοει εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·

Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 Εἶατ' ἐπύρετμοι, τῶ σιν ποτιδέζμενοι ὄφρυσσιν,
 Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δὴ θεὰ διατρέψωμεν ὁδοῖο.

Ως ἀφά φωνήσας ἠγήσατο παλλὰς Ἀθήνη
 Καρπιλίμοις· ὁ δ' ἐπειτα μετ' ἵχθια βάνει θεοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅτι νῆα κατήλυτον ἠδὲ θάλασσαν,
 Εὐρον ἐπειτ' ὅτι θινὴν καρνηκομύωντας ἑταῖροις·

Τοῖσι δ' ἔχ' μετ' ἐφ' ἰρήν ἐς τηλέμαχοιο,
 Δαῦτε φίλοι, νῆα φράσμεθα πάντα γῶ ἠδὴ
 Ἀθροὶ ἐνὶ μεγάρων μύθηρ δ' ἔμῃ ὅτι πίπυσται,
 Οὐδ' ἄλλα δ' ἠμῶν· μία δ' οἴη μῦθον ἀκουσῖν.

Ως ἀφά φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο.
 Οἱ δ' ἄμα πάντα φέροντες, εὐσέλμω ὅτι νηὶ
 Κάτθισσαν ὡς ἐκέλευσεν ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
 Ἀν' δ' ἀφά τηλέμαχος νηὸς βάνει, ἦρχε δὲ Ἀθήνη.
 Νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ κατ' ἄρ' ἔξετο· ἄλγος δ' ἄρ' αὐτῆς
 Ἐξετο τηλέμαχος· τοὶ δ' ἠρυμνήσῃ ἔλυσαν.
 Ἀν' δ' ἔχ' αὐτοὶ βάντες, ὅτι κληῖσι χέειζον·
 Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἔφρονιει Γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Et singulis Viris astans dicebat sermonem.

Sub noctem vero ad nauem celerem congregari iussit,

Ipsa rursus Phronij Noemone clarum filium

Rogabat nauem celerem: ille vero ipsi seruo promisit.

Occidit sol, obumbrabanturq; omnes Viae.

Et tunc nauem celerem in mare protraxit, omnia in ipsa
Arma posuit qua naues bene tabulatæ ferunt.

Statuit in extremitate portus, circum autem eximij focij
irequentes congregabantur, dea & concitabat singulos.

Tunc alia cogitavit dea castia Minerva.

Festinauit ire ad domum Vlyssis diuini.

hic prociis dulcem somnum infudit.

Disturbauit, abibentes, e manibus vero excussit pocula.

Hi vero dormitum festinabant in urbem, neq; amplius

vedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.

Ceterum Telemachum alloquuta est castia Minerva,

Euocatum ex adibus bene habitatis,

Mentori similes facta tum corpore tum voce.

Telemache, iam sane bellicosi focij

Absident remigio tuam expectantes alacritatem:

Sed eam me diutius differamus iter.

Sic certe locuta præcessit Pallas Minerva

Subita, ille autem continuo ad vestigia sequutus est dea.

Ceterum postquam ad nauem peruenerunt atq; mare,

inueniunt postea ad litus comatis focios.

Hos vero interfatus est diuus Telemachus.

Femite amice & arca feramus, omnia enim iam

Congregata sunt in adibus, mater vero neutiquam scit.

Neq; alia ancilla, Venica sola rem audiuit.

Sic certe loquutus præcessit, hi simul sequebantur.

Ipsi, & simul omnia sistentes bene-tabulatam in nauem

Deposuerunt, quandoquidem præcepit Vlyssis charus filius:

Telemachus, & nauem conscendit, duxit autem Minerva,

Nauis autem in puppe consedit præpè autem eam.

Sedebat Telemachus, ipsi vero oram soluebant,

Liam ipsi ascendentes per transfederunt.

Hi, & ferentem secum nauem ventum misit castia Minerva

Mineræ solli-
citus.

Telemachus
focios allo-
quitur.

Ακραῖη ζέφυρον, καλάδοντ' ὄπι' οἶνοπα πόντον,
 Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 Ὀπλων ἀπιδεῖν, τοῖ δ' ὄσσευόντος ἄκουσαν,
 Ἰσὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἐντοσθε μεσὸ δ' ἔμης
 Στήσαν ἀείραντες, χεῖ δὲ σπυρτόνοισιν ἐδῆσαν,
 Ἐλκον δ' ἰστία λάχαι, ἐὺσφρέπῃσι βοεῦσιν.
 Ἐπλησεν δ' ἄνεμος μέσση ἰσίων ἀμφὶ ἧ κῦμα
 Στείρη πορφύρεον μεζάλ' ἴαχε νηὸς ἰέσης.
 Ἥδ' ἔθεεν χεῖ κῦμα διαφρήσουσα κέλε δ' ἴδον.
 Δημοσίμενοι δ' ἄρα ὄπλα δουρὶ ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 Στήσαντο κρητῆρας δάισεσέας οἶνοιο.
 Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖσι αἰειχμύτησιν.
 Ἐκ πάντων ἧ μάλιστ' ἀιδεὺς γλαυκῶπιδι κούρῃ,
 Παννυχῆ μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἠὲ πᾶσι κέλε δ' ἴδον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 ΤΗΣ ἑμίρου ὀδυσσεΐας.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΝ ἰλθόντα σὺν ἀθλῶν ἑνίζει νίκα
 καὶ διηγῆται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς ἔλλησι, κρητῆ
 ἔκ τρεῖσιν ἀπὸ πηλοῦ. πηλοῦ μὲν ἧ τὰ πρὸς τὴν μνηστῆρας
 γνωρίστας τὴν ἀθλῶν ἀπιῦσιν, ἴσῃσιν αὐτῇ ἐπιτελεῖ
 βῶν δὲ ὀτλήμαχος ἄρμα σὺν πεισιπράτῃ νίσορος ἕστ,
 σπάρτιν ἀπαίρει. νυκτὸς ἧ ἐπιγυρομένης ἑνίζονται παρ
 διοκλῆ ἐν φηραῖς.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η ΓΑΜΜΑ
 ΡΑΨΩΔΙΑ.

Γάμμ' ἑκὼ νίσορος δέκτο, σιωῶντο δ' ἔς ἕστ' ἦγε δ' ἑπὶ

ΗΕΛΙΟΣ δ' ἀόρκεν, λιπὼν ἀεικαλλῆ
 γέμῃσιν,
 Οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον, ἴν' ἀθανάτων
 σαείης,
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ὄπι' ζείφυρον ἀφύρει.
 Οἱ ἧ πύλον, νηλῆσ' ἐὺκτίμενον πολίεθρον,

*Haud miscentem Zephyrum resonantem per obscurū pon-
Telemachus autem socios hortatus iussit
Arma aptare, hi vero adhortantem audiuerunt,
Malum autem abiegnum cauam intra basem
Constituerunt eleuantes, rudentibus autem colligarunt,
Traxerunt autem vela alba bene tortis loris,
Impleuit autem ventus medium celum, circa a fluctus
Carinam purpuream insonabat naue eunte.
Illa curtebat per fluctus sulcans cadum.
Ligantes autem arma celorem per nauem nigram,
Constituerunt crateras plenas vini.
Lababant autem dijs immortalibus sempiternis:
Ex omnibus autem potissimum Iouis glaucis oculis filia,
Per totam noctem quidem illa & diem traiecit iter.*

(cum. Telemachus nauigat Pylū.

ODYSSEAE HOMERI, AVT III
compositionis argumentum.

TELMACHVM venientem cum Pallade hospitio
suscepit Nestor, & enarrat illi quæ acciderint Græ-
cis, & ex Troia nauigationem; vt autem audiuit ea quæ
de procis dixit, & cognoscens Palladem discedentem, sa-
crificium illi facit, vt accepit autem Telemachus currum
cum Pisistrato Nestoris filio in Sparten discedit, nocte
autem facta hospitio excipitur apud Dioelem in Pheris.

ODYSSEAE HOMERI III
compositio.

T. Nestor suscepit, abiit ipse cum filio, dea euolauit,

*O*L vero surrexit relicto pulchro lacu
Cælum ad firmum, vt immortalibus illu-
cesceret,
Et mortalibus hominibus super fertilem
terram.

hi vero ad Pylam Neles bene adificatum oppidum

Ἴξον τοὶ δ' ὅππ' ἐνὶ θαλάσσης ἱρὰ ῥέζον.
 Ταύροις παμμίλανας ἐνοσίχθονι κναροχαίτη.
 Ἐννέα δ' ἑδραι ἔσαν, περὶ τηλέσοι δ' ἐν ἑκάστῃ
 Εἶατο, καὶ περὶ ζοντο ἑκάστοθεν ἑνέα ταύροις.
 Ἐνθ' οἱ ἀπλάγῃ ἐπάσαιτο, θεῶ δ' ὅππ' ἡμεῖα κείον,
 Οἱ δ' ἴπυς κατίζοντο, ἰδ' ἰσίων ἡνὸς εἶσιν
 Στείλαν ἀείραντες, πῶ δ' ἄρ' ἤρμισαν· ἐὰ δ' ἔβαν αὐτοῖς
 Ἐκ δ' αἶψα τηλέμαχος νηὸς βαῖν' ἤρχε δ' ἀδύμῳ.
 Τὸν προστέρη προσέειπε θεὰ Γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τηλέμαχ', εἰ μὲν σε χεῖρ' ἔτ' αἰδοῦς ἢ δ' ἠβαιόν·
 Τῦνε καὶ γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ' ὄφρα πυθνηῖα
 Πατρὸς, ὅπου κῦρτε γαῖα, καὶ ὄνπινα πύτμον ἐπίσπιν.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰδύς κίε νέσορ' ἔϊπποδάμοιο·
 Εἶδομαι βύπνια μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέλευθε.
 Λίωσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἶπῃ.
 Ψεῦδος δ' ἔκ' ἐρέει· μάλα γὰρ πεπυμένῃ ἔσθι.
 Πῶ δ' οὐ τηλέμαχ' ἔπειπυμένος αἴτιον νῦδα,
 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' ὄφρα σπύζομαι αὐτῷ;
 Οὐδέ τι πω μύθοισι πεπείρημαι πυκνοῖσιν·
 Λιδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γαυάτερον ἐξέρεεθ'.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ Γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ νοήσεις,
 Ἀλλὰ ἔκ' εὐαίμων ἴσσο δῆσε τιμὴ γὰρ οἴω.
 Οὐ σε θεῶν ἀέκητι χέεσθ' ἔτετραφίμεν τε.
 Ὡς αἶψα φανήσῃς ἠγύσαιτο παλλὰς ἀδύμῳ
 Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθία βαῖνε θεῖο.
 Ἴξον δ' ἐς πυλῖον ἄνδρῶν ἄγχεϊν τε καὶ ἑδρας.
 Ἐνθ' αἶψα νέσορ' ἦσο σῶν ἠέσιν· ἀμφὶ δ' ἑταίροι
 Δαῖτ' ἐν πλωόμενοι, * κρέα ὄππων, ἄλλα δ' ἐπειρον.
 Οἱ δ' ὡς οἴω ξείνοισι ἴδον, ἀθροῖο ἦλθον ἀπαιτες,
 Χρῶσιν τ' ἠπάζοντο, καὶ ἑδραῖα δ' ἄνωγον.
 Πρῶτος νασοεῖδης τεισίστρατος ἔλγυθεν ἑλθῶν
 Ἀμμοτέρων ἐλα χεῖρα, καὶ ἴδρυσεν παρὰ δευτῆ
 Κώεσιν ἐν μαλακυσίῳ, ὅππ' ἰαμάδοις ἀλλήσοι,
 Παρ' τε κλισιγῆτῳ θρασυμυίδει καὶ πατίει ῶ.
 Δῶκε δ' αἶψα ἀπλάγῃων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
 Χρυσίῳ ἐν δέπαι· δευδισκόμεν' ὃ ὄφρα σπύδα

ρε. Εὐθ' οἱ
 ἀπλάγῃα πύ
 ροντο.

ρε. περὶ φί-
 κη

ρε. κρέα τ' ὄ-
 ππων, ἀλλὰ τ'

Peruenerunt: ipsi vero in littore maris sacra faciebant,
 Tanros omnino nigros Neptuno carulea caesarie:
 Nouem autem scdisia erant, quingenti in singulis
 Sedebant. Et praebebant singulis nouem boues.
 Hic illi viscera gustarunt, deo autem coxas incendebant.
 Ipsi & recta portum subeunt, atque vela nauis aequata
 Extrahunt tollentes, illa quae firmarunt, ipsi & egressi sunt.
 E vero Telemachus naue exiit, ducebat vero Pallas,
 Illam prior alloquuta est dea casta Minerva:

Telemache, non quidem te decet amplius pudor,
 Eius enim gratia et portum per nauigasti, et audires
 Patrem ubi occulset terra, quodnam satum conseq. sit,
 Sed age nunc recta uade ad Nest. equorum dimitto rem,
 Videamus si quod consiliu in praecordijs celat.
 Precate vero ipsam si uera dicat.

Mendacium enim non dicit. Valde enim prudens est.

Hanc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
 Mentor, quo pacto accedam quo pacto salustabo ipsum?
 Neque, inquam, sermionum experimentum habeo prudentium,
 Pudor enim iuuenem uirum seniore interrogare.

Hunc autem rursus alloquuta est dea casta Minerva:
 Telemache, alia quidem in mente tua perspicies,
 Alia uero et deus suggeret, non enim puto
 Te dijs in uitis natumque esse nutritumque.

Sic quidem loquuta praecessit Pallas Minerva
 Celeriter ille uero continuo post uestigia incedebat dea.
 Uenerunt. a in Pylorum uirorum congregationem et confes-
 Hic sane Nestor sedebat cum filijs, circum a socij (sum.
 Coxucium apparantes carnes assabant, aliam, traieciunt.
 Illi uero se reges hospites uiderunt, conglabati uenerunt omnes
 Manibusque, prehensabant, et consedere iusserunt.

Primus Nestorides Pisisstratus prope accedens,
 Virorumque, prehendit manum, et collocauit ad epulum
 Pedibus in mollibus ad arenas marinas,
 Iuxtaque fratrem Thoasymedem et patrem suum.
 Praebuit autem viscera partes infundebatque uinum
 Autco in poculo propinans autem allocutus est

Palladem

Minerva Te-
 lemacho lo-
 quitur.

Telemachus
 Minervam
 alloquitur.

Pisistrati erga
 peregrinos
 humanitas,

Παλλὰ δ' ἀδύναίω κούριω διὸς ἀγίοχοιο,
 Εὐχεο νῦν ὃ ζῆνε ποσειδάωνι ἀνακτι·
 Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης λυτήσαστε δεῦρο μολόντες.
 Αὐτὰρ ἐπὶ λυ ἀπεισῆς τε κ' ἐύξεαι ἢ θέμις ἐστὶ,
 Δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιθεῖσθ' οἴνου
 Σπείσασιν ἔπει καὶ τῆτον ὄϊσμα ἀδυνατόισιν
 Εὐχεσθ'· πάντες ἢ θεῶν χάριςσ' ἀνδρωποιοί·
 Ἀλλὰ νεώτερός ἐστι, ὀμηλικὴ δ' ἐμοὶ αὐτῶ·
 Τὸν γὰρ τοι φρετέρῳ δῶκε χεῦσειον ἄλεισον.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέσθ' οἴνου,
 Χαῖρε δ' ἀδύναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ διχάφῳ,
 Οὐνεγὰ οἱ φρετέρῳ δῶκε χεῦσειον ἄλεισον·
 Αὐτίκα δ' ἐύχετο πολλὰ ποσειδάωνι ἀνακτι.

Κλυῖδι ποσειδάων γαμήοχε, μηδὲ μεζήρης
 Ἡμῖν ἀχομένοισι τελέτῃσαι τάδε ἔργα,
 Νέσσει μὲν φρότισα καὶ ἡάσι κῦδος ὄπαζε,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χάριεσαν ἀμοιβῶν,
 Σύμπασιν πυλίοισιν, ἀγαλειτῆς ἐκατόμβης.
 Δὸς δ' ἐπὶ πηλέμαχον καὶ ἐμὲ φρήξαντα νέεσθ',
 Οὐνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα δοῆσι μὲν ἠὲ μελαίνῃ.

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠέσθ' το, κ' αὐτῆ πάντα τελέτα,
 Δῶκε ἢ πηλεμάχῳ χαλὸν δέπας ἀμφοικύπελλον.
 Ὡς δ' αὐτῶς ἠέσθ' το ὀδυασθῆσθ' φίλος ἦδος,
 Οἱ δ' ἔπειτ' ὠπῆσαν κρέ' ὑφ' ἑρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 Μοῖρας δασάμενοι, δαίνωτ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' πόσισθ' καὶ ἐδητύσθ' ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερήνισθ' ἰσπότα νέστωρ.

Νῦν δὲ κάλλιόν ὄσσι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθ'
 Σείνοισι οἰπνές εἰσιν, ἔπειτ' ἄρπυσαν ἐδωδῆς.
 Ὡς ζῆνοι, τίνας ἐσέ; πόθεν κλειθ' ὕγρα κέλευθα;
 Ἡ τί κ' φρήξιν, ἢ μαλιδίαις ἀλάληθε
 Οἰά τε ληισῆρες ὑπεῖρ ἄλα; * τοί γ' ἀλόωνται
 Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
 Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένσθ' αὐτίον ἠΐδα
 Θασσῆσας αὐτῆ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀδύωη
 Θῆγ' ἵνα μιν πατρὸς ἀποχομένοιο ἔροιτο,
 Ἡ δ' ἵνα μιν κλέσθ' ἰδὸλον ἐν ἀνδρώποισιν ἔχησι.

Palladem Mineruam filiam Iouis agidem habentis.

Supplica nunc o hospes Neptuno regi.

Huius enim dapium participes fuisti huc Venientes.

Ceterum postquam libaueris & supplicaueris ut decens est.

Da & huic deinde poculum dulcis Vini

Labare, quoniam etiam hunc puto immortalibus

Supplicare, omnes vero dii indigent homines,

Sed iunior est, atate similis mihi ipsi.

Propterea tibi priori dabo aureum poculum.

Sic loquutus in manibus ponit poculum dulcis Vini.

Gauiosa est. a. Pallas propter prudentem Virum iustum.

Eo quod ipsi prioris praeberit aureum poculum.

Statim supplicauit multa Neptuno regi.

Audi Neptunus terram continens, non autem inuideat

Nobis supplicantibus perficere haec opera.

Nestori quidem primo & filijs gloriam praebe.

Ceterum postea alijs da gratam remunerationem,

Cum omnibus Pylis obusolytam Hecatombam.

Da insuper Telemachum & mere confecta redire.

Cuius gratia huc Venimus celeri cum naue iugra.

Sic certe deinde precabatur, & ipsa omnia perficiebat.

Deiute vero Telemacho pulcherrimo poculum rotundum.

Ut vero sic supplicauit Ulyssis charus filius.

Hi postquam uisarunt, carnes superiores abstulerunt

Partibus distributis, celebrarunt splendidum conuiuium.

Ceterum postquam poculi & cibi desiderium exemerunt,

Huic certe sermonibus capit Gerenius eques Nestor.

Nunc certe satis est inquirere & interrogare.

Hospites qui in amo sint postquam saturati sunt cibo.

O hospites, quoniam est uis de nauigatis humidis Vias?

An ob aliquod neptisum, aut temere erratis,

Tanquam praedones per mare qui errant,

Aut in discrimen coniecti, in aliam alienis ferentes?

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquitur est.

Confidens, ipsa enim intra praecordia confidentiam Pallas

Posuit, ut ipsum de patre absente interrogaret.

Et ut ipsum gloria ingens inter homines consequatur.

O Nestor

Nestor aduen-
nas alloqui-
tur.

Ω νέστωρ νηληϊάδη, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Εἴρεαι ὅπως ὄθεν εἰμέν' ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω.
 Ἡμεῖς ἐξ ἰθάκης ἑσπονθίη εἰληήλυθμεν,
 Πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, ἐδήμιθ', ἡδ' ἀγορεύω.
 Πατὸς ἐμοῦ κλέθ' ἀρύ μετέρχουμαι ἡΐπου ἀκούσθαι.
 Δίε ὀδυσῆθ' τελασίφρονθ' ὄν ποτέ φασιν
 Σὺ σὺ μῦθ' ἀμείνονος τρώων πόλιν ἐξ ἀλαπάξαι
 Ἄλλοις μὲν γὰρ πάντας ὅσοι τρώσιν πολέμιζον,
 Πάθ' ὀμὴν ἢ χ' ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 Κεῖνε δ' αἶψα καὶ ὀλεθρον ἀπευθία θῆκε κρονίων.
 Οὐ γάρ τις δυνάται σάφα εἰπέμεν ὅπως ὄλωλεν.
 Εἶθ' ὄγ' ἐπ' ἠπείρεθ' ἀδάμη ἀνδρῶσιν δυσμενέεσσι,
 Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μὲν κύμασιν ἀμοιτρέτης.
 Τῆνακα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάνομαι, αἶψα θέληδά
 Κεῖνε λυγρὸν ὀλεθρον ἐνισσέειν, εἴπου ὅπως ἴσας
 Οφθαλμοῖσι τεθίσιν, ἢ ἄλλο μῦθον ἀκούσας
 Πλαζόμενα. πῆρ γὰρ μιν οἴζυρον τέκε μήτηρ.
 Μηδέ τι μ' αἰδομένθ' μειλίωσο, μηδ' ἐλεείρων.
 Ἄλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἡΐπῃσας ὅπως ἴσας.
 Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι πατὴρ ἐμὸς ἐδῶλος ὀδυσεύς
 Ἡ ἔπος ἢ ἐπ' ἔργον ἑσποσύς ἐξετέλεσσε
 Δῆμῳ ἐνὶ τρώων, ἄδι πάρετε πῆματ' ἀχαιῶν,
 Τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτές ἐνισσέ.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερῆνιθ' ἰσπότα νέστωρ
 Ω φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἴζυθ' ἡδ' ἐν ἐκείνῳ
 Δῆμῳ ἀνέστημεν μὲνθ' ὄρατοι ἦες ἀχαιῶν,
 Ἡ μὲν ὅσα ξυῶ νησὶν ἐπ' ἠρσιδέα πόρον
 Πλαζόμενοι χ' ἠηϊδί' ὅπως ἀρξείην ἀχαιῶν,
 Ἡδ' ὅσα καὶ πῆλ' ἄστυ μέγα σφισιάμοιο ἀνάκτορος
 Μαργάμῃ, ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκαθεν ὅσοι ἀριστοὶ
 Ἐνθα μὲν ἄλας καὶ τὰ ἀρήϊθ' ἔνθα δ' ἀχαιῶν,
 Ἐνθα δ' ἰπείρουκθ' θεόφιν κείστωρ ἀτάλαντος,
 Ἐνθα δ' ἐμὸς φίλθ' ἦδος ἄμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων
 Ἀντίλοχος, σφεί μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής.
 Ἄλλα τε πολλὰ ὅπῃ τοῖς πάθομεν χαλεπὸς κεν ἐκείνῳ
 Πάντα γε μνησθήσεται χ' ἠθνητῶν ἀνδρῶπων,
 Οὐδ' εἰ πεντήκεις γὰρ καὶ ἐξάετις πύρρα μίμωνων

πρ. ἀγορεύω,

πρ. ἰθάκης τ' ἀρξόμενον

Ε

O Nestor Nelerade, ingens gloria Græcorum,

Interrogas Unde simus ego quidem tibi enarrare possem:

Nos ex Ithaca ad Neium Itha Venimus,

Negotium hoc priuatum est non publicum quod dicam,

Patris mei rumorem magnum inquiri sicubi audiero,

Diui Vlyssis patientis, quem prædem aiunt

Fræa tecum pugnantem Troianorum Urbem euertisse.

Alios quidem omnes quotquot cum Troianis pugnarunt,

Audiuimus quo in loco vnusquisq; periit saua morte.

Illius vero mortem incognitam fecit Iupiter.

Neque quisquam potest clarè dicere vbinam perierit,

An ille in continenti domitus sit à viris hostibus,

An in Pelago, inter fluctus maris.

Eius gratia punc ad tua genua Venio, siquidem Velis

Illius sauaam mortem dicere, sicubi videris

Oculis tuis, an alterius orationem audieris

Errantis, nimum n. ipsum arumnosum peperit mater.

Neq; illo pacto me veritas blandieris neq; miserus,

Sed plane mihi narres: Et cunq; contigit videre:

Supplico si vnquam tibi pater meus bonus Vlysses,

Sive dictum sive factum promittens perfecit

Populo in Troianorum, vbi passus est clades Græci,

Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatem dicam.

Huic respondit deinde Gerentius eques Nestor:

O amice, quoniã me memore facis calamitatis, quam in illo

Populo passus sumus robore indomiti filij Achiuorum,

Sive quacunq; cum n. acibus per obscurum pontum

Errantes ad prædam, vbi dux erat Achilles.

Sive quacunq; circa Urbem magnam Priami regis

Pugnauimus, ibi subinde occisi sunt quotquot optimi.

Ille quidem Ajax iacet martius, illic Achilles.

Ille vero Patroclus dijs consilio equiparandus.

Illic meus dilectus filius vna & fortis & inculpabilis

Antiloehus supra modum currendo velox atq; puginator.

Aliaq; multa præter hæc passus sumus mala, quis illa

Omnia vtiq; enarraret inter mortales homines?

Neq; si quinquaginta vtiq; & sexcentis hic permanenti

Interro-

Telemachus
respondet &
interrogat Né-
storem.

Nestor Tele-
macho respo-
det.

Εξερρέοις ὅσα κείθι πάθον κακὰ δίοι ἀχαιοί·
 Πείν καν ἀνιπθίεις σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 Εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ράππομεν ἀμφίεποντες
 Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσε κρονίων.
 Ενδ' ἕπις ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι αὐτῷ
 Ἡδελ' ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δ' ἴθ' ὀδυσεύς
 Παντοίοισι δόλοισι, πατήρ τεός· εἰ ἐτέον γε
 Κεῖν' ἐχθρὸς ἔοσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα·
 Ἡτοι γὼ μῦθοι γὰρ ἔοικότες, ἠδὲ καὶ φάησ
 Ἄνδρα νεώτερον αἶδε ἔοικότεν αὐθῆσασαυ.
 Ενδ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δ' ἴθ' ὀδυσεύς
 Οὐτέ ποτ' εἰν ἀγορῆ * δίχ' ἐβάζομεν, ἔτ' ἐνὶ βυλῆ.
 Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντες, νόον καὶ ὀπίφροσι βυλῆ
 Φραζόμεθ' ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' εἰσευθῆήτη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παρ' ἰάμοιο πόλιν διεπέρσασμεν αἰπὴν,
 Βῆμεν δ' ἐν νῆεσσι· θεὸς δ' ἐκείδωσκον ἀχαιοὺς·
 Καὶ τί τε δὴ ζῶς λυγρὸν ἐνὶ σφροσὶ μῆδετο νόσον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ ἔπι ναῆμονες εἶδ' ἐδίχασαι
 Πάντες ἔσαν· τῷ σφείων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον.
 Μῆτιθ' ἐξ ὀλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 Ἡτ' ἔειν ἀτρείδησι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔδνηκεν.
 Τῷ δὲ χαλεασμένω ἀγορῶν ἐς πάντας ἀχαιοὺς
 Μαίψ, ἀτὰρ ἔχ' ἔκαστον, εἰς ἠέλιον κατὰ δῶτα.
 (Οἱ δ' ἦλθον οἶνω βεβαρηότες ἦες ἀχαιῶν)
 Μῦθον μωδείδῳ τῷ εἰνεκαλαδὸν ἀγείραν.
 Ενδ' ἦτοι μενέλαθ' ἀνὸ χει πάντας ἀχαιοὺς
 Νόσου μιμησκέσθ' ἔτ' ἀίρεα νῶτα θαλάσσης.
 Οὐδ' ἀχαιῶνι νοσι πάμπαν εὐκλείδου βέλετο γὰρ ρα
 Λαὸν ἐρυκακέειν, * ρέζειν δ' ἱρὰς ἐπατόμβας,
 Ως τὸν ἀδῶν αἴης δεινὸν γέρον ἐξ ἀκίστατο.
 Νῆπιθ'· εἶδ' ἐπὶ τῷ ἦδη ὁ ἐπέσπεσθ' ἐμειλλεν.
 Οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν τρέπιτι νόος αἴψ' ἐδόντων·
 Ως τῷ μὲν γαλεπῶσιν ἀμειβομένω ἐπέσπον
 Ἔστασαν· οἱ δ' ἀνὸρκοσαν εὐκλείδης ἀχαιοὶ
 Ἡχῆ θεασσάσθ'· δ' ἴχα δὲ σφισιν ἰὼ δανε βυλῆ,
 Νύκτα μὲν αἴσασμεν γαλεπῶσιν ὀρμαίνοντες
 Ἀλλήλοισι· (ὅπῃ γὰρ ζῶς ἦστυε πῆμα χακοῖο)

20. δίχα βιά-
 ζομεν,

20. ρέζω

ΗΒ

Interrogaueris quæ illis passi sunt mala diuæ Græci
 Priusquam tædio affectus tuâ ad patriam terram peruenire
 Nouennio enim ipsis mala nexuimus circùm (178)
 Ommigenis dolis, & tandem finem dedit Iupiter.
 Ibi nullus unquam prudentia similis esse palam
 Voluit, nam valde multum & incebat diuus Vlysses
 Omnimodis dolis pater tuus, siquidem tu vere
 Illius filius es, admiratio me tenet, aspicientem,
 Profecto enim sermones similes, neq; tu diceres
 Varum iuniorem, & q; adco similia loqui.
 Ibi profecto & q; quidem ego & diuus Vlysses,
 Numquã in concione diuersum dicebamus, neq; in consilio,
 Sed eundem animum habentes mente & prudenti consilio,
 Consultabamus Græcis, ut quam eximie optima fierent.
 Caterum postquam Priamũ urbẽ expugnauimus excelsans
 Abiimus in nauibus, deus autem dispersit Græcos.
 Et tunc certè Iuparistẽ in mente machinabatur reditum
 Græcis, nam neq; prudentes neq; iusti (sunt
 Omnes erant, adcoq; ipsorũ plures malum fatũ consequuti
 Ira ex perniciofa Minerua, terribilem patrem-habentis,
 Qua contentionem Atridas inter iniecit & trosq;
 Hi vero conuocatis ad concionem omnibus Achaïis
 Frustra, sed neq; ex officio ad solem occidentem,
 (Illi vero venerunt Sino grauis filij Achiuorum,)
 Sermones explicabant, cuius gratia populus congregatus,
 Ibi tum Menelaus iudicat omnes Græcos,
 Reditus memores esse super latus dorsa maris,
 Neq; Agamemnoni penitus placebat, volebat sane
 Populum derinere & sacre sacras Hecatombas,
 Ut Palladiũ & hementem iram placaret
 Stultus; neq; istuc nouerat, quod non persuasurus erat,
 Non enim statim decorum vertitur mens sempiternorum,
 Sic hi quidem asperis inter se altercantes diuisis
 Stabant, ipse vera surrexerunt fortes Græci,
 Clamore ingenti; his iam ipsis placebat consilium,
 Nacem quidem dormiuimus perniciofa mente cogitantes
 Inuicem (in super. a. Iupiter parabat damnum maximum)

De Achiuorũ
diffidio.

Ηῶθεν δ' οἳ μὲν νέας εἴλομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 Κτήματά τ' ἐπιθέμεντα, βαδύζωνοις τε γυμναίχαις
 Ημίσιες δ' ἀφ' ἄλαοι ἐρητύοντο μένοντες
 Αὐθι παρ' ἀτρείδη ἀγαμέμνονι περιμένη λαῶν
 Ημίσιες δ' ἀναβάτες ἐλαύνομεν. αἳ ἢ μάλ' ὤχα
 Ἐπλεον ἐστέρησεν ἢ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 Ἐς τέμενον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμαν ἰρὰ θεοῖσιν,
 Οἴκαδε ἰέμενοι. ζεὺς δ' ἔπω μῆδετο νόσον,
 Σχέτλιθ', ὅς ῥ' ἔειπ' ὤρσε χακίῳ ὅπῃ δ' ἄντερον αὐτῶν
 Οἳ μὲν ὑποσρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιχίσας,
 Ἀμφ' ὀδυσῆα ἀνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Αὐπὲς ἐπ' ἀτρείδη ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σῶν νηυσὶν ἀολλέσιν αἰ μοι ἔποντο,
 Φεύζον, ἐπεὶ γίνωσκον ὅδῃ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 Φεύγε ἢ τυδέθ' ἦος ἀρήϊθ', ὤρσε δ' ἐταίροις.
 Οὐδέ δέ μ' ἔνῳ κλέ ξανθὸς μενέλαθ',
 Ἐν λέσβῳ δ' ἔκισθ' ὀλιχὸν πλῆθος ὀρμίσνοντας,
 Ηκαδύφρθε χροῖο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
 Νήσου ὅπῃ ψυεῖς, αὐτῶν ἐπ' ἀγίστρ' ἔχοντες,
 Ηὐπένρθε χροῖο, παρ' ὑπεμόεντα ράματα.
 Ητέομαι ἢ θεῶν φησαι τέρας. αὐτὰρ ὄγ' ἡμῖν
 Δείξο, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς ἐύβοιαν
 Τέμενιν, ὅρα τάχιστα ὑπέκχακίτη φύρομεν.
 Ωρτο δ' ὅπῃ λιγυρῆς ἔρθ' ἀήμεναι αἳ ἢ μάλ' ὤχα
 Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς ἢ γεραιστὸν
 Ἐννύχαι κατάροντο. ποσειδάωνι ἢ ταύρων
 Πόλλ' ὅπῃ μῆρ' ἔδεμεν, πέλαγος μῆλα μετρήσαντες.
 Τέτρατον ἡμῶν ἔλυ ὅτ' ἐν ἀργεῖ νῆας εἴσας
 Τυδείδων ἔταραι διομήδεος ἱπποδάμοιο
 Ἔστασαν. αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ πύλονδ' ἔχον· ἐδέ ποτ' ἔσβη
 Οὐρθ', ἐπειδὴ φρῶτα θεὸς περὶ ἔηκ' ἀλῶναι.
 Ως ἦλθον εἴλα τέκνον ἀπυθῆς· ἐδέ π' οἶδα
 Κείνων οἳ τ' ἐσπίων ἀχαιῶν οἳ τ' ὑπόλοιπο.
 Οἶσσι δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενθ' ἡμέτεροισι
 Πάρομαι, ἢ θέμις ἐστὶ δαήσασαι, ἔδέ σε καύσαι.
 Εὐμὴν κυρμιδόνας θάσ' ἐλθέμεν ἔλχεσι μῆροισι,
 Οὐς αὖτ' ἀχελλήθ' μεγαθύμου φαίδιμος ἦος·

Mox autem quidem naues deduximus in mare humidū.
 Resq; imposuimus, demissas zonas habentesq; mulieres.
 Dimidiū autem populi retenti sunt manentes
 Ibi apud Atridem Agamemnona pastorem populorum.
 Dimidiū, à conscensa naue prouecti sumus, h. e. a. Valde Velo-
 Nausabant, strauit, a deus monstruosum pontum (ceter
 in Tenedum autem ubi Venimus, fecimus sacra dijs
 Demū petuenire cupientes, Iup. a nondū curabat reditum
 In festus, qui contentionem cōcitauit malam secundo iterū.
 Alij, d. auersi ascenderunt naues remis & string, impulsas
 Qui circa Vlysem erant regem prudentem & arj consilij,
 Rursus Atrida Agamemnoni gratificantes.
 Sed ego cum nauibus congregatis qua me sequebantur
 Fugi, quoniā cognoscebam quod tā mala meditabatur deo
 Fugit & Tydes filius bellicosus, excitauit & socios,
 Sero autem ad nos venit flauus Menelaus,
 In Lesbo, a. offendit de longa nauigatione deliberantes,
 An supra Chium iremus asperam
 Ad Insulam Psyriam, ipsam a sinistris habentes,
 An sub Chio ad Ventosum Mimanta.
 Rogauimus autem deum ostendere signum, sed hic nobis
 Ostendit & iussit pelagus mediam in Eubwam
 Sulcare, et quam celerrimē infortunium fugeremus.
 Cepit autem stridulus Ventus spirare, h. e. a. Valde Velociter
 Piscosus vias percurrerunt & ad Gerastum
 Nocturna deducta sunt, Neptuno autem taurorum
 Multas cocas imposuimus pelagus magnum emensi.
 Quartus dies erat quando in Argis naues aequales
 Tydida socij Diomedis bellicosi
 Constitere, sed ego Pylum versus cursum tenui, nec unquam
 Ventus postquam premium deus praxmisit flare, (desij
 Sic Veni dilectē filis, infesum, nec scio quicquam
 De illis qui seruati sunt Achiuorum, quiq; perierint,
 Quacumq; autem in domibus sedens nostris
 Audius, quatenus fas est docberis, noq; te celabo.
 Bene quidem Myrmidonas dicunt iuisse hasta exercitatos,
 Quos duxit Achilleu magnanimi praelarius filius.

Εὖ δ' φιλοκλήτῳ ποιάντιον ἀλῆαδὸν υἱόν.
 Πάντας δ' ἰδομένους κρήτῳ εἰσήγαγ' ἑταίροις
 Οἱ φύζον ἐκ πολέμου, πόντες δέ οἱ ὕπν' ἀπύρα·
 Ἀπρεΐδῳ δ' ἤ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἑόντες,
 Ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' ἀγχιδοῖς ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἀλλ' ἦτοι κείνῳ μὲν ὀπισμυγεῖσθε ἀπέπισεν,
 Ὡς ἀγαθὸν καὶ πῦδα καταφθιμένοιο λιπέεσθε
 Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κείνῳ ἐπίσατο πατροφονίᾳ,
 Λίγιδον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Καὶ σὺ φίλῳ (μάλα γὰρ σ' ὄραω καλὸν τε μέγαν τε)
 Ἀλκιμος ἔσθ', ἵνα τίς σε καὶ ὀλιγόνων εὖ εἴπῃ.

Τὸν δ' αὖτ' ἀπὸ πλέμαχος πεπνυμένῳ ἀπτόν ἠΐδα,
 Ὡ νέσορ νηληϊάδῳ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 Καὶ λίω κείνῳ μὲν ἐπίσατο, καὶ οἱ ἀχαιοὶ
 Οἴσοισι κλέεσθε δῖρῦν, καὶ * ἑσομένοισιν ἀοιδῶν.
 Αἰγὸς ἐμοὶ τοσσίνδε θεοὶ δυνάμιν παρεδίδουν
 Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 Οἷτέ μοι ὑβείζοντες ἀπείθεσθα μηχανάωνται.
 Ἀλλ' ἔμοι τιούτων ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον
 Πατρὸς τ' ἐμῶν καὶ ἐμοῖ· νῦν δ' ἤδη τετλάμεν ἔρπης.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα γερῆνιῳ ἰσπτότα νέσορ
 Ὡ φίλ', ἐπεὶ δὴ πῦδά μ' ἀνέμνησας καὶ * εἶπες,
 Φασὶ μνηστῆρας μητέρῳ εἶνεκα πολλοὺς
 Ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάσασθαι.
 Εἰπέ μοι ἠὲ ἕκῃν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 Ἐχθαίροσ' ἀνὰ δῆμον, ὀπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῆ.
 Τίς δ' οἶδ' εἴ κε ποτέ σοι βίας ὑποτίσεται ἑλδῶν
 Ἡ δ' ἔμοι μῦθῳ ἑόν, ἢ καὶ σύμπῳτες ἀχαιοί,
 Εἰ γὰρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν Ἰλαυκά τις ἀδελφῆ
 Ὡς τὸτ' ὄδυσῆσθε φεικνύθετο κυδαλίμοιο
 Δῆμῳ ἐνὶ τρώων, ὅθι πάρομαι ἄλγ' ἄχαιοί.
 Οὐ γὰρ πῶ ἰδὸν ὦδε θεὸς ἀναφανδὰ φιλῶντας
 Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ πείρατο παλλὰς ἀδελφῆ.
 Εἰ σ' ἔπεισ' ἢ ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτέ τε θυμῶν
 Τῶ κέν τις κείνων γε καὶ ὀλιγιάστοιτο γόμοιο.

Τὸν δ' αὖτ' ἀπὸ πλέμαχος πεπνυμένῳ ἀπτόν ἠΐδα,
 Ὡ γέρον, ἔπειτα τοῦτο εἶπε τελέεσθαι οἶω.

20. ἑσομένοισιν
 ἀοιδῶν.

20. ἑσπόμεν

ΗΒ

Benè autem Philocteron Pæantis illustrem filium,
 Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios
 Qui fugerunt ex bello: pontus autem ipsi nullum abstulit,
 At ridem autem & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
 Et quò venit, & quo Ægisthus molitus est tristem mortem
 Sed ille quidem etiam miserabiliter persoluit,
 Quàm bonum, & filium interempti relictum esse
 Viri, quoniam & ille ultus est patricidam
 Ægisthumi dolosum, qui eius patrem inclytum interfecit,
 Et tu amice (valde enim te video bonumq; magnumq;.)
 Fortis sis, ut aliquis tibi, & posterorum benè dicat.

Hunc rursus Telemachus prudens còtra alloquitus est: **Telemachus**
 O Nestor Neleidae magna gloria Græcorum,
 Et iure ille quidem ultus est, & ei Græci
 Deferent gloriam latam, & posteris præconium.
 Pünam enim mihi tantam dij vim dedissent
 Vlcisci procos iniuria molesta causa,
 Qui me contumelia afficientes nefanda molestantur.
 Sed neutriquam mihi huiusmodi destinavunt dij honorem
 Patriq; meo & mihi, nunc a. opus est pari nihilo secius.

Hunc a. mutuis excepit verbis Geren. eques Nestor: **Nestor Tele-**
 O amice quandoquidem de his admones & loquitus es,
 Ferunt procos tuam matrem propter multos
 Domi te inuito mala machinari.
 Dic mihi, an lubens vitius es, an te cives
 Odio habeant publici sequentes dei oraculum,
 Qui novit an aliquando eos ipsorum violentiam puniet,
 Sive ille solus sive univèrsi Græci.

Si curam te sic velles amare casta Minerva, (gloriosi
 Quemadmodum Vlyssu quondam supra modum curam habuit
 Populo in Troianorum, sibi passi sumus dolores Græci,
 Non n. unquam vidi usq; adeo deos manifeste amantes,
 Quemadmodum illi manifeste assistit Pallas Minerva.
 Si te adeo velles amare, curareq; in animo,
 Sanè quispiam illorum utiq; oblivisceretur nuptiarum.

Hunc rursus Telemachus prudens còtra alloquitus est
 O senex nunquam hæc rem perfectam iri existimo.

24. 88

Λίλυ γδ' ἄνευ εἴπης ἄνη μ' ἔχει * ἢ καὶ ἔμοιγε
 Ἐλπομένω τὰ γήσοιτ', ἢ δ' εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλέμαχε, ποῖόν σ' ἔπος φύγῃ ἕρκος ὀδόντων;
 Ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τιλόθεν ἄνδρα σιάσσει.
 Βηλομίην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλλα πολλὰ μογήσας,
 Οἴκαδ' ἔτ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦρξ' ἰδέσθαι,
 Ἡ ἐλθὼν Σπολέεσσιν ἐφῆσιτο, ὡς ἀγαμέμνων
 Ωλεσθ' ὑπὸ αἰγίδοιο δόλω καὶ ἦς ἀλόχοιο.

Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον ἢ δὲ θεοὶ σφῆ
 Καὶ φίλοι ἀνδρὶ δυνάστανται ἀλακτέμεν, ὅππότε κεν δὲ
 Μοῖρ' ὀλοὴ χαθέλῃσι τανηλεγῆσθ' θανάτοιο.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένῃσθ' ἀντίον ἠΐδα,
 Μέντορ, μή κ' ἐπι ταῦτα λεγόμεσθα, κηδόμενοι σφῆ.
 Κεῖνῃ δ' ἐκ ἐπ' νόσος ἐτήτυμος, ἀλλὰ σι πῆθ
 Φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
 Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μετελλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
 Νέσσορ', ἐπεὶ παύοιθε δίχως ἠδὲ φρόνιν ἄλλων.
 Τεῖς γδ' εἴ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γῆν' ἀνδρῶν.
 Ωστὲ μοι ἀθανάτοισιν ἰδοῦλλεσθαι εἰσορέεσθαι.
 Ω νέσσορ' ἠληθιάει, σὺ δ' ἄληθὲς ἔνισσε,
 Πῶς ἔδων' ἀτρείδης ἄρυκρείων ἀγαμέμνων;
 Πῆ μενέλασθ' ἔλιμ; τίνα δ' αὐτῷ μήσοιτ' ὀλεθρον
 Αἰγίδος διλόμπτης; ἐπεὶ κτανεὶ πολλὸν ἀφείω.
 Ἡ ἢ ἀφ' ἑσθ' ἦεν ἀχαιῆκος, ἀλλὰ πῆ ἄλλη
 Πλάσσειτ' ἐσθ' ἀνθρώποις, ὅθ' ἄρσῃσας κατέπεσθαι

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερῆυςσθ' ἰσπότα νέσσορ'
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι τέκνον ἄληθῆα πάντα ἀγορεύσω.
 Ἡ τοι μὲν τὰδε κ' αὐτὸς οἶσθαι ὡς κεν ἐτύχθῃ.
 Εἰ ζῶσι τ' αἰγίδον σὺν μεγάροισιν ἔστειμεν
 Ἀτρείδης προΐηθεν ἰὼν Ξανθὸς μενέλασθ',
 Τῷ κ' οἱ ἢ θανόντι γυπῆν ὅπ' ἄρσῃσας ἔχουαν,
 Ἀλλ' ἀφα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκάς * ἄσθ'σθ'. ἢ δὲ κε τίς μιν
 Κλαῦσεν ἀχαιῆδων, μάλα γδ' ἄνευ μῆστο το ἔργον.
 Ἡμεῖς μὲν γδ' κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλοισιν
 Ἡμεῖσθ' ὅ δ' ἐύκλησθ' μυχοῖσθ' ἀφ' ἑσθ' ἰσποβότοιο

24. 89

Supra modū enim magna dixisti, stupor me tenet, nō vrigi
 Speranti ea contingerent, neq; si dii sic Vellent. (mibi

Hunc rursus alloquebatur dea casta Minerva,
 Telemache, quod tibi dictum effugit septum denarium?

Facile Deus sanè potest ex longinquo virum seruare:

Malicin vero ego etiam dolores multos passus

Damnum redire, & reditus diem viciare,

Patrius quam veniens perire incola, veluti Agamemnon

Perijt ab Aegistho fraude & sua vxore,

Verum enim vero mortem omnibus communē, neq; dii ipsi

Etiam ab amato viro poterunt arcere quandocunq; tandē

Fatum pernitiosum corripuerit aspera mortis.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est

Mentor, ne amplius hac differimus tristes quamuis,

Illi vero non amplius reditus verus, sed et iam

Destinatum immortalis mortem & satum nigrum.

Nunc vero solo dictum aliud inquirere & interrogare

Nestorē, quoniā supra modū nouit iura et ingenia alicorum,

Ter. n. ipsum dicunt imperasse saculis virorum,

Atq; mihi immortalibus aequiparatur aspectu,

O Nestor Nelesade tu vero verum dic,

Quomodo mortuus est Atrides late imperans Agamemnon,

Vbi Menelaus erat, quam illi machinatus est mortem

Aegisthus dolosus? quoniā occidit se mulio praestantiorē,

Aut non in Argo erat Achaico, an alicubi alibi

Errabat apud homines ille, & sumpto animo interfecit?

Huic respondit deinde Goremus eques Nestor:

Profecto ego tibi fili vera omnia dicam,

Enimvero quidē hoc ipse suspicaris quem admodū accidit,

Si viuentem Aegisthum in adibus inuenisset

Atrides a Troia profectus stans Menelaus,

Sanè ei neq; mortuo suuilem terram insuisset,

Sed certè canesq; & aues comedissent

Iacentem in campo procul ab Argis, neq; vlla ipsum

Deplorasset Achuarum, valde. n. ingens admisit facinus,

Nos quidem illic multa obeuntes certamina,

Ajidchamus, ille desiderosus in secessu Argi equos pascentis

Volente Deo
 nihil est diffi-
 cile.

Aegisthi adu-
 terium.

Πόλλ' ἀγαμεινονέλω ἄλοχον θέλγασκ' ἐπέεσιν,
 Ἡδ' ἦτοι τοφρὶν μὲν ἀνάνετο ἔργον ἀεικὲς
 Δία κλυττωμένησφι (φρεσὶ γδ' ἔχευε τ' ἀγαθήσφι
 Παρ' γδ' ἔλω καὶ αἰοίδος ἀνὴρ ὧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρείδης τρωίωδε κίων, εἴρουσε ἄκοιτι)
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμνύσας,
 Δὴ τότε τὸν μὲν αἰοίδον ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμιω,
 Κάλλιπεν οἰωνοῖσι· ἔλωρ καὶ κύρμα γηρέσθι.
 Τίω δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγμον δὲ δέμωνδε.
 Πολλὰ δὲ μνηί' ἔκχευε θεῶν ἱεροῖς ὅππ' βωμοῖς.
 Πολλὰ δ' ἀθάλατ' ἀνήψεν, ὑφάσμετά τε, χευσόντες,
 Εκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ἔποτε ἔλπετο θυμῷ.
 Ἡμεῖς μὲν γδ' ἄμα πλέομεν τρωΐηθεν ἰόντες
 Ἀτρείδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν.
 Ἀλλ' ὅτε σούνιον ἱρὸν ἀφικόμῃθ' ἄκρον ἀθλιωῶν,
 Ἐνθα κυβρνῆτιω μεγαλάκ' φοῖβ' ἔπεισεν
 Οἷς ἀγαυοῖσι βέλεσσιν ἐπιγόμεν' ἔκτεπεφνε,
 Πηδάλιον μὲν χερσὶ θεήσσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν ὀνητορείδω, ὃς ἐκκίνυτο φύλ' ἀνθρώπων
 Νῆα κυβρνῆσαι, ὁπότε * ἀπέρχοιεν ἄελλαι.
 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέχευε, ἐπειγόμενός τ' ὁδοῖο,
 Οφρ' ἔταρον θάπποι, καὶ ὅππ' κτέρεα κτερίσσειεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείν' ἔϊων ὅππ' οἶνοπα πόντον
 Ἐν νηοῖ γλαφυρῆσι, μαλειάων ὄρ' αἰπὺ
 Ἰξε θεῶν, τότε δὴ συζερυῶ ὄδον ἀρύσπα ζῶς
 Ἐφράσκατο, * λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αἰτμένα * χεύσθε
 Κύματα τε * τρωφόντα, πλώεια, ἴσα ὄρεσσιν.
 Ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν κρήτη ἐπέλασσε,
 Ἡ γὰρ κύδωνες ἔναλον, ἰαρδάνε ἀμφὶ βέεθρα.
 Ἐστὶ δὲ πῖς λιωὴ αἰπέια τε εἰς ἄλα πέτρη
 Ἐραπῆ γόρπησθ', ἐν ἠροειδέϊ πόντῳ,
 Ἐνθα νότος μέγα κύμα * ποτὶ σκαυδόν ῥίον ἰώθει
 Ἐς φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κύμ' ἀποέρχεται.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐρδ' ἠλδοσιν, ἀουδὴ δ' ἠλυξάν ὄλεθρον
 Ἀνδρῶν, ἀτὰρ νῆας γὰρ ποτὶ ἀπλάθεσσιν ἔαξαν
 Κύματα· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανόσφωρρεῖος
 Αἰγυπῆσιν ἐπέλασσε φέρων ἀνέμους τε καὶ ὕδαρ.

ε. ἀπέρχουσι

ε. λιγέων αὐτ.

π' αὐτ.

ε. χεύσας.

ε. τρωφίον-

α,

ε. αὐτ.

Multum Agamemnoniam uxorem demulsit verbis.
 Ipsa quidem antea certe abnucebat facinus indignum
 Diua Clytemnestra (mente enim stebatur bona:
 Etenim aderat cantor vir, cui plurimum mandarat
 Atrides ad Troiam profectus seruare uxorem)
 Sed cum iam ipsam fatum decorum irretuit ad hoc ut do-
 Jā tū ipsum poetam ducens ad insulā desertā, (maretur,
 Dereliquit aubibus laceratio & rapina fieri.
 Ipsam vero volens volentem duxit suam domum.
 Multa vero scemora adolebat decorum super sacra altaria.
 Multa simulachra suspendit, vestemq; aurumq;
 Quod perfecisset magnū negotium quod nunq̄ sperasset in a-
 Nos quidem simul nauigabamus a Troia profecti (nimo,
 Atrides & ego, amica cognoscentes inuicem.
 Sed cum ad Sunium sacrum peruenimus promont. Athen.
 Illic gubernatorem Menelai augur Appollo
 Suis suauibus telis superueniens occidit,
 Clauum in manibus currentis nauis gestantem,
 Phrontin Onetoridem, qui vincebat nationes hominum
 In naue gubernando, quoties ingruebat procella,
 Sic ille quidem illic detentus est festinabundus licet ad iter
 Ut socium sepeliret, & parentalia parentaret.
 Sed quando certe ille vadens in obscurum pontum
 In nauibus cauis Malearum montem excelsum,
 Peruenit currendo, tum certe inuisum iter lata voce. Iup.
 Edixit stridulorum ventorum statum effudit.
 Fluctusq; nutricos ingentes, aequales montibus,
 Illic partitus, partem quidem Creta admouit,
 Vbi Cydones habitant Iardani circa fluent a
 Est autem quadam leuis praruptaq; in mare petra,
 Ad fines Gortynis in obscuro ponto.
 Huc Aster ingentem fluctū ad sinistrū promontoriū pollit
 Ad Phastum paruuulus aut lapis ingentem fluctū impedit.
 Illi quidem huc venerunt, sed nautem effugerunt mortem
 Viri: ceterum naues sanē ad saxa fregerunt
 Fluctus: ceterum quinq; naues cerulois proris
 A Egypto admouit sereni venturq; & aqua.

Agamēnonis
 exitum narrat
 Nestor.

Phrontis nau-
 clerici obitus.

Ως ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίον καὶ χεῦσεν ἀγείρων
 Ηλᾶτο ξυῶ * νηυσὶν ἐπ' ἄλλοθροῖσι ἀνθρώποισι.
 Τόφρα δ' αὖτ' ἄγιδος ἐμήσατο οἴκοδι λυγρᾶ,
 Κτείνας ἀτρείδων· δέδμητο δὲ λαὸς ἴσα' αὐτῶ.
 Επῆατες δ' ἰώασε πολυχεύσιο μυχῆνης.
 Τῶ δέ οἱ ὄγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖ' ὄρεσης
 Αψάπ' ἀθλιῶων, κτ' δ' ἔκτανε πετροφονῆα
 Αἰγιδον δολόμηπιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὴν ἔκτα.
 Ἡτοι ὅς τὸν κτείνας δαίνυ τάφον ἀγείοισιν
 Μησεός τε συμεῆς καὶ ἀνάλκιδος αἰγίδοιο.
 Αὐτῆμῃ δέ οἱ ἦλθε βοῶν ἀγαθὸς μινέλαος,
 Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἀχέουσαι
 Καὶ σὺ φίλα μὴ δηθὰ δόμων ἀποτῆλ' ἀλαλήσοι.
 Κτήματά τε περιλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν στίβοι δόμοισι
 Οὐτῶ ἰσχυροῖσιν, μὴ τοι κτ' πάντα φάρασι
 Κτήματα δαασάμενοι, σὺ δ' ἐπιύσσειν ὁδὸν ἔλθης.
 Ἀλλ' ἐς μὲν μινέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 Ἐλθεῖν, κείνου γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
 Ἐκ τῆς ἀνθρώπων, ὅθεν ἐκ ἔλπειτό γε θυμῶ
 Ἐλθέμεν, ὄντινα πρῶτον ἄποσφύλωσιν ἀελλὰ
 Ἐσπέλαρος μάλα τοῖον, ὅθεν τέ φρ' ἐδ' οἰωνοὶ
 Αὐτότετες οἰχέουσιν, ἐπεὶ μάλα τε θεινόν τε.
 Ἀλλ' ἴδι νυκτὶ σὺ νηὶ τε σῆ καὶ στίβοις ἐτάροισιν.
 Εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δῖος τε καὶ ἴσποι,
 Πὰρ δέ τοι ἦες ἐμοῖ, οἱ τοι πομπῆες ἔσοντι
 Ἐσλακεδαίμονα δῖαν, ὅστι ξανθὸς μινέλαος.
 Λίσσασθε δέ μιν αὐτὸν ἵνα νημερτὲς ἐνίσσῃ.
 Ψεῦδος δ' ἄκ' ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμέν' ἐστίν.
 Ως ἔφατ'· ἦελι δ' ἄρ' ἔδν καὶ ὅππ' κλέφας ἦλθε
 Τοῖσι δ' καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ω γέρον, ἦτοι ταῦτα κτ' μοῖραν κατέλεξας.
 Ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράαδε δ' οἶνον,
 Οφρα πεσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 Σπέσωσιν, κοῖτοιο μεδάμεθα· τοιοῦτο γὰρ ἄρη.
 Ἡδη γὰρ φάου οἴχεθ' ἰσὺ ζόφον· ἡ δὲ ἔοικε
 Δηθὰ θεῶν ἐν δαίτῃ θασαπέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
 Ἡρὰ δὲ θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον ἀμυθησάσης.

*Sic ille quidem illic plurimum victū et aurum congregans,
Errabat cum nauibus ad alterius lingua homines.*

*Interea vero illa Aegisthus molitus est domi tristitia,
Occidens Atridem subactus est autem populus sub illo.
Septennio vero imperauit diuitibus Mycenis.*

Agamēnonis
interitus.

*Ei vero ipsi olt' aao in perniciem venit diuus Orestes
Rursus ab Athenis: occidit autem patris interfectorem
Aegisthum dolosum, qui illi patrem inelytum interfecerat.
Sane hic cum hunc occidit, dedit cenā sepulchralē Argiuis
Matrisq; inuisa & imbecillis Aegistha.*

Orestes patrē
viciisicitur.

*In ipsa vero die superuenit bello bonus Menelaus
Plurima dona ducens, quanta illa nauis pondere portabat.
At tu amice ne diutius a domo longe aberres,*

*Bonisque, relictis virisque, in tuis adibus
Sic superbis, ne tibi omnia absumant
Facultatibus diuisis, tu vero sanum iter feceris.*

*Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & iubeo
Proficisci, ille enim nuper alicunde venit
Ex alicuius hamisibus, vnde non speraret in animo
Redire, quemq; primū abegerant procella*

*In Pelagus tam magnum vnde virq; nec aues
Intra annum venire possunt, quoniam ingēns horrendūq;
Sed vade nunc cum naue tua & tuis socijs.*

*Si vero velis pedes ire aderit currusq; & equus.
Adierunt tibi etiam filij mei qui tibi duces erunt
Ad Lacedaemonem diuinam, vbi stauus Menelaus.*

*Precare autem eum ipsum vt vera dicat.
Mendacium autem non dicet: valde enim prudens est.*

*Sic ait: sol. a. quidem descendit & tenebra aduenerunt.
Hu vero & dixit dea casta Minerva:*

*O senem profecto haec ex officio dixisti,
Sed agite diuidite quidem linguas, miscete vinum,
Vt Neptuno & alijs immortalibus
Vbi libauerimus lectum curemus: eius enim hora adest.
Iam enim lumen iuit sub occasum, neq; decet
Diu deorum in epulo sedere, sed redire.*

Minerua Ne-
florē alloquitur

Dixit jare tonis filia, is vero audierunt loquuntur.

FIN

Τοῖσι δ' κήρυκας μὲν ὕδωρ ὅπῃ χεῖρας ἔχουσαν,
 Κῆροι δ' κρητῆρας ἐπέσταντο ποταῖο.
 Νώμησαν δ' ἄρα πῶσιν ἐπαρξάμενοι δαπάεσσι.
 Γλώσσας δ' ἐν πνεὶ βάλλον, ἀνίσταμενοι δ' ἐπέλειβον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπῆσαν τ' ἐπὶν δ' ὅσον ἠθέλα θυμὸς,
 Δὴ πύτ' ἀδύωσιν καὶ τηλέμαχος θεοείδης
 Ἀμφὶ ἰέδω κοίλῳ ὅπῃ νῆα νέεσται.

Νέεσσι δ' αὖ κατέρυκε κατὰ πτόμεν ὄϊ πέεσσι·
 Ζῶε τόγ' ἀλεξήσεις καὶ ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ως ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θολῷ ὅπῃ νῆα κίοιτε,
 Ωστὲ τευ ἢ παρὰ πτόμεν ἀείμον ὄϊ πενιχρῶ,
 Ωστὲ χλαῖναι καὶ ρήγα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Οὐτ' οὐτῶ μαλακῶς, ὅτε ξείνοισιν ἐνδύειν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ρήγα καλά,
 Οὐδ' οὐδ' ἄν τ' ἄνδρὸς ὀδυατῆ ὄϊ φίλ ὄϊ ὄϊ
 Νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιν καταλέξεσαι, ὄϊ ἄν ἐγὼ γε
 Ζῶαι, ἔπειτα δ' παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπονται,
 Ξείνοισι ξενίζειν, ὄϊσι κ' ἐμὰ δῶμα δ' ἴκηται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Εὖ δὴ ταῦτα γ' ἐφῆδα γέρον φίλε· σοὶ δ' ἔοικε
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔσται.
 Ἀλλ' ὅσα μὲν νῦν σοὶ ἄμ' ἔψεται, ὄϊρά κεν εὐδὴ
 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ὅπῃ νῆα μέλαιναν
 Εἴμ' ἵνα θαρσύνω δ' ἐπίροις, εἴπω τε ἔκαστα.
 Οἴ ὄϊ γὰρ μὲν τοῖσι γεραίτερος εὐζομαι εἶδ',
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται
 Πάντες ὀμηλικῆ μεγαθύμου τηλεμάχοιο·
 Ἐνθά κε λεξαίμεν κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 Νῦν ἄτάρ ἠᾶθεν μὲν καύκωνας μεγαθύμοις
 Εἴμ', ἐνθά χεῖρός μοι ὀφέλλεται, ἔπι νέον γε
 Οὐδ' ὀλίγον· σὶ δ' ἄντον (ἐπεὶ τὸν ἴκετο δῶμα)
 Πέμψον σὺν δῖφρῳ τε καὶ ἰεῖ· δὸς δέ οἱ ἵπποις
 Οἴ τοι ἐλαφρότατοι δείειν, καὶ κάρτ' ὄϊ αἶεσι.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Φήνη εἰδομένη. θάμβῃ δ' ἔλε παύτας ἰδόντας·
 Θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
 Ω φίλ ὄϊ

Hic quidem precones aquam manibus insuderunt,
 Iuvenes autem crateres coronarunt vino,
 Diuiserunt autem omnibus inittum sumentes à poculis,
 Linguas autem in ignem coniecerunt surgentesq; libarunt.
 Ceterum postq; libarunt hiberuntq; quantum desiderabat
 Tum certè Pallas & Telemachus deo-similis (animus,
 Ambo desiderabant cauam ad nauem redire.
 Nestor autem statim derinuit incessens verbis,
 Iupiter hoc prohibeat & immortales dii alij,
 Ut vos à me celerem ad nauem eatis,
 Tanquã ab aliquo vel prorsus vestre carerit aut pauperculo,
 Cui neq; vestes & operimenta multa domi,
 Ut neq; ipsi molliter neq; hospitibus dormiendi copia sit.
 Ceterum mihi adsunt vestes & operimenta pulchra.
 Nunquam certè huius viri Ulyssis charus filius
 Nauibus in tabulatis pernoctauerit donec ego
 Vixero donec liberi in regia linquentur
 Qui hospites suscipiant quicunq; ad domũ meã perueniet.
 Hunc rursus alloquuta est dea casta Minerva:
 Bene sanè hac dixisti senex amice: te vero docet
 Telemachum persuadere quoniam longe melius sic.
 Sed ille quidem nunc te sequatur ut dormiat
 Domi tua, ego autem ad nauem nigram
 Vado, ut confirmem facior, precipiamq; singula.
 Solus enim inter illos senior gloriæ esse.
 Alij vero ob amicitiam iuniores viri sequuti sunt
 Omnes aequales atq; magnanimi Telemachi.
 Illic dormiant caua in nauis nigra
 Nunc sed mane ad cauponas magnanimos
 Vado, ubi non enim mihi debetur, neq; adeo nonum,
 Neq; paruum tu & hunc (quã uolo quã de tuã peruenit domũ)
 Mitte cum curru & filio: da autem illi equos.
 Qui tibi celerissimi currando, & robore fortissimi.
 Sic certè loquuta abiit casta Minerva.
 Aquila similis stupor autem inuasit omnes sidentes.
 Admiratus etiam est senex postquam uidit oculis.
 Telemachi vero prehendit munus, & verbum dixit et loq. est:
 O amice,

Disparet Mi-
nerua.

ὦ φίλος, ἔσ' ἔσολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσειδες,
 εἰ δὴ τοι νέω ὧδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται.
 οὐ μὲν γὰρ τις ἄδ' ἄλλ' ὄλύμπια δώματ' ἐχόντων
 ἀλλὰ δῖος θυγάτηρ ἄγελειν πειτοχρῆεια,
 ἦτοι καὶ πατήρ' ἔδδλὸν ἐν ἀργείοισι ἐτίμα.
 ἀλλὰ ἀνάσ' ἰλιθι, δίδωθι δέ μοι κλέ' ἔδδλόν,
 λυτῶ καὶ παίδεσι καὶ αἰδοῖν ὄρα κοίτη,
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βουῆ ἦνιν, δῖρον μέτοπον,
 Ἀδμήτιω, λυ' ἔπω ἔσπ' ἑυζὸν ἠγαγῆ ἀνὴρ.
 τίω τοι ἐγὼ ῥέξω, χερσὸν κέρασι πειραγέας.

Ὡς ἔφατ' ἀγρόμεν'· τὸ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀδύμη
 τοῖσιν δ' ἠγαμόνδε γερήνι' ἰσπότα νέστωρ,
 γιάσι καὶ γαμβροῖσιν ἑὰ πρὸς δώματα καλὰ.
 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἴκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἀνακτ',
 ἐξείης ἔζοντο χ' ἰκλισμούς τε θρόνοις τε.
 τοῖς δ' ὁ ζέρον ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασεν
 οἶνκ' ἠδυπέτοιο, τὸν ἐνδεδάτω ἐνισαίτω
 ὠῖξε ταμίη, καὶ δ' πὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
 τοῦ δ' ὁ ζέρον κρητῆρα κέρασατο· πολλὰ δ' ἀδύμη
 εὖχετ' ἀποπένδων, κούρη δῖος αἰγόχοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσαν τ' ἐπὶν δ' ὅσον ἠΐθελε θυμὸς,
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 τὸν δ' αὐτὴ κοίμισε γερήνι' ἰσπότα νέστωρ
 τηλέμαχον φίλον υἱὸν ὀδυσσῆ' ἰσίοιο,
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ἔσ' αἰδοῦσθ' εἰδούπα.
 παρ' δ' ἄρ' εὐμμελίλω πεισίφρατην ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 οὐ οἳ ἔτ' ἠΐθε' παίδων λυ' ἐν μεγάροισιν.
 αὐτὸς δ' αὐτὴ καθεύδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 τῷ δ' ἄλοχος δῖασσινα λέχ' ἰσπότωε καὶ δινύη.
 ἦμος δ' ἠπειθῆμια θάηη ῥοδοδάκτυλ' ἠώς,
 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ δινῆσι γερήνι' ἰσπότα νέστωρ.
 ἐκ δ' ἐλθῶν, κατ' ἄρ' ἔζετ' ὅππ' ἕσσοισι λίθοισιν,
 οἳ οἳ ἔσαν προπαροῖδε θυράων ὑψηλάων,
 λάκοι, δ' ἀπὸ γάβροντες αἰεῖσαστ'· οἳς ὅππ' μὲν πρὶν
 νηλῶς ἔξεσαν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντ'.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη κελὶ σαρκίς αἰδὸςδε βεβήκει,
 νέστωρ αὖ τὸτ' ἔφιξε γερήνι', ὕβρος ἀχαλῶν.

O amice, nequē te spero ignauium & imbellem fore,
 Siquidem te iuuenem sic dii ductores te sequuntur.
 Non enim quisquam alius celestes domos habitantium
 Sed Iouis filia prada traxit Pallas,
 Quae tibi & patrem bonum inter Graecos honorabat,
 Quare regina propitia sis, da autem mihi gloriam bonam,
 Mihi ipsi & filijs & veneranda uxori,
 Tibi autem sacrificabo bouem legitimam lata-fronte
 Indomitam, quam nullus sub iugum duxit vir.
 Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.

Sic ait supplicans, hunc audiuit Pallas Minerva.
 Illis autem duxerat Gereneus eques Nestor,
 Filijs & generis suam ad domum pulchram.
 Sed postquam ad domum uenerunt in lectam regis,
 Ordine sedebant per sediliaq; thronosq;
 His uero senex ueniens ibi craterem miscuit
 Vini dulcis, quod undecimo anno
 Aperuit ancilla, & operculum remouit.
 Huic senex craterem miscuit, plurimum uero Palladi
 Supplicauit, libans filia Iouis Aegida habentis.
 Ceterum postquam libarunt biberuntq;, quantum uoluit animus,
 Hi quidem dormituri abierunt ad domum singuli.
 Hunc uero illic dormire curauit Gereneus eques Nestor
 Telemachum charum filium Ulyssis diuini,
 Tessellatis in lectis sub porticu sonanti,
 Iuxta eum uero bellicosum Dasistratum ducem Sicorum,
 Qui ei adhuc celebs filiorum erat in regia.
 Ipse uero reuersus dormiuit in secessu domus excelsae.
 Huic uero heri lectum prae parauerat & cubile.
 Quando a mane genita apparuit roseis digitis aurora
 Surrexit quidem ex lecto Gereneus eques Nestor:
 Egressus uicem pulsat super politos lapides,
 Qui illi traui ante fores excelsas
 Albi, resplendentes conuerti instar quibus quidem antea
 Nectus sedebat dijs consiliarios aequiparandis.
 At ille quidem iam facto dormitus ad inferos descendit,
 Nestor autem tum infidebat Gereneus custos Graecorum.

Sceditum

Itur cubitum

Σκῆπτρον ἔχων. πρὶ δ' ἦες ἀολλέες ἠγερέοντο,
 Εκθαλάμων ἐλθόντες, ἐχέφρον τε, σφάτιός τε,
 Περσεύς τ', ἀφίτος τε, καὶ αἰτίθεσθ' Ἰφραυμίδης.
 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτεσθ' πεισίφρατος ὕλυθεν ἦρωσ·

ἄρηντες. Οἱ
 ἔπειθ' οὖν ἠ-
 γερν, ὁμηγε-
 ς τ' ἰζόνον-
 Τοῖσι ἦ μ.

Παρ δ' ἄρα πηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν * ἄρηντες.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερήνιθεσθ' ἰσπότη νέστωρ,

Καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα κρημιάτ' ἐέλωρ,
 Οφρ' ἦτοι σφρώπισα θεῶν ἰλάσσημι ἀδλίην
 Ἡμοὶ ἐναργῆς ἦλθε θεῶ ἐς δαῖτα θάλειαν.

Ἀλλά γ' ὁ μὲν πεδίοι δ' ὅπ' βουῶ ἴτω, ὄφρα τάχιστα
 Ἐλθῆσιν, ἐλάσση δὲ βοῶν ὄπιβυκόλοσθ' ἀνῆρ.

Εἰς δ' ὅπ' τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 Πάντας ἰδὼν ἐτάροις ἀγέτω, λιπέτω ἦ δὴ οἴοις·

Εἰς δ' αὖ χρυσοχόον λαέρχεια δεῦρο κελέδω
 Ἐλθεῖν, ὄφρα βοῶς χρυσὸν κέρασιν σφειχεῖν.

Οἱ δ' ἄλλοι μένετ' ἀπὸ ἀολλέες, εἶπα τε δ' εἶσω
 Δμωῶσιν κτ' δώματ' ἀρακλυτὰ δαῖτα πίνεσθ',

Ἐδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαῖον οἰσέμεν ὕδωρ.
 Ως ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουον· ἦλθε μὲν ἀπ' βουῶ

Ἐκ πεδίου, ἦλθον ἦ δούης πικρὰ νηὸς εἶσης

Τυλομάχου ἑταροὶ μεγαλήτοροσθ' ἦλθε χαλκεύς,

Ὅπ' ἂν χρυσὸν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 Λημοκά τε, σούραν τ' εὐποιήτον τε πυράχην,

Οἰσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο. ἦλθε δ' ἀδλίην

Ἰρῶν ἀπόπρωσα, γέρων δ' ἰσπιδάτα νέστωρ

Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοῶς κέρασιν σφειχεῖν

Ἀσκήσας, ἰν' ἀγαλμα θεῶν κεχέροτο ἰδοῦσα.

Βουῶ δ' ἀγέτω κερῶν σφάτιοσθ' καὶ διθεσθ' ἐχέφρων

Χέρνιβα δὲ σφ' εἴητος ἐν αἰσθημένῃ λέβητι

Ἡλυθον ἐκ θαλάμοιο σφῆρην· ἐτέρη δ' ἔχεν ὕλας

Ἐν χειρῷ. πύλακι μινεπτόλεμος Ἰφραυμίδης

Ὀξωῖ ἔχων ἐν χειρὶ πείρατα, βουῶ ὄπ' ἰκόφαν.

Περσεύς δ' ἀμνιον εἶχε· γέρων δ' ἰσπιδάτα νέστωρ

Χέρνιβά τ' ἕλασθ' ἄτας τε κατήχετο, πολλὰ δ' ἀδλίην

Εὐχέτ' ἀπαρχόμενος, κλοαλῆς πείρας ἐν πρὶ βάλλασ

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔβουῶντο, καὶ ἕλασθ' ἄτας πρὸ βάλωντο,

Λύτικα νέστωροσθ' ἦδος ὑπὲρ θυμὸς Ἰφραυμίδης

Sceptrum habens, & undiq; a filij frequentes congregabantur
 Ex thalamis egressi, Echephronq; Stratiusq;
 Perseusq;, Aretusq;, & diuinus Thrasymedes.
 His vero deinceps sextus Pisisstratus venit heros.
 Iuxta vero Telemachum deo-similem collocarunt ducentes,
 Illis vero loqui cepit Gerenius eques Nestor;

Nestoris filij
 iussu patris
 Mineræ sa-
 crū apparāt.

E Vestigio mihi, filij chari perficite desiderium,
 Vt certe primam deorum placem Palladem,
 Qua mihi palam venit dei ad conuiuium celebre,
 Sed alius quidem rus causa bouis eat, Et celerrimè
 Veniat, adducat autem bouem bubulcus vir.
 Vnus ad Telemachi magnanimi nauim nigram
 Omnes profectos socios adducat relinquat, a duos solos,
 Vnus iterum aurificem Laërceum huc iubeat
 Venire, Et bouis aurum cornibus circumfundat.
 Vos vero alij manete illic sedulo, dicite autem intus
 Ancillis per domum celebre conuiuium apparare,
 Sediliaq; lignaq; undiq; & limpidam offerre aquam.

Laërceus au-
 rarius faber.

Sic ait: illi certe omnes administrabant: venit quidē bos
 Ex agro, Venerunt etiam celeri à naue equata
 Telemachi socij magnanimi: venit autem faber
 Arma in manibus tenens fabrilia ad sinistra artis,
 Incudemq;, malleumq;, benefactamq; forcipem,
 Quibus scilicet aurum faciebat, venit autem Mineræ:
 Sacris potitura, senex autem eques Nestor
 Aurum dedit: ille vero deinde bouis cornibus circumfundit
 Aptans, Et simulachrum dea gauderet videns:
 Bouem, a. ducbat cornibus Stratius & diuus Echephron:
 Lotionem manuum ipsis Aretus in florido lebere
 Venit ex thalamo ferens: altera gestabat molas
 In canistro, securim autem bellicosus Thrasymedes
 Acutam gestans in manu astabat, bouem casurus,
 Perseus, a. vas sanguini recipiendo tenebat, senex, a. eques
 Aquamq;, molasq;, accepit multis, a. Mineræ (Nestor
 Supplicauit inuisa faciens ex capite pila in ignem iaciens,
 Caterum postquam precati sunt, & molas porrexerunt,
 Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes,

Bouis macla-
 tio.

Ηλασεν ἄγχι σῶς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 Αὐχενίους, λῦσεν ἢ βοὸς μὲν Θ· αἰ δ' ὀλόλυξαν
 Θυγατέρες τε θυοί τε, καὶ αἰδοίη παρθέκοιτις
 Νέσσορ Θ' ἄρυσθης, παρῆσθα κλυμίνοιο θυγατρῶν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀελόντες ἀπὸ χθονὸς ἄρυσθῆϊς
 ἔχον· ἀτὰρ σφάξεν πεισίπρατ Θ' ὄρχαμ Θ' ἀνδρῶν.
 Τῆς δ' ἔπειτ' ἐκ μέλαν αἶμα ρίη, λίπε δ' ὑστέρ' αὖθις,
 Λίψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄρα δ' ἐκ μῆστια τέμνον
 Πάντα χ' ἴμοισαν, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῆ δ' αἰμοδέτησαν,
 Καὶ εἰ δ' ὅπῃ γόγγυς ὁ γέρον, ὅπῃ δ' αἴδοπα οἶνον
 Λεῖβε· νέοι ἢ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπούβουλα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἔμψ' ἐκάθη, καὶ σπλάγγ' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπειραν,
 Οπῶν δ', ἀκροπόρου ὀβήγους ἐν χερσίν ἔχοντες.
 Τόσρα ἢ πηλέμαχον λούσεν καλὴ πολυκῆσθις
 Νέσσορ Θ' ὄπλοτάτη θυγάτηρ νηληϊάδαο.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἔλυσεν τε, καὶ ἔχεισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρ Θ' καλὸν βάλεν ἠδ' ἐχιδνῶνα,
 Ἐκρ' ἀσπίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοί Θ'.
 Παρ' * δ' ἄρα νέσσορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο ποιμένι λαῶν.
 Οἱ δ' ἔπειτ' ὤπῃσιν χερῶν ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
 Δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ὅπῃ δ' ἀνέρες ἐδλοὶ ὄροντο
 Οἶνον ἐνοικοχρεῦντες ἐνὶ χερσέοις δεπέεσσι.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἔπειτ' καὶ ἐδητύος ἐξ ἔραο ἔντο,
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερῆνι Θ' ἰσπύτα νέσσορ,
 Παιῖδες ἐμοί, ἀγὲρ πηλέμαχον καλὴν ἰσπύτα ἰσπύτα
 Ζῶξασθ' ὑφ' ἄρματ' ἄροντες, ἵνα * ἀρήσῃσιν ὁδοῖο.
 Ζῶξασθ'· αἰ δ' ἄρα τὸ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο
 Καρπαλίμως δ' ἐξέδξαν ὑφ' ἄρμασιν ἀκέας ἰσπύταις.
 Ἐν ἢ γυνὴ ταμίη σῆτον καὶ οἶνον * ἔθηκεν,
 Οὐκ ἄγε οἶα ἔδοισι διοτρεφέες βασιλῆες.
 Ἄν δ' ἄρα πηλέμαχος ἀεικαλλέα βίσιπτο δίφρον·
 Παρ' δ' ἄρα νεσοειδῆς πεισίπρατ Θ' ὄρχαμος ἀνδρῶν
 Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάξετο χερσίν·
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἠκ' * ἄχοντε πετέλιον
 Ἐς πέδιλον, λιπέτιον ἢ πύλου αἰπὺ πολίεθρον.

Impulit propè stans securus autem abscidit neruos
 Cervicales, soluit. a. bouis robur, ipsa vero & lulabant
 Et aliæque nurusq; & pudica & vxor
 Nestoris Eurydice maxima natu Clymeni è filijs.
 Hi quidem deinde corripientes a terra spaciosa
 Tenebant: ceterum iugulauit Pisistratus dux virorum.
 Ex illa postquam niger sanguis fluxit, reliquit ossa animus,
 Celeriter vero ipsam diuiserunt: statim. a. coxas exciderunt
 Omnia vitæ, in super omento cooperuerunt,
 Bisariam facientes: super ea vero cruda imposuerunt,
 Torrebat. a. super ligna, senex vero nigrum & nigrum (cuspudum:
 Libauit: iuvenes vero iuxta eum tenebant manibus & uerna gnosq;
 Ceterum postq; coxa combusta sunt, & viscera gustarunt
 Minutimq; diffecuerunt aliaq; & scribiis transfixerunt,
 Assarunt. a. acuta & uera in manibus tenentes.
 Interea vero Telemachum lauit pulchra Polycaste,
 Nestoris minima natu filia Nelei filij.
 Porro postquam lauit, & unxit pingui oleo,
 Circa ipsum a. indusium pulchrum iecit atq; tunicam
 E lauacro exijt corpore immortalibus similis:
 Apud Nestorem vero profectus resedit pastor populorum:
 Hi vero postquam assarunt carnes exteriores & detraxerunt,
 Epulabantur sedentes, deinde & uiri fortes surgebant
 Vinum infundentes in aureis poculis.
 Ceterum postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
 Inter illos sermonem cepit Geranius eques.
 Filij mei, agite Telemacho pulchros pilos habentes equos
 Coniungite sub currum ducentes, sit conficiat iter.
 Sic ait, hi certe illum statim audierunt atq; paruerrunt:
 Celeriter. a. iunxerunt sub currum celeres equos.
 Custos vero ancilla paruem & sinum infudit,
 Obscuraq; qualia edunt a Ioue nutriti reges,
 Telemachus certe per pulchrum conscendit currum:
 Iuxta eum vero Nestorides Pisistratus dux virorum
 In currumq; conscendit, & habenas cepit manu:
 Verberauit ad impellendum, illi vero non inuisi solabant
 Ad campum, reliquerunt autem Pylis arduam &rbem.

Eurydice Ne-
 storis vxor.

Telemachus
 proficiscitur
 ad Menelaum.

Οἱ δ' ἄρα παρημέλειοι σῆϊον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιδῶντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Ἐς φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα
 Τυεῖος ὄρπλόχοιο, τὸν ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 Ἐνθα δ' ἔνυκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ἑξίνα θῆκεν.
 Ἡμος δ' ἠειρήνια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Ἴστωις τ' ἐξείνηντ', ἀνὰ δ' ἀήματα ποικίλ' ἔβαινον·
 Ἐκ δ' ἔλασαν περὶ δῦροιο καὶ αἰθούσης ἐειδούπου.
 Μάστιξεν δ' ἑλάαν· τὼ δ' ἔκ' ἄκοντε πετέθλιον·
 Ἴξον δ' ἔς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα
 Ἦγον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφρον ὠκείες Ἴστωι.
 Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιδῶντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσεΐας.

ΠΑΡΑ μιν ἀλάω ξεινοθεῖς σὺν πεισιπράτῃ τηλέμαχῳ,
 ἄπυργελλῆ πατρὶ τῷ ἰθάκῃ κηλοπὸ τῶν μνηστέρων πρῶτον
 τίμημα ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ μινελάος πρὸς τὸν ἰόσου πᾶ
 ἐκλήων, καὶ τῆς παροχῆς μακρῆς, δι' ἧς ἔγνω τὸν ἀγαμί
 μωνος θάνατον, καὶ οἷς ὀδυσσεὺς παρὰ χαλυψοῖ εἶη, βελήη
 γὰρ τῶν μνηστέρων πρὸς τὸν τηλέμαχον ἀνελθὼν, παρεμυθεῖ
 ται ἡ ἀθλίω δὲ οἰκίρῃ τῷ πηνελοπίω, ἐπὶ τῇ δ' ἐπιπέδῃ δαι
 δημίᾳ δυσχεραίνουσιν, διὰ ἐιδύλα, ὁμοιωθεῖσιν ἰφθίμη τῇ
 τῆς πηνελοπῆς ἀδελφῇ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
 ἠδέλτα ῥαψωδία.

Δίλπει, μὲν δ' ἀμφὶ πατρὸς παρ' ἀτρειδῶν λοχόμηνος ἠέτι.

Ι δ' Ἴξον κοίλην λακεδαίμονα κητοέασιν
 Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων μενελάου κυδα
 λίμοιο.
 Τὸν δ' ἔδρον δαιτυνῶτα γάμον πολλοῖσιν ἔ
 τισιν,
 Τυεῖος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ἧ ἐνὶ οἴκῳ.

*Illi Verò tota die quatuebant iugum & stringē, tenentes;
 Occidit tum sol obumbranturq, omnes & ia,
 Ad Pheras autem Venerunt Dioclei ad domum
 Filij Orthilochi, quem Alphæus genuit puerum,
 Vbi per noctem quieuerunt ille & illis hospitalia apposuit.
 Quando & mane genita apparuit rosæis digitis aurora,
 Equoq, iunxerunt currusq, pulchros conscenderunt:
 Equè vestibulo agitarunt & c porticu resonanti:
 Flagellauit autem ut irent: illi Verò non inuisti & olabant.
 Venerunt. a. in campum frugiferum: hinc autem deinde
 Perficiebant iter: huiusmodi strenuè currebāt & veloces equi.
 Occiditq, sol, inumbranturq, omnes & ia.*

ODYSSEAE HOMERI, AVT IIII.
 compositionis argumentum.

A P V D Menelaum hospitio susceptus cum Pisistrato Telemachus, nunciat ea quæ à proci in Ithaca fiebant. Deinde narrat ipsi Menelaus de reditu Græcorum, & Protei vaticinio, per quod agnouit Agamēnonis mortem, & quo pacto Ulysses apud Calypso esset. consilium autem habetur à proci de Telemacho occidendo. Consolatur autem Pallas per somnium Penelopen de filij profectioe grauius tristatam per simulachrum, similis facta Iphitimæ Penelopes sorori.

ODYSSEAE HOMERI IIII.
 compositio.

Δ, dicit de patre ab Atrida insidijs circumdatus filius.

*I Verò Venerunt cauiam Spartam amplam. Telenachus
 Ad domum autem diuerterunt Menelas glo- Spartā venit.
 riosi.
 Hunc inuenerunt exhibentem nuptias mul-
 tui sodalibus.*

Filij atque filia inculpate sua in domo,

Τὴν μὲν ἀγαλλῆσθ' ῥηξίμορος ὑβί πέμπεν·
 (Ἐν τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένειδεν
 Δωσέμεναι τοῖσιν ἢ θεοὶ γέμον ἔξαιτέλειον.
 Τὴν αὖρ' ὄγ' ἐν τ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπεν νέεσθ'
 Μυρμιδόνων περὶ ἄστυ πειχλυτῆν, οἷσιν ἀνάσσει)
 Τίει ἢ σπάρτηθεν ἀλέκτορσ' ἦγρο κούρω,
 Ὃς οἱ τηλύγετος κρατερὸς ἤλυτο μαρμαρῖνθης
 Ἐκ δούλης ἑλένη ἢ θεοὶ γόνον ἔκ' ἐτ' ἔφαινον,
 Ἐπειδὴ τοπαῖται ἐρείνατο πύδ' ἔρατεινὴν
 Ἐρμιάδην, ἣ εἶδος ἔχε χευσθῆς ἀφροδίτης.
 Ὡς οἱ μὲν δάινυντο καὶ ἦ ὑπερθεὸς μέγα δῶμα
 Γαίτονες ἠδ' ἔται μενελάου κυδαλίμοιο,
 Τρῶπόμενοι μὲν δέ σφιν ἐμέλιπετο θεῖσ' αἰοιδῶς,
 Φορμιάων· δοῖα δ' κυβισσητῆρε κατ' αὐτοῦς
 Μολπίης ἔξαιφροντες ἐδίνδον χτ' ἄλλων.
 Τὸ δ' αὖτ' ἐν περὶ δούροισι δόμων αὐτῶ τε καὶ ἵππων
 Τηλέμαχος τ' ἦρωσ καὶ νέεσθσ' ἀγλαὸς υἱὸς
 Στήσαν· ὃ ἢ περὶ μολῶν ἴδετο κρείων ἔτεωχεύς,
 Ὀσσηρὸς θεράπων μενελάου κυδαλίμοιο·
 Βῆ δ' ἴμεν ἀγχιέλεων δια δῶματα ποιμήνι λαῶν·
 Ἀλχοῦ δ' ἰσάμενσ' ἔπειτα πῆρόεντα περὶ σπύδα·
 Ζεῖνω δὴ πινε * πῶδε, διασπασθῆς ὦ μενέλαε,
 Ἀνδρῶν δύω, ἤμεν ἢ δῖος μαγάλοιο * εἴκτον·
 Ἀλλ' εἴπ' εἰ σφῶν καταλύσομεν αἰκίας ἵπποισι,
 Ἡ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν ὃς κα φιλήσει.
 Τὸν ἢ μὲν ὄχθησας περὶ σπῆσαν δὸς μενέλασθ' α
 Οὐ μὲν νήπισθ' ἦδ' α βοηδοῖσιν ἔτεοινεῖ
 Τροφῶν, ἀπάρ μὲν νυῖ γ' πᾶσι ὡς νήπια βάζεις.
 Ἡ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήια πολλὰ σαζόντε
 Ἀλλων ἀνθρώπων δειρ' ἰκόνθ', αἰετ' ποδι ζῶσθ'
 Ἐξοπήσθ' ὡς παύσθ' οἰζύσθ'. ἀλλὰ λυ' ἵπποισι
 Ζεῖνων ἔς δ' αὐτοῦς περὶ τέρω ἀγχι θοινηδῶσαι.
 Ὡς φάτ'· ὃ δ' ὄχι μαγάρσιο δέουστο, κέκλετο δ' ἄλλοις
 Ὀσσηρὸς θεράπωντας * ἀμ' ἔσπεδαι εἰδὶ αἰσθῆ.
 Οἱ δ' ἵπποισι μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώνοντας·
 Καὶ τὸς μὲν κατέδησαν εἰς ἵππειήσθ' ἀσπῆσι,
 Παρ' δ' ἔβαλον ζεῖας, ἀνὰ ἢ κρελάνθων ἐμῆσαν·

Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat:
 (In Troia quidem primum sponderat atq; annuerat
 Dare, illis vero dū nuptias perficiebant:
 Eam certe ipse illuc equis & curribus mittebat ire,
 Myrmidonum ad urbem incluzam, quibus imperabat.)
 Filio autem ex Sparta Alectoris tradidit filiam,
 Qui ei in senectute natus erat fortis Megapenthes
 Eserua: Helena autem dū prolem non amplius dabant,
 Ex quo semel genuit filiam amabilem
 Hermionem, quae speciem habebat aurea Veneris.
 Sic hi quidem epulabantur per sublimē magnam domum,
 Vicini autem & socij Menelae gloriosi
 Oblectati, inter eos autem cantabat diuinus cantor,
 Citharam pulsans, duo autem saltatores inter eos
 Cantum auspicantes saltabant in medium.
 Porro in Vestibulo adunum ipsiq; & equi,
 Telemachus heros, & Nestoris incluzos filius
 Steterunt, ipse vero procurrens vidit praestans Eteoneus,
 Sedulus famulus Menelae gloriosi:
 Iuit celeriter annuncians per domos pastoris popularum:
 Prope autem stans verba alata dixit.

Hospites tam quidem a tuuē. mirrite Menelae:
 Viri duo generatione vero totis magni similes sunt.
 Sed dic si ipsis solvere debeamus veloces equos,
 Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.

Hunc grauiter ingemiscens alloquutus est stans Mene- Menela⁹ adue
 Non quidem stultus eras Boetides Eteoneus (laus nas hospicio
 Antea, caeterum nunc quidem puer veluti puerili a loqueris. suscipi iubet.
 Profecto tam nos hospitalia multa tibi edimus
 Alioquin virorum huc venimus, si alicubi Iupiter
 In postremum saltem liberaret ab erumina: sed soluite equos
 Hospitum, ipsos vero deinde introduce ad epulandum.

Sic atq; ille vero ex adibus proruit, Vocabat autem alios
 Fides famulos vna sequi seipsum.
 Hi vero equos quidem soluerunt sub iugo sudantes:
 Et hos quidem alligarunt ad equina praesepia,
 Apponebant, a. auenas & oracum album commiscuerunt.

Ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Αὐτοὺς δ' εἰσῆζον δειὸν δόμον. οἳ ᾗ, ἰδόντες
 Θαύμαζον καὶ δῶμα Διοτρεφέεσσι βασιλῆσσι.
 Ωστε γὰρ ἠέλει αἰθλη πέλεν ἠὲ σελῶνις
 Δῶμα καὶ ὑψεραφές μενελάου κυδαλίμοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὄρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἐς ῥ' ἀσπιδόμοις βάντες εὐξέσας λούσαντο.
 Τὺς δ' ἐποίου δ' ἄμφω λαοῖσιν καὶ χεῖσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμοῖ δ' ἄρα χλαῖνας ἔλασ βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
 Ἐς ῥά θρόνοις ἕζοντο παρ' ἀσπίδι μιν μενελάων.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολσσι προσχῶν ἐπέχευε φέροσα
 Καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὸ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψα δ' αὖτε παρ' ᾗ ξέσην ἐταύουσε τράπεζαν.
 Σῆτον δ' αἰδοῖν ταμίην παρέδθηκε φέροσα,
 Εἶδατα πόλλ' ὄπιδεῖσα, χερειζομένη παρόντων·
 Δαιτὸς ᾗ κρηῶν πίνακας παρέδθηκεν ἀείρας
 Παντοίων· παρὰ δέ σφι πίθει χεῦστα κύπελλα.
 Τὰ καὶ δεικνύμενσσι προσέφη ξανθὸς μενέλαος,¹

¹ Σίτου δ' ἀπέδον, καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἐπειτα
 Δείπνῃ² παραιμένω, εἰρησοῦνδ' οἴπνες ἐσὺν
 Ἀνδρῶν. ἐγὼ σοῶν γὰρ³ χυῖσσι⁴ ἀπόλωλε τοκήων,
 Ἀλλ' ἀνδρῶν χυῖσσι⁵ ἐσσι Διοτρεφέων βασιλῆων,
 Σικπιόων⁶ ἐπεὶ ἔκε χακοὶ τοιέες τέκοισιν.

Ως φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοῶς παρὰ πίονα θῆκεν
 Ὀπ' ἐν χερσὶν ἐλαῖν, τὰ ῥά οἱ γέρε παρῆσσαν αὐτῷ.
 Οἳ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσισσι καὶ ἐδητύσσι⁷ ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε τηλέμαχος⁸ προσσφόνεε νέεσσιν υἱόν,
 Ἄλχιχρῶν κισαλίω, ἵνα μὴ πευθοῖαδ' οἱ ἄλλοις
 Φράζω νεσοείδη τῶ μῶι κα χερειζομένη θυμῶ,
 Χαλκοῦ τε σεροπίν καὶ δῶματα ἠχῆεντα,
 Χρυσῆ τ' ἠλέκτεσ τε, καὶ ἀργύρε, ἠδ' ἐλέφαντος.
 Ζῆυός που τυήδε γ' ὀλυμπία ἐνδοθεν αὐλή.
 Οἶσα τὰ δ' ἄσπετα πολλὰ σέβασμ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Τῷ δ' ἀγορεύοντος ξυμέτο ξανθὸς μενέλαος,⁹

Καὶ σοφίας φωνήσας ἔπειτα πῆρροντα προσέειπε,
 Τέτα φιλῶ ἦτοι Ζῆυῷ βροτῶν ἕκαστ' ἐείζοι.
 (Ἀθάσπι)

Currus vero posuerunt ad parietem pellucidum.
 Ipsos. a. duxerunt in diuinam domum, hi autem videntes
 Admirabantur per domum a. Ioue nutriti regis.
 Instar enim solis splendor erat atq; luna
 Domum per excelsam Menelai gloriosi.
 Ceterum postquam saturati sunt videndo oculis,
 Ad labra descendentes perpolita lauabant.
 Hos postquam igitur ancilla lauauerunt & unxerunt oleo
 Circa vero chlamys villosas posuerant atq; tunicas,
 In thronos collocarunt pone Atridem Menelaum.
 Aquam ancilla in gutturnio fudit serens,
 Pulchro, aureo, super argenteo lebate,
 Lauare, iuxta vero politam extendit mensam,
 Cibum vero veneranda custos apposuit serens,
 Fercula multa imponens de rebus presentibus largiens:
 Coquus autem carniū lances proposuit sublatas
 Diuersarum: ipsis autem apposuit aurea pocula.
 Hos etiam data dextra alloquutus est flauus Menelaus:
 Cibumq; gustate & gaudete: ceterum deinde
 Cibo saturati, interrogabimus quinam sitis
 Virorum: non enim vestrorum & itaq; genus perijt parentū,
 Sed virorum genus estis a. Ioue nutritorum regum
 Scepteriferorū: quoniā neutiq; ignaui huiusmodi parere pos-
 Sic ait, & ipsis terga bonis pinguia apposuit (sunt:
 Assatum in manibus capiens, qua sibi dona apposuerat ipsi.
 Hi vero ad cibos paratos, appositos manus extendebant.
 Ceterum postquam potus & cibi desiderium ademerunt,
 Iam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
 Propē adinueniens caput, ut ne audirent alij,
 Considera Nestoride meo gratissime animo,
 A. Eriq; splendorem & domum sonantem,
 Aureoq; electroq; & argento atq; ebore.
 Iouis nimirum talis est Olympij intus aula,
 Quanta hac infinita mulla, admiratio capis insipientem.
 Hanc ita alloquentem intellexit flauus Menelaus
 Et ipsos compellans verba alata dixit:
 Filij chari baud sanē cum Ioue mortali. Sillus cōtenderit:

Telemachus
 Pisistratum al-
 loquitur.

(Αθάνατοι γὰρ τῶν γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν)

Ἀνδρῶν δ' ἴκεν τίς μοι εἰώσεται, ἢ ἐκί,

Κτήμασιν. ἢ γὰρ πολλὰ παῶν καὶ πόλλ' ἐπαλιθεῖς

Ἡραζόμεν ἐν νησὶ, καὶ ὄγδοάτῳ ἔτει ἦλθον

Κύπερον φοινίκην τε· καὶ αἰγυπῆσις ἐπαλιθεῖς,

Αἰδίσιπός δ' ἰκόμεν, καὶ σιδονίσις, καὶ ἔρεμβούς,

Καὶ λιβύλι, ἵνα τ' ἀγνὸν ἄσφα κεραοὶ τελέσοισι.

Τεῖσι γὰρ τίηται μῦλα τελευσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν·

Ἐνθα μὲν ἔτε ἀναξ' ὄπιδ' ἀήε, ἔτε τι ποιμῶν,

Τυροῦ καὶ κρειῶν, ἢ δὲ γλυκεροῖο γάλακίθ·

Ἄλλ' αἰεὶ παρέχοισιν ἐπιεταρὸν γάλα δῆδα.

Ἔως ἐγὼ πῶε κείνα πολὺν βίοντι σωμαζέειον

Ἡλώμιον, τείσι μοι ἀδελφεὸν ἄλλ' ἐπέφνε

Λάδρη, ἀνσίσι δὲλοι ἐλομένης ἀλόχοιο·

Ὡς ἔποι χαίρων τοῖσι δὲ κτεάτεσσιν ἀνάσσει.

Καὶ πατέρων τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵτινες * ὕμιν

Εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα * πόλλ' ἐπαῶν, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,

Ἐὺ μῦλα ναιετόντα, καζανδέτα πολλὰ καὶ ἔσθλα.

Ὡν ὄφελον τετάτῳ πρ' ἔχον ἐν δόμοισι μῦραν

Ναίειν, οἳ δ' ἄνδρες σοὶ ἐμμεναὶ οἳ τὸτ' ὄλοντο

Τροίην ἐν ὄρειν, ἐκάσι ἀργ' ἴσω ποβότοιο.

Ἄλλ' ἐμπῆσι πάντες μὲν ἠδυσρόμεν' καὶ ἀγχεύων,

Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμεν' ἡμετέροισιν,

Ἄλλατε μὲν τε γὰρ φρένα τέρπυμαι, ἄλλοτε δ' αὐτὲ

Παῖομαι. αἰψήρος δ' ἰκέρ' κρυβοῖο γόοιο,

Τῶν πάντων ἔτῳσι ὀδύρμαι, ἀγχεύμενός πρ,

Ὡς ἐνός, ὅστε μοι ὕπνοι ἀπεχθαίρει καὶ ἔσθλα

Μνησιόμεναι. ἐπεὶ ἔτις ἀγαθὸν τὸσ' ἐμόγησιν

Ὅσ' ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο τῶν δ' ἄρ' ἐμελλεν

Αὐτὰ κίθε' ἐπέδαι, ἐμοὶ δ' ἄχρῳ αἰὲν ἄλαστον

Κεῖνε, ὅπως δ' ἠδερὸν ἀπὸίχεται. ἢ δὲ τι ἴδμεν

Σώει ὄγ' ἢ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτὸν

Λαέρτης δ' ὀζέων καὶ ἐχέφρων πινελόπεια,

Τηλέμαχος δ' ὄν εἰλεπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ὡς φάτο. ταὶ δ' ἄρα πατρὸς ὕφ' ἡμερον ὄρσε γόοιο.

Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδιε βάλε πατρὸς ἀκέσας,

Χλαῖνας πορφυρέην αὐτ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχῶν

(Immortalia enim huius habitacula & bona sunt.)
 Hominum, & siue aliquis mihi contendere possit siue minus,
 Rebus, certe plurima passus & multum errans
 Vectus in nauibus, & octauo demum anno venit
 Cyprum, Phœnicemq; & Aegyptios oberrans,
 Aethiopesq; adij & Sidonios, & Erembos,
 Et Lybiam, ubi agni protinus cornuti sunt.
 Ter enim pariunt oues per annum perfectam:
 Ibi enim neq; herus indigens est neq; pastor
 Casei & carniū, neq; dulcis lactis:

Sed semper præbent per-totum-annum lac mulgendum,
 Interea dum ego circa loca multum sicutum congregans
 Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
 Clam, in sperato, dolo perniciosa & xoris:
 Sic non gaudens istis facultatibus impero,
 Et ex patre ista debebatis audiuisse, siquidem vobis
 Sunt, quandoquidē valde multa passus sum, et pauidi domū,
 Perquam bene-habitatam, continentem multa, et preciosa.
 Quorū sciam debuisse vel tertiam habens in domo partē
 Habitare, illi vero viri saluti essent, qui tunc perierunt
 Troia in Iaza longē ab Argis pulchros equos pascente.
 Sed tamen omnes quidem lugens & deslens,
 Crebrō domi desidens nostra,

Interdum quidem lactu mentem oblector, interdum rursus
 Quiesco, breuis vero satietas molesti lactus.
 Horum omnium non tantum lugeo, tamen si tristis,
 Ut vniū gratia, quicq; mihi somnium inuisum facit & cibū
 Recordanti, quoniam nullus Græcorum tanta elaborauit
 Quot Ulysses elaborauit & sustulit: hinc futuri sunt
 Ipsi dolores fieri, mihi vero tristitia semper incessabilis
 Ob illum, quoniam diu longē abest, neq; scimus
 An viuat ille an mortuus sit, deslens illum gratia
 Laertesq; senex, & prudens Penelope,
 Telemachusq; quem reliquit recens natum in domo.

Sic ait, hinc certē ob patrem desiderium excitaui lactus.
 Lacrymas vero à palpebra humi fudit de patre audiens,
 Cœliam purpuream oculis obtendens.

Αμφοτέρησι χερσὶ νόησε δέ μιν μινέλασθ'·
 Μὲρμῆειξε δ' ἔπειτα χ'τ' φρένα καὶ χ'τ' θυμὸν,
 Ἡέ μιν αὐτὸν πατρὸς * εἰσείε μνηστῆραι,
 Ἡ φρῶτ' ἔξέρεοιτο, ἔχασά τε * μυθήσαιτο.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὄρμαινε χ'τ' φρένα καὶ χ'τ' θυμὸν,
 Ἐκ δ' ἔλένη θαλάμοιο θυώδεσθ' ὑφορόφοιο
 Ἠλυθεν, ἀρτέμιδι χρυσιπλακῆσσι εἰκῆα·
 Τῆ δ' ἄρ' ἀδρήση κλισίῳ εὐτυκτον ἔθηκεν·
 Ἀλκίππι ἢ τάπητα φέρε μαλακοῦ εἰείοιο·
 Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκε
 Ἀλκαφρόνη πολύβοιο δάμῃρ, ὅς ἐναὶ ἐνὶ θήβης
 Αἰγυπῆης, ὅθι πλείεσσά μοις ἐνὶ κτήματα κείτω.
 Ὅς μινελάω δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίντους,
 Δοιοὺς ἢ τρίποδας, δέκα ἢ χρυσοῖο τάλαντα·
 Χωρὶς δ' αὐτῆ ἔλένη ἄλοχος πύρε κάλλιμα δῶρα,
 Χρυσῆν τ' ἠλακῆτιν, τάλαρόν τ' ἰσθμικχλον ὄπισσεν,
 Ἀργύρεον, χρυσῶ δ' ὄπι χεῖλα κακράαντα.
 Τὸν γὰρ οἱ ἀμφίπολσθ' φυλῶ παρέθηκε φέρουσα,
 Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
 Ἠλακῆτη τεταύυσσ' ἰοδνεφές εἶρσθ' ἔχουσα.
 Ἐξετο δ' ἐν κλισίῳ, ἰσθμὸν ἢ θρήνης ποσὶν ἦεν·
 Αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσιν ποσὶν ἐρέεινεν ἔχασα·
 Ἴδμεν δὴ μινέλαε δισπρεφές οἴπνες οἶδε
 Ἀνδρῶν ἀχέτωνται ἰχάνεμεν ἡμέτερον δῶς;
 Ψάσσομαι, ἢ ἐτυμον ἐρέω· κέλεται δέ με θυμός.
 Οὐ γὰρ πῶ πινά φημι εἰοκότα αἶδε ἰδέσθαι
 Οὐτ' ἀνδρ', ἔτε γυναιῖκα, (σίβας μ' ἔχει εἰσορῶσαν)
 Ὡς ὅδ' ὀδυσαῖσθ' μεγάλητορσθ' ἦι εἶοικε
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γογαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 Κεῖνσθ' ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἶνεκ' ἀχαιοὶ
 Ἠλθεθ' ἰσθμὸν προίλῳ, πόλεμον θρασυῶ ὀρμαινοντες.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενσθ' ἀεζέσθη ξανθὸς μινέλαος·
 Οὐτῶ νυῦ καὶ ἐγὼ νοέω γυναικί ως σὺ εἶσκεις.
 Κεῖνε γῶ τοιοῖδε πόδες, τοιαῖδε τε χεῖρες,
 Ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλῆ τ' ἐφύπερθε τε γαῖται·
 Καὶ νόησσι ἐγὼ μεμνημένσθ' ἀμφ' ὀδυσηῖ,
 Μυθιόμιμ' ὅσα κείνσθ' αἰζύσας ἐμόγησαν

Veraq; manu: agnovit autem Menelaus ipsum:
 Cogitavit Verò deinde in mente & in animo,
 An ipsum cum patris sineret memoriam inducere,
 An prior interrogaret singulaq; diceret,
 Interim dum ille ista deliberabat in mente & in animo,
 Helena Verò ex thalamo odorifero excelso
 Egressa est, Diana aureum-arcum-habenti similis:
 Huic statim Adreſta fellam bene factam apposuit:
 Alcippe Verò tapeta ferebat mollis-lana:
 Phylo autem argentum talarum ferebat quem illi dedit
 Alcandre Polybii Sxor, qui habitabat in Thebis
 Aegyptiacis, Sibi plurima in adibus bona iacent,
 Qui Menelao dedit duo argentea labra,
 Geminos Verò tripodas, decem Verò auri talenta:
 Scorsim & rursus Helena Sxor dederat pulchra dona,
 Auramq; colum, talarumq; rotundum praeſtavit
 Argentum, auro Verò labia immixta erant:
 Hunc sanè ei ancilla Phylo apposuit ferens,
 Filo elaborato repletum: ceterum super eum
 Colus extensa erat violaceam lanam habens.
 Sedet Verò in sella, scabellum Verò sub pedibus erat:
 Continuò autem illa verbis maritum interrogabat singula:

Helenx ornatus.

Scimusne Menelae rex quinam hi
 Viri gloriantur Venisse nostram domum?
 Mentiar, an verum dicam: tabet me animus.
 Nullam enim unquam puto similiter alicò vidisse
 Neq; virum neq; mulierè (admiratio me tenet aspicientè)
 Præſte Pylsus magnanimi filio similis
 Telemacho, quem reliquit recens natum domi sua
 Ille vir quando meo inuerecundis gratia Graeci
 Venerunt ad Troiam, bellum audax excitantes.

Helena cum Menelao de aduenis fabulatur.

Hanc vicissim respondens alloquutus est stans Meno-
 Sic nunc ego cognosco Sxor et tu putas. (laus:
 illum enim eiusmodi pedes eiusmodiq; manus,
 Oculorumq; factus caputq; & superna coma,
 Et nunc sanè ego recordatus de Vlyſſe,
 Loquebar quantas illa arumnas patiens toleravit

Prometheus.

Ἄμφ' ἐμοί· ἀντάρ ὁ πικρὸν ὕψ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβες
Χλαῖναν πορρορέβω ἀντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών.

Τὸν δ' αὖ νηυσείδης πεισίφρατος ἀντίον ἠΐδα.

Ἀτρείδῃ μενέλαε διαστρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
Κεῖνε κέντοι δ' ἕς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·

Ἀλλὰ σούφρων ἐσὶ, νημεσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὡδ' ἐλθὼν τοφρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναθαίνειν

Ἄντα σέθεν, τὴ νῶϊ θεοῖ ὡς τερπόμεθ' αὐδῆ.

Λύτάρ ἐμὲ πρὸς ἔθηκε γερυῖι^ϑ ἰσπύτα νέστωρ

Τῶ ἄμα^{*} πομπὸν ἐπέδωξ'· ἐέλδετο γὰρ σείδ' ἔαδ^ϑ,

Ὀφρά οἱ ἦ πέπος ὑποθήσασαι, ἢ ἐπ' ἔργον.

Πολλὰ γὰρ ἄλλ' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοισι,
Ἐν μεγάροισι, ἢ μὴ^{*} πολλοὶ ἀροσητῆρες εἰσιν·

Ὡς νῶϊ τιλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, ἐδέ οἱ ἄλλοι

Εἶσ' οἴκεν κ^ϑ δῆμον ἀλλάκκοιεν κακότητα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν^ϑ πρὸς ἔσση ξανθὸς μενέλα^ϑ

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρ^ϑ ἕος ἐμὸν δῶ

Ἰκεθ', ὡς εἶνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλοισι.

Καί μιν ἔφλω ἐλθόντα φιλοσέμεν ἔξοχον ἄλλων

Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἄλα νόσον ἔδωκε

Νηισὶ δοῖσι γηρύαδ^ϑ ὀλύμπ^ϑ ἀρύοπα ζέει.

Καί κέν οἱ ἄργεῖ νάσσει πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευξας,

Ἐξ ἰθάκης ἀργῶν σιῶ κτήμασι καὶ τέκλι^ϑ,

Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἔξελαπέξας,

Ἄϊ φειναιετόοισιν, ἀνάσσοντι δ' ἐμοὶ αὐτῶ·

Καί κε δῶμ' ἐυθάδι ἔοντες ἐμισθόμεθ'· ἐδέ κεν ἡμῶς

Ἀλλὰ δὴ κρινε φιλέοντε τε τερπομένω τε,

Πεῖν γ' ὅτε δὴ θανάτῳ μέλαν ἕφος ἀμφοεκάλυψεν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν ἀγῶσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,

Ὅς κείνον δίσσηνον ἀνόσιμον οἶον ἔδεικεν.

Ὡς φάτο· ταῖσι δ' πᾶσιν ὕψ' ἡμερον ἄρσσε γόοιο.

Κλαῖε μὲν ἀργεῖν ἑλένη διὸς ἐκ μαγαγῆα,

Κλαῖε δ' ἢ τιλεμάχος τε καὶ ἀτρείδης μενέλα^ϑ

Οὐδ' ἄρα νέστωρ^ϑ ἕος ἀδάκρυτῶ ἔχεν ὄσσε.

Μνήσατο γδ' κ^ϑ θυμὸν ἀμύμον^ϑ ἀντιλόχοιο,

Τὸν ῥ' ἦσος ἐκτεινε φαινῆς αἰθέρας ἕος·

Τοῦ ὄγ' ὅτι μνηστῆς ἐπεα πῆρσεντ' ἀγορεύων,

Pro me: ceterum hic amaras à palpebris lacrymas stillat,
Chlamam purpuream oculis obtendens.

Hunc rursus Nestorides Pysistratus contrà alloquitur
Atride Menelae à-Ioue-nutrite dux popularum. (est,
Illius quidem certe hic filius est, Vere quemadmodum dicis,
Sed modestus est, indignum putat in animo,
Huc veniens primum saltationes Verborum ostentare
Coram te, cibus nos deo tanquam delectatur socce.
Ceterum me pramisit Gerentius eques Nestor
Hunc simul comas sequeror cupit enim te videre.
Vt ei aut Verbis consulas, sine re ipsa.

Plurimos enim dolere patitur ob patrem filius absentem:
Domi sua, cui non multi auxiliares sunt:
Sic nunc Telemucho est hic quidem abest, neq; et aliq;
Sunt qui per populum auertere possent calamitatem.

Hunc a. Sicisim respond. alloqui est flammus Menelaus:
Pape, quam certe amici dicit filius meam domum
Peruenit, qui mei gratia plurima subiit certamina.

Menelaus de-
let Vlyffē ab-
sentem.

Atq; ipsum statuebam reuersum amaturum esse prapriū
Græcorum si nobis super mare reditum dedisset
Nauibus velocibus fieri Olympius late-tonans Iupiter:
Et sanè ei in Argo erexissem Urbem & ades adificassem,
Ex Ithaca ferens cum facultatibus & filio suo,
Et omni populo, sive a Urbe euacuata earum,

Qua circum-habitabant, imperantur a à me ipso:
Et sane crebrò hic vna fuisset Versati: neq; nos
Aliud diremisset amantemq; oblectanteiq;
Antequam mortis nigra nebula obruisset.

Sed hac quidem sorte erat ut inuideret deus ipse
Qui illum in felicem absq; reditu solum reddidit.

Sic aut his vero omnibus desiderium exortant lucus.
Flebat quidem Argiva Helena ex Ioue nata.

Flebat etiam Telemachusq; & Atrides Menelaus:
Neq; sanè Nestoris filius absq; lacrymis habebat oculos.
Recordabatur enim in armis uentpati Antilochi,

Quem sanè aurora interfecit splendida inelytus filium:
Huius ille recordatur Verba scelerata dixit:

Antilochus à
Memnonoc
cibus.

Atride

Ατρείδης, πῆρι μὲν σε βροτῆϊ πεπνυμένον ἔϊ)
 Νέσως φάσθ' ὁ γέρων, ὅτ' ὀπιμνησάμεθα σείο
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλοισι ἔρέοιμεν.
 Καὶ νῦν εἴππου ἐστὶ, πίθοιό μοι· ἔ γάρ ἐζωγῆ
 Τέρπομ' ὀδυρόμενθ'· μεταδός πεθ'· ἀλλὰ καὶ ἠὲς
 Ἔσεται ἠειγύεα· νεμεσῶμά γε μὲν ἔδεν
 Κλαίειν ὅς κε θάησι βροτῆϊ καὶ πότμον ὀπίσσω.
 Τῆτό νυ καὶ γέρας οἶον οἷζυροῖσι βροτοῖσι,
 Κείρασθαι τε κόμην, βαλλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν·
 Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, ἔπ' ἐκίστος
 Ἀργείων· μέλλεις ἢ σὺ ἰδμεναί· ἔ γδ' ἐζωγῆ
 Ἠντησ', ἔδ' ἴδον· πῆρι δ' ἄλλων φασὶ γλυέσθαι
 Ἀντίλοχον, πῆρι μὲν θείειν ταχῶς, ἠδὲ μαχητῶ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενθ'· προσέφη ξανθὸς μέγας
 Ω φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ' αὖ πεπνυμένθ' ἀνῆς
 Εἴποι καὶ ῥέξεις, καὶ ὅς προσγλυέσερθ' εἴη·
 (Τοῖς γὰρ καὶ πατρὸς ὁ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτθ' γόνος ἀέρεθ' ὧ τε κρονίων
 Ολβον ὀπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῃ τε·
 Ως νῦν νέσοει δῶκε διαμωρὸς ἡματα πάντα,
 Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκόμεν ἐν μεγάροισι,
 Υἱέας αὖ πνυτῆς τε καὶ ἔλχουσι ἔϊ) ἀρίστοις)
 Ἡμεῖς ἢ κλαυθμόν μὲν ἐάσομεν, ὅς περὶν ἐτύχθη·
 Δός πευ δ' ἔξ' αὐτῆς μνησάμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδαρ
 Χόαντων· μῦθοι καὶ ἠὲς ἔδεν ἄρ' ἔσονται
 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοί, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.

Ως ἔφατ'· ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδαρ ὀπι χεῖρας ἔχειεν,
 Οπτηρὸς θερῶπων μέγας κυδαλίμοιο.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνειδάθ' ἐτοῖμα προσκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 Ἐνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησ' ἑλένη διὸς ἐκ γαυῖα.
 Αὐτὴ δ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον ἐνθεν ἔπινεν,
 Νηπενθῆς τ' ἀζολόν τε, χακῶν ὀπίλητον ἀπαύτων.
 Ὅς τὸ χαταβρόξαιεν ἐπὶ κρητῆρι μισθῆι,
 Οὐκ αὖ ἐφημέριθ' γε βάλου κατ' δάκρυ παρειῶν,
 Οὐδ' εἴ οἱ κατ' ἐθναίῃ μίτρῃ τε πατῆρ τε,
 Οὐδ' εἴ οἱ προσπαροῖθην ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱόν
 Χαλκῶ δ' ἠϊόφην, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωτο.

Atride, supra alios immortales te prudentem esse
 Nestor dicebat ille senex, quando recordaremur tui
 Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur,
 Quare nunc si forte licet, pareas mihi: non enim ego
 Deletor stens post cenam, sed cum aurora
 Erit mane, genita quicquam neq; moleste feram
 Flere, quicumq; mortuus fuerit mortaliū & satum conseq.
 Illud cericè munus solū est miserorum mortaliū, (fuerit,
 Tondereq; comas, profundereq; lachrymas à genis,
 Etenim meus mortuus est frater neutiquam ignavus
 Græcorum: scies autem tu, non enim ego
 Obuiam fui neq; vidi: supra alios ferunt fuisse
 Antilochem, supra alios quidem currendo velocē bellatorē.

Hunc mutuus verbis excipiens alloq. est stauus Menelaus:
 Amice, quandoquidem talis atixi sti quacunq; prudens vir
 Diceret & faceret, & qui maior natu esset:
 (Eius etenim patris qui etiam prudentia loqueris:
 Faciliter in signis proles viri, cui Saturnus
 Honorem dedit & dum nuberet nascereturq;:
 Quemadmodum nunc Nestori dedit, astitit dieb. omnibus,
 Ipsum quidem molliter senescere domi sua,
 Filios rursus prudentes, & hasta esse optimos)
 Nos vero fictam relinquamus, qui prius inciuit:
 Cœna. a. varisus memores; sinus, manibus vero aquam
 Profundant: sermones. a. etiam manē crunt
 Telemacho & mihi, ad colloquendum inuicem.

Sic ait, Asphalion vero aquam manibus infudit
 Sedulus famulus Menelai gloriosi.
 Hi vero a cibos paratos appositos manus mittebant,
 Ibi tum alio excoxit aut Helena è Ioue nata,
 Protenas sanè in vinum misit pharmacum vido bibebant,
 Absq; dolore & ira, malorum obliuionem inducent,
 Qui illud deglutierit postquam crateri mixtum erit
 Non vitæ, tota die profundere poterit: lachrymas à palpebris
 Neque si es mortuus fuerint materq; paterq;,
 Neque si es coram fratre, aut charum filium
 Ferro trucidarent, ipse vero oculis videret.

Pharmacum
 Helenæ discu-
 tiens institiā.

Τόια δίδς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα
 Εὐδά, τὰ οἱ πολύδαμνα πόρην θῶν ἄπασσοιπέ
 Αἴγυπτιν, τῇ πλείσα φέρει ζείδωρ ἄφρα
 Φάρμακα, πολλὰ μὲν εὐδά μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ.
 Ἰητρὸς ἕκαστος ὀπισάμεν ἄσπαι πάντων
 Ἀνθρώπων ἢ γὰρ παλιόνος εἰσι γυῖθλης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
 Εξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν.

Ἀγρείδη μενέλαε διοτρεφέες, ἠδὲ καὶ οἶδε
 Ἀνδρῶν εὐδάων παῖδες, (αἰτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
 Ζεὺς ἀγαλόν τε κακόν τε διδοί· δυνάται γὰρ ἅπαντα)
 Ἦτι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
 Καὶ μύθοις τέρπεσθε, εἰκότα γὰρ καταλέξω.
 Πάντα μὲν ἤκ' ἀν' ἐγὼ μνησσομαι ἐδὲ ὑπομήνοισι
 Ὅσσιν ὀδυσσῆος ἄταλασφρον ἄσπαι ἀεθλοῖ·
 Ἀλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 Δήμῳ ἐνὶ τρώων, ὅστι πάροχτε πύματ' ἀχαιοῖ·
 Αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικελίησι δαμάσας,
 Σπέερα καὶ ἄμφο' ἄμοισι βαλὼν, οἰκῆε ἰοικῶς,
 Ἀνδρῶν δυσμονέων κατέδυ πόλιν ἄρυάγχαν·
 Ἀλλὰ δ' αὐτὸν φωνὴ κατακρύπτων ἦσκε
 Δέκτη, ὃς ἐδὲν τοῖσιν ἔλεμ ὅτι νηῶσιν ἀχαιῶν·
 Τῷ ἰκελ ἄσπαι κατέδυ τρώων πόλιν, οἱ δ' ἀβάλησαν
 Πάντες ἐγὼ δὲ μιν οἶη ἀέζνων τοῖον ἔόντα,
 Καὶ μιν ἀνθρώπων ὃ ἕκαστος ἰσχυρὸν ἀλέειναν.
 Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόευν καὶ χεῖρον ἐλαίω,
 Ἀμοῖ ἕρματα ἔσπευ, καὶ ἄμοισι καρτερὸν ὄργανον,
 Μὴ μὲν σφῖν ὀδυσσῆα μὲν τρώεσσι ἀναφῆναι,
 Πρῆν γὰρ τὸν ἐς νῆας τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
 Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν ἀχαιῶν.
 Πομπούς ἕ τρώων κτείνας ταρακκί χαλκῶ,
 Ἠλθε μετ' ἀργείοισι καὶ ἕ φρόνιν ἦγαγε πολλῶ.
 Ἐνθ' ἄλλαι τρωαὶ λίγ' ἐκόκων, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 Χαῖρ', ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 Ἀφ' οἰκόνδ' ἀπὸν ἕ μετέστηνον, λυῖ ἀφροδίτη
 Δῶχ' ὅτε μ' ἦγαγε κείσε φίλης ἀπο πατρίδος αἰῆς,
 Παιδά τ' ἐμὴν νοσφιοταμένην, θάλαμῶν τε, πόσιν τε.

Talia Iouis filia habebat pharmaca & ista
 Bona, quae illi Polydamna praeiit Thonis & exor
 Aegyptia, quae plurima producit fertilis terra
 Pharmaca plurima quidem salubria mixta, multa lethalia,
 Medicus vero unusquisque, peritus supra omnes
 Homines: sane enim Perionis sunt ex generatione,
 Caeterum postquam sane immisit, iussitque Vinum infundere,
 Denuo verbum excipiens alloquuta est:

Atride Menelae a. Ioue nutrite, atque etiam hi
 Virorum fortium filij (porro Deus alterum post alterum
 Iupiter bonumque, malumque, tribuit, potest enim omnia)
 Quare tunc conuiuamini sedentes in domibus,
 Et sermonibus delectamini: decentia nam ordine dicam.
 Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare
 Quot Ulyssis patientis sunt certamina:
 Sed qualiter istud fecit & sustinuit fortis & vir
 Populo in Troianorum, ubi passus estis arummas Graeci:
 Seipsum plagis indecentibus domando,
 Vilibus pannis circumiectis ad humeros seruo similis,
 Virorum hostium ingressus est urbem latam:
 Alteri vero seipsum viro dissimulans assimilauit
 Mendico, qui nequaquam talis erat apud naues Graecorum
 Huic similis impressus est Troianorum urbem, illi & ignora-
 Omnes: ego vero ipsum sola agnoui talem (bant
 Et ipsum interrogabam: ille & astutus tergiversabatur.
 Sed quando certo ipsum laui & unxi oleo,
 Vestibus autem indui & iuravi validum iuramentum,
 Non ante Ulyssem Troianis me adituram,
 Quam ipse ad naues celeres tentoriaque, peruenisset:
 Et tandem mihi omnem rem aperuit Graecorum,
 Plurimos autem Troianorum cum interfecisset longo ferro,
 Venit ad Graecos: astutiam vero induxit multam,
 Ibi alia Troiana stridule exulabant, sed meum pectus
 Gauderebat, nam iam mihi corde versum erat redire
 Rursus domum: damnum vero desolebam quod Venus
 Dederat, quando me duxit hinc chara a patria terra,
 Filiamque meam despondens, thalamumque, maritumque.

Helena de V.
 lylle & Ilij ex-
 cidio.

Οὐ τευ δευόμενον, ἄτ' ἄρ' φρένας, ἤ τέ τι εἶδος.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη ξανθὸς μενέλαος,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γυῖαι κ' ἰμοῖραν ἔειπες.

Ἦδη μὲν πολέων ἐδάλω βελύ τε νόον τε
Ἀνδρῶν ἠρώων, πολλῶ δ' ἐπελήλυθα γαῖαν.

Ἀλλ' ἔγω τοιῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Οἶον ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.

Οἶον κ' ἐγὼν ἔρεξε κ' ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
Ἰσπῶ ἐνὶ ξυστῶν ἐνήμεθα πάντες ἀἴσιοι

Ἀργείων, πρῶτος φόνον κ' κῆρα φέροντες,
Ἠλθες ἐπειτα σὺ κείσε κελύσμενοι δέ σ' ἔμελλε

Δαίμων, ὃς πρῶτος ἐβέλετο κῦδ' ὄρεξαι,
καὶ τοι δὴ φόβος θεοείκελος ἔσπετ' ἴση.

Τεῖς ὅσπερ εἰσι ξυκοῖλον λόχον ἀμφοφύοισα,
Ἐκ δ' ὀνομακλήδην δαναῶν ὀνόμαζες ἀἴσιοις

Πάντων ἀργείων φωνῶ ἴσκησ' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ τυδείδης κ' δῖος ὀδυσσεύς

Ἡμενοὶ ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μανεῖνα μὲν ὀρμηθέντε

Ἠξέμεναι, ἢ ἐνδοθεν αἶψ' ἴσασθαι.
Ἀλλ' ὀδυσσεύς κατέρυκε κ' ἔχεθεν ἰεμένω σφί.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἦες ἀχαιῶν
Ἀντικλῆσέ γ' οἶος ἀμείψασθ' ἐπέεσσιν

Ἠθέλεν ἄλλ' ὀδυσσεύς ὄπι μάσθακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμίων κρατερῆσι, σάωσε ὅσπαντας ἀχαιῶς.

Τόσση δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε παῖδάς ἀδελῶν.
Τὸν δ' αὖτε πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα,

Ἀπείδῃ μενέλαο διοτρεφέες, ὄρχαμε καῶν,
Ἀλζιονδ' γὰρ οἱ τι τά γ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,

οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδήρεη ἐνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγετ', εἰς δὴνὸν στέπεθ' ἠκίας, ὄφρα κεν ἦδῃ

Ἰππῶ ὑπὸ γλυκερῶ τερπόμεθα κοιμηθέντες.
Ὡς ἔφατ', ἀργεῖη δ' ἑλένη δ' ἠμῆσι κελύσε

Δέμνι ὑπὸ αἰσούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγνα καλά
Πορφύρε' ἐμβαλλεῖν, σφρέσσι τ' ἐφύφθε τάπητας,

Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἦλας κατ' ὄφθεν ἔσπασε.
Αἰ δ' ἴσων ἐκ μεγάρου, δάε μ' ἔχουσαι

Δίμνι

Nullius rei indigentem, neq; mente, neq; pulchritudine.

Hanc vero dictu excipiens alloquitur. est flauus Menelaus.

Et certe haec omnia exor ut decet dixisti:

Iam quidem multorum cognoui consiliuq; mentemq;

Virorum heroum, multa atq; peragras terram:

Sed nondum talem ego vide oculis,

Qualis Vlyssis patientis erat gratum peccus,

Quale etiam illud fecit & sustinuit ferris vir,

Equo in Polio, sibi infidebant omnes optimates

Graecorum, Troianis cadem & fatum inferentes,

Veniisti deinde illuc: insisse autem te debuit

Demi, qui Troianis voluit gloriam prabuisse,

Et te Desphobus deo similis sequebatur profellum,

Ter autem circumlustrasti cauas infidias atrectans,

Nominatim vero Graecorum nominabas optimates,

Omnium Graecorum voce assimilata exoribus,

Ceterum ego & Diomedes & druu Vlysses

Sedentes inter medios, audiuimus et vocabat,

Nos quidem ambo prompti eramus facto impetu

Patius exire quam intus rursus audire:

Sed Vlysses prohibuit & continuit quantumuis cupidos,

Ibi alij quidem omnes absq; voce filij Graecorum:

Anticlus vero te solum conuenire verbis

Voluit: sed Vlysses ois manibus compressit

Indefinenter fortibus, seruauit vero omnes Graecos:

Tu diu detinuit donec te seorsim adduxit Pallas Minerva.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquitur est;

At ride Menelae a-Ioue-nutrite, dux popularum,

Duram est: non enim ei ista depulerunt tristem mortem,

Neq; si eis cor ferreum intus esset.

Sed agite ad cubile ducite nos, sit iam

Somno a dulci delotemur dormientes.

Sic ait, Argiua autem Helena ancillae praecepit

Cubilia sub porticu penere, & stragula pulchra

Purpurea inycere, sternereq; supernè tapetas,

Lanaq; imponere villosas ad supra cooperiendum,

Illa ibant ex adibus facem in manibus gestantes.

Vlysses in e-
quo Troiano.

Helena equo
inclusos no-
minatim vo-
cavit.

Telemachus
Menelao lo-
quitur.

Itur cubitum

Δήμνια δὲ σόρεσαν, ὃν ἢ ξείνοισ ἀγα κήρυξ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν περὶ δόμου δόμου ἀντίδι κοιμήσαντο
 Τηλέμαχος θ' ἦρωσ κ' ἑσσορ Θ' ἀλγὰς ὑός.
 Ἀπρεΐδης ἢ καὶ δάδε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖς,
 Παρ' δ' ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δια γυμνακῶν.
 Ἡμος δ' ἠειχθῆια φαῆη ῥοδοδάκτυλ Θ' ἠαῖς,
 Ωρυντ' ἄρ' ἐξ ἀνῆαι βολῶ ἀγαθός μενέλα Θ'
 Εἶματα ἐσάμεν Θ' περὶ ἢ ξίφος ὄξυ δέτ' ἄμφω
 Πρωτὶ δ' ἀπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἐναλίγκι Θ' αὐτίω,
 Τηλέμαχῳ ἢ παρίζεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
 Τί πτε δὲ σε χρεῖν δεύρ' ἦγαγε τηλέμαχ' ἦρωσ,
 Ἐσ λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' ἀρεῖα νῶτα θαλάσσης;
 Δῆμιον, ἢ ἰδίον, τί δέ μοι νημέρτες ἐνίσασε.

Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμέν Θ' ἀπὸν νῦδα
 Ἀπρεΐδῃ μενέλασ διοτρῆσές, ὄρχαμὲ λαῶν,
 Ἡλυτον εἶπνά μοι κληιδόνα πατρὸς ἐνίσποισ.
 Ἐπίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε ἢ πῖνα ἔργα.
 Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεί Θ' δόμος, οἴ τε μοι αἰεὶ
 Μῆλ' ἀδινά σφάζοισι καὶ εἰλίποδας ἑλικας βούσ,
 Μητρὸς, ἐμῆσ μνηστῆρες ἑσπερβιον ὕβειν ἔχοντες.
 Τῶνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάομαι αἰκ' ἐδέληδα
 Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνίσαστῖν, εἴ που ὄπωπας
 Οσθαλοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλκ μῦθον ἀκυσας
 Πλαζομένου. πέει γάρ μιν οἴζυρον τέκε μήτηρ.
 Μηδέ τι α' αἰδόμεν Θ' μειλίστεο μηδὶ ἑλευθέρων,
 Ἀλλ' εἰ μοι κατὰλεξον ὅπως λῦθῃσις ὄπωπῆς.
 Λίσσομαι, εἴ ποτέ τι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀδυσεύς
 Ἡ ἔπος ἢ π' ἔργον ἕσποσας ἐξετέλεσσε
 Δῆμῳ ἐνὶ πρῶων, ὃδι πάχετε πῆματ' ἀχαιοῖ,
 Τῶν νῦν μοι μνηστῆραι, καὶ μοι νημέρτες ἐνίσασε.
 Τὸν ἢ μέγ' ὀχθήσας περσέσθη ξανθὸς μενέλα Θ',
 Ω πόποι, ἢ μάλα δὴ κρατερόφρον Θ' ἀνδρὸς ἐν ἀνῆ
 Ἡ θελον ἀνηπαῖαι ἀνάλκιδες αὐτοῖ ἐόντες.
 Ως δ' ὀπότ' ἐν ξυλόχῳ ἑλασος κρατεροῖο λέοντ Θ'
 Νεβροῦς κοιμήσασα νηγηγῆας γαλαθῆλούς,
 Κνημοὺς ἐξρέρησ κ' ἀλκκα ποιήεντα

Cubilia vero strauerunt, hospites autem eduxit praeo.
 Hi quidem in Vestibulo domus illic dormiebant
 Telemachusq; heros & Nestoris inelytus filius:
 Atrides vero dormiuit in recessu domus excelsae,
 Iuxta enim Helena lato poplo cubabat praestans mulierum
 Quando. & mane genita apparuit roscis digitis aurora,
 Surrexit ex lectulo & ecce Menelaus
 Vestes induit, acutum. & gladium circumposuit humero,
 Pedibus vero mollibus subligauit pulchros calceos.
 Festinabat ire ex thalamo deo similis obuiam,
 Telemacho. & aspicebat sermonemq; habuit & perloquutum.

Et quid te incitans huc egit Telemache heros
 Ad Lacedaemona diuinam per lata dorsa mari?
 An publicum an priuatam? hoc mihi verè dic.

Hic rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
 Atride Menelae a-Ioue nutrita, rex populorum,
 Venit si aliquam mihi famam de patre diceret:

Disperatur mihi domus, pereunt vero pingua opera:
 Hostium virorum plena est domus, qui mihi perpetuo
 Ouis imbecilles maculant & flexi pedes sinuosos boues,
 Matris meae proci immensam iniuriam habentes.
 Praeterea nunc ad tuae pennae venio siquidem velis
 Illius saeuam mortem dicere, sic ubi vidiisti
 Oculis tuis, aut alicuius sermone audiuisti
 Errantis supra modum, n. ipsum arumnosa peperit mater,
 Neq; quicquam me veritus blandiaris neq; misertus,
 Sed plane mihi enarra quomodo incidisti conspectu.
 Precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses
 Aut dictum aut etiam factum promittens effecit
 Populo in Troianorum sobis passis estis arumnas Graeci.
 Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarra.

Huc multum suspirans alloquutus est flauus Menelaus:
 Pape, certe valde iam seruis viri in cubili
 Voluerunt cybare, imbecilles ipsi cum sint.
 Quem admodum si quando in iustro ceruae fortis leonem
 Hinnulæ collocant nuper genitos lactantes,
 Iuga inuestigat, & valles herbosas

Querit Menelaus ex Telemacho causam professionis.

Βασκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἔλω εἰσήμεν δ' ἄνω,
 Ἀμφοτέροισι ἢ τοῖσιν ἀεικέα πύτμον ἐφύκει·
 Ὡς ὀδυσεύς κείνοισι ἀεικέα πύτμον ἐφύσει.
 Αἰ γὰρ ζεὺς τε πύτερ καὶ ἀδύμηνη καὶ ἄπολλων,
 Τοῖσ' ἔων οἶός ποί' εὐκπυμένη ἐνὶ κέσφω.
 Ἐξ εἰδὸς φιλομυλαίδη ἐπάλασεν ἀνασῆς,
 Καὶ δ' ἄ' ἔβαλε κρατερῶς, καχάροντο ἢ πάντες ἀχαιοί·
 Τοῖσ' ἔων μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν ὀδυσεύς,
 Πάντες κ' ὠκύμοροι τε φροῖατο πικρόχαμύ τε·
 Ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσασαι, ἢ κ' αὐτῶ γε
 Ἀλλὰ παρ' ἐξ εἴποιμι παρφακλίδων, ἢ δ' ἄ πατύσω·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἴειπε γέρον ἄλισ' νημερτῆς,
 Τῶν ἐδέν τοι ἔγω κρύψαι ἔπος ἔδ' ὅτι κεύσω.
 Αἰγύπῳ μ' ἐπὶ δεύρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσσαι
 ἔχον, ἐπεὶ ἔσφιν ἔρεξα τελειόσας ἑκατόμβας·
 Οἱ δ' αἰεὶ * βύλοντο θεοὶ μεμνηῶσ' ἔσφ' ἐτρίμων·
 Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύς ὡς ἐνὶ πόντῳ,
 Αἰγύπῳ κ' ἀσπασίειδε (φαρόν δ' ἐκ κλήσκοισι)
 Τόσσον αὐτῶ δ' ὅσον τε πανημερῆ Ἰλαφουρῆ νηὸς
 Ἠρυσιν ἢ λιγύς ἔσφ' ὅτι πνεύσιν ὀπιδεν.
 Ἐν ἢ λιμῶν ἐύορμος, ὃ δ' ἐν τ' ἀπὸ νῆας εἴσας
 Ἐς πόντον βιάλαισιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 Ἐνθά μ' εἴκοισιν ἡματ' ἔχον θεοὶ ἠδὲ ποτ' ἔροι,
 Πνεύοντες φαίνοντ' ἄλιαίεες, οἱ γὰρ τε νηῶν
 Πομπῆες γίνονται ἐπ' ἄρ' ἄ νῶτα θαλάσσης.
 Καὶ νῦν κεν ἦα πάντα κατέφθιτο κ' μέγ' ἀνδρῶν,
 Εἰ μὴ τις με θεῶν ὀλοφύρατο καί μ' * ἐσώσσει,
 Πρωτῆσ' ἰφθίμου θυγάτηρ ἄλιόιο γέροντος,
 Εἰδοθῆν· τῆ γὰρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὀείνα,
 Ἡμ' οἶω ἔρροντι σωλῶτε το γόσφιν ἐταίρων.
 Αἰεὶ γὰρ πεί νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυόσπον
 Ἰναμπόισι ἀλκήσροισιν ἔδειρε ἢ γαστέρα λιμῶς.
 Ἡ δ' ἔμεν ἄλχι γῶσα ἔπος φάτο, φαίνουσιν τις,
 Νῆπ' ἔως ὃ ἔεινε λίλυ τέσσον, ἢ ἑκαλίφρων, ἢ
 Ἡ ἐκὼν με δίης, καὶ τέρπειαι ἀλγια πάθων,
 Ὡς δὴ δῖος ἐνὶ νῆσῳ ἐρύκειαι, ἢ δὲ τι τέκμων
 Εὐρέμεναι διώσασαι, μινύθει δὲ τοι ἦτορ ἐταίρων.

ε. βύλοντο

ε. εἴκοισι,

05

06

Pascens, hic deinde suum ingressus cubile,
 Virisq; Verò illis indecentem mortem immittite
 Ita Vlysses illis indecens satum immittet,
 Utinam Iupiterq; pater, & Minerva & Apollo,
 Talis sit, qualis olim bene condita in Lesbo,
 Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens,
 Prostravit Verò fortiter, gavisus sunt Verò omnes Graeci:
 Talis existens cum prociis versaretur Vlysses,
 Omnes sanè brevis Vita fierent amariq; matrimonij:
 Ista Verò quae me interrogas & procaris, non utiq; ego
 Aliam praeferetum dixerò declinando neq; decipiam:
 Sed ea quidem quae mihi dixit senex marinus Verus,
 Ex his neutiquam tibi ego celabo dictum, neq; occultabo.
 In Aegypto me adhuc huc dū cupidum Venire (tombus,
 Detinuerūt, quoniam non ipsis exhibueram legitimas Hecae
 Ipsi enim semper Volunt dū nos memores esse praeceptorum.
 Insula deinde quae adhaec est valde Vndoso in ponto,
 Aegyptum ante (Pharum Verò ipsam Vocant)
 Tantum semota quantum tota die caena nauis
 Confecit, cui seridulus Ventus aspirat a puppi:
 In ea autem portus portuosus, hinc naues aequales
 In pontum deducunt, postquam hauerunt nigram aquam,
 Illic me viginti diebus detinuerunt dū, neq; Vnguā Venti se
 Spirantes apparuerunt marini, qui sanè nauis (cundi
 Dulciores sunt supra lata dorfa maris,
 Et fortassis Viatica omnia corrupta essent & animi Virorū,
 Nisi me aliqua Accursum respexisset, & mei miserta esset,
 Protes gloriosi filia marini senis,
 Edothea, huic sanè potissimum animum commouit,
 Quae mihi soli inter eundem obusa fuit seorsum à socijs,
 Semper enim circa insulam errantes piscabantur
 Curuis hamis: domabat Verò Ventrem fames,
 Hac me prope astanti Verbum dixit, & perloquuta est:
 Stultus es o hospes, manuoopere, aut remisso animo,
 Aut sponte cessas, & delectaris dolores ferens,
 Quis certe dū in insula detineris, neq; Vllum finem
 Inuenire poteris, minuitur autem tibi peccus sociorum,

Menelaio.
gatio.

Edothea
nelao ei
dat conf

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενθ' ἑρσέειπον·
 Ἐκ μὲν τοι ἑρέω, ἥ τις σὺ φῆρ' ἐσθι' θεάων,
 Ὡς ἐγὼ ἔπι ἐκὼν χατερεύομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 Ἀθανάτοισι ἀλιτέεσθαι οἱ ἕρανδ' ἄρ' ἔν' ἐχοισιν,
 Ἀλλὰ σὺ φῆρ' μοι εἰπέ (θεοὶ δέ τε πάντα ἴουσι)
 Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδύα καὶ ἔδησε κελδύου.
 Νόστον δ' ὡς ὅτ' ἴπνον ἐλδύσομαι ἰχθυόεντα,
 Ὡς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἀπρεκέως καταλέξω,
 Πωλείται πε δεῦρο γέρον ἀλιθ' νημερτῆς,
 Ἀθάνατος πρωτὸς αἰγύπιοθ' ὄστε θαλάσσης.
 Πάσις βένθεα οἶδε, ποσειδάωνθ' ἕσπεδμῶς·
 Τόνδε τ' ἐμὸν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τέκνοντα·
 Τόν γ' εἶπας σὺ δυνάμοιο λοχιπέμενθ' ἑλεοβείαδ',
 Ὅς κέν τοι εἴησιν ὁδὸν χ' μέτρα κελδύου,
 Νόστον δ' ὡς ὅτ' ἴπνον ἐλδύσομαι ἰχθυόεντα,
 Καὶ δὲ κ' τοι εἴησιν διοτρεφέες, αἶκ' ἐδέληδα,
 Ὅ, πῃ τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται,
 Οἴχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀγαλέω τε.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενθ' ἑρσέειπον·
 Αὐτὴ νῦν φερέξω σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
 Μήπως με περὶ δῶν ἢ ἐπερδαίεις ἀλέηται.
 Ἀργαλέθ' γάρ τ' ὄβρι θεὸς βροτῶν ἀνδρῶν δαμύϊαι.
 Ὡς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
 Τοι γὰρ * ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἀπρεκέως καταλέξω·
 Ἡμος δ' ἠέλιθ' μέσον ἕρανδ' ἀμειβεβήκει,
 Τῆμος ἄρ' ἐξ ἄλλος εἰσι γέρον ἀλιθ' νημερτῆς,
 Πνοιὴ ἕσπεδμῶς, μελαίνῃ φεικὶ καλυφθεῖς,
 Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμάτ' ἕσπεδμῶς Ἰλαφυροῖσιν.
 Ἀμφὶ δέ μιν φῶκα νίπτοδες καλῆς ἀλοσύδνης
 Ἀθροαὶ δ' ἴουσι, πολίης ἀλὸς ἐξαναδύσαι,
 Πικρὸν ἕσπεδμῶς ἀλὸς πολυβενθέος ὁδμῶς.
 Ἐνθά σ' ἐγὼν ἀγαροῦσαι ἀμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
 Εὐνάσσω ἐξείης· σὺ δ' ἐὺ κρίνασαι ἐταίροις
 Τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν εὐστέλλμοισιν ἄριστοι.
 Πάντα δὲ τοι ἑρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντ'·
 Φῶκαε μίγ' τοι φῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἐπεισὶν·

ρε. ἐγὼν ἑρέω.
 σὺ δ' ἐνὶ φρε-
 σὶ βαλλεσθῆσι

Sic ait, ceterum ego ipsam mutuis excipiens alloquor sum:
 Sane tibi dicam, quacunq; tandem sis dearum,
 Quod ego ne utiquam voluntarius detineor, sed videor
 Immortales offendisse qui cælum latum habitant.
 Sed tu mihi doc (dij enim omnia sciunt)
 Quisnam me immortalium impedit & moratur iteri
 Reditumq;, ut in pontum deveniam piscosum.
 Sic dicebam, illa vero statim respondebat diua dearum,
 Enimvero ego tibi, o hospes, salde vere enarrabo,
 Versatur quispiam hic senex marinus veridicus,
 Immortalis Proteus Aegyptius, quiq; maris
 Totius profunditates nouit, Neptuni minister:
 Hunc meum inquit patrem esse, atq; genuisse:
 Quem si quo pacto tu poteris ex-insidijs prenderi,
 Qui tibi dicat viam & mensuras itineris,
 Reditumq;, ut per mare proficiscaris piscosum.
 Atq; praterea tibi diceret o nobilis, si modo velis,
 Quodcumq; tibi in domibus malumq; bonumq; accidisset,
 Absente te per longam viam difficilem q;

Sic ait, ceterum ego ipsam vicissim alloquutus sum:
 Ipsa nunc explica insidias senis,
 Ne quo pacto me prauidens aut prasciens effugiat,
 Difficilis enim est deus mortali homini domari.
 Sic dicebam, ipsa continuo respondit diua dearum:
 Enimvero ego tibi hospes salde vere dicam:
 Quando vero sol medium cælum ascenderit,
 Tum certe è mari emergit senex marinus veridicus,
 Flatu sub Zephyri, nigra procella obiectus,
 Egressus vero dormit sub specubus cauis.
 Circa ipsum, & Phoca carentes pedibus pulchra Halosydnes
 Fræquentes dormiunt è cano mari egressa,
 Acerbum spirantes maris profundi odorem.
 Illuc te ego ducens simul aurora illucescente,
 Collocabo ex ordine, tu vero probe elige socios
 Tres, qui tibi apud naues transstratas optimi sunt:
 Omnes autem tibi enarrabo astutias ipsius senis.
 Phocæ quidem primùm numerabit, & inspiciet:

Edothe
 patre P
 capiend
 filium,

Αὐτὰρ ἔπειν πάσας πεμπάσεται, ἢ ἴδῃται,
 Λέξεταί ἐν μέσσοισι νομοῖς ὡς πῶσι μῆλων·
 Τὸν μὲν ἔπειν δὴ παρῶτα κατευνηθέντα ἴδῃται,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ὕμιν μελέτω χάρτος τε βίη τε,
 Αὐτὶ δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσόμενόν φρ' ἀλύξαι,
 Πάντα ἢ γινόμενος πειρήσεται θῶς ὅπῃ γαῖαν
 Ἐρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδὰς πῦρ.
 Ὑμεῖς δ' ἀσεμφείως ἐχόμεν, μᾶλλον τε πείξεν.
 Ἀλλ' ὅτε κεν δῆ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπίεσιν,
 Τοῖσ' ἐὼν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδῃται,
 Καὶ τότε δὴ χέεται τε βίης, λῦσά τε γέροντα.
 Ἥρωσ' εἶρεδ' ἢ θεῶν ὅστις σε χαλέπῃ,
 Νόσον δ' ὡς ὅπῃ πόντον ἐλάσσει ἰχθυόεντα.

Ὡς εἰποῖσ', ἴσθ' ὅπῃ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὅπῃ νῆας, δ' ἔστασαν ἐν Ἰαμάδοισιν,
 Ἡἴα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πέφυρε κλύοντι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅπῃ νῆα κατήλυτον ἠδὲ θαλάσσωιν,
 Δόρυπον δ' ὀπλισάμεθ', ὅπῃ τ' ἦλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
 Δὴ τότε κοιμήθημεν ὅπῃ ῥῆγ' ἴμινι θαλάσσης.
 Ἥμος δ' ἠεργμέια φανῆ ραδοδάκτυλ' ἦως,
 Καὶ τότε δὴ περσ' εἶνα θαλάσσης εἴρυπόροιο
 Ἡἴα, πολλὰ θεοὺς γυνέμεν' αὐτὰρ ἑταίρους
 Τρεῖς ἄρον, οἷσι μάλιστα πεποιθεῖσθαι πᾶσαν ἐπ' ἰδόν·
 Τόφρα δ' ἄρ' ἢ γ' ὑποδύσαι θαλάσσης εἴρεα κόλπον,
 Τέσσαρ' αὖ φωνῶν ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεκε·
 Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα, δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
 Εὐνάς δ' ἐν Ἰαμάδοισι * διαδλάψασ' ἀλήγοιν,
 Ἠσομένους, ἡμεῖς ἢ μάλα φεδὸν ἦλδομεν αὐτῆς·
 Ἐξείης δ' εὐνήσε, βάλεν δ' ὅπῃ δέρμα ἐχέσω.
 Κεῖθε δὴ αἰνότατος λόγος ἐπλετο, τέϊρε γ' αἰνῶς
 Φωνῶν ἀλιοτρεφείων ὀλοάτατος ὀδμή·
 Τίς * γ' ἂν εἰναλίφ' περσ' κήτεϊ κοιμηθεῖν;
 Ἀλλ' αὐτῇ ἐσάωσθαι καὶ ἐφρέσασατο μέγ' ὄνειαρ·
 Ἀμβροσίην ἴσθ' εἶνα ἐχέσω θῆκε φέρουσα,
 Ἠδὲ μάλα πεικίσαν ὄλεσε ἢ κήτεσ' ὀδμῆν.
 Πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληπότι θυμῶ·
 Φῶχαι δ' ἐξ ἀλός ἦλθον ἀολλέες, αἱ μὲν ἔπειτα

ἀλγυγία
 αὐτῶ

Εὐνά κει
 οὐτῶ

γὰρ κ' εἶν.

Ceterum postquam omnes per quinque internones numeravit atque
 Cubabit in medio, pastor veluti in grege ovium (in spexerit
 Atque ubi primum sopitum videritis,
 Tum deinde vobis cura sit roburque, visque,
 Illic vero tenete cupientem et pestilentem elabi.
 Omnia vero factus molietur, quaecumque, in terra
 Reptilia sunt, et aqua, et diuinitus ardens ignis.
 Vos autem firmiter tenete, magisque premitte.
 Sed quando certe te ipse interrogauerit verbum,
 Talis qualem consopitum videratis,
 Et tum certe desiste a vi, solueque senem
 Heros, interroga vero, decorum quisnam te affligat,
 Reditumque, et per pontum proficiscaris piscopum.
 Sic loquuta, sub pontum subiit fluctuantem:
 Ceterum ego ad naues ubi stabant in arena,
 Ibam, plurima vero mihi cor cogitabat eunti.
 Ceterum postquam ad nauem veni atque mare,
 Cenam apparauimus, deinde accessit diuina nox,
 Tum obdormiuimus in litore maris.
 Quando, et mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Tunc ad litus maris lata, vada habentis
 Ibam, plurimum diis supplicans: porro socios
 Tres ducebam, quibus, potissimum confidebam ad omnem vim. Edothez
 Interea vero hac ingressa maris latuum sinum, in paten
 Quatuor Phocarum ex ponto pelles attulit:
 Omnes, et erant recens excoriatae, dolum, a, struebat patri:
 Cubilibus autem in arena exsculptis marina,
 Sedebat expositans, nos valde prope venimus eam.
 Ex ordine vero collocavit, iniecit autem corium vnicuique,
 Illic iam molestissima insidia erant: affligebat, n. grauster
 Phocarum in mare, nutritarium pessimus odor:
 Quis etenim maris in prope cetum posset cubare?
 Sed ipsa seruauit et excogitavit magnam et iustitiam:
 Ambrosiam ad naves vnicuique, posuit afferendo,
 Dulce valde spirantem: fugavit ceti odorem
 Totum matutinum tempus expeit, animus patienti animo:
 Phocae a mari venerunt frequentes: illa, quidem deinde
 Ordine

Ἐξῆς ἠὺν ἀζόντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἐνδὶ θ' ὁ γέρον ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὖρε δ' ἰφάκας
 Ζατρεφίας πύσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμῶν.
 Ἐν δ' ἡμέας παρώτοις λέγε κήτεσιν, ἐδέπυμα
 ὦλθι δόλον εἶ) ἐπειτα δ' λέκτο καὶ αὐτός.
 Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσὺ μῦ' ἀμφὶ δ' χεῖρας
 Βάλλομεν, ἐδ' ὁ γέρον δολίης ἐπαλήθετο τέχνης,
 Ἀλλ' ἦτοι παρώπιστα λέων ἤγαστ' ἠὺ γῆει θ',
 Αὐτὰρ ἐπειτα δράκων καὶ παύδαλις, ἠδὲ μέγα σῦς
 Γίνετο δ' ὕψρον ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψηπέτιλον.
 Ἡμεῖς δ' ἀσεμφείας ἐχομεν τετληότι θυμῷ.
 Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀβίαζ' ὁ γέρον ὀλοφώϊα εἰδώς,
 Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμεν θ' ἑρσέειπεν,
 Τίς νύ τοι ἀτρέθ' ἤε θεῶν συμφρέσασα το βυλαῖς,
 Οφρα μ' ἔλοισ ἀέκοντα λαχνοῦμεν θ'; τίς σε χεθή;
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν θ' ἑρσέειπον
 Οἶδα γέρον τί μοι ταῦτα παρὰ τρεπέων * ἐρρεῖνεῖς;
 Ὡς δὴ δὴ θ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύχομαι, ἐδέπυ τεκμῶρ
 Εὐρέμεναι δυνάμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 Ἀλλὰ σὺ φρ μοι εἰπὶ (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι)
 Ος τις μ' ἀθανάτων πεδία καὶ ἔδησε καλῶδου,
 Νόσον θ', ὡς ὅπῃ πόντον ἐλάσσομαι ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὸς μ' αὐτίς ἀμειβόμεν θ' ἑρσέειπον
 Ἀλλὰ μάλα ὠφελὲς δειτ' ἀλλοιοῖν τε θεοῖσιν
 Ρέξασι ἱρὰ καλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 Σιωῖς πατρίδ' ἴκοιο, πλέων ὅπῃ οἶνοπα πόντον.
 Οὐ γὰρ τοι σφὶν μῦθε φίλοις τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέαδς
 Οἶκον εὐκτῆμενον καὶ σφὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Πείν γ' ὅτ' ἀν' αἶγυπιοῖσι διπυτέθ' ποτιμῶϊο
 Αὐτίς ὕδωρ ἔλθης, ρέξης θ' ἱρὰς ἐκατέμβλας
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι τοῖ ἠραρὸν ἄρ' ἔλω' ἔχοισι
 Καὶ τότε τοι δώσοισιν ὄδον θεοὶ λιγυροῦ μετοινῆς.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάδα φίλον ἦτορ
 Οὐνεκά μ' αὐτίς ἀνώγει ἐπ' ἠροειδέα πόντον
 Αἰγυπῶν δ' ἵεναι, δολιχὴν ὄδον ἀγχαλέειν τε.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἐπέεσσιν ἀμειβόμεν θ' ἑρσέειπον,
 Ταῦτε μὲν δὴ ἔτιω τέλει γέρον ὡς σὺ καλῶεις.

Ordine sopiebantur iuxta litus maris.

Meridianus autem senex venit è mari, inuenit .a. Phocas

Obeſas: omnes vero adibat, recensuit autem numerum.

Nos autem primos recensuit inter cetos, nulloq; animo

Putauit dolum eſſe, deinde cubauit & ipſe.

Nos. & protinus Vociferantes irruimus: circum .a. manus

leccimus, neq; ipſe ſenex dolosa obliuiſcitur artis,

Sed certe primum leo factus eſt magnis subis,

Porro deinde draco, & panthera, atq; ingens ſuis

Factus eſt etiam liquida aqua, & arbor altis folijs:

Nos vero firmiter tenebamus forti animo.

Sed cum iam anguſtabatur ſenex verſutias doctus,

Tunc certe me verbis interrogans alloquitur eſt:

Quis ſane tibi Atrei ſili deorum conſuluit conſilia

Ut me caperes inuitum inſidijs, cuius rei opus habes?

Sic ait, ceterum ego ipſum excipiens alloquitur eſt.

Scis ſenex: quid me ipſa decipiens interrogas?

Quod iam diu in inſula detineor, neq; ſollo pacto finem

Inuenire queo, minuitur autem mihi intus cor.

Sed tu utiq; mihi dic (dij vero omnia ſciunt,)

Quinam me immortalium impedit & auertit à ſua,

Reditumq; ſit per pontum quidam piſcoſum.

Sic dicebam: ille. & ruruſus reſpondens alloquitur eſt:

Atqui omnino debes, Iona alijsq; dijs

Sacris latatus, conſcendere, ſit velociſſime

Tuam ad patriam ventres, nauigans per nigrum pontum.

Non enim tibi antea ſatum eſt amicorq; videre & venire

Ad domum bene conſtructam, & tua ad patriam terram,

Quam AEgyptij à Ioue ſluentis ſtuanq;

Ruruſus ad aquas redieris, ſeceruq; ſacras Hecatombas

Immortalibus dijs, qui cælum latum tenent:

Et tunc tibi dabunt viam dij quam tu deſideras.

Sic ait, ceterum mihi inſiſſimum eſt charum cor,

Eò quod me ruruſus tubebat per obſcurum pontum

AEgyptum ire, longam viam difficilemq;.

Verum etiam ſic ipſum verbis excipiens alloquitur eſt:

Iſta quidem ſic perficiam ſenex ſit tu præcipis.

Protens
ptus à M
lao.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀστυκίως κατὰ λείξον,
 εἰ πάντες σωῦν ἠσίν ἀπήμονες ἦλθον ἀχαιοὶ,
 οὓς νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν τροίηνθεν ἰόντες,
 ἢ ἐπὶ ὄλεθ' ὄλεθρον ἀδ' ἀυκίῃ ἢς ὀπί νηὸς,
 ἢ ἐφίλων ἐν χειρὶν ἐπεὶ πόλεμον πολύπειυσεν.

Ὡς ἐφάμην, ὃ δὲ μ' αὐτίς ἀμειβόμενος προσέειπε,

Ἀστειδής, τί με ταῦτα διείρεαι, κῆδὲ τι σε χρεῖ
 ἰδμεναι, κῆδὲ δαίμων ἐμὸν νόον ἔδιδε σε φημί
 Διὸς ἄκλαυτον ἔσειδάμι, ἐπιὺν ἐὺ πάντα πύθῃαι.
 Πολλοὶ μὲν γὰρ πάνδε δάμεν, πολλοὶ δ' ἴλιποντο.
 Ἀρχοὶ δ' οὐδ' ὄνομοινοὶ ἀχαιῶν χαλκοχαιτώνων,
 ἐν νόσῳ ἀπόλοντο μάχη δὲ τι καὶ οὐ παρηΐδα.
 εἶς δ' ἐπὶ που ζῶδες χετέρυκεται δῖρ' εἰ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μὲν νηισὶ δάμη δολιχηρέτμοισι,
 Γυρήσι μὲν πρῶτα ποσειδάων ἐπέλασσε
 Πέτρῃσι μεγάλησι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
 Καὶ νῦν κεν ἐκφυγε κῆρας, καὶ ἐγδομένος παρ' ἀδμήτη,
 εἰ μὴ ἔσφραλλον ἔπος ἔβαλε, καὶ μέγ' ἀδάδη.
 Φῆρ' ἀέκηπι θεῶν φυγείε μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 τοῦ δ' ἔποσειδάων μάλ' ἔκλυεν ἀνδρήσωντες,
 αὐτίκ' ἔπειτα στίαιναν ἐλὼν χειρὶ σβηρήσιν,
 ἤλασε γυραίω πέτρῳ, ἀπὸ δ' ἔγρασεν αὐτίω.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτόδι μέινε, τὸ δ' ἔσφρατ' ἐμπασε πόντῳ.
 τῷ δ' αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀδάδη,
 τὸν δ' ἐφόρει κτ' ἴπνον ἀπείρονα κυμαίνοντα,
 Ὡς ὁ μὲν ἐνδ' ἀπόλωναι, ἐπὶ πῖν ἀλμυρὸν ὕδαρ.
 Σὸς δὲ πύ ἐκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν.
 ἐν νηισὶ Ἰλαφρηῖσι σάωσε δ' ἴπνια ἦρη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὰ γ' ἐμολλε μαλλοιάων ὄσθ' αἰπὺ
 ἰξεάθη, τότε δὴ μιν ἀνὰρ κέξασσε θυέλλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα σέρας, μάλ' ἀσενάχοντα,
 ἀρῆν' ἐπ' ἐξαπὺν, ὃ δὲ δῖμα τε νόε θυέσσης
 τοσφίν, ἀτὰρ τότε ἔωσσε θυεσιδάους αἰχμητῆς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κῆρ' ἐραίνετο νόσος ἀπὸ μωρῶ,
 ἀψ' ἔσθ' οὐρον σφίψαι, καὶ οἶα δ' ἴκοντο.
 Ἦται ὁ μὲν χαίρων ἐπιβῆσε το πατήριδος αἰψῆ,
 καὶ κύνει ἀπὸ μωρῶ ἰὼ πατήριδα πολλὰ δὲ αἰπ' αὐτῆ

Sed agè mihi hoc dic & Verè recense,
 Num omnes cum nauibus illasi redierint Graci
 Quos Nestor & ego reliquimus à Troia profecti,
 Num quispiam periit morte inopinata sua in naue,
 Aut amicorū in manibus postquam bellum confecerunt?
 Sic dicebam, ille me rursus excipiens alloquutus est:
 Atride, ne me ista interroga, ne utiquam te conuenit
 Scire, neq; dicere meum animum, neq; te puto
 Diu absq; lacrymis fore, postquam bene omnia audieris,
 Multi quidem istorum domiti sunt, plurimi Verò relictī.
 Duces autem duo Gracorum loricatorum,
 In reditu perierunt: pugna etenim & tu interfusisti:
 Vnus, a. adhuc alicubi diuus detinetur lato in ponto,
 Ajax quidem in nauī domitus est longos-remos-habente.
 Ad Gyas quidem primum Neptunus aduexit
 Petras ingentes, & seruauit e mari.
 Et sanè effugisset mortem, quantumuis inuisus Palladi,
 Nisi impium dictum protulisset, et graue facinus patrasset.
 Dixit inuitū dñs effugere ingentes fluctus maris:
 Hunc Neptunus magnifica audiuit iactantem,
 Satim deinde tridente arrepto manu forti,
 Percussit Gyream petram, absciditq; ipsam:
 Et vnū quidem illic mansit, alterum frustū incidit mari:
 Huic sanè Ajax primum insidens, valde laesus est,
 Hunc ferebat per mare ingens, Sndosum.
 Sic ille quidem ibi periit, postquam bibit salsam aquam:
 Tuus Verò sorte effugit mortem frater, atq; elapsus est
 In nauī concava: seruauit Verò veneranda Iuno,
 Sed quando certe statim Videbatur Malecarū montē arduū
 Peruenire tum certe ipsum abreptum procella
 Pontum per piscopum tulit valde ingemiscentem,
 Agri ad extremam oram: Sibi ades habitabat Thyestes
 Prius, ceterum tunc habitabat Thyestades Aegisthus.
 Sed cum iam & illinc apparebat reditus illisus,
 Retros Verò diū ventum verterunt, & domum Venerunt,
 Certe ille quidem pauidens conscendit in patriam terram,
 Et osculabatur attingens suam patriam: multa ab ipso

Aiakis Oil
 exitus.

Δάκρυα θερμά χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
 Τὸν δ' ἄρ' ἄπο σκοπῆς εἶδε σκοπός, ὃν ῥα καθεῖσεν
 Αἰγιδος δολόμητις ἄγων· ἔσπετο δ' ἔσπετο μισθόν,
 Χρυσὸν δοιὰ τάλαντα. φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 Μὴ ἐλάτοι παριῶν, μνήσαστο ἧ θούριδος ἀλκῆς.
 Βῆ δ' ἴμεν ἀγέλεων πρὸς δόματα ποιμένα λαῶν·
 Αὐπία δ' αἰγιδος δολίμῳ ἐφρέασατο τέχνῳ·
 Κεινάμινθ' ἔχ' δῆμον εἰκοσι φῶτις ἀφίσους,
 Εἶσε λόχον, ἐτέρωδ' ἀνάγει δαῖτα πίνεσθ'.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 Ἰσποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηκίζων,
 Τὸν δ' ἔκ εἶδ' ἔτ' ὕλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνε
 Δειπίασας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ὅπ' ἐσάτη.
 Οὐδέ τις ἀπείδεω ἑτέρων λίπεθ' οἷ οἱ ἔποντο,
 Οὐδέ τις αἰγίδου· ἀλλ' ἐκταθεν ἐν μεγάροισιν.
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοι γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθεῖμενθ'· ἔδενυ μοι κῆρ
 Ἥθελ' ἐπ' ζῶειν καὶ ὄρεῖν φάθ' ἠΐσιοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέδην,
 Δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἀλιθ' νημερτῆς,
 Μιχέπ' ἀπρέθ' ἤε πολλῷ χρόνον ἀσκήεις ἔτω
 Κλαῖ', ἐπεὶ ἔκ αἰσίν πνα δῖομεν· ἀλλὰ τάχιστα
 Πείρα ὅπως κεν δὴ σὺ πατρίδα γαῖαν ἴκηαι.
 Ἡ γάρ μιν ζῶόν γε κηχίσεαι, ἢ κεν ὀρέσῃς
 Κτείνεν ἔσποθ' ἀμεινθ'· σὺ δέ κεν τάφῳ ἀντιβολήσῃαι.
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοι κραδίη καὶ θυμὸς ἀγμύωρ
 Αὐπὲς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχρυσμένω πρ', ἰαύθῃ,
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πῆρόεντα προσήϊδα,
 Τήτοις μὲν δὴ οἶδα· σὺ ἧ τρίτον ἀνδρ' ὀνόμαζαι,
 Ος περ ἐπ' ζῶος κατερύκεται δῖρ' ἰὸν πόντω,
 Ἡὲ θανών· ἐδέλω ἧ καὶ ἀχρυσμένός περ ἀκούσαι.
 Ως ἔφάμην, ὃ δέ μ' αὐπὲς ἀμειβόμενθ' προσέειπεν
 Τίος λαέρτεω ἰθάκη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλρὸν ἔχ' ἰσάκρυ χέοντα
 Νύμφης ἐν μεγάροισι καλυφούς, ἢ μιν ἀνάγκη
 Ἴχει ὃ δ' ἔδωκα τιμῆ πατρίδα γαῖαν ἰκέδαι.
 Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπύρετμοι, καὶ ἑταῖροι

Lacryma frequentes effundebantur, postq̄ lubēter vidit ter.
 Hunc sanē a specula conspexit speculator, quem constituit
 Aegisthus dolosus, dicens: promisit, autem mercedem,
 Auri duo talenta, observabat verò hic toto anno,
 Ne ipsum lateret accedens, memoriq̄, foret strenui roboris.
 Festinabat, a. ire annunciaturus ad ades past. populorum:
 Statim Aegisthus dolosam excogitavit artem:

Delectus ex plebe viginti viris optimis,
 Constituit insidias, ab altera parte iussit conviviū apparare.
 Caterū ipse iuit invitans Agamemnona past. populorum,
 Equis & carribus indecentia deliberans.

Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidavit,
 Convivio excipiens, delati si q̄ interfecit bonē ad praesepe,
 Neq̄, quisquam Atrida sociorum relictus quereum sequitur
 Neq̄, quisquam Aegisthi, sed trucidati sunt in regia,
 S. c. ait, caterū mihi confractus est charus animus.

Flebam autem arenis desidens: neq̄, mihi cor
 Volebat amplius vivere & videre lumen solis.
 Porro postq̄ stendo meq̄; ipsum volutando saturatus sum
 Tam me alloquutus est senex marinus veridicus,

Ne amplius Atridis filii longotempore indefinenter sic
 Fleas, quoniā non remediū aliquod invenimus sed citissimē
 Tentā, qua pacto iam tuam ad patriam terram peruenias,
 Aut enim ipsum virum deprehendes, aut Orestes,
 Interfecit praeveniens: tu vero caena sepulchrali intereris.

Sic ait, caterū mihi cor & animus generosus
 Rursus mira peccus etiā quantumvis tristi gaussum reflo-
 Et ipsum alloquutus verba alata dixi, (rui)
 Istos quidem novis: tu vero tertium virum nominabas,
 Qui adhuc virum detinetur in lato mari,

Aut mortuum solo autem quantumvis maestus audire.
 Sic dicebam ille me rursus excipiens alloquutus est:
 Filius Laerti in Ithaca domos habitans,

Hunc vidi in insula lacrymas & heres fundentem
 Nympha in adibus Calypsus, quae ipsum necessitate
 Detinet ille non potest suam patriam terram adire.
 Non enim ei adsunt naues remigio instructae & socijs,

Οἱ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' ἄρ' ἄρα νῶτα θαλάσσης.
 Σοὶ δ' ἔθέσφατόν ὄβρι διοτρεφεὲς ὦ μενέλαε
 Ἀργεὶ ἐν ἵπποβότῳ θανάειν καὶ πότμον ὀπιπείην.
 Ἀλλ' σ' ἐς ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
 Ἀθανάτοι πέμποισιν, (ὄβρι ξανθὸς ῥαδάμανθυς)
 Τῆ ἄρ' ῥήϊσι βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν,
 Οὐ νιφετὸς, ἔτ' ἀφ' χειμῶν πολὺς, ἔτε ποτ' ὄμβροσ·
 Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο ληυπνεύοντασ' ἀήτας
 Ωκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώποις)

Οὐδ' ἐκ' ἔχεις ἐλένην, καὶ σφιν γαμβρὸς διὸς ἔστι.
 Ως εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὄπι νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 Ηἴα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄπι νῆα κατύλιστομεν ἠΐ θαλάσσαν,
 Δόρπον δ' ὀπλισάμεθα, ὄπι τ' ἠλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
 Δὴ τότε κοιμήθημεν ὄπι ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἡμεῖ δ' ἠειργύεα φάνη ῥαδάδακτυλα ἠώς,
 Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 Ἐν δ' ἰσοὺς πιδέμεθα καὶ ἰστία νηυσὶν ἑίσσης·
 Ἐν ᾗ καὶ αὐτοὶ βαήτες ὄπι κληῖσι χέλιζον,
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπῃον ἐρετμοῖς.
 Ἀψ δ' εἰς αἰγύπῃοιο διίπετέσ· πόταμοιο
 Στήσασ' νέας, καὶ ἐρεξα τελιέσασ' ἑκατόμβας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαισαι θεῶν γόλον αἰὲν εόντων,
 Χεὶρ' ἀγαμέμνονι τύμβον, ἰν' ἀσβεστον κλέσ· εἴη.
 Ταῦτα τελέσθ' ἴσθ' ἑσθ' ἐδοσαν δέ μοι ἔρον
 Ἀθανάτοι, τοῖ μ' ὄχα φίλιω ἐς πατρίδ' ἐπιμύσαν·
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ὄπι μείνον ἐνὶ μεγάροισιν ἑμοῖσιν,
 Ὀφρα κεν ἑνδεκάτη τε δωδεκάτη τε γῆνηται.
 Καὶ τότε σ' ἐδ' ἐπέμψω, δώσω δέ τι σῖλα δῶρα
 Τρεῖς ἵπποις καὶ δίφρον ἐύξοον. αὐτὰρ ἔπειτα
 Δώσω γαλὸν ἀλεισον, ἵνα σπένδῃσθε θεοῖσιν
 Ἀθανάτοισι, ἐμὴν μεμνημένσ· ἡματι πάντα.
 Τὸν δ' αὖτε πηλέμαχος πεπνυμένος ἀπίον νῦδα,
 Ἀτρεΐδην, μὴ δ' ἴμα πολὺν γέρονον ἐνθάδ' ἔρκεα.
 Καὶ γὰρ κ' εἰς ἐνισυτὸν ἐγὼ παρὰ σὶ γ' ἀνερχοίμην
 Ἡμεῖσ·, ἐδέκε μ' οἴκου ἔλοι πύθης, ἐδέε τοκήων·

Qui sanè ipsum reducere possent per laticorfa maris.
Tibi autem non à fato decretum est nobilis o Menelaë,
In Argo equos pascente mortem & fatum subire.

Sed te ad Elysium campum, & fines terra
Immortales mittent (ubi flauus Rhadamanthus est,
Vbi & itaq; facillima viuendi ratio est hominibus,
Non nix neq; hyems longa, neq; Enquam imber,
Sed semper Zephyri suauiter spirantes auras
Oceanus emittit ad refrigerandum homines)
Quod habes Helenam & ipsius Iouis gener es.

Sic loquutus subijt in pontum fluctuosum,
Ceterum ego ad naues simul cum diuinis socijs
Ibam plurima mihi cor alternabat incedenti.
Ceterum postquam ad nauem venimus atq; mare,
Cenamq; apparatusimus superuenit subijtq; solitaria nox,
Tum dormiuimus in littore maris.

Quando a mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Naues quidem ante omnia deduximus in mare diuinum.
Malos autem imposuimus & vela nauibus aquatis,
Ipsi etiam ingressi super transstra sederunt.

Ordine aut confidentes spumoso mare verberabāt remis
Rursus ad Aegyptum a Ioue cadentis fluminis,
Constituit naues, & perfecti legitimas Hecatombas.
Ceterum postquam sedans deorum iram immortalium.
Fudi Agamemnoni tumultum et immensa gloria esset.

Hac ut perfecti, redij: dederunt aut mihi centum secundum
Dij, qui me celeriter charam ad patriam miserunt.
Sed age nunc mane in adibus meis,

Donec undecimaq; duodecimaq; fiat dies,
Et tunc te bene mirram, dabo autem tibi splendida dona,
Tres equos & currum bene-politum: ceterum postea
Dabo pulchrum poculum et libes dūjs
Immortalibus, mei memor diebus omnib.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
Atride, ne sanè me multo tempore hic detine.
Etenim ad annum ego apud te & itaq; perdurarem
Sedens, neq; me domus caperet desiderium, neq; parentum,

Campus E
lys.

Protheus d
paret.

Telemachus
Menelaū all
quitur.

(Αἰνῶς γὰρ μῦθοισι ἔπεισέ τε σοῖσιν ἀκούων
 Τέρτομαι) ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 Ἐν πύλῳ ἠγαθῆν, αὐτὸ δέ με χρονον ἐνθάδ' ἔρῳκεισ.
 Δῶρον δ' ὅ, τί κε μοι δάϊνε, κειμήλιον ἔσω.
 Ἰστωπὶς δ' εἰς ἰθάκην ἐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοι αὐτῷ
 Ἐνθάδε λείψω ἀγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 Εὐρέθ', ὃ * ἐνὶ μὲν λωπὲς πολὺς, ἐν ᾧ κύπειρον,
 Πυροί τε, ζεαί τε, ἠδ' ἄρυσουές κρη λείκων.
 Ἐν δ' ἰθάκῃ ἦτ' ἀρ' δρόμοι δῖρες, ἕτε τι λειμῶν
 Αἰγίβοτος, καὶ μάλλον ἐπίρατος ἰσποβότοιο.
 Οὐ γὰρ τις νήσων ἰσπίλατος, ἕδ' ἄλειμων,
 Αἴθ' ἀλὶ κεκλίεται· ἰθάκη δέ τε καὶ πέρι πασῶν.

Ὡς φάτο, μείδῃσιν ᾗ βολῷ ἀγαθὸς μαίελαος·
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αἶματ' εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος οἱ ἀγροδῆεις·
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετασῆσω· δυνάμει γὰρ
 Δῶρον δ' ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείτται,
 Δάσω ὃ κήλλισον καὶ τιμνέσατόν ὄσιν.
 Δάσω τοι κρητῆρα τετυχρόνον· ἀργύρεθ' ᾗ
 Ἔσιν ἅπασ, χρυσῷ δ' ὅπῃ χεῖλα κεκράνται·
 Ἔρπον δ' ἠπαίσσιο, πύρεν δέ ἐφαιδίμθ' ἦρωσ
 Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἔδς δῆμος ἀμφεχάλυψεν
 Κεῖσέ με νοσήσαι τα· τίιν δ' ἐδέλω τόδ' ὀπάσαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισ ἀγόρευον.
 Δαιτυμάτες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θεῖκ βασιλῆθ'·
 Οἱ δ' ἦρον μὲν μῆλα, φέρον δ' ἀλύορα οἶνον·
 Σίπον δέ σφ' ἀλοχοὶ χαλλικρήδεμνοι * ἐνεκταν.
 Ὡς οἱ μὲν σφῆ δειπνον ἐνὶ μαγάροισι πένοντο.
 Μνηστῆρες ᾗ παροῖδεν ὀδυσαῖθ' μαγάροιο
 Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέσιν ἰέντες,
 Ἐν πυκτῷ σαπέδῳ, ὅθι τῷ παφ'θ' ὕβειν ἔχεσκον.
 Ἀντίνοθ' ᾗ χαθῆσο καὶ ἀρύμαχος θεοειδῆς,
 Ἀρροὶ μνηστῆρων, ἀφ' ἐτῆ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἀφισοί·
 Τοῖς δ' ἕδς φρονόσιο νοήμων ἐγλύδεν ἐλθῶν,
 Ἀντίνοον μῦθοισιν ἀνερόμενθ' προσέειπεν,
 Ἀντίνο', ἦρά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν ἠὲ καὶ ἐκί,
 Ὅσπότε τηλέμαχθ' νεῖτ' ἐκ πύλου ἠμαθόερος,

(Vehementer enim verbis sermonibusq² tuis audiens
 Oblector) sed iam mihi pertadet socijs
 In Pylo diurna, tu autem me longum tempus hic detines.
 Donū. a quodcunq² mihi dare cuperes tale sit ut ferri & re-
 Equos. a. in Ithacā non ducam, sed tibi ipsi (condi possit,
 Hic relinquam in delitijs; tu enim campo imperas
 Lato. in quo quidem lotus frequens, in quo cyperus,
 Triticum, spelta, atq² late germinans hordeum album.
 In Ithacā a. neq² sane curricula lata neq² vllum pratium,
 Capris pascendis apta, & optabilior equorum pascuo.
 Nulla. n. insularum spaciōsa neq² pratis accommodata,
 Quæ ad mare inclinantur. Ithacā etiam supra omnes.

Ithacæ insul
 qualitas

Sic ait, risit vero voce bonus Menelaus,
 Manu ipsam prendit, verbumq² dixit atq² nominavit,
 Sanguinis ex boni charæ filii qualia loqueris.
 Atque ego tibi commutabo. possum enim.
 Dona autem quascunq² in mea domo thesauri iacent,
 Dabo quod pulcherrimum & preciosissimum est,
 Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus autem
 Est totus, auro autem labra immixta sunt:
 Opus autem est Vulcani dedit, autem ipsum nobilis heros
 Sidoniorum rex, quando sua domus suscepit
 Illuc me profectum, tibi autem solo præbere.

Xenia danti
 Telemacho

Sed hi quidem huiusmodi inter se loquebantur,
 Convivia vero in domum ierant regis diuini.
 Illi. & adducebant oves, afferebantq² animosum vinum.
 Cibum vero ipsi uxores pulchris vittis intulerunt.
 Sic illi quidem circa carnem in domo laborabant.
 Proci autem ante Ulyssis domum
 Discis delectabantur & tragulas torquentes
 In ornato pavimento, ubi antea insolentiam exercebant.
 Antinous. & confederat, & Eurymach. deo forma similis,
 Duces procerum, virtute enim erant longe optima.
 Huius filius Phronij Noemon prope accedens,
 Antinonum verbis interrogans alloquebatur,

Proci de Te
 macho co
 quantur.

Antinoe, an quid scimus in mente nostra, an non,
 Quando Telemachus redit ex Pylo arenosa?

Νῆά μοι οἴχεται ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεῖα γίνεται αὐτῆς
 Ἥλιδ' ἐς Διὸς ἄροτον διαβήμεναι· ἐνθά μοι ἴστωσι
 Δάδουχα θήλειαι, ἕσπε δ' ἠμίονοι ταλαρῆροι
 Ἀδμήτῃ, τῆς κέν πιν' ἐλασσάμεντο Δαμασσαίμην.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐδάμνεον· ἔρδ' ἔφαντο
 Ἐς πύλον οἴχεσθαι νηλήϊον, ἀλλὰ πού αὐτῶ
 Ἀρσῶν ἢ μῆλοισι παρέμμεναι, ἢ ἐσβεῶντι.
 Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοτο προσέφη Διπείθεος υἱός.
 Νημερτές μοι ἐνίσσπε πότε ὄχρητο, καὶ τίνας αὐτῶ
 Κῆροι ἔποντο Ἰθάκης ἔξαιρέτοισι; ἢ εἰοῖ αὐτῶ
 Θῆτες τε δμῶές τε. διώσαιτό γε καὶ τὸ τελέεσσαι,
 Καί μοι σῆτ' ἀγρόδωσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εἰδείω,
 Ἡ σε βίη ἀέκοντος ἀπύρατο νῆα μέλαιναν,
 Ἡ ἐέκῶν οἱ δάκρυα, ἐπεὶ προσπύσσοτο μύθοισι,
 Τὸν δ' υἱὸς φρονίσιον νοήμων ἀντίον πύδα,
 Αὐτὸς ἐκῶν οἱ δάκρυα· τί κεν ῥέξῃς καὶ ἄλλοτο,
 Ὅσπότε ἀνῆρ τοιῦτοτο ἔχων μελεδήματα θυμῶ
 Αἰτίζη; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶη.
 Κῆροι δ' οἱ χεῖρ' ἀνέμον ἀφισεύσοισι μῆδ' ἡμέας,
 Οἱ οἱ ἔποντο· ἐν δὲ ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντο ἐνόησα
 Μέντορα, ἢ ἐθεὸν, τῶ δὲ αὐτῶ πάντα ἐφίκει.
 Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε μέντορα δῖον
 Χθιζὸν ἕσπε ἠοῖον, τότε δ' ἔμβη νῆϊ πύλονδε.
 Ως ἀφα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς.
 Τοῖσιν δ' ἀμφοτέρωσιν ἀγάσαστο θυμὸς ἀγλύωρ
 Μνηστῆρες δὲ ἄμυδις χέδισσαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων,
 Τοῖσιν δ' ἀντίνοτο μετέφη Διπείθετο υἱός,
 Ἀγρύμηντο· μῆνετο ἢ μέγα φρένες ἀμοφιμέλαινα
 Πῆμπλαντο, ὅσπε δὲ οἱ πυεὶ λαμπυτέωντι εἰκτίω·
 Ω πόποι, ἢ μέγα ἔρπον ἕσφοιάλωσ ἐτελέσθη,
 Τηλεμάχῃ ὄδῳ ἠδὲ φάμεν δὲ οἱ ἐτελέσθη.
 Ἐκ τούτων δ' ἀέκητι νῆος πόλις οἴχεται αὐτῶ
 Νῆα ἐρυσάμεντο, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀφίσοις.
 Ἀρξῆι καὶ περὶ τῶν κακῶν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῶ
 Ζῶε δάλοισι βίβω πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θολῶ καὶ εἴκοσ' ἐταίροις,
 Ὅφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω

Nauem mihi abijt abducens, mihi Verò opus est illius,
 Vt Elidem in spaciosam traiciam, Sibi mihi equae
 Duodecim fumina, subtus autem muli patientes operis
 Indomiti, ex quibus aliquem adigens subiugarem:

Sic ait: hi. & in anima obstupescabant, non. n. prat abant
 Pylum abuisse Neleiam, sed alicubi in ipsius
 Agris aut ouibus adesse aut subulco.

Hunc statim Antinous alloquutus est Eupithei filius:
 Verè mihi dic quando abijt, & quoniam illum
 Iuuenes sequuntur ex Ithaca electi? an si ipsius
 Mercenarij, & mancipia, poterant hoc etiam perficeret?
 Et mihi hoc dic Verè, ut bene sciam,

An te per vim inuitum priuauit naue nigra,
 An sponte ei dedisti postquam conuenit te sermone?

Hunc autè filius Phronij Noemon contra alloquutus est:
 Ipse sponte ei dedi, quid faceret etiam alius,
 Quando vir talis habens curas in animo
 Peteret? difficile sane negare munus foret.

Iuuenes autem qui in populo optimates apud nos,
 Illi eum sequuntur, ducem Verò ego conscendentem agnouit
 Mentorem, aut deum, huic. n. ipsi omnimodo similis erat,
 Sed hoc admiror, quid hic Mentorem diuinum
 Heri sub aurora, tum tamen, conscendit nauem ad Pylum.
 Sic certe loquutus abijt ad domum patris.

His Verò Virisq; percussus est animus generosus.
 Proci Verò simul sederunt & quieuerunt à certaminibus.
 His Verò Antinous interfatus est Eupithei filius
 Tristatus, fur ore Verò multum praecordia nigra
 Implebantur, oculi Verò ei igni splendenti similes erant.

Pape, quam ingens facinus superbe commissum est,
 Telem. profectio isthac: diximus non perfectum iri.
 Te Verò inuitis iuuenculus puer abijt temere
 Naue deducta electisq; per populum optimis.
 Incipiet & ulterius malum esse: sed illi ipsi
 Iupiter perdat vim antequam nobis malum ferat,
 Sed agite mihi date nauem celerem & viginti socios
 Vt cum ipsum reduentem insidijs excipiam, atq; obseruam.

Εν πορθμῷ Ἰθάκης τε σάμοίό τε παιπαλοέσσης.
Ὡς ἀν' ὀπίσμου γερῶς ναυτίλλεται εἴνεκα πατρός.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον.
Αὐτὴκ' ἔπειτ' ἀναστάντες ἐβανδόμενον εἰς Ὀδυσσῆα,
οὐδ' ἄρα πινελόπεια πολλῷ χροόνῳ ἦν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυβοδέμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε μέδων, ὃς ἐπέυθετο βυβλάς,
Αὐλῆς οὐκὸς ἑών· οἳ δ' ἐνδοδι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διαδύματα πινελοπέη·
Τὸν ἔχευ' ἐδού βαντα περὶ σκίδα πινελοπέη·

Κῆρυξ, τίπτε δέ σε παρέεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἡ εἰπέμεναι δ' μωῆσιν Ὀδυσσῆα θεῖοιο
Εργῶν παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεαθ'·
Μὴ μνηστῆσαντες, μνηδ' ἄλλοθ' ὀμιλήσαντες,
Τραπτα καὶ πύματα νυῦ ἐνθάδε δειπνήσειαν.

Οἳ δ' ἀμ'

Οἳ δ' ἀμ' ἀχειρόμενοι, βίοτον χατακείρετε πολλόν,
Κτῆσιν τηλεμάχοιο δαΐφρον'· ἐδέ τι πατρῶν
Τμετέρων τὸ πρῶτον ἀκούετε παῖδες ἑόντες
Οἷθ' Ὀδυσσεὺς ἔσκε μῆ' ὕμετέροισι τοκαῦσιν;
Θυτέ πνα ρέξας ἐξ αἰσίον, ἔτε τι εἰπίων
Εν δύμῳ ἠτ' ἐσὶ δίκη θεῶν βασιλῆων,
Ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοῖν.
Καὶνθ' ἂν ἔποτε πάμπαν ἀτάδαιλον ἄνδρα ἐάσσει.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὕμετεροσ' θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
Φαίνεται, οὐδέ τις ἐσὶ χάεις μετόπισθ' ἀρῆζων.

Εἰ γδ'

Τίω δ' αὐτὲ παρέσειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς
Λιγὰρ δὴ βασίλεια τῆδε πλείστον χακόν εἴη.
Ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλειώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε χρόνιον·
Τηλέμαχον μεμάσσι χατακτάμεν ὅξ' ἴι χαλκῆ,
Οἴκαδε νεῖσομενον ὃ δ' ἔβη μὲν πατρός ἀκουῖω
Ες πύλον ἠγαθέλιω, ἠδ' ἐς λακεδαίμονα δῖαν.

Ὡς φάτο. τῆς δ' αὐτῆ λυτο γουμάτα καὶ φίλον ἦτορ
Διὸ δέ μιν ἀμφασίη ἐπίων λάβε, τῶ δέ οἱ ὅσπε
Δακρυόσιν πλησέν, θαλερὴ δέ οἱ ἔρχετο φωνή·
Ὅψ' ἔδ' ἴ μιν ἐπιόσιν ἀμειβομένη παρέσειπε·
Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάϊς οἴχεται; ἐδέ τι μιν χροῖω

In freta Ithacæq; Samiæq; aspera,

Ut cum sua pernicie nauiget propter patrem.

Sic ait, hi certe omnes laudabant atq; iuebant.

Statim deinde & hi surrexissent ibant in domum Ulyssis.

Neq; sane Penelope longo tempore fuit inscia

Sermonum, quos proci in mente profunde cogitabant.

Præco enim illi dixit Medon qui audierat consilia,

Cum extra aulam esset, illi & interitus consilium tenebant.

Festumabat, & are annunciaturus per domum Penelope.

Hunc autem à limine euntem alloquebatur Penelope:

Præco, cur te præmiserunt proci in chytî?

An dicere ancillis Ulyssis diuino

Ut a labore cessent, ipsis autem conuiuium apparent?

Ne ambientes nec & squam aliò decedentes,

Ultimo & postremo nunc hic cœnent,

Quoq; simul congregati, si cœtum absumitis tantum,

Facultatem Telemachi prudentis: nunquam ne à patribus

Vestris antea audistis pueri cum essetis,

Qualis Ulysses erat inter Vestros parentes?

Neque illum tractans iniquè, neq; quicquam loquutus

Publicè, quod tum ius est diuinorum regum,

Alium vicinum odio habuit, alium autem amet,

Ille verò nunquam prorsus improbum & virum egit,

Sed quidem desler animus, & indigna facinora

Apparent, neq; ulla est gratia post beneficia accepta.

Hanc rursum alloquutus est Medon prudentia doctus:

Utinam sane o regina, hoc maximum malum esset,

Sed multo maiusq; & perniciosius aliud

Proci tentant, quod non perficiat Saturnius.

Telemachum cupiunt interficere acuto ferro

Domum reuertentem, ille & profectus est ad patris famam

Ad Pylum sacram atq; ad Lacedæmona diuinam.

Sic ait: huius illic soluta sunt genua & amicum pectus.

Diu ipsam silentium verborum cepit, ipsius verò oculi

Lacrymis impleti sunt, tenella autem ei detenta est vox:

Tandem verò ipsum verbis excipiens alloquutus est,

Præco cur mihi filius abiit: neq; ipsum necessitas erat

Procorum de
occidendo Te-
lemacho con-
filium.

Penelope Me-
doni loquitur
de prociis.

Medon Pene-
lopæ Telem-
achū nūciat na-
uigasse.

Penelope do-
let clāsi se f-
lium esse pro-
fectum.

Νηϊὼν ὠκυπόρων ὀπιβαινέμεν, αἰδ' ἀλὸς ἴσποι
 Ἀνδράσι γίγνονται, φρόνοις ἢ πουλυῶ ἐφ' ὕψηλῳ,
 Ἡ ἴνα μηδ' ὄνομ' αὐτῆ ἐν ἀνδρώποισι λίπηται,
 Τῶ δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέδων πεπνυμένα εἰδώς,
 Οὐκ οἶδ' εἴ τις μιν θεὸς ἄρορεν, ἢ ἐκ γὰρ αὐτῶ
 Θυμὸς ἐφωρμηθήϊ ἴμεν ἐς πύλον, ὄφρα πύθῃται
 Πατρὸς ἐοῦ ἢ νόσον, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέσσαν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη καὶ δῶμ' ὀδυσῆθε.

Τῶ δ' ἄγος ἀμφεχρόθη θυμοφθόρον, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτι
 Δίφρω ἐφέζεσθε, πολλῶν καὶ οἶκον ἐόντων.
 Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' ἐδοῦ ἴξε πολυκμήτη βαλάμοιο,
 Οἶκτε ὄλοφυρομένη. φεῖ ἢ δ' ἴμασι μινύειζον
 Πᾶσαι ὅσαι καὶ δώματα ἔσαν νέαι ἢ παλαιαί.

Τῆς ἀδινὸν γόωσα μετιύδα πινελόπεια,

Κλύτε φίλαι. πῆι γάρ μοι ἀλγὲ ἔδωκαν

Ἐκ πείσων ὄωσα μοι ὁμοῦ σφάρεν ἢ δ' ἐγύοντο.
 Ἡ φρὴν μὲν πόσιν ἐδλὸν ἀπόλεσα θυμολέοντα,
 Παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν δαναοῖσιν,
 Ἐδλὸν, τῆ κλέθε δρῦ καδ' ἐλλάδα καὶ μέσον ἄρρο:

Νδν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπιτὸν * ἀνιρρεῖλαντο ἰδέλλαι
 Ἀκλέα ἐκ μεγάρων· ἐδ' ὄρμηθέντος ἀκουσα.

Σχέτλιαι, ἐδ' ὑμεῖς φρὸ ἐνὶ φρεσὶ θεῖατε ἐκάσθη
 Ἐκ λεγέων μ' ἀνεγείραι, ὀπιζάμεναι σάφα θυμῶ,
 Ὅσπότη κείνηθε ἔβη κοίλῳ ὀπι νῆα μέλαιναν.

Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην τωῖ τῶν ὄδον ὀρμαινοντα,
 Τῶ κα μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐασύμενός φρὸ ὀδοῖο,
 Ἡ κέ με τεθνηκῆαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.

Ἀλλὰ τις ὄτσηρὸς δολίον καλέσειε γέροντα,
 Διμῶ ἔμὸν, (ὄχ μοι ἔδωκε πατὴρ ἐπὶ δεῖδρο κίση,
 Καί μοι κῆπον εχει πολυδέενδρον) ὄφρα τάχιστα

Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενθε καταλέξη,
 Εἰ δὴ που τινὰ κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὕφῆρας,
 Ἐξήθειν λαοῖσιτ ὀδύρεται, οἱ με μάσιν

Ὀν καὶ ὀδυσῆθε φῆσαι γόνον ἀντιθέοιο.

Τῶ δ' αὖτε προσέειπε φίλην προφὸς δρῦκλεια,
 Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ' με κατὰ κτανε νηλεῖ χαλκῶ,
 Ἡ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δὲ πῆ ἐκ ὀπικύσω.

ἀποκτείνω
 μάσιν

*Naues celeres conscendere qua in mari equi
Homini b. sunt. penetrant. a. immensum humidum mare,
An sit ne quidem nomen eius inter homines relinquatur?*

*Hanc. & alloquutus est deinde Medon prudentia doctus:
Haud scio an aliquis ipsum impulit. Et ipsius
Animus impulsus est ire ad Pylum, et audiat
Patris sui, aut reditum, aut quoniam fato interijt.
Sic certe loquutus abiit ad domum Ulyssis.*

*Hanc. a. dolor circumfudit animum - crucians, neq. amplius
In sella sedere, licet multi in domo essent. (sustinuit
Verum super limen sedebat elaborati thalami,
Misericorditer lugens, Sindi q. autem ancilla eiulabant,
Omnes quotquot in domo erant iuvenes atq. vetule,
Illas assidue lugens alloquebatur Penelope: (runt*

*Audite amica, supra modum mihi caelites dolores dede-
Ex omnibus quacunq. una mecum nutrita, atq. nata sunt.
Quae antea quidem maritum bonum amisi antinosum,
Omnibus virtutibus ornatum inter Graecos
Eximium, cuius gloria lata per Graeciam Et mediū Argos.
Nunc rursus filium dilectum perdidicerunt procella
Inplorium ex adibus neq. abeuntem audis.
Infelices, neq. vos quidem in mente induxistis singula
E. lectula nec suscitare, scientes manifeste in animo
Quando ille conscendit caucam ad naucm nigram.
Si enim ego sciuissem: istam profectiōnem expedientem,
Sanè statim aut nonuisisset quantumuis festinans ad iter,
Aut me mortuam in domo reliquisset.*

*Scd aliquis famulas Dolium vocaret senem
Mancipium meum, quem mihi dedit pater huc eunti,
Et mihi hortum seruat arbiferum, set celerrimè
Lacta hac omnia assidens indicet.
Si fortasse aliquod ille in mente consilium commentus.
Progressus apud populum deploraret qui cupit
Suam Et Ulysses perdere prolem diuini.*

*Hanc rursus alloquuta est chara nutrix Euryclæ:
Domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,
Sine reliquas in adibus sermonem certa non celabo.*

Dolius Pené-
lopes seruus:

Ηδὲ ἔγῳ τάδε παύεται· πέρον δὲ οἱ ὄσῳ * ἐκέλευσεν
 Σίτον καὶ μέθυ ἠδὲ· ἐμεῖ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον,
 Μὴ πρὶν σοὶ ἔρεειν πρὶν δουρακέντι * τε γυῖσθαι,
 Ἡσ' αὐτῷ ποθέου, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι·
 Ως αὖ μὴ κλαίῃσαι χ' ἴχθῃ καλὸν ἰάπῃσαι.
 Ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρά χροὶ εἴμαθ' ἔλουσα
 εἰς ἕσπῳ * ἀνάβῃσαι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Εὐχεῖ ἀδελυαὴ κούρη δίος αἰγιόχοιο.
 Ἡ γὰρ κέν μιν ἐπαίτα καὶ ἐκ θανάτοιο * σπείσσαι.
 Μηδὲ γέροντα, χάκου κακακωμένον, ἐξδ' ἴτω
 Πάγχι θεοῖς μακέρεσσι γονῶν ἀφκείσῃαδμο
 Εχθρῶ * ἀλλ' ἐπὶ πρὸς τις ἐπίσσετε ὅς κεν ἔχῃσι
 Δώματαθ' ὑπερβῆσαι καὶ ὑπόπερθεσι πύονας ἀζέου.
 Ως σάτο, τῆς δ' εὐνησε γέρον, ὄρεθε δ' ὄσσε γούιοι.
 Ἡδ' ὕδρηναμένη, καθαρά χροὶ εἴμαθ' ἔλουσα,
 εἰς ἕσπῳ * ἀνάβῃσαι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 Ἐν δ' ἔδειτ' ἔλοχέταις κατέω, ἠρώτο δ' ἀδελυαῖ,
 Κλέθῃ μοι αἰγιόχοιο δίος τέκος ἀτρυτώνη,
 εἶποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν ὀδυσσεύς
 Ἡ βοὸς ἢ οἶθ' χ' ἴππια πύονα μῆρ' ἔχεις,
 Τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι φίλον ἦα σώωσον,
 Μνηστῆρας δ' ἀτάλακτε κακῶς ὑπερβύροισι.
 Ως εἶπο δ' ὀλόλυξε, θεὰ δὲ οἱ ἐκλυεν ἀφῆς.
 Μνηστῆρας δ' ὁμάδῃσων ἀνὰ μίγαρα σκίοβαντα·
 Ωδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερβύροισι,
 Ἡ καὶ λαὸν γάμον ἀμμι πολυμνήσει βασιλεία
 Ἀρπυίαι· ἐδέπιδεν ὁ οἶφόνθ' ἦ ἴ τέτυκται.
 Ως ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' ἐκ ἴσων ὡς ἐτέτυκτο.
 Τοῖσιν δ' ἀντίνοθ' ἀγορήσωτο καὶ μετέειπε,
 Δαιμόνιοι, μύθοις μὲν ὑπερβύροισι ἀλέαδο
 Πάντας ὁμῶς * μύπως τις ἐπαγείλησι καὶ εἴσω.
 Ἀλλ' ἄγε στή * τοῖον ἀνασάντες τελέωμεν
 Μῦθον ὁδὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤσραρον ἡμῖν.
 Ως εἶπων, ἐχρίνατ' ἐέκοσι φῶτας ἀφῆσσις.
 Βαῦ δ' ἔναυι ὀπί νῆα θολῶ καὶ δῖνα θηλάσσης.
 Νῆα μὲν * ἀφ' ἀμπερωτον ἀλὸς βένθου δὲ ἔρυσαν.
 Ἐν δ' ἴσων τ' ἐπίδεντο καὶ ἴσια γνῆ μελαίνη

Novi ego ista omnia praeberi. a. illi quacumq; postulavit
Panem & Vinum dulcora me exegit magnum iuramentū,
Non prius tibi dicere, quam duodecimag; adesset dies,
Tu ipsa desiderares, & abijisse rescisceres.

Ne stens corpus pulchrum laderes,
Sed lota puras corpori vestes induens
In canaculum conscendens cum ancillis mulieribus,
Supplica Palladi filia Iovis a capra nutriti.

Hac enim ipsum deinde & a morte servabit.
Ne autem senem male afflictum non enim existimo
Penitus dij beatis sobolem Arcesiade
In usam esse, sed alicubi aliquis supererit, qui possideat
Domas excelsas, & porrectos fertiles agros.

Sic ait, huius. a. sedavit luctū, cohibuit & oculos à luctū.
Ipsa vero lota puras corpori vestes induens,
In canaculum conscendit cum servis ancillis,
Imposuit molas canistro, supplicavit autem Palladi

Audi me a capra-nutriti Iovis filia indomita,
Si unquam tibi versutus in adibus Ulysses
Aut bonis, aut ovis pingues coxas adolevit,
Horum nunc memor sis & mihi charum filium serva.
Proces vero averte male superbiētes.

Sic loquuta, eiulavit, dea autem illius audivit preces,
Proci autem tumultu abantur per atria obscura.
Tum hic vero aliquis dicebat inuentum superbiēntium,
Profecto iam nuptias nobis à multis ambita regina
Apparat, neq; illo pacto novit q; suo cades filio subornatur.

Sed certe quispiam dicebat, ea autem non erant sic a. a.
Illi vero Antinous concionatus est & satius.

O miseri, sermones quidem arrogantes fugite
Omnes pariter, ne forte quispiam annunciet etiam intus.
Sed agē silentio illu exurgentes perficiamus
Cōsiliū, quod iam etiam omnibus in mente placuit nobis.

Sic loquutus, elegit Viginți veros optimos,
Festinantē vero profecti ad navem velocem et littus maris,
Navem quidem principio maris in altum traxerunt,
Malum vero imposuerunt, & vela navi in nigra

Antinous pr
cos alloqu

Proci parāt r
uem ad inf
dias Telem
cho struēda

Ηρπύαντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
 Πάντα χ' ἤ μοῖραν. ἀνά δ' ἰσία λάκ' ἐπέτασαν.
 Τάλα δέ * σφιν ἐνεκὰν ὑπερδυμοὶ θεράποντες.
 Τυφύδ' ἐν νοτίῳ πύγ' ὄρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοῖς
 Ενθά δὲ δόρυπον ἔλοντο, μένον δ' ὄπ' ἑσπερον ἔλθειν.

σφ' ἠνέκων
 ὑπερωίω
 δι' αἰφρ.

Η δ' * ὑπερῶν ἀναβᾶσα πείφρων πινελόπεια
 Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπασος ἐδητύθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 Ορμαίνουσ' εἰ οἱ θάνατον φύροι ἦος ἀμύμων,
 Η δ' ὑ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμειη.
 Οἶσα ἣ μερμήειζε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ
 Δείσας, ὅσπότε μιν δόλιον πειλὸν κύκλον ἄρῃσι.

ἐπέλυθ'

Τόσα μιν ὀρμαίνουσιν * ἐπέλλαξε νήδυμος ὕπνθ'.
 Εὐθε δ' ἀνακλινθεῖσα. λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα.
 Ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εἶδωλον ποίησε, δέμας δ' ἠίκτο δ' ἡνωακὴ
 Ἰφθίμη κέρη μεγαλήτορθ' ἰκαλείοις

Τὴν εὐμνηλος ὄπμα φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Πέμπε δέ μιν παρὸς δώματ' ὀδυρομένηθ' Δείοιοις
 Εἶπως πινελόπειαν ὀδυρομένῳ γρόωσαν
 Πάυστε κλαυθμοῖο, γροῖό τε δακρυόεντθ'.
 Ἐνθάλαμον δ' εἰσήλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπερ κασαλῆς, καὶ μιν παρὸς μῦθον ἔειπεν
 Εὐθεῖς πινελόπειαν φίλον τεπημένῃ ἦτορ;
 Οὐ μὲν σ' ἐδὲ εἶσι θεοὶ ρεία ζῶντες
 Κλαίεις, ἢ δὲ ἀκράγηδαι, ἐπεὶ ῥέπιν νόστιμός ὄσιν
 Σὸς παῖς. ἢ μὲν γὰρ πὶ θεοῖς ἀλιτήμενός ὄσιν.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα πείφρων πινελόπειας
 Ηδὲ μάλα κνώστρο' ἐν ὀνηρέϊσσι πύλῃσι,

Τί πᾶς κρησινύτη δειρ' ἠλυθες, ὅπ' παρθ' γε
 Πάλλε', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπὸ παρὰ δώματα ναίεις.
 Καί με κέλη παύσασθαι οἰζύθ', ὀδυρομένη
 Πολλέων, αἳ μ' ἐρέδοισι χ' ἔφρα καὶ χ' θυμόν.
 Η σφιν μὲν πόσιν ἐδρόν ἀπώλεσθαι θυμολέοντα,
 Παντοῖης ἀρετῆσι κακασμένον ἐν δαναοῖσιν,
 Ἐδρόν τ' ἀκλέος ἀρύχθ' ἑλλάδα καὶ μίσσον ἄρῃσι
 Νῦν δ' αὖ πᾶσι ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ὄπ' νηὸς
 Νῦπθ', ἔτε πόνων ἐδ' εἶδώς, ὄτ' ἀγοράων.

*Aptabant verò remos vertebrae coriacoae.
 Omnia rite sursum autem vela alba expanderunt.
 Arma verò ipsis tulcrunt generosi famuli,
 Alitè in humidum hanc traxerunt, ingressi sunt etiam ipsi
 Illinc cœnam sumpserunt, expectarunt. a. hesperi adventū:
 In cœnaculo verò illic prudens Penelope
 Lacebat sanie icisna, non gustans cibum, neq; potum,
 Cogitans an eius mortem superet filius inculpatus,
 An ipse a proci impijs domitus esset.
 Quam multa autem cogitat leo virorum in turba,
 Timens, cum ipsum doloso in circulo agitant:
 Tam variam ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:
 Dormiebat verò recumbens. solute sunt ei compages omnes.
 Ibi tum alia excogitavit dea casta Minerva,
 Idolum effinxit, corpore autem a simulacrum erat mulieri
 Iphibimæ filia magnanimi Icarij.
 Hanc Eumelus duxerat Pheris in domo habitans.
 Misit verò ipsam ad domum Ulyssis divinit,
 Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem
 Compesceret a luctu stetug, lacrymoso.
 In thalamum verò ingressa sera ad lorum.
 Stetit autem supra caput, & ipsam sermone alloquuta est:
 Dormis Penelopè charo afflicta corde?
 Nequaquam te sinunt dii facile viuentes
 Flere, neq; tristem esse, quoniam adhuc rediturus est
 Tuus filius, minime enim quicquam deorum offensor est.
 Hanc verò excipiens prudens Penelope,
 Valde suaviter dormiens in somniorum portis:
 Cur o soror huc venisti, non antea quidem
 Aderas, quando quidem valde multū longè domum habitat,
 Et me rubes cessare arumna atq; doloribus
 Plurimis qui me irritant in mente & animo,
 Qua ante quidem maritum bonum amisi magnanimum
 Omnibus virtutibus ornatum, inter Gracos
 Eximium cuius gloria lata per Graciam & mediū Argos.
 Nunc rursus filius dilectissimus abiit, caua in naue
 Scultus, neq; laborum probe gnarus, neq; commerciorum.*

Proci enaui
gant.

Minerva sub
Iphrhime pe
sona solatur
Penelopen in
sonnijs.

Τοῦ δὲ ἐγὼ καὶ μάλλον ὀδύρομαι ἢ πρὸς οὐκ εἶναι.
 Τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δαίδια μὴ τι πάθῃσιν,
 Ἡ ὄγε τῆς ἐνὶ δήμῳ ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ.
 Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
 Ἰέμενοι κτεῖναι παρὶ πατρίδα γαῖαν ἱκέδαι.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλον ἄμαυρον.
 Θάρσει, μηδέ τι πάγχι μὲν φρεσὶ δαίδια λίλυ.
 Τοίη γὰρ τοι πομπὴς ἀμ' ἔρχεται, λῶ τε καὶ ἄλλοι
 Ἄνδρες ἠρήσαντο παρεσάμαναι, (δωῖαται γὰρ)
 Παλλὰς ἀδύωσθησέ δ' ὀδύρομένῳ ἐλαείρει.
 Ἡ νῶν με προσέειπε τῶν τάδε μὲν εἰσάειπε.

Τὼ δ' αὖτε προσέειπε φείφρων Πυλωλόπειτα.
 Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐοῦσι, θεοῖό τε ἐκλυες ἀνδρῶν,
 Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κείνον οἴζυρον χατάλεξον,
 Εἶπου ἐπὶ ζῶει, καὶ ὄρα φάσθ' ἠελίοιο,
 Ἡ ἦδη τέθνηκε, καὶ εἴν' αἶδμα δόμοισι.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλον ἄμαυρον,
 Οὐ μὲν τοι κείνον γε διλυεκέως ἀγροδάσω,
 Ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε, χακὸν δ' ἀνιμάλια βάζειν.

Ὡς εἰπὼν, σαθμοῖο παρὰ κληῖδα, λιαῖσθι
 Ἐς πνοῖας ἀνέμων, ἢ δ' ἔξ' ὕπνῳ ἀνόρησι
 Κέρη ἱκαελοιοφίλον δ' εἰ δὲ ἦτορ ἰάνθῃ,
 Ὡς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέστυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.
 Μνηστῆρες δ' ἀναβάτες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπιῶν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
 Ἔστι δέ τις νῆσος μέγασι αἰὲλ' ἀπὸ πηπέσσῃ,
 Μεσσηγῶς Ἰθάκης τε σάμοιό τε Παιπαλοέσσῃ,
 Ἀσπεῖς, ἢ μεγάλη λιμένας δ' ἐνὶ ναύλοχοι στυτῇ
 Ἀμφίδυμοι, τῆ τέν γε μένον λοχέωντες ἀχαιοί.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ Τ Η Σ Ε Ρ Α Ψ Ω Δ Ι - ας τῆς ὀμήρου ὀδυσσεύς.

ΕΚ ΚΛΗΣΙΑΝ τῶν θεῶν δ' ἀπίεσαν ποησιόμῳ
 ζῆτος, ἱερῆς κίμποι ἰπὶ κλυψῶ, κελύων δ' ἀπὸ κίμποι
 τὸν ὀδυσσεύς ἢ τὴν κελύων πηπέ. τῆς ὀκτωκταίδεκατη
 μίση ἰδὼν αὐτὸν ὀδοῦν, ἔχαλιπῆνας, λύνει τῶν χειρῶν
 ἰπὸς

Huius causa iam ego etiam magis lugeo quam illius,
 Ob hoc undiq; tremisco & timeo ne quid patiatur,
 Aut ipse ab aliquo horum in populo quo abijt, aut in ponto,
 Hostes enim multi in ipsum insidias struunt,
 Cupientes occidere, antequam ad patriam terram veniat.

Hanc respondens alloquitur est simulachrum obscurum:
 Confide, neq; prorsus in mente timeas tantopere,
 Talis enim comes una sequitur quam etiam alij
 Vri optarint adesse (potest enim)
 Pallas Minerua, te vero lamentantem miseratur,
 Qua nunc me pramissit tibi hoc dicere.

Hanc rursus alloquitur a est prudens Penelope:
 Siquidem tu dea es, deaq; audiuisti vocem,
 Age mihi & illum arumnosum enarra,
 Num alicubi adhuc viuat, & videat lumen solis,
 An iam mortuus est & in Plutonis adibus.

Hanc respondens alloquitur est idolum obscurum:
 Non quidem tibi illum identidem inculcabo,
 Viuat ille an mortuus est, turpe vero & aua loqui.

Sic dicens postquam apud feram euauit
 In flatus ventorum: ipsa vero ex somno excitata est
 Filia Icarij, amicum autem illi pectus restoruit,
 Quando ipse euidens somnum irruisset noctis in conticinio.
 Proci vero conscendentes nauigabant humidis vias,
 Telemacho cadem arduam in mente meditantés.
 Est autem quadam insula medio mari petricosa,
 Inter Ithacamq; Samamq; asperam
 Asteris, non magna portus, & nauibus apti in ipsa
 Ab viroz, latere introitus habentes, ibi huc expectant. Ach.

Proci Telemacho inuadunt
 si nauigant.

O D Y S S E A E H O M E R I, A V T V.
 compositionis argumentum.

C O N C I L I O deorum secundum coacto, Iupiter
 Mercurium mittit ad Calypso, iubens dimittere
 Ulysses. Ipsa vero iussum facit. Decima vero octaua
 die videns eum Neptunus, & indignatus, soluit ratem.

ἰνὰ δ' αὐτὰ δίδωσι κρηδύμνον, ἐνταλαμίνην ἐπιβαίῃ τῆς γῆς
 δ' ὑπὲρ ἑστέον αὐτό, καὶ πολλὰ παίδων, εἰς τὴν γῆν φαιμάχων χί-
 ραν ἔρχεται Διὸς υἱός.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η ΕΨΙ-
 ΛΟΝ ΡΑ ΛΟΓΩΣ.

Ε, πλεῖ ἐπὶ κρηδύμνον κρηδύμνον κρηδύμνον.

Ως δ' ἐκ λεγέων παρ' ἀγαυῆ Πηλεΐδῃ
 ἔρηνδ' ἰν' ἀθανάτοισι φέρος φέροι ἢ βρο-
 τῶσιν·
 Οἱ δ' θεοὶ θεῶν κρηδύμνον, ἐν δ' ἄε-
 τῶσιν

Ζεὺς ὑψιβραμέτης, ἔτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Τοῖσι δ' ἀδύναϊν λέγε κηδεα πόλλ' Ὀδυσσεύ.

Μνησαμένη μέλε γὰρ οἱ εὖν ἐν δώμασι Νύμφης.

Ζεὺς πάτερ, ἢ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶόντες,

Μή τις ἐπ' ἀφροῦν ἀγανὸς καὶ ἠπιὸς ἔστω

Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδ' ἀφροῖν αἴσιμα εἰδώς,

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι.

Ὡς ἔπος μὲννηται Ὀδυσσεύ, θεῖοιο

Λαῶν οἰσιν ἀνάσσει, πατὴρ δ' ὡς ἠπιὸς ἦεν·

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆσσι κηδεα κρατέρ' ἄλγιστα πάρον,

Νύμφης ἐν μεγάροισι καλυφούς, ἢ μιν ἀνάσκει

Ἰφει, ὁ δ' ἐδύατμι λῶ πατρίδα γαῖαν ἰκλήσθαι.

Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,

Οἳ κέν μιν πέμποιν ἐπ' ἄρ' ἑα νῆα θαλάσσης.

Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μομάσσι,

Οἴκαδε νευσόμενον, ὁ δ' ἔβη μὲν πατρός ἀκουλῶ

Ἐς πύλον ἠγαθήλω ἢ δ' ἔς λακιδάμονα δῖαν.

Τὴν δ' ἀπὸ μειβόμενον ἀφροῖν νεφθη γαρέτα ζεῦ,

Τέκνον ἐμὸν, πρὶν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,

Οὐ γὰρ δὴ σῆτον μὲν ἐβλάσσης νόον αὐτῆς,

Ὡς ἦτοι κίνοις Ὀδυσσεύς ἀποπύσσει ἐλδῶν,

Τηλέμαχον δ' οὐκ ἐμὸν ὄπισθε μένος, (δύνασσι γδ')

Ὡς καὶ μάλ' ἀσκηθῆς λῶ πατρίδα γαῖαν ἰκλήσθαι.

Μνηστῆρες

Ino verò ei dat vittam: præcipiens vt postquam terram
 appeisset deijceret eam, & multa passus in Phæacum
 regionem venit seruatus.

ODYSSEAE HOMERI V.
 compositio.

E, nauigat in rate Vlyfles disciffa mari.

AVRORA autem ex lecto ab generoso Tithone
 Surrexerat, vt immortalibus lumen ferret,
 atq; mortalibus.
 Ipsi vero dij ad confessum confederant, inter
 illos sane.

Iupiter altitonans, cuius potentia est maxima.
 Illis autem Pallas recensabat pericula multa Vlyfles
 Memor: cur enim erat cum esset in domo Nympha.

Iupiter pater atq; alij beati dij semper existentes,
 Nullus amplius benignus mitis & mansuetus sit
 Sceptrafer rex, neq; mente pia opera cogitans,
 Sed semper durus sit, & iniusta perpetret:
 Ita nullus memor est Vlyfles diuini

Ciuius quibus profuit, vt pater autem lenis erat,
 Sed ille quidem in insula racet graues dolores patiens
 Nympha in adibus Calypsida, quæ ipsum necessitate
 Detinet, hic, & non potest suam in patriam terram venire,
 Non enim es adsum nauis remis instructa & socij.
 Qui ipsum comitentur super lata dorsa maris,
 Nunc rursus filium dulectissimum occidere cupiunt
 Domum reuertentem, ille vero abijt ad patris famam
 Ad Pylum diuinam, atq; ad Lacedæmona claram.

Hanc excipiens alloquutus est nubecopa Iupiter:
 Filia mea quale tibi dictum excidit septum dentium?
 Annon iam hoc quidem consulta st; mente tu ipsa,
 Vt certe illos Vlyfles oleiscatur reuersus?
 Telemachum autem tu deduc accuratè (potes enim)
 Vt illius suam in patriam terram veniat.

Minerva cœ-
 lites alloqui-
 tur.

Μνηστῆρες δ' ἐν νηϊ παλιμπετὲς ἄπονέοντι.
 Ἡρᾶς, καὶ Ἑρμείαν φίλον ὕδν ἀντίον ἠΐδα,
 Ἑρμεία (σὺ γὰρ αὐτὲ τὰ τ' ἄλλα πρᾶ ἄγγελός εἶσι)
 Νύμφη ἔϋπλοχάμω εἰπὲν νημερτέα βελῶν,
 Νόσον ὀδυασῆσθ' ἑταλασίφρονος, ὡς κε νέηται,
 Οὔτε θεῶν πομπῆ, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὄγ' ὅπῃ χερδίης πολυδέσμη πύματα πάχον
 Ἡματὶ κ' εἰκοσφᾶ χερσίω εἰβῶλον ἴκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχιθεοὶ γελάσιν,
 Οἴκην μιν σπεί κῆρι θεῶν ὡς τιμήσουσιν.
 Πέμφθαισι δ' ἐν νηϊ φίλιω ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλλισ' ἐδῆτά τε δόντες,
 Πόλλ' ὄσ' ἀν' ἑδέποτ' ἐκ τρούης ἐξήρατ' ὀδυασεύς,
 Εἰς πρᾶ ἀπίκων ἦλθε, λαχὼν ἄπο ληίδος αἴσαν.
 Ως γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλοις τ' ἰδέειν, καὶ ἰκίεσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροπον καὶ ἔλω ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς ἔφατ', ἐδ' ἀπίθησε διάκτορσ' ἀρχειφόντης.
 Αὐτὶκ' ἔπειθ' ἄπο προσὶν ἐδίσατο χαλὰ πέδιλα,
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμῶν ἐφ' ὕβρω.
 Ἡ δ' ἐπ' ἀπίθησε γαῖαν, ἅμα πνοῆς ἀνέμοιο.
 Εἶλετο ἧ ῥάβδον τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει.
 Ὡν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτὲ καὶ ὑπνώοντες ἐχέρει.
 Τῶ μ' ἔχρυσόν ἐχων πέτετο κρατὺς ἀρχειφόντης.
 Πιρίλω δ' ὅπῃ βᾶς, ἐξ αἰθέροςσ' ἔμπισσε πόντω.
 Σδ' ατ' ἔπειτ' ὅπῃ κύμα, λάρω ὄρνιθι ἑοικώς,
 Οὔτε κ' εἰς δεινὸς κόλπος ἄλδος ἀτρυγέτοιο
 Ἰχθὺς ἀγρώσων, πυκινὰ πῆρὰ δένεται ἄλμη.
 Τῶ ἰκίεσθ' ἑταλασίων ὀχθήσατο κύμασιν ἑρμῆς.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τῶ νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἔκταν,
 Ἐνθ' ἐκ πόντος βᾶς ἰοειδέσθ' ἠπειρόνθε
 Ἡἴεν ὄσρα μέγα σπείσθ' ἴκετο, τῶ ἐνὶ νύμφῃ
 Ναῖεν ἔϋπλοχάμω. τῶ δ' ἐνδοθὶ τέτμεν ἔϋσαν.
 Πρᾶ μὲν ἐπ' ἐξαρόφιν μέγα κάετο, τῶ τηλόθι δ' ὀδμή
 Κέδρε τ' ἀκλαύτοιο θυετ' ἀνὰ νῆσον ὀδύσθαι,
 Δαιμύτων. ἠ δ' ἐνδον αἰοιδιάσθ' ὅπῃ χαλῆ,
 Ἰσὸν ἐποιχομένη, χρυσεὴν κερκίδι ὕφαιεν,
 Τληθ' ἄσπεσθ' ἀμφιπεφύκει τηλαθώσα,

Proci vero in nave retro iter relegant.

Dixit sanè, & Mercurium dilectum filium alloquebatur:

Mercuri, tu enim in alijs nuncius es,

Nymphæ pulchricomæ dicito latum consilium,

Redicum Vlyssis patientis: Et redire queat.

Neq; decorum ductu neq; mortaliū hominū,

Sed ipse in rante colligat a dolores patiens

Die successima ad Seberiam fertilem perueniat,

Phæacum ad terram, qui propinqui dijs sunt,

Qui ipsum animo deum veluti honorabunt,

Mittent autem in nauis charam in patriam terram,

Æsq; aurūq; abundè Vestemq; exhibuerint,

Plurimu, quanta nunquam ex Troia sustulisset Vlysses,

Etiamsi illusus venisset portionem ex prada sortitus.

Sic enim est fatum est amicosq; videre & adire

Domum excessam & suam patriam terram.

Sic ait, neq; venit internuncius Mercurius,

Statim deinde pedibus subligauit pulchra talaria

Immortalia, aurea, quæ ipsum ferebant siue per mare,

Siue per immensam terram pariter cum flumine venti:

Cepit autem virgam, qua virorum oculos demulcet,

Quorumcunq; vult, eos autem ipsos sopitos excitat.

Hanc in manibus tenens delabitur sortis Mercurius,

Ad Pieriam delapsus ex æthere incidit in mare.

Ruit autem deinde super fluctus laro asi similis,

Quæ circum magnos sinus maris indomita

Pisces genans densas alas mergit salsugine,

Huic similis plurimos superiectus est fluctus Mercurius.

Sed quando iam in insulam peruenisset longe iacentem,

Tum ex ponto conscendens cavuleo, ad continentem

Ibat, donec ad ingentem specum peruenit, in quo Nymphæ

Habitabat pulchricomæ, hanc vero intus inuenit:

Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul, & odor

Cedrisq; sisiliæ thurisq; per insulam redolebat,

Ardentium ipsa vero intus cantillans voce pulchræ,

Telam percurrens, aureo radio texebat.

Sylva autem specum circumcrouceat virescens.

Mercurius mis-
ritur ad Caly-
psō.

Descriptio
Mercurii

Descriptio
specus Caly-
psus.

Κλιθήρη τ' αἰχίρος τε, καὶ δ' ἰώδης κυπαρίστος,
 Ἐνθα δέ τ' ὄρνιθες ταυσιπλήμοι δ' ἰνάζοντο,
 Σκῶπές τ' ἱρηκές τε, τανύπλωσσί τε κορυῶναι
 Εἰνάλαια, τῆσιν τε θαλάσσι ἔργα μέμμεν.
 Ἡ δ' αὖτε τε τάυσο πῶλ' ἀπέοις γλαφυροῖο,
 Ἡμεῖς ἢ βῶωσα, τεθίλει ᾗ σαφυλήσι.
 Κρυῦσαι δ' ἔξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λάκῳ,
 Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἀλλυδὶς ἀλλῆ.
 Ἀμοὶ ᾗ λειμῶνες μαλακοὶ ἱεὴ ἢ σελίνε
 Θήλεον ἔνθα κ' ἐπειτα κ' ἀθάνατος ὄφρ' ἐπελθῶν
 Θηήσεται ἰδῶν, κ' τερφεῖν φρεσὶν ἦσιν.
 Ἐνθα σὺς θηείτο διάκτορ' ὄφρ' ἀρχειφόντης.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάτα ἔω θηήσεται θυμῷ,
 Αὐτὴ κ' ἄρ' εἰς αἶρ' ἰδρὺσπέσθ' ἠλυθεν ἑδέμιν αὐτίω
 Ἡγνοίησεν ἰδοῦσα καλυψῶ δία θεῶων.
 (Οὐ γάρ τ' ἀγνώτες γὰ θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 Ἀθάνατοι, ἔδ' εἴ τις ἀπόπερθε δώματα ναίει)
 Οὐδ' ἄρ' ὀδυσοῖα μεγαλήτερά ἔνδον ἔτετμεν,
 Ἀλλ' ὄγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε κατ' ἤμεν ὄφρ' ἔνθα παφός * ὄφρ'
 Δάκρυσι καὶ σοναρχῆσι καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 Πόντον ἐπ' ἀπρυγέτον δερκίσκετο δάκρυα λείβων.
 Ἐρμείαν δ' ἐρέεινε καλυψῶ δία θεῶων,
 Ἐν θρόνῳ ἰδρῦσασα φαεινῶ σιγαλόεντι.
 Τί πῆ μοι ἔρμεία χερσοῖρά π' εἰλήλουδας,
 Αἰδοῖός τε σίλ' ὄφρ' τε, παφ' ὄφρ' γὰρ μιν ἔπ' ἑταμίξειε.
 Αὐτὰρ ὄ, π' φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει,
 Εἰ δὴ αἶμα τελέσαι γὰρ καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Ἀλλ' ἐπὶ οὐραστήρω, ἵνα τοι παφ' ξείνια θεῶων.
 Ὡς ἄρ' ἀφωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
 Ἀμβροσίης πλῆστασ' ἀκέραιε ᾗ νέκταρ ἐρυδρόν.
 Αὐτὰρ ὅς πινε καὶ ἦν τε διάκτορ' ὄφρ' ἀρχειφόντης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δειπύησε, καὶ ἦετρε θυμὸν ἰδῶ δ' ἦ,
 Καὶ τί τε δὴ μιν ἐπὶ σιν ἀμειβομένην ὄφρ' ὄφρ' εἰπεν.
 Εἰρωτάς μ' ἐλθόντα θεὰ θεῶων, αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνιπέσσω κέλσαι γάρ.
 Ζῶς ἐμ' ἰωῶγει δέ σ' ἐλθόμεν ἢ κ' ἐθέλοντα,
 Τίς δ' αὖ ἐκάν τωσὸν δὲ διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδαρ,

*Alnus populusq; & bene-odorata cypressus,
Ibi quoq; aves extensas alas habentes nidulabantur,
Fubones, accipitresq; latas linguas habentes, cornices
Marinae, quibusq; marina opera cura sunt.
Atq; illic extensa erat circum speluncam caavam
Vitis pubescens florebat & vero & uis.*

*Quatuor vero serie fontes fluebant aqua lympha,
Vicini inter se & versi alio atq; alio.*

*Circum vero mollia prata & iolarum atq; apium
Virescebant: eos tamen si immortalis accedens,*

Admirabatur videns & oblectaretur mente sua.

Illic stans admirabatur fortis internuncius Mercurius,

Ceterum postquam omnia suo admiratus est animo

Statim in latam speluncam perrexit, neq; ipsum contra

Ignoravit conspicat a Calypso diua dearum,

(Non enim ignoti & itiq; dii inuicem sunt

Immortales: neq; si quis longe procul domos habitat.)

Neq; vero Ulyssē magnanimum intus deprehendit,

Sed ipse ad litus flebat sedens, sibi antea etiam

Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans

Pontum in irrequietum prospiciebat, lachrymas stillans.

Mercurium autem interrogabat Calypso diua dearum

In throno collocata splendido, admirando.

Cur ad me Mercuri aurea Virga venisti?

Venerandus & charus ante quidem neutiq; frequentabas,

Loquere quodcumq; cupis, perficere autem animus iussit,

Si possum perficere, & si perficiendum est,

Sed sequere & iterum, sit tibi hospit alia apponam.

Sic certe loquuta dea apposuit mensam;

Ambrosia replendo, miscuit autem nectar rubrum,

Ceterum ipse bibebat & comedebat internuncius Mercur.

Porro postquam cernatus est & confirmavit animum cibo,

Tum ipsam verbis excipiens alloquutus est:

Interrogas me venientem dea deum? ceterum ego tibi

Verē sermonem enarrabo: iubes enim,

Iupiter me iussit huc ire inuitum,

Quis enim volens tantam percutteres salis aquam,

Calypso allo-
quitur Mercur-
rium.

Mercurius Ca-
lypso respon-
det.

Ασπετον· ἄδ' ἐπεὶ ἄρχη βροτῶν πόλις οἵ τε θεοῖσιν
 Ἰθά τε βέροισι καὶ ἐξαιτίας ἐκατόμβας.

Ἀλλὰ μάλ' ἔσπας ἐστὶ διὸς νόον αἰγιόχοιο

Οὔτε * παρ' ἐξελθεῖν ἄλλον θεόν, ἔθ' ἀλιῶσαι,

Φησὶ τοὶ ἄνδρα παρῆναι οἵ ζυρώτατον ἄλλων

Τῶν ἀνδρῶν οἱ ἄστυ πᾶσι παρὶ μοιο μάχοντο

Εἰνάετες, θεράτῳ ἢ πόλιν πέρσωντες ἐβησαν.

Οἴκαδ' ἀτὰρ ἐν νόσοι ἀδύωσάμην ἀλέτοντο,

Ἡσφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κηκὸν καὶ κύματα μακρὰ.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐδλοὶ ἑταῖροι,

Τὸν δ' ἄρα θεῖρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασεν.

Τὸν νῦν σ' ἠυάγει δαοπεμπέμεν ὅ, τι τάχιστα.

Οὐ γὰρ οἱ τῆσ' αἴσα φίλων ἀπο νόσφιν ὀλέσθαι

Ἀλλ' ἐπ' οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλοις τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι

Οἴκον ἐς ὑφόροφον κ' ἔλευ' ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς φάτο, ῥίγησεν ἢ καλυψάδ' ἰα θεῶων,

Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πρῶτα πρὸς σπύδα.

Σχέτλιοι ἐσὲ θεοί, * ζηλήμονες ἐξοχόν ἄλλων,

Οἵ τε θεαῖς ἀγάαδε παρ' ἀνδράσιν δινάξεισθε

Ἀμφοδίω, * ἢ τις φίλον ποιήσεται ἀγοίτῳ.

Ὡς μὲν ἔτ' ἀείων ἔλετο ῥοδοδάκτυλ' Ἥως,

Τόφρ' οἱ ἠγάαδε θεοὶ ρεῖα ζῶντες,

Ἐως μιν ἐν ὄρτυγῇ χερυσόθρον' ἀφ' ἑμεῖς ἀγοῖ

Οἷς ἀγανοῖς βελέροσιν ἐποιχραῆνη κατέπεφνε.

Ὡς δ' ὀπὸτ' ἰασίωσι εὐπλόκαμος δμηήτης,

Ὡς θυμῷ αἰξασα, μίγη φιλότιη καὶ δῖνῃ,

Νειῶ ἐνὶ τριπέλωι ἢ δῖω ἦεν ἄπυστος

Ζαῖς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆπι κεραυνῷ.

Ὡς δ' αὖ τινῷ μοι ἀγάαδε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρῆναι,

Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσοι πᾶσι τρόπι' ἢ βεβαῶτα

Οἷον ἐπεὶ οἱ νῆα δολιῷ ἀργῆπι κεραυνῷ

Ζαῖς * ἔλασεν ἐκείαυτε μέσθ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐδλοὶ ἑταῖροι,

Τὸν δ' ἄρα θεῖρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασεν.

Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἢ ἔφρασκον

Θῆσιν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἔσπας ἐστὶ διὸς νόον αἰγιόχοιο

Immensam, neq; Silla prope mortaliūm Urbis, quiq; dñt
 Sacra faciant. & legitimas Hecatombas.
 Sed nullo modo fas est Iouis mentem AEgida habentis,
 Neq; pratergredi alium deum, neq; irritam facere.
 Aut tibi Virum adesse arumnosissimum aliorum
 Virorum, qui circa Urbem Priami pugnauerunt (uicm
 Nouennio, decimo vero Urbem depopulati conscenderunt na-
 Domum; ceterum in reditu Palladem offenderunt,
 Qua ipsi excitauit Ventumq; malum & fluctus ingentes.
 Ibi alij quidem omnes perierunt boni socij.
 Hunc certe huc Ventusq; ferens & fluctus appulit,
 Hunc nunc te iubet dimittere quam celerrime.
 Non enim ei hic fatum est ab amicis seorsim perire,
 Sed adhuc illi fatum est amicosq; uidere & peruenire
 Ad domum excelsam, & suam ad patriam terram.
 Sic ait, extimuit vero Calypso diua deorum,
 Et ipsum compellans voce Verba alata dixit:
 Improbi estis dij inuidi pra alijs,
 Quiq; de abis inuidetis, si cum Viris dormiant
 Palam, si aliqua charum adepti fuerit maritum,
 Sic quidem cum Orionem cepit roseis digitis aurora,
 Tandem illi inuidisti dij facilliter uiuentes,
 Donec ipsum in Ortygia aurea-sella Diana casta
 Suis mitibus sagittis aggrediens occidit.
 Sic etiam quando Iasoni pulchricoma Ceres
 Suo animo cedens commixta est in amicitia & lectulo
 Nouali in tertiato, neq; diu fuit ignarus
 Iupiter, qui ipsum occidit feriens candenti fulmine.
 Sic rursus nunc mihi inuidetis dij mortalem Virum adesse,
 Illum quidem ego seruavi a carina susceptum
 Solum, posteaquam illa nauem celerem corusco fulmine
 Iupiter iaculando diffidit medio in nigro ponto.
 Tum alij quidem omnes perierunt eximij socij.
 Hunc certe huc Ventusq; ferens & fluctus adiegit,
 Hunc ego amans & enutruui, atq; promiseram
 Facere immortalem, & absq; senio diebus omnibus.
 Verū quandoquidē nullo pacto fas est Iouis mentē AEgiochi
 Vel

Calypso indi-
gnatur in de-
os.

Orion à Dia-
na peremp-
tus.

Iason à Ioue
percussus ful-
mine.

σε. περιξιλ-
θειν

Οὔτε * παρὲξ ἔλθειν ἄλλον θεόν, κ' δ' ἀλιῶσαι,
 Ἐρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύξει καὶ ἀνάξει
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψαι δέ μιν ἐπιέξα.
 Οὐ γὰρ μοι πάρα νῆες ἐπίρετμοι, καὶ ἑταῖροι
 Οἳ κέν μιν πίμποιεν ἐπ' ἄρ' ἔα νῶτα θαλάσσης.
 Αὐτὰρ οἱ πρὸ φρον ἕσπεθ' ἴσομαι, κ' δὲ ὄπι κ' ὄσω,
 Ως κε μάλ' ἀσκηθῆς λιῶ πατρίδα γαῖαν ἴκηται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορ Ἰφαιφάντης,
 Οὔτω κυῦ ἀπόπιμπε, διὸς δ' ἐπιπίξο μύων,
 Μήπως τοι μετόπισθε κατεσάμην Ἰφαιφάνη.

Ὡς εἶπα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἰφαιφάντης·
 Ἡ δ' ἐπ' ὀδυσαῖα μεγαλήτερον ἔπειτα νύμφη
 Ἡΐ, ἐπειδὴ ζῆλος ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὐρε κατ' ἡμερον· κ' δέ ποτ' ὄσσε
 Δακρυόφιν τέρσοντο κατέϊβετο ἧ γλυκὺς αἰὼν
 Νόσον ὀδυραμένην, ἐπὶ ἔκει λιῶθ' ἄνε νύμφη.
 Ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 Ἐν σπέσσι θλαφυροῖσι παρ' ἑκ' ἐθέλων ἐθελοῦση·
 Ἡματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι κατ' ἴζων,
 Δάκρυσι καὶ συναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
 Ἀλχοῦ δ' ἰσαμένη προσεσθόνεε διὰ θεάων.

Κάμμορε, μή μοι ἐτ' ἐνθάδ' ὀδυρεο, μηδέ τοι αἰὼν
 Φθινέτω· ἦδη γὰρ σε μάλ' ἀπὸ φρον ἔσπεθ' ἴσομαι.
 Ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ ταμῶν, ἀμόξεο χαλκῆ
 Εὐρέλιω σχεδίω, αὐτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
 Ἰφού, ὡς σε φέρησιν ἐπ' ἠραεῖδα πόντον.
 Αὐτὰρ ἐξῶ σῆτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
 Ἐν θῆσσω μενοικί, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.
 Εἴματα τ' ἀμφιέσω· πέμψαι δέ τοι ἔρον ὀπίθεν,
 Ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς λιῶ πατρίδα γαῖαν ἴκηαι,
 Αἴκε θεοί γ' ἐθέλωσι τοὶ ἕρανὸν ἄρ' ἔν' ἔχοισιν,
 Οἳ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρίναί τε.

Ὡς φάτο· ῥίγησεν ἧ πολύτλας δῖ' Ἰφαιφάντης,
 Καί μιν φωνήσας ἐπεὶ πῆρόεντα προσέειπε.

Ἀλλὰ πῶς σὺ θεὰ τόδε μῆδεαι, κ' δέ τι πομπῆν,
 Ἡμε κλίται σχεδίῃ πρὸ ἄαν μίγα λαῖτμα θαλάσσης,

Δεινός

Vel prætergredi alium deum, neq; irritam facere,
 Valeat, si illum ipse excitat & iubet
 Pontum per irrequietū, dimisero verò ipsum nunquam ego,
 Non. n. mihi præsto sunt naues remis-instructæ & socij
 Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.
 Caterum ei lubens consulam neq; celabo
 Ut omnino incolumis suam in patriam terram perueniat.

Hanc statim alloquitur est internuncius Mercurius
 Sic nunc dimitte, Iouis autem evita iram,
 Ne fortassis tibi in posterum iratus succenseat.

Sic certè loquitur auolauit fortis Mercurius,
 Ipsa ad Vlyssē magnanimum & generanda Nympha
 Ibat, postquam Iouis accepisset mandata.
 Hunc certè in littore inuenit sedentem, neq; inquam oculis
 A lachrymis siccabantur, consumebatur dulcis ætas
 Ob reditum lugenti, quoniam adhuc placuerat Nympha.
 Sed certè nocte quidem dormiebat etiam coactus
 In spelunca caua, nolens apud dolentem.

Die verò in petris & littoribus sedens,
 Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
 Pontum in indomitum prospiciebat lachrymas stillans.

Prope autem astans alloquitur æst diua dearum:

Infelix, ne amplius mihi hic lugeas, neq; tibi ætas
 Consumatur, iam enim te valde prompta dimittam.

Sed agè lignis longis abscessis apta ferro
 Latam ratem, caterum tabulata fige super eam
 Sublimius, sit te ferat per obscurum pontum.

Porro ego panem & aquam, & vinum rubrum
 Imponam dulce qua tibi famam arcant,

Vesteq; indiam, mittam tibi ventum a tergo,
 Ut omnino incolumis tuam in patriam terram peruenias,
 Si modo dij & reg; voluerint, qui cælum latum habentant,

Qui me fortiores sunt in cognoscendoq; iudicandoq;.

Sic ait, exhorruit autem patiens diuus Vlysses.

Et ipsam alloquitur verba alata dixit:

Aliud quippiã iã tu dea hac in te molieris, neatiq; profe-
 Qua me iubet rate trajcere ingentes undas maris (Ætionem

Horrculas,

Vlysses inui-
 tus à Calypso
 detentus.

Calypso ad V-
 lyssē loqui-
 tur.

Δεινόν τ' ἀγχαλέον τε. τὸ δ' ἔειπ' ὅτι νῆες εἴσασαι
 Ωκύποροι φρόωσιν, ἀγαλλόμεναι διὸς ἔρω.

Οὐδ' αὖ * ἐγὼν ἀέκητι σέθεν φρεσίνης ὅτι βαίλω,
 Εἰ μὴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐμύοισσι,
 Μήτ' μοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βελούσμεν ἄλλο.

Ὡς φάτο. μείδησεν ἧ καλυψαὶ δια θεάων,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὄνομαζε.

Ἡ δὲ ἀλιτρός γ' ἔοσι, καὶ ἔκ' ἀποφώλια εἰδώς·

Οἶον δὲ τὸν μῦθον ἐπιφρέσθης ἀγορεύσασαι,

Ἰστων νῦν τόδε γαῖα κ' ἔρανος αἰρῦς ὕφ' ἔθεν,

Καὶ τὸ κατειβόμενον συγρὸς ὕδαρ, (ὅς τε μέγιστος
 Ὀρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι)

Μήτ' τοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βελούσμεν ἄλλο·

Ἀλλὰ τὰ μὲν νῆες αἰ φρέσασμαι, ἄσ' αὖ ἐμοί φ' ἔθεν
 Αὐτῆ μὲν ἰμῶν, ὅτε με χερσὶν τύσον ἴκοι.

Καί γάρ ἐμοὶ νόστος ἐστὶν ἐναίσιμος, ἡ δὲ μοι αὐτῆ
 Θυμὸς ἐπὶ σῆθεσσι σιδήρεσσι, ἀλλ' ἐλεσῆμων.

Ὡς ἀφα φωνήσασ' ἠγήσατο δια θεάων

Καρπαλίμωσ' ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴγνια βαῖνε θεῶσσι.

Ἰξον ἧ σπείθησ' Ἰλαφυρόν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ·

Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα * κάδιζεν ὅτι δρόνκ' ἔνθεν ἀνέστη

Ἐρμείας· νύμφη δ' ἐπίθει πάρα πύσαν ἐδάδω,·

Ἐδαιν κ' πνεῖν, οἷα βροτῶν ἀνδρες ἔδοισαν·

Αὐτῆ δ' αὐτίον ἰξεν ὀδυσαῖσ' ἄδείοιο,

Τῆ δ' παρ' ἀμβροσίῳ δμῶαί κ' νέκταρ ἔδηκαν.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτόιμα περ κείμενα χεῖρας ἰάλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύθησ' ἠδὲ ποτῆτος,

Τοῖσ' ἄρα μῦθων ἦρχε καλυψαὶ δια θεάων.

Διοχρῆες λαβπάσθη πολυμήχαν' ὀδυσασεί,

Οὕτω δὲ οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν

Αὐτίκα νῦν ἐδέλεισ' ἵεναι, σὺ δ' χαῖρε κ' ἔμψης.

Εἶγε μὲν εἰδέης σῆσι φρεσὶν ὄωσι, τοι αἴσω

Κηδὲ ἀναπῆσσι σπῖν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθης,

Ἐνθάδε αὖτις μένων * σὺ ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,

Ἀθάνατός τ' εἴης· ἰμειρόμενός φ' ἰδέσθαι

Σὺν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἡματα πάντα.

Οὐ μὲν δὴν κείνης γε χερσίων εὐχομαι εἶδ'.

α. ἰμῶν

α. καθίξιστ'

α. Εἰ, θάδε κ' κῦδι

α. παρ' ἰμοι

Horrendas, difficilesq; quas neq; naues aequales
 Veloces traiciant latantes Iouis Vento,
 Neq; serò ego te inuita ratem conscenderim,
 Nisi mihi sustineas dei magnam iniurandam turare,
 Ne vllum mihi ipsi damnum malum consulas aliud.

Sic ait, visit Verò Calypso diua dearum,
 Manuq; ipsum demulsit, Verbuq; dixit & proloquitur a est:

Certe Veteranus es, & non incauta sciens,
 Qualem certè hunc sermonem excogitasti perloqui?
 Sciat nunc istuc terra & cælum latum supernum,
 Et ipsa subterlabens Stygis aqua (quod maximum
 Iuramentum grauisimumq; existit beatis dijs)
 Non vllum tibi ipsi damnum malum me consulturò aliud.
 Sed ea quidem dispicio & suadeo, quæcumq; mihi ipsi
 Vtiq; suaderem, si quando me necessitas tantopere vngret.
 Etenim mihi mens est integra, neq; mihi ipsi
 Animus intra prae cordia ferreus, sed misericors.

Sic loquuta, praecepit diua dearum
 Celeriter, ille deinde post Vestigia iuit deæ,
 Peruenerunt ad speluncam cauam dens atq; ipse vir.
 Et ille quidem illuc resedit in solio vnde surrexerat
 Mercurius, Nympha vero apposuit omnem cibum
 Edere & bibere qualia mortales viri edunt.

Ipsa vero è regione sedit Vlyssis diuini.
 Huic vero ambrosiam ancilla & nectar apposuerunt.
 Hi vero ad fercula parata apposita manus extenderunt.
 Caterum postquam saturati sunt cibo & potu,
 His certe sermonibus capit Calypso diua dearum.

O in clyte Laertiade versute Vlysses,
 Siccine iam domum charam ad patriam terram
 Protenus nunc vis proficisci? tu vero gaude nihilominus,
 Siquidem scires tua mente, quantos tibi fatum est
 Dolores implere, priusquam ad patriam terram peruenias,
 Certè hic manens vna mecum hanc domum custodires,
 Immortalisq; esses, quantumuis cupidus sis videndi
 Tuam uxorem, cuius &sq; desiderio teneris dies omnes.
 Neq; serò certè illa inferior gloriore esse,

Iusiurandum
 Calypso.

Iurare Stygiã
 paludem gra-
 uissimum dijs
 iuramentum.

Prandetur in
 Spelunca.

Calypso spon-
 det Vlyssi im-
 mortalitatē.

Οὐδέμας, ἠδὲ φυλῶ, ἐπεὶ ἤπποις ἐῴ ἔοικεν
 Θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος εἰρίζειν.

Τὼ δ' ἀπαμύβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Πότνια θεά, μή μοι τόδε χροσοῖδα καὶ αὐτὸς

Πάντα μάλ' ἔνεκα σέο σπείφρων πινελόπεια

Εἶδος ἀιδροτέρη, μέγερός τ' εἰς ἀντα ἰδέσθῃ.

(Ἡ μὲν γὰρ βροτὸς ὄσι, σὺ δ' ἀθανάτος καὶ ἀγήρως)

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ * ἐέλδομαι ἤματα πάντα

Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἡμῶν ἰδέσθῃ.

Εἰ δ' αὐτὸς ράησι θεῶν ἐνὶ οἴνοσι πάντως

Τλίσσομαι, ἐν σήθεσιν ἔχων ταλαπενθεῖα θυμόν,

Ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα

Κύμασι καὶ πολέμοις, καὶ τόδε τοῖσι γυῖοισι.

Ὡς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ὅππ' κίεσας ἦλθεν·

Ἐλθόντες δ' ἄρα τῶν μυχῶν σπείους Ἰλαφουροῖο,

Τρὶπέδιον φιλότιμον παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ἡμῶς δ' ἠειρήνια φαῖν ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

Αὐτὴ γὰρ ὁ μὲν χλαῖνά τε γυτῶνά τε ἐννυτ' Ὀδυσσεύς,

Αὐτὴ δ' ἀγροφίον φῶν * μέγα ἐννυτο νύμφης,

Λεπτόν, καὶ χαεῖεν, σπείφ' ἰζώνῳ βάλειτ' ἰξυῖ

Καλιῶ, χροσῖλῳ κεφαλῇ δ' ἐπίθηκε χαλύπτερον·

Καὶ τέτ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτερι μήδετο πομπήν·

Δῶκε μὲν οἱ πελεκον μέγαν, ἀμύμον ἐν παλάμοισι,

Χάλκῳ, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

Στειλόνον σπείφ' ἀλλῆς, ἐλάϊνον, ἐὺ * ἐναρηρόν.

Δῶκε δ' ἐπειτὰ σκέπαρνον εὐξέον ἦρχε δ' Ὀδυσῆος

Νήσου ἐπ' ἔραπῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,

Κλύθρη τ' αἰγείρος τ' ἐλάτη τ' ἰω ὀρανομήκης,

Αὐτὰ πάλαι, σπείφ' κηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφροῦς.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ δέει * ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,

Ἡ μὲν ἔβη σπείφ' ὄμμα καλυψῶ δ' ἰα θεάων·

Αὐτὰρ ὁ πάντα τοῦ ἔρα· τοῦ δ' οἱ ἰω τοῦ ἔργον.

Εἶκοσι δ' ἔκβαλε πάντα πελέκησεν δ' ἄρα χαλκῶν,

Ξέσασθε δ' ὅστις μάνιος, καὶ ὅππ' σάβημι ἴθουε.

Τόφρον δ' ἐνεκε τέρετρα καλυψῶ δ' ἰα θεάων,

Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι·

Γόμοφοισι δ' ἄρα τῷ γε καὶ ἀρμονίησιν ἀφῆρεν.

χε. ἰλδομαι

χε. ἰπκηρός

*I*C quidem illic dormiebat patiens diuus
Vlyffes,

Somno & labore afflictus: interea Minerva
Ibat ad Phacum virorum populumq; Vr-
bemq;

Qui antea quidem habitabant in spaciola Hyperia,

Propè Cyclopa viros superbientes,

Qui ipsos pradabantur: viribus enim potiores erant,

Hinc exurgens deduxit Nausithois deo-similis.

Collocavit vero in Scheria procul ab hominibus ingeniosis.

Circum. & murum duxit civitati, adificavit & domos,

Etiam templa fecit deorum & diuisit agros.

Sed hic iam fato domitus, ad inferos descenderat:

Alcinous vero tunc imperabat, à dijs consilia doctus.

Huius quidem perrexit ad domum dea casta Minerva,

Reditum Vlyffis magnanimi consultans,

Celeriter ibat ad thalamum sabre-factum, in quo puella

Dormiebat, immortalibus indole & specie similis

Nausicaa filia magnanimi Alcinou,

Aderant duæ ancilla à Gratijs pulchritudinem habentes

A postibus stringens, fores vero imminuebant lucida.

Illæ vero venti veluti flatus accessit ad cubilia puella.

Stetit sanè supra caput, & ipsam sermone alloquitur æst:

Assimulata filia celebris à-re nauali Dymanthis,

Quæ ei equalis quidem eras grata autem animo.

Huic seipsam assimilans alloquitur æst casta Minerva:

Nausicaa, ecquid te sic negligentem peperit mater?

Vestes etenim tibi iacent neglectæ pulchræ,

Tibi vero nuptiæ instant, tibi oportet pulchræ teipsam

Induere, alios vero illis præbere qui te ducent.

Etenim ex his fama hominibus nascitur

Bona, gaudens vero pater & veneranda mater.

Sed camus lotura simul cum aurora apparente,

Et ego adiutrix simul sequar, ut celerrimè

Expediaris, quoniam non diu virgo eris.

Iam enim te ambiunt optimi in populo

Omniùm Phacum, tibi tibi genas æst etiam ipse.

Phacensium
origo.

Minerva Nau-
sicaam allo-
quitur.

Αλλ' ἄγ' ἐπέτρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶδι θεῶ
 Ημίονος καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσει, ἢ καν ἄγχι
 Ζῶσφά τε καὶ Πίπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 Καὶ δέ σοι ᾧδ' αὐτῆ πολὺ κάλλιον ἢ ἐπέδουσι
 Ἐρχεσθαι πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πύλησ'.

Ἡ μὲν ἄρ' ᾧς εἰποῦσ' ἀπέβη Γλαυκῶπις ἀδελφεῷ
 Οὐλυμπόνδ', ὅστι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἐμμεναι. ἔτ' ἀνέμοισι πνέασεται, ἔτε ποτ' ὄμβρῳ
 Δάεται, ἔτε γῶν ὄπιπύναται. ἀλλὰ μάλ' ἄδρη
 Πέπταται ἀνέφυγ' ἄδουκῆδ' ὄπιπύρομεν αἴλη·
 Τῷ ἐνὶ τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἡμάτα πάντα·
 Ἐνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διαπέφραδε κούρη.
 Αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν εὐθρονσ', ἢ μιν ἔχειρα
 Ναυσικάαν εὐπέπλον, ἄφαρ δ' ἀπέθαύμασ' ὄνειρον.
 Βῆ δ' ἰόναι * διὰ δώμαθ', ἴν' ἀφείλετο τυχεύσι,
 Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, κηχίσατο δ' ἐΐδον ἑόντας·
 Ἡ μὲν ἐπ' ἐχάρη ἦσο σὺ ἀμφιπόλοισι γυμναξίν,
 Ἠλάκατα σρωφῶσ' ἄλιπύρουρα τῷ θ' ἔδραζε
 Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μὲν κλειτοῦς βασιλῆας
 Ἐς βυκλῶν, ἵνα μιν κέλευον φαίηκες ἀναυοί.
 Ἡ θ' μάλ' ἄλχι σῶσα φίλον πατέρα περσέειπε.

Πάσπα φίλ', ἢ καὶ αὐτῆ μοι * ἐφοπλίσειας ἀπίνω
 Τηληλῶν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἶματ' ἄρωμαι
 Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ρερυπωμένα κείται.
 Καὶ δέ σοι αὐτῶν ἔοικε μὲν φρώτοισιν * ἑόντι
 Βυκλᾶς βυκλᾶειν καθερσέ γροῖ εἶματ' ἔχοντι.
 Πέντε δέ τοι φίλοι ἦες ἐνὶ μεγάροισι γεγάασιν,
 Οἳ δ' ὀπίοντες, τρεῖς δ' ἠΐδεοι θαλέθοντες·
 Οἳ δ' αἰεὶ ἐθέλοισι νεόπλυτα εἶματ' ἔχοντες
 Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι, τὰ δ' ἐμὴ φρενὶ πάντα μέμλεει.

Ὡς εἶπασ' αἴδετο γὰρ θαλρὸν γάμον ἐξονομῆναι
 Πατρὶ φίλῳ, ὃ θ' πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

Οὐτέ τοι ἡμίονων φθονέω τέκος, ἔτε τευ ὄλλα.
 Ἐρχεν ἄτάρ τοι δ' ἡμῶες ἐφοπλίωσι σὺν ἀπίνῳ
 Τηληλῶν, εὐκυκλον, ἕσπετε εἴη ἀφαιξάν.

Ὡς εἶπων δ' ἡμῶες ἐκίχλετο, τοὶ δ' ὄπιθοντο.
 Οἳ μὲν ἄρ' ἐπὶ τὸς ἄμαξαν εὐστροχὸν ἡμιονοίω

Sed agē incita patrem inclytum matutino tempore
 Mulos & currum apparare, qui scbere queat
 Tunicasq; & peplos, & pallia pulchra,
 Quippē tibi sic ipsi multo honestius est quā pedibus
 Ire, multū enim absunt lauacra ab Urbe.

Ipsa quidem sic loquuta abiit caesia Minerva
 Ad Olympum, sibi inquitur deorum sedem firmam semper
 Esse, quæ neq; ventis concutitur, neq; ōnquam imbre
 Rigatur, neq; nix admouetur, sed potius serenitas
 Volat absq; nube, lucidius verō circumfulget splendor,
 In quo delectantur beati dij diebus omnibus.

Huc abiit Pallas postquam rem narravit puella.
 Continuo aurora aderat pulchra quæ ipsam excitabat
 Nausicaam pulchris peplo, ceterum admirata est somnitiū.
 Festinabat ire per domos, si annunciarer parentibus,
 Patri charo & matri: nacta autem est intus exsistentes.
 Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis feminis
 Pensum versans marina purpura-tinctum: in hūc. a. foras
 Eredientem incidit ad inclytos reges

Ad concilium quō ipsum vocarunt Pheaces generosi.
 Hac valde prope astans charum patrem alloquuta est:

Pater chare, num certē mihi apparaueris currum
 Excelsū, rotundū, ut pulchras vestes ducam
 Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ iacent?
 Quin etenim tibi ipsi conuenit inter primores versantem
 Consiliū consulere, pulchras corpori vestes habentem.

Quinq; autem tibi chari filij in regia sunt,
 Quorum duo in matrimonio, tres autem iuuenes florentes,
 Hi semper volunt recens lotus vestibus induti
 Ad saltationem ire, hæc mea menti omnia cura sunt.

Sic ait, verebatur enim floridas nuptias nominare
 Patri charo, ille, & omnia intelligebat, & respondebat ser-
 Neq; tibi mulos inuideo filia, neq; quicq; aliud, (mone,
 Abi, ceterum tibi famuli apparabunt currum
 Altrū, rotundū, contabulatione instructū.

Sic loquutus seruis præcepit, hi vero paruerunt.
 Illi quidem extra currum velocem a mulis agitatū

Nausicaa Al-
 cinoum pa-
 trem alloqui-
 tur.

Οπλεον, ἡμίονοις δ' ὕπαρον, ζεδ' αἰδ' ὕπ' ἀπὴνη·
 Κέρη δ' ἐν θαλάμοιο φέρον ἐδῆτα φαεινῶν,
 Καὶ πῶ μὲν * κατέδηκαν ἐυξέσσω ἐπ' ἀπὴνη·
 Μήτηρ δ' ἐν κίση ἐπίδαι μενοεικέ' ἐδιδύλιν,
 Παντοίλῳ, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχουεν
 Λοκῶν ἐν αἰγίῳ· (κούρη δ' ἐπεβήσεν ἀπὴνης)
 Δῶκε δ' χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὕδρον ἔλαιον,
 Εἴως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 Ἡ δ' ἔλαβεν μάλιστα καὶ λῶία σιγαλέοντα,
 Μάστιξεν δ' ἐλάϊον· καναχὴ δ' ἰὼ ἡμίονοιν.
 Αἰ δ' ἀμοτον τανύοντο φέρον δ' ἐδῆτα καὶ αὐτίκῃ,
 Οὐκ οἴλω· ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφιπόλοισι κίον ἄλλοι.
 Αἰ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥέον σφεικαλλέ' ἴκοντο,
 Ἐνδ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπιετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
 Καλὸν ὑπεκπερρέει, μάλα παρ' ῥυτῶντα καθῆραι·
 Ἐνδ' αἰγ' ἡμίονοις μὲν ὑπεκπερρέλυσαν ἀπὴνης,
 Καὶ τοὺς μὲν σείσαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
 Τρώειν ἀχρῶσιν μελιθεῖα· ταῖ δ' ἀπὴνης
 Εἶματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρον μέλαν ὕδωρ.
 Στείβον δ' ἐν βόδροισι θοῶς εἶδον, περὶ φέροσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνῆν τε καθῆραι τε ῥύπα πάντα,
 Ἐξείης πέτασαν παρὰ δ' ἴν' ἄλῶς, ἧ γὰρ μάλιστα
 Λαίγῃας ποτὶ χέρσον ἔδοπλυνέσσω θάλασσαν.
 Αἰ δ' ἵ, λοεστέμεναι, καὶ * χριστέμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
 Δοῖπρον ἔπειθ' ἔλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
 Εἶματα δ' ἠελίοιο μένον τερσόμεναι αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτη τέφρον δ' ἔμωσεν τε καὶ αὐτῆς,
 Σφαίρη ταῖ τ' ἄρ' ἐπαίζον ἔπο κρήδεμνα βαλοῦσαι.
 Τῆσ' ὅ γ' ναυσικήα λελυκῶλεν· ἦρχετο μολπῆς.
 Οἴη δ' ἀρτεμις εἴσι κατ' ἔρεθ' ἰοχαιεσθ,
 Ἡ χ' ἰ τῆ γ' ἄτον πειμήκατον, ἠ' ἐρύμανθον,
 Τρπομένη κάπεροι καὶ αἰκίης ἐλάφοισι,
 Τῆ δέ δ' ἄμα νύμφαι κοῦραι διδὸς αἰγιόχοισι
 Ἀχρονόμοι πάλοισι· γέγηθε δέ τε φρένα λιπῶν,
 Πασῶν δ' ὕπερ ἠγε κέρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 Ρεῖα δ' ἀγινώτη πίλεται, χαλαῖ δέ τε πᾶσαι·
 Δις ἦ γ' ἀμφιπόλοισι μετέφερετε παρ' ἴν' ἔσ' ἀδμῆς.

ε. κατέδηκαν

ε. ἀλειψά
σμοσ

ε. Τῆ δὲ ἄμα

Instruebant mulos. & subegerunt, iunxeruntq; sub curru,
 Filia vero e thalamo ferebat Vestes pulchras,
 Et eas quidem composuit bene-polito in curru.
 Mater vero in cista collocabat decentem cibum
 Varium, obsonia autem imposuit, Sinum vero infudit
 Vrem in caprinum, puella vero conscendit currum,
 Dedit vero aurea in ampulla humidum oleum,
 Ut vingeretur cum famulis mulieribus.
 Illa vero accepit flagellum & lorā pulchra,
 Flagellauit. a. ut currerent, strepitus. a. fiebat à mulis.
 His. a. incessanter extendebantur, ferebātq; Vestes & ipsam
 Non solum simul cum illa ibant ancilla alia.
 Illa. & quando iam fluvij ad alveum limpidum pervenerūt,
 Vbi lauacra erant toto-anno- durantiā, multa. a. aqua
 Pulchra profluebat, atq; plurimū sordidata ad purgandum
 Ibi illa mulos quidem solvebat & curru, (apta
 Et eos quidem agebant fluviū ad Gorticosum,
 Ut ederent gramina dulcia, ipsa vero à curru
 Vestes manibus ceperunt & infundebant nigram aquam,
 Calcabant. a. in scrobibus celeriter certamen proferentes.
 Caterū postquam lauaruntq; purgaruntq; sordes omnes,
 Ordine extenderunt ad latus maris, qua potissimum
 Lapidillos ad litus abluabat mare,
 Illa vero lota, & vincta splendido oleo,
 Prandium deinde suscepserunt ad ripam fluvij,
 Vestes autem solis expectabant dum siccarentur splendore.
 Caterū postquam cibo saturata ancillaq; & ipsa,
 Pala ipsa ludebant capitis redimicula deponentes.
 His autem Nausicaa pulchris-olnis incepit cantilenam,
 Qualis autem Diana incedit per montes fuggitis gaudent
 Aut per Taygetum arduum aut Erymanthum
 Sese oblectans capris, & velocibus cervis,
 Simul cum illa Nympha filia Iouis AEgiocha
 Agrestes ludunt gaudet vero mente Latona.
 Omnes vero ipsa capite supereminet, atq; fronto,
 Facilis vero cognitus est, pulchra vero omnes:
 Sic illa inter ancillas excellebat virgo indomita.

Nausicaa &
 ministræ si-
 mul lauan-
 tur.

Comparatur
 Dianæ Nau-
 sicaa.

Αλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμαλλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ζεῦξασ' ἠμιόνοισι, πύξασά τε εἴματα καλά,
 Ενδ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ως ὀδυσεύς ἐχροίτο, ἰδοίτ' ἀιάπιδα κούριω,
 Η οἱ φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγύσαιτο.

Σφαίραμ' ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλειαν.
 Αμφιπόλου μὲν ἀμύδτε, βαθείη δ' ἔμπεσα δίνη.
 Αἰδ' ὅπῃ μακρὸν αὖσαν, ὃ δ' ἔχρετο δῖος ὀδυσεύς.
 Εξήμενον δ' ἄρμανε χῆ' φρένα καὶ χῆ' θυμὸν.

Ὡ μοι ἐγὼ, τέων αὐτὲ βροστῶν ἐς γαῖαν ἰκαθῶς;
 Ἡρ' οἴγ' ὕβρισαί τε καὶ ἀγριοί, εἴ δ' ἰχθυοί,
 Ἡ ἐ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόθος ἐστὶ θεοδής;
 Ως τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλις αὐτῆ
 Νυμφάων, αἰ ἔχουσ' ὀρέων ἀλπεινὰ κέρυια,
 Καὶ παγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα.
 Ἡ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ χερδὸν ἀμυθέντων;
 Αλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἢ ἴδωμαι.

Ὡς εἰπὼν θάμνων ἔπεδυστο δῖος ὀδυσεύς.
 Εκ πυκινῆς δ' ὕλης πῆρτον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 Φύλλων, ὡς ρύσαιτο πρὸ χροῖ μήδεα φωτός.
 Βῆ δ' ἴμεν εἴστε λέων ὄρεσὶ χροθ' ἀλκί πεποιθώς,
 Οστ' εἴσ' ὕμενον καὶ ἀήμενον. ἐν δέ οἱ ὄσπε
 Δαίεται, αὐτὰρ ὁ βροστὶν ἐπέχεται ἢ οἴεσσι,
 Ἡ μετ' ἀχροτέρας ἐλάφοισι κέλεται δέ ἐχασίη.
 Μύλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
 Ως ὀδυσεύς κούρησιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμαλλε
 Μίθεδαίη, θυμὸς τῶν εἰῶν χρεῖα γὰρ ἴκανε.
 Σμερδαλέθ' δ' αὐτῆσι φανή, κακακωμένος ἄλμη.
 Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας παρὸν χροῦσας.
 Οἷη δ' ἀλκινόεσσι θυγάτηρ μένε, τῆ γὰρ Ἀθήνη
 Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐν δέος εἶλετο γύων.
 Στῆ δ' αὐτὰρομένη, ὃ ἢ μερμύειξεν ὀδυσεύς.
 Η γοῶν λίσσοιτο λαβῶν, ἀιάπιδα κούριω,
 Η αὐτοῖς ἐπέεσσι δῖοσάδ' ἀμειλιχίοισι
 Λίσσοιτ', εἰ δεῖξαιε πάλιν, καὶ εἴματα δόην.
 Ως ἄρα οἱ φρονέοντι δόασατο κέρδιον εἶν.
 Λίσσοσθαι ἐπέεσσι δῖοσάδ' ἀμειλιχίοισι.

Sed quando iam rursus domum itura erat,
 Iunctis mulis plicatisq; Vestibus pulchris,
 Tum statim alia excogitavit dea casta Minerva,
 Ut Vlysses excitaretur videretq; pulchris oculis puellam,
 Qua illum ad Phaeacum virorum urbem deduceret.
 Pilam deinde iecit ad ancillam regina.
 Ab ancilla quidem aberravit, in profundū a. incidit gurgite.
 Illæ vero alie clamaverunt, ipse excitatur diuus Vlysses.
 Sedens autem deliberabat in mente & in animo.

Heu mihi, quorumnam hominum ad terram deveni?
 Anne hic insurj & agrestes neq; iusti?
 Aut hospitales & ipsis est mens deorum reuerens?
 Ut me puellarum inuasit fœminens clamor
 Nympharum, qua habitant montium summos vertices,
 Et fontes fluviorum, & palustria loca herbosa.
 An fortassis homines sum propè vocales?
 Quin ego ipse experiar atq; videbo.

Sic loquutus arbutis clam egreditur diuus Vlysses.
 Ex densa. a. sylva ramum sregit manu crassa,
 Folij & tegetet circa corpus pudenda viri.
 Festinabat ire, veluti leo montanus viribus fidens.
 Qui incedit madidus & ventos passus intus ei ocula
 Ardent: ceterum hic ad boues accedit, aut oues,
 Aut ad agrestiores cervos, iuberet vero eum venter.
 Pecudes tentaturum, etiam ad densam domum ire:
 Ita Vlysses puellas pulchricomas erat
 Accessurus nudus quamvis esset, necessitas enim urgebat:
 Horrende autem ipsis apparuit assilius falsugine.
 Dissugerunt autem huc atq; illuc per littora prominentia.
 Sola autem Alcinoi filia constitit, ipsi enim Pallas
 Audaciam in mente insidit, & metū exemerat è membris,
 Stetit. a. contra ipsum exceptura: hic cogitabat Vlysses.
 An supplicaret genua prendens pulchris-oculis puella:
 Aut temere verbis longè stans blandis
 Precaretur se ostenderet civitatem & vestes donaret.
 Sic sane ei cogitanti videbatur satius esse,
 Precari verbis eminus stando blandis.

Terrentur pu
 ellæ viso nu
 do Vlyssæ.

Μή οἱ γούνα λαβόντι χολαίσαιτο φρένα γούρη.
 Αὐτίκα μειλίχον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον,
 Γουνὸ μάλ' σε ἀνάσσει θεὸς νύ τις ἢ βροτὸς ἐστί.
 Εἰ μὲν τις θεὸς ἐστί τοι ἔρανον δ' ἔρυν ἔχουσιν,
 Ἀρτέμιδι σε ἔγωγ' εἰδὼς γούρη μεγάλοιο
 Εἶδος τε μέγα θὸς τε φυλὴ τ' ἀγχι σταίεισιν·
 Εἰ δὲ τις ἐστί βροτῶν τοι ὅππῃ γόνι ναεταίοισι,
 Τεισιμάχαρες μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Τεισιμάχαρες δὲ κησίγηνοι μάλα που σφίσι θυμὸς
 Αἰὲν εὐφροσυνήσιν ἰαίνετ' αἶνετα εἶνεκα σέο,
 Δουρύντων τοῖόνδε θάλασσαν ἄρ' εἰσιχέουσαν.
 Κεῖν ὅ δ' αὖ παρὰ κῆρι μακάρτατος ἐξέχον ἄλλων
 Ος κ' εἰς ἐδνοῖσι βείσας οἰκόνδ' ἀγάζηται,
 Οὐ γὰρ ποῦ τοῖόν τ' ἴδον βροτῶν ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐτ' ἀνδρῶν ἄτε γυναικῶν σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Δήλω δὴ ποτε τοῖον ἑσπέρων ὅσ' ἴδοντο βωμῶν
 Φοῖνικος νέον ἔρ' ἀνδρῶν ἄρ' ἄρ' ἀνδρῶν ἐνόησε·
 (Ἡλθον γὰρ καὶ κείσε, πλὴν δὲ μοι * ἔαστο λαὸς
 Τὴν ὁδὸν ἢ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κηδε' ἔσειε)
 Ως δ' αὐτῶς καὶ κείνο ἴδων, ἔτεθ' ἴππεα θυμῶν
 Διὸς ἐπεὶ ἔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
 Δις σὲ γυνῶν ἀγαμῶν τε τέθρηπά τε, θεῖδιά τ' ἀνώσ
 Γένων ἀφ' ἄσπετος, χαλεπὸν δὲ με πίνδος ἱκάνει.
 Χθιζὸς ἐνεκὸς ὠσούρον ἤματι οἶνο παπόντον,
 Τόφρα δὲ μ' αἰεὶ κῶμα φέρει κραιπνὰ τε θύελλαι
 Νήσου ἀπ' ὠγυγίης· νυκτὶ δ' ἐνθάδε κέββαλε δαίμων,
 Οφρ' ἐπὶ που καὶ τῆδε πάθω κακόν· ἔγ' ἄρ' ὄϊω
 Πανσιόωσ'· ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ θεοὶ τελέοισι παροίθεν.
 Ἀλλὰ ἀνάσσει ἔλαϊρε, σὲ γ' ἄρ' ἀπὸ πολλὰ μογήσας
 Ἐς ἀρώτιον ἰκόμενον τῆς δ' ἄλλων ἔπινα οἶδα
 Ἀνδρῶπων οἳ πλῆθε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 Ἄσπετος δὲ μοι δεῖξον, θὸς δὲ ῥακος ἀμφιβαλέουσ,
 Εἶπ' οὐκ εἰλυμα σπείρων ἔχεις ἐνθάδ' ἴσασα.
 Σοὶ ἢ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοιγῆς,
 Ἀνδρῶν τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνῃν ὅ πάσαιαν,
 Ἐδλίω· ἔμην γ' ὅ γε κρείων καὶ ἀφειον
 Ἡ δ' ὅτ' ὁμοφρονέουτε νοήμασιν οἶκον ἔχουτον

Ne ei genua prehendenti irasceret ur mente puella.

Protenus blandum & astutum dixit sermonem:

Suppliciter te oro o regina deus siue quis, aut mortalis es,

Siquidem deus es qui latum caelum incolunt

Artemidi te ego Iouis filia magni

Formaq; magnitudineq; indoleq;, quã proximè assimilò.

Sive aliquis es hominum qui supra terram habitant,

Ter beati tibi pater & veneranda mater,

Ter beati fratres, valde nimirum ipsorum animus

Vsq; lætitia perfunditur, tui gratia,

Videntibus tale germen ad choream te euntem.

Porro rursus ille animo felicissimus præter ceteros,

Quicumq;, te sponsalijs onerans, domum duxerit.

Nondum enim talem vidi hominem oculis,

Neq; virū neq; mulierem: admiratio me tenet assidentem.

Nuper in Delo tale Apollinis iuxta aram,

Palma recens germen succrescens vidi.

(Profectus enim eram illuc multus a. mihi erat populus

In ea profectioe, qua mihi malum infortunium erat)

Sic forte & illud conspicias obstupui animo

Diu, quandoquidem nunq; tale succreuerat lignum è terra

Ita te o mulier admiror, obstupeo & vereor vehementer

Genua prehendere, difficilis nam me dolor occupat.

Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum.

Interea me vsq; fluctus ferebat, & celeres procella

Insula ab Ogygia: nunc vero me huc appulit deus,

Vt adhuc fortasse & hic patiar malum, non enim puto

Finem facturos: verum adhuc multa dij efficiunt antè.

Sed o regina miserere ad te. n. miseris multas perpeffus

Primam deis, aliorum autem neminem noui

Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt.

Urbem mihi ostende, da & pannum ad me circumcingendū,

Si q; fortasse integumentum linteum vestium habes huc

Tibi & dij tanta dent, quanta animo concupiscis, (profectus

Maritum, & familiam, & concordiam præbeant

Bonam, non enim eo quicquam præstantius & melius,

Quam cum concordè consilij, rem familiarem administras.

Vlyffes Nauicaam supplex alloquitur.

Ἀνὴρ ἢ ὃ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δισμενέεσσι,
 Χάρματα δ' ἄμενέτησι· μάλιστ' ἀέκλυον αὐτοί·
 Τὸν δ' αὖ ναυσικάα καὶ κώλεν ἄντιον ἠΐδα,

Ξεῖν' ἐπεὶ ἔτε χακῶ ἔτ' ἄφρονι φωνῇ ἔοικας,
 Ζῆς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον ὀλύμπι' ἀνθρώποισιν
 Ἐδλοῖς ἢ δὲ χακοῖσιν, ὅπως ἐδέλησιν ἐκάστω·

Καὶ ποῦ σὺ * τὰ δ' ἔδωκε, σὲ ὅ γε τὴν τετλάμεν ἔμπης.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρῳ τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκαίεις,

Οὐτ' οὐκ ἔδῃ τ' ἄδυσσαι, ἔτε τευ ἄλλῃ

Ὡν ἐπέοιχ' ἰκέτιω ταλαπείριον ἀνπάσαντα.

Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρώ δέ τοι ἔνομα λαῶν.

Φαίηκες μὲν τίω δὲ πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι·

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος ἄλκινόοιο,

Τοῦ δ' ἐν φαίηκων ἔχεται χάρτ' ἄντιον τε βίη τε.

Ἡ γὰρ καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσε,

Στήτέ μοι ἀμφιπόλοι· πόσε φάγετε φῶτα ἰδρύσασθε;

Ἡ μή πομπὰ δισμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;

Οὐκ ἔσθ' ἔσθ' ἀνὴρ διρὸς βροτῶν, ἐξ ἄλλοις;

Ὅς κεν φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἴκηται

Διπίπτα φέρον· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.

Οἰκίλομεν δ' ἀπαίειτε πολυκλύσω ἐνὶ πόντῳ

Ἐρατοῖ, ἔδ' ἐπὶ πῆσιν ἀμμι * βροτῶν ὅτι μίσηται ἄλλοις.

Ἀλλ' ὅδε πῆσιν ἀμμι * ἀλάμανος ἐνθάδ' ἰκαίει·

Τὸν νῦν χεὶρ κομῆειν· ὅστις γὰρ διὸς εἰσὶν ἀπαίτες

Ξεῖνοί τε πωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.

Ἀλλὰ δεῦρ' ἀμφιπόλοι ξείνων βρωσὴν τε πόσιν τε

Ἄσασθε δ' ἐν ποταμῷ ὅδ' ὅτι σέπας ἐς ἀνέμοιο.

Ὡς ἔφαθ'· αἰ * δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλοισι * κέλευσαν.

Καὶ δ' εἰ ἄρ' * ὀδυσσῆ' εἴσαν ὅτι σέπας, αἴς ἐκέλευσε

Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο.

Παρ' δ' ἄρα οἱ φάρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔδηκαν.

Δῶκαν ὅ γε χρυσεῖν ἐν ληκυθῶν ὑγρὸν ἔλαιον,

Ἡνωθρον δ' ἄρα μιν ἄδωται ποταμοῖο ῥοῆσι.

Δὴ γὰρ τότε ἀμφιπόλοισι μεθύδα δὲ ἄδυσσεύεσσι

Ἀμφιπόλοι σὴ δ' ἔτω ἄπο πρῶτον, ὅφρ' ἐγὼ αὐτὸς

Ἀλμῶν ἄμοιιν ἄπο λούσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιον

Χεῖνωμαι· ἢ γὰρ διήρῶν ἄπο χροῶς ἐστὶν ἀλοιφή·

Vir atq; conuinx multos dolores hostibus,

Gaudia autem beneuolis, maximè autem audiunt ipsi.

*Hunc. a. rursus Nausicaa albis-Vlnis contra alloquitur: Nausicaa re-
spōdet Vlyssi.*

Hospes quandoquidem non ignauo, nec stulto similis es Viri.

Iupiter ipse distribuit felicitatem Olympiis hominibus.

Bonis atq; malis, prout vult, Vnicuiq;.

Et fortasse tibi isthæc dedit: te. a. oportet pati nihilo secius

Nunc, postquam ad nostram & terram & Urbem Venis,

Neq; Vestium indigebis neq; alicuius alterius rei

Earum quæ decent supplicem, miserum occurrentem.

Urbem autem tibi ostendam & dicam nomen populorum.

Phæaces hanc Urbem, & terram habitant.

Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi,

Huius inter Phæaces supereminet, & imperiū, & potentia.

Dixit sanè, & ancillis pulchricomis imperauit.

Sistite gradum mihi ancille, quò fugitis Virum intusta,

An scilicet aliquem hostium putatis esse Virorum?

Non est hic Vir diuus homo, neq; esse possit,

Qui Phæacum ad terram Veniat

Hostilia inserent: Valde enim chari sunt immortalibus.

Habitamus præterea seorsum Vndoso in mari

Extremi, neq; aliquis nobiscū homo commercii habet alius.

Verum hic aliquis infelix errans huc Venit.

Quem nunc oportet curare. a. Ioue. n. sunt omnes

Hospites & egent, donū. a. quantumuis exiguū, gratum tamen

Quare date ancille, hostis cibum & potum, (est

Et lauare in fluuio, ubi defensio est a vento.

Sic ait, ille vero stabant & se mutuo hortabantur.

Vlysseni collocarunt sub Vmbraculo, quemadmodū iusserat

Nausicaa filia magnanimi Alcinoi.

Præp ipsum pallium & tunicam Vestesq; apposuerunt.

Dederunt vero ei aurea in ampula liquidum oleum,

Iusserunt deinde ut se ablueret in fluuū fluento.

At tum ancillas alloquitur est diuus Vlysses.

Ancilla stete sic paululum seorsum ut ego ipse

Salsuginem ab humeris abluam, circum autem oleo

Unquam jam enim diu à corpore est Vncio,

Αντὺν δ' ἔκ' ἀν' ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 Τυμνῶνδ', κούρησιν εὐπλόκαμοισι μετελθῶν.

Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἀπαίδυθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη.
 Αὐτὰρ ὃ ἐκ ποταμοῦ χεῖρα νίξετο δῖος Ὀδυσσεύς
 Ἀλμῖω, ἧ οἱ νῶτα κ' ἀγρέας ἀμπιχεν ἄμοις.

Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσπιχεν ἄλδος χυθὸν ἀπρυγέτοιο.

Αὐτὰρ ἔπειθ' ἢ πάντα λοέσσοτο καὶ λιπ' ἀλειψεν,
 Ἀμφὶ ἕϊματά ἔσταθ'· ἃ οἱ πόρε παρθένη ἄδμηϊς·
 Τὸν μὲν ἀδμωαῖη θῆκεν διὸς ἐκγεγαῖα

Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καὶ δ' ἧ κάρυτος
 Οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνω ἀνδει ὁμοίας.

Ὡς δ' ὅτε τις χευσὸν φειγέμεται ἀργύρῳ ἀνὴρ

Ἴδρις, ὃν ἠφαιστος δέδωκεν καὶ παλλὰς ἀδμωῖη

Τέχνῳ παντοίῳ, χεεῖντα ἧ ἔργα τελείει·

Ὡς ἄρα πρὸ κατέχευε χεεῖν κεφαλῇ τε καὶ ἄμοις.

Ἐξέτ' ἔπειτ' ἀπαίδυθε κινὼν ὄπι' ἵνα θαλάσσης,

Κάλλει κ' χάρισι σίλβων· θηεῖτο ἧ κούρη.

Δῆ ῥα τότε ἀμφιπόλοισιν εὐπλόκαμοισι μαθηῖδω.

Κλυτέ μοι ἀμφίπολοι λῶκόλονοι, ὄφρα τι εἶπω·

Οὐ πάντων αἴεκτι θεῶν οἱ ὀλυμπόνεχοισιν,

Φαιήκεσ' ὅδ' ἀνὴρ ὀπμίσχετο ἀπτιθέοισι.

Πρόδδεν μὲν γὰρ δὴ μοι αἰεκέλιος ἴδοατ' εἶ),

Νῦν ἧ θεοῖσιν ἔοικε τοῖ ἔρχων Ὀδυσσεύχοισιν.

Αἷ γ' ἔμοι τοῖόςδε πόσις κεκλημένος εἶη

Ἐνθάδε ναυετῶων, καὶ οἱ ἄδρι αὐτόθι μέμνην.

Ἀλλὰ ἴδοτ' ἀμφίπολοι ξείνω βρωσίν τε πόσιν τε.

Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἰπίδοντα,

Παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ θέσαν βρωσίν τε πόσιν τε.

Ἦτοι ὀπίνε καὶ ἦδη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς

Ἀρπαλέως· δηρὸν γ' ἔδιδυτο ἦεν ἄπατος.

Αὐτὰρ ναυστήα λῶκόλινος ἄλλ' ἐνόησεν·

Εἶματ' ἄρα πῆύξασα τίθει χαλῆς ἐπ' ἀπίνης,

Ζεῦξεν δ' ἠμόνοισι κρατερόνυχας· ἀν' δ' ἔβη αὐτή·

Ὀπρυεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.

Ὀρσο δὴ νῦν ξεῖνε πόλινδ' ἱμῖν, ὄφρα σε πῆμψω

Πατρὸς ἔμοι πρὸς δῶμα δαΐφρονος· ἐνθά σε φημὶ

Πάντων φαιήκων εἰδησίμαν ἔσπι αἶψι.

Coram Verò non ego lauero, Sercor enim
Nudari inter puellas pulchricomas Versans.

Si ait, illa seorsum abibant, reserebant autem puella.
Ceterum ipse ex flumine à corpore lauabat diuus Vlyssès
Salsuginem, qua ei dorsum & latus accingebat humeros,
E capite autem eluit maris sordes indomiti.

Ceterum postquam omnia abluisset, & oleo inunxisset,
Vestesq; induisset quas illi prabuérat Virgo intacta:
Hunc quidem Minerva reddidit ex-Ioue nata,
Maioresq; aspectu, & spissiores: à capite Verò
Crispas demisit comas hyacinthino stori similes.

Quemadmodum cum quis aurum circumfudit argento Vir,
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnisfariam, gloriosa Verò opera perfecit:
Sic huic infudit gratiam capitiq; & humeris.

Confedit deinde seorsum incedens ad litus maris:
Pulchritudine & gratia resplendens, admirabatur .a puella,
Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur:

Audite me ancilla pulchris lacertis, Si aliquid dicam,
Non omnibus inuitis dijs qui cælum tenent,

Ad Phaeacas hic Vir peruenit diuinus
Nam antea mihi nihil videbatur esse,
Nunc Verò dijs similis, qui cælum latum inhabitant.

Vtinam mihi talis meritis vocatus esset
Hic habitans, & ipsi placeret hic manere.
Sed date ancilla hospiti cibum potumq;.

Sic ait, illa sane hanc diligenter audierunt & paruerunt.
Vlyssès Verò apposuerunt cibumq; potumq;.

Profecto ipse bibeat, & edeat prudens diuus Vlyssès
Rapaciter, diu enim cibum non gustauerat.

Ceterum Nausicaa albis lacertis aliud commenta est:
Vestes certe plicatas posuit pulchrum in currum,
Iungens mulos fortibus-Singulis, conscendit autem ipsa,
Adhortata Vlysseni, Verbumq; dixit & elocuta est:

Surge nunc hospes ad urbem ire, Ne te mittam
Patris mei ad domum prudentis, Sibi te puro

Omnes Phaeaces visurum esse, quotque optimates sunt.

Nausicaa se-
quituro Vly-
si patris do-
mum delata
bit.

Donec

Ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν· (δοκέεις δέ μοι ἐκ ἀπινύσσειν)
 Ὄφρ' αὖ μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν κ' ἔργ' αὐθρόπων,
 Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μὴ ἠμίονοις καὶ ἀμαξάν
 Καρπαλίμως ἔρχεσθον, ἐγὼ δ' ὄδον ἠγεμονόσω·
 Αὐτὰρ ἐπὴν πόλι' ὄπιβήσομεν ἢ πείρι πύργου
 Τψηλός, καλός ἢ λιμὴν ἑκάτερθε πόλι' ἔσθ',
 Λεπὴν δ' εἰσὶ θμῆ· νῆες δ' ὄδον ἀμφιέλισσαι
 Εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ὄπισθιον ἐστὶν ἑκάστω·
 Ἐνθα δέ τε σφ' ἀγροὶ, καλὸν ποσειδίον ἀμφίεσθ'
 Ρυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀφαιῖα.
 Ἄνθα ἢ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγροισι,
 Πείσματα καὶ * σπεῖρα, καὶ ὑποξυνοῖσιν ἔρετμα.
 Οὐ γὰρ θαμῆκεσσι μέλει βιός, εἴ ἄρα φάεβη,
 Ἀλλ' ἴσσι καὶ ἔρετμα νεῶν, καὶ νῆες εἴησαι,
 Ἦσαν ἀγαλλόμενοι πολὺν πρῶσσι θάλασσαν·
 Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
 Μαιμαύη· (μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κτ' ἴδημον)
 Καὶ νῦν περ ὦδ' εἶπησι κακώτερον ἀντιβολήσας,
 Τίς δ' ὄδε ναυσινάα ἔπεται καλός τε μέγας τε
 Ζεῖν ἔσθ'; ποῦ δέ μιν ἔειρε, πόσις νῦν τοι εἴσεται αὐτῆ;
 Ἡ πνὰ που πλάγχθ' ἐντα κομίσαστο ἦς ὑπὸ νηός,
 Ἄνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ ἔπινες ἐγ' ἴδεν εἰσιν·
 Ἡ τις οἱ δ' ἔλαμ' ἐν πολυαρήτοσ θεός ἦλθεν,
 Οὐρανόθεν καταβάς, ἐξεί δέ μιν ἦματα παῖτα.
 Βέλτερον εἴ κ' αὐτῆ πρ' ἐποιχομένη πόσιν ἔδρεν
 Ἄλλοθεν, ἢ γὰρ τίς σε γ' ἀπμαζέει κτ' ἴδημον
 Φαίηκας, τοῖ μιν μνῶνται πολέες τε κ' ἑσθλοί.
 Ὡς ἐρέοισιν, ἐμοὶ * δέ κ' ὀνειδέα ταῦτα γυνοῖτο·
 Καὶ δ' ἄλλη νεμοσῶ ἦ τις τοιαυτά γε ρέζοι,
 Ἡ τ' ἀέκμητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
 Ἄνδράσιν μίσσηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 Ζεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμάθεν ξυῖεῖ ἐπος, ὄφρα τάχιστα
 Πομπῆς κ' νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμῆιο·
 Δπόμειν ἀγλαὸν ἄλσος ἀδωμῆς ἀγχι καλῶστος
 Αἰγείρων· ἐν ἢ κρηὴν νάει, ἀμφὶ δέ λειμῶν·
 Ἐνθάδε πατρὸς ἐμοῦ τέμειν ἔτεταλῖά τ' ἀλαῖη,
 Τόσων ὑπὸ πύλι' ἔσων τε γέγωνε βοήσας·

ε. σπεῖρας

δ' αὐτῶν.

Sed omnino sic facito, (Videris. n. mihi non parum sapere)
 Donec quidem per agros iuerimus & opera hominum,
 Tandem cum ancillis post mulos & currum
 Celeriter venito, ego vero viam præbo.
 Caterum postquam ad urbem conscenderitis, circa quam turres
 Alta pulcher autem portus ab utroque latere urbis,
 Arcus autem introitus, naues per viam stringunt, agitata
 Subducuntur, omnibus enim statio est vnicuique.
 Ibi vero ipsi, forum est pulchrum Neptuni circa templum
 Ingentibus lapidibus excisis locatum.
 Ibi vero nauium armamenta nigrarum curant
 Rudentes & spiras, & poliunt remos.
 Non enim Phaacibus cura est arcus neque pharetra,
 Sed mali, & remi nauium, & naues equatae,
 Quibus freti, penetrant spumofum mare.
 Horum eusto famam amaram, ne quis à tergo
 Obrectet (valde enim sunt superbi vulgo)
 Et fortassis quis sic diceret malignior obuiam factus,
 Quis ille qui Nausicaam sequitur pulcherque magnusque
 Hospes? ubi illum nacta est? maritus certe erit ipse,
 Aut alicubi errantem benignè tractauit sua nauis
 Ex viris externis, nam nulli prope sunt huiusmodi,
 Aut qui spiam supplicanti multum exoptatus deus adest
 E caelo delapsus, habebit vero ipsum dies omnes.
 Rectè fecit si ipsa obambulans maritum inuenit
 Aliunde, certe hos spernit in populo
 Phaacas, qui ipsam ambiunt multi & nobiles.
 Sic dicent: mihi vero hæc probra essent.
 Atque alij succensere quacumque, & alia faceret,
 Quæ multis charis patre & matre viuentibus
 Viris miscetur priusquam palam nuptiæ aduenissent.
 Hospes autem tu sic mecum audi sermonem, & celerimè
 Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
 Inueniemus pulchrum lucum Palladis prope viam
 Ex populis, fons autem effluit, circa nemus a. pratum.
 Ibi vero patris mei & prædium & florentes horti
 Tantum ab urbe quantum auditur clamans,

Ενθα καθεζόμενος μείναι χρόνον εἰσέκεν ἡμεῖς
 Ἀσυδέ ελθωμέν, καὶ ἰκώμαδα δώματα πατρός.
 Αὐτὰρ ἐπὶν ἡμέας ελπή ποτὶ δώματ' ἀσπίχθαι,
 Καὶ τότε φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
 Δώματα πατρός ἐμοῦ μεγαλήτορος ἄλκινόσιοιο.
 Ρῆτα δ' ἀπίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἀν' παῖς ἠγήσεται
 Νήπτος· ἢ μὲν γὰρ τι εἰοικύτα τοῖσι τέτυκται
 Δώματα φαιήκων, οἷός τ' ἴδμος ἄλκινόσιοιο
 Ἦρωτος· ἀλλ' ὅπότ' ἀν' σε δόμοι * κεκίθωσι καὶ ἀυλῆ,
 Ὄψα μάλ' ὅτι μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἀν' ἴκηαι
 Μητέρ' ἐμὴν, ἠδ' ἦσαι ἐπ' ἐσχάρη ἐν πυρὸς ἀυγῆ,
 Ἠλέατα σρωφῶσ' ἀλίπτορφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι
 Κίονι κεκλιμένη, δμῶαί δ' εἰ οἴεσθ' ὅπασεν.
 Ενθα ἢ πατρὸς ἐμείο θρόνοντος ποτικέκλιται αὐτῆ,
 Τῷ ὄγε οἶνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθανάτος ὡς·
 Τὸν παρθεμειζάμενος, μητρὸς ποτὶ γυνῆσσι χεῖρας
 Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμ' ἴδῃαι
 Χαίρων, χαρπαλίμως, εἰ καὶ μάλ' ατλήοθεν ἐοσὶ.
 Εἴ κέν τοι κείνη γὰ φίλα φρονέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐλπωρῆ τοῖ ἐπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμενον κ' σπὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς αἶψα φωνήσας ἵμασεν μάστιγι φαεινῆ
 Ἡμιόνοισ· αἱ δὲ ὄψα λίπεν ποταμοῖο ρέεθρα·
 Αἰ δ' ἐὺ μὲν τρώων, ἐὺ δ' ἢ πείσοντο πόδεσσιν.
 Ἡ δ' μάλ' ἠυίοχουεν, ὅπως αἶμ' ἐποίητο περὶ
 Ἀμφίπολοι τ' Ὀδυσσεύς τε νόσφ' ἐπέβαλλεν ἱμάθλην·
 Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὴν ἄλσος ἴκοντο
 Ἰρὸν ἀδύωαίης, ἵν' ἀρ' ἐξέτο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Αὐτὴν ἔπειτ' ἠρῶτο Διὸς κέρη μεγάλοιο.
 Κλυδί μοι εὐχίοχοιο Διὸς τέκος ἀτρυταίην,
 Νῦν δὴ σὸ μευ ἀκουσον, ἐπεὶ πάρος ἔποτ' ἀκουσας
 Ραιομένην, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 Δός μ' ἐς φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλευθόν.
 Ὡς ἔφατ' ἀχόμενος, τὸ δ' ἐκλυε παλλὰς ἀδύωην.
 Αὐτὴ δ' ἔπει φαίνεται ἐναντίον· αἰδέτο γὰρ ῥα
 Πατρὸς ἀσπίστητον, ὃ δ' ὄπιζα φηγῶς μενέαιενεν
 Ἀντιθέφ' Ὀδυσσῆϊ, πάρος ἠὲ γαῖαν ἰκέσθαι.

Ibi desidens praestolare aliquandiu, donec nos
 Ad urbem venerimus, & peruenimus ad ades patris.
 Ceterum postquam nos speraueris ad ades peruenisse,
 Tum Phaacum eas ad urbem, atq; require
 Aedes patris meae magnanimi Alcinoi,
 Faciles cognitu sunt & si puer ducere posset
 Infans, neq; illo pacto similes illis siue
 Aedes Phaacum, qualis domus Alcinoi
 Herois, sed postquam te ades celauerunt & aula,
 Quam celeriter ex regia domo ulterius perge, ut peruenias
 Ad matrem meam, haec autē sedet ad focū in ignis splendore
 Pensum versans purpureum mirabile visū,
 Columna recumbens, ancilla vero sedent pone illam.
 Hic vero patris mei solum vergit ad eam.
 Quo ille vino indulgens insidet velut deus.
 Quod ubi praeieris matris ad genua manus
 Extende nostrae, ut reditionis diem videas
 Gaudens statim: etiamsi valde procul hinc es.
 Sequidem tibi illa utiq; bene solet in animo,
 Spes tibi deinde amicosq; videre & peruenire
 Domum ad pulchrē adificatam, et tuam in patriam terrā.
 Sic loquuta flagellauit flagello lucido
 Mulos, hi vero celeriter reliquerunt fluuiū fluentia,
 Illi scite quidem currebant et pulchrē penetrabant pedibus.
 Illa autē bene gubernabat, quo simul sequerentur pedes
 Ancilla Vlyssesq; arte vero impetit flagellum,
 Occidit autem sol, & illi inclytum ad nemus peruenierunt,
 Sacram Palladi, ubi consedit diuus Vlysses.
 Statim deinde supplicauit Iouis filia magnanimi.
 Audi me a capra nutriti Iouis filia indomita
 Nunc sane me exaudi quoniam antea nunquam exaudi-
 Lata tum quando me iacabat inclytus Neptunus. (uisti
 Da me ad Phaacas gratum venire atq; miserabilem.
 Sic ait supplicans hunc autē audiuit Pallas Minerva,
 Ipsi vero neutiquam apparebat palam, crebatur enim
 Patrum, is vero vehementer irascebatur
 Diuino Vlyssi antequam suam ad terram veniret.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΡΑΨΩΔΕΩΣ
 ας τῆς ὀμήρου ὀδυσσεύς.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγου ὀδυσσεύς ἰκετεύει τὴν δῆτην Ἀλκινόεω βασιλεῖω γυναικί, καὶ μὲν τὸ δεῖπνον πυθμένης ὀπίθην τῆν ἰδοῦντα ἔχειν, (ἰγνώρισε γὰρ αὐτῶν) πᾶ συμβαῖναι αὐτῷ καὶ τὸν πολὺν ἀπὸ τῆς ἀγρυπίας μίχρα τῆς τῶν Φαιάκων γῆς διηγείται.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
 Ητα ραψωδία.

Ηπειὸ' εὐφροῖκασ' ὀδυσσεὶ χεῖρης βασιλῆϊς,

ΣΟΜΕΝ ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος
 ὀδυσσεύς,

Κέρλιω δὲ προστὶ ἄστυ φέρεν μὲν ἠμιο-
 νοῖν.

Ἡ δ' ὅτε δὴ ἔπαυτο ἀγαχλυτὰ δώματ'
 ἴκανε,

Σπῆσεν ἄρ' ἐν προσθύροισι κασίζητοι δέ μιν ἀμφί

Ἰσαντ' ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ἀπ' ἀπῆνης

Ἡμῖνοισι ἔλυον, ἰδοῦντά τε ἔσθρον εἶσω.

Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἔδον ἦε. δαῖτε δέ οἱ πῦρ

Γρηῖος ἀπειραῖη θαλαμηπόλ' ἄρουμέδουσα,

Τὴν ποτ' ἀπειρήθεν νέεσσι ἡζαρον ἀμφιέλισσαι·

Ἀλκινόω δ' αὐτῷ γέρας ἔξελον, ἕνεκα πᾶσι

Φαίηκασιν ἄαστε, θεῶ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν·

Ἡ σρέφε ναυσικάαν λακώλενον ἐν μητῶροισιν·

Ἡ οἱ πῦρ ἀνέκαυε, καὶ εἶσω δόρυπον κόσμηε.

Καὶ τότε ὀδυσσεύς αἶρτο πόλινδ' ἴμεν, ἀμφὶ δὲ ἀδύμῳ

Πολλὴν ἠέρα γαῦε φίλα φρονέεσ' ὀδυσσῆϊ,

Μή τις Φαίηκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας

Κερτομέοι τ' ἐπέσσι, καὶ ἔξερέοιθ' ὅπως εἴη.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἔραννῶν,

Ἐνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις ἀδύμῳ,

Παρθενικῆ εἰκῆα νεήνιδι κῆλπιν ἐχούσῃ.

195

ODYSSEAE HOMERI, AVT VII
compositionis argumentum.

NAVSICAA in urbem peruenit, & paulò post Vlyssēs supplicauit Aretē Alcinoi regis vxorē. Et post cœnam interrogante vnde vestem haberet (cognouit enim eam) omnia quæ acciderāt illi in navigatione, ab Ogygia vsq̃ue ad Phæacum terram, narrat.

ODYSSEAE HOMERI VII. COM-
positio.

H, bene uolunt Vlyssi Scheniæ reges.

*ic quidem illic supplicabat prudens diuites
Vlyssēs,
Puellam serò ad urbem ferebat robur mu-
lorum.*

*Ille serò quando iam ad sui patris inclytas
ades peruenit,*

*Constitit in vestibulo, fratres serò ipsam vndiq̃,
Circumstabant immortalibus similes qui sanè a curru
Mulos soluebant, Vestemq̃ portarunt intro.*

*Porrò ad thalamum suum ibat, accendebat. a. illi ignem
Anus Aperæa cubicularis Eurymedusa.*

Quam olim ab Aperæ naues duxerunt biremes.

*Alcinoo autem in domum elegerunt, eo quòd omnibus
Phæacensibus imperabat, & veluti deū populus audiebat,*

Qua enutritus Nausicam pulchris. Sclis in regia,

Qua et ignem accendebat, & intus cœnam adornabat,

Est tunc tandem Vlyssēs surrexit ad urbem ire: at Pallas

Multam caliginem circumfudit bene. Volens Vlyssēs,

Ne quis Phæacum insolentium obuiam factus,

Constitiaretur verbis & interrogaret quisnam esset.

Sed cum iam ciuitatem ingressurus amabilem,

Tum ei obuiam facta est dea casta Minerva,

Virgini similis iuuentula seram gestanti.

Eurymedusa
nutrix Nauis
caz.

Vlyssi Minet
ua formā mē
tita Neenidi
fit obuiam.

Στῆ ᾗ πρόσθ' αὐτῆ· ὁ δ' ἀείρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ω τέκας, ἔκ αὖ μοι δόμον ἀνέροσ' ἠγήσατο
 Αλκινόου, ὃς τοῖς δὲ μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείρειος ἐνθάδ' ἰκάνω
 Τηλόθεν, ὃξ ἀπίης γαίης πρὸς ἔπινα οἶδον.
 Ἀνθρώπων οἱ τίω δὲ πόλιν * καὶ γαίαν ἔχουσι.

με. καὶ ἔρχονται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε πάτερ δόμον ὃν με κελῶεις
 Δείξω· ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγλύδι ναίεις.
 Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον ἐγὼ δ' ὄδον ἠγεμονόσω.
 Μηδέ πν' ἀνθρώπων προσόασσο, μηδ' ἐρέεινε.
 Οὐ γὰρ ξείνοισ οἶδε μάλ' ἀνθρώποις ἀνέχονται,
 Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Νηυσὶ δουρῶσιν τοίγμ' ἐπιποδότες ὠκείησιν,

με. δῶκε κροτάων.

Λαῖτμα μίγ' ἐπιπρόωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων
 Τῶν νέες ὠκείαι ὡσπερ πῆλόν ηἴε νόημα.

Ὡς ἀφ' αὖ φωνήσασ' ἠγήσατο πῆλλας Ἀθήνη
 Καρπαλίμως, ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχθυα βαῖνε θεῖον.
 Τὸν δ' ἀφ' αὖ φαίηκες ναυσικλυτοὶ ἐκ ἐνόησαν
 Ἐρχόμενον χεῖρ' ἄστυ διὰ σφάεας, ἔγδ' Ἀθήνη
 Εἶα εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἠρὰ οἱ ἀγχιῷ
 Θεασσέμεν κατὰ χεῖρας, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ,
 Θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεύς λιμένας καὶ νῆας εἴσας,
 Αὐτὰρ ἔ' ἠρώων ἀγοραῖς καὶ τείχεα μακρὰ,
 ΤΨιλά, σκολόπεσσιν ἀνηρότα, δαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δῶμα δ' ἴκοντο,
 Τοῖσι δ' ἔμυθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Οὐ πὺς δὴ τοι ξεῖνε πάτερ δόμος ὃν με κελῶεις
 Περσραδέμεν, δῆεις δ' διοτρεφέας βασιλῆας
 Δαίτιν δαιτυμένους, σὺ δ' ἔσσι κίε, μηδέ τι θυμῷ
 Ταίβει· δαρσυλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀρκείωνη
 Ἐρρῶσι τελέθει, εἰ καὶ ποδὲν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Δέσποιναν μὲν πρῶτα κηγήσασαι ἐν μεγάροισιν,
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δ' ἔτοκῆσιν
 Τῶν αὐτῶν εἰσὶν τέκον ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίδοον μὲν πρῶτα προσιδάων ἐνοσίχθων
 Γείνατο καὶ παρὶ βόια, γυναικῶν εἶδος ἀφίση,

Stabat vero ante eum interrogabat autem diuus Vlyffes,
 O filia, an non mihi domum viri ostendere poteris
 Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
 Etenim ego hospes multa passus huc venio,
 Procul ex aliena terra, quare nullum novi
 Hominum, qui hanc urbem & terram inhabitant.

Hunc contra alloquuta est dea casta Minerva,
 Profecto ego tibi hospes pater domum quam me subes
 Monstrabo, quoniam mihi patre inculpato iuxta habitat.
 Sed eas tacite, hanc ego viam monstrabo.

Neq; quenquam hominum alloquere, neq; interroga.
 Non enim hospites hi diligenter homines suscipiunt,
 Nec curantes amplectuntur, quicumq; aliunde venerit,
 Nausibus celeribus isti freti velocibus
 Vndas ingentes tranant, nam ipsis dedit Saturnius
 Horum naues veloces, veluti penna atq; cogitatio.

Sic sane loquuta praibat Pallas Minerva
 Celeriter ipsi deinde post vestigiaibat dea.
 Hunc certe Phaaces inclyti nauigandi non nouerunt
 Vadentem per urbem per ipsos non enim Pallas
 Sinebat pulchricoma veneranda dea, illa ei caliginem
 Dimittit immissam insudit, bene volens in animo.
 Mirabatur autem Vlyffes portus & naues equatas,
 Ipsorumq; Heroum insulas & murum longum,
 Sublimes Galles munitas, mirabile visu.

Sed quando iam regis ad inclytam domum peruenerunt,
 Hu vero sermonibus cepit dea casta Minerva:

Haccine tibi hospes pater domum quam me subes
 Indicare, inuenies vero a Ioue nutritos reges
 Daper celebres, tu vero iuro eas, ne quid animo
 Timeas, fortis enim sis in omnibus potior
 Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat,
 Reginam quidem primo inuenies in regia,
 Arete vero nomen est cognomine, ex parentibus autem
 Eisdem est, qui viriq; genuerunt Alcinoium regem.
 Nausitroum quidem primum Neptunus terra quassator
 Geniit, & Periba a mulierum forma pulcherrima,

Vlyffes à Mi-
 nerua in aedes
 Alcinoi per-
 ducitur tept
 nebula.

Arete vxor Al-
 cinoi.

Οπλοτάπη θυγάτηρ μεγαλήτορ Θ' ἄρουμίδοντος,
 Ος ποδ' ὑψ' ἔτυμοισι γιγάντεσσιν βασιλεύεν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
 Τῆ δὲ προσεδάων ἐμίγη, καὶ ἐζείνατο πύδα
 Ναυσίθου μεγαθύμον, ὃς ἐν φαίηξιν αἴασε.
 Ναυσίτο Θ' δ' ἔτεκε ρηξιλύορά τ' ἀλκινόοντε.
 Τὸν μὲν, ἄκρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξ' ὑπόλλων
 Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴλω πύδα λιπόντα
 Ἀρήτιω· τίμω δ' ἀλκίνο Θ' ποιήσασ' ἄκοιπν,
 Καί μιν ἔπισ' ὡς ἔπις ὅπῃ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 Οσσαι νυῶ * γε γουαῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
 Ως κείνη παρ κῆρι τετίμηται τε καὶ ἐσίν,
 Ἐκ τε φίλων πύδων ἕκ τ' αὐτῆ ἀλκινόοιο,
 Καὶ λαῶν, οἳ μιν ῥὰ θεὸν ὡς εἰσορόοντες,
 Δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε σείχησ' ἀνὰ αἴθρ.
 Οὐ μὲν γάρ πινος γε καὶ αὐτῆ δεύεται ἐσθλοῦ,
 Οἷσιν τ' εὖ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
 Εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐλπιρῆ τοι ἔπειτα φίλοις τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ως ἄρα φωνήσασ' ἀπίβη γλαυκῶπις ἀδύμη
 Πόντον ἔπ' ἀπρῦγον. λίπν ἧ θρείλω ἔρατειώ.
 Ἰκετο δ' ἐς μαρμαρυῶνα καὶ δῖρα γαίαν ἀδύμην,
 Δόρυ δ' ἐρεθῆ Θ' πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ ὀδυσαῖος
 Ἀλκινόου πατρὸς δώματ' ἰε κλυτὰ· πολλὰ δὲ οἳ κῆρ
 Ωρκαῖν' ἰσαμίνην, πρὶν χάλκιοι ὑδὸν ἰκέσθαι.
 Ωστε γάρ ἠελίῳ αἴγλη πάλιν ἠὲ σελήνῃς
 Δῶμα χεῖθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορ Θ' ἀλκινόοιο.
 Χαλκεοὶ μὲν γὰρ τοῖχοι * ἐρηρέδοντ' ἔνθα καὶ ἐνθά,
 Ἐς μυχόνθ' ἔδου· παρὶ δ' ἄριχθός κωαθοιο.
 Χρῦσαι δ' ἔδουαι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον.
 Ἀργύρεοι δ' ἔσθητο χαλκῆρ ἔσθασαι κῆρ,
 Ἀργύρεον δ' ἔσ' ὑψ' ἔθειον, χρυσῆ δ' κοροῖνη.
 Χρῦσαι δ' ἔσθητο καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 Οὓς ἔσθασσε ἐπευξεν ἰδύησι πρῶτ' ἰδέασαι,
 Δῶμα φυλασσάμεναι μεγαλήτορ Θ' ἀλκινόοιο,
 Ἀδανότοισι ὄντας καὶ ἀγῆροισι ἡμάτα πάντα.

28. 78

28. Ἡσίο τ' ἰὺ
 φροσίησι, καὶ
 αἰφρόσι, νε-
 κια λυθ. 28. ἔ
 Ἡσίο τ' αὐφρα-
 γωῖησι καὶ

28. ἰληλίδου

*Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,
 Qui olim superbis Gigantibus imperavit.
 Sed hic quidem perdidit populum impium, perijt & ipse.
 Cum hac Neptunus congressus est & genuit filium
 Nausitroum magnanimum, qui Phaeacas rexit.
 Nausitrouis vero genuit: Rhexenoremq;, Alcinoumq;.
 Hunc, a virili prole carentem percussit decorus arcu Apollo
 Sponsum in regia, & nica sola filia relicta
 Arctæ: hanc Alcinoos duxit uxorem,
 Et ipsam honorabat ut nulla super terra honoratur alia,
 Quotquot nunc mulieres sub viris domum habent,
 Quemadmodum illa ex animo honorata quoq; est
 Cum a charis liberis, atq; ab ipso Alcinoo,
 Et ciuibus, qui ipsam sanè veluti deam suspicientes,
 Excipiunt verbis cum incedit per urbem.
 Minimè enim mente etiam ipsa eget bona,
 Quibus benè vult, etiam viris lites soluit.
 Quando tibi illa benè vult ex animo,
 Spes est tibi postea amicosq; videre & peruenire
 Domum in excelsam & tuam in patriam terram.*

Sic loquuta, abiit casta Minerva

Pontum per indomitum; deseruit & Scheriam amabilem:

Venit autem ad Marathonæ, & Iasi-Sias Athenas.

Ingressa est Erechthei benè munitam domum: sed Ulysses

Alcinoi ad domum ibat inclytam: plurima vero illi cor

Cogitabat stans, prius quam ad arcum pauimentūq; venis

Instar enim solis splendor erat aut luna

(*sc.* Alcinoi regis
describitur.

Domum per excelsam magnanimi Alcinoi.

Aerei etenim muri firmati sunt hinc atq; hinc,

Usque inimum recessum à limine, pinnaculum, a. ex cyano.

Aurea vero fores firmam domum intus claudebant,

Argentei autem postes in aëreo stabant limine.

Argenteum vero superius limen, aurea item cornix,

Aurei autem string, & argentei canes erant,

Quos Vulcanus fecerat peritis precordiis.

Domum ut custodirent magnanimi Alcinoi,

Immortales existentes & senio non obnoxios dies omnes.

Εν ᾧ θρόνοι περὶ τοίχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ εἶδα,

Ες μυχὸν ᾗ δὲ ἕδοιο δαίμωνες· εἶδ' ἐνὶ πέπλοι

Λεπτοὶ * εὐνήτοι βαβυλῆατο, ἔργα ζωαικῶν.

Ενθα ᾗ φαιήκων ἠγήτορες ἐδριόωντο,

Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπιετανὸν γὰρ ἔχεσκον.

Χρῦσοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ὅππ' βωμῶν

Ἔσασαν, αἰδομένας δαΐδας μὲν ἔχουσιν ἔχοντες,

Φαίνοντες νύκτας καὶ δώματα δαιτυμόνεσσιν.

Πεντήκοντα * δέ οἱ δμῶα καὶ δῶμα ζωαῖκες·

Αἱ μὲν ἀλετρώοισι μύλης ἐπὶ μύλοπα καρπὸν,

Αἱ δ' ἴσους ὑφώσι καὶ ἠλάκατα σρωφῶσιν

Ἡμεναι, οἳά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγέροισι·

Καιροσέων δ' ὀδονέων ἀπολείβεται ὑχρὸν ἔλαιον·

Τόσων φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν

Νῆα δολῶ ἐνὶ πόντῳ ἔλαυνέμεν, ὡς ᾗ ζωαῖκες

Ἴσον τε γῆσται· πέρι γὰρ σφοισι δῶκεν ἀδμήν·

Ἔργα τ' ὀπίσασται σφεικαλλέα, καὶ φρένας ἐοδλάς.

Ἐκποδεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων

Τετράστῳ· περὶ δ' ἔρκος ἐλίλαται ἀμφοτέρωθεν.

Ενθα ᾗ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθώοντα,

Ὀρχοὶ καὶ ροῖαι, καὶ μηλῆαι ἀγλαόκαρποι,

Συκαὶ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι·

Τάων ἕποτε καρπὸς ἀπόλλυτε, ἔδ' * ὀπλείπει

Χείματ' ἔδε θεορις ἐπετίσει, ἀλλὰ μάλ' αἰὲν

Ζεουεῖν πνεῖσαι τὰ μὲν φύει, ἀλλὰ ᾗ πέσσει.

Ὀρχῆν ἔπε ὄρχῆν γηράσκει, μῆλον δ' ὅππ' μῆλω,

Λυτὰς ὅππ' σαφυλῆ σαφυλῆ, σύκον δ' ὅππ' σύκω,

Ενθα δέ οἱ πολὺκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται.

Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λάρω ἐνὶ χέρῳ

Τέρσεται ἠελίῳ, ἕτερας δ' ἄρα τε τρυγῶσιν,

Ἀλλὰς ᾗ τραπέοισι παφοῖτε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,

Ἀνθος ἀφιέσται, ἕτερας δ' ὑποφρέζοισι.

Ενθα ᾗ κοσμηταὶ παρῶσαι παρὰ νεῖατον ὄρχον

Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπιετανὸν γατόωσαι·

Ενδὲ δύω κρηῦαι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἄπαντα

Σκίδναται, ἡ δ' ἕτερωθεν ἕσ' αὐλῆς ἕδον ἴησι

Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν * ὑδρόδοντο πολῖται.

Intus folia circa murum firmata erant hinc atq; hinc.
 Ad infimum secessum à limine. Undiq; ibi populi
 Tenuēs benè neti reconditi erant opera mulierum.
 Hic autem Phaeacum primates sedebant,
 Bibentes & edentes: annuum enim habebant:
 Aurei vero iuuenes fabrefactas ad aras
 Stabant, ardentes facies manibus gestantes.
 Illucentes nocte per domum conuiuantibus.
 Quinquaginta autem ei ancilla per domum feminae.
 Alia quidem molunt sub mola pomacei-coloris frumentum
 Alia telas texunt & pensum versant
 Sedentes, qualiter filia excelsa populi,
 Staminatis è vestibus distillat humidum oleum.
 Quantum Phaeaces supra omnes periti sunt homines
 In celeri naue, per portum nauigando, quantum mulieres
 In tela operanda supra modum enim illis dedit Pallas
 Operaq; scire perpulchra & ingessura bonum.
 Extra vero aulam ingens hortus propè ianuas
 Quatuor ingerum, circa, a septum deductum est & stringit:
 Ibi vero arbores proceræ crescebant florentes,
 Pirus et malus, punica et aliq; mali pulchrū fructuum produq;
 Ficusq; dulces & olea uirescentes. (centes
 Ex ijs fructus nunquam perit neq; desicit
 Hyeme, neq; astate toto anno durans, sed sanè semper
 Zephyrus spirans, hac crescere facit, aliq; maturescere.
 Pirus post pirum, senescit pomum post pomum,
 Porro post Quam Quæ ficus autem post ficum.
 Ibi autem ei fructuosa Quæa radicitur:
 Huius alterum quidem apricum lato in loco
 Arescit sole, alias sanè uindemiant,
 Alias autem calcant, longè autem Quæa matura sunt
 Florem emittentes nonnulla, & aliquando maturescunt,
 Ibi ex cultis horti ad extremam seriem
 Omnis generis producuntur toto anno florentes,
 Duo autem fontes adierant, alter quidem per hortū omnem
 Dispergitur, alter, a. ex altera parte sub aula limen Quæ adit
 Ad domum excelsam, Unde aquantur ciues

Hortus Alcinoi

Τῷ ἄρ' ἐν ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀλλὰ δῶρα,
 Ἐν τῷ γὰρ θεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θεήσατο θυμῷ,
 Καρπαλίμως ὑπὲρ ἔδον ἔβησατο δῶματ' εἴσω.
 Εὖρε δ' φαιήκων ἠγυίτηρας ἠδὲ μέδοντας
 Σπένδοντας δεπείρασι εὐσκόπων ἀφειφόντη,
 Ὡ πυμάτω σπένδεσκον ἅτε μνηστῆατο κοίτη.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πολλὴν ἦερ' ἔχων λυγροὶ παύχενεν ἀδύμη,
 Ὄφρ' ἵητ' ἀρήτιω τε καὶ ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀρήτης βάλε ρουῖασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
 Καὶ τότε δῖρ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θεσφατ' αἴης.
 Οἱ δ' ἀέρο ἔγνοντο δόμον χάτα φῶτι ἰδόντες.
 Θαύμαζον δ' ὀρόωντες ὁ δ' ἐλιτανάειεν Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη θυγατερὴ ρήξιμος ἀπ' Ἰεῖοιο,
 Σὸν τε πόσιν σά τε ρούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
 Τὺς δὲ τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὀλβία δοῖεν
 Ζωέμεναι, καὶ πλοσίν, * ὅππῃ ἔλθῃεν ἕκαστος
 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας δ' ὅ, πὶ δῆμος ἔδωκεν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀφρῶετε πατρίδ' ἱκέσθαι
 Θᾶσον· ἐπειδὴ δὴ θὰ φίλων ἀποπήματα πάσσω.
 Ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπ' ἐσχάτη ἐν κοινήσιν
 Παύσει. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλυὲς ἔχοντο σιωπῆ.
 Ὄψε δ' ἠὲ μοτίειπε γέρον ἦρας ἔχρησθαι,
 Ὃς δὴ φαιήκων ἀνδρῶν περὶ θυμέσσερ' ἦεν,
 Καὶ μύθοισι κέχαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς.
 Ὄσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀλκίνο, ὅ μὲν τοι τόδε χέλλιον, ἔδδ' εἴοικε,
 Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἦδαι ἐπ' ἐσχάτη ἐν κοινήσιν,
 Οἶδε δ' ὅσιν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰχανόωνται.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ὅππῃ θρόνος ἀργυροῦλου
 Εἴσαν ἀνασῆσας· σὺ δ' ἡ κερύκεσσι κέλευσον
 Οἶνον ὅππῃ κρησαι, ἵνα καὶ δῖε τερπικεράωνω
 Στείσομεν, ὅς θ' ἱκέτησιν ἅμ' ἀδούοισιν ὀπιθεῖ.
 Δόρυπον δὲ ξεῖνω ταμίη δότω ἐνδον ἑόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μὲν ἄλκινόοιο,
 Χειρὸς ἐλὼν Ὀδυσσεῖα δαιφρονα ποικιλομήτην

Talia certè in Alcinoi domo deorum erant splendida dona,
 Ibi stans admirabatur pariens diuus Vlysses,
 Ceterùm postquam omnia suo admirabatur animo,
 Celeriter super limen ingressus est domum intra.
 Inuenit autem Phaeacum duces atq; consiliarios
 Libantes poculis speculatori Mercurio,
 Cui vltimò libabant quando cogitabant de lecto.
 Ceterùm ipse inuit per domum pariens diuus Vlysses,
 Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,
 Vt peruenit ad Aretæ & Alcinoium regem.
 Aretæ autem circumiecit genua manus Vlysses.
 Et tum certè rursus ab ipso decidit diuinus aër.
 Hi verò taciti facti per domum vti virum conspexerunt,
 Admirabantur a videntes, ipse a supplicauit Vlysses:
 Aretæ filia Rhezenoris diuini,
 Ad tuum maritum, et ad tua genua peruenio plurima passus,
 Et ad hosce conuiuas, quibusq; diu feliciter deus
 Viuere & liberis committant singula
 Bona domi, honoremq; quemcunq; populus concesserit.
 Ceterùm mihi deductionem parate ad patriam perueniendâ
 Ocyra quoniam diu ab amicis arumnas patior.
 Sic fatus resedit ad focum in cineribus
 Iuxta ignem, illi certe omnes facti taciti silentio:
 Serò tandem interfatus est senex heros Echeneus,
 Qui certè Phaeacum errorum maximus natus erat,
 Et eloquentia vincebat priscaq; & plurima doctus,
 Qui inter eos bene sapiens concionatus est & interfatus,
 Alcinoe, non sanè tibi hoc honestum, neq; conuenit
 Hospitem quidem humi sedere ad focum in pulueribus.
 Isti vero tuam iussam expectantes detinentur.
 Sed age dum te hospitem in sede argenteis clauis distincta
 Collocata erectum, tu autem præconibus impera
 Vinum infundere, ut & Ioui fulminatori
 Libemus, qui supplices venerandos comitatur.
 Cenam vero hospiti proma det ex rebus quæ sunt intus.
 Porro postquam hoc audiuit sacrum robur Alcinoi,
 Manu prehensum Vlysses prudentem virum consilia

Mercurio, vltimo libari cõsuctum.

Aretæ Vlysses supplex orat.

Vlysses clementer ab Alcinoo excipitur.

Ωρσεν ἀπ' ἐχαρόφιν, καὶ ὅτι θρόνῳ εἶσε φαινοῦς,
 Τῖον ἀνάσσης ἀγαπήνορα λαοδύμαντα,
 Ος οἱ πλησίον ἴξε, μάλιστ' ἀμιν φιλέεσκε.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολθ' ἀποχόῳ ἐπέχευε φέρεσα
 Καλῆ, χρυσίῃ, ἕπερ ἀργυρέοιο λέβητθ',
 Νίψαδαι· παρὰ δὲ ξέσῃ ἐταύουσε τράπεζαν.
 Σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμῆ παρέθηκε φέρεσα,
 Εἶδα τα πύλλ' ὀπιθεῖσα, χειρίζομένη παρόντων.
 Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦοδε πολύτλας διθ' ὀδυσεύς.
 Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μὲνθ' ἀλκινόοιο,

Ποντόνοε, κρητῆρα κερμασάμενθ' ἔμδου νεῖμον
 Πᾶσιν ἀνὰ μήγαρον, ἵνα καὶ διῖ τερπικεραῖνον
 Σπείσομεν, ὅς δ' ἰκέτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπιθεῖ.

Ὡς φάτο. ποντόνοθ' ἦ μελίφρονα οἶνον εἰρήνα·
 Νόμισεν δ' ἀεὶ πᾶσιν ἐπαρξάμενθ' δεπάροισιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀπέσασάν τ', ἐπὶ δ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Τοῖσιν δ' ἀλκίνοθ' ἀγορήσατο καὶ μετρείπει·

Κέχλυτε φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ναῦ μὲν * δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες.
 Ἠῶθεν ἦ χέροντας ὅτι πλέονας καλέσασκετε,
 Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι ξενίσσομεν, ἠὲ θεοῖσι
 Ρέξομεν ἰδὰ καλὰ· ἔπειτα ἦ καὶ παρὰ πομπῆς
 Μνησάμεθ', ὡς χ' ὁ ξεῖνοθ' ἀνδρῶν πόνο καὶ ἀνίης
 Πομπῆ ὑφ' ἡμετέρῃ λυπατρίδα γαῖαν ἱκνῆται
 Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
 Μῆδ' ἐπιμυσηγὸς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι
 Πεῖν γε τὴν ἧς γαῖης ὀπιβήμεναι. ἐνθάδ' ἔπειτα

Πείσεται ἀσάοι αἴσα * κατακλώδες τε βαρεῖαι
 Γεινομένη νήσαντο λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δὲ τις αἰδανάτων γε κατ' ἔρανον εἰλήλουθεν,
 Ἀλλό τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ ἀειμυχανόωνται.
 Αἰεὶ γ' ὁ πόρθ' γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 Ἡμῖν, εὐθ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας·
 Δαίνωται τε παρ' ἄμμι κατ' ἰήμενοι ἐνθάδ' ἄφ' ἡμῖν.
 Εἰ δ' ἀεὶ τις καὶ μοῦνοθ' ἰὸν ξύμβληται ὀδύτης,
 Οὐπὲρ κατὰ χροῖσιν· ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,

Leuauit à foco, & in sedem locauit splendidam,
 Filio exuscitato Virili Laodamante.
 Qui ei proximus sedebat, maxime verò ipsum amabat,
 Aquam autem ancilla gutturnis superinfudit ferens
 Pulchro, aureo, super argenteum leberem
 Ad lauandum, iuxta autem politam extendit mensam,
 Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
 Percula multa inferens gratisficans de presentibus rebus,
 Ceterum ipse bibebat & comedeat prudens diuus Vlysses
 Et tum præconem alloquitus est Alcinoi:

Pontonoë craterem miscens Vinum distribue
 Omnibus per domum, sit & Ioui fulminatori
 Libemus, qui supplices honoratos benignè prosequitur.

Sic ait, Pontonoüs autem dulce Vinum miscebat,
 Distribuit autem omnibus propinans poculis,
 Ceterum Postq̄ libarunt biberuntq̄, quantum cupiebat ant-

Hus verò Alcinoüs concionatus est & interfatus: (mus

Audite Phaacum duces atq̄, consiliarij,
 Vt dicam qua me animus in præcordijs iubet,
 Nunc autem epulari dormitatis ad domum profecti.

Manc autem senibus pluribus aduocatis
 Hospitem in adibus hospitio excipiemus, atq̄, dijs
 Pæciemus sacra iusta, deinde etiam de reditu
 Cogitabimus, sit hic hospes absq̄, labore & tristitia
 Deductiōne sub nostra suam in patram terram deueniat,
 Gaudens actutum, etiam si valde procul sit.

Neque quisquam interea malis & damnis patietur
 Antequam ipse suam terram conscendat, hinc & deinceps
 Patriatur quacunq̄, ei satum Parceq̄, graues,
 laniato nerunt filo, quando ipsum peperit mater,
 Quod si quis immortalium Sciq̄, de caelo venerit
 Aliud quippiam hoc deinceps dy meditantur.

Semper enim etiam antea dy apparent manifestè
 Nobis, quando facimus inelytas Hecatombas:
 Conuuanturq̄, apud nos sedentes, sibi & nos
 Si autem aliquis & solus iens occurreret viator,
 Nullo modo occultant, quoniam ipsos propè sumus,

Quemad-

Alcinoüs Phæ-
 aces de hospiti-
 te alloquitur.

Ὡς ἄρ' ἰχθυόωντες τε καὶ ἄγρια φύλα γιγάντων.

Τὸν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ἀλκίνο', ἀλλό τι τοι μελέτω φρεσίν. ἐγὼ ἔγωγε
 Ἀθανάτοισιν ἔοικα τοὶ ἔρανόν ἀριῶν ἔχρῳσι,
 οὐδέμας, κἀδὲ φυλῶ, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν.
 οὐστίνας ὑμεῖς ἴτε μάλις ὀχέοντας οἰζῶν
 ἀνδρώπων. τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσοσάμιον.
 καὶ δ' ἔπ κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μὴθησαμίην,
 Ὡσπερ γὰρ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.

Ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἔασατε κηδόμενον ἄρ.
 οὐ γὰρ τι συζεῖν ὅππῃ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἐπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσαοις ἀνάσκει,
 καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πάντος ἔχοντα.
 Ὡς καὶ ἐγὼ πάντος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ ἴ μάρ' αἰεὶ
 ἐδέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν. ἐκ δέ με πάντων
 ἀπιδάφει ὄσ' ἔπαθον, καὶ ἐνὶ πλείστασι ἀνώγει.
 Ὑμεῖς δ' ὀτρυνέετε ἄμ' ἠοὶ θαινομένηφι,
 Ὡς κέ με τὸν δύσηνον ἐμῆς ὀπιβήσετε πάτρης,
 καὶ ἄρ' πολλὰ παθόντα. ἰδόντα με καὶ λίποι αἰῶν
 κτησὶν ἐμίω δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευσεν
 Πηλεπήμεναι τὸν ξένον, ἐπεὶ καὶ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἀπείσαν τ' ἔπρον θ' ὅσον ἠέλεο θυμῶς,
 οἱ μὲν κηκχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπεήειπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Παρ δέ οἱ ἀρήτη τε καὶ ἀλκίνοσ' ἀεικελῆς
 Ἡδίων ἀμφιπόλοι δ' ἀπεκόσμεον ἔν τε αὖ δαιμόν.
 τοῖσιν δ' ἀρήτη λάοκάλειν ἤρχετο μύθων,
 (Ἐγὼ γὰρ φαῖός τε χιτῶνά τε, εἴματ' ἰδοῦσα
 καλὰ, πᾶρ' αὐτῆ τεύχε σὺ ἀμφιπόλοισι γυναιξί.)
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πρῶτοντα προσηύδα,
 ξῆνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῆ,
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν;
 οὐδ' ἠὲ σὺς ὅππῃ πάντων ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;

τίω δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ἀργαλέον βασίλεια διδυκεῖως ἀγορεύεσθαι
 κηδὲ, ἔπει μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἔρανόωντες.

Quæmadmodum Cyclopesq; & agrestes gentes Gigantum.

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses:

Alcinoe, aliud quid tibi cura sit mentibus, non enim ego

Immortalibus similis sum, qui cælum latius habitant,

Neq; corpore, neq; indole, sed mortalibus hominibus,

Quos vos scitis maximè deuchentes arumnam

Hominum, quibus in doloribus aequalis sum.

Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,

Qua cum certè omnia deorum voluntate passus sum.

Sed me quidem cœnare sinite dolentem quamvis:

Non enim odioso ventre peius aliud

Est, qui iubet sui recordari necessitate:

Et valde afflicto aliquem. & in mentibus dolorè habentè.

Sic & ego luctum quidè habeo mentibus, hic. a. valde semper

Comedere iubet, & bibere, & me omnium

Obluisci facit, quacung; passus sum, & repleri iubet:

Vos autem festinate simul atq; aurora apparuerit,

Vt me in felicem meam imponatis in petriam,

Quãvis multa passum, & ubi semel videro, etiã relinquat vitã

Nempè possessionè meam famulosq; et altã magnã domã.

Sic dixit, hi autem omnes laudabant & hortabantur

Deducere hospitem quoniam decenter dixit.

Sed postq; libaueruntq; biberuntq; quãvis voluit animus

Hi quidem dormituri iuerunt domum & nusquãq;

Sed in domo relictus est diuina Vlysses,

Apud. a. ipsum Areteq; et Alcinoi diuina-specie-præditus

Sederunt, famule autem auferebant & asa conuiuq;.

His autem Arete albis- & lais incepit verba.

(Agnouit enim pallium & tunicam, vestimenta videnti

Pulchra, quæ ipsa fecerat cum ancillis mulieribus.)

Et ipsum alloquens verba pennatæ dixit:

Hospes hoc quidem te primùm interrogabo ipsa.

Quis & unde & genus & errorum? quis tibi hæc vestimenta dedit?

An non dicu in mare errans huc & enisse?

Hanc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses:

Difficile regina perpetuo sermone commemorare

Dolores, quoniam mihi multos dederunt dii cælestes.

Vlysses inter-
rogatus Arete
suos labores
exponit.

Τὸτο δὲ τοι ἔρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξαι.
 Ωρυγίη τις νῆσος ἀπὸ πηλοῦθεν εἰν αἰλί κείται,
 Ενθα μὲν ἄτλαντος θυγάτηρ δολέεσσαι χαλυψά
 Νάϊει ἐϋπλόκαμῳ δεινῇ θεῶς· ἠδὲ τις αὐτῇ
 Μίσγεται ἔτε θεῶν ἔτε θυγατρὶ ἀνδρώπων.
 Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δούλιον ἐφέστον ἤγαγε δαίμων
 Οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα πολὺ ἀργῆπυ κεραινώ
 Ζῶς * ἔλσας ἐκέασε μέσση ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιτον ἑσθλοὶ ἐταῖροι
 Αὐτὰρ ἐγὼ τρώπην ἀλκῆς ἐλαῖν νεὸς ἀμφιερίσσης,
 Εννήμῳ φρόνιμῳ· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 Νῆσον ἐς ὀρυγίην πέλασαν θεοὶ, ἐνθα χαλυψά
 Νάϊει ἐϋπλόκαμῳ δεινῇ θεῶς· ἢ με λαβῆσα,
 Ενδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἐστρεφαν, ἠδὲ ἔφρασε
 Θῆσεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡμάτα πάντα·
 Ἀλλ' ἐμὸν ὑποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 Ενθα μὲν ἐπῴαυτες μένον ἔμπεδον, εἴματα δ' * αἰεὶ
 Δάκρυσι δεύεσκον τά μοι ἀμβροτὰ δῶκε χαλυψά·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄσδον μοι ὀπιπλόμανον ἔτος ἦλθε,
 Καὶ τότε * δὴ με κείδασεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
 Ζημὸς ὑπ' ἀργερίης, ἢ καὶ νόθῳ ἐστράπετ' αὐτῆς.
 Πέμπει δ' ὅππ' ἄρδῃς πολυδύσκου, πολλὰ δ' ἔδωκε,
 Σίτον καὶ μέθυ ἠδὲ καὶ ἀμβροτὰ εἴματα ἔασεν
 Οὖρον ὃ πρὸς ἔκκεν ἀπῆμονά τε λιαρὸν τε.
 Ἐπτακαίδεκα μὲν πλέον ἡμάτα ποντοπορέων,
 Οκτωκαίδεκάτη δ' ἔφρανή ὄρεα σκιδόντα
 Γαίης ὑμειτέρης· γνῖθισε δέ μοι φίλον ἦτορ
 Δυσμύβρον, ἢ γὰρ ἐμείλων ἐπὶ ξυρῶσεσσι δίζυι
 Πολλῶ, τίμω μοι ἐπῴρασε ποσιδάων ἐνοσίχθων,
 Ως μοι ἐφορμίσσας ἀνέμοις, κατέδησε κείδ' ἴσους,
 Ωεινεν ὃ θάλασσαν εὐδέσφατον, ἐδέη κῦμα
 Εἶα ὅππ' ἄρδῃς εὐδινὰ σπείροντα φέρεσθαι.
 Τίμω μὲν ἔπειτα θυέλλα διεσπείδασ', αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ
 Νηρόμενῳ τόδε λαῖτμα διέτμαζον, ὄφρα με γαίῃ
 Τμητέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἀνέμῳ τε καὶ ὕδρι.
 Ενθά κε μ' ἐμβοάνοντα βιήσατο κῦμα ὅππ' ἄρδῃς
 Πέτρης πρὸς μεγάλησι βαλὸν καὶ ἀτερπέῃ χάρει.

Nec corpore, neq; indole: quandoquidem nequaquam decet,
Mortales cum immortalibus corpore & forma contendere.

Hanc respondendo alliquitus est versutus Ulysses:

Veneranda dea, ne mihi ob hoc succenseas, scio enim ipse
Omnia recte, quare te prudens Penelope

Forma inferior est, proceritateq; coram aspectu.

Illa quidem mortalis est, tu, & immortalis & senij expert.

Sed etiam sic volo, & desidero diebus omnibus,

Domumq; redire, & reditum diem videre,

Quod si quisquam me male-mulctarit decorum in nigro pon-
Patiar in pectore habens patientem animum. (10,

Iam enim valde multa passus sum & multa pertuli

In fluctibus & bello, post qua & hoc accedat.

Sic ait, sol autem occidit & tenebrae subortae sunt:

Venientes autem hi in secessum spelunca caua,

Obletabantur amore, iuxta se manentes,

Quando a mane genita apparuit roseis digitis aurora

Continuo Chlenamq; tunicamq; induit Ulysses,

Ipsa vero candidam stolam ingentem induit Nympha,

Tenuem et gratiosam, & ornatae circumposuit lumbis

Pulchram, auream, & apiti autem imposuit calyptram,

Et tum tandem Ulyssi magnanimo apparabat profectioñe.

Dedit quidem et securim magnamabilem in manus,

Ferream, string, acuminatam, ceterum in ipsa

Manubrium perpulchrum, oleaginum, fabre factum.

Dedit vero deinde a sciam politam, dux vero via erat

Insula ad extrema oram, sibi arbores proceras enatae erant

Clethra, populusq;, abietq;, in caelum pertingens,

Arida dudum vehementer qua ei nauigarent leuiter,

Ceterum postquam ostendit sibi arbores longa creuissent,

Rediit quidem domum Calypso diua dearum.

Ceterum ipse scindebat ligna, celeriter ei absoluebatur opus

Viginti autem diebus desecit omnes, dolauit vero ferro,

Polsuit vero scite, & ad perpendicularum direxit,

Interea attulit terebrau Calypso diua dearum,

Terebrauit vero omnia & commisit inter se,

Clavis autem hanc & compagibus aptauit,

Parat nauem
Ulysses.

Οωπον τίς τ' ἔδαφ' ὅ νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
 Φορτίδος δ' ῥεῖναι, εἰς εἰδὼς τεκτοσυμῶν,
 Τόσσον ἐπ' ῥεῖναι χερδίω ποιήσαστ' ὀδυσεύς.
 Ἰχθια ἢ γήσας, ἀφάρων θάμεισι θάμινεοσι,
 Ποίει, ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπιγλάνιδεοσι τελέετα.
 Ἐν δ' ἰσὺν ποίει, καὶ ὀπίκμιον ἀμμενον αὐτῶ.
 Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσαστο, ὄφρ' ἰθιῶοι.
 Φράζεε δέ μιν ῥίπεοσι διαμφορὲς οἰσύνηοσι,
 Κύματος εἴλαφ' ἔμεν· πολὺ δ' ἐπεχεύαστο ὕλων·
 Τόφρα δέ φαε' ἔνευκε καλυψῶ δ' ἰα θεάων,
 Ἰσία ποιήσασθαι· ὁ δ' ἐδ' τεχνήσαστο καὶ τά.
 Ἐν δ' ὑπέρας τε κάλοισ τε πόδας τ' ἐνέδησεν αὐτῆ·
 Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τῶ γε κατείρυσεν εἰς ἄλα δ' ἰαν.
 Τέτρατον ἦ μ' ῥέλυ, καὶ τῶ τετέλεστο ἅπαντα.
 Τῶ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἄπο νήσου δ' ἰα καλυψῶ,
 Εἴμαιτά τ' ἀμοιέσασθαι θυώδεα, καὶ λῶσασθαι.
 Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλαν' οἴνοιο
 Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μίξαν· ἐν ἢ καὶ ἦια
 Κωρύκω, ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλὰ.
 Οὐρον ἢ παρῆκεν ἀπίμονά τε λιαρόντε.
 Γηδόσσω' ἢ ἄρω πέτασ' ἰσία δ' ἴος ὀδυσεύς·
 Αὐτὰρ ὁ πηδάλιῳ ἰδύνετο τεχνήντως
 Ἡμεν' ἢ· ἐδέ οἱ ὕπνος ὅπῃ βλεφαροῖσιν ἔπιπτε,
 Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὄψε δύνοντα βοώτιω,
 Ἀρκτον δ', ἠὲ καὶ ἄμαξαν ὀπίκλησιν χαλῆοισιν,
 Ἡ τ' αὐτὴ σφέρεται, καὶ τ' αἰεὶ ὄνα δοκεύει·
 Οἷν δ' ἀμμορ' ἢ ἐσὶ λοεστῶν ὠκεανοῖο.
 Τῶ γ' ἢ μιν ἀνωγε καλυψῶ δ' ἰα θεάων
 Ποντοπορᾶ ἔμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς ἔχοντα.
 Ἐπὶ δεξιὰ δὲ καὶ μὲν πλέεν ἦμα τα ποντοπορᾶων,
 Οκτωκαδέκατῃ δ' ἔφακῃ ὄρεα σκίοεντα
 Γαίης θαιήκων, ὅθι τ' ἀλγασον πέλεν αὐτῶ·
 Εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠροειδέϊ πόντῳ.
 Τὸν δ' ὄψ' αἰδιόπων αἰσίων κρείων ἐυσσίχθων,
 Τηλόθεν ἐκ σελύμων ὄρεων εἶδεν· εἶσατο γάρ οἱ
 Ἰππυλῶν. Πόντον ἢ ὀπίπλειων. ὁ δ' ἐχλάσαστο κηρόδι μᾶλλον·
 Κινήσας ἢ κέρη παρῆ ὄν μιν ἔθησαστο θυμῶν,

Quantum quisq; fundum navis circumscribet faber
 Oneraria lata, bene peritus fabrilis artis.
 Tantam latam ratem confecit Vlyffes,
 Tabulata & erigens, compingens frequentibus foris reclus
 Faciebat, ceterum longos asseres in summo imponebat:
 Et vero malum fecit, & antennam congruentem ei,
 Præterea temonem fabricavit, & gubernaret.
 Communiuit autem ipsam cratibus & ndiq; salignis,
 Fluctuum propugnaculū & forent, multā ingessit materiā:
 Interea vero linthea attulit Calypso diua dearum,
 Velis conficiendis, ille bene confecit & ista.
 Et rudentes antennarum & veli funes ligavit in ea.
 Vestibus sane hanc deduxit in mare vastum.
 Quartus dies erat, & ex absolutæ sunt omnia.
 Quinta vero demisit ab insula diua Calypso
 Vestesq; indutum odoratas, & lauatum.
 Imposuit autem & rem dea nigri & tiri
 Alium, alium aquæ magnum & viatica
 In peram, item ei posuit obsonia, animū firmantia plurimā:
 Ventam vero misit innocuum placidumq;
 Latus vero vento secundo extendit vela diuus Vlyffes,
 Ceterum ipse temonem gubernabat artificiosè
 Sedens, neq; ei somnus palpebris incidebat,
 Pleiadesq; contemplans, & tarde occidentem Booten,
 Vrsamq; quam & currum cognomento vocant,
 Qua ibidem vertitur, atq; Orionem obscrvat.
 Sola vero expertæ est aquarum Oceani.
 Etenim ipsam iusserat Calypso diua dearum
 Ponto navigare ad sinistram manum habentem,
 Septendecim quidem navigabat dies iter faciens marinū,
 Octodecima vero apparuerunt montes Umbrosi
 Terræ Phæacum, quæ proximum iter erat illi,
 Apparebat veluti scutum in obscuro ponto.
 Hunc vero ex Æthiopum terra rediens potens Neptunus
 E longinquo ex Selymorū montib. conspexit, cōspicatus erat
 Pontum navigans, hic efferbuit corde vehementius. (ei
 Mouens autem caput ad suum dixit animum:

Ω πόποι, ἢ μάλα δὴ μετεβέβησαν θεοὶ ἄλλως
 Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' αἰδιόπρεσιν ἔοντος·
 Καὶ δὴ θαλίῃσιν γαίης χερσὶν, ἐνθά οἱ αἴσω
 Ἐκφυζέειν μέγα * πείρας οἰζύθ' ἤμιν ἰχάνει.
 Ἀλλ' ἐπιμὲν μιν φημι ἄδλω ἐλάαν κακίτητος.

Ὡς εἰπὼν, στυγερῶν νεφέλας, ἐτάραξε ἧ πόντον,
 Χρῆσ' ἰστίαν ἀελών· πάσας δ' ὀρόβυθεν ἀέλλας
 Παντοίων ἀνέμων· σὺ δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὄραίρει δ' ὄρανόθεν νύξ.
 Σὺ δ' ἐδρός τε νότος * τ' ἔπεισε, ζέφυρός τε δυσαιῆς,
 Καὶ βορέης αἰθρηγμέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
 Καὶ τότε Ὀδυσῆθ' αὐτοζούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 Οχθήσας δ' αἶψα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμὸν·

ὦ μοι ἐγὼ θεῖλος, πένυ μοι μήκιστα γήθηται,
 Δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεῶν νημερτέα εἶπιν,
 Ἡ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατεῖσαι γαῖαν ἰκέδω,
 Ἀλλ' ἀναπλήσειν· τάδ' ἐν νῦν πάντα τελεῖται.
 Οἴοισι νεφέεσσι φειδέφει ἔρανον ἄρῶν
 Ζῶε, ἐτάραξε ἧ πόντον, ὅπασσ' ἔρχοισι δ' ἀέλλαι
 Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σὺς αἴπυς ὄλαθ' ἔθ'·
 Τεῖς μάκαρες δαυαοὶ καὶ τεσσάρησι οἱ τό τ' ὄλοντο
 Τροίην ἐν ἀρείῃ, χεῖν ἀτρείδῃσι φέροντες.
 Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θυπέειν καὶ πότμον ὀπασπεῖν
 Ἡμῶσι τὰ, ὅτε μοι πλείεσι χαλκήρεα δοῦρα
 Τρωῖες ἐπὶ ῥέμφαν ἀσπὶ πλείωνι δαυόντι·
 Τῶ κ' ἐλαχον κτερέων, καὶ μευ κλέθ' ἦρον ἀχαοί·
 Νῦν δὲ με λάβραλέω θανάτῳ εἰ μέρτο ἀλῶναι.

Ὡς αἶψα μιν εἰπόντ' ἐλάσεν μέγα κῦμα κατ' ἀκρης
 Δεινὸν ἐπισπύμενον, πρὶν ἧ χερσὶν ἐλέλιξεν.
 Τῆλε δ' ἀπὸ χερσίν αὐτὸς πίστε, πηδύλιον ἧ
 Ἐκ χειρῶν πρόσθηκα· μίσσην δὲ οἱ ἴσον ἔαξε
 Δεινὴ μισρομένην ἀνέμων ἐλδοῦσα θυέλλα.
 Τηλοῦ ἧ σπείρον καὶ ὀπίχριοι ἐμπέσει πέντη.
 Τὸν δ' ἄρ' ἰσπέβρυχα θῆκε πολὺν χεῖρον, ὃδὲ δεινὰ δὴ
 Αἶψα μάλ' ἀγροθίην μεγάλου ἰσπὸ κῦματος ὀρημῆς.
 Εἶματα γὰρ ἧ ἐβαύμισα τά οἱ πόρε δια κάλυψαν·
 Ὅψ' ἧ δὴ ῥ' αἶδω, ἔματος δ' ὄξυθ' ἔπυσεν ἀλμύ

O dī, profectō iam consultarunt dī aliter
 De Vlysse, cūm ego apud Æthiōpas essem:
 Atque adeo Phæacum terram propè, sibi ei fatum est
 Effugere magnam metam arumnarū, quæ ipsum occupant.
 Sed adhuc ipsum credo satis miseriarum subiturum.

Sic loquutus, collegit nubes, & commouit pontum
 Manibus tridente capto: omnes autem conceitauit procellas
 Omnium ventorum, nubibus autem operuit
 Terram simul & pontum, ruit autem è cælo nox.
 Simul Eurmsq; Notusq; incidit Zephyrusq; Vehemens,
 Et Boreas feruens ingentem fluctum pronoluens.
 Et tunc Vlyssis soluebantur genua & amicum pectus.
 Tristatus sane dixit ad suum magnanimum animum:

Heu me miserum quid mecum tandem fiet?
 Vereor, ne iam omnia dea Vera dixerit, (Nirem,
 Quæ me dicebat in mari priusq; in patriam terram perue-
 Dolores impleturum esse, ea certe nunc omnia perficiuntur
 Qualibus nubibus coronat cælum latum
 Iupiter, commouit autem mare: sequunt verò procella
 Omnium ventorum, nunc mihi præsent graue exitium.
 Ter beati Graeci & quater, qui quondam perierunt,
 Troia in lata Atridis gratificantes,

Vtinam ego debuissim mori, & fatum assequi
 Die illo, quando mihi plurimes ferratas hastas
 Troës contorserunt circa Achillem mortuum.
 Tum sortitus essem parentalia & meā gloriā celebrassent
 Nunc me tristi morte fatum est perire. (Graeci.

Sic certè ipsum loquutū pepulit ingens fluctus à vertice,
 Horrendum irruens, inuertit autem prorsus ratem.
 Longè vero à rate excidit, clauum autem
 Ex manibus proiecit, medium autem malum ei fregit
 Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
 Longè autem celum & antenna incidit ponto,
 Illum verò sub aqua detinuit longo tempore, neq; potuit
 Valde statim emergere, magni sub fluctus impetu.
 Vestes enim grauabant quas illi præbuerat diua Calypso,
 Tandem emerfit, ex ore autem euomuit falsuginem

Neptunus
 Vlysem tempore
 state quatit.

Vlysses exci-
 titur rate vi-
 pestatis.

ρ. πολλόν

Πικρῶν, ἧ οἱ * πολλὰ δ' ἀπὸ κράτος κελάρυσεν.
 Ἀλλ' ἴδ' ὡς χερσίν ἐπιλήθετο τειρόμενός τ' ἄρ,
 Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς.
 Ἐν μέσῳ ἧ χερσὶ ζε, τέλ' ὅθι σπυγὰτε ἀλεείνων.
 Τῷ δ' ἐφόρει μέγα κύμα κ' ἴσον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ὣς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης φερέησιν ἀκάνθας
 Ἀντιπίον, πυκινὰ δὲ σπυγὰ ἀλλήλοισιν ἔχονται.
 ὣς τῷ αὖ πέλμας ἀνεμοὶ φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ἄλλοτε μὲν τε νότ' ὅθι βορέη σπυγὰλεσκα φέρεαθ,
 Ἄλλοτε δ' αὐτ' ἐδρ' ὅθι ζεφύρου εἴζασκα διόκειν.

ρ. δ' εἶδεν
ρ. ὑδάσια

Τὸν * ἧ εἶδεν χερσὶ δουρὶ καλλίσουρ' ἵνα
 Λάκοθεν, ἧ σπυγὰ μὲν ἔλυ βροτὸς * ἀυδίασκα,
 Νῦν δ' ἄλός ἐν πλάγασιν θεῶν ἐξέμμορε πμῆς.
 Ἡ ῥ' ὀδυση' ἐλεύσεν ἀλάμενον, ἀλ γέ ἔχοντα,
 Λιθίη δ' εἰκῆα * ποτῆ ἀνεδύσατο λίμνης.

ρ. ποτῶ
ρ. καὶ μιν
ὄθι μῦθον
εἶπεν,

Ἰξε δ' ὄπι χερσίν * πολυδέσμη, εἶπέ τε μῦθον·
 Κάμμορε, τίπτε τοι ὄθι ποσιδάων ἐνασίχθων
 Ὀδύσειτ' οἰκίπλωε, ὅπ τι κακὰ πολλὰ φυτῶει;
 Οὐ μὲν δὴ σε κατὰ φθίστι μάλα τ' ἄρ μενείων.

ρ. ἔρξον.

Ἀλλὰ μάλ' ὄθ' * ἔρξαι, (δοκέεις δέ μοι εἶ ἀπνύσσειν)
 Εἴματα πῦτ' ἀποδύε, χερσίν ἀνεμοὶσι φέρεαθ
 Κάλλιπ' ἀτὰρ χερσὶ κέων, ὅτι μάλο νόσου
 Γαίης φαιήκων, ὄθι τοι μοῖρ' ἔστιν ἀλύξαι.

ρ. στέγειοι

Τῇ ἧ τόδε κρήδημον ἴσθ' * στέγειοι ταύουσαι
 Ἀμβροτον, ἴδεν τοι παθίειν δέ τ' ὄθ' ἴδ' ἀπολέειθ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ χερσὶν ἐσάψαι ἠπειροιο,
 Ἀψ' ἀποδυσάμεν' ὅθι βαλέειν εἰς οἶνοτα πόντον,
 Πολλὸν ἀπ' ἠπειρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέδιαι.

ὣς αἶα σπυγὰσκα θεῶν κρήδημον ἔδωκεν,
 Αὐτὴ δ' ἀψ' εἰς πόντον ἔδωκετο κυμαίνοντα,
 Λιθίη εἰκῆα· μέλαν δὲ ἐκ κύμα κάλυψεν.
 Αὐτὰρ ὁ μορμύειξε πελύτλας δ' ἴθ' ὀδυσεύς,
 Οὐλίπους δ' αἶα εἶπε σπυγὰ ὄν μεγαλήτορα θυμὸν·
 Ἐμοὶ ἐγὼ, μή τις μοι ὑφαίησσι δόλον * ἄλλον
 Ἀσπυγὰτων, ὅτε με χερσίν ἀποβλιῶαι ἀνάξει.
 Ἀλλὰ μάλ' ἔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἕκαστ' ὀφθαλμοῖσι
 Γαῖαν ἐγὼν ἴδόμεν, ὅτι μοι σπυγὰ φύξιμον ἔσθ'.

ρ. ἄντι

Amaram, quæ ei copiosa à capite defluebat,
 Sed neq; sic raris oblitus est, tamen si afflictus,
 Sed impetu factò in fluctibus apprehendit eam.
 In medio autem sedit finem mortis effugiens, (illuc,
 Hanc ferebat ingens fluctus per Sendarum impetū huc atq;
 Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert spinas
 Per campos, densæ autem inuicem coherent:
 Sic illam per mare venti ferebant huc atq; illuc.
 Interdum quidem Notus Borea obiectabat et ferret,
 Interdum, & rarus Euræus Zephyro cessat et persequeretur.
 Hunc vidit Cadmus filia pulchris-talis Ino
 Leucothœa, quæ antè quidem erat mortalis vocem habens:
 Nunc & maris in fluctibus deorum sortita erat honorem.
 Hac Ulysses miserta erat vagabundum dolores habentem,
 Mergo verò assimilis solatu emerfit è gurgite,
 Sedit autem in rate, et ipsum sermone alloquuta est:
 Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens,
 Iratus est ferociter quod tibi mala multa ingerit?
 Non iam te perdet licet hoc summo opere sitidens,
 Sed certè sic fac, Sideris mihi non imprudenter facturus,
 Vestibus his exutus, ratem sentis ferre
 Derelinque caterùm manibus ratans quærè reditum
 Ad terram Phœacum, sibi tibi satum est effugere.
 Accipe hanc vittam et sub pectore extendas
 Immortalem neq; tibi sic pati timor, neq; perire.
 Porro postquam manibus contingens litus,
 Rursus resoluens projice in nigrum pontum,
 Longè à continente ipse autem seorsum auersus sis.
 Sic certè loquens dea vittam dedit.
 Ipsa vero rursus in pontum ingressa est fluctuantem,
 Mergo adsimilis, niger vero ipsam fluctibus obtexit.
 Caterùm ipse basitabat patiens diuus Ulysses,
 Ingemiscens, & dixit ad suum magnanimum animum:
 Heu mihi ne quis mihi seruat dolum alium
 Immortalium, quando me à rate descendere iubet,
 Sed facile neut, quem parbo, quoniam longè ab oculis
 Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium esse,

Ulysses na-
 fragus à L-
 cothœa iu-
 tur.

Ἀλλὰ μάλ' ὄδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι ἔτι) ἄριστον.
 Ὄφρ' αὖ μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίησιν ἀήρη,
 Τόφρ' αὖτ' ἐμὲ μανέω καὶ τλήσομαι ἄλλα πάθων.
 Αὐτὰρ ἐπιπύ δέ μοι θεσίλω διά κῦμα πινάξῃ,
 Νήξομ'· ἐπεὶ ἔμην τι πέρα προνοῆσαι ἀμεινον.
 Ἔως ὁ τῶνδ' ἄρμαυε χεῖρ' ἔφρανα * καὶ χεῖρ' ἑυμόν,
 Ὄρσε δ' ὅπῃ μέγα κῦμα ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Δεινόν τ' ἀγχαλέον τε κατ' ἠραφές· ἤλασε δ' αὐτὴν.
 Ὄς δ' αἴεμος ζαῆς ἠῶν θεμῶνα πινάξῃ
 Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ' τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
 Ὄς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ ὀδυσαεὺς
 Ἀμφ' ἐνὶ δούρατι βῆνε, κέληδ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
 Εἶματα δ' ἔξαπέδυε τὰ οἱ πύρε δ' ἰα χαλυβῶ.
 Αὐτίκα δ' ἤ κρήδεμνον ἔσπεδ' ἑρροιο ταύνασεν·
 Αὐτὸς δ' ἑρρωίης αἰὲ κατ' ἔπεσε χεῖρε πετύσσας.
 Νηχόμεναι μομαῶς, ἴδε δ' ἤ κρείων ἐνοσίχθων,
 Κινήσας δ' ἤ κέρη ποτὶ ὄν μωθήσαστο θυμόν,
 Οὐτὼ νυῦ κακὰ πολλὰ παθῶν ἀλώωχ' ἔπόντον,
 Εἰσέκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης.
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς σε ἔολπα ὀνόσασθευ κακότητος.
 Ὄς ἄρα φωνήσας, ἴμασιν καλλίτερας ἵπποις,
 Ἰκτο δ' εἰς αἰγὰς ὄθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
 Αὐτὰρ ἀθύμαλῃ κούρη διὸς ἄλλ' ἐνόησεν·
 Ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κετέδυσσε καλῶδοις,
 Πάυσασθε δ' ἐκέλευσε καὶ δὴνθῶναι ἀπαντας·
 Ὄρσε δ' ὅπῃ κραπιὸν βορέην, πρὸ δ' ἤ κῦματ' ἔαξεν,
 Ἔως * ὅγε φαιήκεσι φειληρέτμοισι μιγείῃ
 Διοτρηγῆς ὀδυσαεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας,
 Ἐνθα δύναι νύκτας * δύο δ' ἴματα κόματι πηγῶ
 Πλάζετο πολλὰ δέ οἱ κραδίη πρὸ πύσσεται ὀλεθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ στήτορ ἤμῃρ ἐνπλόκαμος τέλεισ' ἦώς,
 Καὶ τότε ἔπειτ' αἴεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλιῶν
 Ἐπέετο νῆωμίνῃ· ὁ δ' ἄρα θηρῶν ἑῖσι δὲ γαῖαν,
 Οὐδ' μάλ' αἰετῶν, μεγίστη ἔσπεδ' κῦματος ἀφθίης.
 Ὄς δ' ὅταν ἀσπᾶσι βίοςτος πύσσεται φανείῃ
 Πατρὸς, ὅς ἐν νόσῳ κείται κρατέρ' ἄλλα πάθων,
 Διερὸν πηκόμεν * , συζυγὸς δέ οἱ ἐχθρᾶ δαίμων,

Sed sic faciam, videtur vero mihi esse optimum.
 Quam diu sanè ligna in compagibus compacta perstiterint,
 Tandem hic manebo & sustinebo dolores patiens.
 Caterum postquam mihi iracem fluctus discusserit,
 Natabo, nam nihil promptum est excogitare commodius.
 Dum ille hac cogitabat in mente & in animo,
 Excitavit ingentem fluctum Neptunus terra-quassator,
 Horrendumq; grauem & excelsum: impulit. a. ipsum.
 Veluti. a. ventus vehementer- spirans palcaru acruum con
 Aridarum, quas quidem dissipat alias aliò: (quassat
 Sic ipseus turbulata longa dispersit, porro Vlysses
 In unum lignum conscendit, veluti equum diuaricatis tibijs
 Vestes. a. exuit, quas ei praeiuit diua Calypso. (impellens:
 Statim autem vittam sub pectus extendit,
 Ipse autem pronus in mare cecidit manus extendens,
 Natam cupidus, vidit vero potens rex Neptunus,
 Mouens vero caput ad suum loquutus est animum,
 Sic nunc mala plurima passus erra per mare,
 Donec ad homines a-Ioue nutritos accedam:
 Sed neq; sic te spero irrisurum erumnas,
 Sic certe loquutus impulit pulchricomos equos.
 Peruenit autem ad Aegaei ubi est inelyra domus sunt,
 Caterum Pallas filia Iouis alia cogitavit.
 Atq; aliorum ventorum obscuravit vias:
 Quiescere vero iussit, & consopitos esse omnes.
 Excitavit autem velocem Boream, fluctus autem fregit,
 Donec ipse Phaaciae rei nautica studiosis misceretur
 Inelytus Vlysses, morte & satocuitato effugiens.
 Hic duas noctes, duosq; dies in fluctu nigro
 Errabat: saepe ei cor ante oculos proponebat mortem.
 Sed quando iam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
 Deinde tunc ventus quidem quieuit, atq; serenitas
 Erat tranquilla ipse vero prope conspexit terram,
 Valde acute prospiciens, a magno fluctu leuatus.
 Ut autem desiderata vita filijs apparet
 Patri, qui morbo decumbit immensos dolores patiens,
 Diu contabescens, infestus autem et ingruit demer:

Neptunus in
Vlysses sequi

28. Ασπασίως

Ασπασίον δ' ἄρα τὴν γε θεοὶ κακίητος ἔλυσαν·
 Ως ὀδυσῆ' ἀσπασὸν εἰῖσσυτο γαῖα καὶ ὕλη·
 Νῆγε δ' ἐπειρόμεν ὅ ποινὴν ἠπίερα ὀπιβύλαι·
 Ἀλλ' ὅτε πῶσον ἀπῆν, ὄωσον τε γέγωνε βοήσους,
 Καὶ δὴ δούπον ἄκουσε ποτὶ σπλάγγεσσι θαλάσσης.
 Ρόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπίεραιο
 Δεινὸν ἐρράζομενον, εἴλυτο δ' αἰὲς ἄλως ἀγρη.
 Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, ἐδ' ὀπιαγαί.
 Ἀλλ' ἀκτῶν προσβλήτες ἔσαν, σπλάγγες τε πάροι τε.
 Καὶ τότε ὀδυσῆ' ἄλυτο γουμάτα καὶ φίλον ἦτορ,
 Οχθήσους δ' ἄρα εἶπε φρεσὶν ὄν μεγαλήτορα θυμῶν,
 Ω μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀγπεία δῶκαν ἰδέσθαι
 Ζῆς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,
 Ἐκβασίς ἔπι φαίνεθ' ἄλως πολιόσσο θυράζε.
 Ἐκτοσθεν μὲν γὰρ πάροι ὄξέες, ἀμφὶ δ' κῦμα.
 Βέβρυχεν ῥόδιον, λιπὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
 Ἀγχιβαθῆς δ' ἰθάλασσι· καὶ ἔπος ἐστὶ πόδεσσι
 Στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυζέειν κακότητα,
 Μήπως μ' ἐπιβαίνοντα βάλῃ λίθου ποτὶ πέτρη
 Κῦμα μέγ' ἀρπάξαι, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὄρμη.
 Εἰ δέ κ' ἐπ' ἄλλοις παρανήξομαι, λῦπου ἐφάρμα
 Ηἰόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 Δείδω μή μ' ἐξούτις ἀναρπάξασσι θυέλλα
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρον βαρέα σενάχοντα,
 Ἡ ἐπ' μοι καὶ κῆρ ὅπως αὖθις μέγα δαίμων
 Ἐξ ἄλλος, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς ἀμφιπέτρη.
 Οἶδα γὰρ ὡς μοι ὀδύσσει κλυτὸς ἐννοσῆσαι ὅ.
 Ἔως ὅ τῶνδ' ὄρμαινε χεῖρ' ἔφρα καὶ χεῖρ' ἰθυμῶν,
 Τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρον τρηχέαν ἐπ' ἀκτῶν.
 Ἐνδ' ἀπὸ ρινός τε δούσθη, σιμὴ τ' ὄσε' ἀράχθη,
 Εἰ μὴ ὅπῃ φρεσὶ θῆκε θεὰ Γλαυκῶπις ἀδύμη.
 Ἀμφοτέρησσι δ' ἄρσιν ἐπασύμεν ὅ λάβε πίστες,
 Τῆς ἔχετο σενάχων, εἰσὶς μέγα κῦμα παρήλα.
 Καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπέλυξε· παλιρρόδιον δέ μιν αὔτις
 Πλήξεν ἐπασύμενοι, πηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντην.
 Ως δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξήκαμένοιο
 Πρὸς κοτυληφόνοφιν πυκινὰ λάγυγες ἔχοντα·

Vlyſſes ad Ph-
acenes defe-
tur.

Optatò verò hunc dij à morbo liberarunt:
Sic Vlyſſi optatò apparuit terra & ſylva.
Natabat verò nitens pedibus continentem conſcendere,
Sed cum tantum abeſſet, quantum auditur clamans,
Ilicò ſonitum audiuit ad ſcopulos maris,
Murmurabat ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendū eructans, obilucta. a. crāt omnia maris aſpergines:
Non enim erant nauium portus capaces neq; ſeceſſus,
Sed littora proſecta erant ſcopuliq; ſaxaq;
Tunc Vlyſſi ſoluta ſunt genua & charum cor.
Ingemiſcens verò dixit ad ſuum magnanimum animum:
Hæc mihi poſtquam terram inſperatam dedit ſidere
Iupiter, atq; adeò has undas ſulcans penetraui,
Egreſſus niſquam apparet ex mari cauo foras.
Extra enim ſaxa acuta, undiq; autem fluctus
Fremuit impetuoſus, plana verò eminet petra:
Prope autem profundum mare, & nullo modo licet pedibus
Conſiſtare ambobus, & effugere arumnas.
Ne fortaiſſe egredientem iactet ad lapidoſam rupem.
Fluctus magnus abripiens ſanus verò mihi erit conatus.
Si verò adhuc ſolitā natabo ſi alicubi inueniam
Littora fluctu percuffa portusq; maris,
Vereor ne me ruruſus abripiens procella,
Pontum in piſcoſum auferat grauiſter ingemiſcentem,
Aut etiam mihi & cetera immittat magnus deus
Ex mari, ſelut plurima nutrit clara Amphitrite,
Non enim quam mihi inſenſus eſt inelytus Neptunus.
Interea dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,
Interea ipſum magnus æſtus tulit ad aſperum litus.
Ibi ſane cutem lacerat ſimulq; oſſa fregiſſet,
Niſi in mentem indiſſet dea caſſa Minerua.
Ambabas verò manibus irruens apprehendit petram,
Quam amplectebatur ingemiſcens donec ingēs fluctus præ-
Et hunc ſic effugit, retrofluens ipſum ruruſus (teriſſet,
Percuſſit irruens longe autem ipſum iniecit ponto.
Sicut Polypodis è ſuo domicilio extracti
Accumbulis multi lapilli adhaereſcunt;

Ὡς τὸ πρὸς πέτρῃσι δρασειάων ὑπὸ χειρῶν
 Ρινοὶ ἀπέδρουσαν, τὸν δ' ἄγε μέγα κύμα κέλυψεν.
 Ἐνθά κε δὴ δύσιν ἔπαρ' ἄρον ὤλετ' ὀδυσαυτός,
 εἰ μὴ ὅτι φροσυῶν δῶκε γλαυκῶπις ἄθλιον·
 Κύματ' ἔξαναδύς τά τ' ἐρδύετο ἠπειρόνδε,
 Νῆχε παρέξ ἑσγαῖαν ὀρώμενον, εἴπου ἐφάροι
 Ηἰόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο χεῖρ' ἄμα καλλιρόοιο
 Ἰξε νέων, τῆ δ' ἠοὶ εἰείσατο γαῖρ' ἄειστος,
 Λεῖτ' ἔπεσάων, καὶ ὅππ' σπῆπας λυῖ ἀνέμοιο·
 Ἐγνω δ' ἔπαρ' ἔοντα, καὶ εὐξάτο ὄν χεῖρ' ἑυμὸν.

28. πολύλλιστον

Κλυθὶ ἀναξ' ὅστ' ἔοσι· πολύλλιστος δὲ σ' ἰκαίω,
 φάειων ἐκ πάντοιο ποσειδάων' ἐνίπας.
 Αἰδοῖ' ἔστι καὶ ἀδυνάτοισι θεοῖσιν
 Ἄνδρῶν, ὅσπ' ἴκηται ἀλώμενον, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
 Σόν τε ῥόον τε σά τε ρουῖατ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας·
 Ἄλλ' ἔλεαρς ἀναξ' ἰκέτης δέ τοι εὐχόμεαι (εἶ).

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἔδον ῥόον, ἔχε δ' ἄγε κύμα·
 Πρόδε δὲ οἱ ποίησε γαλιώλυ, τὸν δ' ἐσάωσεν
 Ἐς ποταμοῦ περὶ χεῖρας· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψα.
 Χεῖρας τε σιβαράς· ἀλλ' ἄρα δέδμητο φίλον κῆρ,
 Ὡς δὲ δ' ἔχε παῖτα· θαλάσσα δὲ κήκισ πολλή·
 Ἄν σῶμα τε ρῖνας τε· ὁ δ' ἄπιδυστος καὶ ἀναυδός
 Κεῖτ' ὀλιγηπιλέων, χάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκαθεν.
 Ἄλλ' ὅτε δ' ἠρ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ὑπὸ ἑορῶσε θεοῖο·
 Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθῆκεν,
 Ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κύμα χεῖρ' ῥόον· ἀψ δ' ἄρ' ἰναὶ
 Δέξατο χεραὶ φίλησιν, ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
 Σχοίνῃ ὑπεκλίνθη, κύσε δ' ἔξιδωρον ἀφραν.
 Οὐχόσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμὸν,

Ὡ μοι γὰρ, τί πάθω, τί νύ μοι μήκιστα γήηται.
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δισκιδέα νύκτι φυλάξω,
 Μὴ μ' ἀμυδὸς σίβη τε κακὴ καὶ θῆλις ἔερση
 Ἐξ ὀλιγηπιλῆος δαμάσῃ κεκαφνότα θυμὸν.
 Αὐρῆ δ' ἐκ ποταμοῦ ψυγῆ πνέει ἠῶσι πρὸς.
 εἰ δέ καν ἐς κλιτῶ ἀναβάς καὶ δάσκιον ὕλλω,

Θάμνοι

Sic huius ad scopulum fortibus à manibus
 Curis lacerata erat, hunc vero ingens fluctus obtexit,
 Ibi tandem infelix præter fatum obijisset Vlysses,
 Nisi prudentiam indidisset casta Minerva,
 Ex fluctu emergens qua propellitur ad litus,
 Præternatabat in terram circumspiciens sicubi inuenerit
 Littoraq; fluctibus percussa portusq; maris,
 Sed quando certe flumini ad hostia pulchri fluentis
 Puenit natans, illic ei visus est locus optimus
 Aequabilis petris, & tectum erat a Ventis.
 Agnouit autem profluentem, & supplicauit suo in animo.
 Audi rex quisquis es, valde supplex ad te venio
 Fugiens ex ponto Neptuni iras,
 Venerabilis quidem est etiam immortalibus dijs
 Ex hominib; quicunq; venit errans, quemadmodum ego nunc
 Ad tuum fluentum, tuaq; genua accedo plurima passus.
 Sed miserere rex, supplex tibi esse præ me fero. (etum
 Sic ait, ille continuo sedauit suum fluentem, continuuit et flu
 Ante eum fecit tranquillitatem, hunc autem seruauit
 In fluminis ostijs, ille vero utrunq; genu flexit.
 Manuq; sortes, mari enim afflictus charum cor erat.
 Timebat vero corpore toto mare, a manabat copiosum,
 Per cuius margiq;, ille vero absq; anheliu & voce
 Iacebat animo deficiens, & chemes a ipsum defatigatio inua
 Sed postq; respirauit, et in mente animus collectus est, (serat.
 Tum certe vitam à se soluit dea,
 Et ipsam ad flumen in falsuginosum immisit,
 Rursus, a. serbat ingens fluctus per aqua-decursum statim
 Suscepit manib; charis, ille vero ex flumine secedens (a. Ino
 Iunco recubuit, osculatus vero est almam tellurem.
 Ingemiscens sane dixit ad suum magnanimum animum,
 Heu mihi quid patiar, quid mecum tandem fiet?
 Si etiam in flumine difficilem noctem excubias egero
 Timeo ne me simul frigus malum & vegetans vos
 Imbecillitate conficiat afflictum animum.
 Aura autem ex flumine frigida spirat matutino tempore.
 Si vero ad clemens conscendens & umbrosam flumem
 - arbusculis

Ad naufrag
 Vlyssis præ
 Callio refl
 xum sistit.

Vlysses ex
 nitur terra.

ζε. ἔκει

Θάμνοις ἐν πυκνοῖσι καταδρατῶ, * εἴ με μεδέειν
 Ρίγος καὶ χάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνῳ ἐπέλθῃ,
 Δείδω μὴ θῆρασιν ἔλωρ καὶ κύρμα θύωμαι.

Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοῦσατο κέρδιον (εἶ).

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς ὕλιν· τίω ἧ γαστρὸν ὕδατῳ ἔδραν
 Ἐν περὶ φαινομένῳ, δοιούς δ' ἄρ' ἰσπῆλυθε θάμνοις
 Ἐξομόθεν περὶ ὠπας· ὁ μὲν, φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.

ζε. Οὐδ' αὖ
 τίλ.

Τὸς μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων διάει μὲν ὄψρον ἀέντων,
 Οὐδέ ποτ' ἠέλιῳ φαέθων ἀκπῆσιν ἔβαλλεν.

Οὐτ' ὄμβροτ' ἀρῆσθε διαμῶρες· ὡς ἄρα πυκνοὶ
 Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὐς ὕπ' ὀδυσεύς

Δύσετ'. ἄφαρ δ' ἀνὴρ ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 Εὐρεΐαν· φύλλον γὰρ ἔλω χύσις ἠλιδα πολλή,

Ὅσον τ' ἢε δύω ἢε τρεῖς ἀνδρας ἔρουθ
 Ὡρη χειμερῆ· εἰ καὶ μάλα σφ' χαλεπαῖνοι.

Τίω μὲν ἰδῶν γήθησε πολύτλας δῖος ὀδυσεύς·

Ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτρῳ, χύσιν δ' ἐπιχεύατο φύλλων.

Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν ἀποδῆ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,

Ἀγροῦ ἐπ' ἐραπίης, ἢ μὴ πάρα γείτονας ἄλλοι,

Σπέρμα πυρὸς σόζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αἴοι.

Ὡς ὀδυσεύς φύλλοισι καλύψατο. τὰ δ' ἄρ' ἀδύω

Υπὸν ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα

Διεπονέθ' χαμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔ ας τῆς ὀμήρου ὀδυσεΐας.

ΑΘΗΝΑ ἰπιστάσα ὅτισε ναυσικήα τῇ ἀλκινόε θογ
 τῆς, κελύει αὐτῇ τίω ἰοθῆτε ἐπὶ πῆλα μὲν ὠγαθῶν
 πηλώειν· πηλοῖσι γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμοι. ἢ ἢ τὸ κελύει
 ποιεῖ· ἐπιπῆ παύζει μὲν τῶν θρακαπιῶν, ἀκούσας δ' αὐτῶν
 ὀδυσεύς ἔξυπνίξεται, καὶ δεηθεὶς ναυσικήας, ἰοθῆτε ἐ
 τρεφίω παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἐπιπῆ αὐτῇ εἰς τίω πόλιν.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Ζ ραψωδία.

Ζῆτε ἢ ναυσικήα κόμισ' ἐν χερσὶ ὀδυσεΐα.

Arbustis in densis dormiero, etiam si cesset
 Frigus & lassitudo, iucundus & mihi somnus irrepit:
 Vereor ne feris laceratio & prada siam.

Sic sane et deliberanti visum est satius esse.

Festinat ad sylvam, hanc autem prope aquam inuenit
 In circumspicuo loco, duo sane ingressus est arbusta.

Vna adnata hoc quidem olea stri, alterum autem olei.

Hic neq; ventorum perflat vis humida spirantium

Neq; unquam sol lucens radijs percussit,

Neq; imber penetrabat penitus, sic sane densa

Inuicem creuerunt alternatim intertexta qua Vlysses

Subijt, statim vero cubile messuit manibus suis

Latum, foliorum enim erat copia affatim ingens,

Quantum ad duos vel tres viros tegendos lat esset

Tempore hyberno, etiam si potissimum sauiat.

Illum quidem videns latatus est patiens diuus Vlysses.

In medio a. cubuit, copiam vero superingessit foliorum.

Quemadmodum cum quispiam torrem abscondit nigro

Agro in extimo, cui non adsunt vicini alij,

Semen ignis seruans, ut ne aliunde incedat:

Sic Vlysses folijs absconditus erat, huic sane Pallas

Somnum in oculis sudit, ut ipsum quiescere faceret citò

Ab anxio labore, charas palpebras abscondens.

O D Y S S E A E H O M E R I, A V T V I. compositionis argumentum.

MINERVA in somnio astans Nausicæ Alcinoi filiz,
 iubet illi vestes ad flumen adductas lauare, instare
 enim ei nuptias. Illa verò iussa fecit, deinde ludit cum an-
 cillis. Audiens autem ipsas Vlysses expergiscitur, & pre-
 catus Nausicæam, vestibus & cibo ab ipsa acceptis, sequu-
 tus est eam in urbem.

O D Y S S E A E H O M E R I V I. C O M- positio.

Z. Nausicæa benignè excipit in Scheria Vlysses.

Σ Ο μὲν ἔνθα κἀθευδε πολύτλας δὴ
ὀδυσεύς,

Ἰππῶ καὶ καμάτῳ ἀρημένῳ· αὐτὰρ
Διώνη

Βῆρ' ἐς φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τ' πόλιν·

Οἱ πρὶν μὲν πατ' ἔναλον ἐν δῖρου χόρῳ ἰσφρείης,
 Λαχρὸ κυκλώπων ἀνδρῶν ἰσφρλομορέοντων,
 Οἴσφρας σινέσκοντο, βίηφι δ' ὄφρτεροι ἦσαν.
 Ἐρπεν ἀνασήσας ἄγε ναυσίδοθ' Ἰφροειδῆς,
 Εἶπεν δ' ἐν θρεῖν ἕκασ ἀνδρῶν ἀλοησάων·
 Ἀμφὶ δ' τείχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκοις,
 Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδέσσατ' ἀφύρας.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηεὶ δαμείς αἰδέσδε βεβήκει·
 Ἀλκίνοθ' ἢ τὸτ' ἦρχε, θεῶν ἀπὸ μήδεα εἰδώς.
 Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Νόσον ὀδυσαπῆ μεγαλήτορι μητιόωσα.
 Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ὃ ἔνι κούρῃ
 Κοιμᾶτ', ἀθανάτησι θυλὺ καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορθ' Ἀλκινόοιο·
 Παρ' ἣ δὴ ἀμφίπολοι χερσίων ἀπο κάλλ' ἔχουσα
 Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θυραὶ δ' ἐπέκειντο φαειναί.
 Ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιῆ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Εἰδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο δῦμαντος,
 Ἡ οἱ ὀμνηλικῆ μὲν ἔειπε, κεχάριστο δ' ἔνυμν'·
 Τῆ μιν εἰσισημένη πρὸς ἴσθητον γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ναυσικάα, τί νυ σ' ὠδε μετῆμόνα γείνατο μήτις;
 Εἶματ' αὖ μὲν τοι κείτ' ἀκηδέα σιγαλέοντα·
 Σοὶ δ' ἰγάμος χερσὶν ὄσιν, ἵνα γέη χαλὰ μὲν αὐτίκ'·
 Ἐννυδαί, τὰ δ' ἵ τοῖσι παρσφρίν οἱ κε σ' ἀζώντα.
 Ἐκ γὰρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώποις ἀναβαίνει
 Ἐδλήν· χαίρουσιν δ' πατήρ καὶ πότνια μήτις.
 Ἀλλ' ἴομεν πλωιέεσσι ἀμ' ἠὲ φαινομένηφι,
 Καὶ τοι ἐγὼ σωξείδος ἀμ' ἔφομαι, ὄφρα τάχιστα
 Ἐντυώεαι. ἐπεὶ ἤτοι ἐπὶ δῶνι παρθένοθ' ἔοσσαι·
 Ἡ δὴ γὰρ σε μνοῖνται ἀφισπᾶς χ' ἰδῆμον
 Πάντων φαιήκων, ὅτι τοι γῆθ' ἐστὶ καὶ αὐτῆ.

20. Τῆ μὲν εἰ-
δομένη πρὸς.

Hoc autem tibi dicam quod me interrogas & inquiris.
 Ogygia quadam insula longe in mari iacet,
 Vbi Atlantis filia dolosa Calypso
 Habitat pulchricoma grauis dea, neq; aliquis cum ipsa
 Versatur, neq; deorum, neq; mortalium hominum.
 Sed me infelicem, domesticum duxit fortuna
 Solum, quoniam mihi nauem velocem candenti fulmine
 Iupiter iaculatus discidit medio in nigro mari,
 Vbi alij quidem omnes periére boni socij.
 At ego vel carinam velnis capiens nauis stringq; remis-agi-
 Nouem diebus ferebar: decima. a. me nocte nigra (tata
 Insulam Ogygiam appulerunt dij, Sibi Calypso
 Habitabat pulchricoma grauis dea, qua me suscipiens
 Accurate excepit, & alebat & dicebat,
 Facturam immortalam & senio-nescium diebus omnibus.
 Sed meum nunquam animum in pectoribus persuasit,
 Illic quidem 7. annos permansi firmiter vestimentis a. a. semper
 Lacrymis madefaciebam, qua mihi immort. dedit Calypso.
 Sed quando iam octauus reuolutus annus venit,
 Et tum iam me iussit concitans redire
 Iouis ex iussu, siue etiam animus mutatus ipsius est,
 Misit me in rate consultis, multa autem dedit,
 Panem & suauem vinum, & diuinas vestes induit.
 Ventum autem immisit innocuum suauemq;
 Septedecima quidem nauigabam dies per mare iter faciens.
 Decima octaua vero apparuerunt montes ombrosi
 Terra vestra, letatum vero mihi charum cur
 Infelici: certe. n. futurum erat adhuc & desereret cu aru nis
 Multis, qua & mihi transmisit Neptunus terra-qua assator,
 Qui mihi excitati ventus impediuit iter.
 Commouit vero mare immensum, neq; sello pacto fluctus
 Sinebat in rate vehementer impemiscite consistere.
 Hanc quidem deinde procellam dispersit: ceterum ego
 Natans has undas transnaui donec me terra
 Vestra adegit serenus ventusq; & aqua.
 Ibi me egredientem oppressit fluctus ad terram,
 Petras ad magnas iacens, & in amicum locum.

Ἀλλ' ἀναγκαστάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπὶ ἄλυσσας
 Ἐς ποταμὸν, τῆ δὲ μοι εἰσάτο γῶρος ἄεισος,
 Λεῖος πετράων, καὶ δὴ σκέπασιν ἀνέμοιο.
 Ἐκ δ' ἐπίσσαν θυμυρέων δὴ δ' ἀμβροσίην ὤξ
 Ἡλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπαύδων διήπατες ποτάμιο
 Ἐκθῆς ἐν θάμνοισι κατέδραδον ἀμοῖ ἢ φύλλα
 Ἡφυσάμεν. ὕπνον ἢ θεὸς κατ' ἀπίερανα χεῖρα
 Ἐνθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλον τεπηνέοντο ἦτορ,
 Εὐδον παίνυχατο καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μίσην ἦμῶν.
 Δύσετέ τ' ἠέλιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 Ἀμφιπόλοισ δ' ὅτι θινὴ τῆς ἐνόησε θυγατρὸς
 Παιζέσας, ἐκ δ' αὐτῆ ἔλυ εἰκῆα θεοῖσιν·
 Τὼ ἰκέτευσ' ἢ δ' ἔπι νοήματος ἤμβροτεν ἔδωκε,
 Ὡς ἐκ ἀν' ἐλπιό νεώτερον ἀντιάσιν τε
 Ἐρξέμεν. αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
 Ἡ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλλῃς ἢ δ' αἴθοπα οἶνον,
 Καὶ λούσ' ἐν ποταμῶ, καὶ μοι τὰ δὲ εἴματα ἔδωκεν.
 Ταῦτά τοι ἀγυμνός φρα αὐθιγαυ κατέλεξα.

Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοτο ἀπαμείβετο φώνησέν τε,
 Σεῖν, ἦτοι μὲν τῆτό γ' ἐναίσιμον ἐκ ἐνόησε
 Πᾶς ἐμῆ, ἐν γὰρ σ' ἔπι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 Ἡγῶ ἐς ἡμέτερον, σὺ δ' ἄγε πρῶτῳ ἰκέτευσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἥρας, μή μοι τάνεκ' ἀμύμονα νεέκεε κούρην.
 Ἡ μὲν γὰρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἐπέδαι·
 Ἀλλ' ἐγὼ ἔκ' ἔδελον, θεῖσας, αἰχμωόραενός τε,
 Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ὅπισκυσσάτο ἰδόντι.
 Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ὅπι γῆονι φύλ' ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοτο ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
 Σεῖν, ἔμοι τοῖσ' ἄνδρ' ἐνὶ σῆθεσσι φίλον κῆρ
 Μαριδάως κεχολῶσαι ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
 Αἰ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀδύωαιη καὶ ἀπολλον,
 Τῶτο εἶναι οἶος ἐστί, τά τε φρονέων ἀτ' ἐγὼ φρα.
 Παιδάσ' ἐμὴν ἔχμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρός καλεῖσθαι,
 Αὐθι μένων· οἶκον δ' ἐγὼ καὶ κτήματα δαίλιον,
 Λίκ' ἐδέλω τῆ μύνοισ' ἀέκοντα δέ σ' ἔπις ἐρύξει
 Φαιήκων, μὴ τῆτο φίλον δὴ πατρὶ γῆοιο.

Sed regressus naravi rursus donec Veni
 Ad fluvium qui mihi visus est locus opportunissimus,
 Liber a petris, & defensio erat a vento,
 Excidi autem animum-colligens: diurna vero nox
 Advenit, ego autem scorsim ab loue-cadente fluuio
 Egressus in arbutis dormini: circumquaq; autem solia
 Congessi somnum autem deus immensum infudit.
 Hic quidem in folijs dilecto afflictus corde,
 Dormini tota nocte & que ad auroram, & meridiem.
 Inclinabar q; sol & me dulcis somnus dereliquit.
 Ancillas vero in littus tua agnouit filie
 Ludentes, inter eas autem ipsa erat similis dijs,
 Eam supplicavi, illa. & neutiqua ab indole aberravit bona
 Ut non sperare posses iuniorum obuiantem
 Facturam semper enim iuniores desipiunt.
 Qua mihi cibum dedit assarim & splendidum cinum,
 Et lauit in flumine, & mihi has vestes dedit.
 Hac tibi tamesi afflictus vere enarraui.

Huic rursus Alcinoi respondit dixit q;
 Hospes, certe quidem hoc decenter non considerauit
 Filia mea, quod te neutiquam cum ancillis faeminis
 Duxit in nostram domum, tu vero primum supplicasti.

Hunc excipiens alloquutus est versusus Vlysses:
 Heros, ne mihi ideo innocuam reprehendes puellam.
 Hac quidem me iussit cum ancillis subsequi.

Sed ego nolui timens reueritus q;
 Ne fortassis tibi animus commoueretur & identi.

Suspiciosi sumus supra terram genus hominum.
 Huic rursus Alcinoi respondit dixit q;
 Hospes, non mihi huiusmodi in praecordijs charum cor
 Temere irasci solet, potiora autem honesta omnia.
 Utinam Iupiter pater & Minerva & Apollo,
 Talis nimirum, qualis es, ea q; qua ego sentiens
 Ut filiam meam habere velis, & meus gener vocari
 Hic manens, domum autem ego & bona darem,
 Si modo volens maneat, inuitum enim te nullus continebit
 Phaeacum, neq; sic gratum Ioui patri esset.

Alcino^o o
 Vlystem
 generum.

Πομπήν δ' ἔς τὸδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι (ὄφρ' εὖ εἰδῆς)
 Λύειον ἔς τῆμος ἢ σὺ μὲν δεδμημένῳ ὕπνῳ
 Λέξαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνῳ, ὄφρ' ἀνίκηαι
 Πατείδα σὴν κ' δῶμα, καὶ εἴπου τι φίλον ἐστίν·
 Εἴφρ καὶ μάλα πολλὸν ἕκαστέρῳ ἔς δόμοις.
 Τὴν γ' ἰλοτάτω φάσ' ἔμμεναι οἱ μιν ἰδόντο
 Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν ῥαδίμανθον
 Ἠχρον ἐπολύμενον πτυὸν γυμῆιον ὕδον·
 Καὶ μὲν οἱ ἐνθ' ἦλλον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσαν
 Ἡματι πρὸ αὐτῶ, καὶ * ἀπήχρον οἶκα δ' ὀπίσω.
 Εἰδήσεις ἢ καὶ αὐτὲς ἐνὶ φρεσὶν βάσαν ἀφισαί
 Νῆες ἐμοὶ καὶ κοῦροι * ἀναρρίπτειν ἄλα πιδῶ,
 Ως φάτο, γήθησεν ἢ πολυτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Εὐξάμενθ' δ' ἀφ' αἶψαν, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ζεὺ πάτερ, αἰδ' ὅσα εἶπε τελέθεισεν ἀπάντη
 Ἀλκίνοθ' τ' * μὲν κεν ὅπῃ ζείδωρον ἀφκραν
 Λαβέσον κλέθ' εἶη, ἐγὼ δέ κε πατερίδ' ἰκοίμην.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισ ἀγόρευον.
 Κέκλετο δ' ἀρήτη λάκωλενθ' ἀμοιπόλοισιν
 Δέμνι ἔσθ' αἰτούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγαι καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σφρέσει τ' ἐφύφρθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἔλας, καὶ τῶφρδεν ἔσασθαι.
 Αἰ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάθ' μτ' χερσὶν ἔχουσαι·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σφρέσων πυκινὸν λέχος ἐλκονέουσαι,
 Ωσπυρον ὀδυσηῖα παρισάμεναι ἐπέεσσιν,
 Ορσο κείαν ὡ ξεῖνε, πεποίηται δέ τοι δινή·
 Ως φάντο δ' ἀσπυρὸν εἰσατο κοιμηθῆναι.
 Ως ὁ μὲν ἐνθάδε κάθευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 Τρητοῖς ἐν λέχεσσιν, ἔσθ' αἰτούσῃ θειδούτῳ.
 Ἀλκίνοθ' δ' ἀφ' ἄλεκτο μυχῷ δέμου ὕψηλοῖο·
 Παρ' ἢ γυμῆ δέσπινα λέχος πόρσωσε καὶ δινή.

χ. ἀπίνυσαν
 χ. ἀνάρριπ
 π. ἴων
 χ. μὲν αὐ

χ. Ωτρυναν

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ Τ Η Σ Θ . Ρ Α Ψ Ω Δ
 ας τῆς ἀμῆρου ὀδυσεΐας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ γίνεται τῶν Φαιάκων ἐπὶ τῷ ξένῳ . Ἐ
 γκαῦς κατὰ λικίτη πρὸς ἐκπμπήν τ' οὐδ' οσέως κ' ἴσασθ

Reductionem. & in hoc ego perficiam, ut bene intelligas,
 Cras, in id temporis autem tu quidem domitus somno
 Dormias, illi captabunt tranquillitatem, ut peruenias
 In patriam tuam & domum, et si forte aliquid gratum est:
 Et si valde multo longius est Eubœa:

Eam enim longissime aiunt abesse, qui eam viderant
 Ex populo nostro, quando flauum Rhadamanthum
 Duxerant, ut viderunt Tityum terra filium:
 Atque illi quidem hinc venerunt & absque labore transierunt
 Die illis eodem: & adduxerunt domum verò,
 Cognoscēs etiam ipse in mente, quam optime
 Naves meas & iuuenos, in percuciendo mari remis.

Sic ait: gaudisus est autem multiscius diuus Vlysses,
 Supplicans vero dixit verbum orationemque habuit.

Iupiter pater, si nam quaecumque dixit perficiat omnia
 Alcinoi, huius quidem per aliam terram

Immortalis gloria esset, ego autem ad patriam venirem.

Sic illi quidem huiusmodi inuicem colloquebantur,
 Iusserat autem Arce albis antillis lacertis,

Ponere sub porticu cubilia & stragula plurima
 Purpurea ut iacerent, iusterent de super tapetas,

Chamaque imponere villosas ad de super induendum.

Ille vero ibant ex adibus factis in manibus gestantes.
 Caterum postquam strauerunt pulchrum lectulum accelo-

Extiterunt Vlysses assantes verbis, (vanteo
 Surge dormituri hospes, paratus est tibi lectus,

Sic dicebant, hinc vero gratum visum est dormire.
 Sic ille quidem illuc profunde dormiuit diuus Vlysses,

Perforata in specula sub porticu sonante.
 Alcinoi vero dormiebat in recessu domus excelsæ.

Iuxta vero mulier regina lectum apparauit & stratum.

ODYSSEAE HOMERI, AVT VIII. compositionis argumentum.

CONCITO fit Phœacum de hospite, & nauis deducitur
 ad reductionem Vlyssis, & conuiuio suscipiuntur

Alcinoi p
 mittit Vly
 auxilium.

τοι πέρα τῶ ἀλκινόω κῶν φαίηκων οἱ ἄρσται· καὶ μῦ τῶντα
 διοκῶ ἀγωνίζονται φαίηκες καὶ ἰδυοσῆες· καὶ ὁ θυμὸς αὐτῶν
 δεῖ, πρῶτα μὲν τῶ παρὶ τῶν μαιχρῶν ἄρσται καὶ ἀφροδίτης, ἰ-
 πεταὶ ἢ τῶ παρὶ τῶν εἰσαγωγῶν Ἰδουρῆα ἵππου, καὶ Ἰδουρ-
 εῖαις κλαίει· τὸς ὁ ἀλκίνοος πικρὰ γένεται διὰ τὴν κλαίει, καὶ τίς
 καὶ πόθεν εἶη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
 Θῆθα ρα φηδία.

Θῆται δ' ἄλλοις φαίηκες ἰδυοσῆες· κείρηθεν.

ΜΟΣ δ' ἠειγμένα φαίη ραδοδάκτυλος
 ἰδίας,

Ωρνυτ' ἄρ' ἐξ ἀνῆς ἰερόν μὲν ἄλκινό-
 οιο.

Αν δ' ἄρα διοχρῆς ὄρτο πολίπορδος ἰδυο-
 σῆες

Ταῖσιν δ' ἠγαμέμνων ἰδόν μὲν ἄλκινόοιο

Φαίηκων ἀγορήνδ', ἢ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.

Ελθόντες ἢ χαίριζον ὅτι ξεστοῖσι λίδοισι

Πληστον ἢ δὲ ἀνά ἄστυ μετόχητο παλλὰς ἀδμήνη,

Εἶδομένη κήρυκι δαΐφρονος ἄλκινόοιο,

Νόσον ἰδυοσῆι μεγαλήτοσι μπιύουσα.

Καί ρα ἐκάστω σῶπῃ παρειαμένη σάτο μῦθον,

Δεῦτ' ἄρα φαίηκων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες

Ἔϊς ἀγορῶν ἵεναι, ὅφρα ξείνοιο * πύθηνδον,

Ὅς κῆρον ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἴκετο δῶμα,

Πάντων ὅπιπτα ληθεῖς δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.

Ὡς αἰποῦσ', αἰτῆνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

Καρπαλίμως δ' ἐμπλήωτο βροτῆρ' ἀγοραῖτε καὶ ἔδραε

Ἀχαιομένων· πολλὰ * γὰρ ἐθνήσαντο ἰδόντες

Υἱὸν λαέρταο δαΐφρονος τῶ δὲ ἄρ' ἀδμήνη

Θεασοσίλω κατῆχευε χάριν καθάλητε καὶ ὁμοῖο·

Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,

Ὡς κεν φαίηκιοσι φίλος παῖτιοσι γῆροιο,

Διπλὸς τ' αἰδέοιός τε, καὶ ἔκτελέσθην ἀέθλοισι

Πολλὸς, ὅς φαίηκες ἐπετήσαντ' ἰδυοσῆες.

ab Alcino Phæacum optimates. Et post hæc discō certant Phæaces & Vlyssēs. Et Demodocus canit, primum quidem ea quæ acciderunt circa adulterium Martis & Venens. Deinde ea quæ circa introductionem lignei equi, & Vlyssē flente interrogatur quis, & vnde sit.

ODYSSEAE HOMERI VIII. COMPOSITIO.

Θ, ex certaminibus Phæaces de Vlyssē experimentum sumserunt.

VANDO vero manē genita apparuit roseis digitis aurora,
Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi,
Præterea inclytus surrexit Erbiūm euerfor
Vlyssēs.

Ille vero præbat sacrum robur Alcinoi
Phæacū ad concionē, qua ipsis apud nauem constituta erat,
Venientes vero considebant in politis lapidibus
Prope, ipsa vero per orbem pertransibat Pallas Minerua,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi.
Reditum Vlyssi magnanimo meditans,
Et sanē vniciūq; vero assistens dixit verbum:
En age Phæacum principes atq; consiliarij
Ad concionem ite si hospitem audiatis,
Qui recens Alcinoi prudentis venit ad domum,
Ponto pererrata corpore immortalibus similis.

Sic loquitur incitauit robur, & animum singulorum.
Mox vero implebantur hominibus forumq; & sedilia
Congregatis, multi enim admirabantur conspicati,
Filiūm Lærtia prudentem, hunc certē Minerua
Diuinam superinsudit gratiam capitiq; & humeris,
Et ipsum longiorem & crassiorē reddidit aspectu,
Vt sanē Phæacibus omnibus gratias fieret,
Grauiusq; & venerabilis, & vt perficeret certamina,
Abulsa, quibus Phæaces periculum facerent ac Vlyssēs.

Αὐτὰρ ἔπειρ' ἤγαρθεν ὀμνηγρέες τ' ἐχθίοντο,
 Τούσιν δ' ἐλέησθε ἀγρήσουτο καὶ μετέειπε,
 Κέκλυτε φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Οφρ' εἴπω τά μ' ἐθυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελᾶει,
 Ζεῖν θεὸς ἄκ' οἷδ' ὅστις ἀλώμεν θεὸς ἕκαστ' ἐμὸν δῶϊ,
 Ἡὲ περὶς ἠαῖων ἢ ἑσπερείων ἀνδρῶπων.

Πομπιῶν δ' ὄτρυνει, καὶ λίσσεται ἐμπέδον (εἶ).
 Ἡμεῖς δ' ὡς το παρ' ὅφρ' ἐποτρυνώμεθα πομπιῶν.
 Οὐ γὰρ ἐδέ τις ἄλλ' ὅστις κ' ἐμὰ δῶμα δ' ἵκνται,
 Ενθάδ' ἀδύρομεν θεὸς δὴρὸν μένει εἴνεκα πομπῆς.
 Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν
 Πρωτόπλοον κούρω ἢ δῖαν καὶ πιντήκοντα
 Κελευσθῶν κτ' ἴθμον ὅσοι παρ' εἰσὶν αἴετοι.
 Διασάμενοι δ' εἴη πάντες ὅππ' κληῖσιν ἐρετμῶν
 Ἐκβητ' αὐτὰρ ἔπειτα βολῶ ἀλεγεινέτε δαῖτα,
 Ἡμέτερόν δ' ἐλθόντες ἐγὼ δὲ εἴη πασι παρ᾽ ἔσθαι
 Κέροισι μὲν τούτ' ὅππ' ἔλλομαι αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σκηπτοῖσι βασιλῆες ἐμὰ περὶς δῶματα κηλᾶ
 Ἐρχοῦ δ' ὄφρα ξείνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν.

Μὴδέ τις ἀρνεῖσθω χαλῆσαι δὲ ἢ θεῖον αἰοιδόν
 Δημόδοκον· τῷ γὰρ βᾶ θεὸς ἀειδῶκεν * αἰοιδῶν
 Τερπίνην, ὅσπ' ἐθυμὸς ἐποτρυνώησιν αἰείδειν.

Ὡς αἶα φωνήσας ἠγήσασατο τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Σκηπτοῖσι κηρυξ ἢ μετώχετο θεῖον αἰοιδόν.
 Κέρω ἢ κροῖόν τε δῖαν καὶ πιντήκοντα
 Βή πῶν ὡς ἐκέλευσ' ὅππ' ἴν' ἀλδὲ ἀπρυγέτοιο.
 Αὐτὰρ ἔπειρ' ὅππ' νῆα κατῆλυθον ἢ ἢ θάλασσαν,
 Νῆα μὲν οἱ γὰρ μέλαιναν ἀλδὲ βένδοσθε ἔρυσαν,
 Ἀνδ' ἴσον τ' ἐπίθεντο καὶ ἰσῖα νηὶ μελαίνῃ.
 Ἡρπύαντο δ' ἐρετμῶν προποῖς ἐν δερματίνοισι
 Πάντα κτ' μοῖραν, ἀνὰ δ' ἰσῖα λᾶκα πέτασαν.
 Τροῖδ' ἐν νοτίῃ πῶν γ' ἄρμισαν αὐτὰρ ἔπειτα
 Βαῖρ' ἴμεν ἀλλανόιο δαΐφρον' εἰς μέγα δῶμα.
 Πηλεῖτι δ' ἄρ' αἴθουσά τε καὶ ἔρκια κ' ἄρ' ἄρ' ἀνδρῶν
 Ἀγρομέων, πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί.
 Τούσιν δ' ἐλέησθε δουκᾶδεκα μῆλ' ἔερδισεν,
 Οκτώ δ' ἀρμόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βούς.

αἰοιδόν, τίς
 ὁ πῶν

Ceterum postquam conuenerant congregatiq; erant,
His Alcinoꝝ concionatus est & interloquutus:

Audate Phœacum duces atq; principes,
Vt dicam quæ animus in pectoribus me iubet.
Hospes ille haud scio quisnam errando venit meam domum,
Sine ab Eois sine Hesperij's hominibus.

Deductiōem flagitat, & precatur ratum esse.
Nos vero ut antea quidem maturemus deductiōem,
Neq; n. quisquam alius quicunq; meam domū peruenierit,
Hic lugens diu manet propter deductiōem,
Sed age nauem nigram deducamus in mare diuinum
Recentem iuuenes autem duo & quinquaginta
Eligantur e populo, quicunq; sunt omnium optimi.

Ligatis bene omnes ad transtra ramis
Exite, ceterum continuo festinent apparare conuiuium
Ad nostram domum profecti, ego a. rite omnibus præbebo,

Iuuenibus vero hæc præcipio: ceterum illi alij
Sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
Veniat, ut hospites in regia amplectamur,
Neq; quisquam recuset, aduocate, & diuinum cantorem
Demodocum, huic quidem deus excellenter dedit cantilenā
Ad oblectandū, quocunq; animus ipsum impulerit canere,

Sic certe loquutus præbat, illi simul sequebantur
Sceptrigeri, præco vero cucurrit ad diuinum cantorem.

Iuuenes vero electi duo & quinquaginta
Ibant, et præcepit ad litus maris indomiti.
Porro postquam ad nauem uenerunt atq; mare,
Nauem quidem ipsi nigram in maris profundum deduxe-
Malumq; imposuerunt, & Sela naue nigra: (runt,

Aptarunt autem remos per singula coriaria,
Omnia ut decebat Sela autem alba extenderunt.
Alte, & in humidum hanc protraxerunt, ceterum postea
Festiuabant ire Alcinoꝝ prudentis in magnam domum.
Implebantur autem porticusq; & septa & domus Viris
Congregatis, multi autem erant iuuenes atq; senes.

Illis vero Alcinoꝝ duodecim oues mactauit,
Ovis autem albis, denticibus sues, duos flexipedes boues.

Alcinoꝝ Phæac
ces in concio
ne hortatur,
vt Ulyssē iu
uent.

Alcinoꝝ pa
rat conuiuū

Τους δέρον ἀμφὶ δ' ἔπου, τετύκοντό τε δαῦτ' ἔρα τεινύω.
 Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων εἰρήρον ἀοιδόν,
 Τὸν πέρι μουσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀραθόν τε κακόν τε.
 Οφθαλμῶν μὲν ἀμερσε, δίδου δ' ἠδείαν ἀοιδῶν.
 Τῷ δ' ἄρα ποντίκοος θῆκε θρόνον ἀγυρόηλον
 Μέσσω δαιτομόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 Καδδ' οἶον πασσαλόφιν κρέμασιν φόρμιγγα λιγείαν.
 Αὐτὴ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπίφραδα χερσὶν ἐλέσθαι
 Κῆρυξ· πᾶρ δ' ἐπίθει κέντρον καλίω τε πρᾶπιζαν,
 Πᾶρ ἢ δέπας ὄνοισο, πείν ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 Οἶ δ' ἐπ' ὄνειδά δ' ἐτοῖμα περκαίμενα χεῖρας ἱαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πρὸς ἴθ' καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μῆσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀῖψ' ἔειπεν ἀειδέμεναι κλέα * αἰδρωῶν,
 Οἴμις τῆς τίτ' ἄρα κλέεθ' ἕκαστὸν ἀριῶν ἔχονε.
 Νείκος ὀδυσσεῆος καὶ Πηλεΐδω ἀγχιῆθ',
 Ως ποτε θηείσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλάσῃ
 Εκπέσλοισ' ἐπέεσσιν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Χαῖρε νόω ὅτ' ἀριστοὶ ἀγαῖων θηείωντο.
 Ως γὰρ οἱ χεῖρων μωθήσατο σοῖβ' ὑπάλλων
 Πυθοῖ ἐν ἠραθῆν, ὃ δ' ὑπὲρ βηλαῖνον ἔδον
 Χρησόμεν' ἔτ' ἄρα γάρφα κυλίνδετο πίματος ἀρχῆ.
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, διὰς μεγάλου διὰ βυλάς.
 Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἀείδει περικλυτός, αὐτὰρ ὀδυσσεύς
 Πορφύρεον μέγα φάρ' ἐλώικ' ἕρπει σιβαῆσι,
 Κακκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε ἢ καλὰ πρὸς ἴσω πα.
 Αἶδετο γὰρ φαίηκας, ὑπὲρ ὄφρυσσι δάκρυα λείβων,
 Ἡ τοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖ' ἀοιδός,
 Δάκρυ' ὀμορξάμεν' ἕρπυαλῆς ὑπὸ φάρ' ἔλεσσε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλών, στείσασκε θεοῖσιν·
 Αὐτὰρ ὅτ' ἀψ' ἀρχοίτο, καὶ ὀτρυνώμεναι ἀείδειν
 Φαιήκων οἱ ἀριστοὶ, (ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν.)
 Αψ' ὀδυσσεύς κ' ἔκράτα χαλυφαίμεν' ἕρπυαλῆς.
 Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶντας ἐλαύνθ' ἀνε δάκρυα * λείβων,
 Ἀλκίνοθ' δέ μιν οἶος ἐπιφρῶσατ' ἠὲ νόστον,
 Ἡμεν' ἄσχε' αὐτὸ βαρὺ ἢ σενάχοντος ἀκουσεν.
 Αἶψα ἢ φαίηκας σφιληρέτμοισι μετῆύδα,
 Κέκλυτε φαίηκων ἠγῆτορες ἠὲ μέδοντες.

αἰδρωῶν Οἶ
 46

Αψ' ὀδ.
 ἔβων.

Hos execrabant, apparabantq; conuiuium iucundum.
 Præco autem propè venit ducens amabilem cantorem.
 Quem supra modū Musa dilexit, dedit. & bonūq; malūq;
 Oculū quidem priuauit, dedit autem dulcem cantilenam,
 Huic sanè præco apposuit sedem argenteis-clauis distinctū.
 In medio conuiuantium ad columnam longam nitens.
 Ad paxillam autem suspendit citharam sonoram,
 Ipsum supra caput, & mostrabat quo pacto manib. præderet
 Præco, iuxta. a. apponebat canistrum pulchramq; mensam.
 Iuxta a. poculum vini, Et biberet quoties animus iuberet:
 Illi uero ad edulia parata apposita manus mittebant.
 Ceterum postquam potus & cibi cupiditatem expulerunt,
 Musa certe cantorem excitauit Et caneret gloriam Virorum
 Cantilena, cuius tunc gloria ad cælum latum peruenerat,
 Contentionem Vlyssis & Pelidæ Achilles,
 Ut quondam contenderunt decurum in conuiuiō celebri
 Vehementibus uerbis, rex autem Virorum Agamemnon
 Gaudēbat animo, cum optimates Græcorum contenderent.
 Sic enim illi uaticinans prædixerat Augur Apollo,
 In Pythia diuina quando ingressus est lapideum limen
 Oraculum petiturus, tunc uersabatur arumnarū principū
 Trojanisq; & Græcis, Iouis magni per uoluntatem,
 Ista sanè cantor cantabat iuclytus, ceterum Vlysses
 Purpura ingenti ueste accepta manibus fortibus,
 Et in caput traxit, obrexit autem pulchram faciem,
 Reuerēbatur, u. Phæacis sub supercilijs lachrymas stillans.
 Sed quando desinebat canens diuinus cantor,
 Lachrymas abstergendo, a capite tunicam demebat,
 Et poculum rotundum accipiens libabat dūis.
 Ceterum quando rursus inciperet & concitatus est ut caneret
 Phæacū optimates (quoniam oblectabantur uerbis) (uel
 Rursus Vlysses capite obuoluto lugebat.
 Tum alios quidem omnes latebat lachrymas stillans,
 Alcæonius uero solus ipsum cognouit atq; animaduertit,
 Sedens propè ipsum grauius autem suspirantem audiuit.
 Continuo. a. Phæacibus si uidiosis remorum loquebatur:
 Audite Phæacum principes atq; consiliarij.

Vlyssi mouetur fletus.

Ηδη μὲν δαιτὸς κικρορήμεθα θυμὸν ἐπίης,
 Φόρμιγγός δ' ἢ δαυτὶ σιωπήσας ὅτι θαλείη,
 Νῦν δ' ἐξέλθομεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
 Πάντων ὡς χ' ὀξείνθ' ἐπίσπησσι φίλοισιν,
 Οἴκαδε νοήσας, ὅσων ἀειρινόμβ' ἄλλων

Πύξ τε, παλαισοσῶν τε, καὶ ἄλμασιν, ἢ ἢ πόδεσιν,
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο·

Κάδ' ἂν ἐκ πασαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγδίαν·
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρας, καὶ ἔξαγεν ἐμμεγάρσιο

Κῆρυξ ἦρχε δ' ἐπὶ αὐτῶ ὁδὸν λιγδοὶ ἄλλοι
 Φαίηκων οἱ ἀεῖσαι, αἰθλία * θυμανόοντες·

Βαῦ δ' ἴμαν εἰς ἀργήν, ἄμα δ' ἔαπετο πτυλὺς ὄμιλθ',
 Μυεῖαια δ' ἴσαντο νέρι πολλοὶ τε καὶ ἑταῖοι.

Ωρτο μὲν ἀκρόνῳς τε, καὶ ἀκύαλθ', καὶ ἔλατρεὺς,
 Ναυτεὺς τε, σφυρνεὺς τε καὶ ἀγχιάλθ', καὶ ἔρετμεύς,
 Ποιτεὺς τε, πραιεὺς τε, δόων, ἀναβησίνῳς τε,
 Αἰμοιάλος δ' ἕως πολυνήτεκτονίδου·

Ἀνδρὶ καὶ ἀρύαλθ' βροτολαγυῖσος ἀνήϊ,
 Ναυβολίδης δ' ὅς ἀῖσος ἔλω εἶδος τε δέμας τε

Πάντων φαίηκων μετ' ἀμύμονα λαοδάμαντα·
 Ἄνδρ' ἔσαν τρεῖς παῖδες * ἀμύμονες ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας δ' ἄλλος τε, καὶ αἰτίθεθ' κλυτόνηος·
 Οἱ δὲ τοι σφῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσιν·
 Τοῖσι δ' ὑπὸ νύκθ' ἔτατο δρόμος, οἱ δ' ἄμα πάντες
 Καρπαλίμως ἐπέποντο κόνιοντες πεδίω.
 Τῶν δ' ἄειν ὄχ' ἀῖσος ἔλω κλυτόνηθ' ἀμύμων·
 Ὅσον τ' ἐν νεῖφ' ἔρον πέλει ἠμιοναῖιν,
 Τόσων ἄπεκασε θεῶν λαοὺς ἱκεῖ δ', οἱ δ' ἐλίποντο.
 Οἱ δ' παλαισοσῶν ἀλεγεινῆς πειρήσαντο,
 Τῆ δ' αὐτ' ἀρύαλθ' ἀπεκάνντο πάντας ἀῖσος·
 Ἄλματι δ' ἀμφιάλθ' πάντων σφροδρέτερος ἦεν.
 Δίσκῳ δ' αὖ πάντων σφροδρέτατος ἦεν ἔλατρεὺς,
 Πύξ δ' αὖ λαοδάμας, ἀγαθὸς πᾶσι ἀλκινόοιο.
 Λύτρεσ' ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 Τοῖς ἄρα λαοδάμας μετέφη πᾶσι ἀλκινόοιο,
 Δεῦτε φίλοι, τὸν ξείνον ἑρώμεθα εἴτιν' ἀέθλων
 Οἶδέ τε καὶ δαδάκα φιλῶ γὰρ μὲν ἑκατὸς ὄτα·

Δεῦτε φίλοι, τὸν ξείνον ἑρώμεθα εἴτιν' ἀέθλων
 Οἶδέ τε καὶ δαδάκα φιλῶ γὰρ μὲν ἑκατὸς ὄτα·

Iam quidem conuiuio expleuimus animum aequali.
Citharāq; quae conuiuio congruens est lauto.
Nunc autem excamius, & certamina experiamur
Omnia ut hic hospes narret suis amicis
Patriam reuersus quantum superemus alios,
Pugniq; luctaq; & saltu atq; cursu.

Sic cerie loquutus praebat illi serō Sna sequebantur:
E palo autem suspendit citharam stridulam,
Demodocum sero prehendit manu, & eduxit adibus
Præco, praebat sero ei eandem viam quam & alij
Phaacum optimates certamina cum admiratione visuri.
Iucrunt, a. ad forum simulq; sequebatur ingens turba
Infiniti surrexerunt autem iuuenes multiq; & fortes.
Surrexit quidem Acronēus & Oryolus & Elatreus.
Nauteusq; Prameusq; & Anchiolus, & Erethmeus,
Ponteusq; Proteusq; Thoon, Anabesincusq;
Amphialusq; filius Polinij Tectonide.
Surrexit etiam Euryalus homicida similis Marti,
Naubolidesq; qui optimus erat specieq; corporeq;
Omnium Phaacum, post inculpatum Laodomantem.
Surrexerunt tres filij inculpati Alcinoi.

Laodamāq; & Halius & diuinus Chytoneus,
Hi certe primum periculum fecerunt pedibus.
Illis a carceribus extensus est cursus, hi simul omnes
Celeriter volitabant puluerem excitantes in campo.
Horum currendo longe optimus erat Chytoneus inculpatus.
Quantum nouale terminum solet esse mularum,
Tantum pratercurrens ad populam venit, alij, & relinque-
Alij sero moleste lucta periculum fecerunt. (bantur.
In hac rursus Euryalus vicit omnes optimates,
Saltra sero Amphialus omnium optimus erat.
Disco autem omnium fortissimus erat Elatreus.
Pugna rursus Laodamias eximius filij Alcinoi.
Ceterum post quā omnes oblectarunt ausum certaminibus,
Hu cerie Laodamias interloquutus filius Alcinoi.
Agite amici hunc hospitem rogemus si quod certamen
Et scit & didicit, audole sanē non ignauus est,

Alcinous hos-
tatur Phaeceas
ad certamen.

Certamē cui-
sus, & cetera.

Μηρούς τε κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερβῆν;
 Λυγρὰ σιβαρόν, μίχα τε δένθη· ἡ δὲ π' ἕβης
 Δάεταί, ἀλλὰ κακοῖσι σινέριηκται πλέεσσι.
 Οὐ γδ' ἔγωγε π' οἴμι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
 Ἄνδρά τε συλχεσθαι, εἰ κ' μάλα καρτερός εἴη.

Τὸν δ' αὖτ' ἄρ' ἔειπε, ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
 Λαοδάμα, μάλα τὸ τό ἐπος κ' τ' κοῖραν ἔειπες·
 Αὐτὸς νῦν προκέλευσαι ἰὼν, κ' πέφραδε μύθη.
 Αὐτὰρ ἔπει τὸν ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 Στῆρ' ἐς μέσσην ἰὼν, κ' ὀδυσσηά προσέειπεν.

Διὸρ' ἀγε καὶ σὺ ζεῖνε πάτερ πείρησαι ἀέθλων,
 Εἰπὴνὰ που δεδάηκας, εἰοικε δὲ σ' ἰδμεν ὀέθλους.
 Οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἦσιν,
 Ἡ ὅπ' ποσσὶν τε ρέξει καὶ χερσὶν ἔησιν.
 Ἀλλ' ἀγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἄπο κήδεα θυμοῦ.
 Σοὶ δ' ὄδ' οὐκ ἔπ' ἴδμεν ἀπέσσιται, ἀλλὰ τοι ἦδη
 Νηὸς τε κατήρυσται, καὶ ἑσπάρτες εἰσὶν ἑταῖροι.

Τὸν δ' ἀπαμείβετο, προσέειπε πολὺμητις Ὀδυσσεύς,
 Λαοδάμα, ἦ με τιῶτα κελᾶε τε καρτομέοντες;
 Κήδεά μοι κ' μάλλον ἐνὶ σφρεσὶν ἢ περ ἀέθλοι,
 Ὅς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἑπάσθον, καὶ πόλλ' ἐμύθησα·
 Νῦν ὅ με δ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
 Ἡμαι, λισσόμεν' ἄ βασιλῆα τε πάντα τε δῆμον.

Τὸν δ' αὖτ' ἄρ' ἔειπε, ἀπαμείβετο, νεῖκεσέ τ' αὐτίω,
 Οὐ γὰρ σ' ἡδὲ ζεῖνε δαήμονι φωνῇ εἴσκω
 Ἀθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνδράποισι πύλονται·
 Ἀλλὰ τοι ὅςθ' ἄμα νηὶ πολυχληίδι θαμίζων,
 Ἀρχὸς ναυτάων, οἷτε φηκτιῆρες ἔασιν,
 Φορτί τε μνήμων, καὶ ὀπίσκοπος ἦσιν ὀδυσσῶν,
 Κρδέων θ' ἀρ' ἀπὸ πλέων, ἡ δ' ἀθλιτῆρες εἰοικας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδων προσέειπε πολὺμητις Ὀδυσσεύς,
 Ζεῖν', ἢ χαλὸν εἶπες ἀπαδάλω ἀνδρῖ εἰοικας.
 Οὐτως ἔ παύτεσι * θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
 Ἀνδράσιν, ἢ τε φυλῶν, ἢ τ' ἀφ' ἀφρενας, ἢ τ' ἀγρηπῶν.
 Ἀλλ' ἄ μιν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνότερ' ἄ πελει ἀνήρ;
 Ἀλλὰ θεὸς μορφῶν ἔπεισι σῖφει οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν
 Τρὸ πόμηναι λούσουσιν, ὃ δ' ἀσφαλῆος ἀγορῆς εἰ

Ἀλλὰ τῶ ὅς
 με
 ἐπίροφ'

οἱ γὰρ.
 ἔπει

Vel semoribus vel cruribus & strag² manu desuper,
Cerviceq² firma iugens robur, neq² illo modo iuuentute
Eget, sed malis debilitatus est arumnis.

Non enim ego existimo peius aliud mari

Ad hominem debilitandum, etiam si valde fortis sit.

Hunc rursus Euryalus nuncius excipiens dixit q²:

Laodama sane hunc sermonem decenter dixisti.

Tuipse nunc prouoca vadens & conueni sermone.

Ceterum postquam hoc audiuit eximius filius Alcinoi,

Stetit in medium profectus & Vlyssē alloquutus est:

Huc age & tu hospes pater, periculum fac certaminum,

Si aliquod fortassis didicisti: conuenit n. te scire certamina.

Neq² enim maior gloria hominis quo-ad fuerit,

Quam cum pedibus strenuus est & manibus suis.

Sed age tenta pelle autem mæstitiam ab animo.

Tibi vero profectio non diutius aberit, sed tibi iam

Et nauis deducta est, & preparati sunt socij.

Hunc excipiens alloquutus est prudens Vlyssēs:

Laodama quid me ista iubetis illudentes?

Dolores mihi etiam magis in precordijs quam certamina,

Qui antea valde multa passus sum, & multa pertulerim.

Nunc vero in vestro confessu reditu indigens

Sedeo, precans regemq² omnemq² populum.

Hunc rursus Euryalus respondit obiurgauitq² palam,

Minimè te hospes gnaro viro assimilo

Certaminum, qualis multa inter homines sunt:

Sed huic, qui simul nauis transstrata frequentant

Princeps est nauarum, qui negotiatores sunt,

Vellurag² memor & speculator est diaticorum,

Lucriq² rapicis, non athletæ similis.

Hunc coruè intutus alloquutus est prudens Vlyssēs:

Hospes non honestè dixisti: proteruo viro similis es.

Ex aquo non omnibus dij munera deiderunt

Viri, neq² indolem, neq² prudentiam, neq² eloquentiam,

Alius quidem forma inferor est vir.

Verum dems formam verbis ornat, aliq² vero in ipsum

Oblitanti afficiunt, his vero secure loquitur

Laodamas, p-
uocat Vlyssē
ad certamen.

Euryalus Vly-
si indignatus

Vlyssēs impo-
tuno Euryal-
succenset.

Λίδοι μιλίχην μὲν δὲ παρέπει ἀγρομένοισιν·

Ερχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς εἰσπορεύουσιν.

Ἄλλ' ὅτ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίηι ἄδανάτοισιν·

Ἄλλ' ὅτ' οἱ γάεις * ἀμφικαίεσθεσσι ἐπέεσσιν.

Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀφ' ἀρεπῆς, κ' ἰδέκην ἄλλως

οὐδ' ἔδος τεύξειε νόον δὲ στοφάλι· ἔσσι.

Ὡς τεινὰς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,

Εἰπὼν κ' ἔτι κόσμον ἐγὼ δ' ἐν ἠῆϊς ἀέθλων,

Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω

Ἐμμεναί, ὄφρ' ἦβη τε ποιοῖται χερσὶ τ' ἐμῆσι.

Νῦν δ' ἐρχομαι κακότητι καὶ ἀλγῶσι, πολλὰ γὰρ ἔτλιω,

Ἀνδρῶν τε πολέμοισι, ἀλεγενά τε κύματα πείρων.

Ἄλλὰ καὶ ὡς κακὰ πολλὰ παθῶν, πειρήσομαι ἀέθλων.

Θυμοδακῆς γὰρ μῦθος ἐπώτρυνας δέ με εἰπὼν.

Ἡρὰ, καὶ αὐτῷ φαίει ἀνὰ ἱξίας λάβε δίσκον

Μεῖζονα καὶ πάχετον, σιβαρώτερον ἐκ ὀλίγον φῶρ

Ἡ οἴω φαίηκας ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.

Τὸν γὰρ πείρηξας ἦκε σιβαρῆς ἀπὸ χειρός·

Βόμβησεν ἢ λίθος καὶ δ' ἐπὶ ἕξαν ποτὶ γαίην

Φαίηκας δολιχίρετοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,

Λάτ' ἔσσι αἰρήπης, ὃ δ' ἔσσι πᾶσι σῆματα πάντων,

Ρίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός, ἔδθηκε ἢ τέρματ' ἀδλίω

Ἀνδρὶ δέμας εἰκὺς ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε,

Καὶ κ' εἰλαός τοι ζεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα

Ἀμφαρόων ἐπεὶ ἔτι μεμυγμένον ἐστὶν ὀμίλω,

Ἄλλὰ πολὺ φῶτον, σὺ δ' ἰδάρσει τὸν δαγ' ἀέθλων·

οὐπὶς φαίηκων τὸν γ' ἴξεται, κ' δ' ἔσσι ἔσσι.

Ὡς φάτο, γήθησεν ἢ πολύτληκε δ' ἔσσι ὀδυσεύς,

Χαίρων ἦνεχ' ἑταῖρον ἐν ἠῆϊ κείσθ' ἐν ἀγῶνι.

Καὶ τότε κουρότερον μετεφώνει φαίηκασσι,

Τῶτον νῦν * ἀφίκεθε νῶϊ τάχα δ' ἔσσι ὑπερον ἄλλον

Ἥσιν ἢ τοσοῦτον ὀίωμα, ἢ ἐπὶ μάσσην.

Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμὸς τε κελόει,

Δειρ' ἔξει πειρηθήτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίλω.

Ἡ πύξι, ἢ πάλῃ, ἢ καὶ ποσὶν, ἐπὶ μεγάροισιν,

Πάντων φαίηκων, πᾶσι γ' αὐτῷ λαοδάμαντ' ἔσσι·

Ξεῖνος γὰρ μοι ὄδ' ἐστὶ, τίς αὖ φιλέοντι μάχοιτο;

*Modestia dulci, eminet autem congregatis:
 Incedentem autem per urbem veluti deum suspiciunt.
 Alius autem rursus forma quidem similis dijs,
 Sed non ei gratia data est sermonibus.
 Sic & tibi species quidem decora, neq; aliter
 Neq; deus fingeret, mente quidem imperitus es.
 Laecesti mihi animum in precordijs charis,
 Loquutus non sit decet, ego vero non ignavius certaminum,
 Ut tu loqueris. Verum inter primores puto
 Esse, donec inuenta fretus eram & manibus meis:
 Nunc. a. occupor arumnis & doloribus: multa enim passus
 Virorumq; bella sanosq; fluctus penetrans. (sum,
 Sed etiam sic valde multa passus experiar certamina:
 Mordax est enim sermo tuus, irritasti. a. me sic locutus.*

*Dixit sane, & cum ipsa veste impetum faciens prendit
 Maiorem & crassiorē firmiorēq; paululum (lapidem
 Quam quali Phaaces ludere solebant iuicem,
 Hunc circumrotatum misit valida a manu.*

*Insonuit autem lapis, procubuerunt autem ad terram
 Phaaces longis remis stantes, navigandi periti Sivi
 Lapidis, ab impetu: hic subteruolauit signa omnium
 Leuiter currens a manu, fixit vero signum Pallas
 Viro corpore assimilata, verbumq; dixit & locuta est:*

*Etiam tacus tibi hospes possit discernere signum
 Palpitando, quandoquidem neutiq; mixtū est multitudini.
 Sed longe primum: tu autem confide & itiq; certamine.
 Nullus Phaacum ad hoc perueniet neq; transmittet,*

*Sic ait gaudens autem est prudens diuus Vlysses,
 Gaudens eo quod socium benignum vidisset in certamine,
 Et tum lenius Phaacas alloquutus est.*

*Hunc nunc assequimini iuvenes, breui denuo alium
 Me missurum esse talem puto, aut adhuc longiorem
 Ex alijs quemcumq; cor animusq; inuitat.
 Huc age periculum faciat, quoniam me irritasti & valde
 Aut cestu aut lucra aut etiam cursu nulli inuideo
 Omnium Phaacum prater ipsum Laodamantem,
 Hospes enim mihi ille est, quis cum amico pugnet?*

Vlysses discō
 oēs superat.

Αφρων δὴ κείνός γε καὶ ἐπιδανός πέλει ἀνὴρ
 Οἵ περ ξεινοδέκω ἔριδα προσέειπται ἀθλοῦν
 Δίμω ἐν ἀλλοδαπῶ· ἔοτ' αὐτὸ παῖτα κολούει·
 Τῶν δ' ἄλλων ἔπειρ τιν' ἀναίνομαι, εἰδ' ἀδειάζω,
 Ἀλλ' ἐθέλω ἰδμεν καὶ πειρῆ θήμεναι ἀντίω.
 Πάντα γὰρ ἢ καχός εἰμι μετ' ἀνδράσιν ὅσοι ἀεθλοῖ.
 Εὖ μὲν τόξον οἶδα εὖ ἔξοον ἀμφαφάαυς·
 Πρῶτός κ' ἀνδρα βάλοιμι ὄσεύσας ἐν ὀμίλῳ
 Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μόλα πολλοὶ ἑταῖροι
 Ἀγχι παραστῆεν, καὶ τοξασίατο φωνῆ.
 Οἷομαι δὲ με εἰλοκτῆτης ἀπὸ χεῖρτο τόξῳ
 Δίμω ἐνὶ πρώων, ὅτε τοξασίῳ μὲν ἀχαροί·
 Τῶν δ' ἄλλων εὖ εἴφημι πολὺ προσφρέετον ἔει
 Οἷοσι νῦν βροτείεσιν ὅπῃ χθονὶ σίτον ἔδοντες.
 Ἀνδράσι δ' προστέρουσιν ἑριζέμεν ἢ ἐδεκλήσω,
 Οὐδ' ἠρακλήϊ, ἢ τ' ἀρίτῳ οἰχαλίῳ,
 Οἷρα καὶ ἀθανάτοισιν ἑρίζεσκον αἰεὶ τόξων.
 Τῶρα καὶ αἰψ' ἔδανεν μέγας ἔρυτος, εἰδ' ὅπῃ γῆρας
 Ἰκετ' ὅπῃ μεγάροισι· χαλασάμεν γὰρ ἀπόλλων
 Ἐκτανεν, οὐνεχά μιν προσκαλίζετο τοξάζεω.
 Δνεὶ δ' ἀκοντιζῶ ὅσον ἢ ἀλλοῖς τις οἷσῳ.
 Οἷοισιν δίδοικα πῶσιν μή τις με παρέλθῃ
 Φαίλων· λίλυ γὰρ δεικελίως ἔδαμάδην
 Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ ἔκομιδὴ κ' ἔνῃα
 Βιν ἔπνετανός τε μοι φίλα γῆα λέλυται.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῆν ἐγχρόντο σιωπῇ.
 Ἀλκίνοο δ' εἰ μιν οἷος ἀμειβόμενός προσέειπε,
 Ἔειν', ἐπεὶ ἢ ἀγάρεσσα μὲν ἡμῖν τῶντ' ἀγορδαίεις,
 Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετῆν σὴν φαινόμεν ἢ τοι ὀπιθεῖ,
 Χαόμενός ὅπῃ σ' ὅτ' ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστῆς
 Νείκεσεν, ὡς ἂν σὺν ἀρετῆν βροτός ἢ τις ὄνοιτο,
 Ος περ ὀπίσσω τοῖσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμὶ δὲν ξυώει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω
 Εἵ τις ἠρώων ὅτε κεν σὺς ἐν μεγάροισι
 Δαινύη παρὰ σὴ τ' ἀλόχοι καὶ σῆσι τέκνοισιν,
 Ημετέρῃ· ἀρετῆς μεμνημένός, οἷα καὶ ἡμῖν
 Ζῶς ὅπῃ ἔργα πῆθοσι διαμφορῆς ἑξέτι πατρῶν.

*Inspiciens ille & nullius precij est vir,
 Quicumq; cum hospite contentionem obtulerit certaminum
 Populo in alienigeno, sui ipsius omnia per urbat.
 Aliorumq; nullum r'ijcio neq; despicio,
 Sed solo scire & periculum facere palam,
 In omnib. n. non ignavus sum inter homines quotquot certa
 Bene. n. arcum novis bene-politum tractare: Vlyssis peritia
 Primus virum contingerem sagittans in turba
 Virorum hostatum, etiam si valde multi socij
 Juxta astant, & arcum tendant in virum.
 Solus autem me Philoictetes & incebat arcu
 Populo in Troianorum quatuor sagittabamus Graeci.
 Aliorum me puto longè eximium esse
 Quales nunc mortales sunt in terra p'ne & escentes.
 Cum viris autem p'ficiis contendere haud solo,
 Neq; cum Hercule, neq; cum Euryto Oechaliensi.
 Qui etiam cum dijs contendebant de arte sagittandi,
 Jamq; etiam statim mortuus est ingens Eurytus neq; ad se-
 Peruenit in adib. iratus enim Appollo (neclatem
 Occidit, eo quod ipsum provocaverat ad certamen arcuum.
 Hasta. a. iaculor quantum nullus alius quisquam sagita:
 Solis tunc opedibus ne aliquis me superet
 Phaacum, nimium enim male domitus sum
 Fluctibus in multis, quoniam in minime doctura ad navem
 Eram sufficiens, adeoq; mihi chara genua soluta sunt.
 Sic ait, illi vero omnes quieti fuerunt silentio.
 Alcino^s autem in ipsam solus respondens alloquitus est: Alcino^s Vlyss
 Hospes quandoquidem non ingrata inter nos hac r'encio- loquitur.
 Sed & in virtutem tuã ostendere qua te sequitur, (naris,
 Iratus, quod te ille vir in certamine astant
 Obiurgavit, cum tuam virtutē mortalis nullus vituperet
 Quicumq; scit suo iudicio commoda dicere,
 Sed age nunc mecum intellige sermonem & etiam aliq
 Dicam Heronum, quando tuus in adibus
 Epulaberis apud tuam uxorem & tuos liberos,
 Nostra virtutis memor, qualia etiam nobis
 Juppiter opera imposuerit perpetuo iam inde à maioribus.*

Οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες, ἐὶ παλαιστῆς,
 Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι.
 Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρις τε, χοροὶ τε,
 Εἵματά τ' Ἰσημοῖβα, λοστρά τε θερμά, καὶ δινάϊ.
 Ἀλλ' ἄγε φαίηκων βητάρμονες ὄσοι ἄριστοι,
 Πάισατε ὡς χ' ὄξεινθε ἐνίστη οἷσι φίλοισιν,
 Οἴκαδε νοσήσας, ὄσον περὶ γινόμεθ' ἄλλων
 Ναυπλῆ καὶ ποσσὶ καὶ ὄρχησιν καὶ ἀοιδῆ.
 Δημοδόκῃ δέ τις αἴψα κίων φόρμιγλα λίθειαν
 Οἴσέ τω, ἢ που κείται ἐν ἡμετέροισι δέμοισιν.

Ως ἔφαθ' ἀλλήνοθε θεοσέχικλος, ὅρτο δ' κῆρυξ
 Οἴσων φόρμιγλα * λιγυρῶ δόμῳ ἐκ βασιλῆθε.
 Λίσυμνήται δ' ἤκριτοὶ ἐννέα παῖτες ἀέσαν
 Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας εὐφρήσεσκον ἔχαστα
 Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρυναν ἀγῶνα.
 Κῆρυξ δ' ἐγλύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγλα λίθειαν
 Δημοδόκῃ, ὃ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον, ἀμφὶ δ' κοῦροι
 Πρωθῆβαι ἴσαντο, δαήμονες ὄρχηθμοῖο.
 Πέπληρον δ' χορὸν θέϊον ποσσίν, αὐτὰρ ὀδυσαεὺς
 Μαρμαρυγῆς θῆετο ποδῶν, θαύμαζε δ' θυμῶ.
 Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν
 Ἀμφ' ἀφεθε φιλότητος εὐσεφάνε τ' ἀφροδίτης,
 Ως τὰ παρῶτα μέγιστον ἐν ἠφάισοιο δόμοισι
 Λάθρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέγεις δ' ἠχομυε καὶ δινῶ
 ἠφάισοιο ἀνακτος. ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελθε ἦλθεν
 Ἥλιθε, ὃσ φ' ἐνόησε μυαζομένοις φιλότητι.
 ἠφάισος δ' ὡς οὐδ' θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
 Βῆρ' ἴμεν ἐς χαλκῶνα, κακὰ φρεσὶ βρυσηδεμεύων.
 Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτω μέγαν ἀκμονα, κόπτε δὲ δεσμιὰς
 Ἀρρήκτοις, ἀλύτοις, ὅφρ' ἐμπεδον αἴδι μένοιεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε δόλον κεχλωμένθε ἀφει,
 Βῆρ' ἴμεν ἐς θάλαμον ὅθι οἱ εἶλα δέμνι' ἔκειτο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρῶσιν χεῖ δέσματα κύκλω ἀπάντη·
 Πολλὰ δ' ἢ καὶ κατ' ὑπερθε μελαθρόφιν ὄξεκέχλωτο
 Ἡὐτ' ἀράχρια λεπτὰ, τὰ κ' ἐκίε τις κιδεῖδουτο
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πῆει γε δολόεντα τέτυκτο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ παῖτα δόλον πῶε δέμνια χεῖδεν,

Non n. pugiles sumus inculpati neq; luctatores. (mus.
 Sed pedibus celeriter possumus currere, et nauib. optimi su-
 Semper. a. nobis conuiuiumq; gratum, citharaq; chorumq;
 Vestesq; mutatoria lauacraq; calida, & cubilia.
 Sed age Phracum saltatores quotquot optimi
 Ludite, ut ille hospes dicere queat suis amicis
 Domum reuersus quantum supereminet alios
 Arte nauigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
 Demodoco. & aliquis statim profectus citharam sonoram
 Afferat, qua si alicubi tacet in nostris adibus.

Sic ait Alcinoüs speciosus: surrexit autem praco,
 Laturus citharam suauem domo ex regis.
 Sorte electi autem praesides ludorū nouem omnes surrexe-
 Publici, qui in certamine administrabant singula (runt
 Planum faciebant chorum pulchrē latum fecerunt ludium,
 Praco autem propē aduenit ferens citharam sonoram
 Demodoco ille, a. deinde ibat in medium: circū. a. iuuenes
 Iam pubescentes stabant docti saltatione.
 Quatuebant autem diuinum chorum pedib. ceterū Vlyssēs
 Miscationes admirabatur pedum, obstupescēbat. a. animo.
 Ceterum ipse citharodus cepit pulchrē canere
 De Martis amore, pulchrāq; coronata Veneris.
 Ut primum commixti fuerint in Vulcani domo
 Clam plurima autem dedit, lectum deturpauit & cubile
 Vulcani regis: statim autem illi nuncius venit
 Sol, qui ipso cognouit commixtos amore.
 Vulcanus autem sibi acerbum sermonem audiuit,
 Festinabat ire ad officinam, mala animo profunde cogitās,
 Imposuit incudū-repositorio magnā incudē, cudit. a. vincu-
 Infrāgibilia, insolubilia, ut firmiter illic manerent. (la
 Ceterum postquam struxit dolum iratus Marti,
 Festinabat ire in thalamum, sibi chara cubilia stabant,
 Circumfudit lectū e fulcris vincula circulo vndiq;
 Diligenter autem supernē e trabe effusa erant,
 Perinde atq; tela aranea subtilis quam nemo videre queat
 Neq; ex dijs beatus: sic enim dolosam fecerat.
 Ceterum postquam omnem dolum circa lectulum fecit.

Demodocus
 canit fabulā
 de Veneris &
 Martis am-
 plexu.

Εἶπατ' ἴμεν ἔς λῆμνον εὐκτίμενον πολλὸν ἔθρον,
 Ἡοὶ γαίαν πολὺ φιλάτη ἐστὶν ἀπασάνων.

Οὐδὲ ἀλασκοπιῶ εἶχε χρυσήνιθ' ἄρης,
 Ως ἴδεν ἠσασον κλυτοτέρησιν νόσοι κόντα·

Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα σπεικλυτὸ ἠφάισιο,
 Ἰχναίων φιλόπιτος εὐσεφάνης κυθερείης.

Ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐλειθενέθ' ἀκρονίονθ'
 Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'· ὁ δ' εἶσω δώματος ἦει,

Ἐντ' ἄρα οἱ φάριε, ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκτ' ὄνομαζε.
 Δεῦρο φίλη, λέκτρονδε τραπέοιμεν ἀνηθύντε.

Οὐ γὰρ ἔθ' ἠσασος μεταδήμιθ', ἀλλὰ που ἦδη
 Οἴχεται ἔς λῆμνον μὲν σίνπας ἀχαιοφώνοις.

αἰς φάτο. τῆ δ' ἀσπασὸν εἰσάτο κοιμηθῆσθαι.
 Τῷ δ' ἔς δέμνια βάντε κατέδρασον· ἀμοῖ δεσμοῖ.

Τεχνήεντες ἔχωντο πολύθρονθ' ἠφάισιο.
 Οὐδέ π κινήσασιν μαλέων λῶ, ἔθ' ἀναεῖραι.

Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὅτ' ἐκ ἐπιφυκτὰ πέλονται,
 Ἀζήμολον δέ σθ' ἦλθε σπεικλυτὸς ἀμφιγυήεις,

Αὐτὸς ἔπασπράσας πρὶν λήμνη γαῖαν ἰκίδαι.
 Ἡέλιος γὰρ οἱ σκοπιῶν ἔχων, εἶπέ τε μῦθον

Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, οἶλον τεπημένθ' ἦτος·
 Ἐση δ' ἐν πρὸςθύροισι γόλθ' δέ μιν ἀχαιὸς ἦρει,

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι.
 Ζεὺς πάτερ, ἦ δ' ἄλλοι μάχαρες θεοὶ ἀλὲν ἰόντες,

Δεῖθ' ἵνα ἔργα γέλασά καὶ ἐκ ὀπίκειτὰ ἰδῆσθε.
 Ως ἐμὲ γόλον ἔοντα δῖος θυγάτηρ ἀφροδίτη

Ἄλὲν ἀπμάζει, φιλέει δὲ αἰδμηλον ἄρησιν·
 Οὐ γὰρ ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπτος, αὐτὰρ ἔγωγος

Ἡπεδανὸς γυθόμιον. αὐτὰρ ἔπι μοι αἶπιθ' ἄλλος,
 Ἀλλὰ τέκπε δύω· τῷ μὴ γείνασθαι σφελλον.

Ἀλλ' ὄψεθ' ἵνα τῷ γε καθεσθῆτον ἐν φιλάπιτι,
 Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες. ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.

Οὐ μὲν σοας ἔτ' ἔολπα μίνυνθ' ἄ γε κείμεν ἔπαι,
 Καὶ μάλα σφὸ φιλέοντε. τάχ' ἐκ ἰδελίσσεται σμφω

Εὐδην· ἀλλὰ σφωσ δόλθ' καὶ δεσμοὺς ἐρύξει,
 Εἰσὶκα μοι μάλα πάντα πατὴρ ὑποδώσει ἐσθνα

Φασὶ οἱ ἐγλυάλιζα κινώπιδος εἶνεκα κούρης.

Simulabat se iterum in Lemnū pulchrē fabricatū oppidū,
 Quod illi terrarum multo charissimum est omnium.
 Neq; cecū speculationem tenuit aurato freno. Sciens Mars,
 Ut vidit Vulcanum inclytum arte seorsum euntem,
 Festinabat ire ad domum inclyti Vulcani.
 Cupidus amoris pulchrē coronatē Veneris.
 Illa vero iam recens a patre pro potente Ioue
 Veniens desedit, ille vero intra domum erat,
 Illiusq; manum inseruit, verbumq; dixit atq; compellauit;
 Age chara ad lectulum diuertamus dormituri,
 Non enim amplius Vulcanus domi est sed alicubi
 Proficiscitur in Lemnum ad Sintias barbaros.
 Sic ait, huic gratum videbatur dormire.
 Illic in lectulum ut conscenderunt dormierunt, vincula q;
 Fabre aëta circumfundebantur prudentis Vulcani.
 Neq; illo pacto mouere membra poterant neq; assurgere.
 Et tum certe agnouerunt non amplius effugia patere.
 E propinquo autem venit inclytus Vulcanus,
 Retraxerunt antequam ad Lemni terram venisset,
 Solenim illi custodiam habuit, dixitq; orationem,
 Festinabat ire ad domum charo afflictus pectore.
 Stabat a in vestibulo, ira autem ipsum vehementer cepit,
 Horrendum autem clamauit, audireq; fecit omnes deos:
 Iupiter pater, atq; dij beati alij semper viuentes,
 Venite ut opera ridicula & non tolerabilia videatis
 Ut me claudus qui sim Iouis filia Venus
 Semper dehonestat, amat autem perniciosum Martem,
 Eo quod ille quidem pulcher & sanus pedibus sca ego
 Imbelis factus, ceterum ne utquam mihi causa alia est,
 Quam parentes duo, qui non genuisse debebant,
 Sed si dote ut illi dormiant in amore,
 Vno consensu lecto, ego autem aspiciens tristior.
 Non quidem illas amplius spero paululum latere velle sic,
 Quantumvis multam se amant, non statim volent simul
 Dormire, sed ipsos dolus & vinculum detinebit
 Donec mihi omnem pater retribuat dotem,
 Quantam illi praeui impudentem ob puellam

Οὐνεχά οἱ χαλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ ἔκ ἐχέδυμος.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ.

Ἡλθε ποσειδάων γαίηοχος, ἦλδ' ἐειθένης

Ἐρμείας, ἦλθεν ἧ ἀναξ ἐκάεργ' Ὀδύλλων.

Θηλύτεραι ἧ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάσῃ.

Ἔσαν δ' ἐν περὶθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἑάων·

Ἀσβεσος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλωσ μαζάρεσσιν θεοῖσιν,

Τέχνας εἰσπρόωσι πολύφρον' ἠφαιστίο.

Ὡδεδέ τις εἶπυσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,

Οὐκ ἀρετᾶ χακὰ ἔργα· κινάει τοι βραδύς ὤκιμ'·

Ὡς καὶ νῦν ἠφαιστος ἑὼν βραδύς εἶλεν ἄρηα,

Ὡκύτατόν τ' ἑόντα θεῶν οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,

Χωλὸς ἑὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοι γάγρι' ὀφέλλει.

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.

Ἐρμῆν ἧ προσέειπεν ἀναξ διὸς υἱὸς Ὀδύλλων,

Ἐρμεία διὸς υἱέ, διάκτορες, δῶτορ ἑάων,

Ἡρὰ κεν ἐν * θεσμοῖσι θέλοισι κρατεροῖσι πεισθεῖς

εὐθεῖν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσοῦ ἀφροδίτῃ;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτὰ διάκτορ' ἀφειφόντης,

Αἰ γὰρ τῆτο γήοιο ἀναξ ἐκατηβόλ' ἄπολλον.

Θεσμοὶ μὲν στίς τόσσοι ἀπείρονες ἀμοῖς ἔχουσιν,

Τμεις δ' εἰσπρόωτε θεοὶ, πάντα τε θέσιναι,

Λύτ' ἔχων εὐδοίμιν παρὰ χρυσοῦ ἀφροδίτῃ.

Ὡς ἔφαθ'· ἐν ἧ γέλωσ ὄρετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

Οὐδέ ποσειδάωνα γέλωσ ἔχε, λίωσεν δ' αἰεὶ.

ἠφαισταν κλυτορῶν ὅπως λύσειεν ἄρηα·

Καί μιν θωνήσας ἐπεὶ πῆδόντα προσηύδα,

Λῦσον, ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπέχομαι (ὡς σὺ κελᾶεις)

τίσειν αἰσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πεικλυτὸς ἀμοιγυήεις,

Μὴ με ποσειδάων γαίηοχε πάντα κελᾶε.

Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγλύαι ἐγγυάαδ'.

Πῶς αὖ ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

εἶκιν ἄρης οἴχοιτο χρεῖ' καὶ θεσμὸν ἀλύξας;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποσειδάων ἐνοσίχθων,

ἠοαισ'· οἴφο γὰρ κεν ἄρης χρεῖ' ὑπαλύξας

οἴχοιτα φάγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε πῶσω.

Quod illi pulchra filia, ceterum neutiquam pudica.

Sic aut. ipsi congregati sunt alij arcam in domum:
 Venit Neptunus terra-quassator, Venit, & Valde Stilis
 Mercurius, Venit autem rex iaculator Apollo,
 Femina autem dea manebant pudore domi singula,
 Stabant autem in Vestibulo dū datores bonorum,
 Immensas autem risus excitatus est ijs beatis,
 Artes insipientibus prudentis Vulcani.

Tum vero quispiam dicebat videns in proximum altum,
 Nō recte succedunt mala opera, affegitur tardus celerem:
 Ut nunc Vulcanus cum sit tardus cepit Martem,
 Qui est velocissimus deorum, qui Olympum tenent,
 Claudis inquam technis: propter quod & panam auget.

Sic illi quidem talia inuicem dicebant.
 Mercurium autem alloquutus est rex Iouis filius Apollo,
 Mercuri Iouis fili internuncie, dator bonorum,
 Nunc certe in Vinculis Velles fortibus compressus
 Dormire in lectulo, iuxta auream Venerem?

Huic respondit continuo internuncius Mercurius,
 Utinam hoc fieret o rex iaculator Apollo,
 Vincula quidem ter tantum infinita circumfusacessent,
 Vos autem videritis dū omnesq; deo,
 Nihilominus Vellem dormire apud auream Venerem.

Sic ait, risus excitatus est ab immortalibus dijs,
 Neq; Neptunum risus tenebat, precabatur autem semper
 Vulcanum inlytum artificem ut solueret Martem,
 Et ipsum alloquutus verba alata dicebat.

Solut, ego autem id ipsum promitto (ut tu iubet)
 Soluturum esse decentia omnia inter immortales deos.

Hunc rursus alloquutus est inlytus artifex Vulcanus,
 Ne me Neptune terra-quassator hęc subeas:
 Misera pro miseris etiam sponsiones ad spondendum,
 Quo pacto ego te Vincire possum inter immortales deos,
 Si quidem Mars abierit debito & Vinculis eurtatis?

Hunc rursus alloquutus est Neptunus terra-quassator
 Vulcane etiam si Mars debitum reuens
 Abierit fugiens ipse tibi ego hac per solvam.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φεικλυτὸς ἀμφιζυγῆεις,
 Οὐκ ἔς' ἔδ' ἔοικε τὸν ἔπος ἀρνῆσαι δαί.

τμῶν

Ὡς εἰπὼν, * δεσμὸν ἀνίει μὲν Θ' ἠφάισιο.
 Ταῖ δ' ἔπειτ' ἔκ δεσμοῖο λύθειν κρατερῶς ὡς ἑόντος,
 Αὐτίκ' ἀναίξαντε, ὁ μὲν θρήκλυδε βεβήκει,
 Ἡ δ' ἄρα κύπεσσιν ἔκανε φιλομμηιδῆς ἀφροδίτῃ,
 Ἐς πόρον. ἔνθα δέ σι τέμεν Θ' βωμός τε θυήεις.
 Ἐνθα δέ μιν χέριτις λούσαν, καὶ χεῖται ἐλαίῳ.
 Ἀμφρότω, οἷα θεοὺς ἐπινήνοδεν αἰὲν ἑόντας.
 Ἀμφὶ ῥείματα ἔσαν ἐπὶ ῥατα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοῖδός ἀειδε φεικλυτὸς· αὐτὰρ ὀδυσσεύς
 Τέρπειτ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαίηκας δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 Ἀλκίνο Θ' δ' ἄλιον καὶ λαοδάμνηντα κέλαισεν
 Μηνῶξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν ἔπις ἔειξεν.
 Οἱ δ' ἐπὶ σὺν σφαῖραν χαλκῷ μὲν χερσὶν ἔλοντο.
 Πορφυρέην, πῦν σφιν πολυβ Θ' πῖνσι δαΐφρων,
 Τῷ ἔπερ Θ' ῥίπασσε ποτὶ νέεα σκιάεντα,
 Ἰδνωθεὶς ὀπίσσω ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἄρθεῖς,
 Ρηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσσὶν ἔδασε ἰκέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαῖρ' ἄν' ἰδὼν πειρήσαντο,
 Ωρξείδῳ δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 Ταρσὲ ἀμειβομένην κούρῃ δ' ἐπελήκλον ἄλλοι
 Ἐσαότες κατ' ἀγῶνα. πολὺς δὲ ἔσπε * κόμπης ὀρώρει.
 Δὴ τότε ἄρ' ἀλκίνοσιν ὡς τεφόνεσ δ' ἴ Θ' ὀδυσσεύς,
 Ἀλκίνοι κροῖον, παύτων ἀειδείχατε λαῶν,
 Ἡ μὲν ἀπείληους βητάρμονας ἔει ἀείσεις,
 Ἡ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο. σέβας μ' ἔχει εἰστροβόντα.

τφάισι
 ἰενίον

ὑπο

Ὡς φάτο. γήθησεν δ' ἰδὼν μὲν Θ' ἀλκινόοιο·
 Αἶψα ῥ' φαίηκασσι σιληρέτμοισι ματιύδα,
 Κέλκυτε σοσῆκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ο ξεῖνος μάλα μοι δοκίει πεπνυμέν Θ' ἔει.
 Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμιν ξειρήιον ὡς ὄπτεικές.
 Δαΐδ' ἔχ' ἄρ' ἔει δῶμον ἀειπαρέπτες βασιλῆες
 Ἀρχοὶ κράνοισι, τεικαίδ' ἔχ' ἄρ' ἔει ἄντος.
 Τῶν οἱ ἐχέσος σῆρος ἐυπλοῦν ἐπὶ δὲ χεῖται,
 Καὶ χρυσοῖο τέλαντον ἐνείχατε πημίεντες.

Huic respondit continuo inclytus Vulcanus,
Non erit neq; decet tuam orationem abnuere.

Sic locutus Vinculis soluit robur Vulcani.
Uti postquam e Vinculis soluti sunt fortibus existentibus.
Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit.
Illa vero ad Cyprum peruenit ridens Venus
In Paphum, ubi illi lucus thure-odorata Arabico.
Hic autem ipsam Gratia lauarunt, & unxerunt oleo
Immortalis ut deos decet, immortales.

Vestis autem induciant desiderabiles, & visu suscipiendas.

Hac certe cantor cantabat inclytus, ceterum Ulysses
Oblectabatur mente sua audiens, atq; etiam alij
Phaeacos longorum remorum nauibus inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laomedonta iussit
Solus tripudiare, quoniam ipsis nemo contendebat.

Hi igitur postquam pilam pulchram in manib. acceperunt Lusus pilae.

Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,

Hanc alter iaciebat ad nebulas Embrosai

Plexus retro, alter autem a terra in altum eleuatus

Facile accipiebat antequam pedes ad pavementum venirent.

At postquam pila in rectam periculum fecerunt,

Saltauerunt postea in terra alma Saltatio

Frequenter alternantes, iuuenes autem applaudebant alij,

Stantes in certamine, multus autem strepitus ortus est.

Iam tunc Alcinoum alloquutus est strenuus Ulysses,

Alcinoe rex, omnium clarissime populorum,

Certe pollicitus es tripudiatores esse optimos.

Profecto manifeste factum est: stupor me habet inspicientem.

Sic dixit, laeta autem sacra deus Alcinoui,

Statim Phaeacenses amantes remos alloquutus est.

Audite Phaeacensium duces ac principes:

Hospes mihi valde videtur prudens esse.

Sed agite, et demus hospitale munus uti decet.

Duodecim enim in populo praecleari reges

Principes imperant, tertiusdecimus autem ego ipse.

Ex his ei sestem singuli benedictam & tunicam,

Et parva talentum forte precioso.

Alcinous Phaeacenses alloquitur.

Statim

Λίβα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
Ξεῖν' ἔχων, ὅππ' ἴδωρον ἰν' χαίρων ἐνὶ θυμῷ.

Εὐρύαλ' ἔσ' αὐτὸν ἀφρασίδω ἐπέεσσιν

Καὶ δῶρω, ἐπεὶ ἤπ' ἔπος χ' ἰμοῖραν ἔειπεν·

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·

Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι προσέειπεν κήρυκα ἕκαστος.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλ' ἀπαμείβετο φώνησέν τε·

Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀειδέεσθε λαῶν,

Τοιγδ' ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀφίστομαι ὡς σὺ κελδέεις,

Δῶσαι οἱ τόδ' ἄσρ' πυγχάλκρον, ὃ ἐπι κώπῃ

Ἀργυρέη, καλεὸν ἔνεσφρίστου ἐλέφαντ'·

Ἀμφιδεδίνηται πολέ'· δέ οἱ ἄξιον ἔσται.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πίπει ξίφ' ἀργυρόηλον,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πρῶτα προσηύδα,

Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε, ἔπος δ' εἰπὲρ τι βέβακται

Δεινὸν, ἄσφρ' τὸ φέροισεν ἀναρπάζεσσι ἄελλαι·

Σοὶ ἔθροισι ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ ταχιδί' ἰκέεσθαι

Δοῖεν· ἐπειδὴ δὴ δῶρα φίλων ἀποπήματα πάχεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Καὶ σὺ φίλ'· μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·

Μηδέ τι τοι ξίφός γε ποδῶν μετόπισθε γήροισι

Τέττε ὁ δὴ μοι δῶκας ἀφρασίμαρ' ἐπέεσσιν.

Ἡ γὰρ, καὶ ἄμφο' ἄμοισι θέτο ξίφ' ἀργυρόηλον.

Δύσκότ' ἠέλι'· καὶ τῆ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.

Καὶ πάγ' ἔς ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·

Δεξαμένοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμον' ἀλκινόοιο

Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔδρασαν περικαλλέα δῶρα.

Τοῖσιν δ' ἠγμάνεν' ἔβρον μὲν ἀλκινόοιο·

Ἐλθόντες ἔχιδιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.

Δήρα τότ' ἀρήττω προσέειπεν ἀλκινόοιο·

Δαῖτρο γυνίαι, φέρε χηλὸν ἀφ' ἑσπέ' ἠπτε δείσει·

Ἐν δ' αὐτῇ θῆς σαφ' εὐπλάωες, ἠδὲ χιτῶνα·

Ἀμφὶ δέ οἱ πνεὲ' χαλκὸν ἰήνατε, θέρματε δὲ ὕδαρ,

Ὅφρα λοεσάμενός τε, ἰδὼν τ' ἰδὲ κείμενα πάντα.

Δῶρα τὰ οἱ φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεγκαν,

Δακτύλιον τε τέρπηται καὶ αἰοιδῆς ὕμνον ἀκούων·

Καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλκισον ἔμὸν περικαλλὲς ὄπασσον,

Χρῦσόν·

Statim autem omnia portemus congregati, Et in manibus
 Hospes tenens ad canam Veniat letus in animo.
 Euryalus autem seipsum conciliet verbis,
 Et dono, quoniam nequaquam et decuit loquutus est.

Sic dixit, omnes autem laudauerunt, Et iusserunt,
 Dona autem et ferret, pramiserunt praconem singuli,
 Huic a rursus Euryalus respondit, loquutusque est.

Alcinor rex omnium clarissime populorum
 Tibi equidem hunc hospitem conciliabo sicut tu iubes,
 Dabo ei hunc enssem totum arcum cui est manubrium
 Argentium, Sagina autem nuper facti eboris
 Circumvoluta est, mulio autem eo dignus erit.

Sic dicens, in manibus ponit enssem argent. clauorum,
 Et ipsum alloquens verba pennata dixit:

Gaude pater o hospes, verbum si aliquod dictum est
 Graue, statim illuc ferant rapientes turbines.
 Tibi autem dii uxorem videre, Et in patriam redire
 Dent, quando diu ab amicis incommoda pateris.

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses:
 Et tu amice valde gaude, dii autem tibi felicia dent,
 Neque amplius tibi ensis desiderium in futurum fiat
 Huius, quem iam mihi desisti concilians verbis.

Dixit, Et circa humeros posuit enssem argent. clauorum.
 Occidit autem sol, Et huic incluta dona adfuerunt.
 Et hac in domum Alcinor tulerunt pracones illustres.

Suscepta autem filij eximij Alcinor,
 Matrem iuxta venerandam posuerunt perpulchra dona.
 Quibus autem imperabat sacra vis Alcinor,
 Venientes vero sederunt in altis solijs.

Tunc Arcton alloquutus est vis Alcinor.
 Age mulier fer arcam pulchram, qua optima,
 Imponit autem vestem bene lotam Et tunicam,
 Circa ignem alebetem, calefacite a. aquam,

Ut lotus vidensque bene posita omnia
 Dona qua ei Phaeaces eximij huc tulerunt.
 Et convivio oblectetur Et cantilena laudem audiens.
 Atque, ex ego hoc poculum mazum pulchrum praebeo

AUREUM,

Euryalus Vlyf-
 sem ense do-
 nat.

Afferuntur V-
 lyssi à Phzacis-
 bus xenia.

Χρῦσσον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένῳ ἤματα πάντα
Σπέρδη ἐν μεγάροι διτ' ἄλλοισίν τε θεήσιν.

Ὡς ἔφαθ'· ἀρήτη δ' ἔμψ' ἑμώων ἐειπεν,
Ἀμοὶ πνεὶ σῆσαι τρίποδα μέλαι ὄπι τόχιστα.
Αἰ δὲ λος προχόον τρίποδι * ἔτασαν ἐν πνεὶ κυλῶν.
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχουσαν, ἑσπὸ δὲ ξύλα δῶρον ἔλθουσι.
Γάστρω μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, σέρμετο δ' ὕδωρ.
Τόφρα δ' ἄρ' ἀρήτη ξείνη παρκαχλῆα χυλῶν
Ἐξέφθεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κέλλιμα δῶρα,
Ἐδῆται, χερσὶν τε, τέ υἱ φαίηκες ἔδωκαν.
Ἐν δ' αὐτῆ φᾶρ * σῆκιν, χαλόν τε χυτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πῆρόεντα προσηύδα·
Αὐτὸς ἐνὶ ἴδῃ πῶμα, θεῶς δ' ὄπι δεσμὸν ἴηλον,
Μή τις τοι χεῖδ' ὄδον δηλήσεται, ὅσπότερ σὺ τε
Εὐδῆται γλυκὺν ὕπνον ἴων ἐν νηὶ μελαίνῃ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
Αὐτὴν ἐπίρτυε πῶμα, θεῶς δ' ὄπι δεσμὸν ἴηλα
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια κίρκη.
Αὐπέδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λῆσπεσμα ἄρωγρον
Ἐσρ' ἀσάμινθον βάνδ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θρῆμά κούπερ· ἐπεὶ ἔτι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν
Ἐπειὴ λίπε δῶμα καλυψάσθαι ἠὲ κέμοιο.
Τόφρα δέ οἱ κομιδὴν γὰ θεῶν ὡς ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δῖω ἀλάλοισαν, καὶ χεῖρας ἑλάσας
Ἀμφὶ δέ μιν γλαῖναν χαλκῷ βάλλον ἠδὲ χυτῶνα,
Ἐκρ' ἀσάμινθου βᾶς ἀνδραὶ υἱ' οἴνοποτύχης
Ἦε, ναυσικία δ' εἰὼν ἄπει κέλλῃ * ἔχουσι.
Στῆρὰ παρὰ σελήμιν τόχρος πύχα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεύς ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἠρώσας,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πῆρόεντα προσηύδα·

Χαῖρε ξοῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἡμεῖ' ὅτι μοι φερώτη ζώαζες ὀφέλλεις.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε πολύμητις Ὀδυσσεύς
Ναυσικία * θυγατὲρ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο,
Οὐπω νυῦ ζῶς δεινὴ εἰς δουπος πάσις ἦρης,
Οἴκαδ' ἐτ' ἐλθέμενοι, καὶ νόστιμον ἡμῶν ἴδέεσθαι.
Τῷ κιν τοι κακῆϊ θεῶν ὡς ἀχρητόμων

*Arctem, Et mei memor diebus omnibus
Libet domi sua, tuiq; alijsq; aijs.*

*Sic ait, Arctem autem ancillis loquuta est,
Ut circa ignem locent lebetem magnum quam celerrime.
Ha. a. lauacra. a. lebetem locarunt ad ignem ardentem:
Aqua. & infuderunt, subrus. a. ardere faciebant accipientes:
Aluum quidem tripodis ignis circumdedit, calefiebat. a. a.
Interea vero Arctem hospiti pulchram cistam (qua
Extulit e thalamo, imposuit vero pulchra dona,
Vestem aurumq;, qua ei Phaeaces dederant.
Ipsa vero indusium posuit, pulchramq; tunicam,
Et ipsam alloquuta verbaq; solatilia dixit:*

*Ipsa tunc si de opereculo, statim. & Vinculum circumliga,
Ne quis tibi in itinere damnum afferat, cum forte
Dormieris dulcem somnum profectus in naue nigra.*

*Ceterum postquam hoc audiuit prudens diuus Ulysses,
Statim aprauit operculum celeriter. a. Vinculum ligauit
Varium quod olim docuit ingenio Veneranda Circe.
E Vestigio autem ipsum ancilla lauati iussit,*

*In lauacrum ubi conscendisset, ille vero libenter sidit animo
Calida lauacra, quoniam neutriq; curatusq; frequentaree
Ex quo reliquit domum Calypsus pulchricoma,
Interea ei cura tanquam deo perpetua erat.*

*Hunc postquam ancilla lauauerunt & unxerunt oleo.
Cerca ipsum eblianam pulchram iecerunt atq; tunicam,
Ex labro egressus viros ad vini potatores
Ibat. Nausicaa autem a dijs pulchritudinem habens,*

*Stetit iuxta postes, recti pulchre-fabricati.
Admirata autem est Ulysses oculis aspiciens,
Et ipsum alloquuta verba alata dicebat:*

*Salue hospes Et etiam olim cum eris in patria terra,
Memor mei quid mihi vita conseruare mercedem debes.*

*Hanc mutuis dactis alloquutus est versutus Ulysses:
Nausicaa sita magnanimi Alcinoi,
Sic nunc Iupiter faciat valde sonans maritus Iunonis,
Duum venire & reditus diem videre.
Certè tibi etiam illuc velut deo vota faciam*

*Ulysses Nausi-
caæ gratias a-
git.*

Λιεὶ ἤματα πάντα. σὺ γὰρ μ' ἐβίωσας κούρη.

Ἡρὰ, καὶ ἐς θρόνον ἴξε παρ' ἀλκίνοον βασιλῆα.
Οἱ δ' ἦδη μοῖρας τ' ἐνεμον, κερώωντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγλύθεν ἦλθεν, ἄγων εἰήρον ἀοιδόν
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσω δουτυμένων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναῖτε Διοπεροταμῶν, ὅπῃ ἢ πλείον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοτος υἱός, θαλαρῆ δ' ὡς ἀμφὶς ἀλοιφή.

Κῆρυξ, τῆ δὲ τέτο πῆρε κρέας ὄφρα φάγησι,
Δημόδοκω, καί μιν προσπύξομαι ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀθρόοισιν ὀπιζθονίοισιν ἀοιδῶι
Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐδέκ' ἀφα σφέας
Οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε ἢ φύλον ἀοιδῶν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ ἢ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἡρώι Δημόδοκω, ὃ δ' ἐδέξατο· χεῖρας ἢ θυμῶ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνεῖαθ' ἐτοῖμα προσκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι θεὸς καὶ ἔδην πύος εἶς ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Δημόδοκ', ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομι' ἀπάντων,
Ἡ σέ γε μῦθ' ἐδίδαξε διὸς πάντες, ἢ σίγ' ἀπόλλων.

Λίλω γὰρ κτ' κόσμον ἀχαιῶν οἶτον αἰεΐεις,
Ὡς ἔρξαν τ' ἐπαθόν τε, καὶ ὄας ἐμόγησαν ἀχαιοί.
Ὡς τέ πευ ἦ * αὐτὸς παρών, ἢ ἄλλε ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἴππη κόσμον αἴεισον,
Δικρατὲς, τὸν ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν ἀδμήνῃ,
Ὀν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἦγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,

Ἀνδροῦν ἐμπλήσασ' οἱ ἴλιον ἔξαλάπιξεν.
Λίκαν δὲ μοι ταῦτα κτ' μοῖραν καταλίξης,
Αὐτὰρ ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
Ὡς ἄφα τοι προσέφρων θεὸς ὅπασε θύσπιν ἀοιδῶι.

Ὡς φάθ' ὃ δ' ἔρμηθις θεοῦ ἦρχετο, φαίνας δ' ἀοιδῶν
Ἐνθεν ἔλων, ὡς οἱ μὲν εὐοτέλμων ὅτι νηῶν
Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν χλοίσῃσι βελόντες
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἦδη ἀζακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἶατ' ἐνὶ τρώων ἀγρῶν κεκαλυμμένοι ἴππων·
Αὐτοὶ γὰρ μιν στῶτες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσασατο.

Semper diebus omnibus: tu enim me seruasti puella.

*Dixit, & in thronam sedit ad Alcimoum regem.
Hi vero iam partes disidebant, miscebantque Vinum.
Præco vero propè venit, ducens amabilem cantorem
Demodocum populo venerandum, collocauit, & ipsum
In medio conuiuantiū, ad columnam longā firmando cum.
Iam tum præconem alloquutus est Versutus Vlyssēs,
A tergo profcindens, multum enim supererat
Albidentis suis, multa autem erat circum pinguedo,*

*Præco accipe, hanc præbe carnem ut comedat
Demodoco, & ipsum complectar tamen si tristis,
Omnibus enim hominibus terrestribus musica
Honore digni sunt, & reuerentia, eo quod ipsos
Cantum musa docuit amat autem genus cantorum.*

*Sic ait, præco autem ferens in manibus posuit
Heros Demodoco, ille suscepit gaudebat, & animo,
Illi vero ad fercula apparatus proposita manus extenderunt.
Caterum postquam potu & cibo saturati sunt,
Iam tum Demodocum alloquutus est Versutus Vlyssēs:*

*Demodocè, longè te supra mortales laudo omnes,
Siue te Musa docuerit Iouis filia, siue Appollo.
Valde enim ornate ut est Græcorum satum canis,
Quanta fecerit passiq; sunt et quanta laborarunt Græci
Tanquam alicubi sine tu ipse præsens aut ab alio audieris.
Sed certè perge & equi apparatus casta
Lignes quem Epeus fecit auxilio Palladis,
Quem quondam in arcem dolum duxit diuus Vlyssēs,
Vris tibi impleuisses, qui illum euerterunt,
Siquidem mihi hæc eleganter enarraueris,
Tum ego omnibus pronuntiabo hominibus,
Ut certè tibi benignus deus præbuit diuinam cantilenam,*

*Sic ait ille concitatus a deo cepit, apparabat cantilenam
Inde exorsus, quo pacto illi quidem bene- tabulatis nanibus
Conscensit transigarunt igne in tentoria micæoi
Græci alij vero iam inclytum apud Vlyssēm
Sedebant in Troianorum foro absconsi equo,
Ipsi enim eum Troiani in arcem protraxerunt.*

Demodocus
equum Tro-
ianum cantat.

Ως ὁ μὲν εἰσήκει τοὶ δ' ἄτριτα πόλλ' ἀγρόδιον
 Ἡμεῖοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφιν λυδανε βελήη
 Ἡὲ διατμήσαι κοῖλον ὄδρου νηλεὶ χαλκῶ,
 Ἡ καὶ περσάων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας
 Ἡ ἑάν μὲγ' ἀγαλμιά θεῶν θελητήειον εἶ),
 Τῆσφ δὴ καὶ ἐπειτα τελέτῃσι δὲ ἔμελλεν.
 Λίσσιν γὰρ λυδ' ὑπολέσθαι, ἐπὶ λυδ' πόλιν ἀμφικαλύψῃ
 Δουράτειον μέγαν ἵππον, ὃ δ' εἶατο πάντες αἰεσοὶ
 Ἀργείων, τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 Ἡεῖθεν δ' ὡς ἄστυ δέωσθεον ἦες ἀχαῶν
 Ἰσπύθην ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπερλιπόντες.
 Ἄλλον δ' ἄλλη αἰεὶ δὲ πόλιν κεραϊζόμεν αἰπὴν.
 Λυτὰρ ὄδρουσῃα περτὴ δώματα δειφόβοιο
 Βήμενα ἠὲ τ' ἄρῃα, σὺν ἀντιθέω μενελάω.
 Κεῖθε δὴ ἀνότατον πόλεμον φάτο τολμήσωτα,
 Νικῆσαι καὶ ἐπειτα διὰ μεγάθυμον ἀδύμην.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς αἰεὶ δὲ περικλυτός· αὐτὰρ ὄδρουσευέ
 Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάει.
 Ως ἴζη μὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσούσα,
 Οστε εἶς * περσάων πόλιν ἔλαων τε πύσῃσιν,
 Ἀρεῖ καὶ τεκείεσιν ἀμυῶν νηλεὲς ἦμῃ.
 Ἡμὲν τὸν δηήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδούσα,
 Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει οἱ δέ τ' ὄπιδεν
 Κόπτοντες, δούρεσσι μετὰ φρενον ἠὲ καὶ ὤμοις,
 Εἶρερον εἰσατάροισι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν.
 Τῆσ δ' ἐλαεινοτάτῳ ἀρεῖ φθινύτοισι παρειάει.
 Ως ὄδρουσευέ ἐλαεινὸν ὑπὸ ὄφρυσι δάκρυον εἶβεν.
 Ἐν δ' ἄλλοις μὲν πάντας ἐλάθονε δάκρυα λείβων,
 Ἀλλίνοσ δὲ μιν οἷος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν,
 Ἡμεῖσ δ' ἄλγ' αὐτῆ, βαρὺ ἴσενάχοντος ἀκουσέν.
 Αἰψὰ ἴφαινεκεσσι φιληρέτμοισι μετιύδα.
 Κέκλυτε θαμῆκων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἦδη σχεδέτω σόρμιγλα λίγειαν.
 Οὐ γὰρ πως πάντεσσι χειζόμενος τὰ δ' αἰεῖδει.
 Ἐξ ἧσ ὄδρουπέομέν τε καὶ ὄρορε * δῖσ αἰοιδός,
 Ἐκ τῆσ δ' ἔπυ παύσατ' οἰζυροῖο γόοιο
 Ο ξείνοσ * μάλα που μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.

Virille quidē in arce constitit, illi iudicia multā proferebā
 Sedentes circa ipsum: trifariam. a. ipsis placuit consilium,
 Aut perscindere cauum lignum seuo ferro,
 Aut de rupe deicere protractum in summitatem,
 Aut sinere ingens simulacrum deorum placamentum esse,
 Qua utiq; sententia etiam postea ut fieret facturum erat,
 Fatale enim erat perire, postquam Urbs intra se recepit
 Lignum ingentem equum, ubi sedebant omnes opimates
 Gracorum, Troianis cadem & mortem afferentes.
 Cecinit etiam ut Urbem depopulati sunt filij Gracorum
 Ex quē effusi, cauis insidijs relicti,
 Alium. a. alibi cecinit Urbem depopulatum esse excelsam-
 Caterum Vlyssē ad domum Deiphobi
 Conscendisse, tanquam Martem cum eximio Menelao.
 Illic iam grauissimum bellum dicebat ausum fuisse.
 Vicisse etiam continuo per magnanimam Palladem.
 Hac certe cantor cecinit eximius: caterum Vlyssēs
 Tabescebat, lacrymis irrigabat sub palpebris genis,
 Ut formosa flet dilectum virum circumuoluta,
 Qui suam ante Urbem populumq; ceciderit
 Urbis & liberis indicans sauum fatum.
 Siue illum morientem & adhuc palpitantem conspicat,
 Super illum fusa querendum clulat, illi vero retro
 Cedentes, hastis tergum atq; etiam humeros
 Seruitutem inducunt, laboremq; & calamitatem,
 Huius miserabilissimo labore tabescunt genae:
 Sic Vlyssēs miserabile sub palpebris lacrymas stillabat.
 Tunc alios quidem omnes inscios fecit lacrymas fundens.
 Alcinoe autem ipsum solus considerauit atq; cognouit,
 Sedens prope ipsum, Siehementer a. ingemiscentem audit,
 Statim autem Phaeacibus nauigandi peritis dicebat:
 Audite Phaeacum principes atq; consiliarij.
 Demodocus tam cohibeat citharam sonoram,
 Non enim fortassis omnibus gratificans haec cantat,
 Ex quo cernamus musq; & cepit diuinus cantor,
 Ex hoc nunquam cessauit ab arummoso luctu
 Hic hospes, valde fortassis ipsum doloꝝ mente circumdedit.

Comparatio.

Αλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεδέτω, ἴν' ὁμῶς τερπόμεθα παῖτες,
 Ξεινοδοκοὶ καὶ ξείνοισι· ἐπεὶ πολὺ κάλλιόν ἔτω.
 Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
 Πομπὴ καὶ θύλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.
 Ἀντὶ κραιγιήτε ξείνός θ' ἰκέτης τε τέτυκται
 Ἀνέει, ὅς τ' ὀλίγον φρὸ ὅπι ψάμει περπίδεαι.
 Τῶ νῦν μηδὲ σὺ καὶ θε νοήμασι κερδαλέοισιν,
 Ο, ἦι κέ σ' εἴρωμαι· φάδμαι δέ σε κάλλιόν ὄσιν.
 Εἶπ' ὄνομό θ', ἦι σε κείθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
 Ἄλλοι θ' οἳ κ' ἄστυ καὶ οἳ πειραιεταίοισι.
 Οὐ μὲν γὰρ τις πάμπαν ἀνώνυμοις ἔσ' ἀνδρώπων,
 Οὐ κακός, ἔδδ' μὲν ἐσθλός, ἐπὶ τὰ πρῶτα γήθηται·
 Ἀλλ' ὅπι πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κα τέκωσι, τοκίης.
 Εἶπε δέ μοι γαῖάν τε τελευτῶ δῆμόν τε πόλιν τε·
 Οφρα σὲ τῆ πέμπωσι πτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 Οὐ γὰρ φαίηκοσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ τὰτ' ἄλλαι νῆες ἔρχοισιν·
 Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
 Καὶ πάντων ἴσασι πόλιος καὶ πίονας ἀγρῶς
 Ἀνδρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιδ' ἀλὸς ἐπιτερόωσι,
 Ἡέει καὶ νεφέλη κακαλυμμέναι, ἔδδ' ποτὲ σφιν
 Οὔτε τι πημανθῶσαι ἐπὶ δέθ' ἔδδ' ἀπολέει.
 Ἀλλὰ τάδ' ὡς ποτε πετρὸς ἐγὼ εἰπόντος ἄκουσα
 Ναυσιδόκῃ, ὅς ἐφασκε ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 Ἡμῖν ἔνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἀπαίτων·
 Φῆ ποτε φαίηκων ἀνδρῶν ἀργῆα νῆα
 Ἐκ πομπῆς ἀνιῶσαν ἐν ἠροειδέϊ πόντῳ
 Ραυσέμεναι, μέγα δ' ἠμῖν ὄρθ' ὅλοι ἀμφικαλύψειν.
 Ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δέ κεν θεὸς ἠτελέσθην,
 Ἡ κ' ἀτέλες εἶη, ὡς οἱ εἶλον ἐπλετο θυμῷ.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀπρὸ κλισίας κατέλεξον,
 Ὅσπι ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄς τινὰς ἴκω χάριτας
 Ἀνδρώπων· αὐτὸς τε, πόλεις τ' ἐδ' ναυεταώσασθαι.
 Ἡ μὲν ὄσοι χαλεπὴ τε καὶ ἀγροί, ἔδδ' δίχαιοι·
 Οἶτε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θευδής.
 Εἶπε δ' ἰθὺς, τι κλαίεις καὶ ἐδύρεαι ἐσθλῶν θυμῷ
 Ἀργείων, δαυμάων ἠδ' ἰλίου οἶτον ἀκούων.

Sed age ille quidem cesset ut simul oblectemur omnes
 Hospitio suscipientes hospitesque, quoniam multo honestius est.
 Nam ob hospitium hoc venerandum parata sunt.
 Celebritas & amica dona, quae illi dedimus amantes.
 Pro fratre & hospite & supplex est factus
 Viro, qui etiam paululum attingit mente.
 Ideoque nunc ne tu cela ingenio & aspro,
 Quocumque interrogauero, dicere autem te honestum est,
 Dic nomine quo illic vocabant materque, paterque.
 Alijque, qui in urbe tua, & qui circum vos habitabant vicini:
 Non enim quisquam omnino absque nomine est hominum,
 Neque ignavus, neque, eximius, postquam primum natus sit.
 Sed omnibus imponuntur simulatque genuerint parentes.
 Dic etiam mihi terramque, tuam populumque, urbemque,
 Ut te ille mittant observantes mentibus naues.
 Non enim Phaeacibus gubernatores sunt,
 Neque illo pacto gubernacula sunt quae aliae naues habent,
 Sed ipsae sciunt propositum & mentem virorumque,
 Et omnium sciunt urbes & pingues agros
 Hominum: & undas celerrime maris tranant,
 Caligine & nebulis oblecta, neque unquam ipsae
 Neque aliqua parte offendere accidit timore, vel perire,
 Sed hoc sic quondam patrem ego dicentem audius
 Nausithoum, qui dicebat Neptunum succensere
 Nobis, quod ductores illesi sumus omnium.
 Dicebat aliquando Phaeacum virorum bene compactam navem
 Ex deductione redeuntem in obscuro ponto
 Periturum esse, inuentam a nobis montem urbi circumteclurum.
 Dic dicebat senex, ea vero deus vel perficere potest,
 Vel imperfecta esse poterunt, ut illi placidum est in animo,
 Sed age mihi dic hoc & verè enarra,
 Ubinam aberraveris, & ad quamnam perveneris regionem
 Hominum, ad ipsorumque, urbemque, bene habitatas,
 Sive quot molestiique, & agrestes, neque iusti,
 Quisque, hospitalis, & quibus mens est deo placens:
 Dic quidnam steteris & duxeris intra animum,
 Arguorum Graecorum atque Ilij fatum audiens.

Alcinoi qui
 rit omnes V-
 lyffis condi-
 tiones & for-
 tuncas.

Phaeacum na-
 ues sensiles
 sunt.

Τὸν δ' ἔθειοι μὲν τεύξαν ἐπεκλώσαντο δ' ὄλοθρον.

¹ Ἀρ' ἔραποις, ἵνα ἦσι καὶ ἔσοιμένοισιν αἰοιδίη.

Ἡτίς τοι καὶ πῶς ² ἀπίλετο ἰλιόδι περ,

Ἐθλὸς ἐὼν γαμβρὸς ἢ πινθερὸς, οἷ τε μάλισσα

Κήδισοι τελέδοισι μὲθ' αἰμά τε καὶ γῆθ' ³ αὐτῆς.

⁴ Ἡ τις που καὶ ἐταῖρ' ἀνὴρ κεχαισιμένα εἰδὼς

Ἐθλός, ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερσίων

Γίνεται ὅς κεν ἐταῖρ' ἐὼν πεπνυμένα εἰδῆ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ αὐτῆς ὁμήρου ὀδυσσεύας.

ΑΡΧΗ τῶν ὀδυσσεύας διηγημάτων, ἐν οἷς θεοὶ πεπονημένην τῶν κίχων, καὶ πρὸς τοὺς λατοφάγους περιγροῖαζ, καὶ πρὸς τὸν κύκλωπαι πολύφημον πορβυθῶν, καὶ τῆτον φαρήντα ἐξ ἡδὴ ἐταίρους ἐκτυφλοῦσιν.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Ἰῶτα ῥαψωδία.

Ἰῶτα, λατοφάγῳ, κίχωνσι σὺ κύκλωψ ἴσιν.

ΘΟΝ Δ' ἀπαικόμενον περσέφῃ πολύμητις ὀδυσσεύς,

Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀειδείκατε λαῶν,

Ἡτοί μὲν τῶδε καλόν, ἀκήμεν ἐσὶν αἰοιδῶν

Τοιοῦ δ' οἱ ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκι' ἀνδρῶν.

Οὐ γὰρ ἐγὼ γὰρ τι θεμὴ τέλ' ἄχαιῶν ἐῖ

Ἡ ὅταν ἀφροσύνη μὲν ἐγὼ καὶ δῆμον ἀπαντα,

Δαιτυμόνης δ' ἀνά δάματ' ἀκουάζωνται αἰοιδῶν,

Ἡμενοὶ ἔξείης περὶ ἧ πλῆθυσσι τρέπεζαι

Σίτου καὶ κρείων' ἄβυθον δ' οὐκ κρητῆρος ἀφύσων

Οἰνοχόθ' φορέησι καὶ ἐλχέῃ δεπάρασιν.

Τῶ το τί μοι κάλλιπον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεταί ἐῖ.

Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετρέπετο συνόβεντα

Ἐἶραθ', ὅφρ' ἐπ' μαῖλλον ὀδυρόμενον σὺναχέζω.

*Hoc a diis quidem fecerunt, destinarunt autem excidium,
 Hominibus omnibus, ut sit & posteris cantilena,
 An aliquis tibi cognatus perijt ante Ilium,
 Qui eximius erat gener aut socer, qui potissimum,
 Cura sint post sanguinem & genus nostrum,
 An aliquis fortasse socius, vir grata sciens
 Eximius, quoniam non sanè fratre inferior
 Est, qui cum sit socius, prudentia scierit.*

O D Y S S E A E H O M E R I, A V T I X,
 compositionis argumentum.

PRINCIPIVM Vlyssis enarrationum, in quo inquit
 se bellasse cū Ciconibus, & ad Lotophagos appulisse,
 & ad Cyclopem Polyphemū peruenisse, & tunc postquam
 comederit sex iam socios, excæcasse.

O D Y S S E A E H O M E R I I X. C O M -
 positio.

I, Cum Lotophagis, & in Ciconibus Cyclops est.

HUNC excipiens alloquutus est Versutus Vlysses,
 Alcinoe imperator omnium iustissime populorum.
 Atque hoc honestum est audire cantorem
 Talem, qualis ille est diis assimilis voce.
 Non enim ego quippe iam puto tantum magis gratum esse,
 Quam quoties lætitia quidem detinet populum uniuersum,
 Coniuvantes autem per domum audiant cantorem
 Sedentes ordine, iuxta autem impleantur mense
 Pane & carnibus, vinum autem ex cratere hauriens
 Pincerna adferat & infundat poculis:
 Hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
 Tibi vero meus dolores animus instat lacrymosos
 Picere, ut iam magis loquens iugemiscam.

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
 Κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἐρατῖαι.
 Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
 εἶδετ'· ἐγὼ δ' αὖ ἔπειτα θυγῶν ὑπὸ νηλεῆς ἡμῶν,
 Τμῖν ξείνῳ ἔω, καὶ ἀπόπροσι δώματα ναίων.
 Εἴμ' ὀδυσεὺς λαρτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέῳ ἐρατὸν ἶκει.
 Ναϊετάω δ' ἰθάκην αἰδέειλον· ἐν δ' ὄρῳ αὐτῇ
 Νήειτον, εἰροσίφυλλον, ἀειπαρέπης· ἀμφὶ ἣ νῆσοι
 Πολλὰ ναϊεταῖοισι μάλα σφιδόν ἀλλήλοισι,
 Δελίχρον τε, σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα ζάκυνθῳ.
 Αὐτῇ ἣ χθαμαλῇ πινυφράτατι εἰν ἀλὶ κείται
 Πρὸς ζόφον· (αἰ δέ τ' ἀνδύτε παρὸς ἠῶ τ' ἡελίον τε)
 Τρηχεῖ, δὴ ἀγαθὴ κουροτρόφῳ· ἔτι ἐθῆρα
 Ἡεγαίης δμῶμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 Ἡ μὲν μ' αὐτῶν ἔρυκε χαλυψὶ δία θεάων
 Ἐν ασπίσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν ἔει).
 Ως δ' αὐτῶς κίρκη κατερήπυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίης, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν ἔει).
 Ἀλλ' ἐμὸν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπεισον.
 Ως ἔδεν γλύκιον ἢ πατρίδος ἔδεν τοκήων
 Γίνεται, εἴ πο καὶ πρὸς ἀπόπροσι πύονα οἶκον
 Γαίην ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπαλάδε τοκήων.
 Εἰ δ' ἄγε σοι καὶ νόσον ἐμὸν πολυκνήδ' ἐνίσσω,
 Ὅν μοι ζῶς ἐφείηκεν ἀπὸ προΐηθεν ἰόντι.
 Ἰλιόθεν με φέρον ἀνεμὸς κικόνεοσι πέλασεν,
 Ἰσημῶν· εἶδα δ' ἐγὼν πόλιν ἑσπέρων, ὄλεσα δ' αὐτῆς.
 Ἐκ πόλιθ' δὲ ἀλόχοισι καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 Δαυδάμῃ, ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενῳ κίοι ἴσῃς.
 Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ δὶρῶ ποδὶ φάλαγγεν ἡμέας
 Ἠνώχαι· τὸ ἣ μέγα νήποι ἐκ ὀπίθοντο.
 Εἶδα ἣ πολλὸν μὲν μέθυ πίνατο, πολλὰ ἣ μῆλα
 Ἐσφαζον παρὰ δῖνα, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βούδας.
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι κίκονας κικόνεοσι γαγόνευν,
 Οἱ σφοῖσι γέτονες ἦσαν ἀμα πλέονες καὶ ἀρείοις,
 Ἡπίστον ναίοντες· ὀπιζάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
 Ἀνδράσι μαφραδί, καὶ ὄπι χεῖρ πεζὸν ἔοντα.

Quid primum, quid deinde, quid ultimum narrabo?
 Dolores quandoquidem mihi plures dederunt alij caelestes.
 Nunc vero nomen primum dicam. Ut & vos
 Sciatis, ego autem postquam effugi saevum fatum
 Vobis hospes sim etiam longe domum habitans.
 Sum Vlysses Laertiades, qui omnibus dolis
 Hominibus cura sum & mea gloria caelum attingit,
 Habito autem Ithacam clarissimam, in ipsa. a. mons est
 Neritus multis arboribus clarus: circum autem insula
 Plures inhabitantur valde prope invicem
 Dulichiumq; Sameq; & nemorosa Zacynthus:
 Ipsa. a. terra continetis finitima supereminens in mari iacet
 Ad septentr. (illa vero seorsum ad aurorem solemq;))
 Aspera, sed bona iuvenum alitrix, non quicquam ego
 Eius terra possum dulcius aliud videre.
 Certe quidem me hinc deterruit Calypso diua deorum
 In specubus caenis cupida maritum esse:
 Consimiliter Cerce detinuit domi sua
 Aëa dolosa, cupiens maritum esse:
 Sed meū nunquam animum intra praecordia persuaserunt.
 Ut nihil dulcius sua patria neq; parentibus
 Est, etsi & quis longe disitem domum
 Terra in aliena habitet seorsum a parentibus.
 Age vero tibi & reditum meum lacrymosum dicam,
 Quem mihi Iupiter inimisus a Troia profecto
 Ab illo me ferens ventus Ciconibus appulit
 Ad Ismarum, tibi ego urbem depopulatus, occidi. a. ipsos.
 Ex urbe autem & bonis multus acceptis
 Ea divisimus, ut non aliquis mihi priuatus abierit sua par
 Tum vero quidem ego celeri pede fugere nos (to
 Iussi: hi vero plurimum stulti non parebant.
 Hic multum quidem vini bibitum est: multas autem oves
 Mactabant ad littus. & flexipedes nigros boues.
 Interea vero digressi Cicones Ciconibus acclamabant,
 Qui ipsi vicini erant simul plures & meliores.
 Continentem habitantes: docti quidem ab equis
 Hominibus pugnare, & cum opus esset peditem esse.

Vlysses labo-
res suos inci-
pit narrare.

De amore pa-
triz.

Infelix prilli
cū Ciconibus

Ηλιδον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθηα γίνεται * ἄρη,
 Ηέριοι, τότε δὴ ῥα κακὴ διὸς αἴσα παρέση
 Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἴν' ἄλγυα πολλὰ πάθωμεν.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην πρὸ νηυσὶ Διοῖσι.
 Βάλλον δ' ἀλλήλοισι χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν.
 Οσρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξοτο ἱρὸν ἡμῶν,
 Τόσρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς πρ' ἐόντας.
 Ἡμὸς δ' ἠέλιος μετενίωετο βάλυτόνδε,
 Καὶ τότε δὴ κίονες κλῖναν δαμάσσαντες ἀχαιῶς.
 Ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδος ἑταῖροι
 Ωλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύζομεν θάνατον τε μόρον τε.
 Ἐνθεν ἧ πρῶτέρω πλέομεν ἀεαχήμενοι ἤτορ
 Ἀσμενοι ἔκ θανάτοιο, φίλοις ὀλέσαντες ἑταῖρους.
 Οὐδ' ἄρα μοι πρῶτέρω νῆες κίον ἀμφιέλιωαι
 Πεῖν πνα σὺ δειλῶν ἑτάρων τρεῖς ἐκάσαν αἴσα,
 Οἱ θάρον ἐν πεδίῳ κικόνων ὑπο δηϊῶ θέντες.
 Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα ζῶς
 Λαίλαπι θεασοσῆ, σὺ δ' ἠνεφέεσσιν κάλυψε
 Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀράρει δ' ἔρανόθεν νύξ.
 Αἰ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ὅτι κάρσιαι, ἰσία δὲ σφιγ
 Τειχῶά τε καὶ τετραχῶά διέσχισεν ἰς ἀνέμοιο.
 Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κατ' ἔμεν δείσαντες ὀλεθρον,
 Αὐτὰς δ' ἐασμίνως πρὸ ρύσασαμιν ἠπειρόνδε.
 Ἐνθα δὴ δύο νύκτες δύο τ' ἡμέτα * συνεχῆς αἰεὶ
 Κεῖμῃ, ὁμοῦ χαμάτω τε καὶ ἄλγυσι θυμὸν ἔδοντες,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμῶν εὐπλόκαμος τέλεισ' ἠῶς,
 Ἰστούς σπουόμενοι ἀνάθ' ἰσία λάκ' ἐρύσαντες
 Ἡμεδα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβρῆνῆτά τ' ἴθυνον.
 Καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀλλὰ με κῦμα ῥόθ' τε πεινῶ μῆποντα μάκλιον
 Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγγεν ἧ κυθήρων.
 Ἐνθεν δ' ἐν νῆμῶν φρόμην ὀλοῖς ἀνέμοισι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτη ἐπέβημεν
 Γαῖης λωτοφάγων, οἷτ' ἀνδρινον εἶδαρ' ἔδουσιν,
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπειρε βῆμεν, καὶ ἀφουασίμῃ ὕδωρ.
 Αἶψα ἧ δειπνον ἔλοντο Διοῖς πρὸ νηυσὶν ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ἔπει σίτιό τ' ἐπασσάμῃ ἠδὲ ποτήτοισι

Venerunt continuo quot solia & flores sunt Vere
 Matutini: tunc sane malum Iouis fatum affuit
 Nobis infelicibus, ut dolores multos pateremur.
 Sistentes gradum pugnant pugna ad naues Veloces:
 Feriebant autem inuicem arcibus hastis.
 Quamdiu quidem mane erat & augebatur sacra dies,
 Tam diu inuicem sustinebamus plures licet essent:
 Quando vero sol ibat ad Vesperam,
 Et tum iam Cicones inualuerunt domando Gracos
 Sex autem a singulis nauibus bene ocreati socij
 Perierunt: alij effugerunt mortemq; fatumq;
 Illinc vero ulterius nauigauimus tristes corde
 Lati ex morte euitata charis amissis socijs.
 Neq; certe mihi ulterius naues predebant & string; agitata
 Priusquam horu miseror iam sociorū ter & nunquamq; so-
 Qui perierunt in campo a Ciconibus trucidati. (casset.
 Nauibus autem immisit Ventū Boream nubicogus Iupiter
 Cum procella ingenti, nubibus vero cooperuit
 Terram simul & pontum, ruit vero e caelo nox.
 Ha quidem deinde ferebantur obliqua, et Vela ipsis
 In tres quatuorq; partes discidit Vus Ventis.
 Et hac quidem ad naues recondimus timentes interitum:
 Ipsas vero magno impetu subduximus ad continentem.
 Hic duas noctes & duos dies continenter semper
 Iacebamus simulq; labore & doloribus animū macerantes.
 Sed quando iam certam diem pulchricoma perfecit aurora
 Malis crebris, Veliq; albis explicatis
 Sedimus, illas Ventusq; gubernatoresq; dirigebant.
 Et ille nos perueissem in patriam terram,
 Sed me vnda fortassis astusq; circumflectentem Maliciam
 Et Boreas abiicit aucauit a Cytheris.
 Hinc nouem diebus ferebar aduersis Ventis
 Pontum per piscosum: ceterum decima die conscendimus
 Terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt.
 Hic lictus conscendimus & hausimus aquam.
 Statim a prandium ceperunt celeres apud naues socij,
 Porro postquam cibum gustauimus & potum,

Ulysses defen-
 tur ad Loto-
 phagos.

Δὴ τότε ἔγων ἑτάροισι παρὶν ἰόντας,
 (Ἄνδρες δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπίστας)
 Οἴπνες ἀνέρες εἶεν ὅππ' ἔχον ἴσταν ἔδοντες.

Οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μάχῃ ἀνδράσι λωτοφάροισιν.
 Οὐδ' ἄρα λωτοφάροι μῆδονδ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
 Ἡμετέροισι, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσι. Δι.
 Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάροι μελιιδέα καρπῶν,
 Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠέλπεν, ἔδ' ἔνεσθε.
 Ἀλλ' αὐτῆ βέλοντο μετ' ἀνδράσι λωτοφάροισι
 Λωτὸν ἐρεπθόμενοι μενέμεν, νόσου τε λαθέσθαι.
 Τοὺς μὲν ἔγων ὅππ' νῆας ἄρον κλαίοντας ἀνάσκη,
 Νηυσὶ δ' ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἰσθμὸς ζυγὰ δῆσα ἐρύστας.
 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλοις κελόμιω εἰρήρας ἑταίροισι
 Σαφρομένοις νηῶν ὅππ' βαινέμεν ὠκειάων,
 Μὴ ποῦ τις λωτοῖο φαγῶν, νόσοιο λάθῃται.

Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ὅππ' κληῖσι κἀδίζον.
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολλῶν ἄλα τύπῃον ἐρετμοῖσι.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἠτορ.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑφ' ὀφθαλῶν ἀδεμίστων
 Ἰχόμῃδ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
 Οὔτε φυτεύουσι χερσὶ φυτὸν, ἔτ' ἀρόωσιν.
 Ἀλλὰ τὰ γ' ἀσπαρτά καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται.
 Πυροὶ καὶ χριθάλα, ἠδ' ἄμπελοι, αἵ τε φέροισιν
 Οἶνον εἰσιδάουλον, καὶ σφιν διδὸς ὄμβροσ' ἀέξει.
 Τοῖσιν δ' ἔτ' ἀγοραὶ βεληφόροι ἔτε θεμίστες.
 Ἀλλ' οἳ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναλοῖσι κάρλινα
 Ἐν ἀπέσσι γλαφυροῖσι θεμιστεύει ὃ ἕχαστος
 Παίδων ἠδ' ἀλόγων, ἔδ' ἀλλήλων ἀλέροισι.
 Νῆσος ἐπειτα λάχεια παρέκ λιμέν' ἔτεταύυσται
 Γαίης κυκλώπων, ἔτε θεδόν, ἔτ' ἄπο τιλοῦ,
 Τλήεας· ἐν δ' αἴγας ἀπειρέσιαι γεγάασι
 Ἀγριαί. ἔ μὲ γδ' πάτ' ἀνδρώπων ἀσφύκει.
 Οὐδέ μιν εἰσοιχεύσει κωμηγῆται, οἴτε καδ' ὕλλιω
 Ἀλγῶα πάροισιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
 Οὐτ' ἄρα ποίμνησιν κατὰ γαίης, ἔτ' ἀρότοισιν,
 Ἀλλ' ἠγ' ἀσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
 Ἀνδρῶν χερσὶν, βόσκει δὲ τε μηκέδ' αἴγας,

Certe tum ego socios pramittebam, ut eundo audirent,
 (Viri duobus selectis, quibus tertium precanem simul ad-
 Quinam Viri essent in terra cibum sumentes. (iuuxi)

Hi statim digressi venerunt ad viros Lotophagos.
 Neque sane Lotophagi parabant socijs mali quippiam
 Nostris, ipsis prabuere lotum gustare.
 Horum quicumque loti comedisset dulcissimum fructum,
 Non iam renunciare rursus voluit, neque redire:
 Sed illic volebat cum viris Lotophagis
 Lotum edendo manere, reditusque obliuisci.

Loti herbe
 miranda vis.

Hos quidem ego ad naues ducens flentes necessitate,
 Nauibus in cauis sub transstra ligavi attractos.
 Caterum alios iussi incundos socios
 Festinantes naues conscendere celeres,
 Ne fortassis quis lotum comedens reditus obliuisceretur.

Hi vero statim ingressi et per transstra sederunt:
 Ordine vero sedentes cauum mare quatiebant remis.
 Illinc autem ulterius nauigauimus tristes corde.
 Cycloperum autem ad terram superbiorum ex legum
 Venimus, qui sane dijs freti immortalibus,
 Neque plantant manibus plantam, neque arant.
 Sed hac infeminata et inarata omnia proueniunt,
 Triticum et ordeum, atque vitis, quae quidem ferunt
 Vinum, ex magnis uuis, et ipsis louis incrementum dat:

Cycloperum in
 sua fertulis.

Illis vero neque conciones consiliaria sunt neque iura,
 Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,
 In speluncis cauis, uis autem dat unusquisque
 Liberis atque uxoribus: neque se inuicem curant.
 Insula deinde breuis est portu obtenditur
 Terra Cycloperum non prope, neque remota,
 Syluosa: in ea vero caprae infinitae nascuntur
 Syluestres, neque enim frequentatio hominum prohibet:
 Neque ipsam inuestigant venatores, qui per syluam
 Dolores patiuntur iuga montium lustrantes,
 Neque certe gregibus depascitur neque aratur,
 Sed ipsa infeminata et inarata duabus omnibus
 Virtu caret, pascit uera balantas caprae.

Non

Οὐ γὰρ κυκλώπιοι νέες πάρα μιλτοπαρήοι,
 Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐπιτέκτονες, οἳ καὶ κέρμοισιν
 Νῆας εὐστέλμοις, αἵ κεν τελόειεν ἕκαστα,
 Ἄσ' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνούμεναι· οἳά τε πολλὰ
 Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλοισ νησιῶν πρόνοιαι θαλάσσαν,
 Οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένμιν ἐκείμοντο.
 Οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γέ, φέροι δέ κεν ὅτιεα πάντα.
 Ἐν μὲν γὰρ λειμώνες ἀλός πολιοῖο παρ' ὄχθας
 Τόρηλοι, μαλακοί, μάλα * κ' ἀφιδίται ἀμπέλκοι εἶεν.
 Ἐν δ' ἄροσις λείη * μάλα κεν βασιλεύειον * αἰεὶ
 Εἰς ὄρας ἀμῆεν· ἐπεὶ μάλα πᾶρ κατ' ἕδρας.
 Ἐν δὲ λιμῶν ἐνόρμος, ἴν' ἔχευε πείσματός ὄσιν,
 Οὐτ' ἀνὰς βαλάειν, ἔτε φρυμνήσι ἀνάψαι,
 Ἀλλ' ὅππ' ἐκέλευσεν μείναι χρόνον, εἰσέκε ναυτέων
 Θυμὸς ἐποτρύνει, καὶ ὅππ' ἐπίσσεισιν ἀήται.
 Αὐτὰρ ὅππ' κρατὸς λιμένθ' ῥέει ἀΐλαδν ὕδωρ,
 Κρήνη κατ' ἀπέτοις· περὶ δ' ἀχειροί περὶ ἄσιν.
 Ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἠγαμόνδε
 Νύκτα δὲ ὄρφναίλω· κὶ δὲ περὶ φάνει' ἰδέεισθαι.
 Ἀὐτὰρ περὶ νησὶ βαδῆι', κὶ δὲ σιλιῶν
 Οὐρανόθεν περὶ φάνει' κατείχτο * γὰρ νεφέεσσιν.
 Ἐνθ' ἔπις τῶν νῆσον ἐστέρρα κεν ὄφθαλμοῖσιν·
 Οὐτ' οὐκ ἴματε μακρὰ κυλινδόμεν ποτὶ χέρσασθαι
 Εἰσίδομεν φῆν νῆας εὐστέλμοις ὅππ' ἐκέλευσιν.
 Κρῶσασθαι ἢ νησὶ, καθεύδομεν ἰσῖα πάντα·
 Ἐκ ἧ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ὅππ' ῥηγμῆνι θαλάσσης,
 Ἐνθα δ' ἀποβείξαντες ἐμείναμεν ἠὲ δῖαν.
 Ἡμὸς δὲ πειρήσια φάνη ῥοδοδάκτυλθ' ἠώς,
 Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεύομεθα κατ' αὐτῶν.
 Ὄρσαν ἢ νόμφοι κοῦραι διὸς ἀλγίοχοιο
 Λήλας ὄρεσκάους, ἵνα δειπνήσασθαι ἐπιῦροι.
 Αὐτὰρ καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλοισι
 Εἰλόμην' ἐκ νηῶν· διὰ ἧ τρίχα κοσμηθέντες
 Βάλλομεν, αἶψα δὲ ἔδωκε θεὸς μινροικέα θήρηων.
 Νῆες μὲν μοι ἐποχτο δυνάσθεα, ἐς ἧ ἔχεσθαι
 Ἐννέα λάβραν αἶγας· ἐμοὶ ἢ δέκ' ἔξελον οἶον.
 Ὡς τότε μὲν πρὸ πάντων ἡμῶν ἐς ἠέλιον καταδύωτα

Non enim Cyclopiibus naues adsunt pictæ,
 Neq; Viri insunt nauium fabri qui perficerent
 Naues transtratas, quæ persicerent singula,
 Ad Urbes hominum euntes Veluti crebro
 Viri ad se inuicem mare transmittunt nauibus,
 Quippe ipsi & insulam bene habitata am colerent.
 Neq; omnino maligna, fere Verò tempestiua omnia,
 Insunt enim prætæ maris caui ad lictus
 Irrigua, mollia, imprimis enim perennes Vites essent.
 In ea quidem facilis profundus segetum-campus esset,
 Suo tempore meteretur: quandoquidē Valde pingue solū est.
 In ea portus opportunus, Sit non opus fumibus sit,
 Neq; anchoras eijcere, neq; rudentes alligare,
 Sed qui appulerint manere aliquamdiu, donec nautarum
 Animus voluerit & aspirarint Venti.
 Cæterum ad initium portus fluit limpida aqua,
 Fons sub specu, circum autem alnus nascitur,
 Huc appulimus, atq; aliquis deus dux Via fuit
 Noctem per obscuram: non enim antea licebat videre,
 Caligo enim circa naues densa erat, neq; luna
 E cælo lucebat: obscurata Verò erat nubibus.
 Hic nullus insulam vidit oculis:
 Neq; sanè fluctus immensos prouolutos ad lictus
 Vidimus, antequam naues bene-tabulatas applicassemus:
 Appulsis autem nauibus collegimus Vela omnia,
 Ipsi etiam egressi in lictus maris,
 Tum Verò dormientes expectauimus auroram diuinam,
 Quando a mane genita apparuit roseis-digitis aurora,
 Insulam admirantes, ambulauimus per eam.
 Excitauerunt autem Nympha filia Iouis AEgida habentiu
 Capras montanas, Sit prandium sumerent socij.
 Continuo incuruus arcus, & hastas longo-ferro
 Cepimus ex nauibus: in tres autem partes instructi
 Iaculabamur, statim a dedit deus decentem Venationem.
 Naues a me sequebantur duodecim, in Vnaquaq; autem
 Nouem sortitus sum capras, mihi decem elegerunt soli,
 Sic tum tota die ad solem occidentem

Ἡμεῖς δαινύμενοι κράτ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠΐδύ.
 Οὐ γὰρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶν ἔρυθρος,
 Ἀλλ' ἐνέλω· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 Ἠφύσαμεν, κικόνων ἱερὸν πολίεθρον ἐλόντες.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομαι ἐγλύς ἐόντων,
 Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν οἴων τε καὶ αἰγῶν.
 Ἡμος δ' ἠέλιον κατέδυ καὶ ὅπῃ κρέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήθημεν ὅπῃ ῥηγμῆνι θαλάσσης.
 Ἡμος δ' ἠειρήνια φάνη ῥοδοδάκτυλ' ἠώς,
 Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορεύω θέμενον, μὲν πᾶσιν εἶπον,
 Ἄλλοι μὲν νῦν μύνησθε μοι εὐειρεῖς ἐταῖροι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺ νῆϊ τ' ἐμῇ καὶ ἑμοῖς ἐτάροισιν
 Ἐλθὼν, πῶν δ' ἀνδρῶν πειρήσομαι οἴπινές εἰσιν,
 Ἡ ῥ' οἴχ' ὕβρισις τε καὶ ἀγχοί, οὐδὲ δίκχοι·
 Ἡὲ φιλόξενοι, καὶ σοι νόσον ἐστὶ θεοδότης.

Ὡς εἰπὼν, ἀνά νηὸς ἔβλεν, ἐκκλῶσα δ' ἐταῖροις,
 Αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε φρυγνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνον, καὶ ὅπῃ κληῖσι κάδιζον.
 Ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλα τύπῃον ἐρετμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν γῶρον ἀφικόμεν ἐγγυὸς ἐόντα,
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἐξαπῆσθε εἶδομεν ἄγχι θαλάσσης,
 Τηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἐνθα ἴ' πολλὰ
 Μῆλ' οἴες τε καὶ αἴγες ἰάμεσκον· σπεῖ δ' αὐλῆ
 Τηλῆϊ δέδμητο κατωρυγέασπι λίθοισι,
 Μακρῆσιν τε πίτυσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πηλώει, ὅς ῥά τε μῆλα
 Οἶον ποιμαίνεσκον ἀπὸ πρυθόθεν· εἶδ' ἐμὸν ἄλλοις
 Πωλεῖτ', ἀμ' ἀπὸ ἀσπερέων ἀσπερμίσια ἦδη.
 Καὶ γὰρ θαῦμα ἐπέτυκτο πηλώσειον· εἶδ' ἐφκει
 Ἀνδρὶ γὰρ σπτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίφ' ὕλασπι
 Τηλῶν δόμων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
 Δὴ τότε τοὺς ἄλλοις κελόμην εἰρήρος ἐταῖροις
 Αὐτὰ παρ' νηῆϊ τε μένειν καὶ νηᾶ ἔρυαθ·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δουραδεία ἀείσοις
 Βλέω· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλαν οἶνοιο
 Ἡδ' ἔδωκε μοι εἶδον μάρων δ' αἰδ' ἔδωκε ἠὲ
 Ἰρεὺς ἀπὸ γλαυρός, ὅς ἰσχυρόν ἀμφιβεβήκει.

Sedebamus comedentes carnes multas, & Vinum dulce.
 Non enim nauum absumptum erat Vinum rubrum,
 Sed suppetebat multum enim in amphoris singuli
 Haesimus Ciconum sacrum oppidum depopulati.
 Cyclopum autem ad terram prospicimus qui propè erant,
 Pammumq; ipsorumq; inurmur ouiumq; & caprarum.
 Quando autem sol occidit, & serum aduenit,
 Tum dormiuimus in litore maris.

Quando, a mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Et tum ego concione habita ad omnes loquutus sum:
 Alij quidem nunc manete mihi dilecti socij:
 Caterum ego cum raris mea & cum socijs meis
 Transmittens, hos verè homines explorabo qui nam sint,
 An illi contumeliosi & agrestes, neq; iusti,
 Aut hospitaes & ipsis mens pia.

Sic factus ad nauem conscendi, iussi & socio
 Ipsiq; conscendere & oram soluere.
 Illi continua conscenderunt, & per transra sederunt,
 Ordine autem sedentes, cauum mare verberabant remis.
 Sed cum iam in locum peruenimus propinquum,
 Hic in extrema parte speluncam Sidimus propè mara
 Excelsam, lauris densam: hic autem multa
 Pecora, ouesq; & capra quiescebant, iuxta autem aula
 Excelsa, adificata erat excisis lapidibus,
 Longisq; pinis & quercubus altis comis.
 Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora
 Solus pascebat longe, neq; cum alijs
 Versabatur, sed seorsum existens insanda sciebat.
 Etenim monstrum erat horrendum, neq; similis
 Homini humano, sed cacumini syluoso
 Excelsorum montium, quando apparebat solum ab alijs.
 Tum alio iussi dilectos socios

Illic apud nauemq; manere & nauem custodire.
 Porro ego eligens sociorum duodecim optimos
 Ibam, caterum caprinum & rem habebam nigri vini
 Suauis, quod mihi dedit Maron Euanthei filius,
 Sacerdos Apollinis, qui Ismarum inhabitat.

Antrum Poly
 phemi.

Οὐδέ μιν σιωπῆ * παισὶ χειροπόμῳ ἢ ἴ γυμνακί
 Ἀζόμενοι ὄκει γὰρ ἐν ἄλσει δένδρῳ ἔντι
 Φοίβε Σπόλλων * ὃ δέ μοι πόρην ἀλκαὶ δῶρα
 Χρυσοῦ μὲν ἔρι δῶκ' ὄργε * ἔπειτ' ἀτάλαντα
 Δῶκε δέ μοι κρητῆρα παυρόγυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οἶνον ἐν ἀμφίφραστο δυόδεκα πύσιν ἀφύσας,
 Ἡδὺν, ἀλμυρὰσιον, δεῖον ποτὴν ἔδ' ἐτις αὐτὸν
 Ἡεῖδει δμῶων ἔδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἀλλ' αὐτὸς τ' ἀλμυρὸς τε σίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
 Τὸν δ' ὅτε πάνοιεν μελιθεῖα οἶνον ἔρυθρον,
 Ἐν δὲ παρ' ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 Χεῖδ' ὄδμη δ' ἠδέϊα σπὸ κρητῆρ * ὄδουδει,
 Θεασσίση τὸτ' ἄν ἦτοι ὑποχέσται σίλον ἦεν.
 Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσπὸν μέγαν, ἐν ᾗ καὶ ἦεν
 Κωρύκῳ· αὐτίκα γὰρ μοι οἴσατο θυμὸς ἀγύωρ
 Ἀνδρ' ἐπελάσειεθε μεγάλιω ὄππειμένον ἀλκίω,
 Ἀχαιοί, ἅ τε δίκας ἔδ' εἶδότε ἄτε θεέμεσας.
 Καρπαλίμως δ' εἰς ἀντρον ἀφικέμεθ', ἠδὲ μιν ἐνδον
 Εὐρομεν, ἀλλ' ἐνόμμευ νομὸν κ' πίοτα μῆλα·
 Ελθόντες δ' εἰς ἀντρον ἔθη' ἄμα ἄε κλασά·
 Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βεῖθον, σείνοντο ᾗ σηκοὶ
 Ἀρνῶν ἠδ' εἰφῶν, διακεκριμένα ᾗ ἕνασθαι
 Ἐρχαστο, γῶεις μὲν παρόχοιοι, γῶεις ᾗ μέταστοι,
 Χῶεις δ' αὐτ' ἔρσαν· ἄον δ' ὄρω ἄγρῃα πάντα,
 Γαυλοὶ τε σκασιδῆς τε τετυγμένα, τῆς ἐνόμαλγμ.
 Ἐνθ' ἔμ' μὲν πρόσωθ' ἔταροί λίσοντ' ἐπέσσι
 Τυρῶν * αἰνυμένοις ἵεναί πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Καρπαλίμως ὄπ' νῆα Σολυῖ εἰφῶεις τε καὶ ἄρνας
 Σηκῶν ἐξελάσαντας ὄπ' πλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 Ἀλλ' ἐγὼ ὄπιθό μιν, (ἦ τ' ἄν πολὺ κέρδιον ἦεν)
 Οὐρ' αὐτῶν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δόη,
 Οὐδ' ἄρ' ἔμαλλ' ἐτόροισι φανείς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
 Ἐνθα ᾗ πῦρ κέαιαντες * ἐτύσσομεν· ἦ ἴ καὶ αὐτοὶ
 Τυρῶν αἰνύμενοι σάρομαν· μένομαν τέ μιν ἐνδον,
 Ἡμετροί ἐως ἐπῆλθε νέμων· σάρε δ' ὄβειμον ἀχθοῖ
 Ἰλῆος ἀζαλέης, ἵνά οἱ ποτιδάρπρον εἴη.
 Ἐκτεθέν δ' ἀντροιο βολῶν ὄρυμαλθὸν ἔθηκεν.

Quod ipsum enim liberis defendimus atq; uxore
 Reuerentia moti, habitabat autem in luco arborifero
 Phœbi Apollinis, ille mihi dederat pulchra dona,
 Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta,
 Dedit, a mihi craterem totum argenteum, ceterum postea
 Vinum in amphoris duodecim omnibus haustus,
 Suauē, incorruptibile, diuinum potum neq; quisquā illud
 Nouerat famulorum neq; ancillarum in domo,
 Sed ipse, uxorq; chara promaq; uxor sola.
 Hoc quæstus bibrent dulce uinum rubrum
 Vno poculo impleto, aqua uiginti mensuras
 Immiscuit, dulcis autem odor ab cratere spirabat
 Diuinus, tum non tibi abstinere gratum fuisse.
 Huius ferebam impleto styre magno, Siatica autem
 In pera: statim autem mihi excitabatur animus generosus,
 Virum adire ingenti præditum fortitudine
 Argestem, neq; iura bene doctum, neq; leges.
 Celeriter autem antrum uenimus neq; ipsum intus
 Inuenimus, sed pascebat pascula per pinguis pecora.
 Venientes autem in antrum admirabamur singula.
 Vasa quidem casu enorabantur repleta erant stabula
 Agnorum atq; hœdorum, separata sero singula
 Inclusa erant separatim quidem agni seorsum iuniores.
 Separatim recentes nata nutabant sero uasa omnia,
 Multraliaq; scaphaq; accommodata quibus milgebant.
 Tum me primum sicq; precabantur uerbis,
 Et sumptu casu abiremus rursum, ceterum deinde
 Celeriter ad nauem celerem hœdoraq; & agnos
 A stabulis eripientes manigare saluam aquam.
 Sed ego non parui, (uerie multo satius fuisse.)
 Donec ipsam uiderem, & mihi hospitalia daret.
 Neq; sane futurus erat sicq; uisus amabilis.
 Tum autem ignem accendentes mansimus, ac & ipsi
 Casu sumentes comedimus, expectauimusq; ipsum intus
 Sedentes, donec uenit pasceus, ferebat autem ingens pondus
 Legni aridi, ut illo ad cenam esset.
 Extra autem antrum deiciens si repitum fecit.

Vinum Maro-
neum memo-
rabile.

Vlysses ingre-
ditur antrum
Polyphemi.

Ημεῖς δ' εἶσαντες ἀπασύμεθ' ἐς μυχρὸν ἀνθρώπου.
 Αὐτὰρ ὄγ' εἰς δ' ῥυσπέθ' ἤλασε πόντα μήλα
 Πάντα μάλ' ὄσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρσενά λείπε δῦρηφι,
 Ἀρνεῖους τε τράγους τε βαδείης ἔκτοθεν ὀυλῆς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείρας,
 Οβειμονήκ' ἀντόν γε δύει καὶ εἴκοσ' ἄμα· ξα
 Ἐδλαὶ τε βέλκυκλοι ἀπ' ἔδραθ' ὀχλίωσιαν·
 Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε δῦρησιν.
 Εζόμεθα δ' ἤμελγχι οἷς καὶ μινάδας αἴζας,
 Πάντα κ' ἤμοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκιν ἐχέσθη.
 Αὐτίκα δ' ἡμῶν μὲν θρέψας λάδοιο θάλακτος,
 Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμυσόμεθα κατέθηκε·
 Ἡμῶν δ' αὖτ' ἔσπεν ἐν ἀγροσιν, ὄφρα οἱ εἴη
 Πίνειν δαυνομένω, καὶ οἱ ποτιδέρπον εἴη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεύσει πονησάμεθα τὰ ἄεργα,
 Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαμε, καὶ εἰσίδεν, εἴρετο δ' ἡμέας,
 Ὡξεῖνοι, τίνας ἔσσε; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα;
 Ἡ π' κ' ἤρηξεν, ἠ μάλα δῖος ἀλόωνδε;
 Οἷά τε ληϊσῆρες ὑπεῖρ ἄλα, τί τ' ἀλόωνται
 Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
 Ὡς ἔφαθ' ἡμῶν δ' αὖτε κατεκλέσθη φίλον ἦτορ,
 Δεισάντων φθόγγον τε βαρυῶ, ὀμτόν τε πέλωρον.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς μὲν ἔπεισιν ἀμειβόμεθα περσέειπον·
 Ημεῖς τοι σπείηδεν λαοπλαγχεῖντες ἀγαῖοι
 Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπερ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 Οἷκα θεῖεμένοι, ἄλλω ὁδόν, ἄλλα κέλευθα
 Ἠλθόμεν' ὅττω που ζῶς ἠθέλα * μητιάδαυ.
 Λαοὶ δ' ἀτρείδω ἀγαμέμνονα * εὐχόμεθ' ἔτι),
 Τοῦ δὴ νένη γα μέγιστον ὑπερράϊον κλέος ἐστὶ·
 Τόσσην γὰρ διέσφρασε πόλιν, καὶ ἀπόλασε λαοὺς
 Πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κηχανόμενοι τὰ σάρομνα
 Ἰκόμην, εἴ τι πόροις ξεινῆμον, ἢ καὶ ἄλλως
 Δόφης δωτήνιν, * ἢ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
 Ἀλλ' αἰδοῖτο φέρισε θεός· ἰκάται δέ τοι εἰμὲν.
 Ζῶς δ' ὅτι πημῆ τωρ ἰκατέων τε ξείνων τε
 Ζεῖνι * ζῶς ξείροισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπιδεῖ.

Ὡς ἐφάμεθα, ὃ δὲ μ' αὐτὸς ἀμείβετο γηλαῖ θυμῶι,

Νήπιε

Nos autem perterriti diruimus in recessus antri.
 Ceterum ille in latam speluncam egit pingui pecora,
 Omnia quoque sane quosque mulgebat, qua maras reliquit fo-
 Arietesque, hircosque, altam extra aulam. (vii.)
 Ceterum deinde admouit repagulum ingens adie leuanti
 Graue: non illud duo et viginti currus
 Fortes quaternis rotis a solo dimouere potuissent,
 Tantam excelsam petram admouit ianue.
 Sedens autem mulsit oues et balantes capras,
 Omnia ut decebat. et factum submisit singulis,
 Statim autem dimidium coagulans albi lactis
 Textilibus in calathis constructum reposuit,
 Dimidium autem rursus constituit in vasibus, ut ei esset
 Potum comedenti, et ei ad cenam sufficeret,
 Ceterum postquam festinauit expeditis illis suis operibus
 Et tum ignem accendit et aspexit, interrogauit nos,
 O hospites, quinam estis? unde nauigatis humilium mare?
 Num ad negotiationem, aut temere erratis?
 Perinde atque pirata supra mare qui erant,
 Animas periculo obijcientes, malum alienigenis ferentes.
 Sic ait, nobis, a statim exanimatum est charum cor
 Timentibus sonitumque, grauem ipsumque monstrum.
 Verum, etiam sic ipsum verbis excipiens alloquitur sum:
 Nos quidem a Troia aberrantes Graci,
 Diuersis ventis super ingentes fluctus maris,
 Domum petentes, alia via, alijs itineribus
 Venimus sic fortassis Iupiter voluit moliri:
 Milites autem Atreida Agamemnonis gloriamur esse,
 Cuius certe nunc maxima ad caelum gloria est.
 Tantam enim euerit urbem, et perdidit populos
 Multos, nos autem rursus procumbentes ad tu agenna
 Supplicamus, si quod prebeas hospitale, sine etiam aliter
 Donum daves, quale hospitibus dare fas est.
 Sed verere, optime, deos supplices enim tibi sumus.
 Iupiter autem deor est supplicumque, hospitumque,
 Hospitales, qui hospitibus simul verecundis optulatur.
 Sic loquutus, ille, et mihi rursus respondit fatis animas:

Polyphemus
aduenas in-
terrogat.

Vlyffes respō-
det.

Iupiter hoſp-
talis.

Νήπιος εἰς ᾧ ξυῖν, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 Ος με θεοὺς κίλευαι ἢ * δεῖδόμεν ἢ ἀλέαδαι.
 Οὐ γὰρ κύκλωπις διὸς αἰγιόχου ἀλέροισιν,
 Οὐδ' ἑσὼν μακάρων ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰμὲν.
 Οὐδ' ἀνέγῳ διὸς ἐγὼ * ἀλδύμενος περιδοίμην,
 Οὔτε σὺ, ἢ δ' ἐτέρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.
 Ἀλλὰ μοι εἴψ' ὅσπιν ἔσθες ἰὼν δ' ἄργεα νῆας,
 Ἡ ποὺ ἐπ' ἔραπῆς, ἢ καὶ χερδόν; ὄσρα δαείω.

Ως σάτο πειρῶζων, ἐμέ δ' ἔλαθον εἰδότε πολλὰς
 Ἀλλὰ μιν ἀφορρὸν φρεσέφλω δουλοῖς ἐπέεσι,
 Νῆα μὲν μοι κατέαξε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Πρὸς πέτρῃσι βαλαῖν ὑμῆς ὅτι πέτρῃσι γαίης,
 Ἀκρῇ φρεσπελάσας· ἀνεμὸς δ' ἐκ πάντων ἄνευκεν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τίσιδε ὑπέκφυγον αἰπὴν ὄλεθρον.

Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' ἐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ.
 Ἀλλ' ὄγ' ἀναίξας ἐτέροις ὅτι χεῖρας ἰαλλε·
 Σὺν δ' ἄνω μάρφας, ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
 Κόπῃ· ἐπὶ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δευὲ δ' ἄγαν.
 Τοὺς δ' διαμελείσι ταμὸν ἀπλίσωτο δόρυπον.
 Ἡδὲ δ' ὥστε λέων ὄρεσίτροφός, καὶ δ' ἀπέλειπεν
 Εἰκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μιν ἐλθέντα.

Ἡμεῖς δ' ἄλλοιότες ἀνεσθόμεν δι' χεῖρας,
 Σχέτηα ἔργ' ὄρωντες· ἀμνηγνή δ' ἔχε θυμὸν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωπις μεγάλῃ * ἐμπλήσωτο νηδιῶν
 Ἀνδρόμαχα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἀκρητον γάλα πίνων,
 Κεῖτ' ἐτόσθ' ἀντροῖο τανυσσάμενος * διὰ μήλων·
 Τὸν μὲν ἐγὼ βέβηλασά κ' ἐμεγαλήτοσθ θυμὸν,
 Λαοκονίδην, ξίψ' * ὅξυ ἔρουσάμενος περὶ μηροῦ,
 Οὐτάμναται φρεσὶ σῆθος ὅτι φρένας ἦπαρ ἐχοισιν,
 Χεῖρ' ὅτι μκοτάμενος * ἕτερος δὲ με θυμὸς ἔρυκεν.
 Αὐτὰρ γὰρ καὶ γ' αἴμμες ἀπὸν ὄμοσθ' αἰπὴν ὄλεθρον·
 Οὐθαί κεν δυνείμεθα θυρσόν ὑψηλάων
 Χροῖν ἀπλίσωσθ' λίθον ὀβειμον ὄν φρεσέθικεν.
 Ως τέ τε μὲν σενόχοντες ἐμείναμεν ἠὲ δ' ἴαν.
 Ἡμῶς δ' ἠειρήνεια σάβη ραδοδάκτυλος * ἦϊς,
 Καὶ τέ τε πῦρ ἀνέκαμε, καὶ ἠμ' ἄγ' κλυτὰ μῦθα
 Πάντα κ' μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἠκαρ ἐπέστη.

Strulus es o hospes, quod il longe aduenisti,
 Qui me deos iubes siue timere, atq; obseruare,
 Non enim Cyclopes Iouem a capra-nutritum curant,
 Neq; deos beatos, quoniam mule o praestantiores sumus.
 Neq; ego Iouis inimicitias euitans parcam,
 Neq; tibi neq; socijs si me animus iubeat,
 Sed mihi dic sibi habes huc profectus bene factam nauem?
 An alicubi in extremis locis, aut prope, sit sciam?

Cyclopes
 Deorum con-
 temptores.

Sic ait tentans, me autem non latuit scientem plurima,
 Sed ipsum vicissim alloquutus sum dolosis verbis:
 Nauem quidem fregit Neptunus terra-quassator,
 Ad scopulos coniectam de strae ad fines terra,
 Ventus autem ex ponto intulit.

Ceterum ego cum hisce effugi arduam pernitentem.

Sic loquutus sum, ille autem nihil respondit sauo animo.
 Sed ipse irruens socijs manus intulit,

Duos autem corripuens, quem admodum catulos ad terram

Illisit cerebrum a humi effluebat, irrigabat, a. terram.

Hos autem membratim ressecans apparabat cœnam,

Deuorabat, a. quem admodum leo montanus, neq; reliquit
 Intestinaq; carneiq; & ossa medullis plena.

Nos autem silentes sustulimus Ioui manus,

Miseram rem videntes, desperatio autem inuasit animum.

Ceterum postquam Cyclops magnam impluerat ventrem,

Humanas carnes comedens, & ad haec merum lac bibens,

Iacuit intra antrum extensus inter pecora.

Hunc quidem ego volui magnanimo animo

Propius accedens gladium acutum strigens ab saetore,

Vulnerare ad pectus, sibi praecordia epas circumdant,

Manus admouens: aliud autem consilium me impediuit.

Illic enim etiam nos perissemus saua morte,

Non enim poteramus ab ianua excelsa

Manibus mouere saxum granem, quem admouit.

Itaq; tum ingemiscentes expe. autimus auroram diuinam,

Quando, a. mane genita apparuit roseis-argitis aurorae

Tunc ignem accendit & inuisit inclita pecora

Omnia res decuit, & suum sortum submisit singulis.

Cyclops duos
 socios Vlyssis
 deuorat,

Αὐτὰρ ἐπειδὴ ἀπέδσε πονησάμενθ' τὰ ἄεργα,
 Σαῦ δ' ὄγε δ' αὐτὲ δύω μάρφας ὠπίασατο * δειπνον.
 Δειπνήσας δ' ἀνθρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 Ρηϊδῶος ἀφ' ἧν θυρεὸν μέγαν αὐτὰρ ἐπειτα
 Ἀψ' ἐπέδμηχ' αἰς εἴτε φαρέτην πῶμ' ὀπιθεῖν.
 Πολλῆ ὃ ροίζω παρὲς ὄρος στέπε πίονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην χαχὰ βυσοδομεύων,
 Εἶπώς πιτάμην, δῶν δέ μοι εὖχος ἀδύνη.
 Ἦδε δέ μοι κτ' ἐν μὲν αἰεῖσι φαίνετο βελή·
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σικῶ,
 Χλωρὸν, ἐλαϊνεον, τὸ μὲν ἐκταμειν ὄφρα φοροῖη
 Λυαίνην· τὸ μὲν αἴμμες εἴσκομαν εἰσορῶντες
 Οἶσον ὃ ἴσον νηὸς εἰκοσῆροιο μελαίνης,
 Φορτίδος ἀρείνης, ἥτ' ἐκπράα· μέγα καὶ τμα,
 Τόσσον ἔλυ μῆκος, τῶσον πάχος εἰσαεράαζ·
 Τῶ μὲν ὄσον τ' ὄρη μανέζων ἀπέκοβα παραστάς,
 Καὶ παρέδμηχ' ἐτάροισιν, ἀποξύναι δ' ἐκέλευσα.
 Οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν ἐγὼ δ' ἐδῶσα παραστάς
 Ἀκρον, ἀφ' ἧ λαβὼν ἐπυρέκτεον ἐν πυρὶ κληῖρ'
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδμηχα κατὰ κρύφας ὑπὸ κόσφω,
 Ἦρα κτ' ἀπέοις κίχουτο μεγάλα ἠλιδα πολλή.
 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κληῖρ' ἐπιπαλάξθαι ἀνωρον,
 Ως περ πολυήσοιεν ἐμοὶ σαῶ μοχλὸν αἰείρας,
 Τείψαι * ἐν ὄφθαλμῶ, ὅτε τίς Ἰλυκὺς ὕπνθ' ἰκαίνοι.
 Οἱ δ' ἐλαχρον τοὺς ἀν κει καὶ ἠΐτελον αὐτὸς ἐλέσθαι
 Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπθ' μὲν * τοῖσιν * ἐλάδμην.
 Εσπίειθ' δ' ἠλθον χαλλίπριχα μῆλα νομεύων
 Αὐτίκα δ' εἰς ἀρῦ σπέθ' ἤλασε πίονα μῆλα
 Πάντα μάλ'· ἐδέπε λέϊπε βαδείης ἐκταδεν αὐλῆς,
 Ἦπ' οἴασι μινθ' ἠ καὶ θεὸς ὡς ἐκέλευεν.
 Αὐτὰρ ἐπειτ' ἐπέδμηκε θυρεὸν μέγαν ὑφ' ὅσ' αἰείρας,
 Εξόμενθ' δ' ἠμελῆξο οἷς καὶ μεγάρδας αἰγας,
 Πάντα κτ' μῦρας, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἠκεν ἐκάστη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ἀπέδσε πονησάμενθ' τὰ ἄεργα,
 Σὺν δ' ὄγε δ' αὐτὲ δύω μάρφας ὠπίασατο δόρπον·
 Καὶ τότε ἐγὼ κύκλωπι παρὰ σπύδων ἀγχα παρὰστάς,
 Κισύβιον μὲν χερσὶν ἔχων μέλανθ' ὄνοιο,

Porro postquam festinauit perficiens sua opera,
 Simul ille rursus duobus correptis apparauit ientaculum.
 Ut ientauit autem ex antro egit pinguis pecora,
 Leuiter dimouens obicem ingentem: ceterum postea
 Rursus admouit, Veluti si pharetræ operculum opponeret.
 Plurimo autem sibilo ad montem egit pinguis pecora
 Cyclops, sed ego relinquebar mala profunde cogitans.
 Si quo pacto deliſcerer, daret autem votum Pallas.
 Illud autem mihi in animo optimum apparebat consilium.
 Cyclopi enim iacebat ingens clauis ad stabulum,
 Viridis oleagina, hanc quidem inciderat ut ferret
 Aves factam, hanc quidem nos assimilabamus inspicientes,
 Quantum est malus nauis viginti remis agitata nigra,
 Oneraria, lata, qua penetrat ingentes fluctus:
 Tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectu,
 Ab hac quantum vlna est ego abscidi astant,
 Et apposui focijs polire autem iussi.
 Hi vero planum leuigarunt, ego autem acui astant
 Summitatem, statim, a. apprehendens prensi in igne arcto,
 Et hanc quidem bene deposui abscondens sub stercore.
 Quod per speluncam fustum erat multum dense abunde.
 Ceterum alios sorte sortiti iussi:
 Quinam auderet mecum delicium sublatum
 Interere in oculos, quando illum dulcis somnus occuparet.
 Illi sortiti sunt, quos utiq; voluissim ipse capere
 Quatuor, ceterum ego quintus, cum his electus sum.
 Vespertinus autem rediit villosa pecora pascens.
 Continuo vero in latam speluncam egit pinguis pecora
 Omnia diligenter, neq; vllum reliquit profundâ extra cau-
 Ant de litæ opera, siue etiam deus sic iussit. (lam
 Porro deinde admouit repagulum ingens altè subleuans,
 Sedens autem mulſit oues & balantes capras,
 Omnia ut decebat, & factus submisit singulis.
 Ceterum postquam festinauit perfectis suis operibus,
 Simul ille rursus duobus correptis apparauit carnam:
 Et tum ego Cyclopem alloquebar propè astant.
 Foculum in manibus tenens nigri ſini,

Vlyſſis confi-
lium.

Κύκλωψ τῆς πίε οἶνον, ἔπει φάγας ἀνδρόμεια κρέα·
 Οφρ' εἶδ' ἡς οἶον τι ποτὸν τόδε νηὶς ὀκεκώδει
 Ἡμετέρῃ· οἱ δ' αὖ λοιβὸν φέρον, εἰ μ' ἐλεύσας
 Οἶκα δεπύμψιαι σὺ δ' μαίνεσαι κ' ἔτ' ἀνεκτῶς.
 Σχέτλιε, πῶς κ' ἄν τις σε καὶ ὕπερον ἄλλ' ἴκοιτο
 Ἀνδρώπων πολίων, ἔπει ἄχθ' μοῖραν ἔρεξας.

Ὡς ἐφάμεν ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔπειν' ἦσαι το δ' αἰνῶς
 Ἡδύ ποτὸν πίναν καὶ μ' ἦτες δ' ἄτερον αὔτις,
 Δός μοι ἔτι σφίφρων, καὶ μοι τὸν σκυῖομα εἰπέ
 Ἀυτίκα νύ, νῆα τοι δῶ ξείνιον ὧ κε σὺ χείροις.
 Καὶ γὰρ κυκλώπιασι φέροι ζείδιον ἔρηρα
 ὄμιον ἐρετάουλον, καὶ σφιν διὸς ὄμβροτ' ἀέξει.
 Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ' ἔστιν ἄπορρῆξ.

Ὡς ἐφάθ'· αὐτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πύρον αἴτω το οἶνον·
 Τεῖς μὲν ἔδωκα φέρον, τίς δ' ἐκπιαν ἀφραδίην.

Αὐτὰρ ἔπει κύκλωπα πῶς εἶπας ἠλυθεν οἶνον·
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισι φερσινύδιον μελιχίοισι.
 Κύκλωψ, εἴρωτᾶς μ' ὄνομα κλυτὸν αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Βεβρῆα σὺ δέ μοι δός ξείνιον, ὡς φρ' ἰσέσης·
 Οὐτίς ἔμοι γ' ὄνομ' ἔσθ'· ἔπην δέ με κικλήσκουσι
 Μήτηρ ἢ πατήρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.

Ὡς ἐφάμεν, ὁ δέ μ' αὐτίς ἀμείβετο νυκτὶ θυμῷ,
 Ουπὶν ἐγὼ πύματον ἔδομα μὲν οἷς ἑτάροισι.
 Τὸς δ' ἄλλοις φερέδεν τόδε τοι ξεινήιον ἔσση.

Ἡ, καὶ ἀνακλινθεῖς πέσον ἀπὶ τ'· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχὺν ἀνχένα καδδὲ μιν ὕπν' ἔπει
 Ἡφ' πινδαμάτωρ φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνον·
 Ψομοί τ' ἀνδρόμειοι, ὁ δ' ἐράζετο οἶνοβαρείων.
 Καὶ τότε ἐγὼ τ' μοχλὸν ἔσθ' ἀποδοῖ ἠλάσα πύλλης,
 Εἰς δερμαῖνοιτο, ἐπεισὶ τε παῖτας ἑταῖροις
 Θάψσωμιον, μή τις μοι ἔσθ' ἀείσας ἀναδύη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάιν' ἔν πυρὶ μίλλεν
 Ἀψαδ' ἡλωρὸς φρ' εἶναι, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
 Καὶ πῆτ' ἐγὼν ἄσπον φέρον ἐν πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Ἰσαντ' αὐτὰρ θάρσος ἐπέπιδσαν μίγα δαίμων.
 Οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλάινον ὀξύν ἐπ' ἀκρῶς,
 Οφθαλμῷ ἐφείσαν· ἐγὼ δ' ἐφύσθησιν ἀμύσει

Cyclops accipe, bibe & vinum postquam comediſti humanas
 Ut ſcias qualem & tuq; potum panis occultauerat (carnes
 Noſtra, tibi autem ruruſus libanem ſeram & mei miſertus
 Damum mittas, tu autem furis non amplius tolerabiliter
 Infelix, quomodo quiſquam ad te in poſterum alius accedat
 Ex hominibus plurimis, quoniam nun ex officio egiſti.

Sic dixi: ille accepit & bibit gauſus vehementer,
 Dulcem potum bibens, & me rogauit ſecundu ruruſus,
 Da mihi adhuc benignus & mihi tuum nomen dic
 Statim nunc, ſi tibi dem hoſpitale munus quo tu gaudeas.
 Etenim Cyclopiſbus fert alma terra
 Vinum generoſum, & illis Iouis imber auget:
 Verum hoc ambroſia & neſtaris eſt latex.

Sic ait, caterum ei ruruſus ego dedi ardens vinum.
 Ter quidem praeſtuit, ter autem ebibit inſipientia.

Ceterum poſtquam Cyclopem circa mentem occupauit
 Tum certe ipſum verbis alloquebar blandis, (vinum
 Cyclops, interrogas me nomen in chytam, caterum ego tibi
 Dicam, tu a mihi da hoſpitale munus ſi pollicitus es,
 Nemo mihi nomen eſt, Neminem autem me vocant
 Mater atq; pater, atq; omnes alij ſocij.

Sic dicebam, ille autem me ruruſus excepit ſauro animo,
 Neminem ego extremum edam poſt ſuos ſocios,
 Alios quidem prius, hoc tibi hoſpitale munus erit.
 Dixit & recumbens cecidit ſupinus, caterum deinde
 lacebat inſtremis crassiſſam ceruicem, & illam ſomnus
 Cepit omnia domans, e gutture ruebat vinum.
 Fruſtraq; humana carnis, hic, a. eructabat vino grauatus,
 Et tum ego & ceterum ſub cinere demiſi multo,
 Ut caleſceret, verbisq; omnes ſocios
 Conſirmaui, ne aliquis mihi ſubueritus reſugeret.
 Sed cum mox veſte oleagine in igne erat
 Arſuras, & iam exiſtens, candeſcebat vehementer.
 Et tum ego propius attuli ex igne, ceterum autem ſocij
 Stabant, caterum animum inſpirauit ingentem demon.
 Hi quidem veſte apprehenſo oleagine acuto in ſummitate,
 Oculo inſixerunt, ego autem inferne iunxns

Vlyſſes Polyphemo vinu
 offerit.

Polyphemo
 ſterenti o
 merum eru
 tur oculus.

Verſabam

107. ὡς

Δίνεον ὡς δὲ ὅτε τις βυπῶ δόρυ νήιον ἀνὴρ
 Τρυπῶν, οἱ δὲ τ' ἐν βῆτιν ὑποσείοισι ἱμάτι
 Ἀψάμενοι ἐκάτερθεν, τὸ δ' ἔτρεχε ἑμμενὲς αἰετῶ
 Ως τὲ ἐν ὀφθαλμῶ πυκνὴ καὶ μοχλὸν ἐλόντες
 Δινέομεν, τὴν δ' αἶμα πείρρες θερμὸν ἔοντα.
 Πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας ἔδσαν αὐτμῆς
 Γλήνης κμομένης· σφαιραχῶν δὲ οἱ πυρὶ ρίζαι.
 Ος δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πύλεων μέγαν ἢ σκέπερον
 Εἶν ὕδατι ψυχρῶ * βάλπει μεζάλα ἰάχοντα,
 Φαρμάσων (τὸ γὰρ αὐτὲ σιδήρε τε κράτος ἐστίν)
 Ως τὲ σίξ' ὀφθαλμοὺς ἐλαίνεω πῦρ μοχλῶ.
 Σμερδαλέον δ' ἐμὲ γ' ὠμῶξεν πῦρ δ' ἰαχε πίτρη.
 Ἡμεῖς δ' εἴσαντες ἀπεσόμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔοχρον ἀλυσῶν.

7η

Αὐτὰρ ὁ κύκλωσας μεζάλ' ἤπυνεν, οἱ γὰρ μιν ἀμφὶς
 Ωκεον ἐν σπῆροσι δὲ ἄκριας λίμνας ὀέσας.
 Οἱ δ' ἔβοηθ' αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλῳ·
 Ἰσάμενοι δ' εἶροντο πῦρ ἀπὸ ὅ, πῖ ἐ κήδοι,
 Τί πτε τόσον πολύφημ' ἀρημένῳ ὅδ' ἐβόησας
 Νύκτα δὲ ἀμβροσίω, καὶ αὐπνοῖα ἄμμο πῖθηται;
 Ἡ μή τις σέδ' κῆλα βροτῆν ἀέκοντ' ἐλαίνει;
 Ἡ μή τις σ' αὐτὸν κτείνει δόλω ἢ βίβησι;
 Τὺς δ' αὐτ' ἐξ ἀνδρ' ἑσέσθη κρατερὸς πολύφημος,
 Ως φίλοι, ἔ τίς με κτείνει δόλω, ἢ βίβησι.

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πρῶοντ' ἀγρόδιον,
 Εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται οἶον ἔοντα,
 Νῆσον γ' ἄπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέαδται·
 Ἀλλὰ σὺ γ' εὐχῶ πατρὶ ποσιδάωνι ἀνακτι.

Ως αἶρ' ἔσαν ἀπόντες· ἐμὸν δ' ἐγάλασσεν φίλον κῆρ
 Ως ὄνομ' ἐξ ἀπάτησεν ἐμὸν κ', μή τις ἀμύμων.
 Κύκλωσ' ἢ σενάχων τε κ', ὠδίνων ὀδυμήσσι,
 Χρῆσι ψιλαφόνων, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυρέων.
 Αὐτὸς δ' ἐνὶ θυρήσσι καδέζετο χεῖρε πέτλασσι,
 Εἰπνὰ που μετ' ὄεσι λάβοι σπῆροντα θυρέσσι.
 Οὐπω γὰρ που μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ βάλαιον ὅπως ὄχ' ἀεῖται χυρῖτο,

Εἶπ

*Versabam, veluti quis terebrat lignum & vir nauale
 Terebro, illi vero infra torquent loro
 Attingentes & stringens, illud circumuoluitur assidue semper:
 Sic eius in oculo ignitum & cetera capientes
 Versabamur, hunc .a. sanguis circumfluebat calefactum,
 Omnes .a. ei palpebras circum & supercilia cremauit & vapor
 Pupilla ardenti: stridebant .a. ei radices,
 Veluti cum vir sabet securim magnam aut asciam
 In aqua frigida mergit & valde stridentem,
 Corroborans, hoc enim ferris & trique robur est.
 Sic huius stridebat oculus oleaginum circa & cetera.
 Horrende autem exulauit, insonuit autem petra.
 Nos .a. perterriti dissipati fugimus: ceterum ille & cetera
 Exemit oculo aspersum sanguine multo,
 illum quidem deinde abiocit a se manibus anxius.*

*Ceterum ipse Cyclopas aliter vocauit, ille circa ipsum
 Habitabant in speluncis per promontoria & cetera .a.
 Illi autem vocem audientes accurrebant aliunde alius,
 Stantes .a. interrogabat circa speluncam, quidnam ipsum as-
 cur tantum Polypheme lasus sic clamaisti? (stingeret,
 Noctem per diuinam & insomnes nos fecisti?
 Nam quis a te oves mortalium inuito abegit?
 Annē aliquis te ipsum occiderit dolo an & cetera?
 Hos rursus ex antro alloquitur est fortis Polyphemus.*

*Amici, Nemo me interfecit dolo neque viribus.
 Illi vero respondentes, verba & volatilia dixerunt:
 Quod si certe iam quis tibi vim inferat cum solus sis,
 Nullo modo licet Iouis magni effugere plagam.
 Sed tu supplica patri Neptuno regi.*

*Sic dixerunt abeuntes, meum autem risit charum viri,
 Quod nomen decepisset meum & inculpatum consilium.
 Cyclops autem ingemiscensque & dolens doloribus
 Manibus palpitans, lapidem quidem amouit a ianua.
 Ipse autem intra ianuam sedebat manus extendens,
 Si aliquem fortassis inter oves caperet exeuntem foras.
 Sic enim me putabat in mente stultum esse.
 Ceterum ego delibere abam quid facerem optimum esset.*

Polyphemus
 Cyclopes ad
 uocat.

Εἶπν' ἐπαύροισι θανάτη λύσιν ἢ δ' ἐμοὶ αὐτῷ
 Εὐροίμην πάντας ἢ δόλοισ καὶ μῆπιν ὕφαινον,
 Ωστε περὶ ψυχῆς μέγα γδ κακὸν ἐγγυθεν ἦεν.
 Ἦθε δέ μοι κτ' θυμὸν αἰεὶσι φαίνετο βυλή·

Ἀρσενες οἶες ἦσαν εὐσφραδῆες διατύμαλλοι
 Καλοῖ τε μεγάλοι τε, ἰσοσφραδῆες εἶρωθ' ἔχοντες·
 Τοὺς ἀκίων σωζέζρον εὐσφραδεοσι λύγροισι,
 Τῆς ἐπι κύκλω εὐδε πέλωρ, ἀπεμίστα εἰδώς.
 Σιώτρεις αἰνύμενθ'· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἀνδρα φέρασκεν,
 Τῶ δ' ἐτέρω ἐκάτερθεν ἰτίω σώοντες ἐπαύροις.
 Τρεῖς ἢ ἕκαστον φῶτ' οἶες φέρον· αὐτὰρ ἔρωγε
 (Ἀρνεῖος γδ ἔλω μῆλων ὄχ' αἰεῖτος ἀπάντων)
 Τοῦ κτ' νῶτα λαβῶν, λασίλω ὑπὸ γαστέρ' ἐλυαθῆς
 Κεῖμην αὐτὰρ χερσὶν ἀώτε θρασυεσίοιο
 Νωλεμέαις σφραδεῖς ἐζήμην τετληθῶπι θυμῷ.
 Ως τότε μὲν σενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δ' ἴαν.

Ἦμος δ' ἠειρήνεια φαῖν ῥοδδοδάκτυλθ' ἠώς,
 Καὶ τὸτ' ἐπειτα νομόν δ' ἐξέαστο ἄρσενα μῆλα.
 Θήλειαι δ' ἐμέμνηκον ἀνήμελκτοι περὶ σικκούς
 Οὐδατα γδ σφραδαμῶτο· ἀναξ δ' ὀδυνήσῃ κακῆσῃ
 Τειρόμενθ', πάντων οἶων ἐπεμαίετο νῶτα
 Ορθῶν ἐπαύτων τὸ ἢ νήπιθ' ἠκ ἐνόησεν.
 Ως οὐ ὑπ' εἰροπικῶν οἶον σέρνοισι δέδεγτο.
 Τσατος ἀρνεῖος εἰλῶν ἔσειγε θυραζε,
 Λαχμῶ σφινόμενθ' καὶ ἐμοὶ πονηκὰ φρονέοντι.

Τὸν δ' ὀπτιμασάμενος σφραδεῖσ κρατερὸς πολύφημος
 Κεῖ ἐπέπον, τί μοι ὄδε διασπέθ' ἔαυτο μῆλων
 Τσατος, ἠπ' παρθ' γε γελειμμένος ἔρξαι οἶων,
 Ἀλλὰ πολὺ σφῶτος νέμεαι τερεν' ἀνδρα ποίης,
 Μακρὰ βιβῆς σφῶτθ' ἢ ῥοῦς ποτιμῆ ἀφικάνεις.
 Πρῶτος ἢ σταθμόνδε λιλαίεαι ὑπονέεσθαι
 Εσπίειθ'· νῦν αὖτε πινύσατος· ἢ σὺ γ' ἀνακτος
 Ορθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξ ἀλάωσῃ,
 Σύν λυγροῖς ἐπαύροισι διαμασάμενθ' φρένας οἶνη
 Οὐπὲρ ἠπ' ἔπω σπῆμι πεφυγμένον εἶ' ὄλεθρον,
 Εἰ δὴ ὁμοσφραδέοις, ποτιφωνήεις τε γῆμοιο
 Εἰπέην ὄσπη κῆνθ' ἐμὸν μένος ἠλ. ασκάζει·

Si quam socijs mortis solutionem, atq; mihi ipse
Invenirem omnes enim dolos & consilium texui.
Videlicet ob vita n, ingens enim malum praesens erat.
Illud autem mihi in animo optimum apparebat consilium.

Mares oves erant bene nutriti, lanose,
Pulchrisq; magnisq; violaceam lanam habentes.
Hos tacite colligavi bene tortis funibus,
In quibus Cyclops dormiebat monstrum impia doctus,
Tribus una cunctisq; qui is medio, virum ferebat,
Duo autem alij stringebant servantes socios.
Tres autem singulos viros oves ferebant, ceteram ego
(Aries enim erat pecudum longe optimus omnium)
Huius tergum arripens villosum sub ventrem delapsus
Pendebam: ceteram manibus lana preciosissima
Firmiter implicitis tenebam audaci animo.

Sic tum quidem ingenuis expectavimus aurora diuinam.

Quando a mane genitrix apparuit roseis digitis aurora,
Et tum continuo ad pascua exegit mascula pecora.
Femina vero balabant immulcta per stabula,
Vbera enim gravabantur, custos vero doloribus multis
Afflictus omnium curam nota palpitabat terga
Recte stantium, illud autem stultus non animadvertit,
Ve illi velleris tonsa ovium pectoribus ligati essent,
Ultimus aries pecorum exhibet aras

Densitate pilorum gravatus, & me varia cogitante.

Hunc palpitans alloquitur est fortis Polyphemus:
Ignaue aries, quid mihi per speluncam exis ovium
Ultimus? neutiquam antea relictus ibas ab ovibus,
Sed multo primus pascebas teneros flores herbae
Magnifice incedes primus ad fluentis fluminis perueniens.
Primus a. ad cantum desiderabas redire
Vespertinus, nunc rursus vltimus, nunc tu domini
Oculum desideras? quem vir malus eruit
Cum molestis socijs, postquam denuisset mentem vino,
Nemo quem nondum existimo elapsam esse mortem,
Primam idem sentiret vocalisque fieres
Dicere, ubinam ille meum robur effugit.

Vlyssis astu-
tia.

Polyphemus
aricem sua
alloquitur.

Τῶν κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέθ' ἄλλυδις ἄλλη
 Θεινομένε βράοιτο πρὸς ἔδει· καὶ δ' ἕμῳ κῆρ
 Λωφήσινε κακῶν τά μοι ἐπίδανός πόρην ἔπις.

Ὡς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἔοπέμπε θυράζει.

Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ὑπὸ σπέσιος τε καὶ ἀυλῆς,
 Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοδ' λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἑταίροις·
 Καρπαλίμως ἢ τὰ μῆλα τανύποδα πίονα δημῷ
 Πολλὰ σπειτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ὅπῃ νῆα
 Ἰκύνθ' ἀσπίσοι ἢ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
 Οἴφύρομεν θάνατον, τοὺς ἢ σενάχοντο γῶντες.
 Ἀλλ' ἐγὼ ἐκείων, ἀνά δ' ὄφρυσιν εὐδον ἐκάσω
 Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θυῶς καλλίτετρα μῆλα
 Πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ὅππῃ πλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, καὶ ὅπῃ κληῖσι κἀδίζον.
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι παλιῶν ἄλλα τύπῃον ἐρετμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὄσσον τε γέγωνε βοήσας,
 Καὶ τότε ἐγὼ κύκλωπα σπρασπύδων κερτομίοισι,
 Κύκλωψ, ἔκ' ἄρ' ἑμελλες ἀνάκχιδος ἀνδρὸς ἑταίροις
 Ἐδμεναί ἐν σπητῇ γλαυφυρῷ κρατερῆσι βίησι·
 Καὶ λίμωσέ γε μέλλε κινήσασθαι κακὰ ἔργα,
 Σχέτλι· ἐπεὶ ξείνοις ἔχ' ἄζωσῶ ἐνὶ οἴκῳ
 Ἐδίμεναί· τί σε ζῶς πίσυτο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ὡς ἐφάρμην, ὃ δ' ἐπειτα γολῶσατο κηρόθι μάλλον.
 Ἦκε δ' ὑπορήξαι κορυφῷ ὄρεθ' ἄμεγαλοιο.
 Καὶ δ' εἰ βέβαλε σπρασπύδων νεῶς κυανοσφάροιο,
 Τυτθὸν ἐδέυσαν δ' οἰήσιον ἄκρον ἰκέσθαι.
 Ἐκλύθη δὲ θάλασσα κατεργαμένης ὑπὸ πέτρης.
 Τίω δ' αἰψ' ἠπειρόν δὲ παλιρρόδιον εἶρε κῆμα
 Πλημμυεῖς ἐκ πόντοιο, θέμωσέ ἢ γέρσον ἰκέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρας λαβῶν σπρασπύδων κόντον
 Ὡσα παρέξ, ἑτάροισι δ' ἐποβύγας ἐκέλευσα
 Ἐμβάλλειν κώπης, ἵν' ὑπ' οὐ καχότυτα φύροιμαν,
 Κερατὴ καταιδίων· οἱ ἢ, σπρασπύδωντες ἔρεσσον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δῖος τόσσον ἄλλα σπρασπύδωντες ἀπῆμεν,
 Καὶ τότε ἐγὼ κύκλωπα σπρασπύδων, ἀμφοὶ δ' ἑταῖροι
 Μελιχίοις ἐπέσασιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
 Σχέτλι, πῆπ' ἐθάλεις ἐρεδιζέμεν ἄχρῳ ἀνδρα·

Profectò ei cerebrum per speluncam huc & illuc
 Verberato flueret ad solum, mentiq; cor
 Quiesceret è malis, qua mihi nihil precij Vir intulit Nemo.
 Sic loquutus arietem ab se dimisit foras:

Venientes. a. paululum a speluncaque & aula,
 Primus ab ariete soluebar, solui autem socios,
 Celeriter autem pecora rectis pedibus pinguis pinguedine
 Multa ferientes pepulimus, donec ad nauem
 Peruenimus, desiderati charis socijs & isis sumus,
 Qui effugimus mortem, alij vero ingemiscebant stentes,
 Sed ego non sinobam, supercilijs autem innuebam singulis
 Lugere, sed iussi celeriter & illosa pecora
 Multa in nauem recipientes renauigare salsam aquam.
 Illi statim conscenderunt & per transstra sederunt,
 Ordine. a. sedentes cauum mare verberabant remis.
 Sed quando tantum aberant quantum utiq; audire potest cla
 Et tunc ego Cyclopem alloquebar conuulsis, mitans,
 Cyclops, non debebas imbellis Viri socios
 Mandere in spelunca caua forti & i,
 Et sanè te debebant inuadere mala facta,

Vlysses Poly-
 phemo inful-
 tat.

Infelix, quoniam hospites non verberaris tua in domo
 Absumere, ideoq; te Iupiter & Iouis est & alij dij.
 Sic dicebam, ille. a. continuo irascebatur ex corde magis.
 Misit autem abrumpens verticem montis magni.
 Deiecit autem ante nauem nigr. am. pror. am. habentem,
 Paululum. a. absuit gubernaculum extremum nancisci.
 Inundauit autem mare adueniente à petra.
 Hanc statim ad littus refluxus ferebat fluctus
 Inundatio ex mari, appropinquauit & littus attingeret.
 Ceterum ego manibus apprehendens ingentem contum
 Detrussi ab littore, socijs autem excitans imperavi
 Inijcere remos, & malum fugeremus
 Capite annuents: his autem incumbentes remigabant.
 Sed quando certè bis tantum mare sulcantes abiuimus,
 Certè tum Cyclopem alloquebar, circùm autem socij
 Blamidis verbis prohibebant hinc atq; illinc,
 Infelix, cur vis irritare agrestem & irum?

Ος καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἦγαγε νῆα
 Λυπὲς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτὸν ὄλεσθαι.
 Εἰ δ' ὀφθαλξασμένους τεύη ἀνδύσαιτος ἄκουσε,
 Σύν κεν ἄρα ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆα δούρα,
 Μαρμάρῳ ὀκρυβέντι βαλὼν, τόσον γὰρ ἴησιν.

Ὡς φάσαν, ἀλλ' ἔπειθ' ἔμῳν μεγαλήτορα θυμὸν,
 Ἀλλὰ μιν ἀφορρὸν προσέειπε χαροπὸς τι θυμῷ,
 Κύκλωψ, αἴ κεν τις σε χ' ἔθνησ' ἄνδρῶπων
 Ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίῳ ἀλαωτῷ,
 Φάσθ' ὄδυσηα πολιπύρδιον ἐξ ἀλαῶσαι,
 Τιδὸν λαέρτεω, ἰθάκη ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μῦθος,
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαιάτα θέσσα δ' ἰκάσθαι.
 Ἐσκέπτε ἐνθάδε μά τις ἀνὴρ ἦς τε μέγας τε,
 Τήλεμος Διρυμίδης, ὃς μαντισυῆ ἐνίκασε,
 Καὶ μαντευόμεθ' ἡκατέρωθεν κυκλώπιδων.
 Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελέει τήσεσσι ὀπίσσω,
 Χειρῶν ἐξ ὄδυση' ἀμάρτησέσθαι ὀπωπῆς.
 Ἀλλ' αἰεὶ πνα φῶτα μίγαν καὶ καλὸν ἐδέξμεν
 Ἐνθάδ' ἐλάσσεσθαι, μέγα λιν ὀπιζμένον ἀλκήν.
 Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τε καὶ ἠπιθανὸς καὶ ἄκικος,
 Ὀφθαλμοῦ ἀλαώσθαι, ἐπεὶ μ' ἐδυμέσασατο οἶνον.
 Ἀλλ' ἄγε δούρα ὄδυσεσθαι, ἵνα τι παρ' ἑσθίνα θεῶν,
 Πομπήν τ' ὄτρυνώω δομαίνας κλυτὴν ἐνοσίγασον.
 Τούτῳ ἐγὼ πάρος εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.
 Αὐτὸς δ' αἴ κ' ἐθέλῃσιν ἴησεται, ὃ δέ τις ἄλλ' ἔσθαι,
 Οὔτε θεῶν μαχάρων, ὅτε θνητῶν ἀνδρῶπων.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Αἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε διωαίμεν
 Εὐνὴν ποιήσας πῆμψαι δόμον αἴδου εἶσθαι.
 Ὡς ἐκ ὀφθαλμῶν γ' ἴησεται ἢ ἐνοσίγασον.

Ὡς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα ποσειδάωνι ἀνακτι
 Εὐχεται, χεῖρ' ὀρέζων εἰς ἕσθρον ἀσεφρόντα,
 Κλυτῷ ποσειδάων γαίηογε κυανογαῖτα.
 Εἰ ἔτεόν γε σὺς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
 Δὸς μὴ ὄδυσηα πολιπύρδιον οἴκαδ' ἐκέσθαι
 Τιδὸν λαέρτεω, ἰθάκη ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.

Qui etiam nunc in pontum iusto telo deduxit nauem
 Rursus ad continentem, & certe existimabamus illic peri-
 Si vero resonantem te aut loquentem audierit, (tuos,
 Collidere poterit nostra capita, & naualia ligna,
 Saxo aperto iacens, tantum enim iaculatur.

Sic dicebant, sed non persuaserunt meum generosum ani-
 Sed ipsum rursus alloquutus sum elato animo: (mum
 Cyclops, si quis te inter mortales homines
 Oculi interrogauerit indecentem cecitatem
 Dic Vlysses Urbium euerforem euulsiſſe,
 Filium Laertis in Ithaca domum habentem.

Sic dicebam, ille mihi euulans respondebat sermone,
 Papæ, quam scilicet mihi prisca Vaticinia accidunt.
 Erat quidam hic Vates Vir bonus magnusq̄,
 Telemus Eurymedes qui Vaticinijs superabat:
 Et Vaticinans consenuit inter Cyclopias,
 Qui mihi dicebat hac omnia perfectum iri in posterum,
 Manibus ex Vlyſſu priuatum iri Vlyſſu.

Telemus Cy-
 clopum vates

Sed semper quendam Virum ingentem & pulchrum existi-
 Huc Venturum esse magna pradium virtute. (mabam
 Nunc autem me paruus & nihili & imbellis,
 Oculo priuauit postquam domuit me Vlyſſo.
 Sed age huc veni Vlyſſes, ut tibi hospitia prabeam,
 Deductionemq̄, sollicitem dare inchoyrum Neptunum.
 Huius ego filius sum, pater autem meus gloriatur esse,
 Ipse, a siquidem voluerit sanabit, neq̄, quiquam alius,
 Neq̄, deorum immortalium, vel mortaliū hominum.

Sic ait, porro ego ipsum excipiens alloquebar,
 Vinam vero annona & Vita te potuiffem
 Spoliatum mittere intra Plutonis domum,
 Haud sani oculum Vlyſſis, sanabit neq̄, Neptunus.

Sic dicebam ille continuo regi Neptuno
 Supplicabat manus extendens in cælum stelliferum,
 Audi Neptune terram continens nigra casaric,
 Si Vlyſſis tuus sum, pater autem meus gloriaris esse,
 Da ut non Vlyſſes Urbium-euerfor in patriam Veniat,
 Filium Laertis in Ithaca domum habentem.

Imprecatur
 Vlyſſi Poly-
 phemus.

Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλοις τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμενον καὶ ἐλὼ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ὅψε χακῶς ἐλθοῖ, ὀλέσας ὑπὸ πύπτῃς ἑταίροις,
 Νῆος ἐπ' ἀλλοστρίης, αὔροισι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.

Ὡς ἔφατ' Ἰχθύμανθ'· τὰ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.

Αὐτὰρ ὄγ' ἐξοῦπις πολὺ μείζονα λαῶν αἰείρας,
 Ἦκ' ὄπιδινήσας ἐπέρεις Ἰῖν' ἀπέλεδρον.

Κάδ' δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεῶς κυανοπαρώροιο,
 Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' εἰήϊον ἄχρον ἰκέσθαι.

Ἐκλύθη Ἰθάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.

Τῷ δ' ὄψεσθ' ἔφερε κῦμα, θέμωσθε δ' ἄρσεν ἰκέσθαι.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τῷ νῆσον ἀφικέμεν ἐνθάδ' ὄψ' ἄλλα

Νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀδρόαι, αἰμυρὶ δ' ἑταῖροι

Εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέζομενοι αἰεὶ,

Νῆα μὲν ἐνθάδ' ἐλθόντες ἐκέλευσαν ἐν ψαμάθοισι,

Ἐκ δ' αὐτῶν βῆσαν ὅτι ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Μῆλα δ' κύκλωπος Γλαφυρῆς οἰκῆς ἐλόντες

Δασάμῃδ', ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενθ' ἰοίῃσιν.

Ἀρνεῖον δ' ἐμοὶ οἴω εὐκνήμιδες ἑταῖροι

Μήλων δαιομένων δόσαι ἐξοχα· τὸν δ' ὅπιδινὴν

Ζῆνι χελαίνε φέει κρονίδη ὅς πᾶσιν ἀνάσσει,

Ῥέξας, μηδ' ἔκλον· ὃ δ' ἔκ ἐμπάζετο ἱεῶν,

Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ὑπολοίπατο πῆσαι

Νῆες εὐσσελμοὶ, καὶ ἐμοὶ ἐείηρες ἑταῖροι.

Ὡς τῆτε μὲν ὄψεσθ' ἤμῃς ἐς ἥλιον καταδύωτα

Ἠμῖα δαινούμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.

Ἠμος δ' ἥελιθ' κατέδυ, καὶ ὅπιδινὴν κλέφας ἦλθε,

Καὶ τότε ἐκοιμήθησαν ὅτι ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Ἠμος δ' ἠειρήνεια φανήροδοδάκτυλθ' ἦναι,

Δὴ τότε ἐζῶν ἑταῖροισιν ἐποτρυνῶν ἐκέλευσε,

Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε φρυγνήσια λῦσαι.

Οἱ δ' αἰψὸν ἴσθαινον καὶ ὅπιδινὴν κλέφας ἦλθον.

Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τῦππον ἐρετμοῖς,

Ἐνθεν δ' ὄψεσθ' ἠέλομαι ἀκαχήμενοι ἦτορ,

Ἀσμενοὶ οἰκῆσθαι δαινότοιο, φίλοις ὀλέσαντες ἑταῖροις.

*At si illi fatale est amicosq; videre & peruenire
 Domum ad bene-adsificatam, & suam in patriam terram,
 Sero male ueniat, postquam perdidit omnes socios
 Naue in aliena, inueniat autem detrimentum domi.*

*Sic ait precans, hunc autem audiuit Neptunus,
 Caterum ille rursus multo maiore lapide sublato,
 Misit circum rotatum, intendit autem magnam Sim.
 Deiecit autem post nauem nigro rostro:
 Paululum defuit. a. Ut gubernaculū summum attingeret,
 Exundauit autem mare prouente ab saxo. (adire
 Hanc. a. Ulterius ferebat fluctus, appropinquabat & terram
 Sed quando certē ad insulam peruenimus, ubi alia
 Naues bene-tabulata stabant densa, in ipsis autem socij
 Sedebant lugentes, nos expectantes semper.
 Nauē quidem illuc ubi uenissimus subduximus in arenas,
 Ipsi autem exiimus ad litus maris.*

*Pecora autem Cyclopi causa ex naui deducta
 Diuisimus, ut nullus mihi priuatus abierit sua portione.
 Arietem autem mihi soli fortes socij
 Diuisis ouibus dederunt praeter alijs, cum enim in litore
 Ioui atras nubes cogenti Saturnio, qui omnibus imperat,
 Sacrificio factos femora incendi, ille, & non curabat sacra.
 Sed certē delibetabat quo pacto perderentur omnes
 Naues bene-tabulata, & mihi dilecti socij.*

*Sic nunc quidem tota die donec sol occidit
 Sedebamus, epulantes carnes immensas, & dulce uinum.
 Quando autem sol occidit, & tenebrae superuenerunt,
 Et tum dormimus in litore maris.*

*Quando a mane genita apparuit roseis-digitis aurora
 Tum ego socijs illos excitans imperavi,
 Et ipsos conscendere & rudentes soluere.
 Illi sero statim ingredi, & per transstra sedere.
 Ordine autem sedentes canum mareerberabant remis.
 Hinc sero ulterius nauigauimus tristati corde,
 Lati ex morte ciuitata postquam charos amissimus socios.*

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
αὐτῆς ὀμίρου ὀδυσσεΐας.

ΤΑ ΠΕΡΙ τὸν αἰόλον ἀπαγορεύει τὸν ἄνεμον φύλακα, ὡς ἰδοῦκεν ὀδυσσεὺς οὐρανὸν ζέφυρον τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθεύρας ἐν ἀσκάῳ, ὅτι ἐπιώρηι λύσαντες κρημαμένε ὄδου σῆμα, ὥστε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑπνοποῦσι παρὶς αἰόλον, ἢ προσκειμένε ἢ τῷ αἰόλου τὸν ὀδυσσεΐα, ἐκείτην δὲ πῶτον, εἰς λαοφυρνας ἐφικνεῖται παρ' οἷς ἐνδεχά τ' ἴαν δολίεας, μία εἰς αἰαίαν τῷ νῆσον περαζίνεται, κρησὺν εὐρυλόχῳ τῆς ἡμίαιας τ' ἐπιώρων κληρῶ λαχοῦσας ἐκπίμπιπυστομένους πνεσ οἰκτοικωῦτες, μετιμορφωθέντων ἢ ὀμιγῶν εἰς σίας ὑπὸ τ' κίρκης, πλὴν εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἰλθῶν, λαβὼν περὶ τ' ἱερμῷ φάρμακον το μῶλυ, καὶ ἐλάπιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιώρων τῶν ἀρχαίων φύσιν λαβόντων, ἐκινεῖται κρημαμένως περὶ τῆ κίρκης, εἰς αἴδου κατήχεται.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
Κάππα ραψωδία.

Κάππα δ' ἔχ' αἰόλου, λαοφυράων, καὶ κίρκης ἕρτα.

ΙΟΛΙΗΝ δ' εἰς νῆσον ἀφικόμεθ. εἶδα δ' ἐναίεν

Αἰολῶ ἱσποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,

Πλωτῆ ἐνὶ νήσῳ, πᾶσαν δὲ τέ μιν πείρει τίη-
αλλχεον, ἀρρηκτον· λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ. (Χ)

Τοῦ καὶ δαίδαχα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γαλασίν·

Ἐξ μὲν θυγατέρας, ἐξ δ' ἑῷ ἐβόλοντες.

Ἐνθ' ὄγε θυγατέρας πῆραν ἡάσι εἶ) ἀκοίτας.

Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλω καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δὲ σφιν ὄνειά το μύρια κῆται.

Κρισσῆν δὲ τε δῶμα πρὸς ἐναχίζετα αὐλῇ

Ἡματα, νύκτας δ' αὐτε παρ' αἰδοίοις ἀλόχοισι

Εὐδουσ', ὅσπερ τῶπισι καὶ ἐν τρητοῖς λοχέεσι.

EA quæ apud AEolum acciderant narrat, ventorum scilicet custodem, ut dedit Vlyssi secundum ventum Zephyrum, alijs vêtis inclusis in vitæ, quem socij, ubi soluissent dormiente Vlysse, videlicet in ipso aurum esse rati, redeunt ad AEolum. Non autem recipiente AEolo Vlysses, illinc nauigans, ad Læstrygonas peruenit, apud quos vndecim nauibus amissis insulam AEæam proficiscitur. Et cum Eurylocho dimidium sociorum sorte electum emisit, interrogat utros quinam essent incolæ. Transformatis autem illis in sues à Circe præter Eurylochum, ipse ad inquisitionem egressus, accepto à Mercurio mirram pharmaco moly non læsus est. Sed & iam socij pristinam formam cum receperunt, & annum defecisset apud Citten, ad inferos descendit.

ODYSSEAE HOMERI X. COM-
positio.

K. habet AEoli, Læstrygonum, & Circeæ gesta.

IN AEOLIAM insulam peruenimus, ubi habitabat
AEolus Hippotades charus immortalibus
dijs,
Natanti in insula, totâ serò ipsam circumdat
Ferreus, in fragilis, lauis serò circumiurrit petra. (murus
Huius duodecim liberi in regia nati sunt:
Sex quidem filia, sex quidem filij pubescentes
Tum ille filias coniunxit filijs, ut essent uxores.
Hi semper iuxta patrem charum & matrem venerandam
Conuiuantur: iuxta eas autem cibaria varia apponuntur.
Nidiosa autem domus circum perfunat in aula
Die, nocte serò rursus apud pudicas uxores
Dormiunt, intraq; tapetas & in tessellatis lectis.

Aeoli regio

Καὶ μὲν ἤν' ἰκόμεθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
Μιῦα δ' ἅπαντα φίλει με, καὶ ἐξέρεινεν ἕκαστα,
Ἰλιον, ἀργείων τε νέας, καὶ νόσον ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐγὼ τὰ πάντα χεῖ' μοῖραν κατέλεξα.
Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπόμεν, ἐδέετι κείνῳ ἀνήγατο, τεύχε δ' πομπήν.
Δῶκε δέ μοι δέρας ἀσκὸν βοῶς ἐννεώροιο·
Ἐνθα δ' βυκτῶν ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.

Κεῖνον γδ ταμίῳ ἀνέμων ποίησε κρονίων,
Ἡμὲν πνυόμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν ὄν κ' ἐδέλησι.
Νηὶ δ' ἐνὶ Γλαφυρῇ κατέδει μέρμηδι φαεινῇ
Ἀργυρέη, ἵνα μή τι παραπίδησ' ὀλίγον φρ.

Αὐτὰρ ἐμοὶ πρὸς ζεφύρου * παρήκεν αἰῶναι,
Ὀφρα φέροι νῆας τε καὶ αὐτούς, ἠδ' ἄρ' ἐμελλεν
Ἐκτελέειν αὐτῇ γδ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμῦρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτις τε καὶ ἡμῦρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἠδὴ ἀνεφαίνετο πατεῖς ἄρουρα·

Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλάσομεν ἐγγυς εἴοτας.
Ἐνθ' ἐμὲ μὲν Γλυκὺς ὕπνος * ἐπῆλυθε κακμηῶτα.
Αἰεὶ γδ πόδα νηὸς ἐνώμων· ἠδὲ τῶ ἄλλῳ
Δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θάσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.

Οἱ δ' ἐταροὶ ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλοισ ἀγέρων,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἶκα δ' ἀγροῦται,
Δῶρα παρ' αἰόλου μεγαλήτορος ἴσασπότῃδαο.
Ὡδε δέ τις εἶπε σκεν ἰδῶν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὡπόποι, ὅς ὃδε πᾶσι φίλῳ καὶ τίμιός ὄσιν

Ἀνθρώποις ὁ τέων τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ὄν τροίης ἀγροῦται κοιμηῖα καλά
Ληίδος· ἡμεῖς δ' αὐτὲ ὁμίῳ ὁδὸν ὄν τελέσωμεν,
Οἶκα δὲ νινώμεθα κανεῖς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νόν οἱ τά γ' ἔδωκε χειζόμενῳ φιλόπῃ
Λίσσῳ· ἄλλ' ἄγε θάσσον ἰδῶμεθα ὅ, πῃ τὰ δ' ἐστίν,
Ὡσὺς τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκάφενεσιν.

Ὡς ἔφασαν. βελή δ' κακὴ νίκησιν ἐταίρων.
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἀνεμοὶ δ' ἐν πάσι τε ὄρσαν.
Τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρειν πάντων δὲ ζύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἀπο πατρίδος, αὐτὰρ ἔγχε

Ἐχόμενῳ

Equidem ad horum peruenimus urbem & domos eximias,
Mensem. & in totum amicè excipiebat me, & interrogabat
illum, Arguorūq; naues, & reditum Gracoriū. (singula,
Ceterum ego huic omnia ut decebat enarraui.

Sed quando certè ego iter postulabam atq; admonebam
Dimittere, nihil quicq; ille abnuisit: parauit. a. deductionem.

Dedit autem mihi excoriatum & tremi bouis nouennis,
In quo procelloforum & ventorum ligauit flatus.

Illum enim promum & ventorum fecit Saturnius.

Aut quidem mulcere aut tollere quemcumq; velit.

Nam in caua alligauit funiculo splendido,

Argenteo, ut non quicq; praterflaret ne paululum quidem,

Ceterum mihi flatum Zephyri immisit ut flaret,

Ut ferret nauesq; & nos: non enim erat

Perfecturus, ipsorum enim perijimus insipientia,

Per nouem dies continuo nauigamus noctesq; & dies,

Decima vero iam apparebat patria tellus.

Et iam qui facer. praeferrent & idimus propè existentes.

Ibi me dulcis somnus occupauit defessum,

Semper. n. pedem. i. clauum nauis mouebam neq; cuiq; aliq;

Dedi sociorum, ut celeriter perueiremus in patriam terrā.

Socij autem & verbis ad se inuicem loquebantur.

Et me suspicati sunt aurumq; & argentum reducere

Dona ab AEolo magnanimo Hippodote:

Sic aliquis dicebat conspicatus in proximo alium,

Ody, quam hic omnibus gratus est & magni precij

Homnibus, ad quorumcumq; urbem & terram ueniat:

Multa quidem ex Troia ducit preciosa, pulchra,

Ex prada, nos rursus eadem profectioe confecta,

In patriam redimus & vacuas manus habentes,

Et nunc ipse hac praeiurum gratam faciens ob amicitiam

AEolus, se id agere celeriter uideamus quam illa sint,

Quantum aurig; & argenti & tri insit.

Sic dicebant, consilium autem malum uicis sociorum.

Utrem quidem soluerunt, uenti autem omnes eruperunt.

Hos statim furens ferebat in pontum procella

Fleutes terra à patria: ceterum ego

AEolus Vlyssi
dat utrè ven-
torum.

Vlysses emit-
tit ventos per
imprudētiam
utre à socijs
soluto.

Εχθόμενος, καὶ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα
 Ἡέπεσθ' ὀκνήσας ὑποφθίμω ἐνὶ πόντῳ,
 Ἡ ἀκίων τλαίλω, καὶ ἐπὶ ζῶοισι μετείλω.
 Ἀλλ' ἔτλω καὶ ἔμεινα· καλυψόμενθ' δ' ἐνὶ νηὶ
 Κείμην· αἶδ' ἐφέροντο κακῆ ἀνέμοιο θυέλλῃ
 Αὐτὸς ἐπ' αἰολίῳ νῆσον σενάχοντο δ' ἑταῖροι.
 Ἐνθά δ' ἐπ' ἠπείρῃ βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδαρ.
 Αἶψα δ' εἰπὸν ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε παυσάμεθ' ἠὲ ποτῆτος,
 Δὴ τότε ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασάμενθ' καὶ ἑταῖρον,
 Βλῶ εἰς αἰόλου κλυτὰ δῶματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 Δαυνύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκνοισιν.
 Ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα, παρὰ σαθυοῖσιν ἐπ' ἕδου
 Ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀγὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἐκ τ' ἐρέοντο,
 Πῶς ἦλθες ὀδυσεύς; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 Ἡ μένος ἐνδυκέως ἀπεπέμπειν, ὄφρ' ἀφίκοιο
 Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τι φίλον ἐστίν.

Ως φάσαν, αὐτὰρ ἐγὼ μετεσάναον ἀγνύμενθ' κῆρ,
 Αασά μ' ἑταροί τε κακοί, πρὸς τοῖσιν τε ὕπνῳ
 Σχέτλιθ'· ἀλλ' ἀκίσατε φίλοι, δυνάμεις γὰρ ἐν ὑμῖν.
 Ως ἐφάμην, μαλακοῖσι καὶ σαπόμενος ἐπέεσσιν.
 Οἱ δ' ἀνεὶ ἐχθρόντο, πατὴρ δ' ἠμείβετο μῦθος,
 Ἐρρ' ὀκνήσου θάων ἐλέγχσε ζῶόντων·
 Οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ κομίζεσθαι ἐδ' ὑποπέμπειν
 Ἄνδρα τῆνός κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
 Ἐρρε, ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενθ' τόδ' ἰκάνεις.

Ως εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρῆα σενάχοντα.
 Ἐνθά δ' ἀπὸ πρὸς πλείομαι ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
 Ἡμετέρῃ ματῆρ' ἐπεὶ ἐκείτι φαίνατο πομπή.
 Βῆ ἡμῶν μὲν ὁμοῖς πλείομαι νύκτας τε καὶ ἡμῶν.
 Ἐβδόμετ' ἡ δ' ἰκόμεθα λάμου αἰπὴν πολλέθρον,
 Τηλέπυλον λαισυρονίῳ, ἔστι ποιμένα ποιμῆν
 Ἡ πῶν εἰσελάων, ὃ δέ τ' ἐξ ἑσπέρων ἔσ' ἀκούει.
 Ἐνθά κ' αὐπνῆθ' ἀνὴρ θοιούτ' ἐξήρατο μιδούος,
 Τὸν μὲν, βυκολέων, τὸν δ', ἄρξυσά μῆλα νομεύων.
 Ἐγγύς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλῳ δου.

Experrectus in animo eximia deliberabam,
 Sive lapsus ex naui perirem in ponto,
 Aut tacitus sustinerem & adhuc viuis interessẽm:
 Sed sustinui & mansi: absconditus autem in naui
 Iacebam, illi vero ferebantur malo ventis rubine
 Rursus ad AEoliã insulam, lugebant autem socij.
 Ibi in litus conscendimus, & hausimus aquam.
 Statim prandium ceperunt celeres apud naues socij.
 Ceterum postquam cibumq; gustauimus atq; potum,
 Tum vero ego praconem comitem eligens & socrum,
 Iui ad AEoli inclyras ades: hunc vero inueni
 Conuiuantem iuxta suam uxorem & suos liberos.
 Vt venimus autem in domum ad fores in limine
 Sedebamus, illi se in animo obstupescabant interrogabant
 Quomodo venisti Vlysses? quis tibi malus ingravit demon?
 An quidem te accurate dimisimus, for peruenires
 In patriam terram & ades, & sicubi gratum esset?
 Sic dicebant, ceterum ego alloquebar tristis auctus corde:
 Laferunt me socij malis, ad illosque somnos
 Infelix, sed in eadem nocte, pulsus es ex iuo penes eos.
 Sic loquutus sum blamans domulenti verbis:
 Illi vero muti facti sunt, pater, & excepbat sermone,
 Valeat oculus ex insula, perfidie diuentium,
 Neque enim mihi fas est exripere neq; demittere
 Virum illum qui dijs iniuriosus est beatis.
 Abeas quoniam, certe dijs iniuriosus huc venisti.
 Sic loquutus: amisit ex adibus grauius suspirantem,
 Hinc vero vicerunt nauigauimus afflicti corde,
 Fatigabatur, & virorum animus a molesta remigazione
 Nostra stoliditate, quoniam non amplius apparuit reditus.
 Sex dierum quidem cõtinuo nauigauimus noctesq; & dies,
 Septima vero venimus Lamis ad excelsam urbem
 Longe distantes portas habentes Lastryg. Vbi pastorẽ pastor
 Euocat impellens, alter vero exiens audit.
 Ibi vero in somno vir pastor duplicem capit mercedem,
 Vnum pascendis ouibus, alterum pascendis albis pecoribus.
 Prope enim noctisq; & dici sunt via.

Aeolus reuertitur
 suum Vlyssẽm
 indignabundus
 expellit.

Vlysses venit
 Lastryg.

Ενδ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὄν περὶ πέτρῃ
 Ηλίβατος τετύχηκε διαμάρτες ἀμφοτέρωθεν·
 Ἀκταὶ δ' ὑπερβλήτες ἐναντία ἀλλήλοισιν
 Ενδύματα * πρῶτον ἀρσενὴ δ' εἰσοδὸς ὄσιν,
 Ενδ' οἷγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελάσας.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐν τῷδε λιμένῳ κοίλοιο δέδεοντο
 Πλησίαι, ἢ μὲν γὰρ ποτ' ἀέξετο κῦμα γ' ἐν αὐτῷ,
 Οὔτε μέγ', ἢ τ' ὀλίγον· λυκὴ δ' ἠὲ ἀμφὶ γαλιῶν.
 Αὐτὰρ ἐξῶν οἱ ἄρ' ἔξω νῆα μέλαιναν,
 Αὐτὰ ἐπ' ἐρατῆς πέτρης ἐκπέισματα δῆσας.
 Ἔσθην δ' σκοπιῶν ἐς παυπαλόεσσαν ἀνῆλθον·
 Ενθα μὲν ἔτε βοῶν ἢ τ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
 Καπνὸν δ' οἷον ὄρωμεν ἀπὸ χθονὸς αἰέοντα.
 Δὴ τότε ἔξῶν ἐτάροις παροῖεν πύργου ἰόντας
 Οἴπνες ἀνέρες εἶεν ὅπῃ χθονὶ σῆτον ἔδοντες·
 Ἄνδρες δύο κρήνας, τρίτην κήρυγ' ἀμύπιασας.
 Οἱ δ' ἴσαν ἐκβαάτες λίλιω ὄδῳ, ἢ σὺν ἀμαξίαι
 Ἀσυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὄρεων κατεκίοντο ὕλλω.
 Κέρη δ' ἔξυμβλλωτο πρὸ ἄσπευδ' ὑδράκησ,
 Θυγατρὶ ἰφθίμῃ λαισυρόνῳ ἀντιπάτῃα.
 Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνῃ * κατεβήσετο καλλιφρέθρον
 Ἀρτακίλῃ ἐνδὲν γὰρ ὕδωρ πρὸ π' ἄσπευ φέρεσκον.
 Οἱ δ' ὑπερβλήμενοι πρὸς σφῶντον, ἕκ τ' ἔρεοντο
 Οσπερ σφῶν βασιλῆες, καὶ οἷσιν ἀνάσσει.
 Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέσχεθεν ὑπερεφές δῶ.
 Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δῶματα, τιμὴ δ' ἡμῶν
 Εὖρον ὅσιν τ' ὄρεθ' κορυφίῳ, κατ' ἔσυχον αὐτίῳ.
 Ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀρσενῆς ἐκάλει κλυτὸν ἀντιπάτῃα,
 Ὀν πόσιν, ὅς δ' ἠ τῶσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
 Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων, ἀπλίσσατο * δόρπον.
 Τῷ δ' ἄρ' αἶξαντε φυγῆ ὅπῃ νῆας ἐκέδῃω.
 Αὐτὰρ ὁ τέταρτα βολῆ διασπεύσας· οἱ δ' αἰόντες
 Φοίτων ἰφθίμοι λαισυρόνες ἄλλοθεν ἄλλῳ,
 Μυεῖοι, ἕκ ἀνδρεσσιν εἰκότες, ἀλλὰ γήρασι·
 Οἱ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθῆσι χερμαδίοισι
 Βάλλον· ἄσπευ δ' ἡκὰς κόναβῳ κατ' ἔσυχον ὄρωρει
 Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν δ' ἀμαζυνομένων.

Ibi postquam ad portum inclytū Venimus, quem circū petra
 Excelsa erat, contiguē & trinque
 Littora prominentia contraria sibi inuicem
 In ostia procurrun, angustus autem introitus est.
 Ibi illi intus omnes tenebant naues aequales,
 Ipsa quidem intra portum concavum ligabantur
 Propinqua, nunquam enim attollitur fluctus in ipso,
 Neq; magnus neq; parvus: candida erat circum trāquilli-
 Caterū ego solus tenui extra nauem nigram, (144.
 Illic in extrema parte petra funes alligabam.
 Stabam vero specula excelsa conscensa,
 Ibi. q. neque bouum neque virorum apparebant opera.
 Fumum autem solum videbamus a terra erumpentem,
 Caterū tunc ego socios pramissi sciscitatum profectos,
 Quinam viri essent supra terram panem descētes,
 Viris duob. electis, tertium praconem vna comite tradito.
 Illi iuerunt egressi in planam viam, qua currus & triq;
 Ad urbem ab excelsis montib. deducunt syluam.
 Puella vero obuij facti sunt ante urbem aquam-petenti
 Filia fortis Lestrygonis Antiphata.
 Hac quidem ad fontem descenderat limpidum
 Artaciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.
 Illi vero astantes alloquebantur interrogabantq;
 Quisnam eorum esset rex, & quibus imperaret.
 Illa valde statim patris ostendit excelsam domum.
 Illi postquam ingressi inclytam domum ipsam, & mulierem
 Inuenerunt, sicut montū verticem, illam. & perhorruerunt.
 Illa vero continuo e foro euocabat inclytum Antiphatem
 Suum maritum, qui cerie illis intendeat sanam mortem:
 Statim vno correpto sociorum, apparauit cornam,
 Duo vero ruentes fuga ad naues peruenerunt.
 Caterū ille clamorem excitauit per urbē, illi audientes
 Ibant fortes Lestrygones aliunde natus
 Innumeri, non hominibus similes, sed Gigantibus,
 Illi a petris grauib. lapidibus
 Iaciebant. statim a malis strepens per naues excitatus est
 Virorum percussitum vnumq; frallatum,

Tanquam

Fons Ar

Antipha
rex Lest
num.

Ιχθύες δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαίτα φέρονται
 Οὐδ' οἱ τοὺς ὄλεον λιμένῃ πολυβενθέας ἐκπύς,
 Τόφρα δ' ἐργάξιφῃ ὄξυ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Τῷ ἀπὸ πείσματ' ἐκόψα νεὸς κυανοπύροιο.
 Αἴψα δ' ἐμοῖς ἐτάρσιον ἐποτρυνάσας ἐκέλευσα
 Εμβαλέειν κώπησ', ἵν' ἴσθ' ἐκ κακότητι φύζομεν.
 Οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
 Ασπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φυγαπέτρασιν
 Νηὺς ἐμή' ἀμάραι ἄλλα ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 Ἐνθεν ἦ παρτέρω πλέομεν ἀχαχήμενοι ἦτορ,
 Ασμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλοι ὄλεσαντες ἐταίρους.
 Αἰαίλω δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἐνθα δ' ἔναιε
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεῶς, ἀνδρῆσασιν.
 Αὐτοκασιγνήτη ὀλοούφρον ἔαίηται.
 Ἀμφω δ' ἐκχαράττω φαεσιμβρότη ἠελίοιο,
 Μητρὸς τ' ἐκ Πέρσης, τίμω ὠκεανὸς τέκε παιδῶν.
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ χατηγυρόμεθα σιωπῇ
 Ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τίς θεὸς ἠγαμόνδεν.
 Ἐνθα τότε ἐκβαίντες, δύο τ' ἠμάτια καὶ δύο νύκτας
 Κείμεθ' ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἀλγῶσι θυμὸν ἔδοντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ στίτον ἦμ' εὐπλόκαμος τέλεισ' ἦναι,
 Καὶ τότε ἐργὸν ἐμὸν ἔρχομαι ἐλὼν καὶ φάσθρον ὄξυ,
 Καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς πειρωπῆν,
 Εἶπὼς ἔργα ἰδοίμιν βροτῶν, ἐνοστήν τε πύθου μιν.
 Ἔσθην ὕσκα πινύ ἐς παιπαλόεσσαν ἀνήϊδων,
 Καὶ μοι εἰσαίτο χαπνὸς ἀπὸ χθονὸς ἀφροδείης,
 Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πικρὰ καὶ ὕλην.
 Μρμηέϊζα δ' ἐπειτα χ' ἔφρανα καὶ χ' ἔθυμον
 Ἐλθεῖν, ἠὲ πύθου δαίτη, ἵπει ἴδον αἴψοπα χαπνόν.
 Ωδε δέ μοι φρονέοντι δοῦσατο κέρδιον ἔειπ',
 Πρῶτ' ἐλθέοντ' ὅπῃ νῆα θοῶν καὶ ἴστα θαλάσσης,
 Δαῖπνον ἐταίροισι δοῦναι, παρθέμεν τε πύθου δαίτη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦα κινῶν νεὸς ἀμφιχίσις,
 Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοιῶν ἔδοντα,
 Οὐδ' ἄ μοι ὑψίκερον ἔλαφον μέγαν εἰ ὄδον αὐτίω
 ἤκειν, ὁ μὲν ποταμόνδε χατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
 Πιόμην ἔχει. (δὴ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἠχίσιον)

Tanquam pisces. & transfigentes tristes epulas ferebant.
 Dum illi hoc perdebant profundum portum intra.
 Interea ego gladium acutum extraxi à scemore,
 Eo funes abscidi navis nigra-prora.
 Statim autem meos socios excitatos iussi
 Incumbere remis, & calamitatem subterfugeremus.
 Illi simul omnes incumbunt timentes mortem.
 Libenter autem in portum altus effugit petras
 Navis mea: ceterùm reliquæ densæ illic perierunt.
 Hinc autem & alterius nauigauimus tristes corde,
 Lati ex morte cuitata, postquam dilectos amissimus socios.
 ÆEam autem ad insulam peruenimus, ibi. a. habitabat
 Circe pulchricoma & veneranda dea eloquens
 Germana soror prudentis ÆEata:
 Ambo enim nati sunt ex illustrante homines solè
 Matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
 Hic serò in littore naue deuenimus clam
 Nauium capacem in portum, & Deus aliquis duxerat.
 Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
 Iacebamus pariter & laborare & dolore animû macerâtes.
 Sed quando certe tertiam diem pulchricoma p̄fecit aurora,
 Et cum ego meam hastam capiens & gladium acutum,
 Celeriter ab naue recessi in speculam,
 Sic ubi opera viderem mortaliû vocemque audirem,
 Stabam. a. speculam in præruptam & ibi conscendissem
 Et mihi apparebat sumus à terra lata
 Circes in adibus per arbores densas & syluam.
 Deliberabam autem deinde in mente & in animo
 Proficisci, atque audire, postquam vidi splē didum sumum.
 Sic autem mihi reputanti visum est satius esse,
 Primum proficisci ad nauem celerem & lictus maris
 Prædium socijs dare, pramittereq; ad audendum.
 Sed quando iam prope vrâ valde ad nauē & ring, agitatem,
 Certe tum aliquis me decrum misertus est solum existentē
 Qui mihi excelsis cornibus ceruû magnum in Si am ipsam
 Misit, qui ad flumen descendebat ad pascua sylua
 Putaturus, certe enim ipsum ceperat vis solis.

Vlysses a
 Circendit.

Τὸν δ' ἐγὼ ἐμβαίοντα κατ' ἄκνησιν μέσα νῶτα
 Πληῖξά· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
 Κὰ δ' εἴπεσ' ἐν κοινήσι μακρῶν, δὴ δ' ἐπ' ἄτα θυμός·
 Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 Εἴρυσά μιν· τὸ μὲν αὖτις κατακλίνας ὄπι γαῖη
 Εἶσαο· αὐτὰρ ἐγὼ σπασά μιν ῥῶπός τε λύγρος τε·
 Πείσιμα δ' ὄσον τ' ὄργυραν εὐσπρέφες ἀμφοτέρωθεν
 Πλαξάμεν Θ, σιωδέησα πόδας θειοῖο πελώρου·
 Βλέψ' ἤ* καταλοφάδια φέρον ὄπι νῆα μέλαιναν,
 Εἰ χει εἰρείδωμεν Θ, εἴπει ἔπος* ἦεν ἐπ' ὄμου
 Χειρὶ φέρειν ἑτέρη· μάλα γδ' μέγα θηεῖον ἦεν·
 Κὰ δ' εἴ' ἐβαλον παρπαροῖτε νεώσι· ἀνέγειρα δ' ἐπαίρους
 Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παρασαδὸν ἄνδρα ἕχασον,

Ω φίλοι, εἴ γάρ* πως καταδυσόμεθ', ἀχρυσμένοι ὄφρ'
 Εἰς αἴθρα δέμοις, ὅφρ' ἰν' ἡμέρῃ μόνον ἡμέρ' ἐπέλθῃ·

Αλλ' ἄγε τ' ὄφρ' ἐν νηὶ τοῦ βρωῖσός τε ποῖσός τε,
 Μνησομεθα βρώμης, κινδὲ πρυχέμεθα λιμῶ·

Ως ἐφάμενοι οἱ δ' ἄρα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίδοντο·
 Ἐκ δ' ἄκαλυψτοι παρὰ δὴν ἄλός ἀπρυχέπιο

Θηήσαντ' ἐλαφον· μάλα γδ' μέγα θηεῖον ἦεν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπισαν ὄρώμενοι ὄφθαλμοῖσιν,
 Χεῖρας νηψάμενοι τάρχοντ' εἰκυδέα δῶτα·

Ως τότε μὲν ὄφρ' ἡμέρ' ἐς ἥλιον καταδύοντα
 Ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·

Ἡμῶ δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ὄπι κέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε ἐκοιμήθημεν ὄπι ῥηγμῖνι θαλάσσης·

Ἡμῶ δ' ἠειχόμενα φαῖη ῥοδοδάκτυλ' Ἥως,
 Καὶ τότε ἐγὼν ἀγροῦν θέμενος μὲ* πᾶσιν εἶπον·

Κέκλυτέ μιν μύθων κακὰ ὄφρ' ἰθὺντες ἐπαῖροι,
 Ω φίλοι, εἴ γάρ τ' ἴδμεν ὄπι ζόφος, ὄδ' ὄπι ἠὲς,
 Οὐδ' ὄπι ἥλιος φαισίμβροτος* εἰς ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐδ' ὄπι ἀνγείται· ἀλλὰ σφραζόμεθα θάλασσαν,
 Εἴπεσ' ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' ἔκ οἴομαι εἶδ'.

Εἶδον γάρ, σκοπίω ἐς παιπαλόεσσαν ἀνήδων
 Νῆσον, πῶ πῆι πόντος ἀπέειπ' ἔσεφάσθαι·

Αὐτὴ δ' ἄβημαλὴ κείται, καπνὸν δ' ἐνὶ μέσῃ
 Ἐδρακὸν ὄφθαλμοῖσι διὰ δρυμά πικρὰ καὶ ὕλιω·

Ως

Ως

Ως

Ως

Ως

ζ. καὶ φλοφά-
 δ' ἴα. ζ. ἢ ἰπὶ

ζ. πω·
 ζ. καί πο
 ζ. ἰπὶ λ. θείν·

ρ 310.

ζ. μῦθον

ζ. εἴσιν ὑπὸ
 γαῖαν

Ως

Hunc ego ingredientem per spinam medio tergo
 Percussi, ipsum autem penitus hastile ferreum transiit.
 Decidit. a. in pulueres longum. Vociferans, et euolauit ani-
 In hunc ego irruens hastam ferream ex vulnere (mus.
 Extraxi: illam quidem illie reclinans in terra
 Reliqui: ceterum ego auulsi virgultaq; & minimaq;
 Fune ad vna longitudinem bene-torto & indique
 Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.
 Descendi autem in ceruice gerens ad nauem nigram,
 Hasta innixus, quoniam nullo pacto poteram in humera
 Manu ferre altera, valde enim magnum animal erat.
 Deieci autem ante nauem, excitavi autem socios
 Ilandis verbis astando viros singulos:

O amici, nondum enim descendimus tamen si tristes
 In Platonis ades, antequam fatalis dies aduenires,
 Sed agite quamdiu est in nauis celeri cibusq; potusq;
 Memores simus esca, neq; vexemur fame.

Sic dicebam, hi celeriter meis verbis parabant.
 Egressi autem ad littus maris irrequieti
 Admirabantur cernuum, valde enim magna bestia erat.
 Ceterum postquam oblectati sunt videntes oculis,
 Manibus lotu apparabant eximium conuiuium.
 Sic tam quidem totum diem ad solis occasum
 Sedebamus, comedentes carnes multas & vinum dulce.
 Quando autem sol descendit & tenebra aduenerunt,
 Certe tum dormiuimus in littore maris.

Quando a matre genita apparuit vobis, dixit aurora,
 Et tum ego concione coacta sermone alloquutus sum:
 Audite meos sermones mala et si patientes socij,
 O amici, non enim scimus vbi occasus, neq; vbi aurora,
 Neq; vbi sol hominibus lucem prestans vadit sub terram,
 Neq; vbi resurgit, sed consilium incamius celeriter,
 Num quid adhuc sit consilij, ego vero non existimo esse.
 Feda enim speculam vbi ad excelsam ascendit
 Insulam, quam pontus infinitus circumdat.
 Ipsa vero humilis tacet, summus autem in medio
 Vidi oculis per arbores densas & hylam.

ζε. ἀνδροφό-
νοιο.
ζε. κρατερά-
κρυχίοντες.

Ὡς ἐφάμην τοῖσιν ὅ κεν τεκλόσθι φίλον ἦτορ
 Μνησιμένοις ἔργων λαίφυρον ἔσθ' ἀνθρώπων,
 Κύκλωπές τε βίης μεγαλήτορος * ἀνδροφάγοιο.
 Κλαῖον ὅ λυγρῶς, θαλαρδὸν * χ' ἴ δάκρυ χέοντες.
 Ἀλλ' ἔ γαὶ τις σφῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας εὐκνήμιδας ἑτάροις
 Ἠείθμεον, ἄρξον ὅ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα.
 Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' ἀρύλοχος θεοειδής.
 Κλῆροισ δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλῃσμεν ὄψα,
 Ἐκ δ' ἔδορε κλῆρ ἔσθ' μεγαλήτορος ἀρύλοχοιο.
 Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δῶκα καὶ εἰκοσ' ἑταῖροι
 Κλαίοντες· χ' ἴ δ' ἄμμε λίπαν γούωντας ὄπισθεν.
 Εὐρον δ' ἐν βίῃσιν τετυγμένα δώματα κίρκης
 Ξεστοῖσι λάεσσιν, σφεισκέπηι ἐνὶ χώρῳ.
 Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἴσαν ὄρέεσσοις, ἠὲ λέοντες,
 Τοὺς ἀντὶ κατέδελξαν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 Οὐδ' οἷγ' ὤρμηθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοῖγε
 Οὐρήσι μακρῆσι σφειοσάινοντες ἀνέσαν.
 Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἀνακτα κύνες δαίτηθην ἰόντα
 Σαῖνωσ'· αἰεὶ γὰρ τε φέρει μελιζήματα θυμοῦ)
 Ὡς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερῶνυγες ἠδὲ λέοντες
 Σαῖνον. τοῖ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
 Ἔσταν δ' εἰνὶ θυρήσι θεᾶς χαλλιπλοκάμοιο·
 Κίρκης δ' ἴδον ἀκουον αἰεδοῦσης ὀπίκαλῃ,
 Ἴσθον ἐπιτοχομένην μέγαν, ἀμβροτον· οἷα θεᾶων
 Λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἄλλα ἔργα πέλονται.
 Τοῖσιν ὅ μύθων ἦρχε πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ὅς μοι κήδισος ἑταῖρων λυῖ, καδνότατός τε,
 Ὡ φίλοι, ἐγὼ γὰρ τις ἐπιτοχομένην μέγαν ἴσθον,
 Καλὸν αἰοιδίαι, (δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμάμυχαν)
 Ἠΐθεός, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ σφειζομένησα θεᾶων.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν. τοῖ δ' ἐφθέρζοντο χαλεωῦτες.
 Ἠδ' αἰψ' ὄξελθῆσα θυρᾶς ὄϊξε φαεινάς,
 Καὶ χέλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσθον ἔποντο·
 Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινε, δισσάμεν ἔσθ' ὄβλον ἔει.
 Εἶσεν δ' εἰσαγαρούσα χ' ἴ κλισμούς τε θρόνους τε·
 Ἐν δέ σφιν τυρὸν τε καὶ ἄλφειτα καὶ μέλι χλωρὸν

Sic dicebam, his vero percussum est amicum cor,
 Recordatis facinorum Lastrygonis Antiphata
 Cyclopiq; violentia magnanimiti viros deuorantis.
 Flebant autem valde vberes lacrymas profundentes,
 Sed nulla res succurrebat lugentibus.
 Caterum ego bifariam omnes sortes socios
 Numerabam, principem autem Strisq; praeui.
 Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo-similis
 Sortes autem in galea ferrea concussimus celeriter,
 Cecidit autem fors magnanimiti Eurylochi,
 Festinabat. a. ire, vna cum eo duo & vnginti socij
 Flentes: nos. a. reliquerunt lugentes post eos.
 Inueniebant. a. in conualle adificatas ades Circes
 Politis lapidibus conspicuo in loco,
 Circa ipsam. a. lupi erant montani atq; leones,
 Quos illa dementarat postquam mala Pharmaca dedisset.
 Neq; illi irruerunt in viros sed certe ipsi
 Caudis longis adblandientes assurgebant:
 Quae admodum quoties dominum canes e conuiuio proficiscentem
 Circumblendantur. (semper n. adfert lenimentum animi)
 Sic circa hos lupi sortibus vnguis atq; leones
 Assultabant: hi vero timuerunt postquam viderunt grauiam mon
 Stabant a. in caenis dea pulchricoma. (stra.
 Circeam. a. intus audiebant cantillantem voce pulchra,
 Telam percurrentem ingentem, diuinam, qualia deorum
 Subtilia & gratiosa & splendida opera sunt.
 His vero sermonibus cepit Polites princeps virorum,
 Qui mihi charissimus socorū erat, maximeq; venerationis,
 O socij, intus sane aliqua percurrentem ingentem telam
 Pulchre canit, (pauimentum a. totum resonat.)
 Aut dea aut foemina quare pulsemus ocyus,
 Sic sane suasit illi vero pulsarunt vocantes,
 Illa continuo egressa ianuam aperuit pulchram,
 Et inuitabat, illam vna omnes imprudenter sequebantur:
 Eurylochus autem remansit suspicatus fraudem esse.
 Sed eue fecit introductos per sediliaq; thronosq;
 Ipsi. a. caseumq; & farinam & mel dulce,

Οἶνον ποσειμνεῖω ἐκύχε· ἀνέμισγε δ' ὅτι φ'
 Φάρμακα λύγῃ, ἵνα πάγχυ λαδοῖατο πατρίδος αἵης.
 Αὐτὰρ ἔπει δῶκέν τε καὶ ἐκποιν, αὐτὴν ἔπειτα
 Ράβδω πεπληγῆα, καὶ σφραῖσιν ἔεργον.
 Οἱ δ' ὅσων μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνῶν τε δέμας τε,
 Καὶ τρίχας· αὐτὰρ νοῦς βῆ ἔμπεδος, ὡς τοπαρῶν φ'.
 Ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ κίρκη
 Παρ' ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλε, καρπὸν τε κρανείης,
 Εὐδμεναι, οἷα σύες μαμαιδνάδες αἰὲν ἐδοῖσιν.
 Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἤλθε δολῶ ὅπῃ νῆα μέλαιναν,
 Αὐγελίην ἐτέρων ἔρειον καὶ ἀδευκία πότμον·
 Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δυνάτο ἔπος, ἔμμενός φ',
 Κῆρ ἄγχι μεγάλα βεβολημένῳ. ἐν δὲ οἱ ὄσσε
 Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόνυ δ' αἴτετο θυμός.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεν' ὄρρεόντες,
 Καὶ τότε τῆν' ἄλλων ἐτέρων κατέλεξεν ὀλεθρον.
 Ἥομεν, ὡς ἐκέλευε, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' ὀδυσατέ·
 Εὐρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ
 Ξεστοῖσιν λάεσι, πεισκέπη ἐνὶ χώρῳ.
 Ἐνθα δὲ πῆς μέγα ἴσον ἐπιτοχμένη λίγ' αἶθεν,
 Ἥθεδες, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφ' ἔχοντο καλεῶντες.
 Ἥ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὠίξε φαινας,
 Καὶ κάλει· οἱ δ' ἄμα πάντες αἰδρείησιν ἔποντο·
 Αὐτὰρ ἔχον ἰσήμενα, οἰσάμεν' ἄδλον ἔϊ).
 Οἱ δ' αἶψ' αἰσώθησαν ἀλλήεις, ὅδε πῆς αὐτῆν
 Ἐξεφαῖν' ἄνδρῶν δ' καθήμεν' ἔσοπίαζον.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔχον πῆς μὲν ξίφῳ ἀργυρόηλον
 Ὁμοίην βαλόμην, μέγα, γάλκειον· ἀμφὶ δ' ὀξεία.
 Τὸν δ' αἶψ' ἠνάγχα αὐτῶν ὅδῃν ἠγῆσαδάι.

Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλίετο γούνοιν,
 Καὶ μ' ὀλοφυρόμεν' ἔπειτα πῆρ' ὄντα περσιόδα.
 Μὴ μ' ἄγε κείσ' ἀέκοντα διοτρεφέες, ἀλλὰ λίπ' αὐτῶ.
 Οἶδα γὰρ ὡς ἔτ' αὐτὸς ἐλάσει, ἔτε πιν' ἄλλον
 Λξεις σῶν ἐτέρων· ἀλλὰ ξυὸ τοῖσδεσι θάσσον
 Φιγῶμεν· ἐπὶ γὰρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἤμῃ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔχον μιν ἀμειβόμεν' ἔσοπίαζον
 Εὐρύλοχ', ἠτοι μὲν σὺ αὐτῶ τῶ δ' ἐνὶ χώρῳ

Vino prammio immiscuit, commiscuit autem panī
 Venena nocentia. Et prorsus obliuiscerentur patria terra.
 Caterum postquam porrexitq; & ebiberunt, statim deinde
 Virgula percussiens intra hauras conclusit.
 Illi suum habebant capita, Vocesque corporaq;
 Et setas: caterum mens erat firma & ante.
 Sic hi quidem flentes conclusi sunt: his. a. Circes
 Apposuit glandem ilicis queicū fructumq; corni arboris
 Edere, perinde sives humi cubantes semper edunt.
 Eurylochus. a. continuo venit celerem ad nauem nigram,
 Nuncium de socijs relaturus & amarum fatum,
 Sed neq; proloqui quibat verbum, cupidus licet,
 Cor dolore ingenti percussus: in ipso autem oculi
 Lacrymis implebantur, luctum vero arguebat animus,
 Sed cum tandem omnes instamus interrogantes,
 Tum aliorum sociorum commemorauit exitum.
 Iuimus & iusseras per fluias inlyte Phlysses,
 Inuenimus in vallibus fabricatas ades pulchras,
 Politis lapidibus conspicuū in loco.
 Illic quidem magnam telam percurrens stridule canebat,
 Seu dea seu mulier, hi vero loquebantur & vocantes.
 Illa continuo egressa ianuam aperuit pulchram,
 Et vocabat: simul omnes illam imperitia sequebantur,
 Caterum ego subiecti existimans doluisse,
 Illi simul enauerunt confertim neq; quisquam eorum
 Apparuit, diu autem desidens animaducrebam.
 Sic ait, caterum ego quidem gladiū argent. clausis confixū
 Humeris apposui ingentem sciream, circum. a. arcum
 illum continuo iussu eandem & iam monstrare,
 Caterum ille & traq; prehensū precabatur genibus,
 Et me laegens verbis alatis alloquebatur.
 Ne me duc illuc inustum ō generose, sed desere hic.
 Noui. n. quid neq; ipse redibū neq; quengquam aliorum
 Abduces tuorum sociorum, sed cum illis ocyns
 Fugiemus: adhuc sanē effugere poterimus malum fatum.
 Sic ait, caterum ego ipsum excipiens alloquebar:
 Euryloche, certē quidem tu mane illic, hoc in loco

Circes Ph
 maco in j
 cos vertun
 Vlyssia soci

Εδῶν καὶ ἰγῶν κοίλῃ παρὰ νῆϊ μαλαίνῃ·

Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι, κρατερῇ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.

Ὡς εἰπὼν παρὰ νῆος ἀντίον ἠδὲ θαλάσσης.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἄμελλον ἰὼν ἱερεὺς ἀνὰ βήσας

Κίρκης ἰξέειδεν πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα.

Ἐνθά μοι ἑρμείας χευσόρραπις ἀντεβόλησεν

Ἐρχομένῳ παρὲς δῶμα, νευμῖνι ἀνδρὶ ἰοικώς

Πρῶτον ὑπὸ κνήμῃ, τοῦ τ' ἄρ' ἁρπυγιάτῃ ἦβεν·

Ἐν τ' ἄρα μοι φίλ' ἁρπυγιάτῃ τ' ἔπατ', ἐκ τ' ἄνομαζεν·

Πῆ δ' ἄρ' οὕτως δύσηνε δὲ ἄκριας ἔρχεσσι οἴῳ,

Χώρε δ' ἰδρὶς ἐόν', ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ κίρκης

Ἐρχεσθαι, ὥστε σῦες πυκινὰς κευθμῶνας ἔχοντες.

Ἡ τοὺς λυσόμενα δ' αὖρ' ἔρχεσσι; κῆδ' σε φημί

Αὐτὸν νησῆσιν, μινέεις δ' σὺ ἔνθα τ' ἄλλοι.

Ἄλλ' ἄγε δὴ σὲ κακῶν ἐπαλύσσω ἠδὲ σαώσω·

Τῇ τὸδε φάρμακον ἑσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δῶματα κίρκης

Ἐρχεσθαι, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλαλήσει κακὸν ἦμῶν.

Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δύνεια κίρκης·

Τάξῃ τοι κυκίῳ, βαλέει δὲ ἐνὶ φάρμακα σίτω.

Ἄλλ' ἠδ' ὡς θέλῃσαι σὲ δυνήσεσθαι, ἐγὼ δ' ἔασσι

Φάρμακον ἑσθλὸν ὃ τοι δώσω, ἐρέω δ' ἔκαστα·

Ὅσπότε κεν κίρκη σ' ἐλάσῃ παρὰ κνήμῃ, ῥάβδῳ,

Δὴ τόσῃ σὺ ξίφῳ ὅσῳ ἐρυσσόμενος παρὰ μηροῦ,

Κίρκη ἐπαίξῃ, ὥστε κτάμεναι μινεαίωνων.

Ἡ δέ σ' ἄπο δδείσασα καλήσετομ δὲ νηπιῶναι·

Ἐνθά σὺ μιν κέτ' ἔπειτ' ἀπαρήνασθαι θεοῦ δύνω,

Ὀφρα κέ τοι λύσῃ δ' ἑτέροις, αὐτὴν τε κομίσῃ·

Ἄλλ' ἄγε κέ τοι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὀμόσασθαι,

Μὴ τι τοι αἰτῶ πῆμα κακὸν βυλίσσέμεν ἄλλο,

Μὴ σ' ἄπο γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνυϊόρα θείη.

Ὡς ἄρα φωνήσας πύρε φάρμακον ἁρπυγιάτῃ,

Ἐκ γαίης ἐρύσας καὶ μοι φύσιν αἰτῶ ἔδειξεν.

Ῥίζη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δ' εἰκελον ἀνθ' ἑῶν.

Μόλυ δέ μιν καλέουσι θεοὶ, χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν

Ἀνδράσιν γὰρ θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται·

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη παρὲς μακρὸν ὀλυμπον,

Νῆσον ἂν ὑλήεσσαν ἐγὼ δ' ἐς δῶματα κίρκης

Edens & bibens cauam apud nauem nigram.

Ceterum ego vadam, ingens autem mihi adest necessitas.

Sic fatuus ab naue ego discedebam, atq; mari.

Sed cum iam iam pergens sacras per Valles

Circes accedebam & noscica ad magnam domum,

Ibi mihi Mercurius aurea Virgula obuiam venit

Incedenti ad domum, adolescenti viro similis

Primum pubescenti, cuius gratiosissima est pubertas.

Manus mihi inhasit verbumq; dixit & proloquutus est,

Quorsum o infelix per te & qua incedis solus

Locorum ignarus nimium? socij, a tibi illi Circes ædibus

Clandiuntur, qui & sues bene munita latibula inhabitantes.

An hos liberaturus huc venis? neq; te puto

Ipsium rediturum esse: manebis a tu & bi & tiq; alij.

Sed age certe te ex malis solvam atq; seruabo,

Accipe hoc remedium bonum, quod habens ad a des Circes

Vade, quod sane a capite auerteret malum diem:

Omnia a tibi dicam perniciofa consilia Circes.

Apparabit tibi potionem, mittet vero Venena in panem.

Sed neq; sic incantare poterit, non enim permittit

Remedium eximium quod tibi dabo: dicam vero singula,

Quando Circes te percussit & prolonga Virga.

Tum sane tu gladio acuto extracto à femore,

In Circei irrue, perinde atq; interficere cupiens.

Illa te subitimescens inuitabit ad concubitum,

Ibi tu ne utiquam desinde abnega dea cubile,

Et tibi soluatq; socios ipsum, te que benignè excipiat:

Sed iube ipsam beatorum magnum iuramentum iurare,

Ne & illum tibi ipsi detrimentum malum pareat aliud,

Ne te nudatum imbellem, inuirtilem faciat.

Sic certe loquutus præbuit remedium Mercurius

Ex terra euulsam, & mihi naturam eius commonstrauit.

Radix quidem nigra erat, lacti quidem similis flore,

Moly autem ipsum vocant dij, difficile autem effossæ

Viris & tiq; mortalibus, dij autem omnia possunt.

Mercurium quidem discessit ad magnum Olympum,

Insulam in fyluosam ego autem ad domum Circes

Mercurij
mediū con
Circes pha
maca.

Moly herba

Ηἴα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι,
 Ἔσθην δ' εἰνὶ θυρήσσι θεῶς καλλιπλοκάμοιο·
 Ἐνθα γὰρ ἐβόησαι, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν ἀνδρῆς,
 Ἡδ' αἰψ' ὄξελθοῦσα θύρας ᾗϊξε φαινας,
 Καὶ χάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀκαχήμενον ἦτορ.
 Εἶσε δέ μ' εἰσιζοῦσα ὅππῃ θράνη ἀργυροόλου,
 Καλοῦ, δαιδαλέου· ἑσπὸ δὲ θρῆνις ποσσὶν ἦεν.
 Τεύξε δέ μοι κυκεῶν χυσοῖω * δέπυι ὄφρα ποίμι·
 Ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσα ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τ' ἐκαὶ ἔκπιον, ἔδέ μ' ἔδελξεν,
 Ράβδω πεπληγῆσα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 Ἐρχεο νῦν συσέονδε, μετ' ἄλλων λέξον ἑταίρων.

Ως φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσάμενον παρὰ μηροῦ,
 Κίρκη ἐπίϊξα, ὥστε κτάμεναι μαργαρίων.
 Ἡδ' ἄγε μὲν ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε ζύνονα,
 Καὶ μ' ὀλοφρομένη ἔπειτα πῆραντα προσήνδα,
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς;
 Θαυμά μ' ἔχει ὡς ἔπι πῶν τὰδε φάρμακ' ἐδέλξθης.
 Οὐδὲ γὰρ ἔδὲ πῖς ἄλλ' ἀνὴρ τὰδε φάρμακ' ἀνέτλη
 Ὅς κε πῆς, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 Σοὶ δέ τις ἐν σήθεσσι ἀκήλητος νόσος ἐστὶ.
 Ἡ σύ γ' ὀδυσαμένη εἶσι πολὺ στροπος, ὃν τέ αἰεὶ
 Φάσκον ἐλάσσειναι χυσοῖω ῥραπὶς ἀρχειφόντις,
 Ἐκ στροφῆς ἀνιόντα θοῆ σιῶ νηὶ μελαίνῃ;
 Ἀλλ' ἄγε δή κολεῶ μὲν ἄορ θεοῦ, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Εὐνῆς ἡμετέρης ὅππῃ βήσομεν, ὄφρα μὴ γῆτε
 Εὐνή καὶ φιλόπτη, πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.

Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενον προσέειπον.
 Ω κίρκη, πῶς γὰρ με κέλευσόν ἦπιον εἶ;
 Ἡ μοι σὺς μὲν ἔειπας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίροις.
 Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα καλδίεις
 Ἐς θαλάμῳν τ' ἵεναι, καὶ σῆς ὅππῃ βήμεναι δύνῃς,
 Ὅφρα με γυμναζέοντα, κακὸν καὶ ἀνυλόρα θεῖνς;
 Οὐδ' ἂν ἐρωγ' ἐδέλοισι τῆς ὅππῃ βήμεναι δύνῃς,
 Εἰ μὴ μοι τλαίης γὰρ θεὰ μέγαν ὄρκον ὁμώσσαις
 Μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βυλάσσειμεν ἄλλο.

Ως ἔφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον.

Hæm: multa autem mihi cor cogitabat eunti.

Constiti autem in ianuis deæ pulchricomæ.

Ibi stans vocavi: dea autem meam exaudiuit vocem.

Illæ statim egressa ianuas aperuit splendidas,

Et inuitabat: ceterum ego sequutus sum tristatus corde.

Collocavit a me introductum in throno argenteo, clauem munito,

Pulchro, fabrefacto, scabellum vero sub pedibus erat.

Adornauit a mihi potionem aureo poculo ut biberem.

Intus pharmacum misit mala meditans in animo.

Ceterum postquam dedit et ebibi, neque sic me demulsi

Virgula feriens verbumque dixit et proloquuta est:

Abi nunc in hæam, cum alijs cuba soys.

Sic ait, ego a gladium acutum stricto a furore

In Circeen irruis tanquam occidere moliens:

Illæ vero magnū exclamans subtercurrit et prendit genua.

Et mihi plorabunda verba volatilia dixit:

Quis? cuias es hominum? ubi tibi verbs atque parentes?

Stupor me tenet quod non bibens hæc venena mutatus es.

Minimè enim quisque alius vir hæc venena sustinuit,

Quicumque hausserit, et primum transfudit septem dentium.

Tibi vero aliqua in pectoribus immutabilis mens est,

Nimirum tu Vlysses es versutus, quem mihi semper

Prædixit venturum aurea virga et ens Mercurius.

Ex Troia reuersum celeri cum naue nigra?

Sed age certe in vaginam gladium pone: nos vero deinde

Lectulum meum conscendamus, et commixti

In lecto et amicitia confidamus inuicem.

Sic ait, ceterum ego ipsam excipiens alloquebar:

O Circe, quo pacto me subes tibi mansuetum esse,

Qua mihi sues quidem fecisti in domibus socios,

Ipsam autem hic detinentis dolos agitans inbes

Ad thalamum ire, et tuum conscendere cubile,

Ut me nudatum imbellem et inuilem facias?

Non sane ego volo tuum conscendere lectum:

Nisi mihi sustineas dea magnum iuramentum iurare,

Ne ullum mihi detrimentum malum machineris aliud,

Sic dicebam, illa continuo iurauit et iussit.

Vlysses ad
cē ingreditur

Vlysses Cir
alloquitur.

Αὐτὰρ ἔπειρ' ὁμοσέν τε τελέτῃσιν τε τὴν ὄρκον,
 Καὶ τότε γῶ κίρκης ἐπέβλεψεν Πειθελλέος δῖνῃς.
 Ἀμφίπολοι δ' ἄρα * καθυαὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 Τέσπαρες, αἳ οἱ δῶμα κατὰδρήσειναι ἔασσι.
 Γίνονται δ' ἄρα ταῖ γ' ἐκ τε κρηνέων, δπό τ' ἀλσέων,
 Ἐκ δ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλαδε περρέουσι.
 Τάων ἢ μὲν ἐβαλλε Ξρόνοις ἐνὶ ῥήγα καλά,
 Πορφύρεα κατ' ἔσφδ', ὑπένευ δε ἧ λῖδ' ὑπέβαλλεν
 Ἡ δ' ἑτέρη περπαροῖδε Ξρόνων ἐπί ταινε τραπέζας
 Ἀργυρέας, ὅπῃ δέ σφι τίθει χεύσεια κἀμῖα
 Ἡ ἧ τρίτη κρητῆει μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 Ἡδὴ ἐν ἀργυρέω, νέμε ἧ χεύσεια κύπελλα
 Ἡ ἧ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκειε
 Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλω· λαίνετο δ' ὕδωρ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέωσεν ὕδωρ ἐνὶ λῶσι χαλκῷ,
 Ἐσρ' ἀσάμινδον ἔσασα, λῶ ἐκ τρίποδος μεγάλου,
 Θυμῆρες κέρασσα κτ' κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 Οφρά μοι ἐκ κέματον θυμοφόρον εἴλετο γήων,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λῶσέν τε, καὶ ἔχεισιν λίπ' ἐλαίω,
 Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλῶ βάλεν ἢ ἧ χιτῶνα·
 Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγῶσα ὅπῃ Ξρόνε ἀργυροῦλον,
 Καλοῦ, δουδαλέου ὑπὸ δὲ Ξρωῖς ποσὴν ἦεν.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολ' ὀπρὸς ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῆ, χεύσεια, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λάβητ',
 Νίψαδων παρὰ ἧ Ξεσὴν ἐταύουσε τραπέζαν.
 Σίτον δ' αἰδοῖναι τὰ μὴν παρ' ἔθηκε φέρουσα,
 Εἶδα τα πῶλλ' ὅπῃ δέῃσα, χερσὶν ἑπιφρονέων.
 Ἐδέμιναι δ' ἐκέλευεν ἐμῷ δ' ἐκ λῶδων θυμῷ.
 Ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κατὰ δ' ὄσατο θυμῷ·
 Κίρκη δ' οἷς ἐνόησεν ἐμ' ἠμένον, ἐδ' ὅπῃ σίτῳ
 Χείρας ἰάλλοντα, συγρὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
 Ἄγχι παρῖσταμένη ἔπεα πηρόεντα προσηύδα·
 Τί τοῦδ' ὅπως ὀδυσεύ κατ' ἄρ' ἐξέαιστος ἀναΐδης;
 Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' ἔχ' ἀπῆσαι δ' ἧ ποτῆτος;
 Ἡ πινά που δάλον ἄλλον οἶσαι, ἐδέ τι σε χερσὶ
 Δειδόμεν' ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερόν ὄρκον.
 Ως ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν' ὀπρὸς ἔειπον
 Ω κίρκης

Caterum postquam iuravit et persecit iusjurandum,
 Tam ego Circes conscendi pulchrum lectum,
 Ancilla autem interea quidem intra domum sat agebant
 Quatuor, quæ ei domi admissæ erant.
 Nata autem hæc erant ex fontibus & a sylvis,
 Et ex sacris fluminibus quæ ad mare profluunt,
 Harum una quidem iniecit thronis stragula pulchra,
 Purpurea superne, inferne linteæ tenuia subiecit.
 Altera vero ante thoros extendit mensas
 Argenteas, his autem apposuit aureas lances.
 Tertia vero in cratere mellis suum vinum miscbat
 Dulce in argenteo, distribuit autem aurata pocula.
 Quarta vero aquam ferebat, & succendit ignem
 Magnum sub tripode magno, calefiebat autem aqua.
 Caterum postquam efferbuit aqua in splendido aheno,
 In labrum me collocatum lauit ex tripode magno,
 Suaviter, fusa aqua per caputq; & humeros,
 Ut mihi laborem arimum rodentem demeret membris.
 Porro postea lauit & unxit pingui oleo,
 Chlenam mihi pulchram circum induit atq; tunicam.
 Collocavit autem me introduciturum ad thronum argenteum
 Pulchrum, fabrefactum, scabellum. a. sub pedibus erat.
 Aquam autem ancilla lotionem perfundebat serens,
 Pulchro, aurato, super argenteo lebetæ
 Ad lauandum, iuxta autem politam extendit mensam:
 Panem autem dextra præmissa apposuit serens,
 Eduliy multas appositus gratificata presentibus.
 Edere autem iussit, meo autem non placuit animo,
 Sed sedebam alia cogitans, mala autem providebat animus:
 Circe autem ut agnouit me sedentem neq; ad cibum
 Manum extendentem, gravem autem me dolorem habentem,
 Propè astantis verba volatilia dixit:
 Quid sic Vlysses sedes similis mutò
 Animum macerans? cibum autem non attendis neq; potum,
 An aliquem certe dolum alium times? neq; n. te oportet
 Timere, iam enim iuravi forte iuramentum.
 Sic ait, patrem ego ipsam excidens dixi;

Circe Vlysses
alloquitur.

Ω κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ ὅς ἐναΐσιμος εἴη,
 Πεῖν τλαίῃ πάσασιν ἐδὴ πύθῃ ἢ δὲ ποτῆτος,
 Πεῖν λύσσα δὲ ἐταίροις καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 Ἀλλ' εἰ δὴ πρὸ φρασσα πείν φαγέμεν τε καλῶεις,
 Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω εἰρήρας ἐταίροις.

Ὡς ἐφάμην, κίρκη δ' οὐκ ἐμάρτοιο βεβήκει
 Ράβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωγε σφαιροῦ.
 Ἐκ δ' ἔλασεν σάλοισιν ἐοικότως ἐννεώροισιν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔσθισαν ἐναντίοι ἢ δὲ δὴ αὐτῇ
 Ἐρχομένη πρὸς αἰεὶ φέρων ἐκάστω φάρμακον ἄμο.
 Τῶν δ' εἰ μὲν μαλέων τρίχες ἔρρεον, ἄς πρὶν ἔφουσε
 Φάρμακον ἐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια κίρκη.
 Ἀρδρα δ' αἰψ' ἐγέροντο νεώτεροι ἢ παρ' ἑῶσαν,
 Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσορᾶσθαι.

Ἐγνώσαν δέ * με κείνοι, ἔφυντ' ἐν χειρὶν ἕκαστος.
 Πᾶσαν δ' ἱμερόεις ἰσθῆδον γέθῃ, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 Σμερδαλέον * κονάβιζε, θεὰ δ' ἔλεαίρε καὶ αὐτή.
 Ἡ δέ μιν ἀγγα γᾶσι πρὸ σπύδα δία θεάων,
 Διοσφύες λαρπάσθαι πολυμήχαν' ὀδυσαίε,
 Ἐρχομένη ὅπῃ νῆα θοῶν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 Νῆα μὲν ἄρ' ἀμύμοντον ἐρύσσει τε ἠπειρόνδε,
 Κτήματα δ' ἐν σπύδασι πελάσσει τε, ὅπλα τε πάντα
 Αὐτὸς δ' αἰψ' ἵεται, καὶ ἄγειν εἰρήρας ἐταίροις.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλῶϊφι.
 Βῆ δ' ἵεται ὅπῃ νῆα θοῶν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 Εὖρον ἔπειτ' ὅπῃ νῆα θοῶν εἰρήρας ἐταίροις

Οἴκτ' ὀλοφυρομένοις, θυλερόν * χτ' ἀκρυ γέονταί.

Ὡς δ' ὅταν ἀγρᾶλοι πέρπτες πρὸ βοῦς ἀγλαίας

Ἐλθούσας εἰς κόπρον, ἐπὶν βοτάνης κορέσωνται,

Πᾶσαι ἄμα * σκαίροισιν ἐναντία· ἐδέπθησιν

Ἰχθῦσ', ἀμ' ἀδινὸν μυκόμενοι ἀμφιθέουσι

Μητέρας· ὡς ἐμὲ κείνοι ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,

Δακρυόεντες ἔχωντο. Ἰόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς

Ὡς ἔμεν ὡς εἰ παρ' ἰδὴ ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτῇ

Τρηχεῖς ἰθάκης, ἵνα τ' ἔστραφον ἠδ' ἐγέροντο·

Καί μ' ὀλοφυρομένοι ἔπεα πρῶτα πρὸ σπύδασι

Θοὶ μὲν νοσήσασσι διοστραφὲς ὡς ἐχάρησαν

O Circe quis sane Vir, qui equus & iustus sit,
 Primum audeat gustare cibum atq; potum,
 Antequam redimantur socij & in oculis Videantur?
 Sed si sanè benigna bibere edereq; iubes,
 Solue Et palam Videam dilectos socios.

Sic dicebam. Circe autem ex adibus transibat,
 Virgam tenens in manu, ianuas autem aperuit hara.
 Exegit porcis similes nouennibus.
 Illi quidem continuo stabant contrarij, illa autem per eos
 Incedens adunxit &nicuiq; pharmacum aliud.
 Horum quidem è membris pili destuebāt, quos antè produ-
 Pharmacum perniciosum, quod ipsis dederat Circe. (xerat
 Viri. a. continuo reddebantur iuniores quam antea fuerūt,
 Et multo pulchrioresq; & maiores aspectu,
 Agnouerunt a me illi, inq; haeserunt in manibus singuli.
 Omnibus a iucundius suboritur est lætus per domū autem
 Horrendū resonabat, dea verò miserta est & ipsa.
 Illa autem propè me stans loquuta est diua dearum:
 Generose Laertiade multiscie Vlysses,
 Vade nunc ad nauem celerem & ad litus maris,
 Nauem quidem omnium primū subducite ad cōtinentē:
 Facultates verò in speluncis abscondite armaq; omnia.
 Ipse autem statim reuertere & adduc dilectos socios.

Sic acti ceterū mihi persuasus est animus generosus,
 Festinabam irè ad nauem celerem & litus maris.
 Inueni deinde iuxta nauem celerem dilectos socios,
 Miserabiliter lugentes, sebreas lacrymas profundentes.
 Ut cum in agro degentes bucula circa & vacas armentarias
 Venientes ad mandram postquam herba satura sunt,
 Omnes simul ludunt opposita, neq; ipsa stabula
 Detinent sed indefinenter mugientes circum currunt
 Matres: sic me illi, postquam viderunt oculis,
 Lacrymantes circumdabant: Videbatur a ipsorum animas
 Sic esse veluti in patriam venissent & urbem suam
 Aspera lishaca, ubi nutriti sunt atque nati.
 Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,
 Tibi quidem redeuntis generose sic gratulamur,

Circe Vly
 socios re
 tuit prius
 formæ.

Vlysses re
 ad nauem.

Ὡς εἶπ' εἰς ἰθάκην ἀφικόμεθα πατρίδα γαῖαν·
 Ἀλλ' ἄγε τῆν' ἄλλων ἐτάροιον χατάλοξον ὄλεθρον.

Ὡς ἔφαθ' αὐτὰρ ἔγώ· φρεσέφω μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 Νῆα μὲν ἄρ' πάμπρωτον ἐρύσομεν ἠπειρόνδε,
 Κτήματά τ' ἐν ἀπέεσι πηλάσομεν, ὅπλά τε πάντα.
 Αὐτοὶ δ' ὄπρ' ἔνευθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἐπέεσσι,
 Οφρα ἴδῃθ' ἐτάροις ἰερόις ἐν δώμασι κίρκης
 Πίνοντας καὶ ἔδοντας, ἐπιεταρόν γ' ἔχρισιν.

Ὡς ἐφάμην, οἳ δ' ὦχα ἐμοῖς ἐπέεσσιν ἴδοντο.
 Εὐρύλοχος δέ μοι οἷ' ἔρῳ κενεῖ πάντας ἐταίρους,
 Καὶ σφραγίσθαι φωνήσας, ἐπεὶ πῆρόεντα φρεσὶ σῦδα,
 Ἀδελφοὶ, πόσ' ἴμεν, τί κακῶν ἰμείρετε τούτων,
 Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἦ κεν ἅπαντας
 Ἡσὺς ἢ ἐλύκοις ποιήσετε, ἢ ἐλέοντας,
 Οἳ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσοιμεν καὶ ἀνάγκη,
 Ὡς φησὶ κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέγαυλον ἴκοντο
 Ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὄφρα σὺς εἶπετ' ὀδυσαεύς.
 Τύττε γ' οὐ καὶ κείνοι ἀταδάληθον ὄλοντο.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγνω γέ φρεσὶ μερμηΐξας,
 Σπασάμεν' ἑταρήκεσ' ἀορπαχέσ' παρὰ μηρούσιν,
 Τῶ οἱ ἄποτμήξας κεφαλῶν ἑσθῆς δε πηλάσας,
 Καὶ πῶ φ' ἔόντι μάλα χυθόν, ἀλλὰ μ' ἐταίροι
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλ' ἔφασκε,
 Διοχλοῦς τῶτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελδέεις,
 Αὐτὸς παρ' νῆϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυδα.
 Ἡμῖν δ' ἠγεμόν' ἴερά φρεσὶ δώματι κίρκης.

Ὡς φάμενοι, παρὰ νῆος ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 Οὐδὲ μὲν εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νῆϊ λείπειτο,
 Ἀλλ' ἔπειτ' ἐδείσεν γ' ἐμῶν ἐκπαῖλον ἐπιπύον.
 Τόφρα ἢ τοὺς ἄλλοις ἐτάροις ἐν δώμασι κίρκῃ
 Ἐνδύκεως λῆσέν τε, καὶ ἔχεισε λίπ' ἐλαίφ.
 Ἀμοῖ δ' ἄρα χλαίνας ἔλασ βάλαιν, ἠὲ χιτῶνας,
 Δαιτυμένοισι δ' ἄρα πάντας ἐφάρσασεν ἐν μεγάροισι.
 Οἳ δ' ἔπειτ' ἀλλήλους εἶδον, φράσαντό τε πάντα,
 Κλαῖον ὀδυρόμενοι, πρὶν δὲ σφραγίσθαι δῶμα.
 Ἡ δὲ μευ ἄλγε σῶσα φρεσὶ σῦδα δῖα θεῶν,
 Διοχλοῦς λαεστράδῃ πολυμήχαν' ὀδυσαεύς,

*Virinde atq; si in Ithacam venissemus patriam terram,
Sed age aliorum sociorum narra interitum.*

*Sic dicebant, ceterum ego alloquebar blandis verbis,
Nauem quidem omnium primum subducamus in lituis,
Bonaq; in speluncis recondamus armamentaq; omnia.
Vos autem accelerate me sua & uniuersi sequi,
Vt & videatis socios sacris in adibus Circes,
Bibentes & comedentes, copiosum victum habentes.*

*Sic dicebam, illi celeriter meis verbis obediebant.
Eurylochus autem solus mihi detinebat omnes socios,
Et ipsos alloquutus verba celeriter proloquutus est:
Ah miseri quo ibimus? quid mala desideratis ista,
Circes ad ades descendere? quæ omnes
Aut suæ aut lupos reddet aut leones,
Qui ei magnam domum custodiant etiam necessitate.
Sic sane Cyclops fecit, quando eius ad stabulum & cenerunt
Nostri socij, cum his audax sequutus est Ulysses.
Huius enim etiam illi insipientia perierunt.*

*Sic ait, ceterum ego in mente deliberabam
Extracto gladio oblongo a summo,
Quo ei abscisso capite, ad solum deijcere,
Etiam si valde consanguinitate me attingeret, sed me socij
Mollibus verbis continuerunt aliunde alius.
O generose, hunc quidem linguamus, siquidem tu iubes,
Hic iuxta nauem manere & nauem custodire,
Nobis autem dux esto sacram ad domum Circes.*

*Sic loquuti, ab nauem discedebant atq; mari,
Neq; quid Eurylochus causam apud nauem relinquebatur,
Sed sequebatur, simul enim meas asperas minas.
Interea vero alios socios in adibus Circe
Studiose lauitq; unxit pingui oleo,
Circum autem pulchras chlanas induit atq; tunicas:
Epulantes autem pulchre omnes inuentimus intra ades.
Hi. & postquam inuicem respexerunt reputabantq; omnia,
Flebant lugentes, undiquaq; autem resonabat domus.
Illa vero propè me stans alloquebatur diua dearum:
Generose Laertiade versute Ulysses,*

Vlysses socij
ad Circe
cit.

Μηκέτι νυῖ θαλερὸν χρόν ὄρνυτε, οἶδα καὶ αὐτὴ
 Ἡ μὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάσσει ἄλγιστα ἰχθυόεντι,
 Ἡ δ' ὅσ' ἀνάφοιτο ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ὅππ' ἔχουσιν.
 Ἀλλ' ἄγχι ἑδίσσετε βρώμιον, καὶ πίνετε οἶνον,
 Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε
 Οἶον ὅτε φρώπιον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
 Τρηχέης ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκήεσ καὶ ἄθυμοι
 Αἰεὶ ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἔδ' ἐποδ' ὑμῖν
 Θυμὸς ἐν ὄφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποδ' ε.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπέετο θυμὸς ἀγλήωφ.

Ἐνθα μὲν ἡματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἡμεδα θαινόμενοι χρέα τ' ἄσπετα καὶ μέδου ἠδύ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔλυε, πάλ' δ' ἔστραπον ὄραι,
 Μλιωῶν φθινόγοντον, πάλ' δ' ἡματα μακρὰ τελέσθη,
 Καὶ τότε μ' ἐκχαλέσσαρτες ἔθαν ἐειρηρὸς ἑταῖροι·

Δαιμόνι, ἦδη νυῖ μεμνήσκεο πατρίδος αἴης,

Εἴ τοι θέσφατόν ἔδει σαωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι

Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἄμοιγ' ἐπεπέετο θυμὸς ἀγλήωφ.

Ὡς τότε μὲν φερόπαν ἠμῶν ἐς ἠέλιον χαταδύοντα
 Ἡμεδα θαινόμενοι χρέα τ' ἄσπετα καὶ μέδου ἠδύ.
 Ἡμος δ' ἠέλιον κατέδυ, καὶ ὅππ' κλέφας ἦλθεν,
 Οἱ μὲν κοιμήσαντο καὶ μέγαρα σκίοεντα.

Αὐτὰρ ἐγὼν χίρκης ὀπιβάς περικαλλέσθ' ἀνῆς,

Γένων ἐλιτύνουσα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν ἀυδῆς·

Καί μιν φωνήσας ἔπεια πῦρόεντα προσήδων,

Ὡ χίρκη, τέλοσόν μοι ὑπὸ χροῖν ἰώσθ' ὑπέσθης,

Οἶκα δὲ πημύμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔστυται ἦδη,

Ἡ δ' ἄλλων ἑταῖρων, οἱ μευ φθινότοιοι φίλον κῆρ,

Ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γήηαι.

Ὡς ἔφάμην· ἡ δ' αὐτὴ κ' ἀμείβετο δῖα θεάων,

Δοιγυῆς λαερτιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσαμένη,

Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῶν ἐνὶ μίμνετε οἶκον·

Ἀλλ' ἄλλω χεῖρ φρώτον ὄσθ' ἐτέλει, καὶ ἰκέσθης

Εἰς αἴθρα δομοῖς καὶ ἐπαυῆς περστροφονείης,

Ψυχῇ χηρισμένοις θηβαίῃ τετρασίαισιν.

Μαῖησ' ἀλαούσ' τε τε φρένες ἐμπεδοί εἰσι.

Ne amplius nunc &berem luctum excitetis, scio etiam ipsa
 Vos quos in ponto passis estis dolores piscoso,
 Atq; quacunq; inuisis Viri nocuerunt in terra.
 Sed agite comedite cibum & bibite Vinum,
 Donec denuò animum intra prae cordia receperitis,
 Qualem quando primum relinquebatis patriam terram
 Aspera Ithaca, nunc vero exules & tristes
 Semper erroris duri memores neque unquam vobis
 Animus est in latitia, quandoquidē valde multa passis estis.

Sic ait, nobis autem continuo paruit animus generosus.
 Hic quidem diebus omnibus plenum in annum
 Sedebamus, conuiuantes carnes immensas, & suauē Vinū.
 Sed quando certē annus erat, & circumuertebantur hora
 Mensibus exactis ex ordine, dijs longi perfecti sunt.
 Et tum me euocatum alloquuti sunt dilecti socij:

Infelix iam nunc memor es patrie terra,
 Si tibi ex fato est seruari atq; peruenire
 Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.

Sic dicebant, ceterū mihi persuasus est animus generosus.
 Sic tum quidem tota die ad solis occasum
 Sedebamus conuiuantes carnes immensas & suauē Vinū.
 Quando vero sol occidit, & crepusculum aduenit,
 Illi quidem dormierunt per aedes obscuras.

Ceterū ego Circa conscenso splendido lecto
 Ad genua supplex rogatus, dea vero meam audiuit Vocem,
 Et ipsam compellando Verba volatilia dixi:
 O Circe, perfice mihi promissionem quam promissisti,
 Domum fore ut mitteres, at animus mihi impellitur iam,
 Atq; aliorum sociorum, qui mihi affligunt charum cor
 Circa me lugentes, quando tu seorsum abes.

Sic dicebam, illa continuo excipiens diua dearum:
 O generose Laertiade, Versute Vlysses,
 Ne amplius nunc inuisi mea manete in domo.
 Sed aliam oportet primum diam perficere & peruenire
 Ad Plutoni domum, & splendida Proserpina,
 Animam consulturos Thebani Tiresia
 Vati cacti, cuius mentes firma sunt

Circe praedi-
 cit Vlyssi ire
 ad inferos.

Τὼ καὶ τεθνεώτι νόον πόρι περσεφόνεια.

Οἶον πεπνύσθαι τοῖς σκιαδαίοισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λαχέροισι καθήμενον· οὐδέ τι θυμὸς
ἦδ' ἐπὶ ζώειν καὶ ἄρ' ἄν φάσθ' ἠΐτιοιο.

Ἀὐτὰρ ἔπειτ' * κλαίων τε κυλινδόμενος τε καρτέδιω,
καὶ τότε δή μιν ἐπιουσιν ἀμειβόμενον· προσέειπον,
Ὡ κίρην, τίς γὰρ ταύτῃν ὁδὸν ἠγάμοιός σε;
εἰς αἴδος δ' ἔγωγε ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.

Ὡς ἐφάρμυ· ἢ δ' ἀντίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διοχρῆνες λαμπράδην πολυμήχαν' ὀδυσσεύς,
Μὴ τι τοι ἠγαμόνος γὰρ ποδὴν παρὰ νηὶ μελέειω.
Ἰσθρὸν ὅ σήσασε, ἀνά δ' ἰστία λάλα πετάσας,
ἠδ' αὖτις τὴν δὲ τοι πνοιὴ βορέαιο φέρησιν.
ἀλλ' ὅπότ' ἂν δὴ νηὶ δὲ ὠκεανοῖο πρήσῃς,
ἐνδ' ἀκτὴν τε λάχεια καὶ ἄλστα περσεφονείης,
Μακρὰ τ' αἰεῖροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίου καρποῖς,
Νῆα μὲν αὐτὰ κέλισσι ἐπ' ὠκεανῶ βαθυδίῃ,
αὐτὸς δ' εἰς αἴδαο ἵεναι δόμον ἄρ' ὄντα.

ἐνθα μὲν εἰς ἀχέροντα πνευφλεζέδων τε ρέουσι
Κωκυτὸς δ' ὅς δ' ἠεὺρὸς ὕδατος ὅσιν ἄσπρ' ῥῶξ,
Πέσχη τε, ξυμῆσις τε δύω ποταμῶν ἑιδούπων.
ἐνθα δ' ἔπειθ' ἦρας χειμῶνδεις πέλας, ὡς σε κελύων
βόθρον * ὄρυξαι ὅσον τε πυγούσιον ἐνθα καὶ ἐνθα,
ἀμφ' αὐτῶν ὅ χροῖν χεῖδαι πᾶσι νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δ' ἠδ' εἰ οἶνον,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ὅπῃ δ' ἄλφειτα λάλα παλύνειν.
Πολλὰ δ' ἔρουνθαι νεκύων ἀμεινωτὰ κέρματα,
ἐλθὼν εἰς ἰθάκην, σείραβ' ἑοῦν ἠπὶς ἀείσει
ῤέξεν ἐν μετόροισι, πυρρῶν δ' ἐμπλησμένον ἰσθλῶν.
Τειρεσίη δ' ἀπαίδ' ἐν οἶν ἱερὰ σέμεν οἶον,
Παμμέλαν, ὅς μήλοισι μετασφ' ἔπει ὑμέτεροισιν.
αὐτὰρ ἔπειν ἀχρησι λίσση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
ἐνδ' οἶν ἀρνεῖαν ῤέξεν θηλυτὴν μέλαιναν,
εἰς ἔραβ' * σφ' ἔλας, αὐτὸς δ' ἄσπρ' ὄσφι τραπέεσσιν,
Ἰέμενον ποταμοῖο ῥοάων, ἐνθα δ' ἰπποκλή
Ψυχὰν ἑλάσοντα νεκύων κατὰ τεθνεώτων.

Huic etiam mortuo mentem tribuit Proserpina,
Soli audire, ad te vero Sombra circum Volitabunt.

Sic aut. ceterum mihi persuasum est amicum cor,
Flebam autem in lectulo desidens, neq. amplius animus
Voluit amplius Vivere, & Videre lumen solis.

Ceterum postquam fleuig. prouolutusq. satur eram,
Et tum iam ipsam verbis excipiens alloquebar,
O Circe quisnam hanc viam demonstrabit?

Ad Plutonium vero nemo Siquam peruenit naue nigra.

Sic dixi, illa continuo respondit diua dearum:

Generose Lactiade prudens Vlysses,

Minime tibi ducis desiderium pro naue cura sit.

Malum vero erigens, ab ea vero Velis albis extensis

Sede, illam vero tibi Satus Borea serat,

Sed cum iam naue per Oceanum transmiseris,

Hic litus breue & nemora Proserpina,

Longeq. alvi & salices frugiperda:

Nauem quidem illic siste in Oceanum profundis Sortieibus

Ipsae autem in Plutoniae domum obscuram

Hic quidem in Acherontem Pyriplegeshemig. confluunt,

Cocytusq. qui certe Stygis aqua est fluxus,

Petraq. & concursus duorum fluminum Valde-sonantiu.

Hic deinde heros accedens prope, Serte iubeo

Fossam fode cubitalem quoquo-versum.

Super illam libanem funde omnibus mortuis.

Primum melle, deinde autem suauis vino.

Tertium rursus aqua, insuper autē farinam albam misce.

Multa vero precare mortuorum imbecilla capita

Vbi Venere in Ithacam sterilem, Saccam qua optima sit.

Sacrificaturum domi tua pyraq. erecturū ex reb. optimis.

Tiresia vero separatim arictem sacrificaturum soli,

Profusus nigra qui inter oues excellit Vestrae.

Ceterum postq. precib. oraueris inelicta ex anima mortuorū

Hic ouem marem sacrificia, samellamq. nigram,

Ad Erebum versus, ipse autem seorsum auersus sit.

Iens ad fluy. fluentia: ibi vero multa

Anima accedent mortuorum desunctorum.

Δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνει καὶ ἀνώξαι
 Μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαζμένα νηλεὶ χαλκῷ
 Δείραντας χατακῆαι ἐπέξασθαι ἢ τοῖσιν,
 Ἰσθμῶ τ' αἶδη καὶ ἐπιμνή περσιφονεΐη.
 Αὐτὸς ἢ ζήφος ὄξυ ἐρυσάμεν παρὰ μηροῦ
 Ηδρ, μηδ' ἔαν νεχύων ἀμενλωά κέρλωα
 Αἵματος ἄωον ἱμαν, πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι.
 Ενθά τοι αὐτίκα μάστις ἐλάσεται ὄρχαμε λαῶν,
 Ος κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα καλῶδου,
 Νόσον δ' αἴς ὀπι πόντον ἐλάσσαι ἰχθυόεντα.

Ὡς ἔφατ' αὐτίκα ἢ χευστῶρονος ἠλυθεν ἠἴς.
 Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖνά τε χιτῶνά τε εἴματα ἔσεν.
 Αὐτὴ δ' ἀργυφρον φᾶρ μίγα ἐννυτο νύμφη
 Λεπθὸν καὶ χασίεν, πρὶν ἢ ζώνην βάλειτ' ἰξυί,
 Καλῶ, χευστίλω κεφαλῇ δ' ἐπίθηκε χαλύπτην.
 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὄτρυνον ἐτάροις,
 Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρὰ σταδὸν ἀνδρᾶ ἕκασον,
 Μηκέτι νῶϊ εὐδόντες ἀωτεῖτε Γλυκὺν ὕπνον·
 Ἀλλ' ἴομεν δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια κίρκη.

Ὡς ἔφαμίην. τοῖσιν δ' ἐπιπέδιστο θυμὸς ἀγλῶος·
 Οὐδ' μὲν ἔδ' ἐνθεν πρὸ ἀπήμονας ἦρον ἐτάροις·
 Ἐλπίων δέ τις ἔσκε νεώτατος, ἔδ' ἐπ' ἰλίω
 Ἀκμῶ ἐν πολέμῳ, ὅτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρῶς,
 Ος μοι ἀνώξ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι κίρκης
 Ψύχε παρὰ ἱμεύων χατελέξατο οἰνοβαρείων·
 Κινυμένων δ' ἐτάρων ὀμαδὸν καὶ δοῦπον ἀκούσας,
 Ἐξαπνῆς ἀνόρκασι καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 Ἀφάρρον χαταβλῦσαι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρῶ·
 Ἀλλὰ χαταντικρὺ τέγε παρῶσιν, ὅκ δέ οἱ αὐχλῶ
 Ἀσφαζάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' αἰδὸς δε χατῆλθε.
 Ἐρχομένοισι ἢ τοῖσιν ἐγὼ μὲν μῦθον ἔειπον,
 Φάει νύ που οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 Ἐρχεσθ' ἄλλῳ δ' ἦμιν ὁδὸν τεκμήρατο κίρκη
 Εἰς αἶδα δόμοις καὶ ἐπιμνή περσιφονεΐης,
 Ψυχῇ χευστομένοις θυβαίικ τειρεσίαο.
 Ὡς ἔφαμίην. τοῖσιν ἢ χατεκλάδην φίλον ἦτορ.
 Ἐξοίμοι ἢ χατοῦδι γῶν, πῆλλον τὸ τε χαίτασι

Tum continuo socijs impera & iube
 Oves, quae quidem iacent mactatae sauo ferro,
 Excoriatas comburere, tota vero facere dijs,
 Generoso Plutoni, & incluta Proserpina.
 Ipse autem gladio acuto exerto a saemore
 Sedes, neq; permittit mortuorum imbecilles Umbras
 Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam audieris,
 Hic tibi statim &ates adueniat dux populorum,
 Qui sanè tibi diceret viam & modum viae,
 Reditumq; ut per pontum proficiscaris piscosum.

Sic dixit, continuo aurea sede aduenit aurora,
 Me vero chlamamq; tunicamq; vestes induit,
 Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nymphae
 Tenuem & gratiosam, zona autem cinxit lumbos
 Pulchra, aurea, capiti vero imposuit flammecolum.
 Caterum ego per domum & adens excitavi socios,
 Mollibus verbis astando viro & unicuiq;
 Ne amplius nunc dormientes indulgere dulcis somno:
 At eamus, iam enim mihi indicauit & veneranda Circe.

Sic dicebam, illi vero persuasus est animus generosus.
 Neq; sanè illinc illa sor abduxit socios.
 Elpenor vero quissiam erat iunior natus, neq; valde
 Fortis in bello, neq; mente sua aptus,
 Qui separatim à socijs sacris in adibus Circes
 Refrigerium cupiens dormiuit bene potus,
 Scie mouentibus socijs, strepitum & tumultum cum audisset
 Repente surrexit, & oblitus est mente sua
 Retrograde descendere profectus in scalam longam,
 Sed è regione totus decidit, eius autem cecurix
 Ex iuncturis fracta est: anima vero ad inferos descendit,
 Venientes autem hos ego sermone alloquutus sum:
 Existimatis fortassis domumq; charam ad patriam terram
 Venturos, aliam vero nobis viam pradixit Circe
 Ad Plutonis domum, & insignis Proserpinae,
 Animam consulturos Thebani Tiresia.

Sic loquutus illi confractum est charum cor.
 Desidentes autem illic stebant euellebantq; pilos:

Vlysses socijs
 alloquitur

Elpenoris
 sum.

Αλλ' ἔγάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν,
 Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπι νῆα θαλάω καὶ δίνα θαλάσσης
 Ἄνομον ἀγυόμενοι, θαλερόν κ' ἰδάκρυ χέοντες,
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 Ἀρνεῖον κατέδησεν ὄϊν, θηλυῷ τε μέλαιναν,
 Ρεῖα παρ᾽ ἔξῃ ποδῶσσι, τίς ἂν ἴδον ἐκ ἐθέλοντα
 Ὀφθαμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ εἶδα ἢ εἶδα κίοντα;

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Λ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 ας τῆς ὁμήρου Ὀδυσσεύς.

288.
 312. 344. d
 346. 818.

ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ πῶς κ' τὰς κίρκης ἐντολὰς εἰσάκου-
 τῶ καὶ πῶς ἀπὸν σωτηρίας, καὶ ὡς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἑρμῆ-
 δας εἶδεν ἐν ἀφ' οὗ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὸν ἐς ἴλιον συστράτη-
 σαντων ἐπίου, καὶ τῶν ἐν ἀφ' οὗ κολαζομένων πύας.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
 Λάμβδα ραψωδία.

Λάμβδα δ' ἐν αἰθέρι ψυχῆς ἐνίτυχαν Ὀδυσσεύς.

ὍΤΙ ἔπει ῥ' ὄπι νῆα κατήλθομεν ἡδὲ
 θαλάσσαν,

Νῆα μὲν ἄρ' ἀπὸ πύργου ἐρύσαμεν εἰς ἄ-
 λαδίαν.

Ἐκ δ' ἴδεν πτόμεδα καὶ ἰστὰ νηὶ μελαίνῃ.

Ἐν ᾗ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἐν ᾗ καὶ αὐτοὶ

βαίνομεν ἀγυόμενοι, θαλερόν κ' ἰδάκρυ χέοντες.

Ἡμῖν δ' αὖ * κατόπιθε νεῶς κυανοπύροισι

Ἰκμενον ἔφρον ἰσι πλησίστον, ἰσθλὸν ἔταϊρον,

Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς * ἀνδρείασα.

Ἡμεῖς δ' ὄπῃ ἔχουσα πορησόμενοι κ' νῆα,

Ἡμεδα, τῶ δ' ἀνεμὸς τε κυβρήτης τ' ἴστυρον.

Τῆς ᾗ πανήμερος τέταδ' ἰστὰ ποντοπορεύσας,

Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσι ἀγυαί.

Ἡ δ' ἐς πτόμεδ' ἴκανε βαθυρροῦ ἀκίαντος.

*Sed neq; sic ullum remedium succurrit lugentibus.
Sed quando certe ad nauem celere[m] & lituus maris
Iuimus tristes, calidas lachrymas profundentes.
Interea certe adueniens Circe ad nauem nigram,
Masculam alligauit ouera, samellamq; nigram
Faciliter ex oculis tibi euauisset: quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc aut illuc euntem?*

ODYSSEAE HOMERI, AVT XI.
compositionis argumentum.

ENARRAT quomodo de Circes mādato ad inferos de-
scendent, & quo pacto audierit Tiresiam vatem, &
de sua & aliorum salute. Et vt Heroas & Heroidas vident
apud inferos & matrem, & eorum qui ad Ilium milita-
runt nonnullos qui secum apud inferos plectuntur.

ODYSSEAE HOMERI XI. COM-
positio.

A. vero apud inferos ad animas peruenit Vlyffes.

AETHERVM postquam ad naues venimusq;
& mare,

Nauem quidem omnium primū deduxi-
mus in mare diuinum.

Malum autem posuimus & vela nauis nigra.

Intra autem pecora accepta induximus, intra & ipsi
Conscendimus tristes, sberes lachrymas profundentes.

Nobis autem rursus a posteriori parte nauis nigra prora

Secundum ventum immittit, implentem vela bonum sociū
Circe pulchricoma horrenda dea altiloqua.

Not autem armis singulis ordinatū per nauem

Sedimus, hanc ventusq; gubernatorq; dirigebat.

Huius a tota die extendebantur vela per pontū iter faciētis:

Occidit autem sol, obscurabantur autem omnes tūci.

Illa ad fines peruenit profundū Oceani.

Ἐνθα ἕχιμυρίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε
 Ἡέει καὶ νεφέλη κακαλυμμένοι, ἡδέ ποτ' αὐτοῖς
 Ἡέλιος φαέθων ὅπι δέρεκεται ἀκτίνεσσι,
 Οὐδ' ὅ ποτ' ἀνείησι πρὸς ἕρανον ἀφ' ἑσέοντα,
 Οὐδ' ὅταν ἀψ' ὅπι γαῖαν ἀπ' ἕρανόθεν πρὸς τράπηται·
 Ἀλλ' ὅπι νύξ' ἄλοῖ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Νῆα μὲν ἐνδ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν· ἐκὼν δ' ἤ τὰ μῆλα
 Εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥῶον ὠκεανοῖο
 Ἠομεν, ὅφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμῃ ὄν φράσε κίρκη.
 Ἐνδ' ἱερῆια μὲν σφειμῆδης διρύλοχος τε
 Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἕρυσσάμενος παρὰ μιν ῥῶον,
 Βόθρον ἕρυσσα ὅσον τε πυγούσιον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 Ἀμφ' αὐτῶν δ' ἄορ ὄξυ ἕρυσσάμενος παρὰ μιν ῥῶον,
 Πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δ' ἠδέει οἶνον·
 Τὰ τρίτον αὖτ' ὕδατι· ὅπι δ' ἄλφιτα λάχ' ἀπ' αὐτῶν.
 Πολλὰ δ' ἔχον κίρκη νεκύων ἀμηνύα κάρμια,
 Ἐλθῶν εἰς ἰθάκην, σείραν βοῶν ἥ τις ἀρίστη
 Ρέξην ἐν μεγάροισι, πυρρῶν τ' ἐμπλητέμεν ἐδλῶν·
 Τειρεσίη δ' ἀπάνδρον οἶν ἱερόσμενον οἶον
 Παμμέλαν, ὅς μῆλοισι μετὰ σφίσι ἡμετέροισι.
 Τοῦς δ' ἐπεὶ ἀγαλλῆοι λιτῆσὶ τε ἔθνεα νεκρῶν
 Ἐλλισάμην, τὰ δ' ἠμῶν λαβῶν ἀπιδειροτόμησα
 Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφέεσσι δ' ἀγέροντο
 Ψυχὰς ἴσθ' ἐξ' ἑρέβος νεκύων κατατεθνήϊων,
 Νύμφαι τ' ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 Παρθενικῆ τ' ἀταλαὶ νεοπενθία θυμὸν ἔχουσαι·
 Πολλοὶ δ' ἐπύμενοι χαλκήρεσσι ἐλχέουσιν
 Ἄνδρες ἀρήφατοι, βέβρωταμένα τεύχε' ἔχοντες·
 Οἱ πολλοὶ σφεί βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλο·
 Θεασσάσθ' ἰαχῆ· ἐμὲ δ' ἔχλαρον δέσθ' ἤρει·
 Δὴ τότε ἔπειθ' ἐπάρουσι ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
 Μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῆ,
 Δείσαντας κατακλῆσαι, ἐπεύξασθ' ὅτι θεοῖσιν,
 Ἰσθίμω τ' αἰεὶ καὶ ἐπαινήσθ' ἄσπερονεῖν,
 Αὐτὰρ ἐγὼ εἶσθ' ὄξυ ἕρυσσάμενος παρὰ μιν ῥῶον
 Ἠμῶν, ἡδέ εἶον νεκύων ἀμηνύα κάρμια
 Αἵματος ἄσποντον, ἄσπιν τειρεσίαο πυθῆδαται.

Hic verò Cimmericorum erat virorum populusq; civitasq;
 Qui caligine & nubibus tecti sunt, neq; unquam eos
 Sol lucidus afficit radijs.

Neq; cum conuertitur ad cælum stelliferum,

Neq; cum in terra de cælo defertur.

Sed nox perniciofa supervolat miseris mortalibus,

Nauem quidem illuc profecti subduximus, pecora autem

Extraximus, ipsi autem rursus ad fluctum Oceani

Ibamus donec in regionem pervenimus quam demonstravit Inferorum
 Hic sacra quidem Perimedes Eurylochusq; (Circe, cus.)

Gestabant, ego autem gladio acuto extracto à furore

Scrobem fodi cubitalem quoquo-versus,

Circa eam autem libamina fundebamus omnibus manibus.

Primum mulsò, postea verò dulci vino,

Tertium verò aqua, in super farinam albam commiscui.

Multum autem precatus sum mortuorum infirma capita,

Ubi venerim ad Ithacam sterilem, bouem quæ optima esset

Sacrificaturum in adibus pyramq; impleturum bonis:

Tiresia verò seorsum ouem sacrificaturum soli

Totam nigram, qua inter pecora excellat nostra.

Hos postquam vocis precibusq; gentes mortuorum

Precatus sum, ea verò pecora sibi cepissem iugulaui,

Super fossâ stuebat, & sanguis niger, ipsa. a. congregabantur

Anima ex Erebo manuum defunctorum,

Sponsaq; iuuenesq; & multa passi senes,

Virgunculq; tenelle nouo-luctu-affectum animû habentes

Plures autem vulserati hastis ferreis,

Viri bellicosæ cruenta arma habentes,

Qui plures circa fossam obambulabant aliunde alius

In immenso clamore, me verò pallidus timor cepit.

Certe tum derinde socios adhortatus iussi,

Pecora quæ strig, iacebant mactata sauo ferro

Excoriata & adolere, vota. facere autem dijs,

Fortiq; Plutoni, & graui Proserpina,

Ceterum ego gladio acuto stricto à furore

Ibam, neq; sinebam mortuorum inania capita

Ad sanguinem propè accedere anteq; Tiresiam audissem.

Vlyss. ad Ci-
 merios dit-
 tit.

Vlysses mo-
 tuos euocat.

Πρώτη ψυχὴ ἑλπίνορ ἔηλθεν ἐπιέρκῃ
 Οὐ γὰρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς ἄρυσσείης.
 Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ κίρκης καταλείπομεν ἡμεῖς
 Ακλαυτὸν καὶ ἀθάπτον, ἐπεὶ πόντος ἄλλος ἔπειθε.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πρῶτα πρὸς αὐτῶν,
 Ελπίνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι;
 Εφθης πῶς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺ νῆϊ μαλαίνῃ.

Ὡς ἔφαμ' ἐμῷ, ὁ δὲ μ' οἰμώσας ἠμείβετο μύθῳ,
 Διοχρῶτες λαρπάδην πολυμήχαν' ὄδυσαί, ἄσπετος
 Αἰσέμε δαίμονος αἴσα κακῆ, καὶ ἀδέσφορ ὄϊνον.
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμεν ἔκ ἐνόση
 Λυφῶρον καταβλιῦσαι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρῶν,
 Ἀλλὰ καταπικρὴ τέγεθ' ἔπιον, ἐκ δὲ μοι αὐγῶν
 Ἀσπράλαων ἐάγη, ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ κατῆλθε.
 Νῆσον δὲ σε σὺν ὀπίθεν γουναζομαι ἔπαρσάντων,
 Πρὸς τ' αἰόλου καὶ πατρὸς, ὅς ἐπρεθε τυτθὸν ἰόντα,
 Τηλεμάχου δ' ὄν κούνον ἐνὶ μεγάροισιν ἐλείπεις.
 Οἶδ' αὖ γὰρ ὡς ἐνθάδε κίον δόμου ἐξ αἴθρας,
 Νῆσον ἐς αἰαίῳ θήσεις ἄεργα νῆα.

Ενθά σ' ἔπειτα ἀναξ κέλομαι μνήσασθαι ἐμείοι,
 Μὴ μ' ἀκλαυτὸν ἀθάπτον ἰὼν ὀπίθεν καταλείπειν
 Νοσφιάδεις, μὴ τοι πειθεῖν μνήμα γῆναι.
 Ἀλλὰ μὲ κακῆσαι σὺν τεύχεσιν ὅσα μοι ἐστίν,
 Σῆμα τί μοι γεῖναι πολλῶς ὅπιθ' ἰνὶ θαλάσσης,
 Ἀνδρῶν δυσήνοιο, καὶ ἐοσομένοισι πυνθεία.
 Ταῦτά τε μοι τελέσθαι, πῆξαι τ' ὅπιθ' ὑμβῶν ἐρετμῶν,
 Τῶ καὶ ζῶος ἔρασσον, ἰὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμειβομένην ἔπαρσάντων
 Ταῦτά τοι ὡ δύνειν τελέσθαι τήσω τε καὶ ἔρξω.
 Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ συζαροῦσιν
 Ἡμεῖ δ' ἐγὼ μὲν ἀνδρῶν ἐσ' αἴματι σάσσανον ἰθῶν,
 Εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐπιέρκῃ πόλιν ἀγρόειον.
 Ἠλθε δ' ὅπιθ' ἑλπίνορ κατὰ τελευτείης,
 Αὐτολύκου θυγάτης μεγαλήτορ ἄντικλειας
 Πλωζῶν κατελείπον ἰὼν εἰς ἴλιον ἰβλῶν.
 Τῶ μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ.

ακλαυτον

ελπίνορ

ακλαυτον

ακλαυτον

Prima autem anima Elpenoris venit socij,
 Nondum sepultus erat sub terra latus & ias habente.
 Cadaver enim in adibus Circes reliqueramus nos
 Indefletum & indefessum, quoniam labor alius urgebat.
 Illum ego desceus de Vido & misertus sum animo,
 Et ipsum alloquutus verbis alata dixi:
 Elpenor, quo pacto venisti sub tenebras obscuras?
 Prauenisti, pedes cum sis, quam ego cum nauis nigra?

Sic dixi, ille me plorans excepit sermone,
 Inchyte Laertiade artifex Vlysses,
 Lasit me dæmonis fatum malum, & copiosum Vinum
 Circes in domo cubans non attendi,
 Retro hic descendere, iens ad scalam longam,
 Sed e regione tecti decidi, cervix autem mihi,
 Ex vertebri fracta est: anima vero ad inferos descendit,
 Nunc te per eos qui post te sunt orationem praesentes,
 Per Exareniq; & patrem qui enutritus parvulus cum esses,
 Telemachumq; quem senicum in adibus reliquisti.
 Scio enim quod hunc profectus ex domo Pluionis
 Infulam in AEnam sistes fabrefactam nauem,
 Ibi te continuo domine iubeo recordari mei,
 Ne me indefletum, insepultum discedens post relinquant,
 Sed unctus, ne qua tibi decorum indignatio fiam:
 Sed me comburi cum armis quacumq; mihi rostant,
 Sepulchrumq; mihi exige spumosi in litore maris
 Viri infelicis, etiam posteris audiendum,
 Hac mihi perfice, si que, super sepulchrum remum,
 Quo etiam vivis remigabam cum essem cum meis socijs.

Sic ait, ceterum ego ipsum excipiens alloquutus sum:
 Hac tibi o miser perficiam & explebo.
 Nam quidem sic verbis excipientis tristibus
 Sedebamus, ego quidem super sanguine gladium tenebam,
 Idolum vero ex altera socij parte multa loquebatur.
 Advenit post hac anima matris demortuae,
 Autulici filia magnanimis Anticles,
 Et sic suam reliquit profectus ad illum sacrum,
 Hanc quidem ego desceus conspicatus, miseratum animo.

Elpenoris v
 bra Vlyssis a
 parct.

Vmbra An
 clex matris
 Vlyssis.

Sed

Ἀλλ' ἐδὶ ὡς εἶων προτέρω, πυκινὸν φρ' ἀχέων,
 Αἵματος ἄσπον ἴμεν, φρὶν τεϊρεσίαο πυθέεσσι.
 ἤλθε δ' ὅπῃ ψυχῇ θηβαίῃ τεϊρεσίαο,
 Χρυσίον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν,
 Τίπῃ αὐτ' ἄδύσηνε λιπὼν φάσθ' ἠγίοιο
 ἤλυθες, ὄφρα ἴδης γέκυμαι καὶ ἀτερπέα χῶρον,
 Ἀλλ' ὑποχάζω βόθρου, ἀπῆγε ἢ φάσσανον ὄξυ,
 Αἵματος ὄφρα πίω, καὶ τοι νημερτέα εἶπω.

Ὡς φάτ' ἔγνω δ' ἀναχαισάμενος, ζέφυρος ἀργυρόηλος
 Κλεῶν ἔκατ' ἐπιξ', ὁ δ' ἐπεὶ πέν αἶμα κελαινόν,
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσεΰδα, μάντις ἀμύμων.

Νόσον δὶ ζῆσαι μελιθεῖα φαίδιμ' ὀδυσαίῃ.
 Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσεται θεὸς, ἢ γ' ὅτι
 Λήσσει ἐγνωσθαιον, ὃ τοι κέτον ἐνθάτο θυμῷ,
 Χωθήμηνθ' ὅπῃ οἱ ὑὸν φίλον ἐξαλάσσεις,
 Ἀλλ' ἐπιμένε γὰρ καὶ ὡς κακὰ φρ' πάροντες ἰκοιάτῃ,
 Αἰκ' ἐδέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακίην καὶ ἐταίρων,
 Ὅσποτε * δὴ φρῶτον πειλάσῃς δι' ἄρ' ἄνα νῆα
 Θεινακίη νήσω, προσφυγῶν ἰοιδέα πόντον.
 Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 ἠγίη, ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ παῖτ' ἐπακούει.
 Τοὺς εἰ μὲν κ' ἀσπείρας ἔδασ, νόσου τε μέδῃαι,
 Καὶ κεν ἐτ' εἰς ἰθάκην κακὰ φρ' πόροντες ἰκοιάτῃ,
 Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεχμαίρομ' ὀλιθρον.
 Νηὶ τε καὶ ἐτάροις, αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
 Ὅψ' ἐκακῶς νεῖαι, ὀλέσῃς ἀπο πάντας ἐταίροις,
 Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίας, δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ,
 Ἀνθρας ὑφ' οὐραίοις, οἳ τοι βίοτον κατέδοισιν,
 Μινώμενοι ἀντιθέλω ἀλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
 Ἀλλ' ἦτοι κείνων γὰρ βίας ὑποτίσσαι ἐλθῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεύσει
 Κτείνῃς ἢ ἑδάω, ἢ ἀμφασδὸν ὄξει χαλκῷ,
 Εργαδὲ δ' ἠπειτα λαβὼν δῆρας ἐρετμῶν,
 Εἰσῶκε τῆς ἀφίκῃαι οἱ ἐκῖσαισι θάλασσαν
 Ἀνῆρες, ἐδέθ' ἄλλοσι μαμιγμένον εἶδαρ' ἔδοισιν,
 Οὐδ' ἄρα τοῖ γ' ἴσαισι νέας φοινικοπαρήοις,
 Οὐδ' ἀνῆρε' ἐρετμὰ τέ τε πῆρ' ἀ νηυσὶ πέλονται.

Sed neq; sic permittebam priorem tamen si valde tristatus,
 Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam audirè.
 Superuenit tandem anima Thebani Tiresia,
 Aureum sceptrū tenens, me autem agnouit & alloquitur aest:
 Quid huc o infelix relicto lumine solis
 Venisti, set videas manes & tristem regionem?
 Sed retrocede à fossa: remoue autem gladium acutum,
 Sanguinem set bibam & tibi seterè dicam.

Sic ait, ega. a. retrocedens, gladiū arg. clauis distinctum
 Vagina recondi: ille deinde bibit sanguinem nigrum,
 Et tum certè me verbis alloquebatur & ates inculpabilis,

Reditum quaris gratissimum eximie Vlysses,
 Quem tibi difficilem faciet deus: non enim puto
 Desitutum Neptunium, qui iram reposuit animo
 Iratus, quòd ei filium charum excacasti.
 Sed adhuc quidem sic mala quantumuis passi peruenietis,
 Modo velis tuum animum arcere & sociorum.

Eo tempore quando primum appuleris firmam nauem
 Thrinacii insula, vbi effugeris obscurum pontum:
 Pascentes autem inuenietis boues & pinguis pecora
 Solis, qui omnia videt & omnia audit,

Hos quod si illasq; permiseris reditusq; memor sis,
 Sane adhuc in Ithacam mala licet passi peruenietis.
 Quòd si laeseris, tum tibi prædico murtem,

Nautiq; & sodalibus, ipse etiam si effugies,
 Sero calamitose redibus, set perdidisti omnes socios
 Naue in aliena, inuenies autem clades domi,

Vires superbas, qui tibi substantiam consumuunt
 Petentes diuinam uxorem & munera dantes.
 Sed certe illorum iniuriam vlcisceris adueniens.

Ceterum postquam procos domi tua
 Interfeceris sine dolo sine palam acuto ferro,
 Proficiscere deinde accepta fabrefacta nauè,
 Donec ad illos peruenieris qui non sciant mare
 Viri neq; sale conditum cibum comedunt.

Neq; sane hi sciant naues proci rubricatas habentes?
 Neq; fabrefactos remes, quiq; ala nauium sunt.

Tiresia vñ
 bra Vlyssi om
 nem itineri
 successum
 prædicit.

Σῆμα δέ τοι ἔρῳ μάλ' ἀειφραδές, ἠδέ σε λήσσι
 Οσπότε κεν δῦ τοι ξυμβλήμεν ὅ ἄλλος ὀδίτις
 Φῆη ἀθηρηλοῖζόν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμω ὤμω,

Καί ποτε δὴ γαίη πύξας δῆπρος ἔρετμόν,

Ρέξας ἰεσὴ καλὰ ποσειδάωνι ἀνακτι,
 Ἀρειὸν, ταῦράν τε, σάων τ' ὀπιβήτορα κἀπρον,

Οἴκα δ' ἴσπασείχην, ἔρδειν δ' ἰερός ἑκατίμβας

Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἕρανόν ὄδωμ ἔχουσιν,

Πᾶσι μάλ' ἔξείης θάνατος δέ τοι * ἐξ ἄλλος αὐτῷ

Ἀβληχρὸς μάλλα τοῖσ' ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη

Γῆρα, ἅπλο λιπαρῷ ἀρμημένον αἵματι * λαοὶ

Ολβιοὶ ἔσονται, τάδε ποινημαρτέα εἶρω.

Ὡς ἔφατ' αὐτὲρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν ὅ προσέειπεν

Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' που ἐπέκλωσεν θεοὶ αὐτοῖ.

Ἀλλ' ἄγε μοι τίδε εἶπῃ, καὶ ἀτρεκέως κατὰ πλέξον,

Μητρὸς πύρρῃ ὄρωμ ἑυχῶ κατὰ τεθνεύσης·

Ἡ δ' ἀκέσ' ἦσαι γαδὸν αἵματος, ἠδέ ὀκμῶν

Ἐτλη ἑσάντα ἰδεῖν, ἠδέ προσπιμυθῆσα δὲ.

Εἶπῃ ἀναξ πῶς κεν μ' ἀναχρῶνι τοῖον ἔόντα.

Ὡς ἔφα μῶν, ὁ δέ μ' * αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν

Ρηϊδίον τοι ἔπος ἔρῳ, καὶ ὅπ' φρεσὶ δαίω·

Οὔτινα μὲν κεν ἔρῳ νεκίων κατὰ τεθνεύων

Αἵματος ἄσπι μιν, ὁ δέ τοι νημαρτέα ἐνὶ ψει·

Ὡ δέ κ' ὅπ' ἰορέοις, ὁ δέ τοι πάλιν εἶπεν ὀπίσσω.

Ὡς θαμῆν, ἑυχὴ μὲν ἔβη δόμον αἰδὸς εἶσω

Τειρεσίῃσ' ἀνακτος, ἐπεὶ κ' ἔειπ' αὐτὸς ἔλαξεν·

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ὅπ' μήτηρ

Ἠλυθε, καὶ πῖν' αἶμα κελαϊνὸς ἔστ' αὐτίκα δ' ἐζέω·

Καί μ' ὀλοφυρομένη πῖνα πῖν' ἔντα, προσπιμυθῆς

Τέκνον ἰμὸν πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῶσαν ἠρόεργα

Ζωὸς ἔών; χαλεπὸν δ' τόδε ζῶσιν ὄρσ' ἔσθ'.

Μέσση γο μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ρεῖθρα,

Ὡκεανὸς μὲν πρῶτον, τὸν ἔπ' ἔστι πρῶτος

Πεζὸν ἔόντ' ἄμ' μή τις ἔχη δὲ γέροντα.

Ἡ νῦν δ' ἄν τρεῖσιν ἀλώμεν ὅ ἐνθάδ' ἰκαίης

Νηῖ τε καὶ ἐπιρήσι πολλῷ γέρονος, ἠδέ ἴπω ἦλθες

Εἰς ἰθάκην, ἠδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυμναίχης

ρε. Ερξας

ρε. ἰξάλ

ρε. ἰ' ἰπῆροι

ρε. αὐπς

HE

Signum Verò tibi dico Valde manifestum, neq; te latebit,
 Quando certè tibi obuiam factus alius Viator
 Apparuerit, Scutilabrum habens super Splendido humero.
 Tum certè terra infiges sabrefactum remum,
 Faciens rite litatis sacris Neptuno regi,
 Arietem, taurumq; suumq; maritum Serrem,
 Domum reuertere, faciasq; sacras Hecatombas
 Immortalibus dÿs qui cælum latum inhabitant.
 Omnibus sanè ordine, mors Verò tibi ex mari ipsè
 Debilis sanè talis adueniet, quæ te occidet
 Senectute sub molli confectum, circum autem populi
 Felices erunt, hæc sanè tibi Vera dico.

Sic dixit, ceterum ego ipsum excipiens allocutus sum:
 Tiresia, hæc fort' assis alicui decreuerunt dÿ ipsi.
 Sed agè mihi hoc dic & Vere enarra,
 Matris hanc Video animam demortua,
 Illa tacita sedet propè sanguinem, neq; suum filium
 Dignatur palam aspiciere, neq; alloqui,
 Dic rex, quo pacto me agnoscit talem esse.

Sic dicebam, ille me rursus excipiens alloquutus est:
 Facile tibi Verbum hoc explicabo & in mente ponam.
 Quemcumq; quidem sinez mortuorum defunctorum
 Sanguinem propè accedere, ille tibi Verum dicet.
 Cui Verò inuides, ille tibi abiit retro.

Sic loquuta, anima quidem abiit in domum Plutonis in-
 Tiresia regis, postquam oracula explanauit. (tus
 Ceterum ego illic manebam firmiter, donec mater
 Aduent, & bibit sanguinem nigrum: statim a. agnouit,
 Et me lugens, Verba alata dixit:

Filium quo pacto Venisti sub caliginem obscuram
 Viuis cum sis? difficile Verò hæc viuentibus Visu,
 Interfuit ingentes flumiq; & græua fluenta.
 Oceanus quidem primum quem non licet transmittere
 Peditem, nisi qui habuerit bene compactam nauem.
 Nunc iam a Troia errant huc Venisti
 Nauiq; & socij longo tempore? nondum accessisti
 Ad Ithacam? neq; uisisti domus exortum?

Anticlea ma-
 ter Vlysem
 alloquitur.

Sic

Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενον ἔπεσέειπον,
 Μῆτερ ἐμὴ, χρεῖά με κατ' ἴγαθον εἰς αἶδας,
 Ψυχῇ χηρῶν ἠλθὼν ἀχαιῶν τετρασίαισσι.
 Οὐ γὰρ πῶ γὰρ ἦλθον ἀχαιῶν τετρασίαισσι,
 Γῆς ἐπέβλεψα, ἀλλ' ἀλὼν ἔχων ἀλάλημα οἰζύν,
 Εἴ μ' ἄ τ' ἀπὸ πρῶτον ἐπόμην ἀγαμέμνονι δῖῳ
 Ἰλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα τρώεσσι μαχοίμην.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατ' ἔλεξον,
 Τίς νύ σε κίρ' ἐδάμασσε ταυπηλεγέος θανάτοιο;
 Ἡ δολιχὴ νοῦσος, ἢ ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 Οἷς ἀγαστοῖς βελέεσσι ἐπιχορμένη κατέπεφνε;
 Εἰπὲ δέ μοι πατὴρ τε καὶ υἱὸς ὃν κατέλοιπον,
 Ἡ ἔπ' ἀφ' αἰνοῖσιν ἐμῶν γέρας, ἢ τίς ἦδη
 Ἄνδρῶν ἀλλ' ἔχει, ἐμὲ δ' ἔκ' ἐπ' ἔφασι νέεσθαι.
 Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βασιλῆύ τε νόον τε,
 Ἡ μένει παρὰ παιδί, καὶ ἐμπέδα πύλα φυλάσσει;
 Ἡ ἦδη μιν ἐζημεν ἀχαιῶν ὅσπερ ἄριστος;
 Ως ἔφάμην, ἢ δ' αὐτὴν ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
 Καὶ λίω κείνη γαμένη τετληῖσσι θυμῷ
 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν οἰζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 Φθίνοισιν ὑκτες τε, καὶ ἡματα σακρυχέσθαι.
 Σὸν δ' ἄπωπ' ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκην ἔκην.
 Τηλέμαχος τε μνηνέμεται, καὶ δαῖτας εἴσας
 Δαίνυνται, αἷς ἐπέοικε δικαστόλον ἄνδρ' ἀλεγεινῶν.
 Πάντες γὰρ καλέοισι πατὴρ ἴσος αὐτόθι μίμνει
 Ἀχαιοὶ, ἐν πόλιν δὲ κατέρχεται· ἐξέ οἱ δὲ ναὶ
 Δαίμνια καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγαι σιγαλόεντα.
 Ἀλλ' ὄγε γέμα μὲν εὐδαίμων ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἐν κόνι αἴχ' ἔχει πυρὸς, κακὰ δ' ἔχει εἴματα εἴται.
 Αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσι θέρους τε θαλῆα τ' ὀπίρησιν,
 Πάντη οἱ κ' ἔρουρον ἀλωῆς οἶνοπέδοιο
 Φύλλον κακλιμένων γασμαλαὶ βεβλήσασθαι δυνάει.
 Ἐρδ' ὄγε κείτ' ἀχέων μέγα δ' ἔφασι πένθος αἰεὶ.
 Σὸν δ' ἄπο μὲν γούρον γαλέπον δ' ὅθι γήρας ἰκαίει.
 Οὐ πῶ γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλοίμην, καὶ πότμον ἐπέσπον.
 Οὐτ' ἐμ' ἐνὶ μεγάροισιν εὐσκοπος ἰοχέαιρα
 Οἷς ἀγαστοῖς βελέεσσι ἐπιχορμένη κατέπεφνε.

Sic ait, caterum ego ipsam excipiens allocutus sum:
 Mater mea, necessitas adegit me ad Plutonis ades,
 Ab anima oraculum suscepturus, Thebani Tiresia.
 Non enim dum prope Vena Achaiam, neq; nostram
 Terram ascendere, sed semper habens erro arumnam,
 Ex quo primum sequebar Agamemnonem diuinum
 Ad Ilium eximios equos nutrites, et cum Troianis bellare.
 Sed age mihi hoc dic & Verè narra,
 Quod te fatum edomuit saua mortis?
 An diurnus morbus aut Diana sagittis-gaudens
 Sui leuibus iaculis superueniens occidit?
 Dic autem mihi & de patre & filio quem reliquit,
 An adhuc in illorum manibus mea bona, an quisquam iam
 Verorum alius habet, me .a. non amplius putat rediturum.
 Dic autem mihi de sponsata uxoris consiliu m q; mentem q;
 An manet cum puero, & salua omnia custodiat,
 An iam duxit Graecorum cum qui sit optimus?

Vlyffes quæ
 ex matre co
 ditionē vxi
 ris, filij, & p
 tris.

Sic dicebam, ipsa statim respondit veneranda mater:
 Et sanè illa quidem manet afflicto animo
 Sui in adibus: arumna autem illi semper
 Absumuntur noctes q;, dies q;, lacrymantis:
 Tuum & nondū quisq; possidet pulchrū premiū, sed quietus
 Telemachus possessionibus utitur & conuisa aequalia
 Apparat, que decet principem virum curare.
 Omnes enim vocant: pater autem tuus illic manet
 In agro, neq; in urbem concedit, neq; illi lectuli,
 Strata & chlena, & stragula admiranda.
 Sed ille hyeme quidem dormit, sibi mancipia in domo
 In pulueribus prope focum, laceras. & corpori vestes induit.
 Caterum postquam venit a stasiq; & virefcentiq;, aut umnis
 Vndiq;, illi per fertilem partem vineæ vitifera
 Et sauis delapsis humis sternitur lectulus.
 Huc ille iacet tristis ingentem a in mente dolorem auget,
 Tuum fatum deflent, malesta autem senectus venit.
 Sic enim etiam ego perij, & fatum contraxi.
 Neq; me domi sagittandi perit a iaculatrix
 Sui mitibus telu subterueniens interemit,

Οὐτέ τις ἦν μοι νῦσος ἐπὶ λυθῆν, ἦ τε μάλιστα
 Τηκεδόνι συγερῆ μελέων ἐξείλετο θυμὸν·
 Ἀλλὰ με σὺς τε πόθο, σά τε μίθεα, φαίδιμ' ὀδυσαῖς,
 Σὴ τ' ἀγαθοφροσύνη μελιπδέα θυμὸν ἀπύρα.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔδελον φρεσὶ μαρμηκίξας
 Μητρὸς ἐμῆς ψυχῷ ἔλεειν κατατεθνεύσης.
 Τεῖς μὲν ἐφορμηθῆν, ἔλεειν τέ με θυμὸς ἀνοίγῃ,
 Τεῖς δέ μοι ὀνη χειρῶν σκιῇ ἵκελον ἦ καὶ ὄνειρα
 Ἐπῆατ'· ἐμοὶ δ' ἀχρὸς ὄξυ γνέσκετο κηρόφι μᾶλλον·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
 Μητρὲς ἐμῆ, τί νύ μ' ἐμίμνεις ἔλεειν μαμαῶτα,
 Οφρα καὶ εἰν αἰδαο φίλας παῖ χεῖρε βαλόντε
 Ἀμφοτέρω κρυβοῖο τεταρπόμεθα γόοιο;
 Ἡ τί μοι εἶδωλον τόδ' ἀγαυὴ περσεφόνοια
 Ὡτρυνῶ, ὄφρ' ἐπὶ μᾶλλον ὀδυρόμεν ἄσυνα χίζω;

Ὡς ἔφάμευ, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
 Ὡ μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῆρ,
 Οὐπὶ σε περσεφόνοια διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκειν,
 Ἀλλ' αὐτὴ δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνοσι.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ σάρκασ τε καὶ ὄσέα ἴνες ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μιν ἄϊτομένοισι
 Δαμνᾶ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λευκ' ὄσέα θυμὸς,
 Ψυχὴ δ' ἠὲ τ' ὄνειρα ἄποπταμένη πεπότηται.
 Ἀλλὰ φόβος δὲ τάχιστα λιλαίεο ταῦτα ἢ πάντα
 Ἰδ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῆ εἴπηδα γυναικί.
 Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεν'· αἱ δὲ γυναικῶν
 Ἠλυθον (ὄτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ περσεφόνοια)
 Ὅσση ἀείσῃων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θυγάτρες.
 Αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέας ἠγέρεσσοντο.
 Αὐτὰρ ἔγωγ' ἐβλάδιον ὅπως ἐρέοιμι ἐνάσῃν·
 Ἡδὲ δὲ μοι χεῖρ' ἐμὸν ἀείσῃ φαίνεται βολῆ,
 Σπασιμένον τινύηκας ἄορ παχέον παρὰ μηρῶν,
 Οὐκ εἶον πινέειν αἶμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 Αἱ δ' ἔπερμνηστῖναι ἐπίεσαν, ἢ δ' ἔχασθη
 Ὅτ' ἄλλοτ' ἐξαχθρόθεν ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.
 Ἐνθ' ἦτοι πρῶτῳ τυρῶ ἴδον ὄπατέρεσσιν,
 Ἡ φάτο σαλμωνῆ ἄμύμονος ἔκρονος ἱδῖ,

*Neq, aliquis me morbus inuasit qui maximè
Tabe horrenda ex membris tollit animum.
Sed me tuiq, desiderium, tuaq, cura in chlyte Vlysses,
Tuaq, benignitas dulci animo priuarunt.*

*Sic ait, ceterùm ego solui mente deliberans
Matris meæ animam prehendere defunctæ:
Ter quidem irruis, amplectiq, me animus inuitabat:
Ter .a. mihi ex manibus instar Umbra similis etiam somnio
Auolabat. mihi serò dolor acutus exoriebatur ex animo ma*

*Et ipsam alloquutus Verba Velocia dixi: (g^{is})
Mater mea cur me non expeel as amplecti cupidum,
Vt etiam apud inferos charis circa manibus amplectentes
Vterq, sauo saturemur luctu?*

*Nunquid mihi idolum hoc illustris Proserpina
Incitat, ut adhuc magis lugens ingemiscam?*

*Sic dicebam, ipsa rursus respondit Veneranda mater:
Eheu file mi super omnes infelix viros,*

*Minimè Proserpina Iouis filia ei dicit,
Sed ipsa lex est mortalium, cum mortui fuerint,
Non enim amplius carnesq, Et ossa nerui sustentant,
Sed ea quidem ignis forte robur ardentis*

*Absumit statim, ut primum reliquit alba ossa animus,
Anima serò tanquam somnium auoluitans euolat,
Sed in lucem seruenti ana celerrimè contende. hac a omnia*

*Scias, ut etiam in posterum tua dicas vxori,
Nos quidem sic Verbis respondebamus, ipsa sumina
Accesserunt, (egit enim in chlyta Persephone)*

*Quotquot optimatum vxores erant atq, filia:
Illa a circa sanguinem nigrum frequetes congregabantur,
Ceterùm ego consulti ab a quo pacto interrogarem singulas.*

*Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium,
Stricto acuto gladio crasso a seruire,*

*Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum,
Illa serò deinceps accedebant, & naquaq, autem*

*Suum genus narrabat, ego autem interrogabam singulas,
Hic videlicet primam Tyro vidi bono patre natam,*

Qua dicebat Salmones inculpata filiam esse.

Vlysses con-
tus matrè a-
plecti frust-
tur.

Mater Vlyssis
alloquitur.

Tyro.

Φῆ δὲ κρηθῆσθε γυνὴ ἔμμεναι αἰολίδαο,
 Ἡ ποταμοὶ ἠράσατ' ἐνιπῆσθε θείοιο,
 Ος πολὺ κάλλιπος ποταμῶσ' ὅππ' ἄϊαν ἴησι·
 Καί ῥ' ἐπ' ἐνιπῆσθε πωλέσκετο χαλὰ ῥέεθρα.
 Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος,
 Ἐν περὶ χόης ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.
 Πορφύρεον δ' ἄρα κύμα φεισάσθη ἕρει ἴσον
 Κυρτωθῆν, κρύψεν τε θεὸν θηητῶ τε γυναικα.
 Λῦσε δ' παρθενίῳ ζώνῳ, κτ' δ' ὕπνον ἔρχειν.
 Λύτ' ἄρ' ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φεῖ χεῖρ' ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 Χαῖρε γυναι φιλότιπ' φειπτομένε δ' ἐνιαυτῶ
 Τέξῃσ' ἀλλὰ τέκνα· ἐπεὶ ἔκ' ἀποφάσιοι δινάι
 Ἀθανάτων, σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀπταλλόμενά τε.
 Νῦν δ' ἔρχεο πρὸς δῶμα, καὶ ἴχου, μηδ' ὀνομιώης·
 Λύτ' ἄρ' ἐγὼ τοι εἰμὶ ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ὡς εἰπὼν, ὑποπόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

Ἡ δ' ὑποκυαταμένη, πηλίῳ τέκε καὶ νηληϊά,
 Τῶ κρατερῶ θειάποντε διὸς μεγάλοιο γυνέδῳ
 Ἀμφοτέρω. πηλὴς μὲν ἐν δῖρυσόρω ἰαολκῶ
 Ναιε πολύρρῳσθε, ὃ δ' ἄρ' ἐν πύλῃ ἤμαθόντι.
 Τοὺς δ' ἑτέροις κρηθῆσι τέκε βασίλεια γυναικῶν,
 Αἰσονά τ', ἠδὲ φέρη τ', ἀμυθάονά δ' ἰαποχάρμῳ.
 Τῷ δ' μετ' ἀντόπιν ἴδον ἀσωποῖο θύγατρα,
 Ἡ δὲ καὶ διὸς εὐχετ' ἐν ἀλκοίνῃσιν ἰαύσαι,
 Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ' ἀμφοῖονά τε ζῆθόν τε,
 Οἱ πρῶτοι θήβης ἔδος ἔκτισαν ἐπὶ ἀπύλοιο,
 Πύργωσά τ'· ἐπεὶ ἤ μιν ἀπύργωτόν γ' εἰδύσαντο
 Ναέμεν δῖρυσόροισι θήβῳ, κρατερῶσ' ἔοντε.
 Τῷ δ' μετ' ἀλκμήνῳ ἴδον ἀμφοιτρύωνσθε ἀκοιπῆς
 Ἡ ῥ' ἠρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
 Γείνατ', ἐν ἀλκοίνῃσι διὸς μεγάλοιο μητῆσ'·
 Καὶ μαγάρῳ, κρείοντος ὑπὲρ θύμοιο θύγατρα,
 Τῷ ἔχεν ἀμφοιτρύωνος υἱὸς μὲνσθε αἰὲν ἀπειρήσ.
 Μητέρα τ' οἰδιπίδαο ἴδον χαλῶσθε πηχέσῳ,
 Ἡ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖσιν νόοιο,
 Γημαμένη δ' ἔπεισ' ὅδ' ἄν πατέρ' ὄξεσθ' ἀρίζας

χ. ἔχεν

χ. οὐ μιν

Dicebat autem Crishei se uxorem esse AEoliadi,
 Qua fluvium amavit Enipeum diuinum,
 Qui multo pulcherrimus fluviorum per terram labitur,
 Et iuxta Enepes versabatur pulchra fluentia.
 Huic certe assimilatus Neptunus terram continens
 In ostijs fluvij accubuit vorticosi
 Cavuleum quidem circa fluctu circumstitit monti equale
 Curvatum, abscondit, a. deum mortalemq; feminam.
 Soluit autem virginalem zonam somnumq; superinfudit.
 Caterum postquam perfecit deus amatoria opera,
 Inhasit sane manui verbumq; dixit & prolocutus est:
 Gaude mulier in amicitia circumvoluto autem anno
 Paries pulchros liberos quoniam non inanes concubitus
 Immortalium, tu vero hos nutri & educa:
 Nunc, a. feras ad domum & tibi caue, ne, & nominaveris.
 Caterum ego tibi sum Neptunus terra-quassator.

Enipeus fluvius.

Sic loquutus, pontum subijt fluctuantem.
 Illa autem impragnata Peleam & Neleum,
 Qui inebryti ministri Iovis magni erant.
 Verumq; Peleas quidem in spaciola laolco
 Habitabat pecorosus, hic vero in Pylo arenosa.
 Alios vero socios marito peperit regina faminarum,
 AEsoneq; atq; Pheretum, Amithaonaq; gaudente equis.
 Post hanc Antiope[m] vidit Esopi filiam,
 Qua certe & Iovis gloriabatur in Sclis dormisse,
 Et habuit duos filios Amphionemq; Zethumq;
 Qui primi Thebarum fundamenta locarunt septem-partarum,
 Turribusq; circumdederunt postq; non ipsam absq; turrib.
 Habitare latas Thebas, quamvis fortes essent. (poterant
 Postquam autem Alcmenam vidit Amphitryonis uxorem,
 Qua Hercule[m] audacem animum leonis habentem
 Peperit, in complexu Iovis magnanimi congressa,
 Et Megaram Creontis superbi filiam,
 Hanc habuit Amphitryonis filius robore semper indomitus
 Matremq; OEdipodis vidit pulchram Epicaستم,
 Quae ingens facinus commisit insipientia mentis
 Nupta suo filio, ille suum patrem expoliatum.

Antiope,

Alcmena

Megara

Epicaستم,

Γῆμεν. ἄφαρ δ' ἀνάπυσσα θεοὶ θέσσαν ἀνδρώποισιν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάγων,
 Καδμείων ἦνασσε, θεῶν ἀλοῶς διὰ βυλαῖς.
 Ἡ δ' ἐμβῆ εἰς αἶδα πολυάρτιο κρατεροῖο,
 Ἀψαμένῃ βρόχον αἰπιῶ ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
 Ω ἀχείρομένη. τῷ δ' ἄλγεα κέλλιπ' ὀπίσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσα τέ μυτρός ἐεινήυες ἐκτελείουσι.
 Καὶ χλῶειν εἶδον φεικαλλῆα, τίς ποτε νηλῆς
 Γῆμεν ἐὼν μὲν κέλλιπ', ἐπεὶ πόρε μωρία ἔδνα,
 Οπλοτάτιω κούριω ἀμφίονθ' ἰασίδω,
 Ὃς ποτ' ἐν ὄρχομενῶ μινυηῶ ἰσι ἄνασσειν.
 Ἡ δὲ πύλυ βασιλῆε. τέκν' δέ οἱ ἀλλά τένια,
 Νέσορά τε, χρομίον τε, φεικλύμενόν τ' ἀχέρωχον.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμῳ πηρῶ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
 Τῷ πάντες μνῶοντο φεικίται· ἐδέ τι νηλῆς.
 Τῷ ἐδίδου ὄς μὴ ἔλακας βόας διρυμετώποις
 Ἐκ φυλάκῃς ἐλάσσει βίης ἰφικληεῖς
 Ἀργαλέας. τὰς δ' εἶθ' ὑπέχετο μάντις ἀμύμων
 Ἐξελῆαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
 Δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι, καὶ βυκέλοι ἀχροῖῳται.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνες τε καὶ ἡμέραι ἔξετελευῶτο
 Ἀψατελλομένη εἶθ'· καὶ ἐπῆλυτον ὄρα,
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη ἰφικληεῖη,
 Θεόσφατα πάντ' εἰπόντα· διὸς δ' ἐτελείετο βελλῆ.
 Καὶ λήθην εἶδον τῷ πωδάρει πασφκοῖτιν,
 Ἡ δ' ἐπὶ πωδάρει κρατερόφρον' ἐρείνατο παῖδε,
 Κάτορά δ' ἰσπόδαμον καὶ πύξ' ἀγαθὸν πολυδάκτυα.
 Τὸς ἀμω ζωὸς κατέχει φυσίλοθ' αἶα.
 Οἱ καὶ νέρδεν γῆς πμῶν πρὸς ζωὸς ἔχοντες,
 Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἐτερέμεροι, ἄλλοτε δ' αὐτῶ
 Τεθνῶσσι, πμῶν δὲ λελόχασι ἰσι θεοῖσι.
 Τῷ ἦ μέτ', ἰφιδείαν ἀλοῶς φράκοῖτιν
 Εἶσιδον, ἦ δὴ φάσκε ποσειδάωνι μωλῶαν.
 Καί ῥ' ἔτεκεν δύο πῦδε (μινυνδαδῶν ἦ γῆνδῶν)
 Ωτόν τ' ἀντίθεον, πλεκεντέν τ' ἐφιάτιν,
 Οὓς δὴ μικίσοις θρέψε ζείδωροθ' ἄρρα,
 Καὶ πολὺ καλλίστοις, μετὰ γὰρ κλυτὸν αἰεῖονα.

. μετ' ἀρ-
 λυτὸν αἰεῖ-
 να.

Vxorem duxit. statim. a. Vulgata dū fecerunt hominibus
Sed ille quidem in Thebe amabili dolores patiens,
Thebanis imperabat decorum dira per fata.

Illā abijt in Plutonia domum Validas portas habentem,
Alligato fune summo ab alta trabe,

Suo dolore correpta, huic dolores reliquit post se
Valde multos, quotquot matris Furia efficiunt,

Et Chlorin vidit perpulchram, hanc olim Neleus

Chloris.

Vxorem duxit suam propter pulchritudinem postq̄ praeiit

Minimam natu puellam Amphionis lasida (sponsalia,

Qui quondam in Orchomeno Minyco fortiter imperavit,

Atq; in Pylorognavit, peperit autem illi pulchros liberos
Nestoremq; Chromiumq; Periclymenum superbum.

Post hos eximia Pero peperit miraculum hominibus,

Pete.

Quam omnes precabantur accola, neq; Neleus

Huic dabat, qui non boues latis-frontibus

Ex custodia abegerit vir Iphiclea

Indomitis has solus promisit vates incensatus

Abacturum sanum autem dei factum impediuit

Vinculaq; sana & pastores agrestes.

Sed quando certè mensesq; & dies perficiebantur,

Rursus circumvoluti anni & aduenerunt hora

Tum certè ipsum soluit vir Iphiclea,

Vaticinia omnia loquutum, louis. a. perficiebatur consiliū.

Leda.

Et Ledam vidit Tyndarus vxorem,

Qua ex Tyndaro sapientes peperit filios,

Castoremq; equorum domitorē, & pugnis valentem Pollu-

Castor & Pol-
lux.

Hos ambos viuentes detinet fertilis terra,

Qui etiam infra terram honorem ab loue habentes,

Interdum quidem viuunt alteris diebus, interdum rursus

Merruntur honorem autem sortiti aequalem dū,

Post hanc Iphimedeam Aloeis vxorem

Iphimedia.

Aspexi, qua sanè dicebat Neptuno commixtam fuisse,

Et peperit duos filios, breuis autem vita fuerunt,

Otumq; virilem, inchtumq; Ephialtem.

Quos certè longissimos enutrit alma terra,

Et longè pulcherrimos post inchtum Oriona.

Otus & Ephialtes.

Εννέωροι γὰρ τοῖ γ' καὶ ἔννεαπίχρες ἦσαν
 Εὐρύθ, ἀτὰρ μηκός γ' ἠμέδην ἔννεόργχοι.
 Οἶρα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτιω, ἐν ὀλύμπῳ
 Φυλόπιδά εἴσειν πολυαῖχος πολέμοιο.
 Οἴω ἐπ' ἑλύμπῳ μέμασσι θεμέν, ἀτὰρ ἐπ' ὄσῃ
 Πήλιον εἰροσίφυλλον, ἔν' ἕρανός ἀμβατὸς εἴη.
 Καὶ νύ κεν ἐξετέλευσάν εἰ ἥβης μέτρον ἴκοντο·
 Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς ἕδος ὃν ἠύκομος τέκε λητοῖ,
 Ἀμφοτέρω, πρὶν σφῶν ἕσθ' κροτάφοισιν ἰάλοισι
 Ἀνθῆσαι, πυκᾶται τε * γῆυν δ' ἀνθεί λάζχη.
 Φαίδριω τε πρὸ κριν τεῖδον, χαλιώτ' ἀειάδηνω,
 Κάρῳ μίνωθ' ὀλοόφρονος, ἦν ποτε θεσεύς
 Ἐκ κρήτης ἐς γουνὸν ἀδύωάων ἰαράων
 Ἠγε μὲν, ἔδ' ἕσθ' ἴσθητο, παῖθ' δ' ἐμιν ἄρτεμις ἔχε
 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μῦθ' ἔπεισε
 Μαῖράν τε χλυμένω τε ἴδον, συγερῶν τ' ἐειφύλω,
 Ἡ χευσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο πημέντα.
 Πάσας δ' ἐκ ἀνέγῳ μυθήσομαι ἔδ' ὀνομήνω
 Οἴσας ἠρώων ἀλόχοισι ἴδον ἠὲ Ζύγατρας.
 Πεῖν γὰρ κεν καὶ νύξ * φθεῖτ' ἀμβροτῷ. ἀλλὰ καὶ ὄρη
 Εὐσεῖν ἢ ὄπῃ νῆα δουρὶ ἐλθόντ' ἐς ἑσπέρους,
 Ἡ ἄντ' ἐ. πομπῇ ἢ θεοῖς ὑμῖν τε μαθήσει
 Ὡς ἔφατ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀλλήλ' ἐγῆνοντο σιωπῇ
 Κληθμῶ δ' ἔρχοντο χ' ἰ μέγα ἄρα σκίοεντα.
 Τοῖσιν δ' ἀρήτι λυκώλενθ' ἦρχετο μύθων,
 Φαίηκες, πᾶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅγε φαίνεται εἶ
 Εἶδος τε μέγαστος τε, ἰδ' ἐφρένας ἐνδον εἴσας,
 Ξεῖνθ' δ' αὐτ' ἐμὸς ἔστιν ἕκασθ' δ' ἐμμορε πημέν.
 Τῷ μὲν ἐπειρόμενοι ὑποπέμπετε, μηδ' τὰ δῶρα
 Οὕτω χερσίζοντι κολούετε. πολλὰ γὰρ ὑμῖν
 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.
 Τοῖσι ἢ καὶ μετέειπε γέρον ἦρωες ἐχένηθ'·
 Ὃς δ' ἠφαιήκων ἀνδρῶν πρὸ γυμῆσεσθ' ἦεν,
 Ὡ φίλοι, ἢ μὲν ὑμῖν ἀπο σκοποῦ ἔδ' ἀπο δόξης
 Μυθεῖται βασιλεία σπείφρων. ἀλλὰ πῶς τοῦδε
 Ἀλκίνοῦ δ' ἐκ τῶδ' ἔρχεται ἔρχοντε ἔπος τε.
 Τὸν δ' αὐτ' ἀλκίνοθ' ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

Nouennes enim cum essent, nouem cubitorum erant
 Latitudinis, ceterum longitudo erat nouem Sinarum,
 Qui sane immortalibus minabantur in Olympo,
 Moturos certamen tumultuosi belli:
 Ossam super Olympum conati sunt imponere, ceterum Ossam
 Peleum frondosum et caelum peruium esset,
 Et fortassis perfecissent si ad pubertatis mensuram uenissent,
 Sed perdidit Iouis filius, quem pulchricoma peperit Lato-
 Ambos, antequam ipsis sub temporibus lanugo (na
 Floretet, ornareturque, genu florentis barba.
 PhDRAMque, Procremque, Sidi, pulchramque, Ariadnam
 Ariadna.
 Filiam Minois prudentis, quam olim Theseus
 Ex Creta in solum Athenarum sacrarum
 Duxit quidem, sed non potitus est, antea, a ipsum Diana de-
 Dia in circumstina, Bacchi testimonio. (tinuit
 Meramque, Clymenemque, Sidi maestamque, Eriphylem,
 Eriphyle,
 Qua aurum dilecti viri accepit preciosum.
 Omnes vero non ego eloqui possum neque nominare,
 Quotquot Heroum uxores Sidi et filias,
 Antea enim etiam nox periret immortalis, sed etiam hora
 Dormiendi, siue ad nauem celere digressum ad socios,
 Siue hic, reductio autem dijs uobisque, cura erit.
 Sic ait, hi certe omnes quieti facti sunt silentio,
 Voluptate autem tenebantur per domum obscuram.
 Arete Phra-
 His vero Arete albis, laceris capit sermonibus:
 ces alloquitur
 Phaece, quo pacto nobis vir ille apparet esse,
 Formaque, magnitudineque, atque, mente intus equabilis?
 Hospes sane meus est, sensusque, a particeps est honorum,
 Ideo non festinantes dimittite, neque, dona
 Sic egenti decidere: multa enim nobis
 Bona in adibus decorum benignitate iacent.
 Inter illos autem interfatus senex Heros Echenemus.
 Qui certe Phaeceum uirorum maximus natus erat:
 O amici, non scilicet nobis prae opinionem et a scopo
 Loquitur regina prudens sed obedite,
 Alcinoos autem ex ipso sequetur opusque, distumque.
 Hunc autem rursus Alcinoos excipit dixitque:
 V 6

Τοῦτο μὲν ἔγωγε δὴ ἔστω ἔπος, ἄλλεν ἔγωγε
Ζωὸς φαιήκεοσι φιληρήτμοισιν ἀνάσσει.

Ξεῖν ὅ γ' ἢ τλήτω, μάλα ᾤ νόστιο χαλίζων,
Εμπις οὐδ' ὄπι μείναι * ἐς αὖριον, εἰσέκε πᾶσαν
Δωπίνω τελέσω. πομπή δ' ἀνδρεοσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστ' ἔμοι. τῆ γὰρ κράτ' ἔς ἐνὶ δήμῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλλίνοε κρεῖον, πάντων ἀειδείκατε λαῶν,
Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώροισ' αὐτόθι μίμνεν,
Πομπήν τ' ὄτρυνώοιτε, καὶ ἄλλα δῶρα δίδοιτε,
Καὶ κατὰ βουλομένω, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
Πλειοτέρη σὺ χειρὶ φίλῳ ἐς πατρίδ' ἰκιάσθαι
Καὶ κ' αἰδοιότερόν καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἶναι
Πᾶσιν, ὅσοι μ' ἰθάκῃ δεῖδοίατο νοσήσαντα.

Τὸν δ' αὖτ' ἀλλίνοσ' ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ὦ Ὀδυσσεύ, τὸ μὲν ἔτι σ' εἴσκομεν εἰσορόωντες
Ἠφροσῆα τ' ἔμεν καὶ ὄπι κλοπῆν, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκει γαῖα μέλαινα πολυαστερίας ἀνδράποισι,
Ψάλλεα τ' ἀρπύωντας ὄθεν κέ τις εἰδὲ ἰδοίτω.
Σοὶ δ' * ἐνὶ μὲν μορφῇ ἐπέων, ἐνὶ ἧ φρένας εἰδλαίῃ
Μῦθον δ' ὡς ὅ, τ' αἰδοῖς ὄπισσάμενως κατέλεξαι,
Πάντων τ' ἀργείων σέο τ' αὐτῆ κήδεα λυγρῆ.
Ἄλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπέ καὶ ἀπρεκλῆϊς κατέλεξον,
Εἴ πινας ἀνηθῆων ἐτέρων ἴδες, οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο, καὶ αὐτὸ πότμον ἐπέσπον.
Νῦξ δ' ἦδ' ἄρα μάλα μακρῆ, ἀδέσφατόν γ' ἔδ' ἔπει ὄρη
Εὐθεῖν ἐν μεγάροισιν, σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα,
Καὶ κεν ἔς ἢ ὧ δῖαν ἀνασχοίμεν, ὅτε μοι σὺ
Ἰθάκῃς ἐν μεγάροισιν τὰ σά κήδεα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλλίνοε κρεῖον, πάντων ἀειδείκατε λαῶν,
Ἦρη μὲν πόλεων μῦθων, ὄρη ἧ καὶ ὕπνου.
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμενά γε λιλαίεσθαι, ἐκ ἀν' ἔγωγε
Ἰέτων σοι φρονέοιμι καὶ οἰκτρότερόν ἄλλ' ἀγορεύσω
Κήδ' ἔμψ' ἐτέρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο
Οἳ πρώτων μὲν ἔπεξέφυγον συνόεσσαν αὐτίκω,
Ἐν νόσφ' δ' ἀπὸ λρητῆ χακῆς ἰότητι γυμνακός·

Hoc enim sic erit sermo, si modo ego
 Viuis Phaeacibus nauigandi peritus imperabo.
 Hospes autem sustineat tamen si reditus indigus est,
 Permaneat igitur expectare in crastinum, donec totum
 Munus perficiam, deductio autem Viris cura erit
 Omnibus, potissimum. a. mihi: huius. n. imperium est in populo.

Huic respondens alloquutus est prudens Vlysses,
 Alcinoë rex omnium gloriosissime populorum,
 Si me etiam in annum iusseritis hic manere,
 Deductionemq; apparaueritis & splendida dona dederitis.
 Profecto illud malle, & sane stilius esset
 Pleniori cum manu charam ad patriam peruenire.
 Et magis honorandus & charior Viris essem
 Omnibus, quotquot me in Ithacam viderint reuersam.

Hunc rursus Alcinoüs alloquutus est dixitq;
 O Vlysses ideo ne utiquam te comparamus aspicientes,
 Impostoremq; esse & furem perinde ut multos
 Pascit terra nigra trones homines
 Mendacia concinnantes, unde quis est non intelligere potest.
 Tibi inest forma verborum mentesq; bona,
 Historiam veru' et musicus ex ordine recensuisti
 Omnium Græcorum, tuisq; ipsius dolores tristes.
 Sed age mihi hoc dic & vere enarra,
 Si quosdam eximiorum sociorum vidisti, qui te ipsum
 Ad Ilium simul consequuti sunt, & illic fatum nacti sunt,
 Nox hac valde longa, immensa neq; tempus est
 Dormire in adibus tu autem mihi dic mira opera,
 Sed ad auroram diuinam sustinerem, quando mihi tu
 Velles domi tuæ tuos dolores dicere.

Hunc autem excipiens alloquutus est prudens Vlysses:
 Alcinoë rex omnium gloriosissime populorum,
 Tempus quidem multa loquendi tempus & dormiendi,
 Si adhuc audire & trique cupis, non sane ego
 Hac tibi abnegato, & miserabiliora alia dicere
 Dolores meorum sociorum, qui iam post ea perierunt,
 Qui Troianorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
 In reditu perierunt consilio mala summa.

Vlysses Al
 nou allogru

Αὐτὴρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπασκέδαο' ἄλλυδις ἄλλη
 Ἀγνὴ περσεφόνεια ζωαικῶν θηλυτεράων,
 Ἥλθε δ' ὅπῃ ψυχὴ ἀγαμέμνονοσ' ἀτρεΐδαο,
 Ἀχρυμένη· περὶ δὲ ἄλλαι ἀγνηγῆραθ' ὄσασαι ἄμ' αὐτῆ
 Οἶκω ἐν αἰζίδοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

Ἐγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείν' ὅτ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν.
 Κλαῖε δὲ ὄγε λιγέως, θαλερόν χ' ἰδάκρυον εἴβων,
 Πιπταῖς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων.

Ἀλλ' ἔγάρ οἱ ἐτ' ἕως ἴσ' ἐμπέδος, ἐδέ τι κίχης
 Οἴη ὡς παρ' ὅσ' ἔσκεν ἐνὶ γυαμπῶισι μέλαροσ'.

Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,

Καί μιν φωνήσας ἔπτα πῆρόεντα προσήυδων,

Ἀτρεΐδη κύδισε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,

Τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε ταηηλαγὰσ' ἑταῖοιο;

Ἡέ σέ γ' ἐν νῆεσσι ποσειδάων ἐδάμασεν,

Ορσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτ' ἐμῷ;

Ἡέ σ' ἀνάφοιτο ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ὅπῃ χέρσου,

Βοῦς περὶ ταμνόμενον, ἠδ' οἶων πάσα χαλὰ

Ἡέ περὶ πύλιος μαγέμενον, ἠέ ζωαικῶν;

Ὡς ἐφάμην. ὁ δέ μ' ἀντικ' ἀμειβόμενον ὡς προσέειπε,

Διοχθῆες λαρπάσθῃ πολυμήχαν' ὀδυσαδί,

Οὐτ' ἐμὲ γ' ἐν νῆεσσι ποσειδάων ἐδάμασεν,

Ορσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτ' ἐμῷ,

Οὐτέτ' ἀνάφοιτο ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ὅπῃ χέρσου.

Ἀλλὰ μοι αἰγιδος θανάτον τε μόρον τε,

Ἐκ τοσῶν ἄλομένη ἀλόχοιο, οἶκόνδε χαλέσασε,

Δειπνίσασε, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ὅπῃ φάττη.

Ὡς θάνον θανάτω οἰκτίσῃ. περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι

Νωλεμέως κτείνοντο, σύς ῥ' ὡς ἀργιάδοντες,

Οἷρά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο

Ἡ γάμοι, ἠ ἑράοι, ἠ εἰλαπῆνη τε θαλίη.

Ἡ δὲ μὲν πολλῶν ἀνδρῶν φόνον ἀντεβάλλησας

Μηνάξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·

Ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,

Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα στραπέζας τε πηλοπούσας

Κεῖμ' ἐνὶ μεγάρωι δάπεδον δὲ ἄπειαι αἵματι θῶαν.

Οἴκτροτάτιω δ' ἤκουσα ὅπα παριάμοιο θυγατρὸς

Κασσάνδρῃσιν

Ceterum postquam animas quidem dispersit huc atq; illuc
 Castra Proserpina mulierum seminarum,
 Superuenit anima Agamemnonis Atridae
 Tristis: circum alia congregabantur quacunq; simul eo
 Domo in Aegisthi perierunt & fatum contraxerunt:
 Agnouit statim ille postquam bibit sanguinem nigrum,
 Fleuit autem ille Vehementer floridas lacrymas distillans,
 Extendens ad me manus porrigere cupidus,
 Sed non amplius ei aderat Vis firma, neq; illa potentia
 Qualis utique antea erat in mobilibus membris,
 Illum quidem ego fleui & cidi, misertusq; sum in animo
 Et ipsum compellans Verba alata dixi:

Atride rex Virorum Agamemnon,
 Quodnam te fatum domuit aspera mortis?
 An te in nauibus Neptunus domuit,
 Sciens fauorum Ventorum immensos flatus?
 An te iniqui Viri laeserunt in terra
 Boves occidentem atq; ouium pulchras greget,
 An pro Vrbe pignantem atque facinoris?

Sic locutus, ille autē me statim excipiens alloquutus est:
 Inchyte Laertiade, multiscie Ulysses,
 Neque me intra naues Neptunus edomuit
 Excitato infestorum Ventorum magno flatu,
 Neque me hostiles Viri laeserunt in continente:
 Sed mihi Aegisthus structa morteq; fatoq;
 Occidit cum perniciosa vxore domum Vocatum.
 Conuiuio exceptum: quemadmodū quis occidit bonū ad pra-
 Sic perij miserabilissima morte, circum alij socij (sepe,
 Seuē cruciabantur, quemadmodum fuer albis dentibus,
 Qui quidem in locupletis Viri multum potentis,
 Aut nuptijs aut collatio conuiuio aut dapibus festis.
 Sanē quidem multorum Virorum cadibus interfusisti,
 Separatim interfectorum, & in forti pugna,
 Sed profectō illa potissimum cōspicatus ingemuisse animo,
 Ut circa crateres mensasq; plena:
 Eccebanus in adibus: pauimentū a totū sanguine maduit.
 Maxissimam audiuī Vocem Priami filia,

Cassandra,

Agamēnon
 vmbra suā
 exitium Vē
 si refert.

Κασαφθῆρες, τὴν κτείνε κλυταμνήστη δολομήτην
 Ἀμφ' ἐμοί· ἀντάρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἰείρων,
 Βάλλον ὑποθνήσκων πρὶ φασγάνῳ. ἦ δὲ κυνῶπις
 Νοσφίσαιτ', ἔδδ' μοι ἔτλη ἰόντι φρὸ εἰς αἶδμα
 Χρῆσ' κατ' ὀφθαλμὸς ἐλέειν, σὺν τε σόμ' ἐρείσαι.
 Ως ἔκ αἰνότερον καὶ κωύτερον ἄλλο γυναικός,
 Ἡ τις δὴ τοιαῦτα μὲ' φρεσὶν ἔργα βάλῃται,
 Οἶον δὴ καὶ κείνη ἐμήσαιτο ἔργον αἰεκέες,
 Κκρεῖδ' αὖ τεύξασα πόσει φόνον. ἦ τι ἔφλω γε
 Λαπαίσι θεοπαίδεσσιν ἰδὲ δ' ἰδὲ δ' ἐστὶν ἐμοῖσιν
 Οἶνα δ' ἐλάσσειται· ἦ δὲ ἔξοχα λύγρ' εἰδῆσα,
 Ἡ τε κατ' αἴθρῃς ἔχενε καὶ ἐσομένησιν ὀπίσσω
 Θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' ἄφρατος ἔστιν.

Ὡς ἔφατ'. ἀντάρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος φρὸ στείπειν,
 Ὡς πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον ἀτρέφ' ἀφροπαζέει
 Ἐκπάγλωσ ἠχθηρε γυναικείας διὰ βελίας,
 Ἐξ ἀρχῆς, ἐλένης μὲν ἀπωλόμην· εἴνεκα πολλοί·
 Σοὶ δ' κλυταμνήστη δόλον ἤρτυε πηλόδ' ἔοντι.

Ὡς ἐφάμην. ὁ δὲ μὲ' ἀντίκ' ἀμειβόμενος φρὸ στείπειν
 Τῶν δ' ἄν μὴ ποτε καὶ σὺ γυναικί φρὸ ἦπι (ἔϊ),
 Μῆ δ' οἱ μῦθον ἀπαντα πφασκέμεν ὄν κ' ἐδ' εἰδῆς,
 Ἀλλὰ τὸ μὲν φάδω, τὸ δ' ἔκ κ' κεκρυμμένον (ἔϊ).
 Ἀλλ' ἔ σὶ γ' ὄδυσσεύ φόν' ἔοσεται ἐκ τε γυναικός.
 Λίλυ γὰρ πινυτή τε καὶ εὐ φρεσὶ μῆδεα οἶδε
 Κῆρη ἰκαεῖοιο πείφρων πινελόπεια.
 Ἡ μὲν μιν νόμωσιν γε νέλιω κατελείπομεν ἡμεῖς,
 Ἐρχόμενοι πόλεμινδε· πάϊς δὲ οἱ λυδὸν μαζῶ
 Νῆπι, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἰζει ἀειθμῶ,
 Ολβιος· ἦ γὰρ τὸν γε πατρὸς οἶμ' ὄλεται ἑλθῶν,
 Καὶ κείν' πατέρα φρὸσπύξεται ἦ θέρμης ἐστίν·
 Ἡ δ' ἐμὴ ἔδδ' φρὸ ἔϊ ἐνι πληθύνωσιν ἀκοιπῆς
 Ὀφθαλμοῖσιν ἔασσιν· πάρος δὲ με πῖθνε καὶ αὐτόν.
 Ἀλλο δὲ τοι ἔρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλῃσθε σῆσι,
 Κρύβδω μὴδ' ἀναφανδὰ φίλιω ἐς πατρίδα γαῖαν
 Νῆα καποχόμεναι· ἐπεὶ ἔκ' ἐπιπρὸ γυναιξίν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατὰ λείξον,
 Εἴπου ἐπιζῶοντος ἀκούετε πεισδὸς ἐμῶν.

*Cassandra, quam occidit Clytemnestra dolosa
 Propè me: caterùm ego à terra manus sublata
 Iactabam moribundus in gladium: illa. a. impudentissimè
 Secessit, neq; mihi soluit eunti ad Plutonis
 Manibus oculos concludere, atq; os componere.
 Vt non grauius & improbius aliud muliere,
 Quacunq; quidem huiusmodi mente facinora induxerit,
 Quale certè & illa patrauit facinus indignissimum,
 Primario struella marito cadem, & itiq; putabam
 Gratium liberis atq; mancipijs atq; ancillis meis
 Domum venturum. illa. & xcs perniciosissimas edoet.
 Quæq; turpitudinem aspersit etiam venturis in postcrura
 Mollibus feminis etiam illi quæ benefica erit.*

*Sic dixit, caterùm ego ipsum excipiens allocutus sum.
 Eheu quam genus Atrei altitonans Iupiter
 Vehementer odit feminea propter consilia.*

*Ab initio Helena quidem gratia perierunt plures,
 Tibi Verò Clytemnestra dolum struxit procul absenti.*

*Sic dicebam, ille autem me protinus excipiens alloquutus:
 Ideoq; nunc nunquam etiam tu uxori benignior sis,*

Neq; illi sermonez omnes reuela quas bene noueris:

Sed alia quidem dic. partim celatum sit,

Sed non tibi Ulysses exitium erit ex uxore.

Valde enim prudens & bene mente consilia fect,

Filia Keary prudens Penelope.

Profectò ipsam nuptiam nouam relinquimus nos,

Abeuntes in bellum filius autem illi erat ad mammillam

Infans, qui alcubi nunc in Virorum sedet numero

Beati: certe enim cum pater charus uiderit tibi uenerit,

Et ille patrem alloquetur, ita & fas est,

Illam autem me a laud filio me saturari uxor

Oculis permisit, prius enim me occidit, & ipsam.

Aliud autem tibi dicam, tu autem in mente reconde,

Clam non autem palam charam in patriam terram

Nautem dirige, quoniã nondum fidendum est faminis.

Sed ape mihi dic. & uera narra,

An fert assis adhuc uiuentem auduisti filium meum,

Cassandra
des.

Clytemnest
scuitia.

Cōtra uxore

Uxori non to
merè creden
dam.

Ἡ που ἐν ὄρχομενῶ, ἢ ἐν πύλῳ ἡμαθόεντι,

Ἡ που παρ' μενελάῳ ἐνὶ σπέρτῃ δῖρῃ.

Οὐ γὰρ πῶ τέθνηκεν ὅπῃ χθονὶ δῖο ὄρέσης.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπε

Ἀγρείδη, τί με τοῦτα διείρεαι; εἰδέ τε οἶδαι.

Ζώει ὃ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ συζηροῖσιν

Ἔσαμεν ἀγνύμενοι, θαλάρδον κτ' ἄκρυ χέοντες.

Ἥλθε δ' ὅπῃ ψυχὴ πηληιάδεω ἀχιλλῆο,

Καὶ πιπροκλήο, καὶ ἀμύμονος ἀνπλόχοιο,

Αἴαντος δ', ὃς αἰετος ἐλυ εἶδος τε δέμας τε

Τῶν ἄλλων θανατῶν μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.

Ἐγνω δ' ψυχὴ με ποδώκεο αἰακίδαο,

Καὶ ῥ' ὄλοφυρομένη ἔπεα πῆρόεντα προσηύδα,

Διοχρῦες λαὸ πάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσαῖ,

Σχετλίης πῆπ' ἔπ' μείζον ἐνὶ φρεσὶ μήσειαι ἔργον;

Πῶς ἔτλης αἰδόςδε χατελθέμεν, ἐνθά τε νεκροὶ

Ἀφραδέες ναίοισι, βροτῆς εἶδωλα χαμόντων;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπε

Ὡ ἀχιλλεῦ πηλίο, τίς μὲν φέρτατ' ἀχιλλῶν;

Ἥλθον τειρεσίαι κτ' ἔχέο, εἴπινα βελιώ

Εἶποι, ὅπως ἰθάκῃ ἐς πηλοπόδαςαν ἰκοίμεν,

Οὐ γὰρ πῶ χθονὶ ἤλθον ἀχιλλείδος, εἰδέ πῶ ἀμῆς

Γῆς ἐπέβην, ὅμ' ἀνὲν ἔχω κακὰ σέιο δὲ ἀχιλλεῦ

Οὐτις ἀνὴρ προσπαροῖδε μακάρτατος, ἔτ' ἄρ' ὀπίσσω.

Πεῖν μιν γὰρ σε ζῶν ἐπίομαν ἴσα θεοῖσιν

Ἀργεῖοι, γόν' αὐτὲ μῆγα κρατέεις νεκίεσσιν,

Ἐνθάδ' ἑὼν τῶ μῆτι θανατῶν ἀκαχίζεις ἀχιλλεῦ.

Ὡς ἔφάμεν. ὁ δὲ μ' ἀντίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε

Μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, σάιδιμ' ὀδυσαῖ.

Βυλοίμεν κ' ἑπαύρος ἑὼν θητεύμεν ἄλλω

Ἄνδρῳ παρ' ἀκλήρω, ὃ μὴ βίσιος πολὺς εἴη,

Ἡ πᾶσι νεκίεσσι χαταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

Ἀλλ' ἄγε μοι τὸ παιδὸς ἀγαυῆ μῦθον ἐνίσπει,

Ἡ ἔπειτ' ἐς πόλεμον πρῶτος ἔμμεναι. ἢ ἔχρ' ἑκί;

Εἰπέ δὲ μοι πηλίο ἀμύμονος εἴ τι πέπυσται,

Ἡ ἔτ' ἔχει πηλῶ πολέσι μὲν μωρηιδόεσσι,

*Siue in Orchomeno aut in Pylo arenosa,
An alicubi apud Menelaum in Sparta lata?
Nondum enim mortuus est in terra diuus Orestes.*

*Sic ait, ceterum ego ipsum excipiens alloquutus sum:
Atride, quid me hæc interrogas? neq; enim scio
Vivatne ille an mortuus sit: malum autem incerta loqui.
Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
Stabamus tristati tenellas lacrymas profundentes.
Superuenit autem anima Pelidis Achilles,
Et Patrocli, & eximij Antilochi,*

*Aiacisq; qui optimus erat formaq; corporeq;
Aliorum Græcorum post irreprehensibilem Achillem.
Agnuit autem me anima velocis AEacida,
Et lugens verba alata dixit:*

*Generose Laertiade multiscie Vlysses,
Infelix, quid adhuc maius in mente cogitasti facinus?
Quo pacto audes ad inferos venire, sibi mortuus
Temerarij habitant hominum simulachra mortuorum?*

*Sic ait, ceterum ego ipsum excipiens alloquutus sum:
Achilles, Pelei filii, excellentissime Græcorum,
Veni Tiresia propter & sum, si quod consilium
Diceret, quo pacto Ithacam ad asperam peruenero,
Nec dum propè veni in Achatam, necdum nostram
Terram conscendi, sed semper malum habeo: te, & Achilles
Nullum vir maiorum beator, neq; posterior.
Antea, n. te & iuam honorabamus æqualem dijs
Græci, nunc rursus late imperas mortuus:*

*Hic cum sis adeo neutsquam mortuus tristeris Achilles,
Sic dicebam, ille autem me protinus excipiens alloq; est:
Ne sane mihi mortem commemores inelyte Vlysses,
Vellem sane rusticus esse, & mercede seruire alij
Viro inopi, cui nec & cultus sufficiens esset,
Quam omnibus mortuis & a defunctis imperare.
Sed age mihi de filio tuo generoso rem enarra.*

*An pergit ad bellum propugnator esse an non?
Dic etiam mihi de Peleo eximio si quid audieris,
An adhuc tenet honorem multos apud Myrmidonas,*

Achillis ani
ma Vlyssi lo
quitur,

Ἡ μιν ἀπμάζουσι ἀν' ἑλλάδα τε φθίλωτες
 Οὐνεκά μιν χ^τ γῆρας ἔχει χείρας τε πόδας τε.
 Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠΐσιοι,
 Τοῖσ' ἔων οἶός ποτ' ἐνὶ τροίῃ ἀρεΐη
 Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμυῶν ἀρξείοισιν.

Εἰ τοῖσ' δ' ἔλθοιμι μίνυδά περ ἐς πατέρσ' ἰδῶ,
 Τῶ κε τέω ζύξαιμι μὲνσ' καὶ γῆρας ἀπάποις,
 Οἱ κείνον βιάωνται, ἔεργουσί τ' ὑπὸ τριῆς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον

Ἡ τοι μὲν πληῆσ' ἀμύμονος ἔπι πέπυσμα·

Αὐτὰρ τοι παιδὸς γε νεοπτολέμοιο φίλοιο

Πᾶσαι ἀληθείην μυθήσομαι, ὡς μα κελδέεις.

Αὐτὸς γὰρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ὅπῃ νηὸς εἴσοις

Ἡγαρον ἐκ σκύρου μετ' ἐδκνήμιδας ἀγκυάς·

Ἡ τοι ὅτ' ἐμοὶ πόλιν τροίην φραζοίμεθα βυλαῖς,

Λαίη φρῶτις ἐβαλε, καὶ ἤχ' ἠμάρτανε μύθων·

¹ Νέστωρ τ' ἀντίθεσ' καὶ ἐγὼ ² νεικάσκομεν οἶσθ.

Αὐτὰρ ὅτ' ἐμοὶ πόλιν τροίην μύθοισι μὲν ἀγαίοις,

³ Οὐ ποτε εἰς πληθύν μένεν ἀνδρῶν, ἢ δ' ἐν ἀμίλῳ.

Ἀλλὰ πολὺ προσθέεσκε, τὸ ὄν μὲνσ' ἔδενε εἰκόν·

Πολλοὺς δ' ἀνδρας ἐπέφνεν ἐν αἰνῇ δνίστητι.

Πάντας δ' ἤκ' ἀν' ἐγὼ μυθήσομαι ἔδ' ὀνομήνω,

Οσοῦν λαὸν ἐπέφνεν ἀμυῶν ἀρξείοισιν.

Ἀλλ' οἴη τὸν τηλοφίδην κατενήρατο χαλκῷ

Ἡρῶ δ' ὀρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐτύρωι

Κήτειοι κτείνοντο, γυααίων εἶνεκα δῶρων.

Κεῖνον δ' ἠ κάλλιστον ἴδον μὲν μίμνονα δῖον.

Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν ὄν καμ' ἐπειὸς

Ἀρξείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ὅπῃ πᾶντ' ἐτέταλτο,

Ἡ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόζον, ἢ δ' ὅπῃ θείναι·

Ἐνθ' ἄλλοι θναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες

Δάκρυά τ' ἀμόργουντο, πρέμεν δ' ὑπὸ γῆρα ἐγᾶσον.

Κεῖνον δ' ἔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

Οὐτ' ἀχθέουσα γέσα κάλλιμον, ἔτε παρειαῶν

Δάκρυ' ὀμορξάμενον, ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἰκίτευν

Ἰσπόθεν ⁴ ἐξίμεναλ ἔϊφασ' δ' ἐπεμοίστο κάπλιω,

Καὶ δῶρον χαλκοβαφεῖς καχὰ δὲ στρώσοι κροαίνα.

γ. Νέστωρ

ἐντ. 2 γ. νεο-

εἰσκομεν

γ. Οὐπέ

στ ἰς

γ. ἐξίμεναλ

Αμ

An ipsum despiciunt per Thessaliam Phthiamq;
 Eo quod ipsum sentum occupat manibusq; pedibusq;
 Non enim ego Sitor sub splendore Solis
 Talis, qualis olim in Troia late
 Trucidabam exercitum optimum pugnans pro Gracis.
 Si talis venirem vel paululum in patris domum,
 Sanè alicubi ostenderem robur & manus inaccessas.
 Qui illum iniuria afficiunt detruduntq; ab honore.
 Sic ait, ceterum ego ipsum excipiens allocutus sum:
 Profecto quidem de Peleo inculpato nihil audivi,
 Sed tibi de filio & itaq; Neoptolemo charo
 Omnem veritatem dicam perinde & iubés:
 Ipse enim illum ego cana in naui equali,
 Duxi ex insula Scyro ad armatos Gracos.
 Profecto, quando circa urbem Troiam iniremus consilia,
 Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione,
 Nestorq; eximius & ego contendebarus soti.
 Ceterum quoties circa urbem Troianorum decerneremus Gracos.
 Nunquam in multitudine manebat virorum neq; in turba,
 Sed longe praecurrerat suo robore nulli cedens.
 Multos autem viros trucidavit in gravi pugna:
 Omnes vero non ego eloqui possem, neq; nominare,
 Quantum exercitum occidit defendens Gracos.
 Sed & Telephidom interfecit ferro.
 Heroa Eurypylum, multi autem circa eum sodales
 Ceteri trucidabantur mulierum propter dona.
 Illum sane pulcherrimum Sidi post Memnona diuinum.
 Ceterum cum in equum conscendimus quem fabricavit Epheus,
 Gracorum optimates, commissa mihi erant omnia,
 Sive aperire densas insidias, sive concludere.
 Hic alij Gracorum duces, atq; consiliarij,
 Lacrymas abstergebant, subirentebat membra cuiuscumq;
 Illum autem nunquam profusus ego Sidi oculis,
 Neq; pallefcentem corpore pulchro, neq; a maxillis
 Lacrymam abstergentem, ille mihi multum supplicabat
 Ab equo exire gladij autem quatebat capulum,
 Et hastiam gravatam, ac, mala autem Troianis cogitabat.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πειράμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπῶν,
 Μοῖραν καὶ γέρας ἔδδλὸν ἔχων ὅπῃ νηὸς ἐβαινεῖν
 Ἀσκηθῆς, ἔτ' ἄρ' βεβλημένῳ ὄξει χαλκῷ,
 Οὐτ' ἀποχεδῖλω ἔτασμένῳ· οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται ἐν πολέμῳ, ὅπῃ μῆξ δέ τε μαίνεται ἄρης.

κατὰ σφο-
 δόν. γ. Γ η-
 σιώνη

Ως ἐφάμην. Ψυχὴ δὲ ποδώκεῳ αἰακίδαο
 Φοίτα μακρὰ βιβῶσα * κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 Γηθοσυνῆ ὁ οἱ ἦν ἔφλω ἀειδείκετον ἔϊ).

Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκρῶν κατὰ τεθνεώτων
 Ἔστασαν ἀχρῦμεναι, εἶροντο ἢ κῆδ' ἔκασι.
 Οἷη δ' αἶαντῳ Ψυχὴ τελαμωνιάδαο
 Νόσοιν ἀφεςήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης.
 Τῷ μιν ἐγὼ νίκησα δίχαζόμενῳ παρθενίῳ
 Τάχρυσιν ἀμφ' ἀχιλῆῳ· ἔδνηκε ἢ πότνια μήτηρ·
 Παιῖδες ἢ τρώων δίχασαι καὶ πηληιάδῳ.
 Ως δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῆδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
 Τοίῳ γδ' κεφαλῶν ἔνεκ' αὐτῆν γαῖα κατέχευε,
 Αἴαντ', ὅς περ μὲν εἶδες, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο
 Τῶν ἄλλων δαυαῶν, μετ' ἀμύμονα πηλείωνα·
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι παρρησύνων μελιχίοισιν,
 Αἴαντ' ἢ τελαμῶν ὁ ἀμύμονος, ἐκ ἄρ' ἔμαλλες
 Οὐδέ θνητῶν λήσιδι μὲμοι χόλου εἵνεκα τευχῶν
 Οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀργείοισιν.
 Τοῖῳ γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σῆο δ' ἀχαιοὶ
 Ἴσον ἀχιλῆῳ κεφαλῆ πηληιάδαο.

φθινόμαυνοι

Αχρῦμεθα * οδμημένοιο διαμσφές. ἐδέ τις ἄλλ. ὁ
 Λίπῳ, ἀλλὰ ζῶς δαυαῶν στρατὸν αἰχμητῶν
 Ἐκ τάγματος ἤχθηρε· τίν δ' ὅπῃ μοῖραν ἔδνηκεν.

Ἀλλ' ἄγε δειρὸ ἀναξ, ἴν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
 Ημέτερον· δάμασον δὲ μὲν ὁ καὶ ἀγνώστῳ θυμῶν

Ως ἐφάμην. ὁ δὲ μὲν ἔδδν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
 Ψυχὰς εἰς ἔρεβῳ νεκρῶν κατὰ τεθνεώτων.
 Ἐνθα χ' ὁμῶς παρρησίῃ κεχολωμένῳ ἢ κεν ἐγὼ τίς,
 Ἀλλὰ μοι ἠΐθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατὰ τεθνεώτων.
 Ἐνθ' ἠτοι μίνοια ἴδδν διὸς ἀγλαδὸν ἦν,
 Χρῦστον σκῆπτρον ἔχορτα, θεμιστεύοντα νεχέεσσι.

ὁμῶς

Sed quando cerè Priami urbem depopulauimus celsam,
Portionem & munus eximium habens, nanem conscendit
Incolumis, neq; laesus acuto saculo,
Neq; cominus vulneratus & sapius
Fit in bello: permixtum namq; sauis Mars.

Sic dicebam, anima autem pedibus celeris AEacida
Abibat magnificè incedens per herbosum pratium
Latitia, quod eius dixissem filium inelytum esse.
Alia vero anima mortuorum defunctorum
Stabant tristes, narrabant autem pœnas & naua q̄q;
Sola autem Atacis anima Telamonida,
Longe absidebat, irata propter victoriam
Qua ipsum ego & iudicio-experiens apud naues,
Pro anima Achillis proposuit autem & veneranda mater,
Filij autem Troianorum iudicauerunt & Pallas Minerva.
Ftina sanè non debuissim & incere huiusmodi in certamine:
Tale enim caput ob ista terra occupauit
Atacem, qui eximius quidem forma, etiam rebus gestis fuit
Aliorum Græcorum post irreprehensibilem Achillem.
Illum quidem ego verbis alloquebar mollibus:
Atax fili Telamonis irreprehensibilis, nonnè debuisti,
Vel mortuis remittere iram ob arma
Perniciosa qua perniciem dî fecerunt Græcis.
Talus enim ipsis turris perijt, propter te autem Græci
Non minus Achilles capite Pelida,
Tristis amur desecit: penitus, neq; quispiam alius
In culpa est: sed Iupiter Græcorum exercitum sortium,
Horrendum odit, tibi autem fatum imposuit.

Sed age, huc veni, rex, & verbum & orationem audias
Nostram: dona autem robur & generosum animum.

Sic dixi, ille a. mibi nihil respondit, sbat autem ad alias
Animas ad Erebum mortuorum defunctorum.
Tum nihilominus allocutus essem iratus cerè ego ipsum,
Sed mihi maluit animus in precordijs charis
Aliorum animas & idere defunctorum.

Ibi tuos Minos & di Iouis splendidum filium,
Aureum sceptrum gestantem leges ferentem mortuis

Vlysses ad A-
iacis vmbra
verba facit.

Minos.

Ημῖνον· οἳ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἶροντο ἄνακτος,
 Ημῖνοι ἔσαότες τε κατ' Ἐρυπυλὸς αἰδὸς δῶ.
 Τὸν δὲ μέτ', αἰείωνα πηλώειον εἰσενόησα.
 Θῆρας ὁμοῖ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
 Χρυσὸν ἔχων ῥόπαλον παγχαλκίον, αἶεν ἀαγός.
 Καὶ πτυὸν εἶδον γαίης ἐρικυδέος ὕδον,
 Κείμενον ἐν θαπέδῳ, ὃ δ' ἐπ' ἐννεὰ κείτο πέλεθρα.
 Γυῖπε δὲ μιν ἐκάτερθε παρημένωι ἠπαρῆκερον,
 Δέρτρου ἔστω δυνόντες, ὃ δ' ἐκ ἀπαμύνετο χερσὶ.
 Λητῶ γὰρ ἤλκησε Διὸς κυδρῶν πασχοίτην
 Πυθῶδ' ἐρχομένωι διὰ καλλιχόρου πανοπῆος.
 Καὶ μὲν ταύταλον εἰσεῖδον χαλὸν ἄλλγε ἔχοντα,
 Ἐσαότ' ἐν λίμνῃ, ἢ ἢ παρσέπλαζε ἡμεῖσι.
 Στεροτὸ ἢ διψῶν, πίνειν δ' ἐκ εἶχεν ἐλίεθρ,
 Οασάκι γὰρ κῆλει ὁ γέρον πίνειν μενεαίνων,
 Τοσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχθέν· ἀμφὶ ἢ ποσσὶ
 Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, κατὰ ζυῖασκε ἢ δαίμων.
 Δένδρεα δ' ὑψιπέτιλα κατὰ κρηῖθεν χεῖς καρπὸν,
 Ουχχαί, καὶ ροιαί, καὶ μυθῆαι ἀγλαόκαρποι,
 Συχαί τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
 Τῶν ὀπὸτ' ἰδυῖσαι ὁ γέρον ὀπί χερσὶ μάσσαδαι,
 Τὰς δ' ἀνεμῶ ρίπασκε ποτὶ νέφεα σκρόντα.
 Καὶ μὲν σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλλγε ἔχοντα,
 Λαῶν βασιλῶντα πηλώειον ἀμφοτέρησιν.
 Ητοι ὁ μὲν, σκηειπόμενος χερσὶν τε ποσσὶν τε,
 Λαῶν ἀνω εἴθεσκε ποτὶ λόφον· ὅμ' ὅτε μέλλοι
 Λακρον ὑψὲρ βαλλεῖν, τὸτ' ἀποσφρέλασκε * κραταῖς
 Αὐτῆ, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λαῶς ἀναιδής·
 Αὐτῆρ ὄγ' ἀψ ὄσασκε πτωινόμενος· χτὶ δ' ἰδρῶα
 Ἐρρέσκον ἐκ μελέων, κονίη δ' ὅμ' κρατὸς ὄρωρει.
 Τὸν ἢ μέτ', εἰσενόησα βίωυ ἠρακλεείω,
 Εἰδωλον αὐτὸς ἢ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τέρπειτα ἐν θαλίῃ, καὶ ἔχει καλλιόσφυρον ἠβλω,
 Παιῖδα Διὸς μεγαλόιο καὶ ἠρης χρυσοπιδίλα.
 Ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων λυῖ, οἰωνῶν ὄσ,
 Πάρτισσ' ἀπυζομένων. ὃ δ' ἔξρεμῆν ἑυκτῆ ἰοικαῖς,

- Sedentem: alij Verò circa ipsum causas dicebant regem.
 Sedentes statuti per latam Plutonis domum.
 Post hunc autem Orionem ingentem animaduerti
 Feras simul venantem per floridum pratum,
 Quas ipse acciderat in desertis montibus,
 Manibus habens clauam totam ferream semper infractam.
 Et Tityum Sidis terra gloriosa filium
 Prostratum in pavemento hic a nouem iacebat iugera.
 Vultures autem ipsum stringens assistentes secur fodiebant,
 Rostrum intromittentes, ille a non abigebat manibus,
 Latona enim traxit per Sidem Iouis gloriosa amicum
 Ad Pytho euntem per amicum Panopeum.
 Et ipsum Tantalum Sidis graues dolores patientem,
 Stantem in lacu, hic allucebat ad mentum.
 Cupiebat autem sitiens potum autem non poterat capere.
 Quare enim inclinabat senex bibere cupiens,
 Toties aqua peribat absorpta, circa autem pedes
 Terra nigra apparebat, crescere autem faciebant numen.
 Arborea procerà a capite fundebant fructum
 Pyri, mali, punica, & alij mali dulcem fructum,
 Ficusq; dulces & olea virescens.
 Quos recta pergeret senex manibus decerpere,
 Has ventus propellebat in nubes obscuras.
 Et ipsum Sisyphum aspexi immensos dolores patientem,
 Lapidem nesciente ingentem strag; manu.
 Profecto ille inmixtus manibusq; pedibusq;
 Lapide sursum pellebat ad cacumen, sed quando propè erat
 Summitatem superaturus, tunc deficiebat fortis Sidis.
 Rursus deinde ad solam voluebatur lapis immanis,
 Ceteram ille rursus pellebat intensus: sudor autem
 Demanabat ex membris, puluis autem ex capite oriebatur.
 Post hunc Sidis Sidem Herculanam
 Idolum, ipse Verò apud immortales deos
 Oblitatur in conuuijs, & habet pulchris-talis Hebem,
 Filiam Iouis magnanimi, & Iunonis aureis-sandalis.
 Circa ipsam clamor moriturum erat instar alitum,
 Vndiq; susipientium, ille Verò obscura nocti similis.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 ας τῆς ἐμήρου ὀδυσσεύς.

ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ τῶν ἐξ ἄλλου χρομένω ἅντ' ἐπαύοντο
 πρὸς κίρκῳ καὶ ὡς πὰς σφῆνας παρὶ πώλοισι, καὶ πὰς
 πωλαγκτῆς πίστεος, σκύλλῳ τε καὶ χάρυβδι καὶ τῶν τῆς αὐ-
 τῆ νεὸς καὶ πῶν ἐταίρων ἀπώλειαν, ἀνελόντων πνῶς τῶν ἡλίο-
 βοῶν καὶ ὡς μόν' ἐπι ξύλου πρὸς καλυψῶν διεσώθη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
 Μὲν ῥα ψοφία.

Μὴ σερβίῳσ' ἔχθρ' ὀλαγκτῆς τ', ἰδὶ βοῦς ἀελλίου.

ΑΥΤΑΡ ἔπει ποταμῶν λίπεν ὄρον ὠκεανοῖο
 Νηὺς, ἀπὸ δ' ἴκατο κῦμα θαλάσσης ἄρυ-
 πόροιο
 Νῆσον ἐς αἰαλίῳ, ὅθι τ' ἦσθε πειρηθεῖς
 Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσὶ καὶ ἀντολαὶ ἠγυῖοι.

ἦσθε τ' αἰ-
 ν.

Νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευσάν ἐν ψαμάθοισιν,
 Ἐκ δ' καὶ αὐτὸν βῆμεν ὅθι ῥηγῶνι θαλάσσης.
 Ἐνθα δ' ἀποβείξαντες ἐμείναμεν ἠὲ δῖαν.
 Ἡμεῖ δ' ἠειρήνεια φάη ῥοδοδάκτυλ' Ἥως,
 Δὴ τίτ' ἐγὼν ἐτάροις περὶ εἰς εἰς δώματ' κίρκης
 Οἰσόμενα νεκρὸν ἐλπίνορα τεθνηῶτα.
 Φιτρὸς δ' αἶψα ταμιῶντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ περὶ χ' ἀκτῶν
 Θάπτομεν ἀχρῦμενοι, θαλερὸν κ' ἰδάμεν χέοντες.
 Αὐτὰρ ἔπει νεκρὸς τ' ἐγὼ καὶ τεύχεα νεκρὸς,
 Τύμβον χεύαντες, καὶ ὅππ' ἔσθλ' ἐρύσαντες,
 Πύξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ δῖηρες ἐρετμόν.
 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἔχασα δειπόμεν, ὅθ' ἄρα κίρκῳ
 Ἐξ αἰδέω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὄχα
 Ἥλθ' ἐν πτωαμῆνι ἄμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῆ
 Σίτον καὶ χρέα πολλὰ, καὶ αἶδοπα οἶνον ἐρυθρόν.
 Ἡ δ' ἐν μέσῳ γῆσα μεθύσα δῖα θεάων,
 Σχέτλιοι, οἱ ζῶντες ὑπ' ἡλθετε δῶμ' αἶδαο,
 Δισσομένεες, ὅτε τ' ἄλλοι ἀπαξ ἐπιόκησ' ἀνδρωποῖ.
 Ἀλλ' ἄγε τ' ἐδίετε βρώμεν καὶ πίνετε οἶνον
 Αὐτὶ πωπημέλιοι ἄμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι

Πλάσιον

ODYSSEAE HOMERI, AVT XII.
compositionis argumentum.

NARRAT ab inferis factum sibi reditum ad Circen, & quomodo Sirenas praeternavigavit, & errantes petras Scyllamq; & Charybdim, & fluxus navis, & sociorum exitium qui occiderant quosdam solis boues, & vt solus in lingno ad Calypso seruatus fuerat.

ODYSSEAE HOMERI XII. COM-
positio.

M, Sirenes complectitur petras atque boues.

MASTERVM postquam fluvij reliquit fluen-
tum Oceani,

Navis abiit ad fluctus maris latissimi,
In sicula ad Aëeam, ubi aurora mane genita,
Domesticum & chori sunt, & Solis ortus.

Navem quidem huc digressi subdiximus in arenam.
Nos ipsi autem egressi sumus ad litus maris,
Hic dormientes expectamus auroram diuinam.

Quando autem mane genita apparuit rosis-digitis aurora,
Certe ego socios praemisit ad domum Circes,
Efferre mortuum Elpenorem defunctum.

Arboribus vero statim incisis summum prominebat litus,
Sepelivimus tristes copiosas lacrymas fundentes.
Ceterum postquam cadauer combustum est & arma mortui
Busto aggesto & de super cippo erecto,

Fiximus in summo sepulchro sabrefactum venum.
Nos quidem singula administravimus: at non Circen
Ab inferis regressi latuimus, sed valde celeriter

Venit festinabunda, simul autem ancilla ferebant cum ipsa
Panem & carnes multas, & nigrum vinum,
Hac in medio stans alloquebatur diua dearum:

Miseri qui viventes subijstis domum Plutonis,
Sed mortui, cum alij semel duntaxat moriantur homines.
Sed agite edite cibum, & bibite vinum

Hic tota die simul autem aurora illycescente

Reditus ab
feris ad Cir

Elpenor tu
mulatur.

Circe prae
dit futura p
ricula.

Πλάσσειδ'· αὐτὰρ ἐγὼ δειξάω ὁδόν, ἣ δὲ ἔχουσα
 Σημανέω, ἵνα μὴ τι χακοῖρα φῆ ἀλεγεινῆ
 Ἡ ἀλὸς ἦ ὅπῃ γῆς ἀλγῆσθετε πῆμα παθόντες.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπιπέειθετο θυμὸς ἀγλῶν.

Ὡς τότε μὲν πρῶτον ἦμῶρ ἐς ἥλιον καταδύματα
 Ἡμεῖς δα δαινύμενοι κρῖα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἦδύ.
 Ἡμὸς δ' ἥλιον κατέδυ καὶ ὅπῃ κνέφας ἦλθον,
 Οἱ μὲν κοιμήσαντο περὶ φρυμνήσια νηὸς·
 Ἡ δέ με χεῖρὸς ἐλύσα φίλων ὑπονόσφιν ἐταύρων,
 Εἴσετέ, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἔξορῆενεν ἔκαστα.

Αὐτὰρ ἐγὼ τῆ παῖτα κτ' ἠμῖραν κατέλεξα.
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσσηύδα πύτνια κίρκη,
 Ταῦτα μὲν ἔγω πάντα πεποιείρανται· σὺ δ' ἀκούσον.
 Ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δὲ σὺ καὶ θεὸς αὐτός.

Σειρῶνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἰ ρά τε παῖτας
 Ἀνδρώποισι θέλροισιν, * ὅ, πῃ σφέας εἰσαφίκηται.

Ὅστις αἰδρήν * πηλάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
 Σειρῶνων, τὸ δ' ἔπ γῆν καὶ νῆπια τέκνα
 Οἴκαδ' ἐνοσήσαντι παρίσαντι, κὶ δὲ γαίνονται.

Ἀλλὰ τε σειρῶνας λιγυρῆ θέλροισιν αἰοιδῆ,
 Ἡμεῖαι ἐν λειμῶνι, πολὺς δ' ἀμ' ὀσεόφιν θῆς
 Ἀνδρῶν πυθνομένων, πρὶ δὲ ρινοὶ μινύθοισιν.

Ἀλλὰ * παρὲξ ἐλάαν· ὅπῃ δ' ἕατ' ἀλεῖλαι ἐταύρων,
 Κηρὸν δὲ νῆσος μελιθεῖα, μή τις ἀκούσῃ

Τῶν ἄλλων· ἀπὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἰκ' ἐθέληδα,
 Δησαύτων σ' ἐν νηὶ θοῆ χεῖράς τε πόδας τε

Ὀρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ· ἐν δ' αὐτῆ πείρατ' ἀνήφθω·
 Ὀφρά κα περπόμενθ' ὅπ' * ἀκούης σειρῶνοι.

Αἰ δὲ κα λίσσῃαι ἐτάροις, λῦσά τε κηλῶνης,
 Οἱ δὲ σ' ἐνὶ πλεόνεσι τὸτ' ἐν δεσμῶσι δεόντων.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς γὰ * παρὲξ ἐλάσων ἐταύροις,
 Ἐνθά τοι ἔκ' ἔτ' ἐπειτα διλιεκέως ἀγορεύσω

Ὅσποτέρη δὴ τοι ὁδὸς ἔασεται, ἀγὰ καὶ αὐτὸς
 Θημῶν βελδῶν, ἐρέω δὲ τοι ἀμφοτέρωθεν.

Ἐνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπιρρεφεῖς, περὶ δ' αὐτὰς
 Κῦμα μέγα ροχθεῖ κυανώπιδος ἀμφοτρίτης.

Πλαγκτὰς δὴ τῆ τὰς γὰ θεῶν μάχης καλέοισι.

*Navigabitis: ceterum ego monstrabo viam atq; singula
Significabo, ne quo pacto vestris malis consilijs acerbis,
Aut in mare, aut in terra doleatis cladem passi.*

Sic ait, nobis a. statim persuadebatur animus generosus.

*Sic enim quidem tota die ad solem occidentem
Sedebamus epulantes carnes immensas & dulce Vinum.
Quando autem sol occidit, & crepusculum aduenit,
Illi quidem dormierunt apud rudentes navis.
Illa autem me manu prehensens delictis à socijs,
Locavitq; & accubuit, & interrogavit singula.*

Ceterum ego illi omnia recensui,

*Tum certè me verbis alloquebatur Generanda Circe:
Hac quidem sic omnia sunt tentata, tu autem audi
Vt tibi ego dicam, in memoriam reducat etiam Deus ipse.
Ad Sirenas quidem primum pervenies: qua sane omnes
Homines demulcent, quicumq; apud eas pervenerint,
Quicumq; imprudentia appulerit & sonitum audierit
Sirenum, huic nevitquam Sxor & infantes liberos
Domum reuersi ast aut neq; latantur.*

*Sed Sirenes stridula demulcent cantilena,
Desidentes in prato ingens circum ex ossibus acervus
Virorum putrefactorum conditq; cutes putrescunt.
Sed præternavigato, in super aures obtura sociorum
Ceram lixans sua, autem ne quisquam audiat
Alicorum: ceterum ipse audi quidem siquidem voles,
Ligent te in nauis veloci manusq; pedesq;.*

*Erectum ad malum, ex eo autem funes alligentur,
Vt magna voluptate vocem audias Sirenum.
Quod si res, auctis socios, solvereq; iusseris,
Illi te pluribus vinculis alligent.*

*Ceterum postquam has præternavigarunt socij,
Tum tibi haud ego desinceps fusius commemorabo,
Vt tibi Sca erit: sed tu ipse
Animo considera, dicam autem tibi Strunq;
Ibi quidem petra excelsa, ad eas autem
Fluctus ingens resonat carulei maris.
Vagas profectas eas dij beate vocant.*

Cyanea saxa.

Τῆ μὲν τ' ἔδδ' ποπιτὰ παφέρχεται, ἔδδ' πέλεια
 Τρήρωνας, ταί τ' ἀμβροσίω δὴ πατρὶ φέροισιν,
 Ἀλλά τε καὶ ἤν' αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρῃ,
 Ἀλλ' ἄλλω ἐνίησι πατῆρ' ἐναρίθμιον ἔϊ).
 Τῆ δ' ἔπω τις νῆες φύγῃ ἀνδρῶν ὑπὲς ἰκνηται,
 Ἀλλά δ' ὅμοι πῖνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωνῆ
 Κύμα δ' ἄλως φορέοισι πυρός τ' ὀλοοῖα θυέλλαι.
 Οἷν δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρ' ὅ νῆς
 Ἀργῶ πασιμέλκω παρ' αἰήταο πλέουσι.
 Καὶ νύ κε τίω ἐν δ' αἶκα βάλειν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 Ἄλλ' ἦρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν ἰώσων.
 Οἱ δ' ὄσω σκόπελοι, ὁ μὲν ἔρανδον ἄρω ἰκαθεὶ
 Οξείη κορυφῆ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
 Κυανέη, τὸ μὲν ἔποτ' ἔραει, ἔδδ' ποτ' αἰθρη
 Κείνη ἔχει κορυφῶν, ἔτ' ἐν θέρει ἔτ' ἐν ὀπώρῃ.
 Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνῆρ, ἢ κατὰ βαίης,
 Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρες γε εἴκοσι καὶ πόδες ἦεν.
 Πέσση γὰρ λῖς ὅτι πειξέσῃ εἰκῆα.
 Μέσσω δ' ἐν σκοπέλω ἐσὶ σπέτ' ἠεροειδὲς
 Πρὸς ζόφον εἰς ἔρεβ' ὅ τετραμμένον. ἢ σφ' ἀν' ὀμῶν
 Νῆα παρὰ γλαφυρῶν ἰθύνετε φαίδιμ' ὀδυσσεύ.
 Οὐδέ κεν οἰ νηὸς γλαφυρῆς αἰζῆι' ὅ ἀνῆρ
 Τόξω οἰσεύσασε κοίλον σπέτ' * εἰσφίκοιτο.
 Ἐνθα δ' ἐνὶ σκύλλῃ ναίει δεινὸν λελακῆα.
 Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
 Γίνεται, αὐτὴ δ' αὐτὴ πέλωρ χακός. ἔδδ' κε πῆς μιν
 Γηθησίην ἰδῶν, ἔδδ' εἰ θεὸς ἀντιπάσεν.
 Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυὸ δέχα καί τεσ ἀφροί
 Ἐξ δέ τε οἱ δερὰ πειμύκαες, ἐν δὲ ἐκῆσῃ
 Σμερδαλέῃ κεφαλή, ἐν δ' ἐπίσσοιχοι ὀδόντες
 Πυκνοὶ καὶ θαμνῆες, πλείοι μέλαν' ὅ θινά τσοι.
 Μέσση μὲν τε χ' ἄσπειοις κοίλοιο δέδυκεν.
 Ἐξο δ' * ἐξίσει κεφαλῆς δεινοῖο βερέδδρου.
 Αὐτῆ δ' ἰχθυῖα σκόπελον * πειμαιμῶσσι
 Δὴ εἰνῆς τε κυῖας τε, καὶ εἰ ποδὶ μείζον' ἔλησθ
 Κῆτος, ἀμυεῖα βόσκει ἀγῆσον' ὅ ἀμοιπέτη.
 Τῆ δ' * ἔπω ποτε ναῦται ἀκῆιοι ἀχρόωνται

εἰσφίκοι-
σται.

εἰς ἰχθ
πείματ
αἰωσα

εἰπώποτε

Παρθ

Hac neq; volucres prateruolant, neq; columba
 Timida, qua ambrosiam Iouis patri ferunt,
 Verum aliquid carum semper adimit leuis petra,
 Sed aliam summittit pater. Ut in numerum sufficiatur.
 Hac nondum vlla nauis effugit virorū, quacumq; accesserit,
 Sed pariter tabulas nauium, & corpora virorum
 F. nēlus maris aufert ignisq; perniciosi procella
 Sola ipsa vtiq; prateruolant mare sulcans nauis
 Argo omnibus cura ab Aëta nauigant.
 Et fortasse hanc hinc celeriter iecisset magnas ad petras,
 Sed Iuno praterire fecit, quoniam charus erat Iason
 Hi vero duo scopuli, hic quidem altum cælum attingit
 Acuto vertice nubes autem ipsum circumdat
 Obscura: illud quidem nunq; recedit, neq; in qua serenitas
 Illius occupat verticem, neq; in astate, neq; autumno.
 Neq; ascendere poterit mortalis vir, neq; descendere,
 Neq; si illi manus vtiq; viginti & pedes essent.
 Petra enim lauis est circumpolita a similibus.
 Medio autem in scopulo est spelunca obscura,
 Versus occasum ad Erebum conuersa, qua nos quidem
 Nauem ad cauam diripetis eximie Vlysses,
 Neq; ex nauis caua iuuenis vir
 Arca iaculatus, ad cauam speluncam perueniat.
 Hic autem Scylla inhabitat grauitate vociferans,
 Huius profecto vox quidem quantae catuli leonis
 Fit ipsa autem monstrum ingens, neq; quisquam ipsam
 Latabitur conspicatus, neq; si deus obviam ventret.
 Huius vtiq; pedes sunt duodecim omnes sceler,
 Sex autem toti illi colla praelonga, in singulis autem
 Horrendum caput inerat, oblongi autem dentes,
 Densi & frequentes pleni nigrae mortis.
 Medio quidem per speluncam cauam immergitur.
 Foras autem porrigit capita grauis barathri:
 Illic autem piscatur scopulum circumlustrans
 Delphinasq; canesq; & sicubi maiores capere posses
 Cetum qua infinita est gemebunda Amphitrite
 Hac nondum inquam nauis illi se gloriari possunt

Scylla à Cir
describitur

Παρφυζέειν σὺν νηϊ. φέρεϊ δέ τε κρατὶ ἐκείσῳ
 Φῶτ' ἔξαρπάξασα νεὼς κυανοπαρώροιο.
 Τὸν δ' ἕτερον σκοπέλον χθιμαλώτερον ὄψει ὀδυσαμένη,
 Πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοΐσεύσειας.

Τῷ δ' ἐν εἰνεός ὄσι μίγξας φύλλοισι τεθιγαίως·
 Τῷ δ' ὑπο δῖα χάρυβδις ἀναρροῖδεϊ μέλαν ὕδωρ.
 Τεῖς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναρροῖβδεϊ
 Δεινόν. μὴ σὺ γε κείδι * πύχρσι ὅτε ροῖε δήσοιεν.

Οὐ γὰρ κεν ρύσαιτό σ' ἕσθ' ἐκ κακοῦ ἔδ' ἐνοσίχθων.
 Ἀλλὰ μάλα σκύλλης σκοπέλω πεπλημένῳ, ὦκα
 Νῆα * παφεξέλααν ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ὄσι
 Εξέταροις ἐν νηϊ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντα.

Ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενῳ προσέειπεν.
 Εἰ δ' ἄγε δή μοι τότο θεᾶ νημερτές ἐνίσασε,
 Εἴπως τίω ὀλοῦν μὲν ὑπεκπεσφύροισι χάρυβδι,
 Τίω δέ κ' ἀμυαίμην ὅτε μοι σίνοιτο γ' ἐταίροις.

Ὡς ἔφάμην. ἢ δ' ἀντίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
 Σχέτλις, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε
 Καὶ πόνθ' ἔδ' ἐθεύσιν ὑπεΐξεαι ἀθανάτοισιν;
 Ἡ δέ τοι ἠΐθνητή, ἄη' ἀθάνατον κακόν ὄσι,

Δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγχιον, ἢ ὅ μαχητόν.
 Οὐδέ τις ἐς' ἀλλή φυζέειν κάρτισον ἀπ' αὐτ'·
 Ἦν γὰρ διθυοῦντα, κορυωτόμενῳ παρὰ πέτρῃ,
 Δείδω μὴ σ' ἔξαιπτε ἐφορμηθεύσα * κίχρησι

Τόσῃσιν κεφαλῆσι, τόσοις σ' ἐκ φῶταί ἐληται.
 Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν ὃ κραταῖν
 Μητέρα τ' σκύλλης, ἢ μιν τέλει πῆμα βροτοῖσιν·
 Ἡ μιν ἐπειτ' ὑποπαύσει * ἐς ὕστερον ὀρμηθῆναι.

Θεινακίμω δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι, ἐνθα ὃ πολλὰ
 Βόσκοντ' ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἐπὶ βωῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἴων πάσσα χαλὰ,
 Πεντήκοντα δ' ἔχασαι γόνθ' δ' ἐζίνεται αὐτῶν·

Οὐδέ ποτε φθινύσοισιν· θεᾶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶν
 Νύμφαι ἐϋπλόχαμοι, φάειδουσά τε λαμπρῆτι
 Ἄς τέκεν ἠελίω ὑπερίονι δῖα νέαιρα.
 Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκῆσά τε πότνια μήτηρ

Θεινακίμω ἐς νῆσον ἀπήκισε πηλόδι ναίειν,

Præternavigasse cum naue, aufert enim singula capita,
Virum abripiens ex naue rubricata.

Alterum verò scopulum humiliorem videbit Vlysses
Propè ad inuicem, & sanè iacula attingeres.

In hoc caprificus est ingens, folijs florens,
Sub hoc diua Charybdis absorbet nigram aquam.
Ter enim eructat quotidie, ter verò absorbet
Horrendè, ne tu utiq; illuc venias, quando absorbet.

Non enim te liberarit ex illo malo neq; Neptunus.
Sed valde Scylla scopulo adnauigans celeriter
Nauem præter adige, quoniam longè satius est
Sex socios in nauis desiderare, quam simul omnes.

Sic ait, ceterum ego ipsam excipiens alloquutus sum:
Age verò mihi dic dea & verò enarra.

Si quo pacto perniciosam quidem effugerem Charybdis,
Illam verò solcis carcum mihi læserit socios.

Sic dicebam, illa statim respondit diua de arum:
Infelix adhuc tibi bellica opera cura sunt

Et labor, necdum dÿs cedere sis immortalibus?

Illa sane non mortalis, sed immortale malum est.

Græuè, difficileq; & immane, neq; expugnabile.

Neq; illa est virtus effugere que possit ab illa.

Si enim properaueris, armis instructus ad peram

Vereor ne te denuo impetu facto consequatur

Tot capitibus, tot verò viros abripiat.

Sed valde celeriter præternaviga, voca autem Crataim

Matrem ipsius Scylla, quæ ipsam peperit cladem hominibus

Quæ ipsam deinde compescet, deinceps ne irruat.

Thrinaciam autem ad insulam peruenies: hic a multa

Pascuntur solis boues, & pinguis pecora,

Septem bouum armenta, tot ouium pulchri greges,

Quinquaginta verò singula: propagatio non est ipsarum

Neq; unquam moriuntur, dea verò pastores sunt

Nympha pulchricoma, Phætuşaq;, Lampetieq;.

Quæ peperit Soli supra-tanti diua Nœera.

Hæc quidem te educavitq;, peperitq;, ventranda mater

Thrinaciam ad insulam relegauit te procul habitantem

Μήλα φουλασμέναι πατρώια καὶ ἔλικας βοῦδας
 Τὰς εἰ μὴν κ' ἀπυῖας ἑάαι, νόστου τε μέδουαι
 Ἡ τ' ἀνέτ' εἰς ἰθάκην κακὰ φθό πάροντες ἰκοῖσθε
 Εἰ δέ γε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον.
 Νῆε τε καὶ ἑτάροις. αὐτὸς δ' εἰπὲρ κεν ἀλύξεις,
 Οὐδὲ κακῶς νεῖσαι, ὄλεσας ἀποπαίτας ἑτάροις.

Ὡς ἔφατ' αὐτίκα ἢ χυσέθρον ἔηλυθεν ἠώς.
 Ἡ μὲν ἀπειτ' ἀνά νῆσον ἀπέσιγε δῖα θεάων.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὅππῃ νῆα κίων, ὅππῃ κεν ἑτάροις
 Αὐτὸς τ' ἀμβάινειν ἀνά τε φρυγνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ὅππῃ κληῖσι κέδιζον.
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι, πολὺ μὲν ἄρα τύπον ἐραλμοῖς.

Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεῶς κωκυφόροισι
 Ἰκμενον ἔρον ἰεὶ πλησίον, ἑστῶν ἑτάροισι
 Κίρκη δ' ἐπὶ ἄχος, δεινὴ θεῶς ἀνδύεσσι.
 Αὐτίκα δ' ὅπλα ἔκαστα πονησάμενοι κτ' νῆα
 Ἡμῖνα, πλῆθ' ἀνεμῶς τε κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
 Δηπίτ' ἐγὼν ἑτάροισι μετ' ἡδύων ἀγχιμένῃ κῆρῃ

ὦ φίλοι, ἔγὼ ζεῖν ἔνα ἰδμεναι ἠδὲ δῶ οἴοις
 Θέσφαθ' ἄ μοι κίρκη μὲν θήσατο δῖα θεάων.
 Ἀλλ' ἐρέαι μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἦ καὶ θάναμεν.
 Ἡ κεν ἀλλὰ ἄμενοι θάνατον καὶ κῆρσ' αὖρομεν.
 Σειρῶων μὲν σφῶτον ἀνάγει θεσπεσιῶων
 Φθόγγον ἀλλὰ αἰψ' καὶ λειμῶν ἀνθιμῶντα.
 Οἶον ἐμ' ἰωῖται ὅτ' ἀκουέμεν, ἀλλὰ με δεσμοῖ
 Δίωσι' ἐν ἀργαλέῃ. (ὄφρ' ἐμπεδὸν αὐτίθι μίμνω)

Ὀρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ, καὶ δ' αὐτὴ πείρατ' ἀνήφθω.
 Αἰ δέ κε λίγασμαι ὑμέας, λῦσά τε κελ' ἄω,
 Τιμῆς ἢ πλεόνεσι τίτ' ἐν δεσμοῖσι πίεζεν.
 Ἡ τοι ἐγὼ τὰ ἔκαστα λέγων ἑτάροισι πῶσασχον.
 Τόσασθ' ἢ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς ἀεργῆς
 Νῆσον σειρῶοισιν, ἐπιεργὴ γὰρ ὄφρ' ἀπόμην.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνεμῶς μὲν ἐπαύσατο, ἢ ἢ γαλιῶν
 Ἐπλετο ἰλιμῆν, κοίμῃσθ' ἢ κύματα δούμων.
 Ἀνεάντες δ' ἑταροὶ νεδὲ ἰστία μηρύσαντο,
 Καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλον, οἱ δ' ἐπ' ἐρατμῇ
 Ἐζόμενοι, λῶκμενον ὕδωρ ἕξῃς ἐλάττην.

ἀδύεσσι.

κ. ἴσων.

ἀπὸ

Ad ontes custodiendas paternas, & incuruas boues,
Eas siquidem illesas permittas, reditusq; curam gerat,
Sane adhuc in lithacam, mala licet pasci venietis.

Sin autem leseris, tūm tibi predico mortem
Nauiq; & socijs: ipse vero si effugies,

Serò six redibis, amissis omnibus socijs.

Sic ait, statim. a. aurea fella aduenit aurora,
Illa quidem continuo per insulam digressa diua dearium.

Ceterum ego ad nauem digressus excitabam socios.

Et ipsi et ascenderent, atq; oram soluerent.

Illi statim ingressi sunt, & per transra federunt.

Ordine vero sedentes canum mare verberabant remis.

Nobis autem pone nauem nigra-prova

Secundum ventum immisit implentem vela fidū comitem

Circe pulchricoma grauis dea veneranda.

Continuo omnibus armis diligenter expeditis per nauem

Consedimus, hanc ventusq; gubernatorq; dirigebat.

Tūm ego socios alloquebar mæsto corde.

O amici non enim oportet unum scire, neq; duos solos

Vaticinia, qua mihi Circe predixit diua dearium,

Sed dicam ego, et iteramus, siue moriamur,

Siue euitato periculo mortem & fatum effugerimus,

Sirenium quidem primum iubet diuinarum

Vocem euitare & pratum floridam.

Solum me iubet audire sed me vinculo

Ligato in molesto, et firmiter illic maneam

Recta in malo, ex ipso funes alligentur.

Quod si orem vos, soluereq; iubeo,

Vos autem plurimum tum in vinculis constringite.

Equidem hac singula dicens socijs deiecerabam.

Interea autem celeriter venit nauis fabrefacta

Ad insulam Sirenium, urgebat enim ventus innoxius,

Statim desineps ventus quieuit, atq; tranquillitas

Erat cum venti silentio, sopiuit autem fluctus demon.

Asurgentes autem socij nauis vela complicarunt,

Et ea quidem in nauis caua collocarunt, illi. a. ad remos

Sedentes dealbabant aquam politis remis.

Ulysses socios
alloquitur.

Αὐτὰρ ἐγὼν κηροῖο μέγαν τροχὸν ὄξείῃ χαλκῷ
 Τυτῖθ' ἀδιατμήξας, χερσὶ σιβαρῆσι * πῆξεν.
 Αἶψα δ' ἰάνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴσος
 Ἡελίε τ' αὐγὴ ὑπεριόνισθε ἀνακτῶ.
 Εξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' ἕατα πᾶσιν ἄλειψαι.
 Οἱ δ' ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῖ χεῖράς τε πῆξας τε,
 Ορθὸν ἐν ἰσοπέδῃ, ὅκ' ἀπὸ πείρασ' * ἀνῆλθον.
 Αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπον ἐρείμοις.
 Ἄλλ' ὅτε πόσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοῆσας,
 Ρίμφα διώκοντες, τὰς δ' ἑλάθεν ὠκίαι αἰὲν ἠΐθε
 Ἐγγύθεν ὀδονυμένη λιγυρῶν δ' ἐνπιων ἀοιδῶν,
 Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολὺ αἶν' ὀδυσεθ', μέγα κῦμα ἀρχαῖον.
 Νῆα κατῆκοντες, ἵνα νωϊτέρω ὅπ' ἀκούσῃς.
 Οὐ γὰρ πῶ περ τῆδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
 Πεῖν γ' ἡμῶν μελίγηρυν ὑπὸ σωματῶν ὅπ' ἀκούσῃς
 Ἄλλ' ὅγε τερψάμενθ' νῆεται, καὶ πλείονα εἰδώς.
 Ἰδμεν γὰρ τοὶ παῖδ' ὅσ' ἐνὶ στροίῃ ὄρεϊν
 Ἀργεῖοι τρωῆς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν,
 Ἰδμεν δ' ὅσα γήθηται ὅπ' ἕλονι πουλυβοτείρῃ.
 Ὡς φάσαν, ἰεῖσθε ὅπα χάλλιμον ἀντάρ ἐμὸν κῆρ
 Ἥδε λ' ἀκούμεναι, λῦσαι τ' ἐκίλιδον ἐταίροις,
 Οφρύσι νόσάζων οἱ δ', ὡρεπεσόντες ἔρεσον.
 Αὐτίκα δ' ἀνσάντες σπειμήδης δερύλοχός τε
 Πλειόσι μ' ἐν δεσμοῖσι θεόν, μᾶλλον τε * πῆξεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασαν, ἔδ' ἐτ' ἔπειτα
 Φθογγῆς σιρῶν ἠκούομεν ἄδ' ἐτ' * ἀοιδῆς,
 Αἶψ' ὑπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ εἰρήρες ἐταῖροι,
 Ὀνσφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμὲ τ' ὅκ' δεσμοῖν * ἀνέλυσε
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τιμὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἀκουσα.
 Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἐπιπλῖ' ἔρετμά.
 Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα χεῖρ' ῥοοῖ * ἤχετο δ' αὐτῆ
 Νηὸς, ἐπεὶ ἐκεῖ ἔρετμά φρεσὶν ἔπειρετο.
 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὠτρυνον ἐταίροις
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν παρασάδον ἀνδρῶν ἕκαστον,
 Ὡς φίλοις γὰρ πῶ τι χεκῶν ἀδάμους εἰμίν.
 Οὐ μὲν δὴ τόδε μείζον * ἐπιχεκῶν, ἢ ὅτε κύκλωψ

Αἶψον.

ἐπιπλῖ.

Αὐτίκ' ἀ-
 πάντες
 πῆξεν.
 φθογγῆς
 κείδην.

ἀλύσειτο

ἤχετο

ἴπην

Εἶλον

Ceterum ego cere ingentem massam rotundam acuto ferro
 Feustum abscissum manibus validis premebam.
 Statim vero liquefiebat cera, nam urgebat magna & in
 Soluq; splendor super meantis regis.
 Ordine autem socij ad aures omnibus inunxi.
 Illi autem in naui me ligarunt, pariter manusq; pedesq;
 Erectum ad malum, ex eo autem funes alligarunt,
 Ipsi autem sedentes spumofum mare verberabant remis.
 Sed cum tantum aberamus quantum audiatur clamans,
 Celeriter penetrantes, illas non latuit velox naus
 Propè impulsæ, canoram modulabantur cantilenam.

Huc age profectus gloriose Vlysses ingens gloria Gracorum
 Nauem siste, sis nostram vocem audias,
 Non enim unquam aliquis huc præternavigauit naue nigra
 Priusquam nostram suauem ab ore vocem audiret,
 Sed hic delectatus abiit. Et plura doctus.
 Scimus enim tibi omnia quacunque in Troia lata
 Graci Troianiq; decorum soluntate passi.
 Scimus etiam quacunque fiunt in terra multipascua.

Sic dicebant edentes vocem dulcem, ceterum meum com
 Velunt audire, soluere iussis socios
 Cui innuens, illi autem annitentes remigabant:
 Statim surgentes Perimedes Eurylochusq;
 Plurimis me vinculis ligarunt maguq; premebar.
 Ceterum postquam illas præternavigauimus, neq; amplius
 Sonitum Sirenum au diebamus, neq; cantilenã: (deinde
 Continuo ceram dempserunt mei delicti socij.
 Quam illis auribus illiceram, meq; ex vinculis soluerunt,
 Sed quando iam insulam relinquebamus, statim deinde
 Fuum & ingentem fluctum vidi, & sonitum audiui.
 His sane perculsis, ex manibus exciderunt remi:
 Insonuerunt autem omnia per fluctum, sistebat autem illis
 Naus, quoniã non amplius remis acuminatos manib. urge-
 Ceterum ego per naue proficiscens excitabam socios (bant
 Blandis verbis propè astando viros singulos:

O amici, non enim sollo pacto malorum ignari sumus.
 Non equidem hoc nauis diceret malum, quam cum Cyclope,

Cantus Sin-
num.Exhortatio
Vlyssis ad so-
cios.

Είλει ἐπὶ ἀπῆι γλαφυρῶ κρατερῆφι βίηφι,
 Ἀλλὰ καὶ ἐνδὲν ἐμῇ ἀρετῇ, βυλῆ τε νόω τε
 Ἐκφύρομεν καὶ που τῶνδε μνήσεσθε οἶοι.
 Νῦν δ' ἄγεθ' οἷς ἐν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·
 Τιμῆς μὲν κόπῃσιν ἀλὸς ρηγμῖνα βαδείαν
 Τύπτετε, κληῖθεοσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι ζῆσε
 Δαίη τόνδε γ' ὀλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
 Σὺ δ' ἵ κυβρήϊθ' ὡδ' ὅπι τέλλομαι, (ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 Βαίλλω, ἐπει κνὸς γλαφυρῆς οἴηια νομήσε)
 Τότε μὲν χαπνοῦ καὶ κύματ' ὄκτοσ' ἔεργε
 Νῆα, σὺ δ' σκοπέλου ὅπι μαίρομαι, σὲ λάθῃσι
 Κεῖσ' ἔξορμήσουσα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάληδα.
 Ὡς ἐσ' ἀμίμωι δ' ὡχθ' ἐμοῖς ἐπέσοι πίποντο.
 Σκύλλῳ δ' ἠκέτ' ἐμυθεόμην, ἄσσηκτον ἀνίλω,
 Μή πως μοι δείσαντες ὑπελλήξειαν ἐταῖροι
 Εἰρεσῆς, ὀκτὸς δ' πυκάζοιαν σφέας ὀκτούς.
 Καὶ τότε δὲ κίρκης μὲν ἔσημοσῶν ἄλεγεινῆς
 Λανθανόμενω, ἐπεὶ ἤπι μ' ἀνάγει θυρήσεσθε.
 Αὐτὰρ ἐγὼ χαταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δούρε
 Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλών, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
 Πρώρης, ἐνδὲν γὰρ μιν ἐδέγμην παρῶντι φανείδαι
 Σκύλλῳ πεσε δαίλω, ἢ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 Οὐδέ τι ἀθρήσει δύναμιν ἔχεμον δέ μοι ὄσσε
 Πάντι παπταίνοντι παρὸς ἠεροειδέα πέτρῳ.
 Ἡμεῖς δ' ἐστρωπὸν ἀνεπλάρομεν γούωντες·
 Ἐνδὲν μὲν γὰρ σκύλλ' ἐτέρωθι δ' ἴτα χάρυβδιδε
 Δεινὸν ἀνεφύροισθε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ.
 Ἡπει ὅτ' ἐξ ἐμέσσιε, λάβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,
 Πᾶσ' ἀναμορμύρσεκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἄχρη
 Ἀχροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπῆεν.
 Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξετε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ,
 Πᾶσ' ἐν ποδῶν φαίεσκε κυκωμένη, ἀμεί δ' ἵπίσση
 Δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπὲρ δὲ ἵ γαῖα σάεσκε
 Ψάμμω κυάει. τοὺς δ' ἱ γλωρὸν δέσθ' ἵρει.
 Ἡμεῖς μὲν παρὸς πῶδ' ἰδομέν, δείσαντες ὀλεθρον,
 Τόφρα δέ μοι σκύλλη γλαφυρῆς ὄκτοσ' ἐταῖροις
 Ἐξέλαθ' οἱ χερσὶν τε βίηφί τε φέεστεροι ἦσαν.

Claudebat in spelunca caua forti ſci.
 Sed & hinc mea virtute conſilioq; prudentiaq;
 Effugimus, & nimirum horum meminiffe puto.
 Nunc agite, quemadmodum ego dixero, obediāmus omnes,
 Vos quidem remis maris fluctus profundos
 Verberate tranſtra inſidentes, ſiquidem Iupiter
 Dei & hanc moriem effugere & euitare.
 Tibi vero gubernator hoc præcipio, ſed in animo
 Reconde quoniam nauis caua gubernacula tenes:
 Hunc quidem ſummum & fluctum extra dirige
 Nauem, tu autem ſcopulum conſidera, ne te lateat
 Hinc impetu diſlapſa & in periculum non deducas.
 Sic dicebam, aliis celeriter meis verbis parebant.
 Scyllam autem non dicebam immedicabilem triſtitiam,
 Ne quo pacto timentes ceſſarent remis ſocij
 A remigando intra autem committerent ſeipſos.
 Et tam ſane Carces quidem triſtium mandatorum
 Oblitus, quoniam nuntiū am me iuſſit ex mari.
 Cæterum ego indutus ſplendida arma, & duabus haſtis
 Longis ad manus acceptis, ad ſuperiora nauis conſcendebam.
 Proſa, indecenter ipſam putabam præmiū apparere
 Scyllam petroſam, qua mihi ferebat damnum ſocijs.
 Nuſquam videre potui, laborabant autem mihi oculi
 Vndiq; circumſpiciens ad obſcuram petram.
 Nos quidem anguſtum locum tranſibamus lugentes,
 Ab altera parte Scylla, ex altera diua Charybdis
 Horrendum abſorbuit maris ſalſam aquam.
 Sed quando eximeret ſicut lebes in igne multo,
 Totā inſuper murabat contrubata, in altum, a. aſpergo
 Summi ſcopuli ſtringē, ruebat.
 Sed quando tractabat maris ſulſam aquam,
 Totā intus apparebat percita, circum autem petram
 Horrendum ſtronabat, infra autem terra apparebat
 Arena carulea, hos autem pallidus timor inuaſit.
 Nos quidē ad hanc oculos intendeſſamus timentes interitū.
 Interea autem mihi Scylla caua ex nauis ſocijs
 Sex abſtulit, qui manibusq; virtuteq; optimi erant,

Appropin-
 quat Scylla
 & Charybdi

Sex à Scylla
 ſocij deuoca-
 ti.

Σκαψάμεν Θ' εἰς νῆα Διὸς ἄμα καὶ μεθ' ἑταίροις,
 Ἥδη γὰρ ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑφ' ἑν
 Τύχῃσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δ' ὄφθ' ἔγροντο καλειῶτες
 Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον ἀγχιύμενοι κῆρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ὄπι' περβόλοι ἀλιεὺς περὶ μήκει ράβδω
 Ἰχθύσι τοῖς ἀλίχοισι δόλον κ' εἶδατα βάλλον,
 Ἐς πόντον περὶ ἡσι βοὸς κέρας ἀγχιύλοιο,
 Ἀσπαίροντα δ' ἐπειτα λαβῶν ἐρίψε δύραζα.
 Ὡς οἷγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο ποτὶ πέτρας·
 Αὐτὰ δ' εἰνὶ δύρασι κατήπε κακλήροντας,
 Χεῖρας ἐμοὶ ὄρ' ἔγοντας ἐν αἰνῇ θηϊοτήτι.
 Οἴκισον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
 Πάντων ὄσ' ἐμόγησα, πόροις ἀλὸς ἐξερεΐνων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύρομον, δεινὴν τε χάρυβδιν,
 Σκύλλην τ' αὐτὴν ἐπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον,
 Ἰκόμεθ' ἐνθάδ' ἔσαι χαλαί βοός ἀγχιύμενοι,
 Πολλὰ δ' ἴφια μῆλ' ὑπ' ἴριον ἠελίοιο.
 Δὴ τότε ἔγων ἐπὶ πόντῳ ἔων ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀυλιζομανάων,
 Οἴων τε βληχλῆ καὶ μοι ἔπος ἔμπεσι θυμῷ
 Μάρπ' ἄλαϊ θηβαίῃ κτερεσίῃσιν,
 Κίρκης τ' αἰαίνε, ἢ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλεν
 Νῆσον ἀλάαδα τ' ἐρψιμβρότην ἠήϊοιο,
 Δὴ τότε ἔγων ἑτάροισι μετηύδων ἀγχιύμεν' ἑκῆρ,
 Κέκλυτέ με μύθων χαρὰν ἄφ' ἄχροντες ἑταίροις
 Ὄφ' ὑμῖν εἶπω μαντήϊα κτερεσίῃσιν,
 Κίρκης τ' αἰαίνε, ἢ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλεν,
 Νῆσον ἀλάαδα τ' ἐρψιμβρότην ἠήϊοιο.
 Ἐρθε γὰρ αἰνότατον κακὸν ἐμμανεῖ ἀμμιν ἴφασκαν.
 Ἀλλὰ παρ' ἔτι νῆσον ἐλαύνετε νῆα μελαίναν.
 Ὡς ἐφάμεν τοῖσιν ὃ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 Αὐτίκα δ' ἀδύλοχος συγχεῶ μ' ἠμείβετο μύθῳ,
 Σχέτλι' εἰς ὄδυσσόν περὶ τοι μῖνος, κδέ τι γῆρα
 Κάμνησ' ἢ ῥά νυ σὸί γε σιδήρεα παῖτα τέτυκται,
 Ὄς ῥ' ἑτάροις χαμάτω ἀδνηκότες ἦδ' ἐκὶ ὑπὸ
 Οὐκ ἐάας γαίης ὀπιβήμεναι, ἐνθάδ' ἐκὼν αὐτὴ
 Νῆσόν ἐν ἀμφιρῦτῃ λαρὸν τετυκοίμαθα δόρυρον.

οἱ μοι μ.
 ἀ' ἐπίπλ.
 γρ. φα.
 βροῦ

φαίσιμ.
 βροῦ

Conspicatus in nauem velocem simulq; ad socios,
 Iam horum cognoui pedes & manus supernè
 In altum leuatorum, me autem compellabant Vocantes
 Nominatim, tunc postremò afflècti corde:
 Quemadmodum quoties in scopulo piscator longa & virga
 Piscibus ipsis minutis dolum per escam immittens
 In pontum demittit bouis cornu agrestis,
 Palpitantem autem deinde correptum foras projicit:
 Sic illi palpitantes tollebantur ad petras,
 Illic autem pro foribus depascebant Vociferantes,
 Manus mihi porrigentes in graui calamitate.
 Miserabile autem illuc meos & idi oculis.
 Omnia quæcumq; passus & ada maris perlustrans.
 Caterum postq; petras effugimus, horrendamq; Charybaida
 Scyllamq;, statim deinde dei ad eximiam insulam
 Peruenimus, ibi autem erant pulchra boues latæ-frontibus:
 Multa autem pinguis pecora super-mecæntis solis.
 Certè cum ego adhuc in mare essem in nauis nigra,
 Mugitum audiui bouum stabulantium,
 Ouiumq; balatum, & mihi sermo incidit animo
 Vatis cæci Thebani Tiresia,
 Circeiq; AËæa, quæ mihi valde sapè præcepit,
 Insulam euitare homines-olectantis Solis.
 Certè tum ego socios alloquebar mæsto corde:
 Audite meos sermones mala quantūuis passi saciq;
 Vt vobis dicam & arcenia Tiresia,
 Circeiq; AËæa, quæ mihi valde diligenter præcepit,
 Insulam effugere lucem hominibus-dantis Solis.
 Hinc enim præsentissimum malum fore nobis dicebat.
 Sed præter insulam pellite nauem nigram.
 Sic dicebam, illis autem confractum est amicum pectus.
 Statim autem Eurylochus molesto mihi respondit sermone:
 Infelix es ô Pliysès, abundat tibi robur, neq; nunq; membra
 Infatigaris: planè omnia tibi ferrea sunt.
 Qui socios defatigatos atq; etiam somno
 Non permittis terram conscendere, tibi rursus
 Insula in circumflua lautam parennis cœnam,

Thrinacia
insula Solis.

Eurylochus
indigneret
Vlyssi respon-
det.

Αλλ' αὖτως διὰ νύκτα βουὴ ἀλέληδται ἀνωγασ,
 Νήσου ἀποπλάγχθ' ἄντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
 Ἐκ νυκτῶν δ' ἀνεμοὶ χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν
 γίγονται, πῆκόν τις ἔσπεκφύροι αἰπιῶ ὀλεθρον,
 Ἦν πως ἔξ' ἀπίνης ἔλθῃ ἀνεμοιο βύελλα;
 Ἡ νότι, ἢ ζεφύροιο δυσαέθ' οἷ τε μάλισα
 Νῆα διαρραίοισι θεῶν ἀέκντι ἀνάκτων.

Αλλ' ἦτοι νῶν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπον δ' ὄπλισόμεθα θεῶν παρὰ νηὶ μένοντες.
 Ἡῶθεν δ' ἀναβαίντες ἐνήσομιν ἀρεῖ πόντων.

Ως ἔφατ' Ἐρύλοχος, ὅπῃ δ' ἦγον ἄλλοι ἑταῖροι.
 Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὅδ' ἡ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 Καί μιν θωνήσας ἔπεα πρῶθεντα πρὸς σπύδων,
 Ἐρύλοχ', ἢ μάλισα δὴ με βιάζεστε μοῦνον ἔόντα.

Αλλ' ἄγε νῶν μοι πάντες ὁμοῦσατε καρτερὸν ὄρκον.
 Εἰκέτ' ἢ ἐβουῶν ἀγέλευ, ἢ παῦ μὲν οἴσιν.
 Ἐβρωμεν, μήπου τις ἀταδάλισσι χαλῆσι
 Ἡ βουῶ ἢ ἐπιμήλον ἀποκτάνῃ, ἀλλὰ ἔκρηλοι
 Ἐδίετε βρώμεν τιῶ ἀθανάτη πόρε κίρκη.

Ως ἔφαμένω οἱ δ' αὐτίκ' ἀπόμνηνον ὡς ἐκέλευον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὁμοσάν τε τελέειψάν τε τὸν ὄρκον,
 Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ δερζῆα νῆα
 Ἀγχι ὕδατος γλυκεροῖς καὶ ἔξ' ἀπέβησαν ἑταῖροι
 Νηὸς ἔπειτα ἢ δόρπον ὀπισημένως τετύκοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' καὶ ἐδητύος ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Μνησάμενοι δ' ἠπειτα φίλοις ἔκλαμον ἑταῖροις,
 Οὐς ἔφαγε σκύλλη γλαφυρῆς ὀκνηδὸς ἔλθουσα.
 Κλαίοντες δὲ τοῖσιν ἐπίλυθε νῆδυμος ὕπιθ'.
 Ἡμὸς ἢ πείρα νυκτὸς ἔλυ, μὲ δ' ἄσρα βεβήκει,
 Ὄρσεν ὅπῃ ζαλιῶ ἀνεμον νεφεληγερέτα ζῶε
 Λαίλαπι δεσπεσίη, σιῶ ἢ νεφέεσσι χέλυψε
 Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον ὀρώρει δ' ἠερανόθεν νύξ.
 Ἡμὸς δ' ἠεργῆεια φάνη ροδὸδάκτυλα ἠώς.
 Νῆα μὲν ὠρμίσαμεν, κοίλον ἀπέθ' εἰσερύσαντες.
 Ἐνθα δ' ἔσαν νυμφέων χαλοὶ χοροὶ ἠδὲ θύοικοι.
 Καὶ τότε ἔχον ἀχρηῶν θεῶν ἑταῖροι, μὲ μῦθον ἔειπον,
 Ω φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ βουῶν βρώμεν τε πόσις τε

Sed temere per noctem celerem errare iubet
 Ab insula errabundos in obscuro ponto,
 Ex uentibus autem venti dissiiles, pernicies nauium
 Nascentur, quis vero effugeret suam mortem,
 Si forsassis repente ueniret uenti procella,
 Aut Notus, aut Zephyri Vehementer-spirantis, Et qui potis-
 Nauem diripiant, vel dijs regibus inuitis? simium
 Verum sane nunc quidem parcemus nocti nigrae,
 Cenamq; apparemus celerem apud nauem manentes,
 Mane autem conscensa nauis, intremus latum pontum.

Sic ait Eurylochus, comprobantur autem alij socij.
 Et tunc certe agnoscebã, quod certe mala machinaretur de-
 Et ipsam alloquutus, uerba solatilia dixi: (mon.
 Euryloche, profecto iam me cogitis solus cum sim.

Sed age nunc mihi amicus iurate sanctum iuramentum:
 Siquide aliquid siue bouis armentum, aut magnũ gregem
 Inueniamus, ne forsassis inpenita mala (ouium
 Aut nauem aut etiam pecudem occidas, sed quieti
 Conedite cibum quem immortalis praeiussit Circe.

Sic dicebam, illi autem protinus iurauerunt ut iussi.
 Porro postquam iurauerunt perferuntq; iussus audiam,
 Appulimus in portu cauo benefactam nauem,
 Propè aquam dulcem, Et exierunt socij
 E nauis, deinceps autem cenam scite appararunt.
 Caeterum postquam potus Et cibi cupiditatem ademerunt,
 Recordati sero deinde tharos fleuerunt socios,
 Quos deuouauerat Scylla caua ex nauis arreptos.
 Flentibus autem his aduenit dulcis somnus.

Quando autem tertia pars noctis erat, Et astra inclinariũt
 Inmisit Vehementer sortem uentium nubium congregator
 Turbine ingenti: nubibus autem cooperuit (Iupiter
 Terram simul Et pontum ingruit autem de caelo nox.
 Quando a mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Nauem quidẽ subduximus in cauam speluncã intro tractã
 Hic autem erant Nympharum pulchri loci atq; sedilia,
 Et tum ego concione coacta sermonem dixi.

O amice, in nauis quidem celeri cibusq; potusq;

Vlysses Eurylochus respondet.

Vlysses monet ut gregibus Solis abstineant.

Est:

Ἔστιν, τῶνδε βοῶν ἀπαχόμεθα, μὴ τι κᾶτωμαν.
 Δεινὸς γὰρ θεοῦ αἶθε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἡελίος, ὅς παῖτ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 Ως ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπέθειτο θυμὸς ἀγλήωρ.
 Μῦθα δ' ἅπαντ' ἀλληκτος αἴη νότος, ἠδὲ τις ἄλλος
 Γίνετ' ἐπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ εὐρός τε νότος τε.
 Οἱ δέ, ἕως μὲν σίτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλασόμενοι βιότοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἦμα πάντα,
 Καὶ δὴ ἀχέλω ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
 Ἰγθὸς ὄρνιθᾶς τε φίλας, ὅ,τι γῆρας ἴκοιτο,
 Ἰναμπόοις ἀδίκισροισιν ἕτερε δ' ἰασέερα λιμὸς,
 Δὴ τίτ' ἐζῶν ἀνά νῆσον ἀπίσιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 Εὐξάμηνω, κείτῃ μοι ὁδὸν φήνει νεέδα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἠλυξάεταίροις,
 Χεῖρας νιφάμενθ' ὅθ' ὅπῃ σκέπαις λιὼ ἀνέμοιο,
 Ἡρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ ὀλυμπονέχοισιν.
 Οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ὅπῃ βλεφαροῖσιν ἔχουα.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι χακῆς ἐξήρχετο βελῆς.

Κέκλυτέ μου μῦθον κακὰ φρ πάχοντες ἐπιῦροι.

Πάντες μὲν συγροὶ θάνατοι θελοῖσι βροτοῖσι,
 Λιμῶ δ' οἴκησον θανάειν καὶ πότμον ὅπῃ σπῆν.
 Ἀλλ' ἄρα γ' ἠγίαιο βοῶν ἐλάσαντες αἰείσας,
 Ρέξομεν ἀθανάτοισι τοῖ ἕρανὸν εὐρυέχοισιν.
 Εἰ δέ κεν εἰς ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν,
 Αἰψὰ κεν ἠγίαι ὑπερίονι πύονα νηὸν

Τόξομεν, ἐνθά κε θεῖμεν ἀγάματα πολλὰ καὶ ἰσθλά.

Εἰ δ' ἰχλωσίμενός τι* βοῶν ὄρδοκραιερόν,
 Νῆ' ἐθέλη ὀλέσσει, ὅπῃ δ' ἔσσονται θεοὶ ἄλλοι,
 Βόλομ' ἀπαξ πρὸς κῦμα γαιῶν ὑπὸ θυμὸν ὀλέσσει.
 Ἡ δὲ δὲ σφύγεται ἰὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.

Ὡς ἔφατ' εὐρύλοχος, ὅπῃ δ' ἦνεον ἄλλοι ἐπιῦροι.

Αὐτίκα δ' ἠγίαιο βοῶν ἐλάσαντες αἰείσας
 Ἐγρυθεν, ἠδὲ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρόροιο
 Βοσκέσκονθ' ἑλικας χαλαὰ βόας εὐρυμάτωποι)
 Τὰς δ' ἠπεισθήσαντο, καὶ ἀγχετόωντο θεοῖσι,
 Φύλλα δρεφάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο.

Est: à bubus autem his abstinemus, ne quid patiamur,
Grauis enim Dei ha boues & eximia pecora
Solu, qui omnia inspicit, & omnia audit.

Sic dicebam, illis. a. persuadebatur animus generosus.
Mensem. a. integrum perpetuus stabat Notus, neq; q; alius
Spirabat deinde ventorum, nisi Eurusq; Notusq;
Illi quamdiu quidem panem habebant, & Vinum nigrum,
Tamdum a bob. abstinebant, studiosi nimirum vita tuendæ
Sed cum iam e nauis peierunt Viatica omnia,
Certe pradam sequebantur palantes necessitate
Pisces auesq; charas quodcumq; in manus venisset,
Curui hamis, affligebat vero Ventrem fames.
Certe tum ego per insulam secessi, tot dijs
Supplicarem, si qui mihi viam monstraret ad reditum.
Sed cum iam per insulam iens declinaueram à socijs,
Manibus lotis, ubi defensaculum erat à vento,
Supplicabam omnibus dijs, qui cælum inhabitant.
Hi sane dulcem somnum cilijs insuderunt.
Eurylochus autem socijs mali dux erat consilij.

Audite meos sermones mala quamuis passis socij,
Omnes quidem inuisa mortis miseris mortalibus.
Fame autem miserimum mori, & fatum assequi.
Sed apte Solis ex bobus abreptis optimis,
Sacra faciemus immortalib. qui cælum latum inhabitant.
Quod si in Ithacam peruenierimus in patriam terram,
Statim soli supra gradienti diues templum
Faciemus, illic sane ponemus ornamenta multa & preciosa.
Qui si iratus aliquo pacto ob boues erecta-cornua-habentes,
Nauem vobis perdere suffragabuntur alij dij.
Malo semel ad fluctus hians, vitam perdere,
Quam diutius tabescere versans in insula deserta.

Sic ait Eurylochus, collaudabant autem alij socij,
Statim autem Solus ex bobus abegerunt optimas
Cuminus (non enim longe à nauis nigro-rostro
Pascebantur nigra pulchra boues latu-frontibus)
Eas vero circumstabant, & vota fecerunt dijs.
Folia autem decerpserunt sanctissima quercus alicomæ.

Violatur pre-
ceptum sua-
Eurylochi.

Solis grex ab
Ulyssis socijs
violatus.

Οὐ γὰρ ἔχον κρείττωκ' ἐυώλεμκ' ὅππ' νηός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
Μηρῶς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίστῃ ἐχάλυψαν,
Δίπυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Οὐδ' εἶχον μίθυ λείψαι ἐπ' αἰτομένοισι ἱερόισιν,
Ἀλλ' ὕδαπ' ἀπένδοντες ἐπώπῃων εἴχετα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κτ' μῆρ' ἐχάν, καὶ ἀπλάγῃ' ἐπέσαντο,
Μίθυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφοῖσιν ὄβελοισιν ἐπειραν.
Καὶ τί τε μοι βλεφάρων ἐξέαστο νήδυμ' ὕπνος.
Βλῶ δ' ἴεται ὅππ' νῆα θυλίω καὶ δίνα θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ θάδον ἦα κίων νεὸς ἀμφιδήϊσσης,
Καὶ τότε με κνίσσης ἀμφοῖσιν ἠλυθεν ἠδὺς αὐτμῆ.
Οἰμῶξας ὃ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γηρόνδον,
Ζεὺ πάτερ, ἠὲ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὼν ἔοντες,

Ἡ μείλα μ'
ἀτίω κρη-
ταιπε

Ἡ με μάλ' εἰς ἀτίω κοιμίσσατε νηλεῖ ὕπνω.
Οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐκπιπίσαντο μένοντες.
Ὡκίεα δ' ἠγίον ἱερῶν ἀγγέλ' ἠλθε
Λαμπτήρη τανύπεπλ', ὅ οἱ βόας ἔκταν ἐταῖροι.
Αὐτῆρα δ' ἀθανάτοισι μετῆυδα γρόμην κῆρ,
Ζεὺ πάτερ, ἠὲ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὼν ἔοντες,
Τίσσι δὴ ἑτέροισι λαεσπάδεω ὀδυσσῆ',
Οἴμει βοὺς ἔκτειναν ἱστέριον, ἧσιν ἐζωγε
Χαίροσκον μὲν ἰὼν εἰς ἕρανὸν ἀσερόεντα,
Ἡ δ' ὀπὸ τ' ἄψ' ὅππ' γαῖαν ἀπ' ἕρανόθεν περὶ στραποῖ μιν.
Εἰ δέ μοι ὄπισσι βοῶν ὅππ' ἐκίε' ἀμοιβῶν,
Δύσσομαι εἰς αἶδα, καὶ ἐν νεκίεσσιν φαίνω.

Τὸν δ' ἀπιμνηβόμενος περὶ σέφῃ νεοελιηζέτα ζείδω
Ἥελι, ἠτοίμην σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ὅππ' ζείδωρον ἄρηναν.
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θυλίω ἀργῆπ' κεραυνῶ
Τυτθὰ βαλὼν κιάσαιμι μέσσω ἐνὶ οἴνοπι πίντω.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἠκουσα καλυψοὺς ἠὲ κίμοιο.
Ἡ δ' ἔφη ἐρμείας διακτόρ' αὐτὴ ἀκούσαι,
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅππ' νῆα κατῆλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ὅππ' ἐσάδον, ἀδὲ τι μῆχος
Εὐρέμεναι δυνάμεδα· βόες δ' ἵποτέθνησαν ἠδὲ.
Τοῖσιν δ' αὐτῆκ' ἔπειτα θεοὶ τέσσαρα περὶ φαινον.

Non enim habebant bordem albu in bene tabulata navi.
 Caterum postq̄ precati sunt, mactarunt & excoriarunt,
 Femoraq; considerunt, atq; adipe cooperuerunt
 Duplicantes, desuper autem cruda posuerunt,
 Neq; habebant Vinum libare super incensa sacra,
 Sed aqua libantes assabant intestina omnia,
 Caterum postq̄ femora incensa sunt, & viscera comederunt
 In minuta frustra secuerunt, & alia circa verubus infixe-
 Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus. (runt:
 Festinabam ire ad nauem velocem & litus maris.
 Sed quando certe prope eram profectus,
 Et tum mihi nidoris obuient dulcis flatus.
 Lageni autem deos ad immortales clamaui.
 Iupiter pater, atq; alij beati dū immortales.
 Profecto me magnum in detrimentum sopius stis sauo somno
 Ipsi, & focij magnum facinus perpetrarunt manentes,
 Statim autem Soli supra-meanti nuncius Venit
 Lampetia lato-peplo, quod ei boues inuifecerant focij.
 Statim autem deos alloquutus est iratus corde:
 Iupiter pater, atq; alij beati dū immortales,
 Vlescamini iam socios Laertiada Vlyssis,
 Qui meos boues occiderunt superbe, quibus ego
 Gaudebam quidem cum ibam in caelum stelliferum,
 Atq; quando retro ad terram e caelo diuertebam.
 Quod si mihi non luent boues in condignam rationem,
 Descendam ad Platonis domum, & inter mortuos lucebo.
 Hunc excepit alloquutus est nubicogus Iupiter:
 Sol, certe quidem tu inter immortales lucebis,
 Et mortales homines ad fertilem terram.
 Horum aucter statim nauem celerem candenti fulmine
 Paululum pulsata incendam medio in nigro ponto
 Hac ego audiui a Calypso pulchricoma,
 Quae autem dicebat a Mercurio internuncio audiuisse.
 Caterum postquam ad nauem peruenit atq; mare,
 Obiurgabam absconde alium ordine, neq; remedium
 Inuenire potuimus, boues enim occisi erant iam.
 Hu cunctinuo deinde dū prodigia ostendebant,

Sol de initione
 ab focijs Vlyssis
 illata Iouis
 conqueritur.

Εἶρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς * ἐμεμώκει
 Οππάλεια τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
 Εξῆμ' ἡμῶν ἐπειτα, ἐμοὶ ἐλείφες ἐταῖροι.
 Δαίνυντ' ἠΐθιοιο βοῶν * ἐλάσαντες ἀείψας.
 Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἐβδωμον ἡμῶν ὅπῃ Ζῶς θῆκε κρονίων,
 Καὶ τότ' ἐπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
 Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάτες ἐνήκαμεν ἀίρει πόντω,
 Ἴσον σπασάμενοι, ἀνά θ' ἰστία λάκ' ἐρύσαντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τῶν νῆσον ἐλείπομεν, εἰδέ τις ἄλλη
 Φαίνετο γαῖαν, ἀλλ' ἔρανος ἠδὲ θάλασσα,
 Δὴ τότε κυανέλιω νεφέλιω ἔσκησε κρονίων
 Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς, ἠγλυσε ἢ πόντος ὕψ' αὐτῆς.
 Ἡ δ' εἶδει ἐμάλα πολλὸν ὅπῃ χρόνον αἰψα γὰρ ἦλθε
 Κεκληγῶς ζέφυρος μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων.
 Ἴσού ἢ πρῶτόνοισ' ἐρρήξ' ἀνέμοιο θύελλα
 Ἀμφοτέροισ' ἰστὸς δ' ὀπίσω πῆσεν, ὅπλ' ἀ τε πάντα
 Εἰς ἀντλον κατέχυνθ' ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηὶ
 Πληῖξο κυβρνήτῳ κεφαλῶν, σὺν δ' ὅσ' ἄρα ξε
 Πάντ' ἀμυδὶς κεφαλῆς, ὁ δ' ἄρ' ἀνδράτῃει βιοικῶς
 Κέσπεσ' αἰψ' ἰκρύοφιν, λίπε δ' ὅσ' αὖ θυμὸς ἀγλῶϊσθ.
 Ζῶς δ' ἀμυδὶς βρόντισε, καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν
 Ἡ δ' ἐλθίχθη πᾶσα, διὸς πληγείσα κεραυνῶν,
 Ἐν ἢ θείεισ' πλῆτω πῆσεν δ' ἐκ νηὸς ἐταῖροι.
 Οἱ ἢ κορώνησαν ἱκαλοὶ πρὸ νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἔσπαίνυτο νόσον.
 Αὐτὰρ ἔγωγε διὰ νηὸς ἐφοίτην, ὄφρ' ἀπὸ τοῖχος
 Λῦσε κλύδων πτόπῳ· τῶν δ' ἔψελιὺν εἶρε κῦμα
 Ἐκ δ' εἰ ἴσον ἔαξε ποτὶ πτόπῳ· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Ἐπίπτον ἔβρισητο βοὸς ῥινοῖο τε τευχῶς.
 Τῶν δ' αἰμασι μὲν ἔδρον ὁμοῖ' πτόπῳ ἠὲ καὶ ἴσθιν.
 Ἐζόμεν ἔθ' ὅπῃ τοῖς, φερόμεν ὁλοῖς ἀνέμοισιν.
 Ἐν θ' ἠτοι ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων.
 Ἡλθε δ' ὅπῃ νότος ὤχε, φέρων ἡμῶν ἀλγέα θυμῶν,
 Ὄφρ' ἐπὶ τῶν ὁλοῖν ἀναμοσθήμιμι χέρυβδιν.
 Παννύχῳ φερόμεν ἄμα δ' ἠΐθιο' ἀνιόντι
 Ἡλθον ὅπῃ σκύλλης σκόπλον, δεινῶν τε χέρυβδιν.
 Ἡ μὲν ἀνερροῖ βέθησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ

Serpebant quidem pelles, carnes. a. ab Verubus immugiebāt
 Assatāq; & cruda bouum qualis fiebat vox.
 Sex diebus quidem deinde mihi chari socij
 Conuiuabantur, Solis boues mactantes optimos,
 Sed quando certe septimum diem Iupiter induxit,
 Tum Verō Ventus quidem cessauit turbine fauens.
 Nos autem statim conscendentes ferebamur in lato mare
 Malo erecto, atq; ad malum albi Velis collocatis.
 Sed quando certe in insulam deseruimus, neq; Sspiam aliqua
 Apparebat terrarum, sed cælum atq; mare,
 Tum Verō carnalem nebulam statuit Saturnius
 Nauim supra cauam, obscuratus pontus est sub ipsa.
 Quæ currebat haud sane multum per tempus, statim. n. ir-
 Stridens Zephyrus ingenti cum turbine fauens. Tempesta ob
Solis gregem
violatum.
 Mali autem rudentes rupit Ventis procella
 Vtrosq; malum. a. retrò cecidit armamenta q; omnia
 In sentinam deciderunt: ipse. a. puppi. a. exiit in nauem
 Percussit gubernatoris caput, ossaq; confregit
 Omnia uno impetu, ipse autem desiliens similis
 Decidit a tabularis, deseruit autem ossa animus generosus.
 Iupiter autem simul intonuit, & iniecit fulmen nauis,
 Ipsa autem contorquebatur tota Iouis percussa fulmine:
 Sulphure autem implebatur, ceciderunt. a. ex nauis socij.
 Illi autem marinis cornicibus similes circa nauem nigram
 In fluctibus ferebantur, deus autem abstulit reditum.
 Caterum ego per nauim incedebam donec latera
 Soluebar, non tempestatu carina quæ inermē ferebat fluctus.
 Euulsam. a. malum fregit & q; ad fundū, ceterum super ipso
 Lorum remittum erat bouis corio factum,
 Hoc Verūq; collegauit pariter carinam atq; etiam malum.
 Sedens autem super hac ferebar perniciosus Ventis.
 Tum certe Zephyrus quidem cessauit turbine fauens.
 Superuenit autem Notus celeriter ferens dolores animo,
 Duxit rursus ad perniciosam diuenterer Charybim,
 Tota nocte ferebar simul autem sole oriente
 Veni ad Scylla scopulum, horrendamq; Charybim,
 Hac quidem absorpsit maris salsam aquam.

Vlysses denuò
 in Charybdia
 impellitur.

Αὐτὴρ ἔγωγ ποτὶ μακρὸν εἰνεῖον ὑψόσ' ἀερεθείς
 Τῶ περσφύς ἐχόμεν, ὡς νυκτερεῖς, ἀδέπτι εἶχον
 Οὔτε σπείξαι ποσὶν ἐμπεδον, ἔτ' ὄπβλυα.
 Ρίζαι γδ' ἐκάς * ἦσαν, ἀπῆωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 Μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ χάρυβδι.
 Νωλεμείως δ' ἐχόμεν, ὅφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 Ἰσὸν καὶ σφρόπην αὐπς. ἐγδδμάνω δέ μοι ἦλθεν
 Οφ' ἦμος δ' ὅπτι δόρπον ἀνὴρ ἀγροῖθ' ἀνέστη
 Κεῖνων νεύκεα πολλὰ διχαζομένων αἰζήων,
 Τῆμος δὴ τάγε δούρα χάρυβδι ἔξεφαάνθη.
 Ηκα δ' ἔγωγ κατ' ἄνωρθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεδω,
 Μέσσω δ' ἐνδύπσω παρὲξ πειμήκεα δούρα,
 Εζόμεν ἔτ' ὅπτι τοῖσι δῆρσσω χερσὶν ἐμῆσι.
 Σκύλλω δ' ἦκ' ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Εἰσδέειν· ἐγὰρ κεν ὑπέκφυγον αἰπυῶ ὄλεθρον.
 Ἐνθεν δ' ἐννήμῳ σερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ
 Νῆσον ἐς ὠγυγίω * πέλασαν θεοῖς, ἐνδα χαλυψά
 Νάει ἐϋπλόχαμος δεινὴ θεὸς αὐδῆεσσα
 Η μ' ἐφίλειτ' ἐκόμει τε, τί τοι τάδε μυθολογεύεις;
 Ηδη γάρ τοι χλιζὸς ἐμυθόμεν ἐνὶ οἴκῳ
 Σοί τε καὶ ἰφθίμη ἀλόγα· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστίν
 Αὐπς ἀειζήλωσ εἰρημένω μυθολογεῖν.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ Τ Η Σ Ν . Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α
 ας τῆς ὀμήρου ὀδυσσεΐας.

Κ Ο Ι Μ Ω Μ Ε Ν Ο Ν ὀδυσσεΐα μὲν πῶν δόρων οὐκ ἔστιν
 αὐτῶν ὑποσφύσσω, λίθον ποιεῖ ποσὶδῶν ἀθλῶα δὲ ἰπὶ τῶ
 ματῶ ὀδυσσεῖ συμβουλιούσσω τ' ἐμνησηροφονίας· καὶ τὰ χεῖ
 ροῖ τὸν ὀδυσσεΐα.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ
 ἢ Ν ὄ ρ α ψ ω δ ι α .

Νῦ, ἰθάκης ἐπίβη φαίκεαν πομπῇ ὀδυσσεΐα. Ω Σ

Ceterum ego ad altam caprificum alitè leuatus
 Huic implicitus tenebar, veluti Vesperilio, neq; & spira potius
 Vel stabilire pedem firmiter, neq; ascendere.
 Radices enim longè erant, distantes autem erant rami,
 Longinqui ingentesq; obumbrabant autem Charybdim,
 Indefinenter autem tenebam, donec e uomeret retrorsum
 Malum, & carinam denuò cupienti autem mihi aduenit
 Tandem quando autem ad prandium iudex e foro surgit
 Iudicans lites multas litigantium Virorum,
 Tum tandem hæc ligna ex Charybdi apparebant.
 Sensim ego de super pedes & manus demittebar.
 Medio autem cum sonitu cecidi extra oblonga ligna,
 Sedens autem super hac romigavi manibus meis.
 Scyllam a non amplius permisit pater hominumq; deorumq;
 Aspicere non. n. effugere potuissem suam mortem.
 Hinc autem nouem diebus ferebar decima a me nocte
 Insulam in Oxygiam appulerunt dij Sibi Calypso
 Habitarat pulchricoma & generanda dea celebris
 Qua me amauitq; fouitq;, quid tibi hæc dicam?
 Lam enim ex parte enarraui in domo
 Tibiq; & castæ uxori. molestum autem mihi est
 Rursus plane enarrata recensere.

Vlysses ad Ca
 lypso defertur.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XIII.
 compositionis argumentum.

DORMIENTEM Vlysses cum donis exposuerunt
 Phæaces in terram Ithacensium. Et nauem quidem
 ipsorum redeuntem lapidem fecit Neptunus. Minerva
 autem in littore Vlyssi consultat de procorum cede, & res
 in quadam spelunca occultat, & in senem transformat
 Vlysses.

ODYSSEAE HOMERI XIII. COM.
 positio.

N. Ithacam ingressus est Phæacum ductu Vlysses.

Σ ΕΦΑΘ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλιῶ ἐγέ-
νοντο σιωπῆ,
Κηληθμῶ δ' ἔχοντο χτ' ἄρα μέγαρα σκίοεντα.
Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοθ' ἀπαμείβετο, φά-
νησέν τε,

Ὡ ὀδυσεύ, ἐπεὶ ἴκευ ἑμὸν ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ
Υψιφρέφες, τῷ σ' ἔπι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω
Ἀψυπονοσήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονδας.
Τυμίων δ' ἀνδρὶ ἐκείνῳ ἐφιέμενθ' ἄταδε εἴρω,
Ὅσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴδοτα οἶνον
Λιεὶ πίνετ' ἑμοῖσιν, ἀκουάζεδε δὲ αἰοιδού.

Εἴματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέση ἐνὶ χλωῷ
Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλαθ', ἀμὰ τε παῖτά
Δῶρ' ἄσφα φακίμων βυκλιφόροι ἐνθάδ' ἐνεικον.

Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν * ἠδ' ἑλέβητα
Ἀνδρακτάς. ἡμεῖς δ' αὖτε ἀχειρόμενοι χτ' ἄρα δῆμον
Τισυμβ', ἀργαλέον γδ' ἕνα περικλῶς χαλκίσαδα.

Ὡς ἔφατ' ἀλκίνοθ'. τοῖσιν δ' ὀπιλύσανε μῦθ' ἄρα.

Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκασθ'.

Ἡμὸς δ' ἠπειχόμενα φαίνε βροδδάκτυλαθ' ἠὲς,

Νῆ' ἄρ' ἐπαστεύοντο, φέρον δ' ἀλιώρα χαλκόν.

Καὶ τὰ μὲν εὐκατέδηχ' ἱερὸν μὲνθ' ἀλκινόοιο,

Ἀυτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγῶ, μὴ πιν' ἐταίρων

Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε ἀπερχοίατ' ἐρετμοῖς.

Οἱ δ' εἰς ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγμων.

Τοῖσι δ' βουῶ ἱερὸν μὲνθ' ἀλκινόοιο

Ζωὶ χαλαρῆς φεῖ χρόνιδῆ, ὅς πασιν ἀνάσσει

Μηρὰ δ' κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτά

Τερπόμενοι μῦθ' ἄρα φωνὴν ἐμὲλπετο δεῖθ' αἰοιδὸς

Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένθ' αὐτὰρ ὀδυσεύς

Πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλῶν τρέπε παμφανόωντα,

Δῶμαι ἐπειρόμενθ'· δὴ γδ' ἀνέβαινε νέεσσι.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ' ὄρσοιο λιλαίεται, ὅτε παῖθ' ἄρα

Νειδὸν * ἀνέλκωντον βόε οἶνοπε πικτὸν ἄραστρον,

Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυν φάθ' ἠελίοιο,

Δόρπον ἐποίησεν, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·

Ὡς ὀδυσεῖ ἀσπασὸν ἐδυν φάθ' ἠελίοιο.

28. 51

28. 51 ἑλέβητα

IC dixit, hi autem igitur omnes taciti facti
sunt silentio,
Oblectatione autem tenebantur per domos
Sumbrosas.

Huic autem vicissim Alcino^s respondit di-
O Vlysses quoniam venisti meū ad eratam domū (xit q³)
Altam, ideo te non rursus sagatū m^o puto
Rursus rediturum, & si valde multa tulisti.
Vestrum autem viro vnicuiq³ iubens hac dico.
Quicumq³ in atrijs honoratum, calidum vinum
Semper bibitis, auditis autem cantorem:
Vestes quidem hospiti pulchra in arca
Iacent, & aurum multiuarium, aliāq³ omnia
Dona, quacunq³ Phæacum senatores huc attulerunt.
Sed agē et demus tripodem magnum, & lebetem
Vivum, nos autem rursus congregati in populo
Remunerabimur: difficile enim vinum largitionem præbera.

Sic dixit Alcino^s, his autem placuit sermo.
Illi quidem dormituriētes iuerunt domum vni^{us}quisq³
Quando autem matutina apparuit rosea aurora,
Ad nauem properabant ferebantq³ viros honestans as,
Et hac quidem benè deposuit sacra v^{is} Alcino^s,
Ipse iens per nauem subtransiis, ne aliquem sociorum
Laderet impellentium quando incumberent remis.
Hi autem ad Alcino^m iuerunt & conuiuium curauerūt.
Hi autem bouem mactauit sacra potestas Alcinoⁱ
Ioui nymboſo Saturnio, qui omnibus imperat.
Crua autem affantes, epulabantur gloriosum conuiuium:
Oblectantes seic. inter ipsos, a. canebat diuinus cantor
Demodocus populis honoratus: at Vlysses
Multum ad Solem caput vertebat omnia-illustrantem
Ire properans, iam enim cupiebat reuerti,
Sicut autem cum vir cænam concupiscit, cui perdis
Nouale verterunt boues nigri fixum aratrum,
Expectatō autem huic occidit lumen Solis
Cænam & t ineat, affliguntur, a. genua eunti:
Sic Vlyſſi amicum occidit lumen Solis.

Alcino^s V-
lyſſem & Phæ-
aces alloquitur

Demodocus
cantor.

Αίψα ἢ φαιήκασι φιληρέτμοισι μεθύδα,
 Αλκινόω ἢ μάλισα προαισκόμενθ' φάτο μῦθον·

Αλκίνοε κρείον, πάντων ἀειδείχετε λαῶν,
 Πέμπτε με σπείσαντες ἀπίμονα· χάρεστε δ' αὐτοῖς,
 Ἡ δὲ γὰρ τετέλεσται ἄ μοι φίλθ' ἠδ' ἔλε θυμὸς,
 Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ ἔρανίωρες
 Ολβια ποίησαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἀκοίτην.
 Νοσήσας εὐροίμ' σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 Ὑμεῖς δ' αὖτις μένοντες εὐφραίνοιτε ζωαῖχας
 Κριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετῶν ὁπίσταν
 Παντοίλῳ καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἶν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον.
 Πέμπειναι τὸν ξείνον, ἐπεὶ μὲ μοῖραν ἔειπεν.
 Καὶ τότε κήρυκα παρσέφη μὲνθ' ἀλκινόοιο·

Ποντόναε, κρητῆρα κερασάμενθ' ἔμεθ' υἱέων.
 Πᾶσιν ἀνά μέγαρον, ὄφρ' ἄξάμενοι διί πατρί,
 Τὸν ξείνον πέμπωμεν εὐμὲν ἐς πατρίδα ζωῖαν.

Ὡς φάτο, ποντόνοθ' ἢ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμωσιν δ' ἄρα πᾶσιν ὀπίσσω, οἱ δὲ θεοῖσιν
 Ἐσπεισαν μακάρεσσι τοὶ ἔρανὸν ἄριμ' ἔχουσιν,
 Αὐτόθεν ἔξ' ἑσπέων· ἀνά δ' ἴσατο διίθ' ὀδυσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν γαστρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πῆρόεντα παρσούδα·
 Χαῖρέ μοι αἰ βασιλεια διαμάρτες, εἰσέκε γῆρας
 Ἐλθῆ καὶ θάνατθ', τά τ' ἐπ' ἀθρόοισι πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ ἢ τέρπετα δ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ ἀλκινόω βασιλῆϊ.

Ὡς εἰπὼν ὑπὲρ ἠδὸν ἐβήσεντο διίθ' ὀδυσεύς·
 Τῷ δ' ἄμα κήρυκα παρσέφη μὲνθ' ἀλκινόοιο,

Ἡγεῖσθαι ὅππ' νῆα θοῶν καὶ δῖνα θαλάσσης.
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶδες ἄμ' ἐπιμπε ζωαῖχας,
 Τῷ μὲν, φᾶρθ' ἔχουσαν εὐπλυνές, ἠδ' ἠπιῶνα,
 Τῷ δ' ἑτέρῳ, χιλὸν πυκινὸν ἄμ' ἐπιμπε κομίζειν·
 Ἡ δ' ἄλλη σῖν τ' ἔφερε καὶ οἶνον ἐρυθρὸν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅππ' νῆα κατήλυτον ἠδὲ θαλάσσαν,
 Αἶψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆς ἀγαθοὶ
 Δεξάμενοι κατέδεντο, πρὸσιν καὶ βρωῖσιν ἄπασιν,

Statim. a. Phaeacibus studiosis remorum locutus est,
 Alcinoos a. maxime illum compellans dixit sermonem:
 Alcinoos rex omnium princeps populorum,
 Mittite me, & sibi sacrificaueritis illasum, gaudete. a. ipsi.
 Iam. n. perfecta sunt, qua mihi charus volebat animus,
 Comitatus & chara dona, qua mihi dei caelestes
 Fortunata facient, integram autem domi uxorem
 Redux inueniam cum incolumibus amicis.
 Vos autem hic manentes oblectetis uxores,
 Puellas & filios, dei autem virtutem dent
 Omnem, & ne quid malum publicum sit.

Sic dixit, illi autem omnes collaudabant, & iubebant
 Mitti hospitem quod rite & ut par erat, locutus esset,
 Et tunc praconem alloquuta est virtus Alcinoi:

Pontonoe cratere impleto merum distribue
 Omnibus in domo, ut apprecati Iouem patrem
 Hunc hospitem mittamus suam in patriam terram.

Sic dixit, Pontonous. a. melitum vinum miscuit,
 Distribuit autem omnibus scienter, hi autem Deos
 Libarunt beatis, qui caelum latum inhabitant.
 Illinc ex sedibus surrexit autem diuinus Vlysses.
 Areta autem in manibus posuit poculum rotundum,
 Et ipsam compellando serba velocia dicebat:

Gaude mihi o regina semper donec senectus
 Veniat & moes, qua q. hominibus accidunt.
 At ego proficiscor, tu autem delectare hac in domo,
 Filij q. & populi, & Alcinoorege.

Sic dicens per viam iuit diuinus Vlysses.
 Huic autem simul praconem pramisit virtus Alcinoi
 Praece dere ad nauem velocem, & litus maris.
 Areta autem illi famulas simul misit mulieres.
 Hanc quidem eblamidem habentem puram & tunicam,
 Alteram autem arcam pictam simul dedit portare.
 Altera autem panemq. ferebat & vinum rubrum.
 At postquam ad nauem peruenerunt & mare,
 Statim haec in nauis concava comites lati
 Accepta deposuerunt potum & cibum omnem.

Καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ σόρεσσι ρῆγός τε λίνον τε
 Νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιν γλαφυρῆς (ἵνα νήχεται * εὐδαί)
 Πρύμνης ἀν' ἧ καὶ αὐτὸς * ἐβήσατο, καὶ κατέλεκτο
 Σιγῆ. τοὶ ἧ καὶ διζόν ὅπῃ κληῖσιν * ἕκαστος
 Κόσμου. πείσμα δ' ἔλυσαν ὑπὸ τρητοῖο λίθοιο.
 Ἐνδ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερίπθουν ἄλα πιδῶ·
 Καὶ πῶ νήδυμος ὑπὶ θ' ὅπῃ βλεφάροισιν ἐπιπέε,
 Νήχετο θ', ἠδιστος, θανάτῳ ἀγχασι εἰοικός·
 Ἡδ' ὡστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἴαποι,
 Πάντες ἀμ' ὄρμηθέντες ὑπὸ πληγῆσιν ἰμάσθλης,
 Ὑψὸς ἀειρόμενοι, ῥίμφοσ ἀρήσοισι κέλδ' ἴθαν·
 Ως ἄρα τῆς πρύμνης μὲν ἀείρετο, κύμα δ' ὅποδ' ε
 Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλῆως θένεν ἐμπέδον. εἰδὲ κεν ἴρηξ
 Κίρκος ὁμῆρτήσιν, ἐλαφρότατος πετελιμῶν.
 Ως ἠ' ῥίμφοσ θέσσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 Ἀνδρὰ φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μῆδε ἔχοντα·
 Ος πρὶν μὲν μάλ' ἀ πολλὰ πᾶσ' ἀλγεα ὄν κ' ἴθυμόν
 Ἀνδρῶν τε πολέμοις ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδε, λελασμέν' ὄσ' ἐπιπόνθει·
 Εὐτ' ἀσῆρ ὑπὸ φέρε φαάντα τ' ὅσ' ὅσ' ἐπὶ πόνθει·
 Ἐρχετ' ἀγγέλων φάσ' ἠοῦς ηἰετῆρσι.
 Τῆμ' ὅσ' δὴ νήσῳ πρὸσπέπλαντο ποντοπόρ' ὅσ' νηῦσ.
 Φόρκω θ' δὲ τίς ἐσὶ λιμῶν ἀλίοισι γέροντος
 Ἐν δὴ μῶ ἰθάκης· δύο ἧ πρὸσβλήτες ἐν αὐτῷ
 Ἀκταὶ ὑπορρῶγες, λιμῶν θ' ποτιπεπληῦσαι,
 Αἴτ' ἀνέμων σκεπῶσι δυσαιήων μέγα κύμα
 Ἐκτοθεν· ἐντοθεν ἧ ἀνεδ' δεσμοῖο μένοισι
 Νῆες εὐοσελμοι, ὅταν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 Ἀγχόθι δ' αὐτῆς, ἀντρον ἐπὶ ῥατον, ἠερωιδῆς,
 Ἰρὸν νυμφάων αὐ νηϊάδες καλέουσαι.
 Ἐν ἧ κρητῆρῆς τε καὶ ἀμφιφορῆς ἕασιν
 Λαίονι· ἐνθα δ' ἐπειτὰ πῆσαι βόιοισι μέλισσαι·
 Ἐν δ' ἰσοὶ λίθοιο περὶ μίχες, ἐνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἐν δ' ὑδατ' * ἀφρόντα, δύο δὲ τε οἱ θύραι εἰσίν·

Sed Vlyſi conſtrauerunt culcitra^mq³ linteumq³
 Nauis in ſubſellijſ concava, ſi molliter cubaret.
 In puppem autem ingreſſus & ipſe eſt, & recubuit
 ſilentio, illi autem ſederunt in tranſtris ſinguli
 Ordine, funem autem ſoluerunt à pertuſo lapide,
 Vnaq³ hi incumbentes iactabant mare remo.
 Et huic ſuauiſ ſomnus in palpebris incidit
 Inexcitabilis, iucundiſſimus, morti proximè ſimiliſ.
 Illa autem ſicut in campo quadrijuges maſculi equi,
 Omnes ſimul incitati à Verberibus ſcutica
 Alie eleuati celeriter emetiuntur & iam:
 Sic quidem huius puppis tollebat^{ur}, & nda autem ponè
 Nigra magna ruebat per ſonantis maris.
 Et valdè tutè currebat firmiter, neq³ accipiter
 Circus ſecutus fuiſſet citiſſimus Volucrum.
 Sic illa celeriter currens maris & ndas incidebat,
 Virum ferens dijs æquas curas habentem.
 Qui antea quidem multos paſſus eſt doloris ſuo in animo.
 Virorumq³ bella, moleſtaſq³, & ndas penetrans:
 Iam tunc ſecurè dormiebat, obliuſ conūque paſſus fuerat.
 Quando ſtella extulit lucidiſſima, qua maxime
 Venit nuncians lumen Aurora mane-genita.
 Tum iam inſula appropinquabat mare-permeans nauis.
 Phorcynis autem quidam eſt portus marini ſenis
 In agro lithacæ, duo autem proiecta in ipſo
 Latera abruptè in portum vergentia.
 Hac à ventorum defendunt ſtridentium magnū fluctum
 Extra, intus autem ſine ſinculo manent
 Naves bene tabulata, cum portus ſpatium intrauerint.
 At in vertice portus paſſis-ramis oliua.
 Propè autem ipſam antrum amœnum, obſcurum
 Sacrarum Nympharum, qua Naiades vocantur.
 Intus autem crateresque & amphora erant
 Lapideæ, ibi ſerò præterea ſuſurrant apes.
 Intus tela lapidea prælonga, allique Nympha
 Lintea texunt carulea mirabile viſu
 Intus autem aqua perpetua, dua autem ciſtæ ſunt.

Vlyſſes dormi-
 ens reducit^{ur}
 à Phæaceni-
 bus.

Comparatio.

Circus accipi-
 tris genus.

Phorcynis
 portus deſcri-
 ptio.

Αἰ μὲν πρὸς βορέαο χαπιβαταὶ ἀνδρώποιον,
 Αἰ δ' αὖ πρὸς νότον εἰσὶ θεώτεραι, κ' ἐπὶ κείνῃ
 Ἄνδρες ἐστέρονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ὄσιν.
 Ἐνθ' οἴγ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες, ἡ μὲν ἔπειτα
 Ἠπίρῳ ἐπέκλεσεν ὄσον τ' ἐπὶ ἡμῖσι πάσης,
 Σφραζομένη. * τοίων γὰρ ἐπίεργατο χέρσ' ἐρετάων.
 Οἱ δ' ἐκ κηδὸς βαύτες εὐζύγκῃ ἠπειρόνδε,
 Πρῶτον ὀδυοῖα γλαφυρῆς ἐκ κηδὸς ἄειραν.
 Αὐτὰ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγῃ σιγαλόεντι,
 Καδ' δὲ ἄρ' ὅτι ψαμάθῳ ἔδυσαν δεδμημένον ὕπικον.
 Ἐκ Ἰκτῆματ' ἄειραν ἃ οἱ φαίηκας ἀγαυοὶ
 Ὡπασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάλουμον ἀθλίωιν.
 Καὶ τὰ μὲν οὖν πρὸ πυθμῆν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
 Ἐκτὸς ὁδοῦ, μή που τις ὄσῃ τῶν ἀνδρώπων,
 Πείν γ' ὀδυοῖ' ἐχρεώσῃ, ἐπὶ λαθῶν διλήσασατο.
 Αὐτοὶ δ' αὐτ' οἴκονδε πάλιν κίον· κ' ἐνοσίχθων
 Λήθεται ἀπειλῶν τὰς ἀντιθέῃ ὀδυοῖ'
 Πρῶτον ἐπαπέλιψε. Διὸς δ' ἔξαιρετο βυκλῶν,

Ζεὺ πάτερ, κ' ἐκ' ἐργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Τιμίεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ ἔπι τίποισι
 Φαίηκας, τοὶ σφ' τοι ἐμῆς ἔξῃσι χυθῆλης.

Καὶ γὰρ νῦν ὀδυοῖα φάμεν κακὰ πολλὰ παθόντα
 Οἴκαδ' ἐλάσασθαι νόσον δέ οἱ ἔπειτ' ἀπιύρων
 Πάγχι, ἐπεὶ σὺ πρῶτον χυθῆλο καὶ κατένδυσας.
 Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θεῇ ὅπῃ πόντον ἄροντες
 Κάτυσσαν εἰν ἰθάκη, ἔδυσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
 Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλλας, ἐδότητά δ' ὕφαντίω,
 Πόλλ', ὅσ' ἀν' ἐδέποτε τροίης ἐξήρατ' ὀδυασεύς,
 Εἴθε ἀπῆμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἴων.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Ὡπάποι ἐννοσιγαί' ἄρυδενὸς οἶον εἰπείς,
 Οὐπὶ σ' ἀπὸ μάζοισι θεοῖ, χαλεπὸν δέ καν εἶη
 Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀπὸ μίησιν ἰάλλειν.
 Ἄνδρῶν δ' εἴπερ τις τε βίη καὶ χάρτεϊ εἶκων
 Οὐπὶ πῖει, σοὶ δ' ἐσι καὶ ἐξοπῖσω πῖσις αἰεὶ.

Ἐρξον ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα προσεδάων ἐνοσίχθων,

Haec quidem ad Borcam permeabiles hominibus.
 Illa autem rursus ad Notum sunt faciores, neq; illac
 Viri intrant, sed immortalium Via est.
 Huc illi contendebant, cū primi viderunt, haec quidem postea
 In terram eiecta, quantum est medium totius
 Concitata, salium enim impellebatur manibus remigum.
 Hi autem ex nauis egressi commodis transtris in terram,
 Primum Vlyssē concava ex nauis sustulerunt,
 Ipsū cumq; lineo, & culcitra splendida.
 Atque in arena deposuerunt captum somno.
 Res autem extulerunt quas Phaaces illustres
 Dederant domum eunti propter magnanimam Miueruan.
 Et has quidem igitur apud radicē oliuae cumulatā posuerunt
 Extra viam, ne aliquis viatorum hominum
 Antequam Vlysses expergisceret, offendens violaret.
 Ipsi autem rursus domum retro ierunt, neq; Neptunia
 Oblitus est minarum, quas diuino Vlyssi
 Prius promiserat, Iouis autem rogauit sententiam:

Iupiter pater non amplius in immortalibus Deis
 Honoratus ero, cum me homines non honorant
 Phaaces, qui tamen meo orti sunt genere.
 Etenim nunc Vlyssē dicebam mala multa passum
 Domum iturum, relictum autem illi nunquam eripuit
 Omnia: quoniam tu primum promissisti, & annuisti.
 Hi autem dormientem in nauis veloci in pontum ducentes
 Deposuerunt in Ithaca, dederunt autem ei ingentia dona,
 Aesq; aurumq; multum, Vestemq; textam
 Multa, quot nauquam Troia extulisset Vlyssēs,
 Si incolam fecisset nactus de praeda portionem.

Huc autem respondens affatus est imbrifer Iupiter:
 O Dū, Neptune late-potens quale dixisti?
 Non te despiciunt Dū, difficile autem esset
 Antiquissimum & optimum ignominij profsequi.
 Virorum autem si quis te vi & robore cedens
 Non colit, tibi autem est, & posthac vltio semper,
 Fac vi vis, & tibi iucundum est animo.

Huc autem respondit postea Neptunus, quae sator terrae,

Statim

Vlysses adue-
hitur Ithacā
dormiens.

Neptunus in-
dignatur Vly-
sem restitutum
esse patri.

Αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι κελαινεφές ὡς ἀγροδίεις.

Ἀλλὰ σὺν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλγείνω.

Νῦν αὖ φαιήκων ἐδέλω πεικαλλέα νῆα

Ἐκ πομπῆς ἀνῆσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ

Ραῖσται, ἴν' ἦδη χραῖνται, ἀπολήξωσι ἣ πομπῆς

Ἀνδράπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Ὡ πόπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶ) αἰετα,

Ὅσπότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένῳ προσίδωνται

Λαοὶ σὺ πόλιος, δεῖναι λίθον ἐγδύδι γαίης

Νηὶ τοῦ ἱκελον, (ἵνα θαυμάσωσιν ἅπαντες

Ἀνθρώποι) μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.

Αὐτὰρ ἐπεί τόγ' ἄκουσε ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Βῆρ, ἴμεν ἐς χραίλῳ ὅτι φαιήκας γαῖασι,

Ἐνδ' ἔμεν. ἠὲ μάλα χραδὸν ἠλυθε ποντοπύργῳ νηῖε

Ρίμφα διωκομένη· τῆς ἣ χραδὸν ἠλθ' ἐνοσίχθων,

Ὅς μιν λαῶν ἔθνηκε, καὶ ἔρριζωσεν ἐν ῥῆτι,

Χερεὶ καταπρυεῖ ἐλάσας. ὁ ἣ νόσοι βεβήκει.

Οἱ ἣ πρὸς ἀλλήλοισ' ἔπτα πῆρόεντ' ἀγροδίου

Φαίηκας δολιχῆρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·

Ὡδε δέ τις εἶπεσκον ἰδὼν ἐς πηυσίου ἄγρον.

Ὡ μοι, τίς δὴ νῆα τοῖσι ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ

Οἴκαδ' ἐλαυνομένῳ, καὶ δὴ πρὸ φαιίνεται πᾶσα.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' ἔκ' ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.

Τοῖσιν δ' ἀλκίνοσ' ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ὡ πόποι, ἠ μάλα δὴ μοι παλαίφατα θεόσφραδ' ἰγάνθη

Πατρὸς ἐμοῦ, ὅς ἔφασκε ποσειδάων ἀγάσασθαι

Ἡ μῖν ἕνεκα πομπῶν ἀπήμενας εἰμὲν ἀπύπων.

Φῆ ποτε φαιήκων ἀνδρῶν πεικαλλέα νῆα

Ἐκ πομπῆς ἀνῆσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ

Ραϊστέμεναι, μέγα δὲ ἡμῖν ὄρσ' πόλει ἀμφικαλύψαι.

Ὡς ἀγροδί' ὁ γέρον· τὰ δέ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω τειδομήδα πάντες.

Πομπῆς μὲν παύσαδε βροτῆ, ὅτε κεν τις ἴκηται

Ἡμέτερον πρὸτ' αἶεν· ποσειδάωνι ἣ τῶροισ

Δάδ' ἄκα κακρήμενοις ἱερδίσομεν, αἰκ' ἐλεήσῃ,

Μηδ' ἡμῖν πείμηκες ὄρσ' πόλει ἀμφικαλύψαι.

Statim & ego faciam, ater-nubibus sicut dicis.
Sed tuum semper animum obseruo, & creor.
Nunc autem Phaacum solo perpulchram nauem
Ex comitatu redeuntem in nigro ponto
Perdere, & iam abstineant, desistantq; à comitatu
Hominum: magnum autem ipsis montem Orbi imponere.

Huic autem respondens affatus est imbrifer Iupiter,
O Dÿ sic quidem meo animo videtur esse optimè
Cum iam omnis incitatum intuetur
Multitudo ab Orbe, facere lapidem propè terram
Nauis veloci similem, & admirentur omnes
Homines, magnum autem ipsis montem Orbi imponere.

At postquam hoc audiuit Neptunus quassator-terra
Ingressus est iter in Scheriam, & bi Phaaces orti sunt,
Illic & esset, & valde propè venit nauigatrix nauis
Celeriter impulsam, hanc autem propè venit Neptunus,
Qui ipsam lapidem fecit & radicauit inferne,
Manu prona impulsam, hic autem recessit,
Hi autem inter se & verba & veloci loquebantur

Phaaces longorum remorum nauibus inclyti Viri,
Sic autem quis dixit intuens in propinquum altum:
Heu quisnam nauem velocem ligauit in ponto
Domum incitatum? & iam extabat tota?

Sic igitur quis dixit, hæc a. non intelligebāt, quomodo fa-
His Alcinoüs concionatus est, & affatus: (cetera sunt.)

O amici, certè valde me antiqua & iocinia assequuntur
Patris mei, qui dixit Neptunum iratum fore
Nobis, quoniam comites innocui sumus omnium.
Dixit aliquando Phaacum Virorum perpulchram nauem
Ex comitatu redeuntem in nigro ponto
Perditurum, magnum autem montem Orbi imponere.

Sic dixit senex, hæc autem tam nunc omnia finiuntur,
Sed agè sicut ego dicam parete omnes,
Comitatu quidem relinquitte hominum, cum aliquis veniat
Nostram ad ciuitatem: Neptuno autem tauros
Duodecim electos sacrificemus, si misereatur,
Neq; nobis ingentem montem Orbi imposuerit.

Phæacū nauis
in laxum con-
uertitur.

Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἔδδεισαν, ἔτοιμάσαντο ἃ ταύροις.
 Ως οἳ μὲν ῥ' ἔρχοντο ποσειδάωνι ἀνακτι
 Δήμου φαίηκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐσώτες περὶ βωμόν. ὃ δ' ἔχετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Εὐδῶν ἐν γαίῃ πατρῴῃ. ἔδῃ μιν ἔγνω
 Ἥδη δ' ἄν' ἀπέων. περὶ γὰρ θεὸς ἦερα χεῖρεν
 Πάλλας ἀθιωαῖη, κούρη Διός· ὄφρα μιν αὐτῶν
 Ἀγνωσον τὰ ἔειεν, ἔκαστά τε μυθήσαστο.
 Μῆ μιν παρὶν ἄλοχος γνοίη, ἀσπί τε φίλοι τε,
 Πεῖν πάσαν μνηστῆρσιν ὑπερβασίλῳ ὑποτίσαι.
 Τῶνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φανεσκετο πάντα ἀνακτι,
 Ἀτραπτοὶ τε διλωκαῖες, λιμένες τε παύορμοι,
 Πέτρεαι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
 Στῆ δ' ἄρ' ἀναίξας, καὶ ῥ' εἶσιδε πατρίδα γαῖαν·
 Ωμωξέν τ' ἄρ' ἐπειτα, καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρῶ
 Χερσὶ καταπρωέας· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδα·
 Ὡ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκανῶς,
 Ἥ ῥ' οἴγ' ὑβριζά τε καὶ ἀγριοί, ἔδῃ δόχημοι,
 Ἡὲ φιλοξένοι, καὶ σφιν νόθος ἐστὶ θευδής,
 Πῆ δὴ χεῖματα πολλὰ φέρω τάδε, πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
 Πλάζομαι; αἶψ' ὄφελον μέναι περὶ φαίηκασιν
 Αὐτῆ. ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 Εὐξικόμῳ, ὃς * κέν μ' ἐφίλει καὶ ἐπεμπε νέεσθαι.
 Νῦν δ' ἔτ' ἄρ' ἐπιθέσθαι ὀπίσσεμαι, ἔδῃ μὲν ἄνω
 Καλλείων, μή πως μοι ἔλωρ ἄλλοισι γῆητι.
 Ὡ πόποι, ἔκ ἄρα πάντα νοήμονες ἔδῃ δόχημοι
 Ἦσαν φαίηκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Οἳ μ' εἰς ἄλλῃ γαίῃ ἀπήγαγον. ἦ τέ μ' ἔφαντο
 Ἀφειν εἰς Ἰθάκῃ δ' ἰδέεσθαι. ἔδ' ἐτέλεσαν.
 Ζῶς σφέας τίσαστο ἰκετήσιος, ὃς τε καὶ ἄλλοις
 Ἀνθρώποις ἔφορσ', καὶ τίνυται ὅσπερ ἀμάρτη,
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χεῖματα' ἀειθμήσω καὶ ἰδωμαι,
 Μῆ τι μοι οἴχωνται κοίλης ὀπίρηνος ὄχροντες.
 Ὡς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλέας ἠὲ λέβητας
 Ἡεῖθμει, καὶ χευσὸν, ὕφαντά τε εἴματα χαλά,
 Τῶν μὲν ἄρ' ἔπι πόθει· ὃ δ' ἠδύρετο πατρίδα γαῖαν,
 Ερπύζων περὶ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

κέν μὲ φέ-
 λαι

Sic dixit, hi autem metuerunt, parauerunt, a. t. auro.
 Sic hi quidem supplicabant Neptuno regi
 Populi Phaeacum duces & curatores,
 Stantes circum altare, excitatus est, a. diuinus Ulysses,
 Recubans in terra patria, neq; ipsam cognouit
 Iam diu remotus, circum enim Dea nubem fudit
 Pallas Minerva, filia Iouis, & illum ipsum
 Ne notum faceret, singulaq; profaretur.
 Ut non ipsum ante & uxor cognosceret, ciuesq; amiciq;
 Quam omnem procis intemperiem rependeret.
 Propterea & variata uidebantur omnia regi.
 Viaq; perpetua, portusq; contelli.
 Petraq; alta, & arbores uirescentes.
 Stetit autem igitur, surgens, & inspexit patriam terram,
 Fleuitq; postea, & sua percussit femora,
 Manibus desectis, lugens autem locutus est:
 O ego quorum rursus hominum in terram & enio?
 Nunquid iniuriosiq; & crudeles, neq; iusti?
 An hospitales, & ipsis mens est sancta?
 Quo iam res multas porto has, quo autem & ipse
 Erro? Et inam mansissem apud Phaeaces
 Illic, ego autem ad alium magnanimorum regem
 Peruenissem q; me dilexisset, et comites dedisset ad reuertem.
 Nunc autem nusquam ponere scio, neq; itidem illic (dū.
 Relinquam, ne quando mihi prada alij's fiat.
 O Di, non enim omnia intelligentes, neq; iusti
 Erant Phaeacum duces & curatores,
 Qui me in aliam terram abduxerunt, namq; me dicebant
 Ductum irrsu Ithacam conspicuam, neq; perfecerunt,
 Iupiter ipse Plebscatur deprecabilis, qui & alios
 Homines inspicit, & plectit, quicumq; peccant.
 Sed age iam res numerem, & uideam
 Ecquid mihi surreptū discesserint concava in nauiferētē
 Sic dicens tripodas perpulchros & lebetes
 Numerabat, & aurum, text. asq; & stes pulchras:
 Horum quidem nihil desiderabat, hic, a. lugebat patriam ter
 Perreptans ad litus per sonantis maris,

Ulysses nō co-
 gnoscit se in
 patriā uenisse,
 nec à suis co-
 gnoscitur.

Πόλλ' ὀλοφύρομεν Θ'. χερόθεν δέ οἱ ἦλθεν ἀδελυῆς,
 Ἄνδρ' ἰδέμας εἰκῆα νέω ὀπιβάτοει μύλων,
 Παναπάλλω, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν.
 Δίπυρον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' ἀργεῖα κώπην.
 Ποσι δ' ἵππ' ἀλιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, * χεῖρ' δ' ἄκοντα.
 Τίω δ' Ὀδυσσεὺς γηῆσεν ἰδὼν, καὶ * ἐναντίῳ ἦλθε,
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πρῶθεντα πρὸς αὐτὸν εἶπε

ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῶ δ' ἐνὶ χεῖρσιν,
 Χαῖρέ τε, καὶ μή μοι τοὶ χακῶ νόη ἀντιβολήσῃς.
 Ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ. Ζοῖ γὰρ ἐζωγῆ
 Εὐχομαι ὥς τε θεῶ, καὶ σὺ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
 Καί μοι ταῦτ' ἀγρόδισον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὔ εἶδῶ
 Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνας ἀνέρες * ἔγχεζαίεσιν;
 Ἡ ποῦ πῃς νῆσων δ' εἰσέλθῃ, ἠέ πῃς ἀκτῆ
 Κεῖθ' ἀλλ' κεκλιμένη εἰς βώλακος ἠπείροιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀδελυῆς,
 Νήπι Θ' εἰς ὧ ξεῖν', ἠ' τηλόθεν εἰλήλουδας,
 Εἰ δὴ τῶνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι, ὄδ' τι λίλυ
 Οὕτω νόνημός ὄσιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 Ἡ μὲν ὄσοι ναῖοισι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιον τε,
 Ἡ δ' ὄσοι μετόπισθε ποτὶ ζῶφον ἠερόεντα.
 Ἡ τοὶ μὲν τρηχέια καὶ ἄχ' ἰσπύλα τίς ὄσιν,
 Οὐδ' ἄλλ' ἰλυ λυφρή, ἀτὰρ ἠδ' ἀρεῖα τέτυκται.
 Ἐν μὲν γὰρ οἱ σῆτος ἀθέσφατ Θ', * ἐν δέ τε οἶνος
 Γίγνεται αἰεὶ δ' ἄμβροτος ἔχει. τεσσάρων τε ἔρση.
 Αἰγίβοτ Θ' δ' ἀγαθὴ καὶ βέβητος, ἔστι μὲν ὕλη
 Παντοῖη, εὐ δ' ἀρδμοὶ ἐπιπυττοῖ παρῆασιν.
 Τῶν τοι ξεῖν' ἰθάκης γε καὶ εἰς τρούλιον ὄνομα ἴκοι,
 Τίω ἄφρ' τηλοῦ φασὶν ἀγαθὸς εἰμμεναὶ αἴης.

ὣς φάτο. γηῆσεν δὲ πολύτλας δῖ Θ' Ὀδυσσεὺς,
 Χαίρων ἠ' γαῖη πατρῶη, ὡς οἱ εἶεπε
 Παλλὰς ἀθήναιη, κόρη δῖος ἀϊγίοχαιτο.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πρῶθεντα πρὸς αὐτὸν εἶπε

Οὐδ' ἔγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάξετο μῦθον,
 Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νομήν.
 Πρωτανόμην ἰθάκης γε καὶ ἐν κρήτη ἀρεῖη
 Τηλοῦ ἄφρ' ὄσιν τε· νῦν δ' εἰλήλουδα καὶ αὐτός

Χρήμασι

Mulcūm deplorando, propè autem cum venit Minerva,
Viro corpore similis iuueni pastori ouium
Permolli, qualesq; regum filij sunt,
Duplicem circa humerum habens pulchram Vestem:
Præbuis. a. sub teneris calceos habebat, manu. a. iaculum.
Hanc. a. Vlysses lætatus est conspicatus. & obuius venit
Et ipsam compellans Verba Velocia locutus est:

O amice, postquam te primum inuenio hoc in loco,
Salue. & non mihi malo animo occurreris.
Sed serua tum hoc, serua etiam me: tibi enim ego
Supplicor tanquam Deo, & ad tua chara genna accedo,
Et mihi hoc dic Verum ut certe sciam,
Quæ terra? quis populus? qui Viri sunt?
Numqua in insularum amœna? an aliquod litus
Iacet ad mare surgens fertilis terra?

Hunc autem contra affata dea cœsia uenlus Minerva
Stultus es o hospes, an longè Venisti?
Quoniam hanc terram interrogasti neq; enim Valde
Sic ignobilis est norunt autem Valde multi,
Et quidem quicunq; habitant ad Auroram, Solemq;
Et quiscunq; ponc ad noctem obscuram.
Certè quidem aspera, & non equitabilis est.
Neq; Valde sterilis, at neq; læta est.

De Ithacensis
terre natura.

Bene quidem nutriticum molitum, bene autemq; Vinum
Adest, semper autem pluuia habet illam Virescensq; rosi
Pascendis capris comoda & bubus: est quidem Sylua
Omnigena, bene autem irrigationes perpetua adsunt,
Itaq; hospes Ithacæ & in Troiam nomen peruenerit,
Quam longè dicunt Achaiide esse à terra.

Sic dixit lætatus est autem patiens diuinus Vlysses.
Gaudens sua terra patria, sicut et dixit
Pallas Minerva filia Iouis Aegiochi.
Et ipsam appellans Velocia Verba dixit:

Neq; hic Vera dixit sterum autem caput sermonem,
Semper in præcordij mentem per astutam mouens.
Audiebam de Ithacæ & in Cretæ læta
Longè supra pontum, nunc autem Veni, & ipse

Dissimulās se
esse Vlyssē,
fingit causam
aduentus.

Χρήμασι σὺ τῶισδεοσι, λιπὼν δ' ἐπὶ παῖσι τοσαῦτα
 Φάθῳ, ἐπεὶ φίλον ἦα κατέκτανον ἰδομενῆ^Θ
 Ορσίλοχον πόδας ὤκω, ὃς ἐν κρήτι δ' ῥεῖη
 Ἀνέρας ἀλφειᾶς νίκα ταχέεσσι πέδεσσι·
 Οὐδέ κ' αὖ με σέρεσσε τῆς λιπῆδος ἠδελγε πάσις
 Τρωιάδος, τῆς εἶνεκ' ἐγὼ πάντων ἀλγεα θυμῷ,
 Ἀνδρῶν τε πολέμοις ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 Οὐνεκ' ἄρ' ἤγ' ὦ πατρί χαρίζομεν^Θ Δερπάπυον
 Δίμῳ ἐνὶ πρώων, ἄμ' ἄλλων ἤρχον ἑταίρων·
 Τὸν μὲν ἐγὼ χατῶντα βάλλον χαλκῆρεϊ δουεῖ
 Ἀχρόθεν, ἐγὼ δ' ὄδοιο λοχισάμεν^Θ σὺν ἑταίρω·
 Νύξ ἢ μάλα δυοφερὴ κατέχ' ἠέραν, ἡδέ τις ἡμῶν
 Ἀνδρῶπαν ἐνόησε· λάθον δ' ἐΐθυμον ἀπούρας·
 Αὐτὲρ ἐπειδὴ τὴν γε κατέκτανον ὄξεί χαλκῷ,
 Αὐτίκ' ἐγὼν ὅτι νῆα κίων φοίνικας ἀγαυούς
 Ἐλλισάμεν, καὶ σπιν μενοεικέα λιπῆδα δῶκα·
 Τούς μ' ἐκέλευσα πύλον δε κατὰσῆσαι καὶ ἐφείσασθαι
 Ἡεὶς ἠλιδα δῖαν, ὅθι κρατεροισι ἐπειοί.
 Ἀλλ' ἦτοι σφέας κείθεν ἀπόισιτο ἰς ἀνέμοιο,
 Πόλλ' ἀεκαζομένοις· ἐδ' ἠδελον ὄξ' αὖ πατῆσαι,
 Κείθεν ἢ πλεγχθέντες ἰκανομεν ἐνθάδε νυκτός·
 Σπουδῆ δ' ἐς λήματα προρέασαμεν, ἡδέ τις ἡμῶν
 Δόρπου μνήστει εἴω, μάλα πρὸ χατῆσσι ἐλέδω·
 Ἀλλ' αὐτῶς ἀποβαίντες ἐκείμθα νηὸς ἀπαντες·
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπν^Θ ἐπίλυθε κικμηῶτα·
 Οἱ δ' ἄρ' ἰδέμεν ἑμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 Κατὰσῆσαν ἐνθά πρὸ αὐτὸς ὅτι ψαμάδοισιν ἐκείμμεν·
 Οἱ δ' ἐς σιδηρίῳ ἐδ' ναυομένῳ ἀναβαίντες
 Ἐρχοντ'· αὐτὲρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμεν^Θ ἦτορ.
 Ως φάτο, μείδισεν ἢ δὴ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Χειρὲ τε μιν κατέρειξε· δῆμας δ' ἦικτο γυναικὶ
 Καλῆ τε μαζῶλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδίη·
 Καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πῖδόντα προσηύδα,
 Κρῆδαλέ^Θ κ' εἴη καὶ ὀπίκλοπ^Θ ὅ σι παρέλθοι
 Ἐν πάτρεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόσσει,
 Σχέτλιε ποικιλομήτα, δόλων αἴτ', ἐκ ἄρ' ἔμελλες
 Οὐδ' ἐν σῆ πρὸ ἰὼν γαίῃ λήξῃν ἀπατάων,

Rebus cum his, Sibi vero reliquis etiam filijs totidens,
 Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
 Orsiloebum pedibus velocem, qui in Creta late
 Viri artifices vincebat velocibus pedibus.

Quoniam me priuare prada volebat omni
 Troiana, cuius gratia ego passus sum dolores animo,
 Virorumq; bella, tristesq; undas penetrans,
 Quoniam non suo patri gratificatus seruiēbam
 Agro in Troianorum, sed alijs imperabam socijs.
 Hunc quidem ego discedentem percussi aerea lancea
 Rure, prope viam insidatus cum socio.

Nox a. Valde obscura occupauerat cælum, neq; aliquis nos
 Hominum animaduertit: sefell. a. cum illum anima spoli-

At postquam hunc interfeci acuto xre,
 Statim ego in nauem iens Phœnicas illustres
 Oraui & spsi, quæ satis esset, pradam dedi.
 Hos me iussi Pylum deferre & collocare,
 Vel in Elida Diminam, Sibi dominantur Epeis,

Sed certe ipsi illinc repulsi vis venti
 Multum volentes, neq; volebant fallere,
 Illinc autem errantes venimus huc nocte,
 Aegre autem in portum appulimus, neq; aliqua nobis
 Cæna mentio erat valde licet indigentibus sumere,
 Sed sic egressi iacebamus in naue omnes:

Hic me quidem dulcis somnus inuasit desessum.
 Hi autem fortunas meas concava ex nauis sublatas
 Deposuerunt, Sibi ipse in arenis iacebam,
 Hi autem in Sidoniam pulchram ora soluta
 Iuerunt, at ego relictus sum tristis animo.

Sic dixit, refit autem dea glaucis-oculis Minerva,
 Manuq; ipsum demulsit, corpus a assimilata est mulieri
 Pulchræq; magnaq; & illustria opera scienti,
 Et ipsum appellans verba velocia alloquuta est:

Dolosus es, & fallax, qui te superaret
 In omnibus dolis, & si Deus opponeret
 Male versate, dolis insatiabilis non voluisti,
 Neq; in tua cum sis terra, desistere à fallacys

Minerva Vlyf
 sem increpat
 dissimulatio-
 nis.

κλοπίμων,
 κλη' πλο-
 μων.

Μύθωντε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
 Ἀλλ' ἄγε μὲν ἐπι ταῦτα λεγόμενα, εἰδότες ἄμφω
 Κέρδε· ἐπεὶ σὺ μὲν ἔοσι βροτῆς ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
 Βυλῆ καὶ μύθοισιν· ἔγω δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
 Μῆτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· ἔδδ' σὺ γ' ἔγνωσ
 Παλλάδ' ἀθάνατον, κούρην Διός, ἥ τε αἰεὶ
 Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρέσται ἠδὲ φυλάσσει;
 Καὶ δέ σε φαιήκεσι φίλον πάντεσσιν ἔδηκα·
 Νῦν δ' αὖτε δέδρ' ἰκόμεν ἵνα τοι σιωπῆ μῆτιν ὑφῆνας
 Χρήματά τε κρύψω ὅσα τοι φαίηκες ἀγαυοὶ
 Διπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῆ βελῆ τε νόῳ τε·
 Εἴθ' ὅσα τοι αἴσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 Κήδε' ἀνασχεῖται, σὺ δ' ἐτετλέμεναι καὶ ἀνάγκη,
 Μὴδέ τρω σκῆπτρα μῆτ' ἀνδρῶν μῆτε ζωαικῶν
 Πάντων ἕνεκ' ἄρ' ἠλθεσ ἀλώμεν· ἄστω πῆ
 Πάθειν ἄλλα πολλὰ βίας ὑποδέγμεν ἀνδρῶν,
 Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπεν πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀρχαλέον σε θεὰ γυνῶναι βροτῶ ἀνθρώπωντι,
 Καὶ μάλ' ὄψιμα μὲν, σέ γδ' αὐτῷ παντὶ εἴσοικε.
 Τῦτο δ' ἔγω εἶδ' οἶδ', ὅπ μοι παρ' ἔηπῆ ἦδα
 Εἴως ἐνὶ τροίῃ πολεμίζομεν ἕως ἀγαυῶν
 Λύττερ ἐπεὶ φρεσὶ μοι πόλιν διεπέρσαμεν αἴπλιον,
 Βῆμεν δ' ἐν νῆεσσι, θεὸς δ' ἐκέλευσεν ἀγαυούς,
 Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἴδον κούρην Διός, ἔδδ' ἐνόησα
 Νηὸς ἐμῆς ὄπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλλος εἰλάκοις·
 Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ὄρων δαδαίγμενον ἦτορ
 Ἠλώμεν, εἴως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 Περὶ γ' ὅτε φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πόσι δῆμιον
 Θάψωμαι τ' ἐπίεσσι, καὶ ἐς πῆλιν ἦγαγες αὐτή.
 Νῦν δέ σε παρθε πατρὸς ζωαίσομαι, (ὃ γὰρ οἶω
 Ἥκειν εἰς ἰθάκην ἀδελφόν, διγὰ πν' ἀδελφῶν
 Γαῖαν ἀνασρέφομαι· σέ δ' ἐκέρτομῆκασι οἶω
 Ταῦτ' ἀγορεύμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠσφραπισύσης)
 Εἰπέ μοι ἑτέον γε φίλῳ ἐς πατρίδ' ἰκάνω;
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰεὶ τοι τοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 Τῷ σε καὶ ἐδύαμαί περ κλισίῃν δύσηνον ἰόρτα.

Verbaq; fallacia qua tibi abortu amica sunt,
 Sed age ne has dicamus cum sciamus ambo
 Dolos, quonia tu quide es hominu quam optimus omnium
 Consilia & Verbis: ego autem in omnibus Dijs,
 Consilioq; glorior & dolis, neq; tu cognoscebas
 Pallada Mineruam filiam Iouis qua tibi semper
 In omnibus laboribus asto, & seruo.

Atq; de Phaeacibus gratum omnibus reddidi.
 Nunc rursus huc Veni, Et tibi consilium contexam,
 Fortunasq; abscondam quas cumq; tibi Phaeacos illustres
 Dederunt, domum eunti meo consilioq; menteq;
 Dicamq; quos tibi fatale est adibus in fabrefactis
 Dolores tolerare: tu autem tolera, & necessitate.
 Neq; alicui eloquere neq; Virorum neq; mulierum
 Omnium, cur Venisti errans, sed tacendo
 Patere dolores multos, iniurias sustinens Virorum.

Huic autem respondens, locutus est prudens Ulysses:
 Difficile te Dea cognoscere homini occurrenti,
 Et valde scienti: te enim ipsam Vnicuiq; assimilas,
 Hoc autem ego certo scio quod mihi antea benigna eras,
 Quamdiu in Troia pugnabamus filij Achiuorum.
 At postquam Priami ciuitatem diripimus altam,
 Conscendimus Scironaues, Deus autem dissipauit Achines.
 Non te postea Vidi filia Iouis, neq; animaduerti
 Nauem meam ascendentem, Et mihi dolorexi amoueres,
 Sed semper mentibus proprijs habens consecutum cor
 Errans, quousq; me des malo soluerunt,
 Prius quam cum Phaeacum Virorum in Vbere populo
 Confirmaisti Verbis, & in ciuitatem duxisti ipsa.
 Nunc autem te per patrem quaeso (non enim puto
 Venisse in Ithacam conspicuam sed aliquam aliam
 Terram obuersor, te autem illudentem puto
 Hac dicere, Et meas mentes deciperes)

Dic mihi sic Vere dilectam in patriam Veni?

Huic respondit postea dea casta oculus Minerua,
 Semper tibi talis in praecordijs cogitatio.
 Propterea & te non possum permittere infelicem esse,

Οὐ μὲν ἐπιτήεις τ' ἐσὶ καὶ ἀγρήνωσθε καὶ ἐγέθραυν.
 Ασπασίως γὰρ κ' ἔμθε ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθάν
 ἴατ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἀλόχον τε.
 Σοὶ δ' ἔπω φίλον ἐστὶ δαήμενα εἰδὲ πυθέσθαι,
 Περὶ γέ πη σῆς ἀλόχου πειρήσασαι, ἢ τέ τοι αὐτῶς
 ἦσαι ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 Φθίνοισι νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχέουσι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν ἔποτ' ἀπίσειον, ἐμ' ἐνὶ θυμῷ.
 Ἠδὲ ὁ νοσήσεις ὀλέουσ' ἀπὸ πάντας ἐταίρους.
 Ἀλλὰ τοι ἐκ ἐδέλησαι ποσειδάωνι μάχεσθαι
 Πάρθρασι γηῆτω, ὅς τοι * χόλον ἐπέτετο θυμῷ.
 Χώομενθε ἄπ' οἱ ἦδ' ὄν φίλον ἐξαλάωσους.
 Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεπιθήεις,
 Φόρυκθε μὲν ὄδ' ἐστὶ λιμῶνι, ἀλίσιο γέροντος.
 Ἠδὲ δ' ὀπὴ κρατὸς λιμένθε τανύφυλλθε ἐλεύνη.
 Ἀγχιέτι δ' αὐτῆς ἀνέσον ἐπήρατον ἠεροειδές,
 Ἴρον νυμφαίων ἀννιέδες χαλέονται.
 Τῦτο δέ τοι ἀπέθε' ἄρ' ὑ κατηραφές, ἐΐθα αὖ πολλὰς
 Ἐρθεσικες νύμφησι τελήσας ἑκατόμβας.
 Τῦτο δ' ἠνείτων ὄσιν ὄρεθε καταείμανον ὕλη.
 Ὡς εἰπόισα θεὰ σκέδασ' ἠέρα. εἴουτο δ' ἑλάν,
 Γηῆσι σὲν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας διθε' ὀδυσεύς,
 Χαίρειν ἢ γαῖνι κέσθ' ἢ ζείδωρον ἄρκεαν.
 Αὐτίκα δ' ἠνείων ἠρήσατο χεῖρας ἀναχών.
 Νύμφησι ννιέδες, κοῦραι διὸς, ἔποτ' ἐγὼ γε
 Ὀψέθ' ὕμμι' ἐφάμην· νῦν δ' ἀχολῆς ἀγανῆσι
 Χαίρειτ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσω μιν ὡς τοπαθε' ἄρα,
 Αἶκεν ἔα σφέθρων με διὸς θυγάτηρ ἀγλείη.
 Αὐτὸν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον ἦδ' ἀέξῃ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Θάρσει, μή τοι ταῦτα μὲν φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Ἀλλ' ἄγε, χεῖματα μὲν μυχῷ ἀντροῦ θεασπέοισι
 Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα ὡς τὰδε τοι σῶα μίμνη.
 Αὐτοὶ δὲ φραζάμην ὅπως ὄχ' αἰετα χύνηται.
 Ὡς εἰκούσθαι· θεὰ δὲ δῶκε ἀπέθε' ἠεροειδές,
 Μαιομένη κ' ὑθμῶνας ἀνάσπεθε'. αὐτὰρ ὀδυσεύς
 Δαυκ' πάντ' ἐφόρει χεμισὸν καὶ κτεϊρῆα χαλκόν.

Quoniam facundius es, & ingeniosus & prudens,
 Cupidè enim alius Vir vagatus si redisset,
 Cuperet in adibus videre filiosq; & uxoremq;
 Tibi autem non gratum est scire neq; querere,
 Antequam tua & uxoris periculum feceris. qua tibi sit,
 Sedet in adibus, luctuosa autem ei semper
 Percunt noctes & dies, lacrymanti.

At ego hac quidem nunquam non credidi, sed in animo
 Sciebam, quod redibis perditis omnibus socijs.
 Sed non solui. Neptuno obistere.

Patruo, qui iram induxit in animum,
 Iratus, quod ei filium dilectum excacasti.
 Sed age tibi ostendam Ithacæ pavimentum & credas,
 Phorcynis quidem hic est portus marini senis,
 Hac autem in vertice portus patula oliva.
 Prope autem ipsam antrum alium obscurum
 Sacrarum Nympharum, quæ Naiades vocantur,
 Hac autem spelunca latæ contexta sibi tu multas
 Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas.
 Hic autem magnus est mons induræ sylvæ.

Sic facta Dea dissipavit nebulam, apparuit autem terra.
 Latatusq; est postea patiens diuinus Vlysses,
 Gaudens sua terra, osculatus est autem almam tellurem,
 Statim autem Nymphis supplicauit manibus sublatis:

Nympha Naiades filia Iouis, nunquam ego
 Videre vos dicebam: nunc socijs latis
 Saluete: at & dona dabimus, sicuti antea.
 Si sinet prompta Iouis filia prædatrix.

Ipsumq; & uere, & mihi charum filium augetur,

Hanc autem rursus affata est casta oculus Minervæ,
 Confide, ne te hec in præcordijs tuis sollicitent,
 Sed fortunas quidem in intimo antro diuino
 Ponamus statim nunc, sibi hac tibi salua maneat,
 Ipsi autem consulemus, ut quàm optime fiant.

Sic loquuta Dea intrauit speluncam obscuram,
 Quærens latibulum per speluncam: at Vlysses
 Cito omnia portauit antrum & magnam æs,

Εἶματα τ' ἔποιήτα τά οἱ φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρησσι
Παλλὰς Ἀθηνᾶϊν κούρη διὸς αἰγιόχοιο.

Τὸ δ' ἵκαθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμὲν ἑλαίης,
Φραζέδιω μνηστῆρσιν ἑσπέριαλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσι δ' ἔμύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ·

Διοχλῆς λαερτιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσαδί,
Φράζω ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐπίσης,
Οἳ δὴ τοι τρίτες μέγαρον καταχοιρανέουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέλω ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες.

Ἡ δ' ὄσν ἀεὶ νόσον ὀδυρομένη χεῖρσι θυμὸν,
Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Αγχιέλιος προσέειπα· νόσθ' δέ οἱ ἔδη μαινοῖσ'.

Τίω δ' ἀπαμείβομενος προσέφη πολὺμήτης ὀδυσαδύς,

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ ἀγαμένονθ' ἀπείδασθαι
Φίσεσθαι κακὸν οἶταν ἐνὶ μεγάροισιν ἐμελλόν,
Εἰ μὴ μοι σὺ ἔκαστα θεὰ χεῖρσι μοῖραν εἰπίπεις.

Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον ὅπως ἀποτίσμαι αὐτούς.
Πᾶν δέ μοι αὐτῆ σῆδι, μὲνθ' πολυθαράσες ἐνεῖσα,
Οἷον ὅτε τρούης λύομεν λιπαρῆ κρήδεμνα.

Αἰκέ μοι ὡς μεμαῖα παρθεναίης γλαυκῶπι,
Καὶ κε τειρηκοσοῖσιν ἐγὼν ἀνδρεσσι μαχρὸν μῆμα
Σωῶ σὲ, πότνια θεά, ὅτε μοι προσφρασ' ἐπαρήγοις.

Τὸν δ' ἠμέμβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ,
Καὶ λίλυ τοι ἐγὼ παρῆσομαι, κἄν με λήσῃς
Ὅσπότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ πν' εἶω

Αἶματι τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον ἔδνα
Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίστον κατέδασιν.

Ἀλλ' ἄγε σ' ἀγνώσον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
Καὶ φῶ μὲν χεῖρα καλὸν ἐνὶ γναμπῶσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐν κεφαλῆς ὀλέσει τρίχας, ἀμφὶ δ' λαῖφθ'.

Ἐσσω δ' κεν συγῆσιν ἰδῶν ἀνθρώπων ἔχοντα.
Κνυζήσω δέ τοι ὅσπερ παρ'θ' ἀειχμῆς ἔόντες,
Ὡς ἀν' ἀεικέλιθ' πᾶσι μνηστῆρσι φανεῖς,

Σῆ τ' ἀλόχῳ, καὶ παιδὶ τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
Αὐτὸς δ' ἀρώπια συβώτιω εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ὀπίρθ' ἔμωες δέ τοι ἦπα οἶδε.

Vestesq; fabrefactas quas ei Phaeaces dederunt.
Et hac quidem disposuit. Lapidem autem imposuit foribus
Pallas Minerva, filia Iouis Aegiochi.

Hi autem sedentes sacra apud radicem olivae,
Deliberabant procis insolentibus mortem.

Tum autem Verba inceptit castis oculis Minervae

Generose Laertidae prudens Ulysses,
Considera quomodo procis impudentibus manus inferas,
Qui iam tibi triennium domum regunt,
Ambientes diuinam uxorem & dona dantes.

Illa autem tuum semper reditum lugens in animo,
Omnibus quidem spem dat, & pollicetur vero unicuiq;
Nuncijs pramissis, mens autem ei alia versat.

Huc autem respondens, locutus est prudens Ulysses:

O Diuam vero Agamemnonis Atrida
Perire mala morte in adibus debui,
Nisi mihi tu quaeq; Dea in tempore dixisses.
Sed age consilium te ex quomodo puniemus ipsos.
Apud me autem ipsa asta animum per, audacem immittere,
Qualem, quando Troia solvimus magnamoenia:
Si mihi sic animosa stabis Minerva,
Et cum trecentis ego viris pugna rem,
Tecum venerabilis dea, quando me prompta adiuuares.

Huc autem postea respondit Dea casta Minerva:

Et valde tibi ego adero, neq; me faller.
Cum hac iam struxerimus, & alicuius spero
Sanguineq; cerebroq; perfundere magnum pavementum
Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
Sed age, te incognitum faciam omnibus hominibus.
Avefaciam quidem cutem pulchram in flexilib. membris.
Flavos. a. ex capite delebo crines, circum autem pallium
Induam, quod auersetur conspiciat quislibet habentem,
Deformabo autem tibi oculos ante, & perpulchros.
Sicuturpis omnibus procis apparebis.
Tuae uxori & filio, quem in adibus reliquisti,
Ipsam autem primum subulcum pete,
Qui tibi suum custos, simul autem tibi bene vult.

Minerva Ulysses
sem docet de
procis occidē
dis.

Παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα πινυλόποιον.
 Δίεισι τὸν γε σύεσσι παρήμενον αἷ ᾧ ῥέμονται
 Παρ' ἰόρακ' ὅ πετρη, ὅπῃ τε κρήνη ἀρεθούση,
 Ἐδουσαι βάλανον μεροικέα, καὶ μελαν ὕδωρ
 Πίνκοσι, τάδ' ὕεσι τρέφει τε θαλίην ἀλοιφίην.
 Ἐνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμεν' ὄξυρρέουτ',
 Ὄφρ' ἀν' ἐζῶν ἔλθω σπάρτιν ἐς καλλιγύμνακα,
 Τηλέμαχον καλέκωσι τῶν φίλον υἱόν, ὄδυσσεύ.
 Ὅς τοι ἐς ἄρ' ὕχρον λακεδάμονα παρ' ἀνέλαον
 Ὡχετο, πευσόμεν' ἄ μιν' ὄν κλέε', εἶπου ἔτ' εἴης.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὄδυσσεύς.
 Τίπτε τ' ἄρ' ἔοι εἶπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδήσας;
 Ἥϊνα που καὶ κείν' ἀλώμεν' ἄλγα πάχη
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, βίοτον δέ οἱ ἄησι ἔδοισι;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Μὴ δὴ τοι κείνός γε λίω ἐνδύμι' ἔσω.
 Αὐτή μιν πόμπυον, ἵνα κλέε' ἔδλόν ἄροιτο.
 Κεῖσ' ἔλθων. ἀτὰρ ἔτιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἔκηλ'.
 Ἥστα ἐν ἀτρείδαο δέμοις, παρθ' δ' ἄσπετα κείται.
 Ἡ μὲν μιν λοχῶσι νέοι σιω νηὶ μαλαίνῃ,
 Ἰέμενοι κτεῖνοι παρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέει.
 Ἀλλὰ τά γ' ἔκ' οἶοι, παρὶν καὶ τίνα γαῖα κατέξει
 Ἀνδρῶν μνηστῆραν οἳ τοι βίοτον κατέδοισιν.

Ὡς ἄρα μιν φασμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσατ' Ἀθήνη.
 Κάριε μὲν οἱ χροῶ καλόν ἐνὶ γναμπῶισι μέλασι,
 Ξανθὰς δ' ἐν κεφαλῆς ἄλεσε τρίχασι, ἀμφὶ δ' ἄδερμα
 Πάντεσσι μελέεσι παλαιοὶ δῆκε γέροντ'.
 Κινύζωσεν δέ οἱ ὅσπε παρ' ὅσπε καλλεῖ ἕοντε.
 Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄηο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
 Ραγαλέα, * ῥυπόαντα, κακῶ * μεμορσυμένα χιτῶν.
 Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσ' ἐλάφοιο
 Φιλόνη δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικία πύργου,
 Πυκνὰ ῥαγαλέειν. ἐν δ' ἐσφ' ἦεν ἀοριτῆρ.
 Τῷ γ' ὡς βελάσαντε διέτμαζον· ἠ μὲν ἔπειτα
 Εἰς λακεδάμονα δῖαν ἔβη μιν' πύλ' ὄδυσσ' ἔτ'.

*Filiumque tuum diligit, & prudentem Penelopem.
 Iuvenes hunc suisibus assidentem, hæc autem pascunt
 Apud Coracis petram ad fontem Arethusam,
 Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
 Bibentes, qua suisibus nutriunt florentem pinguedinem,
 Illic manet, & omnia assidens interroga,
 Quousque ego eam Spartam in ornatam mulieribus,
 Telemachum vocatur a tuum Dilectum filium Ulysses,
 Qui in magnam Lacedæmonem ad Menelaum
 Iuit, percunctaturus tuam famam, sicubi adhuc esses.*

*Huc autem respondens loquutus est prudens Ulysses:
 Cur non ei dixisti in precordiis omnia sciens?*

An ut ille errans dolores patiatur

Pontum in impacatum, fortunas autem ei aliæ edant?

*Huc respondit postea Dea glau, oculos habens Minerva:
 Non iam tibi ille valde cura sit.*

*Ipsa ipsum nisi sit famam bonam adipiscatur
 Illuc iens: at non habet aliquem dolorem, sed quietus
 Sedet in Atride adibus, multa autem adsunt.*

*Certe quidem illi insidiantur iuvenes cum naue nigra
 Cupientes interficere, antequam in patriam terram veniat:
 Sed hæc non puto, potius & aliquem terra premet
 Virorum procorum, qui tibi fortunas deuorant.*

*Sic igitur ipsum alloquens Virga tetigit Minerva.
 Siccauit quidem ei cutem pulchram in flexilib. membris:
 Flauo autem ex capite deleuit crines, circum a pellem
 Omnibus membris antiqui posuit senis.*

*Deformauit autem ei oculos antea perpulchros.
 Circum a ipsum vestem aliã malam iniecit & interulam
 Fractam, sordidam, malo conspurcatam fumo.*

*Circum autem ipsum magnam pellem velocis induit cerui,
 Nudam dedit autem ei Virgam, & deformem sacculum
 Dense rimosum, inerat autem tortum lorum.*

*Hi sic consultantés diuisi sunt: hæc quidem post eã
 In Lacedæmonem diuinam iuit ad filium Ulyssis.*

Mutatur Ulyssis habitus.

Minerva ad Telemachum proficiscitur.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας.

~~Ἦ~~ ΕΝΙΣΜΟΣ Ὀδυσσεύος ἐν τῷ ἀρχαῖ πηρ' ἰουμαίῳ, καὶ
~~Ἦ~~ πικρῆ περὶ ὀμιλία. Ἀλλως. Ὀδυσσεύος παρυσία πρὸς ἰύ-
 ρημον, καὶ λόγος γίνονται ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πρὸς ἕξ
 πρὸς ἐκπλημένῃ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
 Ζῆ ραψωδία.

Ζῆ δὲ Ὀδυσσεὺς ξείνισεν ἰύμαθ' ἀρχῆ ὑφορβός.

ΥΤΑΡ ὁ ἐκ λιμένθ' ἄφροσβη πρηχίαν
 ἀταρπὸν,
 Χῶρον ἀγ' ὑλήεντα δι' ἀκρίας, ἧ οἱ ἀθύρῃ
 Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὃ οἱ βιόττιο μά-
 λιστα

Κήδετο οἰκίῳν οὐς κτήσατο δῖθ' Ὀδυσσεύς.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶδῳμῳ εὐρ' ἤμενον, ἐνθά οἱ αὐλῆ
 Τφιλῆ δέδμητο πειλοκίπῳ ἐνὶ χαίρῳ,
 Καλῆ τε μεγάλη τε, ἀπείδρομθ'· ἰὺ ῥα συβώτης
 Αὐτὸς δείμαθ' ὕεσιν ἔτοιχομένια ἀνακτος,
 Νόσσην δεσποίνης καὶ λαέρτιο γέροντος,
 Ρυτῆσι λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ.
 Σπυρὸς δ' οἰτὸς ἔλασσε διαμάρτες ἐνθά καὶ ἐνθά
 Πυκνὸς καὶ * θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφοκαάσας.
 Ἐρτοδεν δι' ἑπιλλῆς σφραγὸς δυοχαίδεχα ποίει
 Πλησίον ἀλλήλων, δινὰς συσίην, ἐν ᾗ ἐκάστη
 Πεντήκοντα σύες χαμαιἀνάδες ἐρχατόωντο
 Θήλειαι τοκαίδες· τοὶ δ' ἄρσενες οἰτὸς ἱαμον,
 Πολλὸν πτωρότεροι τοὺς γδ' μινύθεσκον ἔδοντες
 Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ πρῶταλλε συβώτης
 Αἰεὶ ζατρεφῶν σιάλων τὸν ἄεισον ἀπαίτων,
 Οἱ ᾗ τεικῶσίοι τε καὶ ἔξηκοντα πέλοντο.
 Παρ' ᾗ κύνες θήρεσιν ἐοικότες αἰὲν ἱαμον
 Τέταρες, οὐς ἔθρεψε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.

Αὐτῆς

ODYSSEAE HOMERI, AVT XIII.
compositionis argumentum.

HOSPITIUM Vlyſſis fit in agro apud Eumæum, & varius quidam congressus. Aliter, Vlyſſis præſentia apud Eumæum, & ſermones fiunt immutantis ſeipſum, & facta quædam exponentis.

ODYSSEAE HOMERI XIII. COM-
poſitio.

Æ aut, Vlyſſem hospitatus eſt Eumæus in agro ſubulcus.

ATHIC ex portu ingreſſus eſt aſperã ſemitaã,
Locum per fyluofum, per iuga, & ſibi ei Mi-
nerua
Dixerat, nobilem eſſe ſubulcum, hic ei fortuna
nas maxime

Curabat familiarium, quos acquiſierat diuinitus Vlyſſes:
Hunc autem in Veſtibulo inuenit ſedentem ſibi ei porticus
Alta edificata erat, circumſpicio in loco,
Pulchraq; magnaq; qua circumiri poterat, quam ſubulcus
Ipſe adificauerat ſubtus abſente rege,
Sine domina & Lactie ſene,
Aduectis lapidibus, & cinxerat ſepe ſpinoſa.
Palos autem extra adiecit prorfus hinc & hinc
Denſos & crebros nigro quercus ſciſſo,
Intra autem aream ſuiſa duodecim ſecerat
Prope inter ſe, lectos ſubtus, in ſingula autem
Quinquaginta ſues iacentes continebantur
Fæmina ſicta, mares autem foris dormiebant
Multo pauciores hos enim nutuebant comedentes
Diuini proci, quoniam mittebat ſubulcus
Semper ſaginatærum pinguium optimum omnium.
Hi autem trecentiq; & ſaxaginta erant,
Apud autem canes feris ſiæiles ſemper dormiebant
Quatuor, quos nutruerat ſubulcus princeps virorum.

Eumæi domo
ad qua diuer-
tit Vlyſſes, de
ſcriptio.

ε. ἰὺ χροον.

Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἔοις ἀράεισε πέδιλας
 Τάμνων δέρμα βόειον * ἐὺ χροός· οἱ ᾗ δὴ ἄλλοι
 Ωροντ' ἄλλυδις ἄμ' αὖ, ἀμ' ἀγρομένοισι σύεσιν
 Οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπερὶ ἔηκε πόλινδε,
 Σὺν ἀγόμεν μνηστῆρσιν ἑσθ' ῥοιόλοισιν ἀνάγκη,
 Ὄφρ' ἱερὰσαντες κρειῶν κορεσάμενο θυμόν.
 Ἐξαπίνης δ' ὀδυσηῖα ἴδον κιώες ὑλακόμαυροι·
 Οἱ μὲν, κεκλήροντες ἐπέδραμον. αὐτὰρ ὀδυσεύς
 Ἐξέτο κερδοσυνῆ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χεῖρός.
 Ἐνθά κεν ἴω παρὰ στυμῶν ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
 Ἀλλὰ συβώτης ὤχε ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών
 Ἔστυτ' ἀνά περὶ θυρόν· σκῆπτ' αὖ δὲ οἱ ἔκπεσε χεῖρός.
 Τὸς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἀμυδῖς ἄλλῃ
 Πυκνήσι λιθάδεσσιν· ὁ δὲ περσέειπεν ἄνακτα·
 ὦ γέρον, ἢ ὀλίγου σε κιώες διεδηλήσασατο
 Ἐξαπίνης· καὶ κεν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
 Καὶ δέ μοι ἄγε θεοὶ δόσαν ἄλγος τι σοναχάς τε.
 Ἀνηθῆς γὰρ ἄνακτ' ὀδυρόμεν' αὖ καὶ ἀχέων
 Ἡμεῖς, ἄλλοισιν ᾗ σύας στάλοισι ἀπύλλω
 Ἐδμεναί· αὐτὰρ κείν' αὖ ἐλθόμενός που ἐδωδῆς
 Πλάξεται ἐπ' ἄλλοτρῶων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 Εἴπου ἐπὶ ζῶει, καὶ ὄρα φά' ἡγάσιοι.
 Ἀλλ' ἔπειο, κλισίῳ δ' ἴομεν γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 Σίτη καὶ οἴνοιο κορεσάμεν' αὖ χ' ἰθυμόν,
 Εἴπης ὅσα πόθεν ἔσσι, καὶ ἑσπύσασιν κῆδ' ἀνέτλης.
 Ὡς εἰπὼν κλισίῳ δ' ἠγήσασατο δῖ' αὖ φορβός·
 Εἶπεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ἑσέχευε διασείας,
 Ἐσῆρεσεν δ' ὅππ' δέρμα ἰονθάδος ἀγρῆν αἴγος,
 Αὐτὸς ἐνδύσασατο, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δ' ὀδυσεύς
 Ὅππ' ἔμιν ὡς ἑσέδεκτο. ἐπ' αὖ τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζέ·
 Ζῶς τοι δοῖν ἔεινε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 Ὅ, πῃ μάλισ' ἐδέλεις, ὅππ' με περὶ φρον ἑσέδεξο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' αὖ περσέφης εὐμαε συβώτης
 ἔειπεν, ἢ μοι δέμης ἐς, ἢ δ' εἰ χακίων σέθεν ἔλθοις
 ἔεινον ἀπμῆσσι. περσὶς γὰρ διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ἔεινοί τε πῶροί τε. δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 Γίγνεται ἡμετέρη. ἢ γὰρ δμῶων δίκη ἐστίν,

Ipse autem circa pedes suos aptabat calciamenta
 Incidens pellem bouinam coloratam: alij autem
 Iuerant aliò alius: cum stabulantibus suis
 Tres: quartum autem miserat ad urbem
 Suam ducere procis superbis necessitate,
 Ut mactantes carnis saturarentur animo.
 Repente autem Vlysses viderunt canes latratores,
 Qui quidem clamantes accurrerunt: at Vlysses
 Sedit astutia virga autem ei excidit manus,
 Tunc proprium apud stabulum indignum tulit dolorem,
 Sed subulcus celeriter pedibus solocibus subsequens,
 Cucurrit ad vestibulum, corium. a. ei excidit manibus:
 Hos quidem acclamatòs canes pepulit aliò alium
 Crebris lapidationibus, hic autem affatus est dominum:

O senex, certe prope te canes dissepissent
 Repente, & mihi crimen imposuisses.
 Atq; mihi alios Dei dederunt dolores gemitusq;
 Propter diuinum enim regem lugens & dolens
 Iacco, alijs autem suis pingues nutrio
 Ad comedendum: at ille egens forte cibi
 Errat apud peregrinorum virorù populumq; ciuitatemq;
 Sicubi adhuc viuit & videt lumen Solis.
 Sed sequere ad stabulum emissus senex, set & ipse
 Cibo, & vino saturatus ex animo,
 Dicat unde sis, & quot dolores toleraueris.

Sic loquutus ad stabulum praecepit diuinus subulcus.
 Collocauit a illum introductum: virgulta autem sustinuit
 Stravit autem in pellem villosa syluestris capra (densa:
 Suum stratum magnum & densum: gauisus est. a. Vlysses,
 Quòd ipsum sic suscepit, verbumq; dixit & appellauit:
 Iupiter tibi des hospes & immortales des alijs
 Quodcumq; maxime vris, quia me benignus suscepisti.

Hunc. a. respondens loquutus est Eumæus subulcus
 Hospes non mihi fas est, neq; si peior te veniat,
 Hospitem contemnere, ab enim Ioue sunt omnes
 Hospitesq; pauperesq; munus autem exiguumq; charumq;
 Est nostrum, hic enim seruorum mor est.

Eumæus Vlysses
 sem hospitum
 humaniter ex
 cipit.

Αἰεὶ δεῖδιότων ὄτ' ὀπικρατέωσιν ἀνακτεῖς
 Οἱ νέοι. ἢ γὰρ τὲ γὰρ θεοὶ καὶ νόσον ἔδθησαν
 Ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ κτήσιν ὅπασσεν,
 Οἶά τε ᾧ οἰκῆν ἀναξ' εὐθυμος ἔδωκεν
 Οἶκόν τε κληρὸν τε, πολυμνήσιω τε γυναικί,
 Ὅς οἱ πολλὰ κέρμησι, θεὸς δ' ὅππ' ἔργον * ἀέξει.
 Ὡς καὶ ἔμοι τόδε ἔργον ἀέξεταί ᾧ * ἐπι μίμνω.
 Τῷ κέ με πόλλ' ἄνησεν ἀναξ' εἰ αὐτόθ' ἐγήρα.
 Ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ᾧφελ' ἑλένης ἄπο φύλον ὄλεσθαι
 Πρὸ γυυ, ἔπει πολλῶν ἀνδρῶν ἄπο γύναι τ' ἔλυσεν.
 Καὶ γὰρ οὐκ εἶν' ἔβη ἀγαμέμνον' εἶνεκα πρῆψ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα τρώεσσι μάχοιτο.

Ὡς εἰπὼν, ζωσθεὶ δουῶς συνέεργε χιτῶνα.
 Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεῶς, ὅθι ἔθνεα ἐργατο χοίρων·
 Ἐνθεν ἑλὼν δὴ ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέροισι ἱεράσεν
 Εὐσέ τε, μίσυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελῶσι πειρεν.
 Ὀπήσιος δ' ἄρα πάντα φέρον παρέδθη ὀδυσηῖ,
 Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελῶσιν. ὁ δ' ἄλοιτα λάβη πάλυνεν·
 Ἐν δ' ἄρα κισυβίῳ * κίρνη μελιπρία οἶνον.
 Αὐτὸς δ' ἀπτόν ἵζεν. ἐποτρύμων ἢ προσσύνδαι

Ἐδιδνευῶ ᾧ ζεῖνα τὰ τε δρωέσσι παρῆσι
 Χοίρε· ἀτὰρ σάλοισ γὰρ σῦας μνηστῆρες ἔδοισιν,
 Οὐκ ὅππιδι φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν ἕδ' ἐλεητιῶ.
 Οὐ μὲν ἀέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέοισιν,
 Ἀλλὰ δίκλῳ ποιοῖ καὶ αἰσιμα ἔργ' ἀνδράπων,
 Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάροισι, οἷτ' ὅππ' γαίης
 Ἀλλοτεῖης βῶσιν, καὶ σφιν ζῆε λιπίδα δάη.
 Πλησιέμενοι δὲ τε νῆας ἔβαν οἶκόν δὲ ἔχαστος.
 Καὶ μὲν τοῖς ὀπιδος κρατερὸν δὲ ἔν φρεσὶ πῆψεν
 Οἶδε δὲ τι ἴσοισι, θεοῦ δὲ τιν' ἔχλυον αὐδῶν,
 Κεῖνε λυγρὸν ὄλεθρον, ὄτ' ἕκ ἐθέλοισι δικαίως
 Μινᾶσθαι, ἕδ' ἐπέδωκεν ὅππ' σφέτερ' ἀμὰ ἐκκλῶσι
 Κτήματα δὲ δόδοισιν ὑπερβίον, ἕδ' * ἐπι φειδῶν.
 Ὅσασι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ δίος εἰσιν,
 Οὐπόθ' ἐν ἱεράνισ' ἱερήιον, ἕδ' ἐδ' οἶον·
 Οἶνον ἢ φθινύδοισιν ὑπερβίον ἔξαφύοντες.
 Ἡ γὰρ οἱ ζωὴ γ' ἡμῶν ἀσπυτος· ἔπνι τύοση

*Semper timentium, cum dominantur reges
 Iuvenes, certe enim illius reditum impediunt.
 Qui me accurate diligebat & possessionem praeiuit,
 Tanquam suo familiari rex benignus dedit,
 Domumq; portionemq; optatissimamq; uxorem.
 Qui sibi multa laborauerit, Deus a negotium auerit:
 Sic & mihi hoc negotium augetur quo detineor.
 Ideo me multum iuuisset rex si hic senuisset.
 Sed perijt: Steinam debuisset Helena genus perijisse
 Funditus, quoniam multorum virorum genera labefecit.
 Etenim ille iuit Agamemnonis gratia honoris
 In lium equestre, ut Troianos oppugnaret.*

*Sic loquutus, cingulo celeriter coercuit tunicam:
 Perrexit, a. ire ad suilia, ubi grex continebatur porcorum.
 Illinc capros duos attulit, & ambos macrauit,
 Ignemq; accendit, conciditq; & verubus infixit,
 Assans autem omnia ferens apposuit Vlyssi
 Calida ipsis verubus: hic autem farinam albam perspersit,
 In poculo autem miscbat dulce vinum.*

Ipsè autem è regione sedit, cohortatus autem alloquutus est:

*Comede nunc o hospes, quae seruisq; adsunt
 Porcina: at pingues porcos proci comedunt,
 Non verecundiam habentes in mentibus, neq; misericordiam,
 Non quidem impia opera Dei beati amant,
 Sed ius colunt, & pia opera hominum:
 Et quidem hostes, & iniqui, qui in terra
 Aliena vescantur, & ipsis Iupiter pradam dederit.
 Impleti vero nauibus intrunt domum quisq;
 Et quidem huic cura potens timor in animos cadit.
 Hi autem sciunt (Dei autem aliquam audiuerunt vocem)
 Illius perniciosam mortem, quia nolunt iuste
 Ambire, neque ire ad sua, sed silentio
 Bona dilapidant immoderate, neq; est parsimonia.
 Quotquot enim volentes, & dies abs loue oriuntur:
 Nunquam unam sacrificant victimam, neq; duas solata
 Vinum autem consumunt immoderate exhaerentes:
 Certe enim ei facultates erant magna, nulli tanta*

Eumæus Vlyssesem non cognoscens, eum perijisse conuocatur.

Ἀνδρῶν ἠρώων, ἔτ' ἠπειροῖοι μιλαίνης,
 Οὐτ' αὐτῆς ἰθάκης, ἔτε ζυμεῖσαι φωτῆ'
 Ἐς' ἄφρον' τρῶσόν τον· ἐγὼ δέ κε τοι χαταλέξω,
 Δάδει' ἐν ἠπειρῷ ἀγέλαι, τόσα πώεα οἶων,
 Τόσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 Βόσκεισι ξεινοί τε καὶ αὐτῶ βότορες ἄνδρες.
 Ἐνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἔνδεκα πάντα
 Ἐραπῆ βόσκοντ' ὅππ' δ' ἄνδρες ἑσθλοὶ ὄρονται,
 Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγνείῃ
 Ζατρεφῆων αἰγῶν ὅσπερ φαίνεται ἄριστος.

Αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τὰς δε φυλάσσω τε ρύομαί τε,
 Καί σφι συῶν τὸν ἄριστον εὐκρίνας ἀποπέμπω.

Ως φάθ' ὁ δ' ἐνδυνκίως κρέα τ' ἠδπε, πῖνά τε οἶνον
 Ἀρπαλέως, ἀκλῶν· χακὰ δὲ μνηστῆροισι φύτευεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνήσασκε καὶ ἤραρε θυμῶν ἐδάδῃ,
 Καὶ οἱ πλησάμενθ' ἔδωκε * σκύφος ὃ πρὸ ἐπιπένης,
 Οἶνον ἐνίπλειον, ὃ δ' ἐδέξατο, χαίρει δ' θυμῶ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πρῶθεντα πρῶσθηύδα,

Ω φίλες τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
 Ω δὲ μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὡς ἀγορεύεις
 Φῆς δ' αὐτὸν * φθίδιμι κ' ἠγαμέμνον' ἔινεχα τιμῆς.
 Εἰπέ μοι αἰκέ ποσι γινώω τοῖστων ἔόντα.

Ζῆς γάρ που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Εἰκέ μιν ἀγρείλαιμι ἰδῶν * ὅτι πολλὰ δ' ἀλίθιω.

Τὸν δ' ἠμίβειτ' ἔπειτα συβότιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ω γέρον, ἔπτε ἐκείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενθ' ἐλθῶν
 Ἀγγέλλων πείσθη γυμναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.

Ἀλλ' ἄλλως κερμίδ' ἠε καρρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
 Ψάδοντ' ἔδ' ἐδέλοισιν ἀληθέα μυθήσασθ'.

Ος * δ' ἂν ἀλητεύων ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
 Ἐλθῶν ἐς δέσποιναν ἐμύω, ἀπατήλια βάζει.
 Ἡ δ' ἐς δέξασμένη, φιλέει καὶ ἔχασα μεταλλά,
 Καὶ οἱ ὀδυρομένη βλαφάρων ἀπο δάκρυα πίπτει,
 Ἡ δέ μιν ἐσι γυμνακίς, ἐπὶ πῶσις ἄλλοθ' ὄληται.
 Αἰψάκε καὶ σὺ γαραιὲ ἔπος παρατεκτῆναιο,
 Εἶπες τοι χλαῖνά τε χατῶνά τε εἴματα δόθη.
 Τοῦ δ' ἠδὴ μέλλοισι κυῖες τ' ἀγέες τ' οἶνοιο

Virorum heroum, neq; continentis feracis,
 Neq; ipſius Ithaca, neque ſiginti virorum
 Sunt diuitia tanta, ego autem tibi connumerabo.
 Duodecim in continenti armenta, tot greges ouium,
 Tot ſuum paſcua, tot ſtabula lata caprarum,
 Paſcunt amiciq; & ipſius paſtores ſiri.
 Illic autem ſtabula lata caprarum ſuddecim omnia.
 In extremitate agri paſcuntur, in ſuper ſiri boni obſeruant
 Quorum ſemper ipſis ſuiſque in die pecudem ferti,
 Saginatarum caprarum quacumq; appareat optima.
 At ego ſues quas ſeruoq; tucorq;
 Et ipſis ſuum optimum electum mitto.

Sic dixit ille a. attentè carnes comedeſat, bibebatq; ſine
 Raptim dolens, mala autem procis ferebat.
 At poſtquam cœ nauit, & expleuit animum cibo,
 Et ei impletum dedit poculum quo bibebat
 Vinu plenum, hic autem ſuſcepit gauſiſusq; eſt animo,
 Et ipſum appellans ſerba ſelocia alloquutus eſt:

O amice, quiſnam te emit rebus ſuis,
 Sic ſalde dicis, & ſortis ſicut dicis?
 Dicu autem ipſum perſiſſe Agamemnonis gratia honoris.
 Dic mihi ſi forte cognoſco talem eſſe:
 Ipſer enim hoc ſcit, & immortales dei aliq;
 Si forte ipſum nuncrem ſidiſſe, multum autem erraui.

Huc autem reſpon dit poſtea ſubulcus princeps ſirorum
 O ſenex, nullus illo uir peregrinus ſeniens
 Nuncians perſuaſerit ſxoriq; & dilecto filio,
 Sed temere tranelationis indigi ſiri peregrini
 Mentuntur neque ſolunt ſera loqui:

Quicumq; autem peregrinus Ithace in populam ſenit,
 Proſectus ad dominam meam fallacia loquitur.
 Hac autem benignè exceptum diligit & ſingula inquit,
 Et ei lugenti palpebris lacryma decidunt.

Munus eſt mulieris, cum maritus alibi perſit.
 Statim & tu ſenex ſerbum fabrica,
 Si qui tibi penulamq; tunicamq; ſeſtimenta det.
 Illis autem iam debent canci ſelocisq; ſultures

Ρινὸν ἀπ' ὀστέοισιν ἐρύσαι· ψυχὴ δ' ἔλελοιπεν.
 Ἡ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάρον ἰχθύες, ὄσέα δ' αὐτῆ
 Κεῖται ἐπ' ἠπείρου, φαμάθω εἰλυμένα πολλῇ.
 Ὡς ὁ μὲν ἐνθάδ' ἀπόλωλε φίλοισι δ' κῆδ' ὀπίσσω
 Παῖσιν, ἐμοὶ δ' ἤ μάλιστ' ἀτελεύχεται, ἄρ' ἔτ' ἄλλον
 Ἡπον ὧδε ἀνακτα κινήσμαι ὀπίπ' ἔπιλάθω,
 Οὐδ' εἴ κεν πατρός καὶ μητέρ' αὐτίς ἰκώμαι
 Οἶκον, ὅστι παρ' ὄντον γυμῶμι, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 Οὐδέ μ' ἐπὶ τῶσόν ὀδυρομαι ἀγυμένους ὄφρ'
 Οφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρὶδὶ γαίῃ·
 Ἀλλὰ μ' ὀδυροῦμαι πότος ἀνυται οἰχομένοιο.
 Τὸν μὲν ἐγὼν, ὡ ξείνε, καὶ ἔπαρεόντ' ὀνομάζειν
 Λιδέομαι, φεὶ γὰρ μ' ἐφίλει καὶ κῆδετο θυμῷ.
 Ἀλλὰ μιν ἠδεῖον χαλέω καὶ νόσφιν ἔόντα.

Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε πολυτλας Διὶ ὀδυσεύς,
 Ὡ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι κῆδ' ἢ φῆδα,
 Κεῖνον ἐλδ' σέθεν, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 Ἀλλ' ἐγὼ κ' αὐτὸς μυθήσομαι, ἔλλα σὺ δ' ὄρκου,
 Ὡς νεῖται ὀδυσεύς, διαγέλιον δέ μοι ἔστ',
 Αὐτὴ κ' ἐπεὶ κεν κείν' ἴων τὰ ἀδύμαδ' ἴκηται,
 Ἐσσι μαχλαῖνά τε γυπῶνά τε, εἶματα κηλῆ.
 Πεῖν δέ κε, καὶ μάλα ὄφρ' κηρημέν' ὄφρ' δεχοίμην.
 Ἐχθρὸς γὰρ μοι κείν' ὁμῶς εἶδαο πύλησι
 Γίνεται ὅς περὶν ἔκων ἀπιτήλια βάζει.
 Ἴσω νυκτὶ ζῶς παρ' ὄντα θεῶν, ξενίη τε τρέπιζα,
 Ἐσίη τ' ὀδυσοῦμαι ἀμύμονος λιμῶ φικαῖω,
 Ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖετα ὡς ἀγορεύοι.
 Τοῦ δ' αὖτε λυκάβαντος ἐλδ' σέτι ἐνθάδ' ὀδυσεύς·
 Τοῦ μὲν φθίνοντος μίμωδες, τῷ δ' ἰσαμένοιο,
 Οἶκα δέ μ' νοσήσει, καὶ τίσει τῷ ὅς κεν ἐκείνη
 Ἐνθάδ' ἀπιδάξει ἀλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.

Τὸν δ' ἀπεμειβόμενον παρσέειπε εὐμαῖε συβῶτα,
 Ὡ γέρον, ὅτ' ἄρ' ἐγὼν ἀαγγέλιον τῶδε τίσει,
 Οὐτ' ὀδυσεύς ἐπι οἶκον ἐλδ' σέται, ἄλλα ἔκηλ' ὄφρ'
 Πῖνα, καὶ ἄλλα παρ' ἔξμεν ἀμύμονα, μηδέ με τούτων
 Μίμνησκέ, ἢ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀχρημαὶ ὀπίπ' ἔτι τις μνήσῃ κεδνοῖο ἀνακτος.

Cutem ab ossibus trahere, anima autem destituit.
Vel illum in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius
lacent in terra, arena mersa multa.

Sic ille quidem illic perijt, amicis autem dolores post
Omnibus mihi. a. maxime facti sunt: non. n. amplius alium
Humanum sic dominum inueniam, quocunq; ibo.
Neq; si ad patris & matris iterum irem
Domum, tibi primum ortus sum, & me educauerunt ipsi:
Neq; nunc his etiam tantum lugeo maestus
Oculis ut videam, existens in patria terra,
Sed me Ulyssis desiderium capit absentis,
Hunc quidem ego, o hospes, & non praesentem nominando
Reuereor, valde enim me diligebat & curabat in animo.
Sed ipsum fratrem maiorem Soco, vel longè absentem.

Hunc aut rursus alloquitus est patiens diuinus Ulysses:
O amice, postquam omnino negas, neq; dicis
illum venturum esse, animus. a. tibi semper incredulus.
Sed ego non temere loquar, sed cum iuramento,
Quod redit Ulysses, munus autem mihi sit
Statim postquam ille redux suas domos peruenerit,
Ante autem vel valde indigens nihil accipiam.
Indue mihi penulam & tunicam vestimenta pulchra.
Inimicus enim ille non minus Ditis ianuis
Est, qui egestate coactus fallacia loquitur.
Sciat nunc Iupiter primum deorum, hospitalisq; mensa,
Penatesq; Ulyssis irreprehensi quam adibo.
Certè quidem haec omnia perficientur sicut dico.
Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses.
Hoc quidem inclinato mense, illo autem instante
Damum reuersus, & puniet quicunq; illius
Hic vituperat uxorem, & illustrem filium.

Hunc. a. respondens alloquitus est Eumæus subulce:
O senex, neq; profecto ego latitia. munus rependam,
Neque Ulysses etiam domum veniet: sed quietus
Bibe, & alia praetermittamus, neque mihi haec
Memora: certè enim animo in pectore meo
Tristor, quando aliquis meminit gloriosi regis.

Ulysses diffi-
mulans, niti-
tur Eumæo
Ulysses redi-
turum per-
suadere.

Αλλ' ἤτοι ὄρρον μὲν εἰσόμεν' αὐτὰρ ὀδυσεύς
 Ελθοιόπως μιν ἐρωγ' ἐθέλει καὶ πινυλόπεια,
 Λαέρτης δ' ὄγρων καὶ τηλέμαχος θεοειδής.
 Νόη αὖ παῖδες ἀλαστον ὀδύρομαι ὄν τέκ' ὀδυσεύς,
 Τηλεμάχου τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσον,
 Καὶ μιν ἐφλυῖεσθεσθ' ἐν ἀνδράσιν ἔπι χερεῖα
 Πατρὸς ἰοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγνῆτον,
 Τοῦδέ τις ἀθανάτων βλάβη φρένας ἐνδον εἴσας,
 Ἡέ τις ἀνθρώπων, ὃ δὲ ἔβη μὲν πατρὸς ἀκούῃ
 Ες πύλον ἠγαθέλω τὸν Ἰμνηστῆρες ἀγαυοὶ
 Οἴνα δ' ἰόκητα λογαῖσιν, ὅπως δ' ἀπὸ πύλον ὀληται
 Νώνυμον ἐξ ἰθάκης ἀρκείσῃ ἀντιθέοιο.
 Αλλ' ἤτοι κείνον μὲν εἰσόμεν, ἢ κεν ἀλφειῷ,
 Ἡ κε φύροι, καὶ κεν οἱ ὑπέρχει χεῖρα χρονίων.
 Αλλ' ἀγε μοι σὺ χραεὲ τὰ σαυτὲ κήδε ἐνιαστο
 Καὶ μοι τὰτ' ἀγορεύσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὐ εἰδῶ,
 Τίς ποθεν εἰς ἀνδρῶν πόδι τοι πόλις ἠδὲ τοκήεις;
 Ὅσποίης δ' ὅτι νηὸς ἀφίκεο; πῶς δὲ σε ναῦται
 Ἠραρον εἰς ἰθάκην; πίνες ἐμμεναί διχετόωντο;
 Οὐ μὲν γὰρ πσεπεζὸν ὀνομαὶ ὄνθ' ἀδ' ἠέλωται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς,
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
 Εἶπ' μὲν νύ κεν αἶν' ὅτι χροόνον ἠμὲν ἐδωδή,
 Ἡ δὲ μέθυ γλυκερὸν χλιείης ἐν τοῦθεν εἴσι,
 Δαίνουδά τ' ἀκίοντ', ἄλλοι δ' ὅππ' ἔργον ἔποιον.
 Ρηϊδίως κεν ἐπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀπαντα
 Οὐπ' διασφῆξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῖς,
 Ὡσαύτε δι' εὐμ' πάντα θεῶν ἰόπητι μόγησα.
 Ἐκ μὲν κρητῶν γλυκὺ εὐχομαι ἄρειαῶν,
 Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς πολλοὶ ἢ καὶ ἄλλοι
 Υἱέες ἐν μεγάροισι ἠμὲν τράφεν ἠδ' ἐχθύοντο,
 Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου, ἐμὲ δ' ὠνήτη τέκε μήτηρ
 Παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰδὲ γλυκέροισιν ἐπίμα
 Κάστωρ ὑλακίδης, τὸ ἐγὼ γλυκὺ εὐχομαι εἶδ'
 Ὅς πατ' ἐνὶ κρήτεσσι θεός ὣς τίετο δῆμος,
 Ὀλβω τε πλῆτω τε, καὶ ὑάσι κυδαλίμοισιν.
 Αλλ' ἤτοι τὸν κῆρας ἔβαν θανάτοιο, φέρησαι

Sed certe iuramentum quidem sinamus: sed Vlysses
 Veniat, ut ipsum ego solo, & Penelope,
 Laertesq; senex, & Telemachus diuinus.
 Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Vlysses
 Telemachi, quem postquam nutriuerunt dii plura aequalem,
 Et ipsum dicebam fore in viris non peiorem
 Patre suo charo, consilijs & specie admirabili.
 Huius a. aliquis immortalium lasit mentem intus aquabile,
 Vel aliquis hominum, hic autem iuit ad patris auditionem
 In Pylum diuinam: hunc autem praeci superbi
 Domum venientem obseruant, ut a generatione pereas
 Sine nomine ex Ithaca Arcisq; diuini.
 Sed age illum quidem sinamus siue oppressus sit,
 Siue fugerit, & eum protegat manu Saturnius.
 Sed age mihi tu senex tua ipsius incommoda prode,
 Et mihi hoc dic verum, ut bene intelligam,
 Quis? unde es virorum? ubi tibi ciuitas & parentes?
 Qua autem in naue venisti? quomodo te nauis a
 Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
 Non enim te peditem puto huc venisse.

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses:
 Tibi enim ego haec valde vere dicam.
 Si sit quidem nunc vobis in longum tempus & cibus,
 Et vinum dulce testa intra manentibus,
 Epulariq; quiete alij autem ad opus adcant,
 Facile postea & in annum omnia,
 Non percurrerem dicens meos dolores animi,
 Quoscumque tam omnes deorum voluntate laboraui,
 Ex Creta quidem genus praedico latum
 Viri diuitis esse filius, multi autem & alij
 Filij in adibus & educati sunt, & orti sunt
 Legitimi ex uxore, me autem empta peperit mater
 Pellex, sed me pariter cum proprijs charum habebat
 Castor Hylacides, huius ego genus praedico esse,
 Qui quondam in Cretensibus ut Deus colebatur populo,
 Fortunisq; diuitijsq; & filijs honestis.
 Sed certe illum fata iecerunt mortis, serentia.

Vlysses scire
 fingit histo-
 riam adgen-
 tus sui.

Εἰς αἶδαο δόμοις τοὶ ὕζωνι ἐδάσαντο
 Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ὅπῃ κλήροις ἐβάλλοντο·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἐνειμαρ.
 Ηγασμένω ὕζωνι καὶ πολυκλήρων ἀνδρώπων,
 Εἶνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς ἐπεὶ ἐκ ὑποφώλιθ' ἦα,
 Οὐδ' οὐροπύλαμος νύδ' ἤδη πάντα λέλοιπεν.
 Ἀλλ' ἐμπις καλὰ μὲν γέ σ' οἶομαι εἰσροδῶντα
 Γινώσκειν· ἢ γὰρ μοι δύνῃ ἔχει ἥλιθα πολλή.
 Ἡ μὲν δὲ θάρσος μοι ἀρετῆς τ' ἐδοσαν καὶ ἀδμήνη,
 Καὶ ῥηξιλοοίην, ὅπότῃ κρίνοιμι λόχονδε
 Ἄνδρας ἀειψῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
 Οὐ ποτὲ μοι θάνατον προστόοσσετο θυμὸς ἀγλήωρ,
 Ἀλλὰ πολὺ πρῶπιτος ἐπάλμενθ' ἔγχει, * ἐλεσκον
 Ἀνδρῶν δυσμενέων ὅ, τε μοι εἴξειε πόδεσσι.
 Τοῖός ἐ' ἐν πολέμῳ ἔργον δέ μοι ἐ φίλον ἔσκεν,
 Οὐδ' οἰκωφελίη, ἢ τε τρέφει ἀγλαὰ τέχνα·
 Ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπῆρετμοὶ φίλαι ἦσαν,
 Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες ἐύξεσοι, καὶ οἴσοι,
 Λυγρὰ, τὰ τ' ἄλλοισὶν γε κατὰ εἰρηλά πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τὰ που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν.
 Ἀλλ' ὅ γὰρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ὅπῃ τέπεται ἔργοις.
 Πεῖν μὲν γὰρ τρεῖς ὀπιβήμεναι ἦεσ ἀχαιῶν,
 Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσιν
 Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καὶ μοι μάλα τύχχανε πάντα.
 Τῶν ἐξαιρέμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσω
 Λάγχευον· αἶψα ὅ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 Δεινός τ' εἰδοῖός τε μὲ κρήτεσσι τε τύχην.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τῶδε συγχερὴν ὁδὸν ἀφροσπαζέεις
 Εὐρέσασθ' ἢ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἐλυσε
 Δὴ τότε μ' ἰώωρον καὶ ἀρακλυτὸν ἰδομενεῖα
 Νῆεσ' ἠγῆσασθε ἐς ἴλιον· ἠδέ τι μῆχος
 Ἦεν ἀνήνασθε, γαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.
 Ἐνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν ἦεσ ἀχαιῶν,
 Τῶ δὲ κείτῳ ὅ πόλιν παρτάμου πέρσαντες ἐβημεθ
 Οἶκα δὲ σὺν νῆεσσι θεὸς δ' ἐκείδασεν ἀχαιῆς.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῶ κακὰ μῆδετο μητίετα ζέεις.
 Μιῦα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενθ' τελέεσσι

Ad Ditis domos: facultates autem diuiserunt
 Filij magnanimi, & sortes iecerunt.
 At mihi valde pauca dederunt, & propria attribuerunt.
 Duxi autem uxorem locupletissimorum hominum
 Gratia mea virtutis, quoniam non obscurus eram,
 Neq; pugna desertor, nunc. n. iam omnia defecerunt.
 Sed tamen valde quidem te arbitror intuentem
 Cognoscere, certe enim me duritia tenet valde multa.
 Certe enim audaciam Marsq; dederunt & Minerva,
 Et fortitudinem cum lugerem ad insidias:
 Viros optimos, mala inimicis ferens
 Nunquam mihi mortem ante oculos posuit animus Virilium
 Sed multo primus adoriens lancea occidebam
 Virorum inimicorum, cum mihi concederet pedibus.
 Talis eram in bello, opus autem mihi non gratum erat,
 Neq; res familiaris, qua nutrit claros filios.
 Sed mihi semper naues remigabiles grata erant,
 Et bella & tela leuia, & sagitta,
 Tristia, quaeque alijs horrenda sunt.
 At mihi grata erant, quae Deus in animo posuit.
 Alius enim alijs vir delectatur operibus.
 Ante, n. quam in Troia pedem ponerent filij Achiuorum
 Noues viris imperator fui, & velocibus nauibus,
 Viros aduersus externos, & mihi valde aderant omnia,
 Quae optabam idonea, multa autem post
 Assequabar, statim autem domus augebatur, & postea
 Grauisq; reuerendusq; inter Cretenses euasi.
 Sed cum iam odiosum iter magnus Iupiter
 Decreuit, quod multorum virorum subitus genua soluit.
 Tunc me iusserunt & inchoytm Idomenea
 Naues ducere in Ilium, neq; ulla ratio
 Erat denegandi, malus autem habebat populi rumor.
 Ibi quidem nouem annis belligerabamus filij Achiuorum.
 Decimo autem ciuitatem Priami populati, iuimus
 Domum cum nauibus, Deum autem dissecit Achiuos.
 At mihi misero mala statuit consiliarius Iupiter,
 Mensen enim solum mansi delectatus filijs,

Κκειδίη τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν αὐτῆρ ἔπειτα
 Αἴγυπτόνδε μα θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 Νῆας εὐσεύλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 Ἐννεὰ νῆας σείλας, τοῶς δ' ἔσχατ' ἔρατο λαός.
 Ἐξῆμ' ἄρ' ἐπειτα ἐμοὶ ἑρήρες ἑταῖροι
 Δαίνυνί· αὐτῆρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρῆχον,
 Θεοῖσιν τε βέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 Ἐβδομάτη δ' ἀναβάπτες ἀπὸ κρήτης δρεΐνης,
 Ἐπλεομεν βορέη ἀνέμῳ ἀκραΐι, καλῶ,
 Ρηιδίῳ, ὡσπὶ τε χ' ἴροον. ἔδέ τις οὖν μοι
 Νηῶν πιμάνθη, ἀλλ' ἀσκεθέες καὶ ἀνκσοὶ
 Ἡμέθα· τὰς δ' ἀνεμὸς τε κυβρῆν ἴταί τ' ἴθυρον.
 Πεμπῆσθαι δ' αἴγυπτον εὐρρείτιν ἰκόμεσθα·
 Στήσα δ' ἐν αἴγυπῳ ποταμῶν νέας ἀμφιχέουσας.
 Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑρήρας ἑταῖροις
 Αὐτῆ παρ' νῆεσσι μένειν, καὶ νῆας ἐρυδαί.
 Οπῆρας ἢ χ' ἴσκοπὰς ὄτρυνα νέεσθαι.
 Οἱ δ' ἄβρει εἴξαντες, ὄπισσόμενοι μένει σφῶν,
 Λίφα μάλ' αἴγυπτίων ἀνδρῶν ἀπεικαλλέας ἀγρῶς
 Πόρθεον, ὃν ἢ γυναικας ἄρον καὶ νῆπτα τέκνα,
 Αὐτῆς τ' ἐκτεινον. τὰ γὰρ δ' ἐς πόλιν ἴκατ' αὐτή.
 Οἱ ἢ βοῆς αἰόντες, ἀμ' ἠσὶ φαινομένηφι
 Ἡλτον· πλῆτο ἢ παῖν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 Χαλκοῦ τε σεροπῆς. ἐν ἢ ζῶς τερπικέραν θ'
 Φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακίῳ βάλειν, ἔδέ τις ἔτλη
 Μείναι ἐναντίον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔση.
 Ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῶ,
 Τῆς δ' ἀγασθον ζῶς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 Αὐτῆρ ἐμοὶ ζῶς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τῶτο νόημα
 Πόησ', ὡς ὄφθον θανέειν καὶ πύτμον ἐπασπείν
 Αὐτῆ ἐν αἴγυπῳ. ἐπι γὰρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο,
 Αὐτῆκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέλω εὐτυκτον ἔδηκα,
 Καὶ σάκος ὁμοίην δόρυ δ' ἐκβαλον ἐκτοσε χειρῶς.
 Αὐτῆρ ἐγὼ βασιλῆθ' ἐναντίον ἡλυτον ἵππων,
 Καὶ κύσα γούναθ' ἐλών, ὃ δ' ἐρύσατο, καὶ μ' ἐλέησεν·
 Ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἀχλὺ οἶχα, δε δακρυχέοντα.
 Ἡ μὲν μοὶ μάλα πολλοὶ ἐπήϊων μελήθησιν,

φρεσὶν ὡς

Inuenculaq; coniuge, & bonis: at postea
 In Aegyptum me animus impulit nauigare,
 Naues bene parantem cum diuinis socijs.
 Nouem naues parauit, citò autem coactæ sunt copia,
 Sex diebus quidem postea mihi dilecti socij
 Conuiuati sunt, at ego sacra multa præbui,
 Dijsq; sacrificando, ipsiq; epulas præbendo.
 Septimo conscendentes à Cretæ latic,
 Nauigauimus Borea vento temperato bono.
 Facile, sicuti secundo flumine, neq; aliqua mihi
 Nauium læsa est, sed sospites & incolumes
 Sedebamus, has autem ventusq; nautaq; gubernabant.
 Quinto die autem Aegyptum pulchrè irrigatam iuimus:
 Statui autem in Aegypti fluuio naues curuas,
 Ibi quidem ego iussi charos socios,
 Illic apud naues manere, & naues subducere,
 Speculatores autem per speculas misi ut irent.
 Hi autem intemperantiæ cadentes obsequentes robori suo,
 Statim valde Aegyptiorum virorum per pulchros agros
 Populantur: mulieres. a. abducebant & infantes natos,
 Ipsosq; interficiebant, statim autem in Urbe uisit rumor.
 Illi autem Vocem audientes simul cum aurora apparcute,
 Venerunt impletus est. a. totus campus pedumq; & equitum
 Aeriq; fulgore: Inpiter autem fulminator
 Fugam meis socijs malam iniecit, neq; aliquis sustinuit
 Manere contra, circum enim mala undiq; steterant.
 Ibi nostrorum multos quidem interfecerunt acuto are.
 Alios autem duxerunt viuos sibi seruire necessitate.
 At mihi Iupiter ipse in mente ita consilium
 Fecit, utinam debuisssem mori, & mortem assequi
 Illic in Aegyptò: adhuc enim me molestia excepit.
 Statim autem de capite galeam sabrefactam deposui,
 Et scutum humeris, lanceam autem proieci ex manu.
 At ego regem contra veni equis. (miserus est:
 Et osculatus sum genua complexus, hic aut seruaui & mei
 In currum. a. me locatum duxit domum lachryma uetera.
 Certè me valde multi adorabantur fraxineis,
 Cupientes

Ἰέμενοι κτείνει· (δὴ γὰρ κεχολώατο λίλυ)
 Ἀλλ' ἀπὸ κείνου ἔρυκε· διὸς δ' ὠπίζετο μίῳιν
 Ξηνίς, ὅς τε μάλιστ' ἀνεμασάται κακὰ ἔργα.
 Ἐνθά μὲν ἐπιείατες μένον ἄντιθι, πολλὰ δ' ἄχρηρα
 Χρήματ' ἀν' αἰγυπίοις ἀνδραῖ· δίδουσαν γὰρ ἀπαντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδον μοι ὄπιπόμενον ἔτος ἦλθε,
 Δὴ τότε φόνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατίλεια εἰδώς,
 Τρώκτης, ὅς δὴ πολλὰ κακὰ * ἀνδρῶποισιν ἐώργει·
 Ὅς μ' ἄγε παρπεπθῶν ἦσιν φρεσίν, ὄφρ' ἰκώμεθα
 Φοινίκην, ὅθι τῶγε δέμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
 Ἐνθά παρ' αὐτῷ μέγιστα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μίῳές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελευτῶτο
 Ἀψπειτελλομένου ἔτεσθ, καὶ ἐπίλυθον ὄφρα,
 Ἐς λιβύλυ μ' ὄπῃ νηὸς ἐέασατο παντοπόροιο,
 Ψάδεα βηλίσσας, ἵνα οἱ σὺ φάρτον ἄγοιμι,
 Κεῖθι δέ μ' ὡς παράσησι, καὶ ἄσπετον ἄνον * ἔλοιτο.
 Τῶ ἐπόμην ὄπῃ νηὸς, οἰόμενός τ' ἀνάγκη.
 Ἡδ' ἔειπεν βορέη ἀνέμω ἀκραεῖ καλῶ
 Μέσσην ἄπ' ἐρ κρήτης, ζῶς * δέ σφιν μῆδον ὄλεθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κρήτι μὲν ἐλείπομεν, ἐδέ τις ἄλλη
 Φαίνατο γαμάων, ἀλλ' ἔρανος ἦ δ' ἑλάσασα,
 Δὴ τότε κυανέην νεφέλλην ἐσησε κροτάω
 Νηὸς ἄπ' ἐρ γλαφυρῆς ἠχλυσε ἢ πάντας ἄπ' αὐτῆς.
 Ζῶς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἐμβαλε νηὶ κεραυνόν,
 Ἡδ' ἐλείχθη πάσα, διὸς πληγῆισα κεραυνῶ,
 Ἐν ᾗ θεοὶ πλητο, πέσον δ' ὅκ νηὸς ἀπαντες.
 Οἱ δ' ἰκορώνησιν ἰκελοι, πρὶ νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἐμοσφρέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόσον.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ ζῶς αὐτὸς ἔχοντί τ' ἄλγεα θυμῶ,
 Ἴσθ' ἀμαίμακτον νηὸς κυανοπαρόροιο
 Ἐν χείρεσιν ἔθηκεν, ὅπως ἐπὶ πῆμα φύροιμι.
 Τῶ ρα πειπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
 Ἐν νῆμ' φρόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 Γαίῃ θεσπρωτῆρ' ἔπλασε μέγα κύμα κυλίνδον.
 Ἐνθά με θεσπρωτῆρ' βασιλῆος ἐκομίσατο φείδων
 Ἡρώς ἀφριάτιν· τὰ γὰρ φίλθ' ἕδ' ἐπελθῶν
 Αἰθρῶ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦλθ' ἐς οἶκον,

ρ. ἐν πρώτους
 αἰώρη

ρ. ἄροισι.

ρ. γὰρ σφισι

Capietes interficere, (namq; irati erant Galdè.)
 Sed ille eripuit, Iouis autem Veritus est iram
 Hospitalis, qui maximè agrè fert mala opera.
 Ibi septem annos mansi ibidem, multas autem coëgi
 Pecunias inter AEgyptios viros, dederant enim omnes.
 Sed cum iam octauus mihi rediens annus Venit,
 Iam tunc Phœnix Venit vir fallacia sciens
 Veterator, qui iam multa mala hominibus fecerat,
 Qui me persuasum proprijs cogitationibus, et iremus
 In Phœniciam. Sibi huius domus, & bona erant.
 Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum,
 Sed quando iam mensesq; & dies perfecti sunt
 Iterum se circumuoluentis anni, & superuenerunt tempe-
 In Libyam me in nauis misit maritima Istas
 Fallacia excogitata, et ei onus ducerem,
 Illic autem me et venderet, & magnum precium acciperet.
 Hunc sequebar in nauis suspicans necessitate.
 Illa autem currebat Borea vento secundo bono
 Per mediũ ad Crêtam, Iupiter aut̃ eis deliberabat mortem.
 Sed quando iam Crêtã quidem liquimus, neq; aliqua aliã
 Apparebat terrarum, sed cælum & mare,
 Iam tum atram nubem statuit Saturnius
 Nauis super conuexa, obscuratus est autem pontus sub ipsa,
 Iupiter autem crebro tonuit & iniecit nauis fulmen.
 Hæc autem conuersa est tota Iouis percussa fulmine.
 Vapore autem impletæ est, ceciderunt aut̃ ex nauis omnes.
 Hi autem cornicibus similes circum nauem nigram
 Fluctibus inferebantur, Deus autem abstulit reditum.
 At mihi Iupiter ipse habenti licet dolores animo,
 Malum longum nauis nigra-prora
 In manibus posuit, et adhuc malum sugerem.
 Nunc amplexus ferebar perniciosus Ventis:
 Nouem diebus ferebar, decima autem me nocte nigra
 Terra Thessprotorum applicuit magna &nda Tersans,
 Tunc me Thessprotorum rex accepit Ph. don
 Heros gratis huius enim dilectus filius occurrens,
 Frigore & labore afflictum duxit in domum.

Χειρὸς ἀνασήσας ὄφρ' ἴκατο δάματα πατρός.
 Ἀμφὶ δέ με χλαῖνά τε χιτῶνά τε εἴματα ἔσσει.
 Ἐνδ' ὄδυσθ' ἔσθ' ἐπὶ πυθόμην κείν' ἔρ' ἔφασκεν.
 Ξενίσσαι ἢ φιλήσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυλωγέρετ' ὄδυσεύς,
 Χαλκὸν τε χρυσὸν τε πολὺ κρητὸν τε σίδηρον.
 Καὶ νύ κεν ἐς δεκάτιον χροῖόν ἕτερόν γ' ἐπιβόσκοι.
 Τόσά οἱ ἐν μαγάρῳι κειμήλια κείτο ἀνακτος.
 Τὸν δ' ἐς δωδώνην φέτο βήμεναι, ὄφρα θεῶιο
 Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο διὸς βελιῶ ἐπικούσῃ,
 Ὅσπῳι νοσήσῃ ἰθάκῃς ἐς πόνα δῆμον,
 Ἦδη δὴ ἀπείων ἢ ἀμφαδὸν ἢ κρυφιδόν.
 Ὡμοσε δὲ σφίσι ἐμ' αὐτὸν, Ἰσπασένδων ἐν οἴκῳ,
 Νῆα κατεῖρύναι, καὶ ἐπαρτέας ἐμμεν' ἐταίρους,
 Οἱ δὴ μιν πέμψοισι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε τύχῃσε γ' ἐρχομένη νηὶς
 Ἀνδρῶν δεσπρωτῶν ἐς δουλιχὸν πολὺ πύρον.
 Ἐνδ' ὄχμ' ἰωάει πέμψαι βασιλῆϊ ἀγέσῳ
 Ἐνδουκέως, τοῖσιν ὅ κακὴ φρεσὶν ἰώδανε βελῆ
 Ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἐπὶ πύργῳ δῦνε ἐπὶ πῆμα χροῖμῳ
 Ἀλλ' ὅτε γαῖῃς πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρ' ἔνῃς,
 Αὐτίκα δούλιον ἦ μ' ἐμοὶ σφειμηχανόωντο.
 Ἐκ μὲν με χλαῖνά τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔδυσαν,
 Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλλον, ἢ γ' ἡτῶνας,
 Ραγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὄρηαι.
 Ἐσπείροισι δ' ἰθάκῃς ὄφειλέε' ἔργ' ἀφίκοιτο.
 Ἐνδ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐστέλμῳ ἐν νηὶ.
 Ὅπῳ εὐσφραφεί σερεῶς αὐτοὶ δ' Ἰσπασέντες
 Ἐσπυμένως παρὰ Σίνα θαλάσσης δερπῶν ἔλοντο.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσπῶν μὲν ἀνέγραμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 Ρηϊδίῳ κεφαλῇ ὅ κατ' ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 Ξεστὸν ἐφόλχημον κατὰ βᾶς ἐπίλασσαι θαλάσῃ
 Στῆθος ἔπειτα ὅ γερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
 Νηρόμεν' ἔρ' μάλα δ' ὤκα δῦρῃσ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
 Ἐνδ' ἀναβᾶς ὄφρι τε * δρὶ ἔρ' ἰὼ πολυανθέος ὕλης,
 Κεῖμῳ πεπληθῆς, οἱ δὲ μεγάλα σενάροντες
 Φοίτῳ, ἀλλ' ἔγρ' σφιν ἐφαίμετο κέρδιον ἔτι

Manu subleuatum quoad iret ad ades patris.
 Circum autem me penulam tunicamq; Selamina induit.
 Ibi de Vlyſſe ego audiui, ille enim dixit,
 Hospitio ſuſcepſiſſe, & direxiſſe euntem in patriam terram.
 Et mihi res oſtendit quas coegerat Vlyſſes,
 AEsq; aurumq; laboratiſſimumq; ferrum,
 Et in decimam progeniem alterum amplius alat.
 Tot ei in domibus theſauri iacebant regis.
 Hunc in Dodonem dicebat ire, ſt Dei
 Ex quereu proceræ Iouis ſenſum audiret,
 Quomodo rediret Ithaca in fertilem agrum
 Iam diu abſens, an manifeſte, an occultè.
 Iurauit autem coram me ipſo libans in domo
 Nauem deduxiſſe, & paratos eſſe ſocios,
 Qui iam ipſum comitentur dilectam in patriam terram.
 Sed me prius miſit, conſigit enim veniens nauis
 Virorum Theſſprotorum in Dulichium ſtumentariam.
 Tunc hic me uſſit mittere regi Acaſto
 Accurate, his autem malum mentibus placuit conſilium
 De me, ſt adhuc omnino caſus calamitatem ſubirem.
 Sed quando profecta eſt a terra multum maritima nauis
 Statim ſcrutatis diem mihi excogitabant,
 Me quidem penula tunicæq; Selaminibus exuerunt,
 Circum autem me ſcrutum aliud malum eiecerunt & tu-
 Pertuſam, quæ & ipſe in oculis uideas. (nauem
 Sub occaſum autem Ithacæ amonæ ad opera perueniunt.
 Ibi me quidem ligauerunt armata in nauis,
 Fune bene-torto arctè, ipſi autem egreſſi
 Certatim ad litus maris cænam ſumpſere.
 At mihi ſinculum quidem diſſoluerunt Diſ ipſi
 Facile, capiti autem ſcruto obuoluto
 Leui temone deſcendens applicui mari
 Pectus, poſtea autem manibus nauiganti ambabus
 Natam: Valde autem citò exceſſi longè ab illis,
 Tunc aſcendens ubi quercetum erat lætiſſimum ſylua,
 Iacebam ſtratam, illi autem valde ſuſpirantes
 Ibant, ſed non enim ipſi uſum eſt melius eſſe

Μαίεσθε περτέρω. τί μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 Νηὸς ὅππ' ἔλαφρυς ἐμέ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 Ρηϊδίως, καὶ με σαθμῶ ἐπέλασαν ἄγροντες
 Ἄνδρὸς ὅππ' αἰμένω. ἐπι γὰρ νύ μοι αἴσα βιωῖται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφηε ἑύμαε συβῶτα

Ἀδείλες ξείνων, ἧ μοι μάλα θυμὸν οἴνας,
 Ταῦτα ἔχασα λέγων ὅσα δὴ πάδες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθεις.

Ἀλλὰ τάδ' ἔχ' ἰκόσμιον οἴομαι, ἠδὲ με πείσεις,

Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ. τί σε χεῖν τῶν ἐόντων

Μαψιδίως ψεύδεσθε. ἐγὼ δ' εἰδ' οἶδα καὶ αὐτὸς

Νόσον ἐμοῖο ἀνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι

Πάγχυ μάλ' ὅππ' ἰμιν ἔπι μὲν τρώεσσι δόμασσαν,

Ἡ δὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπευσθε.

Τῶ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,

Ἡ δὲ κε καὶ ᾧ παιδί μῆζα κλέεσθ' ἤρατ' ὀπίσω·

Νῦν δὲ μιν ἀκλειῶς ἀρπυγῶ ἀνιρέψατο.

Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσιν ἀπὸ τρωπτοῦ ἐῖς πόλινδε

Ερχομαι, εἰ μὴ που τι κείφρων πινελόπεια

Ἐλθέμεν ὀτρυνῶσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποδῶν ἔλθῃ.

Ἀλλ' οἳ μὲν τὰ ἔχασα παρήμενοι ἐξερέοισιν,

Ἡ μὲν οἳ ἄχυνται δῶλ' οἰχομένοιο ἀνακτος,

Ἡ δ' οἳ χαίροισι βίοτον νηπινοῦ ἔδοντες.

Ἀλλ' ἐμοὶ ἐσίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,

Ἐξ ἧ δὴ μ' αἰτωλὸς ἀνὴρ ἔξῃ παφε μῦθω,

Ὅσ' ἄνδρα κτείνας, πολλὰ δὲ ὅππ' ἠεὶν ἀληθεῖς,

Ἡλυθ' ἐμὸν πρὸς σαθμῶν· ἐγὼ δὲ μιν ἀμφαράπαζον.

Φῆ δὲ μιν ἐν κρήτεσι παρ' ἰδομενῆϊ ἰδέσθω

Νῆας ἀκλειόμενον τὰς οἳ ξυνέαξαν ἀελλαι·

Καὶ φάτ' ἐλάσσειθ' ἢ ἐς Δέρος ἢ ἐς Ὀπάρην,

Πολλὰ χεῖματ' ἄγροντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.

Καὶ σὺ γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἦρα γὰρ δαίμων,

Μῆτε τί μοι ψεύδεσσι χεῖρ ἰσομῆτε π' ἐέλγῃ.

Οὐ γὰρ τοιῶν ἐγὼ σ' αἰθήσομαι, ἔφ' φιλήσω,

Ἀλλὰ δία ξένιον δείσεις, αὐτόν * ἐλεήσεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἡ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κ' ἀπίστος,

Οἶόν σ' ἐδ' ὁμόσους πρὸ ἐπήγαρον, ἠδὲ σε πείθω.

Ἀλλ'

24. Ος ρ
 25. ἰμοί πρὸς
 δάμοιτ'

26. τ' ἰλιαφ'
 ρων.

Inquirere & alterius: hi quidem iterum rediuerunt
 Navi in concava, me autem absconderunt Dei ipsi
 Facile, & me stabulo applicuerunt ducentes
 Viri prudentis, adhuc enim mihi fatum vivere.

Hunc. a. respondens alloquutus es Eumae subulce:
 O miser hospitum, certè valde animum commouisti
 Hac singula dicens, quæ iam tulisti, & quæ vagatus es.
 Sed hæc non apte puto, neq; mihi persuadebis,
 Dicens de Vlysse, quid te oportet cum talis sit
 Temere mentiri: ego autem certè scio & ipse
 Reditum mei domini quòd infestus est omnibus Deis,
 Omnino valde, quando ipsum non in Troianis domuerunt,
 Vel amicorū in manibus, quoniam bellum bene tractavit.
 Quare ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achiui,
 Ac etiam suo filio magna gloria creuisset in posterum.
 Nunc autem ipsum sine gloria Harpyia dilantarunt.
 At ego apud suos separatus, neque ad ciuitatem
 Eo, nisi prudens Penelope
 Ire iubent quando nuncium aliunde veniat.
 Sed hi quidam singula assidentes interrogant,
 Et alij tristantur diu absente rege.

Atq; illi letantur victum impune edentes.
 Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare
 Ex quo me Aetolus vir decipit serbo:
 Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,
 Venit meas ad ades: ego autem ipsum amice habui,
 Dixit autem inter Cretenses apud Idomeneum vi disse
 Naues aptantem, quas ei frugerant procella:
 Et dixit venturum, vel in astatem, vel in autumnum,
 Multas epes ducentem cum diuinis socijs.
 Et tu senex multa passus, post quæ te ad me duxit fortuna.
 Ne mihi mendacijs gratificare, neque mulceas.
 Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam.
 Sed louem hospitalem veritus, teq; ipsum miseratus.

Hunc. a. respondens alloquutus est prudens Vlysses:
 Certè valde aliquis tibi animus in pectoribus incredulus,
 Qualem neque iurans induxi, neq; tibi persuadeo.

Eumæo redi-
 tus Vlyssis nō
 persuadetur.

Vlysses subul-
 cum alloquitur

α. ὄπισθεν

Ἀλλ' ἄγε ναῦ ῥήτρην παυσόμεθ'. αὐτὰρ * ὕφ' ὄψε
Μάρτυροι ἀμφοτέρωσι θεοὶ τοὶ Ὀλύμπου ἔχουσιν.
Εἰ μὲν κεν νοσήσῃ ἀναξ τεὸς ἐς τὸδε δῶμα,
Ἔσθας με χλαῖνά τε χιτῶνά τε εἴματα, πέμψαι
Δελίχρον δ' ἶέναι, ὅδι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶνας ὄπιστεύσας, βαλέειν μεγάλης κτ' πέτρης,
Ὀφρα καὶ ἄλλ' ὅ πωχὸς ἀλέεσται ἠφροσπεύειν.

β. μετόπισθεν,

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσφωνέει δῖος ὕφορβος
Ξεῖν' ἔγω γὰρ κεν μοι εὐκλείη τ' ἀρετὴ τε
Εἴη ἐπ' ἀνθρώποις ἅμα τ' αὐτίκα καὶ * μετέπειτα,
Ὅς σ' ἔπει ἐς κλισίῳ ἄγαρην, καὶ ξείνια δῶκα,
Αὐτὸς ὃ κτείναιμι, φίλον δ' ἐπὶ θυμὸν ἐλόιμυι,
Πρόφρων * δὴ κεν ἔπειτα δία κρονίωνα λιτοίμυι
Ναῦ δ' ἄρῃ δόρυποιο. τάχιστα μοι ἐνδον ἐταῦροι
Εἶεν, ἴν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμην ἄδρυπον.

γ. κεν δ' ἢ-πείτα

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισ ἀγόρευον.
Ἀγχιμόλον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὕφορβοῖς,
Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κτ' ἠθεα κοιμηθῆναι.
Κλαυθρὴ δ' ἄσπετος ὤρτο συῶν αὐλιζομενάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὕφορβος,
Ἀξεδ' ὕων τὸν ἄεισον, ἵνα ξείνω ἰσθῆσσι
Τηλεδαπῶ. πρὸς δ' αὐτοὶ ὄνησάμην, οἷσφ' οἷζυῶ
Διῷ ἐρχομεν, πάροντες ὕων ἕνεκ' ἀργισδώντων.
Ἄλλοι δ' ἠμέτερον κέματι νήποινον ἔδουσιν.
Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε Ξύλα νηλεὶ χαλκῷ.
Οἱ δ' ὕν * εἰσήγον μάλα πίονα πενταέτηρον.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔσπασαν ἐπ' ἔγχεσθαι. ἔδ' ἐσβαῶπις
Λήϊδ' ἄρ' ἀθανάτων * (φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν),
Ἀλλ' ὄγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς στήχας ἐν πυρὶ βάλλων
Ἀργισδόντος ὕος, καὶ ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσι
Νοσήσαι ὀδυσηῖα πολύφρονα ὄνδε δέμονδε.
Κόψε δ' ἀναρχόμενος ῥίξη δρυὸς βυλίπε κείων.
Τὸν δ' ἐλίπε ψυχὴ τοῖ δ' ἔσφαξάν τε καὶ ἔδσαν.
Αἴψα δέ μιν διέχευαν, ὁ δ' ὤμοδετέϊτο συβαῶπις.
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλων πύλιννας ἀλφίτη ἀκτῆς

δ. εἰσάραρον

Μισυλλοῖ

Sed agē nunc pactum faciamus, & postea
 Testes ambobus Dii qui Olympium habitant.
 Siquidem redibit rex tuus in hanc domum.
 Indurum me chlenamq; tunicamq; Vestes mitte
 Ad Dulichium ire quo mihi gratum est animo.
 Si autem non venerit rex tuus, ut dico,
 Famulis iube deicere magna de petra.
 Ut & alius pauper caueat decipere.

Hunc .a. respondens alloquutus est diuinus subulcus:
 Hospes sic mihi bona fama virtusq;
 Sit inter homines, simul nunc & in futurum.
 Qui te in stabulum duxi, & hospitalia munera dedi.
 Rursum autem interficiam, dilectumq;, animum auferam.
 Promptus .a. postea Ioui Saturnio supplicabo.
 Nunc autem hora cœna,ocyus mihi intus socy
 Erunt, & in tugurio dulcem præparemus cœnam.

Sic hi quidem talia inter se dicebant.
 De propinquo autem suesq; & Viri venerunt subulci,
 Has quidem igitur incluserunt de mœre ad dormiendum,
 Clamor autem multus ortus est suum in haram euntium.
 At suis socys inisit diuinus subulcus:

Ducite suum optimam, & hospitis in gratiam matrem
 Peregrini, & na & ipsi recreabimur, qui ærumnam
 Diu habemus patientes suū gratia habentiū dentes-albos.
 Alij autem nostrum laborem impunè edunt.

Sic loquutus scidit ligna acuto ferro.
 Hi autem suam abduxerunt valde pingue quinquennem.
 Hunc quidem postea posuerunt in craticula, neq; subulcus
 Oblitus est immortalium, (mentibus .n. & tebatur bonis.)

Sed hic incipiens capitis crines in ignem iecit
 Albos habentis dentes suis, & precatus est omnes Deos,
 Ut rediret Vlysses prudens suam domum. (sectus.
 Percussit .a. an altum tollens stipite querno quem liquit pro.
 Hunc .a. reliquit anima hi .a. iugularunt & combusserunt.
 Statim .a. ipsum diuiserunt, cruda .a. posuit subulcus
 Vndiq; initio factō à membris in pinguem adipem:
 Et partim quidē in ignem iecit, ubi comiscisset farina flore

Subulc^o Vlyss^{is}
 si respondet.

Eum x^o hospi
 ti sacrificaru
 rus, suam ma
 ctat.

Μίσυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἔπειραν
 Ωπῆσαν τε πεφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
 Βάλλον δ' εἰν ἑλεοῖσιν ἀολλέα, ἂν ᾗ συβώτης
 Ἰσατο δαιτράδων· (πεὶ γδ φρεσὶν αἰσιμα ἦδη)
 Καὶ τὰ μὲν ἔπαιχα πάντα διαιμοιρᾶτο δαιζών·
 Τῷ μὲν ἴαν νύμφησι καὶ ἔρμῃ μαϊάδος * ἦι
 Θῆκεν ἐπευξάμενθ, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν * ἐχάσῳ·
 Νώτοισιν δ' ὀδυσηᾶ διλυκεέεσσι γέραςεν
 Αργύδοντος ὕδς· κύδαινε ᾗ θυμὸν ἀνακτος·
 Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς,
 Αἰδ' ἔπος εὐμαίε φίλθ δι' πυτρί γήσιο
 Ως ἐμοί, ὅπῃ με τοῖον ἔόντ' ἀλαστοῖσι γεραίρεις.

Τὸν δ' ἀπαμβρόμενθ προσέφησ' εὐμαίε συβῶτα,
 Ἐδτε δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε
 Οἷα παρέσι· θεὸς ᾗ * τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἑάσει,
 Ο, πῆ κεν ὦ θυμῷ ἐθέλει· διώαται γδ ἅπαντα.

Ἡ γὰρ καὶ ἀργματα θυσε θεοῖς αἰετιχέτησι.
 Σπέσας δ' αἰδοπα οἶνον, ὀδυσηῖ πῶλιπόρθῳ
 Ἐν χεῖρεσιν ἔθηκεν, ὃ δ' ἔζετο ἢ πῶρα μοῖρη.
 Σίτον δέ σφιν ἐνειμε μεσαύλιθ, ὃν ῥα συβώτης
 Αὐτὸς κτήσατο οἶθ' ἀποιχομένοιο ἀνακθ,
 Νόσφιν δεασοίνης καὶ λαέρταο γέροντθ.

Παῖ δ' ἄρα μιν τυφίων πείατο κτεάτεσιν ἐοῖσιν·
 Οἱ δ' ἐπ' ὀγείαθ' ἐτοῖμα προσκείμενα χείρας ἰαλλον·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' καὶ ἐδητύθ' ἔξερων ἔντο,
 Σίτον μὲν σφιν ἀφείλε μεσαύλιθ, οἱ δ' ὅπῃ * κοῖτον
 Σίτε καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐασεύοντο.

Νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομυῖιθ, ὅε δ' ἄρα ζῆε
 Πάννυχος· αὐτὰρ αἴη ζέφυρθ μέγας αἰὲν ἐφύδρος·
 Τοῖς δ' ὀδυσεύς μετέειπε, συβῶτῳ πειρηπίζων,
 Εἴπως οἱ οὐδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ πν' ἐτάρων
 Ἄλλον ἐποτρύσειεν· ἐπεὶ εὐο κήδετο λίλυ.

Κεκλυθι νῦν εὐμαίε, καὶ ἔμοι πάντες ἐτάρωι,
 Εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω. οἶνθ' γὰρ ἀνώγει
 Ἥλεός, ὅς τ' ἐσέηκε πολύφρονά σφ' μάλ' αἰῖσιν·
 Καί θ' ἀπυλὸν γελάσει, καὶ τ' ὀρχήσαδαι ἀνήκεν,
 Καὶ π' ἔπος προσέηκεν ὅσφ' τ' ἀρρητον ἄμεινον.

28. ἦι
 29. ἐχάσῳ

28. τὰ μὲν δά-
 σει, τὰ δ'

28. κρείτων

28

28

Minutatim & fecerunt alia, & circum & uera fixerunt,
 Assaueruntq; ritè, extraxeruntq; omnia.
 Posuerant autem in discis simul omnia: subulcus uerò
 Surrexit, in quadrà-diuidens, (Valdè.n.mentib.aqua scie-
 atq; quidè septisariam omnia partitus est diuidens, (bat)
 Partem quidem & nam Nymphis, & Mercurio Maia filio
 Posuit apprecatus, alias distribuit singulis,
 Dorsis autem Ulysses integris honorauit
 Albi dentis suis, illustrabat autem animum Heri,
 Et ipsum appellatum alloquutus est prudens Ulysses:

Uitam sic Eumæ dilectus Ioui patri sis
 Sicut mihi siquidem me talis cum sim, bonis honoras.
 Hunc.a. respondens allocutus es Eumæ subulce,
 Comede felix hospitium, & delectare his,
 Qualia adsunt, Deus.a. hoc quidem dabit, hoc autem sinet
 Quodcunq; suo animo & ult. potest enim omnia.

Dixit, & initiationes sacrificauit Deis sempiternis.
 Libato autem nigro & uino, Ulyssi & ubi uinum-destructori
 In manibus posuit, hic autem sedebat suum iuxta latus,
 Cibum autem ipsis distribuit Mesaulius, quem subulcus
 Ipse possederat solus absente domino,
 Secusum à domina & Lacte sene.
 Ipsum apud Taphios emerat suis facultatibus.
 Hi.a. in cibos paratos praeacientes manus extendebant.
 At postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
 Cibum quidem ab ipsis abstulit Mesaulius, hi.a. in cubile
 Cibo & carnibus saturati iuerunt.
 Nox autem uenit mala obscura, pluit autem Iupiter
 Tota nocte, ut sperabat Zephyrus magnus semper aquosus,
 Hos autem Ulysses alloquutus est bubulcum tentans:
 Si quò ab eo exutà ibi chlanam praberet, uel aliquè sociorum
 Alium moneret si quidem sui curam gerebat & valdè.

Audi nunc me Eumæ, & alij omnes socij.
 Gloriabundus aliquod uerbum dicam, sinum.n. iubet
 Stultum, quod impellit sapientem etiam & valdè cantare,
 Et leniter ridere, & saltare impellit,
 Et aliquod uerbum praefari quod non dictum melius,

Ulysses com-
 modè petit
 chlanam.

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ φρῶτον ἀνέκραγον, ἢ κ' ὄπιθε δῶσα,
 εἶδ' ὡς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἶη,
 ὧς ὄθ' ἔσπευθ' ἰσχυρὸν λόχον ἤρομεν ἀρτυώαντες.

Ἡγείδω δ' ὀδυσεύς τε καὶ ἀτρεΐδης μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγὼ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τείχεσσι,
 ἡμεῖς μὲν πρὶν ἄστυ χεῖρ' ῥωπήια πυκνά,

Ἀνδρόνακας καὶ ἔλθοι' ἔσπευθ' ἰσχυρὸν λόχον ἤρομεν ἀρτυώαντες
 Κεῖμθα· νύξ δ' ἄρ' ἐπὶ λῆθε χαλκῆ, βορέεο πεισύντος,

Πηγηυλὶς αὐτὰρ * ὕψιθε χερσὶν ἤλυετ' ἠὲ τε πάχη,
 Ψυχρῆ, καὶ σκέεσσι πρὶν τρέφετο χρύσαλλος.

Ἐνδ' ἄηλοι πάντες, χλαῖνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 εὐδον δὲ εὐκνηλοὶ σάκκισιν εἰλυμένοι ὠμοῖς.

Αὐτὰρ ἐγὼν χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπτον
 ἀφραδίαις, ἐπεὶ ἔκ ἐφ' ἄμω ῥιγασμένον ἔμπης·

Ἀλλ' ἐπὶ μὲν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαινόν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔλω, κτ' δὲ ἄσπρα βεβήκεια,

καὶ τότε ἐγὼν ὀδυσεῖα πρὸς σπύδων ἐγγυὸς ἔοντα,
 ἀγκῶνι νύξας (ὅ δ' ἄρ' ἐμμηπέως ὑπάκουσε)

Διοχῆρες λαρπάδην πολυμήχαν' ὀδυσεῖο,
 οὐπ' ἐπὶ ζῶοισι μετέστωμαι, ἔμα με χεῖμα

δάμναται· ἐγὼ δ' ἔρχομαι χλαῖναν, παρὰ μ' ἠπάσθε δαίμων,
 οἴοχίτων * ἔμεναι· νύξ δ' ἔκ ἐπὶ στυκτὰ πέλονται.

ὧς ἐφ' ἄμω, ὅ δ' ἐπέετα νόον ἔειπε τὸνδ' ἐνὶ θυμῷ,
 οἴθ' ἐκείνοθ' ἔλω βηλδέμεν ἠδὲ μάχεσθ'.

φθονεῖσθαι δ' ὀλίγη ὀπίμα πρὸς μῦθον εἶπε,
 Σίγα νύξ, μή τις σεῦ ἀγαθῶν ἔηθ' ἀκούσῃ.

Ἡ καὶ ἐπ' ἀγκῶνθ' κεφαλῆν' ἔειπεν, εἶπέ τε μῦθον,
 κλύετε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἠλθεν ὄνειροθ'.

λίλυ γὰρ νηῶν ἐκὰς ἠλθόμεν. ἀλλὰ πῶς εἶη
 εἰποῖν ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,

εἰ πλεονας παρὰ ναῦσιν ἐποτρυνεῖε νέεσθαι.
 ὧς ἐφ' ἄτ'. ὥρτο δ' ἐπειτα θῶας ἀδραΐμονθ' ἦδος·

καρπαλίμως, ὑπὸ ἧ' χλαῖναν * θέτο φοινικέσσαν,
 βῆ * ἧ θέειν ὅτι νῆας. ἐγὼ δ' ἐνὶ ἔμματι κείνου

κεῖμω ἀστυσίως· φάε δὲ χευστότρονονθ' ἠῶς.
 ὧς γὰρ ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἶη,

Sed postquam primum garrulus esse capî, non dissimulabo,
 Vinam sic pubescerem, visq; mihi firma esset,
 Sicut quando sub Troia insidias duximus parantes,
 Duces erant Vlysses et Atreides Menelaus,
 Cum his una tertius dux fui ego, ipsi enim iusserant:
 Sed quando primum ad urbem, altumq; murum,
 Nos quidem circa urbem in surgulis densis,
 Inter calamos & paludem sub armis prostrati,
 Iacimus, nam autem aduenit mala Boreâ incidente
 Glaciali, at postea nix facta est veluti pruina
 Frigida, & scutis circumuertebatur crystallus.
 Tunc alij omnes Vestes habebant & tunicas.
 Dormiebant autem quieti scutis cooperti humeros,
 At ego Vestem quidem discedens socijs reliqui
 Stulte, quoniam non putabam tantum frigus futurum.
 Sed sequebar scutum solum habens, & Vestem nudam.
 Sed quando iam extrema pars noctis erat, trans a. ustra ie-
 Et tunc ego Vlysses allocutus sum qui prope erat. (vanti,
 Cubito puncto, hic autem prompte audiuit,
 Nobilis Laertiade prudens Vlysses,
 Non adhuc cum viuis ero, sed me hęc
 Interficiet, non. n. habeo chlamam apud me, decepit fortuna
 Vna cũ tunica cũ sim, nunc a. nō amplius remedia adsunt.
 Sic dixi, hic autem postea mentem tenuit hanc in animo,
 Solus ille erat ad consultantum & pugnandum.
 Loquens autem summissa voce ad verbum dixit:
 Sile nunc ne quis te Achivorum alius audiat.
 Dixit & in cubito caput tenuit, dixitq; verbum,
 Audite amici, diuinum mihi in somnis astitit infamium.
 Nam a nauibus longē venimus, sed aliquis est
 Nunciatum Atreida Agamemnoni pastori populorum,
 An plures ad naues iubeat venire.
 Sic dixit, motus est. a. postea Thoas Andramonis filius
 Subito, a se autem chlamam iecit purpuream.
 Perrexit ire ad naues, ego autem in veste illa
 Iacui libenter, illuxit autem aureo throno aurora.
 Vinam nunc pubescerem, visq; mihi firma esset.

Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σπηλοῖσι συφορβῶν,
 Ἀμφοτέρων, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἦν·
 Νῦν δέ μ' ἀπμάζουσι κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' ἑύμαις συβῶτα,

ὦ γέρον, αἶν' ἔμην τοι ἀμύμων ὄν κατέλεξας·
 Οὐδέ τι πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδές * εἶπες.

Τῷ ἔτ' ἑδῆτος δευήσασαι ἔτε τευ ἄλλῃ

Ὦν ἐπέουχ' ἰκέτιω ταλαπείριον ἀντιάσωντα
 Νῦν ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ρά κλα δνοπαλίξεις.

Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπιμοιβοὶ τε χιτῶνες
 Ἐνθάδε ἐννουδαί, μία δ' οἴη φωπὶ ἐκείσῳ.

Λύτὰρ ἔπην ἑλθῆσιν ὀδυσηῖ· φίλος υἱός,

Λύτος τοι χλαῖναν τε χιτῶνά τε εἴματα δώσει,

Πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.

Ὡς εἰπὼν ἀνόρησε· πῆδει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγυς
 Εὐνῶν, ἐν δ' οἶῶν τε καὶ αἰῶν δέρματ' ἐβύλλεν.

Ἐνθ' ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ὅπῃ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ

Πυκνὴν καὶ * μεγάλην, ἣ οἱ παραχέσκετ' ἀμοιβάς,

Ἐννουδαί ὅτε τις χειμῶν ἐκπαυλος ὄροιο.

Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ ἢ παρ' αὐτὸν

Ἄνδρες κοιμήσαντο νεώλια, ἠδὲ συβῶτη

Ἠθάνων αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηδύωναι·

Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ὄξω ἰὼν ὠπλίζετο. (χαῖρε δ' ὀδυσεὺς
 Ὅπῃ ρά οἱ βιότῳ περικήδετο νόσφιν ἔοντ')

Πρῶτον μὲν ξίφος ὄξυ πρὶ σιβαροῖς βάλετ' ὅμοιο·

Ἀμφὶ ἣ χλαῖναν ἔεσσε' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,

Ἄν ἣ νάκλῳ ἔλετ' αἰγὸς εὐστροφῆ * μεγάλιοιο·

Εἶλετο δ' ὄξω ἀκοντα, κυνῶν ἀκτιῆρα καὶ ἀνδρῶν.

Βῆ δ' ἴμεναι κείων ὅδι φρ σῆες ἀργυρόδοντες

Πέπτη ἑσὸ γλαφυρῆ ἑσδον βορέω ἑσ' ἰωγῆ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς ὀμήρου ὀδυσειας.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΝ ἀθλῶ ὄνομα ἱππεύουσι εἰς Ἰθάκην ἐ-
 πανιλοῦσιν ἐπιτίπται. ὅς δ' ὄξω παρὰ μὲν κλάε λαβῶν
 σίμπεται, καὶ ἐμβαίνειν μέλων εἰς τὴν ναυῶν, ποικλοφρόν

Daret aliquis chlanem in stabulis subulcorum

Aequè amicitia ac reuerentia Viri boni,

Nunc. a. me inhonorant malas circa corpus Vestes habentē.

Hunc autem respondens, allocutus est Eumæus subulcus:

O senex, laus quidem tibi magna quam dixisti,

Neq; amplius citra decorum Verbum inotile dixisti.

Ideo neq; Veste indigebis, neq; aliare,

Quam conueniat supplici misero obuiam Venienti

Nunc: at manè tuis te Vestibus amicies:

Non enim multa chlane mutatoriaq; tunica

Hic ad induendum, Sna autem sola viro singulo,

At postquam Venerit Vlysses dilectus filius,

Ipsè tibi chlanamq; tunicamq; Vestes dabit,

Mittere & quò te cor animusq; iubet.

Sic loquutus surrexit, posuit autem ei ignem prope

Ecclum, inque caprarum & ouium pelles iniecit,

Vbi Vlysses dormiebat, in super chlanam iniecit ipsa

Densam & mollem, quæ ei erat mutatoria

Cum se indueret, quando aliqua hyems terribilis orta esset.

Sic hic quidem tunc Vlysses dormiuit, at apud ipsum

Viri dormiuerunt iuuenes, neq; subulco

Placuit illis in lecto à surbis longè dormire.

Sed hic extra iens armabatur, latabatur autem Vlysses

Quod sua Vita curam gereret, licet longè abesset.

Primum quidè ensẽm acutũ circum fortes posuit humeros,

Circum a. chlanã induit expellentem Ventiũ, salidè densam,

Ac pellem accepit capræ benè-nutritæ magnæ:

Accepit. a. acutam lanceã contra canes adintricem et viros,

Perrexit autem ire dormiturus, sibi suæ

Petra sub concava dormiebant Boreã sub tegmine.

Eumæus Vlyc
filoquitur.

Paratur stratũ
Vlyssi.

O D Y S S E Æ H O M E R I, A V T X V.
compositionis argumentum.

TELÉMACHO Minerua astans in somnis, in Ithacam redire hortatur. Hic donis à Menelao acceptis mittitur, & ingressurus in nauim Theoclymenon

τινα ἀργεῖον μανθίν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντι, καὶ ἴωμαι ὁδοσθεὶ διηγείται ὡς Φοῖνικες αὐτὸν ληιστῆμοι εἰς σπείρας νῆα, ἀπέδοντο λαέρτη, καὶ ἡ τιλιμαχῶν καὶ καταγέται εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς αὐτὸν ἀποπέμψας, αὐτὸς πρὸς ἴωμαιον ἔρχεται.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
Ο μικρὸν ῥα φάριδα.

Οὐ ἐπίβη δ' Ἰθάκης ὁδοσείδης ἐν λακεδαίμονι.

Η Δ' Εἰς ἀρύχρον λακεδαίμονα παλλὰς
ἀδύην
Ἦχετ', Ὀδυσῆος μεγαθύμου φαίδιμον
ἦόν

Νόσου ἑσπομνήσυσσι καὶ ὄτρυνέουσα νέεωσ'

Εὔρε δὲ τιλιμαχῶν, καὶ νέεσσι θεῖα γλαῶν ἦόν,

Εὐδοντ' ἐν περδόμενι μέγ' ἄσ κινθαλίμοισι.

Ἦσαν νεσοείδην μαλακῶ δεδμημένον ὕπνω·

Τηλέμαχον δ' ἢ χ' ὕπνῳ ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

Νύκτι δ' ἀμβροσίῳ μελεδήματα πατρὸς ἔγοιρεν.

Λυγρὸ δ' ἦσαν ἡμενὴ περσέφῃ χλαυκῶπις ἀδύην,

Τηλέμαχ' ἔκ' ἐπ' κελεύθῳ δόμων ἀπο * θῆν' ἀλάλησαι.

Κτήματά τε περλιπὼν, ἀνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν

Οὔτω ἑσπείλοισι· μή τι χ' ἅπαντα φάρισσι

Κτήματα διασάμενοι, σὺ δ' ἢ τιθύσι μὲν ὄδον ἔλθης.

Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοῦν ἀγαθὸν μενέλαον,

Πεμπέμεν, ὅφρ' ἐπὶ οἶκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμηε.

Ἦδη γὰρ ῥα πατὴρ τε καὶ σὺ γνητοῖ τε κέλονται

Εὐρυμάχῳ γήμασται, ὃ γὰρ πειβάλλει ἀπαντας

Μησιῆρας δάροισι, καὶ ὄξω φέλλεν ἔεδνα.

Μὴ νῦν τι σεῖ ἀέκνητ' ὄδμων ἐκ κτῆμα φέρηται.

Οἶδα γ' οἷός τ' ἐσθλὸς ἐνὶ στήθεσσι γυωαῖκος·

Κεῖνυ βύλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅς κεν ὀπίοι,

Παιδῶν δὲ περτέρων καὶ κουειδίσοι φίλοιο

Οὐκέπ' μέμνηται * τεθνηότος, εἰ δὲ μεταλλάξῃ.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἔλθῶν αὐτὸς ὄπις τρέφειας ἔλασσε

Διμῶσιν

quendam Argiūum vatem recipit propter eādem fugientem. Et Eumæus, Vlyssi narrat vti Phœnices ipsum præda facta ex Syria insula vendiderunt Laerti. Et Telemachi navis deducitur in Ithacam, & cum hanc in ciuitatē remississet, ipse ad Eumæum pergit.

ODYSSEAE HOMERI XV. COMPOSITIO.

O, appulit ad Ithacam Vlyssides ex Lacedæmone,

L N L A T A M Lacedæmonia Pallus Minerva
 Accessit ad Vlyssis magnanimi illustrem si-
 lium,
 De reditu admonitura, et sua sura se redeat.
 Inuenit autem Telemachum, & Nestoris in-
 clytum filium

Dormientem in Vestibulo domus Menelai illustris,
 Nimirum Nestoridem molli domitium somno.
 Telemachū autem non somnus tenebat dulcis sed in anima
 Noctem per solitariam curas de patre excitabat.

Prope autem stans alloquuta est glaucis oculis Minerva:

Telemache, non iam bene a tua domo diutius aberras,
 Facultatibusq; relictis usq; Viris in tuis domibus
 Qui sic superbi sunt, ne omnia comedant,
 Possessionibus diuisis: tu autem inanem Viram Veneris.
 Sed impelle citissime Voce bonum Menelaum
 Ad redmittendam, ut adhuc domi bonā matrem inuenias,
 Iam enim paterq; fratresq; iubent
 Eurymacho nubere, hic enim superat omnes
 Procos donis, & auget dotes.

Ne te inuito ex domibus res efferatur.
 Scis enim qualis animus in pectoribus mulieris:
 Illius Vult domum augere, quicumq; duxerit.
 Filiorum autem priorum, & mariti dilecti,
 Non amplius recordatur mortuus, neq; inquit,
 Sed tu tibi Veneris ipse committes singula

Minerva Te-
 lemachum in
 somnishorta-
 tur, vt Ithacā
 redeat.

Ei famula.

Δμωάων ἥπις τοι δέεισι φαίνεται ἔϊ),
 Εἰσόχε τοι φήνωσι θεοὶ κιδριῶ παρφόκοιτιν.
 Ἄλλο ἢ τοί γε ἔπος ἔρέω· σὺ ἢ στυγέο θυμῶ.
 Μνησῆρων σ' ὅπιτηδες ἀεισῆες λοχῶωσι
 Ἐν πορθμῶ ἰθάκης τε σαμοῖό τε πυλπαλοέωσις,
 Ἰέμενοι κτεῖναι πρὶν πατεῖδα γαῖαν ἰκέδαι.
 Ἀλλὰ τά γ' ἐκ οἴω· πρὶν καὶ πνα γαῖα κατῆξει
 Ἀνδρῶν μνησῆρων, οἱ τοι βίοτον κατέδουσι.
 Ἀλλὰ ἕκασ νήσων ἀπέχην δειργέα νῆα
 Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι ἔρον ὄπδου
 Ἀθανάτων, ὅς τις σε φυλάσσει τε ρύεταί τε.
 Αὐτὰρ ἐπιῶ πρώτῳ ἀκτιῶ ἰθάκης ἀφίηναι,
 Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὄστρωῖαι καὶ παῖτας ἑταίροις·
 Αὐτὸς ἢ πρώτιστα συβώτῳ εἰσαφικέει.
 Ὅς τοι ὑἷν ὄπιερθε ὁμῶς δέ τοι ἠπαοῖδα.
 Ἐνθα ἢ νύκτ' ἀέσωι· τὸν δ' ὄστρωῖαι πόλιν εἴσω
 Ἀγχιλίῳ ἔρέοντα πείφρονι πινελοπέῃ,
 Οὐνεχὰ οἱ σῶς ἐστί, καὶ ἐκ πύλου εἰλήλουδας.

Η μὲν ἄρ' ὡς εἶπεύσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον.

Αὐτὰρ ὁ νεοεῖδῳ ἐξήδετο ὑπὸν εἰρεινῆ,
 Λάξ ποδὶ κινήσας· καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 Ἐγὼ νεοεῖδη πεισίσρατε, μώνυχας ἴσποισ
 Ζεῦξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὄφρα πρησωμεν ἄδοιο.

Τὸν δ' αὖ νεοεῖδης πεισίσρατ' ἀντίον ηὔδα,
 Τηλέμαχ', ἄπως ἐστίν, ἐπειρομένης πρ' ὄδοιο,
 Νύκτα διὰ δροφερῶν ἑλέαν· τάχα δ' ἔασαται ἠώς.
 Ἀλλὰ μὲν εἰσόχε δῶρα φέρων ὀπίδ' ὄφρα δέη
 Ἡρώς ἀτρείδης δουρικλειτὸς μανέλαθ',
 Καὶ μῦθοις ἀγανοῖσι παρφυδήσας ὑποπέμψη.
 Τοῦ γάρ τε ξείνηθ' μιμνήσκειται ἤματα πάντα
 Ἀνδρὸς ξεινοδόκου ὃς κεν φιλότητα παράσχη.

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα ἢ χευσθῆρονθ' ἠλυθεν ἠώς·
 Ἀγχιμόλον δέ σφ' ἠλθε βοῶν ἀγαθὸς μανέλαθ',
 Ἀρσας ἐξ εὐνῆς ἑλένης πάρα χαλλικόμοιο.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ὀδυασθῆ φίλος ὑδὸς,
 Σπρῶχόμενός ῥα χιτῶνα πρὶ χροῖ σγαλόεντα
 Δύνει, καὶ μέγα φάσθ' ὅτι σιβαροῖς βάλετ' ὄμοις

Ἡρώς.

2e. Ὅς θ' ὑἷν
 ἰπίερος, ὁμῶς

Ei famularum qua optima videbitur esse.
 Quousq; quidem ostendant Dei Venerabilem uxorem.
 Aliud autem tibi verbum dico, tu vero repone animo.
 Procorum tibi diligenter praestantiores insidiantur
 In freto Ithacaq; Samiq; puluerulenta,
 Cupientes occidere ante, quam in patriam venias.
 Sed haec non puto, autè & aliquem terra detinebit
 Vivorum procorum qui victum comedunt.
 Sed longe ab insulis impelle bene-fabricatam nauem,
 Nocte, a simul nauiga, mittet autem tibi ventum à tergo
 Immortalium quicumq; te custoditq; liberatq;
 At ut primum littus Ithaca peruenieris,
 Nauem quidem in ciuitatem impelle, & omnes socios,
 Ipse autem primum subulcum adit,
 Qui quidem suum custos est, simul autem tibi mitia sentit,
 Illic autem dormi hunc autem mitte verbum intra
 Renunciaturum castae Penelope,
 Quia ei saluus es, & ex Pylo venisti.

Hac quidem sic fata abiit ad longum Olympum,
 At hic Nestoridem ex dulci somno excitauit
 Calce pede motum & ei verbum dixit:

Surge Nestoride Pisistrate, Vnius-unguis equos
 Iunge currui subigens, et eam usq; iam.

Hunc, a. Nestorides Pisistratus contra alloquitus est:
 Telemache, nondum est festinantes Via
 Noctem per tenebrosam impelleres: citò, a. aduertit Aurora
 Sed mane quousq; dona ferens in currus ponat
 Heros Atreides lanceis-inclutus Menelaus,
 Et verbis mitibus allocutus remittat.
 Huius enim hospes recordatur dies omnes
 Viri hospitalis qui amicitiam praebeat.

Sic factus, statim aurea sedis venit Aurora,
 Cominus autem ipsos voce bonae Menelaus
 Surrectus è lecto Helenam apud pulchricomam.
 Hunc postquam igitur cognouit Ulysses dilectus filius,
 Festinans, sedit circum corpus splendidam
 Induit, & magnum pallium in fortis iecit humeros

Telemachus
 Pisistratum al-
 loquitur.

Pisistratus Te-
 lamacho re-
 spondet.

Heros,

αφ' αὐτοῦ
 Ατρείδῃ

Ἡρώς. βῆ δ' οὐραζε, πειρισμένῳ δὲ * κροσιύδῃ
 Τηλέμαχος φίλῳ ὕος ὀδυσσῆος θεῖοιο,
 Ατρείδῃ μινέλαε διοστρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Ἡδὲ νῦν γὰρ ὑπὸ πέμπῃ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἡδὲ γὰρ μοι θυμός ἐέλδεται οἴχθ' ἰκέειξ.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βολὴ ἀγαθὸς μινέλαῳ,
 Τηλέμαχ' ὅτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
 Ἰέμονον νῦσσιο. νεμισώμαι δ' καὶ ἄλλω
 Ἄνδρ' ἑτιοδόκω, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέησιν,
 Ἐξοχα δὲ ἔχθαίρησιν. ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα. αδ
 Ἴσόν τοι χακόν ἐστ' ὅστ' ἐκ ἐθέλοντα νέεαις
 Ξείνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὅς ἐοσύνον κατατρέκῃ.
 Χρὴ ξείνον παρρόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δ' πέμπειν. αε
 Ἀλλὰ μὲν εἰσέκε δῶρα φέρων ὀπίδ' ἔφρα θεῖω
 Καλά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδης· εἶπτο δ' ἠνωσῆσιν
 Δείπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκῆν ἄλις ἐνδον ἑόντων.
 Ἀμφότερον, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειρα,
 Δειπήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν.
 Εἰ δ' ἐθέλεις στροφιδῶσαι ἐν ἑλλάδα καὶ μίσσον ἄργος,
 Οφρά τοι αὐτὸς ἔπωμαι, καὶ συζώξω δέ τοι ἵπποις·
 Ἀστὰ δ' ἀνθρώπων ἠγνοῦμαι· κδέ τις ἡμέας
 Ἀὐτως ὑποπέμψει, δῶσε δὲ πέν γε φέρεσθαι,
 Ἡέ πνα τριπόδων ἀχάλκων ἢ ἐλεβήτων,
 Ἡέ δὲ ἡμίονοις, ἢ ἡ χυύσειον ἄλεισον.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένῳ ἀντίον ἠΰδα
 Ατρείδῃ μινέλαε διοστρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Βύλομαι ἢ δὲ νείδαι ἐφ' ἡμέτερ'· (ὃ γὰρ ὀπίθεν
 Οὔροι ἰὼν κατέλειπον ὅππ' κτεάτεσσιν ἐμοῖσι)
 Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενῳ αὐτὸς ὀλωμαι,
 Ἡ τί μοι ἐν μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἀκούσε βολὴ ἀγαθὸς μινέλαῳ,
 Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ ἢ δ' ἰμωῆσι κέλῳσε
 Δείπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκῆν ἄλις ἐνδον ἑόντων.
 Ἀγγίμολον δὲ οἱ ἦλθε βοηθοῖσθης ἔπεινός,
 Ἀστὰς ὅξ' ὀνῆς· ἐπεὶ ἔ πολὺ νείεν ἀπ' αὐτῆ.
 Τὸν πῦρ κῆαι ἀνωγε βολὴ ἀγαθὸς μινέλαῳ,
 Οπῆσά τε κρεῶν, ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίρησιν ἀκούσας.

Αὐτὸς

Heros iuit autem foras, astant autem allocutus est
Telemachus dilectus Ulyssis diuini:

Atride Menelae diuine princeps populorum,
Iam nunc me remitte dilectam in patriam terram,
Iam enim mihi animus cupit domum ire.

Huic autem respondit postea uoce bonus Menelaus:
Telemache non te ego multum tempus hic detinebo
Cupientem reditus irascor autem & alij
Viro hospitali, qui eximie quidem diligit,
Eximie autem odit, meliora autem decencia omnia:

Aequale malum est, qui & nolentem redire
Hospitem impellit, & qui ruentem detinet.
Oportet hospitem praesentem diligere, solentem. a. dimittere,
Sed mane donec dona ferens in sedes ponam
Pulchras: tu. a. oculis uidebis, dicam autem mulieribus
Cenam in domib. Si parerit sufficienter ex ijs quae intus sunt,
Vring, gloriaq, & splendor & stilitas
Cenatos ire multam in infinitam terram,
Si autem uis diuertere in Graciam & medium Argos,
Ut ipse sequar subiungam autem equos:
Ad urbes hominum ducam neq, aliquis nos
Frustraremittet, dabit autem aliquem unum ferri.
Vel aliquem tripodem bene-aratum, sel lebetem.
Vel duos mulos, sel aureum poculum.

Hunc. a. rursus Telemachus prudens contra allocutus est:
Atride Menelae diuine princeps populorum
Volo iam redire ad nostra: non enim a tergo
Custodem discedens reliqui in rebus meis,
Ne patrem diuinum quarens ipse peream,
Certè mihi ex domibus depositum bonum pereat.

At postquam hoc audiuit uoce bonus Menelaus,
Statim sua uxori & famulis iussit,
Cenam in domib. prapare sufficienter intus existentium,
Propè autem ipsum uenit Boethades Eteömens,
Et surgens ex lecto, quoniã non multũ habitabat lóge ab ipso.
Hunc autem ignem accendere iussit uoce bonus Menelaus,
Assareq, carnes, hic autem non neglexit ubi audiuit:

Telemachus
Menelao lo-
quitur.

Menelaus Te-
lemacho.

Hospitem in-
uitũ detinere
inhumanũ est

Telemachus
Menelam
loquitur.

Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κνώεντα,
 Οὐκ οἶϑ', ἄμα τῶν ἑλένη κίε καὶ μεγαπένθης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκνον ὄβρι οἱ κειμήλια κείτο,
 Ἀτρείθης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 Τὸν ᾗ κρητῆρα φέρειν μεγαπένθ' ἀνωχθῆ
 Ἀργύρεον. ἑλένη ᾗ παείσατο φωριαμοῖσιν,
 Ἐνδ' ἔσαν οἱ πέλοι παμπόικιλοι, ὅς κέ μιν αὐτή·
 Τῶν ἔν' ἀειραμένη ἑλένη φέρε δῖα ζωιακῶν,
 Ὅς χάλλινος ἔλυ ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος,
 Ἀσῆρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο ᾗ νεῖατος ἄλλων.
 Βαῦ δ' ἴεναι πρεστέρω διὰ δώματ' ὄ*, ἕως ἴκοντο
 Τηλέμαχον. τὸν ᾗ πρεσέφη ξανθὸς μενέλα' ὄ.

Τηλέμαχ', ἦτοι νόσον ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς,
 Ὡς τοι ζῶς τελέσειεν εἰργδουπος πόσις ἦρης.
 Δῶρων δ' ὅσ' ἐν ἐμῶ οἴκῳ κειμήλια κείτται,
 Δώσω ὃ χάλλινον καὶ πινυέσατόν ὄβρι.

Δώσω τοι κρητῆρα τετυκμένον· ἀργύρε' ᾗ
 Ἔσιν ἄπας, χευσῶ δ' ὄπι χεῖλα κεκράανται.
 Ἐρρον δ' ἠφάισιο· πόρην δ' ἔφαιδιμος ἦρης
 Σιδονίων βασιλῶς, ὄβ' ἔδος δῶμος ἀμφεκέλυψεν
 Κεῖσέ με νοσήσαντα. τείν δ' ἐδέλω τόδ' ὀπίασαι.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 Ἠρώς ἀτρείθης. ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαιινὸν
 Θῆκ' αὐτὴ πρεσπᾶσινδε φέρων κρατερός μεγαπένθης
 Ἀργύρεον. ἑλένη ᾗ παείσατο καλλιπάρῳ ὄ,
 Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τετο δίδωμι,
 Μνημ' ἑλένης χειρῶν, πολυηράτε ἐς γάμου ὄβρι
 Σῆ ἀλόχῳ φορέειν· τείως ᾗ φιλη παρ' ἠμυτρί
 Κεῖσθ' ἐνὶ μεγάρω. σὺ δέ μοι χαῖρων ἀφίκοιο
 Οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὺν ἐς πατεῖδα γαῖαν.

Ὡς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει. ὃ δ' ἐδέξατο χαῖρων.
 Καὶ τὰ μὲν ἐς πείεινδα τίθει πεισίφρατος ἦρης
 Δεξάμενον ὄ, καὶ πάντα ἐὼ θηήσατο θυμῶ.
 Τὸς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κέρη ξανθὸς μενέλα' ὄ.
 Ἐξέδην δ' ἄρ' ἔπειτα χ' ἰ κλισμὸς τε θρόνοις τε.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολ' ὄ πρὸς ὄβρι ἐπέχευε φέρουσα.

*Ipsē autem in thalamum descendit odoratum
Non solus simul cum ipso Helena ibat, & Megapenthes.
Sed quando iam pervenerunt ubi ei deposita iacebant,*

*Atrides quidem postea poculum accepit rotundum.
Filiū autem craterem portare Megapenthem iussit*

*Argenteum: Helena autem astitit arcis,
Vbi erant vestes illa variegata, quas laborauerat ipsa.*

*Harum & nam sublatam Helena portabat divina mulierū,
Qua pulcherrima erat versicoloribus texturis & maxima.*

*Stella, a. tanquam resplendebat, iacebat & ltima aliarum.
Perrexerunt, a. ire ulterius per domum quousq; pervenerūt*

*Ad Telemachum, hunc, a. alloquutus est stauus Menelaus:
Telemache, certē reditum & t mentibus tuis cogitas,*

*Sic tibi Iupiter perficiat valde consonans maritus Iunonis.
Donorum autem quacunq; in mea domo deposita iacent,*

Dabo quod optimum & honoratissimum est.

*Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus autem
Est totus, auro autem labra immixta sunt.*

*Opus autem Vulcani: praeiuit autem illustris heros
Sidoniorum rex, quando sua domus cooperuit*

Illic me redeantem, tibi autem solo hoc praebere.

*Sic locutus, in manibus posuit poculum rotundum
Heros Atrides, hic autem craterem lucidum*

*Posuit illic coram portans fortis Megapenthes
Argenteum: Helena autem astitit pulchrigena*

*Veste habens in manib; verbumq; dixit, et illū compellauit:
Donum tibi & ego fili dilecte hoc do, (ptearū tempus,*

*Monumentum ex manibus Helena, multum amata, ad nu-
Et tua uxori portes, interim autem dilectam apud matrem*

*laceat in domo, tu autem mihi gaudens abi
Domum bene-adificatam, & tuam in patriam terram.*

*Sic loquuta in manibus posuit, hic a. suscepit gaudens:
Et haec quidem in tabulata posuit Pisistratus heros*

Suscepta, & omnia suo admiratus est animo.

*Hos autem duxit ad domum capite stauus Menelaus.
Sederunt autem postea in sedibusq; thronisq;*

Lauacra autem famula guttarnio insudit serens

Menelai do-
num.

Helena Tele-
machum xe-
nijs donat.

Καλῆ, χρυσείη, ἔπερ ἀργυρέοιο λέβητ^ο
 Νίψιδαι· παρὰ δ' ἕξην ἔταυσε πλάπεζαν.
 Σίτον δ' αἰδοίη τιμὴν παρέθηκε φέρκοι,
 Εἶδεντα πόλλ' ὀπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Παρ' ἧ βοηθοίδης κρέα δάετο, καὶ νέμε μοίρας,
 Ωνοχόει δ' ἦδ' ὄς μενέλαο κυδαλίμοιο.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα περ κείμενα χεῖρας ἴαμον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι^ο καὶ ἐδητύ^ο ἕξ' ἔρον ἔντο,
 Καὶ τότε πηλέμαχος καὶ νέστορ^ο ἀγλαὸς ἦδ'
 Ἴστωις τε ζῆγυρντ', ἀνά δ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 Ἐκ δ' ἔλασαν περσύροιο καὶ αἰδοῦσης ἐριγδούπου.
 Τοὺς δ' ἔμετ', ἀτρείδης ἔκτε ξανθὸς μενέλα^ο
 Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
 Χρυσῆφ ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτιω.
 Στῆ δ' ἴστων περπαροῖδε· δεδισκόμενος δ' ἔπερσύνει·
 Χαίρετον ἦ κούρω, καὶ νέστοι ποιμένι λαῶν
 Εἰπεῖν ἢ γὰρ ἐμοίγε πατὴρ ὡς ἦπι^ο ἦεν,
 Εἴως ἐν τροίῃ πολεμίζομεν ἦες ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπυμέν^ο ἀντίον ἠΐδ' αἶ
 Καὶ λίην κείνω γέ, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
 Πάντα τὰ δ' ἐλθόντες καταλέξομεν. αἱ γὰρ ἐγὼν ὡς
 Νοσήσας, ἰθάκην δὲ κίων, ὀδυσεῖ ἐνὶ οἴκῳ
 Εἴπομι' ὡς παρ' ὀσείο τυχῶν φιλοτήτ^ο ἀπάσης
 Ἐρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐδρά.
 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς, ἀρλίχ' ἄλκι' ἄφρων ἀνύχεοσι πέλωρον,
 Ημερον ἕξ' αὐλῆς· οἱ δ' εὐζόντες ἔποντο
 Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες. ὁ δὲ σφιν ἐγθύθεν ἐλθῶν
 Δεξιὸς ἦἴξε περὶ δ' ἴστων. οἱ δὲ ἰδόντες
 Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Τοῖσι δ' ἔνεσοίδης πεισίσρατ^ο ἦρχετο μῦθων
 Φράζο δὴ μενέλαε διοτρεφές, ὅς γαμε λαῶν,
 Εἰ νόϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἢ σοι αὐτῶ
 Ὡς φάτο, μερμήειξε δ' ἀρηίφιλ^ο μενέλα^ο
 Ὅσπως οἱ χεῖρ' ἔμοιραν ἴστωκρίνατο νοήσας·
 Τὸν δ' ἐλένη τανύππλ^ο ἴστωφθαμένη φάτο μῦθον,
 Κλυτέμεν, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι ὡς ἐπὶ θυμῶ
 Ἀθάνατι

28. Δὴ τίτι

28. Νοσήσας ἰ-
θακίην δὲ, κί-
ων ὀδυσεῖ ἐ-
νὶ οἴκῳ,

28. τίτιν γ'

Pulchro, aureo super argenteo lebere
 Lauare, apud autem politam extendit mensam.
 Panem autem honesta famula apposuit serens,
 Cibis multis impositis gratificans e presentibus.
 Apud autem Boethædes carnes incidabat, & distruebat
 Ministrabat autem filius Menelæi inelyti. (partes)
 Hi autem cibos paratos præiacentes manus mittebant.
 At postquam potus & cibi desiderium amouerunt:
 Et tunc Telemachus & Nestoris illustris filius
 Equos iunxerunt, supraq; currus variegatos ascenderunt:
 Extra autem impulerunt vestibulū & porticum valde sō-
 Cum his autem Atrides ibat flauus Menelæus, (nantem,
 Vinum habens in manu dulce dextra,

Aurea in patera, sit sacrificantes proficiscerentur.
 Statuit autem equos ante, circumspectus a locutus est:
 Gaudete o iuuenes, & Nestori pastori populorum
 Dicite, certè enim mihi pater tanquam mitis erat,
 Quosq; in Troia pugnauius filij Achiuorum.

Hanc. a. Telemachus prudens contra allocutus est:
 Et valde illi generose sicut dicitis,
 Omnia hæc euates narrabimus, & inam enim ego sic
 Redux ad Irharā Vlyssēm in domo

Dicerem, et ad te consecutus amicitiam omnem
 Venio, at duco deposita multa & bona.

Sic ex loquuto aduolauit dextera auis
 Aquila, album anserem serens & inguis magnū
 Domesticum è stabulo, hi autem clamantes sequebantur
 Viri & mulieres: hæc autem ipsos prope veniens
 Dextera irruit ante equos, hi autem conspicati
 Gausi fuerunt, & omnibus in mentibus animus latatus est.
 His autem Nestorides Pisi stratus incepit sermonem.

Considera iam Menelæi generosi princeps populorum.
 Si nobis hoc ostendit deus portentum an tibi ipse.

Sic dixit, cogitabat autem bellicosus Menelæus,
 Quomodo ei rite responderet meditatus.

Hinc autem Helena extensis Vestibus præcepto serbo dixit
 Audite me, at ego & vaticinabor sicut in animo

Pl ij

Augurium a-
 quila.

Λθάνατοι βάλλοισι, καὶ ὡς τελέεσθ' οἶον.
 Ως ὅδε γῆν ἤρπαξ' ἀπιταλλομένω ἐνὶ οἴκῳ
 Ελθὼν ἔξ ὄρεσθ', ὅθι οἱ γλυκὴ τε τόκ' τε.
 Ως ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεύει
 Οἴκῳ δὲ νοσήσει, καὶ πίσσεται. ἢ ἔτι καὶ ἦδη
 Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὰ πάντεσσι φυτεύει.

Τὼ δ' αὖθις πηλέμαχος πεπνυμέν' ἀντίον ἠΰδα
 Οὐτὼ νῦν ζῶς δεινὴ εἰργδουπος πόσις ἦρης,
 Τῷ κέν τοι καὶ κείδι θεῶ ὡς διχετομήνω.

Η, καὶ ἐφ' ἴσποιοιν μάστιγ βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὤχε
 Ηἴξαν πεδίονδε διὰ πτόλιθ' μεμαῶτες.

Οἱ δὲ πανημίελοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσεται τ' ἠέλιθ', σκιδῶντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

Ες φηράς δ' ἴκοντο, διοκλῆθ' ποτὶ δῶμα.

Τίεθ' ὄρσιλόχοιο, τὸν ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

Εὐθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὃ δ' ἵ τοῖς παρ' ἑξίνα θῆκεν.

Ημος δ' ἠειχθύεα φαῖν ῥοδοδάκτυλ' ἠώς,

Ἴσποιοις τε ζῶγυρντ', ἀνάδ' ἄρματα ποικίλ' ἐβαινον.

Εκ δ' ἔλασαν περὶ δούροιο καὶ αἰδύσης εἰργδούπου.

Μάστιξεν δ' ἔλααν· τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέδιω.

Αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.

Καὶ τότε πηλέμαχος περσεφῶνες νέστορ' ἦδ' ὄν,

Νέστορίδῃ, πῶς κέν μοι ὑποχόμεν' ἐτελέσειας

Μῦθον ἐμόν; ξείνοι δ' διαμάρτες ἀχόμει' εἶπ'

Εκ πατέρων φιλότηθ'· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες * ἐσμέν

Ηδὲ δ' ὅδ' καὶ μάλλον ὁμοφροσυνήησιν ἐνήσει.

Μὴ με παρὲξ ἀγε νῆα διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτῆς,

Μὴ με γέρων ἀέκοντα κατὰ γῆν ἐνὶ οἴκῳ,

Ἰέμενθ' φιλέειν· ἐμὲ δ' ἄρ' ἔχ' ἄσπον ἰκέειθ'.

Ως φάτο, νέστορίδης δ' ἄρ' εἰς συμφράσαστο θυμῷ·

Οσπτος οἱ κ' ἴμοισιν ὑποχόμεν' ἐτελέσειεν.

Ωδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσαστο κέρδιον εἶπ'.

Σπρέψ' ἴσποιοις ὅπῃ νῆα θολῶ καὶ θῖνα θαλάσσης·

Νηὶ δ' ἐνὶ κρύμῃν ἔξαινευτο κάλλιμα δῶρα,

Εδῆτα, χρυσόν τε, τὰ οἱ μινέλαθ' ἔδωκε.

Σαί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πρῶθεντα περσέειδ'·

Σπουδῆ γὰρ ἀνάβαινε, κίλδ' ἔτε πάντας ἐταίρους.

Πείν

ρε. Δύσεται

ρε. Εὐθα δὲ

ρε. ἴμεν'

Immotales iaciunt sicut perfici puto.
Sicut hac anferem rapuit nutritum in domo
Profecta ex monte, ubi ei generatioq², partusq².
Sic Ulysses mala multa passus, & multa vagatus,
Dum redibit & punit, vel & iam
Domi, at prociis mala omnibus scriit.

Helena inter-
pretatur augu-
rium.

Hanc. a. rursus Telemachus prudens contra dixit:
Si nunc Iupiter faciat valde sonans maritus Iunonis.
Ideo tibi & illic Deo tanquam supplicarem.

Dixit, & in equis flagellum secit, hi autem valde celeriter
Ruerunt in campum per Urbem prompti.

Telemachus
proficiscitur
à Menelao.

Hi autem toto die festinabant iugum string², habentes.

Occidit autem sol, obscurata suntq², omnes viae

In Pheram autem perueniunt Dioclei ad domum

Filij Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.

Illic nocte dormierunt, hic autem his hospitalia posuit.

Quando autem matutina apparuit rosea Aurora,

Equosq², iunxerunt, super currus varios ascenderunt.

Extra. a. impulerunt vestibulum & porticum resonantem:

Verberavit. a. ad impellendum, hi, a. non insiti volabant.

Stati autem postea venerunt Pylis ad civitatem,

Et Telemachus alloquutus est Nestoris filium:

Nestoride quomodo mihi pollicitus perficies

Verbum meum? hospites autem omnino dicimur esse

Expatrium amicitiae, at & aequales. atate sumus.

Hac autem via & magis concordia nos vna compinget:

Ne me extra duc nautici generose, sed relinque illic,

Ne me senex in vitium detineat sua in domo,

Cupiens deligere, me autem opus est cito abire.

Sic dixit. Nestorides. a. suo consultavit animo,

Quomodo ei ut par est pollicitus perficeret:

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,

Vertit equos in navem velocem, & litus maris.

Navis autem in puppi discooperuit pulcherrima dona,

Vestem, aurumq², qua ei Menelaus dedit,

Et ipsum hortans verba velocia alloquutus est:

Festinanter nunc ascende, subeg², omnes socios

Πεῖν ἐμὲ οἶχα δ' ἰκέσθαι, ἀπαγείλαι τε γέροντα.
 Εὐ γὰρ ἐγὼ τόδ' οἶδα, κατ' ἄρενα καὶ κατ' ἄρμον,
 Οἷον κείνα θυμὸς ὑπερβίος, ἥ σε μῦθος,
 Ἀλλ' αὐτὸς χαλέων δέυρ' εἶσεται. * ἥδέ σε φημι.
 Ἀψέειναι κενεὸν μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτειχος Ἰάπυος
 Ἀψυλίων εἰς ἄστυ, τοῶς δ' ἄρα δάμαδ' ἔθηκε.
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρουσι νῆπιον ἐκέλευσεν.

Εγκοσμεῖτε τὰ τεύχε' ἐταῖροι νηὶ μελαίνῃ.
 Αὐτοὶ τ' ἀμβαινομεν, ἵνα πρῆσται μὲν ὁδοῖο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὲ μάλα μὲν χλύον, ἠὲ δ' ὀπίθοντο.

Αἶψα δ' ἄρ' * εἰσβαλλον, καὶ ὅπῃ κληῖσι κείδιζον.

Ἡ τοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὐχετο· τοῦ δ' ἀδύνη
 Νηὶ παρὰ σφύμνῃ, χροδόν δέ οἱ ἠλυθεν ἀνὴρ
 Τηλεδαπὸς, φάθων ἔξ ἄργεον, ἀνδρα κατακτάς.
 Μάντις ἀτὰρ θυμῷ γε μελάμποδος ἔκρονον ἦεν.
 Ὅς περὶ μὲν περτ' ἔνασι πύλω ἐνὶ μητέρι μῆλων.

Ἀφνειὸς πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων.

Δὴ τότε γ' ἄγον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φάθων.

Νηλέα τε μεγάρυμον, ἀγαυότατον ζώντων,

Ὅς οἱ χεῖματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν

Εἶχε βίη· ὃ γ' ἔως μὲν ἐνὶ μεγάροις φυλάκιο

Δεσμοῖ ἐν ἀργαλῆσι δέδετο, κρατέρ' ἄλγιστα πάχων.

Εἶνεκα νηληϊάκου κόρης, ἅπης τε βαφείης

Τῷ οἱ ὅπῃ φρεσὶ θῆκε θεὰ δααπλήτης εἰεννύς·

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκούει κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύχους

Ες πύλον ἐκ φυλάκης, καὶ ἐπίσπαστο ἔργον ἀεικίης,

Ἀντιθέου νηληϊάκου, κασιγνήτω τε γυναικί.

Ἠγάγετο πρὸς δάμαδ'· ὃ δ' ἄλλων ἴκετο δῆμον.

Ἀργεὺς εἰς ἰσπύβοτον τόθι γὰρ νυοὶ αἴσιμον ἦεν.

Ναίεμενοι πολλοῖσιν ἀνάσποντ' ἀργείοισιν.

Εἶνεκα δ' ἔζημε γυναικί, καὶ ὑψερρεφὲς θέτο δάμα.

Τείνατο δ' ἀντιφάτιω καὶ μάντιον, ἥε κραταῖω.

Ἀντιφάτις μὲν ἐπικτεν οἰκλήνα μεγάρυμον.

Αὐτὰρ οἰκλήνης λαοστόλον ἀμφιάρμον,

Ὅν περὶ κῆρι φίλει ζῶς τ' αἰγίοχος καὶ δόλων

Παντοίω φιλότῃ, ἔδ' ἴκετο γῆρα ἔδον.

Ante me domum ire nunciare q̄q̄ seni.

Bene enim ego hoc scio in mente & animo,

Qualis illius animus immensus, neq̄q̄ te dimittet.

Sed ipse vocans huc venire faciat, neq̄q̄ te dico

Retro ire vacuum valde enim irascetur & itiq̄q̄.

Sic loquutus impulit pulchrorum- crinium equos

Retro Pylorum in ciuitate, & velociter a domos peruenit.

Telemachus autem socijs illos concitando iussit:

Parate arma socij nani nigra,

Ipsi q̄q̄ ascendamus ut perficiam iter. (obediuerunt,

Sic dixit. hi. a igitur hunc valde quidem audiuerunt &

Statim autem ingressi sunt, & in sedibus sederunt.

Certe hic quidem hac moliebat ur supplicabat q̄q̄ Minerva

Nauem apud extimam: cominus autem ei venit vir

Peregrinus fugiens ex Argo viro interfecto

Vates, at genere Melampodis proles erat.

Qui antea quondam habitabat in Pylo genitrice ouium,

Dives inter Pylios valde egregie domos habitans.

Iam tunc alium populum peruenit patriam fugiens,

Nelcum q̄q̄ magnanimum q̄q̄ clarissimum & iuentium,

Qui sibi opes multas perfectum in annum

Habuit & hic autem interim quidem in domibus Phylaci

Vinculo in difficili ligatus est fortes dolores patiens,

Gratia Nelsi filia nocuenti q̄q̄ grauis,

Quod ei in mentibus posuit Dea grauis Erinnyis.

Sed hic quidem effugit mortem, et abegit boues valde- mugi-

In Pylū ex Phylace & persoluit opus indecorum, (entes

Diuinum Neleum, fratri q̄q̄ uxorem

Duxit ad domos, hic autem aliorum tuit populum

Ad Argos equorum- alitrix: ibi enim ei satum erat

Habitare multis imperantem Argiuis:

Ibi autem duxit uxorem & altam posuit domum.

Genuit autem Antiphatem & Mantium filios fortes.

Antiphates quidem genuit Oicleum magnanimum:

At Oicleum populo- salutarem Amphiaraum,

Quam animo diligit Iupiter q̄q̄ AEgiochus & Apollo

Omni amicitia, neq̄q̄ peruenit senectutis lumen,

Discedunt à
Menelao Pifi-
stratus & Te-
lemachus.

Telemachus
socijs loqui-
tur.

Theoclyme-
nus vares ad
Telemachina
uem cōfugit.

Antiphates.
Mantius.
Oicleus.
Amphiarus.

Ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θίβησι, γυμναίων εἴνεκα δούρων,
 Τοῦ δ' ἤεις ἐγλήοντ' ἀλκμάων ἀμφίλοχος τε.
 Μάντιϑ' αὖ τέκετο πολυφείδεά τε κλείτον τε.
 Ἀλλ' ἦτοι κλείτον χρυσόθρονον ἤρπασεν ἠώς,
 Κάλιεϑ' εἴνεκα οἴο, ἐν' ἀθανάτοισι ματεῖν.
 Αὐτὰρ ὑπέρβυμον πολυφείδεα μάντιν Σπόλων
 Θῆκε βροτῶν ὄχ' αἰεσον, ἐπεὶ θάνατον ἀμφιάρηϑ',
 Οὐδ' ὑδρησίω δ' ἀπινάσσατο πατρί χολωθεῖς.
 Ἐνθ' ὄγε ναετῶν μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
 Τοῦ μὲν ἄρ' ἦδος ἐπῆλθε, θεοκλύμενον δ' ὄνομα ἦεν.
 Οὐ τότε τηλεμάχου πέλας ἴσατο, τὸν δ' ἐνὶ γαίῃ
 Σπίνδοντ' ἀζόμενον τε θοῆ παρὰ νηὶ μακάρῃ.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ω φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κίχάνω τῶ δ' ἐνὶ χοίρῳ,
 Λίωσιν ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμωνον, αὐτὰρ ἐπειτα
 Σῆς τ' αὐτῆ κεφαλῆς, καὶ ἐπαύρων οἱ τοι ἐπονται,
 Εἰπέ μοι εἰρομένη νημερτέα, μὴ δ' ὄπκιεύσης.

Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόδι τοι πόλις ἠδὲ τοκήεις;

Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένον ἀντίον νύδα
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἀπτεκείσιν ἀγροδύσω.

Εξ ἰθάκης γῆν' εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,

Εἴ ποτ' ἔλω· νῦν δ' ἦδη ἀπέσθιτο λυγρῶ ὀλέθρῳ.

Τουδεκα νῆσ' ἐτάροισι τε λαβῶν καὶ νῆα μέλαιναν,
 Ἠλθον πυσόμενον πατρός δ' ὠλοζόμενοις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενον θεοειδῆς,

Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν εἰ πατρίδός, ἀνδρα κατακτάς

Ἐμμευλον· πολλοὶ δ' κασίγνητοί τε ἔταί τε

Ἄρτος ἀν' ἰσπόβοτον, μέγα δ' κρατέοισιν ἀγαοί·

Τῶν ὑπασαλάμεινον θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν

Φάγω· ἐπεὶ νῦ μοι αἴσα κατ' ἀνδράποισι ἀλάλησεν.

Ἀλλά με νῆδες ἐφραται, ἐπί σε φυγῶν ἐκίτευσα,

Μὴ με κατακλείωσι· διακέμεται γὰρ οἴω.

Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένον ἀντίον νύδα

Οὐ μὲν δήσ' ἐδήλοντά γ' ἀπίσω νῆδες ἴσθης·

Ἀλλ' ἐπυ, αὐτὰρ κίχθι φιλήσεις οἷά κ' ἔχομαι.

Ως ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκιον ἐγχεῖν,
 Καὶ τὸ δ' ἐπ' ἰκρίοφιν τάνυσεν νῆδες ἀμφιζήϊοσι·

Sed perijt Thebis muliebrium gratia donorum.
 Huius. a. filij generati sunt Alemaon. Amphilochusq;
 Mantius iterum genuit Polyphideumq; Clitumq;
 Sed certe Clitum aurea sedis rapuit aurora
 Pulchritudinis gratia, ut immortalibus interesset.

Alemaon.
 Amphilochus.
 Polyphideus.
 Clitus.

At magnanimum Polyphideum Satem Apollo
 Posuit hominum valde optimū, postquam mortuus est Am-
 Quis Hyperisiam habitabat patri iratus. (phiarasus,
 Illic hic habitans Satycinabatur omnibus hominibus.

Huius quidem filius aduenit, Theoclymenus. a. nomen erat, Theoclyme-
 Qui prope Telemachum stetit hunc. a. inuenit nus.
 Sacrificantem supplicantemq; Velocem apud nauem nigrā,
 Et ipsi appellato Verba Velocia dixit:

O amice quoniam te sacrificantem inuenio hoc in loco,
 Supplico per sacrificia, & numen & postea
 Tuum ipsius caput, & per socios qui te sequuntur.
 Dic mihi interroganti Vera, neq; occultes.

Quis? unde es Virorum, Nobi tibi ciuitas, & parentes?

Hunc. a. rursus Telemachus prudens contra allocutus est:
 Tibi enim ego hospes valde Vere dicam.

Ex Ithaca genere sum, pater autem mihi est Ulysses,
 Si quando erat, nunc autem iam interijt graui morte.

Propterea nunc socijsq; acceptis & nauē nigrā,
 Veni interrogaturus de patre diu absente.

Hunc. a. rursus allocutus est Theoclymenus diuinus:
 Sic tibi et ego ex patria viro interfecto

Contribule, multi autem fratresq; socij q; adsunt
 In Argo equos pascenti, valde. a. dominantur Achui:

Horum fugiens necem, & parcam nigram
 Fugio, quoniam mihi fatum est inter homines errare.

Sed me nauē insidere fac, postquam te fugiens supplicanti,
 Ne me interficiant, persequi enim illos me puto.

Hunc. a. rursus Telemachus prudens contra allocutus est:
 Non quidem iam Volentem expellam nauis aequalis.

Sed sequere, at illic amice excipieris de ijs quos habemus.

Sic loquutus illius suscepit arcem lanceam,
 Et hanc in tabulatiū extendit nauis stringq; agitata,

Theoclyme-
 nus petit opē.

Telemachus
 suscipit in na-
 uem Theocly-
 menum.

Ἀν' ἧ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσαστο πρυτανόπρῳοι,
 Ἐν φρυγμῇ δ' ἄρ' ἔπειτα κατέζετο· παρ' δέ οἱ αὐτῷ
 εἶσε θεοκλύμενον· τοῖ ἧ φρυγμῆσ' ἔλυσαν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνει ἐκέλευσεν
 Ὀπλῶν ἀπέδωκε· τοῖ δ' ἐοσιμίνως ὀπίθοντο.
 Ἴσῶν δ' εἰλάπνον κοίλης ἄντοδε μεσσομένης
 Στῆσαν αἰείραντες· κ' ἧ προτόκοισιν ἐδήσαν.
 Ἐλκον δ' ἰσία λάβειν εὐσφρέπιοισι βοῶυσιν,
 Τοῖσιν δ' ἰκμενον ἄρον ἰεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Λάβρον ἐπιμαρτίζοντα δι' αἰθέρεσσι, ὄφρα τάχιστα
 Νηὸς ἀνύσσει θεσσαθάλασσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Δύωσέ τοι τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πάσαι ἀγυαί.
 Ἡ δ' οὐρανὸν ἐπέβαλλεν, ἐπειρομένη διὰς ἤρα·
 Ἡ δὲ παρ' ἠλίου δῖαν, ὅτι κρατέοισιν ἐπειοί,
 Ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ὅππασθενε καὶ ἴουσαν,
 Ορμαίνων ἢ κεν θάνατον φύροι, ἢ κεν ἄλκιον.

Τοῖ δ' αὐτ' ἐν κλισίῃ ὀδυσεύς καὶ δῖος ὕφορρος
 Δορυπέτιον· παρὰ δέ σφιν ἐδύρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ὀδυσεύς μετέειπε, σὺβώτῃσιν περὶ κλισίων,
 εἴ μιν ἔτ' ἐνδυνέως φιλέοι, μείναι τε καλοῦσι
 Αὐτῷ ἐνὶ σπηλαιῶν, ἢ ὄφρ' ἴωσι πόλινδε·

Κέκλυθι γὰρ εὐμαίε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.
 Ἡῶθεν περὶ πᾶσι λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 Πτωχέουσιν, ἵνα μή σε καταστρέψω καὶ ἑταίροις.
 Ἀλλὰ μοι εὖ δ' ἰσάσθην, καὶ ἀμ' ἠγχιμόν' ἐσθλὸν ὄπισθε
 Ὅς κ' ἐμὴ κείσ' ἀνάγη, κ' ἧ πόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 Πλάξσομαι, αἰ κέν τις κοτύλιον καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
 Καὶ κ' ἐλθὼν περὶ δώματ' ὀδυσεῖος θείοιο,
 Ἀγχιλίω εἵποιμι πείθερονι Πηνελόπειῃ·
 Καὶ κεν μνηστήρεςσιν ἰσφραδίλοισι μιγείην,
 εἴ μοι δειπνον δοῖεν, ὄνειάτα μιν εἴ ἔχοντες.
 Αἰεὶ γὰρ κεν ἐσθ' ἀνάοιμι μ' ἑσφίσι, ὅ, τί θέλῃσιν·
 Ἐκ γὰρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σιωπῆσαι, καὶ μὲν ἄκουσον,
 Ἐρμείω ἐκπύρακτον, ὅς γὰρ τε πῦρ πῶν
 Ἀνθρώπων ἔργοισι χάειν καὶ κῦδος ὀτάζει·
 Ὀρμησσομένη ἐκ αὖ μοι ἐρίσθην βροτῶν ἀλλοτῶν,

At autem & ipsa nauem ascendit per mare meantem;
 In puppi autem postea sedit, apud autem seipsum
 Sedere fecit Theoclymenum; hi autem oram soluerunt,
 Telemachus autem socijs illos exhortando iussit
 Arma capejcerent, hi autem festinanter obeduerunt,
 Malum autem abiegnum concavum intra tabulatum
 Statuerunt erectum, de autem funibus ligauerunt,
 Traxerunt vela alba bene-secsis loris.

His autem ferentem ventum misit casta Minerva
 Vehementem, tumultuantem per aërem, et velocissimè
 Nauis perficeret currens maris salisam aquam.

Occidit autem Sol, obscurata suntq; omnes Via.
 Hac Pheras pertransiit festinans Iouis vento secundo,
 Et apud Elidam diuinam, sibi dominantur Epici.
 Hinc autem rursus insulis pramisit acutis,
 Ruens si mortem fugiat, an caperetur.

Hi a rursus in stabulo Ulysses & diuinus subulcus
 Conabant, apud autem ipsos canabant ceteri aliq.

At postquam potus & cibi amorem amouerunt,
 His Ulysses dixit subulcum tentans:
 Si ipsum accurate diligas, manereq; subeat
 Illic in stabulo, an hortetur ad ciuitatem ue,

Audi nunc Eumae, & aliq omnes socij,
 Mane ad ciuitatem eupione
 Medicaturus, et non te vexem & socios.
 Sed me bene moue, & simul auctorem bonum prabe,
 Qui me illuc ducit, per ciuitatem autem ipse necessitate
 Oberrabo, an quis peculum & panem porrigat,

Et profectus ad domus Ulyssis diuine
 Nuncium dicam prudenti Penelopa,
 Et proci superbi miscebur,
 Si mihi canam deus, et qui cibos infinito habeant.
 Statim bene-faciam inter ipsos quicquid uolent.
 At enim tibi dico tu autem compone & me audi
 Mercurij uoluntate internuncij, qui quidem omnium
 Hominum operibus gratiam & gloriam prabet.
 Circumitate autem non mihi contenderet homo alius,

Poeta redit ad
 Ulyssim.

Eumae & U-
 lyssis collo-
 quium.

χ. πολλά

χ. πάρα ὀφθαλμοί

χ. ἔκει.

Πύρρ' ἐδ' νηῆσαι, διὰ τε ξύλα * δαυὰ κείσασαι,
 Δαιτρεῦσά τε καὶ ὀπῆσαι καὶ οἴνοχοῆσαι.

Οἶά τε τοῖς ἀγαθοῖσι * παρδρώοισι χέρπες.

Τὸν ἢ μέγ' ὀχθήσας προσέφηε ἑύμαιε συβῶτα,

Ὡ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῶτο νόημα

Ἐπῆστο; ἢ σὺ γε πάγχυ λιλαιέαι ἀντόδ' ὀλέσθῃ;

Εἰ δὴ μνησῆρων ἐθέλεις καταδύωαι ὄμιλον,

Τῶν ὕβρεις τε βίη τε σιδήρεον ἔρανδον * ἴκει.

Οὐ τοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρησῆρες ἐκείνων,

Ἀλλὰ νέοι χλαῖνας ἐδ' εἰμένοι ἠδὲ χιτῶνας,

Λίη ἢ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ χεῖρᾶ πρόσσωπα,

Οἷσφιν ὑποδρώοισιν· ἐύξασσι ἢ τράπεζαι

Σίτη καὶ κρειῶν ἠδὲ οἴνου βεβελύσασιν.

Ἀλλὰ μὲν· ἔ γάρ τις τοι ἀνιάται παρῶντι,

Οὐτ' ἐγὼ, ἔ τέ τις ἄμ' ἔπαύρων οἰ κούεασθι.

Αὐτὰρ ἐπιμύελθῃσιν ὀδυσῆθ' οἴλθ' ὕδες,

Κεῖνός σε γλαῖνά τε χιτῶνά τε εἴματα ἔασθι,

Πέμψει δ' ὄσπῃ σε κραδίη θυμός τε καλᾶ δει.

Τὸν δ' ἠμείβετο ἔπειτα πολύτλας δῖθ' ὀδυσσεύς

Λιθ' ἔπαιε ἑύμαιε οἴλθ' δῖθ' πατρί θύοιο

Δις ἐμοὶ, ὅπῃ μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ εἰζύθ' αἰνῆς,

Πλαγκτοσυμῆς δ' ἔκ ἐστι κακώτερον ἄμ' βροτοῖσιν. *

Ἀλλ' ἐνεκ' ἐλομένης γαστρός κακὰ κήδε' ἔχουσιν

Ἀπέρρες, ὅν κεν ἴκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.

Ναῦ δ' ἔπει ἰθανάσας, μείναι τε με κείνον ἀνωγας,

Εἰτ' ἄγε μοι πρὸς μνηστῆρος ὀδυσῆθ' εἰπίοιο,

Πατρός δ' ὅν κατέλειπεν ἰὼν ὅπῃ γῆραθ' ἐδάω,

Εἶπου ἐπὶ ζώοισιν ἔσθ' αὐγὰς ἠελίοιο,

Ἡ ἦδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν αἶδμο δόμοισι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβῶτης ὄρχαμος ἀνδρᾶτι

Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἀπρεκίως ἀγορεύσασθαι

Λαέρτης μὲν ἐπὶ ζῶει, διὲ δ' ἐύχεται αἰεὶ,

Θυμὸν ἀπὸ μηλέων φθίβει οἷς ἐν μαγάρουσιν.

Ἐκ πάγλας γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,

Κκειδίης τ' ἀλόχοιο δαιφρονθ', ἠὲ μάλιθα

Ἡ καχ' ἀποθιμένη, καὶ ἐν αἰμῶ γῆραι θῆκεν.

Ἡ δὲ ἄχει ὁ παιδὸς ἀπίφθιτο κυδαλίμοιο,

Ad ignemq; bene cumulandū adq; ligna sicca per scindēda,
 Adq; quadra ministrandum & assandum, & Vinum sūm
 Quāta bonis faciunt peiores. (dendum,

Hunc. a. Valde iratus allocutus est Eumaei subulcus:

Hei mihi hospes cur in mentibus hoc consilium
 Fuit? certe omnino cupis illic perire,
 Si iam procorum & ingredi multitudinem,
 Quorum iniuriāq; & iūq; ad ferreum cælum vadit.
 Non tales sunt ministri illorum.

Sed iuvenes chlenas bene-induti & vestes,
 Semper autem formosi capite & pulchro vultu,
 Qui ipsis administrant, bene-polita autem mensa
 Pane & carnibus & vino onerata sunt.

Sed mane, non enim aliquis te dolet praesente,
 Neq; ego, neq; aliquis alius faciorum qui mihi sunt:
 At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
 Ille te chlanamq; vestemq; induet:
 Mittet autem quō te cor animusq; iubet.

Hunc. a. respondit postea laboriosus diuinus Ulysses:
 Utinam sic Eumae dilectus Ioui patri fieres
 Sicut mihi, quod me sine imposuisti errori et arumna graui.
 Errore autem non est peius aliquid hominibus.

Sed gratia perniciosi ventris mala consilia habent
 Viri, quorū aliquem inuenit error & nocumentum et dolor:
 Nunc autem quoniam detines meq; manere illum iubet,
 Dic age mihi de matre Ulyssis diuini.

Patremq; quem reliquit proficiscens in senectutis limine,
 Sicubi adhuc viuunt sub splendore Solis,
 An iam mortui sunt, & in inferni domibus.

Hunc. a. rursus allocutus est subulcus princeps virorum.
 Tibi enim ego hospes Valde vere dicam.

Lactes quidem adhuc viuit, Iouis autem supplicat semper
 Animum a membris perire suis in domibus.

Mirum in modum enim de filio dolet profecto. nimō
 Deq; vxore quā quidem iuuenem duxerat, quā ipsum ma-
 Tristitia affecit de mortua & in cruda senectute posuit.
 Quā dolore sui filij mortua est gloriose

Ulysses querit
 de matre &
 patre Laerte.

Triste

22. ὦτ' μὴ

Λαλαλέω θανάτω· * ὡς μὴ θάνοι ὅστις ἔμοιζέ
 Ενθάδε ναιετῶν φίλῳ· εἶη καὶ φίλα ἔρδοι.
 Οφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔλυ, ἀχέσά φ' ἔμπεσι.
 Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε ματαλλῆσαι καὶ ἐρεσθ
 Οὐνεκά μ' αὐτὴ σρέψεν ἄμα κτημένη ταιυπέπλω
 Θυγατέρ' ἰφθίμη, τῷ ὀπλοτάτιωσσι κα παίδων·
 Τῆ ὁμοῦ ἐσρεφόμεν, ὀλίγον δέ τι μ' ἦσαν ἐτίμα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φ' ἤβλυ πολυφρατον ἰκόμδ' ἄμφω,
 Τῷ μὲν ἔπειτα σάμῳ δ' ἔδουσαν, καὶ μνεῖ ἔλοντι.
 Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἶματ' ἐκείνη
 Καλὰ μάλ' ἀμφέσασσι, ποσὶν δ' ἄποδῆματα δοῦσα
 Ἀχρόνδε προσέειπε· φίλει δέ με κηρόσι μάλλον.
 Νῦν δ' ἦδη τούτων ὀπιθεύομαι. ἀγὰ μοι αὐτῷ
 Ἔργον ἀέξοισιν μάκρας θεοὶ ᾧ ὀπιμένω.

23. τῷ δ' ἰφ.

Τῶν ἐφαζόν τ' ἐπίον τε, καὶ αἰδοίσιον ἔδωκα.
 Εκ δ' ἄρα δεσποίνης ἑ μείλιχόν ὅστιν ἀκούσαι
 Οὐτ' ἔπος, ἄτε τι ἔργον. ἐπεὶ χακὸν ἔμπεσαν οἴκω,
 Ἄνδρες ὑπ' αἰαλοὶ μέγα ἢ δμῶες χατέοισιν
 Ἀντὰ δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἔκαστα πυθέσθαι·
 Καὶ σαγέμεν πέμεν τε ἔπειτα ἢ καὶ τι ἐρεσθ
 Ἀχρόν δ' ἰφά τε θυμὸν αἰεί δμῶεσσιν ἰαίνει.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ω πόποι, ὡς ἄρα πυθέσθαι ἐὼν εὐμαε συβῶντα,
 Πολλὸν ἀπεπαλάγχθης σῆς πατρίδος ἢ τ' τοκίῶν.
 Ἀλλ' ἀγε μοι τόδε εἰπέ, καὶ ἀσφελῶς χατάλεξον·
 Ἡέ σ' ἐπεσθῆτο πύλις ἀνδρῶν ἀρυάγμα,
 Ἡ ἑὸν ναιετῆσσε πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ·
 Ἡ σέ γε μουνυθύντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βοιοσιν
 Ἄνδρες δυσμενέες νηιοσὶν λάβον, ἢ δ' ἐπέρασιν
 Τῆ δ' ἀνδρῶσ περὶ δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὄνον ἔδωκεν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβῶντις ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 Ξῶν' ἐπεὶ ἄρ' δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἢ ἢ μεταλλῆσαι
 Σιγῆν ἄν ξιώει καὶ τέρπσο, πινέ τε οἶνον
 Ἡμενῳ· αἰδέ ἢ νυκτὶς ἀδῆσφα τοι ἔστι μὲν εὐδαιν·
 Ἐσὶ ἢ τερπομένοισιν ἀκούεμεν. ἔδέ τι σε χεῖ
 Πεῖν ἄρη χαταλέχθαι. ἀνὴρ καὶ πολὺς ὑπὶ ῥ·
 Τῶν δ' ἄλλων ὅπ' ἄνα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνείρεται.

Εὐκίτη

Tristi morte sic non moriatur quicumq;
 Hic habitans amicus sit & amica faciat.
 Quamdiu quidam igitur illa erat dolens tamen,
 Tuamdiu aliquid mihi dilectum scrutari & interrogare,
 Quoniam me ipsa nutriuit, cum Ctimene extensa-veste
 Filia valida, quam tuiorem peperit filiorum,
 Hac simul nutritus sum paulo antè me minus honorabat.
 At postquã pueritatem multum amatam venimus ambo,
 Hanc quidè postea in Samũ dederunt, & infinita acceperunt.
 At me chlanamq; vestemq; illa (datis)
 Pulchram valde circumductũ, pedib; autem calciamentis
 Ad agrum pramisit: diligebat. a. me corde magis.
 Nunc autem iam horum indigeo, sed mihi ipsi
 Opus augent beati Dij, cui immaneo.
 Ex his autem comedo bibiq; & Venerandis dedi.
 Ex autem domina non dulce est audire,
 Neq; Verbum, neq; opus, quoniam malam incidit domuit
 Viri superbi, valde autem famuli indigent
 Palam dominam alloqui & singula interrogare,
 Et comedere bibereq; postea autem & portare
 Ad agrum, qualia animum semper famulis latificant.

Hunc a. respondens, alloquitur eis multum tolerans V-
 Pape sic paruulus existens Eumiae subulce (lyfferi)
 Multum auerrasti tua patria & parentibus.
 Sed age mihi hoc dic, & Vere enarra.
 An destructa est ciuitas virorum lata- & q; s.
 Qua inhabitat pater et Veneranda mater.
 An te solum positum apud oues, vel apud boues
 Viri inimici nauibus acceperunt & transfulerunt
 Huius viri ad domos, hic autem dignum precium dedit.

Hunc a. rursus alloquitur eis subulcus princeps virorũ.
 Hospes, quoniam iam hac me interrogas & inquiris,
 Silentio nunc audis, & delectare bibeq; Vinum
 Sedens, ha autem noctes magnæ, licet quidem dormire.
 Est autem delectantibus audire, neq; te oportet
 Ante horam dormire, dolor & multus somnus.
 Horum autem aliorum quemcumq; cor & animus subet

Dormias

Vlysses rogat
 ex Eumia cõ-
 ditionem ge-
 neris eius.

Εὐδέτω ἐξελθόν· ἄμα δ' ἦοι φαινομένηφι
 Δειπνήσας, ἀμ' ὕεσιν ἀνακτοεῖησιν ἐπέσθαι.
 Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαιτυμένω τε,
 Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμθεα λάχχαλοισι,
 Μνωομένω. μὲν γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
 Ος τις δὴ μάλα ποθὰ πάθη καὶ πόλλ' ἐπαληθῆ.
 Τῦτο δέ τοι ἔρεω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μετ' ἄλλῃς.
 Νῆσός τις σεύει κακλήσκαται, (εἴπου ἀκούεις)
 Ορτυγίης καὶ Δυφρῶθεν, ὅτι τροπαὶ ἠελίοιο.
 Οὐπι πεπληθῆς λίλυ τύσον· ἄγ' ἀγαθὴ μὲν,
 Εὐβοαῖο, εὐμήλος, οἶνοπληθῆς, πολὺ πυρῶ·
 Πείνη δ' ἔποτε δῆμον ἐσέρχεται, ἐδέ τις ἄγῃ
 Νῆσος * ὅπ' ἐν γερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 Ἀλλ' ὅτε γηρέσκωσι πόλιν χ' ἴφ' ἀνδράπων,
 Ἐλθὼν ἀργυρότοξοι * ὑπόλων ἀρτέμιδι ξυῖ,
 Οἷς ἀγαθῆς βελέεσσιν ἐποιχόμενοι * κατέπεφεν.
 Εὐθα δ' ἴω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάτα δέδασται.
 Τῆσιν δ' ἀμφοτέρησι πατῆρ ἐμὸς ἐμβασιλεύει
 Κτήσι * ὀρμενίδης, ὅπ' εἰκελ * ἀθανάτοισιν·
 Εὐθα ἧ φοίνικας ναυσίκλυτοι ἠλυθον ἄνδρες
 Τρωῆκται, μμεῖ * ἄγοντες ἀδύρματα νηὶ μαλαίνῃ.
 Ἔσκε ἧ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ φοίνικας ἐνὶ οἴκῳ
 Καλὴ τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδύσα.
 Τίω δ' ἄρα φοίνικας πολυπαῖπαλοι ἠπερόπτευσον·
 Πλωκόη τις παρ' ὧτά μίγη κοίλῃ παρὰ νηὶ
 Εὐνῇ καὶ φιλόπητι· τὰ τε θράνας ἠπεροπτεύει
 Θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ εἰ κ' ἀεργὸς ἔησιν.
 Εἰρώτα δ' ἠπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
 Ἡ δ' μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπίφραδεν ὕψερα φῆς δῶ.
 Ἐκ μὲν σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶ).
 Κέρη δ' εἴμ' ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
 Ἀλλὰ μ' ἀνήρπαξαν τάφιοι ληΐσσορες ἄνδρες
 Ληρόθεν ἐρχομένω· πέρασαν δέ με δευρ' ἀγαζόντες
 Τοῖδ' ἀνδρὸς παρὸς δῶμαδ'· ὁ δ' ἄξιον ὄνον ἐδαικεν.
 Τίω δ' αὐτε περσείειπεν ἀνὴρ ὅς ἐμίσχετο λάδρην
 Ἡρὰ καὶ νῦν πάλιν αὐτίς ἀμ' ἡμῖν οἴχαδ' ἐποίησεν
 Ορρα ἰδῆς πατρὸς καὶ μητέρ * ὕψερα φῆς δῶ,

γε· ἐπιεν γερῇ

Dormiat egressus, simul autem Aurora apparente
 lentatus simul sues heriles sequatur.
 Nos autem in stabulo bibentesq; comedentesq;
 Doloribus ad inuicem delectemur tristibus
 Recordantes, inter etenim dolores delectatur Vir
 Quicumq; iam valde multa passus est, & multa errauit
 Hoc autem tibi dico, quod me interrogas & inquiris.
 Insula quaedam Syria vocatur sicubi audis
 Ortygia desuper, Sibi mutationes Solis.
 Non ita quidem adeo magna sed bona quidem,
 Fertilis bouum, fertilis ouium, Vini serax & multi-frumentis:
 Fames autem nunquam populū inuenit, neq; aliquis alius
 Morbus odiosus est miseris hominibus.
 Sed quando senescunt in ciuitate nationes hominum,
 Veniens argentei-arcus Apollo Diana cum,
 Suis illustribus sagittis agrediens interficit.
 Illic duae ciuitates, diuisim autem ipsis omnia diuisa sunt.
 His autem ambabus pater meus imperauit
 Cresius Ormenides similia immortalibus.
 Illuc autem Phoenices nauibus inclyti Venerunt Sirei
 Ingeniosi, infinitas discentes res ludicras naue nigra,
 Fuit autem patris mei mulier Phoenissa in domo
 Pulchraq; magnaq; & splendorum operum docta.
 Hanc autem Phoenices callidi deceperunt
 Lauantem: quidam primum mixtus est concina in nauē
 Lecto & amicitia, qua mentes decipiunt
 Libidinosi mulieribus, & si bene operans sit.
 Interrogabat autem postea, qua esset & unde Venires,
 Hac autem valde statim patri dixit altam domum,
 Ex quidem Sidona multi aris gloriōr esse,
 Filia autem sum Azybantii ego abunde diuitis.
 Sed me raperunt Taphij latrones Sirei
 Ex agro venientem, transtulerunt, a me huc deductam,
 Huius autem Sirei ad domos, hic a dignum precium dedit.
 Hanc a, rursus alloquutus est Vir, qui mixtus erat clamor
 Certē nos iterum rursus simul nunc domum sequerē,
 Ut videas patri & matris altam domum,

Αὐτοὺς τ' ἢ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 Τὸν δ' αὖτε * πρῶσέειπε θυμῷ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 Εἶπεν κεν τῆς γαί μοι ἐδέλοιτέ γε νῆστί τε
 Ὀρκῶ πιστῶ δῶμαι, ἀπήμονά μ' οἶκα δ' ἀπάξειν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπόμνηυον ὡς ἐκέλευε·
 Αὐτὰρ ἰπεὶ ῥ' ὁμοσά τε τελέειν ἅπαντες τὸν ὄρκον,
 Τόις δ' αὖτις μετέειπε θυμῷ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 Σιγῇ νῦν, μὴ τις με πρῶσαυδά πο ἐπέεσσιν
 Ὑμετέρων ἐτέρων, συμβλήμεν· ἢ ἐν ἀγυῆς
 Ἡ ποὺ ὅπῃ κλύῃ, μὴ τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 Ἐλθὼν ἐξείπῃ, ὃ δ' οἶσά μιν· ἄκατα δέ σῃ
 Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ὅπῃ φράσεται ὀλεθρον,
 Ἄλλ' ἔχετ' ἐν σφρασί μῦθον, ἐπεί γατε δ' ὄνον ὀδαίων.
 Ἄλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλείη βιότοιο ἤνθηται,
 Ἀγγελίην μοι ἐπειτα δῶας ἐς δῶμα θ' ἵκέσθω.
 Οἶσω γὰρ καὶ χερσὸν ὅπως χ' ὑποχέει· ἔλθῃ·
 Καὶ δέ κεν ἄλλ' ὅπῃ βαθρον ἐγὼν ἐδέλουσά γε δούλῳ
 Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἔηος ἐνὶ μεγάροις ἀπὸ τάλλω,
 Κρῖθαλέον δὴ τοῖον * ἀματροχῶντα δῦραζε,
 Τόν κεν ἄροισ' ὅπῃ νηὸς ὃ δ' ὑμῖν μωρίον ὄνον
 Ἄλοισι, ὅπῃ φράσῃτε πρὸς ἄλλοθροῖσι ἀνθρώποις·
 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἶπο δ' ἀπέβη πρὸς δῶματα καλά·
 Οἱ δ' ἔμιαυτὸν ἀπαντα παρ' ἡμῖν αἰεὶ μόνοντες
 Ἐν νηὶ γλαυροῦ βίοτον πολὺν ἐμπολοῶντο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο πῆσι νέεσσι,
 Καὶ τὴν ἄρ' ἀγγελὸν ἦκαν, ὃς ἀγγείλειε θυμῷ,
 Ἠλυθ' ἀνὴρ πολυίδρις ἐμοῦ πρὸς δῶματα πατρὸς,
 Χρῦστον ὄρμον ἔχων, μὲ δ' ἠλέκτροισιν * ἔερτο·
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρω δμῶσαι καὶ πότνια μήτηρ
 Χεῖρας ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὄρωντο·
 Ὄνον * ὑποχόμεναι, ὃ δ' ἐπὶ κατένευσε σιωπῇ·
 Ἡ τοι ὁ καννύσας κοίλῳ ὅπῃ νῆα βεβήκει·
 Ἡ δ' ἐμὲ χεῖρὸς ἐλῆσα δόμων ἐξῆγα δῦραζε.
 Εὐρε δὲ ἐνὶ πρῶτῳ ἡμῖν δέ τις ἢ ὄτραπίζαι
 Ἀνδρῶν δουτυμόνων, οἱ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐς δῶκον πρὸ μολον, δῆμόιο τε σῆμιν.
 Ἡ δ' αἰψὰ τρεῖς ἄλλισι κατὰ κρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ

28. μετέειπε

28. Σιγῇ

28. ἀματροχῶντα

28. ἔερτο

28. ὑποχόμεναι

Ipſosq; certe enim adhuc ſunt, & diuites vocantur.

Hunc. a. rurfus alloquitur eſt mulier, & reſpondit Verboſ
ſit & hoc ſi mihi velitis nauis

Iuramento fidem dare: innocuam me abducere.

Sic dixit. Hi autem omnes iurauerunt ſicut iuſſit.

At poſtquam iuraueruntq; perfeceruntq; iuramentum,

Hu rurfus quaedam dixit mulier, & reſpondit Verbo,

Silentionunc, ne quiſ me alloquatur Verbis

Veſtrorum ſociorum obuians vel in ſinu,

Vel in fonte, ne quiſ ad domum ſeni

Veniens dicat, hic autem intelligens liget

Vinculo in difficili, vobis autem conſultauit mortem.

Sed habere in mente Verbum, feſtinate. a. emptionem ſiati-

Sed quando iam nauis plena victu fuerit, (corum.

Nuncius mihi poſtea velociter ad domos veniat,

Portabo enim & aurum quodcumq; ſub manus venerit.

Et aliud quidem onus ego volens dabo.

Filium enim ſiri ſui in domibus nutrio

Aſtutum iam talem, ſimul currentem ſoras,

Hunc ducam in nauis, hic vobis inſinitum precium

Inuenies, quocumq; tranſibitis ad diuerſilingues homines.

Hac quidem ſic ſata abiit ad domos pulchras,

Hi autem per annum totum apud nos manentes

In nauis concava facultates multas lucrabantur,

Sed quando iam concava nauis grauata erat, his redire.

Et tunc nuncium miſerunt qui nunciaret mulieri.

Venit autem vir multa ſciens mei ad domos patris,

Aurum monile habens, poſt autem elictus impeditus erat,

Hanc quidem in domo ſamula & honeſta mater

Maribus tradabant, & oculis videbant

Precium pollivita, hic autem huic inuuit tacite.

Certe hic inueniens concavam in nauem iuit,

Hac autem in manu capiens domibus eduxit ſoras,

Inuenit autem in veſtibulo partim pocula partim menſas,

Virorum conuiuarum, qui meum patrem gubernabant.

Hi quidem in concione proceſſerunt populiq; certum.

Hac autem ſtatim tria pocula abſcondens in ſinu

Εκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην ἀσειφροσιώησι.
 Δύοσέ τ' ἠέλιος· σκιδών τ' ἐπ' ἄσπετον ἀγχαί.
 Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα χλυτὴν ἤλυτομεν ὠκα κίοντες,
 Ἐνθ' ἄρα φοινίκων ἠὲ ἀνδρῶν ὠκύαλ' ἔνθησε.
 Οἱ μὲν εἶπειτ' ἀναβάπτες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 Νῶ ἀναβασάμενοι· ὅππ' ἵζ' ἄσπερον ἵαλλον.
 Ἐξ ἡμῶν μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμῶν.
 Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἐβδόμον ἡμῶν ὅππ' ἵζ' ἄσπερον κρονίων,
 Τῷ μὲν εἶπειτα γυμναῖκα βάλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἀντλῶ δ' ἐνδούπισσεν πεσῦσ' ὡς εἰναλίη κῆξ.
 Καὶ τῷ μὲν φάκησι καὶ ἰχθύσι κέρμα· ἔνθεν δὲ
 Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀχαχήμεν' ἔνθησε.
 Τοὺς δ' ἰθάκη ἐπέλασε φέρον ἀνεμῶς τε καὶ ὕδατος.
 Ἐνθά με λαέρτης φρίατο κτεάτεσσιν εἴοισιν.
 Οὐτὼ τῷ δέ τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὄφθαλμοῖσιν.

Τὸν δ' αὖ διαφρῆς Ὀδυσσεύς ἠειρεβότο μύθῳ,
 Εὐμαί', ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὀεινας,
 Ταῦτα ἔχασα λέγων ὅσα δὴ πάδες ἄλλα θυμῷ.
 Ἀλλ' ἦτοι σὸι μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔδθηκε
 Ζῶς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δῶματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας.
 Ἡπίκορ δὴ τοι παρέχει βρωσὴν τε πόσιν τε
 Ἐνδυκλῆος· ζῶεις δὲ ἀγαθὸν βίον, αὐτὰρ ἐξώγε
 Πολλὰ βροτῶν· ὅππ' ἄσπε' ἀλώμεν' ἐνθάδ' ἱκανά.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα παρὲς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.
 Καὶ δὲ ὄρα δέ τιν' ἔκ πολλὸν ὅππ' ἰχθύνον, ἀλλὰ μίνυθον.
 Αἴψα γὰρ ἠὲ ἠλθεν εὐθρον'· οἱ δ' ὅππ' ἔχερσεν
 Τηλεμάχου ἔταροι λυόν ἰστία· καὶ δ' ἔλον ἰσθύνον.
 Καρπαλίμως, τῷ δ' εἰς ὄρμον παρ' ἔρυσαν ἔρετμοῖσι.
 Ἐκ δ' ἀνάσπετον, καὶ δ' ἔφρυμνήσι ἔδθησαν.
 Ἐκ δ' καὶ αὐτοὶ βῶνον ὅππ' ἰχθύνον θάλασσης,
 Διππὸν τ' ἐνπύοντο, κερῶν τ' ἐπ' αἴθερα πίνον.
 Λύττερ ἐπεί πόσι' καὶ ἔδθητός ἐξέρον ἔνθησε,
 Τόσι δ' ἐπὶ πλέμαχος πεπνυμέν' ἔφρυγετο μύθῳ,
 Τμεῖς μὲν νῦν ἄσπε' ἐλαύρετε νῆα μελαιναί.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπὶ λῶσμαι ἠὲ βοτῆρας.
 Ἐσπίει δ' εἰς ἄσπε' ἰσθύνον ἑμάεργα κατέμην.
 Ἡμῶν δὲ κεν ὑμῖν ὄδοι πόειον παρὰ δειμῶν.

Exportauit, at ego sequebar stultitijis.

Occidit autem sol, obscuratae suntque omnes viae.

Nos autem in portum inclytum Venimus celeriter euntes,

Vbi Phoenicum erat Virorum Vexil in mari nauis.

Hi quidem postea Vbi ascendissent nauigabant humidas Viae

Nos nauis-imponentes, Iupiter autem Ventum immisit.

Sex diebus quidem simul nauigauimus nocteque & die.

Sed quando septimum diem Iupiter imposuit Saturnius,

Hac quidem postea mulierum interfecit Diana sagittis-pau-

In sentina. a. insonuit cadens sicut marina fulca, dens.

Et hanc quidem phocis & piscibus escam fieri

Eiecerunt: at ego relictus sum dolens animo.

Hos autem Ithaca admonuit portans Ventusque & aqua

Vbi me Laertes emit rebus suis,

Sic hanc terram ego vidi oculis.

Huius autem rursus nobilis Vlysses respondit Verbor

Eumae, certe valde tam mihi in mentibus animi mouisti,

Hac singula dicens quoscunque iam passus es dolores animo.

Sed certe tibi quidem apud & malum bonum posuit

Iupiter, quoniam Viri domos peruenisti multa passus

Humani, qui iam tibi praebet cibumque potumque

Decenter, degis autem bonam Vitam, at ego

Multas hominum per ciuitates errans huc perueni.

Sic hi quidem talia inter ipsos dicebant.

Dormierunt autem non multum res tempus, sed paululum.

Statim enim aurora Venit pulchra-sedis, hi a in terra

Telemachi focu soluebant Vela, deposuerunt autem malum,

Statim hanc in portum protraxerunt remis.

Extra autem anchoras iecerunt, funes autem ligauerunt.

Extra autem & ipsi iuerunt in litore maris,

Cenamque parabant, miscebantque feruidum Vinum.

At postquam potus & cibi desiderium amouerunt,

Huius autem Telemachus prudens inquit sermonibus:

Vos quidem nunc ad ciuitatem impellite nauem nigrā,

At ego ad agrum ibo, & ad pastores.

Vespertinus autem conspiciat meae opera discedam.

Mane autem vobis Viaticum apponam.

Vlyss. Eumae
loquitur.

Telemachus
Ithacā redit.

Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἠδυσπότοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος Ἰφιδάμης.

Πῆ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴσῃ; τεύδ' ἰδύμαθ' ἴκωμαι

Ἀνδρῶν οἱ κραναὴν ἰθάκην κατακοιρανέουσι;

Ἡ ἴδυσ σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δέμοιο;

Τὸν δ' αὖτ' ἠλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα,

Ἀλλως μὲν σ' ἀνέγωγε καὶ ἡμέτερόνδε καλοῖμι,

Ἐργεῖθ' ἔγάρ τοι ξενίων ποδῆ' ἀλλὰ σοι αὐτῶ

Χεῖρον, ἐπεὶ τοι ἐγὼν μὲν ἀπέσωκα, εἰδὲ σε μήτηρ

Θύετα. ἡ μὲν γὰρ πῖθ' ἀμὰ μνηστῆρσ' ἐπὶ οἴκῳ

Φαίνετα, ἀλλ' ἀποτῆ' ἄσπρωθ' ἰδὼν ὑφαίνει.

Ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πεφάσκομαι ὄν κεν ἴκηαι,

Εὐρύμαχον, πολὺ βόιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,

Τὸν νῦν ἴσα θεῶ ἰθακήσοι εἰσπρώσῃ.

Καὶ γὰρ πολλὸν ἀείσοι ἀνὴρ, μῆμονέν τε μάλιστ' αὖ

Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ ἠδυστήσ' ἔχρας ἔξειν.

Ἀλλὰ τὰ γε ζῶς οἶδεν ὀλύμπῳ αἰθέρι γαίῳ.

Εἰ καὶ σπινθῆρα γάμοιο τέλει τήσῃ κακὸν ἦμῶ.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπιατο δεξιὸς ὄρνις,

Κίρκος, ἀπὸ λῶνος ταχὺς ἀγγελος ἐν ἧ πόδεσσιν

Τίλλε πέλειαι ἔχων, κ' ἦ πρῶτα χεῦεν ἔραζε

Μεσσηγύς νηὸς τε καὶ αὐτῆς ἠλέμαχου,

Τὸν ἦ θεοκλύμενος ἐτάρων ὑποπόσοι καλέσας,

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦχει, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζα.

ἠλέμαχ', ἦ τοι ἀνδρῶν θεοῦ ἐπῆατο δεξιὸς ὄρνις.

Ἐγὼν γὰρ μιν ἴσα πάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἔόντα,

Τρετῆρ' ἦ ἔκ' ἐστὶ γένος βασιλῆυτον ἄλλο

Ἐν δήμῳ ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.

Τὸν δ' αὖτ' ἠλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα,

Αἰ γὰρ σὺ το ξείν' ἔπος τετελεσμένον εἶπ.

Τῶ κατὰ γὰρ γούνης φιλότιτά τε πολλὰ τε δῶρα

Ἐξ ἡμεῶ, ὅς ἂν τις σε σιωπῆσιν μακρῆζοι.

Ἡ καὶ πείθειον προσεφώνεε πρὸν ἐταῖρον,

Πείθειε κλυπῶν, σὺ δέ μοι τὰ πρὸ ἄλλα μάλιστ' αὖ

Πείθει ἐμῶν ἐτάρων οἱ μοι πύλον εἰς αἶψ' ἔποντο

Καὶ νῦν μοι τὸν ξείνον ἄγων ἐν δῶμασι σοῖσιν,

Ἐρδύκεις φιλέειν καὶ πέμπε, εἰσέσκην ἔλθου.

Convivium bonum carniūq; & vini dulcis potus.

Hunc. a. rursus alloquutus est Theoclymenus deum:

Quo enim ego dilecte fili Ibo; cuius domos perveniam

Virorum qui asperam Ithacam dominantur?

An rella tuam matrem Ibo & tuam domum?

Hunc. a. Telemachus prudens contra alloquutus est:

Aliter quidem te ego, & nostram domum iubeo

Ire non enim tibi hospitiorum penuria, sed tibi ipsi

Peius, quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater

Videbit, non quidem enim frequenter proci in domo

Apparet, sed ab his in convivulo telam texit.

Sed tibi alium virum edico ad quem ibis,

Eurymachum Polybii prudentis inlytū filium,

Quem nunc equaliter Deo Ithacenses inspiciunt.

Es enim multum optimus vir promptus est maxime

Matrem meam ducere uxorem, & Ulyssi honorem habere.

Sed hac Iupiter scit Olympus in aethere habitans,

Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.

Sic igitur ex loquuto volavit dextra avis

Accipiter. Apollini velox nuncius, in autem pedibus

Vellebat columbam tenens, deorsum. a. pennas fundebat ad

In medio nauiq; & ipsius Telemachi. (terram,

Hunc autem Theoclymenus socijs longe vocatis,

In eius accepit manu, verbumq; dixit, ac denominavit:

Telemache, non sine Deo venit dexter ales,

Cognovi enim ipsum e regione conspicatus alitem.

Vestro autem non est genere regalius aliud

In populo Ithacae, sed vos potentes semper,

Hunc. a. statim Telemachus prudens contra alloqu. est:

Ut natus contra hoc hospes verbum perficiendum sit,

Ideo cito agnosces amicitiamq; multaq; dona

A me, adeo ut aliquis tibi obivine beatum dicet.

Dixit, & Pirraam alloquutus est fidum suorum:

Pirrae Clyide, tu autem mihi praeter alia maxime

Pares meorum sociorum qui me Pylam insecuti sunt,

Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis

Solacium complectere, & honora donec veniam.

Aquilę augu-
rium.

Theoclyme-
nus vocat,

Pirrus Theo-
clymenū ho-
spitatus.

Τὸν δ' αὖτε πείραται δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΐδα,
 Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις
 Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ ἢ ποθὴ ἔσσι.

Ὡς εἰπὼν, ὅππῃ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
 Αὐτὸς τ' ἀμβάλειν, ἀνά τε φρυμνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἶψ' ἔσβαλλον, καὶ ὅππῃ κληῖσι κείθειον.

Τηλέμαχος δ' ἑσθ' ἰσθμὸν ἐσθήσατο καλὰ πέδιλα,
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ,
 Νηὸς ἀπ' ἰκρίοφιν, τοὶ δ' ἄφρυμνήσι ἔλυσαν.

Οἱ μὲν, ἀνώσαντες πλέον ἐς πάλιν, ὡς ἐκέλευσεν

Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θεοίοιο.

Τὸς δ' ὠκὴ πρὸς βίβωντα πόδες φέρον, ὅφρ' ἴκετ' αὐλώ
 Ἐνθά οἱ ἦσαν ὕες μάλα μνείαι, ἦσι συβώτης

Ἐσθλὸς ἔων ἠγίασεν, ἀνά κτεσιν ἠπια εἰδώς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς ὁμήρου Ὀδυσσεύς.

ΕΛΘΟΝΤΟΣ εἰς τοὺς ἀγρούς τηλέμαχου, πύμπται
 εἰύμαιος εἰς τὴν πόλιν, ὀφείλων ἰπαργύλας τῆ δισί-
 πτυ τὴν παρθυσίαν. γίγνεται δ' ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς πρὸς τὴν
 ἠφ' ἀναγνωρισμὸς κ' βέλησιν ἀθλίωσιν, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ σέ-
 φρῳ τηλέμαχου τεταγμένων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποτροφῆ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ἢ Πιρραψωδία.

Πῖ δ' ἄρα τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα οἶ.

Ω δ' αὐτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσσεύς κείθειτο
 ὑφορβὸς

Ἐν πύοντο δέιστον ἄμ' ἠοικειάμενον πῦρ
 Ἐκπεμφά τ' νομῆσας ἄμ' ἀχορμένοισι σέ-
 εοσι.

Τηλέμαχον δ' ἀείσανον κύνες ὑλαχόμενοι,
 Οὐδ' ὕλαον πρὸς ἰόντα, νόησε δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς

Σείπτε

Hunc. a. rursus Peiræus lancea inclye. contra alloquutus
 Telemache, etiamsi tu multo tempore hic mancas, (est:
 Huius tamen equidē curā gerā, nec rerū quæ hospitib. debē-
 Sic loq. in naue iuit, iussit. a. socios (tur ei penuria erit.
 Ipsos ascendere, atq. oram soluere.

Hi autem statim ascenderunt, & in sedibus sederunt.
 Telemachus a. sub pedibus ligauit pulchra calciamenta,
 Accepit autem fortem lanceam claram acuto ere
 Nauis à tabulatis, hi autem oram soluerunt.

Telemachus
 ad Eumzum
 diuertit.

Hi quidem impulsā naue nauigabant in ciuitatem, sicut
 Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini. (iusserat
 Hunc autem celeriter præcuntem pedes ferebant, ut iret in
 Vbi ei erant sues valde multa, quibus subulcus (stabulis
 Bonus nimirū vir dormiebat, de dominis benigne sentiens.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XVI.
 compositionis argumentum.

PROFECTO in agros Telemacho mittitur Eumæus
 in ciuitatem nunciaturus domini aduentum. Præte-
 reā, Vlysses à filio agnoscitur de Mineræ voluntate: &
 qui in insidijs collocati erant intercipiendo Telemacho, in
 urbem reuertuntur.

ODYSSEAE HOMERI XVI. COM-
 positio.

II, autem igitur Telemachus agnoscit patrem suum.

I autem rursus in stabulis Vlysses & diuinus
 subulcus

Parabant prandium simul Aurora inces-
 dentes ignem,

Emiseruntq. pastores cū congregatis subus,
 Telemachum. a. circumblandiebantur canes latrantes,
 Neq. latrabant aduententem, intellexit. a. diuus Vlysses.

Σάγοντάς τε κύνας, ὡς τε κτύπευ' ἦλθε ποδῶν.
 Αἶψα δ' ἄρ' εὐμαιὸν ἔπεα πρῶτα προσηύδα,
 Εὐμαιέ, ἢ μάλα τίς τοι ἐλάσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος;
 Ἡ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνας ἔχ' ὑλάοισιν,
 Ἀλλὰ πειταίνοισι ποδῶν δ' ὑπὸ δούπον ἀκούω.
 Οὐπω πάν' εἰρητὸ ἔπος ὅτε οἱ φίλος ἦδός
 Ἔση ἐνὶ προθύροισι, ταφῶν δ' ἀνόρησε συβώτης.
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσειν ἄγρια, τοῖς ἔπονείτο
 Κιρναῖς αἰδοπαοῖνον, ὃ δ' ἀντίθευ' ἦλυθ' ἀνακτος.
 Κύστε δέ μιν κισαλίω τε καὶ ἀμφοφάσα καλά,
 Χειρῶν τ' ἀμφοτέρων, δαλερόν δ' οἱ ἔκπισε δάκρυ.
 Ὅς ἔπατήρ ὄν πύδα φιλοφρονέων ἀγαπάει
 Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δευράτω ἐνιαυτί,
 Μῆνον τηλύγετον, τῶν ἐπ' ἀλγέα πολλὰ μογήσει.
 Ὡς τότε τηλέμαχον θεοειδέα Δῖος ὑφορβός
 Πάντα κύσεν, πειρῦς, ὡς ἐκ δαυάτοιο φυζόντα.
 Καί ῥ' ὀλοφύρομενθεύ' ἔπεα πρῶτα προσηύδα,
 Ἡλθες τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος, εἰ σέ τ' ἐγὼ γέ
 Οὐδέ τις ἐφάμην, ἐπεὶ ἄχρονήϊ πύλονδε.
 Ἀλλ' ἀγε νῦν εἰσελθε φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
 Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἐνδον ἔοντα.
 Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρόν ἐπέρχομαι εἴη νομῆας,
 Ἀλλ' ὅππῃ μεύεις, ὡς γὰρ νῦν τοι εὐαδὲ θυμῷ,
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων προσορᾶν αἰδέηλον ὀμίλον.
 Τὸν δ' αἰὲν τηλέμαχος πεπιυμένθευ' ἀντίεν νύδα,
 Ἔσπετα ἔτιωσ' ἀπ' ἀσέθεν δ' ἐνεκ' ἐνθάδ' ἱκανῶ,
 Ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
 Εἰ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτιρ μένει, ἢ ἔτις ἦδ' ἔτι
 Ἀνδρῶν ἄλλ' ἔζη μιν ὀδυσῆος δέ που δῶν
 Χύτει ἐν ἀνείων κέκ' ἀράχρια καὶ τι ἔχουσα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῆς
 Καὶ λίλυ κείνη γὰρ μένει τετληότι θυμῷ
 Σάσιν ἐνὶ μεγάροισιν, οἷζυρα δέ οἱ αἰεὶ
 Φάροισι νύκτες τε καὶ ἡμέτα δακρυχέση.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χαλκίον ἔγχος.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἴσσωϊεν, καὶ ὑπέρβη λαῖνον ὄδον.
 Τῷ δ' ἔσθης ὀπίσθι πατῆρ' ὑπέειξαν ὀδυσσοῦς.

Adulantes canes, & circumsonus venit pedum,
Statim autem Eumaeum verba velocia alloquitus est:

Eumae, certe aliquis veniet huc focus,
Vel & cognitus alius, quoniam canes non latrant,
Sed circum blandiuntur pedum, a strepitum subaudio.
Nondum omne dictum erat verbū, quando eius dilectus filius
Stetit in vestibulis, stupescit autem irruit subulcus.
Ex autem eius manibus ceciderunt vasa quibus laborabat
Miscens nigrum vinum, hic autem contra venit regem,
Osculatus est a ipsum capiteq; & ambob. luminib. pulchris,
Manibus ambabus: tenera autem ei excidit lachryma.
Sicut autem pater suum filium benivolus amplectitur
Venientem ex longinqua terra decimo anno,
Solum venicū in senectute genitū, quo in dolores multos pas-
Sic tunc Telemachum diuinum diuus subulcus. *Non est:*
Totum osculatus est, circumplexus vii mortem effugisset,
Et lugens verba velocia alloquitus est:

Venisti Telemache dulce lumen, neq; te ego
Videre dicebam, postquam iussisti nauis ad Pylum.
Sed age nunc ingredi dilecte fili, ut te animo
Delecter, inspiciens nuper aliunde intra venientem.
Non quidem n. frequenter in agrum venis, neq; ad pastores,
Sed peregrinari sic enim placuit animo
Virorum procorum prouidere perniciosam multitudinem.

Hunc, a. rursus Telemachus prudens contra alloquitus, *(est:*
Erit sic amice: tua enim causa huc veni,
Ut te videam oculis, & verbum audiam.
Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis iam
Virorum alius duxit uxorem: Ulyssis certe quidem cubile
Penuria incubantium malis araneū iacet obsitus.

Hunc, a. rursus alloquitus est subulcus princeps virorū:
Et valde illa manet patienti animo
Tuas in domibus, arumvosa autem eam semper
Corrumpunt noctesq; & dies lachrymantem.

Sic utiq; loquitus, eius suscepit cream lanceam:
At hoc introuit, & transiit lapideum limen:
Hinc autem sedes aduenit pater cessat locum Ulysses.

Telemachus

Eumaeus Tele-
machū redu-
centi excipit.

Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυει φώνησέν τε,
 Ἥσ' αἰ ξεῖν, ἡμεῖς δ' καὶ ἄλλοθι δίομεν ἔδρῳ
 Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ πάρος δ' ἀνὴρ ὅς κ' ἠταδίησι.
 Ὡς φάτο· ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τῶν δ' ὑβώπῃ
 Χεῖρ ἐν ὑποχλωρῆς ῥῶπας καὶ κῶας ὑψέρθεν,
 Ἐνθα καθέζετ' ἐπεντα ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
 Τῶισιν δ' ἔκλειον πίνακας παρέθηκε συβώπης
 Ὀππάλων, ἄρα τῆ φρεστέρη ὑπέλειπον ἔδοντες·
 Σίτον δ' ἔασυμένους παρενύωσαν ἐν κανέοισιν,
 Ἐν δ' ἄσφα κισυβίῳ κέρην μολινδέα οἶνον.
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵκεν ὀδυσσῆος Δείοιο.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνειάδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξέροντο,
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον Ὀφροβῶν.
 Ἀπῆα, πόθεν τοι ξεῖνός δ' ἵκετο; πῶς δ' ἐναῦται
 Ἡγάρον εἰς ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι δ' ἄγετύωντος;
 Οὐ μὲν γὰρ πῆ περὶ ὄνομαι ἐνθάδ' ἵκλόμαι.
 Τὸν δ' ἀπαμύβόμενος προσέφησεν εὐμαίε συβώπῃ
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθέα πάϊτ' ἀγορεύσω.
 Ἐκ μὲν κρητῶν γῆρος εὐχεταί Διραϊάων
 Φησὶ δ' πολλὰ βροτῶν ὅτ' ἄστα δινηθῆναι
 Πλαζόμενος, ὡς γὰρ οἱ ἐπέκλωσεν τὰ γη δαίμων.
 Νῦν δ' αὖθις πρῶτον ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἔποδρας
 Ἠλυθ' ἑμὸν πρὸς σταθμὸν, ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω.
 Ἐρξον ὅπως ἐθέλεις ἰκέτης δέ τοι εὐχεταί εἶ).
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐθεα
 Εὐμαί, ἡ μάλα τὸ τόπος θυμάλγες εἶπες,
 Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
 Αὐτὸς μὲν νέος εἰμι, καὶ ἔτι χειρὸς πέποιθα
 Ἄνδρ' ἀπαμύαασι, ὃ τέ τις πρὸς τέρσος χαλεπήνη.
 Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 Ἡ αὖτε παρ' ἐμοὶ τε μῆνη, καὶ δῶμα κομίζη.
 Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν,
 Ἡ ἦδ' αἶμ' ἔπαται ἀχαιῶν ὅστις αἰεὶ σος
 Μινᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν.
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τὸν ἵκετο δῶμα,
 Ἰσσομιν χλαῖνά τε χιτῶνά τε, εἶματα καλά·

χε. δ' αὐ κε.

χε. ἰουχετών-
ται.

χε. ἰθίλης.

Telemachus autem ex altera parte retinuit, clamauitq;

Sede hospes, nos autem & alibi inueniemus sedem
Stabulo in nostro, adest autem vir qui deponet.

Sic dixit, hic, a. rursus iens sedit: huic autem subulcus
Fudit sub viridia virgulea, & pellem desuper,

Illic sedit postea Ulyssis dilectus filius

Hic autem rursus carniū lances apposuit subulcus:

Affatarum, quas priori die reliquerant comedentes,

Panem autem festinanter cumulauit in canistris,

In poculo autem miscebat dulce vinum,

Ipsē autem contra sedit Ulyssēm diuinum.

Hi autem in cibos paratos praeacientes manus mittebant.

At postquam potus & cibi desiderium amouerunt:

Iam tunc Telemachus alloquutus est diuinum subulcum:

Dic sodes, & unde hospes hic venit? quomodo, a. ipsum nauatē

Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriantur?

Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc venisse.

Hunc, a. respondens alloquutus est Eumaeus subulcus:

Certe ego tibi fili vera omnia dicam.

Ex Creta quidem genere gloriantur lata.

Dicit autem multas in hominem cecitates diuertisse

Errans: sic enim ei destinauit hoc Deus.

Nunc, a. rursus Thestrotorum virorum ex nauē elapsus

Venit meum ad stabulum, ego autem tibi praebebo.

Fac quomodo vis, supplex autem tibi dicit esse.

Hunc, a. rursus Telemachus prudens alloquutus est:

Eumaeus certe hoc verbum triste dixisti:

Quomodo enim iam hunc aduenam ego suscipiam domi?

Ipsē quidem inueni sum, & nondum manib. ausus sum

Virum expellere quando prius sauit.

Matri autem mihi bisariam animus in mentib. cogitat.

An illic apud me maneat & domum curet,

Leitum venerans mariti populiq; famam?

An iam simul sequatur. Ac iuorum quicumq; optima

Spondet in domibus vir, & plurima det.

Sed certe hunc hospitem, quoniam tuam venit domum,

Induam ipsum chlamamq; vestemq; indument a pulchra.

Telemachus
de hospite
quirit & pa-
triem non ag-
noscit.

Dabo

Δώσω ὃ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
 Πέμψω δ' ὄππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε καλὸς εἶ.
 Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ, κόμισσον ἐνὶ σαθμοῖσιν ἐρύξας·
 Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῆτον ἄπειτα,
 Ἐδμεναί, ὡς ἂν μὴ σε κατατρύχη καὶ ἑταίρους.
 Κεῖσε δ' ἂν ἢ μιν ἐρωγέ μῆ μνηστῆρας ἐῷμα
 Ἐρχεσθ' ἄλλω γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
 Μὴ μιν καρπομέωσιν, ἔμοι δ' ἄχος ἔσεται αἰνόν.
 Πρῆξαι δ' ἄρχαλέον τι μῆ πλεόνεσσιν ἔοντα
 Ἄνδρα καὶ ἰφθιμόν, ἔπειθ' πολὺ φέρτεροί εἰσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ω φίλ', ἔπειθ' αἰώ μοι καὶ ἀμείψασθ' θέμις ἐστίν,
 Ἡ μάλα μεῦ καταδύπηετ' ἀκούοντας φίλου ἦτορ,
 Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασις
 Ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιέτις ἔοικος.
 Εἰπέ μοι ἢ ἔκων ἔσποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 Ἐχθαίρῃσ' ἀνὰ δῆμον, ὄππασόμενοι θεοῦ ὀμφῆ·
 Ἡ πηκασιγήτοις ὄππ' ἐμφομαῖ, οἷσ' ἔφ' ἀνήρ
 Διαμαίνοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὄρηται.
 Αἶ γὰρ ἐγὼν ἔστω νέος εἴλω περδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἡ πάϊς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἢ καὶ αὐτὸς
 Ἐλθοὶ ἀλητεύων· (ἐπι γὰρ καὶ ἑλπίδος εἴσι.)
 Αὐτὰρ ἔπειθ' ἀπ' ἐμείσο χάρη τῷ μοι ἀλλήστριος φῶϊς
 Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι χακὸν παῖτεσι γηυήμιω,
 Ἐλθῶν ἐς μέγαρον λαρπιάδην Ὀδυσῆος.
 Εἰ δ' αὖ με πλησύνει θυμασάατη κρουῶν ἔοντα,
 Βηλεμίω κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
 Τεθνάμεν, ἢ τὰδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀρέσασθαι
 Ξείτοισι τε συφελίζομένοις, δμῶας τε γυναικῆς
 Ρυσαίοντας ἀεικλίαις καὶ δώματα καλά.
 Καὶ σῆνον διασυσόμενον, καὶ σῆτον ἔδοντας
 Μάψ', οὕτως ἀτέλεσον, ἀνλωύσῃ ὄππ' ἐργῶ.

Τὸν δ' αὖτε παλάμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξύνει μάλα ἀπρεκέως ἀγορεύσω,
 Οὐτε τι μοι πάϊς δῆμος ἀπυχθόμενος χαλεπαίνει,
 Οὐτε κασιγνήτοις ὄππ' ἐμφομαῖ, οἷσ' ἔφ' ἀνήρ
 Διαμαίνοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὄρηται

Dabo autem ensem & stringam acutum, & pedibus calciamenta,
 Mittam autem quo ipsum cor animusque iubet.
 Si autem vis tu, excipe in stabilis cum detinendo:
 Vestes autem huc ego mittam, & panem omnem
 Ut comedat, ne tibi sit ratis & socius.
 Illuc autem non ipsum ego ad procos sinam
 Ire, & valde enim iniustam iniuriam habent.
 Ne ipsum conuidentur, mihi autem dolor esset grauis.
 Facere a. difficile quid eum qui inter plures existat,
 Etiam si vir sit robustus, quoniam multo potentiores sunt.

Hunc a. rursus alloq. est multum tolerans diuus Ulysses:
 O amice, quoniam mihi & respondere fas est.
 Certe & valde mei laceratum est audientis dilectum cor,
 Qualem dicis procos iniusta excogitasse
 In domibus inuito te, talis qui sis:

Ulysses Telemachio loquitur.

Dic mihi an & voluntarius consumeris, ante populum
 Oderunt per populum sequentes Dei Vocem?
 An consanguineos accusas, quibus vir
 Pugnantis peruersus sit & si magna contentio moueret ur.
 Vinam n. ego sic inueni esset hoc in animo,
 Vel filius ex Ulysses strenuus, vel & iose
 Veniret errans (adhuc enim & spes fatum)
 Protinus omnino meum caput incidere alienus vir,
 Si non ego illis detrimentum omnibus essem,
 Profectus in domum Laertiada Ulyssis,
 Si a. rursus me multitudine superaret solum existentem,
 Vellem potius in meis interfectus domibus
 Mori quam hac semper indecentia opera videre.
 Hospites indignis modis tractantes famulasque mulieres
 Violantes, foede in domibus pulchris,
 Et vinum exhaustum, & cibum comedentes
 Temere, ita indefinenter mutuli in opere.

Hunc a. rursus Telemachus prudens contra alloquutus
 Tibi enim ego hospes & valde vere dicam,
 Neque mihi omni populus iratus molestus est:
 Neque consanguineos accuso, quibus vir
 Pugnantis peruersus sit, & si magnaliter moueatur.

Telemachus
 (est: Ulyssis hospiti
 ignoto loquitur.

Ωδε γδ' ἡματέρω δρυὶ μύνωσθε κρονίων
 Μοῖνον λαέρτω ἀρκείσι Θ' ἔδον ἔπικτε,
 Μοῖων δ' αὖ ὀδυσηά πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ ὀδυσεύς
 Μοῖνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, ἐδ' ἄπονητο.
 Τῶν νυὺ δυσμενέες μάλα μωεῖσι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Οσοὶ γδ' νήσισιν ἔπι κρατέουσιν ἄριστοι,
 Δηλιχίω τε, σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 Ἡ δ' ὄσοι κραναλῷ Ἰθάκῃν κατὰ κοῖρανέουσιν,
 Τόσσοι μητέρ' ἐμὴ μινῶνται, τρύχοισι δ' οἶκον.
 Ἡ δ' ἔτ' ἀρνείται συζυγὸν γάμον, ἔτε τελευτήσω
 Ποῖῃσιν δώαται, τοὶ δ' ὀφιδυότοισιν ἐδόντες
 Οἶκον ἐμόν· τάχα δ' ἡ με διαφραίσουσι καὶ αὐτήν.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν τοῦτα θινῶν ἐν γούνασι κῆται.
 Ἀπῆα, σὺ δ' ἔρχο· θάσσον, ἐχέφρονι πανελοπείῃ
 Εἴφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ πύλου εἰλήλυθα.
 Λυπὰρ ἐγὼν αὐτῆ μενέω, σὺ δ' εὐρο νέεσθε,
 Οἷά ἀπαγγείλας τῆ δ' ἄλλων μή τις ἀχαιῶν
 Πλάθειδω πολλοὶ γδ' ἐμοὶ κακὰ μοιχάνουσινται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν ἑὺμαϊς συβῶπις
 Γηρυσίω, φρονέω. τά γε δὴ νοέοντι κελάρεις.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀσπρέκως κατὰ λεξόν,
 Εἴ καὶ λαέρτη αὐτῶ ὄδον ἀγγαλῆ ἔλθω
 Δυσμύρωτος τείως μὲν ὀδυσηά Θ' μέγ' ἀχέουον,
 Ἐργά τ' ἐποπιδάσκει, μὲ δ' αἰών δ' ἐνὶ οἴκῳ
 Πίνε καὶ ἦδ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνάγοι
 Αὐτὰρ νυτ' ἐξ ἔσ' σὺ γε ὄχεον ἢ πύλονδε,
 Οὐ πῶ μιν φασὶν φαγόμεν καὶ πέμεν αὐτως,
 Οὐδ' ἔπι ἔργα ἰδέειν, ἀλλὰ συναγῆ τε γόφ τε
 Ἡστυ ὀδυρόμεν Θ', ὀφιδυόει δ' ἀμφ' ὄσεόφιν χεῖρας.

Τὸν δ' αὖτε πλέμαχος πεπιυμέν Θ' ἀντίον ηὔδα
 Ἀλκιον, ἀλλ' ἐμπης μιν ἐάσομεν, ἀγχομένοντες.
 Εἴ γὰρ πῶς εἶη ἀντήχρετα πάντα βροτοῖσι,
 Πρωτόν κεν τῶ πατρὸς ἐλοίμθα νόστιμον ἡμῶν.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδ' κατ' ἀχέου
 Πλάθειδω μετ' ἐκείνον· ἀτὰρ περὶ μητέρ' εἰπέεις
 Ἀμφίπολον ταμίην ὀφρυνέμεν ὅτι τάχιστα
 Κρυβδύτω κείνη γὰρ κεν ἀπαγγείλας γέροντι.

Sic n. nostram progeniem solū quali singularē fecit Iupiter,
 Solum Laërtem Arcisū filium genuit.
 Solum autem rursus Vlyssē pater genuit: at Vlyssēs
 Solum me domibus generans liquit, neq; adiutus est.
 His nunc inimici valde infiniti sunt in domo,
 Quot enim in insulis dominantur optimi,
 Dulichioq; Samoq;, & nemorosa Zacyntho,
 Vel autem quicunq; a speram Ithacā dominantur,
 Tot matrem meam petunt, consumunt autem domum.
 Hac autem neq; negat odiosas nuptias, neq; finim
 Facere potest, his autem corrumpunt comedentes
 Domum meam: cito autem me destruent & ipsum.
 Sed certe quidem hac decorum in genibus iacent.
 Amabo, tu autem vade cito prudenti Penelope
 Dic ei quod saluus sum, & ex Pyla veni.
 At ego hic manebo, tu autem illuc redi
 Sola nuncians, horum autem aliorum nullus Achiuorum
 Audiatur, multi enim mihi mala cogitant.
 Hunc, a. respondens, alloquitur ei Eumaeus subulce:
 Cognosce, sapio, haec iam intelligenti iubes.
 Sed age mihi hoc dic & vere enarra.
 Sic & Laërtes ea ipsa sua nuncius veniat
 Infelici, qui quousq; quidem Vlyssē valde dolens
 Operaq; spectabat cum famulum in domo,
 Bibebat & comedebat, quando animus in peiorib. iubebat.
 At nunc ex quo tu iuste uani ad Pylum,
 Nondum ipsum dicunt comedere & bibere sic,
 Neq; in opera inspicere, sed suspirioq; lacrimisq;
 Sedet lamentans, corrumpit autem circum ossa corpus.
 Hunc, a. rursus Telemachus prudens contra alloquitur est:
 Me istius de illud, sed tamen ipsum sinamus dolentem licet.
 Si n. etiq; suo arbitrio percipi possent omnia ab hominibus
 Primum patris caperemus reditus diem.
 Sed tu nunciaturus retrò vade, neq; ad agros
 Erra ad illum, at ad matrem dic,
 Vt famula custos festinet quam citissime
 Clam illa enim nunciabit seni.

Telemachus
 Eumēū mitti
 ad matrem &
 Laërtem.

Ἡ δ' ἄρα, καὶ ὄψεσθε συφορβόν· ὁ δ' εἶλετο χερσὶ πείδιλα
 Διησόμεν· ὅ δ' ἔσπευσε πάλιν δ' ἔδ' ἰεν' ἄρ' ἀδύμην

Διῆθεν ὑπὸ σταθμοῦ κίων ἐύμαι· ὅ φεορβός·
 Ἀλλ' ἦγε σταθὸν ἦλθε, δέμας δ' ἠίκτο θυμιακὴ
 Καλῆτε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἶδ' ἦν.

Στῆ ἢ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανείσα.

Οὐδ' ἄρα τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, ἐδ' ἐνόησεν·

(Οὐ γὰρ παῖ πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς)

Ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τε ἴδον· καί ῥ' ἔχ' ὑλάοντο,

Κλυζιθυμῶ δ' ἐτέρωσι διὰ σταθμοῦ φόβηθεν.

Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι γέσσε νόησε ἢ δὶ· ὀδυσαεύς·

Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα * τειχίον ἀυλῆς

Στῆ ἢ παροῖθ' αὐτῆς, τὴν ἢ προστείπειν ἀδύμην,

Διοχμῆς λαβρὰ πᾶσιν πολυμήχαν' ὀδυσαεύς,

Ἡδὴ νῦν σὺ παιδί· ἔπος φάο, μήδ' ὀπίκευθε,

Ὡς αὖ μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε

Ἐρχηδον· περὶ ἄστυ πεικλυτὴν, ἐδ' ἐγὼ αὐτῆ

Διηρόν ὑπὸ σφῶϊν ἔσομαι μεμαῖα μάχεσθε.

Ἡ, καὶ χευστήν ῥά βδωῖ ἐπεμάσασθ' ἀδύμην.

Φῦθ' ὅ μιν οἱ παρῶτον ἐϋπλυνές ἠδὲ χιτῶνα

Θῆκ' ἀμφὶ σῆθεσσι δέμας δ' ὀφειλλε καὶ ἠβλῶν.

Ἀψ' ἢ μελαγχροῖσιν ἤλυτο, γναθμοὶ ἢ ταύουδιν·

Κυαῖαι δ' ἐχέοντο ἐδειράδες ἀμφὶ ἤγειον.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἐρξάσα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ ὀδυσαεύς

Ἡἰένες κλισίῳ, θάμβησε δὲ μιν φίλθ' ὕος.

Ταρβήσας δ' ἐτέρωσι βάλ' ὀμματα, μὴ θεὸς εἴη·

Καί μιν φωνήσας ἐπεα πρῶθεντα προσεύδα,

Ἀλλοῖός μοι ξεῖνε φάης νέον ἢ ἐπαροῖθεν,

Ἀλλὰ ἢ εἴματ' ἔχεις, καί τοι χεῦς ἐκ ἑδ' ὁμοῖθ'.

Ἡ μάλα τίς θεὸς ἐσσι τοὶ ἔρανον ὄρωμ' ἔχουσιν.

Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαισιμένα δώσομαι ἱράς·

Ἡ δὲ χευστὰ δῶρα τετυγμένα φείδεο δ' ἡμέων.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα πολύτλας δῖθ' ὀδυσαεύς·

Οὐ τίς τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἶσκεις;

Ἀλλὰ πατὴρ θεὸς εἰμι, τὸ εἶνακα σὺ στεναγίζων

Πάσχεις ἄλγῃα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενθ' ἀνδρῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ὕδ' ἐκίσσε, καὶ δὲ παρειαῖν

Certe et mox subulcum hic accepit manibus calciamenta,
Ligatis autem sub pedibus ad civitatem iuit, neq; Minervā
Latuit a stabulo rens Eumans subulcius,

Sed hac prope venit, corpore autem assimilata est mulieri
Pulchraq; magnaq; & splendida opera scienti.

Stetit autem e regione ostij stabuli Vlyssi apprensus

Neq; Telemachus vidit obuius, neq; intellexit,

(Non enim omnibus Dij appareat manifesti.)

Sed Vlyssesq; canesq; siderunt & non latrarunt.

Blando gannitu. a. ex altera parte per stabulum fugiebant:

Hec a. supercelsis annuit, intellexit autem diuinius Vlysses,

Exiit autem domo extra magnum murum stabuli:

Stetit. a. ante ipsam, hunc autem alloquuta est Minerva:

Generose Laerteade astute Vlysses,

Iam nunc tuo filio verbum dic neq; occultā,

Vt proci morte & nece composita

Eatis ad civitatem enclytam, neq; ego ipsa

Diu procul a vobis ero prompta pugnare.

Dixit, & aurea virga impressit Minerva

Vestem quidem ei prius bene lauatam, & interulam

Posuit circum pectora, corpus autem auxit & pubertatem,

Retrō autem nigro colore euasit, gena. a. extensa sunt.

Nigri autem facti sunt capilli circum barbam.

Hoc quidem sic facto, retrō iuit, at Vlysses

Iuit in stabulum, stupuit autem ipsum dilectus filius.

Timens autem ex altera parte iecit oculos ne Deus esset,

Et ipso compellaro verba velocia alloquutus est:

Alium mihi hostis apparebas quam coram.

Alia autem vestimenta habes, & corpore neq; item similis:

Certe aliquis deorum es qui cælum latum habitant.

Sed placatus sis ut tibi grata demus sacra,

Et aurea dona facta, parce autem nobis.

Huc a. respondit postea pertolerans diuinius Vlysses:

Non aliquis Deus sum, cur me dij assimilas?

Sed pater tuus sum, cuius grata tu suspirans

Pateris dolores multos violentijs susceptis virorum.

Sic loquutus, filium osculatus est per autem genas

E f 9

Minerva Vly
sem monet,
filio se prodit

Vlyssis habi
inmutatus.

Vlysses filio
prodit.

Δάκρυον ἦκε χαμάζε· παρ' ἧ δ' ἔχε νωλεμές αἰεὶ.
 Τηλέμαχος δ' (ὃ γὰρ πῶ ἐπέειπετο ὄν πατέρ' ἦϊ)
 Εξαῦτις μὲν ἐπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Οὐ σύ γ' ὀδυσεύς ἐοσι πατήρ ἐμῆς· ἀλλ' ἄγε με δαίμων
 θέλγει, ὅφρ' ἐπὶ μάλλον ὀδυρόμενος στυγάζωι.
 Οὐ γὰρ πῶς ἀνθνητὸς ἀνὴρ τοῖδε μηχανώοντο
 ὦ αὐτῆ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπιλάων,
 Ρηϊδίως ἐθέλων θεῖη νόον ἠδὲ γέροντα.
 Ἡ γὰρ τοι νέον ἦστα γέρον καὶ ἀεικέα ἔοσο,
 Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας οἱ ἔρανον ἄριυ' ἔχοισα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
 Τηλέμαχ', ἔσθ' ἔοικα φίλον πατέρ' ἐνδον ἔόντα
 οὔτε πῶ δαυμάζειν φειδέστον ἔτ' ἀγάσσω.
 Οὐ μὲν γὰρ τοι ἐτ' ἀμ' ἔλδύσεται ἐνθάδ' ὀδυσεύς.
 Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοῖόςδε, πατρῶν κενὰ, πολλὰ τ' ἀναλαῖς,
 Ἡλυθον εἰκοσῶ' ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Αὐτέρ τοι τόδε ἔργον, ἀδελφαῖς ἀγλαίης,
 Ἡ τέ με τοῖον ἔδηκεν ὅπως ἐθέλει· (δυάαται γδ')
 Ἀλλοτε μὲν πῶ γῶ' ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἀνδρὶ νέω καὶ χαλὰ πρὶ γροῖ' εἶματ' ἔχοντι.
 Ρηϊδίον ἢ θεοῖσι τοῖ ἔρανον ἄριυ' ἔχοισιν,
 Ἡ μὲν κλυθῆναι Σηητὸν βροτὸν ἠδὲ χακῶσαι.

Ὡς ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἔξετο. Τηλέμαχος δὲ
 Ἀμφιγυθεῖς πατέρ' ἑσπλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
 Ἀμφοτέροισι ἢ τοῖσιν ὑφ' ἡμέρος ὄρωτο βόιοι·
 Κλαῖον ἢ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἰωνοὶ
 Φίωαι ἢ αἰγυποὶ γαμψάνυχες, οἷσί τε τέκνα
 Ἀχέεται ὀξείλοντο παρ' ἧ πετεινὰ γυμνέειναι.
 Ὡς ἄρα τοῖ γ' ἔλεεινὸν ἔσθ' ὄφρυσι δάκρυον εἶβον.
 Καὶ νῦν ἔ' ὀδυρόμενοισι ἔδυσθ' ἄσος ἠελίοιο,
 Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσσεφώνωνεν ὄν πατέρ' ἀΐψα.

Ποῖν γδ' νῦν δέωρο πάτερ φίλε νηῖ σε ναῦται
 Ἡ γαρον εἰς ἰθάκην; τίνες ἐμμεναί' ἀγέροντος;
 Οὐ μὲν γὰρ πῶ σε πιζὼν οἰομαι ἐνθάδ' ἐπίδου;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσεύς·
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθείην καταλέξω,
 Φαίηκίς μ' ἀγαρον ναυσίκλυτοι, οὔτε καὶ ἄλλοις

Lacr. manabat in lumina, ante. a. tenebat indefinēter semp.
 Telemachus. a. (nondū n. persuasus fuerat suū patrem esse.)
 Rursus ipsum verbis respondens alloquutus est:

Telemachus
 patri loquitur.

Non tu Vlysses es pater meus sed me Deus
 Decipit, Sit item magis lugens suspirem.
 Non enim aliquo modo mortali vir hac excogitat
 Suo ipsius animo, quando non Deum ipse adueniens
 Facile volens faciat iuvenem & senem.
 Certē enim nuper eras senex, & indecenter indutus eras,
 Nunc autem Dīs similis es, qui cælum latum habitant
 Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:

Vlysses fili.

Telemache, non te decet dilectum patrem intus cum sit,
 Neq; demirari valde, neq; stupere.
 Non quidem enim amplius alius veniet Vlysses.
 Sed hic ego talis passus mala, multū. a. toleraris malis
 Veni sexagesimo anno ad patriam terram.
 At hoc opus Minerva praeceperat.
 Quae me talem posuit quomodocumq; soluit, (potest enim)
 Aliquando quidem pauperi similem, aliquando autē rursus
 Viri iuveni pulchrae circum corpus vestes habenti.
 Facile autem Dīs, qui cælum latum habitant,
 Et gloria illustrare mortalem hominem & malo afficere.

Sic loquutus sedit, Telemachus autem
 Circumsusus patrem bonum iugebat Lacrymazē fundens:
 Ambobus autem his desiderium obortum est luctus,
 Flebant autem stridēte abundantius quam aues
 Osifraga aquila, vel vulturēs curua & nguisbus quib. pullos
 Rustici excipiunt antequam volatiles sint.
 Sic hi miserabiliter sub supercilijs lacrymam fundebant:
 Et lucentibus occidisset lumen Solis,
 Nisi Telemachus alloquutus fuisset suum patrem statim:

Telemachus
 patrem allo-
 quitur.

Quali enim hoc pater nautae te nautae
 Duxerunt in Ithacam? qui esse dicebant?
 Non quidem enim te pedestrem puro huc venisse.
 Hunc a rursus allocutus est laboriosus diuinus Vlysses:
 Namque ego tibi fili veritatem aperte dicam,
 Pbaecet me duxerunt nautibus inelyti, qui & alios

Ανδράποισ πέμποισιν, ὅτις σφείας εἰσιφίνηται.
 Καί μ' ἐύδοιτ' ἐν νηὲσσι δὴ πόντον ἄζοντες
 Κότ' ἔσσι εἰς ἰθάκην, ἔπειρον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
 Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἰδὴ τὰ δ' ὕφαντίω.
 Καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσι θεῶν ἰότητι κέοντα
 Νῦν δ' αὖ θεῦρ' ἰκόμην ὑποδημοσιύησιν ἀδύμης,
 Οφρα καὶ δυσμενέεσσι φόνα πῆρι βυλάσσομεν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀειθμήσας κατάλεξον,
 Οφρ' εἰδέω ὅσοι τε καὶ οἴπνες ἀνέρες εἰσὶ.
 Καί κεν ἐμὸν χρῆσμιὸν ἀμύμονα μερμηείξας,
 Φράσομαι εἴ κεν νῶϊ δουησέμῃ ἀντιφέραυς
 Μῖνω ἀνδρ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησέμῃ ἄμοις.

Τὸν δ' αὖτὲ πηλέμαχος πεπνυμένῳ ἀντίον ἠύδα
 Ω πάτερ, ἦτοι σπῆο μῆλα κλέος αἰὲν ἄκουον,
 Χεῖρας τ' αἰχμητῶν ἐμεῖσαι καὶ ὀπίφρονα βυλίω.
 Ἀλλὰ λίην μῆλα εἶπες, ἄζη μ' ἔχει ἄδ' κεν εἴη
 Ἄνδρες δῖα πολλοῖσι καὶ ἰσθίμοισι μῶχεδα.
 Μνηστῆρων δ' ἄτ' ἄρ' ἔδικας ἀσχεκῆς, κδ' εἰ δὴ οἶαι,
 Ἀλλὰ πολὺ πλέονες τάχα δ' εἴσαι ἐνθάδ' ἀειθμῶν.
 Ἐκ μὲν δουλιχόσιο δῖα καὶ πεντήκοντα
 Κῆροι κεκριμένοι, ἔξ ἧ δρηστῆρες ἕπονται.
 Ἐκ ἧ σάμης πέντε τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἕασιν.
 Ἐκ δ' ἑζακύνθου ἕασιν εἴκοσι φῶτες ἀχαιῶν.
 Ἐκ δ' αὐτῆς ἰθάκης, δουκαίδεκα πάντες ἀεισοί
 Καὶ σφιν ἀμ' ἐσὶ μέδων κῆρυξ καὶ θεῖῳ ἀοιδῆς,
 Καὶ δοῖα θεράποντε δούμονε δαιτροσυάων.
 Τῶν εἴ κεν πάππον ἀντήσομεν ἐνδον ἐόντων,
 Μὴ πολὺ πικρα καὶ αἰνὰ βίας ὑποτίσαι ἐλθῶν.
 Ἀλλὰ σὺ γ' εἰ δούασαι πῖν' ἀμύμονα μερμηείξας
 Φράξω, ὅ κεν τις νῶϊν ἀμύωι πρὸ φρονι θυμῷ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 Τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ ἧ σμῖθεο, καὶ μευ ἄκουσον,
 Καὶ φράσαι εἰ καὶ νῶϊν ἀδύμῃ σιωὶ δὴ πατρὶ
 Ἀρχίσσῃ, ἢ πῖν' ἄλλον ἀμύωι μερμηείξας.

Τὸν δ' αὖτὲ πηλέμαχος πεπνυμένῳ ἀντίον ἠύδα
 Ἐσθλῶ τοι τύτω γ' ἐπαμύτορε τὰς ἀγορῶεις.
 Ὑψί φ' ἐνεφέεσσι κρηθμένω, ὥτε καὶ ἄμοις

Homines mittunt cū ipsos adeant.

*Et me dormientem naue veloci in pontum ducentes
Deposuerunt in Ithacā, dederunt, a. mihi splendida dona*

Acq; aurumq; copiose, & stemq; textam.

Et hac quidem in speluncis Deorum consilio iacent.

Nunc autem rursus hūc Veni admonitionibus Minerva,

Vt inimicis de cade consultemus.

Sed agē mihi procos numero recensē,

Vt sciam quotq; & qui dixi sint.

Et meo in animo strenuo agitato consilio

Considerabo, si nos poterimus aduersari

Soli sine alijs, an & quaremus alios.

Hunc a. rursus Telemachus prudens contra alloquitur

O pater certē tuam magnam gloriā semper audiui, (est;

Manibusq; bellicosam esse, & prudentem consilio,

Stā valde magnum dixisti, stupor me habet, neq; essēt

Viros duos multis & fortibus pugnare.

Procorum autem neq; decas vna neq; dix sola,

Sed multo plures, cito autem scies hic numerum.

Ex quidem Dulichio duo & quinquaginta

Iuuenes electi: sex autem famuli sequuntur.

Ex autem Samo quatuorq; & viginti iuuenes sunt.

Ex autem Zacyntho viginti sunt viri Achiuorum.

Ex autem ipsa Ithaca duodecim omnes optimi.

Et ipsis simul est Medon praco & diuinus cantor.

Et duo serui scientes epulas facere.

Hos si omnes aggredieremur qui intus sunt,

Vide ne multum amare & grauer potulantius illas ex-

Sed tu si potes aliquem adiutorem excogitare, (penderis,

Amico ad arte qui nobis auxilietur prompto animo.

Hunc a. rursus alloquitur est laboriosus diuinus Ulysses:

Tibi enim ego dico, tu autem considera & me audi,

Et cogita si & nobis Minerva cum Ioue patre

Sufficiat, an adhuc alium adiutorem cogitabo?

Hunc a. rursus Telemachus prudens contra alloquitur

Boni hi adiutores quot dicis

(est;

Alie in nebulis sedentes, quiq; & alijs

Es inq;

Telemachus
recenset pat-
nerum pro-
corum.

Ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὸν δ' αὖτε φροσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Οὐ μὲν τοι κείνω γὰρ πολλὸν χρόνον ἀμφὶς ἔσσεσθαι

Φυλόπιδος κρατερῆς ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν

Ἐν μεγάροισιν ἑμοῖσι μὲν ἔκρινηται ἄρη·

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχεαι ἄμ' ἠοὶ φαινομένησι

Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑσφραϊλάισιν ὀμίλει·

Αὐτὰρ ἔμἐ προσπὶ ἄστυ συμβώτις ὑπερον ἄξει,

Πτωχῶ λαβυλάει ἐναλίγκιον ἠδὲ χρόνῳ.

Εἰ δέ μ' ἀπμῆσοισι δόμον χάτα, σὺν δὲ φίλον κῆρ

Τετλάτω ἐν σήθεσσι, κακῶς πάροντος ἐμεῖο,

Ἦν φρ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε,

Ἡ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσρῶων ἀνίχθηται.

Ἀλλ' ἦτοι πάυεσθαι ἀνωγόμεν ἀφροσυνέων,

Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρομφιδῶν, οἳ δὲ τοι ἄλλ'

Πείσονται· δὴ γὰρ σοι παρίσταται αἴσιμον ἦμῶν.

Ἀλλο δέ τι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλοιο σῆσιν·

Ὅσποτε κεν πολὺ βυβλάω ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ ἀδύμῃ,

Νόσῃ μὲν τοι ἐγὼ κεφαλή· σὺ δ' ἐπειτα νοήσας

Ὅσῃ τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κούται,

Ἐς μυχρὸν ὑψιλοῦ θαλάμου καταδύσθαι αἴρας

Πάντα μάλα· οὐ γὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι

Παρσάδῃ, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,

Ἐκ χαπνῶ κατέδακ', ἐπεὶ ἔκπῃ τοῖσιν ἔφκει

Οἶά ποτε προΐλωδε κίων κατέλειπον ὀδυσεύς,

Ἀλλὰ χαλκήκισται ὅσον πυρὸς ἴκετ' αὐτῆ.

Πρὸς δ' ἐπὶ μοι τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε κρονία,

Μήπως οἶνωθῆντες, εἴην σῆσαι τε ἐν ὑμῖν,

Ἀλλήλοισι σφάσσητε, καταπιχμῶντέτε δῶτα

Καὶ μνηστῆρ'· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρ'.

Νῶϊν δ' οἴκῃσιν δύο σάσσανα καὶ δύο δοῦρε

Καλλιπέων καὶ Δοιά βοάγεια χερσὶν ἐλάσσει·

Ὡς εἴν' ὅτι τύσωτες ἐλοίμθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα

Παλλὰς ἀδύμωϊν θέλξει καὶ κηπίετα ζείει.

Ἀλλο δέ τι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλοιο σῆσιν,

Εἰ ἔτεόν γ' ἐμὸς ἔσσι, καὶ αἵματος ἡματέρου,

Μὴ πρὸς ἔπειτ' ὀδυσῆω ἀκουσάτω ἐνδον ἔόντος·

ε. μὲν νῦν

ε. δὲ πρὸς τὴν

ε. δὲ πρὸς τὴν

Vivis dominantur & immortalibus Dijs.

Hūc. a. rursus allocutus est pertolerans diuinus Vlysses:
Non quidem illi multo tempore separatim erunt

Pugna forti, quando procijs & nobis

In domibus meis robur iudicabitur Martis.

Sed tu quidem nunc vade simul Aurora apparente
Domum & procijs superbis loquere.

At me ad ciuitatem subulcus postea ducet,

Pauperi tristi similem & seni.

Si. a. me inhonorabunt in a. diibus, tuus. a. dilectus animus

Toleret in pecturibus male patiente me:

Si & per domum pedibus trahent foras,

Vel telis percutient, tu autem inspiciens tolera.

Sed certe cessare iube insipientijs.

Suauius verbis compellans: hi autem tibi non

Parebunt, iam enim ipsis adest fatalis dies.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuas

Quando multi- consilij in mentibus ponet Minerva,

Annuam quidem tibi ego capite, tu. a. postea intelliges

Quacungq; tibi in domibus Martia arma iacent

In secessum alii thalami deponere eleuando

Omnia & aldo, at procijs mollibus verbis

Alloquere, quando te inquirent cupientes:

Ex fumo deposui quod iam non his similia sunt,

Qualia quondam ad Troiam proficiscens dereliquit Vlyss.

Sed deturpata sunt, quantum ignis iuit vapor.

Adhuc autem mihi hoc maius in mentibus posuit Saturnius,

Ne quando vino domiti, concitata contentione inter vos,

Alios inuicem vulneretis, sed etis autem conuuium,

Et sponsalia: ipsum enim trahit Cirum ferrum.

Nobis autem solis duos enses, & duas lanceas

Relinque & duo scuta manibus capere,

Sic impetu- facto accipiemus: hos autem postea

Pallas Minerva decipiet & consiliarius Iupiter.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuas,

Si verè meus es, & sanguinis nostri,

Ne quis postea Vlysses audiat intus esse,

Vlysses Tele-
machum in-
struit, quid fa-
ciendum, ubi
ad procos ve-
niant.

Μήτ' οὐκ ἀλάστῃς ἴσω τόλῃ, μήτε συβώτῃς,
 Μήτε προικῆων, μήτ' αὐτῇ πινελοπέει·
 Ἀλλ' οἷοι σύ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γυάομεν ἴσυν.
 Καί κε τέο δ' μῶων ἀνδρῶν ἐπιπειρηθῆμεν,
 Ἡ μὲν ὅπου τις νῆα πείη καὶ δειδίε θυμῶν,
 Ἡ δ' ὅπου ἢ κ' ἀλέγει, σέ δ' ἀπιμᾶ τιὸν ἴοντα.

Τὸν δ' ἀπιμειβόμενον ὁ παρυσσάωνος φαίδιμος υἱὸς
 Ὡ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἐπειτά γ' οἷω
 Γνώσσαι ἢ μὲν γὰρ πιγαλιπροσυῖαι γὰ μ' ἐχρῖσιν·
 Ἀλλ' ὅποι τόδε κέρδος ἐγὼν εἴσομαι οἷω
 Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σέ δ' φράζεσθαι ἀναγκα.
 Δυστὰ γὰρ αὐτῷ εἰσὴν ἐκείνου πειρηθῆζων,
 Ἔργα μετεργόμενον· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἐκκλοι
 Χρήματα διεδάπλοισιν ὑπερβιον, ἐδ' ἐπιφειδῶ.
 Ἀλλ' ἦτοι σε γυναικῆς ἐγὼ δεδάσθαι ἀναγκα
 Αἰτέσ' ἀπιμᾶζοισι καὶ αἰνηλιτῆς εἶσιν·
 Ἀνδρῶν δ' ἢ κ' ἀν' ἐγὼ γε κ' ἰσχυροὺς ἐθέλοισι
 Ἡμέας πειράζειν, ἄμ' ὕπερα ταῦτα πίνεαι,
 Εἰ ἐτεῶν γὰρ π' οἶδα διὸς τέρας ἀγέλοισι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμῆλοισ ἀγόρευον.
 Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' ἰθάκῃ κλυτὰ καθήκτο κηῦς ἀεργῆς,
 Ἡ φέρε πηλέμαχον πυλόθεν καὶ πάντας ἐταίρους·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμῖν ὁ πολυβενθέος ἐντὸς ἰκοντο,
 Νῆα μὲν οἴγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
 Τῶν γὰρ θέσφ' ἀπένεικσι ὑπέθυμοι θεράποντες·
 Αὐτὰρ καὶ δ' ἐς κλυτῷο φέρον πεικαλλέα δῶρα.
 Αὐτὰρ κήρυκα πρῆσαν δόμον εἰς ὄδυσῃ ὁ
 Ἀγχιλλεῦ ἐρέοντα πείφρονι πινελοπέει,
 Οὔνεκα πηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνάγει
 Ἀσὺ δ' ὑποπλείειν· ἵνα μὴ θεῖσασ' ἐνὶ θυμῶ
 Ἰσθμῆ βασιλεία τέρεν κ' ἰσχυροὺς εἴβοι.
 Τῶ δ' ὁ σταντήτιω κῆρυξ καὶ δειῖ ὁ ὑφορβός,
 Τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγχιλλεῖς ἐρέοντε γυναικί.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον θεῖκ βασιλῆος,
 Κῆρυξ μὲν ῥα μίσσησσι μῦθ' ἰμωῆσιν ἔειπεν,
 Ἡ δὴ τοὶ βασιλεία φίλος πάϊς εἰλήλουθε.
 Πινελοπέει δ' εἶπε συβώτῃς ἀγχιλλεῖ παρυσσῆς

Neq; igitur Laertes sciat hoc, neq; subulcus,
 Neq; aliquis domesticorum neq; ipsa Penelope,
 Sed soli tuq; egoq; mulierum cognoscimus recēitudinem,
 Et tuos famulos viros adhuc tentemus,
 Et quidem tibi aliquis nos honorat, & timet animo,
 Et qui non curat, te autem inhonorat etiam qui talis sis.

Hunc autem respondens alloquitur est illustris filius:
 O pater certē meum animum & postea puto
 Cognosces, non quidem enim socors-mollities tenet,
 Sed non hoc lucrum ego fore puto
 Nobis ambobus, te autem considerare iubeo.
 Diu enim sic cognosces nunquamq; tentans
 Opera incipiens, hi autem in domibus quieti
 Res deorant prator modum, neq; est parcitas.
 Sed certē te mulieres ego discere iubeo,
 Qua te inhonorant, & qua saeva sunt.
 Virorum autem nondum ego per ades vellem
 Nos tentare sed postea haec labora,
 Si verē adhuc scis Iouis portentum Aegiochi.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur,
 Haec a. postea Ithacam deducta est navis bene-fabricata
 Quae tulerat Telemachum a Pylo, & omnes socios.
 Hi a. quando iam portum valde profundum intra ierunt,
 Navem quidem hi nigram in terram traxerunt,
 Arma autem sua asportarunt magnanimi serui.
 Statim autem Clytē portaverunt perpulchra dona,
 At praconem praemisserunt domum ad Ulyssū,
 Nuncium dicentem perprudenti Penelopa,
 Quod Telemachus quidem in agro navem autem iussit
 Civitatem adnavigare, sed non timens in animo
 Potens regina teneras lacrymas fundat.
 Hi autem obui fuerunt praco & diuinus subulcus,
 Eiusdem gratia nuncij dicitur mulieri,
 Sed quando iam ierunt domum diuini regis,
 Praco quidem medijs in ancillis dixit:
 Iam regina dilectus filius venit.

Penelopa autem dixit subulcum propē assanti

Nūciatur T
 lemachum
 dijsse.

Omnia

Πάνθ' ὅσα οἱ φίλῳ ἕδς ἀνώγει μινθήσειδαι.
 Λυτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσυίῳ ἀπέειπε,
 Βῆ ῥ' ἴμεναι μὲν ἴσας, λίπη δ' ἔρκαά τε μέγαρόν τε.
 Μνηστῆρες δ' ἀκάζοντο, κατήφισαί τ' ἐνὶ θυμῷ.
 Ἐκ δ' ἠλθον μέγαροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 Αὐτὰρ ὃ παρπαροῖδε θυράων ἐδριόωντο.
 Τοῖσιν δ' ἄρ' ῥύμαχος πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν.

Ὡ φίλοι, ἢ μέγα ἔργον ἕσπεφιάλως τετέλεσται
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ ἢ τελέεσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομαι ἠπείδειν.
 Ἐς δ' ἔρέτας ἀλιπὰς ἀγείρομαι, οἳ κε τάχιστα
 Κείνοις ἀγγείλωσι τοῖς οἰκόνδε νέεσθαι.
 Οὐπω πᾶν εἶρηθ' ὅτ' ἀμείνοικος ἰδενῆα,
 Στρεφθεῖς ἐν χώρης λιμένῳ πολυβένθεῳ ἐντὸς,
 Ἰστία τε σέλλοντας, ἔρετμά τε χειρὶν ἔχοντας.
 Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκχαλάσας μετεφόνισεν οἷς ἑτάροισι,
 Μὴ πν' ἔτ' ἀγγελίῳ ὀτρυνόμεν' οἶδε γόῳ ἔδον.
 Ἡ τίς σφιν τόδ' εἶπε θεῶν, ἢ εἰσδὸν αὐτοῖ
 Νῆα παρεχομένῳ, τίω δ' ἐκ ἐδύσαντο καγλυῖαι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνσάντες ἔβαν ὅπῃ θῖνα θαλάσσει.
 Αἰ-ἴα ὃ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
 Τάχιστα δέ σφ' ἀπένεικον ἕσπερδυμοὶ θεράποντες.
 Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορῶν κίον ἀθρόοι, ἐδέπν' ἄδηων
 Εἶων ἕτε νέων μεταίξιν ἄτε γερόντων.
 Τοῖσιν δ' ἀντίνοῳ μετέφη δ' ἀπίσθεος ἕδς.

Ὡ πόποι, ὡς τὸν δ' ἀνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 Ἡματα μὲν σκοποὶ ἴζον ἐπ' ἀκρίας λυέμοόσας
 Αἰὲν ἐπιαυτέροισιν ἄμα δ' ἠελίῳ καταδύεσσι,
 Οὐποτ' ἐπ' ἠπείρου βύκτ' ἄσμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 Νηὶ τοῦ πλείοντες ἐμίνομεν ἠὼ δ' ἴαν,
 Τηλεμάχον λοχρῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 Λυτὸν τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγῃ οἴκαδε δαίμωνι.
 Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὀλεθρον
 Τηλεμάχῳ μὲν δ' ἡμᾶς ἕσπερφυρί. ὃ γό οἶω
 Τέτα γὰρ ζῶντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 Αὐτὸς μὲν γό ὀπισθίων βελλῆτε νόῳ τε.
 Λαοὶ δ' ἐκ ἐπιπάμπαι ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέροισιν.

μετεφόνισεν
 κτήρησιν,

Omnia quaecunq; ei dilectus filius iussit loqui.
 At postquam omne praeceptum denunciauit,
 Perrexit ad suos, liquit autem septa q; domumq;
 Proci autem tristati sunt, maesti suntq; in animo,
 Atq; exiuerunt domo apud magnum murum atrij:
 Illic autem ante ianuas sederunt.

Huius autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere:

O amice, certe magnum opus superbe perfectum est
 Telemacho & haec dicebamus. a. ei non perfectum vi.
 Sed agite nauem nigram trahamus qua optima,
 In autem remiges marinos congregemus qui velocissime
 Illis nunciēt velociter domum redire.

Nondū omne dictum est, quando Amphinomus vidit nauē
 Versus ex urbe portum per profundum intra,
 Velaq; contrahentes, remorq; manibus tenentes,
 Suauiter autem videns loquutus est proci:

Ne aliquem nuncium moueamus: hic. a. enim intus,
 Aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipsi
 Nauem aduenientem, hanc non poterant inuenire.

Sic dixit. hi autem surgentes iuerunt in littus maris.
 Statim autem nauem nigram in terram traxerunt.

Arma autem ipsi abstulerunt magnanimo seruis.
 Ipsi. a. an concionem iuerunt densi, neq; aliquem aliorum
 Siuerunt, neq; inuenum considerare, neq; scnum.

Huius autem Antinomus dixit Eupithei filius:

O amici, si hunc virum deo malo liberarunt.
 Die quidem speculatores sedebat in summitatibus ventosis
 Semper densi simul autem sole occidente,
 Nunquam in terra nocte dormiebamus, sed in ponto
 Nauis veloci nauigantes expellabamus auroram diuinam
 Telemacho insidiantes, ut interficeremus interceptum
 Ipsum: hunc a. anterim quidem abduxit domum Deus,
 Nos autem haec ei consultemus grauem mortem
 Telemacho, neq; nos subterfugiat, non enim puto
 Hoc viuente perfectum vii haec opera,
 Ipse quidem enim peritus consilioq; menteq;
 Populi autem non iam omnino nobis fauent.

Redeunt ab in-
 dijs proci.

Antinoiueibi.

Ἀλλ' ἄγετε σπῖν κείνον ὀμηγεύσασθαι ἀχαιῶν
 Εἰς ἀγορῶν. ἔγχαρτι μεθυσόμεναι μιν οἶω,
 Ἀλλ' ἄπο μιλῶσι, ἔρρει δ' ἐν πᾶσιν ἀνασῆς.
 Οὐνεκά οἱ φόνον αἰπιῶν ἐράσσομεν, κῆδ' ἐπίχρημον.
 Οἱ δ' ἐκ αἰνήσσοισιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα,
 Μῆπ κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας δ' ἔχῃσσι
 Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικὰ μῦθα δῆμον.
 Ἀλλὰ σφείσομεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
 Ἡ ἐν ὁδοῖν βίβστον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 Δασυάμενοι κτ' μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτῆ
 Κεῖνε κμπτέρι δοῖμεν ἔχειν ἢ δ' ὅσπερ ἐπιήοι.
 Εἰ δ' ὑμῖν ὁδε μῦθος ἀφανδάνει, δμῶ βέλεσθε
 Αὐτὸν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
 Μῆ οἱ χεῖματ' ἐπειτα ἄλλιε θυμῷ δ' ἔδωκεν
 Ενθάδ' ἀχειρόμενοι, δμῶ ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
 Μυάσσω ἐέδνοισι διζήμεντο· ἢ δ' ἂν ἐπειτα
 Γήμαθ' ὅς κεν πλείεσα πόροι καὶ μέρσιμος ἔλθοι.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγχύοντο σιωπῇ
 Τοῖσιν δ' ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσου φαίδιμος υἱὸς ἀρητιάδαο ἀνακλῆτο·
 Ος ῥ' ὄκ δουλιχίᾳ πολυπύρεα ποιήεντο
 Ηγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστ' ἴπινελοπείῃ
 Ηνδαε μῦθοισι· φρεσὶ γὰρ κίχρητ' ἀγαθήσιν.
 Οσφιν εὐφροσύνην ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ω φίλοι, ἢ κ' ἀνέγωγε κατακτείνειν ἐθέλοισι
 Τηλέμαχον· δεινὸν ἴχνη βασιληῖόν οἱ
 Κτείνειν, δμῶ σφῶτα θῶν ἱεράμῃα βυλάς.
 Εἰ μὲν κ' αἰνήσσοι διὸς μεγάλιο θέμιστες,
 Αὐτὸς τε κτενέω, τὸς τ' ἄλλοις πάϊτας ἀνώξω·
 Εἰ δέ κ' ἄπο τρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἀναγα.

Ως ἔφατ' ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιλύδαε μῦθῳ
 Αὐτῆκ' ἐπειτ' ἀνσάντες ἔβαν δόμον εἰς ὄδυσσῆτο·
 Ελθόντες δ' ἐκἀδίζον ἐπὶ ξεσῶσι θρόνοισιν.
 Ἡ δ' αὐτ' ἄμ' ἐνόησε σφείφρων πινελόπεια,
 Μνηστῆρσι στυλῶσαι ὑπερβιον ὑβειν ἔχουσι·
 Πάθετο γὰρ ὅσ' στυλῶσαι ἐπὶ μεγάροισι ὄλεθρον.
 Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε μέδων, ὅς ἐπ' ὀλέθετο βυλάς.

Sed agite antequam ille cogat Achivos
 Ad concionem: non enim dimissurum ipsum puto,
 Sed ad iracundiā excitabit: dicet .a. inter omnes surrectus,
 Quoniam ei cadem grauem struimus, neq; inuenimus.
 Hi autem non laudabunt audientes mala opera.
 Ne quid malum faciant, & nos expellant
 Terra nostra, aliorum autem adcamus populum,
 Sed praueniamus interficientes in agro procul a ciuitate,
 Velin via, vitam autem ipsi & res habeamus,
 Diuisis ut par est inter nos, domestica autem rursus
 Illius matris dabimus habere, & quicumq; acceperit uxore.
 Si autem vobis hoc verbum non placet sed cultis
 Ipsumq; viuere & habere paterna omnia,
 Ne ei res postea sufficienter animo dulces comedamus
 Hi congregati sed ex domo unusquisq;
 Petat uxorem dotibus inquirens & postea
 Ducat uxorem, qui plurima dabit & cui forte obtigerit.

Sic dixit hi autem omnes quieti facti sunt silentio.

His autem Amphinomus concionatus est & dixit:

Nisi illustris filius Arctiada regis,
 Qui ex Dulichio feraci frumenti herbosa
 Dux fuit procis, maxime autem Penelope
 Placuit verbis, mentibus enim stebatur bonis,
 Qui ipsis prudens concionatus est, & dixit:

O amice, non ego interficere volo
 Telemachum, arduum autem genus regium est
 Interficere, sed primum decorum interrogemus consilia,
 Siquidem laudabunt Iouis magni iura,
 Ipseq; interficiam hosq; alios subebo.
 Si auertant Dei, quietescere suadeo.

Sic dixit Amphinomus, hi autem placuit verbum.

Statim postea surrecti iuerunt domum in Plyssis,
 Venientes autem sederunt in politis sedibus.
 Hac autem rursus aliud intellexit prudens Penelope
 Procis apparere immensam iniuriam habentibus,
 Audiuisset enim sui filij in domibus mortem.
 Præcō enim ei dixit Medon qui sciebat consilia,

Antinoi cōsilia
 lium de Tele
 macho e mē
 dio tollendo.

Amphinomus
 proc. cetero
 a Telemach
 nec dehort
 tur.

Αὐλῆς ἄκρῃς
ἰῶν οἱ δ' ἔρ-
δάθε μῆτιν ὑ-
φαινον. Βῆ δ' ἴ-

Βῆ δ' ἴεναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυμναζίν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυμνακῶν,
Στῆ ῥά παρ' εὐθυμόν τε γὰρ πύκα ποιητοῖο,
Ἀντα παρειῶν χορμένη λιπαρῶ κρήδεμνα.

Ἀρτίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

Ἀντίνο' ὕβειν ἔχων κακομήχανα, καὶ δέ σε φασὶν
Ἐν δήμῳ ἰθάκης μὲν ὀμηλικῆς εἰμὲν ἄριστον
Βυλῆ καὶ μύθοισι. σὺ δ' ἐκ ἄρα τοῖσ' ἔπειτα.

Μάρνα, τίη δὲ σὺ τιλεμάχῳ θάνατον τε μόρον τε
Ράπῃεις, ἐδ' ἰκέτας ἐμπάζεαι οἷσιν ἄρα ζῆς
Μαρτύρος; ἐδ' ὅση κακῶ ράπῃεν ἐμῆλοισιν.

Ἡ ἔκ οἱ δ' ὅτε δέειρο πατῆρ τεός ἴκετο φάειον

Δῆμον ἑσπιδείσους; δὴ γὰρ κεχαλώατο λίλυ,

Οὐδέκα ληϊστῆρσιν ὀπισπόμενσ' ταφίσιον

Ἡχερε θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῶν ἀρθμοὶ ἦσαν·

Τόν ῥ' ἔθελον φῆσαι, καὶ ἑσπιδείσασαι φίλον ἦτορ,

Ἡ δὲ κτ' ἔζωλῳ φαγῆναι μενοεικέα πολλῶν·

Ἀλλ' ὀδυσεύς κατέρυκε καὶ ἔχευεν ἰσμένους φῆρ.

Τοῦ νόου οἶκον ἀπῆμον ἔδειξας, μνάσῃ γ' ἡμῶν,

Παῖδά τ' ἑσπιδείσας, ἐμὰ δ' ἡμαρτῶν ἀκαχέεις.

Ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωχέμεν ἄλλοις.

Τῷ δ' αὖτ' ἀφύμαχος πολύβου παῖς ἀντίον ἦεν

Κῆρη ἰκταίοιο πείθερον πανελόπεια,

Θάσει, μή τι παῦτα μὲν φρεσὶ σῆσι μελόντων,

Οὐκ ἔσθ' ὅππ' ἀνῆρ, ἐδ' ἔσεται, ἢ γ' ἤρηται,

Ὅς κεν τιλεμάχῳ σῶν ἦν χεῖρας ἐποίησι

Ζῶοντός γ' ἐμείθεν καὶ ὅππ' ἔχονι θερμομένοιο.

Ὡ δὲ γὰρ ἔειπεν, καὶ μὲν τετελεσμένον ἔσται,

Λίλα οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει πρὸς δουρὶ

Ἡμετέρῳ· ἐπειθὶ καὶ ἐμὲ πολέπορος ὀδυσεύς

Πολλὰκι γούνασιν οἷσιν ἰσοσάμενσ' ἔκρας ὀπῶν

Ἐν χεῖροσιν ἔδεικνεν, ἐπίσθ' ἔτε αἶνον ἐρυθρόν.

Τῷ μοι τιλεμάχος πάντων πολὺ φίλτατός ἔστιν

Ἀσπιδῶν· ἐδέ τι μιν θάνατον προμείθευ ἀνευχα

Ἐκ γὰρ μνηστῆραν· θάθειν δ' ἔκ' ἔσ' ἀλέαδσ'.

Ὡς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὀλεθροῦ.

Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβῆσ' ἑσπιδεία σιγαλόεντα,

Perrexit autem ire domum cum famulis mulieribus.

Sed quando iam procos audiuit diuina mulierum,

Stetit apud limen domus ornate facta,

Contra maxillas tenens ornata vela.

Antinoon. a. reprehendit, Verbumq; dixit ac nominauit:

Antinoe iniuriā habens male-cogitans, et iam te dicunt

In populo Ithaca inter aequales esse optimum

Consilio & verbis, tu autem non talis es.

Insane, cur autem tu Telemacho cademq; mortemq;

Struis, neq; supplicum-præsides curas, quibus Iupiter

Testis, neq; sanctitas mala struere nititur.

An non scis, quando huc pater tuus venit fugiens

Populum reueritus, iam enim iratus erat & aldet

Quoniam latrones insequēs Taphios

Affecisti dolore Thestros, hi autem nobis amici erant.

Hunc volebant corrumpere, & destrucere dilectum cor,

Et facultates consumere sufficientes multas.

Sed Vlysses prohibuit & detinuit cupientes,

Huius nunc domum ignominiose comedis, petis. a. Exorem,

Filiumq; interficis, me autem & alde tristi ita afficis.

Sed te cessare iubet & iubere ut & alij cessent.

Hanc. a. rursus Eurymach. Polybi filius cōtra alloquitur: Eurymachi o-

Filia Icarij prudens Penelope

Confide, non tibi hac in mentibus tuis cura sint,

Non est hic Vir, neq; erit non, fuerit,

Qui Telemachotuo filio manus inseret

Vtuo me & in terram cadente.

Sic enim dicam, & ipsum perfectum erit.

Statim autem eius sanguis niger fluet circum lanceam

Nostram, postquam & me verbum-populator Vlysses

Sape genibus suis insidere faciens carnem assatam

In manibus posuit, tenebatq; sinum rubrum,

Idco mihi Telemachus omnium multo amicissimus est

Vtuo, neq; ipsum mortem timere iussi

A praei, a Deo autem non est fugere.

Sic dixit hortans, huic autem ordinabat ipse mortem,

Hac autem ascendens in superiora splendida.

Κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσηά φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνῳ
 Ηδῶν ὅπῃ βλεφαροῖσι βάλε γλαυκῶπις Ἀδύμη.

Εσπέριος δ' ὀδυσηῖ καὶ ἤϊ δῖο ὕφορβος
 Ηλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον * ὀπισθεδὸν ὠπλίζοντο,
 Σὺν ἱεράδ' αὐτῶντες ἐνισύσιον, αὐτὰρ Ἀδύμη

Αγχι παρισταμένη λαρ' Πάδῳ ὀδυσηά
 Ράβδω πεπληγῆα, πάλιν ποίησε γέροντα·
 Λυγρὰ δὲ εἴματι ἔασε πᾶσι χροῖ, μή εἰσβώτης
 Γνοῖη ἐσάντα ἰδῶν, καὶ ἐχέφρονι πινελοπέη
 Εἰλοῖ ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσαιτο.

Τὸν καὶ τηλέμαχος πρῶτερο * πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Ηλθεσ δῖ' εὐμαε· τί δὴ κλέο * ἐς' ἀνάσσει;
 Ἡρ' ἦδη μνηστῆρες ἀγλῖορες ἐνδὸν ἔασιν
 Εκλόχου; ἢ ἐπ' μ' αὐτ' εἰρύσεται οἴκαδ' ἰόντα;

Τὸν δ' ἀπιμυθόμενος * πρὸς ἑσέφης εὐμαε συβώτη
 Οὐκέμελὲν μοι ταῦτα μετακλήσῃ καὶ ἐρεῖαι

Λυγρὰ καταβλώσκοντα, τὰ γὰρ με θυμὸς ἀνώγει
 Αγγελλίω εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέειπ.

Ωμῆρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἀγγελλο * ὠκὺς
 Κηρῦξ, ὅς δὴ πρῶτος ἐπ' ὅσῃ μητρὶ ἔειπεν.

Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἰδὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἡδὴ πᾶσι πόλι * ὅτι ἑρμᾶος λόφο * ἐστίν,

Ἡα κίων, ὅτε νῆα Σολῶ ἰδόμενυ κατήσσαν
 Ες λιμέν' ἠέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
 Βεβείδει δ' σάκκισι καὶ ὄρχεσιν ἀμφιγύοισι
 Καὶ σφέας οἰσθίω τὸν εἰμμεναί· ἐδέ τι οἶδα.

Ὡς φάτο, μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς τηλεμάχοιο,
 Ες πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν· ἀλέεινε δ' ὕφορβόν.
 Οἱ δ' ἔπειθ' οὖν παύσαντο πόνυ, τετύκοντό τε δαῖτα
 Δαίνυντ'· ἐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἔπειθ' ἔπειθ' καὶ ἐδῆτύος ὅς ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνε δῶρον ἔλοντο.

Vixit postea Vlysses dilectum maritum, donec ei somnum
 Dulcem in palpebris posuit casta Minerva.
 Vespertinus a. Vlysses & filio diuinus subulcus
 Venit hi autem cenam in stabulo parabant,
 Sueti sacrificantes anniculum, at Minerva
 Propetans Laertiadem Vlysses
 Virga percutiente iterum fecit senem.
 Turpia a. Vestimenta induit circum corpus, ne ipsi subule
 Cognosceret indutum conspicatus, & prudenti Penelope
 Eat nunciatus neq; mentibus obseruet.

Hunc & Telemachus prior verbum alloquutus est:
 Venisti distine Eumae, & quis in serbe rumor est?
 Nunquid iam proci superbi intra venerunt
 Ex insidijs? an adhuc me rursus obseruat domum euntem?
 Hunc a. respondens alloquutus est Eumaeus subulcus:
 Non cura est mihi hac inquirere & interrogare.
 Ciuitatem aduentem citissime me animus iussit
 Nuncio perlato rursus huc redire.

Obiit autem mihi a socijs nuncius Telox
 Præco, qui iam primus verbum tua matri dixit.
 Aliud autem tibi hoc scio, hoc enim vidi oculis
 Iam super eruit ate vbi quadratus tumulus est:
 Sed itens quando nauem velocem vidi deuenientem
 In portum nostrum, multi autem erant viri in ipsa.
 Grauabatur autem scutus & lanceis string; acutis:
 Et ipsos putant hoc esse, neq;ve aliquid scio.
 Sic dixit, risit autem sacra vix Telemachi,
 Patrem oculos conspicatus, fugit autem subulcum.
 Hi a. postq; igitur cessarunt labore, paraueruntq; conuiuio.
 Coniuuati sunt, neq; animus indiguit conuiuio equali.
 At postquam potus & esibi desiderium amouerunt,
 Iam tunc dormiuerunt, & somni donum acceperunt.

Eumæus nun-
 ciat procos re-
 disse.

ας τῆς ὀμήρου ὀδυσσεΐας.

ΕΙΣ τὴν πόλιν ἔλθων τηλέμαχος διηγείται τῇ μητρὶ τὴν
 νερόπη τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια. ὑπεροχῇ ἐδουλοῦ
 ἀχθεὶς ὑπὸ τῷ ἔυμαιον εἰς ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀχθῶν, εἰς τὸ πρῶτον
 πόσιον τῶν μνηστῆρων εἰσέρχεται. ὃ ὅ ποιητὴς παύσασθαι
 ἀ κῶν ἀναγνώσει τὸν διαπρότιον καὶ ὡς ἔυμαιον μὴ
 τυχεύουσι ὑπερίφει, ὀδυσσεὺς δὲ ἐν ἄνωτῃς μένει.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

Ρῶ ραυωδία.

Ρῶ βάλες αἰπόλε μνηστῆρ τε κῶν ὄν ἀτίγναι.

ΗΜΟΣ δ' ἠειρήνεια φάνη ροδοδάκτυλλῃ
 ἡοῖς,
 Δὴ τότε ἔπειθ' ὑπὸ προσὶν ἐδήσαντο κῶν
 πέδιλα

Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θάσσο
 Εἰλετο δ' ἄλκιμον ἐγγυος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
 Ἀσυδε ἱέμενον, καὶ ἐὼν παρσέειπε συβώτιον.

Ἀπ' ἦτοι μὲν ἐζῶν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
 Οὔψεται· (ὃ γὰρ μιν παρσέειπε παύσασθαι οἶον
 Κλαυθμοῦ τε συγροῖο, γροῖό τε διακρυόεντος,
 Πεῖν γ' αὐτὸν μ' εἰσδήσει) ἀτὰρ σοὶ γ' ὦ δὲ ὄπιπλον
 Τὸν ξείνον δύσηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρα ἂν ἐκείνη
 Δαῖτα πῶχεύει· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλησιν
 Πύρρον καὶ κοτύλιον. ἐμὲ δ' ἔπως ἐστὶν ἀπαιτίας
 Ἀνθρώποις ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
 Ὁ ξείνῳ δ' εἰ περ μάλα μίνωισι, ἄλγιον αὐτῷ
 Ἔσεται. ἢ γὰρ ἐμοὶ οἶλ' ἀληθέα μνηστῆσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέειπε πολὺμυθῆς ὀδυσσεὺς
 Ὡ φίλῳ, ἐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μνηστῆρων.
 Πτωχῷ βέλπιδόν δεῖ κατ' ἰθάκην ἢ κατ' ἀχθῶν
 Δαῖτα πῶχεύειν. δώσει δέ μοι ὅς κε θέλησιν.
 Οὐ γὰρ ὅτι σαθροῖσι μένει ἐπὶ τηλικὸς εἶμ',
 Ὡστ' ὄπιπτελα μὲν σημαίντ' πάντα πιδεῖσθαι.
 Ἀλλ' ἔρχου· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε ὄν σὺ κελεύεις.
 Ἀνὴρ κ' ἐπεὶ καὶ πύρρον θερέω, ἀλέη τε θυμῷ.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XVII.

compositionis argumentum.

IN CIVITATEM cūm venisset Telemachus enarrat ma-
tri Penelopæ peregrinationis capita. Postea Ulysses du-
ctus ab Eumæo in Ithacam, ex agris ad conuiuium Proco-
tum ingreditur. Poeta autem refert quomodo canis ag-
noscit dominum. Et Eumæus in agros reuertitur, Ulysses
autem inter ipsos manet.

ODYSSEAE HOMERI XVII. COM-
positio.

P. percussisti capraieq; proceq; canis quem recognouit.

VANDO iam matutina apparuit rosam di-
gitis Aurora,
Iam tunc postea sub pedibus ligauit pulchra
calciamenta

Telemachus dilectus filius Ulyssis diuini.

Accepit datus sortem lanceã, quæ eius manib. congrueret,
Ad ciuitatem iturus & suum alloquitur eis subulcum:

Eumæx, cerè quidem ego vado in ciuitatem, et me mater
Videat, non enim ipsam antè cessare puto

Fletuq; odioso, luctuq; lacrymoso.

Quam ipsum me inspiciat, sed tibi sic iubeo.

Hunc hospitem infelicem duc in ciuitatem, et illic

Conuiuium mendicet dabit autem ei quicunq; voluerit

Panem & poculum: me autem non aliquo modo licet omnes
Homines, tolerare habentem dolores animo.

Hic hospes autem si valde irascetur grauius ipse

Erit certè mihi amica vera loqui.

Hunc autem allocutus prudens Ulysses:

O amice, neque ipse detinere illum cupio,

Pauperi melius est in ciuitate quam in agris

Conuiuium mendicare, dabit a. mihi quicunq; voluerit.

Non enim in stabulis manere amplius aptus sum,

Et precipienti significatori in omnibus parere.

Sed vade, me autem ducet vir hic quem tu iubet,

Statim postquam incaluero, peporq; saluum fuerit,

Gg 19

Telemachus
profecturus
hospitem re-
linquit.

Ulysses Tele-
macho loqui-
tur.

Δίνω δὲ τὰ δὲ εἶματ' ἔχων κακί· μὴ με διαμάσῃ
Σπίβη ὑπνοῖν. ἔχου δὲ καὶ τοὶ ἄλλοι αὐτ' εἶ).

Ὡς φάτο, Πηλέμαχος ὅ δ' ἀπὸ σταθμοῦ βεβήκει,
Κραυγὰ πρὸς ἀφροδίτῃ κακὰ ὅ μνηστῆρα φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε δόμοις εὐνοιαστάνας,
Εγγυος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρῶν,
Αὐτὸς δ' εἶπ' ἰέναι, καὶ ὑπερβῆ λαῖνον ὑδόν.

Τὸν ὅ πολὺ παρῶτη εἶδε προσὸς ἀφροδίτῃ,
Καίεα κροσσῶσσι θρόνοις ἐνὶ διαδάλαιοισι·
Δασκρῦσαι δ' ἔπειτα ἰπὺς κίον. ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
Δρυαὶ ὀδυρῶσσι τυλασίφρον' ἠγρέδοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλῶν τε καὶ ὀμῶν·
Ἡδ' ἰέναι ἐκ δαλῆμοιο πείφρον σπινθρόσσην,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠδὲ χρυσοῖ ἀφροδίτῃ.

Ἀμφὶ δὲ παιδὶ σίλῳ βάλε πύγῃ δασκρῦσαι.
Κύπε δὲ μιν κεφαλῶν τε καὶ ὀμῶν φάσα καλὰ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπαπ' ἠρόεντα προσήυδα,

Ἥλθες Πηλέμαχε γλυκερὸν φάος· ὅσ' ἔ' ἔγωγε
Ὀψέσω ἐσθλῶν, ἐπεὶ ὤχεον ἢ πύλονδε
Λάτρη ἐμεῖο ἀέκητι σίλου μῦ· πατρὸς ἀκροῦν.
Ἄλλ' ἄγε μοι κατέλεξον ὅπως λῆψαισιν ὀπιπῆς.

Τὴν δ' αὖ Πηλέμαχος πεπνυμέν' ἀντίον ἠύδα·
Μῆτερ ἐμὴ μὴ μοι γέρον ὀρενυδῆ, μηδὲ μοι ἦτορ
Ἐν σήθεσιν ὀεινε, φυζόντι ὡς αἰπῶν ὀλεθρον.
Ἄλλ' ὕδριμαμένη, καθαρὰ χροὶ εἶμαθ' ἔλῃσαι,
Εἰς ἄσπ' ἀναβάου σὺν ἀμφιπύλαισι γυμνασίῃν,
Εὐχετο πᾶσι θεοῖσι τελείσασιν ἐκατόμβας
Ρέξειν, αἰκὴ ποδὶ ζῶει ἀντιπὰ ἔργα τελείσῃ.
Αὐτὰρ ἔχων ἀφροδίτῃ ἐλάσσαι, ὄφρα καλῆσαι
Ξῆνον ὅστις μοι κείδην ἀμ' ἔσπετο δεῦρο κίοντι.
Τὸν μὲν ἔχων ἀφροδίτῃ σὺν ἀντιπύλαισι ἔπαρσι·
Πείραμον δὲ μιν λῆψαισιν ὀπιπῆς ἀγόντα
Ἐνδύκως φιλέειν καὶ πέμπει εἰσέκεν ἔλθω.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τὴν δ' ἀπὸ σταθμοῦ ἐπλετο μῦθος.
Ἡ δ' ὕδριμαμένη, καθαρὰ χροὶ εἶμαθ' ἔλῃσαι,
Εὐχετο πᾶσι θεοῖσι, τελείσασιν ἐκατόμβας
Ρέξειν, αἰκὴ ποδὶ ζῶει ἀντιπὰ ἔργα τελείσῃ.

Πηλέμαχος

(*Graviter n. hac Vestimenta habeo mala*) ne me Violet
Frigus submatutinum procul a ciuitatem dicitis esse.

Sic dixit, Telemachus autem ex stabulo egressus est,
Velociter pedibus procedens, mala autem procis cogitabat,
Sed postquam peruenit domos bene habitatas
Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,
Ipse autem intrauit, & transiit lapideum limen.
Huic autem multo prima vidit nutrix Euryclæ
Pelles sternens sedibus in varijs.

Lacrymans autem postea recta iuit, circum autem alia
Ancilla Ulyssis patientis congregatae sunt,
Et osculatae sunt amplectentes caputq; & humeros,
Perrexit autem ire thalamum prudens Penelope
Diana similis & aurea Venere.

Circum autem filium dilectum iecit brachia lacrymans,
Osculata est, a ipsum caput & ambo lumina pulchra,
Et iugens Verba Velocia alloquuta est:

Venisti Telemache dulce lumen: non te ego
Videre potui obam postquam iussisti nauem Pylum,
Clam meo longe dilecti ad patris auditionem.
Sed age mihi narra quomodo obuius venisti aspectui?

Hanc a. rursus Telemachus prudens contra alloquitur
Mater mea ne mihi luctum excita, neq; mihi cor (est:
In pectoribus commoue suspensae grauem mortem,
Sed lota pura corpori Vestimenta capitis
In superiora ascendens cum seruis mulieribus,
Voue omnibus Dijs perfectas hecatombas
Sacrificare, sicubi Iupiter perfecit ut vices rependantur,
At ego ad concionem ibo, ut vocem

Massitem, qui me illic simul secutus est venientem.

Hunc quidem ego praemisi cum diuinis socijs,
Piraeum autem ipsum iussi ad domum ducentem

Accurate diligere, & honorare donec venissem.

Sic loquutus est Iouis autem firmum fuit verbum,
Hac autem lota pura corpori Vestimenta capientis
Voue omnibus Dijs perfectas hecatombas

Sacrificare, sicubi Iupiter perfecit ut vices rependantur,
Gg iiij

Telemachus
redux excipi-
tur à suis,

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δὲ οὐκ ἐμάρτοιο βεβήκει
 Ἔγχεος ἔχων· ἄμα τὴν κύνες πόδας ἀργαί' ἔποντο.
 Θεσσασίην δ' ἄρα τὴν γὰρ χάριν κατέχευεν ἀδύμην·
 Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐσφραζόμενον θηεῦντο.
 Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγλιώρες ἠγερῆδοντο
 Ἐδλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δ' ὄφρασι βουσοδόμενον.
 Αὐτὰρ ὁ γῆρ' ἔπειτα ἀλόεστο πουλῶ ὄμιλον,
 Ἀλλ' ἵνα μὲν τῶρ ἦσο καὶ ἀντιθεῖ' ἠδ' ἀλιθέροισι,
 Οἱ τέ οἱ ἔξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,
 Ἐνθα καθεζέσθ' ἰών· τί δ' ἔξερρέμνον ἔχασα.
 Τοῖς δ' ὅπ' Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,
 Ξεῖνον ἄθρον ἀγορεύων δὲ διὰ πτόλιον· ἔδ' ἄρ' ἔπι δῶν
 Τηλέμαχος ξείνοισι ἕκαστ' ἐράπειτ', ἀλλὰ παρέση·
 Τὸν καὶ Πείραιος ἀσπέρθεσ' ὤρεσ' ἔειπεν,
 Τηλέμαχ', αἰψ' ὄσφρων ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικῶν,
 Ὡς τοι δῶρ' ὑποπέμψω αἰ τοι μινέλασ' ἔδωκε.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένθεσ' ἀντίον ἠύδα
 Πείραι', ἔγάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγλιώρες ἐν μεγάροισι
 Λάθρη κτείναντες, πατρώϊα πάντα δάσονται,
 Αὐτὸν ἔχοντά σε βέλοισ' ἐπαυρέμαν ἦπινα τῶνδε.
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
 Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν ὥρεσ' δῶματα χαίρων
 Ὡς εἰπὼν, Ξεῖνον τάλαιπέθειον ἦχ' ἔς οἶκον.
 Αὐτὰρ ἔπειρ' ἴκοντο δέμοις ἐδ' ἑταετίοντις,
 Χλαῖναν μὲν κατέθεντο κῆρ' κλισιάς τε θρόνοις τε·
 Ἐς δ' ἀσπιδόμοις βάντες εὐξέροις λούσαντο.
 Τοῖς δ' ὅπ' οὖν δῆμοι ἀλούσαν, καὶ γεῖσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα γλαῖνας ἕλαι βάλλον ἠδὲ χηπύνας,
 Ἐκρ' ἀσπιδόμου βάντες ὅπ' κλισμοῖσι κῆρ' ἔτιζον.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος ἀσπράχων ἐπέχευε φέρεσσι,
 Καλῆ, χυπέης, ὤρεσ' ἀργυρέοιο λέβητις,
 Νίψαδαι· παρ' δὲ Ξεῖν' ἐταύουσε τράπεζαν.
 Σῖτον δ' αἰδοῖν τιμὴν παρέθηκε φέρεσσι,
 Εἶδατα πόλλ' ὅπ' ἔεισα, χερειζομένη παρόντων.
 Μήτηρ δ' ἀντίον ἴξε παρ' ἑσθίων μεγάρου,
 Κλισμοῖ κακλιμένα, λέπῃ ἠλάχετα σφραγῶσα.

*Telemachus autem postea ex domo iuit
Lanceam habens: simul hunc canes pedib. Veloces sequeban-
Diuinam huic gratiam perfudit Minerva.*

*Hunc autem omnes populi aduenientem admirabantur.
Circum autem ipsum proci superbi congregati sunt
Felicia illi optantes, male a mentib. profunda cogitabant.
At hic horum quidem postea effugit multam multitudinē.
Sed ubi Mentor sedebat, & Antiphus & Halitherses,
Qui ei a principio paterni erant amici.*

*Illic sedit iens, hi autem interrogabant singula,
Hos autem Peiræus lancea-inclytus iuxta venit,
Hospitem ducens ad concionem per ciuitatē, neq. adhuc diu
Telemachus hospite longē versus est, sed astitit.*

*Hunc & Peiræus prior verbum allocutus est:
Telemache statim cōcita meam ad domum mulieres,
Vi tibi dona mittam qua tibi Menelaus dedit.*

*Hunc a. rursus Telemachus prudens contra alloq. est:
Peiræe, non enim scimus quomodo erunt hæc opera.*

*Si me proci superbi in domibus
Clam interfecto paternæ omnia diuident,
Ipsam habentem te volo frui, quam aliquem horum.
Sic ego his cadem & mortem cogitabo,
Iam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudent.*

*Sic loquutus hospitem miserum duxit in domum
At postquam ierunt domos bene-habitate,
Vestem quidem deposuerunt in lectis, q. sedibusq.,
In balnea euntes bene-polita lauati sunt.*

*Hos a. postquam igitur famula lauarunt & unxerunt oleo,
Circum autem vestes preciosas secerunt & interulas,
Ex autem balneo euntes in sedibus sederunt.*

*Aquam lauandis manib. a serua gutturnio infudit portās
Pulchro aureo super argenteo lebetē*

*Lauare, iuxta autem politam parauit mensam.
Panem autem Verecunda gubernatrix apposuit portam
Cibi multus impositus largiens de presentibus.
Mater autem contra sedet ad Valuas domus
In sedē declinata tenues lanas versus.*

Piræus Tele-
macho loqui-
tur.

Οἱ δ' ἐπ' ὄνειά θ' ἑτοῖμα παρκαίμηναι χεῖρας ἰαλλοῦ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύθ' ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δ' μῦθων ἦρχε πείφρων πανελόπειρα,
 Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπὸ φίλον εἰσυναβάσσει
 Λίξομαι εἰς Δυλιὴν ἢ μοι ζωνόεσσα τέτυκται,
 Αἰεὶ δόχρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἔξ' οὗ ὀδυσεὺς
 Ωχεθ' ἀμ' ἀπείδησιν ἐς Ἴλιον· ἐδὲ μοι ἔτλης
 Πεῖν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγλῖορας εἰς τόδε δῶμα,
 Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν εἴπου ἄκουσας.
 Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπυμένθ' ἀντήον ἠΐδεν,
 Τοιγαρ' ἐγὼ τοι μήτηρ ἀληθεύω κατὰ λέξω
 Ωχόμην' ἐς τε πύλον καὶ νέστορα ποιμένα λαῶν.
 Δεξάμενθ' δέ μ' ἐκείνθ' ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥστί τε πατὴρ ἔον ἦα.
 Ἐλθόντα χερόνιον νέον ἀλωθρὸν, ὡς ἔμεικένθ'
 Ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν ἦάσι κυδανίμοισι.
 Αὐτὰρ ὀδυσεὺς ταλασίφρονθ' ἔποτ' ἔρασα
 Ζαιοῦ ἐδὲ θρονότος ὄπιχθονίων τε δ' ἀκούσει,
 Ἀλλὰ μ' ἐἴ ἀπείδω δουρικλυτὴν μανέλαον
 Ἰσπιοῖσι παρ' ἔμψε καὶ ἄρμασι κολλητύϊσιν.
 Ἐνθ' ἴδον ἀρρεῖλω ἐλένιω, ἦε εἴνεκα * πολλὰ
 Ἀρρεῖοι θεῶν τε θεῶν ἰότητι μύθησαν.
 Εἰρστο δ' αὐτὴν ἔπειτα βολῶ ἀγαθὸς μενέλαθ'
 Οπῆδ' ἡνίχων ἐκόμην λακεδαίμονα δῖαν,
 Αὐτὰρ ἐγὼ πῶ πᾶσαν ἀληθεύω κατὰ λέξω.
 Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενθ' ἀπεσείπεν,
 Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν Διῇ
 Ἠΐελλον Διηδῶναι ἀνάγκιδες αὐτοὶ ἔοντες.
 Ως δ' ἀπὸτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλασθ' κρατεροῖο λέοντθ'
 Νεβροὺς κοιμήσασσι νεηγμέας γαλαδίμους,
 Κρημαὺς ἔξ' ἔρεσι καὶ ἀγχιεα ποιήεντα
 Βοσκομένη, * ὃ δέ τ' ὄψεϊν εἰσάλυθ' ἐν Δυλιῇ,
 Ἀμφοτέροισι δ' τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐσθῆκεν.
 Ως ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐσήπει.
 Αἱ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀδελμαῖη καὶ ἀπολλων,
 Τοῖσος ἔων οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ λῆσβῳ
 Ἐξ' εἰσὸς φιλομηλεῖδ' ἐπάλασεν ἀνμαστῆς,

ρ. πολλοί

ρ. ὃ δ' ἔπει-
τω εἶναι

Hi autem in cibos promptos adiacentes manus iecerunt,
 At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,
 His autem verbis incepit prudens Penelope,

Telemache, certe ego in cœnaculum tibi conscendero
 Dormiam in lectum qui mihi suspiriosus factus est,
 Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulysses
 Ius cum Atidis ad illum, neq; mihi sustinuit
 Antequam venirent proci superbi in hanc domum
 Reditum tui patris aperte dicere, sicubi auduisti.

Hunc a rursus Telemachus prudens contra alloquutus
 Tibi enim ego mater veritatem narrabo. *(est)*
 Iuimus inque Pylum & Nestorem pastorem populorum.
 Susceptum autem me ille in alius domibus
 Accurate dilexit tanquam pater suum filium,
 Venientem longo post tempore nuper aliunde, sic me ille
 Studere curavit cum filiis gloriosa,
 At Ulysses miserum nunquam dixit
 Vivum neq; mortuum circa terrestrium aliquē auduisse,
 Sed me in Atridem lancea inlytum Menelaum
 Equi pramisit, & curribus conglutinas.
 Illic vidi Argivam Helenam, cuius gratia multi
 Argivi Troiansq; deorum voluntate laborant.
 Interrogavit autem statim postea voce bonus Menelaus,
 Quo indigens iuvenim Lacedæmonia diuinam,
 At ego huic omnem veritatem dixi.
 Et tunc iam me verbis respondens alloquutus est,
 O pater, certe tam fortis viri in lecto
 Voluerunt dormire impotentes ipsi cum sint.
 Sicut quando in arboreto cervæ fortis leonis
 Hinnulis dormire faciens nuper, nato lacte nutritos,
 Calles inquirat, & Galles herbas
 Pascens huc, a postea suum ingressus est cubile,
 Ambobus autem hi turpem mortem præbuit.
 Sic Ulysses illis turpem mortem afferet.
 Veniam enim o Jupiter pater & Minerva & Apolla
 Talis, qualis olim bene adificata in Lesbo
 Ex provocacione inim Philomelide luciatu est surrectus

Penelope Te-
 lemachum al-
 loquitur.

Telemachus
 verba facit ad
 matrē de sua
 navigatione.

Καὶ δὲ ἔβαλε κρατερῶς, καχάροντο δὲ πάντες ἀχαιῶν
 Τοῖσι δ' ἔων μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν ὀδυσεύς.

Πάντες κ' ὠκύμοροί τε θυσιάτο πικρόχαιμί τε.

Ταῦτα δ' ἄμ' εἰρωτάς κηλίωσι, ἐκ ἂν ἔθωγα

Ἀλλὰ παρὲξ εἴποιμι παρὰ κλισίῃ, κ' δ' ἀπατήσω.

Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἴειπε γέρον ἄλιος νημερτής,

Ὡν ἔδεν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος ἔδ' ὄππκεύσω,

Φῆ μιν ὄδ' ἐν νησὶ ἰδέειν κ' κρατέρ' ἄλλ' ἔχοντα,

Νύμφης ἐν μεγάροισι χαλυψοῦς, ἧ μιν ἀνάγκη

Ἴθει· ὁ δ' ἔδιδυάται ἰὺ πατρίδα γαῖαν ἰκίεσσι

Οὐ γάρ οἱ πέρα νῆος ἐπέρετμοι, καὶ ἑταῖροι

Οἱ καὶ μιν πέμποσιεν ἐπ' ὄρεα νῶτα θαλάσσης.

Ὡς ἔφατ' ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς μενέλαος

Ταῦτα τελευτήσας νεόμυλον ἔθεσαν δὲ μοι ἔρον

Ἀθάνατοι, τοί μ' ὄκα φίλιον ἐς πατρίδ' ἐπέμψαν·

Ὡς φάτο. τῆ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι κείνη.

Τοῖσι δ' καὶ μετέειπε θεοκλύμενος θεοειδής·

Ὡ γυνίαι εὐδοίη λαρ' ἰπιάδω ὀδυσηΐσσι,

Ἡ τοι ὄδ' ἐσάφα οἶδεν ἑμεῖο δ' σιωπᾶο μῦθον·

Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, ἔδ' ὄππκεύσω.

Ἴσω νῦν ζῶς φρῶτα θεῶν, ξενίη τε τραπέζα,

Ἔσθι τ' ὀδυσηΐσσι ἀμύμονος ἰὺ ἀφικαίω,

Ὡς ἦτοι ὀδυσεύς ἦδ' ἔν πατρίδι γαίῃ

Ἡμεν δ' ἠἴερπων, τάδε πευθόμενος κηχάεργα,

Ἔσθι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κηχὸν πάντεσσι φυτεύει.

Τοῖσιν ἔθων οἰωνὸν εὐστέλμε ὄππ νηὸς

Ἡμενος ἔφρασά μιν, καὶ τηλεμάχῃ ἐργάζονεν.

Τὸν δ' αὖτε περσέειπε φίλοφρον πινελόπεια,

Αἷ γὰρ τὸτο ξεῖνε ἔπος τετελειωμένον εἶη.

Τῶ κε τάχα γνώης φιλόπρητά τε πολλὰ τε δῶρα

Ἐξ ἑμεῖο, ὥς ἂν τις σε σωμαντόμενος μακαρίζοι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα φρῶς ἀλλήλοισι ἀζώρεδον·

Μνηστῆρες δ' ἀφροῖδεν ὀδυσηΐσσι μεγάροιο

Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγαίησιν ἰέντες

Ἐν τυκτῷ δαπίδῳ, ὅθι φρ' ἀφ' ὕβειν ἔχεσκον.

Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνησὺς ἔειν, καὶ ἐπὶ λυθε μῆλα

Πάντοθεν ὄξ' ἀγρῶν, οἱ δ' ἠγάρον οἱ τοσάφ' ἔφρ'.

Τῶν γε θε-
 ρῶν κ' δαί-
 ρυχοῦντες,

δ. οἶον

δ. δέπνεις

Κα

Deiecit autem fortiter, gausi autem omnes Achivi:
 Talis nimirum cum prociis versaretur Ulysses.
 Omnes & cito morituri fierent et amararum-nuptiarum.
 Hæc autem quæ me interrogas & precaris, non ego
 Alia præter verum dixerim oblique, neq; decipiam,
 Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
 Horum nullum tibi ego occultabo verbum, neq; abscondam.
 Dixit ipsum illa in insula vidisse sortes dolores habentem
 Nymphæ in domibus Calypsus, quæ ipsum necessitate
 Detinet, ille autem non poterat suam in patriam terram &
 Non enim adsunt naues remigabiles & socij, (nive.
 Qui & ipsum mitterent in læta dorsa maris.
 Sic dixit Atrides lancea inclitus Menelaus,
 His peractis discessi, dederunt autem mihi Centum
 Immortales, qui me velociter dilectam in patriam miserunt.
 Sic dixit. huic autem animum in pectoribus mouit.
 His autem & loquutus est Theoclimenus diuinus:

O mulier venerabilis Laertiada Ulyssis,
 Certe hic non aperte scit, meum autem attende verbum.
 Verè enim tibi vaticinabor, neq; occultabo.
 Sciat nunc Iupiter primum deorum, hospitalisq; mensæ,
 Domusq; Ulyssis strenui quam aduent,
 Quod certè Ulysses iam in patria terra
 Sedens vel serpens hæc auisiturus mala opera
 Est, ut prociis malum omnibus ferit:
 Qualem ego autem bene tabulata in navi
 Sedens obseruavi & Telemacho clamaui.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope
 Utinam hoc hostis verbum perficiat effect,
 Ideo cito cognosceres amicum amiq; vultuq; dona
 Ex me, ut aliquis te obuius beatum predicaret,
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Proci autem ante Ulyssis domura
 Discis delectabantur & iragulas mistendo
 In factis paupimento, ubi antea iniuriam habebant.
 Aliud, quando iam conandi tempus erat & uenerunt oues
 Vndiq; ex agris: hi vero duxerunt qui antea,

Theoclime-
 nus vaticin-
 tur Penelop-
 de Ulyssie.

Καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε μέδων, (ὅς γάρ ῥα μάλιστ'
 Ἡνδανε κηρύχων, καὶ σφιν παρερίνετο δακτὶ)
 Κῦροι, ἐπειδὴ πᾶντες ἑτέρφθητε φρέν' * ἀέθλους,
 Ἐρχεσθε πρὸς δώμαθ'· ἵν' ἐντυώμῃα δαῖτα.
 Οὐ μὲν γάρ τι γέρειον ἐν ὄρη δειπνῶν ἔλεος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες * ἔβαν, πείζοντό τε μύθῳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμοις ἐδ' νακετάοντας,
 Χλαίνας μὲν κατέθεντο χ' κλισίους τε θρόνους τε·
 Οἱ δ' ἰέρδον οἷς μεγάλοις καὶ πόνος αἴγας·
 Ἰέρδον ἧ σὺς σιάλοις καὶ βοδὴν ἀγλαίην,
 Δαῖτ' ἐντυόμενοι. τοὶ δ' ἔξ' ἀγροῖο πόλινδε
 Ωπρύνοντ' ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖο ὑπερβός.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης ὄρχαιμος ἀνδρῶν·

Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' δ' ἠπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις
 Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἀναξ' ἑμὸς, ἢ σ' ἀν' ἐγὼ γὰρ
 Αὐτὰ βλοῖμίην σαθμῶν ῥυτῆρα ἔμυθευ.
 Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δαΐδια μὴ μοι ὑπίσω
 Νεικεῖν· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὀμοκλαί.
 Ἀλλ' ἀγενὺν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστ'
 Ἡμῶν, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ῥίγιον ἔσται.

Τὸν δ' ἀπαμύθευμένος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς
 Γεγνώσκω, φρονέω· τὰ γὰρ δὴ νοέοντι καλῶεις,
 Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμ' ἄφες ἠγμῶνδε.
 Δὸς δέ μοι εἰ ποδὶ τοι ῥόπαλον τελημημένον ἔστιν,
 Σκηεῖπιεθ', ἐπειθ' ἔφατ' * ἀεισφαλέ' ἔμμεναι ἐδίη.

Ἡ ρά, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀειχλῆα βάλλετο πύργῳ
 Πυκνὰ ῥοπαλίην. ἐν ἧ σφόδρος ἦεν ἀορτήρ.
 Εὖ μοι ἔδ' ἄρα οἱ σκηπῆρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
 Τῷ βήπιῳ. σαθμῶν ἧ κύνες καὶ βιάτορες ἄνδρες
 Ρύατ' ὅππῃς μένοντες, ὃ δ' ἐς πόλιν ἦν ἡμ' ἀνακτα
 Πτωχῶν λάγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ σπείχου εἶματα ἔσο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ στήζοντες ὄδον χάτι ποιπαλῶεσσαν
 Ἄσπεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ὅππ' κελύβη ἀφίκοντο
 Τυκπῶ καλῶ ἴροον, ὅθεν ὑδρῶντο πολῖται,
 Τῷ ποίησ' ἰθακὸς καὶ νήετος ἠδὲ πολύκτωρ
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοσφραξέων ἠὲ ἄσπεος

Et tunc iam ipsis dixit Medon, hic enim maxime

Placebat praconum, & ipsis affuit conuiuium.

Iuuenes postquam tam omnes delectati estis mente certami

Ite in ades, ut paremus conuiuium.

(nibus

Non enim incommodum est in tempore caenam capere.

Sic dixit, hi a. surrecti iuerunt domum unusquisque.

At postquam uenerunt in ades bene habitatas,

Vestis quidem deposuerunt in sedibus thronisque.

Hi autem mastrauerunt oves magnas & pingues capras.

Mastrauerunt a. sues pingues, & bouem armentariam

Conuiuium parantes, hi autem ex agro ad ciuitatem

Properè se accingebant, ut irent Ulyssesq; et diuina subulcus

Inter hos, a. Verba inceptit subulcus princeps Sibarum.

Hospes, quoniam a. postea ad ciuitatem ire ualde cupis

Hodie sicut iussit dominus meus, certè te ego

Hic uellem stabulorum custodem fieri,

Sed uereor & timeo, ne mihi in posterum

Excandescat, difficiles autem dominorum sunt mina.

Sed age nunc eamus, iam enim incliuauit maxime

Dies, at cito uespera frigidius aderit.

Huc a. respondens alloquitur est prudens Ulysses:

Cognosco, mente teneo, hac iam intelligenti iubes.

Sed eamus, tu autem postea a. si duc.

Da autem mihi sicubi baculum incisum est

Ut innitatur quoniam dicitis ualde lubricam esse uiam.

Dixit, & circum humeros deturpem imposuit peram

Densis scrutis rimosam, tertili uero erat funis.

Eumans autem ei baculum gratum dedit.

Hi iuerunt, stabulum autem canes & pastores Sivi

Custodiebant a. tergo manentes, hic aut in ciuitatem duxit

Pauperi tristo similem & seni

(regem

Baculo innitentem, hac a. tristia circum corpus uestimenta

Sed quando iam euntes uiam in asperam

(indutus erat.

Ciuitatem prope erant, & in fontem perueniant,

Factam pulchre fluentem, unde aquam capiunt etres,

Quam fecit Ithacus, & Neritus, & Polydor,

Circum autem aliorum aquis uatrarum erat nemus

Undiq;

Medo procos
alloquitur.

Ulysses & Eu-
mæus ad urbem
maturant iter

Ulysses ingre-
ditur mendi-
cus in urbem

Πάντοσε κυκλοτερές, κτ' ἢ ψιχρόν ῥέον ὕδατος
 Τύφθεν ἐκ πίστεως βωμὸς δ' ἐπύσθη τετύκτο
 Νυμφάων, ὅτι πάντες * ἔπιρέζουσιν ὀδίται·
 Ἐνθά σφραγίσαντες ἦδ' ὀλοίοιο μελαίνουτος,
 Αἴγας ἄγων αἰ πάσι μετέπαρτον αἰπολίοισι,
 Δείπνον μνησῆρευσι δῖω δ' αἶμ' ἔποντο νομίης.
 Τὰς ἢ ἰδὼν νείκευσε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 Ἐκπαγλον καὶ ἀεικίης· (οἶον ἢ κῆρ ὀδυσηῖον)

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγυιάζει
 Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἀγείρει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.

Πῆ δὴ τὸν δὲ μολοβρὸν ἀγείρει ἀμέγαρτε συβῶτα,
 Πτωχὸν ἀνιρρὸν, δαιτῆρ' ἀπλυμαντήρας;

Ὡς πολλῆσι φλίῃσι πύραυς * φλίβεται ὄμις,
 Αἰτίων ἀκόλοισι, κκ * ἄσρας ὡδὲ λέβητος.

Τὸν κ' εἴ μοι δοίης σαθρῆν ῥυτῆρα * γυμνάται,
 Σηκοκέρρον τ' ἔμεναι, θαλλὸν τ' εἰσφοισι φαρῶναι,
 Καὶ κεν ὄρον πίνων, μεγάλῃ ὀπιρουνίδα δῖοιο.

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κέκ' ἔμμεθεν, κκ ἐτελήσει
 Ἐργὸν ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πῶσων κτ' ἠῆμον

Βλέπεται αἰτίων βόσκειν ἰω γαστέρ' ἀναλτον.

Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·

Λιγὴ ἔλθῃ παρὲς δώματ' ὀδυσηῖον δῖοιο,

Πολλά οἱ * αἶψι χάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν

Πλασθῶν ἀποστῆψις, δέμον κατὰ βαλλομένοιο.

Ὡς φάτο καὶ πειρῶν λάξ ἐνδορεν ἀφαδίησιν

Ἰαχίω ὡδὲ μιν ὅστις ἀταρπιτῆ ἐσυσέλιξεν,

Ἀλλ' ἔμην ἀσφαλέως, ὃ ἢ μερμηχίεν ὀδυσεύς,

Ἢ μετὰ ἴσας ῥοπάλοι ἐκ θυμὸν ελοίτο,

Ἢ σπῆς γλῶ ἐλάσσει χεῖρη, * αἶψ' ἔδωκε δείρας,

Ἀλλ' ἐπετάλμισσε, φρεσὶ δὲ ἔθετο, τὸν δὲ συβῶτις

Νείκευσεν ἀντι ἰδὼν μέγα δ' εὐξάτο χεῖρας ἀναχθῆναι.

Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι δίδος, εἶποτ' ὀδυσηῖος

Τρῆμ' ὅππ' ἠμεί' ἔκηε καλύψας πῖνονι δηκῶ

Ἀρῶν ἠδὲ εἰσφον, τόδε μοι κρηναῖατ' ἐλάδωρ,

Ὡς ἔλθοι μὲν κένθ' ἀνήρ, ἀγάροι δὲ ἐ δαίμων

Τῷ κέ τοι ἀγλαίας γε διασκεδάσειν ἀπίους,

Τὰς νῦν ὑβείζων φορέεις, ἀλαλήμενθ' αἰεὶ

σε. ἐπιρέζου-
σιν

σε. φλίβεται

σε. ἄσρας

σε. λιγύται

σε. ἀμφοτέρῃ

σε. Πλασθῶν

σε. ἀμφοτέρῃ

σε. ἐλάσσει

*Vndiq; circulare, frigida autem defluebat aqua
 Ex alto, ex petra, ara autem desuper facta erat
 Nympharum, Sibi omnes sacrificabant Siatores.
 Illic ipfos inuenit filius Dolij Melanthius,
 Capras ducens, qua omnibus antecellebant gregibus,
 Cœnam procis, duo autem simul sequebantur pastores.
 Hos, a. conspicatus increpauit, Verbūq; dixit & compellauit
 Terribiliter & indecenter: (mouit autem animū Vlyssis,)
 Nunc quidem iam valde omnino malus malum ducit.
 Sic semper similem ducit Deus ad similem.
 Quo iam hunc voracem duci immanis subulce,
 Pauperem, tristein, conuiuiorum destructorem?
 Qui multis liminibus astans frangetur humeros,
 Petens frustra, non enses neq; lebetes?
 Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri
 Vi esset stabula curator & pabulum hœdis portaret,
 Et serum bibens magnum genua premeret, i. in corpulentia
 Sed, q. igitur iã opera mala didicit, non videret (excreferet
 Opus adire, sed trepidus in populo
 Vale petens pascere suum ventrem insatiabilem.
 Sed educo hoc & perfectum erit.
 Si iucris in ades Vlyssin diuini,
 Multa ei circum caput scabellæ Sivorum ex manibus
 Latera atterent per domum percussis.
 Sic dixit, & adiens calce irruit insipientijs
 Coxa, neque ipsam extra viam demouit,
 Sed firmus permanens, hic autem cogitauit Vlysses,
 An irruens baculo animum auferret,
 An ad terram deiciat caput circa pavementum sublatum:
 Sed pertulit, iuentibus a. retentus est hunc, a. subulcus
 Increpauit contra conspicatus, valde, a. precatu est manib.
 Nympha fortune filia Iouis, si conq; Vlysses (sublatu:
 Vobis sa mora combustæ cooperta pingui nidore
 Agnorum & hœdorum, hoc mihi perficite desiderium,
 Utinam veniat ille vir, ducat autem ipsum numen.
 Sic tibi deliciaeque dissiparet omnes,
 Quas iniuriam profers, irabundus semper*

Melanthij iu
 giain Vlyssæ

Melanthius
 Vlyssæ calc
 fecit.

Λαυ κείτ'· αὐτὰρ μῆλα κχακοὶ φεΐροισι νομῆες.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μελάνδιος ἀϊπόλ'· αἰγῶν
 Ω πόποι, οἷόν εἵπτε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,
 Τὸν ποτ' ἐγὼν ὅπῃ νηὸς εὐστέλμοιο μελαίνης
 Λέω τῆλ' ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
 Αἰ γὰρ τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος ἀπόλλων
 Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαικίῃ,
 Ως ὀδυσῆί γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμῶν.

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι ἦκα χιόντας·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὄχα δόμοις ἵκανε ἀνακτος.
 Αὐτίκα δ' εἶσω ἵεν, μὲν δ' ἔμνηστῆρσι κἀδίξεν
 Αντίον ἀρυμάχου, τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
 Τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἱ πορεύοντο·

Σίτον δ' αἰδοῖν ταμίη παρέδθηκε φέρουσα,
 Εἰδμεναι, ἀγχιμόλον δ' ὀδυσεύς κχα δὶ τῷ ὑφορβὸς
 Στήτιν ἐρχομένῳ, φειδὲ σφραγῆλυθ' ἰωὴ
 Φόρμωγ' ὄπλαφυρῆς· ἀνά γὰρ σφοισι βάλλετ' ἀίδη
 Φῆμι τῷ αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἔλων προσείειπε συβῶτιν,

Εὐμαι' ἦ μάλα δὴ τάδε δῶματα κχαλ' ὀδυσῆί τῷ
 Ρεῖα δ' αἰζυγῶντ' ἐστὶ κχα ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.

Εξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστὶν ἐπίσκηται δέ οἱ ἀμυλῆ
 Τοίχω κχα ἀριγυῖσι, θύραι δ' ἄνεργες εἰσὶ
 Δικλίδες, ἄκ' ἀν περ μιν ἀνῆρ ὑπρόπλιονταιτο.
 Γιγνώσκω δ' ὅπῃ πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα πίνονται
 Ἄνδρες, ἐπεὶ κχίση μὲν ἄνυμόθεν, ἐν δέ τε φόρμωγ'
 Ἡπύει, λυῖ ἄρα δαίτη θεοὶ ποίησαν ἐταίρων.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' εὐμαίε συβῶτις
 Ρεῖ' ἐγὼς ἐπεὶ κχιδέ τά τ' ἀλλὰ πρῶτος ὀνοήμων.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζοίμῃ ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Ἡὲ σὺ πρῶτ' ἔσειλθε δόμοις εὐναιτέοντα,
 Δύσο δ' ἔμνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείφομαι αὐτῷ.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ὅπῃ μινον, ἐγὼ δ' εἶμι παρὰ φοῖτον.
 Μῆδ' σὺ δηθύνειν, μή τις σ' ἐκτοδὲ νοήσας
 Ἡ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ, τάδε σε φραζέσθαι ἀνοῖα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πωλύτλας δὶ τῷ ὀδυσεύϊ
 Γιγνώσκω, φρονέω· τό γε δὴ φρονέοντι κχαλδῶεις.
 Ἀλλ' ἔρχεο παρὰ φοῖτον, ἐγὼ δ' ὑπολείφομαι αὐτῷ.

χ. δέ σφ

χ. εὐτερκίης

χ. ἐνόησεν

HE

Per ciuitatem, at pecora mali corrumpunt pastores.

Hunc. a. rursus alloquutus est Melanthius custos capra-
O amici, quale dixit canis astutias sciens, (rum:

Hunc aliquando ego in nauis bene tabulata nigra
Agam longe Ithaca, ut mihi dictum multum inueniat,
Vtinam. n. Telemachum interficiat argentei arcis Apollo

Hodie in adibus, vel a procis interficiatur,

Sicut Vlyssis longe perijt redditus dies.

Sic loquutus, hos q. liquit illic tacite euntes:

At hic iust Valde. a. celeriter ad ades peruenit regis.

Statim. a. introiuit, cum autem procis sedis

E regione Eurymachi, hunc enim amabat maximè.

Hunc apud. q. carniū partē posuerunt ij qui cibos instruis

Panē. a. veneranda proma conda apposuit ferens (bant.

Ad comedendum: prope. a. Vlyssēs & diuinus Subulcus

Steterunt venientes, circum. a. denis sonitus

Cithara concant, in ipsis cepit canere

Pheuius, at hic manu captum alloquutus est subulcum:

Eumae, certè valde iam ha ades pulchra Vlyssis

Facile quidem percognita, & in multis videri.

Ex alijs alia sunt, ornata est autem ei aula

Muro & Valuis, ianua autem bene munita sunt

Bifores, non aliquis ipsum vix expugnaret.

Cognosco autem quod multis in ipsa conuiuia faciunt

Viri, quoniam iudor quidem ascendit, verò cithara

Sonat, quam conuiuio Dy fecerunt amicam.

Hinc. a. respondens, alloquutus es Eumae subulce:

Facile cognosco, quoniam neq. aliquis es impudens,

Sed age iam consultemus quomodo erunt haec opera.

Vel tu primū ingrediere ades bene habitatas.

Accede autem ad procos ego autem remanebo hic,

Si vis remane ego autem vadam ante.

Ne autem tu tarda me quis te extra intellectum

Vel percussiat, vel impellat, haec te perspicere iubeo.

Hinc autem respondit postea prudens diuinus Vlyssēs:

Scio, cognosco haec iam intelligenti iubes,

Sed vade ante, ego autem remanebo hic.

Pheuius mu-
licus.

Οὐ γὰρ τι πληγέων ἀδαίμων, ἐξ βολαίων,
 Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πίπονθα
 Κύμασι καὶ πολέμῳ. μὲν καὶ τόδε τοῖσι χυμένῳ.
 Γαστέρα δ' ἔπεις ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαίην
 Οὐλομένῳ, ἢ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισι δίδωσι.
 Τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὀπίσσωται
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγαντο, κακὰ δυσμανέουσι φέρουσι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἀν' ἧ κίων κεφαλῷ τε καὶ ἤατα κείμενον ἔσθην
 Ἄργος ὀδυσῆος ἑταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Θρέψε μὲν, ἐδ' ἀπόνητο παρ' ἑδ' εἰς ἰλιονίρω
 ὤχετο. τὸν ἧ παροῖδεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 Αἰγυαὶ ἐπ' ἀχρετέρας, ἠδὲ πρὸς καί, ἠὲ λαχούσας.
 Δὴ τότε κείτ' ἀπόθετος ἀποιοχόμενοι ἀνακτος,
 Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἢ οἱ παρ' παροῖδε θυρέων,
 Ημιόνων τε βοῶν τε ἄλις κέχυτ' ὄφρ' ἀν' ἀχρεῖν
 Δμῶες ὀδυσῆος τέμνοντο μέγα κόπρῳ ἴσσαντες.
 Ἐνθα κίων κείτ' ἄργος ἐνὶ πλείοις κυνοραϊσέων.
 Δὴ τέτε γ' ὡς ἐνόησεν ὀδυσσεύς ἐγγυὲς ἔοντα,
 Οὐρῆ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθην, καὶ ἤατα κέββαλον ἀμφω
 Λαῶν δ' ἄκ' ἐπειτα δωμήσατο οἷο ἀνακτος
 Ἐλθέμεν. αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 Ῥῆα λαθῶν ἐύμαλον ἄμφω δ' ἐρεείνετο μύθῳ
 Εὐμαι, ἢ μάλα θαῦμα, κίων ὅδε κείτ' ἐνὶ κόπρῳ
 Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε δ' ἐσέφα εἶδα
 Εἶδ' ἠὲ καὶ ταχὺς ἔσκε θεῖον ὅππ' εἶδει τῶδε,
 Ἡ αὐτῶς, οἷοί τε τραπέζης κύνες ἀνδρῶν
 Τίθησιν, ἀγλαῆς δ' ἔνεκεν κομίοισιν ἀνακτες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν εὐμαίε συβῶτα
 Καὶ λίλυ ἀνδρός γε κίων ὅδε τῆλε θανόντος.
 Εἰ τοῖός δ' εἴη ἢ μὲν δέμας ἠὲ καὶ ἔργα
 Οἷόν μιν τροίλῳδε κίων κατέλειπε ὀδυσσεύς,
 Αἶψα κε θεήσατο ἰδὼν τυχετῆτι καὶ ἀλκίῳ.
 Οὐ μὲν γὰρ τι φύλασθε βασιλῆε βένθεσιν ὕλας
 Κραδάλλον ὅ, π' ἰδοίτε καὶ ἴχθεις γὰρ σπείθει
 Νόν δ' ἔχεται κακότητι, ἀεὶ δ' εἰ ἀλλοτρί πύργῳ
 Πλετο τὸν ἧ γυμναῖκας ἀκηθῆας ἢ κομίοισι.

χ. ἀποιοχόμε-
 να ὀδυσῆος,

χ. μύθῳ

Δμῶν

Non enim aliquid plagarum inscius, neq; actuum
Audens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
Vndis & in bello, cum etiam hoc hic fiat.

Ventrem autem nullatenus licet occultare peruoilentem
Perniciosum, qui multa mala hominibus dat,
Cuius gratia & naues bene transstrata armantur,
Pontum in indomitum mala inimicis portantes.

Sic hi quidem talia inter se dicebant.

Canis autem caputq; & aures iaciens eleuauit
Argus Vlyssis laboriosus, quem iam quondam ipse
Nutriuit, neq; fructus est, ante autem in illum sacrum
luit hunc autem ante duxerunt iuuenes & viri
Contra capras syluestres, & ceruos, & lepores.
Iam tunc iacebat abiectus abeunte rege
In multo stercore, quod eius ante ianuam
Multarumq; bouumq; satus fusum erat, donec ducerent
Serui Vlyssis magnam stercorantes,
Illic canis iacebat Argus plenus ricinorum.

Iam tunc statim agnouit Vlysses propè euntem,
Cauda quidem hic adulatus est, & aures deiecit ambas,
Propè autem non amplius postea potuit suum dominum
Venire, at longè ipsum conspicatus abstersit lachrymam,
Facile latens Eumæam statim autem interrogauit Verborum
Eumæe, certè valde miraculum, canis hic iacet in fimo,
Pulcher quidem corpore est, at hoc non manifestè scio
Si iam & velox fuit currere in specie hac,
An frustra qualesq; mensales canes Virorum
Sunt, deliciarum autem gratia nutriunt reges.

Hunc a. respondens, alloquutus est Eumæe subulces
Et valde Viri canis hic longe mortuus,
Si talis esses & corpore atq; & operibus,
Qualem ipsum ad Troiam iens reliquit Vlysses,
Statim admiraretis conspicatus velocitatem & robur.
Non quidē. n. aliquid fugiebat profunda in profunditatibus
Fera quamcumq; videbat, & vestigijs. n. sciebat. (Sylua.
Nunc. a. tenetur malo, dominus autem eius alibi à patria
Perijt, hunc autem mulieres negligentes non curant.

Hb ij

Venter multo
rum malorū
causa.

Vlysses ab Ar
go cane agno
scitur.

Δμῶες δ' εὐτ' ἀνμικέτ' ὄπικρατέωσιν ἀνακτεῖς
 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλοισιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι
 Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς διαοίοντο δ' ἄρ' ὄπα ζῆος
 Ἀνέροισ' εὐτ' ἀνμικέτ' δούλιον ἤμψ' ἔλθουσιν.

Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμοις εἰς ναίετόντας·
 Βῆ δ' ἰδὺς μεγάροιο μὲ μνηστῆρας ἀγαυούς,
 Ἀρξον δ' αὐτ' κ' ἴμοιρ' ἔλαβεν μάλανθ' θανάτοιο,
 Αὐτίκ' ἰδόντ' ὄδυσσῆα εἰκοσὶν ἐνιαυτῷ.

Τὸν ἧ πολὺ πρῶτ' ἴδε τηλέμαχος θεοειδὺς
 Ἐρχόμενον κ' ἴδωμα συβώτῳ ὄπα δ' ἔπειτα,
 Νεοσ' ὄπι οἱ καλέσας, ὃ ἧ, παπῆνας ἔλε δὲ φρον
 Κείμενον, ἔνθα ἧ δουτρός ἐφίξεσκεν κρέα πολλὰ
 Δαιόμενθ' μνηστῆροι δόμον κ' ἄτα δαιτυμόνοισι.

Τὸν κατέθηκε σέρον σπῆς τηλεμάχοιο κείπεζαν
 Ἀπτόν, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφίξετο, τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
 Μοῖραν ἑλών ἐπίθει, χανέετ' οὐκ ἴτην ἀείρας.

Ἀγγίμολον ἧ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' ὄδυσσέως,
 Πτωχῷ λαγαλέω ἐναλίγκιθ' ἠὲ γέροντι,
 Σκηπόμενθ' ἰτὰ ἧ λυγρὰ πείχου εἴματα ἔσο.

Ἰξε δ' ὄπι μελίνης ἴδου ἐντοσθε θυρέων,
 Κλινάμενθ' σάθμῳ κυπαρισίῳ, ὃν ποτε τέκτων
 Σέσασεν ὄπις αἰώνως, καὶ ὄπι σάθμῳ ἴθυσεν.

Τηλέμαχος δ' ὄπι οἱ καλέσας σπῆσέν τε συβώτῳ,
 Ἄρξον δ' ὄδυλον ἑλών πῶσι καλλέθ' οὐκ ἠνέοισι,
 Καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἐγαβδύνον ἀμφιβαλόντι,
 Δός τῷ ζεῖναι ταῦτα φέραν' αὐτόν τε κέλευσε.

Αἰτίξην μάλ' ἀπῆλθε ἐπιζόμενον μνηστῆρας,
 Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῆ κεχημένῳ ἀνδρὶ σπῆσεν ἴτη.

Ὡς φάτο, βῆ ἧ συσορβὸς ἔπει τὸν μῦθον ἀκουσῆν
 Ἀγγοῦ δ' ἰσάμενθ' ἔπει πῆρόν τε σπῆσά τε,
 Τηλέμαχος τοι ζεῖνε διδοῖ τὰ δέ, καὶ σε κλέουσε.

Αἰτίξην μάλ' ἀπῆλθε ἐπιζόμενον μνηστῆρας,
 Αἰδῶ δ' ἐκ ἀγαθῆ ὄπισ' ἔμεινε ἀνδρὶ σπῆσεν ἴτη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος σπῆσέν τε πολὺ μῦθος ὄδυσσέως
 Ζεὺς ἀνα, τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὀλβιον ἦν,
 Καὶ οἱ πάντα ἧμοῖδ' ὅσα σπῆσεν ἧσι μενοινῆ.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἐφίξετο, καὶ κατέθηκε

*Servi autem quando non imperant domini,
Non amplius postea volunt decencia operari.
Dimidium enim virtutis aufert late-sonans Iupiter
Viri quando ipsum seruilis dies occupat.*

Ingenium ser-
uitute perit.

*Sic loquutus ingressus est domos bene-habitas,
Iuit autem recta domum ad procos superbos.
Argum autem rursus parca accepit nigrae mortis,
Cum primum vidisset vigesimo in anno.
Hunc autem primus vidit Telemachus diuinus
Euntem in dimum subulcum, celeriter autem postea
Annuit ad se vocatū, hic. a. ubi conspiciatus esset, accepit sedē
Iacentem, tunc. a. coquus apposuit carnes multas
Incidentis proci in domo conuiuantibus.
Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
Contrariam, hic autem ipse sedit, huic autem proco
Partem captam posuit, ex canistroq; panem eleuatum.
Prope autem post ipsum iuit domos Vlysses,
Pauperi tristis similis & seni.*

*Baculo innixus, hic. a. tristia circum corpus & vestimenta in-
Sedit autem in fraxinea via intra ianuam (datus erat,
Inclinatus limini Cyparisseo, quod siber
Poluerat scienter, & in perpendiculum direxerat.
Telemachus. a. ad se vocatum alloquutus est subulcum:
Panem delicatum captum per pulchro ex canistro,
Et carnes, ut et manus erant capaces circumiacenti.
Da huic hospiti hac sereni, ipsumq; iube
Petere victum, valde omnes adiuuentem procos.
Pudor autem non est bonus indigenti viro si adsit.*

*Sic dixit, iuit. a. subulcus postquam verbum audiuit,
Prope autem stans verba & velocia alloquutus est:
Telemachus tibi hospes dat hae, & te iube
Petere victum, valde omnes adiuuentem procos.
Pudorem autem non bonum dicit esse viro mendico.*

Mendico p-
dor iniu-
il

*Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
Iupiter rex Telemachum mihi in viis beatum esse,
Et ei omnia fiant quacunq; mentibus suis cogitat.
Dixit, & ambabus suscepit, & deposuit*

Αὐτί, ποδῶν παρπαροῖθεν, ἀεικαλῆς ὅπι πήρης,
 Ἡδὲ δ' ὡς ὄτ' αἰδοῦς ἐνὶ μεγάροισιν αἰεῖν,
 Εὐθ' ὄδ' ἰδειπνήκει, ὃ δ' ἐπαύσατο θεῖο^σ αἰδοῦς,
 Μνηστῆρες δ' ὁμείδισαν ἀνά μίγαν'. αὐτὰρ ἀδύω^σ
 Ἀγχι παρισταμένη λαρπάδω^σ ὀδυση^σ
 Ὀτρυν' ὡς ἂν πύρνα κτ' μνηστῆρας ἀγέροι,
 Γνοίη δ' οἴπνές εἰσιν ἐναΐσιμοι οἵ τ' ἀδύω^σ.
 Ἀλλ' ὄδ' ὡς τιν' ἔμαλλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
 Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
 Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πῶχός πάλαι εἶη.
 Οἱ δ' ἑλεαίροντες δίδουσαν, καὶ ἐδάμθεον αὐτόν.
 Ἀλλήλοισ τ' εἴροντο τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι,
 Τοῖσι δ' καὶ μετέειπε μελαίνθιος αἰπόλ^σ αἰγῶν.

Κέλυτε μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης
 Τῷδε πῖε ξείνῃ· ἡ γάρ μιν προσέειπεν ὄπιτα.
 Ἡτοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἠγεμόνδε^σ,
 Αὐτόν δ' ἔσάφα οἶδα, πόθεν γῆρος εὐχεταί^σ (εἶ).

Ὡς ἔφατ' ἀντίνο^σ δ' ἐπίσιν νεύκασε συβώτιω^σ,
 Ὡ' εἰρηῶτε συβῶτα, τίη δ' σὺ τόνδε πῶλινδε^σ
 Ἡραγες; ἢ ἔχ' ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
 Πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δαυτῆ^σ δ' πολυμαντῆρες;
 Ἡ ὄνομα ὅπ τοι βίετον κατέδουσιν ἀνακτος
 Ενθάδ' ἀγέρομενοι; σὺ δ' καὶ ποῦ τόνδ' ἐκάλεσας;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν^σ προσέφησ' εὐμαίε συβώτῃ^σ
 Ἀντίνο^σ· ἔ μὲν χαλὰ καὶ ἐδῶλος ἐὼν ἀγοράεις.
 Τίς γὰρ δὴ ξείνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτός ἐπὶ λαῶν
 Ἀλλόν γ' εἰ μὴ τῆ^σ οἱ δημόρροϊ ἔασιν;
 Μάνπν, ἢ ἰητῆρα κηκῶν, ἢ τεκτενα δούρων,
 Ἡ καὶ θίαπν αἰδοῦς, ὃ κεν τέρπησιον αἰεῖδων;
 Οὗτοι γ' ὀκλητοὶ γέβροτῆ^σ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Πτωχόν δ' ἔκ ἂν πε καλέοι τρέξοντα ἑαυτόν.
 Ἀλλ' αἰεὶ γαλεπὸς πῖε παύτων εἰς μνηστῆρων
 Δρωσὶν ὀδυση^σ, πῖε δ' αὐτ' ἑμοί· αὐτὰρ ἔγωγα
 Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέσρων πινελόπεια
 Ζῶει ἐνὶ μεγάροισ καὶ τηλέμαχος θεοειδής.

Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπιυμέν^σ ἀντίον ἠύδα^σ
 Σίγα, μή μοι τῷτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπίεσσ'.

Ἀντίνο^σ

Illic pedes ante inhonestā in p̄ra.
 Comedit autem sic quando cantor in domibus canebat.
 Quando hic cōnauit ille cessauit diuinus cantor.
 Proci autem tumultu abantur in domibus: at Minerva
 Propē assans Lærtiadem Vlyssēm
 Commouit, ut stipem à prociis congreget.
 Cognoscatq; qui sint iusti quiq; iniusti.
 Sed neq; sic aliquem futurus erat sugere malum.
 Perrexit autem irerogaturus dextre virum singulum,
 Vndiq; manum porrigens tanquam pauper diu esset.
 Hi autem miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum.
 Mutuo autem interrogabant quis esset, & vnde venisset,
 Hu autem & dixit Melanthius custos caprarum:

Vlysses mer
 dicatum ad
 procos.

Audite me proci inclytæ reginæ,
 De hoc hospite, vtriq; enim antea ipsum vidi.
 Certè quidem hunc hūc subulcum duxit:
 Ipsum autem non aperte scio vnde genus dicit esse.
 Sic dixit. Antinous autem verbis arguebat subulcum.
 O valdè cognite Subulce, cur autem tu hunc ad ciuitatem
 Duxisti? an non satis nobis errantes & alij
 Pauperes tristes conuiuiorum destructores?
 An pro nihilo ducis quod facultates edunt regis
 Hic congregati? tu autem & hunc vocasti?

Antinous f
 cēset Eumi
 propter me
 dicum.

Hunc autem respondens, alloquitur ex Eumæe subulce:
 Antinoe, non quidem bona, et tam si bonus sis, dicit.
 Quis enim hospitem vocat aliunde ipse cum adueniat,
 Alium nisi horum qui opifices sunt?
 Varem, vel mendicū malorum, vel sabrum lignorum,
 Vel & magnū cantorem, qui delectet canendo,
 Hi enim inclytæi hominum in infinita terra.
 Pauperem autem non aliqui vocaret vexantem seipsum.
 Sed semper difficilis super omnes procos
 Seruus Vlyssis, præcipue autem rursus mihi, at ego
 Non curo donec mihi prudens Penelope
 Vuit in domibus, & Telemachus diuinus.

Telemachi
 insolenti &
 tinoo loq
 tur.

Huc. a. rursus Telemachus prudens contrā loqu. est:
 Tace, ne mihi huic responde multum verbis.

Λυτίνοθ δ' εἶωθε κακῶς ἐρεδιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρυνέει δὲ καὶ ἄλλοις·

Ἡρὰ, καὶ ἀντίνοον ἔπεια πῆρόεντα παροσῆδα,
Λυτίνο', ἢ μὲν καλά, πατήρ ὧς κήδεαι ἤθ',

Ὅς τὸν ξείνον ἀνωχας ὑπὸ μαγάρῳ διέειπεν
Μύθῳ ἀναγκάῳ, μὴ τῦτο θεὸς τελέσειε.

Δὸς οἱ ἐλών· ἔτοι φθονέω, κέλομαι γὰρ ἔγωγε.

Μητ' οὐὼ μητέρ' ἐμὴν ἀλλὰ τόγχε, μήτέ πν' ἄλλον
Δμῶν οἱ χ' ἴδωματ' ὀδυσαῖθ' ἀείροιο.

Ἀλλ' ἔτοι τοιῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα.

Αὐτὸς γὰρ φαζόμεν πολὺ βύλασαι ἢ δομεν ἄλλοι.

Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοοθ ἀπαμειβόμενος παροσείπε·

Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένθ' ἀραγε, ποῖον εἰπέεις;

Εἰ οἱ τόσον ἀπικατέες ὀρέξαιαν μνηστῆρες;

Καὶ κέν μιν τρεῖς μύνας ὑπὸ πρῶτον οἶκος ἐρύκοι.

Ὡς ἄρ' ἔρη, καὶ θρυμῶν ἐλών, κατέφθη τραπέζῃ
Κείμενον, ὥρ' ἐπεγενετο παροῦς πόδας εἰλαπινάζων.

Οἱ δ' ἄλλοι πάντες διδουσι, πλῆσσαν δ' ἄρα πύρρῳ

Σίτῃ καὶ κραιῶν, τάχα δὴ καὶ ἐμὴν ἐν ὀδυσαίῃ

Αὐπὶς ἐπ' ἔδον ἰῶν παροικός γούσασθ' ἀχαιῶν.

Στῆθ' παρ' ἀντίνοον, καὶ μιν παρὲς μῦθον ἔειπεν,

Δὸς οἴλοθ' ἔμ' ἔμην μοι δοκίεις ὁ χάκιστος ἀχαιῶν.

Ἐμμεγα, ἀλλ' ὤειςτος, ἐπεὶ βασιλῆϊ εἴοικας.

Τῷ σε γὰρ δομεναὶ καὶ λαῖον ἢ ἔσθ' ἄλλοι

Σίτῃ ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω κατ' ἀπίρονα γαῖαν.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον

Ὀλβιθ' ἀφνειὸν, καὶ πολλὰ μὲν δόσκον ἀλήτη

Τοίῳ ὅποισ' εἴοι, καὶ ὅτευ κεχημένθ' ἔλτοισ'

Ἦσαν ἔδμῶες μάλα μωεῖοι, ἀλλὰ τε πολλὰ

Οἴσιν τ' εἰδ' ἕωοισι καὶ ἀφνειοὶ χαλῆροντι.

Ἀλλὰ ζῶεις ἀλάπαξε κρονίων, (ἦ θελε γὰρ που)

Ὅς μ' ἄμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκαν

Αἴγυπτόν δ' ἔπεια δουλιχίῳ ὀδόν, ὅθρ' ἔστολοι μῆνυ

Στῆσα δ' ἐν αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιχίμας.

Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ καλὸ μῆνυ εἰλήσας ἐπαύροισ

Αὐτῆ παρ' νῆεσσι μένειν, καὶ νῆας ἐρυάσθ'.

Ὀπίηρας ἔχ' σκοπῆας ὄτρυνα νέεσθ'.

ε. Μητέ π
μητ.

ε. εἰπέεις

ε. μέν π

Antinous autem consuevit male contendere semper
 Verbis prauis, quia turbat autem & alios.

Dixit, & Antinoum Verba Velocia alloquutus est:
 Antinoe tu quidem praeclare me curas, Et pater filium,
 Qui hospitem iussisti a domo exire
 Verbo necessarius non hoc Deus perficiat.

Da ei aliquid captum, non equidem inuideo, iubeo. u. ego,
 Neq; quid matrem meam Verere hac in re, neq; aliquem
 Seruorum, qui in adibus sunt Pylis diuini.

Sed non tibi talis in pectribus cogitatio.
 Ipse enim comedere multo Vis, quam dare alij.

Huic autem rursus Antinouis respondens loquutus est:
 Telemache alitroque, robur indomire, quale dixisti?
 Si eorum tantum omnes dedissent proci,
 Et ipsum tres menses longe a domo detinerent.

Sic dixit, & scabellum captens ostendit mensæ
 Iacens, quo tenebat magnos pedes conuulsans,
 Ei autem alij omnes dederunt, impleuerunt autem peram
 Pane & carnibus, citotiam & fisturum erat Ulysses.

Rursus in viam iens mendicis gustare Achiuos,
 Stetit a. apud Antinoum, & ipsum Verbum alloquutus est:

Da atrox, non mihi videtur pessimus Achiuorum
 Esse, sed optimus, quoniam regi similis es.

Ideo oportet dare, & melius quam alij
 Panis, ego autem te laudabo in magna terra.
 Et enim, ego aliquando domum in hominibus habitauim
 Et atus diuitum, & saepe dedi errantem
 Tali qualis esses, & cuius tandem rei indigne Geniret.

Erant autem serui Valde multi, aliq; multa
 Quibusq; bene viuunt, & diuites vocantur.

Sed Iupiter destruxit Saturnus, (Voluit enim sic.)
 Qui me cum latronibus multum errantibus misit.

Aegyptum autem tre longam viam, Et perirem,
 Status autem in Aegypto siuis nauis, string; agitata.

Tunc quidem ego iussisti amabiles socios
 Illic apud nauis manere, & nauis trahere.

& speculatores autem ad speculas iussisti ire.

Ulysses mi-
 cus Anti-
 alloquitur

Οἱ δ' ὕβρει ἐξάντες, ὅπως μένοι μὲν ἴσθω,
 Λίφα μάλ' αἰγυπίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
 Πόρθειον ἐκ τ' ἰουαῖχας ἄρον καὶ γήπια τέσσα,
 Αὐτοὺς τ' ἐκτεινον. τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκατ' αὐτή.
 Οἱ δ' ἔβουθεῖσ' αἰόντες, ἀμ' ἠοῖ φαινομένησι
 Ἠλθον. πῆλτο δ' παῦ πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵσπων,
 Χαλκοῦ τε σερποτῆς ἐν δ' ἔδωκε τερπικέραυνθ'
 Φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι χακίω βάλεν· ἠδ' ἐπέετλη
 Στήθεα ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντα θεὸν ἔση.
 Ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκταμον ὄξεί χαλκῶ,
 Τοὺς δ' ἀναζον ζωῆς σφίσι ἐργάζεσθ' ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἐμ' ἐς κύπερον ξείνῳ δόσαν ἀνπάσαντι
 Διήτοει ἰασίδη, ὅς κύπερον ἴφι ἀνασεν.
 Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκω πῆματα πάρον.

Τὸν δ' αὐτ' ἀντίνοθ' ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
 Τίς δαίμων τόδε πῆμα περὶ στήθεα, δαιτὸς ἀνίλω;
 Στήθε' ἔπος ἐς μέσον, ἐμῆς ἀπαμείβετο τραπέζης,
 Μὴ τάχα πικρῶ αἰγυπίων καὶ κύπερον ἴδῃαι.
 Ως περ δαρσαλέθ' καὶ ἀνασίδης ἔστι περὶ ἴκῃς.
 Ἐξείης πάντεσσι παρίστανται· οἱ δ' ἴδουσι
 Μαριδίως· ἐπεὶ ἔπος ὀπίσθις ἐδ' ἐλεητὺς
 Ἀλλοτρίων χερσίν· ἐπεὶ κάρη πολλὰ ἐκάστω.

Τὸν δ' ἀναχωρήσας φροσέθη πολύμητις ὀδυσσεύς,
 Ω πόποι· κἄ μοι ἄρα σὸν ἔπι εἶδει καὶ φρένες ἦσαν·
 Οὐ σὺ γ' ἀνέξ' οἴκου σῶ ὅτι σάτη ἐδ' ἀλα δόιης,
 Ος νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενθ', ἔπι μοι ἔτλης
 Σίτῃσ' ἀπεσφραγὸν δόμεναι τὰ δ' ἴδουσι παρῆσαν.

Ὡς ἔφατ' ἀντίνοθ' δ' ἐχολώσατο κερδῆτι μάλλον,
 Καί μιν ἰσόδρα ἰδῶν ἔπειτα πῆροντα περὶ σπύδα,
 Νῦν δὴ σ' ἐκ ἐπιχαλάδι ἐκ μεγάροισι γ' οἶα
 Ἀψ' ἀναχωρήσῃ, ὅτε δὴ καὶ ὀνειδέα βάλλεις.

Ὡς ἔρ' ἔφη καὶ θρηῶν ἔλὼν βάλε δεξιῶν ὄμον.
 Πρυμνότατον κ' ἠνῶτον· ὁ δ' ἐσάθῃ ἠὔτε πύρην
 Ἐμπέδον· ἠδ' ἄρα μιν σφῆλαν βέλθ' ἀντινόοιο,
 Ἀλλ' ἀκίων κίνησε κάρη, κακὰ βυσοδομεύων.
 Ἀψ' δ' ἔρ' ἐπ' ἐδὼν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ δ' ἄρα πύρην
 Θῆκεν ἐπὶ κλίω· μὲν δ' ἠμνησῆσιν ἔσπευε,

Hi autem intemperantia victi & obsecuti animo suo,
 Statim valde AEgyptiorum virorum perpulchros agros
 Populati sunt: mulieres vero eduxerunt & infantes filios,
 Ipsosq; interfecerunt, cito autem in civitatem inuit clamor,
 Hi autem clamore audito simul Aurora apparente
 Venerunt, impletus est, a. omnis campus pedestrium & equorum,
 AExuq; splendore, in autem Iupiter gaudens fulmine
 Fugam meis socijs malum iecit, neq; aliquis toleravit
 Stare contra, circum mala vendiq; stabant,
 Tunc nostrum multos quidem interfecerunt acuto are.
 Hos, a. abduxerunt viuos & ipsis operarentur necessitate.
 At me Cyprum hospiti dederunt qui occurrerat,
 Diectori lasida, qui Cipro robore imperabat.
 Hinc iam nunc huc venio hoc nocumentam patient.

Huic autem rursus Antinous respondit & compellavit:
 Ecquis Deus hanc cladem adduxit, conuiuij tristitiam?
 Sta autem sic in medio mea procul a mensa,
 Nec cito amaram AEgyptum, & Cyprum videas,
 Quod quidam audens & impudens es mendicis.
 Deinceps omnibus astas, hi autem dant

Antinous
 mendico
 spondet.

Inutiliter, quoniam nulla prohibitio, neq; misericordia
 Ex alienis donare, quoniam adsunt multa singula,

Hunc autem alloquutus est prudens Vlysses:
 O amice non tibi ne tu sperem quidem mentes sunt.
 Non tu, n. ex domo t. qui tibi astiterit neq; salem daret,
 Qui nunc alienis asidens, non aliquid mihi toleras
 Panis preceptum dare: hac autem multa adsunt.

Sic dixit. Antinous autem iratus est animo magis,
 Et ipsum torue videns verba velocia alloquutus est:
 Nunc iam te non amplius bene ex domo puto
 Retrcessurum, quando iam & opprobria dicis.

Sic dixit, & scabellum captu percussit dextru humerum
 Vltimum in dorsum, hic autem stetit tanquam petra
 Firmiter, neq; ipsum commouit velum Antinor.
 Sed tacite mouit caput mala profunde-cogitant,
 Rursus autem in viam iens defecit, peram autem
 Deposuit bene-plenam, post autem proci dixit:

Audite

Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 Οφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλῶει.
 Οὐ μὰν κ' εἰ ἀχος ἐστὶ μὲν φρεσίν, ἐδέ π' πένθος,
 Ὡπότ' ἀνὴρ φεῖ οἷσι μαγεύομεν ἄ κτεάτεσσιν
 Βλήετα μὴ πῶτε βουαῖν, ἢ ἀργηῖν ἄσ' οἴεσιν.
 Αὐτὰρ ἐμ' ἀντίνοσ' βάλε χαιεῖρσ' εἶνεκα λυγρῆς,
 Οὐλομένης, ἢ πολλὰ κακ' ἀνδρῶποισι δίδωσιν
 Ἀλλ' εἴπω πῶχων γε θεοὶ καὶ εἰενύες εἰσίν,
 Ἀντίνοον φεῖ γὰ μοιο τέλσ' θανάτιο κηχεῖν.

Τὸν δ' οὐτ' ἀντίνοσ' φερόσση δ' πείθεος ἦδος,
 Ἐδὶ ἔκκλσ' ξεῖνε καθήμενος, ἢ ἄπ' ἄλλῃ.
 Μῆ σε νέοι διὰ δόματ' ἐρύασισ' (οἷ' ἀγορῶεις)
 Ἡ πόδες ἢ καὶ χεῖρὸς, ἴσοδρῦψαισ' ἢ παντα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἰσφραδῶς νεμέσισαυ,
 Ὡδε δέ τις εἶπεσκε νέον ἰσφρωρεόντων,
 Ἀντίνο', εἰ μὲν καλ' ἔβαλες δὺς λυον ἀλήτιω.
 Οὐλόμεν', εἰ δὴ που πῆς ἐπουρανίσ' θεὸς ὄης,
 Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἄλλοδαποῖσι,
 Παντοῖοι τελέζοντες, ὄσι φρωφῶσι πόληας,
 Ἀνδρῶπων ὕβειν τε καὶ δινομήνιν ἐφορῶντες.

Ὡς ἄρ' ἔφασ μνηστῆρες, ὁ δ' ἔκ ἐμπάζετο μῦθων.
 Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίη μέγα πένθος ὄεξε
 Βλημένῃ, ἐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλλεν ἐκ βλεφάρωισιν
 Ἀλλ' ἀκίων κίησε κέρη, κακὰ βυσοδομεύων. |
 Τοῦ δ' ὡς ὄδ' ἠκούσε φείφρων πινελόπεια
 Βλημένης ἐκ μαγάρω, μετ' ἄρα δ' μωῆσιν εἶπεν,

Αἰδ' ἔπας αὐτὸν σὲ βάλοι κλυτότοξσ' ἀπόλων,
 Τῆν δ' αὐτ' ἀρυνόμη τιμῆ φεῖ μῦθον εἶπεν,
 Εἰ γ' ἐπ' ἀρῆσιν * τέλσ' ἡμετέρησ' ἡμίτοιο,
 Οὐκ ἂν πῆς τούτων γέ ἔθρονον ἠσῖκοιτο.

Τῶν δ' αὐτ' ἐφροσένπε φείφρων πινελόπειας,
 Μετ' ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανῶνται.
 Ἀντίνοσ' ἢ μάλιστα μελαίνη κηεῖ εοικεν.
 Ξεῖνός πῆς δὺς λυος ἀλητεύει κτ' ἴθωμα,
 Ἀνέσας αἰτίζων (ἀζηημοσιμή γ' ἀνάγει)
 Ἐρδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπέπλησά τ' ἔδουσά τε
 Οὔπῆς ἢ ἔρλιώνι φρυμῶν βάλῃ δεξιὸν ὄμων.

Audite me proci perinclita regina,
 Et dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Non quidem, neq; dolor est in mentibus, neq; luctus,
 Quando vir profusus pugnantis possessionibus,
 Percutitur, vel de bobus, vel bene nutritis ouibus,
 At me Antinous percussit ventris gratia mali,
 Perniciosi, qui multa mala hominibus dat.
 Sed sicubi pauperum Dii & vindicta sunt,
 Antinoum ante nuptias finis mortis inueniat.

Hunc autem Antinous alloquutus est Eupitheii filius:
 Comede tacitus hospes sedens, vel abi alio.
 Ne te iuuenes per domos trahant (sicut dicis,)
 Vel pede, vel & manu: lacrent autem omnia.

Sic dixit, hi autem omnes impotenter succensuerunt,
 Sic autem aliquis dixit iuuenum superbiorum:
 Antinoë non quidem bene percussisti infelicem erronem
 Perniciose, si iam alicubi aliquis in caelestibus Deus est,
 Et Dii hospitibus similes peregrinis,
 Ut qui omnisarii existant, versantur per ciuitates,
 Hominum sasq; nefasq; insufficientes.

Sic dixerunt proci, hic autem non curauit verba.
 Telem autem in corde quidem magnum luctum augebat
 Illius percussis gratia, neq; lachrymā humū iecit ex palpebris,
 Sed tacitus mouit caput mala profunde cogitans.
 Hunc postquam igitur audiuit prudens Penelope
 Percussam in domo postea quidem ancillis dixit.

Vtinam sic ipsūmq; percutiat inclytus arcu Apollo.
 Hanc autem rursus Euryuonice proma-conda alloquuta est:
 Sic enim in votis filia nostris res fieret,
 Haud quis horū bona sedis Auroram iret, i. cras superesset.

Hanc a rursus alloquuta est prudens Penelope:
 Nutrix inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant,
 Antinoum autem maxime nigra morti similis est,
 Hospes quidem infelix mendicat in domo
 Viri perens (egestus enim cogit.)
 Tunc aliq; quidem omnes impleueruntq; dederuntq;
 Hic autem scabello & sinum percussis dextrum latus,

Hæc

Η μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευε μετ' ἄλλοισι γυναιξίν,
 Ημένη ἐν θαλάμῳ. ὃ δ' ἔδειπνεε δίος ὀδυσσεύς,
 Ἡ δ' ὄπι' οἱ χαλέεσσα προσήυδα δίον ὑφορβόν,
 Ἐρχο δὴ' εὐμαεκιῶν τὸν ξείνον ἀνοχθί
 Ἐλθέμεν, ὄφρα π μιν προσπύξωμαι, ἠδ' ἔξωμαι,
 Εἴπου ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσαι,
 Ἡ ἴδεν ὄφθαλμοῖσι πολυπλάγκτω γδ' ἔοικεν.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμεν' ὄφρα σέφης εὐμαε συβῶτι.
 Εἴ γάρ τοι βασιλεία σιωπήσειαν ἀχαιοὶ
 Οἱ ὄγε μωθεῖται, θέλγοιτο κέ τοι φίλον ἦτορ.
 Τρεῖς γδ' δὴ μιν νύκτας ἔχον, σφία δ' ἤματ' ἔρυξα.
 Ἐρχκισή, (παῖτον γδ' ἔμ' ἴκετο νηὸς ὑποδράς)
 Ἀλλ' ἤπω χακότητα διλύουσεν κῶ ἀγορεύων.
 Ὡς δ' ὄτ' αἰοῖδ' ἄνῆρ ποπιδέρεκεται ὅς τε θεῶν ἐξ
 Αἰείδει δεδαῶς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
 Τοῦ δ' ἄμοτον μεμαάσιν ἀκουέμεν ὀσπότη' αἰείδῃ.
 Ὡς ἔμὲ κείν' ὄφρα σέφης παρήμην' ἐν μεγάροισι.
 Φησὶ δ' ὀδυσῆος ξείνος παρρώϊος ἔϊ),
 Κρήτη ναετῶν, ἔστι μίνω' ἠγῆος ἐστίν.
 Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τὸ δ' ἴκετο πῆματα πάχων,
 Προπροσκυλινδόμεν' ὄφρα σέφης δ' ὀδυσῆ' ἀκουῖται
 Ἀγχιόφρασσαντ' ἄνδρῶν ἐν πῖονι δήμῳ
 Ζωοῦσ' πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὄνδε δόμονδε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε παίφρων Πηνελόπεια,
 Ἐρχο, δεῦρο κάλεωσιν, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπη.
 Οὐ τοι ἔσθ' ἠὲ θυρήσει χαρτήμενοι ἐξασάδων,
 Ἡ κῶ κ' ἐδάματ' ἐπίσφισι θυμὸς εὐφρων.
 Αὐτῶν μὲν γδ' κτήματ' ἀκίερα τα κείτ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Σίτος καὶ μέθυ ἠδὲ τὰ μὲν οἰκῆτες ἔδουσαν.
 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλούμενοι, ἤματα πάντα
 Βοῦς ἱεράοντες καὶ οἷς καὶ πίνοντας ἀγῆας,
 Εἴλαπινάροισιν, πῖνοισί τε αἴθο πα οἶνον
 Μαμίδως τὰ ἧ πολλὰ χαταίναται. ὄφρα σέφ' ἀνῆρ
 Οἷος ὀδυσσεύς ἔσκεν ἀρῶν ἀπὸ οἴκου ἀμύσια.
 Εἴ δ' ὀδυσσεύς ἐλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γῆαν,
 Λιψάει καὶ σὺ ὄφρα παιδί βίας ἀποπίσσει ἀνδρῶν.

Ὡς φάτο, τηλέμαχος ἧ μέγ' ἔπλησεν ἀμφὶ ἧ δῶμα
 Σμερδαλίῃ

γρ. ἰδείσκει

γρ. δὲ εἶ

γρ. ἀκόπρον
 καὶ πολυόμοι,

Hæc quidem sic dixit inter famulas mulieres,
 Sedens in thalamo, hic autem cœnavit diuinus Ulysses.
 Hæc ad se vocatum alloquuta est diuinum subulcum:
 Valde diuine Eumæi profectus hospitem iube
 Venire, ut ipsum salutem & interrogem,
 Sicuti Ulysses miserum vel audiuit,
 Vel vidit oculis: errabundo enim similis est.

Penelope mē-
 dicum accer-
 si iubet.

Hanc, a. respondens allocutus est Eumæus subulcus:
 Vinam enim tibi regina tacerent Achivi
 Qualia hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor.
 Tres enim iam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
 In stabulo, (primum, n. ad me venit tibi nauē aufugisset.)
 Sed nondum calamitatem suam perfecit recitare dicendo.
 Sicut autem quando cantorem quis aspicit, qui a Dijs
 Canit doctus verba sua iusta hominibus,
 Hunc indesinenter prompti sunt audire quando canit:
 Sic me ille mulsit aspidens in domibus.
 Dicit autem Ulysses amicus paternus esse
 In Creta habitans, tibi Minos genus est.
 Hinc iam nunc huc venit clades patendo.
 Hinc & hinc versatus, prædicat autem de Ulyssæ audiuisse
 Prope Thestororum virorum in pingui populo
 Viuo: multos autem ducit thesauros suam domum.
 Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope:
 Vade huc voca, ut coram ipse dicat.
 Hi autem vel in ianuâ sedentes delectentur,
 Vel illic in domibus quando ipsi animus lætus est.
 Ipsorum quidem n. possessiones in corrupta sacent in domo,
 Panis & vinum dulcis hæc quidem domestici comedunt.
 Hi autem in nostrum versantes dies omnes
 Boves mactando, & oves, & pingues capras
 Consumantur, bibuntque nigrum vinum
 In cassum hæc a multa absumuntur, non enim est vir
 Qualis Ulysses fuit qui cladem domo expellat.
 Si autem Ulysses uenerit & accesserit in patriam terram,
 Statim cum suo filio iniurias rependet istorum virorum.
 Sic dixit: Telem. aut valde sternutauit, circū aut domo

κ. κρονόχρηστ.

Σμερδαλέον * κρονόχρηστ. γέλασε δὲ πινυλόπεια
 Λίψα δ' ἄρ' εὐμαιὸν ἔπεα πρῶθεντα πρῶσθ' ἴδου,

Ἐρχέ μοι, τὸν ξείνον ἐναντίον ὧδε γέλασον.
 Οὐχ ὄραάς ὁ μοι ἕδος ἐπέπλερε πᾶσιν ἔπεισιν;
 Τῶ καὶ καὶ ἐκ ἀτελής θάνατος μνηστῆρσι χροίτο
 Πᾶσι μάλ' ἐδέχεται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρξω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλαο σῆσιν,
 Αἰεὶ ἄντ' ὄντων γινώωνημερτέα παῖτ' ἐπέποντας,
 Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά.

Ὡς φάτο. βῆ δὲ συφορβὸς ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν
 Ἀγχού δ' ἰσάμενος ἔπεα πρῶθεντα πρῶσθ' ἴδου,

Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε πείφρων πινυλόπεια
 Μήτηρ πηλεμάχοιο μεταλλῆσαι τί ἐδύμος
 Ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά σφ' ἴσπε παύθη.
 Εἰ δέ κέ σε γνοίην νημερτέα παῖτ' ἐπέποντας,
 Ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῆν' οὐ μάλιστα
 Χρηΐσεις. σίτον ὃ καὶ αἰτίζων χεῖρ' ἴδμενος,
 Γαστέρα βοσκήσεις, δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐδέλγησιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 Εὐμαι', αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα παῖτ' ἐπέποιμι
 Κέρη ἰκαίριον πείφρωνι πινυλοπέην.

Οἶδα γὰρ ἔσ' ὡς κείνη, ὁμιλῶ δ' ἀνεδέγμεθ' οἴζω.
 Ἄλλα μνηστῆρων χαλεπῶν ἰσπεδέιδ' ὁμιλον,
 Τῶν ὄβρις τε βίη τε σιδήρεον ἔσανδον ἴκει.

Καὶ γὰρ νῦν ὅτε μ' ἔσ' ἀνὴρ χεῖρ' ἴδμενος κίοντα
 Οὐπ' ἡχρόν ῥέξαντα βαλῶν ὀδυμήσιν ἔδωκεν,
 Οὐτέ τι πηλέμαχος τόγ' ἐπὶ ἔρχεσεν, ἔτε τις ἄλλος.
 Τῶ νῦν πινυλόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνωχθεὶ
 Μείψαι, ἐπειρομένω σφ', ἐς ἡέλιον καταδύωτα
 Καὶ τότε μ' εἰρέωδω πόσει πείει νόστιμον ἦμαρ,
 Ἀσπότερω καδίσοσα παρὰ πύει εἴματα γὰρ τοι
 Ἀύχ' ἐχοι. οἶδα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε σφ' ὧδ' ἰκέλευσαι.

Ὡς φάτο. βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν
 Τὸν δ' ἰσάμενος ἔπεα πρῶθεντα πρῶσθ' ἴδου
 Οὐ σὺ γ' ἄγε εὐμαιε; τί τὸτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 Ἡ πινυλόπεια δὲ δέσας ὄξ' ἀλίστον; ἢ καὶ ἄλλος
 Ἀδύεται χεῖρ' ἴδμενος; κακὸς δ' αἰδοῖ ἄλυστον.

Horrendum resonuit, visit autem Penelope.

Statim autem Eumæam Verba Velocia alloquuta est:

Vade, mihi hospitē coram huc voca.

Non vides quod mihi silens sternit aures omnibus verbis?

Ideo & non imperfecta mors proci fiet

Omnibus dabit, neq; quisquam mortem & fatum vitabit.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.

Si ipsum cognoscam, vera omnia dicentem,

Induam ipsum ehlenamq; interulamq; Vestimētā pulchra.

Sic dixit, iussu a. subulcus postquam verbum audiuit.

Propē autem stans Verba Velocia alloquutus est.

Hospes pater vocat te prudens Penelope

Mater Telemachi, inquirere aliquid ipsam animus

Circa maritum tubet, quamuis dolores passa sit.

Si autem te cognoscet vera omnia dicentem,

Induet te ehlenamq; interulamq; quorum tu maxime

Indiges, panem autem & petens in populo

Ventrem pasces dabit autem tibi quicunq; voluerit.

Hunc a. rursus alloquutus est multa passus diuinus V-

Eumææ, statim ego vera omnia dicam

(lyffer

Filia Icarū per prudenti Penelope.

Scio enim bene de illo parem autem suscepimus arumnam

Sed procorum difficultum timco multitudinem.

Quorum superbiāq; & uq; ferreum calum iuit.

Etenim nunc quando me hic vir in domum euntem

Nihil mali patrato percussum doloribus dedit.

Neq; aliquid Telemachus hac in te audiuit, neq; aliquis a-

lideo nunc Penelopem in domibus iube

(leus.

Manere festinantem licet, in Solem occidentem.

Et tunc me interrogēs mariti de reditu die,

Propius asidens apud ignem, Vestimenta a enim

Mala habeo, scis & ipse, quoniam te prius oravi.

Sic dixit, iussu a. subulcus postquam verbum audiuit.

Hunc a. super pauimento euntem allocuta est Penelope.

Non tu ducis Eumææ? quid hoc intellexit ille erro?

An aliquid reueritus inquit, an & aliter (regrinus.

Verecundatur in domo? male, & tibi consulit Verecundus pa

γ. αλυσκάζον

Τὸν δ' ἀπιμψόμομος προσέφησ' ἔυμμε συβῶτα,
 Μυθεῖται καὶ μοῖραν, ἀπὲρ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλ'.
 Τβειν* ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερλωρεόντων.
 Ἀλλά σε μῆναι ἀνοίγῃ ἐς ἥλιον καταδύωτα.
 Καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῆ πολὺ χάλκιον, ὃ βασιλεία,
 Οἴλω πρὸς ξείνον φάσμα ἔπος, ἠδ' ἐπακούσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πειφρων Πηνελόπεια,
 Οὐκ ἄφρων ὁ ξείν' ὄϊετις, ὅς περ ἂν εἴη.

Οὐ γάρ* που πνέσ' ὦδε καταθνητῶν ἀνδρῶπων
 Ἀνέρες ὑβρίζοντες εἰτάδαλα μηχανοῦνται.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευεν, ὁ δ' ὤχετο δὶ ὕφορβος
 Μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντι.

Αἶψα δ' ἠλέμαχον ἔπεα πρῶοντα προσηύδα,
 Ἀγχι γὰρ κίφαλιώ, ἵνα μὴ πυνθίσαισ' οἱ ἄλλοι

Ἦ οἴλ', ἐγὼ μὲν ἀπειμίστας καὶ κείνα φυλάξωσι.
 Σὸν καὶ ἐμὸν βίσιτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόνται.

Αὐτὴν μὲν σε πρῶτα σέω, καὶ φράζω θυμῷ
 Μὴ τι πάθῃς, πολλοὶ δ' κακὰ φρονέουσιν ἀγχιῶν

Τῆς ζῶς ἔξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα φθίεσθαι.
 Τὸν δ' αὖ ἠλέμαχος πεπνυμέν' ἀντίον ἠΐδα

Ἔσεται ἔπως ἄτ' αὖ σὺ δ' ἔρχοο δειληήσους.
 Ἡῶδε δ' ἵεναι καὶ ἄγειν ἱερῆια καλά.

Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀδανάτοισι μελήσει.
 Ὡς φάσ' ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' ἐυξέσουσ' ὅπ' ἴσθ' ἄρα

Πλησάμεν' ἄρα θυμὸν ἔδνητός ἠδὲ ποτῆτις,
 Βῆρ' ἴμεναι μὴ ὕας λίπε δ' ἔρχεά τε μέγαρόν τε

Πλέοντα θυμῶνων· τοὶ δ' ὄργησ' ἠδὲ αἰοῖδ' ἠδὲ
 Τέρποντ' ἠδὲ γὰρ καὶ ἐπῆλυθε δειλον ἡμῶν.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΕΩΣ ας τῆς ὀμήρου ὀδυσσεΐας.

Ο ΔΥΣΣΕΩΣ καὶ ἴσθ' πυγμὴ γίνεται. φαίνεται δὲ
 καὶ πηλοση τοῖς μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει.
 γίνεται δὲ καὶ περὶ κριολογία ὅτι τοῖς ἴσθ' ὀδυσσεὺς
 πρὸς ἱερύμαχον.

Hanc a. respondens alloquutus es Eumæe subulce,
 Loquitur & par est qua putaret alius.
 Superbiam fugere virorum superborum:
 Sed te manere iussit in Solem occidentem.
 Tibi vero sic ipsi multo melius o regina,
 Solam ad hospitem loqui verbum & audire.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope.
 Non insipiens hospes putat sicut est.
 Non enim aliqui sic mortalium hominum
 Viri contumelijs agentes iniusta cogitant.

Hæc quidem sic dixit. hic autem iussit diuinus subulce
 Procorum in cœtum postquam dixit omnia:
 Stasim autem Telemachum verba veloci allocutus est,
 Collato capite, & non audirent alij:

O dilecte, ego quidem ibo ad suos, & illa custodiam
 Tuas nimirum et meas facultates tibi a. hic omnia cura sint.
 Ipsum quidem te primum serua, & considera animo
 Ne quid putari: multi a. mala sentiunt Achiuorum,
 Quos Iupiter perdat ante nobis nocumentum fieri.

Hunc a. rursus Telemachus prudens contra alloquutus
 Erit sic Euge. tu autem vade merenda sumpta, (cibi
 Mane autem vens, & due sacrificia pulchra.
 At mihi hæc omnia & immortalibus cura sunt.

Sic dixit. hic a. rursus sedit bene-polita in sede.
 Impletus autem animum cibi & potus,
 Perrexit ire ad suos, liquit autem claustraq; domumq;
 Plenam conuiuarum, hi autem saltem & cantu
 Delectabantur. iam n. & egressus erat meridianus dies.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XVIII compositionis argumentum.

VLYSSIS & Iri pugna fit. Ostenditur autem & Pene-
 lope Prociis, & ab ipsis dona accipit. Fit autem &
 quxdam colloquutio deinceps Vlyssis ad Euryma-
 chum.

Σίγμα δ' ἴεν ἴεκ, εὐχῶ ἰδυοσῆος, δῶρ' ἔκ' ἀνάκτι.

ΠΛΘΕ δ' ὅπ' ἠωχὸς παιδῆμιθ', οἷον
 ἄστυ
 Πτωχύνκοι' Ἰθάκης, μὲν δ' ἔσπετο γὰρ
 εἰ μάρτυρ,

Ἀζηγὸς φαζόμεν καὶ πύμεν· ἠδὲ οἱ ἴω ἴω
 Οὐδὲ βίη εἶδος ἢ μάλα μίγας ἴω ἄρα αἶψ.
 Ἀρναῖθ' δ' ὄνομ' ἔσκε τὸ γ' ἔτετο πύτνια μήτηρ
 Ἐκ φρετῆς Ἴρον δὲ νέσι κίκλησκον ἄπυττες,
 Οὐδέκ' ἀπεγγέλλεσκε κίων ὅτε * ποδ' ἴε ἀνάκτι
 Οὐδ' ἔλδων ἰδυοσῆα διώκετο οἶο δόμοιο,
 Καί μιν νεκείων ἔπεα πρῶτοντα σπασσύνει.

Ἔπε γέρον προσέειπε, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλαρ
 Οὐκ αἶεις ὅπ' δὴ μοι ὀπιλλίζοισιν ἄπαιτες,
 Ἐλκόμεναι ἢ χέλονται; ἐγὼ δ' αἰχμῶομαι ἔμπη.
 Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα γοῖν εἰς καὶ χερσὶ γήνηται.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ βραχίων προσέειπε πολύμητις Ὀδυσσεύς
 Δαιμόνι' ἢ τέ π' σε ρέζω κακῶν, ἢ τ' ἀγορῆων,
 Οὐτέ πνα φρονέω δέμεναι καὶ πῆλλ' ἀνγόντα.
 Οὐδὸς δ' ἀμφοτέροις ὁδε χεῖσινται· ἔδέ τι σε χεῖ
 Ἀλλοτριῶν φρονέειν. δεχέεις δέ μοι αἰ' ἀλήτης,
 Πιπέε ἐγὼν, ὄλβον ἢ θεοὶ μέλλοισιν ὀπίξειν.
 Χρῆσθ' ἢ μή τι λίω προσκαλίξαι, μή με χολώσης,
 Μή σε, γέρον σφ' ἐών, σῆσος καὶ χεῖλα σφ' ἔσω
 Αἵματος, ἢ συχίη δ' ἀνέμοι καὶ μάλλον ἔτ' εἴη
 Ἀφροῖον· ὁ μὲν γὰρ π' σ' ἴσσοσ' ἔψαθαι * οἶον
 Δαίτερον ἐς μέγαρον λατ' ἰπάειε Ὀδυσσῆθ'.

Τὸν ἢ χολώσμενθ' προσεφώνεον Ἴρος ἀλήτης
 Ω πόποι, ὡς ὁ μολαβρῆς ὀπιπτο γάδλυ ἀγορῆων
 Ἴροι χαμυνοὶ ἴσσοσ' ὄν ἄν κακα μπιπταί μιν,
 Κόπιον ἀμφοτέρησι, γαμῶ δ' ἐκ παύτας ὀδόντα
 Ἰναθμῶν ἔελάσσομι, πύδος ὡς ληῖβοστέρης.
 Ζῶσαι νῦν, ἴνα πύτας ὀπιπνώσοι καὶ οὐδε

24. καὶ πῆ

24. Ἀλλοτριῶν
 φρονέειν

24. οἶον Ἀφροῖον
 ἔψαθαι

ODYSSÆAE HOMERI XVIII. COM-
positio.

Σ. autem contentionem Iri, gloriam Vlyffis, dona regū,

VENIT autem pauper popularis qui in ciuita-
te

Mendicabat Ithace, excellebat autem Ven-
tre edact

(vis,

Incessanter comedere & bibere, neq; ei erat
Neq; violentia, forma. a. Valde magnus erat conspectu.

Armas. a. nomine erat hoc. n. imposuit Veneranda mater

Ex nativitate, Irum autem iuvenes vocabant omnes

Quoniam nuncia deserebat profectus, quando aliquis inbe-
Qui ubi venisset Vlyffem expellebat sua domo,

(bat

Et ipsum obiurgando Verba Velocia dixit:

Recede senex e vestibulo, ne iam cito & pede traharis.

Non audivi, quod iam mihi innuunt omnes?

Trabere autem iubent: ego autem Verecundor tamen.

Sed surge, ne cito nobis contentio & manibus fiat.

Huc. a. a. d. me consp. catus alloquutus est astutus Vlyffes:

Miser, neq; aliquid tibi facio malum, neq; dico,

Neq; aliquem invidet dare & multis acceptis.

Paupimentum. a. ambo; hoc capiet, neq; aliquid te oportet

Aliquis invidere Videtur autem mihi esse erro

Sicut ego, opulentiam autem Dei curant prabere.

Manibus autem ne valde provoca, ne me in iram conijcias

Ne te, licet sis senex peltus & labra permisceam

Sanguine quieti autem mihi & magis adhuc erit,

Cras non quidem enim te reuersti puto

Iterum intra diuina Laertiada Vlyffis.

Hunc autem iratus alloquutus est Irus mendicis:

O amici, valde gloriosas volubiliter dicit

Vetula fuliginosa similia, quem male mulctabo,

Percutiens ambabus manibus: in terram. a. omnes dentes

Maxillus expellam, porci sicut fetet. pascentis.

Congere nunc & omnes cognoscant & hi

Irus Vlyffe
iurgijs inci-
fit.

Vlyffes pec-
cat Iru in
tamen.

Μαρναμένοις. πῶς δ' ἂν σὲ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχῃσι

ὣς οἱ μὲν παρῆροιτε θυρέων ὑψηλάων

οὐδὲδ' ὅπῃ ξυστοὶ παιδυμάδων ὀκρῖοαντο.

Τοῖν δ' ἔξωθεν ἔειπὸν μὲν ἄντινόοιο,

Ἡ δὲ δ' ἄρ' ἐκγελάσας * μετεφώνεε μνηστῆραςιν·

ὦ φίλοι, ἢ μὲν πῶ τί παρ' ἄντινόου ἐτύχη.

οἴλω τερπωλῆν θεὸς ἠγαγῆν ἐς τόδε δῶμα·

Ὁ ξείνός τε καὶ ἴρ' ἄντινόου ἀλλήλοισιν

χρῆσι μαχέσασθαι. ἀλλὰ ξυνελεύσασθαι μὲν ὄχα.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνῆλθον γυλῶσσι,

ἀμφὶ δ' ἄρα πῶχρους χακοίμονας ἠγαρέτοιο.

Τοῖσιν δ' ἄντινόου μετέφη δ' ἰκέσθαι ἕως·

κῆκλυ τέ με μνηστῆρας ἀγχιόρας, ὄφρα τί εἴπω.

Γαστέρας αἰδ' αἰγῶν κῆατ' ἐν πυρί * τὰς δ' ὅπῃ δόρατα

κατ' ἐξέμβα κῆσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·

Ὁσπότερ' ἄντινόου δὲ καὶ νικήσῃ κρείσσων τε γῆται,

ἴδων λῶκ' ἐθέλησιν ἀνάσσειν αὐτὸς ἐλέδω·

ἀλλ' οἱ δ' αὖτ' ἡμῖν μεταδίδραται, ἔδ' ἐπὶ ἄλλον

πτοχρῶν ἐπὶ μίσγασθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.

ὣς ἔφατ' ἄντινόου· τοῖσιν δ' ὅπῃ λῶδανε μῦθος.

Τοῖς δ' ὀλοφρονέων μετέφη πολὺμητις ὀδυωεύς·

ὦ φίλοι, ὅπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχῃσι

ἀνδρα γέροντα δύη ἀρημένον ἀλλὰ με γαστήρ

ὀτρυνεὶ κακοῦρος, ἵνα πληγῆσι δομείω.

ἀλλ' ἔγωγε νῦν μοι πάντες ὀμῶσατε καρτερόν ὄρκον,

μὴ πρὶ ἐπ' ἴρῃ ἠρα φέρων ἐμὴ χεῖρὶ παρῆρη

πληγῆσι ἀτιμῶσθαι, τούτῳ δὲ με ἴσι δομείω.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες * ἀπόμνηνον ὡς ἐκέλευεν

τοῖς δ' αὖτε μετέφη ἱερῆς τηλεμάχοιο.

Ξῖν', οἱ σ' ὀτρυνεὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγχιόρας,

τῶτον ἀλέξασθαι τῆν δ' ἄλλον μὴ πῖν' ἀγχιόρας

Δείδωδ'· ἐπεὶ πλέονεσσι μο γῆσσι τι ὅς κ' ἐστὶν.

Ξενόδοχος μὲν ἔγων, ὅπῃ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες

Ἐυρύμαχος τε καὶ ἄντινόου, πεπνυμένοι ἄμφω.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον. αὐτὰρ ὀδυωεύς

ζώσατο * μὲν ῥά κεισιν πρὶ μῆδαι, πάντες δ' ἄμφω

καλοὺς τε μεγάλους τε φάνηεν δὲ οἱ ἄρ' ἔειπ' ὄμοιο.

οἴσιν
ἀντιφώνει

πέσει

ἐπαίμνηνον
ἰκέσθαι.
πρὶ ἐπέει
ἐμῶσιν π
ἀντιφώνει π
ῥον, τοῖσ
εὐπρὸς μῆτε
ἱερῆ
ε. ἀντιφώνει
εἰς ἱερῶσιν

καὶ καὶ

*Pugnantes, quomodo autem tu iuniori viro pugnabis.
Sic hi quidem ante ianuas altas
Pauimento in polito toto animo litigabant.
Hos autem intellexit sacrum robur Antinoi,
Suauius autem ridens allocutus est procos:*

*O amici, non quidem aliquid antea tale factum est,
Qualem delectationem Deus duxit in hanc domum.
Hospesq; & Irus contendunt mutuo
Manibus pugnare: sed committamur cito.*

*Sic dixit, hi autem omnes surrexerunt ridentes,
Circum autem pauperes pannoſos congregati sunt.
Huius autem Antinoi locutus est Eupithei filius:*

*Audite me proci strenui, si aliquid dicam,
Ventres hi caprarum iacent in igne, hos autem in cœca
Deponamus pinguedine & sanguine impletos.
Vter autem sincer potentiorq; erit,
Horum si voluerit surrectus ipse eligat.
Semper .a. rursus nobiscum conuiuabitur, neq; aliquem alium
Pauperem intus misceri sinemus petentem.*

*Sic dixit Antinoi, hi autem placuit sermo.
Hos autem astutus allocutus est prudens Ulyſſes:
O amici, non aliquo modo est iuniori viro pugnare
Virum senem dolore laſum, sed me veniet
Mouet male malus artifex, et plagis domer,
Sed etiam nunc mihi omnes iurate sorte iuramentum,
Ne quis in tro auxilium ferens, me manu forti
Percutiat preuaricans, hoc autem me forster domabit.*

*Sic dixit, hi autem omnes irauerunt sicut iuſſit.
Hos autem rursus allocuta est eius sacra Telemachi:
Hospes si te mouet cor & animus fortis
Hunc expellere, horum aliorum ne aliquem Achiuorum
Time, quoniam pluribus pugnabit qui te verberabit.
Hospitalis equidem sum, assentiantur vero reges
Eurymachusq; & Antinoi prudentes ambo.*

*Sic dixit, hi autem omnes assensu sunt, at Ulyſſes
Circumcinxit quidem pannu genitalia, ostendit .a. crura
Pulchraq; magnaq; apparuerunt autem ei lati humeri*

Victori certa
minis à ppi
præmii cō
stituitur.

Στήθεά τε, σιβαροί τε βραχίονας. αὐτὰρ αἰεὶ
 Λυγὴ παρισσμένη μέλει ἤλδανε ποιμάνι λαῶν.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἑσθ' ἰδέσθ' ἀλάστορα
 Ωδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλοῖον ἄλλον.

Ἡ τὰ γὰρ ἴρος αἶρος ἐπίσπασον χακὸν ἔξει.
 Οἴλω ἐν ρακέων ὁ γέρον ὅτι γευνίδα φαίνει.
 Ως ἄρ' ἔφαν. ἴρω ἢ κακῶς ὤεινε το θυμός.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς δρηστῆρες ἄζην ζώσαντες ἀνάγκη
 Δειδιότα, σάρκας ἢ πείστρομέοντο μέλεισιν.
 Ἀντίνοσ δ' ἐγένεπεν, ἔπος τ' ἔφατ, ἐκ τ' ὀνόμαζέτα

Νῦν μὲν μήτ' εἴης βουαίε, μήτε γήλοιο,
 Εἰ δὴ τῶπέν γε τρομέεις καὶ δεΐδίας αἰνῶς,
 Ἄνδρα γέροντα, δύν ἀρημένον ἢ μιν ἱκάνει.
 Ἀλλ' ἔκ ται ἐρίω τὸ ἦ καὶ τετελεσμένον ἐσσι,
 Αἰκέν σ' ἐστὶ νικήσῃ κρείσσων τε γήνηται,
 Πέμπω σ' ἤπειρόνδε βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Εἰς ἔχευεν βασιλῆα, βροτῆ δ' ἀλλήμονα πάντων,
 Ος κ' ἄπο ρίνα τέμησι καὶ ἔατα νηλεὶ χαλκῶν,
 Μήδεά τ' ἔξρύσας, δάη κυσὶν ὠμά δέυσσασαι.

Ως φάτο, τὰ δ' ἐπὶ μάλλον ἑσθ' ἰδέσθ' ἑλλαβί γῆρα
 Ἐς μέσσην δ' ἀναζον, τὼ δ' ἄμφοι χεῖρας ἀνέζον.
 Δὴ τότε μερμήειζο πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
 Ἡ ἐλάσει ὡς μιν ψυχὴ λίποι αἰεὶ πτόντα,
 Ἡέ μιν ἢ κ' ἐλάσειε, ταύσειέν τ' ὅπῃ γαίη.
 Ωδε δέ οἱ φρονέοντι δόασατο χεῖρδιον εἶδ',
 Ἡ κ' ἐλάσει, ἵνα μή μιν ὅπιθρασάτα ἀζαοί.
 Δὴ σὸτ' ἀναχόμενοι, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὤμον
 Ἴρσ, ὁ δ' αὐτὸν ἔλασεν ἑσθ' ἑατος, ὅσα δ' ἔσση
 Ἐθλασεν, αὐτῆα δ' ἤλθεν ἀνὰ σῶμα φόνον αἶμα,
 Καδ δ' ἔπιο ἐν κοίτησι μακρῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδυσσεύς,
 Λακπίζων ποσὶ γαίαν. ἀτὰρ μνηστῆρες ἀζανοὶ
 Χεῖρας ἀναχόμενοι * γέλωι ἐκδανον. αὐτὰρ ὀδυσσεύς
 Εἶλλα δὲ ἐκ περὶ θυροῖο, λαβὼν ποδός ὄσφ' ἱκὰτ' αὐτῶν
 Αἰδούσης τε θυροῖο καὶ μιν ποτὶ ἔρκιον αὐλῆς
 Εἶσαν ἀνακλίνας σπῆπρον δέ οἱ ἐμβαλε χεῖρσι
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπια πῆδόντα περὶ σκῦδα.
 Ἐπαινοῦντ' ἔνν ἦσο κόνας, σῦας τ' ἀσφύκων.

λυγῆ

μέλι

μέλι

*Pectoraq; fortiaq; brachia: at Minerva
Propè astant membra auxit pastori populorum.
Proci autem omnes vehementissime admirati sunt,
Sic a aliquis dixit conspicatus ad propinquum alium:*

*Certe cetero Irua egens contractum malum habebit.
Qualem ex Vestimentis senex coxam ostendit:
Sic dixerunt, Iro autem malus motus est animus,
Sed & sic famuli duxerunt percinctum necessitate.
Timentem, carnes autem circum tremebant membra.
Antonius autem Verbumq; loquutus est atq; nominavit.*

*Nunc quidem neq; esses iactator, neq; natus esses.
Si quidem hunc tremis & times grauter.
Virum senem, dolore captum qui ipsum cepit,
Sed tibi edico hoc & perfectum erit,
Sic te hic vincet potentiorq; erit.*

*Mittam te in terram coniectum in naui nigra,
In Echetum regem hominum nequissimum omnium.
Qui narem abscindet, & aures seuo are.*

*Genitaliaq; detrahens dabit canibus cruda discerpenda.
Sic dixit, huic a adhuc magis tremor subiuit membra,
In medium a, duxerunt, hi a ambas manus eleuauerunt.
Verò tunc cogit aut laboriosus diuinus Vlysses,
An percussiet, Et ipsum antea linguat illic cadentem.
An ipsum sensim percussit extendetq; in terram.*

*Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Quicquid percussit, ut non ipsum reprehenderent Achaus.
Iam tunc eleuati, hic quidem percussit dextrum humerum
Irua ille autem cetericem percussit sub aure, ossa a. intus
Fregit statim autem cecit in ea ruber sanguis.
Decidit autem in pulueribus clamans, simul eiecit dentes,
Calcitrans pedibus terram, at proci superbi,
Manibus cleuatis risu emorticabantur, at Vlysses
Pertraxit per Vestibulum capto pede quousq; iuit ad aula,
Porticuq; ianuas & ipsum ad septum aula
Statim reclinatum sceptrum autem imposuit in manu
Et ipsum compellatum Verba Velocia alloquutus est:
Ite nunc sula canesq; succiq; expellente,*

Vlysses Iruam
vincit.

Echetus rex.

Ne autem

Μηδὲ σὺ γὰρ ξείνων καὶ πτωχῶν καιράνος εἶ,

Λυγρὸς ἐὼν· μή που πικρὸν καὶ μείζον * ἐπαύρη.

Ἡρὰ, καὶ ἀμφ' ὁμοιοσιν ἀεικέα βάλλετο πύρην,

Πυκνὰ ραγαλέλιω· ἐν ᾧ σφόφος ἦεν ἀορτῆς.

ΑΨ * δ' ὄγ' ἐπ' ἠδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοὶ δ' ἴσαι ἴσασιν

Ἠδὺ γαλαόντες, * καὶ ἐδεικνύοντ' ἐπίευσιν·

Ζῶς τοι δοίη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι

Ο, πῆ μάλας * ἐδέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Ὅς τῆτον τὸν ἀναλτοῦν ἀλητεῦεν ἀπέπυμωσας

Ἐν δήμῳ, τάχα γὰρ μιν ἀνάξομεν ἠπειρόνδῃ

Εἰς ἔχετον βασιλῆα, βροσθὴ δὴλήμονα παίων.

Ὡς ἄρ' ἔσαν. χαῖρας δὲ κληιδόνι θεῖ * ὀδυσαίης.

ΑΥΤΙΝΟ * δ' ἄρα οἱ μεγάλῳ * παρὰ γαστέρα θῆκαν

Ἐμπλείω κνίσσης τε καὶ σιματ * . ἀμφίνομος ἦ

Ἄρτοισι ἐκ κατέοιο δύω πατέδηκεν αἰείρας,

Καὶ δέπαι χρυσέω δειδίσκατο, φώνησεν τε.

Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· ἤμοιτό τι * ἐσπῶ ὀπίσω

Ὀλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γὰρ κακοῖς ἔχαι πολέεσσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

Ἀμφίνομ', ἢ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμέν * ᾧ).

Τοιῆτι γὰρ πατρός, ἐπεὶ κλέ * ἐσθλὸν ἀκούου,

Νῆσον δουλιχῆα εὐντ' ἔμην ἀφνειὸν τε.

Τοῦ σ' ἐκ φασὶ χροέδαμ. ἐπιτῆ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.

Τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ ἦ σιωπῆ, καὶ μευ ἀκουσον·

Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο

Πάντων, ὅσα τέ γαῖαν ἐπιπιεῖαι τε καὶ ἔρπει.

Οὐ μὲν γὰρ ποτε θησὶ κακὸν πείσειδαμ ὀπίσω,

Ὅφρ' ἀρετῶν παρέχασι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρη*

Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάχαρας τελέσωσι,

Καὶ τὰ φέρει ἀνακάζομενος τετλήσοτι θυμῷ.

Τόσος γὰρ νόος ἐστὶν ὀπιχθονίων ἀνθρώπων,

Ὅϊον ἐπ' ἠμῶν ἀγνοῖ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ὀλβι * ᾧ)

Πολλὰ δ' ἀπέδαμ' ἔρεξα, βίην καὶ χάρτεϊ ἴκαμ*

Πατρί τ' ἐμῷ πίσυμος καὶ ἐμοῖσι χροσθητοῖσι.

Τῷ μὴ τις τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίσι * εἴη,

Ἀλλ' ὄγε σιγῆ δῶρα θεῶν ἔχει, ὃ, πῆ διδοῖν.

*Ne autem tu hospitum, & pauperum dominus sis,
Cum sis nequam, nec ubi aliquid malū et malus accipias.*

*Dixit, & circum humeros indecentem iecit peram
Densis ictibus rimosam, tortum autem inerat lorum.
Iterum, a hic in pavementū sensi defecit, hi. a. iuorunt intro
Sua uerterentes, & alloquuti sunt uerbis:*

*Iupiter tibi det hospes, & immortales Dī alij
Quodcumq; maxime uis, & tibi dilectum est animo,
Qui hunc insatiabilem eiecisti ut mendicare desinat
In populo: cito enim ipsum reducemus in terram,
In Echetum regem hominum pessimum omnium.*

*Sic dixerunt gausisus est autem gloria diuinus Vlysses,
Antinome autem ei magnum uentrem apposuit
Plenum pinguedineq; & sanguine: Amphinomus
Panem ex canistro duos apposuit eleuans,
Et poculo aureo honorauit doces feruuitq;.*

*Salue pater, o hospes, fiat tibi sicut antea
Opulenta, at quidem nunc malis teneris multū.*

*Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
Amphinome certe ualde uideris prudens esse:
Tali enim patre es, quoniam gloriam bonam audis
Nisum Dulichium probumq; esse diuitemq;,
Ex hoc te dicunt natum esse, prudenti autem uero similis es.
Propter hoc tibi dico, tu autem intellige, & me audi,
Nihil imbecillius terra nutrit homine*

*Omnium quacumq; super terram spirant, & serpunt,
Non quidem n. inq; dicit malum passurū esse in futurum,
Quousq; uirtutem praebeant Dei, & genua mouentur:
Sed quando iam, & mala Dei beati perficiunt,
Et hac suffert nolens patienti animo.*

*Talis enim mens est terrestrium hominum,
Qualem quotidie ducit pater uerorumq; deorumq;,
Etenim ego quondam cogitabam in uiris beatus esse,
Multa autem iniusta feci, & robore impotens,
Patri meo confidens, & meū fratribus,
Quo non aliquis omnino uir iniustus sit.
Sed hic silentio dona Deorum habita, quodcumq; dent,*

Vlysses ob uirtutem laudat dona accipiat prociis.

De homini fragilitate.

Vlysses Amphinome prae-monet informatij.

Qualia

Οἱ ἔρβω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μνησθένοντας,
 Κτήματα κείροντας, καὶ ἀπμάζοντας ἀκοίτην
 Ἄνδρος ὃν ἐκ ἔπι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 Διφρὸν ἀπίστευται μάλα δὲ σχεδόν· ἀλλὰ σε δαίμων
 Οἴκαδ' ὕπεξαζάρι· μηδ' ἀντιάστας ἐκείνω,
 Ὅσποτε νοσήσι φίλιω ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἀναιμωπὴ γε διακρινέεται οἶω

Μνηστῆρας κἀκείνον, ἐπεὶ κα μέλαθρον * ὑπέλθου.

Ὡς φάτο· καὶ ἀπέσας ἔπειν μελιπδέα οἶνον.

Ἀψ' δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.

Αὐτὰρ ὁ βῆ * χ' δῶμα, φίλον τετιμημένον ἦτορ,

Νευσάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ χακὸν ὄσαστο * θυμῷ.

Ἀλλ' ἐδί' ὡς φύγε κῆρα· πέδυσσε ἕχαι τὴν ἀδύνην

Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἐγγαί' ἴσι δαρμύλαι.

Ἀψ' δ' αὐτίκατ' ἄρ' ἔξετ' ὅππ' ἔθρον' ἐνδιν ἀνέστη.

Τῆ δ' ἄρ' ὅππ' φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀδύνη

Κέρρ' ἰκαεῖοιο σφείθρονι παναλόπειη

Μνηστῆρασι φανλυῶαι, ὅπως πετύσσειε μάλισσα

Θυμῷ μνηστῆρων, ἰδὲ τιμήεσσι γλυόιτο

Μάλλον πρὸς πόσιός τε καὶ ἕτος ἢ πᾶσι θεῖν.

Ἀρχεῖον δ' ἐγέλασεν· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Εὐρυνόμη, θυμῷ μοι ἐέλθεται, ἐπ' πᾶσι θεῖν

Μνηστῆρασι φανλυῶαι, ἀπ' ἄχθόμενοισί φρ' ἐμπης.

Παιδί δέ κεν εἴποιμι ἔπος τό κε κέρδιον εἶη,

Μὴ παῖτε μνηστῆρασι ὑπ' ἀφιάλοισιν ὀμιλεῖν,

Οἷτ' ἐδ' μὲν βάζοισι, κακῶς δ' ὅππ' φρονέοισιν.

Τῆ δ' αὐτ' εὐρυνόμη τιμῆ πρὸς μῦθον εἴπη

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τίκος χ' μοῖραν * εἴπει.

Ἀλλ' ἴσθι, καὶ σὺ παιδί' ἔπος φάο, μηδ' ὀπίκουθι,

Χρῶτ' ἄποσι λαμένη, καὶ ὅππ' χεῖρασαι παρειαί.

Μηδ' ἔπτο δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα

Ἐρχου, ἐπεὶ κάκιον πανθήμεναι ἀκριτον αἰεὶ.

Ἡδὴ μὲν γὰρ τοι πῦς τηλίκος, ὃν σὺ μάλισσα

Ἡρῶ ἀθανάτοισι γρηθήσασα ἰδέσθαι.

Τὴν δ' αὖτε πρὸς εἴπει σφείθρων παναλόπειη

Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα κηδομένη φρ'.

Χρῶτ' ἄποσι πῆσθαι, καὶ ὅππ' χεῖρασαι ἀλοιφῆ.

Qualia vides procos iniusta cogitantes
 Facultates accidentes & inhonorantes uxorem
 Viri, quem non amplius dico amicis et patria terra
 Diu absore, valde autem prope, sed te Damon
 Domum subducatur ne obuses illi,
 Quando redibit dilectam in patriam terram.
 Non enim sine cruore diudicatum ire puto
 Procos & illum, postquam in adem venerit.

Sic dixit, & libans bibit dulce Vinum.
 Iterum, a. in manibus posuit poculum duci populorum.
 At hic iussit per domum dilectam cruciatus cor
 Conquassans caput, iam, n. malum augurabatur animus.
 Sed neq; sic fugit mortem, impediuit, a. & hunc Minerva
 Telemachi a manibus & hasta fortiter interfici.
 Rursus autem iterum sedet in sede unde surrexerat,
 Huic autem in mentibus posuit dea casta Minerva
 Filia Icarū prudenti Penelopa
 Proci apparere, ut extenderet maxime
 Animum procorum, & honorata fieret
 Magis a viris, & filio quam antea erat.
 Incassum autem risit verbumq; dixit denominavitq;.

Eurynome animus mihi cupit non antea
 Proci apparere inuisis licet tamen,
 Filio autem dicam verbum quod perutile erit,
 Non omnia proci superbis conuersari,
 Qui bene quidem dicunt, male autem retro cogitant.

Hanc a rursus Eurynome prima condidit verbum dixit.
 Ita sam hac omnia filia ut par est dixisti,
 Sed valde & tuo filio verbum dic, neq; occulta,
 Corpore lauato & vinctis genis.
 Neq; sic lacrymis irrigata circum faciem
 Vade, quoniam peius lugere continue semper
 Iam quidem enim tibi filius t alio quem tu maxime
 Supplicabas Dijs nascentem videre.

Hanc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,
 Eurynome non hoc loquere dolens licet
 Cordisq; lauare, & ungere unguenta,

Penelope ad
 procos itura.

Eurynome
 Penelopæ in
 sinistra.

Αγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ τοὶ Ὀλύμπου ἔχουσιν
 ὤλεσαν, εἴς τε αὖ κείνῃ ἔβη κοίτης ἐνὶ νησίν.

Ἀλλὰ μοι ἀπηνέλιγε καὶ ἰσχυρὰ μείαν ἀνοχθί
 Ἐλθέμεν, ὅσρα κέ μοι παρήτεον ἐν μεγάροισιν.
 Οἷη δ' ἔστιμι μετ' ἀνέρας αἰδέομαι γὰρ.

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δ' ἐπὶ ἐν μεγάροιο βεβήκει,
 Ἀγγελέουσι γυναιξί, καὶ ὀτρυνέουσι νέεσσι.

Ἐνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κῆρ ἰκαίριοιο χ' ἔγλυκόν ὕπνον ἔχουεν.

Ἐῶδε δ' ἀρακλινθεῖσα· λυθὲν δέ οἱ ἄψα πάντα
 αὐτῆ ἐνὶ κλιτῆσι. τίως δ' ἄρα δῖα θεῶν

Ἀμβροσι δῶρα δίδουμένα μιν θητάλατ' ἀχαιοί·
 Κάλπει μὲν οἱ πρῶτα πρῶτον πύ τε χαλὰ καθήρων

Ἀμβροσίω, οἷω πρὸ εὐσίφανθ' κυδέρεα,
 Χείετ' αὖτ' ἀνὴρ ἰκαίριον χερὸν ἰμερόεντα.

Καί μιν μαυροτέρην καὶ πύσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
 Λάκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν περισοῦ ἑλέφανθ'.

Ἡ μὲν ἄρ' αἴσ' ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεῶν·
 Ἡλθον δ' ἀμφίπολοι λάκοι κέλευνοι ἐν μεγάροιο,

Φθόγγῳ ἐπὶ γόμεναι. πῦν δ' ἔγλυκός ὕπνῳ ἀνέκῳ
 Καί ῥ' ὑπὸ μὲν ἔστατο χερσὶ παρειαῖς, φώνησέν τε·

Ἡμε μάλ' αἰνοτάτῃ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα
 Αἰδέ μοι οἷς μαλακὸν θαύατον πόροι ἄρτεμις ἀγία

Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη χ' ἔθυμὸν
 Λιῶνα θιδύσῃω, πόσιθ' ἐπιδέουσα φίλοιο

Παντοίῳ ἀρετίῳ, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν ἀχαιῶν.
 Ὡς θαμνὴν κατέβαιν' ὑπὸ πύλαισιν ἀγαλόεντα,

Οὐκ οἶη· ἄμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν

Στῆν ῥά παρὰ σάθμον τέγεθ' ἔπειτα πειρητοῖς,
 Ἀντα παρειαῶν θομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.

Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη·
 Τῶν δ' αὐτῆ λυτο γούνατ', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔειλε χερσίν.

Πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεγέεσσι κλιθῶσαι·
 Ἡ δ' αὖτε πλέμαζον περὶ σφώνεεν ὄν φίλον ἦόντι

Τηλέμαχ', ἔκεπτο φρένες ἔμπεδοι, ἔδδ' ἰόνμα.
 Παις ἔτ' ἔων καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας

Splendorem mihi Dii, qui Olympum habitant
Perdiderunt, ex quo ille ius concavit in navibus.
Sed mihi Autonoe mę, & Hippodamiam iube
Venire, ut mihi assistent in domibus.

Sola a non illic vado ad viros, Verecundia enim ducor.

Sic dixit, setula autem e domo exiit
Nunciatur a mulieribus, & sese accingens ad eundem.
Tunc rursus alia cogitavit Dea casta Minerva,
Filia Icaris dulcem somnum defudit.
Dormiunt autem reclinata, soluta sunt a ei membra omnia
Illic in lecto, tunc igitur divina deorum
Immortalia dona dedit, ut ipsam admirarentur Achivi.
Pulchritudine quidem ei vultumq; purgavit
Immortali, quali bene coronata Venus
Vngitur quandoibat chorum in amabilem.
Et ipsam longiorem & pinguiorem fecit videri,
Albionem autem ipsam fecit secto elephante,
Hoc quidem sic factu abivit divina deorum:

Venerunt autem famula, albis vultibus ex domo
Voce advenientes, hanc autem dulcis somnus dimisit.
Et abstulit manibus genas, clamavitq;
Certe me arumnosam mollis somnus cooperavit.
Utinam mihi sic mollem mortem daret Diana casta
Quamprimum, si non amplius lugens animum
In longum tempus in arcerem mariti desiderans dilecti
Omnem virtutem, quoniam eximia erat Achivorum.

Sic loquuta descendit curricula splendida
Non sola, simul hanc & famula duas sequebantur.
Hec autem quando iam precos pervenit divina mulierum,
Stetit in limine domus ornate facta,
Ante genas habens mollia vela.

Famula autem igitur ei prudens stringit, assistit.
Horum a illic soluebantur genas, amore a animo mulce-
Omnes a precabantur apud in lectu dormire. (bantur.
Hec a rursus Telemachum alloquuta est suum filium:

Telemache, non amplius tibi mentes firmas neq; cogitatio
Puer adhuc cum esses, & magis in mentibus, setilia cogitabas.

Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσσι, καὶ ἦσθις μέτρον ἰσχύεις
 Καὶ κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίε ἀνδρῶς,
 Ἐς μέγας καὶ κέλλος ὀρώμεν ὅ' ἀλλότριος φάει
 Οὐκέτι τοι φρένας εἰσὶν ἐναΐσιμοι, ἢ ἴϋ γόημα.
 Οἶον δὴ τίδε' ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
 Ὅς τὸν ξείνον' ἔασας ἀεικλιδήμεναι ἔγω·
 Πῶς νῦν; εἴ τις ξείνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 Ἡμενος, αἴδε πόθοι ῥυσσάκτ' ὅ' ἐξ ἀλεγεινῆς,
 Σοὶ κ' αἶχος λάβη τε μετ' ἀνδρώποισι πέλοιτο.

Τὼ δ' αὖτε πηλέμαχος πεπνυμέν' ὅ' ἀντίον ἠύδα
 Μητρὲς ἐμῆς, τὸ μὲν ἦσθι νεμεσώμεαι κεχολῶδες.
 Λυτὰρ ἐγὼ θυμῷ νόεω καὶ οἶδ' ἔκαστα,
 Ἐδρά τε καὶ τὰ χέρηα (παρ' ὅ' δ' ἐπι νῆπος ἦα)
 Ἀλλὰ τοι ἔδωκα μαί πεπνυμένα πάντα νηῆσαι.
 Ἐκ γὰρ με πλήρωσοι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
 Οἶδε κακὰ φρονέοντες ἔμοι δ' ἐκ εἰσὶν ἀρωγῆ
 Οὐ μὲν τοι ξείνε γε καὶ ἱερὰ μῶλ' ὅ' ἐτύχθη
 Μνηστῆρων ἰότητι βίη δ' ὄχι φέρτερος ἦεν.
 Αἰεὶ ζῆδ' τε πάτερ καὶ ἀδύμαχῃ κ' ἀπολλοῦ,
 Οὕτω νῦν μνηστῆρας ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 Νέοιεν κεφαλὰς δ' ἄδμημένοι, οἳ μὲν ἐν ἀυλῆ
 Οἳ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λέλυτο ἢ γῆα ἐλάσσει,
 Ως νῦν ἴρος ἐλάινος ἐπ' ἀυλείησι θύρησιν
 Ἡστὶ νείσαζων κεφαλῆ, μεθύοντι ἔοικας,
 Οὐδ' ὄρθός δ' αὖτε δὴ στυγαί ποσσιν, ἢ ἴϋ νείαζ
 Οἶκα δ' ὅππ' οἱ νόσος ἐπι φίλα γῆα λέλυνται.

Ως οἳ μὲν πιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγρόδιον.
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσιν ἀρωγῆσιν ἀντιθέσιν·

Κύρη ἰκαίεοιο πείσων πινυλόπεια,
 Εἰ πάντες σὺ ἴδοιεν ἀν' ἰασόν ἄργος ἀχαιοί,
 Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 Ἡῶθεν δαινύατ' ἐπεὶ πείσων γυμνακῶν
 Εἶδες τε μέγαςός τε, ἢ φρένας ἐνδον ἴσους.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα πείσων πινυλόπειος
 Εὐρύμαχ' ἦτοι ἐμὴν ἀρετῶν εἶδες τε δέμας τε
 Πλεῖστον ἀθάνατοι, ὅτε ἴλιον εἰσωεῖβαινον
 Ἀργεῖοι, μὲν τοῖσι δ' ἔμδς πόσις ἦεν ὀδυνηύς.

Nunc. a. quando iam magnus es, & pubertatis ad terminū
Et aliquis dices filium esse beati Viri. (peruenisti,

In magnitudine & pulchritudine & videns alienus Vir,

Non amplius tibi mentes sunt iusta, neq; cogitatio.

Quale iam hoc facinus in adibus factum est,

Qui hospitem siuisi indecenter tractari sic.

Quomodo nunc si quis hospes in nostris adibus

Sedens sic pateretur vexationem ob molestiam,

Tibi dedecus, & contumelia hominibus erit.

Hanc. a. rursus Telem. prudens contra alloquutus est.

Mater mea hac quidem in te non te accuso quod irascaris,

At ego animo intelligo & scio singula,

Bonaq; & peiora, (antea autem adhuc infans eram.)

Sed non possum prudentia omnia intelligere.

Nam me perterrent assidentes aliunde alius.

Hi autem mala cogitantes, mihi. a. non adsunt auxiliatores,

Non tamen hospiti & Iri pugna facta est

Procorum consilio fortitudine autem hic potentior fuit.

Vtinam enim Iupiterq; pater, & Minerva, & Apollo,

Sic nunc proci in nostris domibus,

Mouerent capita domus, hi quidem in Vestibulo,

Hi autem intra domum soluta essent membra singuli,

Sicut nunc Irius ille ad Vestibulari ianuas

Sedet nutans capite ebrio similis.

Neq; recte potest stare pedibus, neq; reuerti

Domum, quoci reditus erat, quoniam dilecta membra solu-

Sic hi quidem talia inter se loquebantur. (ta sunt.

Eurymachus autem serbis alloquutus est Penelopen:

Filia Itrij prudens Penelope:

Si omnes te viderent in Iason Argos Achius,

Plures proci in Vestris domibus

Mane commutarentur quoniam praestas mulieribus

Speciemq; magnitudinemq; & mentibus intus aequalibus.

Hinc autem respondit postea prudens Penelope:

Eurymache, certe meam virtutem, speciemq; corpusq;

Perdiderunt immortales, quando in Iliū naue profecti sumus

Argui, cum hi autem meum maritus erat Ulysses.

Penelope
crepat Te-
machum
casum hos-
tem.

Eurymach
ad Penelo-
loquitur.

Εἰ κείνός γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολάσει
 Μειζόν κε κλέῃ εἴη ἐμὸν κ' ἑλλιον ἔτω.
 Νῦν δ' ἄχομαι τόσσον γάρ μοι ἐπέσσειεν κακὰ δόλιμην
 Ἡ μὲν δὴ ὄτε τ' ἦε λιπὼν κ' ἴπατρίδα γαῖαν,
 Δεξιτέρῳ δ' ἴπῳ κερπύων ἐμὴ χεῖρα προσσῦδα.
 Ω γυνῆσι, κ' γ' οἶα εὐκνήμιδας ἀχαιοῦς
 Ἐκ προῖης ἐδ' αἰάτας ἀπήμονας ὑπονέεσθαι.
 Καὶ γὰρ τρώας φασὶ μάχης τὰς ἐμμεναὶ ἀνδράς,
 Ἡ μὲν ἀκοντιστὰς ἦ ῥυτῆρας οἰσῶν,
 Ἴσπων τ' ἄκυπόδων ὅπι βήτορας, οἳ κε τάχιστα
 Ἐκρίναν μέγα νεῖκος ὁμοίῃα πολέμοιο.
 Τῷ ἑκ οἴδ' εἰ κέν μ' ἀνήσει θεὸς, ἢ κεν ἀλίοιο
 Αὐτὸς ἐνὶ προῖῃσι δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 Μεμνηῖσθε πατρὸς καὶ μητέρ' ἐν μεγάροισιν,
 Ως νῦν ἢ ἐπιμαῖλλον ἐμεῦ ὑπονόσθιν ἔοντ' ἔσθ'.
 Αὐτὰρ ἐπὶ πῶ δὴ πῦδα γρηῖσσαι τὰ ἰδῆσαι,
 Γήμαδ' ὧ κ' ἐθέλησθε, τεδὸν κ' ἴδωμα λιπούσσι.
 Κεῖνός δ' ὡς ἀγόρευε τὰ δὴ νῦν πάντα τελείεται.
 Νύξ δ' ἔσση ὅτε δὴ συζυγὸς γάμος ἀντιβολοῖσθε
 Οὐλομένης ἐμείθεν, τυς τε ζῆλος ὄλβον ἀπέουρε.
 Ἀλλὰ τίδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῳ κ' θυμὸν ἰεῖαι.
 Μνηστῆρων ἔχ' ἔδε δίχην* τοπαροῖδε τέτυκτο,
 Οἴτ' ἀγαθῶν τε γυναικῶν κ' ἀφνειοῦ θυγατρῆς
 Μνηστῆρῶν ἐθέλωσι, κ' ἀλλήλοισι εἰσώσιν.
 Αὐτοὶ τὶ γ' ἀπάροισι βόας κ' ἴφια μῆλα,
 Κέρως δ' αὖτα φίλοισι, κ' ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν.
 Ἀλλ' ἔκ' ἀλλότριον βίον τὸν ἠέποινον ἔδωκον.
 Ως φάτο, γήθησαν ἢ πολὺ τλας δῖ' ἔδδυσσύνε
 Οὐνεκα τῆς μὲν δῶρα παρέλαστο, θεῖν γ' ἢ θυμὸν
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν, ὅθ' ἔειπ' ἄλλα μενοῖνα.
 Τὴν δ' αὖτ' ἀντίνοθ' ἀφροσύνην ἀπείθεος ἦθε
 Κέρη ἰαχέοιο* σείσθρον πινυλόπεια,
 Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλωσιν ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐντοῖμα,
 Δίξασθ'. ἢ γ' ἄλλοδ' ἀνήνασθαι δόσον ἐστίν.
 Ἡμεῖς δ' ἔτ' ὅπῃ ἔργα πάθ' ἔγ' ἴμεν, ὅτε περ ἔλλωσι
 Πείν γ' ἄσπετα γῆμασθ' ἀχαιῶν ὅστις ἀριστος.
 Ως εἶρατ' ἀντίνοθ' ἔπεισεν δ' ἐπιλώδατε μῦθον.

κ. τοπαροῖδ'
 ἰτίτυκτο.

κ. σείσθρον

κ. Πείν γ' ἄσπετα
 κ. Πείν γ' ἄσπετα
 κ. Πείν γ' ἄσπετα

41

Δ 59

Si ille redire hanc meam vitam gubernaret,
 Mater gloria esset mea & melius sic. (men.
 Nunc autem tristior, tot. n. mihi impulit mala sinistrum nunc
 Certè quidem iam quando iust relict a patria terra,
 Manu dextra in Carpo nimirum, captus me allocutus est:
 O mulier non puto bellicosos Achivos
 Ex Troia bene omnes illos redire,
 Etenim Troianos dicunt pugnaces esse viros,
 Et iaculatores, & extensores sagittarum,
 Equorumq; pedibus velocisum agitatores qui velocissime
 Dydicare possint magnam contentionem grauis belli.
 Ideo nescio si me remittet Deus, an captus ero
 Illic in Troia: tibi autem hic omnia cura sint,
 Recordari patris & matris in domibus
 Sicut nunc, seletiam magis procul cum ego fuero.
 At postquam iam filium pubescentem videbis,
 Nabe cui solueris tua domo relicta.
 Ille sic dixit, hac iam nunc omnia perficiuntur.
 Nox. a. erit quando iam odiosa nuptia obuiam venient
 Perdita mei, cuius Iupiter beatitudinem abstulit,
 Sed hic grauis dolor cor & animum cepit.
 Procorum non hac iustitia antea coram me facta est,
 Qui bonamq; mulierem & deuam filiam
 Despondere voluit, & inter ipsos contendunt.
 Idem ipsi abducunt boues & pingues oues,
 Et amicis puella, sponstæ consuiui & splendida dona dant,
 Sed non alienum suum impune edunt.
 Sic dixit letatis est autem laboriosus diuinus Ulysses,
 Quonia horum quidem dona repudiabat, mulcebat autē
 Suauib. verbis, mentis autem eius alia cogitabat. (aim
 Hanc. a. rursus Antinoum allocutus est Euprithes filius:
 Filia Icarij prudens Penelope,
 Dona quidem quicunq; soluerit Achiuorum hac ferre
 Suscipe, non enim bonum renuere dationem est.
 Nus autem neque in opera ante imus, neq; alio
 Quam vbi tu alicui nupsere Achiuorū, quicunq; optimus.
 Sic dixit Antinoum, his autem placuit sermo.

Ulyssis di-
 dentis ad T-
 iam verba
 vxorem.

Procorū q
 que donū
 fert Penelo

Δῶρα δ' ἄρ' οἰσόμεναι πρῶτα κήρυκα ἔχαστος.
 Ἀντινώμην ἐνεικε μέγαν πρῶτα γαλλέα πέπλον
 Ποικίλον ἐν δ' ἄρ' ἔσαν ἄφρονι Διοκρίδῃ καὶ Πάσῃ
 Χρῦσαι, κληῖσιν ἑυγενάμπητος ἄρα ἦσαι,
 Ορμον δ' ἄρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἐνεικε
 Χρῦσον, ἠλέκτροισιν ἑρμένον, ἠέλιον ὤς.
 Ἐρματα δ' ἄρυδάμαντι δῶρα πρῶτον τες ἐνεικαν,
 Τεῖγλίμα, μορσόντα· χάρεις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδρου πολυκτοεῖδαο ἀνακτος
 Ἰδμιον βύεικεν πρῶτον πεικαλλέες ἀγαλα.
 Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον ἀγαθὸν καλὸν ἐνεικαν.
 Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ἑσπέρια διαγυμνακῶν
 Τῆ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον πεικαλλέα δῶρα.
 Οἱ δ' εἰς ὄρχισύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἑοιδίω
 Τρεφόμενοι τέρποντο μένον δ' ὅππ' ἔσπερον ἔλθει
 Τοῖσι δ' ἔτερπομένοισι μέλας ὅππ' ἔσπερος ἦλθεν
 Αὐτίκα λαμπήρας τρεῖς ἔσασαν ἐν μεγάροισιν,
 Ὄσρα φαίνοιντο πρὶν ἢ ἔσσυα κάρχαυα θῆκαν
 Αὐτὰ πάλαι, πείκηλα, νέον κεκασμένα χαλκῷ.
 Καὶ δαΐδας μετέμισρον, ἀμοιβηδῆς δ' ἀνέφαινον
 Διῶαὶ ὀδυσῆος ἑσπέρια φρονος, αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 Αὐτίκα διοχρῆς μετέφη πολὺ μῆτις ὀδυσσεύς.
 Διῶαὶ ὀδυσῆος δῶρα οἰχομένοιο ἀνακτος,
 Ἐρχεσθε πρὸς δῶμα δ' ἴν' αἰδοίη βασιλεία.
 Τῆ δ' παρ' ἠλάκατα φροσάλιζετε τέρπετε δ' αὐτίκα
 Ἡμεναι ἐν μεγάροισιν, ἠέτια σείκετε χερσίν.
 Αὐτίκα ἔγωγε τούτοισι φάος πάτερωσι παρῆξω.
 Ἡν ἄρα γὰρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρονον ἠὲ μίμνειν,
 Οὔτε μενικῆσσισι, πολυτήμων δ' μάλα εἰμί.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασαν, εἰς ἀλλήλας δ' ἴδοντο
 Τὸν δ' αἰεθῶς ἐνένιπτε μελανοὶ καλλιπάρητες
 Τῷ δέλιος μὲν ἔπικτε, κόμισσε δ' ἠπινελοπέεια,
 Παῖδα δ' ὡς ἀπὶ ταλλεΐδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ
 Ἄλλ' ἢ δ' ὡς ἠέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ πινελοπέεικτος.
 Ἄλλ' ἠγ' ἄρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν
 Ἡρ' ὀδυσῆος ἐνένιπτεν ὅτε δίδους ἔπιεσσι,
 Ἔπειτα τάλας, σὺ γὰρ τις σφίσις ἐπιπαιγεμένης

Dona autem portanda prae miserunt praekonem singulos.
 Antinoo quidem portauit magnam perpulchram Vestem;
 Variam: intus autem erant fibulae duodecim omnes
 Aureae, iuncturis bene flexibilibus congruentes.
 Monile autem Eurymachos peruarium statim portauit
 Aureum, electris fulgens sicuti Sol:
 In aures autem Eurymachos duo serui portauerunt
 Per stupendas elaboratas gratias, a persplendebat multas:
 Ex autem Pisandro Polictoride rege,
 Monile portauit seruus perpulchrum ornamentum.
 Aliud autem aliis donum Achiuorum pulchrum dedit.
 Hac quidem postea ascendit ad conacula diuina mulierum:
 Huc autem simul famula portabant perpulchra dona.
 Hi autem in saltationem & suauem cantum
 Versi delectabantur, manserunt a. donec Vesperus Seniret,
 Hic autem delectantibus niger Hesperus Senit,
 Statim lampades tres statuerunt in domibus
 Ut lucerent, circum autem ligna arida posuerunt,
 Sicca diu & valde dura, nuper scissa ars,
 Et lampadas miscuerunt, alternatim, a. prae lucubans
 Famulae Ulyssis laboriosi: at hic his
 Ipse generosus loquutus est prudens Ulysses:
 Famulae Ulyssis diu absentis regis
 Itc ad domos sibi est veneranda regina,
 Huc a. iuxta color & versamini, vertite, delectate, a. ipsam
 Sedentes in domo, sed lanas aptate manibus.
 At ego his lumen omnibus praebebo,
 Si quidem & elucrint bona sedis Auroram expellere,
 Nam me vincunt per patienti, autem valde sum.
 Sic dixit, ha. a. riserunt, inter se autem aspiciebant.
 Hunc turpiter alloquuta est Melantho pulchra genis:
 Hanc Dolium quidem genuit, nutrit autem Penelope,
 Filiam, a. tanquam nutrit, dabat autem delicias animae,
 Sed neq; sic tenuit dolorem in mentibus Penelopes,
 Sed hac Eurymachos mixta est, & amabat.
 Hac Ulysses alloquuta est contumeliosis verbis:
 Hospes, miser tu aliquis es mente attonitus, a. amens,

Οὐδ' ἐθέλειε εὐδιν χαλκῆιον ἐς δόμον ἔλθειν,
 Ἡέ που ἐς λέχλυ, ἀλλ' ἐνθάδε πύλλ' ἀγορεύεις
 Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, ὅδ' ἐπιθυμῶ
 Ταρβέεις, ἢ ῥά σ' οἶν ἄρ' ἔχει φρένας, ἢ γύ ται αἰεὶ
 Τοῦτο γ' ἄν νόος ἐστίν, ὃ καὶ * μεταμῶλια βάζεις.
 Ἡ ἀλύεις ὅτι ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτῳ;
 Μὴ περ ται τάχα ἴρα ἀμαίνων ἄλλος ἀναστῆ,
 Οσπερ σ' ἀμφι κέρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῆσι,
 Δώματ' ἐπιπίμπλησι, φορύξας αἵματι πολλῷ.

Τὴν δ' ἄρ' ἰσόδρα ἰδὼν περσέσθη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Ἡ τάχα τυλαμαίχῳ ἐρέω κῆρον οἱ ἀγορεύεις, (πύλλ)
 Κεῖσ' ἔλθων, ἵνα σ' αὐτὶ διαμελεῖσι τμήσῃ.

Ὡς εἰπὼν, ἐπέστωι διεπείθεισε θυμῶϊ κακῷ.

Βαῦ δ' ἴμεναι διὰ δῶμα λύθειν δ' ἰσὸν γῆρα ἐκάσθη
 Ταρβασμῶν, φαν' γὰρ μιν ἀληθέα μνηστῆρας ἴδεν.
 Αὐτὰρ ὁ παρ' λαμπῆρας φασίγων αἰδυμίνῃσιν
 Εἰσὶ κείνους ἐπαύτως ὀρώμων ἄλλα δέ οἱ κῆρ
 Ὀρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἀρ' ἐκ αἰτέλεσσι γῆμοντο.
 Μνηστῆρας δ' ἐπέμπαν ἀγνώσασε εἰς αἰθῆρην
 Λόβης ἰσχυρῶν θυμαλγῆσ' ὄφρ' ἐπιμῆλλον
 Δύη ἄχος κραδίῳ * λαρπιάδῳ Ὀδυσσῆσ' ἄρ'.
 Τοῖσιν δ' ἄρ' ὀρύμαχος πολύβη πύξῃσ' ἀγορεύεις,
 Κῆρτομέων Ὀδυσσῆα γέλων δ' ἐπέροισιν * ἐτευξεν.

Κέκλυτ' ἔμεν μνηστῆρας ἀχακλήτης βασιλείης.

Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Οὐκ ἀΐθει ὁδ' ἀνὴρ Ὀδυσσῆϊον ἐς δόμον ἴκει,
 Εμπισ μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἐμμεναὶ αὐτῷ
 Καὶ κισαλῆσ' ἰφείθ' οἱ ἐνὶ στήθεσσι κείδ' ἠβασί.

Ἡ δ' ἄμα τὸ περσέσθησαν Ὀδυσσῆα πόλι' ἔπειθε,
 Σέθεν, ὅδ' ἄρ' ἔ * ἐθέλειε δευνέμεν, εἰ σ' ἀγροῖ μῶν,
 Ἀγροῖ ἐπ' ἰσχυρῶν, (μῦθος δέ ται ἄρ' ἐσσι)
 Αἰμασιὰς τε λήγων, καὶ δένδρεα μακρὰ θυτύων,
 Ἐρῆα δ' ἐγὼ σῖτον μιν ἴσπερ τανόν παρήχομι,
 Εἶματά τ' ἀμφοῖστέ μοι, ποσὶν δ' ἰσὸν δῶματα δόλιον.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἔδ' ἔργα καὶ ἔμματα, ἐκ ἐπιπέσθη
 Ἐργὸν ἐπὶ χερσὶ, ἀλλὰ πῶσπερ κ' εἰ δῆμον
 Βύλασι, ὄφρ' αἰετῶν βόσκειν σὺν γαστέρ' ἀνακτοῦ.

ἰσχυρῶν

λαρπιά-
δῳ Ὀδυσσῆα
ἰφύξῃ.

ἰσχυρῶν

Neq; sis dormire arcem in domum profectus,
 Vel alicubi in conuentum, sed hic multa dicis
 Confidenter multos inter viros, neq; quid animo
 Times, cerie vinum habet mentes, vel semper
 Talis mens est, qui Et sana dicis.

An exulas quod Irum scicisti erronem?
 Ne quis tibi cito Iro melior alius surgat,
 Qui te circum caput percussio manibus fortibus
 Doma mittat scidatum sanguine multo.

Hanc torue conspicatus alloquutus est prudens Vlysses:
 Cerie cito Telemacho dicam canis qualia dicis
 Illuc profectus, Et te illic per membra incidat.

Sic loquutus verbis perterruit mulierci:
 Perrexerunt a. ire per domum, soluta sunt a. sub membra
 Timore, dixerunt enim ipsum Vera dicere. (singula
 At hic prope lampadibus pralucens faciens-lumen accensis
 Stabat omnes aspiciens, alia autem eius animus
 Cogitabat mentibus, quibus non imperfecta sient.
 Proci autem non omnino superbos sinebat Miuerus
 Contumelia teneri molesta, Et adhuc magis
 Ingrediatur dolor corde Laertiadem Vlysem.
 His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere,
 Incessent Vlysem, risum autem socijs fecit.

Audite me Proci in clyta regina
 Vt dicam qua me animus in pectoribus iubet.
 Non sine Deo hic Vir Vlyseam in domum venit.
 Tamen mihi si decur fascium splendor esse ipsius
 Capitis, quoniam non ei sunt capilli ne tantelli quidem.
 Dixit, simulq; alloqu. est Vlysem Verbum destructorem:
 Hospes, nunquid sis mercede seruire si te suscipiam
 Agri in extremitate, (merces autem tibi sufficiens erit.)
 Sepsiq; collagens Et arborez longas plantans.
 Illic autem ego panem quidem continuum dabo,
 Vestimenta q; circuminduam, pedibusq; calciamentu dabo.
 Sed quoniam igitur iam opera mala didicisti, non soles
 Opus inire, sed trepidare per populum
 Vis, Et possis pascere tuum ventrem insatiabilem.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εὐρύμαχ', εἰ γ' ὠαῖν' εἰς ἔργου γήϊοιο
 ὤρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
 Ἐν ποίῃ δρέπαρον μὲν ἐγὼν δὲ χαμπεὲς ἔχοιμι,
 Καὶ ἧ σὺ ποῖον ἔχοις, ἵνα περὶ ταῖ μὲν ἔργου
 Νήστες ἄχει μάλα κνέφαος, ποίῃ ἧ παρείη.
 Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἰς ἐλαυνέμεν οἴσθ' ἄριστοι,
 Αἰδωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
 Ηλικες, ἰσοφόροι, τῆ δ' τε δένθ' ἔκ ἀλατιδόνος,
 Τε πρῶτον δ' εἴη, εἴκοι δ' ἕσπετο βῶλος ἀρότῃς,
 Τῷ κέ μ' ἴδοις εἰ ὄλκα διλυκέα περταμοίμην.
 Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσῃς χρονίαν
 Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρες,
 Καὶ κινὴ πάγχαλκος ὅππ' κροτάφοις ἀσφύσῃ.
 Τῷ κέ μ' ἴδοις παρώτῃσιν ἐνὶ περμάχοισι μῆλ' ἄρα,
 Οὐδ' ἂν μοι τιῶ γαστέρ' ὄνειδίζων ἀγορδαίοις.
 Ἀλλὰ μάλ' ὑβείζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπίωής·
 Καὶ που τις δοκέει μέγας ἐμμεναι, ἢ ἧ κραταυδέξ
 Οὐρεα παρ' παύροισι καὶ ἔκ ἀγαθοῖσιν ὀμιλήεις·
 Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Αἴψα κέ τοι τὰ θυρεῖσθα καὶ δῖρα περ μάλ' ἔόντας
 Φάσζοντι σείνοιντο δὲ ἐκ περ θυροιο θυρεῖσθα.

Ως ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μάλλιν
 Καὶ μιν ἕσπετο ἰδὼν, ἔπειτα πῆρόεντα περταύδα
 Ἀδείλ', ἢ τάχα τοι τελέω χακόν, οἷ' ἀγορδαίως
 Θαρσαλίως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· ἠδὲ π' ἴθυμῷ
 Τερβίεις· ἢ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἢ νύ τοι οἴη
 Τεῖκετ' ἔνοος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμῶλια βάζεις·
 Ἡ δ' αὖτις ὅππ' ἴρον ἐνίκησας τὴν ἀλήτιω.

Ως ἄρα φωνήσας, σφέλας ἔειπετο· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀμοινόμου περὶ γούνα καθίζετο δουλιχῆος,
 Εὐρύμαχον δείσας, ὃ δ' ἄρ' οἶνοχόον βάλα χεῖρας
 Δεξιτερῶν περὶ χροῖ ἧ χαμοὶ βόμβησι πησούσῃ.
 Αὐτὰρ ὃ γ' οἰμώξας πῆσεν ὑπὶ θ' ἐς κοινήσιν.
 Μικτῆρες δ' ὀμάδησεν ἀνά μίγασσ' οὐκ ἔμεντα.
 Ως δὲ δέ τις εἶπεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
 Αἴψ' ἄφωλ' ὄξῆτος ἀλώμενθ' ἄλλοδ' ἄλλόθεν.

Hunc autem respondens, alloquitur ei est prudens Vlysses:
 Eury mache si enim nobis contentio operis esset
 Tempore inverno quando dies longi sunt,
 In herba falcem quidem ego bene-flexam haberem,
 Et autem tu talem haberes, Si experiremur opus
 Ieiuni, & q₃ ad extremum serum tenebras, herba. a. adesse:
 Si autem rursus & boues essent ad impellendum qui optimi,
 Pingues, magni, ambo saturati herba
 AEquales, pari-onere-apti, quorum robur non imbecillum
 Aratrum autem esset, obediat autem gleba aratro.
 Tunc me videres si sulcum longum profcinderem.
 Si autem rursus & bellum alicubi moueret Saturnius
 Hodie, & mihi scutum esset & dua lancea.
 Et galea tota arca in temporibus congruenti,
 Tunc me videres primis in pugnationibus mixtum,
 Neq₃ mihi ventrem improperans diceres,
 Sed valde iniuria afficis, & tibi mens immitis,
 Et aliquo modo quidem videri magnis esse & sortis,
 Quoniam cum paucis, & non bonis conuersaris,
 Si autem Vlysses veniret & accederet in patriam terram,
 Statim tibi porta & lata quamuis sint
 Fugienti arclarentur & vestibulo foras.

Sic dixit. Eury machus autem iratus est animo magis,
 Et ipsum torus conspicatus, Verba velocia loquutus est:
 Ab miser certe cito tibi perficiam malum quales dicit
 Confidenter miles inter viros, neq₃ quid animo
 Times, nūquid virum tuas mentes occupat? an tibi semper
 Talis mens est, qui & vana dicit?
 Aut exultat quid truci viciis scurrant?

Sic ubi dixisset scabellum accepit, at Vlysses
 Amphimomi ad genua defedit Dulichij
 Eury machum reuertitus, hic, a puerum-à poculis percussit
 Dextra gutturnicum a humum sonuit cadens. (manu
 At hic plorans cecidit resupinus in pulueribus.
 Proci autem tumultuati sunt in domibus Umbrosi.
 Sic autem aliqui dixit ubi aspexisset propinquum alium,
 Vtinam debuisset hostes errans alibi perire,

Vlysses
 machus
 bello pe

Πειν ἔλδ' ἴν' ἄτ' κ' ἔπ' ἵσον κέλευσαν ἔβ' ἔησαν.
 Νῦν ἧ πρὸς πῶγ' ἔειδ' ἀνομεν' ἄδ' ἐπ' ἑταίρῃς
 Εὐδαίης ἔσπεται ἦδος, ἔπει τὰ χερσίονα νικᾷ.

Τοῖσι ἧ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχιο.
 Δαιμόνιοι, μαινέδε, καὶ ἐλέη κεύθετε θυμῶ
 Βρωτῶν, κ' ἧ πετῆτα. Διῶν νύ πε ὑμῖν ὄροθυμίη.
 Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
 Οσπότε θυμὸς ἀνογα· διώκω δ' ἔπιν' ἔζωγα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἄδ' ἔξ' ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον ὄθαρσά λέως ἀγρόθεν.
 Τοῖσιν δ' ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσου φαίδιμος υἱὸς ἀρηπάδαο ἀνακτῆσ'.

Ὡ φίλοι, ἐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ρηθύντι δικαίῳ
 Ἀντιβίοις ἐπέεσι καταπύμενος χαλαπαῖνοι.
 Μῆτέ τι τὸν ξεῖνον συφελίζετ'· μῆτέ τιν' ἄλλοφ
 Δμῶων οἱ χ' ἰδῶματ' ὄδυσῃσ' ἔδειοιο.
 Ἀλλ' ἀγέ, οἶνοχόσ' μὲν ἐπαρξέσθω δεπάωνι,
 Οφρα σπείσμετες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες
 Τὸν ξεῖνον ἧ εἶωμεν ἐνὶ μαγάρῳ ὄδυσῃσ'
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τὸ γὰρ φίλον ἴκατο δῶμα.

Ὡς φάτο· τοῖσι ἧ πᾶσιν ἑαδῶτα μῦθον βεῖπε
 Τοῖσιν ἧ χρητῆεσ' κλεῖστα το μούλισ' ἦρας,
 Κῆρυξ δουλιχέης· θερόπων δ' ἦν ἀμφινόμοιο.
 Νῶμισεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισαδόν· οἱ ἧ θεοῖσι
 Σπείσαντες μαγάρῳσι, πῶν μελιηδέα οἶνον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπὶ δ' ὄσον ἠθέλε θυμὸς,
 Βαίρ' ἱμαναί κείοντες ἐὰ πρὸς δῶμα δ' ἔκαστος.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΕΩΣ ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσεύς.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔχθιστι ποιῆται ἧ ὁδὸν ὀδυσσεύς ἧ
 αὐτὸς περὶ λῶπτι οὐκ ἐκρίθη εἶναι ὑποκρίθηται χεῖρῃ
 ἧ αὐτῷ δὲ ἄλλῃ ἀναγνωρισμὸς αὐτὸς εὐρυκλειαν· τὸν πῶγ' ἧ
 αὐτῷ ἐπίκουσιν καὶ χ' περιέβασιν ἧ ποιητὴς ἐπελάττει καὶ ἧ
 παρρησιασθ' ὑπὸ σὺς ἐπὶ λῶπτι κατελάττει.

ΤΗΣ

*Ante Venire quò non tantum strepitum misisset,
Nunc autem de paupere contendimus, non aliqua conuiuij
Boni est voluptas, quoniam peiora vincunt.
His autem & dixit quò Telemachi:*

*Male insanitis & non aliquid occultatis animo
Cibum, neq; potum, Deorum aliquis vos conestat,
Sed bene-conuiuati dormite domum profecti,
Quando animus iubet, cogo autem nullum ego.*

*Sic dixit, hi autem omnes mordicus labris compressis,
Telemachum admirabantur, quod audacter locutus esset
His Amphinomus concionatus est, & dixit:
Nisi illi, huius filius Arctada regis.*

*O amici, ne verò aliquis in dictum iustum
Contrarijs verbis mordens indignetur:
Neq; hospitem verberate neq; aliquem alium
Famulorum, qui sunt in domibus Vlyssis diuini.
Sed age pocillator arcessat poculis,*

*Ut postquam libauerimus dormiamus domum profecti,
Hospitem autem sinamus in adibus Vlyssis
Telemacho cura esse, huius, in dilectam peruenit domum.*

*Sic dixit, hi autem omnibus gratum verbum dixit,
Hu craterem miscuit Mulus beros
Præco Dulichius famulus, autem erat Amphinomi,
Distribuit autem omnibus ritè hi autem Dicit
Vos libassent beatis, biberunt dulce vinum,
At postquam libauerunt, biberuntq; quantum voluit animus,
Perrocerunt ite dormituri suas ad domos unusquisq;*

ODYSSEAE HOMERI, AVT XIX.
compositionis argumentum.

Init consilium cum Telemachis de armis deponendis
Vlyses, & apud Penelopem se è Creta oriundum esse dissimulat.
Agnoscutur autè per cicatricem ab Euryclea quæ
illius pedes lauabat. Atq; obiter poeta commemorat quomodo
in Parnaso cū veniretur, ab aplo fuerit percussus.

Ταῦ δ' ἀναγνωσίζει ἐξ ἑλῆς χερῆς ὀδυσηία.

ΥΤΑΡ ὅ ἐν μεγάρωι ὤψηείπετο δῖος ὀδυσσεύς,
Μνηστῆραςι φόνον σιωπῆ δῖω ἡμερμελίζον,
Λίψα δὲ τηλέμαχος ἔπεα πηρόντα προσηύδα,

Τηλέμαχε χερὶ τεύχε', ἀρήϊα καθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ' αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποδῆόντες·
Ἐκ χαπνοῦ κατέθηκ' ἐπεὶ κέ τί τοι σὺν ἑώκει
Οἶά ποτε τροίμωδε κίων κατέλειπεν ὀδυσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισα ὄσων πυρὸς ἴκετ' αὐτμή.
Πρὸς δ' ἔπι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δῶμωι,
Μή πως οἴνω θέντες, ἔειν γήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλοισι τρόσητε, καταισχύνετε ἧ δαῖτα,
Καὶ μνησύν' αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρο·

Ὡς φάτο, τηλέμαχος ἧ φίλῳ ἐπιπέδτετο πατρί.
Ἐκ ἧ καλεσσάμεντο προσέφη τροφὸν ἄρῦκλειαν.
Μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι ζωαῖαν
Ὀφρὲ' κεν εἰς θάλαμον καταδείομαι ἔντα πατρὸς
Καλὰς τῆ μοι χεῖρ' οἶκον ἀκηδέα χαπιδὸς ἀμέρδαι,
Πατρὸς ἀποιχομένωιο, ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆπος ἦα·
Νῦν δ' ἐθέλω καταδείξαι ἔν' ἐπυρὸς ἴκετ' αὐτμή.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλην τροφὸς ἄρῦκλειαν,
Αἶ γὰρ δὴ ποτε τέκνον ὄπιφροσώας ἀνέλωιο,
Οἴκου κήδεσσιν, καὶ κτήματα πάντα σφύλασσειν.
Ἀλλ' ἄγε, πῆς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάτο οἴσει,
Δμωῆς δ' ἐκ εἶας προσβλοσκέμεν, αἶ κεν εφαινον.

Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένῳ ἀντίον ἠύδα
Ξεῖντο δδὶ, κὶ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γέ
Χοίρικος ἀπῆται, καὶ τολόθεν εἰληλουδῆς!

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῆ δ' ἀπῆρος ἔπλετο μῶθος·
Κλήϊσιν ἧ θύρας μεγάρων εἰς ναυατόντων.

T, autem agnoscit ex cicatrice vetula Vlyfsem.

A T H I C in domo remansit diuinus Vlyfset,
Proci cadem cum Minerva cogitanti:

Statim autem Telemachum Verba Volocis
alloquitus est:

Telemache oportet arma bellicosa deponere in

Vlyfset T
macho i
vt arma d
nat.

Omnia profusus: at proci mollibus Verbis

Alloquere, quando a te inquirunt cupientes.

Ex summo deposui, quoniam non his similia sunt,

Qualia quondam ad Troiam proficiscens reliquit Vlyfset.

Sed consumpta sunt quantum ignis iust flatu.

Adhuc, a mihi & hac magis in mentibus posuit Saturnius,

Ne inebriati contentione inter vos excitati,

Vos vicissim vulneretis, deturpetis autem conuiuium.

Et sponsalia ipsum enim atrahit virum ferrum.

Sic dixit, Telemachus autem dilecto obediuit patri.

Extra autem vocatam allocutus est nutricem Eurycliam:

Nutrix, age mihi excludas in atrijs feminas,

Donec iam ad thalamum concludam arma patris

Bona, qua mihi in domo neglecta sumus denigrat

Patre abeunte: ego autem adhuc paruulus eram.

Nunc autem volo deponere, se nam ignis eat flatu.

Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutritrix Euryclia:

Vtinam enim iam tandem sili prudentiam suscipias

Domum curare & res omnes seruare.

Sed age quis tibi postea simul veniens lumen portabit?

Famulae autem non sinu adire qua praluccant.

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra loq. est:

Hospes hic, non enim occisum tolerabo qui meum

Modium, i. quadram gustet, etiam longe venerit.

Sic autem dixit, huic autem firmum fuit Verbum.

Clausit autem ianuas domorum bene habitatarum.

Τὰ δ' ἄρ' ἀναίξαντ' ὀδυσσεὺς καὶ φηίδιμος ἴδεν
 Εσφόρον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοείδους,
 Εγχεά τ' ὀξύεντα, παφοί τε ἢ παλλὰς ἀδύνη,
 Χρυσέον λύχρον ἔχρυσον, φάσθ' ἀεικέλεις ἐποίη.
 Δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεεν ὄν πατέρ' αἴψα.

ὦ πάτερ, ἢ μάγα θάσμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι.
 Εμπις μοι τοῖχοι μεγάρων, καὶ αἰ τε μοσὶ δμῶι
 Εἰλόπιναί τε δοκοί, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
 Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡσεὶ πυρὸς αἰδυμένοιο.
 Ἡ μάλα πῖς θεὸς ἔνδον, οἱ ἔσανδ' ἀρῦν ἔχουσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμυτις ὀδυσσεύς,
 Σίγα, καὶ χ' ἴσον νόον ἴχανε, μηδ' ἔρεεινε.
 Αὐτὴ τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἱ ὀλυμπον ἔχουσι.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν κατὰ λῆξαι ἔγω δ' ἔσπολαίβομαι αὐτῶι
 Οφρεά κ' ἐπὶ δμῶας καὶ κινέεσσι σὸν ἔρεδίζω.
 Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἄμοις ἔχουσα.

ὦ θεότο, τηλέμαχος ἢ δὲ σὺκ μεγάροιο βεβήκει
 Κεῖων ἐς θάλαμον, θαῖδων ἔσπολαμπομενάων,
 Ἐνθα πάσθ' κοιμᾶσθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκαίει
 Ἐνθ' ἄρα καὶ τὸτ' ἔλεκτο, καὶ ἠὲ δ' ἴσθ' ἔμιμνε.
 Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάροισιν ἔειπε το δῖος ὀδυσσεύς,
 Μνηστῆρεςο φόνον σὺν ἀδύνη μερμηκίζων.
 Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο ἀείφρων πινελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλι ἠδ' ἔχρυσον ἀφροδίτη.

Τῆ παρὰ μὲν κλισίην πύει χὰτ' ἔσσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔσσαν
 Δινοτιῶν ἑλέφαντι καὶ ἀργύρῳ, ἴω ποτε τέκτοσ
 Πόισσ' ἰκαίλιος, καὶ ἔσπο δριῶων ποσὴν ἠέ,
 Πρὸσθεὺ ἔξ' αὐτῆς, ὅθ' ὅπῃ μάγα βάλλοτο κῶσ.
 Ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα ἀείφρων πινελόπεια.
 Ἡλδον ἢ δμῶαι λῶ κἀλλῶνοι ἐκ μεγάροιο.
 Αἰ δ' ἔσπο μὲν σῖτον πολὺν ἦρεον ἠὲ σραπίζουσι
 Καὶ δέπα ὄδων ἄρ' ἄνδρες ἔσφμενοσ τε ἔσποσ.
 Πῦρ δ' ἔσπο λαμπήρων χαμάδις βάλον. ὄλλα δ' ἔσπο
 Νήσων ζύλα πολλὰ, σόως ἐμεν ἠὲ δέρεσ.
 Ἡ δ' ὀδυσσῆ' ἐσένιπθε μελανδῶν δεύτερον αὐτίς,
 Ἔσιν' ἔπῃ καὶ νῦν ἐσ θάσ' ἀνήσσις διὰ τόκα
 Δινδῶων κ' οἶκον, ὅπῃ πῶσσις ἢ γυναικῶσ.

Hi autem festinantes Ulysses & illustris filius,
Intro portauerunt galeasq; & scuta & umbilicosa,
Lanceasq; acutas, ante autem Pallas Minerva,
Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.
Iam tunc Telemachus alloquutus est suum patrem statim:

O pater certo magnum miraculum hoc oculis video,
Tamen mihi parietes domorum pulchraq; sedes,
Abiegnaq; trabes, & columna altitudinem habentes,
Lucent oculis tanquam igne ardente,

Certe valde aliquis Deus intus qui cælum latum habitat,

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses:
Tace & tuam mentem retine, neq; interroga.

Hac iustitia est Deorum, qui Olympum habitant.

Sed tu quidem dormi, ego autem remanebo hic

Vt item famulas & matrem tuam incitem.

Hac me dolens interrogabit circa singula.

Sic dixit. Telemachus autem ex domo discedit

Dormiturus in cubiculum lampadibus lucentibus,

Vbi aurea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus capiebat.

Illic igitur & tunc dormiuit, & Auroram expellabat.

At hic in domo relictus est diuinus Ulysses,

Proci cadem cum Minerva cogitans.

Hac autem ibat ex thalamo prudens Penelope,

Diana similis, secl aureæ Veneris.

Huic apud quidem sede ignem deposuerunt (illic assidebat)

Rotundum ebore & argento, quam quondam faber

Fecit Icmalius & sub scabellum pedibus misit

Aptum ex ipsa, ubi magnam iniecit pellem.

Illic sedit postea prudens Penelope.

Venerunt autem famula albavlnis ex domo.

Ha. a longè quidem panis multum asportauerunt et mēsas,

Et pocula & inde proci superbi biberant.

Ignem a faculis ad terram iccervunt alia a. supra ipsas

Congregarunt ligna, lumen esse & comburunt.

Hac autem Ulyssis dixit Melanthis secundo & rursus

Hospes ad & nunc hac venisti per noctem

Frequentans in domo, aspicias autem mulieres.

Domus Te-
macho in-
ardentis fl-
mæ appare

Melanth-
natur Vly-
bera, ni-
eat dou-

Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε τάλαν, καὶ δαίτης ὄνησον·
 Ἡ πάρα καὶ δαλῶ βεβλημένον εἶδα θύραζε.

Τὴν δ' ἄρ' ἰσώδρα ἰδὼν παρεσέθη πολὺμητις ὄδου·
 Δαιμονίη, τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις κακοήνοπι θυμῷ; (σδλ)

Ἡ ὅτι * κλιπῶς κακὰ ἔχει εἴματα ἔμοι;
 Πτωχόω δ' ἀνά δῆμον; ἀναγκάη γὰρ ἐπάσχει
 Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασσι.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνδρόποισιν ἔδειον
 Ολβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλὰκι δόσκον ἀλήτη
 Τοίω ὀπίσθας εἶσι, καὶ ὅτευ κεχημένον ἔλθοι.

Ἡσὺν ἔδρωες μάλα μυεῖσι, ἀλλὰ τε πολλὰ
 Οἴσιν τ' εὐζῶοισι καὶ ἀφνειοὶ χαλῶνται.

Ἀλλὰ ζῶε ἀλάπαξε κρονίων· ἦδελε γὰρ που.

Τῶ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ γυῖαι ἀπὸ πάσκει ἀλέσθης
 Ἀγλαίῳ τῆ νῦν γε μὲν δρωῆσι κέλευσαι.

Μὴ πως τοι δέσποινα κοτεασμένη χαλεπήνη;
 Ἡ ὄδυσσός ἐλθε, ἐπὶ γὰρ καὶ ἐλπίδες αἴσσι.

Εἰ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε καὶ ἐκέτι νόστιμός ἐστιν,
 Ἀλλ' ἦδη πᾶς τοῖον ἀπόλλωνός γε ἔκηπι

Τηλέμαχος· τὸν δ' ἐπεὶ ἐνὶ μαγαροῖσι γυμνακῶν
 Λήθει ἀτασάλλουσ'· ἐπεὶ ἐκέτι τηλίκος ἐστίν.

Ὡς φάτο, τὰ δ' ἤκουσε σείφρων πηνελόπεια·
 Ἀμφίπολον δ' ἐνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκ τ' ὀνόμαζον

Πάντως διαρυστέην κίον ἀδελεὺς ὅτι μελήθει
 Ἐρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σὺ κεφαλή ἀναμάξεις.

Πάντα γὰρ εὐήθηδα, ἐπεὶ ὅτ' ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς
 Ὡς τὸν ξείνον ἐμελλον ἐνὶ μαγαροῖσιν ἐμοῖσιν

Ἀμφὶ πόσει εἶρεδαι· ἐπεὶ πυκνῶς ἀχάχημα.

Ἡ ρὰ, καὶ ἀργυρόμυλον ταμίην παρὸς μῦθον εἶπετι
 Εὐρυόμην, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῆς

Ὀφρα καθεζόμενος εἶπῃ ἐπ' ὅτ' ἠδ' ἐπακούσῃ
 Ὁ ξείνος ἐμίθεν, ἐθέλω δέ μιν εἶρεδαι.

Ὡς ἔφαθ', ἠδ' ἔμάλ' ὄφρα λέως κατέβηκε σείφρα
 Δίφρον εὐξέσον, καὶ ἐπ' αὐτῶ κῶας ἐβάλλεν

Ἐρδα καθέζετ' ἐπειτα πολύτλας δῖον ὄδυσσός·
 Τῶισι δ' ἔμυθον ἤρχε σείφρων πηνελόπεια·

Ξείρες, τὸν μὲν σε φηῶτιν ἐγὼ εἰρήσμαι αὐτῆς· τίτι

Sed exi foras miser, & conuiuio iunaberis,
 Vel cito & sarco percussus ibis foras.

Hanc a. toruè conspicatus est prudens Vlysses:
 Mala, cur me sic inuehis irato animo?
 Nunquid quod sordedo? mala a. corpori Vestimenta indutus,
 Mendico autem in populo, necessitas enim serget.
 Tales pauperes & erratores Viri sunt.
 Etenim ego quondam domum in hominibus habitauis
 Beatus diuitem, & sãpè dedi erratori
 Tali qualis esset, & qui alicuius indigens Veniret.
 Erant autem serui & alide multi, aliaq; multa,
 Quibus bene viuunt, & diuites vocantur.
 Sed Iupiter destruit Saturnius, Voluit enim.
 Ideo nunc ne aliquando & tu mulier longe omnem perdas
 Letitiã, qua nunc inter ancillas ornata es,
 Ne tibi aliquo modo domina irata fauiat,
 Vel Vlysses Veniat, adhuc enim & spes saturni.
 Si autem hic quidem omnino perijt, & non amplius reditu-
 Sed iam filius talis Appollinis consilio (rus est,
 Telemachus, hunc autem nulla in domibus mulierum
 Latet que perperam agat, quoniam non amplius talis est.
 Sic dixit, hunc audiuit prudens Penelope,
 Ancillam a. allocuta est, Verbumq; dixit, denominauitq;
 Omnino audax, casus intrepida non me later
 Te perperare magnam facinus, quod tuo capiti perluet.
 Omnino enim bene scis quoniam a me auduisti ipsa,
 Quod hospitem curabam in domibus meis
 De marito interrogare, quoniam frequenter tristior.
 Dixit, & Eurynomem promissam condam ad verbũ dixit:
 Eurynomæ porta iam iam sedem & pellem in ipsa,
 Vt sedens dicat verbum, & audiat
 Hospes me solo autem ipsum interrogare.
 Sic dixit, huc valde festinanter deposuit portam
 Sedem bene pulsatam, & in ipsam pellem iecit.
 Illic sedet postea laboriosus diuinus Vlysses.
 His autem verbis incepit prudens Penelope.

Hospes, de hoc quidem te primam ego interrogabo ipsa.

Μίμνετ' ἐπειχόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον· εἰσόχε φάρσ'
 Ἐκτελέστω, (μὴ μοι * μεταμώλια νήματ' ὀλήται)
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσὺ τε κέν μιν
 Μοῖρ' ὀλοῦ καὶ δέλοισι τανηλαγέσθ' ἑανάπιο
 Μὴ τις μοι χεῖρ' δῆμον ἀχαιῶδων νεμεσῆσθι,
 Αἶ κεν ἄτερ σπεῖρε κέῖται, πολλὰ κτεαπίσως.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπιπέδεται θυμὸς ἀγέλοισι.
 Ἐνθά κεν ἡματιή μιν ὑφαίνεσκον μέγαν ἴσον,
 Νύκτας δ' ἀλλυέσκον ἐπιπύθειδος παραδείμην.
 Ὡς πρῖντες μὲν ἐληθον ἐγὼ καὶ ἐπειθον ἀχαιῶς·
 Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπίλυθον ἄρα,
 Μιμῶν φθινόντων, πρὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελείεθι,
 Καὶ τότε δὴ με, διαδμοῦς κύνας κη ἀλεθούσας,
 Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσασθ' ἐπέεσσιν.

Ὡς τὸ μὲν ἀξέτελεσσι καὶ ἠκὲ δέλοισ' ἔσθ' ἀνάγκη
 Νυῦ δ' ἦτ' ἐκφυγίειν δυνάμαι γάμον, ἕτε πρ' ἀλλήω
 Μῆπιν ἐφάμεισα, μάλα δ' ὀσχυροῖσι τοκήεσσι
 Τῆμα δ' ἀγαλάα θ' αἰεὶ βίωτον κατεδόντων,
 Τίγνωσκον· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἴος τε * μάλισσα
 Οἴκου κηδεσται, πᾶ τε ζῶε * κῦθος ὀπάσει.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς μοι εἶπε τὸν ἧρσθ', ἔσποδεν ἐσθί.

Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσθί * παλαιφάτω, ἐδ' ἀπὸ πέτρης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπεν πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ὡ γυνὴ αἰδοῖσθαι λαερπὰ δεῖαι ὀδυσῆσθαι,
 Οὐκ ἔσθ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ὄξερύεσσαι·
 Ἀλλ' ἐκ τοῖ ἔρεον ἢ μὲν μ' ἀχέουσι γὰρ δώσσης
 Πλείουσιν ἢ ἐχθροῖσι, ἢ γὰρ δίκη, ὅσπότε πάσσης
 Ἡς ἀπέσθιν ἀνὴρ τῶσων χέρον ὄσων ἐγὰρ νῦν,
 Πολλὰ βροτῶν ὅπ' ἄσθ' ἀλώμενος, ἀλγέα πύρρον·
 Ἀλλὰ κατ' ὡς ἔρεω ὁ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάσθαι,
 Κρήτη πηγαῖ' ἐσθ' μῆσθω ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

Καλὴ καὶ κίερα, σπείρουσθαι· ἐν δ' ἀνδρωπι
 Πολλοὶ, ἀπειροῖσιν, καὶ * ἐννήκοντα πόλις.
 Ἀλλὰ δ' ἄθρον γλωσσῶν μεμιγμένη· ἐν μὲν ἀχαιῶν
 Ἐν δ' ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐσθ' ἀδωτες,
 Δωριεῖς τε τριχαικές, δία τε πηλασγῶν,
 Τρῶσθ' ἐνὶ κραιώσθαι μάλα πύλις, ἐνθά τε μένος

Ἐπίνοισθαι.

εὐφραίνεσθαι

μῆρας τε
 ὄλβου

παλαιφά-
 τρου.

ἀπολλήξεις

εὐφραίνεσθαι

Expectate festinantes has meas nuptias donec Vessem
 Perficiam (ne mihi Vana sila percant)
 Laerti heroi funestam, quando ipsum
 Parca pernicosa capient in longum-extendentis homines
 Ne aliqua mihi in populo Graecarum irascatur, (mortis,
 Si sine Vesite iacet multa possidens.

Sic dixi, his autem persuasus est animus superbus,
 Tunc quotidiana quidem texebam magnam telam.
 Noctes a. resoluebam postquam lampades apponebam.
 Sic triennium quidem latui ego & persuasi Achinos.
 Sed quando quartus venit annus, & Venerunt hore
 Mensibus desinentibus, circum a. dies multi perfecit.
 Et tunc iam me propter famulas canes non curantes
 Acceperunt ingredientes & minati sunt verbis,
 Si hanc telam perfeci, & non Volens necessit, etc.
 Nunc a. neq. effugere possuos nuptias, neq. aliquod aliud
 Consilium inuenio Valde autem festinans parentes
 Nubere: agre fert a. filius facultates illos dilapidare
 Cognoscens, iam enim Vir qualiq. magniq.
 Ad domum curandam huiusq. Iupiter gloriam prabet.
 Sed & sic mihi dicendum genus, unde es?
 Non enim a quercu es antiqua, neq. a petra.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Pliyses:
 O Vxor Venerabilis Laerti, ade Pliysie,
 Non amplius cessabis mecum semen interrogare?
 Sed age tibi dicam, certe quidem me doloribus dabis
 Pluribus quam teneat: est quidem eximio: na, quando a pa
 Sua abest, sit tanto tempore, quanto ego nunc (tra
 Multas hominum ad ciuitates errans dolores patiens:
 Sed & sic dicam quodcumq. me interrogas & inquiris.
 Creta quadam terra est medio in nigro ponto,
 Pulchra & pinguis circumflua: in hac autem homines
 Multi infiniti & nonaginta ciuitates.
 Alia a. aliterum lingua mixta in ipsa quidem Achini,
 In autem Eteocretes magnanimi, in autem Cydones,
 Dorensesq. Trichaees, diuiniq. Pelasgi.
 Illi autem in Cnosos magna ciuitas, sibi Minos

Penelopei
 rit ex hof
 genya.

Descripti
 Cretæ, vt
 Vlyss. in
 esse orit

Ἐννέωρ ἄσπετος βασιλῆος Διὸς μεγάλας ὀφειλῆς,
 Πατρὸς ἐμοῖο πατρὸς μεγαθύμου Διουκαλίωνος.
 Διουκαλίων δὲ μ' ἐπέκτε, καὶ ἰδομένηα ἀνακτο-
 ῖα· ὁ μὲν ἐν νηέσσι κορωνίσιν ἴλιον εἶσω
 ὦχετ' ἀμ' ἀπρῶδ' ἦσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν αἴθων,
 Ὀπλότερος γυῖον· ὁ δ' ἄρα, πατέρ' ἄσπετος καὶ ἀρείων.
 Ἐνδ' ὀδυσσεύς ἐγὼν ἰδομένηα, καὶ ξείνια δῶκα.
 Καὶ γὰρ τὸν κρήτιν δὲ κατήγαγον ἱεὲς ἀνέμοιοι,
 Ἰέμενον προΐωδε, παραπλάγξασα μαλειῶν.
 Στήσεν δ' ἐν ἀμνιστῶ, ὅθι τε σπῆος εἰλεϊθύης,
 Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ἔσπ' ἄλυσεν ἀέλλαι.
 Αὐτίκα δ' ἰδομένηα μετέλλα ἄσπετος ἀνήϊδ' ὄν.
 Ξεῖνον γὰρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τι.
 Τῶ δ' ἦσθ' ἰδομένηα ἢ ἐνδεχάτη πέλεν ἦος.
 Οἴχομένω σὺ νηεσὶ κορωνίσιν ἴλιον εἶσω.
 Τὸν μὲν ἐγὼ παρὸς δῶματ' ἄθων ἐν ἑξείνισσά,
 Ἐνδυκίως σικέων, πολλῶν καὶ ὄϊον ἑόντων,
 Καὶ οἶ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροισι οἱ ἀμ' αὐτῶ ἐποπτεῖ,
 Δημόθεν ἄλοφτα δῶκα καὶ αἰδοπέοιο οἶνον ἀγείρας·
 Καὶ βούς ἰράσσεια· ἵνα πλησθῆται θυμὸν.
 Ἐνθα δ' ἰδομένηα μὲν μένον ἦματα δ' ἴσι ἀρχαῖοι
 (Ἔϊλετο γὰρ βορέης ἀνεμὸς μέγας, ἡ δ' ἔπι γαίῃ
 Ἔϊα ἰσαδῶν· χαλεπὸς δὲ πρὸς ὄφρα δαίμων)
 Τῆ περικλυτῆ δ' ἀνεμὸς πέσεν· τοῖ δ' ἀνάστη.
 Ἴσθη γὰρ ἴδομένηα πολλὰ λέγων ἑτόμοισιν ὁμοῖα.
 Τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τίχετο δὲ χεῖρ.
 Ὄσθ' ἑγὼν καπατήκατ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄφρασθι,
 Ἦντ' εὐρὸς κατέτιξεν ἐπὶν ξείφρος· καπαχέουσι
 Τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθοισι ῥέοντι·
 Ὄσθ' τῆς τίχετο καλὰ παρήϊα δακρυχέουσι,
 Κλαυθῆσθ' ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ ὀδυσσεύς
 Θυμῶ μὲν γόοισαν ἑλὼ ἑλάειρι γυνοῖα,
 Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεί κέρρα ἔσασαν, ἠὲ σίδηρος.
 Ἀπρέμας ἐσ βλεφαροῖσι· δόλω δ' ὄρε δάκρυα κεύθε.
 Ἥ δ' ἐπεὶ οὐκ ἔπειθε πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Ἐξ αὐτῆς μιν ἔπεων ἀμείβομένηα περσέειπα·
 Νῦν μὲν δὴ σὺν ξείνῳ γ' ὄϊα περσέειπα

Per nouem annos regnauit Iouis magni confabulator.
 Pater mei pater magnanimi Demicalionis.
 Demicalion autem me genuit, & Idomeneum regem.
 Sed hic quidem in nauibus rostratis Ilium ad
 Iuit simul cum Atreidis, mihi a nomen inelytum Aethon
 Iunior natus, hic autem prior & melior
 Illic Vlysses ego vidi, & hospitalia dona dedi,
 Etenim hunc ad Cretam deduxit & is ventis
 Euntem ad Troiam, & ibi abduxisset a Malois.
 Stetit autem in Amniso, & ibi spelunca Lucina
 In portibus difficilibus, & ex autem fugit praecllas.
 Statim a. Idomeneum interrogabat ad ciuitatem profectus,
 Hospitem, n. ipsum dicebat, dilectumq; esse reuertendumq;
 Huic autem iam decima vel undecima fuit Aurora
 Eunti cum nauibus rostratis Ilium intro.
 Hunc quidem ego ad domos ducens recte hospitio excepi,
 Accurate amplectens cum mulier in domo essent.
 Et ei hic alij socij, qui simul ipsum sequebantur
 A populo farinas dedi & nigrum vinum congregatum,
 Et boues macerare, ut impleret animum.
 Illic duodecim quidem manserunt dies diuini Achiui
 (Flabat enim Boreae ventus magnus, neq; in terra
 Sinebat stare, sauius autem aliquis mouebat Deus.)
 Ipsum a. 17. die ventus cecidit, hi autem ascenderunt.
 Dixit mendacia multa dicēs & veris similia.
 Hac a. iam audire fluctant lacryma, liquefiebat autē cor.
 Sicut a. nix liquefit in altis montibus (pau.)
 Quam Eurua liquefecit, postquam Zephyrus defusus est,
 Liquefacta autem igitur hac fluuij implentur fluentes;
 Sic huius liquefiebat pulchra gena lacrymans,
 Flentu suum vinum aspidem: at Vlysses
 Animo quidem lugentem suam miserabatur uxorem,
 Oculi a. tanquam cornua stabant vel ferrum
 Tacite in palpebris, dolo a. hic lacrymas occultabat.
 Hac a. postquam igitur satiata multarum lacrymarum lu
 iterum ipsum & verba respondens allocuta est: (an.)
 Nunc iam te hospes puto tentasse,

Εἰ ἔτεδ' ὀδὴ καὶ δι' σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
 Σείνισαι ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
 Εἰπέ μοι ὅσσ' αἶψα πρὸς χροὶ εἶματα ἔσσι,
 Αὐτὸς δ' οἴσ' εἴλω, καὶ ἑτάροις οἳ οἱ ἔποντο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι, ἀργαλέον πόσιν χέρον ἀμφὶς ἔοντα
 Εἰπέμεν, ἦδη γὰρ οἱ ἑικοσὸν ἔτ' ἔσσι

Ἐξ ἧ καὶθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.

Ἄλλα καὶ ὡς ἔρῃω ὡς μοι ἰνδύλλετ' ἦτορ·

Χλαῖναν πορφυρέην ἔλω, ἔχε δ' ἴσ' Ὀδυσσεύς,

Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ φρόνη χευσσοῖα τέτυκτο

Αὐλοῖσιν διδύμοισι· παφοῖτε δ' αἰδαλον ἦεν·

Ἐρ' ἑτάροισι πόδεσσι κύνων ἔχε ποικίλον ἑλλόν

Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δ' θαυμάζεσκον ἀπαντὲς,

Ὡς οἱ χευσσοὶ ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρόν ἀπάγχων,

Αὐτὰρ ὁ, σκυζέειν μαμαῶς, ἠσπίδα πόδεσσι.

Τὸν δ' ἠγῶν ἐνόησα πρὸς χροὶ σιγαλόεντα,

Οἶόν τε χρομύσιο λοπὸν κατὰ ἰσθαλίῃσιν.

Τῶς μὲν εἴλω μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἰὼ ἠέλιος ὤει·

Ἡ μὲν πολλάι γ' αὐτὸν ἐθνήσαντο γυναικες.

Ἄλλο δέ τοι ἔρῃω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Οὐκ οἶδ' εἰ πᾶσι ἔσσι πρὸς χροὶ οἴκοδ' Ὀδυσσεύς,

Ἡπὶ ἑτάρων δῶκε δοῖς ὅππ' ἠνὸς ἰόντι,

Ἡπὶ που καὶ ξείνῳ, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς

Ἔσκε σίλος· παῦροι γὰρ ἀχμῶν ἦσαν ὁμοῖοι.

Καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἀορ' καὶ δίπλαχ' ἔδωκα

Καλλιῶ, πορφυρέην, καὶ τερμύοντα χιτῶνα.

Αἰδοῖαι δ' ἀπέπεμπον εὐσέλμου ὅππ' ἠνὸς.

Καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προσήνευσε, αὐτὸς

Εἶπετο· καὶ τὸν τοι μνησέσμαι οἴσ' εἴλω σφ.

Τυρὸς εἴλω ὁμοῖσιν, μελανόχροσ', ἀλοκάρυμνε·

Εὐρυβάτης δ' ὄνομα ἔσκε, πέν δέ μιν ἔζορον ἄλλω

Ὡν ἑτάρων Ὀδυσσεύς, ὅππ' οἱ φρεσὶν ἄρπια ἦδη.

Ὡς φάτο, τῆ δ' ἐπὶ μάλλον ὑφ' ἡμέρον ἄρσεν γένετο

Σήματ' ἀναγκῆσι πᾶσι ἐμπόδα πύραδι Ὀδυσσεύς.

Ἡ δ' ἐπεὶ οὐδ' ἔπειθε πολυδακρύτοια γόοιο,

Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβαμένην προσείπετο·

Si verè iam illic cum diuinis socijs
 Hospitio excepisti domibus meum maritum, sicut dicis,
 Dic mihi qualia quæ circa corpus vestiment a induc^o erat
 Ipse, qualis erat. & socios qui ipsum sequebantur.
 Hanc, a respondens, allocutus est prudens Vlysses,
 O mulier difficile tanto tempore seorsum qui fuerit
 Dicere, iam enim ei Sigesimus annus est,
 Ex quo illinc iuit & mea abijt patria.
 At ego dicam sicut mihi videtur animo.
 Vestem purpuream, subtilem habebat diuinus Vlysses,
 Duplicem, at ei fibula auro facta erat
 Foraminibus duplicibus, ante autem variegata erant.
 In prioribus pedibus canis habebat varium ceruum
 Trementem videns, hoc autem admirabantur omnes.
 Similiter hi anres erant: hic quidè videbat humulium suffu.
 At dic effugere promptus palpitabat pedib. (cans.
 Hanc autem interulam intellexi circa corpus splendidam
 Tanquam capa tunicam arida.
 Sic quidem erat mollis: splendida enim erat Sol sicut.
 Certè quidem multa ipsum admirabantur mulieres,
 Alia autem tibi dico tu autem in mentibus pone tuis.
 Nescio si hac indutus fuerit circa corpus domi Vlysses,
 An aliquis sociorum dederit veloci in nave exiit,
 An aliquis alicubi & hospes quoniam multis Vlysses
 Fuit amicus pauci enim Achiuorum erant similes;
 Et ei ego aureum ense & duplicem dedi
 Pulchram purpuream, & talarum vestem:
 Honorate autem dimisi bene tabulata in navi,
 Et quidem eam praeo paululum maior ipso
 Sequebatur, & hunc tibi dicam qualis erat.
 Gibbosus in humeris, nigro corpore, crisso capite,
 Eurybates autem nomen fuit honorabat, a ipsum eximic
 Sueru socioru Vlysses, q mentib. aqualia sciebat. (aliorum
 Sic dixit, huic, a adhuc magis desiderium mouit luctus
 Signa agnoscenti qua ei firma dixit Vlysses.
 Hac, a postq igitur satiata est multum lacrymabilis luctus
 Et tunc ipsum verbi respondens alloquuta est:

Ναῦ μὲν δὴ μοι ξεῖνε, πάρος περ ἑὸν ἔλθεινός
 Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλθ' ἔσθ' αἰδεῖός τι.
 Αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον οἱ ἀγορεύεις,
 Πύξασ' ἐκ θαλάμου φρόνιυτ' ἐπίθηκα φαινίω,
 Κεῖνω ἀγαλμ' * (ἔϊ)· τὸν δ' ἐχέω ποδὲξομαι αὐτίς
 Οἴκαδε νοσήσαντα φίλιω ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Τῶ ρα κηκὴ αἴση κοίτης ὅπῃ νηὸς ὀδυσεύς
 Ὄχετ' ἐπολύμενθ' κηκοῖλιον ἐκ ὀνομασίων.

Τὸν δ' ἀπαμύβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς
 Ὡ γυνὴ αἰδέσθην κάρπια δῖον ὀδυσσῆθ',

Μηκέτι ναῦ χεῖρα χαλὸν ἐναίρειο, μηδέ τι θυμὸν
 Τῆκε πόσιν γρόωσα. νεμεσῶμαι γέ μιν ἕδην.
 Καὶ γὰρ τις τ' ἄλλοιον ὀδύρεται ἀνδρ' ὀλοῖσθε
 Κκειδίον, τῶ τέκνα τέκη φιλότιπ' ἀμύσεια,
 Ἡ ὀδυσσῆ', ὃν φασὶ θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.

Ἀλλὰ γὰρ μὲν παῦσαι, ἐμοῖο δὲ στυγροῦ * μῦθον.

Νημερτέως γὰρ τοι μωθήσομαι, ἐδ' ὀπικλύου,

Ὡς ἤδη ὀδυσσῆθ' ἐγὼ περ νόσου ἄκουσα

Ἀγχοῦ θεαπρωτῆς ἀνδρῶν ἐν πόνι δήμῳ

Ζωοῦ. αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἑσθλά,

Αἰτίζων ἀνά δῆμον. ἀτὰρ ἐείπρας ἑταίροις

Ὀλοῖσθε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

Θεινακίης ἀπὸ νῆσου ἰών. ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ

Ζεὺς τε καὶ ἠέλιθ'· τῷ γὰρ βόας ἔκταν ἐπιῦροι.

Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ.

Τὸν δ' ἄρ' ὅπῃ πρόπος νεὸς ἔκβαλε κύμ' ὅπῃ χεῖρσιν

φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχιθεοὶ γεγάασιν.

Οἱ δὴ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς πηήσαντο,

καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἠΐτελον αὐτοῖ

οἴκαδ' ἀπίμαντον. καὶ κεν κάλαι ἐνθάδ' ὀδυσεύς

ἦλυν ἄλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσασθε θυμῷ,

Χρήματ' ἀγροτάζειν πολλῶ ὅπῃ γαῖαν ἴοντι.

Ὡς περὶ κέρδια πολλὰ καταβνησῆς ἀνδράπων

οἷδ' ὀδυσσεύς· ἠδ' ἄν τις εἰείσῃε βροτὸς ἄλλ'θ',

Ὡς μοι θεαπρωτῆς βασιλῆς μωθήσουτο σείδω.

Ἰμενυε δὲ πρὸς ἐμ' αὐτὸν ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,

Νῆα κατενύβωσα, καὶ ἐπαρτίσας ἔμμεν' ἑταίροις

ἀμα.

ὠδυσ.

Nunc quidē iam mihi hospes antea qui eras miserabilis
 In domibus meis, amicusq; eris, honorabilisq;.
 Ipsa enim hac Vestimenta ego prabui qualia dicis,
 Placata ex cubiculo, fibulamq; imposui lucidam,
 Ut illi ornamentum esset, hunc autem nō suscipiam vultus
 Domum redeuntem dilectam in patriam terram:
 Ideo malo fato concava in naui Vlyssēs,
 Iuit inspecturus malam Troiam non nominabilem.

Hanc a. respondens alloquutus est prudens Vlyssēs:
 O Vxor Veneranda Laertiada Vlyssin,
 Non amplius nunc corpus pulchrum destrue, neq; animum
 Liquefac Virum lugens, reprehendo quidem nihil.
 Etenim aliqua alienum luges Virum perdens
 Quem iuucem habuerit, cui filios peperit amicitia mixta
 Quātō magis Vlyssēm quem dicunt Deos similem esse,
 Sed luctu quidem cessā, mei autem intellige Verba
 Verē enim tibi loquar neq; occultabo.
 Nam iam Vlyssus ego circa reditum audiuī
 Propē Thestros viros in pingui populo
 Vitum: at ducit thesauros multos & bona,
 Petens in populo: at amabiles socios
 Perdidit, & nauem concavam in nigro ponto,
 Trimactis ab insula Veniens, irati sunt enim ipsi
 Iupiterq; & Sol huius enim boues interfecerunt socij.
 Hi quidem omnes perierunt vando in ponto.
 Hunc autem in carina nauis iuicest vnda in continentem,
 Phaacum in terram, qui diuini geniti sunt.
 Hi autem ipsius supra animam deum tanquā honorabāt,
 Et ei multa dederunt: mittere ipsam voluissent ipsi
 Domum illasum & iam pridem huc Vlyssēs
 Venisset, sed ei hoc Scelus visum est animo,
 Res congregare multam in terram euntem.
 Sic astuti as multas po a mortalibus hominibus
 Cognouit Vlyssēs, neq; aliqui contendat homo alius.
 Sic nish Thestrotorum rex locutus est Phedon.
 Iurauit autem ad me ipsum sacrificans in domo
 Nauem detraxisse, & praparatos esse socios.

Οὐδὲ μιν πέμψοισι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἔμ' ἄρ' ἴν' ἀπέπεμψε. τύχῃσ' ἔρχομένη νηὶς
 Ἀνδρῶν θεσπερωτῆ ἐς δουλίχιον πολύπυρον.
 Καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 καὶ κύκην ἐς δεκάτιμ' ἤμελ' ἕτερον γ' ἐπιβόσκει
 Ὅσα σὶ ἐν μεγάροις κειμήλια κέετο ἀνακτος.
 Τὸν δ' ἐς δαδῶν' ἔλετο βήμενα, ὄφρα θεῶτα
 Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο διὸς βεβήκω ἐπακούσῃ,
 Ὅσπῃσ' νοσήσῃσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἥδη δ' αὖτ' ἔπεων, ἧ ἀμφαδὸν ἢ κρυφιδόν·
 Ὡς ἂ μὲν ἔστω ἐστὶ σόφ', καὶ ἐλόσεται ἤδη
 Ἀρχὴ μάλ' ἢ δ' ἐπιτήλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 Διὸν ἀπεισῆται. ἔρπης δέ τοι ὄρνια δάσω·
 Ἰστανδὸν ζῶντισ' ἀρῶτα θεῶν ὑπατος καὶ αἰετος,
 Ἰσὴν τ' Ὀδυσῆος ἀμύμον', ἧ ἀφικάνω,
 Ἡ μὲν τι τάδε πάντα τελείεταί ὡς ἀγορεύω,
 Τοῦ δ' αὖτ' ἑλκὸν ἔλαβαντ' ἐλόσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 Τοῦ μὲν φθίνοντ' ἔμῳ, τὸ δ' ἰσαμένιοι,

Τὸν δ' αὖτε φησὶσθεπὶ σείφρων πινελόπνια,
 Αἷ γὰρ τῷ ξείνῳ ἔπος τετελεσμένον εἶη.
 Τῷ κε τόχα γυῖος φιλόπια τέ πολλά τε δῶρα
 Ἐξ ἑμαυ· ὡς ἂν τις σὲ σταντόμεντ' μαχαιρίζῃ.
 Ἀλλὰ μοι ὄφ' ἀνα θυμὸν ὀίεταί ὡς ἔσεται σφ·
 Οὐτ' Ὀδυσσεύς ἐπὶ οἶκον ἐαδύσεται, ἔτε σὺ πομπῆς
 Τάξῃ· ἔπει ἔτοι σημάντορες εἰσιν ἐν οἴκῳ,
 Οἳ τ' Ὀδυσσεύς ἔσχε μετ' ἀνδράσιν, (εἶποτ' ἔμῳ)
 Ξείνοις αἰδοίσις ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
 Ἀλλὰ μιν ἀμφίπολοι ἀπονείθετε κατὰ τετ' ἄνδρῳ
 Δάμνια καὶ χλαῖνας καὶ ρήγνα σιγαλόεντα,
 Ὡς κ' εἰ δαλπίων χενσόδρονον ἠὲ ἴκηται.
 Ἡῶδ' ἐν δὲ μάλ' ἠειλοῖσσι τέ χεῖροσ' ἔτε,
 Ὡς κ' ἔρδον παρὰ Πηλεμάχῳ δειπνοῖο μέδεται
 Ἥμενος ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν οἰκίαν
 Τῶτον ἀινάξῃ θυμοετόρ', ἢ ἔδ' ἐπὶ ἔργον
 Ἐνθάδ' ἐπὶ σφῆξῃ, μάλ' ἄρ' κεχολωμέν' ἀνάσσει.
 Πῶς γὰρ ἔμευ σὺ ζῆνε δαΐσσαι εἴπ' ἡμελικῶν
 Ἀλλὰ σὺν σείεμι γόνυ καὶ ὄπιφρανα μῆτιν.

Ἰσαμένιοι
 ἢ

ἢ κεν ἔρ-
 ἢ νθ. γρ. ἔ
 ται ἔρδον
 ἢ δ' π. π.

Hi autem ipsum mittent dilectam in patriam terrā.
 Sed me prius misit, contigit enim veniens namis
 Virorum Thestrotorum in Dulichium serax frumenti,
 Et mihi res ostendit quascunq; congregauerat Vlysses.
 Et in tertiam aetatem alteram adhuc depasceret,
 Quacūq; in adibus opes sacent regis.
 Hunc autem in Dodonem dicebat ire, sed Dei
 Ex quercu alta Iouis consilium audiret,
 Quomodo rediret dilectam in patriam terram
 Iam diu absens vel manifeste, vel clam.
 Sic quidem hic est saluus, & veniet iam
 Prope valde, non amplius longē ab amicis & patria terra
 Diu aberit, tamen. a. tibi iuramenta dabo.
 Sciat nunc Iupiter primūm Deorum eximius & optimus,
 Domusq; Vlyssis strepsus ad quam perueni,
 Certē tibi hac omnia perficientur sicut dico.
 Hoc autem ipso anno veniet huc Vlysses,
 Hoc quidem effectu mense, hoc autem stante.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,
 Vtinam enim hoc hospes verbum perficiendum esset.
 Quo cito cognosceres amicitiam multaq; dona
 Ex me, sed aliquis tibi obuius beatum dicat.
 Sed mihi sic in animo putatur sicut erit.
 Neq; Vlysses amplius domum veniet, neq; tu pompa
 Ornatus eris, quoniam non tibi signatores sunt in domo,
 Quales Vlysses fuit inter viros (si unquam fuit)
 Hospites honoratos admittere & suscipere.
 Sed ipsum sumula lavate & ponite lectum
 Stramenta & cholanas, & cooperimenta splendida
 Ut bene calcatus aurea sedis Auroam perueniat.
 Manē autem valde manū lavate. Singiteq;
 Ut intus apud Telemachum cōna curetur
 Sedens in domo, hinc autem molestias, qui illorum
 Hinc tristitia afficiet perniciosus, neq; aliquod opus
 Hic amplius faciet valde quamvis tratus graustere
 Quomodo enim me tu hospes scies si quid mulierum
 Aliarum circumte mētem, & prudens consilium,

Εἰ καν αὔσαλέῃ χαχὲ εἰμίνοσ ἐν μαγαροῖσι
 Δαινύη; ἀνδρωποὶ ἢ μινωθάδιοι τελέδοισιν.
 Οσ μὲν ἀπηνήσ τ' αὐτὸς ἐη καὶ ἀπινύεα εἰδῆ,
 Τῶδε χαταρῶν τι πάντες βροτοὶ ἀλγᾶ, ὅπῳ
 Ζωῶ, ἀπὲρ τεθνεῶν γ' ἐφεψιάωνται ἀπαιται.
 Οσ δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἐη καὶ ἀμύμονα εἰδῆ,
 Τοῦ μὲν τε κλέος διρὺ διὰ ξεῖνοι φορέοισι
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώποισ, πολλοὶ δέ μιν ἐδλὸν ἔειποι.

Τὴν δ' ἀπικυβόμενος προσέφη πολύμητισ Ὀδυσσεύσ
 Ω γυῖαι αἰδοίη λαρπαδέωσ Ὀδυσσῆσ,

Ἦτοι ἐμοὶ γλαῖναι καὶ ρήγαι σιγαλόεντα
 Ἠχθεῖσ, ὅτε παρῶτον κρήτισ ὄρεα κηφόεντα
 Νοσφιτάμινωσ πρὶ νηὸσ ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
 Κεῖω δὲ ὡσ τὸ παρῆσ περ αὔπνοισ νύκτασ ἴαυσι.
 Πολλὰσ γδ δὴ νύκτασ ἀεικαλίωσιν ἐκείνη
 Λεσσα, καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρονον ἠῶσ δῖαν.

Οὐδέ τι μοι ποδάνητρα ποδῶν ὀπίσσανα θυμῷ
 Γίγνετασ· ἔδὲ γυμνὴ ποδὸσ ἀψεται ἡματέροισι
 Τάων αἰ τοὶ δῶμα κατὰ δρήσειραι εασιν,
 Εἰμήτισ χρεῖασ ὅσσι πικραὴ κέδν' εἰδῆσ,

Ἦτισ τέληκεν τέσσασ φρεσιν ὅσσι τ' ἐγὼ σφᾶ
 Τὴνδε δ' ἂν ὀφθονέοισ ποδῶν ἀφαρξέμεσ.

Τὸν δὲ αὐτε προσέειπε σείσρων πινελόπιασ
 Ξεῖνε φίλ', ἐγὼσ ποτισ ἀνὴρ πεπνυμένῃσ ὡδὲ
 Ξεῖνων τελεσάπῶν φιλίων ἑμῶν ἱκίτο δῶμα,
 Ωσ σύ μάλ' ἀφραδέωσ πεπνυμένασ πᾶντ' ἀγορέωσ.
 Ἔσσι δέ μοι χρεῖασ πικραὴσ φρεσὶ μῆδέσ ἔχουσα,
 Ἠ κείνον δύσηνον εὐτραφειν ἠδ' ἀπὶ ταλλαν,
 Δεξαμένη χεῖρωσ ὅτε μιν παρῶτο τίλει μήτηρ.

Ἠ σὲ πόδασ νίψει, ὀλιγηπλέουσ σφᾶ ἑμασ.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀρᾶσα σείσρων σφῆβελεια,
 Νίβον σῆσ ἀνακτῆσ ὀμάλικα· καὶ πρὸσ Ὀδυσσεύσ
 Ἠ δὲ τοῖσ δ' ἐσὶ πόδασ, τοῖσ δέ τι χεῖρασ.
 Λίψα γδ ἐν χακίτησ βροτοὶ χαταγυρῆσασισ.

Ωσ ἀρ' ἔσπ. χρεῖασ ἢ χατήρατε χαρτὶ σφῆβελειασ,
 Δάχρυα δ' ἐκβαλε θυμᾶσ· ἐποσ δὲ ὀλοσφιδῆσ ἱκίπαι.

Ω μοι ἐγὼ σίω τέκεν ἀμύχασ· ἠσ σὲ σείζασ
 Λιζῶστων

Γ δὲ

ἰκαρ

πίησ ἀνά
μῶνἮτισ δὲ τί
κα τέσσα
Γῆ δὲ σῆσ
ν φθ.

Si vestre carens, male indutus in domibus
 Coniuaris, homines autem breuis - & fugacis - vitæ sunt.
 Qui quidem sauus ipse erit, & crudelia sciet,
 Huic autem maledicent omnes homines doloribus à tergo
 Vno, at mortuo maledicent omnes.

Quis autem bonus ipse erit, & bona sciet,
 Huius quidem gloriam latam hospites ferent
 Omnes in homines, multiq; ipsum bonum dixerint.

Hanc a. respondens, allocutus est prudens Ulysses
 O Exor veneranda Laertiade Ulyssis,

Certe mihi indumenta, & cooperimenta splendida
 Odi - fuerunt, quando primum Creta montes niuales
 Reliqui in naui proficiscens, longos - remos - habente,
 Dormio sicut antea in somnes noctes dormiebam.

Multas enim noctes indecenti in domo
 Dormini, & expectavi bona sedis Auroram diuinam,
 Neq; mihi pelus pedum amabilis in animo
 Est neq; mulier pedem tanget nostrum
 Harum qua domo in ministra sunt.
 Nisi aliqua vetula est antiqua prudentia sciens,
 Qua tolerat tot mente quot ego.

Huic non inuideo pedes tangere meos.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope.

Hospes dilecte, non enim aliquis vir prudens sic
 Hospitum peregrinorum amicorum meam pertuenit domum.
 Sicut tu valde circumspice prudentia omnia dicis.
 Est autem mihi annis prudentia mente consilia habens,
 Qua illum infelicem bene - nutritis, & educavit
 Suscepum manibus, quando ipsum primum peperit mater,
 Qua tibi pedes lauat debilis quamuis sit.

Sed age nunc surgeas prudens Euryclea,

Lauatui domini equalem: & Ulysses
 lam talis est pedes, talis autemq; manus.
 Statim enim in malo homines senescunt.

Sic dixit vetula autem detinebat manibus Vultum.
 Lacrymas a. emisit validas Verbum a. luctuosum dixit:
 Mei mihi ego tui filii, debili certe te supra Iupiter

Μ η

Accersitur Eu-
 ryclea vt ho-
 spitis corpus
 lauet.

Ανδράπων ἤχθηρε θεοδέα θυμὸν ἔχοντά.
 Οὐ γὰρ πῶ περ τόσα βροτῶν διὶ τερπικραίνῃ
 Πίονα μπεῖ' ἐκρ', εἰδ' ἔξαιτοῖς ἑκατόμβαις,
 Οἷα σὺ πρὸ ἐδίδως, ἀρώμενθ' ἕως ἰκοιο
 Γῆρας τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε φαίδιμον ἕον.
 Νῦν δέ τοι ὦδ' ἐσέ κάρμπα ἀφείλετο νόστιμον ἦμα,
 Οὐτὼ που κἀκείνῳ* ἔφραζόντο γυναικίς
 Ξείνων τηλεδαπίων, ὅτε τευ κλυτὰ δόματ' ἴκοιτο,
 Ως σέθεν αἰ κύνες αἰδέεσθαι θέλονται ἄπασαι,
 Τάων νῦν λάβλιω τε καὶ αἴετα πόλλ' ἀλείφοντ',
 Οὐκ ἔσας νίξεν' ἐμὲ δ' ἐκ ἀέκουσαν ἀνώγει
 Κῆρη ἱκαεῖοιο παῖφρον πλιμελόπεια.
 Τῷ σε πόδας νίψαι, ἄμα τ' αὐτῆς πλιμελόπειας
 Καὶ σέθεν εἶνεκ', ἐπεὶ μοι ὀρώρεται ἐνδοθι θυμὸς
 Κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξιμῶι ἔπος ὁ, πικρὸν εἶπω.
 Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείειοι ἐνθάδ' ἴκοιτο,
 Ἀλλ' ἔγω πινά φημι εἰοκότα ὦδε ἰδέσθαι
 Ως σὺ δέμας φωνίμυ τε πόδας τ' ὀδυσῆι ἔοικας.

Τὴν δ' ἀπαμβέβροτος προσεφθελόμητις ἐδυσσάθη
 Ω χερσὶ, ἔγω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 Ημέας ἀμφοτέροις, μάλα ἰκέλω ἀλλήλοισιν
 Εμμεναι' ὡς σὺ περ αὐτῆ ὀπιφρονέεσθ' ἀγροδίας.

Ως ἄρ' ἔφθελόμητις ἔλεγε παμφανόωντος
 Τῷ πόδας ἔξασπριζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχέυατο πομπῆ
 Ψυχρὸν ἔπειτα ἢ θερμὸν ἐπέφυσεν. αὐτὰρ ὀδυσσεύς
 Ἰξεν' ἔσθ' ἔγαρόφιν, ποτὶ ἢ σκότον ἐστράπετ' ἀΐψα.
 Αὐτίκα γὰρ χεῖρ' ἐθυμὸν οἴσατο μὴ ἔλαβῆσαι
 Οὐλίω ἀμφοράσσωτο, καὶ ἀμφοτέρω ἔργα χήροισι.
 Νίξεν δ' ἄρ' αὐτὸν ἰῶσιν ἀναχθ' ἕον αὐτίκα δ' ἔγνω
 Οὐλίω πῶ ποτὲ μιν σῦς ἤλασε λάκκῳ ὀδόντι.
 Παρηγοῖν δ' ἐλθόντι μετ' αὐτὸν κύνων τε καὶ ἕσθελος
 Μητρὸς ἔπος πατέρ' ἐδδόν, ὅς ἀνδράποισι ἐκίεσθαι
 Κλαπτοσσιῶν θ' ὄρκω τε. θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἐδδίκαν
 Ερμείας. πῶ γὰρ κεχαιρισμένα μπεῖα καῖεν
 Ἀρνῶν ἢ θ' ἑλίσφρον. ὁ δέ οἱ παῖφρον ἀμ' ὀπόδου.
 Αὐτόλυκος δ' ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πῖονα δῆμονος
 Παῖδα νέον γεγαῶτα κηχῆσαι το θυρατέρος ἦε.

Homines odit pium-animum habentem.
 Non enim aliquis tot hominum Ioui fulmine delectanti
 Pingua crura combussit neq; eximias heratombas,
 Quot tu huic dedisti precans &sq; eve-faciat
 Ad senectutem maturam, nutriasq; illustrem filium.
 Nunc autem sic tibi omnino abstulisti redeuntis diem.
 Sic alicubi illi illudunt mulieres
 Hospitum peregrinorū, quando ad inclytas domos pervenit,
 Sic tibi senex canes ha illudunt omnes:
 Harum nunc contumeliam et turpitudines multas fugies.
 Non simebas lavare, me autem non innotam iubet
 Filia Icarij prudens Penelope.
 Ideo tibi pedes lavabo simulq; ipsum Penelope
 Et tur gratia quoniam mihi mouetur intus animus
 Doloribus, sed age nunc intellige serbum quod dicam.
 Multis autem hospites miseri huc pervenerunt,
 Sed nondum aliquem dico similem sic & didisse,
 Sicut tu corpore, voceq; pedibusq; Vlyssis similis es,
 Hanc respondens allocutus est prudens Vlysses
 O vetula sic dicunt quicumq; viderunt oculus
 Nos ambos valde similes inter nos
 Esse, sicut tu prudens ipsa dicis.

Sic dixit vetula autem lebetem accepit splendidum
 Quo pedes lavabat, aquam autem insudit multam
 Frigidam postea autem calidam exhausit at Vlysses
 Sedit in foco & ad tenebras vero versus est statim.
 Subito enim in animo cogitavit ut ipsum acceptum
 Cicatricem animi adverteret, & manifesta res fieret.
 Lavabat a prope rem: regem suum, statim autem cognovit
 Cicatricem porcum quam aliquando percussit albo dente,
 Parnasum autem euntem simul Autolycumq; & filiam
 Matris sua patrem bonum, qui homines ornabat
 Furtoq; iuramentoq;, Deus autem ei ipse dedit
 Mercurius huic enim gratia crura comburebat
 Agnoscit & hædorum hic, a promptus simul sequebatur,
 Autolycus autem Ithaca veniens in pinguem populum
 Filium nuper natum invenit Filia sua.

Vlysses agno-
 scitur ab Eury-
 clea ex cica-
 trice.

De Autolyco
 Vlyssis ayo.

Τὸν γὰρ οἱ δ' ῥύχλαια φίλοις ὀπὶ γούνασι θῆκα
 Πανομένῳ δόρυποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 Αὐτόλυκ', αὐτὸς γὰρ ὄνομα ἔυρεο δ', ἦκε δῖος
 Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητ' ὅθ' ἴδ' ἐστὶ.

Τὴν δ' αὖτ' αὐτόλυκος ἀπιμείβετο, φώνησέν πε,
 Γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε τίθειδ' ὄνομα δ', ἦκεν εἶπε.
 Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγ' ὀδυσαμένους τόδ' ἰνάνω
 Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν ἀνά γδύνα πολυυβότειραν·
 Τῷ δ' ὀδυσεύς ὄνομα ἔσω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγ',
 Ὅσποτ' ἀν' ἠβήσας μητρῷον ἐς μέγα δῶμα
 Ἐλθῆ παρνησοῦδ', ὅθι ποδὶ μοι κτήματ' ἔασιν,
 Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
 Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' ὀδυσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα
 Τὸν μὲν ἄρ' αὐτόλυκος τε καὶ ἕβες αὐτολύκοιο
 Χρῶσιν τ' ἠσάζοντο, ἔπειτ' ἐμειλιχίοισι.
 Μήτηρ δ' ἀμφιδέη μητρὸς πελοπείδ' ὀδυσεῖ,
 Κόσ' ἄρα μιν κεφαλῶν τε καὶ ἀμφοσάεα κελεύει.
 Αὐτόλυκος δ' ὑδοῖσιν ὀκέχετο κυδαλίμοισι,
 Δεῖπνον ἔσποπίασιν τοῖ δ' ὀτρυνόντος ἀκουσῶν
 Αὐτίκα δ' εἰσάζον βουῶν ἄρσενά πενταέτηρον
 Τὸν δέρον ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἄπειτα.
 Μίσυλλον τ' ἄρ' ὀπίσσεμένους, πείρατ' ὀβηλοῖσιν,
 Ωπῆσατ' τε πελοπείδους, δάσαντό τε μοίρας.
 Ως τότε μὲν περὶ πῶν ἡμέρ' ἐς ἠέλιος καταδύεται
 Δαίνωσι· ὁ δὲ π' θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης.
 Ἡμὸς δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ὀπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὑπὸ δαῖρον ἔλοντο.
 Ἡμὸς δ' ἠειρήνεια φάνη ῥοδοδάκτυλ' ἠῶας,
 Βασίλ' ἴμαν ἐς θύγλιω ἠμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοῖ
 Τίεες αὐτολύκου· μὲν τοῖσι δ' εἶθε ὀδυσεύς
 Ἦεν· ἀλλὰ δ' ὄρος περσέβαν καταειμένον ὕλη
 Παρνησοῦδ'· τάχα δ' ἴκανον πύγας λυδομοχόσας.
 Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον περσέβαλλον ἀνέρας
 Ἐξ ἀκαλαρρείτου βαθυρρόου ὠκεασοῖο.
 Οἱ δ' ἐς βῆσαν ἴκανον ἐπικτήρας· περ δ' ἄρ' αὐτῶν
 Ἰχνη ἐρδύωντες κύνες ἦσαν· αὐτὰρ ὅπιδεν
 Τίεες αὐτολύκου· μὲν τοῖσι δ' εἶθε ὀδυσεύς

Hunc eius Euryclæa dilectis in genibus posuit
 Finienti canā. Verbumq; dixit denominauitq;
 Autolyce ipse nunc nomen inueni quod bonas
 Filia filio dilecto, multis votis exoptatus utiq; est.

Huic autem rursus Autolycus respondit, dixitq;
 Gener meus filiaq; ponite nomen quodcumq; dicam.
 Multis enim ego in Graia iratus hoc inueni
 Viris et mulieribus supra terram multa-pascentem,
 Huic Vlysses nomen sit cognomen: at ego
 Quando vbi pubuerit maternam in magnam domum
 Venerit in Parnasum vbi mihi res sunt,
 Ex his ei ego dabo, & ipsum gaudentem dimittam.
 Horum gratia venit Vlysses, ut ei praberet splendida dona,
 Hunc quidem Autolycusq; & filij Autolyce
 Manibusq; salutarerunt verbisq; suauibus.
 Mater autem Amphithea matris applicata Vlyssi,
 Osculata est ipsum caputq;, & ambo lumina pulchra.
 Autolycus autem filijs iussit gloriosis
 Cenam parare, hi autem impellentem audierunt.
 Statim a. in duxerunt bouem masculum quinquennem,
 Quē excoctarunt civeūq; versabant, et ipsū suderūt omnē,
 Minutim incidēruntq; scenter, fixeruntq; serubus,
 Assaueruntq; perite, diuiseruntq; partes.
 Sic tunc quidem toto die in Solem descendente
 Conuiuabantur, neq; animus indigebat conuiuio equali,
 Quando autem Sol descendit, & aduenerunt tenebra,
 Iam tunc dormierunt, & somni donum acceperunt.
 Quando autem mane genita apparuit rosea Aurora,
 Perrexerunt ite in Gerasionem, & canes, ac & ipsi
 Filij Autolyce, cum his autem diuinus Vlysses
 Iuit. At non autem montem ascenderunt in duntum sylua
 Parnasi, cito autem peruenerunt concauitates Gerasias.
 Sol quidem postea nuper percussit arua
 Ex tacite fluentis profundis fluo Oceano.
 Hi a concauitatem peruenerunt venatores, ante a. ipsos
 Vestigia scrutantes canes ibant, at retro
 Filij Autolyce, summi autem diuinus Vlysses

Vnde nomen
 indiderit Vlyf
 si auus.

Defcriptio ve
 nationis.

Ηἴεν ἄγχι κυνῶν κραδίων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λόγῳ πυκνῆ κατέκειτο μέγας σῦς.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων θάλασσε μὲν ὄρησιν αἰένων,
 Οὐτέ μιν ἥλιος φάειθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 Οὔτ' ὄμβρος ἄφ' ἄσπερα διαμῶρες ὡς ἄρα πυκνῆ
 Ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέλιυ χύσις ἥλιθα πολλή.
 Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε παῖ κτύπος ἦλθε ποδῶν,
 ὧς ἐπύροντες ἐπῆσαν. ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
 Φεῖξαι ἐδ' λοφίῳ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκῆς,
 Στῆρ' αὐτῆρ' ἐρδόμεν· ὁ δ' ἄρα παρ' ἴππος ὀδυσαῖς
 Ἐκωτ' ἀναγόμενος δολιχὸν ὄβριυ χειρὶ πυκνῆ,
 Οὐτάμεναι μεμαῖος· ὁ δέ μιν φθάμεν ἔλασεν σῦς
 Ἴονος ὕψος· πολλὸν ἢ διήευσε σαρκὸς ὄδοντι
 Λικρισὶς αἰξας, ἐδ' ὄστειον ἴκατο φωτός.
 Τὸν δ' ὀδυσαῖς ἔπισε τυχεὶν κτ' ἐδεξιὸν ὤμων,
 Ἀντικρῦ ἢ διήλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκροκῆ.
 Κάδδ' ἐπισ' ἐν κονίῃσι μακάν. ἔπο δ' ἐπῆατο θυμῶ.
 Τὸν μὲν ἄρ' αὐτολύκρου πῦδες φίλοι ἀμφοπέροντες
 Ὀπειλίῳ δ' ὀδυσῆσσι ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 Δῆσαν ὀπισημένως· ἐπιοιδῆσι δ' αἶμα κλαυθρὸν
 Ἐρθεθον αἶψα δ' ἴκοντο φίλου πατρὸς δώματα πατρῶ.
 Τὸν μὲν ἄρ' αὐτολύκρος τε καὶ ἕβες αὐτολύκοιο
 Εὐἰπασάμενοι, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα παρόντες,
 Καρπαλίμως χαίροντα φίλιον χαίροντες ἐπιμπό.
 Εἰς ἰθάκην· πῶ μὲν ἄρα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Χαίροντο νοσήσαντι, καὶ ἔξ ῥέεινον ἔχασαι,
 Οὐλοῖν ὅτι πάσοι. ὁ δ' ἄρα σφίσιν ἐπὶ κατέλεξε
 Ὄς μιν θηρῶντ' ἔλασεν σῦς λάκῳ ὄδοντι
 Παρησῶν δ' ἐλθόντα σὺν ὑάσιν αὐτολύκοιο.
 Τὴν γυνὴς χεῖρσι καταπυλώεσι λαβῶσαι,
 Ἰγῶρ' ὀπιμασσομένη. ποδοῖ ἢ παρῆκε σφίρῳ.
 Ἐν ἢ λείβητο πῶσε κνήμη, κατὰ χεῖρ ἢ χεῖλος.
 Ἀψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ὅτι χθονὸς ἐξέχουδ' ἔδω.
 Τὴν δ' αἶμα γάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα. πῶ δέ οἱ οὐσῶ
 Δακρυόσιν πληῶεν· θαλερῆ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ἀψάμενη ἢ γυνεῖα ὀδυσῆσσι παρσείπειν.

Ἡ μάλ' ὀδυσαῖς ἔσσι, φίλον τέκος· ἐδέσ' ἔργον

Ibat propè canes, & vibrans longam hastam.
 Tunc autem in sylua densa rabeat magnus aper,
 Quam quidem neq; ventorum penetrabat &is humida spi-
 Neq; ipsam sol lucens radijs percutiebat, (vantium,
 Neq; hymbet penetrabat peditus sic densa
 Erat, at foliorum inerat fusio valde multa.
 Hunc autem virorumq; canumq; sonus peruenit pedum,
 Sic euntes ibant, hic autem contrarius ex sylua
 Valde-exhorrens setosa ceruice: igne, a. oculus aspiciens,
 Stetit ipsos propè, ipse autem primus Vlysses
 Irruit elenata longa lancea manu sorti,
 Vulnerare cupiens, hic. a. ipsum praeueniens percussit aper
 Genu super multum autem exhausit eam u dente
 Obliquè rueni, neq; ad os peruenit &is.
 Hunc Vlysses vulneravit in dextro humero,
 Ex-alia-parte transiit lucida lancea cuspis, (animus.
 Decidit. a. in puluerib. in longum extensus longe. a. volauit
 Hunc quidem Autolyce filij dilecti circum laborabant:
 Vulnus. a. Vlyssis optima deuini
 Ligauerunt scienter in incantatione. a. sanguinem nigrum
 Tenuerunt statim autem inierunt dilecti ad ades patris.
 Hunc quidem Autolyceusq; & filij Autolyce
 Bene medicati, & splendidi donu datus.
 Statim gaudentem dilectam gaudentes miserunt
 In libatam hoc quidem pater & veneranda mater
 Causi sunt quod redisset & interrogauerunt singula,
 Cicatricem quod passus sit, hic autem ipsi, bene narravit,
 Sic ipsum venantem percussit aper albo dente
 Parnasum euntem cum filijs Autolyce.
 Hanc ausu manibus pronis acceptam
 Agnouit exterpens pedem autem dimisit ferri.
 In a. lebece cocidis sura sonuit autem as. (sa est aqua,
 Rursum. & in partem altera inclinata est, at in terra effusa
 Hunc. a. simul gaudium & dolor inuasit mentem, eius vero
 Lacryma impleti sunt, tenuis vero ipsi haesit vox: (oculo
 Vbi contigisset autem mentum, Vlysses allocuta est:
 Certe Vlysses tu ebare fili, neq; equidem te

Vlysses adh
 adolescens
 apro vulne
 tuis

Vulnere in
 rati solita.

Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἀνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσασθαι.

Ἡ, καὶ πινελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,

Πεφραδέειν ἐδέλουσα φίλον πόσιν ἐνδον ἑόντα.

Ἡ δ' ἄτ' ἀθρήσαι δυνάτ' ἀντίη, ὅτε νοῖσαι.

Τῇ γὰρ ἀπίλαιή νόον ἔτραπεν, αὐτὰρ ὀδυσατὺς

Χεῖρ' ὅπιμασάμενθ', φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι.

Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄκρον ἐρύσατο, φώνησέν τε.

Μαῖα, τίη μ' ἐδέλεις ἀλέται; σὺ δέ μ' ἔστρεφες αὐτῆ

Τῷ σῶ ὅπῃ μαζῶν. νυῦ δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,

Ἠλυθον ἱκοςῶ ἔπει ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,

Σίγα, μή τις τ' ἄλλ' ὀνὶ μεγάροισι πύθῃται.

Ὡδε γὰρ ἐξήρῃω, τὸ ἴ καὶ τετελεσμένον ἔσσι,

Εἴχ' ἔσθ' ἔμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοῦς,

Οὐδ' προσοδ' ἔσθης σὺ ἀφέξομαι, ὅσπ' ἄν' ἄλλοι

Δμωῶς ἐν μεγάροισιν ἔμοις * κτείναιμι γυναικάς.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φειφρον δῖρ' ὕκλιεα,

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγῃ ἕρκος ὀδόντων;

Οἶδα μὲν οἷ ἔμὸν μάνθ' ἔμπεδον, ἢ κ' ὅπιεκτόν.

Ἐξω δ' ὡς ὅτε τις σερρή λίθος, ἢ ἐσίδυρος.

Ἀλλο δέ τοι ἔρῃω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.

Εἴχ' ἔσθ' σὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοῦς,

Δὴ τότε τοι καταλέξω ὀνὶ μεγάροισι γυναικάς,

Αἵ τέ σ' ἀπιμάζοισι καὶ αἰ νηλιτέϊς εἰσιν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη παλῦμυτις ὀδυσατὴρ

Μαῖα, τίη ἴ σὺ τὰς μυθήσασαι; ἐδέ τι σε χεῖρ'

Εὐ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομαι ἕκαστην.

Ἀλλ' ἔχε σιγῆ μῦθον, ὅπι πρῆφον ἴ θεοῖσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, χεῖρὺς ἴ δι' ἕκ μεγάροιο βεβήκει,

Ολοσμένη ποδάνιπτρα τὰ γὰρ κρεῖτερ' ἐκχυτο πάπῃ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλευθεν λίπ' ἐλαίῳ,

Αὐτὸς ἄρ' ἀποτέρῳ πυρὸς ἔλκατο δίφρον ὀδυσατὺς

Θροσάμενθ', ἄλλω δέ χ' ἱρακίεοσι κέλυψε.

Τοῖσι ἴ μύθων ἦρχε φειφρον πινελόπεια.

Ἔσθινε, τὸ μὲν σ' ἐπιπυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῆ

Καὶ γὰρ δὴ κοί τοιο * τάχ' ἠδέθ' εἴσεται ὄρη,

Ὀρπιγὰ γ' ὕπνος ἔλοι γλυκαρὸς καὶ κηδόμενόν σφ',

Αὐτὰρ

κτείνωμι

πρὶν ἔγνων
πρὶν πάντα
ἀνακτ' ἐμὸν
ἀμφαφάσασθαι

561

Præus agnovi, quàm totum regem meum contractavi.
 Quippe & Penelopem inspexit oculis,
 Indicare volens dilectum maritum intus existere.
 Hac autem neq; videre potuit contraria, neq; cognoscere:
 Huic enim Minerva mentem vertit: at Vlysses
 Manu palpat guttur cepit dextra.
 Altera autem manu ipsam propè traxit, dixitq;

Nutrix cur me vis perdere? tu a me nutriusisti ipsa,
 Ipsa tua in mamma, nunc autem dolores multos passus
 Veni vigesimo anno in patriam terram.

Sed postquam intellexisti, & tibi Deus iniicit animo,
 Tace, ne quis alius in domibus audiat.

Sic enim dico, hoc autem & perfectum erit.

Si mihi Deus interficiet Procor superbos:
 Neq; à te sit pote qua nutrix es abero, quando alias
 Famulas in domibus meis interficiam mulieres.

Hunc autem rursus allocutus est prudens Euryclæa:
 Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
 Scis quisdem qualis meus animus constans nec impotens,
 Tenebo a. sicut quando aliquid solidus lapis, vel ferrum.
 Aliud autem tibi disco, tu autem in mentibus pone tuis:
 Si tibi Deus domabit procor superbos,
 Iam tunc tibi narrabo in adibus milieres,
 Qua te dedecorant, & qua nequissima sunt.

Hanc a. respondens, allocutus est prudens Vlysses:
 Nutrix, cur autem tu has dicis? neq; aliquid te oportet.
 Bene & ipse ego intelligam, & cognoscam singulam.
 Sed tene silentio verbum, committe autem rem dyi.

Sic dixit, anus autem per domum exiit,
 Portans lanæ, hac enim priora effuderat omnia.
 Sed postquam lauitq; & unxit pingui oleo,
 Iterum propè ignem traxit sedem Vlysses
 Calefacendus, cicatricem autem pannu cooperuit,
 His autem verbis incepit prudens Penelope.

Hospes, hoc quidem tibi adhuc parumper ego dicam ipsa:
 Etenim iam somni cito dulcis erit hora,
 Quem somnum capis dulcis, & dolentem.

Vlysses En
 clea & h
 ne le prod

Αὐτὰρ ἔμοι κ' ἔπειθε ἀμείψηντον πόρε δαίμων.
 Ἡματα μὲν γὰρ τέρπομι' ὀδυρομένη, γούωσα,
 Ἔστ' ἔμα' ἔργ' ὀρώωσα καὶ ἀμφιπόλων, ἐνὶ οἴκῳ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νύξ' ἔλθῃ, ἔλισσι τε κοῖτ' ἄπαιτας,
 Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κηρ.
 Οἷεσσι μελεδῶναι ὀδυρομένῳ ἔρέθουσι.
 Ως δ' ὅτε πανδαρέου κόρη γλαυρῆς ἀιδῶν
 Καλὸν ἀείδουσιν ἔαρ' ἄνεον ἰσαμένοισι,
 Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκνοῖσιν,
 Ἡτε δαμά τρωπῶσα χέει πολυχηάα φωνῆν,
 Παῖδ' ὀλοφυρομένη ἱπυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 Κτείνε δι' ἀφραδίας, κόδρον * Ζήτοιο ἀνακτοῦ.
 Ως καὶ ἔμοι δι' ἄχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἡὲ μὲν ἄρα παρ' παιδί, καὶ ἐμπέδα πάντα φυλάσσει.
 Κτῆσιν ἔμῳ, δρωάς τε καὶ ὑψεροφές μέγα δῶμα,
 Εὐνῶν τ' αἰδομένη πόσι' ἄδμοιό τε φῆμιν.
 Ἡ ἦδη ἄμ' ἔπωμαι ἀγχιῶν ὅσπερ ἄειτος
 Μυῖται ἐνὶ μεγάροισι, πορὸν ἀφρείσια ἔδνα.
 Παῖς δ' ἔμῳ, ἕως μὲν ἔλω ἐπὶ νῆπι' ἢ χαλίφρωι
 Γήμαθ' ἢ μ' εἶσα, πόσιος κ' ἔδῳμα λιπούσων.
 Νυῦ δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἦενος μέτρον ἰκάνει,
 Καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἔλθῃμεν ὄκ μεγάροιο,
 Κτήσι' ἀγαλλῶν τιμῇ οἱ κατέδοισιν ἀχαροί.
 Ἀλλ' ἀγχοι τὸ ὄνειρον ἕσπερ ἀποκρίναί, καὶ ἀκούσθαι
 Χλιῶές μοι κ' ὄϊκον εἰέκοσι πυρὸν ἔδουσαν
 Ἐξ ὕδατ' ἔχρησεν, καὶ τὸ σφιν ἰαίνομαι εἰσορῶσα.
 Ἐλθῶν δ' ἔξ ὄρε' ἄνεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχέλης
 Πᾶσι κατ' ἀνχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν, οἳ δὲ ἐπέχωντο
 Ἀδρῶι ἐν μεγάροισι, ὃ δὲ ἐς αἰθέρα δῖαν ἀΐξῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκῶκνον ἐν ἄρ' ὄνειρον.
 Ἀμφὶ δέ μ' ἠγέρθησαν τοῦτο ἑὺπλοκαμίδες ἀχμαί,
 Οἴκτ' ὀλοφυρομένῳ ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χίμαι.
 Ἀψ δ' ἔλθῶν κατ' ἄρ' ἔζετ' ὄπι' ἄφροσθητι μελέσθαι
 Φωνῆ ἢ βροτῆ κατερήτυε, φώνησέν τε,
 Θάρσει ἰκαέοιο κῆρη τιλαχλειτοῖο.
 Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἔδδλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 Χλιῶε μὲν, μνηστῆρας ἔγῳ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις

Ζήτοιο

ἄφροσθητι

ἰκαέοιο
κῆρη

Sed mihi & dolorem magnū praeuat fortuna.
 Dies quidem enim delector lamentans, lugens.
 In mea opera inspiciens, & ancillarum in domo.
 At postquam nox venit, capitq; somnus omnes,
 Iacco in lecto, densa autem mihi circa valde cor
 Acuta cogitatione lugentem destruuunt.
 Sicut autem quando Pandarei filia floridula Iuscenia
 Bene canit vere recens stanti nouo
 Arborum in folijs sedens densis,
 Qua frequenter versans fundit personantem vocem,
 Filium, a. lugens Ilyium dilectum quem quondam ferro
 Interfecit per insanias filium Zethi regis.
 Sic & mihi bisariam animus mouetur huc & illuc,
 Vel maneo apud filium, & firma omnia seruo,
 Possessionem meam, famulasq; & altam magnam domum,
 Lectumq; reuerita mariti populiq; samam.
 Vel iam simul sequor Achiuorum quis optimus
 Nubere in domibus praebent infinitas docti.
 Filius, a. meus quousq; quidem fuit adhuc infans & demens,
 Nubere non me sinebat mariti domum dereliquentem.
 Nunc, a. quando tam magnus est, & pubertatis mensuram
 Et tam me precatur iterum ut ex domus (peruenit,
 Possessione iratus, quam ei consumunt Achii.
 Sed age mihi somnium ad iudica, & audi.
 Anseres mihi in domo viginti triticum edunt
 Ex aqua & ipsis lator inspiciens.
 Veniens autem ex monte magna aquila curua rostro,
 Omnibus in ceruices ruit, & interfecit. hi a. fusi sunt
 Congregati in domibus, hac, a. in arbera diuinum eleuata est.
 At ego flebam & lugebam in somnio.
 Circum, a. me congregata sunt pulchra crinibus Achiae
 Miserabiliter lugentē, quod mihi aquila interfecit anseres;
 Retro autem veniens desedit in prominēti antro,
 Voce autem detinuit, Socifer autē q;
 Confide Icarū filia valde enclyti.
 Non somnium, sed vere bonum quod perfectum erit.
 Anseres quidem proci, ego autem auis

Penelope
 rat Ulyssi
 somnium
 icctandum

Ἡα παύσθ' ἔνδ' αὐτε τεδὸς πόσις εἰλήλουθας,

Ὅς πᾶσι μνηστῆρων ἀεικέα πότμον ἐφήσω·

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνήκε.

Παπθίνασα δ' ἤ γυῖας ἐνὶ μεγάροισι νόησα

Πυρὸν ἐρεπτομένοις ὦρ' ἄ πύελον, ἦ χ' ἀπ' ἄσπερ.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ὡ γυῖαι, ἔπος ἔστιν ὑποκείνα δὲ ὄνειρον

Ἀλλήλοποκλίναντ'· * ἐπειὴ γὰρ τοὶ αὐτὸς Ὀδυσσεύς

Πέφραδ' ὅπως τελείη μνηστῆρσι δ' φαίνεται ὄλεθρ' ἄσπερ

Πᾶσι μάλ'· ἠδέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε κείφρον Πηνελόπεια,

Ξεῖν' ἤτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι

Γίγοντ', ἠδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμεινυῶν εἰσὶν ὀνείρων·

Αἱ μὲν γὰρ κερᾶεσι τετάρχαται, αἱ δ' ἐλέφαντ'

Τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πεισοῦ ἐλέσαντ' ἄσπερ,

οἱ δ' ἐλεφαίρονται ἐπὶ ἀκράντα φέροντες·

οἱ δ' ἐξ ἑσῶν κερᾶων ἔλθωσι θύραζε,

οἱ β' ἔπυμα κραινοῖσι, βροτῆ' ὅτε κέν τις ἴδῃται.

Ἀλλ' ἐμοὶ ἔκ' ἐν τεύδειν ὀτομαι αἰνὸν ὄνειρον

Ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπασὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γυῖοιτο·

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ἡ δὲ δὴ ἦός εἰσι δυσάνυμος, ἦ μ' Ὀδυσσῆ' ἄσπερ

οἴκου ἀπορήσει. νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,

τοὺς πελέκεας τοὺς κείτ' ἐνὶ μεγάροισιν ἴοισιν

Ἰσχυρ' ἔξειπες, δρυόχοις ὡς, δῶδε κε παύτας,

στὰς δ' ὄγε πολλὸν ἀνάθε, διαρρίπασκεν οἷστ'·

Ναῦ δ' ἢ μνηστῆρων ἄεθλον τάτων ἐφήσω·

Ὅς δέ κε ρήτατ' ἐνταύση βίον ἐν παλάμῃσι

καὶ διοίσειση πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,

τῶ κεν ἄμ' ἐσποίμῳ, νοσφισαμένη τόδε δῶμα

κρεῖδιον, μάλα χαλόν, ἐνὶ πλοίῳ βιότοιο·

τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀτομαι ἐν τῷ ὄνειρῳ.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ὡ γυῖαι αἰδοίη λαρτιάδω Ὀδυσσῆ' ἄσπερ,

Μηκέτι γὰρ ἀνάβαλλε δόμοις οἷσι σῆτον ἄεθλον.

Πεῖν γάρ τοι πολύμητις ἐλάσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.

ἴσπερ

*Pui antea, nunc rursus tuus maritus Veni,
Qui omnibus prociū indecentem mortem immittam.*

*Sic dixit, ut me dulcis somnus dimisit,
Aspiciens autem anseres in domibus intellexi
Triticum comedentes apud scyphum tibi antea.
Hanc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses
Omulser non aliquo modo est declarare somnium
Qui alio deflectit, quoniam certe tibi ipse Ulysses
Dixit, a. quomodo perficet, prociū autem apparebit cades
Omnibus valde, neq. aliquis mortem t. & parcas fugiet.*

*Hunc, a. rursus alloquuta est prudens Penelope:
Hospes certe quidē somnia impudentia, et huiusmodi vada
Sūt, neq. qdē oīa perficiūtur hominibus. (scerni nō possint
Dua enim porta debiliūm sunt somniorum.*

Somni port

*Vna quidem enim cornibus facta sunt: altera, a. ebore,
Horum qui quidem egressi fuerint per sectum ebore,
Spt. frustrantur verba imperfecta portantes.*

*Qui autem per polita cornua eunt foras,
Hi vera perficiunt, hominum quando aliquis videt.
At mihi non hunc puto graue somnium
Venisse, certe placidum mihi t. & filio fiat.*

*Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.
Hac iam aurora veniet infamis, qua me Ulysses
A domo abducat, nunc enim deponam cet amen
Secures, quas ille in domibus suis
Dyposuit ordine foramina manubry habentes, plus mi-
Stans, a. hic multum longior aciebat sagittā: (nus. sa. oēs.
Nunc autem prociū certamen hoc immittam.*

*Qui autem facillimē extendet arcum in manibus,
Et perforat ab it annulos duodecim omnes,
Hunc sequar tibi me abduero ad hac domo
Quae inuenturam meam vidit, perpulchra plena viciū,
Cuius aliquando nūc recordari puto in somnio.*

*Hanc, a. respondens alloquutus est prudens Ulysses:
O Quae veneranda Lactiade Ulyssis,
Non amplius nunc proice in domibus hoc certamen.
Ante enim prudens veniet huc Ulysses,*

Quarta

Πεῖν τούτοις, τίδε τόξον εὐξοον ἀμφαφώνται,
Νάρην τ' ἐντανύσσει Διοῖς εὐσά τε σιδῆρα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πειθήριον Πηνελόπεια,
Εἴκ' * ἐδέλοισ μοι ξεῖνε παρήμενον ἔν μεγάροισ
Τέρπειν, ἥ μοι ὕπνος ὅππ' βλεφαροῖσι χυδέει.

Ἀλλ' ἔγάρ ποτε ἐσὶν αὐπνοῖς ἐμμεναί αἶν
Ἀνθρώποις· ὅππ' γάρ τιν' ἐκείσσι μοῖραν ἔδρησθ
Ἀθάνατοι δητύουσιν ὅππ' ζείδωρον ἄρκεαν.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἔγῳ ἄσπράσιον εἴσαναβᾶσαι,
Λέξομαι εἰς Διὸν ἢ μοι συνόεσσαι τέτυκται,
Λιτὴ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, δὲ ἢ Ὀδυσσεύς

Ωχετ' ἐποφόμενον ἄκακίλιον ἐκ ὀνομασθῆν.
Ἐνθά κε λεξαίμεν σὺ δ' ἄλξοσ τῶ δ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ἡ * χαμάδις σορέσσαι, ἢ τοι κτ' ἑμνία δέντων.

Ὡς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ἄσπράσια σιγαλόεντα,
Οὐκ οἶον ἄρα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐσ δ' ἄσπρῳ ἀναβᾶσαι σιω ἀμοιπίλοισι χυμαξί,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλαν πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνῳ
Ἡδῶ ὅππ' βλεφαροῖσι βάλε γλαυκῶπις ἀδύνη.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΨΩΔΕΩΣ ΤΗΣ Ὀμήρου Ὀδυσσεύς.

ΒΟΥΛΗΘΕΙΣ ἀνιλεῖν Ὀδυσσεύς πᾶς μνηστῆρας πᾶς
μνηστῆρας φρεσκαυίδας, καὶ μετρητῆρας, διὰ τῶν ἐπιπέδων
ἐυκαίον καὶ φιλοῖτον ἀφελέσται. ἐν ᾧ καὶ τῶν μετρητῶν
γίνεται ὀμιλία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Υψιλὸν βραβεία.

Τβραβεία ζῆλος θέρσων Ὀδυσῆα, καὶ χεῖρ' ἀχαιῶν.

ΥΤΑΡ ὅ ἐν πρῶτῳ ἀνάξια δῖος ἔδου
σῶς.

Καμὴν ἀδέφτητον βούλῳ σῶσθ', αὐτῶ
ὑφῆσθαι

*Quam his aliquando arcum bene positum tractantes
Neruum extenderint per sagittarumq; annulum.*

*Hunc. & rursus alloquuta est prudens Penelope:
Si velis mihi hospes astitens in domibus*

Delectare non mihi somnus in palpebris fundetur.

Sed non enim aliquo modo est insomnes esse semper

Homines: in enim unoquoque partem posuerunt

Immortales mortalibus supra fertilem terram.

Sed certe quidem ego ad coenaculum tibi ascendero

Dormiam in lecto, qui mihi suspiriosus factus est

Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulysses

Iure versurus malum illud, neq; nominandum.

Illic dormiam, tu autem dormi hac in domo,

Vel humi stertens, vel tibi lectos ponant.

Sic loquuta, ascendit coenacula splendida,

Non sola, cum ea & famula ibant alia.

Ita autem superiora tibi ascendisset cum ancillis mulieribus,

Flebat postea Ulysses dilectum maritum, quoniam ei somnum

Dulcem in palpebris tunc casta Minerva.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Α Ε Η Ο Μ Ε Ρ Ι, Α Υ Τ ΧΧ.
compositionis argumentum.

VOLENS interficere Ulysses mixtas prociis ancillas,
mutata sententia, exinde cum Eumæo, & Phœtio
disputat. In quo procorum fit collocutio

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Α Ε Η Ο Μ Ε Ρ Ι ΧΧ. C O M -
positio.

Υ tonitribus Iupiter audacem fecit Ulysses, &
tenuit Achiuos.

T ipse in Vestibulo dormiuit diuinus Ulysses.

*Subter quidem crudam bouinam strauit, sed
desuper*

Pelles

Κάεα πόλλ' οἶων τὸς ἰρδύεσκον ἀχαιοί·
 Εὐρωόμη δ' ἄρ' ὄπι' γλαῖναν βάλε κοιμηθέντι·
 Ενθ' ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 Κεῖτ' ἐχρηρορόων. τὰ δ' ὄν' μαγάραιο γυναικας
 Ηἴσαν αἰ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο παρ' ὄφρ,
 Αλλήλησι γέλωτα καὶ δ' ὀφροσυύλω παρέχουσαι.
 Τοῦ δ' αἰεῖνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 Πολλὰ δ' ἔμερμήειζε χ' ἔφρενα καὶ χ' ἔθυμόν,
 Ἡὲ μεταίξας θάνατον τεύξειεν ἕκαστη,
 Ἡὲτ' εἴω μνηστῆρσιν ἰσφραϊάλοισι μυζῶσαι
 Τρατα καὶ πόματα. κραδίη δέ οἱ ἐῖδον ὑλάκτει.
 Ως δ' ἔκων ἀμαλῆσι πῶδ' σκυλάκιοσι βεβῶσαι,
 Ἀνδρ' ἀγροῖσσι ὑλάει, μέμονέν τε μάγε δαι·
 Ως ῥά τ' ἐῖδον ὑλάκτει * ἀγρομένε κακὰ ἔργα.
 Στήθεος δὲ πλήξας, κραδίη λυῖται περὶ μύθῳ.

Τέτλαδι δὴ κραδίη καὶ κύντερον ἀλλό ποτ' ἔταλι.
 Ηματι τῷ ὅτε * τοι μὲν ὄφρ' ἄχτος ἦδτε κύκλω·
 Ἰσφίμοις ἐπέροις· σὺ δ' ἐτίλμας, ὄφρα σε μήτις
 Εξάγαγ' ὄφρ' ἀντροῖο, δίομενον θανέεσθαι.
 Ως ῥά τ' ἐν στήθεσσι καὶ θανπέμεν ὄφρ' οἶλον ἦτορ.
 Τῷ δ' ἔμάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληῖα
 Νωλεμίας· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσατο ἐῖδα καὶ ἔνδα.
 Ως δ' ὅτε γαστῆρ' ἀνὴρ παλέσθαι πυρὸς αἰδομένον
 Εμπκείλω κίνας τε καὶ αἵματος ἐῖδα καὶ ἐῖδα
 Λιόλλει, μάλα δ' ὄφρα λιλαίεται ὄππῃ δῶσαι·
 Ως ἄρ' ὄφρ' ἐῖδα καὶ ἐῖδα ἐλίσατο, μερμηρίζων,
 Ὅσπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆσει,
 Μοῖνος ἐὼν πολέσιν. χροδέν δὲ οἱ ἦλθεν ἀδῶν,
 Οὐρανόθεν καταβάσασθ' ἄμα δ' ἦϊκτο γυναικί.
 Στῆ δ' ἄρ' ἰσφρα καφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.
 Τίπ' αὐτ' ἐρηόσεις πάντων πέρι κάμμορ' ἐμῶν;
 Οἶκος μὲν τοι ὄσθ' ἐστὶ γυνὴ δὲ τοι ἦσθ' ἐνὶ οἴκῳ·
 Καὶ πᾶσι οἶόν που πῆ ἐέλδεται ἔμμεναι ἦα.
 Τὴν δ' ἀπαμείβομεν ὄφρ' ἔειπεν πολυμυτιέσθαι·
 Ναὶ δὴ τῷ τὰ γε πάντα δεῖα χ' ἔμωσαν ἔειπες.
 Ἀλλὰ π μοι τῶδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζων,
 Ὅσπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆσει.

Pelle: multas onerum, quas sacrificauerant Achiaei.
 Eurynoie autem super indumentum iniecit dormienti.
 Illic Vlysses prociis mala cogitans in animo
 Iacebat vigilans: ha autem ex domo mulieres
 Iuerant, qua prociis miscebantur antea,
 Mutuorismum & latitiam prebentes.

Huius autem mouebatur animus in pectoribus dilectis:

Multa autem cogitabat in mente & in animo,

An irruens mortem pararet singule,

An sineret cum prociis superbis misceri

Extremo & Ultimo: cor autem ei intus latrabat.

Sicut autem canis teneros circum catulos iens

Verum ignorans latrat, & est prompta ad pugnandum:

Sic huius intus latrabant indignantis mala opera,

Pectore autem percusso animum increpuit serbo.

Tolera utiq; anime & peius aliud aliquando toleraste

Die illa, quo tibi robore insuperabili comedit Cyclops

Fortes socios tu a. audax perstatisti, quosq; te prudentia

Eduxit ex antro putantem mori.

Sic dixit in pectoribus incessens dilectum cor,

Huic valde in illo astu cor manebat tolerans

Indefinenter: at ipse vertebatur huc & illuc.

Sicut autem quando ventrem vir multo igne ardenti,

Plenum pinguedineq; & sanguine huc & illuc

Vario versat, citissime vero cupit assatum esse:

Sic hic huc & illuc vertebat cogitans.

Quomodo iam prociis impudentibus manus immitteret,

Solus cum esset multis prope a. ipsum venit Minerua

Caelitus descendens corpore a. assimilata erat mulieri.

Stetit ipitur super capite, & hunc sermonem dixit:

Cur rursus vigilas somnos supra infortunate viros,

Domus quidem tibi hac est, Sxor autem tibi hac in domo

Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,

Certe iam hac omnia Dea sit par est, dixisti.

Sed quid mihi hoc animus in mentibus cogitat,

Quomodo iam prociis impudentibus manus imponam,

N n

Vlysses va
 noctu secu
 versans.

Minerua Vly
 sem animi
 in procoru
 eadem.

Μοῖνος ἐώνοι δ' αἰὲν ἀλλήεσσ' ἐνδονέασσι.

Πρὸς δ' ἔπι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζωσσι

Εἰσὸν γὰρ κτεῖναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκκητι,

Πῆκ' ἄνευ κτεροφύροισι, * τὸ δ' ἐφ' ἔξωθεν ἀνωγα-

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τοι χερείονι πείθεθ' ἐπαύρω;

Ὅσαρ' θνητὸς τ' ἐσὶ καὶ ὅσα μῆδεα οἶδον

Αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερὲς ἦσσι φυλάσσω

Ἐν πάτεσσιν * πόνοισι, ἔρῃω δέ τι ἐξαναφανδόν

Εἰσὸν παντήχοντα λόχοι μερόπων ἀνδρώπων

Νῶϊ φεισάμεν, κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηι,

Καὶ κεν ἤρ' ἐλάσσω βόας καὶ ἴφια μῆλα.

Ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνῳ * ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν

Πάννυχον ἐζήσουσ' ἄνευ κακῶν δ' * ὑπὸ δύσει ἦδη.

Ὡς φάτο, καὶ ῥά οἱ ὕπνον ὅππῃ βλεφαροῖσιν ἔχουσι.

Αὐτὴ δ' ἄψ' ἐς Ὀλυμπόν ἀφίκετο Δία θεῶν,

Εὖτε τὸν ὕπνῳ * ἐμῶν πελῶν μαλαθῆματι θυμῷ

Λυσμελῆς, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέχετο κέδ' ἐϊδύα

Κλαίει δ' ἄρ' ἐν λίκτροισι καθεζομένη μαλακῶσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίονσα κορέσασατο ὄνκ' ἑυμόν.

Ἀρτέμιδι φράσων ἐπέδξατο Δία γυναικῶν.

Ἀρτεμι, πάντα θεὰ θυγάτηρ Διὸς, αἰεὶ δέ μοι ἦδη

Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλέωσ' ἐκ θυμὸν ἔλοιο

Αὐτίκα νῶ, ἢ ἐπειτά μ' ἀναρπάξασα θυέλλα

Οἴχοιτο προσέροισι κατ' ἠέρβαντα κέλευθα,

Ἐν περὶ γῆς ἢ βάλλον ἀφορῶν ὠκεαντοῖς.

Ὡς δ' ὅτε πανδαρὲς κούρῃσι ἀνέλοιο θυέλλαι,

Τῆσι τοκῆας μὲν φηΐσιν θεοὶ, αἰεὶ δ' ἵλιποντο

Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμοισι δ' ἀφροδίτῃ

Τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκαρῶ καὶ ἠδὲ οἴνω.

Ἥρῃ δ' αὐτῆσιν φέει πεισῶν δῶκε γυναικῶν

Εἶδος καὶ πινυτίω, μῆκος δ' ἐπορ' ἄρτεμιε ἀγῶ

Ἔργα δ' ἀδύμειπ' εἶδεν κλυτὰ τεράζεσσι.

Εὖτ' ἀφροδίτῃ Δία προσέειπε μακρὸν Ὀλυμπῷ

Κέρῃσ' αἰτήσουσα τέλῳ * θαλεροῖο γάμοιο

Ἐς Δία περὶ κλέουσιν· (ὁ γὰρ τ' ἐπ' οἶδον ἀπαύτω)

Μαῖρά τ' ἀμμοεῖω τε καταθνήσκ' ἀνδρώπων)

Solus cum sim, hoc autem semper congregati intus sunt.
 Adhuc item aliquid & hoc maius in mentibus cogito,
 Siquidem enim interficiam Iouemq; regem, nolente,
 Qui subterfugiam? hoc autem consultare volui.

Hunc autem rursus alloquuta est dea casta Minerva:
 Miser, & quidem aliquis pectori persuadetur socio,
 Tamen mortalis est, & non tot curas videt.

At ego Dea sum continne quae te custodio
 In omnibus laboribus, dico autem tibi clarè.
 Siquidem quinquaginta agmina diuersi-linguorum hominum
 Nos circumstant, interficere prompti Martem,
 Et horum expelleres boves & pingues oues.
 Sed capiat te & somnus dolor & custodire
 Totam nocte vigilantem, e malis emerget iam.

Sic dixit & ex somnum in palpebris fudit.
 Ipsa autem retro in Olympum abiit diuina Deorum.
 Quando hunc somnus cepit soluens curas animi,
 Soluens membra, Solor autem surrexit caste edocla.

Flebat autem in lectis sedens mollibus,
 At postquam fletus satiata est suo in animo,
 Diana primum supplicauit diuina Deorum:

Diana veneranda Dea Iouis filia, Scythiam mihi iam
 Sagitta in pectoribus caeca animimum adimas,
 Statim nunc, sed postea me discerpens procella,
 Eat portans in obscuras vias,

In hostium autem iactat retrogradis Oceani,
 Sicut quando Pandari filias susceperunt procella,
 Illis parentes quidem perdididerunt Dei haec a reliis sunt
 Orphanæ in domibus nutriebat autem diuina Venus
 Casco & melle dulci, & suauis vino.

Iuno autem ipsi praesomnibus dedit mulieribus
 Speciem & prudentiam, magnitudinem, & praeiit Diana
 Opera autem Minerva docuit in chrysa operari. (casta,
 Quando Venus diuina adiuuit alium Olympum
 Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum.
 Ad Iouem gaudetem fulmine, (hic enim bene nouit omnia
 Fortunamq; infertunamq; in mortalibus hominibus.)

Penelope D
 nã precatur

Pandari fili

Τόσσα δ' ἴτας κέρας ἄρπυιαι ἀνηρεΐσαντο,
 Καίρ' ἔδρασαν συγερῆσιν ἐεινύσιν ἀμφιπολάειν
 Ως ἐμ' αἰτώσασιν ὀλύμπια δόματ' ἔχοντες,
 Ἡέ μ' εὐπλόκαμθ' βάλοι ἄρτεμις, ὄφρ' ὄδυση
 Οσομάνη, καὶ γαίαν ἑσὶ συγερῶν ἀφικοίμην,
 Μηδέ τι χεῖρονθ' ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κανόν, ὅπως τε κέν τις
 Ἡματα μὲν κλαίη πυκινῶς ἀκαχήμενθ' ἦτορ,
 Νύκτας δ' ὕπνος ἔχουσιν (ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἀπαίτων
 Ἐσθλῶν ἢ τῶν κακῶν, ἐπεὶ ἄρ' βλεφαρ' ἀμφικαλύψῃ)
 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ἀνείρετ' ἐπέστυεν κακὰ δαίμων.
 Τῆδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκαλος αἴτω,
 Τοῖθ' ἐὼν ὅσος ἦεν ἄμα φρατῶν αὐτῆρ' ἐμὸν κῆρ
 Χαῖρ', ἐπεὶ ἐκ ἐφάμην ὄναρ ἐμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.

Ως ἔφατ' αὐτίκα δ' ἤχευσ' ἴσκιος ἠλυθεν ἠώς.
 Τῆς δ' ἄρα κλαίσεως ὅπως ἔπειτα το δὲ θ' ὄδυσας
 Μυθήειξε δὲ ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ καὶ θυμὸν
 Ἡδὴ γινώσκουσα παρεσμέναι κεφαλῆς.
 Κλαῖναν μὲν σιωπῶν καὶ κώεα τοῖσιν ἐνδεδυγῶν
 Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ὅππ' ἔβροντα· ἐν δ' ἑβασίλῳ
 Θῆκε θυεσσάζε φέρον. διὲ δ' εὐχετο χεῖρας ἀναστάθῃ
 Ζεὺ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ὅππ' ἀφαιρῶν τι χεῖρ' ἔχῃ
 Ἠγετ' ἐμῶν ἐς γαίαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίω,
 Φήμεν τίς μοι σάσπι ἐμειρομένων ἀνδρῶπων
 Ἐνδοθεν ἔκτοθεν ἢ διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

Ως ἔφατ' ἀχόμενθ' ἔπε δ' ἔκλυε μνῆστε το ζῆν
 Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου
 Τόσσον ἐν νεφέων. γήθησε δ' ἰδὸς ὄδυσας.
 Φήμεν δ' ἐξ οἴκου γυνὴ παρῆκεν ἀλεστῆς
 Πηλοῖον, εἴθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶα το ποιμνίλασθ'

Τῆσι δ' ἰδὲ δευκα πῆσαι ἐπερρώοντο γυναικας,
 Ἀλφίτα πύχυσται καὶ ἀλῖατα, μυχθὸν ἀνδρῶν.
 Λί μὲν ἄρ' ἄλλοι ἐσθλόν, ἐπεὶ καὶ πυρὸν ἄλεσκον
 Ἡ δέ μ' ἔπειτα παύετ' ἀφαιροτάτη δ' ἐπέτυκτο·

Ἡρα μύλων σήσασαι, ἔπος σάτο, σῆμα ἀστακτῆ,
 Ζεὺ πάτερ, δετε θεοῖσι καὶ ἀνδρῶποισιν ἀπάσασσι
 Ἡμεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' ἔσθνοσ' ἀστερόβητες

Interim autem puellas Harpyia arripuerunt,

Et dederunt odiosis Erynnibus seruire.

Sic me destruant Olympias domos habentes,

Vel me pulchra-crinibus percussiat Diana, Sit Vlysssem

Visura, & terram sub odiosam abeam.

Ne autem quid pesori viro latificem mentem.

Sed hoc quidem & tolerabile habet malum, quando aliqua

Dies quidem slet frequenter dolens corde:

Noctes a. somnus habet (hic. n. obliuisci facit omnes homines

Bonorum & malorum, postquam palpebras amplexus est.)

At mihi & insomnia misisit malum numen.

Hac enim nocte mihi accubauit similis ipsi

Talis nimirum qualis iuit cum exercitu: at meum cor

Latatū est, quoniam non dicebam somniū esse sed verū tam.

Sic dixit statim autem aurea. sede venit Aurora.

Huius autem igitur silentii ducam audauit diuinus Vlysses.

Cogitauit autem postea, apparuit autem ei in animo

lam cognoscens astare capiti.

Qua quidem simul capta & pellib. quibus in-dormiebat,

Ea in domum deposuit in sede, extra autem bouinam

Posuit furas portans, Iouis a. precatu est manibus sublatis.

Iupiter pater, si me dolentes in siccamq; & humidam

Duxisti meam in terram postquam me male-mulctastis,

Rumorem mihi aliquis dicat excitatorum hominum

Intus, extra autem Iouis portentum aliud appareat.

Sic dixit precatu, huius a. audauit consiliarius Iupiter,

Statim autem tonuit a splendido Olympo

Ab alto ex nebula: latatus est autem diuinus Vlysses.

Ecce enim e domo mulier pramisiū molendinaria

Prope illic utique ei mole crant pastori populorum.

Huius autem duodecim omnes versabantur mulieres

Farinas trideccas conficientes & triticeas medullā virorū.

Illae quidem alia dormiebant postq; triticum moluerant.

Hac a. vna nondum cessarat: debilissima autem facta est.

Hac igitur mola stabilata verbum dixit signum regi.

Iupiter pater, qui Deus & hominibus imperas,

Certe valde tenuisti a caelo stellato.

Vlyss. Iouen
orat.

Dat signum
caelo Iupiter

Famula pro
digij conie
ctuz.

Οὐδέ ποδι νέφεσ' ἐστὶ τέρας νύ τρωτόδε σάινεισι.
 Κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῆ ἔπος ὁ, τί κεν εἴπω.
 Μινυσῆρες πύματόν τε καὶ ὕσατον ἤματι τῷδε
 Ἐν μαζαροῖς ὀδυσῆσ' ἐλοίατο δαῖτ' ἐρστέϊνῳ.
 Οἱ δὲ μοι καμάτω θυμολογείζονατ' ἔλυσαν
 Ἀλφίτα τευχέσθην, νῦν ὕσατα δειπνήσισαν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, χαῖρε δ' κλειθέωνι δῖσ' ὀδυσσεύς,
 Ζῆνός τε βροντῆ φάτο γδ' ἴσασθαι ἀλείτας.
 Αἱ δ' ἄλλαι δμῶαί χ' ἰδύματα καλ' ὀδυσῆσ'
 Ἀρξόμεναι ἀνέγκαιον ἐπ' ἐοῦρα ἀκχεμάτων πύρ.
 Τηλέμαχος δ' ἀνῆδεν ἀνίστατο ἰσόθεσ' φῶς,
 Εἴματι ἐσώμενσ'· ἀεὶ δ' ἕξιφος ὀξὺ δέτ' ὤμων.
 Ποσσὶ δ' ὕσα λιπαρόσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἐγχος ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῶ.
 Στῆ δ' ἄρ' ἔπ' ἄδν' ἰών, ἄρ' ἔς δ' ἀρύκλειαν εἶπεν·

Μαῖα φίλη, πῶς ξείνον ἐπιμήσασ' ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐνῆ καὶ στήθεσσι αὐτοῖς κείται ἀκχοῖς,
 Τοιαύτη γδ' ἐμοὶ μήτηρ πινυτή φεῖσσαι,
 Ἐμπλήζω ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνδρώπων
 Χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀπιμήσασ' ἀποπέμπει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πατὴρ ἄρ' ἰόων ἀρύκλεια,

Οὐκ ἄν μιν νόη τέκνον ἀναίτιον αἰτιόωο.
 Οἶνον μὲν γδ' πίνει καδύμενσ', ὄφρ' ἔδειλ' αὐτῆς.
 Σίτη δ' ἠκέτ' ἔφη πεινῆμεναι· εἴρατο γάρ μιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνα μιν ἠύσασαίτο,
 Ἡ μὲν δέ μιν ἀνωχθὺ ὑποστρέψασα δμῶσιν
 Αὐτὰρ ὄψ', ὡς τις πάμπαν οἰζυρὸς καὶ ἀποτμσ',
 Οὐκ ἔδειλ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ρήγασι καδύδεν,
 Ἀλλ' ἐν ἀδελφῆται βοῆ καὶ κείσιν οἶων

Ἐσραθεν ἐν προσόμοι, γλαῦναν δ' ἐπῆσασα μιν ἠμῆς·

Ὡς φάτο, τηλέμαχος δ' ἐκ μαζαροῖο βεβήκει,
 Ἐγχος ἔχων· ἄμα τῷ γέ κούεσ' ἴσθας ἀρροὶ ἔποντο.
 Ἡ δ' ἴμιν οἷς ἀγορεύει μετ' ἐὺκνήμιδας ἀγοαῖς.
 Ἡ δ' αὖτε δμῶσιν ἐπέκλετο δῖα ζωακῶν
 Εὐρύκλει, ὅπως θυγάτηρ πεισηνοσίδωο.

Ἀρξείδ', αἱ μὲν δῶμα κορήσασατε πιπύσασα,
 Ρῆσασα τέ τ' ἐν δ' ἔρῳνοισ' ἀποιήτοισι τάπητας

Neq; alicubi nubes est, monstrum cui hoc ostendis,
 Perfice nunc, & mihi misera verbum quod dicam.
 Proas postremoq; & extremo die hoc
 In domibus Vlyssis capiant conuiuium desiderabile,
 Quia iam mihi labore tristis genna soluerunt
 Farinas facienti, nunc Ultimo carent.

Sic dixit, latatus est autem omnino diuus Vlysses
 Iouis tonitru: dixit enim illum puniturum scelerosos,
 Illa autem alia famula in domos pulchras Vlyssis
 Congregata accendebant in foco magnum ignem.
 Telemachus autem è lecto surrexit diuinus vir
 Vestes indutus: circum autem enses posuit humerum.
 Pedibus autem sub fortibus ligauit pulchra calciamenta,
 Accepit autem fortem lanceam acuminatam acuto ferro.
 Stetit autem in pavementum iens, ad. a. Eurycleam dixit:

Nutrix dilecta hunc hospitem honorasti in domo
 Lecto & cibo? an sic iacet neglectus?

Talis enim mihi mater prudens qua est
 Temere alterum honorat diuersi-linguorum hominum
 Minorem hunc autem meliorem inhonorans repudiat.

Hanc autem rursus alloquuta est prudens Euryclea;
 Non ipsam nunc filii insontem accuso.

Vinum quidem enim bibit sedens donec soluit ipse.
 Cibo. a. non amplius dixit esurire, interrogauit. n. ipsum.

Sed quando iam lecti & somni meminit,
 Hac quidem lectos iussit substernere ancillis.

At hic tanquam aliquis omnino aramnosus infortunatus,
 Noluit lectis & in cooperimentis dormire,

Sed in cruda bouina, & pellibus ouium

Dormiuit in Vestibulo, super indumentum. a. iniecimus nos,

Sic dixit, Telemachus autem ex domo transiuit,
 Lanceam habens: simul hunc canes pedibus. Veloces sequebantur,

Perrexit autem ire in concionem ad sortes Achiuos,

Hac autem rursus ancillis iussit diua mulierum

Eurytea Opis filia Pisenorida.

Agite parum quidem domum ornateq; festinantes,
 Aspergiteq; in sedibus benefactis tapetis

Nn iij

Telemachus
 monet Eury-
 cleam ne ho-
 spitem ne-
 gligat.

Instruitur do-
 mus aduetus
 procorum.

Βάλλετε πορφύρεοις, αἰ Ἰσθμίοισι τραπέζας
 Πάσους ἀμφιμάσκατε, καθήρατε Ἰ κρητῆρας,
 Καὶ δὲ πα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταῖ Ἰ μεθ' ὕδωρ
 Ἐρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θάλασον ἴσση.
 Οὐ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀπέοσονται μαζαροῖο,
 Ἀλλὰ μαλ' ἦει νέονται, ἐπειθὲ καὶ πᾶσιν ἑορτῇ.

Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἄρα τ' μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίδοντο.
 Αἰ μὲν ἐέκκοσι βῆσαν ὅπῃ κρήνην μελαίνυδρον.

Αἰ δ' αὐτῆ κτ' δῶμα ὅπῃ σαμένως πονέοντο.

Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγλιόρες, οἱ μὲν ἔπειτα

Εὐ καὶ ὅπῃ σαμένως κέασαν ξύλα, αἰ Ἰ γυναιχες

Ἠλθον ὑπὸ κρήνης, ὅπῃ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,

Τρεῖς σιάλοις κατάγων οἱ ἔσαν ἐν πᾶσιν ἄριστοι.

Καὶ τῆς μὲν ῥ' εἶασε κατ' ἔρκεα χαλὰ νήμασται,

Αὐτὸς δ' αὐτ' ὄδυσῆα περσινύδα μελιχίοισι.

Ξεῖν' ἢ ἄρτι σε μάλλον ἀγαοὶ εἰσφρόσων,

Ἡέ σ' ἀπμάζοισι κτ' μέγαρ, ὡς το παρ' ὄφρ;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμντις ὄδυσσεύς,

Αἰ γὰρ δὴ εὐμοιε θεοὶ ποιάατο λάβλις,

Ἦν οἱ δ' ὑβείζοντες, ἀεικέα μηχανόωνται

Οἴκῳ ἐν ἀλλοστρίῳ, καὶ αἰδοῦς μοῖρῃσιν ἵχλοισιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιοῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἐμάρων.

Ἀρχήμολον δὲ σφ' ἦλθε μελαίνδι ὄ ἀπόλος ἀγῶν,

Αἴγας ἀγῶν αἰ πᾶσι μετέσρεπον αἰπολίοισι,

Δείπνον μνηστῆρας· δῶ δ' ὄμ' ἔποντο νομίπες,

Καὶ τῆς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ εἰσιδούπῃ,

Αὐτὸς δ' αὐτ' ὄδυσῆα περσινύδα κερτομίοισι.

Ξεῖν' ἔπῃ καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κτ' δῶμα

Ἀνέρας αἰπίζων; ἀτὰρ ἢ κ' ἔξειδα θυράζῃ

Πάντοισι, ἵκεν νῶϊ διακρινέεσθαι οἶω

Πεῖν χειρῶν γέσσι δ' ἔπει σὺ πρὸ κ' κτ' κόσμον

Αἰτίσεις· εἰσὶν Ἰ καὶ ἄλλαι θούτις ἀγχαῖν.

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἔπῃ προσέφη πολὺμντις ὄδυσσεύς,

Ἀλλ' ἀκίων κίνησε κάρη, κακὰ βυσοδομεύων,

Τεῖσι δ' ὅπῃ τρίτος ἦλθε φιλοίπῃ ὄρχαμος ἀνδρῶν,

Βουῶν σείσων μνηστῆρων ἀγῶν καὶ πίονας ἀγῆς.

(Περσθμῆες δ' ἄρα τῆς γὰρ διήγαγον, οἴτε καὶ ἄλλοις

Ἀνδρῶσι)

lacite purpureos, partim autem spongijs mensas

Omnes abstergite, purgate autem crateras

Et pocula rotunda facta, partim autem ad aquam

Ite fontemq; & portate cito euntes.

Non enim iam proci aberunt domo,

Sed valde mane venient, quoniam & omnibus conuiuium.

Sit dixit, ha. a. igitur hanc valde quidē audiuerunt &

Ha quidem. 20 inierunt ad fontē nigrā. aquis, (obediuerūt.

Aliqua illic in domo scienter laborabant.

Intro autem venerunt proci superbi, hi quidem postea

Bene & scienter scindebant ligna, alie autem mulieres

Venerunt à fonte: post autem ipsas venit subulcus

Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi,

Et hos quidem siuit in septis bene pascere.

Ipsē. a. rursus Vlyssēm alloquutus est suauibus verbis.

Hospes, nunquid igitur aliquid te magis Achiui inspician-
te inhonorant in adibus sicut antea? (unt?

Hunc. a. respondens, alloquutus est prudens Vlyssēs:

Vinam enim iam Eumæ Despiciant hanc contumeliam.

Quod hi contumelia. Stentes indecenter operantur

Domo in aliena, neq; pudoris partem. i. tantillum habent,

Sic hi quidem talia mutuo loquebantur.

Prope autem ipsos venit Melanthius custos caprarum,

Capras ducens, qua omnes inter excellabant greges

Canam procis: duo autem simul sequebantur pastores,

Et has quidem reliquit sub porticu valde sonantis.

Ipsē autem rursus Vlyssēm alloquutus est conuiuijs:

Hospes, adhuc & nunc hic tristitia afficis in domo

Viros petens? ar non exibis foras

Omnino? non ante nos diiudicatuos puto,

Quam manus nostras gustaueris, quoniam tu non decenter

Pctus: sunt autem & alia conuiuia Achiuorum.

Sic dixit: hunc. a. non aliquid alloc. est prudens Vlyssēs,

Sed tacitus monit caput mala profunde. cogitans.

Hos autem post tertius venit Philatus princeps virorum

Bouem sterilem procis ducens. & pingues capras,

(Partitores autem igitur hos duxerunt, qui & alios

Melanthius
insolens ad
Vlyssēm lo-
quitur.

Ἀνδράποισ πέμποισιν, ὅπως σφάσας εἰσαφίηκται)
 Καὶ τὰ μὲν εἰς χατέδησεν ἕσ' αἰδοῦση ἐειδούπω·
 Αὐτὲς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτιον ἄγχι παρθεύσας.

Τίς δὴ ὁδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε συβώτα
 Ἡμέτερον παρὲς δῶμα; τέων δ' ἐξέδραχται εἴη
 Ἀνδρῶν; πόδ' ἔνυ οἱ γλυκὴ καὶ πατρὶς ἄρρεσι;
 Δύσμορ ὅ, ἦ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι.
 Ἀλλὰ θεοὶ δύοισι πολυπλάγχκτοις ἀνδράποισ.
 Ὅππότε * καὶ βασιλεύσιν ὀπικλώσονται οἰζύν.

Ἡ, καὶ δεξιτερῇ δευδίσκατο χεῖρ ὠφθαλμοῖς.
 Καί μιν φωνήσας ἐπεα πρῶόντα παροσηύδα,
 Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε, γήμοιτό τοι * ἐς ἦρ ὀπίσσω
 Ὀλβος ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολλοῖσιν.
 Ζεὺς πάτερ, ὅπως σέϊο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 Οὐκ ἐλεαίρεις ἀνδρας, ἐπὶ δὴ γείνεαι αὐτὸς,
 Μισογέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λαογαλίοισιν.

Ἰδιον ὡς ἐνόησα, δευδάκρυνται δέ μοι ὅσα
 Μνησάμενῳ ὀδυσηῖ ὅ, ἐπεὶ κέ κείνον οἶω
 Τοιαῦτα λαῖφαι ἔχοντα κατ' ἀνδράποισ ἀλάλησθα
 Εἶπου ἐπιζώεις, κ' ὄρα φά ὅ, ἠελίοιο.

Εἰ δ' ἦδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶψαο δέμοισιν,
 Ὡ μοι ἐπειτ' ὀδυσηῖ ἄμύμονος, ὅς μ' ὀπι βοιοῖν
 Εἶσ' ἐπ' πυτθῶν ἰόντα κροαλλυμένων ἐνὶ δήμῳ·
 Νῦν δ' αἰ μὲν, ζῖνοντα ἀδέσφατοι, εἴδ' κεν ἄλλος
 Ἀνδρὶ γ' * ἕσπεταχῶτο βοιοῖν γλυκὴ ἄρμετώπιον·
 Τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγνέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
 Ἐδμεναι, εἴδ' ἐπὶ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι ἀλγροισιν,
 Οὐδ' ὀπίδα προμέοισι θεῶν, μεμάσασιν γὰρ ἦδη

Κτήματα δέσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Πόλλ' ὀπιδινεῖται, μάλα μὲν κακόν, ἢ ὅ, ἰόντος,
 Ἀλλων δὴ μὲν ἰκέσθαι, ἰόντ' αὐτῆσι βόιοισιν
 Ἀνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, τὸ δ' ἔριμον, αἰετὶ μάναντα
 Βοιοῖν ἐπ' ἄλλοσθῆσι κατῆμενον ἄλγεα πάχρην.
 Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ἕσπεταχῶτων βασιλῆων
 Ἐξινόμενῳ φάθων, (ἐπεὶ ὅκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται)
 Ἀλλ' ἐπ' τὸν δύσθυμον οἶομαι, εἴ ποτε ἐν ἑλπίσιν

Ἀνδρῶν

Homines mittunt qui ipsos accedit.)
 Et hæc quidem igitur religauerunt sub porticu resonanti,
 ipse autem rursus interrogauit subulcum prope astant:

Quis iam hic hospes nuper venit subulce
 Nostram ad domum? ex quibus dicit esse
 Viris? ubi ei genus & patria terra?
 Infelix certe similis est corpore regi imperanti.
 Sed Diæ submergunt multum errantes homines,
 Quando reges contrafilant arumnam.

Dixit & dextra ostendit manu astant,
 Et ipsum vociferans verba & elocia alloquutus est.

Salue pater o hospes. fiat tibi tamen in futurum
 Opulentiâ, at quidem nunc malis teneris multis.
 Iupiter pater nullus te Deorum perniciosior alius,
 Non misereris viros postquam iam generasti ipse,
 Misceri malo & doloribus tristibus.
 Proprie ut intellexi, lachrymantur mihi oculi
 Recordanti Ulyssis, quoniam & illum puto
 Tales & estes habentem inter homines errare,
 Sicuti adhuc uiuit, & uidet lumen Solis.

Si autem iam mortuus est, in inferni domibus.
 Hei mihi postea Ulyssæ strenuo, qui me in bubus
 Misit adhuc paruulus cum essem Cephallenorum in populo.
 Nunc autem hæc quidem sunt immensa, neq; aliter
 Cuiquam accerserent bonum generatio latarum frontium:
 Hæc autem alij me iubent ducere sibijpsis
 Edere neq; filium in adibus curant,
 Neq; reuerentiam timent Deorum: prompti sunt. n. iam
 Facultates disindere diu abeuntis regis.

At mihi hoc animus in pectoribus dilectis
 Multum soluit valde quidem malo filio existente,
 Alierum populum ire euntem ipsi bobus
 Viros in alienas, hoc autem peius hic manentem
 Bubus in alienis sedentem dolores pati,
 Et iam diu alijs superbis regibus
 Discessi fugient, (quoniam non tolerabilia sunt.)
 Sed adhuc hunc infelicem puto sicundo sentens

Vireum

Philætius do-
 let propter
 heri infortu-
 nium.

Ἄνδρῶν μνηστῆρων σκόδασιν χ' ἰδώματα θείη.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Βεκόλ', ἔπει ἅτε κακῷ ἅτ' ἀφρονι φωτῖ εἰοικας,
 Γινώσκω ἧ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἴκει,
 Τοῦνεκά τοι ἔρέω, καὶ ὅπῃ μέζαν ὄρκον ὁμοῦμαι.
 Ἴσω νυῦ ζῶς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
 Ἔστι τ' Ὀδυσῆα ἀμύμονα ἠὲ Λυκάριον,
 Ἡ σέθεν ἐνθάδ' ἰόντος ἐλδύσεται ὀϊκῆ δ' Ὀδυσσοῦς.
 Σοῖσιν δὲ ὄφθαλμοῖσιν ἐπέψασαι, αἰκ' ἐθέληδας,
 Κτεινομένους μνηστῆρας οἱ ἐνθάδε χοιρανέοισι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ὅππῃ βακόλος ἀνῆρ,
 Αἰγὸ τῶτο ξεῖνε ἔπος τελέσσειε χρονίων.
 Γνοῖης οἴη ἐμὴ δυνάμεις καὶ χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὐτῶς εὐμαιὸν ἐπέειπε πᾶσι θεῶσι
 Νοσήσασθε Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δομονδε.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 Ἠρπυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀεισερός ἤλυθεν ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε ἧ τήφρανα πέλειαν,
 Τοῖσιν δ' ἀμφοίνομος ἀγορήσατο καὶ ματέειπεν,
 Ὡ φίλοι, ἔχ' ἡμῖν σωθῆναι σέθεν ἕδ' ἔχε βυλῆ,
 Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνηστῆρα δυνάτης.

Ὡς ἔφατ' ἀμφοίνομος, τοῖσιν δ' ὀπιλύσανε μῦθος.

Ἐλθόντες δ' ἔς δώματ' Ὀδυσῆα θείοιο,
 Χλαίνας μὲν κατέθεντο χ' ἰκλιμῆς τε θρόνους τε.
 Οἱ δ' ἰέρων οἷς * μεγάλεις καὶ πίονας αἶζας,
 Ἰέρων ἧ σῦας σιάλης καὶ βουῶ ἀγελαίην.
 Σπλάγγχρα δ' ἄρ' ὀπίθωντες ἐνάμων' ἐν δ' ἄρα οἶνον
 Κρητῆσι * κερύωντο, κύπελλα ἧ νείμα συβώτης.
 Σίτον δέ σφ' ἐπίνειμα φιλοίππος ὄρχαμος ἀνδρῶν
 Καλοῖς ἐκ χανέοισιν ἐωνοχόει ἧ μελανθῆς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὄνειάδ' ἐτοῖμα περικείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Τηλεμάχου δ' Ὀδυσῆα χυθίδρυε, κέρδινα γαμψῆ,
 Ἐντὸς εὐσαθέος μεγάρου, παρὰ λαίον ἔδον.
 Δίφρον ἀεικίλιον παραθείς, ὀλίγην τε τράπεζαν.
 Πᾶρ δ' ἐπίθει σπλάγγχων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἐχευεν
 Ἐν δὲ παῖ χυσεῖφ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,

Ἐρταυθεῖ

22. 157η

22. μεγάλης

22. κερύωντο.

Virorum procorum vastitatem per ades indiceret.

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses:
 Bubulce, quoniam neq; malo neq; insipienti viro similis es,
 Cognosco autem ipse quod tibi prudentia in mentes venit,
 Id est tibi dico, & in magnum iuramentum iuro.
 Sciat nunc primum Iupiter Deorum Hospitalisq; mensa
 Domusq; Ulyssis strenui quam peruenit.
 Certe te hic presente venit domum Ulysses,
 Tuis autem oculis videbis si volueris,
 Interfectos procos qui hic dominantur.

Ulyss. Philœ-
tio loquitur.

Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir,
 Vinam enim hoc hospes verbum perficiat Saturnius,
 Cognoscere qualis mea potentia & manna sequerentur.
 Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Dijs,
 Redire Ulysses multum-sapientem suam domum.
 Sed hi quidem talia inter se confabulantur.
 Proci autem Telemacho interitumq; mortemq;
 Parabant at hac his sinistra venit avis
 Aquila aduolitans, tenebat autem timidam columbam.
 Hu autem Amphinomus loquutus est, & dixit:
 O amici non nobis perficietur hoc consilium,
 Telemachi cades, sed recordemur conuiuij.

Proci sinistro
omine à Tele-
machi cade
deterrentur.

Sic dixit Amphinomus, his autem placuit verbum.
 Vbi vero venissent in domos Ulyssis diuini,
 Pallia quidem deposuerunt in lecticijsq; sedibusq;
 Hi autem sacrificabant oues magnas, & pingues capras,
 Sacrificabant autem porcos, & bouem indomitam,
 Viscera autem assantes distribuiebant: in autem Vinum
 Pateris miscabant: pocula autem distribuiebat subulcus:
 Panem a ipsis distribuiebat Philætius eximius virorum
 Pulchri in canistris, potum ministrat autem Melanthius,
 Hi autem in cibis paratos praeiacentes manus mittebant.
 Telemachus autem Ulysses sedere fecit astutias versans
 Intra bene-ordinatam domum, apud lapideum pavementum
 Sede indecenti appositam paruaq; mensa.
 Apud a. posuit viscerum partes, insudit autem Vinum
 In poculo aureo, & ipsum ad verbum dixit:

Hic

Ἐν τῷ δοῖν δὲ ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἶνο ποτάζων·
 Κρητομίας δέ τι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέζω
 Πάντων μνηστῆρων, ἐπεὶ ἔτοι δῆμῖός ὄσιν
 Οἶκος ὄδ', ἀλλ' ὀδυσῆος ἔμοι δ' ἐκλήσαστο κείνῳ.
 Τμῆες ἔμνηστῆρες ὄπισθε θυμὸν ἐνιπῆς
 Καὶ χεῖρας εἶνα μὴ τις εἰς χυνεῖκος ὀρηται.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδύξεν χεῖρας φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον ὃ θαρσαλέως ἀγορεύειν.
 Τοῖσιν δ' ἀντίνοσ' μετέφη ὀπίπτεος υἱός,

Καὶ χαλεπὸν πρὸ ἔόντα δεχόμεθα μύθον ἀρχαῖοι
 Τηλέμαχου, μάλα δ' ἦμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
 Οὐ γὰρ ζῆς εἶασε κροαίων τῶν κέ μιν ἦδη
 Παύσασμεν ἐν μεγάροισι, λιγυὺ πρὸ ἔόντ' ἀγορητῶν.

Ὡς ἔφατ' ἀντίνοσ' ὄδ' ἄρ' ἐκ ἐμπίζετο μύθων.
 Κήρυκες δ' ἀνάσσει θεῶν ἱερῶν ἑκατόμβην
 ἤχον, τοῖ δ' ἀγόρευτο κερηκομύωντες ἀρχαῖοι
 Ἄλλος ὑπὸ σκίερὸν ἑκατηβόλου ὑπόλωνσ'·

Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπιησαν κρέ' ὑπερέτερα καὶ ἐρύσαντο,
 Μοῖρας διασάμενοι δαίνυντ' εἰκυδέα δῶτα.
 Παρ' δ' ἄρ' ὀδυσῆϊ μοῖραν δέσαν· οἱ πονέοντο,
 Ἴσθη ὡς αὐτοῖ πρὸ ἐλάττανον, ὡς γὰρ ἀνάγει

Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσῆος· θεῖοιο,
 Μνηστῆρας δ' ἔπεμπταν ἀγνώστας εἶνα ἀδύνη
 Λαΐβης ἰχθευα θυμαλγῆσ' ὄφρα τι μάλλον
 Δύη ἄχος κραδίην λαρπάδην ὀδυθῆα.

Ἦν δ' τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀδεμίσια εἰδώς,
 (Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, σέμνη δ' ἐνὶ οἴκῳ· γαῖον)
 Ὡς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθὸς πατρὸς ἐόντο,

Μνάσκατ' ὀδυσῆος· δύνει οἰχομένῳ δόμαστα.
 Ὡς ἔρα τότε μνηστῆροι ὑπερφιάλοισι μεθύδα.

Κέκλυτέ μεν μνηστῆρες ἀγνώστας, ὄφρα τι εἴπω.
 Μοῖραν μὲν δὴ ξείνσ' ἔχει πάλα, ὡς ἐπύοικεν,
 Ἴσθη, ἢ γὰρ χαλὸν ἀτέμβειν ἢ δίκαιον
 Ξείνοισι τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἴκηται.
 Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 Ἠέλος προσχέω δῶν χεῖρας, ἢ ἢ τῶν ἄλλων
 Δμῶν οἱ χεῖ δώματ' ὀδυσῆος· θεῖοιο

Ὡς εἰπὼν,

28. οἱ ῥ' ἐπέ-
10979

29. γαῖον

Hic nunc sede cum Viris Vinum bibens,
 Conuitia autem tibi ipse ego & manu expellam
 Omnium procorum, quoniam non popularis est
 Domus hæc, sed Vlyssis: mihi autem edificauit ille.
 Vos autem proci, continete animum conuitio,
 Et manus sit non aliqua lis & contentio oriatur.

Sic dixit. hi. a. igitur omnes mordicus labra tenentes
 Telemachum admirabantur, quid audacter locutus esset.
 Hu autem Antinous locutus est Eupithes filius.

Et molestum quamuis sit suscipiamus Verbum Achivi
 Telemachi, Valde autem nobis minatus loquitur,
 Non enim Iupiter fuit Saturnius, ideo ipsum iam
 Compresissimus in adibus, licet suauis sit concionator.

Sic dixit Antinous, hic autem non curauit Verbum.
 Dracones autem per ciuitatem sacram hecatombem
 Duxerunt, ipsi. a. congregati sunt capite-comantes Achivi
 Nemore sub Embroso longe-iaculantis Apollinis.

Hi. a. postquam assauerunt carnes superiores, & traxerunt
 Partibus diuisis conuiuabantur gloriosum conuiuium.

Apud autem Vlysses partem posuerunt qui ministrabant
 AEqualem, sicut ipsi sortiti sunt: sic enim iusserat
 Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini.

Procos autem non omnino superbos fuit Minerva
 Conuicio teneri tristi, sit adhuc magis
 Intraret dolor in corde Laertiadem Vlysses.

Erat autem quidam in procis Viri iniusta sciens,
 (Cesippus autem nomen erat in Same in domo habitans)

Qui iam possessionibus fretus patris sui,
 Petebat Vlyssis diu profecti uxorem.

Qui tunc procos superbos alloquitur est:

Audite me proci strenui sit quid dicam.
 Partem quidem iam hospes habet diu sicut decet
 AEqualem, non enim bonum est eludere, neq. iustum
 Hospites, Telemachi quicunq. ad has domos peruenierit.
 Sed age es & ego dabo hospitale donum, sit & ipse
 Vel balneari det munus, vel alicui alij
 Famulorum, qui sunt in adibus Vlyssis diuini.

Telemachus
 proci, ne ho-
 spitem infe-
 stent.

Ὡς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χεῖρ παρῆν,
 Κείμενον οὐ κανέοιο λαβών, ὃ δ' ἀλδία τ' ὀδυσαύει,
 Ηγε παρακλίνας κεφαλῶν μείδῃσε ἃ θυμῷ
 Σαρδάνιον* μάλα τοῖον, ὃ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.
 Κτήσιππον δ' ἄρα τηλεμάχος λυῖ παπε μύθη.

Κτήσιππ' ἢ μάλα τοι τῆδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ.
 Οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον, ἀλδία το γδ βέλος αὐτός.

Ἡ γὰρ κεν σε μέσον βάλλον ἔρχει ὄξυόεντι,
 Καί κε τοι ἀντιγάμοιο πατὴρ τίφον ἀμφοτερονεῖτο
 Ενθάδε, πῶ μὴ τις μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
 Φαινέτω, ἦδη γδ νόσῳ καὶ οἶδα ἕκαστα,
 Ἐθλά τε χεῖρ τὰ χεῖρεια, παρ' ὅ δ' ἐπὶ νήπιος ἦα.
 Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰστρούοντες,
 Μήλων σφαζομένων, οἴνοιο τε πινομένοις,
 Καὶ σίτη, χαλαπὸν γδ ἔρυκα κέειν ἕνα πολλός.

Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε θυσημένοντες.
 Εἰ δ' ἦδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαῖνατε χαλκῷ,
 Καί κε τὸ βυλοῖ μιν, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
 Τεθνάμεν ἢ τῆδε αἰὲν ἀεικία ἔργ' ὀράσασθαι,
 Ξείνοισ τε συφελίζομένοις, δμῶας τε ζωαῖχας
 Ρυσαζόντας ἀεικελίως κτ' δώματα χαλά.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχρόνοντο σιωπῇ.

Ὅψ' ἃ δὴ μετέειπε δαμασσοείδης ἀγλαῖα.

Ὡ φίλοι, ἔκ ἀνδρῶν τις ὅπῃ ρηθῆντι δικαίῳ
 Ἀνηβίοις ἐπίνοσι χαδαπόμεν' ἄγε χαλεποῖνοι.
 Μὴ τ' ἐπὶ τὸν ξείνον συφελίζετε, μητέ πιν' ἄλλον
 Δμῶων οἱ κτ' δώματ' ὀδυσαῖα θεοῖο.

Τηλεμάχου δέ κε μῦθον ἔγχε καὶ μητέρει φαίλω
 Ἡπιον, εἰ σφῶν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέροισιν.

Ὅφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι εἰώλπει
 Νοσῆσαι ὀδυσηῖα πολὺ φρονά ὄνδε δόμονδε,
 Τόφρ' ἔπει νέμοσις μενέμεν τ' ἰωὶ ἔχόμεναί τε
 Μνηστῆρας κτ' δώματ'· (ἔπει τῶδε κέρδιον ἦεν,
 Εἰ νόσῃσ' ὀδυσαύει καὶ ἰσπύτροπος ἕκαστο δῶμα)
 Νῦν δ' ἦδη τῆδε δῆλον ὅτ' ἐκέπ νόστομοί εἰσιν.

Ἀλλ' ἄγε σῆ τάδε μυστῆρὶ παραζόμεν' ἄγε κατέλαξον,
 Γήμαθ' ὅστις ἀεισοὺς ἀνήρ καὶ πλείεσσιν ὄρησιν.

Sic loquuntur, proiecit bonis pedem manu forti
 lacentem ex canistro captum, ipse autem eustavit Ulysses
 Quietè declinato capite, subrisit autem animo
 Sardaniū valde talem: hic benè adificatum percussit murū.

Ctesippum autem Telemachus increpavit verbo:
 Ctesippe, certè valde tibi hoc Utilius fuit animo.
 Non percussisti hospitem, eustavit enim telum ipse,
 Certe enim te medium percussit am lancea acuta,
 Et tibi pro nuptijs pater sepulchrum faciet
 Hic, ideo ne quis mihi indecentias in domo
 Ostendat: iam enim intelligo, & scio singula,
 Bonaq; & peiora, antea autem infans eram.
 Sed tamen hæc quidem & toleravimus insipientes.
 Dum oves ingularentur & Vinum epotaretur,
 Et panis protunderetur, difficile, n. impedire unum multos.
 Sed apitè, nō amplius mihi mala facite malo-animo affecti
 Si iam me ipsum interficere prompti-estis ære,
 Et hoc vellem, & multo Utilius esset
 Mori, quam hæc semper indecentia opera videre,
 Hospites pulsatos, famulasq; mulieres,
 Et qui violent indecenter in adibus pulchris.

Sic dixit, hi autem omnes quiesi facti sunt silentio.
 Tarde autem iam loquutus est Damastorides Agelaus.

O amici, iam quis ob dictam huic rei iustam
 Contrarijs verbis incessens indignetur,
 Neq; amplius hospitem verberate neq; aliquem alium
 Strucrum qui in domibus Ulyssis divini.
 Telemacho autem verbum ego & matri dicam
 Mite, si ipsis corde placeat ambobus,
 Quamdiu quidem vobis animus in pectribus sperat
 Redire Ulysses per prudentem suā ad domum,
 Tandiu nulla invidia manereq; erit veneriq;
 Procor in domibus, (quoniam hoc Utilius erit
 Si redibit Ulysses & postliminio venerit domum.)
 Nunc, a. iam hoc manifestū quod non amplius reversur me
 Sed age tua hac matri confidens narra, (est,
 Nubet quiscunq; optimus vir, & plurima prabeat,

Telemachus
 Ctesippū mi-
 nitabund⁹ ob-
 iurgat.

Agelaus pro-
 cos affatur, vt
 nuptias matu-
 rent.

Οφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα παύτα νέμμαι,
 Ἐδων καὶ πίνων· ἢ δ' ἄλλε δῶμα * ἵκηται.

Τὸν δ' αὖ τιλέμαχος πεπνυμένῳ ἀντίον ἠύδα
 Οὐ μὰ Ζεῦ ἀγάλας καὶ ἄλλα πατρὸς ἑμοῖο,
 Ὃς που τῆλ' ἰδέσθης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
 Οὐπ' διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελῶ
 Γήμαδ' ὧ κ' ἐδέλη, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα * δίδωσι.
 Αἰδέομαι δ' ἀέκουσιν ὑπὸ μαγάρῳ δίδεδα
 Μύθῳ ἀναγκάει· μὴ τῆτο θεὸς τελέσειεν.

Ὡς φάτο τιλέμαχος· μνηστῆρσι δ' παλλὰς ἀΐδω
 Ἀσβεσον γέλον ἄρσσι, παρέπλαγγεν δ' νήμα.
 Οἱ δ' ἦδη γναθμοῖσι γελῶν ἀλοτρείοισιν
 Λίμοφόρικτα δ' ἦ κρέα ἠέδιον· ὅσσοι δ' ἄρα σφείων
 Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόν δ' οἷστο θυμῶ.
 Τοῖσι δ' ἤματι ἐπιθεοκλύμενῳ θεοειδῆς.

Ἀδελφοὶ τί κακὸν τόδε πάρετε; νυκτὶ μὲν ὑμῶν
 Εἰλύαται κεφαλαί τε πρῶστο πά τε νέρθε τε γούνα
 Οἰμωγῇ δ' ἐδέθη, δεδάκρυται δ' ὑπαιαί·
 Αἵματι δ' ἑρράδαται τοῖχοι καλαί τε μισθῶμαι.
 Εἰδῶλων δ' πλέον πρῶθυρον· πλείη δ' καὶ αὐλή,
 Ἰεμένων ἑρεβόςδε ὑπὸ ζῶφον· * ἠέλιῳ δ'
 Οὐρανοῖ δ' ἔξαπάλωλε, κακῇ δ' ὅπι δέδρομεν ἀχλύς.

Ὡς ἔφαδ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασαν.
 Τοῖσιν δ' εὐρύμαχῳ πολὺ βε πῶς ἤρχ' ἀγορεύειν.
 Ἀφραίνει ξένῳ νέον ἄλλοθεν εἰληλουδῶς.
 Ἀλλὰ μιν αἶψα· νέοι δόμου ἐκπέμψατε θύραζε
 Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τῆδε νυκτὶ εἴσκε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενῳ θεοειδῆς·
 Εὐρύμαχ' ἐπ' σ' ἀνωγα ἑμοὶ πομπῆας ὀπάξεν.
 Εἰσὶ μοι ὀφθαλμοὶ τε καὶ ἄσπετα καὶ πόδες ἀμφῶ,
 Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένῳ ἠδ' ἐν αἰετῆς·
 Τοῖς ἔξεμι θύραζε, ἐπεὶ νόσῳ κακὸν ὑμῖν
 Ἐρχόμενον, τό κεν ἔπες ὑπεκφύροι κ' δ' ἀλέατο
 Μνηστῆρων, οἱ δῶμα κατ' ἀντιθέου ὀδυσσῆῳ
 Ἀνίρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσασθε.

Ὡς εἰπὼν, ἐξήλθε δόμων ἐὺ ναιετῶντων.
 Ἰκαστο δ' ἐς πείραμον, ὃ μιν πρῶστων ὑπέδεκτο.

χ. κομίζη

χ. δίδωμι

χ. ἠελίῳ

Vitu quidem gaudens paterna omnia depascaris
Edens & bibens, hac alterius domum cures.

Hunc autem Telemachus prudens contra locutus est:
Non per Iouem Agelae, & dolores patris meo,
Qui alicubi longe Ithaca, vel mortuus est, selerrat,
Non differam matris nuptias, sed inbebo
Nubere cuiuscunque velit, at autem multa dona dabo.
Vereor autem nolentem a domo amouere
Verbo necessario, non hoc Deus perficiat.

Sic dixit Telemachus: proci autem Pallas Minerva
Inextinguibilem risum mouit: errare fecit. a. mentem,
Hi autem iam maxillis ridebant alienis.
Cruentatas. a. carnes comedebant, oculi. a. ipsorum
Lacrymis impleti erant, luctum autem cogitabat animites.
His. a. & loquutus est Theoclymenus diuinus:

Ah miseri quid malum hoc patimini nocte, q. & vestra
Coperiuntur capita aq. faciesq. infraq. genua.
Vulatus autem increbuit, lacrymantur autem gena.
Sanguine autem fluibile parietes pulchraq. media.
Umbris vero plenum vestibulum, plena vero & aula
Euntibus, Erebus autem sub tenebris, Sol autem
Ex caelo perijt, mala autem incessit caligo.

Sic dixit. hi. a. omnes in ipso suauiter riserunt.

His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere:

Desipit hospes nuper aliunde veniens.

Sed ipsum statim domo emittite foras

In forum ire, quoniam hac nocte assimilat.

Hunc. a. rursus alloquutus est Theoclymenus diuinus:

Eurymache non te iussi mihi comites dare.

Sunt mihi oculiq. & aures & pedes ambo.

Et mens in pectoribus facta neq. indecens.

His exibo foras quoniam intelligo malum vobis

Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neq. curtabit

Procurum, qui in domo diuini Vlysses

Viros iniurijs-afficientes iniusta operamini.

Sic loquutus, exiit adibus bene-habitatis.

Iuit autem ad Piram, qui ipsum promptus suscepit.

Minerva pro-
cos dementes
reddit,

Dira portenta
in procos.

Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλοισι ὀρόωντες
 Τηλέμαχον ἐρέδιζον, ὅππῃ ξείνοισι γλώωντες.
 Ωδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑσφίωσόντων.

Τηλέμαχ' ὅστις σέϊο κακοξινόωτερος ἄλλος·
 Οἶον μὲν πινὰ τῆτον ἔχεις ὀπίμασον ἀλήτιω,
 Σίτη καὶ οἶνκ κεχημένον. ἔδὲ π' ἔργων
 Ἐμποιοῦν, ἠδὲ βίης, ἀλλ' αὐτως ἄχθος ἀρέρης.
 Ἄλλος δ' αὐτέ τις ἐσθ' ἀνέστη μαντ' ἀέειπαι.

26. εἰ δ' ἄπ πῖ-
 θησ.

Ἄλλ' * εἰ μοι πείθοιο, τό καν πολὺ κέρδιον εἶη·
 Τὸς ξείνοισι ἐν νηὶ πολυχληῖδι βαλόντες
 Ἐσ σικαλοὺς πῆμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.

Ὡς ἔφασαν μνηστῆρες. ὁ δ' ἔκ ἔμπαζέτο μῖδων·
 Ἄλλ' ἀκείων πατέρα περσεδέρκατο. δέγμενος αἰεὶ
 Ὅσπότε δὲ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆσει.

28. γλώωντες

Ἡδὲ καταθήσιν θεμένη φεικαλλία δίφρον
 Κέρη ἰθαλείοιο φείφρων πινελόπεια,
 Ἀνδρῶν ἐν μαγαροῖσιν ἰθάσου μῖδον ἄκουε.
 Δείπνον μὲν γὰρ τοί γε * γλώϊωντες τετύκοντο
 Ἡδὺ τε καὶ μενοεικῆς, ἐπεὶ μάλιστα πόλλ' ἱέρδουσαν
 Δόρυπου δὲ ἔκ ἂν πως ἀχαιΐτερον ἄλλο γλώϊοτο,
 Οἶον δὲ τὰχ' ἔμελλε θεῶν καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
 Θησάμεναι. πρῶτεροι γὰρ ἀεικία μηχανώοντο.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ Τ Η Σ Φ . Ρ Α Ψ Ω Δ Ι - ας τῆς ὁμήρου Ὀδυσσεΐας.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ τῷ τένοισι τὸ τίξον ὁμολογεῖ τὸν αὐ-
 τῆς γάμον. Ὀδυσσεὺς δὲ ἰουμάμ κ' φιλοῖται σῦντελάμι-
 νος ἀεὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βίλ-
 διὰ τῶν πλέκειων, ἄλλα τεύειαι τὸ τίξον μὴ δωρηθῆναι.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ ἢ φῖ βελφονεία.

Φῖ δὲ βίαιε ἀπὸ τῆσιν ἐκείλων πηλοπένη.

Proci autem igitur omnes inter se aspicientes,
Telemachum irritabant supra hospites videntes.
Sic autem aliquis dixit iuuenum superborum.

Telemache, non te peior hospitem- exceptor alius,
Qualem quidem aliquem hunc habes famelicū erratorem,
Panis & Vini indigentem, neq; operum
Scientem, neq; fortitudinis, sed vanè pondus terra.
Alius autem rursus aliquis hic surrexit diuinare:

Sed si iam persuadeberis, quod multò Utilius erit.
Hos hospites in naui multi-iuga coniectos
In Siculos mittemus, Unde quidem promeritum inueniat,
Sic dixerunt proci, hic autem non curauit Verba,
Sed tacitè patrem aspiciebat expectans semper,
Quando iam procis impudentibus manus immittit.

Hac in contrarium posita perpulchra sede
Filia Icarij prudens Penelope,
Virorum in domibus Vntuscuusq; Verbum audiri:
Cenam enim quidem videntes parabant,
Suauiterq; & placide, postquam & alde mulix comederant,
Cana autem non aliquo modo ingrator alia fieret,
Qualem iam citò cogitauit Dea & fortis Vir
Ponere, priores enim indecentia operabantur.

O D Y S S E A E H O M E R I, A V T XXI.
compositionis argumentum.

PENELOPE ei qui tetendisset arcum pollicetur sui ipsi-
us nuptias. Vlysses autem Eumæo, & Philoetio datis
nanuarum custodia mandatis, ipse dimisit sagittā per
anulos, vt alius quidem tendere non valeret.

O D Y S S E A E H O M E R I, XXI. C O M
positio.

Φ, autem arcuum proponit certamen Penelope.

Η δ' ἄρ' ὀπι φρεσὶ θεῶν εἴηκε γλαυκῶπις
ἀδύμη

Κέρη ἱκαίειοιο πέρι φρονι πινυλοπέην,
Τόξον μνησῆροσι δάμαν πολίων ἔσδηρον
Εν μεγάροις ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνος ἀρ-

Κλίμακα δ' ὑψηλῶν προσεβήσαστο ὄιο δέμοιο. (χλίω.)

Εἶλετο ἧ κληῖδ' ἀχαμπία χεῖρὶ παχείῃ
Καλῶν, * χαλκεῖω. κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπίεν
Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμον δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι γυμναζῆν.

Ἐξατον. ἐνθα δὲ οἱ κειμήλια κείτο ἀνακτος,
Χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.

Ενθα ἧ τόξον ἐκειτο παλίντονον, ἠδὲ φασγῆν
Ισοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσσαν σοφότες οἴσοι.

Δαῖρα τὰ οἱ ξείνος λακεδαίμονι δῶκε τυχεῖσας
Ἰφίτην Ὀρυτιάδης ὀπίεκελθ' ἀθανάτοισι.

Τὸ δ' ἐν μεσσηνὶ Συμβλήτιω ἀλλήλοισιν,

Οἴκῳ ἐν ὀρπλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι ὀδυσσεὺς

ἦλθε μὲν χεῖρ' ἔπειτα τὸ ρά οἱ πᾶς δῆμος * ὄφελος.

Μῆλα γὰρ ἔξ' ἰθάκης μεσσηνίοι ἄνδρες ἄειραν

Νηιοὶ πολυκλήισι τεικῶσι, ἠὲ νομῆας.

Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίλω πολλῶν ὁδὸν ἦλθεν ὀδυσσεὺς

Παιδὸς ἐόν. περὶ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.

Ἰφίτης αὖθ' ἴσπευς διζήμενος αἰοὶ ὄλοντο,

Δάφνηκα θήλειαι, κατὰ δ' ἠμίονοι ταλαρροί,

Λίδη οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γήνοτο,

Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο κερτερόθυμον

Φῶθ' ἠεσκληῖα, μεγάλων ὀπίετορα ἔργων.

Ὅσων ξεῖνον ἐόντα κατέκταραν ὦ ἐνὶ οἴκῳ

Σχετλίθ', ἠδὲ θεῶν ὀπιν ἠδέσαστ', ἠδὲ τρέπεζαι.

Τῶν δὲ οἱ παρ' ἔθηκαν ἔπειτα ἧ πέφνε καὶ αὐτὸν.

Ἰσπευς δ' αὐτὸς ἔχε κρατερόνυχας ἐν μεγάροισι.

Τὰς ἐβίαν ὀδυσσῆι σιωπῶντες. δῶκε ἧ τόξον,

Ἰδὲ πρὶν μίνρ' ἐφόρει μέγας ἔυρυτος, αὐτὰρ ὁ * παιδὸς

Κάλλιπ' ὀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.

Τῷ δ' ὀδυσσεὺς ξίφος ὄξυ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,

Ἀργῶν ξεινοσύνης προσσηθῆος. ἠδὲ τραπεζῆν

Ἰπποτίω * ἀλλήλων. περὶ γὰρ Διὸς υἱὸς ἐπιφρον

PSI autem in mentibus posuit Dea casta Mi-
nerua

Filia Icarij prudenti Penelopa,
Arcum prociis ponere albumq; ferrum,
In domib. Vlyssis certamina, & cadis princi-

Penelope pro
ciis certamen
proponit.

Scalam autem altam ascendit sui cubiculi

Acceptit autem clauem bene-flexam manu forti

Pulchram, arcum, manubrium autem eboris inerat.

Perrexit autem ire ad thalamum cum ancillis mulieribus

Vltimum, illis autem ei thesauri iacebant regis,

AEsq; aurumq; multi laborisq; ferrum,

Ibi autem autem arcus iacebat reflexus & pharetra

Sagittifera, multa autem inerant suspensiosa sagitta,

Dona, qua ei hospes Lacedaemoni dedit obuians

Iphitus Euryides similis immortalibus.

Hi autem in Messena obuiauerunt ad-inuicem

Domo in Ortilochi bellicosi, certe Vlysses

Iuit ad debitum, quod ei omnis populus debebat.

Oues enim ex Ithaca Messenyi viri extulerant

Nicibus multi-iugis trecentas & pastores.

Horum gratia legationem multam viam venit Vlysses

Adolescens cum-esset: promisit enim pater aliq; senes.

Iphitus rursus equas quarens, qua ei perditae erant,

Duodecim femine, post autem mula patientes operum,

Qua iam ei & postea caedes & parca facta sunt.

Postquam iam Iouis filium peruenit magnanimum

Virum Herculem magnorum scientem operum,

Qui ipsum hospes cum esset interfecit prope domum

Miser, neq; decorum vocem generatur, neq; mensam

Illam quam ei apposuit, postea autem occidit & ipsum,

Equas autem ipse tenuit fortes, singulis in adibus,

Quas quarens Vlyssi obuius fuit, dedit autem arcum

Quem antea quidem portabat magnus Eurytus: at hic filio

Reliquit moriens in adibus altis.

Huc Vlysses enseni acutum, & fortem lanceam dedit,

Principium hospitalitatis dolosa neq; in mensa

Cogniti sunt inter-se, ante cuius Iouis filius interfecit

De arcu Vly-
ssis.

Iphitus Eury-
tides.

Hercules pro-
ditor hospitij

Ἴφιτον Δρυπίδην, ὅππείκελον ἀθανάτοισιν,
 Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' ἔποτε δῖος ὀδυσσεύς
 Ερχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ὅππιν ἠῶν
 Ηρείτ', ἀλλ' αὐτὲ μνηστῆρα ξείνοιο φίλοιο
 Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι φέροι δέ μιν ἦς ὅππιν γαίης.
 Η δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Οὐδὲν τε δρυΐνον προσεβήσατο, τὸν ποτε τέκτων
 Ξέσων ὅππιν μένος, καὶ ὅππιν γάθμῳ ἴδουγεν,
 Ἐν ᾧ σταθμούς ἄρσε, θυράς δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
 Αὐτὴν ἄρ' ἦγ' ἱμάτια θούες ἀπέλυσε * κορώνης,
 Ἐν ᾧ κληῖ δ' ἦκε, θυρέων δὲ ἀνέκοπεν ὄχθης
 Ἄντα πτυσκομένη. τὰ δ' ἀνέβραχεν ἠῶτε ταῦρος
 Βοσκόμενθ' λειμῶνι· τὸς ἔβραχε χαλὰ θυρέωντα.
 Πληθῦντα κληῖδι, πετάδησαν δὲ οἱ ὄκα.
 Η δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς στανίδος βῆ, ἔνθα ᾧ χηλοὶ
 Ἔσταν. ἐν δ' ἄρα τῆσι θυώδεα εἶματα κείτο.
 Ἐνθεν ὄρεξάμενη γὰρ προσάλε ἀνυτο τόξον
 Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ πείκετο φαεινός.
 Ἐξομένη, δὲ * κατ' αὐτῷ φίλοισι ὅππιν γουῶσι θεῖσα,
 Κλαῖε μάλα λιγύων· ἐκ δ' ἦρε τόξον ἀνακτ'·
 Η δ' ἐπεὶ οὐκ ἔταρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Βῆ ῥ' ἱμεναὶ μέγαρόνδε μὲν μνηστῆρας ἀγαυούς,
 Τόξον ἔχουσα ἐν χειρὶ καλίντονον, ἠδὲ φαρῆσθῳ
 Ἰοδόχον, πολλοὶ δ' ἔνισαν στυγάντες οἷσοι.
 Τῆ δ' ἄρ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, εἶδα σίδηρος
 Κείτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἀνακτος.
 Η δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Στῆ ῥὰ ὄφρα σταθμὸν τέχεθ' πύκα ποιητοῖο,
 Ἄντα παρειῶν γεμένῳ λιπαρῷ κρήδεμνα·
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέση.
 Αὐτῆκα δὲ μνηστῆροι ματῆύδα, καὶ φάτο μῦθον·
 Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγλιώρες, οἱ τόδε δῶμα
 Ἐχράετ' ἐδῆμεν καὶ πινέμεν ἔμμενές αἰεὶ
 Ἄνδρὸς ἀποικομένοιο πολὺν χρόνον, ἠδὲ πν' ἄλλῳ
 Μύθου ποιήσανθ' ὅππιν σίλω ἑδωῖαδε,
 Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμα θεῖμα τε γυναικῆ.
 Ἀλλ' ἀγοτε μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον.

p. κορώνης

p. κωρυτῷ

Iphitum Eurytidem similem immortalibus,
 Qui ei arcum dedit: hunc a nunquam diuinum Vlysses
 Proficiscens ad bellum nigris in nauibus
 Portauit, sed ipsius memoria hospitis dilecti
 Iacebat in adibus, portabat autem sua in terra.
 Hac a. quando iam thalamū hunc peruenit diuina mulierū
 Pavimentūq; quernum ascendit, quod quondam faber
 Poluit scienter. & ad perpendiculum direxit.
 Ibidem a limina aptauit, ianuas a. imposuit splendidas,
 Statim hac lorum Velociter absoluit annuli,
 In a. clauem immisit, ianuarum autem ad pepulit seras
 Ante prudenter perimouendo: ha. a. resonnerūt velut taurum
 Pascens prato, tantum sonuerunt pulchræ portæ
 Percussa clauis, aperta sunt ei cito.
 Hac autem in alta tabulata iuit, illic autem capsæ
 Stabant, in quidem his odorifera vestes iacebant,
 Hinc extensa à clauo accepit arcum
 Cum ipsa pharetra, quæ ei adiacebat lucida,
 Sedens autem illic dilectis in genibus ponens
 Flebat valde stridule, excepit autem arcum regi.
 Hac a. postquam igitur satiata est multarum lacrymarū
 Perrexit autem ire domum ad procos superbos (luctu,
 Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
 Sagittiferam: multa autem merant suspiriosa sagittæ,
 Hac autem cum ancilla portabant arcem, & ibi ferrum
 Iacebat multum & ei certamina regis.
 Hac a. quando iam procos peruenit diuina mulierum,
 Stetit apud limen domus bene facta,
 Contra genas tenens tenues vittas,
 Ancilla autem ei & stringq; astitit,
 Statim autem proci loquuta est. & dixit verbum.
 Audite proci superbi, qui hac domo
 In festi-ingruitis ad comedendum et bibendum absistite semper
 Viro abeunte multo tempore, neq; aliquam aliam
 Verbi facere continentiam potestis:
 Sed me cupientes ducere & ponere vxoram.
 Sed agite proci, quoniam hoc apparet certamen.

Penelope de-
 mit Vlyssis
 arma, certami
 ni procorum.

Θήσω γδ μέγα τόξον ὀδυσῆσσι θείοιο·
 Ος δέ κε ρηίτατ' ἐνταύση βιδὸν ἐν παλάμῃσιν,
 Καὶ διοίσεισθαι πελέκειν δυοκάδεκα πάντων,
 Τῷ κεν ἄμ' ἑσποίμην, νοσφισαμένη τόδε δῶμα
 Κρείδον, μάλα καλὸν, ἐνὶ πλεον βιότῳ,
 Τὸς ποτε μεμνήσεσθαι οἶομαι ἐν ἄφ' ὀνείρω.

Ὡς φάτο· καί ῥ' εὐμαίον ἀνώγει δῖον ὕφορβὸν
 Τόξον μνηστῆροσι θέμιν πολίων τε σιδῆρον.
 Δακρύσας δ' εὐμαίῳ ἑδέξατο, καὶ κατέδηκεν.
 Κλαίει δέ βυκόλῳ ἄλλοδ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἀνακτος.
 Ἀντίνοῳ δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.

Νήποιο ἀγροῖῳ ται, ἔφημέρια φρονέοντες,
 Ἀσειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατεΐβετον, ἢ δὲ γυναικί
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν δρίνετον; ἢ τε καὶ ἄλλως
 Κεῖται ἐν ἄλγασι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὄλεσ' ἀκοίτῳ.
 Ἀλλ' ἀκίων δαίνυθε καθήμενοι, ἢ δὲ θυράζε
 Κλαίετον ἔξελθόντε, κατ' αὐτόδι τόξα λιπόντε,
 Μνηστῆροσιν ἀεθλον ἀείατον. ἢ γὰρ οἶω
 Ρηϊδίως τόδε τόξον εὐξοον ἐνταυῦεσθαι.

Οὐ γὰρ περ μὲν τοῖσσι ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πῶσιν
 Οἶσθαι δυοκάδεσσεσκεν, ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὅπως
 (καὶ γὰρ μνήμων εἰμι) πάρος ἐπὶ νήπιῳ ἦα.

Ὡς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμῷ ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπεε

περ. Νόρβω τ'
 εὐτ'
 περ. ὄν τὸτ'
 περ. μιζαέρις,

Νόρβω ἐνταυῦσιν, διοίσεισθαι τε σιδῆρον.
 Ἡ τοὶ οἶσοι γὰρ πρῶτος γούσεσθαι ἐμελλεν
 Ἐκ χειρῶν ὀδυσῆσσι ἀμύμονος, * ὅν ποτ' ἀτίμα
 Ἡμεν ἔν * μαζάρῳ, ὅππ' ἄρνευε πάντα ἐταίρους.
 Τοῖσσι δ' καὶ μετῴφ' ἱερῆ ἰς τιλεμάχοιο.

Ὡ πόποι, ἢ μάλα με ζῆδὸς ἄφρονα θῆκε κρονίον.
 Μήτηρ μὲν μοι φησὶ φίλη, πινυτή σφ' εὖσσι,
 Ἀλλ' ἄμ' ἔψαδ', νοσφισαμένη τόδε δῶμα·
 Λύτ' ἄρ' ἐγὼ γελῶ καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
 Ἀλλ' ἀγατε μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἀεθλον,
 Οἷν νόν ἔκ ἐστὶ γυνή κατ' ἀχαιίδα γαῖαν,
 Οὐτε πύλου ἱερῆς, ἔτ' ἄργεῶ, ἔτε μυκλήνης,
 Οὐτ' αὐτῆς ἰθάκης, ἔτ' ἠπειροῖο μαλαίνης.
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴσε τί με χεὶρ μητέρ' αἴτης

Penam enim magnum arcum Ulyssis diuini.
 Quicumq; autem facillimè extendet arcum in manibus,
 Et persagittabit annulos duodecim omnes,
 Hunc simul sequar & bi me subduxero ab hac domo,
 Quam iuuenis colui, pulchra, plena facultatum,
 Cuius aliquando me recordatur amputo etiam in somnio.

Sic dixit, & Eumaeum iussit subulcum
 Arcum proci ponere, aliumq; ferrum.

Lacrymans autem Eumaeus suscepit & deposuit.
 Fleuit autem bubulcus alibi postquam uidit arcum regis.
 Antinous, a. increpauit uerbumq; dixit, denominauitq;

Stulte rustici quoridiana cogitantes.
 Ah miseri cur lacrymas defuderunt? mulieri
 Animum in pectoribus mouetis? cui aliter
 lacer in doloribus animus postquam dilectum perdidit ma-
 Sed tacite comedite edentes & el foras (ritum.
 Flete egressi hic arcubus relictis

Proci certamen difficile, non enim puto
 Facile hunc arcum politum tendi.

Non enim aliquis adest talis uir in his omnibus,
 Qualis Ulysses fuit, ego, a. ipsum ipse uidi,
 (Etenim memor sum.) puer autem infans eram.

Sic dixit huic, a. igitur animus in pectoribus sperabat
 Arcum tendere persagittareq; ferrum.

Certe sagittam primus gustare cogitabat
 Ex manibus Ulyssis strenui, quem tunc inhonorabat
 Sedens in domo, quontam mouebat omnes socios.

His autem & dixit sacra uis Telemachi:

O amici certe ualde me lup. dementem fecit Saturnius
 Mater quidem mihi dicit dilect a prudens quamuis sit,
 Alium simul sequi relict a hac domo.

At ego uideo & delector insano animo.

Sed agite proci quoniam hoc apparuit certamen,
 Qualis nunc non est mulier in Achaica terra,

Neq; Pyli sacra, neq; Argi, neq; Mycena.

Neq; ipsius Ithaca, neq; Epiri nigra.

Et autem ipsi hoc scitis, quid opus habeam matris laude?

Sed agite,

Arcus Ulyssis.

28. μη δὲ π

Ἀλλ' ἄγε μὴ μῶνσι παρέλκατε, * μηδ' ἐπιτόξῃ
 Διηρὸν ἄπο τρωπᾶδε τεινυσύθη, ὄφρα ἰδῶμεν.
 Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τῆς τόξου πειρησάμεν.
 Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοῖσεύσω τε σισήρῃ,

29. Οὐκ ἂν μοι
 κχιτυμένη

Οὐκ ἂν μοι ἀγρυμένῳ τάδε δώματα πύτνια μήτηρ
 Δείποι ἄμ' ἄλλῃ ἴσθ', ὅτ' ἐγὼ κατόπιθε λιποίμεν.
 Οἴός τ' ἦδη πατρὸς ἀέθλια καλ' ἀνήγεδαι.

Ἡ, καὶ ἀπ' ὠμοῖν γλαῖναν θύτο φοινκίεσσαν,
 Ορθὸς ἀναίξιας. ἄπο ἧξίφος ὄξυ θύτ' ὤμων.

Πρῶτον μὲν πάλκεας σῆσεν, διὰ τάρφρον ὀρύξας
 Πᾶσι μίαν μακρῶν, καὶ ὅπῃ σάβμῳ ἴστυεν

Ἀμφὶ ἧ γαῖαν ἐναξέ. τάφος δ' ἔλα πᾶντας, ἰδόντας
 Ως δ' ἄκοσμως σῆσεν. παρ' ἧ δ' ἐπ' ἄνωπ' ὀπίσπει.

Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὸν ἰών, καὶ τόξῃ πειρήσεν.
 Τεῖς μὲν μιν πηλάμιξεν, ἐρύσεσθαι μανειάνων,

Τεῖς ἧ μεθήκε βίης, ὀπιλάπομαν' ἧ τὸ γα θυμῷ,
 Νάρην ἐντανύσειν, διοῖσεύσειν τε σισήρῃ.

30. Νάρην τ'
 οὐτ.

Καὶ νύ κε δὴ ῥ' ἐταύσασε βίην τοτέπρτον ἀνέλκων,
 Ἀλλ' ὀδυσαδὲς ἀνένδει, καὶ ἐρηθεν ἰέμονόν σφρ.

Τοῖς δ' αὖπε μετέφ' ἴσρη ἰς πηλεμάχοιο.

31. ἦ καὶ

Ὡ πόποι, * ἦ καὶ εἴπειτα κακὸς τ' ἔσθμαι καὶ ἄδικος,
 Ἡὲ νεώτερός εἰμι, καὶ ἔπω χερσὶ πέποιδα

Ἀνδρ' * ἀπαμύνησαι, ὅτε πε σφρότρε' ἧ χαλεπήνη.

32. ἰσπαμύνα-
 33. 28. πολὺ
 ρις πρῶ

Ἀλλ' ἄγεθ', οἷ σφ' ἐμείθε βίην * περσφρότεροί ἐστε,
 Τόξῃ πειρήσαδε, καὶ σιτελέωμεν ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἄπο ἑο θῆκε χαμαῖζε,

Κλίνας κολλητῆσιν εὐξέσθης στανίδεσσιν

Λύτῃ δ' ὠκύ βέλ' ἧ χαλῆ περσέκλινα κοροῖνη.

Ἀψ' δ' αὖπτε κατ' ἄρ' ἔζετ' ὅπῃ θρόνε' ἐνθεν ἀνέσθη.

Τοῖσιν δ' ἀνπίνο' μετέφῃ ἀπείθεος ἦος,

Ορρυθ' ἐξείης ὀπιδίξια πάντες ἐταῦροι,

Ἀρξάμενοι τῶ χάρου ὄθεν τέ σφρ οἰνοχοδῶει.

Ὡς ἔφατ' ἀνπίνο' τοῖσιν δ' ὀπιλύδανε μῦθος.

Λειώθης δὲ σφῶτ' ἀνίστατο οἰνοπος ἦος.

Ὀσφι θυσοκό' ἔσκε, παρὰ κρητῆρα ἧ χαλὸν

Ἰζε μυζοίτατ' αἰεί. ἀταδάλια δὲ οἱ οἶφ

Ἐχθραὶ ἴσται, πᾶσι δὲ νεμέσασθαι μῆνης ἕροσιν.

Sed agite, non excusationibus rem trahite, neq; arcu
 Diu abducimini tensione & Videamus qui litis,
 Ipse vero ego hunc arcum experiar,
 Si autem tendam, per sagittaboq; ferrum,
 Non mihi dolenti has domos Veneranda mater
 Linqvet cum alio profectus, quod ego in retrò relictus sum,
 Solus iam patris certamina pulchra accipere.

Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum
 Rectus experrectus enses & acutum apposuit humeris,
 Prius quidem annulos statuit Gallo perfosso
 Omnibus uno longo, & ad lineam direxit,
 Circum a terram induxit: stupor a cepit omnes videntes.
 Sic bene ornate statuit, antea autem nunquam vidit.
 Stetit autem in pavementum iens & arcum tentavit.
 Ter quidem ipsum appropinquavit trahere promptus,
 Ter autem dimisit potentij; insperans hoc animo
 Nervum tendere, per sagittareq; ferrum,
 Et iam tetendisset & quartum attrahens,
 Sed Vlysses annuit, & tenuit cupientem.

His autem rursus locutus est magna vi Telemachi.

O amici, vel & postea malusq; ero & impotens,
 Vel iunior sum, & non dum manibus confusus sum
 Virum expellere, quando aliquis prior molestus sit.
 Sed agite, qui me & multo potentiores estis
 Arcum tentate, & perficiamus certamen.

Sic locutus, arcum quidem a se posuit hūmum
 Acclinatū conglutinatis politis tabulis.
 Illic autem citum telum pulchro acclinauit capiti.
 Retrò autem iterum defedit in sede unde surrexerat.
 His autem Antinous locutus est Eupithes filius.

Mouemini ordinatum decenter omnes socij
 Initio factò a loco unde vinum ministrat aliquis.

Sic dixit Antinous, his autem placuit sermo.
 Lixdes autem primus surrexit Oemopis filius,
 Qui ipsi & ates fuit, apud autem ex atorem pulchrum
 Sodebat seniorissimus semper, stoliditates autem ei soli
 Inimica erant, omnibus autem succensabat precis.

Telemachus
 experitur vi-
 res suas arcu.

Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλῃ ὠκύ·
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰών, καὶ τόξῳ πειρήπτερον.
 Οὐδέ μιν ἐνταύθι πεῖν γὰρ κάμε χείρας ἀνέλικων
 Ἀστῆσι, ἀπαλάμῃ, ἣ μνηστῆρα εἶπεν·

Ὡ φίλοι, ἔμην ἐγὼ ταυῦσα λαβέτω ἢ ἄλλῃ,
 Πολλὰς γὰρ τὸδε τόξον ἀεισῆας κακαδίσει
 Θυμὸς καὶ ψυχῆς. ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
 Τεθνάμενος, ἢ ζῶντος ἀμύρτείν οὐδ' ἐνεκ' αἰεὶ
 Ἐνθάδ' ὀμιλέομαι ποτιδέζομενοι ἡματι πάντα.
 Νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοιναῖ
 Γῆμαι πινελόπειαι ὀδυοῦσθ' παρὰκοιτῆ·
 Αὐτὰ ἐπὶν τόξου πειρήσεται, ἠδὲ ἰδύηται,
 Ἀλλῃ δὴ πῦρ ἐπειτα ἀγαλιάδων ἐνπέπλων
 Μινάδω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἠδέ κ' ἐπειτα
 Γῆμαιθ' ὅς κεν πλείου πόροι καὶ μῶρσιμος εἴδοι.

Ὡς ἄρ' ἐφάνησεν, καὶ ἄπο ἔο τόξον ἔθηκε,
 Κλίνας πολλητῆσιν ἐυξέσης σάνιδεσσιν,
 Αὐτῆ δ' ὠκύ βέλος καλῆ φερόσε κλίνε κορώνῃ·
 Ἀψδ' αὖπε κατ' ἄρ' ἔζειτ' ὅτι θρόνῳ ἐνδον ἀνέστη.
 Ἀγνίνοθ' δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Λειώδες, ποῖόν σε ἔπος φύγῃ ἕρκος ὀδόντων,
 Δεινόν τ' ἀργαλέον τε, νεμεσώμααι δέ τ' ἀκούων,
 Εἰ δὴ τῷ τόξῳ ἀεισῆας κακαδίσει
 Θυμὸς καὶ ψυχῆς. ἐπεὶ ἔδωκασαι σὺ ταυῦσαι.
 Οὐ γὰρ τοι σέ γε τοῖον ἐξείνατο πύτνια μήτηρ
 Οἶόν τε ρυτῆρα βίῃ τ' εἶμεναι καὶ οἰσῶν·

2. ταυῦσαι Ἀλλ' ἄλλοι * ταυῦσαισι τόξα μνηστῆρες ἀγαυοί.

2. εἰς φάτο καὶ ῥ' ἐκέλευσε μελανθίου ἀπόλον αἰγῶν.

2. πῦρ δὴ κ. Ἀρετ * δὴ πῦρ κείον ἐνὶ μετάρσοι μελανθίου,
 Παρ' ἣ πῆδει δίφρον τε μέλαι καὶ κῶας ἐπ' αὐτῆ,
 Ἐκ ἣ σίατ' ἐνεικε μέλαι τροχὸν ἐνδον ἔοντος,
 Οφρα νέοι δάλλοντες, ὅτι χεῖρόντες ἀλοιφῆ,
 Τόξῳ * πειρώμεθα, καὶ ἐπιτελέσομεν ἀέθλον.

2. πειρήτω-
 μεν, καὶ οὐκτι-
 λίωμεν

Ὡς φάθ' ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαμε μελανθίου ἀκάματον πῦρ.
 Παρ' ἣ φέρον δίφρον δῆκον, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῆ,
 Ἐκ ἣ σίατ' ἐνεικε μέλαι τροχὸν ἐνδον ἔοντος,
 Τῶ ῥα νέοι δάλλοντες ἐπειρῶντ' ἐδὲ ἐδωκαστο

Ἐνταύθα

Qui tunc primus arcum accepit & telum velox.

Sicut autem in pavementum iens. & arcum tentabat.

Neq; ipsū intendit, prius. n. fatigavit manus sursum trahēs

Haud tritas teneras, ad procos vero dixit:

O amici, non quidem ego intendo, capiat autem & alius

Multos enim hic arcus optimos privabit

Animo & anima, quoniam multo melius est,

Quam viuos aberrare, cuius gratia semper

Hic frequentamus ad expectantes dies omnes.

Nunc quidem aliquis & sperat in mentibus & cogitat

Ducere Penelopen Vlyssis uxorem.

At postquam arcum tentaverit & viderit

Aliam tam aliquam postea Græcarum bene-indutarum

Petare uxorem dotibus quarens, hac autem postea

Nubat qui plurima det, & fortunatus veniat.

Sic dixit, & a se arcum posuit

Acclinatum conglutinatis politis tabulis.

Illic autem citam sagittam pulchra acclinavit cornicē,

Retrò autem iterum desedit in sede vnde surrexerat.

Antinous. a. increpavit Verbumq; dixit denominavitq;

Liodes quale te Verbum fugit septum acentium,

Graueq; molestumq; irascor autem tibi audito

Si iam hic arcus optimos privabit

Animo & anima, quoniam non potes tu intendere,

Non enim te talem genuit bona mater

Qualem & extensorem arcusq; esse & sagittarum:

Sed alij tendent furē eproci in chytū.

Sic dixit, & rursus Melanthium custodem caprarum,

Agē ignem accende in domibus Melanthi,

Apud autem pone sedemq; magnam & pelles in ipsa.

Effert autem pinguedinis magnam massam qua intus est,

Ut iuvenes calefacti inuncti vinctione

Arcum tentemus, & perficiamus certamen.

Sic dixit, hic. a. statim accendit Melanth. magnū ignem,

Apud autem portans sedem posuit & pelles in ipsa,

Ex autem pinguedine magnam massam intus existente,

lūco inueneri calefacti tentarunt. neq; poterant

Tendere,

Liodes arcum
tendere ne-
quit.

Ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ὅτι δ' ἄβες ἦσαν.
 Ἀντίνοσθ' δ' ἔτ' ἐπέιχε καὶ δ' ἄρμαχος θεοειδής,
 Ἀρχοὶ μνηστῆρων ἀρετῇ δ' ἔσαν ἕξοχ' ἄριστοι.
 Τῶ δ' ἔξ' οἴκῳ βῆσαν ὁμῆρτῆσαντες ἅμ' ἄμφω
 Βυκόλος ἐδὲ συφορβὸς ὀδυσῆσθ' ὀπίσσω.
 Ἐκ δ' αὐτὸς μὲν τὸς δόμου ἦλυθε δι' ὀδυσσάδης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' αὐτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ ἀουλῆς,
 Φθελγέα μιν ὅσφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος,

Βυκόλε καὶ σὺ συφορβὲ, ἔπος τί κε μωθισαίμεν,
 Ἡ αὐτὸς κείδω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνείχεται.
 Ποῖοί κ' εἶτ' ὀδυσῆϊ ἀμυνόμενοι, εἴ ποθεν ἔλθοι
 Ωδε μάλ' ἔξαπίνης, καὶ τίς θεὸς αὐτὸν ἐνείκη;
 Ἡ κεν μνηστῆρασιν ἀμυνόιτ', ἢ ὀδυσῆϊ;
 Εἴπα δ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε καὶ δάει·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ὀπιθικόσθ' ἀνὴρ·

Ζεὺ πάτερ, αἰ γὰρ τῆτο τελευτήσεαι ἐέλδορ,
 Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάροι δὲ ἐδάμων,
 Γνώησθ' οἴη ἐμὴ δύαμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὐτὸς εὐμαιόσθ' ἐπείχετο πᾶσι θεοῖσι
 Νοῆσσι ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμον δε.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆσ' ἔρον νημερτέ' ἀνέγνω,
 Ἐξ αὐτῆς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.

Ἐνδον μὲν δὴ ὄδ' αὐτὸς ἐγὼ κακὰ πολλὰ μογήσας,
 Ἠλυθον εἰκασὼ ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Γινώσκω δ' ὡς σφῶν ἐλδομένοισιν ἰκάτω
 Οἴοισι δ' ἄλλων ἔτιν ἄκουσα
 Εὐξάμιν' ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι.
 Σφῶν δ' αἰς ἔσεται πρῶ, εἰλαδείην καταλέξω·

Αἰχ' ὡς ἐμοὶ γὰρ θεὸς δαμάσθ' μνηστῆρας ἀγανίς,
 Ἀξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχοις, καὶ κτήματ' ὀπίσσω,
 Οἴκιστ' ἐγγυὲς ἐμῶ τ' ἐπιγυμῆσαι καὶ μοι ἐποιτα
 Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσταν.
 Εἰ δ' ἀγε καὶ δὴ σῆμα κείφαρδὲς ἄλλο π' εἴξω,
 (Θερά με εὐγῶτον, πισυθῆτον τ' ἐνὶ θυμῷ)
 Οὐλίω πῶ ποτέ με σὺς ἤλασε λάκκῳ ὀδύρῃ,
 Παρθένον δ' ἔλθόντα σὺν ἡέσιν αὐτολύκοιο.

Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀπείραστον ἔλθῃ·

Τὼ δ'

28. ἀνέγκοι; Ἡ
 κεν μν. ἀμύ-
 νητ',
 28. Ἡ καὶ μν.

28. δαμάσθ'

Tendere, multum enim fortitudinis indigentes erant.
Antinoms aurem abstinebat, & Eurymachus diuinus
Princeps procorum, virtute autem erant valde optimi.

Proci viribus
impares arcui,
tendendo.

Hi autem ex domo iuerunt secuti ambo

Bubulcus & subulcus Vlyssis diuini.

Ipsè autem post hos domo exiuit diuus Vlysses.

Sed quando iam extra ianuas fuerunt & aulam,

Locutus ipsos verbis affatus est suauibus.

Bubulce & tu subulce verbum aliquod dicam,

Nunquid ipse colem? dicere autem me animus iubet.

Quales estis Vlyssi auxiliari, sicunde veniat

Sic valde de repente, & aliquis Deus ipsum ferat.

Nunquid & procis auxiliaremini? an Vlyssi?

Dicite quomodo vos cor animusq; iubet.

Hunc autem rursus allocutus est homin bubulcus & vir

Iupiter pater & inam enim hoc perficias desiderium.

Vinam veniat quidem ille vir, ducat autem Deus.

Cognosceres qualis mea potentia, & manus sequerentur

Sic autem similiter Eumaeus supplicavit omnibus Dijs,

Redire Vlysem prudentem suam domum.

At postquam horum mentem veram cognouit,

Iterum ipsos verbis respondens allocutus est:

Intus quidem iam hic ipse ego mala multa passus

Veni vigesimo anno in patriam terram.

Cognosco autem quod vobis cupientibus veni

Solis seruorum: horum. & aliorum non aliquem audiri

Precatem me iterum postliminio reducem domum venire.

Vobis autem sicut erit veritatem dicam.

Vinam sub me Deus domet procos superbos,

Dabo ambohus uxores, & res praebebo,

Domosq; propè me adificatas, & mihi postea

Telemacho socj q; fratresq; eritis:

Eia age, iam & signum valde manifestum aliud ostendam.

(Vt me bene cognoscatis & habeatis persuasum in animo,)

Cicatricem quam quondam sus percussit albo dente

Ad Parnasum euntem cum filijs Autolyçi.

Sic locutus, vestes magna separavit a cicatrice,

Τὰ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτιω, εὐτ' ἐφράσωντο ἕκαστα
 Κλαίον ἄρ', ὅ μιν ὄδυσῆα δαΐφρονά χεῖρε βαλόντες
 Καὶ κωέον ἀγαπιζόμενοι κροαλλύ τε καὶ ὤμοισι
 ὧς δ' αὐτὸς ὄδυσαῖς κροαλαῖς καὶ χεῖρεσ' ἔκυσσε,
 Καὶ νῦν ὄδυρομένοισιν ὄδυ φάος ἠελίοιο,
 Εἰ μὴ ὄδυσαῖς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·

Πανεῖδον κλαυθμοῖο γόοιό τε μὴ τις ἴδῃται
 Ἐξελθῶν μεγάροιο, ἀτὰρ εἶπησιν καὶ εἶπε.

Ἀλλὰ παρεμνηστῆροι * ἐσέλθετε, μὴ δ' ἄμα πάντες.
 Πρῶτος ἐγὼ γάρ εἰμι, ὅ μιν μετ' ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθα.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 Οὐκ ἐάσεισιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἢ ὃ φερέτελω.
 Ἀλλὰ σὺ δ' ἴδ' ἐβόμασε φέρον ἀνά δώματι τύξον,
 Ἐν χεῖρεσιν ἐμοὶ * δόμεναι· εἰπέην τε γυναιξὶ
 Κληῖσσι μεγάροιο θυρᾶς πυκινῶς ἀραχίας.
 Ἦν δέ τις ἢ συναχθῆς ἢ κτύπου ἔρδον ἐκούσῃ
 Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρεσσιν, μὴ τι θυραῖζε
 Προβλάσκειν, ἀλλ' αὐτὴ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
 Σοὶ δ' φιλοῖτε δῖε θυρᾶς ὅππτελλομαι αὐλῆς
 Κληῖσσι κληῖδι, τοῖσ' δ' ὅππτελλομαι ἵπλοι.

Ὡς εἰπὼν, ἐσπῆλθε δώμοισι εὐναετῶντας.
 Ἐξέτ' ἔπειτ' ὅππτελλομαι ἰὼν ἐνδὲν ἀφ' ἀνέστη.
 Ἐσ δ' ἄρα καὶ τῷ δώμῳ ἵτλων θεῖε ὄδυσῆος.
 Εὐρύμαχος δ' ἦδη τύξον μὲν χεῖρεσιν ἐσώμα,
 Θάλλων ἐνθα ὃ ἐνθα σέλα πυρός, ἀλλὰ μιν εὐδ' αἶς
 Ἐνταύτῃσι δώματα, μίγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.
 Οἰθιῖσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὄνομαζε,

Ὡ πόποι, ἦ μοι ἄχος πᾶσι τ' αὐτῷ καὶ πᾶσι πατρῶν.
 Οὐ πλάμου τοῦ πεδῶν ὄδυρομαι, ἀλλ' ἰμενός ἀφ'·
 (Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἀγαῖδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
 Ἀμφιπέλω ἰθάκῃ, ἢ δ' ἄλλῃσιν πόλῃεσσι)
 Ἀλλ' εἰ δὴ τοσόνδε βίης ὅππτελλομαι εἰμὲν
 Ἀντιθέε ὄδυσῆος, ὅτ' ἢ δεινὰ μεθεταυρῶσται
 Τόξον ἐλεγχθῆναι ὃ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.

Τὸν δ' αὐτ' ἀντίνοος ἀπεσέφῃ δ' αἰείθεος ἦδος
 Εὐρύμαχ', ἰδὲ γὰρ ὅπως ἐστὶν νοῖεις ὃ καὶ αὐτός.
 Νῦν μὲν γὰρ καὶ δῆμον ἔσθη τὸ τοῖο θεοῖο

Hi. a. postquam inspexerant, benedix, cognouerunt singula.
 Fleuerunt circa Vlyssē prudentem, manibus immisis,
 Et osculati sunt amplectentes capitūq, & humeros.
 Sic. a. eodem modo Vlyssēs caput & manum osculatus est,
 Et lugentibus occidisset lumen Solis,
 Nisi Vlyssēs ipse prohibuisset, locutusq, fuisset.

Cessate steru luctūq, ne quis videat
 Egressus domo, at dicat & intus:
 Sed parati intrate, neq, simul omnes.
 Primus ego, post autem vos, at hoc signum fiat.
 Alij quidem enim omnes quicumq, proci superbi
 Non sinent mihi dari arcum & pharetram,
 Sed tu diuine Eumēē portans supra domos arcum,
 In manibus mihi date, dicq, mulieribus
 Claudere domus ianuas firmiter factas.
 Si autem aliquis vel suspirium vel strepitum intus audiat
 Virorum nostris in septis, non foras
 Exire, sed illic quiete esse ad opus.

Tibi autem Philœte diuine fores mando antea
 Claudas clauis, cito autem Vinculum appone.

Sic loquutus, intrauit domos bene habitatas,
 Sed postea in sedem profectus vnde surrexerat,
 Tum etiam famuli ingressi sunt diuini Vlyssēs,
 Eurymachus autem iam arcum in manibus mouebat,
 Talefaciens huic & illuc splendore ignis, sed ipsum neq, sic
 Tendere potuit, valde. a. suspirauit plorofiam cor. (ut q,
 Suspirans. a. igitur locutus est, Verbumq, dixit, denomina-

O amici certe mihi dolor circa meipsum & circa omnes.
 Non nuptias tantum lugeo tristis,
 (Sunt & alie multa Græca quæ quidem in ipsa
 Circum mare Ithaca & alijs ciuitatibus.)
 Sed si iam tantum fortitudinis indigent es sumus,
 Diui Vlyssēs, quod non possumus tendere
 Arcum, increpatio autem & futuris audiri.

Hunc. a. rursus Antimous allocutus est Eupithēi filius:
 Eurymache non sic erit, intelligis autem & ipse.
 Nunc quidem enim in populo festum Dei

Vlyssēs seruū
 se manifesta

Philœtio mā-
 datur ianua
 custodia.

Eurymachus
 arcui impar-
 dolet,

Αγή, τίς δέ κα τόξα πταίνοιτ' ; ἀλλὰ ἔκηλοι
 Κάτ' δετ' ἀτὰρ πολέκας γε κ' εἰ κ' εἰώμην ἄπυτος
 Ἐσάμεν, εἰ μὲν γὰρ τιν' ἀναρῆσειδαι οἶω,
 Ἐλθόντ' εἰς μέγαρον λαδ' πιάδαι ὀδυσιήσθ'.
 Ἀλλ' ἄγετ' οἶνοχόσθ' μὲν ἐπαρξάδαι δεπάροισιν,
 Οφρα ἀπείσαντες χαταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
 Ἡῶδεν ἢ κέλεδε μελαίνδιον αἰπόλον αἰγῶν
 Αἴγας ἀγειν αἰ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
 Οφρ' ὅπ'ι μωρία θέντες ὑπόλλωνι κλυτοτόξω,
 Τόξω πειρώμεθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.

Ὡς ἔφατ' ἀντίνοσθ', τοῖσιν δ' ὀπιλώδανε μῦθος.

Τοῖσι ἢ κήρυκες μὲν ὕδωρ ὅπ'ι χεῖρας ἔχουαν,
 Κῆροι ἢ κρητῆρας ἐπισέψαντο ποτοῖο,
 Νόμισσιν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάροισιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ ἀπείσαντ' ἔσπρον δ' ὄσον ἦθελε θυμὸς,
 Τοῖσδε δολοφρονῶν μετέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.

Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,

Οφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κηλεύει.
 Εὐρύμαχον ἢ μάλιστ' ἀντίνοον * θεοειδέα
 Λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τότο ἔπος χ' ἴ μοῖραν ἔειπε.
 Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ὅπ'ι τρέψαι ἢ θεοῖσιν.
 Ἡῶδεν ἢ θεὸς δώσει κράτ'σθ' ὧ κ' ἐδέχασιν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον εὐξοον, ὄφρα μὲν ὑμῖν
 Χειρῶν καὶ ὄνεσθ' πειρήσομαι, εἰ μοι ἔτ' ἐστίν
 Ἴε οἴη παφ'σθ' ἔσπεν ἐνὶ γραμπῶισι μέλεσσιν,
 Ἡ ἦδη μοι ὄλεσεν ἄλυστ' ἀκομισίη τε.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πᾶντες ὑπερφιάλους ταμίσησαν,

Δείσαντες μὴ τόξον εὐξοον ἐντανύσσειν.

Ἀντίνοσθ' δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὄνομαζα.

Ἄδειλὸν ξείνων, εἴητοι φρένες ὀδ' ἠβαιαί.

Οὐκ ἀγαπᾶς ὀδ' ἔκηνσθ' ὑπερφιάλοισι μὴ ἡμῖν
 Δαίνυσσαι; ἢ δέ τι δαιτὸς ἀμείρδαι, αὐτὰρ ἀκούεις
 Μύθων ἡμετέρων καὶ ρήσισθ' ἢ δέ τις ἄλλος
 Ἡμετέρων μύθων ξείνσθ' καὶ ποιχὸς ἀκχέει.
 Οἶνός σε τράχει μελιθεῖς, ὅς τε κ' ἄλλοις
 Βλάπτει, ὅς ἂν μιν χερσὶν ἔλη, μὲν δ' αἴσιμα πίνη.
 Οἶνος καὶ χέριπυρον ἐγκαλυτὸν ἀρυτῆρα

Purum, quis autem arcus tendet? sed quieti
Deponite, at annulos & tacite sinamus omnes
Stare, non quidem enim quemquam sublaturum puto,
Profectum in domum Laertiada Vlyssis.

Sed agè, pincer a quidem arcessat poculis,

Vt libantes deponamus curuos arcus.

Mane autem iubete Melanthium custodem caprarum,
Capras ducere, qua omnibus valde excellentes gregibus,

Vt sumoribus dicatis Apollini inelyto-arcus

Arcum tentemus, & perficiamus certauem.

Sic dixit Antinous his autem placuit sermo.

His autem pracones quidem aquam in manus fuderunt,

Iuvenes autem crateras coronauerunt potu.

Diuiserunt autem igitur omnibus arcessentes poculis.

Hi. a. postquam libauerunt liberuntq; quantum soluit a-

His. a. dolos- meditans locutus est prudens Vlysses: (nimus.

Audite proci inchyta regina,

Vt dicam qua me animus in pectoribus iubet.

Eurymachum autem maxime & Antinoum regem

Oro, quoniam & hoc verbum ut decet dixi str.

Nunc dimitte arcum, obedi vero daj.

Manè, a. Deus dabit fortitudinem cui soluerit.

Sed agè mihi date arcum bene- politum, et vobiscum

De manibus & robore experiar, si mihi adhuc est

Vu qualis antea fuit in flexilibus membris,

An iam mihi perdidit errorq; in penuria- tractationis.

Sic dixit. hi autem igitur omnes valde trati sunt,

Timentes ne arcum bene- politum tenderet.

Antinous. a. increpauit, verbumq; dixit, denominauitq;

Ab miser hospitum, insunt tibi mentes neq; parua.

Non amat, quod quietus in mensis cum nobis

Conuiuari? neq; quod conuiuio priuari? at audis

Verba nostra & locutionem? non autem aliquis alius

Verba nostra hospes & pauper audit.

Vinum te ledit dulce, quod & alios

Ledit quicunq; ipsum abundanter capit, neq; decenter bibit.

Vinum & centaureum valde inchyta Eurytione

Vlysses petis
experiri vires
arcus.

Vinū immo-
dicum malo-
rum causa.

Αασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου πειριδίοιο,
 Ἐς λαπίδας ἐλθόντ' ὁ δ' ἔπει φρένας ἄασεν οἴνω.
 2. γάμοσ
 Μαινόμενθ' ἀκ' ἔρεξε * δόμον κατὰ πειριδίοιο.
 Ἡρώας δ' ἄχος εἶλε, δι' ὃν κ' ἐσθλὸν ἦν ἔσθλ' ἔρεξε,
 Ἐλκον ἀναίξαντες, ἀπ' ἕατα νηλεὲς χαλκῷ.
 Ρῖνας τ' ἀμήσαντες. ὁ δ' ἔφρεσιν ἦσιν ἄσασθαι,
 Ἥεν λυγρὸν ἄτιον ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
 Ἐξ ἧ κεν τῶροισι καὶ ἀνδράσι νείκος ἐτύχθη,
 Οἷ τ' ἄπ' ὠπῶ πρώτῳ χακὸν εὔρετο οἶνα βαρείων.
 Ως καὶ σοὶ μέγα πῆμα παύσσομαι, αἴ κε τὸ τόξον
 2. ἰδιότη
 Ἐνταύσης. ἔγάρ τευ * ἐπιτύθ' ἀντιβολήσεις
 Ἡμετέρῃ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
 Εἰς ἔχον βασιλῆα, βροτῆ δ' ἠλήμονα πύπτων,
 Πῆμ' ἔφομεν εἴδεν δ' ἔπ' ἔσασθαι. ἀλλὰ ἔκλυος
 Πῆμ' ἔτε, μηδ' εἰδῆσθαι μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε σφείφρον πηλεόπεια,
 Ἀντίνο', ἔ μὲν χαλὸν ἀτέμβειν ἔξ ἔρχοιο
 Ξείνοισι τηλεμάχου, ὅς κεν τί σε δαίμαθ' ἴκηται.
 2. πεποιθῆς
 Ἐλπαι, αἴχ' ὄξεινος ὀδυσαῖθ' ἄ μὲν τόξον
 Ἐνταύση, χερσὶν τε βίβῳ τε ἴφ' ἔπιθῃς,
 Οἴκα δέ μ' ἄξειδαι, καὶ ἐμὴ δῆσθαι ἀκοίτην,
 Οὐδ' αὐτὸς που τῆσ' ἐνὶ στήθεσιν ἔοικε,
 Μηδὲ τις ἡμῶν τῶ γ' εἴνεκα θυμὸν ἀχέων
 Ἐρτάει δεινύσσει, ἐπεὶ κ' εἰδὲ μὲν κ' ἔοικεν.

Τὴν δ' αὖτ' αὐρύμαχος πολὺ βεβαῖος ἀντίον ἠύδα.
 Κέρη ἔσασθαι σφείφρον πηλεόπεια,
 Οὐ π' σε τόνδ' ἄξειδαι οἰόμεθ' ἔξ ἔοικεν.
 Ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φέρον ἀνδρῶν ἢ γ' ἠμακῶν,
 Μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἀχαιῶν,
 2. Μῶνται, κέ π
 Ἡ πολὺ χείρονες ἀνδρες ἀμύμονθ' ἀνδρὸς ἀκοίτην
 Μνῶνται, ὅτ' ἔδ' ἔπι τόξον ἐύξοον ἔνταυσοισιν,
 Ἀλλ' ἄλλος πεσπῶγος ἀνὴρ ἀλαλήμενθ' ἐλθῶν,
 Ρηιδίως ἐταβύσσει βίον, διὰ δ' ἦκα στήθεα.
 Ως ἔρέκσ' ἡμῖν ἦ ἐλέγχεα ταῦτα χροίτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε σφείφρον πηλεόπεια,
 Εὐρύμαχ', ἄπως ἐστὶν ἐυχλείας κ' δῆμον
 Ἐμμεναι, εἰ δὴ οἶκον ἀπμάζοντες ἔδοισιν

Laſit in domo magnanimi Pirithoi
 In Lapithas euntem, hic. a. quoniam mentes laſit & iua
 Inſanienſ mala fecit domo in Pirithoi.
 Heroas autem dolor capit ex Veſtibus autem foras
 Traxerunt exporrecti aures ſano are
 Naresq; demetentes, hic autem mentibus ſuis laſus
 luit ſuum nocumentum portans inſano animo,
 Ex quo centauris & Viris contentio facta eſt,
 Sibiq; ipſi primo malum inuenit & mo grauat. ſ.
 Sic & tu magnum nocumentum dico ſi hunc arcum
 Tendes: non enim alicui prudenti ſupplicabis
 Noſtra in domo, ſtatim autem de nauis nigra
 In Echeturum regem hominem peſimum omnium
 Mittemus, hinc autem non ſeruabere: ſed quietus
 Bibeq; neq; contende cum Viris iunioribus.

Hunc. a. ruruſus alloquuta eſt prudens Penelope:
 Antinoe non quidem bonum ladere neq; inſtum
 Hoſpites Telemachi quicunq; has domos peruenit,
 Exiſtimas ſi ſic hoſpes Ulyſſis magnum arcum
 Tendet, manibusq; ſi q; ſua fretus
 Domum me ducere, & ſuam facere & excrem?
 Neq; ipſe in peſtoribus exiſtima.

Neq; aliquis Veſtrum huius gratia anima dolens
 Hic conuuetur quoniam haud quidem illo modo decet.

Hanc. a. ruruſus Eurymachus Polybi filius contra locutua
 Filia Icarij prudens Penelope, (eſt)

Non re hunc ducere putamus neq; decet,
 Sed reuerit i rurorem Virorum & mulierum,
 Ne aliquando aliquis dicat peior alius Achruis.
 Certe multo peiores Viri ſtrenui Virz & uxorem
 Petunt, quoniam non arcum politum tendunt,
 Sed alius quidam pauper Vir errans & eniens
 Facile tendit: arcum autem miſit per ferrum.
 Sic dicent nobis autem opprobria hec ſient.

Hunc autem ruruſus allocuta eſt prudens Penelope
 Eurymache, non aliquo modo eſt inchyos in populo
 Eſſe, qui iam domum in honore ante edunt

Penelope An
 tinoum ob
 iurgat.

Ἀνδρὸς ἀρείῃσθ· τί δ' ἐλέγχεα τῶντα τίθειαι;
 Οὗτος ὃ ξείνος, μάλα μὲν μίγας ἢ δ' ἀπαιγῆς,
 Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γῆσθ· εὐχεται ἔμμεναι ἕσθ.
 Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον εὐξοον, ὄφρα ἰδῶμεν.
 Ωδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δ' ἔχει τετελεσμένον ἔσθαι.
 Εἴ κέ μιν ἐντανύσθ, δῶν δέ οἱ εὐχὸς ὑπόλλων,
 Ἐσθ μιν γλαῦνάν τε χερτῶν ἄ τε, εἴματα χαλά.
 Δοῖσθ δ' ὄξω ἀκοντα κινῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
 Καὶ ξίφος ἀμφηκας. δῶσθ δ' ὑπὸ ποσσὶ πόδιλα.
 Πέμψω δὲ ὄππθ μιν κραδίθ θυμῶς τε * καλῶσει.

χρ. κελύβοι

Τίω δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίθον ἠύδα,
 Μῆτερ ἐμῆ, τόξον μὲν ἀχαιῶν ἔπις ἐμεῖο
 Κρείσσων ἢ κ' ἐδέλω δόμεναί τε καὶ ἀρήσασθ,
 Οὐδ' ὅσθι κραναλῶ ἰθάκην χατακοιρανέοσι,
 Οὐδ' ὅσθι * νήσοισι παρῆς ἠλιδος ἱπποβότοιο.
 Τῶν ἔπις μ' ἀέκοντα βιήσθται, * αἰ κ' ἐδέλοισθ,
 Καὶ χαθάπαξ ξείνω δόμεναί τῶδε τόξα φέρεαι.
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴθσθ, τὰ στυπῆς ἔργα κόμισθ,
 Ἰσθν τ' ἠλαχάττω τε, καὶ ἀμοιπόλοισθ κέλευε
 Ἐργον ἐποίχεσθαι. * τόξον δ' ἀνδρεσθ μελήσθ
 Πᾶσθ, μάλισθ δ' ἐμοί. τὸ γὰρ κράτος ἔσθ ἐνὶ οἴκθ.

χρ. γαίονοι
 χρ. αἶκε θί-
 λοιμα

Ἡ μὲν θαμθήσασθ, τάλιν οἶκόνθ δε βεβήκει.
 Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνδετο θυμῶ.
 Ἐσθ δ' ὑπὸ φῶ ἀναβῆσθ σιω ἀμοιπόλοισθ γυναιξίν,
 Κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὑπνον
 Ἡδῶ ὄπθ βλεφάροισθ βάλε γλαυκῶπις ἀθλίθ.
 Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβῶν φέρε χαμπύλα δῖος ὑφορβός.
 Μνηστῆρες δὲ ἄρα πάντες ὁμόκλειον ἐν μεγάροισθ.
 Ωδε δέ πθ ἐπισκαθέων ὑπὸ κλυομένων,
 Πῆ δὲ χαμπύλα τόξα φέρεισ ἀμέγαρτε συβῶτα,
 Πλαγκτέ, τάχθ * αὐ σ' ἐφ' ὕεσθ κύνες παχῆς χατέδον)
 Οἶον ἀπ' ἀνδρῶπων, ἢς ἔστρεφε, εἴ καν ὑπόλλων
 Ἡμῖν ἰλήκησθ καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

χρ. ἄν σ' ἐφ' ὕ.
 κ. τ. χατέδον)

Ὡσθ φάσθαι, αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρον αὐτῶ ἐνὶ χερσθ.
 Δείσθαι οὐκέχα πολλοὶ ὁμόκλειον ἐν μεγάροισθ.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσθαι ἐργάζωνε,

χρ. τόξον

Ἀπῆα, παρῶ φέρε * τόξα (τάχθ ἢ κ' ἐφ' ὕεσθ πᾶσι πειθίσει),
 Μή σθ, γ

Viri optimi, cur autem opprobria hac facitis?
 Ipse autem hospes valde quidem magnus & pinguis,
 Viri autem ex bono genere gloriatur esse filius.
 Sed age, ei date arcum politum, ut videamus.
 Sic enim dico, hoc autem & perfectum erit.
 Si ipsum tendet, dabit autem ei gloriam Apollo,
 Induam ipsum chlamamq; chitonamq; vestimenta pulchra,
 Dabo. a. acutum iaculū canum adiuvamentum & virorū,
 Et ensē stringē, incidentem, dabo. a. sub pedib. calciamentū.
 Mittam autem quo ipsum cor animusq; iuber.

Hanc. a. rursus Telemachus prudens contra alloquitur. est: Telemachus
matri loqui-
tur.

Mater mea, arcum quidem Achiuorum nullus me
 Potentior cui volo dareq; & negare,
 Neq; quicunq; asperam libacā dominantur,
 Neq; quicunq; habitant in Elide equos pascente.
 Horum nullus me in iustum coget si voluero,
 Et omnino hospiti dare hos arcus ferre.
 Sed domum profecta ipsa tua ipsius opera cura,
 Telamq; columq;, & ancillis iube
 Opus adire. sermo autem viris cura erit
 Omnibus, maxime. a. mihi, huic. n. potentia est in dōma.

Hec quidem stupefacta retrō dōnum iuit.
 Filij enim verbum prudens imposuit animo.
 In cœnacula autem ascendens cum ancillis mulieribus,
 Flebat postea Ulysses dilectum maritum quousq; ei sanctū
 Dulcem in palpebrū recit casta Minerva.
 At hic arcus quos ceperat ferebat flexiles diuine subulcni:
 Preci autem igitur omnes tumultabantur in domibus.
 Sic autem aliqui dixit iuuenum fortium:
 Quo iam curuum arcum portas immanis subulce?
 Errator, cito rursus te in subus canes veloces edent
 Solum ab hominibus, quos nutriuisti, siquidem Apollo
 Nobis propitius, & immortales Dii alij.

Sic dixerunt, at hic posuit serens ipso in loco
 Timens, quoniam multis minabantur in domibus.
 Telemachus autem ex altera parte minans iuit:
 Hec, sicutis porta arcum est dō, (non bene omnib. obedite.)

Μὴ σε, καὶ ὀπλότερός τ' ἐὼν, ἀζήρὸν δὲ δίωμι
 Βάλλον χερμαδίοισι βίηφι ἢ φέρτερός εἰμι.
 Αἰ γὰρ πάντων τόσσον ὄσοι κ' ἰδύματα ἔασι,
 Μνησῆρων χερσὶν τε βίησὶ τε φέρτερος εἴμι.
 Τῷ κε τόξα συχερῶς πιν' ἐγὼ πέμψαμι νέεσσι.
 Ἡμετέρη ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανῶνται.

Ὡς ἔφατ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἔτα' ὑπὸ ἡδὺ γέλασσι
 Μνησῆρες, καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο
 Τηλέμαχος, τὰ ἢ τόξα σέρων ἀνά δῶμα συβώπῃ
 Ἐν χείρεσσι ὀδυσῆϊ δαΐφροσι δῆκε παρασάει.

Ἐκ ἢ κελευσάμενος παρσέφῃ προσὸν ἀφύχλειαν
 Τηλέμαχος κέλεταί σε, παΐφρον ἀφύχλεια.

Κληῖσαι μαγάρῳ δῦρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 Ἡ δὲ τις ἢ σφραγῆς ἢ ἐκτύπου ἐνδοῦ ἀκέραι
 Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκισσι, μή τι δῦρας
 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτὴ εἰκὴ ἔμμεσαι πικρῶ ἔργῳ.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῆ δ' ἀπῆρτος ἔπειτο μῦθος.

Κληῖσεν ἢ δῦρας μαγάρων ἐν ναϊεταόντων,

Σιγῆ δ' ἐξ οἴκοιο φιλοίπῳ ἄλο δῦρας ἔειπε,

Κληῖσεν δ' ἄρ' ἔπειτα δῦρας ἀερχέσθ' ἀυλῆς.

Κεῖτο δ' ἔσθ' αἰθέσθ' ἄπλον κέδος ἀμυριελίας

Βύβλινον, ὃ ῥ' ἐπέδυσσε δῦρας, ἔσθ' ἦεν αὐτός.

Ἔζετ' ἔπειτ' ὅπῃ δῖφρον ἰῶν ἐνδὲν ἀφ' ἀνέσθῃ,

Εἰσρῶων ὀδυσῆα, ὃ δ' ἦδη τόξον ἐνώμα.

Πάντῃ ἀναστροφῶν, περῶμεν ἔσθ' αὐτὸ καὶ ἐνδῆ

Μὴ κίερα ἰπὸς ἐδιδεν ἄποιχομένοιο ἀνακτῆ.

Ὡς δὲ πρὸς ἐπισκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,

Ἡ περὶ θοιτῆρ καὶ δῆκλοπος ἔπλετο τόξων.

Ἡ ῥα νύ που τριαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοδι καί ται,

Ἡ δ' ἔφορμά ται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσὶ

Νομᾶ ἐνδῆ καὶ ἐνδῆ κακῶν ἔμποι ἄλῆτης.

Ἄλλοι δ' αὐτ' εἶπεσκε νέων ἑσθ' ἰσσορέωντων,

Αἰ γὰρ δὴ τοσοῦτον ὄνησθ' ἀνπάσειεν,

Ὡς ἔτος ποτὲ τῆτο δυνήσεται ἐν τῆν ὄσασθαι.

Ὡς ἄρ' ἐφάνη μνησῆρες ἀτὰρ πολύμητις ὀδυσσεύς,

Αὐτῆκ' ἐπέμειρε τόξον ἐβάσασθ' καὶ ἰδε παῖτῃ,

Ὡς δ' ἔστ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἄπιστόμενος καὶ ἀοιδῆς

Ne te & iunior licet sim, ad agrum expellam
 Percutiens saxis, Siq̄, autem fortior sum,
 Utinam enim omnium tantum quicumq̄, in domibus sunt
 Procorum manibus Siq̄, fortior essem,
 Ideo & citò mæste aliquem ego mitterem ire
 Nostra ex domo, quoniam mala operantur.

Sic dixit, hi autem igitur omnes in ipso dulciter referunt
 Proci, & iam cessarunt graui ira.

Telemacho autem arcum ferens in domum subulcus
 In manibus Vlyssi prudenti posuit astant.
 Ex autem Vocatam, allocutus est nutricem Eurycleam.

Telemachus mandat tibi, & prudens Euryclea,
 Claudas domus ianuas fortitor compactas.
 Si autem aliquis, vel suspirium, vel sonum intus audiat
 Virorum nostrorum in septis, non foras
 Eat, sed illic tacite sit apud opus.

Sic dixit, huic autem velox fuit verbum.
 Clausit autem ianuas aditum bene-habitatum.
 Tacite autem ex domo Philætius saltauit foras.
 Clausit autem postea ianuas, septi aula.

Iacebat autem sub porticu lignum nauis circum agitabile
 Byblinum, quos ligauit ianuas, introiit autem ipse.
 Sedet postea in sede profectus, vnde surrexerat
 Insiciens Vlysses: hic autem iam arcum mouebat.
 Penitus reuoluens, experiens huc & illuc.
 Ne cornua vermes edissent absente domino.

Sic autem aliquis dixit conspicatus in propinquum altum
 Certè aliquis per spicax & dolosus est arcuum.
 Certè nunc iassa & ipsi domi iacent.
 Vel hic vult facere, sicut in manibus
 Mouet huc & illuc malorum sciens errator.

Alius autem rursus dixit iuuenum superborum,
 Utinam enim tam tantum & iustitiam obusaret,
 Quantum hic hunc poterit tendere.

Sic dixerunt proci, at prudens Vlysses.
 Statim, postquam magnum arcum portauit, & vidit penitus,
 Sicut autem, quando sit ciliata peritus & canis

Affertur Vlysses
 si tādē arcus.

χ. αβγ.

Ρηϊδίως ἑταύωσε νέω * ὅπῃ κόλλοπι χορδῶν,
 Ἀψας ἀμφοτέρωθεν εὐστροφές ἐντερον οἶδες,
 Ως ἄρ' ἄτερ ἀπουδῆς ταύουσε μέγα τέξον ὀδυοσάει.
 Δεξιτερῆ δ' ἄρα χειρὶ λαβῶν πειρήσατο νύμφης.
 Ηδ' ὑπὸ χαλὸν δεισὶν, χαλιθόνι εἰκίλη * αὐδῶν.
 Μνηστῆρον δ' ἄρ' ἄχος ἤλυτο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χεῖρας
 Ἐπράπετο, ζῶς ἢ μεγάλ' ἐκτυπὶ σήματα φαίνων.
 Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας Δίος ὀδυοσάει
 Ὅπῃ ῥαοὶ τέσσαε ἦκε κρόνε παῖς ἀγυλομήτεω.
 Εἶλετο δ' ὠκύν οἶσόν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 Τυμνός. τοῖ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοπὸν φερέσθῃ
 Κεῖατο, τῆ δ' ἐμμελλον ἀχαιοὶ πειρήσασθαι.
 Τὸν ῥ' ὅπῃ πύχει ἐλών, εἶλκεν νύμφῃ γλυφίδας τε
 Αὐτόθεν ὅν διφροῖο καθήμεν Θ. ἦκε δ' οἶσόν
 Ἀνταπτυσκόμεν Θ. πλέκειων δ' ἔκ ἡμβροτε παίων
 Πρώτης σειλεῖης, διὰ δ' ἀμφοῖς ἦλθε δύραζε
 Ἰὸς χαλκοβαρῆς, ὃ ἢ τηλέμαχον στροσεῖπιν.

Τηλέμαχ', ἄσ' ὀξείν Θ. ἐνὶ μετρώσιον ἐλέγχε
 Ημενος. ἔδ' πὶ τῷ σκοποῦ ἡμβροτον, ἔδ' πὶ τέξον
 Διὸν ἔκαμον τανύων, ἐπὶ μοι μέρος ἐμπέδον ὄσιν,
 Οὐχ ὡς με μνηστῆρας ἀπὸ μάλ' ὄντες ὀνοῦται
 Νῦν δ' ὄρη καὶ δόρυον ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 Ἐν φάει, ἀντάρ' ἔπειτα καὶ ἄλλοις ἐψιάσθαι
 Μολπῆ καὶ φόρμιγγι, τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δειπῆς.

Η, κ' ἔπ' ὀφρύσι νεύσεν, ὃ δ' ἀμφόθεν το ξίφος ὀξύν
 Τηλέμαχος, φίλος ἦδ' ὀδυοσῆ Θ. δειοῖο.
 Ἀμφὶ δ' χεῖρας φίλιω βάλεν ἔγχεϊ, ἄγχε δ' ἄρ' αὐτῷ
 Παρ' ἄρονι εἰσῆκει κακορυθμῖν Θ. αἶστο πὶ χαλκῷ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς ὁμήρου ὀδυοσεείας.

Τῆς ἀφ' ἧς τὴν μνηστραφονίαν ἐξαπατήσθαι Θ. ὀδυοσῆος πα-
 ρύσθαι ἀθῶναι, ὡς τῆς ἐξ ἧς τῆς μεραπῆρας διὰ τηλέμα-
 χου καὶ τῆς εἰκίλης καλέζει, ἄρα μετὰ τοῦ ξίφους.

Facile extendit nouo in fixum chordam,
 Tangens string, bene retortum intestinum ouis.
 Sic sine diligentia tendit magnum arcum Vlysses.
 Dextra autem igitur manu capiens tentauit neruum.
 Hoc autem sub bene sonuit hirundinis similis uoce.
 Proci .a. igitur dolor factus est magnus, omnib. a. igitur color
 Mutatus est: Iupiter .a. valde sonuit signa ostendens.
 Latatus est postea pertolerans diuinus Vlysses,
 Quod ei monstrum misit Saturni filius Versuti.
 Accepit .a. velocem sagittam qua ei apud iacebat mensam
 Nuda, ipsa autem alsa concavam intra pharetram
 iacebant, quibus citò Achiui tentandi erant.
 Hanc in brachio capiens traxit chordam concauitateiq;
 Illic ex sede sedens, misit autem sagittam
 Contra obseruans: securum autem non errauit omnium.
 Primo foramine, transiit autem penitus foras
 Sagitta are grauis, hic .a. Telemachum allocutus est.
 Telemache, non te hic hospes in domibus vituperat
 Sedens, neq; à metu aberrauit, neq; arcum
 Diu fatigauit tendens, adhuc mihi robur firmum est.
 Non sicut me proci inhonorantes vituperabant.
 Nunc autem hora & cœnam Achiuis preparare
 In luce, ac postea & aliter delectari
 Cantu & cithara, hac enim erudimentu conuiuij.
 Dixit, & supercilijs annexit, hic .a. circūposuit ensē acu
 Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini. (turni
 Circum .a. manum & lectam posuit lanceam: propè .a. ipsum
 Apud sedem stetit armatus spensido are.

Vlysses tendit
 arcum.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XXII
 compositionis argumentum.

PROCORVM eadem cum petegisset Vlysses presente
 Minerua, exinde ancillas per Telemachum & famili-
 ares punit cum Melanthio.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ἢ Χί ρα φώδρα.

Χι ὀδυσεὺς μνηστῆρας ἐκείνους νηλεῖ χαλκῷ.

ΥΤΑΡ ὁ γυμνώθη ρακίων πολύμηπις ὀδυ-
σεὺς.

Αλλο δ' ὅππ' ἐμέγαρ ἔδον, ἔχων βιδὸν ἢ φαρ-
τῆλαι

Ἰῶν * ἐμπλείλω ταχέας δ' ἐκχόδαί' οἷσιν

Αὐτὰ πρῶτα ποδῶν, μὲν δ' ἢ μνηστῆρσιν εἶπεν·

Οὗτος μὲν δὴ ἀεθλῶ ἀάματος ἐκτετέλεσται.

Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν ἔπω τις βάλεν ἀνῆρ,

Εἴσομαι αἰ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι ἔσχη ἔσπλληρ.

Ἡκέτι * ἀντιπῶν ἰθὺέστο πικρὸν οἷσιν.

Ἡ τοὶ ὁ καλὸν ἀλειςον ἀναρῆσεται ἔμελλε

Χρῦστοι, ἀμφωτον καὶ δὴ μὲν χερσὶν ἐνάμα,

Οφρα πῶι οἶοιο, φόνῳ δέ αἰ ἔκ ἐνὶ θυμῷ

Μέμβλετο, τίς κ' * οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,

Μένον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,

Οἱ τ' ἄξειν θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;

Τὸν δ' ὀδυσεὺς χεῖ' λαμῶν * ὄπιχόμενῳ βάλεν ἰφ,

Ἀντιχρὺ δὲ ἀπαλοῖο δὲ ἀυχάνῳ ἠλυθ' ἀλοκή.

Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσσι, δέπας δέ οἱ ἔκπασσε χερσὺς

Βλημένῳ, ἀντίκα δὲ ἀυλὸς ἀνά ρίνας παγρὺς ἦλθεν

Λίματος ἀνδρομέοιο, θοῶς δὲ δὴ οἶο τρέπιζαν

Ἔσσι ποδὶ πλῆξας, δὴ δ' εἶδα τα χερσὶν ἔραζε.

Σίτος τε κρῖα τ' ὄππ' ἐφορύνετο, τοὶ δ' ὀμάδισαν

Μνηστῆρας χεῖ' δῶμα, ὅπως ἴδον ἀνδρα πῶσντα.

Ἐκ δ' ἰθρόνων ἀνόρεσαν ὄειν θέντες χεῖ' δῶμα,

Πάντοσσι πηπλάνοντες ἐν τμήτοισι ποτὶ τοίχοις.

Οὐδέ πη ἀσπίς ἔλω, ἢ δὲ ἀλκιμον ἐγχορ ἔλεός.

Νείκειον δὲ ὀδυσεὺς χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάξαι, κῆτ' ἀέθλων

Ἄλλων ἀνπάσσειν, νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλαθρος.

Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὅς μὲν ἄειςος

Κόρων εἰν ἰθάκη, τῆ σ' ἐνθάδε γῆπερ ἔδοντα.

28. ἰνὸν ἀείλω.

28. οἶοιτο

28. ἐπιχόμενον

28. Βλημένῳ.

28. Οὐδέ πη

X Vlyfles procos abstulit saeuo aere.

ED ipse exutus est pannis prudens Vlyfles.
Insiliit autem magnolimni, habens arcum
& pharetram
Sagittis plenam, celeres vero effudit sagit-
tas.

Ibi ante pedes: subinde autem proci dixit:

Hoc quidem iam certamen innocuum perfectum est.
Nunc rursus propositum aliud quod nondum aliquis percussit vir,
Speculabor, si consequar: praebeat, a. mihi gloriam Apollo.

Dixit & in Antinoum direxit amarum sagittam.

Certe hic pulchrum poculum eleuare solebat
Aureum, strigam, ansatum, & iam manibus mouebat.

Ut biberet vinum, cades autem ei non in animo

Obuersabatur: quis putasset inter viros conuuiui

Solum in plures, etsi valde fortis esset

Ei facere cadem malum, & mortem virgine?

Hunc, a. Vlyfles in guttore detentum percussit sagitta.

Contra autem tenera ampex cervicem tuat cuspis.

Declinatus est autem alio poculum, a. ei excidit manus

Percussi: statim autem si stuba ad nares crassa venit

Sanguine viri, licito autem a se mensam

Impulit pedibus percussam, longe, a. cibos fudit ad terram.

Panisq; carog; assat a se data est: hi autem strepuerunt

Proci in domo, & viderunt virum cadentem.

Ex autem sedibus surrexerunt turbati in domo,

Vndiq; aspicientes bene incisos ad parietes.

Neque alicubi scutum erat neq; fortis lancea ad-capiendum.

Increpabant autem Vlyfsem iratis verbis. (tam inibus

Hospes, male in viros sagittas immittis non amplius cer-

Alij: intercris, nunc tibi integra adest grauis mors.

Etenim iam nunc virum interfecisti, qui valde optimus

Iuuenum in Ithaca: ideo te hic vultures edent.

Putabat

Procorum ce-
des.

Vlyfles Anti-
noum sagitta
interficit.

Ἴσκειν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσιν ἕκ ἐθέλοντα
 Ἄνδρα κατακτείνειν, τὸ ἕν ἡποιοῖ ἕκ ἐνόησαν
 Ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείραδι' ἐφῆπτο·
 Τῆς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν παρσέφη πολὺμητις ὀδυσσεύς.

Ὡ κύνες, ἔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθε

28. οἴκον, Αὐτῶν
 τι ζ. ὑποτρον.
 Διωήσιν τε
 γου.

28. ἰσοφ.

Δῆμοι ὑπὸ τρώων, ὅτι μοι κατακείρετε * οἴκον,
 Διωήσιν ἕν ἡμαξὶ παρδινά ζεθε βιαίως,
 Ἄυτῃ τε ζώντος ὑπεμνάαθε ζωιδάα,
 Οὐτε θεὸς δείσαντες οἱ ἕρανον δῖρυν ἔχουσιν,
 Οὐτέ πιν' ἀνδρῶπων νέμεισιν κατόπιθεν * ἐθεθε.
 Νῦν ὑμῖν κ' πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

Ὡς φάτο, τῆς δ' ἄρα πάντας ὑποχλωρόν δέ θ' εἶλεν.

Πάπηνεν ἕ ἕκαστος ὑπὸ φύροι αἰπυῶ ὀλεθρον,
 Εὐρύμαχος δέ μιν οἴθ' ἀμειβόμενος, παρσέειπεν.

Εἰ μὲν δὴ ὀδυσσεύς ἰθακήσι θ' εἰλήληδας,
 Ταῦτα μὲν αἰσμαι εἶπε, ὅσα ῥέζεσκον ἀγαίοι,
 Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάδιλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγχοῖ.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κείτῃ ὅς αἴπος ἐπλετο παύτων,

Ἀντίνοθ' ὅσῃ γὰρ ὀπίηλεν τὰ δὲ ἔργα,

Οὐπράμια τόσον κε χρημῆν θ' ἔτε χατίζον,

Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ ἕκ ἐτέλεισε χρόνιων.

Ὄφρ' ἰθάκης κ' δῆμον ἐυκτιμένης βασιλῆα

Ἀυτὸς, ἀτὰρ σὸν πᾶσι καταλατρίνεε λογήσας.

Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πῖφαται, σὺ ἕφείθεο λαῶν

Σῶν, ἀτὰρ ἄμμες ὅπιθεν ἀρεσάμενοι κ' δῆμον,

Ὡσαῖ τοι ἐκπεποται καὶ ἐδύδοται ἐν μεγάροισιν,

Τιμίῳ ἀμφοῖς ἄροντες εἰκοστάσιοι ἕκαστος,

Χελκόν τε χερσὸν τ' ὑποδύσομεν, εἰσέκασον κῆρ

Ἰανθῆ, φρὶν δ' ἔπνεμεσθι τὸν κεχολῶαθ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν παρσέφη πολὺμητις ὀδυσσεύς

Εὐρύμαχ' ἔδ' εἰ μοι πατρώϊα πᾶν' ὑποδοίτε,

Ὡσαῖ τε νῦν ὑμῖν ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ὅπιθεῖτε,

Οὐδέ καν ὡς ἐπ' χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,

Πεῖν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ὑποπίσαι.

Νδν ὑμῖν * παρσέκειται ἐναντίον ἢ ἐμάχεσθαι,

Ἡ φάσειν, ὅς καν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.

Ἀλλὰ πιν' ἐφάξεαθ' οἴομαι αἰπυῶ ὀλεθρον.

Ὡς φάτο

28. πῖφα κείτῃ

Putabat *quisquisque*, quoniam dixerunt non *volentem*
Virum interfecisse, hoc autem *stulti* non cognoverunt,
 Quod iam *ipsis* & *omnibus* *mortis* *finis* attingebant.
 Hos a. *torne* *conspicatus* *allocutus* est *prudens* *Vlyffes*:

Canes nō *me* *amplius* *existimabatis* *rediētē* *domū* *venire*
Populo à *Troianorum*, quod *mibi* *consumebatis* *domum*.
Ancillas *autem* *mulieres* *apud* *dormiebatis* *violenter*,
lysim *viuentis* *petebatis* *uxorem*,
Neq; *Deos* *timentes* *qui* *cælum* *habitant*,
Neq; *aliquam* *hominum* *reprehensionem* *in* *posterum* *fore*.
 Nunc *vobis* & *omnibus* *mortis* *finis* *contigerunt*.

Sic *dixit*, *hos* *autem* *igitur* *omnes* *novus* *timor* *suscepit*.
Aspiciebat *autem* *singulos* *quò* *fugeret* *altam* *mortem*.
Eurymachus *autem* *ipsum* *solus* *respondens*, *allocutus* *est*.

Si *quidem* *iam* *Vlyffes* *Ithacensis* *venisti*,
Hæ *quidem* *decenter* *dixisti* *quæcunque* *fecerunt* *Achivi*.
Multa *quidem* *in* *domibus* *iniusta*, *multa* *autem* *in* *agro*.
Sed *hic* *quidē* *iam* *iacet* *qui* *causa* *fuit* *omnium*
Antionis, *hic* *enim* *imposuit* *hæc* *opera*,

Non *nuptiarum* *tantum* *indigens* *neque* *cupiens*,
Sed *alia* *cogitans*, *quæ* *ei* *non* *perfecit* *Saturnus*,
Ut *Ithacæ* *in* *populo* *benè* *ædificatæ* *regnaret*,
Ipse *at* *tuum* *filium* *interficeret* *insidians*.
 Nunc *autē* *hic* *quidem* *in* *partæ* *interfectus* *est*, *tu* *a* *miserere*
Tuorū: *at* *nos* *in* *futurum* *conciliati* *in* *populo*, (*populorū*
Quæcunq; *tibi* *ebibitis* *sunt*, & *comesta* *sunt* *in* *domibus*,
Precium *separatim* *ducetes* *viginti* *boves* *singulæ*,
Atq; *aurumq;* *reddemus*, *donet* *tuum* *cor*
latum *fuerit*, *ante* *autem* *non* *indignanter* *irascere*.

Hunc *autem* *torne* *videns* *allocutus* *est* *prudens* *Vlyffes*:
Eurymache, *neque* *si* *mihî* *paterna* *omnia* *redderetis*
Quæcunq; *ei* *nunc* *sunt*, & *sicunde* *aliæ* *imponeretis*,
Neque *sic* *amplius* *manus* *meas* *cessarem*: *ecce*
ante *omnem* *procos* *intemperiam* *rependere*.
 Nunc *vobis* *adiacet* *contra* *vel* *pugnare*,
Vel *fugere*, *quæ* *mortem* & *parcam* *euitauerit*.
Sed *aliquem* *non* *fugere* *puto* *altam* *mortem*.

Vlyffes procos
 se manifestat.

Eurymachus
 supplex Anti-
 noo imputat
 omnia.

ὣς φάτο, σφῆ δ' αὐτὴ λυτο γαυύατα καὶ φίλον ἦτορ.
 Τοῖσιν δ' Ἰφιδάμαχος προσεφώνεε δ' ἄτερον αὖτις·

ὦ φίλοι, εἴ γὰρ γήσῃ ἀνήρ ὅδε χεῖρας ἀάπποις·
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαθε τόξον ἐϋξοον ἠδὲ φάριτρον,
 οὐδὸς δ' ὑπὸ ξεσοῦ τυξάσονται, εἰσόκε πῦντας
 Ἄμμε κατακτεῖνη, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
 Φάσσανάτε ἀπόσσωθε, καὶ ἀντήχραδε τραπέζας
 Ἰὼν ἠκυμόρων, ὅππ' δ' αὐτῶ πάντες ἔχομεν.
 Ἀθροῖ, εἴ κέ μιν ἐδοῦ ἀπόσωμεν ἠδὲ θυράων.
 Ἐλθωμεν δ' ἀνά ἄστυ, βοῖ δ' ἄκισα γήσοιτο·
 Τῶκε τάχ' ἐπ' ἀνήρ νυῦ ἕσατα τυξάσεται.

ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσατο φάσσανον ὄξυ,
 Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλτο δ' ἐπ' δ' αὐτῶ
 Σμερδαλέα ἰάχων, ὃ δ' ὀμῆρτῆ δ' ἴθ' ὀδυσαῖς
 Ἴον ὑποπροΐεις * βάλλε σῆτος ὄξυ μαζόν,
 Ἐν δέ οἱ ἦπατι πῆξεν ἴσον βέλος· ὅπ' δ' ἄρα χεῖρὸς
 Φάσσανον ἦκε χαμᾶζε, σφειρῆσθῆς δὲ τραπέζῃ
 Κάππεσεν δινηθείς· ὑπὸ δ' εἶδατα χεῖρην ἔραζε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον, ὃ γ' ἔθονα τύπη μετώπῳ,
 Θυμῶ ἀνιάζων· ποσὶ γ' ἔθρονον ἀμφοτέροισι
 Λακπίζων ἐτίναξε, κατ' ὀφθαλμοῦ δ' ἔχετ' ἀχλύα
 Ἀμφινόμοθ' δ' ὀδυσαῖος εἰήσατο κυδαλίμοιο
 Ἀνπίος αἰξας· εἶρυτο γ' φάσσανον ὄξυ,
 Εἶπώς οἱ αἰξίε θυράων, ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
 Τηλέμαχος· κατόπι δὲ βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασσε.
 Δύπησεν γ' ὀπισθῶν, γῆθονα δ' ἦλασσε πατὴρ μετώπῳ,
 Τηλέμαθ' δ' ὑπὸρκεσε λιπῶν δουλιχόσκιον ἐργχθ
 Αὐτὰ ἐν ἀμφινόμῳ· σφειρῆ δὲ μὴ πτε ἀχαιῶν
 Ἐργχος ἀνελκόμενον δουλιχόσκιον ἠέλασσε
 Φάσσανον αἰξας, ἠὲ σφειρῆσθῆς τύψας.
 Βῆ γ' ἔθειον μάλα δ' ἄκα φίλον πατέρ' εἰσαφίχασθαι,
 Ἀγχοῦ δ' ἰσάμενθ' ἔπειτα πῆρόντα σφειρῆσθῆ,
 ὦ πάτερ, ἦδ' ἢ τοι σάκος εἴσω καὶ δύο δοῦρε,
 Καὶ κυνέην ἐϋχαλκον ὅππ' κροτάφοις ἀραρῆαν,
 Αὐτίς τ' ἀμφιβαλιῦμαι ἰὼν· δώσω δὲ σφειρῆ
 Καὶ πρὸ βυκόλῳ ἄλλα, τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.

Τὸν δ'

γρ. ὀμῆρτες
 γρ. βάλλε γ

γρ. Κάππεσεν
 ἰδνωθείς

Sic dixit, harum autem ipsorum soluta sunt genua.

Hic autem Eurymachus allocutus est secundo rursus:

O amici non roinebitis hic manus innotuas,
 Sed postquam accepit arcum politum & pharetram,
 Pavimento a polito sagittabit donec omnes
 Nos interficiet: sed recordemur pugna,
 Ensesq; trahite, & contra-tenete mensas
 Sagittas & veloces, contra autem ipsum omnes simus
 Congregati, se ipsum pavimento expellemus & ianuis,
 Eamus in civitatem, clamor citissime fiet.
 Et ideo cito hic & nunc ultimum sagittabit.

Sic igitur vociferans, traxit enses acutum
 Aereum & stringens, acutum saltavit autem in ipsum
 Terrabiliter sonans, ipse autem sequebatur diuus Ulysses
 Sagittam projiciens, percussit autem pectus ad mammam.
 In a. ei hepate fixit & velocis telum, ex autem igitur manu
 Ensem misit humum, prosecta autem mensa
 Decidit soluta, longe autem aquas fudit humum,
 Et poculum circum-ansatus, hic a. terram & verberavit fronte
 Animo dolens, pedibus autem thronum ambobus
 Calcitrans quassat, in oculis autem fusa est caligo.
 Amphinomus autem Ulysses iuit glorioso
 Contrarius ruens, traxit autem enses acutum,
 Si quomodo eius exiret ianuis, sed ipsum praevenit
 Telemachus a-tergo percurrens, arca lancea
 Humerorum medio, per autem pectora penetravit.
 Sonuit autem cadens, terram autem percussit fronte.
 Telemachus autem ruit relicta longa lancea
 Illic in Amphinomo, valde n. timebat ne quis Achivorum
 Lanceam dum extraheret longam, vel adlegerit
 Ense ruens, vel in caput, reclinatum & verberans.
 Iuit autem currens, valde a. cito dilectum patrem peruenit.
 Propè autem stans & verba & velocia allocutus est.

O pater iam tibi scutum portabo & duas lanceas,
 Et galeam bene-aream in temporibus aptam,
 Ipse induar prosectus, dabo autem subulco
 Et subulco alia, armata enim ensis melius.

Eurymachus
 proci loquitur.

Eurymachus
 occiditur.

Telemachus
 Amphinomum
 interficit.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' ὅπως ἔσθ' ἰσχυρὸν πολὺμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἷσε θεῶν, εἴως μοι ἀμύμαδ' ἰβὲρ οἴσοι,
 Μὴ μ' ἄποκινήσῃσι θυράων μῦνον ἔοντα,

Ὡς φάτο. τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπιπέδεται παλῆϊ.
 Βῆ δ' ἱμεῖναι θαλάμῳ ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κείτῃ.
 Ἐνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτώ,
 Καὶ πύσσας κυνέας χαλκήρεας ἰσποδαπέας.
 Βῆ δ' ἔφερον, μάλα δ' ὄκα φίλον πατέρ' εἰσὶ φέρονεν.
 Αὐτὸς δὲ πρῶτα πρὸ χειρὸς δύσατο χαλκόν.
 Ὡς δ' αὐτὸς τῷ δῖμῳ δυνείδῳ τείχεα καλὰ,
 Ἔσατο δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα θαῖφρονα ποικιλομήτην.
 Αὐτὰρ ὄγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύμαδ' ἔσαν ἰοί,
 Τόφρα μνησῆρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 Βάλλε πτυσκόμεν' ὅ, τοὶ δ' ἀγχιεῖνοι ἐπιπύον.
 Αὐτὰρ ἔπει λῖπον ἰοὶ οἷς ἔοντα ἀνακτοῦ,
 Τόφρον μὲν πρὸς σταθμὸν εὐσταθέ' ὄμαγαίῳ
 Ἐκλίενεν ἑσάμεναι πρὸς ἐνώπια περικαρόντα.

Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὄμοισι σάκος θέτο τετραδύλυμον.
 Κρατὴ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ ἔδρυκτον ἔδρυκον
 Ἰσπυκεῖν, θεῖον δ' ἄλοφος κατὰ φέρον ἐν δαίην.
 Εἶλετο δ' ἄλκιμα δῆρε δύο κεκορυθμένα χαλκῷ.
 Ὀρσοδύρη δὲ πρὸς ἑσκαῖν ἐν δῖμῳ ἐνὶ τοίχῳ
 Ἀκρότατον δ' παρ' ἕδον εὐσταθέος μεγαροῖο
 Ἦν ὄδες ἐς λαίρην, σαρίδες δ' ἔχον ἐὼ ἀρρυῖσαι.
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς φράζει δαίην ἀνάγει δῖον ὑφορβὸν
 Ἔσατό' ἀγχι αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.

Τοῖς δ' ἀγέλα' εἶπεν, ἔπος πάντες οἱ σφαιύσκων.

Ὡ φίλοι, ἄκ' ἂν δῆ τις εἴη Ὀρσοδύρην ἀναβαῖν,
 Καὶ εἴποι λαοῖσι, βοῆ δ' ὄκησα γήσοιτο,
 Τῷ κε τάχ' ὅσῳ ἀνὴρ νῦν ἕσταται τοξάσοιτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μελαγχόλιος ἀπόλλ' ἀγῶν,
 Οὐ πως ἔσ' ἀγέλας διοτρεφέας ἀγχι γδ' αἰνῶς
 Αὐλῆς καλαὶ θυρεῖται, καὶ ἀργαλέον σῶμα λαίρης.
 Καί γ' εἴς πάντας ἱρύκοι ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
 Ἀλλ' ἀγχι ὑμῖν τείχε' ἐνείκω θυρηθλίβηαι
 Ἐκ θαλάμῳ ἐνδον γδ' (οἶομαι) ἠδὲ πῆ ἄλλῃ.
 Τείχεα κατὰ δῖμῳ Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.

Ὡς εἶπὼν

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses:
 Porta currens quousq; auxiliaria sagitta adsunt
 Neme amoveant ianuis, solus cum sim.

Sic dixit. Telemachus autem dilecto obedivit patri.
 Perrexit auro in thalamum, ubi es incluta arma iacebant.
 Hinc quatuor quidem scuta excepit, lanceas autem octo
 Et quatuor galeas areas densas,
 Venit autem ferens, valde aut cito dilectum patrem peruenit.
 Ipse autem primum circa corpus indutus est as.

Sic a eodem modo hi famuli induti sunt arma pulchra
 Steterunt autem circum Ulysses prudentem varij-consilij.
 At hic quamdiu quidem ad auxilium aderant sagitta,

Tamdiu procorum unum semper in domo
 Percussit inspiciens, hi autem stricti simul cadebant.
 At postquam liquerunt sagitta sagittantem regem,
 Arcum quidem ad stabulum bene-firma domus
 Inclinauit stare ad parietes splendidos,

Ipse autem circum humeros scutum posuit quadruplex,
 Capite autem in forti galeam bene-factam posuit
 Cinnam grauter autem crista desuper nucebat,
 Accepit autem fortes lanceas duas armatas are.

Ianua autem quadam erat bene-adificato in pariete,
 Ultimam autem ad solum bene-factis domus
 Erat via ad Sicum, tabula autem erant bene congrua.
 Hanc autem Ulysses custodire iussit diuinum subulcum,
 Stantem propè ipsam, unus autem solus erat aditus.
 His autem Agelaus dixit verbum omnibus nuncians:

O amici iam aliquis in ianuam ascendat.
 Et dicat populis, clamor citissime fiat.
 Ideo cito hic vir nunc postremo sagittet.

Hunc autem rursus allocutus est Melanth, custos caprarum.
 Num aliquo modo est Agelae diuine propè enim grauter
 Aula pulchra ianuas & molestum oi Sici,
 Es unus omnes prohibebit vir, qui fortis sit
 Sed age vobis arma portabo et armemini,
 Ex thalamo illic enim (puto,) neque alio
 Arma deposuerunt Ulysses & illustris filius.

Ulysses in pro-
 cos se armat.

Agelaus pro-
 cis loquitur.

Ὡς εἰπὼν ἀνέβαινε μελαΐδιος αἰπόλῳ αἰγῶν
 Ἐς θάλαμους Ὀδυσῆ^{ος} ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.

Ἐνθεν δάιδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
 καὶ τόσας κυνέας χαλκίφρας ἰσποδασίας·

βῆ δ' ἴμενα, μάλα δ' ὄκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.

καὶ τότ' Ὀδυσῆ^{ος} λῦτο γουῦατα καὶ φίλον ἦτορ,

Ὡς φειβαλλομένοις ἰδε τάχιστα, * χερσὶ δ' ἔδωρα

Μακρὰ πνύσσοντες· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.

Αἶψα δ' ἠπλέμαχον ἔπειτα πηρόεντα προσήνυδα,

Ἐπλέμαχ', ἢ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν

Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἢ ἐ μελαΐδης.

Τὸν δ' αὖτ' ἠπλέμαχ^{ος} πεπνυμέν^{ος} ἀντίον ἠΐδα,

Ὡ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἠμβροτον, (ὄδ' τις ἄλλ^{ος}

αἶψ^{ος}) ὅς θάλαμοιο θύρῳ πυκνῶς ἀραρυῖαν

Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῆ δὲ σκοπὸς ἕεν ἀμείνον.

Ἄλλ' ἴθι δὴ εὖ μοι θύρῳ ὅππῃς θάλαμοιο,

καὶ φράσαι εἶπε ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τὰδ' ῥέζει.

Ἡ ἕδ' Ὀδυσῆος μελαΐδης, τὸν φησὶ οἶω.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.

βῆ δ' αὖτις θάλαμῳ μελαΐδιος αἰπόλ^{ος} αἰγῶν,

οἷσιν τεύχεα καλά· νῆστε δ' εἶπ^{ος} ὕφαρβος,

αἶψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν ἐγγυὸς ἔοντα,

Διοχρῆς λαδπάθῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῖ,

κείν^{ος} δ' αὖτ' αἰδηλ^{ος} ἀνὴρ ὄν διομήδ' αὐτοῖ,

Ἐρχεταί ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσσῃ,

Ἡ μιν ἀποκτείνω, αἶ κεν κρείσσων γέ γῆυμαι·

Ἡέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἢν ἔσθ' βασιῆς ἀποτίσῃ

Πολλὰς, ὄσας ὅσ' ἐμῆσ' αὐτὸ σφ' ἐνὶ οἴκῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

Ἡ τοι ἐγὼ καὶ πηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυὸς

σχίσομαι ἐντοδὲν μεγάρον, μάλα σφ' ἠμειψάτας·

σφῶϊ δ' ἀποσρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕφαρθεν,

Ἐς θάλαμον βαλῆεν, σαπίδας δ' ὀκδῆσται ὅππῃ

Σειρήν^{ων} δ' πλεκτῶν ἔξ' αὐτῷ πειρῶντες,

κίον' αἶν ὕψηλῳ ἐρύσαι, πελάσσει τε δοκοῖσιν,

Ὡς κεν διθάδ' ἔως ἔων, χαλέπ' ἄλλα πάσῃ.

Ὡς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα τ' μάλα μὲν κλύον, ἢ δ' ὀπίθοντα,

βῆ δ'

Sic locutus, ascendit Melanthius custos caprarum
 In thalamum Vlyssis supra scalas domus,
 Vbi duodecim quidem scuta excipit, tot autem lanceas,
 Et tor galeas arcas crine densas.

Melanthius
 armis instruit
 procos.

Perrexit. a. ire, valde autem citò portans procos dedit:
 Et tunc Vlyssis soluta sunt genua & dilectum cor,
 Postquam circumponentes vidit arma, manibus .a. lanceas
 Longas quatientes, valde autem ipsi apparebat opus.
 Statim autem Telemachum verba velocia allocutus est.

Telemache, certè valde iam aliqua in domibus mulierum
 Nobis impellit bellum malum, vel Melanthius.

Hunc .a. rursus Telemachus prudens contra locutus est:
 Opater ipse ego hoc peccavi, (neq. aliquis alius
 causa.) qui thalami ianuam spisse congruam
 Reliqui inclinans; horum autem speculator esset melior.

Sed vade diuine Eumacè, ianuam claude thalami,
 Et observa siue qua est mulierum, que hac faciat,
 An filius Dolij Melanthius quem ego puto.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur
 Iuit .a. iterum thalamum Melanthius custos caprarum,
 Portaturus arma pulchra, intellexit .a. diuis subulcos,
 Statim autem Vlysses allocutus est qui propè aderat.

Diuine Laertiade prudens Vlysses,
 Ille autem rursus exitiosus vir que putamus ipsi.
 It in thalamum tu autem veram dic,
 Nunquid interficiam si potentior ero?
 An tibi huc ducam, et iustitias persoluat
 Multas, quantum hic operatus est tua in domo?

Hunc autem respondens, allocutus est prudens Vlysses:
 Certè ego & Telemachus procos superbos
 Retinebimus intra domos quamuis multum incitatos.
 Vos autem auersis pedibus & manibus desuper
 In thalamum mittite trabulas autem ligate a-tergo.
 Cathenam autem plicatam ex ipso penetrantes
 Columnam in altam trahite, ad mouete trabibus,
 Ut diu sitis graues dolores patiatur. (obediuerunt.)

Sic dixit, hi .a. igitur hunc valde quidem audiuerunt &

Βῆ δ' ἴμεν ἐς θαλάμον· λαθίτῳ δέ μιν ἔνδον ἔορτα.
 Ἥτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τείχε' ἔρδ' ἔνα·
 Τῶ δ' ἔσαν ἑκάτερθε παρὰ σκαμοῖσι μένοντε·
 Εὐδ' ἴσ' ἐρ' ἔδδ' ἔβαινε μελαίδι Θ' αἰπόλ' Θ' αἰγῶν,
 Τῆ ἑτέρῃ μὲν χεὶρὶ φέρων χαλῶν περὶ φάλευαν,
 Τῆ δ' ἑτέρῃ σάκος ὄρου, χέρον, πεπαλαγμένον ἄζ' ἄ,
 Λαέρτεω ἦρωος, ὁ καυεῖζων φορέεσκε·
 Δὴ τότε γ' ἦδη κείτο, ραφαὶ δ' * ἐλέλιωτο ἱμάντων.
 Τῶ δ' ἄρ' ἐπαίξανθ' ἐλέτιω, ἔρυσαν τε μιν εἴσω
 Κρεῖξ· ἐν δαπέδῳ ᾗ χαμαὶ βάλον ἀγχόμενον κῆρ.
 Σὺν δ' ἴσ' ἔπιδας χεῖρας * τε δέον θυμαλγεί δεσμοῦ,
 Εὐδ' μάλ' ἴσ' ἔπιδαντε διαμπερές, ὡς * ἐκέλευσεν
 Τίος λαέρταο πολύτλας Διὸς ὄδυσσ' ἄς.
 Σειρῶν δ' ἴσ' ἔπιδαντε ἐξ αὐτῶν περὶ φάλευαντες,
 Κίον' ἄν' ὕψηλῶν ἔρυσαν, πέλασάν τε δουκῶσι.
 Τὸν δ' ὄπι κερτομέων παρὰ σέφης εὐμαεσὺ βῶτα,
 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ μελαίδι νύκτα φυλάξεις
 Εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ καταλεζομένῳ, ὡς σε ἔοικεν·
 Οὐδέ σε γ' ἠειχόμενα παρ' ὠκτανόιο ροάων
 Λήσει ἐφ' ἔρομένη χρυσοθήρον Θ', ὑμῖν' ἀγινεῖς
 Αἴγας μνηστῆροισι δόμεν' ἔπειτα δαίτη πίνεσθαι.
 Ὡς ὁ μὲν αὖτις ἔλεγε πῶ ταυθεῖς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμοῦ.
 Τῶ δ' ἔς τείχεα δαύτε, θυρῶν τ' ὄπι δέντε φεινῶν,
 Βῆτῳ εἰς ὄδυσσ' ἄς δαίφρονα, ποικιλομήτιω.
 Ἐνθα μὲν Θ' κρείοντες ἐφῆσαν· οἳ μὲν ἐπ' ἔδδ' ἄς,
 Τέσσαρες, οἳ δ' ἔνταδε δόμεν, πολέες τε καὶ ἔδδ' ἄς.
 Τῶσι δ' ἐπ' ἀγχόμενον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν ἀδελφῆς,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδ' καὶ αὐδῶν,
 Τίω δ' ὄδυσσ' ἄς γῆθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε.
 Μέντορ ἄμμων ἄρ' ἔειπε, μνηστῆρα δ' ἐπάρσιοι φίλοιο,
 Ὡς σ' ἀγαθὰ ῥέζετεσθον ὀμηλικῆ δέ μοι ἔοσι.
 Ὡς ἔφατ', οἴομεν Θ' λαοσφόρον ἔμμεν' ἀδελφῶν.
 Μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὀμύκλειον ἐν μεγαροῖσι·
 Πρῶτος τίω γ' ἐνένηπτε δαμαστρείδης ἀγέλαος·
 Μέντορ, μή σ' ἐπίεσσι παραπτόθισιν ὄδυσσ' ἄς
 Μνηστῆροισι μάχεσθαι, ἀμυνόμεναί δέ σι αὐτῶν.
 Ὡς δὲ γὰρ ἠμέτερον γὰ νόον τελέεσθαι οἴω·

Perrexerunt, a. ire in thalamum, fefellerunt, a. ipsum intus
 Certè hic qdem thalami conclavi in arma quarebat. (esse.
 Hi autem steterunt stringq, apud limina manentes,
 Quando in pavementum ibat Melanthius custos caprarū,
 Altera quidem manu ferens pulchram galeam.

Altera a. a. sentum latum antiquum, inquinatum siccitate,
 Laërtis herois quod iuuenis portabat. (rorum.

Tum quidem iacobat, conglutinationesq, soluta erant lo-
 lam tunc irruentes ceperunt, traxeruntq, ipsum intro

Per caput, in pavimento, a. in terram ceciderunt dolentes cor,
 Pedes autem manusq, colligauerunt tristi Vinculo

Valde vertentes penitus sicut iusserat
 Filius Laërtis pertolerans diuus Vlysses.

Carbentem autem plicatam ex ipso qua penetrarat,
 Columnam in altam traxerunt, propinquaueruntq, trabib.

Hunc a. cauillans alloquutus est Eumaeus subulcus,
 Nunc quidem iam valde omnino Melanthie noctera serua-
 Lecto in molli dormiens sicut decet, (bis

Neq, te aurora ab Oceani fluctibus
 Latebit veniens auri sedis, quando adduces
 Capras proci domo in conuiuium laborare.

Sic hic qdem illic relicq, est extēsus pernicioso in Vinculo,
 Hi autem in arma euntes, portaq, imposita lucida,
 Iuerunt ad Vlyssē prudentem, versutum,
 Vbi robur spirantes instabant, hi quidem in pavimento
 Quatuor, hi autem intra domum multiq, & boni,
 Hos autem prope filia Iouis venit Minerva,
 Mentori a. simulata & corpore ac voce.

Hanc a. Vlysses letatus est videns, & verbum dixit:
 Mentor expelle diras, recordare autem socij dilecti
 Quacunq, bona sacrificavi, aequalis autem mihi es.

Sic dixit putans populorum seruatricem esse Minervam;
 Proci autem ex altera parte minabantur ex domo,
 Primus hanc increpauit Damasstorides Agelaus.

Mentor, ne te verbis persuadeat Vlyssēs,
 Proci pugnare, auxiliari autem ei ipsi,
 Sic enim nostram mentem perfici duto,

Minerva Mē-
 tori allimila-
 ta.

Agelaus iu-
 bet, ne Men-
 tor Vlyssē
 iunct.

29 6

Ὅσποτε κεν τέτοις κτέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱὸν
 Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσαι, οἷα μανοινᾶς
 Ἐρθεῖν ἐν μαγάρῳις σῶ δ' ἄπτε κρέασι πίσει.
 Αὐτὰρ ἐπὶν υἱέων γε βίας ἀφελάμεθα χαλκῶ,
 Κτήμαδ' ὅπασά τοι ἐστὶ τά τ' ἐρθεῖσι καὶ τὰ θυρήφῃ,
 Τοῖσιν ὀδυσῆσθ' ματαμίξομεν· ἔδὲ τοι ἦσ
 Ζῶειν ἐν μαγάρῳισιν ἐλθόμεν ἔδὲ θύγατρας,
 Οὐδ' ἄλοχον κεδνῶ ἰθάκης χ' ἴασι πολύειν.

Ὡς φάσθ'· ἀπυλαίη δ' ἰχολώσατο κηρόδι μᾶλλον·
 Νείκεωσεν δ' ὀδυσηᾶ χολωτοῖσιν ἐπέεσιν.

Οὐκ ἐπισὶ γ' ὀδυσεύ' μὲν ἔμπροσθεν, ἔδὲ πτε ἀλκή·
 Οἶη δ' ἄμφ' ἑλένη λυκωλένῳ δ' πατερεῖη
 Εἰνάετες τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὸς αἰεῖ·
 Πολλὰς δ' ἀνδρας ἐπεφνες ἐν αἰνῇ θυοτήτῃ,
 Σῆ δ' ἦλω βηλῆ παρὰ μὲν πόλις δ' ἄρυσμα.
 Πῶς δ' ἠνδρῶν, ὅτε * σὺν γε δόμον καὶ κτήμαδ' ἰκαίεις,
 Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμ' ἔει;
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἐμ' ἴσασι, καὶ ἴδε ἔργον,
 Ὅφρ' εἰδῆς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
 Μέντωρ ἀλκιμίδης δ' ἐργασίας ὑποτίθειν.

Ἡ ῥα· καὶ ἔπα πύργῳ δίδου ἑτεραλκία νίκην,
 Ἀλλ' ἔτ' ἄρα ἀνέρος τε καὶ ἀλκῆς πειρήπζεν
 Ἡ μὲν ὀδυσησθ' ἠδ' ἦσ κηδυλίμοιο.
 Αὐτὴ δ' ἀΐθαλόεντ' ἀνὰ μαγάρῳιο μάλαδρον
 Ἐξετ' ἀναίξασα, χελιδόνι ἰκέλη ἀντίω.
 Μνηστήρας δ' ὄπρωσε σαμαστροῖδης ἀγέλασθ',
 Εὐρυνομός τε καὶ ἀμφιμέδων, δημοπόλεμός τε,
 Πείσανδρός τε πολυκτοεῖδης, πόλυβός τε διαίφρων.
 Οἱ γ' ὀ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' αἰεῖσσι,
 Οἴσοι ἔτ' ἔζων, πεί τε ψυχῶν ἐμάρχοντο·
 Τῆς δ' ἦδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ τερφέες ἰοί.
 Τοῖς δ' ἄγέλασθ' εἶπεν, ἔπος πάντεσσι προΐσακον.

Ὡ φίλοι, ἦδη γήσῃ αἰὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτου·
 Καὶ δ' ἦ οἱ μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγέματα εἰπῶν
 Οἱ δ' ὅιοι λείπονται ὅπῃ πρώτῃσι θυρήφῃ.
 Τῶνδ' ἠνδρῶν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δ' ἔρατα μακρᾶ·
 Ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἐξ' ἑρώτων ἀκοντίσασθ', αἰ κέ ποτι ζῶει

Quando hos interfecerimus patrem ac & filium,
 In autem tu his postea interficiaris qualia cogitas?
 In autem domibus, tuo autem ipsius capite solues.
 At postquam vestrum violentias abstulerimus are,
 Possessiones quot tibi sunt quaq; intus, & quae foris,
 His autem Vlyssis commiscebimus, neq; filias
 Vivere in adibus sinemus, neq; filias,
 Neq; uxorem prudentem in ciuitate versari.

Sic dixit Minerua autem irata est animo magis.

Increpauit autem Vlysses iratis verbis: (titudo.

Non amplius tibi Vlysses robur firmum, neq; aliqua ser-
 Qualis, quando pro Helena albis- & Inis bono patre nata
 Nouem annis Troianis pugnasti assidue semper.

Multos autem viros interfecisti in graui pugna,
 Tuo autem captus est consilio Priami ciuitas Iuxta- & Ijs.
 Quomodo iam nunc quando tuum populi et possessiones per
 Contra procos indignaris fortis esse? (uenisti

Sed age huc amice apud me sta, & vide opus,

Vt videas qualis tibi in viris inimicus
 Mentor Alcimedes beneficia rependat. (gloriam

Dixit & nondū omnino dedit alternis virib. & vicib. &
 Sed adhuc potentiamq; & fortitudinem tentabat
 Et Vlyssis vel autem filij gloriosi.

Ipsa autem splendide in domus trabem
 Sedit ruens hirundini similis contra.

Procos autem concitabat Damastorides Agelaus,
 Eurynomusq; & Amphimedon Demoptolemusq;
 Pisandrusq; Polycforides, Polybusq; bellicosus.

Hi enim procorum fortitudine erant egregie optimi.
 Quicumq; adhuc viuebant circa animas pugnabant.
 Hos autem iam domuit arcus & frequentes sagittae.
 His autem Agelaus dixit verbum omnibus nuncians.

O amici iam tenebit vir hic manus innocas,
 Et iam ei Mentor quidem venit inanes iactationes dicens,
 Hi autem soli relictis sunt in primis ianuis
 Ideo non simul omnes immitte lanceas longas.
 Sed agite, primum sex iaculamini, sicubi Iupiter

Δῶν ὀδυσαῖα βληῖσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Τῶν δ' ἄλλων ἔκηδος, ἐπὶν οὗτός γε πέσῃσιν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὡς ἐκέλευσιν,
 Ἰέμενοι τὰ ἧ πάντα ἐτώσια θῆκεν ἀδύμῃ.
 Τῶν ἄλλος μὲν σαθυὸν εὐσαθείος μεγαρῆο
 Βεβλήκει, ἄλλ' ὅ δὲ θύρῳ πυκινῶς εἰραρῆαν.
 Ἀλλ' ἔν τοίχῳ μελὴν πέσε χαλκοβάσεια.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλάαντο μνηστῆρων,
 Τοῖς ἄρα μῦθον ἦρχε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.

Ὡ φίλοι, ἦδη μὲν καν ἐγὼν εἶποιμι καὶ ἄμμι
 Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μαμάσιν
 Ἡμέας ἐξενάριζαι ὅππ' ἀσπυτέροισι κηκοῖσιν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὄξεια δούρα,
 Ἀνταπτυσκόμενοι. δημοπόλεμον μὲν ὀδυσσεύς,
 Εὐρυάδῳ δ' ἄρα τηλέμαχος, ελατον ἧ συβώτης,
 Πείσαιφρον δ' ἄρ' ἐπεφνε βοῶν ὅππ' ἐβυκόλος ἀνὴρ.
 Οἱ μὲρ ἐπειθ' ἅμα πάντες ὄξεια ἔλον ἄσπετον ἔδαις.

Μνηστῆρες δ' ἄνεχώρησαν μεγαρῆο μυχόνδε·
 Τοῖς δ' ἄρ' ἐπίησαν, νεχύον δ' ἔξ' ἐρχεῖ ἔλοντο.
 Αὐπς δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὄξεια δούρα,
 Ἰέμενοι τὰ ἧ πάντα ἐτώσια θῆκεν ἀδύμῃ.

Τῶν ἄλλ' ὅ μὲν σαθυὸν εὐσαθείος μεγαρῆο
 Βεβλήκει, ἄλλος ἧ θύρῳ πυκινῶς εἰραρῆαν.
 Ἀλλ' ἔν τοίχῳ μελὴν πέσε χαλκοβάσεια.
 Ἀμφιμέδων δ' ἄρα τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ὅππ' ἀσπυ
 Λίγδῳ, ἄκρῳ ἧ ῥινὸν δηλήσικτο χαλκός.

Κτήσιππος δ' εὐμαίον ὑπὲρ σάκος ἐγχεῖ μακρῶ
 Ὡμον ἐπέχραψεν. τὸ δ' ὑπὲρ πλάτο, πῆλα δ' ἔραζε
 Τὸ δ' αὐτ' ἄμφ' ὀδυσαῖα δαίφρονα ποικιλομήτην
 Μνηστῆρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὄξεια δούρα.

Ἐνθ' αὐτ' ὀδυσσεύς ἀμείψαντα βάλε πηλοῖ πορδὸς ὀδυσσεύς,
 Ἀμειψίδοντα δὲ τηλέμαχος, πύλυβον ἧ συβώτης.
 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἐπειτα βοῶν ὅππ' ἐβυκόλος ἀνὴρ
 Βεβλήκει παρθε σῆδος ἐπυυχόμενος ἧ παρθε σῆδος.

Ὡ πολυθερσίδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
 Εἶκων ἀφραδίης, μέγα εἶπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
 Μῦθον ὅππ' ἐτρέψαμι· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.

Det Vlyffem percussit. & gloriam reportare

Horum autem aliorum non cura postquam hic ceciderit.

Sic dixit, hi. a. igitur omnes iaculati sunt sicut iussit
Cupientes, hęc autem multum & ana fecit Minerva.

Horum alius quidem limen bene-firmata domus

Percussit, alius autem ianuam subtiliter compactam,

Alius. a. in pariete fraxinea hasta cecidit ere-gravis.

At postquam iam lanceas euitauerunt procorum,

His verbis incepit pertolerans diuus Vlyffes:

O amici iam quidem ego dicerem & nobis

Procorum in turbam iaculari qui prompti sunt

Nos interuencione delere in prioribus malis.

Sic dixit, hi. a. igitur omnes iaculati sunt acutas lanceas

Contra dispicientes; Demoptoleum quidem & Vlyffes,

Euryadem. a. igitur Telemachus, Elatum. a. subulcus,

Pisandrum autem igitur interfecit boum bubulcus & vir.

Hi quidem postea simul omnes mordicus ceperunt magnū pa-

Proci. a. igitur tuerunt domus ad intimā partem (uimentiu.

His. a. igitur irruerunt, e mortuis. a. lanceas extraxerunt.

Rursus autem proci iaculati sunt acutas lanceas

Magna-contentione. illis. a. multum irrita. & Miner.

Horum alius quidem limen bene-firmata domus

Percussit, alius autem ianuam subtiliter compactam:

Alius. a. in pariete fraxinea hasta cecidit ere-gravis.

Amphimedon. a. igitur Telemachū percussit manū ad car-

Obiter, extremam autem pellem laesit as. (pumi.

Ctesippus autem Eumæum super scutum lancea longa

Humerum attingit, hoc. a. superuolauit, cecidit. a. humum,

Hi autem rursus circum Vlyffem prudentem versutum

Procorum in turbam iaculati sunt acutas lanceas.

Tunc rursus Eurydamātē percussit & rbiū populator Vlyff.

Amphimedonta. a. Telemachus Polybum. a. subulcum,

Ctesippum autem igitur postea boum bubulcus & vir

Percussit in pectus, gloriabundus autem illum affatus est.

O multum-audax conuiciator, nunquam omnino

Cedens stultitię & magnifica loquere sed Dijs

Rem committe, quoniam multo potentiores sunt,

Τὴν τό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὄν ποτ' ἔδωκας
 Ἀντιθέω ὀδυσσῆϊ δόμον χάσθ' ἀλητεύοντι.

Ἡρὰ βοῶν ἐλίκων ὀπιθικόλος, αὐτὰρ ὀδυσσεύς
 Οὔτα δαμασοῖδ' ἄνωγ' ἀντοχεδὸν ἐρχει μακροῦ.

Τηλέμαχος δ' ἄνωγ' ἄνωγ' ἀντοχεδὸν ἐρχει μακροῦ
 Δυεὶ μέσον κενεῶνα, διασπέρσ' ὄχθη καὶ ἔλασεν.

Ἡεῖπε δ' ἄνωγ' ἄνωγ' ἀντοχεδὸν ἐρχει μακροῦ
 Δὴ τότ' ἀδύναϊν φησὶ μίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσθην

Υψόθεν ἔξ ὀροφῆς· φῆ δὲ φρένας ἐπιόϊσθην.
 Οἱ δ' ἐφέβοντο χεῖ μίγαρον, βόες ὡς ἀγελᾶσαι,

Τὰς μὲν τ' αἰόλος ὄϊσθ' ἐφορμηθεὶς ἐδόνθησεν
 Ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,

Οἱ δ' ὡς τ' αἰγυποὶ γαμψόφυγες ἀγκυλοχεῖλαι
 Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,

Ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πλώουσαι ἵενται,
 Οἱ δὲ τε τὰς ὀλέκοισιν ἐπάλμενοι, κἄε τις ἀλκή

Γίνεται κἄε φυγὴ, χαίροισι δὲ τ' ἀνέρες ἄσθην
 Ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσύνενοι χεῖ δῶμα

Τύπθον ὀπιθοσάδω. φῆ δὲ σὺν ὄϊσθ' ἄνωγ' ἀεικῆς
 Κράτων τυπόμενων δάπιδον δ' ἄσθην αἵματι θῦεν.

Λειώδης δ' ὀδυσσῆϊ ἐπεσύνενοι λάβε γυνῶν,
 Καί μιν λισσόμενοι ἐπεσύνενοι πῶθεντα περσύνενοι.

Γουνῆμαί σ' ὀδυσσεύς· σὺ δὲ μ' αἰδέο, καὶ μ' ἐλέησον.
 Οὐ γὰρ ποτ' ἐπὶ φημί γυναικῶν ἐν μαγαροῖσιν

Εἶπεν ἄετι πρὸς αἰετὶ δάπιδον· ἀλλὰ καὶ ἄλλοις
 Πάεισκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε φέροι.

Ἀλλὰ μοι ἐπείθοντο κακῶν ἀπὸ χείρας ἐχεσθαι·
 Τῷ καὶ ἀπιδάλησιν ἀεικέα πύτμον ἐπέσθην.

Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν τοῖσι θυσοκόοις, ἔδ' ἐν ἔοργαίς,
 Κεῖσομαι, ὡς ἔκ' ἐσι χεῖρας μετόπισθ' ἀνέσθην.

Τὸν δ' ἄρ' ἰσθόδραϊδῶν περσύνενοι πολύμηπις ὀδυσσεύς
 Εἰ μὲν δὴ μὲν τοῖσι θυσοκόοις εὐχεται εἶναι,

Πολλάκι ποὺ μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μαγαροῖσιν,
 Τηλαῦ ἐμοὶ νόστιο τέλθ' ἄνωγ' ἄνωγ' ἀντοχεδὸν ἐρχει μακροῦ

Σοὶ δ' ἄλωχόντε φιλίω σπείδεται καὶ τέκνα τεκνέωσθ'·
 Τῷ ἐκ ἄν' ἄνατον γε δισηλεγία περσύνενοι.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἶλετο χεῖρι παρῆναι
 Κεῖμενον

Hoc tibi propede hospitale munus, quem dedisti
Dino Vlyssi domi suæ mendicanti.

Dixit igitur boum nigrarum bubulcus: at Vlysses
Vulneravit Damastoridem cominus lancea longa:
Telemachus autem Euenoridem Liocritum percussit
Lancea medio ventre, penitus autem es transfadegit.
Cecidit autem pronus, terram aut percussit tota fronte.
Iam tunc Minerva hominū-interfectrix AEgida sustulit
Alto ex fastigio: horum autem mentes expauēfacta sunt.

Hi autem fugerunt in domum boues tanquam gregariæ:
Quas quidem Sarius impetu aggressus agitauit
Tempore in Verbo, quando dies longa sunt.

Hi autem sicut Vultureæ curua- & nguibus, curua-rostris
Ex montibus venientes in aues saltant.
Ha quidem in campo nebulas timentes pererrant:
Ha autem has perdunt insilentes, neq; aliqua fortitudo
Est, neq; fuga gaudent autem Viri præda.

Sic igitur hi in procos irruentes per domum (indecent
Verberabant conuersim, horum. a. suspirium mouebatur
Capitib. diuerberatis: pauimentum. a. totum sanguine astu-
Liodes autem Vlyssis irruens cœpit genua. (abat.
Et ipsum precans Verba Velocia alloquutus est.

Liodes sup-
plex orat V-
lyssē.

Orote Vlysses, tu. a. mei rationem habe, et mei miserere
Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus
Dicturam, neq; aliquid fecisse iniustum sed & alios
Sedans procos, quicunq; talia faceret. (rent:
Sed mihi non obediuerunt ut a prauis reb. manus abstinere-
Ideo & propter suas intemperies indecentē mortem hauser-
At ego cum his Gates nihil cum patrauerim (runt.
lacebo: sic non est gratia in posterum benefactorum.

Hanc. a. toruē conspicatus alloqu. est prudens Vlysses:
Si quidem iam cum his Gates te dicis esse,
Nempē sanē videris sapē opem tulisse in adibus.
Longe mihi reditus finem dulcis fieri.
Te autem uxoremq; dilectam sequi & filios parere,
Ideo non mortem grauem aufugies.

Sic igitur locutus, ensē cepit manu fortē

Liodes occi-
ditur.

Iacentem

Κείμενον, ὄρ' ἀγέλαοι Σποπρῆνε καὶ χαμᾶζε
 Κτεινόμενος· πῶ τόν γε καὶ ἀνχένα μέσσον εἶλασε.
 Φθελομένη δ' ἄρα τῆ γε χάρη κοινήσιν ἐμίγη.

Τερπιάδης δέ τ' αἰοῖδος αἰλύσκαζε κῆρα μέλαιναν
 Φήμιος, ὅς ῥ' ἦειδε μὲν μνηστῆρσιν ἀνάγκη.

Ἔση δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμυλα λίγεια

Αἴγλη παρ' ὀροσθύρῳ· δίχα δ' ὄφρασι * μερμήειζεν,

Ἡεκάδης μεγαροῖο, διὸς μεγάλοι ποτὶ βωμῶν

Ἐρκεῖα ἰζοῖτο τετυγμένον, ἐν δ' ἄρα πολλά

Λαέρτης ὀδυσαδὶς τε βοῶν ὅππ' ἠμεί' ἔχουον·

Ἡ γούνων λίσσοιτο παρσαΐζας ὀδυσηῖα.

Ὡς δέ οἱ φρονέοντι δαδάστυ κέρδιον ἔτι),

Γέγων ἄψαδθ λαερτιάδω ὀδυσηῖοι.

Ἡ τοὶ ὀ φόρμυλα γλαφυρῷ κατέθηκε χαμᾶζε

Μεσσηγύς κρητῆρος ἰδὲ θρόνος ἀργυροῖα,

Αὐτὸς δ' αὐτ' ὀδυσηῖα παρσαΐζας λάβε γούων,

Καί μιν λίσσομεν ὄφρα περὶ ἔντα παρσαΐδα,

Γουνῆμαί σ' ὀδυσεῖο. σὺ δέ μ' αἶθεο, καί μ' ἐλέησον.

Αὐτὰ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσεται, εἴ κεν αἰοῖδον

Πέφνης ὄστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰείδω.

Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί. θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οὔμας

Παντοίας ἐνέφουσιν. εἰκα δέ τοι παραΐδειν

Ὡστε θεῶν τὰ μὴ με λιλαίο δειροτομήσου.

Καί κεν πηλέμαχος τάδε γ' εἴποι σὸς φίλος υἱός,

Ὡς ἐγὼ κπ ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, ἐδὲ χατίζων,

Πωλᾶ μὲν μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μὲν δούτας,

Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ * κρείσσοντες ἦγον ἀνάγκη.

Ὡς φάτο. τῆ δ' ἤκουσ' ἰσρῆ ἱε πηλέμαχοιο,

Αἴψα δ' ἐὼν πατέρα παρσαΐζωνεν ἐγγυὺς ἔοντα,

Ἰσρο, * μηδέ π τῶτον ἀνάπιν ὄταε χαλκῷ.

Καὶ κήρυχα μέδοντα σάωσμινα, ὄστ' ἐ μευ αἰεὶ

Οἴκω ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκατο παιδὸς ἔοντο.

Εἰδὴ μὴ μιν ἐπιφνε φιλοίπος, ἦε συβώτης,

Ἡέ σοι ἀντεβόλησεν δεινομένω κτ' δώμα.

Ὡς φάτο. τῆ δ' ἤκουσε μέδων πεπυμένα εἰδώς.

Πεπυμένω γδ' ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέσμα

Ἔσο βούς νεόδαρτον, αἰλύσπων κῆρα μέλαιναν.

Αἴψα δ'

20. μερμήει-
ζει,

20. κρείσσονες

20. μολ' ἔπι

Iacentem, quem Agelaus abiecerat humum
 Interfectus, quo hunc in cervicem mediam percussit.
 Loquentis autem igitur huius caput puluerib. mixtum est.
 Terpiades autem cantor fugit mortem nigram
 Phemius, qui canebat cum procis necessitate.
 Stabat in manibus tenens citharam Stridulam
 Prope apud ianuam, bisuriam autem mentibus cogitabat.
 An egressus domo Iouis magni ad aram
 Aula sederet laboratam, sibi multa
 Laertes Vlyssesq; bonum scelera combusserant.
 Angenibus precaretur proruens in Vlyssem.
 Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
 Genua tangere Laertiada Vlyssis.
 Certe hic citharam concavam deposuit humi
 Medio crateris & throni argenteis clavis.
 Ipse autem rursus Vlyssis ruens cepit genua.
 Et ipsum precans verba Velocia allocutus est.

Oro te Vlysses, tu. a. mei rationem habe, & mei miserere.
 Ipsi tibi in futurum dolor erit, si cantorem
 Interficias, qui Dii's & hominibus cano.
 Ipse doctus sum, Deus autem mihi in mentibus cantilenas
 Omnes insecuit, si detur autem tibi accinere
 Tanquam Deo, ideo ne me cupis collo-truncare?
 Et Telemachus hac dicit tuus dilectus filius,
 Quod ego non voluntarios in tuam domum, neq; indigent
 Veni procis cantaturus post conuiuium,
 Sed multo plures et potentiores duxerunt necessitate. i. vi.

Sic dixit, hunc autem audiuit sacra Vly's Telemachi,
 Statim autem suum patrem allocutus est qui prope erat:
 Abstine, neq; item hunc infontem perente are.

Et praconem Medonta seruabimus, qui semper
 Domo in nostra curam habuit mei dum puer essem.
 Si iam non ipsum interfecit Philaetius, vel subulcius,
 Vel tibi obuius fuit concitato impetu ruenti in domo.

Sic dixit, hunc. a. audiuit Medon prudentia sciens
 Expauisfactus enim iacebat sub sede, circum autem pellem
 Indutus bonis nuper-excoratam, surgens mortem nigram.

Liodes occiditur.

Phemius misticus Vlyssis quitur.

Αἶψα δ' ὑπὸ θρόνῳ ὤρτο, δοῦς δ' ἀπέδυε βοείων
 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσεΐξας λάβε χόνων,
 Καί μιν λισσομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὃ δὲ εἰμί, σὺ δὲ ἴσθι, εἶπε δ' ἵπαται
 Μὴ με πεισθέντων δηλήσεται, ὅξ' εἰ χαλκῶς
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων κεχολωμένος, οἳ οἳ ἔχειρον
 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, σὲ δὲ νήποι κέδεν ἔπον.

Τὸν δ' ὀπμειδῆσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, ἐπειδὴ σ' ὅσα ἐρύσατο καὶ ἐσάσων,
 Ὀφρα γῆς κ' ἔστυμόν, ἀτὰρ εἴη ἴστα καὶ ἄλλα,
 ὧς κακοεργίης ἀεργασίη μίγ' ἀμείνων.

Ἀλλ' ἐξελεθόντες μεγάρων ἐξέειπε θυράζε,
 Ἐκ θόρου εἰς ἀυλιῶν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
 Ὀφρ' ἂν ἐγὼ κ' ἔδωκα ποτήσομαι ὄπ' ἔμα χρεῖ·
 ὧς φάτο. τῷ δ' ἐξω βήτιν μεγάροιο κίοντι.

Ἐξέειπε δ' ἄρα τῶγε διὸς μέγαλα ποτὶ βωμῖν,
 Πάπτοσε παπταίνοντε, φάνον ποτιδεγμένῳ αἰεῖ.
 Πάπηνεν δ' Ὀδυσσεύς κατ' ἐὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
 Ζῶδες ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μάλα ναια.

Τὸς δ' ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κόνιῳ
 Πεπληῶντας πολλὰς, ὡς τ' ἰχθύας ἄς δ' αἰλίπες
 Κοῖλον ἐς αἵμαλὸν πολίης ἐκτοσθε θαλάσσης
 Δικτύῳ ἔξερυσαν πολυωπῶν. οἳ δὲ τε πάντες
 Κύματ' ἀλός ποθέοντες ὅπ' ἰαμάδοισι κέχυνται,
 Τῶν μὲν τ' ἠέλιθ' φαέδων ἔξείλετο θυμόν.
 ὧς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.

Δὴ τότε τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλασον τροφὸν Διρύκλειαν,
 Ὀφρα ἔπος εἴποιμι τὸ μοι κατὰ θυμόν ὅστιν.

ὧς φάτο. τηλέμαχος δ' ἐφίλω ἐπεπέειθετο πατρί·
 Κινήσας δ' εὐρύκλειαν, προσέφη τροφὸν Διρύκλειαν,
 Δεῦρα δὴ ὄρσο χρεὺ παλαιστῆρας, ἥ τε γυμναστικῶν
 Δρωάων σκοπὸς ἐσσι κ' ἔμα γὰρ ἡμετεράων·
 Ἐρχο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμῆς, ὄφρα τι εἴπω.

ὧς ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἄπτερθ' ἔπλετο μῦθος·
 Ὡξεν δ' εὐρύκλειαν μεγάρων εὐ ναιεταόντων·
 Βῆ δ' ἱμῖν. αὐτὰρ τηλέμαχος πρὸς ἡγεμόναεν.

Statim a à throno surrexit, citò a. abiicit bovinam pellem.
Telemacho autem postea proruens illius cepit genua.
Et ipsum precans verba velocia allocutus est:

O amice, ego quidem hic sum, tu. a. cohibete, dic. a. patri
Ne me impotentis robore laedat acuto axe
Viris proci iratus, qui ei totoderunt
Res in domibus, te autem stulti nihil honorauerunt.

Hunc autem subridens alloquutus est prudens Ulysses:
Fide quoniam te hic liberauit & seruauit,
Vi noscas in animo & dicas & aliq,
Multo satius esse bene quam male agere,
Sed egressi ex adibus sedete foris

Ex cadem aula, tuq. & multum-famosus cantor,
Vt ego domo elaborando peragam quod me oportet.

Sic dixit: hi autem exiuerunt domo euntes.
Sederunt autem igitur hi Iouis magni ad altare
Undique aspicientes eadem expectantes semper.
Aspiciebat. a. Ulysses ad suam domum, si quis adhuc serorum
Viuus sublateret fugiens mortem nigram.

Hos autem vidit valde omnes in sanguine, & pulueribus
Prostratos multos sicut pisces quos piscatores
Concauum in litus album extra mare

Retè extraxerunt foraminosum: hi autem omnes
Vndas maris cupientes in arenis fusi sunt,

Horum quidem Sol perlustris abstulit animum.
Sic tunc igitur proci ad inuicem fuserant,

Iam tunc Telemachum alloquutus est prudens Ulysses.
Telemache etia age mihi voca nutricem Eurycleam,

Vt verbum dicam quod mihi in animo est.

Sic dixit. Telemachus autem dilecto obediuit patri,
Mora autem inuua allocutus est nutricem Eurycleam.

Eia iam huc ades anus olim genita qua mulierum
Famularum specularrices, in domibus nostris,

Veni, vocat te pater meus, ut aliquid dicat.
Sic locutus est, huic autem velox fuit verbum.

Aperuit autem ianuas domorum bene habitatarum.
Perrexit autem ire, at Telemachus ante praibat.

Phemi⁹ &
dō à Tele-
cho seruāt

Ulysses Eur-
cleam accen-
ti iubet.

Εὐρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μὲν κταμένοισι νέκυσι,
 Αἶματι καὶ λυθρῷ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,
 Ος ῥά τε βεβρωκὸς βοὸς ἔρχεται ἀχαιῶλοιο,
 Παῦν δ' ἄρα οἱ σῆθεός τε παρήϊα τ' ἀμφοτέρωθεν
 Αἱματόεντα πέλει δεινὸς δ' εἰς ὠπὰ ἰδέσθαι.
 Ως Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πύδας καὶ χεῖρας ὑφ' ἑν.
 Ἡ δ' ὡς ἄν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἰσίδεν αἶμα,
 Ἰθυστέρ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μήνα εἰσίδεν ἔρπον.
 Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς χατέρυκε, καὶ ἔρχετο ἐμμένειν ἄρ.
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἐν θυμῷ γρη῏ χεῖρε, καὶ ἴχου, μηδ' ὀλόλυξε.
 Θυχόση κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀχαιῶνάσιν.
 Τὸς δὲ ἧ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, καὶ χεῖρας ἔργα.
 Οὔτινα γὰρ πρῶτον ὀπυθονίων ἀνθρώπων,
 Οὐ κακόν, ἐδέ μὲν ἐδῶλον, ὅπῃ σφῆας εἰσφιόκοιτο.
 Τῷ καὶ ἀτασταλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπίσπον.
 Ἀλλ' ἀχ μοι σὺ γυναικάς ἐνὶ μεγάροισι κατὰλεξον
 Αἵ τέ μ' ἀπμάζουσι καὶ αἰ νηλιτεῖς εἰσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Ἀρύκλεια,
 Τοιγαρ' ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθείην κατὰλέξω.
 Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς
 Δμῶσαι, τὰς μὲν τ' ἔργα διδύχαμεν ἐργάζεσθαι,
 Εἰσιὰ τε ξανθῶν, καὶ * δουλοσυνῆς ἀνέχεσθαι.
 Τῶν δ' ἰδέσθαι πᾶσαι ἀναειδέϊες ἐπέβησαν,
 Οὔτ' ἐμὲ τίησαι ἔτ' ἀντίω πινελόπειαν.
 Τηλέμαχος ἧ νέον μὲν ἀέξετο, ἐδέ ἐ μήτηρ
 Σημαίνειν εἴασκεν ὅτι δμῶησι γυναιξίν.

Ἀλλ' ἀγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑφ' ὠπία σιγαλόεντα,
 Εἶπω σῆ ἀλόχη, τῆ πῃ θεὸς ὑπνον ἐπῶρε.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτης Ὀδυσσεύς,
 Μῆπω τίω δ' ἐπέγερε. σὺ δ' ἐνθάδε εἶπε γυναιξίν
 Ἐλθέμεν αἶψ' ἐπείδεν ἀεικέα μηχανόωντα.

Ως ἄρ' ἔρη. γρη῏ς δὲ δι' οἰ μεγάροιο βεβήκει,
 Ἀγγελέσσα γυναιξί, καὶ ὀσσηνέσσα νέεσσι.
 Αὐτὰρ ὁ τηλέμαχος καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτιον
 Κίς ἔκαλεσάμεν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἀρχετι ναῦ νέκυας φορβῆν, καὶ ἀναχθε γυναικάς

Αὐτῆρ

Inuenit postea Vlysses cum interfectis mortuis,
Sanguine & puluere inquinatum & aequam leonem,
Qui comesturus bouem venit pernoctantem in agro.
Omne autem igitur ei pectusq; genasq; stringit,
Cruentae sunt grauis autem in vultum videri.
Sic Vlysses inquinatus erat pedes & manus desuper.
Hac .a. postquam igitur mortuosq; & magnum inspexit san-

Recta prorupit solulando, quonia magni vidit opus. (guinae
Sed Vlysses prohibuit, & tenuit cupientem.

Et ipsam accessit am verba velocia allocutus est.

In animo animus gaude & te cohibe, neq; glula.

Non pietas interfectis in viris orare.

Hos autem parca domuit Deorum & impia opera.

Non aliquem enim honorabant terrestrium hominum,

Non malum, neq; quidem bonum qui ad ipsos peruensset,

Ideo & propter suas intemperies indecentem mortem affecit.

At age mihi tu mulieres eas in adibus recense, (sunt

Quae me inhonorant, & quae peccantes sunt.

Hunc .a. rursus allocuta est dilecta nutritrix Euryclea:

Tibi enim ego tibi fili veritatem dicam.

Quinquaginta tibi sunt in domibus mulieres

Famulae, has quidem opera docuimus operari,

Lanasq; extendere & seruitutem tolerare.

Harum duodecim omnes impudentiam aggressae sunt,

Neq; me honorantes, neq; ipsam Penelopem.

Telemachus .a. nuper quidem creuit, neq; ipsum mater

Imperare sinit in famulis mulieribus.

Sed age ego tibi ascendero in canacula splendida

Dicam tuae uxori, cui aliquis Deus somnum immouit.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:

Nondum hac excita, tu autem huc edic mulieribus

Ut veniant, quae antea indecentia operatae sunt.

Sic dixit, animus autem per domum exiit

Nunciatura mulieribus, & festinans ad reuertendum,

At hic Telemachum, & bubulcum, & subulcum

Ad se vocatos verba velocia allocutus est:

Incipite mortuos portare, & iubete mulieres.

Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνος ἀεικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
 Ὑδαπ καὶ ἀπόγιοι πολυτρήτοισι καΐδαρειν.
 Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσατε,
 Δμῶας ἔξαγαγόντες εὐσαθέσσι μεγάρῳ,
 Μασσηγὺς τε δόλκ καὶ ἀμύμονσσι ἔρκασσι αὐλῆς
 Θεινέμεναι ἔφρασι ταυήκισιν, εἰσὶν δὲ πασῶν
 Ψυχὰς ἔξαφέλοιστε, καὶ ἐκλελάθοιντ' ἀφροδίτης
 Τῶν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγροντό τε λάθρη.

Ως ἔφαθ'· αἰ ὦ γυναικες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
 Αἰν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κτ' ἰδάκρυ χέουσαι.
 Πρῶτη μὲν οὐμὴ νέκυας φόρεον κατὰ τετνειῶτας,
 Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' εἰδούσῃ τίθεισαν ἄερέκασσι αὐλῆς,
 Αἰλήλησιν ἐρείδουσαι, σήμαινε δ' ὀδυσαδῆς.

Αὐτὸς ἔπαπέρχων τὰ δ' ἐπιφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνοις ἀεικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
 Ὑδαπ καὶ ἀπόγιοι πολυτρήτοισι καΐδαρειν.

Αὐτὰρ τηλέμαχος καὶ βυκόλσσι ἠδὲ συβώτης
 Λίφροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
 Ξυόν ται δ' ἐφόρεον δμῶας, τίθεισαν δὲ θυράζει.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διακοσμήσαντο,
 Δμῶας ἔξαγαγόντες εὐσαθέσσι μεγάρῳ,
 Μασσηγὺς τε δόλκ καὶ ἀμύμονσσι ἔρκασσι αὐλῆς,
 Εἴλοισιν ἐνείκει, ὅστις ὅπως ἦεν ἀλύξαι.

Τοῖσι δὲ τηλέμαχσσι πεπνυμένως ἦρχ' ἀγορεύειν.

Μὴ μὲν δὴ καΐδαρῶ θανάτῳ ὑπὸ θυμὸν ἐλοίμηναι
 Τῶν ἄρ' ἐμὴ ἐμὴ κεφαλῇ κατ' ὄνειδέα χεῖρας,
 Μητέρι δ' ὑμᾶτέρῃ, πασά τε μνηστῆρσιν ἰαμον.

Ως ἄρ' ἔφη καὶ πείσμα νεῆας κνακοπορόροιο
 Κίονσσι ἔξάφας μεγάλης, πείβαλλε δόλοιο,
 Τῆσσι ἔπειταυόσιν, μή τις ποσὶν ἔσθας ἰκνηται.

Ως δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι ταυοσίπρωι ἠὲ πέλειαι
 Ἐρκει ἐνιπλήξωσι, τόδ' ἐσήκει ἐνὶ θυμῷ,
 Αὐλιν ἐσιέμεναι, συχερὸς δ' ὑπεδέξατο κροῖτος.

Ως εἰγ' ἔξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσους,
 Δειρῆσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἰκτιρεῖ θάνοισιν.
 Παπαιρον δὲ πόδεσσι μίνωιδά σφ', ἔτι μάλα δυῖ.

Ἐκ δὲ μελάθρον ἦγον ἀνὰ πρῶτον τε καὶ αὐλιῶ.

At postea thronos pulchros, & mensas
Aqua, & spongijs foraminosis purgare.

At postquam iam totam domum ornauerunt,
Famulas eductas stabulis domus

Inter medium tholum, & laudatum septum aula,
Diuerberate ensibus longe-acutis, donec omnium
Animas auferatis, & obliuiscantur Veneris,
Quam à procijs habuerunt, mixta sunt quæ clam.

Sic dixit, hæc autem mulieres congregatæ Venerunt omnes
Grauiter lugentes, teneram lacrymam defundentes.

Primum quidem igitur mortuos portauerunt interfectos,
Sub autem porticu deposuerunt bene-septæ aula

Ad-inuicem innitentes, imperauit autem Vlysses
Ipsè festinans, hæc autem exportabant & necessitate. i. v.

At postea thronos pulchros, & mensas
Aqua & spongijs multis foraminibus purgarunt.

At telemachus, & bubulcus, & subulcus
Scopis Pavimentum affabre-facta domus

Verebant, hæc autem exportauerunt famula posuerunt autem
At postquam omnem domum ornauerunt (foris.

Famulas eductas stabulis domus,

In medio testudinis & laudati septi aula,

Loco concluderunt in stricto, unde non aliquò modo erat su-
His. a. Telemachus prudens incepit dicere: (gere.

Non quidem tam pura morte animum auferam
Harum, quæ iam meo capiti opprobria suderunt
Matrig, nec, apudq, procos dormiebant.

Sic dixit, & funem navis nigra

Ex columna suspensum magna circumiecit tholi

Alie extensum, ne quis pedibus terram tangeret,

Sicut autem quando vel turdella pandis-alis vel columba

In septo sese conquassant quod stat in fruticeto,

Retis veluti castra intrantes odiosum a. susceptum est cubile:

Sic hæc ordinatim capita habebant, circum autem omnibus

Collis laquei erant, et miserrimè morerentur.

Tremebant autem pedibus paululum non valde diu.

Educunt autem Melanthium in vestibulumq, & aulam,

Rr iij

Vlysses iube
mortuos ef-
ferri.

Impudicæ fa-
mulæ laquei
suspenduntur

Τοῦ δ' ἄπο μὲν ῥίνας τε καὶ ἕατα νηλεῖ χαλκῷ
 Τάμνον, μίθεά τ' ἔξερυσαν κυσὶν ὠμὰ δάσυσθε,
 χεῖράς τ' ἠὲ πύδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιδάμενοι χεῖράς τε πύδας τε,
 εἰς ὀδυσθα δέμον δὲ κίον τε τέλεσο ἔεργον.

Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλιω Ἐφὸν Ἐρύκλειαν·

Οἶσε δέειον χεῖνὸν χακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
 ὄφρα δευιάσῃ μέγαρον, σὺ δ' ἠνελόπειαν
 ελθεῖν ἐνθάδ' ἀνωγθὶ σὺν ἀμφοπόλοισι γυναιξίν.
 Πάσις δ' ὄφριμιον δμῶας χ' ἰδῶμα νέεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Ἐρύκλαια,
 καὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐμὸν χ' ἰμοῖραν εἴπης.
 ἀλλ' ὅγε τοι χλαῖνά τε χιτῶνά τε εἴματ' ἐνείκω.
 Μηδ' ἔπο ρά κεςιν πεπυκασμένῳ δ' ἔρας ὤμοις
 Ἔσαδ' ἐνὶ μεγάροισι, νεμεσητὸν δέ κεν εἶν.

Τίω δ' ἀπαμειβόμενῳ προσέειπε πολύμηπις Ὀδυσσεύς.
 Πῦρ νῦν μοι πρόπσον ἐνὶ μεγάροισι γηρέσσω·

ὣς ἔφαδ'· ἔδ' ἀπίθησε οἴλην τροφὸς Ἐρύκλαια,
 ἠνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 εὖ διεδείκωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
 Τρηῦς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δῶματα καλ' Ὀδυσσῆῳ,
 ἀγγελέσσα γυναιξὶ καὶ ὄφριμύεσσα νέεσθαι.

Αἰδ' ἴσων ὄκη μεγάροιο, δάῳ μ' ἔχεισιν ἔχουσαι.

Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσθα,
 καὶ κύνεον ἀγαπάζομενοι κεφαλῶν τε καὶ ὤμοις,
 χεῖράς τ' αἰνέμεναι, τὸν δ' ἰγλυκὺς ἴμερος ἦρει
 κλαυθμοῦ καὶ σοναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙ-
 ας τῆς ὀμήρου Ὀδυσσεΐας.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣ Ὀδυσσεΐως πρὸς τίω γυναικί.
 καὶ τῶν τῆς παλαιῆς διηγημάτων ἀνακεφαλαιώσις, καὶ
 Ὀδυσσεΐως καὶ τηλεμαχίου μὲν κῶν οἰκείων ἔξοδος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

Ψῖ ραψωδία.

Ψῖ δ'

Huius autem quidem naresque & aures sauo axe
 Absciderunt genitaliaque, extraxerunt canibus cruda comedenda,
 Manusque & pedes inciderunt ex candescenti animo.
 Hi quidem postea abluti manusque, pedesque
 Ad Vlysses domum nimirum iuerunt, perfectum est. a. opus.
 At hic allocutus est dilectam nutricem Eurycleam.

Melanthius
 trucidatur.

Porta sulphur anus malorum medelam, porta. a. mihi ignem
 Ut fumigem domum, tu autem Penelopem
 Venire huc iube cum ancillis mulieribus:

Omnes autem impelle famulas ut domum veniant.

Hunc. a. rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea.
 Certè iam hac filii mi secundum decens dixisti,
 Sed age chlaniamque, chitonaque, vestimenta portabo.
 Non autem sic vestibus tectus latus humeros
 Stas in domibus, culpandum autem esset.

Hanc autem rursus alloquutus est prudens Vlysses:
 Ignis nunc mihi primum in domibus fiat.

Sic dixit, neque non obediuit dilecta nutrix Euryclea,
 Porta vit autem igitur ignem & sulphur. at Vlysses
 Bene adoleuit domum amplam, & domum, & aulam.
 Anus autem rursus ascendit per domos pulchras Vlyssis,
 Nuncians mulieribus, & properans ut rediret.

Ignem iustrantur
 tur ædes.

Ha autem iuerunt ex domo radas in manibus tenentes.
 Ha quidem igitur circumfundebantur et salutabant Vlysses,
 Et osculabantur amplectentes caputque & humeros.
 Manusque, capientes, hunc autem dulce desiderium cepit.
 Fletus & suspirij: nouit autem igitur mentibus omnes.

O D Y S S E A E H O M E R I, A V T XXIII
 compositionis argumentum,

AGNITIO Vlyssis apud uxorem, & eironis narrationis
 breuis summa. Et Vlyssis & Telemachi cum do-
 mesticis exitus.

O D Y S S E A E H O M E R I, XXIII. COM-
 positio.

ἦ δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ὃν ποτε πηνελόπεια

ΡΗΥΣ δ' εἰς ὕπερ' ἀνεβίβαστο χα-
 γαλέωσα,
 Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα.
 Γουμάτα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὕπερ-
 κταίνοντο.

Στῆ δ' ἄρ' ὕπερ' κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἔρχο πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδῃαι

Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλθειν ἡμάτα παῖτα,

Ἡλθ' ὄδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεταί ὄψ' ἑλθῶν.

Μνηστῆρας δ' ἐκλινεν ἀγνώστους, αἴθ' ἔδν οἶκον

Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιάωντό τε παῖδα.

Τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε πείθεων πηνελόπεια,

Μαῖα φίλη, μάργυμ σε θεοὶ θεῖσαι, ὅτε δμῶντι

Ἀφρονα ποιῆσαι, καὶ ὀπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,

Καὶ τε χαλιφρονέοντα σοοφροσύνης ἐπέβησαν·

Οἱ σὲ * περ ἔβλαψαν, πείν δ' ὄφρα σ' αἰσέμην ἦδαι.

Τί πῆμα λαβδαίεισ' πολυπανθῆα θυμῶν ἔχουσιν,

Ταῦτα * παρέξ ἐρέουσα; καὶ ἔξ ὑπὲρ μ' ἀνεγείρεις

Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδυσσε φίλα βλάβος ἀμφικαλύψας;

Οὐ γάρ πο ποῖόνδε κατέδραστον, ἔξ' ἑ ὄδυσσάδ'.

Ὡχετ' ἐποφόμεν' ὄ χακοῖλιον ἐκ ὀνομασλί·

Ἀλλ' ἄγε νῦν κατὰβηθι, καὶ ἄλ' * ἔρχου μέγαρόνδε.

Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν αἰ μοι ἔασσι,

Ταῦτ' ἔλθοῦσ' ἠγγεῖλε, καὶ ἔξ ὑπὲρ μ' ἀνεγείρεις,

Τῶ κε τάχα συχαρῶς μιν ἐγὼν ἀπίπεμναι νέεσθαι

Αὐτὸς ἔσω * μεγάρων· σὲ δέ * τῆτό γε γῆρας ὀνήσει.

Τὸν δ' αὐτὴ προσέειπε φίλη πρὸς δῖον κλεινα·

Οὐ πὲρ λαβδαίω τέχνην φίλον· ἀλλ' ἐπομῆν τοι,

Ἡλθ' ὄδυσσάδ'· καὶ οἶκον ἱκάνεταί, ὡς ἀγορεύω.

Ὁ ξῆν' ὄ, τὸν πάντες ἀπίμων ἐν μεγάροισι·

Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἦδεεν ἔνδον ἔοντα.

Ἀλλὰ σοοφροσύνησι νοήματα πατρὸς ἔκλυθεν,

Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπὲρ ἡμερῶντων.

Ὡς ἔφατ'· ἠ δ' ἐχάρη, καὶ δῖο λέκτροιο θορήσα.

Τρητὴ περὶ πλῆθ'· βλεφάρων δ' ἔπει δάκρυον ἦκε·

Καὶ μιν

ρε. περιβλα-
ψαν

ρε. περιξίρι-
σαι;

ρε. ἔρχου

ρε. μέγαρον
ρε. ἔπει γέ, γῆ-
ρας

Ψ, autem, cognoscit maritū suum quondam Penelope.

NVS autem in cœnacula ascendens exultabunda,

Hera dicitur a dilectum maritum intus esse,

Genua. a. firma habebat pedes emicabant & mōuebantur gaudio.

Stetit. a. igitur super capite, & ipsam ad verbum dixit:

Surge Penelope dilecta filia, ut videas

Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes,

Venit Vlyssēs, & domum aduenit serò licet redux.

Procos autem interfecit superbos, qui suam domum

Contristabant, & res comedebant & violabantq; silium.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Nutrix dilecta, insanam te Dei fecerunt, qui possunt,

Inspicientem facere eum qui vel prudentissimus fuerit,

Et delirum effecerunt ut prudentiā iniret & assequeretur.

Qui te laferunt, antea. a. mentibus bona eras.

Cur me lades perdolentem animum habentem

Hac præter verum dicens? & ex somno suscitās

Dulci? qui me ligauit ut dilectas palpebras complecteretur.

Non enim tantum dormiui, ex quo Vlyssēs

Iuit & furus malum illiū non nominandum.

Sed age nunc descende, & retrò vade domum

Si enim aliqua me alia mulierum, qua mihi sunt,

Hac profecta nunciasset, & ex somno excitasset,

Ideo cito adiosē ipsam ego remissem ire

Rursus intra domos: te autem hac senectus iuuat.

Hanc. a. rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea:

Non te lades filia dilecta, sed verè tibi

Venit Vlyssēs, & domum suscepit sicut dico.

Ille hospes quem omnes inhonorabant in adibus.

Telemachus autem igitur tandem cognouit intus esse,

Sed prudentiū cogitationes patris occultabat,

Ut virorum puniret & violentias superborum.

Sic dixit. hac autem letata est a lecto saltans

Annu circumplexa est: a palpebris a. lacrymam misit.

Et ipsam

Euryclea n
eiat Penelo
Vlyssēredi

Penelope v
lyssēm redi
se non cred

Euryclea Pe
nelopæ loq
tur.

Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Εἰδ' ἄγε δὴ μοι μάλα φίλην ημερτὲς ἐνίσταε,
 Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκόν ἱκαίεταί, ὡς ἀγορεύεις,
 Οππῶς δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε
 Μοῦνθεῖ ἑὼν, οἳ δ' αἰὲν ἀολλέες ἐνδον ἐμιμνον.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Ἀρύκλεια,
 Οὐκ ἴδον, ἐπιθύμῳ, ἀλλὰ σόνον οἶον* ἀκούον
 Κτεινομένωιν ἡμῖς ἢ μυχῶν θαλάμων εὐπῆκτων
 Ἡμῶν ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον ἐὺ ἀραρυῖαι·
 Πεῖν γ' ὅτε δὴ μα σὺς υἱὸς ἀπὸ μεγάρου κλέεσσε
 Τηλέμαχθε· τὸν γὰρ ῥα πατὴρ προσέειπε καλέεσσαι
 Εὖρον ἔπειτ' ὀδυσθα μὲν κταμένοιισι νέκυσι
 Ἐσαόθ'· οἳ δέ μιν ἀμφὶ κρατῆπέδον ἕδας ἔχοντες,
 Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν, ἰδοῦσά κε θυμῶν ἰσότης
 Αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥς τε λέοντα.
 Νῦν οἳ μὲν δὴ πάντες ἐπ' ἀυλείῃσι θύρησιν
 Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεεῖται πειθαλλῆς,
 Πῦρ μέγα κειάμενος. σὲ δέ με προσέειπε καλέεσσαι.
 Ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσυνῆς ὀπιβῆτον
 Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἔπειτ' κακὰ πολλὰ πέποδεν.
 Νῦν δ' ἦδη τόδε μακρὸν ἐέλθωρ ἐπιτετέλεσται,
 Ἡλθε μὲν αὐτὸς ζῶδς ἐφέστιος, εὖρε δ' καὶ σὲ
 Καὶ παῖδ' ἐν μεγάρουσι κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
 Μνηστῆρες, τὰς πάντας ἐπίσταιτο ὦ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πειθραῖον πινελόπειτα,
 Μαῖα φίλη, μὴ πῶ μέγ' ἐπεύχου καυχασθῆναι.
 Οἶδά γ' ὡς κ' ἀσπασὸς ἐνὶ μεγάρουσι φανείη
 Πᾶσι, μάλιστ' ἐμοί τε καὶ ἡεὶ τὸν τεκόμεδα.
 Ἀλλ' ἐκ' ἐσθ' ὄδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ πῖς ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυῆς,
 Ὑβριν ἀζαωάμενθε θυμαλγῆα καὶ κακὰ ἔργα.
 Οὐπνα γὰρ τίεσκον ὀπιχονίωιν ἀνθρώπων,
 Οὐ κακὸν ἠδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅπῃ σφέας εἴσαιφίκοιτο·
 Τῷ δ' ἀτασθαλίᾳ ἐπαυτο κακόν, αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
 ὤλεσε πηλοῦ νόσον ἀχαλίδος, ὤλετο δ' αὐτός.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Ἀρύκλεια,
 Τέκνον ἔμῳ, ποῖόν σε ἔπος φύγῳ ἕρκος ὀδόντων;

Et ipsam vocatam Verba Velocia allocuta est:

Eia agē iam mihi nutrix dilecta Verum dic.

Si Verē iam domum Venit ut dicis,

Quomodo iam proci impudentibus manus immisit,
Solum nam ipsum, hi. a. semper congregati intus manebant?

Hanc. a. rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea.

Non vidi, non audivi, sed suspirium solum audivi
Intersectorum, nos. a. in successu thalamorum bene-factorū
Sedebamus, timentes, tabula autē tenebant bene congrua

Antea quando iam me tuus filius à domo vocavit
Telemachus, hunc enim pramisit Vocare.

Inveni postea Ulyssēm inter interfectos mortuos (tes
Stantē, hi. a. ipsum circum lapidib. stratū pavementum tenen
lacebant ad invicē, tu conspicata autem animo delectarcris
Sanguine & crurore factum, tanquam leonem,
Non hi quidem iam omnes in aularibus ianuis
Congregati, at hic domum fumigat perpulchram
Igni magno accenso, te autem me pramisit Vocare.
Sed sequere, ut vobis latitia ineat

Ambo vos dilecto corde, quoniam mala multa passi estis,
Nunc autem iam hoc longum desiderium perfectum est.
Venit quidem ipse Divus domum suam: inuenit. a. & te
Et filium domi, male autem super ipsum secerant
Proci quos omnes puniuit sua in domo.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Nutrix dilecta, ne sanè magnum te iactes irridens,
Scis enim quod gratus in domo apparet
Omnibus, maxime autem mihiq; & filio quem genuimus.
Sed non est hoc Verbum Verum sicut dicis,
Sed aliquis immortalium interfecit procos superbos
Iniuriam demiratus acerbā, animi dolores, & mala opera.
Non aliquem enim honorabant terrestrium hominū,
Non malum, neq; quidem bonum quicumq; ipsos advenit.
Ideo propter iniquitates passi sunt malum: at Ulysses
Perdidit longè reditum Gracia, periit autem ipse.

Huic autem postea respondit dilecta nutrix Euryclea:
Filia mea, quale te Verbum fugit septum dentium?

Penelope m
tricem allo
quitur

Euryclea P
nelopē resp
det.

Penelope P
rycleam al
tur.

Η πᾶσιν ὕδρον εἶναι παρ' ἐγάρη, ἔπειτ' ἔφηθα
 Οἶκα δ' ἐλάσσειναι; θυμὸς δέ τοι αἴν' ἀπιστος
 Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀειφάδες ἄλλο τι εἶπω
 Οὐλίω, τίω ποτέ μιν σὺς ἠλάσε λαοκῶ ὀδόντι,
 Τίω δ' ἀονίζεσα φρασίμην. ἔδελον δέ σοι αὐτὴ
 Εἶπέμεν ἀλλὰ με κείνῳ ἔλων ὅπ' ἰμάσκα χερσίν,
 Οὐκ εἰσέπειμαι, πολυῖδρείῃσι νόοιο.

Ἀλλ' ἔπειν αὐτὴρ ἐγὼ ἐμείθεν σφειδώσομαι αὐτῆς,
 Αἰ κέν σ' ἔξασπίσω, κτεῖναι μὲ εἰκτίσῃ ὀλέθρῳ.

Τίω δ' ἠμείβετ' ἔπειτα σφειδῶρον πινελόπεια.
 Μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰετίζμετάων
 Δύεα εἴρυσαι, μάλα τῶν πολυῖδριν ἐκσαν.
 Ἀλλ' ἐμπιστόμεν μὲ παῖδ' ἐμὸν ὄφρα ἴδωμαι
 Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνήτοισι, ἢ δ' ὅς ἐπιφρον.

Ὡς φασμένη, χατέβαιν', ἰσθῶ. ε. πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 Ωρμαν', ἢ ἀπαίουδτε φίλον πόσιν ἔξερρεῖνοι,
 Ἡ παρσῶσι κίσειε χάρη καὶ χεῖρε λαβῆσα.
 Ἡ δ' ἔπει εἰσῆλθεν καὶ ἰσθῶ βη λαῖνον ὕδρον,
 Ἐξέτ' ἔπειτ' ὀδυσσῆῳ ἐναντίον ἐν πυρὸς ἀγῆ,
 Τοῖσθου τῶ ἑτέρῳ. ὃ δ' ἄρα σφειδὸς κίονα μακροῖω
 Ἡσθ κέτω ὄρῳαν, πυτιδέγμενῳ εἰτί μιν εἶποι
 Ἰσθῆμη παράκοιτις, ἔπει ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν.
 Ἡ δ' ἀνείω δῶν ἦσθ, τάφῳ δέ οἱ ἦτορ ἴσαν.

Ὁφει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν,
 Ἀλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῖ εἶματ' ἔχοντα.
 Τηλέμαχῳ δ' ἐνέμπηεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζέ,
 Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπινέα θυμὸν ἔχουσα,
 Τίφθ' ἔπω πατρὸς νοσοῖζαι, ἐδὲ παρ' αὐτὸν
 Ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι ἢ μεταλλῆς,
 Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὠδὲ γυνὴ τετληότι θυμῷ.
 Ἄνδρὸς ἀφεςπῆς, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 Ἐλθοι εἰκελὸς ὦ ἔπει ἐς παρσίδα γαῖαν.
 Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη σφειωτέρη ἐστὶ λῆστοιο.

Τὸν δ' αὐτὴ σφεισέειπε σφειδῶρον πινελόπεια,
 Τέχνον ἐμὸν, θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθειπεν.
 Οὐδέ τι σφεισφάδης διώαμαι ἔπος, ἢ δ' ἐρέεσαι,
 Οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθῃ ἐναντίον. εἰ δ' ἔπειθ' ἰδὴ
 Ἔς' ὀδυσσῆος

Qua zaaritum intus foco assidentem nunquam dicis
 Domum esse venturum? animus a. tibi semper incredulus,
 Sed age tibi & signum per manifestum aliud dicam.
 Cicatricem quam quondam ipsum suis percussit albo dente,
 Hanc dum abluerem agnoui: Solebam autem tibi ipsa
 Dicere, sed me ille captam in ore manibus
 Non sinit dicere prudentis mentis.
 Sed sequere, at ego me ipsam tibi puniendam condonabo,
 Si te decepto interfice me miserima morte.

Huic autem respondit postea prudens Penelope:
 Nutrix dilecta, difficile te Deorum semper genitorum
 Consilia trahere, licet maliarum rerum sis perita:
 Sed tamen eamus ad filium, ut videam
 Viros procos interfectos, & cum qui illos interfecit.

Sic loquuta descendit cœnaculum: multa aut ei cor
 Mouchat, an longè dilectum cor interrogaret,
 An astans oscularetur caput & manus captas.
 Hac, a. postq̄ ingressa est et transiit lapideū pavementum,
 Sedit postea Ulyssēm contra in ignis splendore
 Parietis alterius, hic autem igitur ad columnam longam
 Sedebat deorsum videns, expectans si ipsum alloqueretur
 Fortis vxor, postquam vidit oculis.

Hac autem tacita diu sedet, stupor autem ei cor cœpit.
 Aspectu autem aliquando ipsum perspicue videbat,
 Aliquando, a. ignorabat mala corpori vestimenta habentē.
 Telemach. a. locutus est, verbumq; dixit denominavitq;.

Mater mea mala-mater sauum animum habens,
 Cur sic a patre recedis? neq; apud ipsum
 Sedens verbis interrogas? neque scrutaris?
 Non quidem alia sic mulier tolerabili animo
 Viro abstineret, qui ei multa mala perpeffiss
 Venisset vigesimo anno in patriam terram.
 Tibi autem semper cor durius est lapide.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
 Fili mi, animus mihi in pectoribus stupefactus est,
 Neq; discere possum verbis, neq; interrogare,
 Neq; in vultum videre contra, si verè iana

Penelope si
 dubitās acc
 dit Ulyssēm

Ες ἰδυσάδης, καὶ οἶκον ἰκάνεταί, ἢ μάλ᾽ αὖ νῶϊ
Γνωστέμῃ ἀλλήλων καὶ λάϊον. ἔστι γὰρ ἡμῖν
Σήμαθ' ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκουμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὡς φάτο. μείδησεν ἢ πολὺ τλας δῖοι ἰδυσάδης,

Αἶψα ἢ τηλέμαχον ἔπεια πλερόεντα παροσπύδα,
Τηλέμαχ', ἠτοιμητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
Πειράζειν ἐμέθεν. τάχα ἢ φράσεται καὶ ἄρειον.
Νῦν δ' ὅτι ρυπῶω, κακὰ ἢ χροὶ εἴματα εἶμαι,

Τάνεκ' ἀπμάζει με, καὶ ἔπω φησὶ τὸν ἔϊ).
Ἡμεῖς ἢ φραζώμῃ ὅπως ὄχ' ἄεισα γῆνται,
Καὶ γὰρ τις δ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
Ὡ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὁπίσω,

Φάξει, πῶς τε παροσπύων καὶ πατρίδα γῆραν.
Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλησ' ἀπέκταμεν, οἳ μὲγ' ἄεισοι
Κέρων εἶν ἰδίακη. τὰ σε φράζεσθαι ἀνωγα.

Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένῃσ' ἀντίον ἠΐδα,
Αὐτὸς ταῦτά γε λέδασε πάτερ οἴλε. σὺ γὰρ ἄεισιν
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώποις φάσ' ἐμμεναι, ἔδέ κε τίς τοι

σε. ἀνθρώποις

Ἄλλος ἀνὴρ εἰείσεις καταδιντήρ' ἀνθρώπων.

Ἡμεῖς ἢ μεμαῶτες ἀμ' ἐφομῇ, ἔδεπ' ἠμῖ
Ἀλκήσ' δ' ἀθήσεσθαι, ὅση δυνάμεις γε πάρεσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παροσέφη πολὺμητις ἠδυσάδης,
Τοι γὰρ ἔγῳν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ ἔϊ) ἄεισα.

Πρῶτον μὲν ἄρ' ἄλσαυτε, καὶ ἀμφίεσθε γητώνας,
Δμωῶς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἴμαθ' ἐλέσθαι.

Αὐτὰρ θῆτος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγμα λιγείαν

Ἡμῖν ἠγείδω φιλοπαίγμονα, ὄργηθμοιο,

Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἐμμεναι, ἐπὶ τὸς ἀκούων,

Ἡ ἀν' ὄδον σείζων, ἢ οἳ παλαιαί τεύλοισιν.

Μὴ παρῆθε κλέος δῖον φόνος καὶ ἄστυ γῆνται

Ἀνδρῶν μνηστῆρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω

Ἀγρὸν ἔς ἡμέτερον πολυδένηρον. ἐνθάδ' ἔπειτα

Φραστέμῃ ὅ, τι κε κέρδος ὀλύμπιοι ἐγγυαλίξῃ.

Ὡς ἔφαθ'. οἳ δ' ἄρα τῷ μάλ᾽ αὖ μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο.

Πρῶτα μὲν οὖν ἄλσαντο, καὶ ἀμφίεσαντο γητώνας

Ὀπλιδὲν δὲ γυμναίκας. ὁ δ' εἶλετο θῆσ' ἀοιδὸς

Φόρμιγμα γλαφυρῶν, ἐν δὲ σφισιν ἴμερον ὤρσεν

Est Vlysses, & domum venit, certè valde nos
Cognoscemur inter nos & melius, sunt enim nobis
Signa, quæ iam & nobis abscondita scimus ab alijs.

Sic dixit, risit autem pertolerans diuus Vlysses.
Statim autem Telemachum verba velocia allocutus est:

Telemache certè matrem in edibus dimitte
Tentare me, forsàn autem agnoscet & melius.
Nūc. a. quòd sordeo, mala. a. corpori vestimēta inductus sum
Ideò inhonorat me, & nondum dicit hunc esse.

Nos autem consultemus, ut valde optima fiant.

Etenim aliquis unum virum interfectum in populo,
Cui non multi sint adiutores postea

Fugit affinisq; relictis & patria terra.

Nos. a. sustentaculum civitatis interfecimus, qui valde opti-
iuvenum in Ithaca, ideò consulere subeo. (ma

Hunc. a. rursus Telemachus prudens contra locutus est:

Ipsè hæc videas pater dilècte. tuum enim optimum
Consilium in hominibus dicunt esse, neq; aliquis tibi
Alius vir contendat mortaliū hominū.

Nos. a. prompti simul sequemur neq; quapiam in re affir-
Fore, ut robore indigeas quantæ potentia adest.

Hunc. a. respondens allocutus est pertolerans Vlysses:

Tibi enim ego dico, ut mihi videntur esse optima.

Primum quidem læuamini, & induemini vestes.

Famulasq; in domibus iubete vestimenta capere.

At diuinus cantor tenens citharam stridulam

Nobis præcat amatrice-ludorum saltatione,

Ut aliquis dicat nuptias esse extrà audiens,

Vel per viam iens: vel qui circum habitant.

Ne ante fama latæ cadis in ciuitate siat

Virorum procorum, quam nos eamus extrà

Agrum in nostrum arboriferum, illic autem postea

Consultabimus quòd stilo Olympiæ præbebit.

Sic dixit, hi. a. igitur hūc valde quidem adiuuerunt et obe-

Primū qdè igitur loti sunt, et induti sunt vestes. (diuerūt.

Parata sunt. a. mulieres, ipse autem cepit diuinus cantor

Citharam concanā, in autem ipsi desiderium mouit

Simul tur
ædib* nup
æpter tum
tum.

Μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
 Τοῖσιν ὃ μέγα δῶμα * πείσονται χίζετο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν παίζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 Ωδε δὲ πῖς εἶπεσκε δῶμων ἔκτοδεν ἀκούων.

Ἡ μάλα δὴ πῖς ἐγνημε πολυμνήσην βασιλείαν.
 Σχετλίη, ἐδ' ἔτλη πόσιος ὃ κκερίδιοιο
 Εἰρυστι μέγα δῶμα διαμφορῆς, * ὄφρ' ἀν' ἴκοιτο.

Ως ἄρα πῖς εἶπεσκε· τὰ δ' ἔκ' ἴσαν ὡς ἔτέτυκτο.
 Αὐτὰρ ὀδυσαῖα μεγαλήτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐρωτόμη ταμίη λῦσεν, καὶ χεῖσεν ἐλασίῳ
 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρσος καλὸν βάλεν ἠ' ὃ χητῶνα.
 Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῖδεν πολὺ κάλλος ἀδύμῃς
 Μείζονα τ' εἰσδέειν καὶ πάσονα· καδδὲ χάρητος
 Οὐλας ἦκε κόμας ὑακινθίνῳ ἀνθεὶ ὁμοίας,
 Ως δ' ὅτε πῖς χευσὸν πείχευετα ἀργύρῳ ἀνήρ
 Ἰδοῖς, ὃν ἦσασος δέδαεν καὶ παλλὰς ἀδύμῃ
 Τέχνῳ παντοίῳ, χαιείεντα ὃ ἔργα τελείῳ,
 Ως μὲν τῶ πείχευε χαιείν κεφαλῆ τε καὶ ὠμοῖς.
 Ἐκ δ' ἀσπαμίντου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος
 Ἀψ δ' αὖπεκατ' ἄρ' ἔζετ' ὄπῃ θρόνα ἐνθεν ἀνέσθη
 Ἀντίον ἦς ἀλόχου· καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.

Δαιμονίη, πεί σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
 Κῆρ ἀτέραμνον ἐθικαν ὀλύμπια δῶματ' ἔχοντες.
 Οὐ μὲν κ' * ἀλλῃ ὠδελμυῆ τετληόπῃ θυμῷ
 Ἀνδρῶς * ἀφροσάμῃ, ὅς οἱ κατὰ πολλὰ μογῆσας
 Ἐλθοῖ ἐςικος ὦ ἔπει ἐς πατρίδα γαῖαν,

Ἀλλ' ἄγε μοι μάλα σῦρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 Λέξομαι, ἠ' γὰρ τῆγε * σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμῶς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πείφρων πλυελόπειας
 Δαιμονίη, ἔτ' ἄρ π μεγαλιζομαι, ἐδ' ἀθετείζω,
 Οὐδ' ἴλιω ἀγαμαι· μάλα δ' ἐν οἴῳ ἔηδα
 Ἐξ ἰθάκης ὄπῃ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.

Ἀλλ' ἄγε οἱ σῦρεσον πυκινὸν λέχος ἀρύχλεια
 Ἐπὸς εὐσαθέος θαλάμου, τὸν ῥ, αὐτὸς ἐποίηε.
 Ἐνθά οἱ ὀυδέϊσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβαλέτ' ἀνώνως
 Κώσα καὶ γλαίνας καὶ ῥήγα σιγαλόεντα.

Ως ἄρ' εἶπε πῖσιος πειρωμένη, αὐτὰρ ὀδυσαδὲς

ρ. πείσονται
 χίζετο

ρ. ἴσας

ρ. ἀλλῃ
 ρ. ἀφροσάμῃ,

ρ. σιδήρεον
 εν φρεσιν ἄ
 τος.

ρ. Ἐπὸς

Cantusq; dulcis, & strenua saltationis,

His autem magna domus strepebat pedibus

Virorum ludentium pulchri tonarumq; mulierum.

Sic autem aliquis dicebat domos extra audiens.

Certe valde iam duxit uxorem multas petitam reginam,

Miseria, non toleravit mariti sui prius

Custodire magnam domum continue quousq; veniret,

Sic igitur aliquis dixit, haec a non cognoverat sicut factis

Ast Ulysses magnanimum sua in domo (sunt.

Eurynome gubernatrix lavit & unxit oleo,

Circum autem ipsum pallium iecit & vestem.

Post haec in capite sudit multam pulchritudinem Minerva

Maioremq; inspicere, & pinguiorem: in autem capite

Tenuerunt comas violaceo flori similes.

Sicut autem quando aliquis auris circumfudit argento Cir

Sciens, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva

Artem omnigenam, gratiosa autem opera perficit.

Sic quidem huic circumfudit gratiam capitiq; et humeris,

Et balneo autem exiit corpore immortalius similis.

Iterum autem rursus desedit in sede unde surrexerat,

Contra suam uxorem, & ipsam verbum locutus est:

Felix tibi quidem supra famulas mulieres,

Cor durum posuerunt Olympias domos habitantes.

Non quidem alia sic mulier perduravit animo

Viro abstineret, qui ei multa mala passus

Veniret & ige simo anno in patriam terram.

Sed age mihi nutrix sterne lectum. Et & ipse

Dormiam, cerie enim huic ferrens in pectoris, animus.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:

Felix non statim magnifico, neq; parvifacio,

Neq; valde admiror, valde autem bene scio qualis eras

Ex Ithaca in naus cum ires longis-remis.

Sed age es sterne bonum lectum Euryclea,

Intra stabilem thalamum, quem quidem ipse fecit,

Vbi ei extra ponentes bonam lecticam, & conijcite lectum,

Pelles & chlanas, & cooperimenta splendida.

Sic dixit maritum tentans, at Ulysses

Vlysses v
loquitur.

Οχλήσας ἄλοχον προσεφώνεε κέδν' εἰδῆσαν,
 Ω γυναι, ἢ μάλα τὸτο ἔπος θυμαλγῆς ἔειπες.
 Τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ καν εἶη
 Καὶ μάλ' ὀπισθιμένω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 Ρηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλη ἐνὶ χώρῃ.

2c. ἔξ γυναι-
 κάτ.

Ἀνδρῶν δ' ἐκ ἄν τις ζῶδες βροτῶς, * ἐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 Ρεῖα μετοχλίσειεν. ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 Ενλέχει ἀσκητῶ. τὸ δ' ἐγὼ κέμον, ἐδὲ πῖς ἄλλ' Ἑ.
 Θάμνοϙ ἔφου ταυρύφυλλος ἐλαίης ἔρχαϙ ἐντὸς,
 Ἀκμινῶδες θαλέθων πάχτος δ' ἰὺ ἠύτε κίων.
 Τῶ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσται
 Πυκινῆς λιθάδεοσι, καὶ ἐφ' ἐκθύφθην ἔρεφα.
 Κολλητὰς δ' ἐπέθικα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοφα κόμην ταυρύφυλλε ἐλαίης.
 Κορμὸν δ' ἐκρίζης προταμῶν, ἀμφέξου χαλκῶ
 Εὖ καὶ ὀπισθιμένως, καὶ ὄπι σάθμιον ἴθιωα,
 Ερμῖν ἀσκήσας τέτρημα ἢ πάτα τερέτρω.

2c. ἰμῶν.

Ἐκ ἢ τῆ ἀρχόμενϙ λέχος * ἔξου, ὄφρ' ἐτέλεσται,
 Δαιδάλλων χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι,
 Ἐκ δ' ἐταύουα ἱμάντα βοδὸς φοίνικι φαεινόν.
 Οὕτω τοι τόδε σῆμα πηαύσκομαι. ἐδέ τι οἶδα
 Εἴ μοι ἔτ' ἐμπεδὸν ἔστι λέχος, ἢ ἐ πῖς ἦδη
 Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε ταμῶν ὑπὸ πυθμῆν' ἐλαίης.

2c. ἰστωνον.

Ὡς φάτο. τῆς δ' αὐτῆ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 Σήματ' * ἀναγκύση τάοι ἔμπεδα πέφραδ' ὀδυσαδῆ.
 Δακρύουσα δ' ἐπειτα ἰδὺς δράμειν, ἀμφὶ ἢ χεῖρας
 Δειρῆ βάλλ' ὀδυοῖσι, χάρη δ' ἔκυσ· ἠδὲ προσήυδα.
 Μὴ μοι ὀδυσεύ σκύζα, ἐπεὶ τὰ φρ' ἄλλε μάλιστα
 Ἀνθρώπων πέπυσσ'· θεοὶ δ' ὄπαζον οἰζυνῶ,
 Οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 Ἠβης ταρπιῶα, καὶ γήραος ἔδον ἰκέαθ.
 Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χεῖρο μηδὲν νεμέσται,
 Οὐδέ κ' εἴ σ' ἔ το πρῶτον ἐπεὶ ἴδον ὦ δ' ἀγάπισται.
 Αἰεὶ γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεοσι φίλοισιν
 Ἐρρίγεις, μή πε με βροτῆν' ἀπάφοιτ' ἐπίεοσιν
 Ἐλθῶν. πολλοὶ γδ' ἐκακὰ κέρδεα βυλάοισιν.
 Οὐδέ καν ἀργείη ἑλένη διὰς ἐκγαυῖα

2c. ἀναγκύσης

Iratuſ uxorem allocutus eſt prudentiaſ ſcientem:

*O mulier, certè valde hoc verbum triſte dixiſti.
Quis autem mihi alibi poneret lectum? difficile autem eſſe
Et valde ſcienti, quando non Deus ipſe veniens
Facile volens poneret alio in loco.*

*Virorum. a. non aliquiſ viuus homo, neq; valde pubeſcens
Facile moueret, quoniam magnum ſignum factum eſt
In lectica laborata, hanc a ego feci, neq; aliquiſ aliuſ,
Arbuſcula erat extenſa folijs oliua ſeptum intra,
Florens, viroſcens, craſſior autem erat tanquam columna,
Huic autem ego ſeci thalamium meum donec perfe-
Denſis lapidibus, & bene deſuper texi.*

*Compactaſ autem impoſui ianuaſ ſcite compactaſ,
Et tunc poſtea inciſi comam panduſ ramis oliua.
Truncum autem ex radice inciſum circum-
Polui ferro
Bene & ſcienter, & in lineam direxi
Fulcro elaborato terebraui autem omnia terebro.*

*Ab autem hoc incipiens lecticam polui quouſq; perfe-
Variam auroq; & argento, & ebore.*

*Extra autem extenſi pellem bouiſ purpure ſplendidam.
Sic tibi hoc ſignum dico, neq; ſcio*

*Si mihi adhuc firma eſt mulier, lectica, an aliquiſ iam
Virorum alibi poſuerit, ſibi inciſiſſet à radice oliua.*

*Sic dixit, huic ſoluta ſunt genua & dilectum cor
Signa recognoſcentiſ, qua ei firma dixit Vlyſſeſ.*

*Lacrymanſ. a poſtea recta cucurrit, circum. a manuſ
Collum recit Vlyſſi, caput autem oſculata eſt, & dixit:*

*Ne mihi Vlyſſeſ irasceſcere, quoniam alijs maxime
Hominum prudens fuiſti, Dy. a. dederunt arumnam,*

*Qui nobiſ inuiderunt ad-inuicem manenteſ.
Iuuentute delectari, & ſenectutis limen peruenire.*

*At non nunc mihi hoc irasceſcere, neq; reprehende,
Quoniam te non primùm poſtquam ſidi ſic amplexa ſum.
Semper enim mihi animuſ in pectoribuſ dilectiſ
Tremebat, ne me quiſ omnium decipere verbis
Profectuſ, multi enim malaſ aſtutiaſ cogitant.*

Neq; autem argua Helena Ioue nata

Vlyſſeſ lecti-
ſuū coniug-
lem deſcrib-

Penelope
lyſſem ag-
ſcit.

Ἄνδρι παρ' ἄλλαδα πῶ ἐμίγη σικότητι καὶ δ' ἄνθ,

Εἰ * ἦδη ὁ μιν αὐτῆς ἀρήϊοι ἦες ἀγαυῶν

Ἀξέμενοι οἰκόνδε φίλων ἐς πατρίδ' ἐμελλον.

Τῶ * δ' ἠτορέεσσι θεὸς ἄφροεν ἔργον ἀεικές

Τῶ δ' ἄπλω κ' ἀφρόθεν ἐπ' ἐχράτθετο θυμῷ

Λυγρῶ, ὅξ ἦς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πάντος.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἦδη σήματ' ἀειφραδέως κατέλεξας

Κιὴν ἡμετέρης, τίω κ' βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,

Ἄλλ' οἷοι σὺ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολθ' μία μούνη.

Ἀκτοεῖς, (ὡ μοι δῶκε παλῆρ' ἐπὶ δεῦρο κούσης,

Ἡ γαῖν εἴρυτο θύρας πυκινῶς θαλάμοιο)

Πείθεισι δὴ μιν θυμὸν ἀπηνεία πρὸς μάλ' ἔαντα.

Ὡς σάντο. τῶ * δ' ἐπὶ μάλλον ὑφ' ἡμερον ὄρωσε γόοιο.

Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κείδ' εἰδύων.

Ὡς δ' ὅτ' ἂν * ἀσπασίας γῆ νηχομένοισι φανεῖς,

Ὡντε ποσειδάων ἀεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ

Ραῖσθ' ἐπειρομένω ἀνέμοι καὶ κύματι πηγά,

Παῦροι δ' ἐξέφουρον πολλῆς ἀλῆς ἠπειρόνδε

Νηχομένοισι, πολλῆ δ' ἀεὶ χροὶ τέτροφον ἄλμη,

Ἀσπασίοι δ' ἐπέβην γαίης, κακότητι φυζόντες.

Ὡς ἄρα τῆ ἀσπασίως ἔλω πύσιν εἰσροώσθι.

Δειρῆς δ' ἐπὶ πάντων ἀφίετο πήχεε λάκκῳ.

Καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισι φανῆ ροδοδάκτυλθ' ἠώς.

Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀδελύη.

Νύκτα μὲν ἐν φράτῃ δουλιχῶ χράθεν, ἠῶ δ' αὐτῆ

Ρύσαστ' ἐπ' ὠκεανῷ χρυσοῦθρονον, κείδ' ἔα ἵπποις

Ζάχνησθ' ἀκῦποδης φάος ἀνδρώπεισι φέροντας

Λάμπην καὶ φαέθρονδ', οἷτ' ἠῶ πῶλοι ἀγροῖσι.

Καὶ τότε ἄρ' ὡς ἄλοχον ἀφροσύνη πολύμητις ὀδυσαδῆ.

Ὡς ἡμίαι, κ' γὰρ πῶ πάντων ὅπῃ πείρατ' ἀέθλων

ἠλδομεν, ἀλλ' ἐτ' ὀπίθεν ἀμέσθητθ' ὀνός * ἔσσαι

Πολλὰς καὶ γαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χροὶ πάντα τελέωσι.

Ὡς γὰρ μοι ψυχὴ μνησάτο τειρεσίῳ

Ἡματι πρὸ ὅτε δὴ κατέβην δῆμον αἰδὸς εἴσω,

Νόστον ἐπαίροισιν διζήμενθ' ἠδ' ἐμοὶ αἰπῶ.

Ἄλλ' ἔρχου, λέκτρονδ' ἴομεν γαίαι, ὄφρα καὶ ἦδη

Τῆσσι καὶ γλυκερῶ τερπνῶνθε κοιμηθέντε.

Viro cum alieno mixta esset amicitia & lecto,
 Si sciuisset quod ipsam iterum bellicosi filij Achiuorum
 Ducere domum dilectam in patriam debebant.
 Hanc autem facere Deus mouit opus indecens,
 Hoc autem nocumentum antea non suo imposuit animo
 Graue, ex qua primum & ad nos accessit dolor.
 Nunc autem postquam iam signa valde manifesta dixisti
 Lecti nostri, quem non homo alius vidit,
 Sed soli tuq; ego & ancilla & ma sola
 Actoris (quam mihi dedit pater adhuc huc venienti,
 Qua nobis asseruabat ianuas boni cubiculi)
 Persuades iam meum animum seuerior quamuis sit.

Sic dixit huc. a. adhuc magis desiderium mouit luctus,
 Flebat. a. habens uxorem gratam prudentias scientem.
 Sicut autem quando libenter terra natantibus apparet,
 Quorum Neptunus benefactam nauem in ponto
 Perdidit, dum impelleretur vento, & vnda nigra,
 Pauci autem effugerunt album mare in terram
 Natantes, multa autem circa corpus versa est salsugo,
 Latentes alluerunt terram clade euitata,
 Sic igitur huic gratius erat maritus inspicenti.
 Collo autem nondum omnino remouebat brachia alba,
 Et lugentibus apparuisset rosea aurora,
 Nisi alia cogitasset Dea casta Minerua.
 Noctem quidem in transitu longam tenuit, Auroram. a. rursus
 Custodiuit in Oceano auream sedem, neq; sinebat equos
 Coniungi veloces pedibus lumen hominibus portantes
 Lampum & Phaethona, qui Auroram iuuenes ducunt.
 Et tunc igitur suam uxore alloquutus est prudens Ulysses:

O mulier nondum enim omnium in fines certaminum
 Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,
 Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere,
 Sic enim mihi anima dixit Tiresia,
 Die, quo quando iam descendam domum inferni intra,
 Reditum socijs dum quarerem, & mihi ipsi.
 Sed veni, lectum autem eamus & xor, et & iam
 Somno sub dulci delectemur dormientes.

Lápus & Pha
 thon equi A
 roiz.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηλεόπειτα,
 Εὐνή μὲν δὴ σοὶ γε τότ' ἔσεται ὄσπότε θυμῷ
 Σῶ ἐθέλης. ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκέδαι,
 Οἶκον ἑυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράδης, καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ,
 Εἶπ' ἄγε μοι τὸν ἀεθλον. ἐπεὶ καὶ ὄπασεν (οἶω)
 Πᾶσομαι· αὐτίκα δ' ἐς δαήμεναι ἔπι χέρσιον.

Τῷ δ' ἀπαμύβωμος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 Δαιμονίη, τίτ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὄσσειέσσι καλδίαις
 Εἰπόμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, ἕδ' ὄπικέσσω.
 Οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· ἕδ' ἔγωγε αὐτὸς
 Χαίρω. ἐπεὶ μάλ' ἀπολλὰ βροτῶν ὅπ' ἄγε ἀνώγει
 Ἐλθεῖν, ἐν χέρεσσιν ἔχοντ' ἄηρες ἔρετμόν·
 Εἰσόκε τὲς ἀφίκωμαι οἳ ἔκ ἴσασι θάλασσαν
 Ἀνέρας, ἕδ' ἐξ ἄλεοσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδοισιν,
 Οὐδ' ἄρα τοὶ γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήοις,
 Οὐδ' ἄηρες ἔρετμά, τά τε πηρὰ νηυσὶ πέλονται.
 Σῆμα δέ μοι τό δ' εἶπεν ἀειφραδέες· (ἕδ' ἐκείσσω)
 Ὅσπότε κεν δὴ μοι συμβλήμεν ἄλλ' ὀδίτης
 Φῆν' ἀθηρηλοῖζόν ἔχειν ἀνά φαιδίμω ὤμω,
 Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευεν ἔρετμόν,
 Ἐρξανθ' ἱερά κλάρα ποσιδάωνι ἀνακτι,
 Ἀρνεῖόν, ταυρὸν τε, συὸν τ' ὄπιβήτορα κάπρον,
 Οἴκαδ' ἀποσείχων, ἔρδειν θ' ἱεράς ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ ἕρανὸν εὐρύω ἔχουσι,
 Πᾶσι μάλ' ἔξείης. θάνατος δέ μοι ἔξ ἄλδος αὐτῷ
 Ἀβληχεὸς μάλ' αὖτ' ἔλδ' ἔσεται, ὅς κέ με πύφνη
 Γῆρα ἕσσαι λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δ' ἑταροῖσι
 Ολβιοὶ ἔσονται. τίδ' ἐμοὶ θάτο πάντα τελέεσσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηλεόπειτα,
 Εἰ μὲν δὴ γῆρας γε θεοὶ τελέοισιν ἀρείον,
 Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπέλυξιν ἔσεται.
 Ως οἳ μὲν τιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Τόφρα δ' ἄρ' ἔδρυνόμην τε ἰδὲ ἔσφοδ' ἐντυον δ' ἐνὶ
 Ἐσθλῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπομεναων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σβρῆσαν πνικινὸν λέχος ἐγκονέουσα,
 Τρηῆς μὲν καίεσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Lectus quidem iam tibi erit, quando animo
 Tuo volueris, postquam te Dei fecerunt Venire
 Ad domum bene-adificatam, & tuam in patriam terram,
 Sed quoniam cognovisti, & tibi Deus iniecit animo,
 Dic age mihi certamen, quoniam & in futurum (puto)
 Audiam, statim autem est scire non peius.

Hanc autem respondens, allocutus est prudens P'lysses,
 Felix cur igitur me valde hortans iubes
 Dicere? at ego dicam, neq; celabo.
 Non quidem tibi animus latabitur, neq; enim ipse
 Latabor, quonia valde multas hominum in ciuitates iubebat
 Venire in manibus habentem aprum remum,
 Donec hos aduentrem, qui nesciunt mare
 Viros, neq; falsis mixtum cibum edunt,
 Neq; sciunt naues purpureas-rostris,
 Neque aptos remos, qui ala nauibus sunt.
 Signum a. mihi hoc dixit permanifestum, (neq; te celabo)
 Quando iam mihi obuius alius Viator
 Apparebit Ventilabru seu flabris tenere in illustri humero.
 Et tunc me in terra defixo insidet remo
 Et sacrisq; rite litatis Neptuno regi,
 Agnum, taurumq; porcasq; ascendentem aprum,
 Domum autem abire & facere sacras hecatombas
 Immortalibus Deis, qui caelum latum habitant,
 Omnibus valde ordinatim, mors autem mihi ex mari ipse
 Debilis valde talis Veniet qua me interficiet
 Senectute sub matura lasum, circum autem populi
 Beati erunt, hoc autem mihi dixit, omnia perfectum ira.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope.
 Si quidem iam senectutem Dei perficient meliorem,
 Spes tibi postea malis fugam fore.
 Sic hi quidem talia inter se dicebant.
 Interim autem Eurynomeq; & nutrix parabant lectum
 Veste molli, tadis sub splendentibus,
 At postquam strauerunt densum lectum festinantes,
 Aoni autem scire iterum dantem tuit.

Τοῖσιν δ' ἄρ' αἰεὶ δαλαμνήπολις ἠγεμόνδεσ
 Εργασμένοισι λέγοςδε, δάθ' μὲν χερσὶν ἐχουσα
 Ες δάλαμον δ' ἀγαγούσα, πάλιν κέν, οἳ μὲν ἔπειτα
 Λαυάσιοι λέκτροιο παλαιοῖ δ' εὐσεμὸν ἴκοντο.

Αὐτὰρ πηλέμαχ' ἔκ' βυκόλ' ἠδ' ἐσφώπης
 Παῦσαν ἄρ' ἄρ' ἠθιμῶσι πόδας, παῦσαν ἢ γυμναίχας
 Αὐτὰ δ' ἀνάζοντο χ' ἢ μέγαρα σκίοεντα.

Τὰ δ' ἐπεὶ οὐκ ἐφίλοπιτος ἐταρπύπτεω ἐρατεινῆς,
 Τερπέδιω μύθοισι σπῆς ἀλλήλοισι ἐνάποντες,
 Ἡ μὲν δ' ἐν μεγάροισιν ἀνέχετο δῖα γυμναίχων,

Ἀνδρῶν μνηστῆρων ἐσπρῶσ' αἰδύλον ὀμιλων,

Οἳ ἔδον εἴνεκα πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα

Ἐσφαζον, πολλὰς ἢ πῖθων ἠφύσαστο δίν' ἔκ'.

Αὐτὰρ ὁ Διοχμῆς ὀδυσάσ, ὅσα κήδ' ἔθηκε

Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησε,

Πάντ' ἔλεγε, ἢ δ' ἄρ' ἑτέρησι ἀκούσ', ἔδ' οἳ ὑπὶ ἔκ'.

Πίπην δ' ἠπὶ βλεφάροισι παύ' ἔκατελέξει ἀπαντα.

Ἡρξάτο δ' ὡς πρῶτον κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα

Ἡλθ' ὡς λωτοφάγων ἀνδρῶν πείρησιν ἄρ' κραν

Ἡ δ' ὅσα κύκλων ἔρξε, καὶ ὡς ἀπὸ τίσαστο ποινῶν

Ἰοδίμων ἐτάραν, ὡς ἠπίων, ἔδ' ἐλέασεν.

Ἡ δ' ἐς αἰολὸν ἴκηθ', ὃ μιν σπῆσφρων ὑπέδεκτο,

Καὶ πέμπ'. ἔδ' ἔπει αἰσο φίλιω ἐς πιστῆδ' ἰκίδασι

Ἡλυ, ἀλλὰ μιν αὐτῆσι ἀναρπάξασα θυέλλα

Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν μαγάλα σενάζοντα

Ἡ δ' ὡς πηλέπυλον λαισφυρονίω ἀφίκανεν,

Οἳ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ ἀκνήμιδας ἐταίρους

Πάντας, ὀδυσάσ δ' οἳ ἔκ' ἐσέφυγε νηὶ μαλαίνῃ.

Καὶ κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίω τε.

Ἡ δ' ὡς αἰδῶ δόμον ἠλυθεν ἀνδρῶεντα,

Ψυχῇ χηροῖσιν ἔκ' θηβαίω τέτραισας

Νηὶ πολυκλήιδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἐταίρους,

Μητέρα δ' ἢ μιν ἐπαιτε καὶ ἔτρεσε τυφλὸν ἰόντα.

Ἡ δ' ὡς σαρπηλῶν ἀδινάων φθόγγον ἀκούσεν.

Ὡς δ' ἴκετο πλαγκτὰς πέτρας, θεινώτε χάρυβδιν,

Σκύλλω δ', ἠὲ ἢ πῶποτ' ἀκχίρει ἀνδρῆς ἀλυξάν,

Ἡ δ' ὡς ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταίρων

His autem Euryrome cubicularia praebat
 Euntibus lectum, tadam in manibus tenens.
 In thalamum. a. ducens iterum abiit, hi quidem postea
 Lecti lecti, antiqui leges repetierunt.
 At Telemachus & bubulcus, & subulcus
 Cohibuerunt saltatione pedes, cessare fecerunt. a. mulieres.
 Ipsi autem dormierunt in adibus vmbrosis.
 Hi aut postquam igitur amicitia delectati sunt desiderata,
 Versi sunt verbis mutuo loquentes.
 Hac quidem quacunq; in adibus tolerauit diuina mulieru,
 Virorum procorum inspicieus exitiosam multitudinem,
 Qui sua gratia multas boues, & pingues oues
 ligularunt, multum autem dolorum haustum est vini.
 At hic diuus Sbysses quoscunq; dolores posuit
 Hominibus, quascunq; ipse arumnas passus est,
 Omnia dixit hac. a. igitur delectata est audient, neq; ei so-
 Cecidit in palpebris ante q; ipse recensuerit omnia. (mnus
 Incepit autem quo primu[m] Ciconas domuit, at postea
 Venit Lothophagorum virorum pinguem terram:
 Et quacunq; Cyclops fecit, & quomodo retribuit panam
 Fortium factorum, quos comedit, neq; misertus est.
 Et quomodo Aeolum ruit, qui ipsum promptus suscepit,
 Et misit neq; parca dilectam in patriam ire
 Siuit, sed ipsum rursus raptum procella
 Pontum in piscosum culit & alde suspirantem.
 Et quomodo longam-portis Lastrygiam adiuu,
 Qui naues perdidit & fortes socios
 Omnes, Vlysses autem solus aufugit naue nigra,
 Et Circes narrauit dolium, & varias artes,
 Et quomodo inferni domum iust latam,
 Animam interrogaturus Thebani Tiresia
 Naui multi-tuga, & inspexit omnes socios,
 Matre q; que ipsum peperit, et nutriuit paruulus cum esset
 Et quomodo Sirenum stridularum vocem audiuit.
 Quomodoq; iust vagas illas petras grauemq; Charybdin,
 Scyllamq; quam nullo modo indemnes viri superunt.
 Et quomodo Solis boues interfecerant socij.

Vlysses ena-
 rat vxori sue
 errores.

Η δ' ὡς νῆα θοῶν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
 Ζῶς ὑψιβρεμέτης· ἄπο δ' ἔφθιθεν ἑσθλοὶ ἑταῖροι
 Πάντες ὁμοῖς, αὐτὸς ᾧ χαχὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν.
 Ως δ' ἴκετ' ὠγυγίῳ νῆσον, νύμφῳ τε κλυτὰ,
 Η δὴ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν ἔει,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδ' ἔφασκε
 Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡματα πάντα.
 Ἀλλὰ τῷ ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 Η δ' ὡς ἐς φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
 Οἱ δὴ μιν σπεί κῆρι θεὸν ὡς πημήσαντο
 Καὶ πέμψαι σὺν νηὶ φίλιον ἐς πατρίδα, γαίαν,
 Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλλας ἑδῆτά τε δόντες.
 Τῶτ' ἄρα δάδατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνῳ
 Λισιμελῆς ἐπόρκεσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
 Η δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Οσπότε δὴ ῥ', ὀδυσηῖα ἔελπετο ὄνχι θυμὸν
 Εὐνῆς ἥς ἀλόχου ταρπίμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
 Αὐτίκ' ἀπ' ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠειρήνῃαν
 Ωρσεν, ἴν' ἀνδράποισι φέως φέρη. ὦρτο δ' ὀδυσαῖς
 Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ὄπι μῦθον ἔτελλεν,
 Ω γυνῆαι, ἦδη μὲν πολέων κειρομήνδ' ἀέθλων
 Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολικηδέα νόστον
 Κλαίνο· αὐτὰρ ἐμὲ ζῶς ἄλγισι καὶ θεοῖσσι
 Ἰέμενον πεδάσσκον ἐμῆς ἄπο πατείδ' αἴης.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμην δ' ἄνελω,
 Κτήματα μὲν τὰ μοι ἐστὶ κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
 Μῆλα δ' ἄ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατεκείραν,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληίσσομαι, ἄλλα δ' ἀχαιοὶ
 Δάσπουσ', εἰσόχε πάντας ἐνὶ πηλώσῃσι ἐπαύλας.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένοστον ἀχρὸν ἔπειμι,
 Ολόμεν πατέρ' ἑσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀνάχηται·
 Σοὶ δ' ἦ γυνῆαι τὰ δ' ὄπι τέλλω πρυτῆ ἄρ' ἐύση·
 Αὐτίκα γὰρ φάπτε εἶσιν ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, ὅς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 Εἰς ὑπερῶν ἀναβάσασσιν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἠδῶν, μηδέ πινά σπρωπώσασσιν, μηδ' ἔρρενε.
 Ἡ ρά, καὶ ἄμ' ὁμοισιν ἐδύσατο τὰ χρεα κλάα.

ἐνὶ πηλώσῃσι
 ἐπαύλας.

Et quomodo nauem velocem percussit ardenti fulmine
 Iupiter altitonans, longè autem corrupti sunt boni socij
 Omnes simul, ipse autem malas mortes subterfugit,
 Quomodoq; iuit Ogygiam insulam, Nymphamq; Calypsonè
 Qua ipsum detinuit cupiens maritum esse
 In speluncis concauis, & aluit, & dixit,
 Redditurum immortalè, & non-senescentem dies omnes.
 Sed huc nunquam animum in pectoribus persuasit.
 Et quomodo in Phaeaces peruenit multa passus,
 Qui iam ipsum ex animo Deum tanquam honorauerunt,
 Et miserunt cum nauis dilectam in patriam terram,
 Aere, auroq; copiose Vesteq; datis.
 Hoc igitur <ltimum dixit verbum, quando ei dulcis somnus
 Membra soluens irruit, soluensq; curas animi.
 Hac. a. rursus alia cogitauit de occasia Minerua,
 Quando iam Vlysses putabat suo in animo
 Lecto sua vxoris delectari, ac & somno,
 Statim ab Oceano aurithronam matutinam
 Mouit, & hominibus lumen portaret surrexit. a. Vlysses
 Lecto ex molle, vxori autem hoc verbum mandauit:
 O vxor, iam quidem multis satiati sumus certaminibus
 Nos ambo, tu quidem hic meum multum curis reditum
 Flens, at me Iupiter doloribus, & Di; ali;
 Desiderantem impediunt mea à patria terra.
 Nunc. a. postquam ambo per desideratum venimus lectum,
 Res quæ mihi sunt cura in domibus.
 Oues autem quas mihi proci superbi consumpserunt
 Multas quidem ipse ego prædabor, alias autem Achiu;
 Dabunt, donec omnia implebunt stabula.
 Sed certè quidem ego ad arborosum agrum proficiscor.
 Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
 Tibi autem vxor hoc mendo prudenti existenti.
 Statim enim fama ibit simul Sole ascendente
 Virorum procorum quos interfeci in adibus,
 In cenaculum ubi ascenderis cum ancillis mulieribus
 Sede, neq; aliquem antè- videas, neq; interroga.
 Dixit, & circum humeros indutus est arma pulchra.

Vlysses egred
tur ad patrè.

Ωρσε ἢ πηλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτῳ,
 Πάντας δ' ἔντε' ἕνωχον ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσσει.
 Οἱ δὲ οἵ κ' ἀπίθησαν. ἔθαρήσονται ἢ χαλκῷ,
 ὦϊζαν ἢ θύρας, ἐκ δ' ἦιον * ἦρχε δ' ὄδυσσείης.
 Ἡδὴ μὲν φάτο ἦεν δὴ γῆνα· τὸς δ' ἄρ' ἀθλίω.
 Νυκτὴ κατακρύψασα, θυῶς ἔξῃγε πόληο.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ Τ Η Σ Ω . Ρ Α Ψ Ω Δ Ε
 ας τῆς ὀμήρου ὄδυσσεύς.

ΤΑΣ τῶν μνησῆρων ψυχὰς ἐρημῆς εἰς ἄδου κρηπέχ. καὶ
 ἀναγκασμοὺς ὄδυσσεύς γίνεται πρὸς τὴν ἰαυτῆς πατι-
 ρα λαίρτην. καὶ παρακλῆν τοῖς ἰθακησίοις χειρηνιδίω ἐπὶ τῇ
 τῶν μνησῆρων ἀνακρίσει ἀθλίω ἀφικνωλεί.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΗΣΣΕΙΑΣ
 ἢ Ὠμέγα ραψωδία

Ω δ' ὄδυσσεύς σὺ πάτερ καὶ υἱὸν μᾶχ' ἀχαροῖς.

ΤΡΜΗΣ δὲ ψυχὰς κυκλώϊος ἐξεκαλεῖτο
 ἀνδρῶν μνησῆρων· ἔχε ἢ ράβδον μετὰ χερ-
 σιν
 Καλῶ, χρυσείω, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα
 δέλγει

ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐχίρει.
 Τῆρ' ἄγε κινήσας· τὴν ἢ σείξουσι ἔποντο.
 ὧς δ' ὅτε νυκτείδες μυχῶ ἀντρὸς θεαπεσίοιο
 Τείξουσι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις διαπίσησιν
 Ὀρμαδοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχοντα·
 ὧς αὐτεσευγῆαι ἀμ' ἦσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' ἄρῶεντα κέλευσα.
 Πάρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε βόας καὶ λάκκῳ πέτρῳ,
 Ἡ δὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
 ἦσαν· αἴψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
 Ἐνθάτε ναίοισι ψυχὰι, εἶδωλα χαμόντων.
 Εὖρον ἢ ψυχῶ πηληιάδῳ ἀχελῆο.

*Monit autem Telemachium, & babulcum, & subulcum.
Omnes .a. arma iussit bellicosa manibus capere.
Hi autem ei reluctati non sunt, armati sunt autem arc.
Aperuerunt .a. ianuas, & exierunt praeiit, .a. Vlysses,
Iam quidem lumen erat in terram: hos .a. igitur Minerua,
Obscuritate coopertos cito eduxit ciuitate.*

O D Y S S E A E H O M E R I, A V T X X I I I I
compositionis argumentum.

HA S horum procorum animas Mercurius in infernū
deducit. Et recognoscitur Vlysses a patre Laerte. Et
tumultum inter Ithacenses commotum propter proco-
ram interitum, Minerva impedit.

O D Y S S E A E H O M E R I, X X I I I. C O M.
positio.

Ω, autem, Vlysses cum patre & filio pugnat Achillis.

MERCVRIVS autem animas Cyllenius cuo-
cauit
Virorum procorum, tenebat autem Virgam in
manibus

*Pulchrā, auream, hac hominū oculos mulcet
Quorum Sult, hos autem rursus & dormientes suscitāt:
Hac ducebat motos, ha autem frementes sequebantur.
Sicut autem quando Vespertilioes secessit antri magni
& strepentes Volant postquam aliquis cadere fecit
Multitudine a petra sibiq; inuicem coherent:
Sic ha frementes simul ibant. praibat autem igitur ipsis
Mercurius nullo malo dignus ad letas vias.
Apud autem ibant Oceani fluxus & albam petram,
Et apud Solis ianuas, & populum somniorum,
Ibant, statim autem peruenierunt in herbosum pratum,
Vbi habitant animae simulachra defessorum.
Inuenerunt autem animam Pelidae Achillis,*

Mercurius, p
corū animas
ad inferos du
ducit.

Καὶ παῖσ' ἑκλήθη, καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
 Λιαντός δ', ὃς αἰεὶ σὺς ἔλω εἶδος τε δέμας τε
 Τῶν ἄλλων θανάων, μετ' ἀμύμονα πιλείωνα.
 Ως οἱ μὲν παῖ κείνον ὀμίλειον ἀγχιμόλον δὲ
 Ηλυθ' ὅππ' ψυχὴ ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο
 Αἰχμημένη· παῖ δ' ἄλλαι ἀνηγήρατ' ὅσσαι ἀμ' αὐτῷ
 Οἴκῳ ἐν αἰγίδοιο θάναον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 Τὸν περὶ τέρη ψυχὴν περσεφώνεε πιλείωνος,

Ἀτρείδη, πέρι μὲν σε φάμεν δι' ἑρπικεραῖνον
 Ἀνδρῶν ἠρώων φίλον ἔμμεναι ἡματα πάντα,
 Οὐδέκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀνασπες
 Δήμῳ ἐνι τρώων, ὅθι πάχουμεν ἄλγε' ἀχαιοί.

Ἡτ' ἄρα καὶ σὺ παρῶτα παρασήσειδαι ἔμελλε
 Μοῖρ' ὀλοῖ, τίω ἔτις ἀλώαται, ὃς κε γῆθηται.
 Ως ὄφελος πρῆψ' ἄπονήμενος ἢς παρ' ἀνασπες,
 Δήμῳ ἐνι τρώων θάνατον καὶ πότμον ὅπι παεῖν.

Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησον πιναχαιοί,
 Ἡ δέ κε καὶ σὺ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα' ὀπίσσω·
 Νῆσ δ' ἄρα σ' οἰκτίσῃ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν περσεφώνεεν ἀτρείδαο,
 Ολβιε πιλέος ἦε, θυοῖς ὀπείκελ' ἀχαιεῦ,
 Ὃς θάνατες ἐν τρώῃ ἐκάς ἀργεος, ἀμφὶ δὲ σ' ἄλλοι
 Κτείνον τρώων καὶ ἀχαιῶν ἦες αἰετοί,
 Μαρνάμινοι παῖ σῆο σὺ ἢ σφοδάλιγχοκόνιης

Κεῖσο μέγας μεγαλωσῖ, λελασμένον ἰσποσωάων
 Ἡμεῖς δὲ πρὸ πῦρ ἡμῶν ἐμῶν ἀμῖβ' ἔδδε κε πάμπαν
 Παισάμθηα πολέμου, εἰ μὴ ζῶς λαίλαπι παῦσεν.

Αὐτὰρ ἔπει σ' ὅππ' νῆας ἐνεΐκαμεν ἐνι πολέμοιο,
 Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χροῖα καλὸν
 Τδατὶ λιπαρῷ καὶ αἰλείφατι. πολλὰ δὲ σ' ἀμῖοις
 Δάκρυα θερμὰ χέον θάνατοί, κείροντό τε χαιτεῖς.

Μήτηρ δ' ἔξ' ἀλός ἦλθε σιωπῆ ἀθανάτησ' ἀλήθισιν,
 Αἰγελίης αἰνῶσ' βοῆ δ' ὅππ' πόντον ὀρώρει
 Θεασσείη. Ἰσπὸ ἢ πρόμος ἔλλαβε πῦρτα ἀχαιῶσ'
 Καὶ γυκ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ὅππ' νῆας,

Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Νέστωρ, ἔ καὶ πρὸσθεν αἰεῖσι φαίνετο βυβλή,

Et Patrocli, & strenui Antilochi,
 Aiaciq; qui optimus erat specieq; corporeq;
 Aliorum Danaorum post strenuum Pelionæ.
 Sic hi quidem circa illum versabantur, prope autem
 luit postea anima Agamemnonis Attrida
 Dolens: circum a. alia congregata sunt quacunq; cum ipso
 Domo in Aegisthi mortui sunt, & mortem hauscerunt,
 Hunc prior anima allocuta est Pelionis,

Attride, supra quidē te dicebamus Ioui gaudenti-fulmine
 Viros heroas dilectum esse diebus omnibus,
 Quoniam multusq; & fortibus imperabas
 Populo in Troianorum, & bi passi sumus dolores Achiui.
 Certē igitur & tibi primum affutura erat
 Parca perniciofa, quam nullus fugit quicunq; natus est.
 Utinam debuisses honore abunde perfruens, quo imperabas
 Populo in Troianorum mortem & fatum consequi.
 Quot tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achiui,
 Ac & tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum.
 Nunc autem igitur te miserima morte fatum erat capi.

Hunc autem rursus anima allocuta est Attrida:
 Felix Pelet filii Dijs similis Achilles,
 Qui mortuus es in Troia longē ab Argo, circum a. te alij
 Interfecti sunt Troianorum, & Achiuorum filiorū optimi.
 Pugnantes circum te, tu autem vertigine pulueris
 lacebas magnus oblitus equitatus, i. belli.
 Nos autem toto die pugnabamus, neq; omnino
 Cessauissemus a bello, nisi Iupiter turbine sedasset,
 At postquam te ad naues portauimus ex bello,
 Deposuimus in lectis expurgato corpore pulchro,
 Aquaq; calida & unguento, multas autem te circum
 Lachrymas calidas fundebant Danai, tandemq; crines.
 Mater autem ex mari venit, cum immortalibus marinis
 Nuncium auditura, vox autem in mare ruerat
 Magna, suscepit autem tremor omnes Achiuos,
 Et ruentes iussit concuvas in naues,
 Nisi vir detinuisset antiquaq; multaq; sciens
 Nestor, cuius & antea optimum apparuit consilium,

Danaum an
 nimz.

Achillis vir
 bra.

Attridis anim
 Achilli loqu
 tur de eius fi
 nere.

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγρήσαστο καὶ μετέειπες,

Ἰσθεδ' ἀργεῖοι, μὴ φάγυτε κῆροι ἀχαιῶν.

Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλίησιν

Ἐρχεταί, ἧ παιδὸς τεθνηότ' ἀντίωσα.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἔχοντο φόβῳ μεγάθυμοι ἀχαιοί.

Ἀμφὶ δέ σ' ἔσπυον κῆραι ἀλίσιο γέροντ'·

Οἴκτ' ὀλοφυρόμεναι, πῶς δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσαν.

Μῆσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅπῃ κελῆ,

Θρῦψον. ἐνθά κεν ἔπν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας

Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρρευε μῦσα λίγεια.

Ἐπὶ λαχάδεκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ

Κλαίονεν ἀθάνατοί τε θεοὶ Διητοὶ τ' ἀνδρωποὶ

Ὀκτωκμδεκάτῃ δ' ἔδομεν πνεῖ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς

Μῆλα κητεκλιάνομεν μάλα πίονα καὶ ἑλικας βῆς.

Καίεο δ' ἐν τ' ἐσθῆδι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,

Καὶ μέλιτι γλυκερῷ. πολλοὶ δ' ἦρωες ἀχαιοὶ

Τάχεσιν ἐβρώσαντο πυρρῷ πέρι κωομένοιο,

Πεζοὶ δ' ἰσπῆδες τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρᾳρει.

Αὐτὰρ ἔπειθ' εἴ σε φλόξ ἠνυσεν ἠφαιΐσιο,

Ἡῶθεν εἴ τοι λέγῃμεν λάϊκ' ὅσ' ἀχιλλεύ

Ὀῖνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι. δῶκε δὲ μήτηρ

Χρῦστον ἀμφιορῆα· διωνύσιο δ' εἶδρον

Φάσκει μῆλαι, ἔργον δ' ἀεικλυτῆ ἠφαιΐσιο.

Ἐν τῷ τοι κῆτιν λάϊκ' ὅσ' ἀφαιδίμ' ἀχιλλεύ,

Μίγδα δὲ, πατρόκλοιο μενοιπάδαο θανόντ'·

Χωεῖς δ', ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα πῆες ἀπαιτων

Τῶν ἄλλων ἐπείρων μ', ἀπαστοχλόν γε θανόντα.

Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγα καὶ ἀμύμονα τύμβον

Χάαμον ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰγυμνῶν

Ἀκτῇ ὅπῃ περὶ γούση ἐπὶ πλατείῃ ἑλλησπόντῳ.

Ὡς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντοφῖν ἀνδράσιν εἶπεν

Τοῖς οἱ νῦν γυγάσσι καὶ οἱ μετόπισθεν ἔσονται.

Μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς ἀεικαλλέ' ἀεθλας

Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀεισέεσιν ἀχαιῶν.

Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα

Ἠρώων, ὅτε κέν ποτ' ὑποφιδιμένα βασιλῆ'·

Ζώνηω τῷ τε νέοι καὶ ἐπιντυῶνται ἀεθλας.

ρε. ἐπὶ ἔργῳ.

ρε. ἔ, ἐπὶ ἔργῳ.

ρε. δ' ἐπ' ἀν-
τιφ.

ρε. ἔεε.

Qui ipsis reſeſentiens concionatus eſt, & dixit:
 Tenemini Argiui, ne fugite filij Achiuorum,
 Mater ex mari hac cum Deabus marinis
 Venit ſuo filio mortuo obuiatura.

Sic dixit, hi a retenti ſunt timore magnanimi Achiui.
 Circum autem te ſteterunt filia marini illius ſenis
 Miſerabiliter lugentes, circum a immortales ſeſtes induerunt.
 Muſa a. nouem omnes alternantes ſoſce pulchra
 Lamentabantur, tunc nullum illachrymem ſidiſſes
 Argiuorum, ita enim animos permouerat Muſa ſtridula.
 Septem & decem quidem te ſimul noctesq; & dies
 Fleuimus, immortalesq; Dij mortalesq; homines,
 Octaua & decima a dedimus igni, multas a. in ipſo
 Oues tugulauimus ſalſe pingues, & nigras boues.
 Cremabaris autem in veſte Deorum, & unguento multo
 Et melle dulci, multi autem heroes Achiui
 Armis irruerunt circa rogos corporis dum comburebat,
 Pedestresq; equeſtresq;, multus autem ſtrepitus ortus eſt.
 At poſtquam ſtamma te penitus abſumpſit Vulcani,
 Mane iam tibi collegimus alba oſſa Achilles
 Vino in puro & unguento, dedit autem mater
 Auream Amphoram, Dionyſij autem donum
 Dicebat eſſe, opus autem inclyti Vulcani,
 In hac tibi ſacent alba oſſa illuſtris Achilles.
 Mixtum autem Patrocli Menetiade demortui.
 Separatim a. Antiochi, quem eximie honorabas omnium
 Aliorum ſociorum poſt Patreſum mortuum.
 Circum a. poſtquam magnum & laudatum ſepulchrum,
 Eudimus Argiuorum ſacer exercitus bellicoſorum
 Litore in excelſo in lato Helleſponto,
 Vt longe manifeſtus ex ponto ſirus eſſet
 Hiſ qui nunc nati ſunt, & qui in futurum erunt.
 Mater autem Dijs rogatus per pulchra certamina
 Fecit medio in certamine optimis Achiuorum.
 Iam quidem multorum in ſepulchrum ſirorum incide
 Heroum, quando aliquando mortui regis
 Congunturq; iuuenes & parant certamina.

Achillis ex
 quiz.

ο θυμὸς ἰπ-
ήπειος.

ο. κρη, θη-
κα θυμῷ.

Αλλά κε κείνα μάλιστ' ἰδὼν * ἔτεθ' ἴπεα θυμῷ,
Οἱ δ' ὅπῃ σοι κατέθηκε θεὰ σφραγιστὴν ἄεθλα
Ἀργυρόπεζα θεῖσι. μάλα γὰρ φίλθ' ἦντα θεοῖσιν.
Ὡς σὺ μὲν ἰδέεσθαι θανῶν ὄνομα ὄλεστας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώποις κλέθ' ἔσεται ἐσθλὸν ἀχλιδῶ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος ἐπεὶ πόλεμον πολύπυυσα;
Εν νόσῳ γὰρ μοι ζῆς μῆσαιτο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίδου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἐλομένης ἀλόχοιο.

Ὡς οἱ μὲν τοιοῦτα πρὸς ἀμήλις ἀγρόδον
Ἀγχιμῶλον δέ σφ' ἦλθε διάκτορθ' ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστῆρων κατάρων ὀδυσπῆ δαμέντων.
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰδὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην.
Ἐγνω δὲ ψυχὴ ἀγαμέμνονθ' ἀτρεΐδαο
Παῖδα μελανθῆθ' ἀγακλιτὸν ἀμφιμέδοντα
Ξεῖνθ' γὰρ οἱ ἔλω ἰθάκη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
Τὸν πρῶτ' ἔρη ψυχὴ πρῶσεφώνεεν ἀτρεΐδαο,

Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἐρεμνῶ γαῖαν ἔδυτε
Πάντες κεκριμένοι καὶ ὀμήλικες; ἠδὲ κεν ἄλλθ'
Κεινάμενθ' λέξαιτι χ' ἴ πόλι' ἀνδρας αἰεῖσις.
Ἡ ὕμ' ἐν νῆεσι ποσειδάων ἐδάμασεν,
Ὀρσας ἀργαλέες ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ;
Ἡ που ἀνάστοι ἀνδρες ἐδηλήσαντ' ὅπῃ χέρσου
Βοῦς περὶ ταμνομένης ἠδ' οἴων πώεα χαλὰ;
Ἡ ἐπεὶ πόλιθ' μαχεήμενοι ἠδὲ γυμνακῶν;
Εἶπέ μοι εἰρομένω· Ξεῖνθ' δὲ τοι εὐχόμεαι εἶ.
Ἡ ἐ μέμνησθε κείσε κατ' ἕλυτον ὑμέτερον δῶ,
Ὀτρυνέων ὀδυσπῆα σὺν ἀντιθέῳ μενελάῳ
Ἰλιον εἰς ἄμ' ἔπεδ' αἰεὶ σέλμων ὅπῃ νηῶν;

Μῶνι δ' ἄρ' ἔλω πύτα περήσομεν ἄρ' ἔα πόντον,
Σπουδῆ παρπεπιδόντες ὀδυσπῆα πάλι πορθον.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ πρῶσεφώνεεν * ἀμφιμέδοντθ',
Ἀτρεΐδη κύδιε ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνον,
Μέμνημαι τίςδε πῦτα, καὶ ἀτρεκίως καταλέξω,
Ἡμετέρη θανάτοιο κακὸν τέλος ὅθ' ἐτύχη.
Μηνάμθ' ὀδυσπῆθ' δῶ οἰχομένηο δάμαρτα·
Ἡ δ' ἔδ' ἠρνεῖτο συγερὸν γάμον, ἅτ' ἐτελεύτα,
Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.

ο. ἀμφιμέδον
τος, Μείμνημαι
καὶ δὲ πῦτα
δοστροφίς ὡς
ἀγορευεῖς. Σοὶ
δ' ἰγὼ εὐχόμε-
αι πῦτα καὶ
ἀτρεκίως κα-
ταλέξω,
Ἡρνεῖτο.

*Sed illa maximè conspicatus miratus fuisses animo,
Qualia in te posuit Dea perpulchra certamina
Argentea-pedibus Theris, valde enim amicus eras Dijs.
Sic tu quidem, neq; mortuus nomen perdidisti, sed tibi semp
Omnes in homines gloria erit bona Achilles.
At mihi qua hac voluptas, quoniam bellum profligavi?
In reditu enim mihi Iupiter molitus est malam mortem
Ægistihi à manibus & perniciose uxoris.*

*Sic hi quidem talia inter se loquebantur,
Propè autem ipsos venit internuncius Argi-intersector,
Animas procorum deducens ab Ulyssè nece domitorum.
Hi. a. igitur stupefacti recta iuerunt postquam viderunt,
Cognouit autem anima Agamemnonis Atrida
Filium Melanthy perinclitum Amphimedonta.
Hospes enim erat Ithaca in domo habitans,
Hunc prior anima allocuta est Atrida:*

*Amphimedon, quid passus tenebrosam terram venisti?
Omnes eximij & aequales neq; aliter
Habito delectu elegisset in ciuitate viros optimos.
Nunquid vos in nauibus Neptunus domuit
Permotis molestis ventis & fluctibus magnis?
An noxij viros laeserunt in terra
Boves dum cederent abigerentq;, et ouium greges pulchros?
An pro ciuitate pugnantes & mulieribus?
Dic mihi interroganti, hospes autem dico esse.
An non recordaris, quando illuc veni in vestram domum
Mouens Ulyssè cum diuo Menelao
Ad illum simul sequi bonis transtris in nauibus?
Mense autem toto omnem transiimus latum pontum,
Festinatione persuadentes Ulyssè verbum-populatorem,*

*Hunc. a. rursus anima allocuta est Amphimedonti.
Atrides optime rex virorum Agamemnon,
Memini hac omnia, & verè enarrabo,
Nostra mortis malum sinem qualis factus est,
Petebamus Ulyssis diu absentis uxorem,
Hac neq; negabat odiosas nuptias, neq; persciebat,
Nobis consultans mortem & parcam nigram,*

Agamēnon
anima Amphimedonti
quitur.

Amphime-
tis proci a-
ma Atride
teritus sui
storiā nau

Ἀλλὰ δόλον τόν δ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε.
 Σπῆσαι μὲν μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
 Λεπτὸν καὶ φεικτέρον ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε,
 Κῆροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θαυὲ δι' ὄδυσάδης,
 Μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόχε φαῖρ
 Ἐκτελέστω, (μή μοι μεταμώλια νύματ' ὀληται).
 Λαέρτη ἦρωϊ ταφῆιον, εἰσῦτε κέν μιν
 Μοῖρ' ὀλοή κατέλεθσι τειρηγέθ' θανάτοιο.
 Μή τις μοι κτ' δῆμον ἀχαϊῶδων νεμεσῆση,
 Λίκεν ἄτερ αἰεῖρα κείτοι πολλὰ κλισίας.
 Ως ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπέειθε θυμὸς ἀγλῶος.
 Ἐνθά κεν ἡματιή μὲν ὕφαινεσκεν μέγαν ἰσὺν,
 Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὶ δὲ δαΐδας παραδείτο.
 Ως στίβητες μὲν ἔληθε δόλοι, καὶ ἐπειθεν ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ὅτε τέσσατον ἦλθεν ἔτθ', καὶ ἐπὶ λυδὸν ὄραι,
 Μηνῶν φθινόπτων, αἰεὶ δ' ἡμάτα πόλλ' ἐτελέσθη,
 Καὶ τότε δὴ πρῆειπε γυναικῶν ἢ σάφα ἦδη,
 Καὶ τίω γ' ἀλλύωσαν ἐσέδρομεν ἀγλαὸν ἰσὺν.
 Ως τὸ μὲν ὄξε τέλεσσε καὶ ἐκ ἐδέλωσ', ὡς ἀνάγκης,
 Εὐθ' ἢ φαῖρ' ἔδειξεν, ὕφαινεσκεν μέγαν ἰσὺν,
 Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἢ ἐσελεύθη.
 Καὶ τότε δὴ ὁ ὄδυσῆα χαλκὸς ποδῶν ἤγαγε δαίμων
 Ἀχαιοῦ ἐπ' ἔραπιω, ὅθι δῶματα ναῖε συκώτης.
 Ἐνθ' ἦλθεν φίλθ' υἱὸς ὄδυσεύος δαΐσιοι,
 Ἐκ πύλου, ἡμαθόεντ' ἰὼν σιωπῆ μελαίνῃ.
 Τὸ δὲ μνηστῆρων θαύατιν χαλκὸν ἀρτύσαντες,
 Ἰκόντο περπὶ ἄστυ φεικλυτόν· ἦτι ὄδυσάδης,
 Ἰσερθ', αὐτὰρ πιλέμαχθ' ἰσὸν δ' ἡγεμόνδε.
 Τὸν δ' οὐ βῶτης ἦγε χαλκὰ χροὶ εἴματα ἔχοντα,
 Πτωχῶ λαζαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμενον· τὰ δ' ἰλυζὰ παῖ χροὶ εἴματα ἔσω.
 Οὐδέ τις ἡμείων δαΐατο γινῶναι τὸν ἔοντα,
 Ἐξαπίνης περφαίνεντ', ἔδ' οἱ περρῆμεστροὶ ἦσαν.
 Ἀλλ' ἐπεσὶν τε κακοῖσιν ἐνὶ πλοίμῳ ἠδὲ βολῆσιν.
 Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν εἰσὶ
 Βαλλόμενθ' καὶ ἐνωσόμενθ', τετληότι θυμῶϊ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔρχετο διὸς νόθ' αἰγιόχοιο,

ἰχναπῆς.

Sed dolum hunc alium in mentibus cogitavit,
 Orsa magnam telam in domibus texebat,
 Tenuem & ultra-mensuram, statim autem nobis dixit:
 Iuvenes mei proci, quoniam mortuus est diuinus Ulysses,
 Manete festinantes meas nuptias, donec Vestem
 Perficiam (ne mihi Danae fila pereant)
 Laerti heros sepulchralem, donec ipsum
 Parca perniciose susceperit longum-dormientis mortis,
 Ne aliqua in populo Graecarum accuset,
 Si sine veste iacebit multa possidens.
 Sic dixit, nobis autem persuasus est animus superbus.
 Tunc diurna quidem texebat magnam telam.
 Singulis noctibus, a. dissoluebat postquam lampades apponebat.
 Sic triennio latuit dolo & persuasit Achaivos.
 Sed quando quartus venit annus & venerunt tempora
 Mensium decrecentium, & multi dies elapsi sunt,
 Et tunc aliqua dixit mulierum, quam ante se sciebat,
 Et hanc dissoluentem inuicimus illustrem telam.
 Sic hanc telam perfecit, et quidem non volens necessitate. i. vi.
 Beneq³, qua vestem ostendit pertextam magnam telam
 Lauatam, Soli similem, vel Luna.
 Et tunc iam Ulysses mala aliunde duxit fortuna
 Agri in extremitate, ubi domos habitabat subulcus.
 Illic venit dilectus filius Ulyssis diuini.
 Ex Pylo arenosa rediit cum nauis nigra.
 Hi autem proci mortem malam permoliti
 Venerunt ad ciuitatem nobilem, & Ulysses
 Posterior, at Telemachus ante praecessit.
 Hunc. a. subulcus duxit mala corpore vestimenta habentem,
 Pauperi tristi similem & seni (datus erat.
 Baculo incumbentem, has. a. malas cir: u corpus vestes in
 Neq³, aliquis nostrum potuit cognoscere illum ipsum esse
 Qui repente apparuit, neq³, ij quidem qui maiores nati erant
 Sed verbis malis illum incessimus & verberibus,
 At hic quidem diu tolerauit, in adibus suis
 Percussus, & iniuria affectus tolerauit animo.
 Sed quando iam ipsum suscitauit Iouis mens Aegiochi,
 Te 119

Σὺ μὲν πηλεμάχῳ φεικαλλέα τάλχε' αἰέραςο
 Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὄχθας·
 Αὐτὰρ ὁ ἠὲ ἄλοχον πολυκερδέϊσιν ἄνωγε
 Τόξον μνηστήρεσσι δέμεν πολίων τε σίδηρον,
 Ἡμῖν αἰνομέροισιν ἀέθλια καὶ φόνκ ἀρχαῖα.
 Οὐδέ τις ἡμείων δωῖατο κρατερῶϊο βίωιο
 Νάρκῳ ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ὄππδευέες ἦμεν·
 Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴσανεν Ὀδυσῆ' ἄ μῆλα τόξον,
 Ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι
 Τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πᾶλλ' ἀγορᾶσαι·
 Τηλέμαχος δέ μιν οἶτο ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
 Αὐτὰρ ὁ δέξατο χεῖρ πολύτλας δῖ' Ὀδυσσεύς,
 Ρηϊδίως δ' ἐταύωσε βίον, διὰ δ' ἦκε σιδήρεα.
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰών, ταχέας δ' ἐκχέουατ' οἰσούς,
 Δεινὰν παπῶνων βάλε δ' ἀντίνοον βασιλῆα.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα σονόεντα,
 Ἀντα πτυσκόμεντο· τοὶ δ' ἀρχεῖνοι ἐπιπλον.
 Γνωτὸν δ' ἠὲ ὄρα τις σοι θεῶν ὄπιτάρροδος ἦεν.
 Αὐτῆκα γὰρ χεῖρ δάματ' ὄπιπόμενοι μένει σφῶ
 Κτείνον ὄπιπροφάδων· ἧλ δὲ σὺντο ἄρνυτ' ἀεικίης,
 Κράτων τυπλομένων, δάπεδον δὲ ἄσπιν αἵματι θυέν.
 Ως ἡμεῖς ἀγάμενον ἀπωλόμην, ὦν ἐπὶ καὶ νυῖ
 Σάματ' ἀκήδεα καῖται ἐνὶ μεγάροισι Ὀδυσῆ' ἄ.
 Οὐ γὰρ πω ἴασσι φίλοι χεῖρ δάμαθ' ἐχέουσι,
 Οἳ κ' ἀπονίφαντες μέλανα βρότον ἔξωτειλέων,
 Κατδέμενοι γράοιεν. ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Τὸν δ' αὖτε φυγῆ παρσεφώνεον ἀπείδαο,
 Ὀλοῖε λαέρταο παῖ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,
 Ἡ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐπιτήσω ἄκοιπν.
 Ως ἀγαθὰ φρένες ἦσαν ἀμύμονι πύλωλοπείῃ,
 Κέρη ἰκαεῖα, αἳ εἰ μὲμνητ' Ὀδυσῆ' ἄ,
 Ἀνδρὸς κουριδίῃ· πῶ οἳ κλέος ἔποτ' ὀλεῖται
 Ἡε ἀρετῆς τάλχοισι δὲ ὄπιχθονίοισιν ἀοιδῶ
 Ἀθανάτοι χασείεσαν ἐχέφρανι πύλωλοπείῃ.
 Οὐχ αἷς πωδάρηα καύρη κακὰ μῆσατο ἔργα,
 Κουριδίον κλείνασα πόσιν. συ γερῆ δὲ ἀοιδῆ
 Ἐπειτ' ἐπ' ἀνθρώποις· χαλεπὴ δέ τε φῆμιν ὄπωσε

Cum quidem Telemacho perpulchra arma sublata
 In thalamum deposuit, & clausit seras.
 At hic suam uxorem multis astutijs iussit
 Arcum prociis ponere, albumq; ferrum,
 Nobis grauer morituris certamina & cadis principium.
 Neq; aliquis nostrum potuit fortis arcus
 Neruum tendere, Valde autem impotentes eramus.
 Sed quando ad manus peruenit Vlyssis magnus arcus,
 Tunc nos quidem omnes minabamur verbis
 Arcum non dari, etiamsi valde multum diceret.
 Telemachus autem ei solus impellens iussit,
 At hic suscepit manu perpatiens diuus Vlysses.
 Facile autem tendit arcum, misit autem per ferrum.
 Stetit, a. in pavementum iens & velocesq; effudit sagittas,
 Grauer per spectans, percussit autem Antinoum regem,
 At postea alijs immisit tela suspiciosa
 Contra inspiciens, hi autem simul confecti in cadebant.
 Cognitum, a. erat quod aliquis ipsis Decorum adiutor esset.
 Statim enim in adibus sequentes fortitudine ipsorum
 Interficiebant conuersim, horu. a. suspiriū mouebatur inde.
 Capitis, percussis, pavementū a. omne sanguine stuebat. (cēs
 Sic nos Agamemnon perditū fuimus, quorum adhuc nunc
 Corpora neglecta iacent in adibus Vlyssis.
 Nondum enim sciunt amici in domibus singulis,
 Qui abluto nigro sanguine ex vulneribus
 Depositos lugerent, hic enim honor est mortuorum.
 Hunc autem rursus anima allocuta est Atrida,
 Felix Laerti filii prudens Vlysses,
 Certe ipitur cum magna virtute possedisti uxorem.
 Valde bona mentes erant irreprehensibilis Penelopa
 Filia Icarū, quā recte recordata est Vlyssis
 Viri, iustis nuptijs, a. suuētute, Sunde ei gloria nunq; peribit,
 Suae virtutis: facient, a. in terrestribus cantilenam
 Immortales gratam prudenti Penelopæ.
 Non sic Tyndari filia mala consultauit opera,
 Virginali interfecto marito, odiosa autem cantilena
 Erat inter homines, difficilem autem famam prauit

Θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἢ κ' ἀνεργὸς ἔσται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἐπὸτ' εἰν αἰδαοδόμοις ὑπὸ κεῦθεσι γαίης.

Οἱ δ' ἔπει ἐν πόλει ἄκατέβαν, τὰ γὰρ δ' ἀγρὸν ἴκοντο

Καλὸν λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς

Λαέρτης κτεάπασεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.

Ἐνθά οἱ οἶκος ἔλω, πρὸ δὲ κλίσιον θῆε παῖτις,

Ἐν πρὸστέσκοντο καὶ ἴζανον ἠδὲ ἴωνον

Δμῶες ἀναγκάσαι, τοῖ οἱ φίλα ἐρζάζοντο

Ἐν δὲ γυνῆσικελῇ ρηῆς πέλεν, ἢ ῥα γέροντο

Ἐνδυκέως κομέεσκον ἐπ' ἀγροῦ κάσσι πόλησιν.

Ἐνδ' ὀδυσαῖς δμῶεσι καὶ ἦεί μῦθον ἔειπεν,

Τυχεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' εὐκείμενον * σφολιέθρον·

Δείπναν δ' αἰψὰ σῶν ἱεράδουτε ὅσπερ ἄεις σιν.

Ἀγπὲρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέρου,

Λίξ' ἐμ' ὀπιγνοίη καὶ φράσεται ὀφθαλμοῖσιν,

Ἡέ κεν ἀγνοήσῃ, πολλῷ γέρον ἀμαρῆς ἔόντω.

Ὡς εἰπὼν, δμῶεσιν ἀρήϊα τάλχε' ἔειπεν.

Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον ἀπὸρ ὀδυσαῖς

Λοσον ἰεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζον·

Οὐδ' εὐρεν δαλίον μέγαν ὄρχαιτοκίεσκαταβαίνων,

Οὐδέ πνα δμῶων, ἢ δ' ἦέων. ἀλλ' ἄρα τοῖγα

Αἵμασας λέξοντες, ἀλωῆς ἑμμαναί ἔρκας,

Ὡχοντ' ἀπὸρ ὁ τοῖσι γέρον ὄδον ἠγμόνων.

Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὐρεν εὐκείμενη ἐν ἀλωῆ,

Λιγράοντα φυτὸν· ῥυπόωντα δ' ἔσο γαπῶνας,

Ραπῆον, ἀεικέλιον· πρὸ δ' κνημῆσι βροείας

Κνημίδας ραπῆας δέδετο, γραπῆς ἀλεείνον·

Χειρίδαςτ' ὀπὶ χερσὶ βλάτων ἕνεκ'. ἀπὸρ ὑψόθεν

Αἰγέλιον κυμάλω κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.

Τὸν δ' ὡς οὐκ ἐνόησε πολύτλας δῖος ὀδυσαῖς

Γῆραι τερόμενον, μέγα δ' φρεσὶ πένθος ἔχοντα,

Στάς ἄρ' ὑπὸ βλωθρῶ ὄγχιλω χεῖρ' ἀύκρουον εἶβε.

Μῆρμῆιξε δ' ἔπειτα χεῖρ' ἀφ' ἑνὸς καὶ χεῖρ' ἑσπέρων,

Κῦσμα καὶ πειφιῶναι ἔον πατέρ', ἠδὲ ἔχασα

Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν·

Ἡ φράτ' ἔξερῆοιτο, ἔχασά τε πειρήσασα.

Feminis mulieribus, etiam ei qua proba fuerit.

*Sic hi quidem talia ad inuicem loquebantur,
Stantes in inferni domibus sub obscuritatibus terra.
Illi. a. postq̄ ex ciuitate ierant, cito in agrum peruenerunt
Pulchrum Laertis, elaboratum, quem quondam ipse
Laertes possedit, postquam valde multum laborauit.
Illic ei domus erat, circum. a. sedilia currebant circūquaq̄.
In quibus comedebant, & sedebant, & dormiebant
Famuli necessarij qui ei arnica operabantur.
Ibi autem mulier Sicula anus erat, qua senem
Diligenter curabat in agro longē a ciuitate.*

Vlysses ad patrem contendit.

*Tunc Vlysses pastoribus & filio sermonem dixit:
Vox quidem nunc ite bene adificatum oppidum,
Canam. a. statim porcorum mactate, quicunq̄ optimus,
Et ego patrem tentabo nostrum,
Si me agnoscat, & animaduertat oculis,
An ignoret, multo tempore qui peregrē absit.*

*Sic locutus, seruis bellicosa arma dedit.
Hi quidem postea domum velociter iuerunt, at Vlysses
Iuit prope serax Viridarum rem tentaturus.
Neq̄ inuenit Dolium magnum Viridarium in descendens,
Neq̄ aliquem seruorum, neq̄ filiorum, sed hi
Sepes collecturi Viridarij se essent septima
Iuerant, at hic hi senex viam praeuerrat.
Hunc. a. solum patrem inuenit bene facta in Viridario,
Expurgantem plantam sordidam iudutus erat vestem
Laceram, indecentem, circum autem rivas bouinas
Oreas laceras ligauerat fugiens scissuras,
Chirothecasq̄ in manibus ruborum gratia, at desuper
Caprinam galeam capite habebat dolorem augens.
Hunc autem postquam agnouit perpatiens diuus Vlysses
Senectute consumptum, magnum. a. mentib. dolorem habens
Stans sub altæ pyro lacrymam effudit. (tem.)
Cogitabat autem postea in mente & in animo
Osculari & amplecti suum patrem, & singula
Dicere, quomodo senis & peruenit in patriam terram
An prius interroget singulaq̄ tentet.*

Sic autem

Ωδε δέ οἱ φρονέοντι δοῶσιν αὐτὸ κάρδιον ἔϊ),
 Πρῶτον καρτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
 Τὰ φρονέων ἰδὺς κίεν ἀπὸ δῖο ὀδύσας.
 Ητοι ὁ μὲν * κείτ' ἔχων κεφαλῶν, φυτὴν ἀμφελάχων.
 Τὸν ὃ παρισάμεν ὅσπερ σφώνες φαίδιμος υἱός,
 Ω γέρον, ἐκ ἀθάσημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολόειν
 Ὀρχατον· ἀλλ' ἐσ' τοι κομιδὴ ἔχει, ἐδέ π' ἀμπαι
 Οὐ φυτὸν, ἐ σικκῆ, ἐκ ἀμπελοσ, ἢ μὲν ἐλαίης,
 Οὐκ ὄγγη, ἐ σφασίη τοι ἀνδρ' κομιδῆς κ' κῆπον.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ ὃ μὴ γόλον ἐνθεο θυμῷ.
 Αὐτὸν σ' ἐκ ἀγαθῆ κομιδῆ ἔχει, ἀλλ' ἄμα γῆρας
 Λυγρὸν ἔχεις, ἀνχημῆς τε κακῶς, καὶ αἰετῆ εἶσσαι.
 Οὐ μὲν ἀεργίης γὰρ ἀναξ' ἔνεκ' ἢ σε κομίζεις,
 Οὐδέ π' τοι δούλειον ὅπι παρέπει εἰσοράσθαι
 Εἶδος καὶ μέγεθος βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρ' ἔοικας.
 Τοιῦτω ὃ ἔοικας, ἐπεὶ λίσσασθαι φάροι τε,
 Εὐδέμεναι μαλακῶς, ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γαρόντων.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατὰ λαχόν,
 Τεὺ δ' ἄνωγ' εἰς ἀνδρῶν; τεὺ δ' ὄρχατον ἀμφιπολόεις;
 Καί μοι τῆτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅσφ' εὔειδῶ,
 Εἰ ἐτέον γ' ἰθάκην τῆιδ' ἰκόμβ', ὡς μοι εἴειπεν
 Οὗτ' ἄνθρωπος νῦν δὴ συμβλήμεν ὅσπερ ἐνθάδ' ἰόντι,
 Οὗπ' μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ ἐτόλμησεν ἕκαστα
 Εἰπεῖν, ἢ δ' ἐπακούσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἔρέεινον
 Ἀμφὶ ξείνοι ἐμῶ, εἴπου ζῶει τε καὶ ἐστὶ.
 Ἡ ἦδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδ' ἀδομοισιν.
 Ἐκ γὰρ τοι ἔρέω, σὺ ὃ σμύθεο, καὶ μευ ἀκουσον.
 Ἄνδρά ποτ' ἐξείνισαι φίλην ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
 Ἡμέτερόν δ' ἐλθόντα· καὶ ἔπω τις βροτὸς ἄλλος
 Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκατο δῶμα.
 Εὐχάτο δὲ ἐξ ἰθάκης γῆν' ἐμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
 Λαίρρην ἀρκεισιδάδην πατέρ' ἐμμεναι * αὐτῶ.
 Τὸν μὲν ἐγὼ σφρὸς δῶματ' ἄγων ἐξείνισαι
 Ἐν δυχέως φιλέων, πολλῶν κ' οἶκον ἑόντων,
 Καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα οἷα ἐφάκει
 Χρυσῶ μὲν οἱ δῶκ' ἀεργέ ὅσπερ ἀτάλαντα,
 Δῶκε δέ οἱ κρητῆρα παιδάρυρον ἀνδριμόεντα,

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,
 Primum cauillatorijs verbis tentare.
 Hac cogitans recta iuit ad eum diuus Vlysses.
 Certè hic quidem capite demisso plantam circumfodiebat.
 Hunc autem astans allocutus est illustris Vlysses:

O senex, non imperitta te tenet ad-gubernandum
 Viridarium, sed bene cura tenet, neq; omninò
 Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliua,
 Non pyrus non arca sine cura in horto est,
 Aliud autem tibi dico, tu autem non iram impone animo.
 Ipsum te non bona cura tenet, sed simul senectutem
 Molestam habes, squales male, & indecenter indutus es.
 Non quidem pigritia dominus grata non te curat.
 Neque te seruis in decet videri
 Forma & magnitudine, regi enim viro similis es.
 Tali autem similis es postquam lotus est comeditq;
 Dormit molliter, hic enim mos est senum.
 Sed agè mihi hoc dic, & verè narra.
 Cuius seruus es & virorum? cuius, a horum gubernas?
 Et mihi hoc dic verè & bene sciam,
 Si verè Ithacam hanc veni, sicut mihi dixit
 Hic vir qui nunc primum obuius factus est huc venienti,
 Non omninò rerù penitus gnarus, quonia non ausus est sin-
 Dicere, & audire meum verbum sicut interrogavi (gula
 Circa amicum meum, sicubi viuit & est,
 An iam mortuus est, & in inferni edibus.
 Nam tibi dico, tu autem intellige & me audi.
 Virum aliquando hospitio excepi dilecta in patria terra,
 Nostrum, a. venientem, & nondum aliquis homo alius
 Hospitium peregrinorum amicorum meam venit domum.
 Dicebat autem ex Ithaca genus esse, & dicebat
 Lactem Arcisidem patrem esse ipsius.
 Hunc quidem ego domum deducens praeclarè excepi
 Accuratè amplectens, cum multi in domo essent,
 Et ei dona praebeui hospitium qualia decet,
 Aure quidem ei dedi benefacti septem talenta,
 Dedi autem ei pateram totam argenteam floridam,

Vlysses patrè
 compellat.

Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόποις ἢ τύπηται,
 Τόποις ἢ φάρεα καλὰ, τύποις δ' ὄπῃ τοῖσι χιτῶνας·
 Χιτοὶ δ' αὐτὲ γυμναῖνας ἀμύμονας ἔργ' εἰδίης
 Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κτ' Ἰάκρυον εἴβων
 Ζεῖν, ἧτοι μὲν γαῖαν ἱκανῆς λυὸ ἔρρείνεις,

Τβεισάμ δ' αὐτῷ καὶ ἀπύδαλοι ἄνδρες ἔχοισι.

Δῶρα δ' ἐπόσια τῶντα χαρίζο μνεῖ ὀπίζων.

Εἰ γὰρ μιν ζῶν γ' ἐκίχεις ἰθάκης ἐπὶ δῆμον,

Τῷ κεν σ' εὖ δῶροισιν ἀμειψόμεν ἔ ἀπίπεμψες

Καὶ ξενίη ἀγαθῇ. ἢ γὰρ φέμις, ὅστις ὑπάρξει.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρικέως κατὰ λέξον,

Πόσον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε ξείνιας ἐκείνον

Σὸν ξείνον Δύσηνον, ἐμὸν παῖδ' ἢ εἴ ποτ' ἔλω γε,

Δύσημορον, ὃν πευ τῆλε φίλων καὶ πατρειδος αἰσῆς

Ἠέ πευ, ἐν πόντῳ φάρον ἰχθύες, ἢ ὄπῃ χέρσου

Θηροῖ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ ἤχουτ' ἔδῃ ἐμῆτηρ

Κλαῦσε φεισείλασσι, πατὴρ δ' ἢ, οἱ μιν τεκόμεθα·

Οὐδ' ἄλλοτος πολὺ δῶρος ἐχέσθων πινελοπέεια

Κώκυς ἐν λαχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,

Οφθαλμοὺς καὶ θελέσσι. τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θεῶν ποιν.

Καὶ μοι τῶτ' ἀχρόσισον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἔδῃ εἰδῶ,

Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόδι τοι πόλις ἠδὲ τοκήης;

Ποῦ γ' ἢ νῆος ἔστηκε θεῶν, ἢ σ' ἤγαγε δεῦρος;

Ἀντιθέοις δ' ἑτάροις, ἢ ἔμπορ' ἔειληλυθας

Νηὸς ἐπ' ἀλλοστρίης, οἱ δ' ἐμβήσαντες ἐβησαν;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Τοι γὰρ ἐγὼ τοι τῶντα μάλ' ἀτρικέως κατὰ λέξω.

Εἰμί γὰρ ἐξ ἀλύβαντ' ἔ, ὅτι κλυτὰ δῶματα ναῶν,

Τίος ἀφείδαντ' ἔ πολυπημονίδεο ἀνακτ' ἔ.

Αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπήειτ' ἔ, ἀλλὰ με δαίμων

Πλάγξ' ἀπὸ σκαρίης δεῦρ' ἐλθέμεν ἐκ ἐθέλοντα·

Νηὺς δὲ μοι ἔστηκεν ἐπ' ἀχρόσιν νόσοι πόλην ἔ.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεῖ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν

Ἐξ ἢ κείθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπληλύθε πάτρης,

Δύσημορ' ἔ, ἢ τέ οἱ ἔαδλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι

Δεξιῶν, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπίπεμπον ἐκείνον,

Duodecim autem simplices Vestes totq; tapetes,
 Tot autem pallia pulchra, tot autem post hac interulas.
 Separatim autem rursus mulieres eximias opera scientes
 Quatuor speciosas, quas soluit ipse capere.

Huic .a. respondit postea pater lacrymas fundens:
 Hospes certe terram peruenisti quam interrogas,
 Iniurijs autem ipsam, & iniusti Sciri habent.
 Dona autem & ana hoc donasti multa prabens,
 Si enim ipsum diuum inuenisses le haca in populo,
 Quo te bene donis repensum remitteret,
 Et hospitalitate bona, hic enim mos est quicumq; beneficijs
 Sed age mihi hoc dic, & Verè narra. (in ceperit.
 Quotus iam annus est, quando hospitio illum excepisti,
 Tuum amicum infelicem meum filium si aliquando fuit,
 Infortunatum, quem longè amicis & patria terra,
 Vel in ponto comederunt pisces, vel in terra
 Feris & auibus laniamentum factus est, neq; ipsum mater
 Fleuit pollinctum, paterq; qui ipsum genuimus.
 Neq; Sxor multum-dotata prudens Ponelope
 Plorauit in lectis dilectum maritum sicut decet,
 Oculos illius claudens, hic enim est honos mortuorum.
 Et mihi hoc dic Verè ut bene sciam.

Quis? unde es Scirorum? ubi tibi ciuitas & parentes?
 Vbi autem nauis stetit velox qua te duxit huc?
 Diunosq; socios, an mercator venisti
 Naui in aliena, hi autem te naue-educto discesserunt?

Hunc .a. respondens, allocutus est prudens Vlysses:
 Tibi enim ego certè omnia &alde Verè narrabo,
 Sum enim ex Alybante, ubi in chytas domos habito,
 Filius Aphidantis Polypemonida regis,
 At mihi nomen est Eperitus, sed me fortuna
 Errare-fecit à Sicania huc venire nolentem.
 Nauis autem mihi hac stat in agro longè à ciuitate.
 At Vlyssi hic iam quintus annus est
 Ex quo illinc iuit, & à mea discessit patria
 Infelix, certè es bona erant aues eunt
 Dexteræ, quibus gaudens quidem ego dimisi illum.

χε. δ' ἄπεινος
 ἰών θυμὸς δ' ἔ
 π.

Χαῖρε * ὃ κείνῳ ἰών θυμὸς δ' ἐπὶ νῶϊν ἐάλπει
 Μίξεσθαι ξενίῃ, ἢ δ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μίλαινα.

Ἀμφοτέρησι δ' ἡρσίν ἐλαὸν κόνιν ἀθάλασσαν

Χόλοιο κακκεφαλῆς πολίης, ἀδινὸν σεναγίζων.

Τοῦ δ' ὠεῖνετο θυμὸς, ἀνά ρίνας δέ οἱ ἦδη

Δειμὸ μὲν ἔπερσεν, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.

Κῦσε δέ μιν πειφύς ὀπιάλμαν ἔπεισε, ἢ δὲ περσπύδα,

χε. μὲν ἔτι.

Κείνος * μέντοι δ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὄν σὺ μεταλλῶς

Ἠλυθον εἰκοσῶ ἔπει ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἴσσο κλαυθμῶσα γόοιό τε δακρυόεντος.

Ἐκ γὰρ τοι ἐρέω· (μάλα δὲ χεῖρ' ἀπεισέμεν ἔμπε)

Μησιῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

Λάβλιω πινυόμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἐργα.

Τὸν δ' αὖ λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

Εἴ μὲν δὴ ὀδυσάς γε ἐμὸς παῖς ἐνθάδ' ἰκένοισ,

Σῆμά τι μοι νῦν εἰπέ ἀειφραδέε, ὄφρα πεπίδω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηπις ὀδυσαδός,

Οὐλοῦ μὲν πρῶτον τίω δὲ φράσαι ὀφθαλμοῖσι

Τίω ἐν παρρησίῳ μ' ἔλασεν σὺς λάδκῳ ὀδόντι

Οἰζόμενον· σὺ δέ με πρῆεις καὶ πότνια μήτηρ

Ἐς πατέρ' αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἐλοίμην

Δῶρα τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέροχο καὶ κατένοσον.

Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκτιμένω κατ' ἀλωίω

Εἶπω ἄ μοι πότε ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἦ τέον σε ἔκασα.

Παιδῶν δ' ἐὼν χεῖρ' κῆπον ὀπισπόμενῳ. Διὰ δ' αὐτῆ.

Ἰκνόμεδα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔπεισε ἔκασα.

Ὀσχάς μοι δῶκας σφεισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,

Συκίας τεσσεράκοντ' ὄρχους δέ μοι ὄδ' ὀνόμηνας

Δώσειν πεντήκοντα, διατρύχῳ δὲ ἕκαστῳ

Ἡ λω' ἐνθα δ' ἀνά σαφυλαὶ πτωτοῖαι ἔασιν,

Ὅσπότε δὴ διὸς ὄραε ὅτι βείσειαν ὑπέρθεν.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἀπὸ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,

Σήματ' ἀναγρόντος τῶ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' ὀδυσαδός

Ἀμφὶ δ' ἡ παιδί φίλω βάλε πήχει· τὸν δὲ περτὶ οἶ

Ἐίλεν ὑποψύχοντα πολύτλας δ' ἔπεισε ὀδυσαδός.

Αὐτὰρ ἔπειρ' ἀμψυτο, χεῖρ' ἔφραε θυμὸς ἀγέρθῃ,

Ἐξαυτί

Gaudebat ille iens, animus autem nobis adhuc sperabat,
Misceri hospitalitate, & splendida dona dare.

Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra.
Ambabus autem manibus captum pulverem ardentem
Fudit in capite albo graviter suspirans.

Huius. a. motus est unctus, supra nares autem es tam
Acutum robur verberavit dilectum patrem insipienti,
Osculatus est. a. ipsum amplexus, subsiliens. a. allocutus est.

Ille quidem hic ipse ego pater quem tu inquiris,
Veni Sigesimo anno in patriam terram.

Sed abstine fletu luctuq; lachrymoso.

Etenim tibi dico, (Valde autem oportet festinare tamen)

Procos interfeci in nostris adibus

Nocentium rependens dolorosum & mala opera.

Huic autem rursus Laertes respondit dixitq;

Siquidem iam Vlysses meus filius huc venisti,

Signum aliquod mihi nunc dic manifestum. Si persuadeat.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,

Cicatricem quidem primam hanc animaduerte oculis,

Quam in Parnaso percussit sus albo dente

Euntem, tu autem me promissis, & honoranda mater

Ad patrem Autolicum matris dilectam, et caperem

Dona, quae huc veniens mihi promissit & annuit.

Eia age tibi & arborea bene facta in viridario

Dicam, quas aliquando dedisti, ego. a. petij a te singulas

Puer cum essem per hortum sequens, per autem ipsas

Luimus, tu autem nomenasti & dixisti singulas.

Piros mihi dedisti prodecim, & decem malos,

Ficos quadraginta, sulcos autem mihi sic diserte dixisti,

Te daturum quinquaginta, frugifer autem singulus

Erat, illic quae omnisgenera erant,

Quando iam Iovis tempora aggrauabant desuper.

Sic dixit, huius. a. ipsius soluta sunt genua & dilectum cor,

Signa recognoscentis, quae ei firma dixerat Vlysses,

Circum autem filium dilectum tenuit brachia, hunc ad se

Cepit exanimatum pertolerans diuus Vlysses.

At postq; respiravit, & in mentem animus congregatus est.

Vlysses prodit
se patri.

Εξαυτης μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Ζεὺ πάτερ, ἦ ῥα ἐτ' ἐσε θεοὶ καὶ μακρὸν ὄλυμπον,
 εἰ ἐτεδὸν μνηστῆρας * ἀτάδραλοι ὕβειν ἔπεισαν.
 Νῦν δ' αἰνῶς δειδοίκα καὶ φρένα μὴ τάχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλωσιν ἰδακῆσοι, ἀγγελίας δὲ
 Παῖτη ἐποτρυνῶσι κεφαλλῶων πολέεσσι.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μὲν φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 ἀλλ' ἴομεν περὶ οἶκον ὃς ὄρχαυτε ἐγγύδι κείτα.
 ἐνθα ἦ τηλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτιον.
 Πρέπτεμ' ἦ, ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίωσσι τέχιστα.

Ὡς ἄρα φωνήσάν τε βᾶτιον πρὸς δῶμα τὰ κελεύει.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμοις εὖ ναιετάοντας,
 εὖρον τηλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτιον
 ταμνομένοις κρέα πολλὰ, κερῶν τὰς τ' αἴσοπα οἶνον.
 τόφρα ἦ λαέρτιον μεγαλήτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ
 ἀμφίπολον σικελὴ λῦσεν, καὶ χεῖσεν ἐλαῖῳ·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἀντάρ ἀθλιῆ
 ἀγχι παρισταμένη μέλε ἠλθάνε ποιμένι λαῶν,
 μείζονα δ' ἠὲ παρ' ἑὸν καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 ἐκ δ' ἀσπιδόβηθ' ἀύμαζε δέ μιν φίλον ἕδος,
 ὡς ἴδεν ἀδανάτῃσι θεοῖς ἐναλίγκιον ἀντίω·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόντα προσηύδα,
 ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειφροσύνη
 εἶδος τε μέγας τὸν ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.

Τὸν δὲ αὖ λαέρτης πιπνυμένον ἀντίον ἠύδα·
 αἶψ' ἔειπεν πάτερ καὶ ἀθλιῆ καὶ ἄπολλον,
 οἷον νήεικον εἶλον εὐκτίμενον πλοῖον ἔδρον,
 ἀκτῶν ἠπείροιο, κεφαλλῶων ἀνάσσειν,
 τοῖον ἔάν τοι χθίς ὅς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 τὰ χεῖ' ἔχων ὀμοίῃσι ἐφροσμέναι καὶ ἀμύμειν
 ἀνδρας μνηστῆρας, τὰ κε σφῆραν γύνατ' ἔλυσσιν
 πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ ἦ φρένας ἐνδον ἰάνθης.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοισι ἀγόρευον.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὐκ αἶσαντο πόρον, τετύχοντό τε δαῖτα,
 ἐξείης ἔζοντο καὶ κλισιάς τε θρόνους τε.
 ἔρδ' οἱ μὲν δειπῶν ἐπεχείρειον ἀρχιμόλον δὲ

Iterum Verbis respondens, allocutus est:

Iupiter pater, certe adhuc estis dū in magno Olympo,
Si Verē proci prauam iniuriam soluerunt.

Nunc autem grauius timeo in mente, ne cito omnes

Huc irruant Ithacenses, nuncios autem

Omnino impellunt Cephallenorum ciuitatibus.

Hunc autem respondens, allocutus est prudens Vlysses:

Confide, non tibi haec in mentibus tuis cura sint.

Sedeamus ad domum, qua Viridarium prope iacet,

Illuc autem Telemachum, & bubulcum, & subulcum

Pramisi, et canam pararent citissime.

Sic igitur locuti iuerunt ad domos pulchras,

Hi autem quando iam iuerunt domos bene-habitas,

Inuenerant Telemachium & bubulcum, & subulcum,

Incidentes carnes bonas, miscentesq; nigrum Vinum.

Interim autem Laertem magnanimum suū in domo

Famula Sicula lauit et unxit oleo.

Circum autem Vestem pulchram iecit, et Minerva

Prope astant auxit membra pastori populorum,

Maiorem quam antea & pinguiorem fecit videri.

Ex balneo iuit, admiratus est autem ipsum dilectus filius,

Postquam vidit immortalibus Dīs similem aspectu,

Et ipsam & vocatum Verba Velocia allocutus est:

O pater, certe Valde aliquis te Deorum sempiternorum

Formaq; magnitudineq; maiorem fecit videri.

Hunc a. rursus Laertes prudens contra allocutus est:

Vtinam enim Iupiterq; pater, & Minerva, & Apollo,

Qualis Nericum cepi bene adificatam urbem

Littore terra Cephallenibus imperans,

Talis existens hesternus in nostris domibus

Arma nimirum humeris instare, & expellere

Viros procos quo ipsorum genua soluissem

Multorum in adibus, tu autem mentes intra latus fuisses.

Sic hi quidem talia ad inuicem dicebant.

Hi a. postquam igitur cessarunt a labore paraueruntq; con-

Ex-ordine sederunt in lecticisq; sedibusq;.

(uruium)

Tunc hi quidam canam variabant, eadem hora autem

Ηλθ' ὁ γέρον δολίϑ', σὺ δ' ἕεις τοῦ γέροντος

Εξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ * παρμολῦσα κάλεσεν

Μήτηρ ρηίδε σκελή, ἢ σφέας πρέφει· καί ρα γέροντα

Ενδυκέως κομέεσκαν, ἐπεὶ κτ' γῆρας * ἐμῶσπιν.

Οἱ δ' ὡς οὖν ὄδυσσῆα ἴδον, φράσασάν τ' εὖ θυμῶ,

Ἔσαν ἐνὶ μεγάροισι τεθιπότες. αὐτὰρ ὄδυσσας

Μειλιχίοις ἔπεισι καὶ παπόμενϑ' παρσέειπεν,

Ὡ γέρον, ἴζ' ὅπῃ δέϊπνον, ἀπεκλελάθετε δὲ ἢ θάμβεις.

Διρὸν γὰρ σίτω ὀπιχειρήσειν μεμαῶτες

Μίμνομεν ἐν μεγάροισι, ὑμέας πεπιδεγμένοι αἰεὶ.

Ὡς ἄρ' ἔφη. δολίϑ' δ' ἴδυσ κίε χεῖρε πεπύσας

Αμφοτέρας, ὄδυσσας δὲ λαβῶν κύσε χεῖρ' ὅπῃ καρπῶ

Καί μιν φωνήσας ἔπεια πλερόεντα παρσούδα,

Ὡ φίλ', ἐπεὶ νόσησις ἐλδομένοισι μάλ' ἡμῖν,

Οὐδέ τ' οἰομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤραρον αὐτοῖς,

Οὐδέ τε χεῖρ' * μέγα χεῖρε, θεοὶ δέ τοι ὀλβια δύνει.

Καί μοι τὸτ' ἀργόσυσον ἐτήτυμον, ἔφρ' εὖ εἰδῶ,

Ἡ ἦδη σάφα οἶδε πείφρων πιναλόπεια

Νοσήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρυνώωμαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφει πολύμητις ὄδυσσας,

Ὡ γέρον, ἦδη οἶδε, τί σε ρηὶ ταῦτα πένεσθ;

Ὡς φάθ'. ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζ'ετ' εὐξέσου ὅπῃ δίφρου.

Ὡς δ' αὖτις πῦδες δολίε κλυτὸν ἀμφ' ὄδυσσῆα

Δειχανόοντ' ἔπεισι, καὶ ἐν χεῖρεσι φύοντο.

Ἐξείης δ' ἔζοντο παρὰ δολίον πατέρα σφῶν.

Ὡς οἱ μὲν περὶ δέϊπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Ὅσσ' δ' ἄρ' ἄγγελϑ' ὦκα κτ' πτόλιον ὄχετο πάτη,

Μίνης ἑρών ευχερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐπέπουσα.

Οἱ δ' ἄρ' ὁμοῦς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλϑ'

Μυχημῶ τε ζοναχῆ τε δόμων παρτάροιθ' ὄδυσσῆϑ'.

Ἐκ ἧ νέκυσ οἰκῶν φόρεον, καὶ θάπλον * ἔχασσι.

Τὰς δ' ἔξ' ἀμείων πόλιων οἰκόνδε * ἔχασον

Πέμπτον ἀγειν αἰλιεύσι, τοῖς ὅπῃ νηιοὶ πιδέντες.

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀγνύμενοι κῆρ.

Αὐτὰρ ἔπειρ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγρίοντο,

Τοῖσιν δ' ἀπείθης ἀνάθ' ἴσατο καὶ ματέειπεν.

Παῖδες γὰρ οἱ ἄλλασον ἐνὶ φρεσὶ πένετος ἔχεντο

Venit senex Dolius, simul autem huius filij senis
 Ex operibus fatigati, postquam ante veniens vocauit
 Mater anus Siculo, qua ipsos nutriuit & senem
 Accurate curauit postquam senectus cepit.
 Hi autem Et Vlysses viderunt, agnoueruntq; animo,
 Steterunt in domibus stupefacti, at Vlysses
 Dulcibus verbis incessens, dixit:

O senex, sede ad cœnam, obtusi scimini. a. stupefactionis.
 Diu enim cibum parare prompti
 Expectabamus in adibus vos expectantes semper.

Sic dixit, Dolius autem recte tuit manibus extensis
 Ambabus, Vlysses. a. captas osculatus est manus ad carpum,
 Et ipsum vocatum verba velocia allocutus est:

O amice, quoniam redijsti cupientibus valde nobis,
 Neq; id quidem reputantibus, Di; a. te duxerunt.
 Salueq; & valde gaude, Di; autem tibi felicitates dent,
 Et mihi hoc dic verum, Et bene sciam.

An iam aperte scit prudens Penelope
 Te huc redijisse, an nuncium moueamus,

Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,
 O senex, iam scit, quid te oportet hac laborare?

Sic dixit, hic autem rursus sedit bene polita in sede,
 Sic autem eodem modo filij Doli; inelytum circa Vlysses,
 Interrogaueruntq; verbis & manibus adhaferunt.

Deinde autem sederunt apud Dolium patrem ipsorum.
 Sic hi quidem circa cœnam in adibus laborabant.

Pama vero nuncia citò in ciuitatem iuit. Sibiq;
 Procorum odiosam mortem & parcam annuncians.

Hi autem simul audientes iuerunt aliunde alius,
 Strepitusq; suspirioq; ades ante Vlyssis.

Ex lingulis, & domib; mortuos portauerunt & sepeliuerunt
 Hos. a. ex alijs ciuitatibus domum singulas (singuli.

Miserunt ducere piscatoribus velocib; in nauibus ponentes.
 Ipsi autem in concionem iuerunt congregati dolentes cor.

At postquam coacti sunt & frequentes conuenerunt,
 His Eupithes surrexit, & locutus est.

Filij enim ei intollarabilis in mentibus dolor iacebat

Αντιόν, τὸν παρ᾽ αὐτὸν ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὰ δ' ὄρα θαυρυχέαν, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,

Ω φίλοι, ἢ μέγα ἔργον ἀνῆς ὀδε μήσατ' ἀχμοῖς,

Τὲς μὲν σὺν νῆεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλές,

Ὡλισσε μὲν νῆας γλαφυράς, ὑπὸ δ' ὤλισσε λαούς·

Τὲς δ' ἐλθὼν ἐκτείνε κεφαλῶν ὄχ' ἀείσοις.

Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τῶτον ἢ ἐς πύλον ὄχα ἰκέδαι,

Ἡ καὶ ἐς ἥλιδα δῖαν, ὅτι κρατέοισιν ἐπειοί,

Ἴομεν· ἢ καὶ ἐπειτα κατιφέες ἐσόμεθ' αἰεὶ.

Λῶβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσομένοισι πυθιάδα.

Εἰ δὲ μὴ πῦδων τε κασιγνήτων τε φονῆας

Τισάμεθ', ἂν ἂν ἔμοιγε μὲν φρεσὶν ἠδὲ ῥῆνοισι

Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανάτων ἐθιμένοισι ματείλω.

Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθῆοισι παραιοθέντες ἐκείνοι.

Ὡς φάτο θαυρυχέων· οἴκτος δ' ἔλε πάντας ἀχμοῦς.

Ἀγχήμελον δὲ σφ' ἤλθε μέδων καὶ δῖος Ἀοιδὸς

Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν.

Ἔσαε δ' ἐν μέσσοισι· τίφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἔχασον.

Τοῖσι δ' καὶ μετέειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς,

Κέκλυτε δὲ νῦν μὲν ἰδακῆσιοι, εἴ γὰρ Ὀδυσσεύς

Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα.

Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὃς ῥ' Ὀδυσῆι

Ἐγγύθεν εἰσήκει, καὶ μάντρεϊ πάντα ἐώκει.

Ἀθανάτ' ἔειπες· τοτὲ μὲν παρπαφοῖδ' Ὀδυσῆος

Φαίνετο θαρσύνων, * τοτὲ δ' ἠμνηστῆρας οὐρανῶν

Θυῖε χ' ἔμεγαρον τοῖ δ' ἀρχιστῆνοισι ἐπίπλον.

Ὡς φάτε, τὲς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἤρει.

Τοῖσι δ' καὶ μετέειπε γέρον ἦρωσ ἀλιθέρους

Μασσειδῆος, ὃ γ' αἶψα ὄρα παρόσω καὶ ὀπίσω

Ὅς σοιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτε δὲ νῦν μὲν ἰδακῆσιοι, ὅ, τί κεν εἴπω.

Τμητέρη κέκλυτε, φίλοι, τάδε ἔργα ῥῆοντο.

Ὅν γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', ἢ μάντρεϊ ποιμένοι λαῶν,

Τμητέροισι πᾶσις καταπαύεμιν ἀφροσιμῶν·

Οἱ μέγα ἔργον * ἐρεζον ἀπαδαλίησι κακῆσι,

Κτήμα τε κείροντες, καὶ ἀπμάζοντες ἀλοῖτην

Ἀνδρὸς ἀεισῆος· τὸν δ' ἐκ ἐπὶ φάντο γέεδαυ.

Antinoi, quem primum interfecit diuus Vlyſſes.

Huius gratia lachrymas fundens concionatus est & dixit:

O amici, certè magnū opus vir hic operatus est Achivorum,

Hos quidem cum navibus ducens multosq; & bonos,

Perdidit quidem naues concavas perdidit. a. populos.

Hos. a. profectus interfecit Cephallenorum longe-optimos.

Sed agite, ante hunc, vel in Pylum cito eat,

Vel & in Helidem diuinam, Sibi dominantur Epeū

Eamus, & postea tristes erimus semper,

Pudor enim hæc sunt, & futuris audiri,

Si iam non filiorumq; fratrumq; homicidas

Puniemus, non mihi in mentibus dulce erit

Vivere, sed cupissimè mortuus defunctis interero;

Sed eamus, ne præueniant transeuntes illi.

Sic dixit, lacrymans, dolor autem cepit omnes Achivos.

Apud autem ipsos venit Medon & diuinus cantor,

Ex donibus Vlyſſis, postquam ipsos somnus reliquit.

Steterunt autem in medijs, stupor. a. cepit virum singulum,

His autem & locutus est Medon prudentia sciens.

Audite iam nunc me Ithacenses, non enim Vlyſſes

Immortalibus sine Dijs hæc operatus est opera,

Ipsè ego vidi Deum immortalè, qui Vlyſſem

Prope stetit, & Mentori per omnia similis fuit.

Immortalis. a. Deus aliquando quidem ante Vlyſſem

Apparebat, audaciam acuens, aliquando procos turbans,

Currebat in damnum, hi autem confertim cadebant.

Sic dixit, hos autem igitur omnes recens timor cepit.

His autem et dixit senex heros Alitherses

Mastorides, hic enim solus videbat præsentia & futura,

Qui ipsis bene-sapiens concionatus est & dixit:

Audite iam nunc me Ithacenses quodcumq; dicam.

Vestra malignitate amici hæc opera facta sunt.

Non enim mihi persuadcamini, non Mentori Pastori populo

Vestros filios desinere stultitij, (rum

Qui magnum opus fecerunt intemperia prava

Facultates arrodentes, & inhonorantes uxorem

Viri optimi, quem non amplius dacebant rediturum:

Eupithescum
Achæis cōspi-
rat in Vlyſſi
mortem.

Alitherses cō-
suadet Vlyſſi
internecionem

Καὶ νῦν ὦδε γήυοιτο· πίδαδε μοι ὡς ἀγορεύω·
Μηῖοι μιν, μή που τις ὀπίσσωσόν κακὸν εὖρη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊζαν μεγάλην ἀλαλητῆρα,
Ἡμίσεων πλείους, τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μέιναι,
Οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ σφρασίῳ, ἀλλ' ἀπείθει
Πείθοντ', αἴψα δ' ἔπειτ' ὅππ' ἰσχύεα ἑωσύνοντο.
Αὐτὰρ ἔπειρ' ἑσάντο φειχθεὶς χροὶ νῶροπα χαλκόν,
Αθρόοι ἠγερῆδοντο παρ' ἄσπεος ἀρυχόροιο.

Τοῖσιν δ' ἀπείθης ἠγήσατο νηπιέησιν,
Φῆ δ' ὄγε τίσιδεαι παῖδες φόνον· ἢ δ' ἄρ' ἔμαλλον
Αψάπονοσήσειν, ἐμ' αὐτὲ πτότμον ἐφέψειν.

Αὐτὰρ ἀθημαῖν Ζῆνα χρονίωνα παρσσύδα,
Ὡ πάτερ ἡμέτερε χρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόσθ' ἐνδοθι κεύθει;
Ἡ παρτέρω πόλεμόν τε κακὸν φύλοπιν ἀνελῶ
Τάξεις; ἢ φιλόπτη μετ' ἀμφοτέροισι τίθηδα;

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος παρσσύφῃ νεφεληγερέτα
Τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα δειρήσαι ἠδὲ μεταλλάς;
Οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὲν ἐβέβησας νόον αὐτῆ;
Ὡς ἦτοι κείνεσ Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἔλθων.

Ἐρξον ὅπως ἐδέλεις, ἐρέω δέ τοι ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐπίσατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὀρχια πῶσά τε μόντες, ὁ μὲν βασιλῆδέ πο αἰεὶ,
Ἡμεῖς δ' αὖ παῖδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
Ἐκλήσιον ἴδωμεν, τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
Ὡς τοπαῖσθ'· πλετθ' δὲ καὶ εἰρῴνῃ ἄλις ἔστω.

Ὡς εἰπὼν ἄτριωε παῖσθ' μεμαῦαν ἀθύλλων·
Βῆ δ' ἑκατ' ἑλύμπιοι καρλίων αἰζασι.

Οἱ δ' ἔπειθ' οὖν σίπιο μελίφρονσθ' ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσ' ἄρα μῦθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐξελθὼν πρὶ ἴδρι μὴ δὴ χερδὸν ὄσι κιδντες.

Ὡς ἔφατ'· ὅκ δ' ἢ ὕος δολίε κίεν ὡς ἐκέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἑδὸν ἰάν, τοὺς δὲ χερδὸν εἰσιδε πάντη
Αἴψα δ' Ὀδυσσεῖα ἔπεα πτερόεντα παρσσύδα,

Οἶδε δὴ ἐγγυὺς ἔασ'· ἐμ' ὀπιζώμιθα ἴδωσον.
Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἀργυροτο, καὶ ἐν τάχιστα δύνοντο,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ὅσθ' δ' ἤϊεσ δολίοια.

Et nunc sic factum est, persuademini mihi sicut dico:
Ne eamus, ne quis attractum malum inueniat.

Sic dixit, hi autem igitur irruerunt magno clamore
Medys plures, hi autem congregati illic manserunt,
Non enim ipsis placuit verbum in mentibus, sed Eupithes
Persuasi sunt, statim autem postea in arma ruerunt.
Sed postquam induti sunt circum corpus, splendido ere,
Congregati coadunati sunt ante ciuitatem latam loco.
His autem Eupithes dux erat stultitys.
Dixit autem hic punire filij cadem, neq; fatum erat
Retrò redire, sed illic mortem consequi.

At Minerva Ionem Saturnium allocuta est:

Pater noster Saturnide eximie dominantium,
Dic mihi interroganti, quid tibi mens intus occultat?
Nunquid prius bellumq; malum, & pugnam grauem
Facies? an amicitiam cum ambobus pones?

Hanc, a. respondens alloc. est nebularum congregator Iup.
Filia mea cur hac me interrogas & inquis?
Non enim iam hanc quidem consulti asti mentem ipsa?
Ut certe illos Vlysses puniret profectus.
Fac ut voluisti, dicam autem tibi sicut decet.

Postquam iam procos puniuit diuus Vlysses,
Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper.
Nos autem rursus filiorum fratrumq; cadis
Obluionem inducamus, hi autem inter se diligant
Sicut ante diuitis, autem & pax abunde esto.

Sic dicens, mouit antea promptam Mineruam,
Venit autem ab Olympi cacuminibus ruens.
Hi autem postquam igitur cibi dulcis desiderium eiecerunt,
Hu igitur verbis incepit pertolerans diuus Vlysses,
Egressus aliquis videbit ne iam prope sunt venientes.

Sic dixit, extra autem filius Dolij iuit sicut iussit,
Statim autem igitur in viam tens, hos. a. prope vidit omnes,
Statim autem Vlysses verba velocia allocutus est:
Hi autem iam prope sunt, sed armemur citò.

Sic dixit, hi autem moti sunt, & in arma ruerunt.
Quatuor circum Vlysses, sex autem filij Dolij.

Minerva à Io
ue rei euenti
sciscitatur.

Nunciatur
Iylii hosti
aduentus.

Εν δ' ἄρα λαέρτης δολίϑ' τ' ἐς τὰ χε' ἔδωκε,
Καὶ πολιοὶ ὄφ' ἑόντες, ἀναγκῆσι πολεμισαί.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο παῖ χροὶ νόροπα χαλκῶν,

αε. Ωίξαν ῥα.

Ωίξαν ὃ θύρας, ἐκ δ' ἦιον, ἦρχε δ' ὄδυσσας.

Τῆισι δ' ἐπ' ἀγχιμόλον θυγάτηρ διὸς ἦλθεν ἀδύμη,

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδῶν.

Τῷ μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖϑ' ὄδυσσεύς.

Αἴψα ὃ τηλέμαχον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν,

Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τίδε γ' εἶσαι αὐτὸς ἐπιπλῶν,

Ἀνδρῶν μῆναμένων, ἵνα τε κείνοντα ἄριστοι,

Μῆτι καταιχμῶεν πατέρων γῆϑ', οἱ τοπάρϑ' ὄφ'

Ἀλκῆ τ' ἰωρῆ τε κεχρσμεδα πᾶσαν ἐπ' αἴαν.

Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένϑ' ἀντίον ἠύδα,

Ὀφθαί, αἴψ' ἐδέληπα, πάτερ φίλε, τί δ' ἐνὶ θυμῷ,

Οὐπ καταιχμῶντα τῶν γῆϑ', οἷς ἀγοράεις.

Ὡς φάτο, λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ αὐτὸν εἶπε,

Τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἢ μάλα χαίρω.

Υἱὸς δ' ἠωνός τ' ἀρετῆς πῆρι δῆεν ἔχοισι.

Τὸν ὃ περισταμένη προσέφη γλαυκῶπις ἀδύμη,

Ὡ ἀρκεισιδάδη πάντων πολὺ εἴταθ' ἐπίρων.

Εὐξάμενϑ' κούρη γλαυκῶπιδι καὶ δῖῃ πατρὶ,

Αἴψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προσέει δολιχόσκιον ἔγχος.

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐμπνῶσε μένος μέγα παλλὰς ἀθήνη.

Εὐξάμενϑ' δ' ἄρ' ἐπειτα διὸς κούρη μεγάλοιο,

Αἴψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προσέει δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλεν ἀπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρῆς.

Ἡ δ' ἐκ ἔγχος ἔρυτο, διασπῆ ὃ εἴστυτο χαλκός.

Δόπσον ὃ πρῶν ἀράβησε ὃ τὰ χε' ἐπ' αἴπᾱ.

Ἐκ δ' ἐπίσον προσμάχοις ὄδυσσας καὶ φαίδιμϑ' ἠδὲ

Τύπλον ὃ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Καὶ νύ κε δὴ πάστας τ' ὄλεσαν καὶ ἔδηξαν ἀνόσοις,

Εἰ μὴ ἀδύμειη κούρη διὸς ἀγχιόχοιο

Ἡύσον φωνῆ, χεῖ δ' ἔχεθε λαὸν ἀπᾶντα.

Ἰχεθε πτολέμη ἰθακήσοι ἀργαλέοιο,

Ὡς κεν ἀναιμῶντῆ γε * διακρινθεῖτε τάχιστα.

Ὡς φάτ' ἀδύμειη, τοὺς ὃ χλωρόν δεϑ' εἶλε.

Τῶν δ' ἄρα δεισάτων ἐκ χειρῶν ἐπῆλατο τὰ χεῖρα,

In autem igitur Laertes Doliasq; arma ruerunt,
 Et quamuis cani essent coacti bellatores.
 At postquam induiti sunt circum corpus splendido aere,
 Aperuerunt, a. portas, extra. a. iuerunt, dux erat. a. Vlysses.
 His autem in eadem hora filia Iouis venit Minerva
 Mentori similis, & corpore ac & voce.

Hanc. a. conspicatus latatus est pertolerans diuus Vlysses.
 Statim. a. Telemachum allocutus est suum dilectum filium:

Telemache, iam quidem hoc videris ipse aggressus
 Viros pugnantes, tibi discernuntur optimi,
 Ne quis vituperamatorum genus, qui antea
 Fortitudine ornati fuimus omnem in terram.

Hunc. a. rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
 Videbis si volueris pater dilecte hoc in animo:
 Non vituperantem tuum genus sicut dicis.

Sic dixit, Laertes autem gausus est & Verbum dixit:
 Qua mihi dies hac diu dilecti? certe valde gaudeo,
 Filiusq;, neposq;, Virtutem circa pugnam habent.

Hunc autem astans allocuta est caesia Minerva,
 O, Arcesiade omnium multo dilectissime socorum,
 Apprecatus filiam glaucis-oculis, & Iouem patrem,
 Statim circum crispatae prae mitte longam lanceam.

Sic dixit, & inspirauit robur magnum Pallas Minerva.
 Precatus autem igitur postea Iouis filiam magna,
 Statim valde crispatae prae misit longam lanceam.
 Et percussit Eupithem galeam per arcem genis.

Hac vero non lanceam prohibuit penitus vero penetravit.
 Sonus autem cadens, resonauerunt autem arma in ipso.
 Irruerunt, & primis pugnantibus Vlysses & illustris filius:
 Diuerberabant. a. ensibusq;, & lanceis utraq; extremitate
 Et iam oēs perdidisset et posuisset sine reditu, (acuminatis.
 Nisi Minerva filia Iouis AEgiochi

Clamasset voce, detinissetq;, populum omnem,
 Abstinet a bello Ithacenses difficili,
 Ut sine cruore separemini citissime.

Sic dixit Minerva, hos autem recens timor cepit.

Horum. a. igitur timentium ex manibus volauerunt arma.

Omnia

Ithacensium
 gna cum Vlysses

Eupithes à
 èrte occisus

Minerva di
 mit bellum

Πάντα δ' ὅπῃ χθονὶ πίπτε, θεῶς ὅπα φωνησάσιν·
 Πρὸς ἧ πόλιν προπῶντο, ληλαόμενοι βιότοιο.
 Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς,
 Οἴμισεν ἧ αἰεὶς, ὡς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
 Καὶ τότε δὴ κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
 Καδ' ἐπέσεν πρὸθεν γλαυκῶπιδος Ὀβειμοπάτρης.
 Καὶ τὸτ' Ὀδυσσεῖα προσέφη γλαυκῶπις Ἀδμήη,
 Διοχρῆες λαρπάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Ἰσχο, παῖε ἧ νεῖκος ὁμοίῳν πολέμοιο,
 Μήπως τοι κρονίδης κεχολώσεται ἀγρύπα Ζεῦ.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη. ὃ δ' ἐπέειπετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 Ορκία δ' αὖ κατόπιθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἀμδύϊ.

Τέλος τῆς Ομηρικῆς Οδυσσεΐας.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ Β Α Τ Ρ Α Χ Ο Μ Ω
Μ Α Χ Ι Α.

ΑΡΧΟΜΕΝΟΣ, πρῶτον, μεσῶν χρόνον ἔξ
 ἑλικῶν·
 Ἐλθεῖν εἰς ἐμὴν ἦτορ ἐπέυχομαι, εἴνεκ' αἰοι-
 δῆς·

Ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ὅπῃ γένασι δῆκα
 Δῆειν ἀπειρεσίω, πολεμώκλονον ἔργον ἀρηθ·
 Εὐχόμεν· μερόπρωτον ἐς ἕατα πᾶσι βαλέδω·
 Πᾶς μῦθε ἐν βατράχοισιν ἀεισεύσαντες ἔβησαν,
 Γιοχρῆων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων,
 Ὡς λόγος ἐν δηιοῖσιν ἔλω· τίλλω δ' ἔχον ἀρχῶ.

Μ Τ Σ ποτὲ διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
 Πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε χύειον,
 Ὑδαπτερπόμεν· μελιθεῖ· τὸν δὲ κατεῖδε
 Λιμνόχαις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγεατο τοῖον,
 Ζεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δέ σ' ὀφύσσει;
 Πάντα δ' ἀλίδευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
 Εἰ γὰρ σε γνώσω φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,

Omnia. a. in terram ceciderunt Dea Vocem Vociferante.
 Ad ciuitatem. & reuersi sunt Vita retinendæ cupidi.
 Terribiliter clamauit pertolerans diuus Vlysses.
 Ruit autem saltans sicut aquila altiuolans.
 Et tunc iam Saturnides misit fuliginosum fulmen.
 Decidit autem ante Glaucofidem fortem-patre.
 Et tunc Vlysses allocuta est casta Minerva:
 Ioue-nate Laërtiade prudens Vlysses
 Abstine. sedâ autem contentiorem equalis belli.
 Ne Saturnides tibi irascatur late-sonans Iupiter.
 Sic dixit Minerva. hic. a. obediuit gausus est. a. animo.
 Fœdera autem rursus in futurum cum ambobus posuit
 Pallas Minerva filia AEgiocli.
 Mentore similis. & corpore ac Voce.

Finis Odyssea Homeri.

H O M E R I B A T R A C H O M Y O.
 M A C H I A.

INCIPIENS primum musarum catum ex
 Helicone
 Venire in meo animo preces-concipio gratia
 canis.
 Quæ nuper in tabulis meis super genua posui.
 Litem immensam tumultuosum opus Martis.
 Pra-me-ferens hominibus in aures omnibus immittere.
 Quomodo mures in ranas primas-consecuti iuerunt.
 Terrigenam virorum imitati opera gigantum.
 Sic sermo inter mortales erat. tale. a. habuit principium.
 MVS aliquando sribundus felis periculo euitato.
 Propinquum in lacum teneram adposuit barbam.
 Aqua delectatus dulci. hunc autem Sidit
 Limnocharis obstrepera. Serbum. a. locuta est tales
 O hospes quis es? unde Venisti ad litores? quis. a. qui te pro-
 Omnia. a. Verè dic. ne mendacem te intellexero. (duxit?
 Si enim te noverim amicum dignum ad domum ducam.

Limnocharis.
 hoc est. pal-
 de gaudens

Dona

Δῶρα δὲ τοὶ δῶσαν ξηνήϊα πολλὰ καὶ ἐδάδα.
 Εἰμι δ' ἐγὼ βασιλῆος φυσίγηρατος, ὃς χ' ἰλίμενόν
 Τιμῶμαι, βασιλῆων ἠγούμενθ' ἡμῶτα παῖτα·
 Καί με πιτῆς πηλῆς ποτε γείνατο, ὕδρομεδούσῃ
 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχθας ἠειθανοῖο.
 Καί σε δ' ὄρω χαλόν τε καὶ ἄλκιμον, ἔξοχον ἄλλων,
 Σκηπτῦρον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητῶν
 Ἐμμεναι· ἀλλ' ἄγε θάσσων ἐὼν φρεσὶν ἀγρόδε.
 Τὸν δ' αὖ ψυχάρπαξ ἠμείβετο, φώνησέν τε,
 Τίπτε γγ, θ' τοῦ μὲν ζητεῖς φίλε, δῆλον ἄπισιν
 Ἀνδράποισ τε θοοῖς τε καὶ ἑρανοῖς ποτελευοῖς;
 Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι, εἰμὶ δ' ἢ κῆρθ'
 Τρωξέεσσι πατρὸς μεγαλήτορος· ἠδὲ νυ μῆτρης
 Δειχομῶλη, θυγάτηρ πῆρουστράκτου βασιλῆθ'
 Γείνατο δ' ἐν χαλύβημι, καὶ ἐξεδρέφατο βρωτοῖς
 Σύκοις καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσματοσιν παντοδαποῖσι.
 Πῶς ἢ φίλον ποιῆ με τὸν εἰς φύσιν ἑδὲν ὁμοῖον;
 Σὲ μὲν γὰρ βίθ' ἐστὶν ἐν ὕδασι, αὐτὰρ ἔμοιγε
 Οἴσω παρ' ἀνδράποισι πρῶτ' ἄγειν ἔδος· ἐδέ με λίθει
 Ἄρτος τεισκοπαῖστος ἀπ' ἀκύκλου χαμέσιο,
 Οὐδέ πλακοῦς ταῦτε πηθ' ἔχον πηλῶ σισαμῖδα,
 Οὐδέ τῆμθ' ἐκ πῆρης, ἐχ' ἠπαταλάχοζιτωνα,
 Οὐδέ τυρὸς νεόσικθ' ἀπὸ γλοχαροῖο γάλακτος,
 Οὐδέ σὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μέλαρες ποδέουσιν,
 Οὐδ' ὄσα πρὸς θοίνῃ μερόπων τεύχοισι μάγειροι,
 Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύματασιν παντοδαποῖσιν.
 Οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο χακλῶ ἀπέφυγον αὐτῶν,
 Ἀλλ' ἀδὸς μὲν μῶλον ἰὸν προμάχοισιν ἐμίχθῃ.
 Οὐδέ δὲ ἀνδρωπον, καὶ σφ' ἔμγα σῶμα φερσύντα,
 Ἀλλ' ὅππ' ἕκτρον ἰών, ἄκρον δάκτυλον κατὰ δόκτω.
 Καὶ πῆρης λαβόμενῳ, καὶ ἐπόνθ' ἴκανον ἀνδρα,
 Νήδυμθ' ἐκ ἀπέφυγῃ ὕπνος, δάκνονθ' ἐμείο.
 Ἀλλὰ δύω μάλα παῖτα τὰ δείδια πάσαν ἐπ' αἶαν,
 Κίρκον καὶ γαλίην, οἳ μοι μέγα πένθος ἔγρισθ',
 Καὶ παρίδα σονόεσαν, ὅπου δολοεῖς πέλε πόντμθ'.
 Πλείστον δὲ γαλίην σπειδείδια ἠπίσ' ἀείσει,
 Ἡ καὶ τρωγλοδυμῶντα χ' ἰσπύλλω ἐρεβίνθη.

Dona autem tibi dabo hospitalia multa & bona.

Sum autem ego rex Phisignathus, qui per lacum
Coloranarum dux dies omnes,

Et me pater Peleus olim genuit Hydromedusa

Mixtus in amicitia apud ripam Eridani.

Et tenui idem & video pulchrumq; et fortem eximiū pra alijs
Sceptriferum regem & in cellis pugnacem

Esse, sed age citius tuum genus commemora.

Huic autem rursus Psicharpax respondit, dixitq;

Clivam genus meū perquiris o amice, manifestum omnib.

Hominibusq; Dijsq; & caelestibus volatilibus?

Psicharpax quidem ego socor sum autem filius

Troxarta patris magnanimi, at mater

Lichnomyle filia Pternotrocta regis.

Genuit autem in tugurio me, & enutrivit cibarijs

Ficubus & nucibus, & edulijs omnigenis.

Quomodo a amicum facias me in naturam nihil similem?

Tibi quidem enim vitax est in aquis, sed mihi certe

Quaecunq; apud homines comedere consuetudo, neq; me la

Panis ter-pistus à bene-rotunda cista,

Neq; placenta extensa habens multam sisamida,

Non sectio ex perna, non recora albam vestem-habentia,

Neq; caseus nuper-pressus a suavis lacte,

Non suavia bellaria, qua & divi desiderant,

Neq; quaecunq; ad convivia hominum faciunt coqui,

Ornantes ollas condimentis varijs.

Nunquam ex bello malum effugi clamorem

Sed statim ad pugnam iens propugnantibus mixtus sum;

Non timui hominem, & quamvis magnū corpus ferentem.

Sed ad lectum iens summum digitum mordeo,

Et à-pede accepi, & non dolor occupavit virum,

Suavis non ansugit somnus mordente me.

Sed duo valde omnia timeo omnem per terram,

Accipitrem & felem, qui mihi magnam luctam adferunt;

Et decipulam molestam, sibi dolosum existit fatum,

Plurimum iam felem pertimesco, qua optima,

Qua & me qui foramen-ingredior, per foramen perquirit.

Nom

Phisignathus,
ab eo quod im-
fiet se maxil-
lis.

Hydromedusa,
reginae aqua-
rum.

Psicharpax, id
est, micarum
raptor.

Troxarta, hoc
est, vorantia
panem.

Lichomye, à li-
bendis molis
Pternotrocta id
est, pernas seu

coras astrode-
tis.

Sisamida, gen-
est legumini

Οὐ τρώω φάφανα, ἔκράμβας, ἔκκολοκωύτας,
 Οὐ τάλτοις γλωροῖς ἐπιβόσκομαι, ἔδὲ σελίνοις.
 Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ὅστιν ἐδέσματα τῆν' ἑστ' ἰμνίω.
 Πρὸς τὰδε μειδήσας φυσίγναθ' ἀντίον ἠύδα,
 Ζεῖνε, λίαν ἀρχεῖς ὅπῃ γαστέρι· ἐστὶ καὶ ἡμῖν
 Πολλὰ μάλ' ἐν ἰμνῃ καὶ ὅπῃ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
 Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομίω βατράχοισι κρονίων,
 Σκιρτήσασιν ἑστ' ἰμνίω, καὶ ἐφ' ὑδάσι σῶμα καλύψαι.
 Εἰ δ' ἐδέλεις καὶ ταῦτα θαυόμεναι, ἀρχεῖς ὄσιν.
 Αἴρω σ' ἐν νώτοισι· κράτει δέ με, μή ποτ' ὀλαις,
 Οὐ πως γηθόσυνθ' τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίχθαι.
 Ως ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα
 Χείρας ἔχων ἀπαλόισι κατ' ἀνθένθ' ἄλματι κούφοι.
 Καὶ πρῶτον μὲν ἔλαρεν ὅτ' ἐβλεπε γέιτονας ὄρμικς,
 Νήξει τερπόμενθ' φυσίγναδου· ὅμ' ὅτε δὴ ῥα
 Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων
 Ἀχρησον μετανοίαν ἐμάμφετο· τίλλε δὲ χαίτας,
 Καὶ πόδας ἐσφιγῆναι ἑστ' ἰμνίω· ἐν δὲ οἴῃ πορ
 Πάλλετ' ἀηδέει, καὶ ὅπῃ χθόνα βέλετ' ἰδέσθαι·
 Δεινὰ δ' ἐπισονάζει, φόβῃ κρυέντος ἀνάγκη.
 Οὐρῶν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὑδάσιν, ἠύτε κώπλιω
 Σύρων· ἀχόμενός τε θεοῖς ὅπῃ γῆαν ἰδέσθαι,
 Τῶσσι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβόα,
 Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, διπτό σῶμαίθ' ἑστ' ἀγρόαεν,
 Οὐ γ' ἔτι νώτοισιν ἐβάσυσσε φόρτον ἔρωτθ'
 Ταῦρθ', ὅτ' ἀρώπην διὰ κύματθ' ἦγ' ὅπῃ κρήτιω,
 Ως ἐμ' ὅπῃ πλώσας ὅπῃ νῶπον ἦγῃ ἐς οἶκον
 Βάτραχος, ὑλάσας ὄχεδὸν δέμας ὑδαπλάκῃ.
 Τῶσσι δ' ἔσταπνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄραμα
 Ἀμφοτέροις· ὄρθον δ' ὑπὲρ ὑδάτθ' εἶχε τράχιλον
 Τῆτον ἰδὼν κατέδυ φυσίγνατος, ἔπι νοήσας
 Οἷον ἐταῖρον ἐμελλεν ἀπολλύμεναι ἑστ' ἰμνίω
 Δὲ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλάστω κῆρα μέλαιναν.
 Κεῖνθ' ἑστ' ἰμνίω, πῆσεν ὑπὸ πῖος ἀΐδους ἐς ὑδωρ.
 Χείρας δ' ἐσφιγῆναι, καὶ ἀπολλύμενθ' κατέπειρε.
 Πολλὰ μὲν κατέδυεν ἐφ' ὑδάτι, πολλὰ μὲν δ' αὐτὸ
 Λακπέζων ἀνέδυε· μόρον δ' ἐκ λῶν ὑδαλύξαι.

Non comedo raphanos, non caules, non cucurbitas,

Non beris viridibus pascor, neq; apijs.

Hac enim vestra sunt edulia per lacum.

Ad hac autem subridens Physignathus contra locutus est:

O hospes, valde gloriaris ob ventrem, adsunt & nobis

Multa valde in lacu & in terra mirabilia visis.

Ancipitem enim dedit dictum vanis Saturnus Iupiter:

Saltare per terram, & in aquis corpus cooperire.

Si autem vis & hac scire facile est.

Portem te in humeris, tene autem me, ne aliquando pereas,

Sic gausus in meam domum venias. (lociter

Sic certè inquit, & terga dabat, ille autè ascendebat ve-

Manus habens tenerum per collum, saltu facili. (rus

Et in primis quidè gaudebat, quādo intuebatur vicinos por-

Natatione gaudens Physignathi, sed quando iam utiq;

Vndis purpureis submergebatur, multum lacrymabatur.

Inutilem penitentiam accusabat, euellebat autem comas,

Et pedes stringebat per ventrem, in illo autem cor

Concutiebatur insolentia, & in terram solebat videre,

Vehementer, a. ingemiscebat timoris frigidi necessitate.

Caudam quidem in primis extendit in aquis, tanq̄ remum

Trahens supplicansq; Dijs in terram venire.

Aquis purpureis submergebatur, multum autem clamabat

Et talem dixit sermonem: ab ore autem pronuntiabat:

Non sic humeris portauit onus amoris

Taurus, quando Europam per Sndam duxit in Cretam.

Vt me nauigans humeris superuectum duxit ad domum

Rana, eleuans pallidum corpus aqua alba.

Hydrus, a. ex improviso apparebat horrendum spectaculū

Vtriq; erectum: super aquam habebat collum.

Hunc conspiciatus ingressus est Physignathus, non quicquā

Qualem soctum perditurus erat per lacum. (intelligens

Ingressus est, a. profunditatē lacus, & euitauit parca nigrā.

Ille autem ut relictus est, cecidit supinus statim in aquam.

Manus autem stringebat, & moriens stridebat.

Sapè quidem ingrediebatur in aquam, sapè autem rursus

Calcitrans egrediebatur, mortem, a. non doceret euitare.

Διδόμεναι ἔσθ' ἄγε πλείους βάρῃ· εἴλον ἐπ' ἄπτη.
 Ὑδασι δ' ὀλλύμεν· τοίοις ἐφ' ἔγχεσθε μύθοις,

Οὐ λήσεις γε θεοὺς φυσίγησθε ταῦτα ποιήσας,
 Ναυηγῶν ῥίψας ἀπὸ σώματ'· οἷς ἀπὸ πέτρης.
 Οὐκ ἔν μου χ' ἴσθ' ἄν ἀμείνων ἦσθε κάκιστε,
 Παγκρατῆ τε, πάλη τε, καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
 Εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας· ἔχει θεὸς ἐκδίκον ὄμμα.
 Ποινῶν σὺ πῶσις μυῶν στρατῶν, ἔδ' ἴσαλύξεις.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνυθεν ἐν ὕδασι, τὸν ἔχρατῆ δὲ
 Λειχοπῆνα ἔχθησιν ἐφεζόμεν· μαλακῆσι.
 Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἠγχιελε μύεσσιν.
 Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἐδύχθη αἰνὸς ἄπαιτας.
 Καὶ τότε κηρύκεσιν ἐοῖς ἐκέλευσαν ἔφ' ἄρδρον
 Κηρύσσειν ἄρρητῶν ἐς δώματα τρωξάρτας,
 Πατρὸς Δυσήνε ψυχάρπαγ· ὅς κ' ἴλιμνι
 Ὑπὶ· ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, κ' ἐπ' ὄχθας
 Ἦν ἦδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπένηχετο πύργῳ.
 Ὡς δ' ἦλθον ἀπεύδοντες ἄμ' ἠοί, πρῶτ' ἀνέστη
 Τρωξάρτης, ὅππ' αἰετὶ χολέμεν· εἶπέ τε μῦθον,

Ὡ φίλοι, εἰ καὶ μοῦν· ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 Ἐκ βασιλέων, ἢ μοῖρα κακῆ πάντεσσι τέτυκται.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστην· ἐπεὶ τρεῖς πῦδας ὄλεσται.
 Καὶ τὸν μὲν πρῶτον ῥα κατέκτανεν ἀρπάξασα
 Ἐχθίστη γαλήνη, τρώγλης ἐκτοδεν ἑλῶσα.
 Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἀνδρὲς ἀπλωέες ἐς μύρον ἦξαν
 Καινοτέραις τέχαις, ξύλινον δόλον ἐξείροντες,
 Ἦν παγίδα χαλκοῖσι, μυῶν ὀλέθεισθ' ἔβουσαν.
 Ὁ τρίτ' ἠὲ ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρει κεδνῆ,
 Τῶτον ἀπεπιξεν φυσίγησθ' ἐς βυθὸν ἄξας.
 Ἀλλ' ἄγε θ' ὀπλισόμεθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτῆς,
 Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι διδαλέοισι.
 Τῆτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καὶ σὸ πλῆζεσθ' ἄπαιτας.
 Καὶ τὸς μὲν ῥ' ἐκόρυσεν ἄρης πολέμοιο μεμηλῶς.
 Κνημῶδας μὲν πρῶτα πεί κημήσιν ἐδηκῶν,
 Ῥήξαντες κυάμους γλωφῶδες, εἴ τ' ἀσκήσαντες,
 Οὐς ἀπὸ δὴ νυκτὸς ὅπως αὐτὲς κατέτρωξαν.
 Θώρηκας δ' εἶχον χαλαροσεφείων ἀπὸ βυρσῶν,

Madentes autem pili plurimum pondus trahabant in ipsa
Aquis autem pertens, tales locutus est sermones:

Non latebis & itaq; Deos Physignathe: hoc patrato,
Naufragum qui secisti a corpore & a petra.
Non certe me per terram melior eras o pessime,
Pancrastoq; luetaq; & ad cursum, sed deceptum
In aquam me proiecisti, habet Deus & lrorem oculum,
Pœnam tu solues murum exercitui, neq; euitabis.

Hac locutus expirauit in aquis, hunc autem & uidit
Lichopinax ripis insidens mollibus:

Vehementer. a. & lulauit, currens. a. annunciauit muribus,
Ut. a. didicerunt mortē, ingressa est ira perniciofa & niuersos,
Et tunc praconibus suis iusserunt sub diluculum

Proclamare ad concionem, in domos Troxartæ
Patris infelicis Psicharpagis, qui per lacum
Supinus natabat, moriuum corpus, neq; iuxta ripas
Erat iam miser, medio autem natabat ponto.

Ut. a. Venerunt festinantes cum Aurora, primū surrexit
Troxartes ob filium iratus, dixitq; sermonem:

O amici, tamen si solus ego multa mala passus
Ex raris, fors mala omnibus facta est:
Sum autem ego infelix, postquam tres filios peridi.
Et quidem primū & itaq; occidit rapiens
Inimicissimus solis foramen extra captum.

Alium autem rursus & ita crudeles ad mortem duxerunt
Vanioribus artibus ligneo dolo excogitato,
Quam decipulam vocant, murum perditricem.
Qui tertius erat dilectus mihi & matri inclita,
Hunc suffocauit Physignathus in profundum ducens.
Sed agedum armemur, & exeamus in ipsas,
Corporibus exornatis armis & arijs.

Hac locutus persuasit armari & niuersos.
Hos quidem & itaq; Mars belli curam-habens.
Ocreas quidem primū circa tibias posuerunt,
Effractis fabis & iridibus, beneq; aptatis
Quas ipsi per noctem stantes comederunt.

Thoraces autem habebant calamis circumdatis a corijs.

Lichopinax,
quod lam
paropfidas
quadras.

Οὐς γαλέω δείραντες, ἐπισμένως ἐποίησαν.
 Ασσίς δ' ἄλγχι τὸ μεσόμφαλον, ἡ δὲ νυλόγχι,
 Εὐμήχαις βελόναι, παγχάλλεον ἔργον ἄρηθ'.
 Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ὅππ κροτάφοισι κερούς.
 Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἐνοπλοῖ. ὡς δ' ἐνόησαν
 Βάτραχοι, ἐξάνεδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον
 Ελθόντες, βυλλῶ ξυμάρον πολέμοιο κακοῖο.
 Σκαπτομένων δ' αὐτῆ' πτόθεν ἢ εἰσὶς, ἢ τίς ὁ θρύλλθ'.
 Κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σκῆπτρον κτ' χερσὶ,
 Τυρογλύφκ ὑδὸς μεγάλητορθ' ἐμβασίχυτρος,
 Ἀγγέλλαν πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἰπέ τε μῦθον,
 Ω βατραχοι, μύες ὑμῶν ἀπειλήσαντες ἐπέμψαν
 Εἰπεῖν, ὅππ ζέσται ὅππ πτόλεμόν τε μάχλωτε.
 Εἶδον γὰρ κατ' ὕδαρ ψυχάρπαγα, ὄν κατέπεφεν
 Τυτίτερθ' βασιλῆος φύσιγνατος. ἀλλὰ μάχεσθε
 Οἴπνεις ἐν βατραχοισιν αἰεσίης γελάτε.

Ως εἰπὼν ἀπέφλωε λόγος δ' εἰς ἕατα μυῶν
 Εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατραχὸν ἀγαρώχων.
 Μεμφομένων δ' αὐτῆ' φύσιγνατος εἶπεν ἀνασῆς,
 Ω φίλοι, ἔκ' ἐκτενον ἐγὼ μυῶ, ἔ' κατεῖδον
 Ολλύμενον παύτως ἐπνίγη πύζων παρὰ λίμνῳ.
 Νηΐεις τὰς βατραχὸν μιμούμενθ'. οἱ ἔ' κέκιστοι
 Νὸν ἐμὲ μέμπονται τὸν ἀναίπον. ἀλλ' ἄγε βυλλῶ
 Ζητήσω μὲν ὅπως δολίους μύας ἐξολέσω μὲν.
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶ) αἰεσα.
 Σάματα κοσμήσαντες ἐνοπλιδῶ μὲν ἅπαντες
 Ἀκροῖς παρ' χείλοισιν, ὅπου κατὰ κρημνθ' ὁ χῶρθ'.
 Ἡνίκα δ' ὄρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
 Δραξάμενοι κορύδων ὅστις χερδὸν ἀντίον ἔλθοι,
 Ες λίμνῳ αὐτὸς σὼ ἔντεσιν διπύ βάλω μὲν.
 Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τὰς ἀχολύμβους,
 Στήσω μὲν διπύ μως τὸ μυοκτόνον ὡδὲ τρώπιον.
 Ως ἄρα φωνήσας, ὅπλοισι ἐνέδυσεν ἅπαντας.
 Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κηήμας εἰς ἀμφοτέρωθεν,
 Θώρηκας δ' εἶχον χλῶν πλάτων ἀπὸ τεύτλων,
 Φύλλα ἔ' σῆ' κραμβῶν εἰς ἀσπίδας ἐδ' ἦσκησας,
 Ἐγχος δ' ὀξύχρινθ' ἐλάσσω μακρὸς ἀρήρει,

Quos fele excoriato scienter fecerunt.

Clypeus .a. erat lucerna medius Umbilicus, at quidē lancea

Longa acus omnino arem opus Martis,

At cassis in temporibus erat testa nucus.

Sic quidem mures erant armati. Et autem intellexerunt

Rana, egressa sunt ab aqua, in unum locum

Profecta, consilium coegerunt belli mali.

Considerantibus .a. ipsis unde seditio, vel quis tumultus,

Præcoppe venit, ferens sceptrum in manibus,

Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytros,

Nuncians belli malam famam, dixitq; sermonem:

Orana, mures vobis imitati miserunt,

Vt edicerem armari ad bellumq; pugnariq;

Viderunt enim per aquam Psycharpaga, quem occidit

Vester rex Physignathus sed pugnate

Quacunq; inter ranas egregia genita estis.

Sic locutus disparuit. sermo autem in aures murium

Ingressus conturbavit mentes ranarum superbarum.

Accusantibus autem ipsis, Physignathus dixit surrectus:

O amici, non occidi enim murem neq; vidi

Pereuntem: omnino suffocatus est ludens iuxta lacum,

Natus ranarum imitatus: at pessimi

Nunc me accusant tunc qui non sum in causa, sed age con-

Inquiramus, si dolosus mures deperdamus. (silium

Etenim ego dico, et mihi apparent esse optima.

Corporibus ornatis, armatis stemus uniuersi

Summas iuxta ripas, sibi praeceptus est locus.

Quando autem impetu facto in nos venerint,

Correptis galeis quicumq; propè obuius venerit,

In lacum ipsos cum armis statim deiciamus.

Sic .n. illis suffocatis in aquis qui expertes sunt natandi,

Constituemus lato animo statim murium occisorum hic tra-

Sic etiq; locutus, armis induit uniuersos. (phaum

Folij quidem maluarum tibiis suas circum cooperuerunt;

Thoraces autem habuerunt viridibus latè à betis.

Folia autem brassicarum in clypeos bene aptauerunt.

Lancea autem acutus iuncus unicusq; longus aptatus erat,

Tyroglyphi
hoc est, e
uatoris
feorum.
Embasichy
quod ic
in ollas
pere.

Καὶ κόρυδες κοχλίων λεπτῶν κράατ' ἀμφεγάλυπον,
 Φραζάμενοι δ' ἔσησαν ἐπ' ὄχθας ὑψηλῆσι,
 Σείοντες λόγχας θυμοῖ δ' ἐπλήτο ἕκαστος.

Σὺ δὲ ἢ θεοὺς καλέσας εἰς ἕρανὸν ἀσερβέντας
 Καὶ πολέμου πληθῶν δείξας, κρατερὸς τε μαχητῆς
 Πολλῆς καὶ μεγάλης, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
 Οἷθ' κενταύρον στρατὸς ἔρχεται ἠδὲ γυγάντων,
 Ἡδὲ γυγάνων ἑρέενας τίνες βατράχοισιν ἀρωγῆς,
 Ἡ μυσὶν, ἀθανάτων, καὶ ἀδύω αἴλιω προσέειπεν,

ὦ θυγάτηρ, μυσὶν ἢ ῥ' ἐπαλεξήσουσά πορῶσῃς
 Καὶ γὰρ σου χεῖρ' ἔνθ' αἰ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
 Κρίσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιῶν.

Ὡς ἄρ' ἔφη κρονίδης, τὸν δὲ προσέειπε ἀδύω,
 ὦ πάτερ, ἐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τερρομένοισιν
 Ἐλδοίμω ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μὲ ἔοργαν,
 Στέμματα βλάπτοντες καὶ λυγροὺς εἰνεκ' ἐλαίω.
 Τῆτο δὲ με λίω ἔδακε φρένας, οὐδ' ἔρεξάν.

Πέπλον μου κατέτρωνχαν ὄν' ἐξύφινά χαμῆσά
 Ἐκρόδαίης λεπτῆς, καὶ σήμονα λεπτὸν ἐνησα,
 Τρώγλας τ' ἐμποίησαν, ὃ δ' ἠπιτῆς μοι ἐπέση
 Καὶ πρόσσει με τέκους, τοῦτε χεῖρ' ἐξ ὄργισμα,
 Χρησαμένη γ' ὕφινά, καὶ ἐκ ἔχει ἄντα ποδούνα.

Ἄλλ' ἔειπ' ὡς βατράχοισιν ἀρηγέμεν ἐκ ἐδελήσω.
 Εἰσὶ γὰρ ἔδ' αὐτοὶ φρένας ἐμπέδοι, ἀλλὰ με πρῶτον
 Ἐκ πολέμου ἀνιῶσάν, ἐπεὶ λίω ὀμοπῶδω,
 Τῆνε δουρομένω, ἐκ εἰασάν θυροβόντες,

Οὐδ' ὀλίγον χαταμύσσει, ἐγὼ δ' αὐπνῶ χατεκείμω
 Τίω κεφαλῶν ἀλγούσῃ, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
 Ἄλλ' ἄγε παυσώμεθα θεοὶ τούτοισιν ἀρήγειν,
 Μὴ κέ τις ἡμείων τρωθῆ βέλει ὄξυόεντι.

Εἰσὶ γὰρ ἀρξέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀνπῶ ἔλθοι.
 Πᾶντες δ' ἔρανόθεν τερπώμεθα δῆειν ὄρωντες.

Ὡς ἄρ' ἔφη, τῆ δ' αὐτὴ πεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
 Πᾶντες, ὁμῶς ἢ ἀολλέες ἠλυθόν εἰς ἓνα γῆρον,
 Κάδ δ' ἠλθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε.
 Καὶ τότε κῆρυκε μεγάλας σάλπυγγας ἔχοντες
 Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον, ἕσανόθεν ἢ

Et galea cochleis subtilibus capita circum cooperiebant.
 Munta autem steterunt in ripis altis,
 Conquassantes lanceas, animo autem plena erat Snaquaq;
 Iupiter autem Deos Sbi Vocasset in cælum astriferum,
 Et belli multitudinem ostendens potentesq; pugnatores
 Multos S magnos, S lanceas longas ferentes,
 Qualis centaurorum exercitus procedit S gigantum,
 Suaniter videns interrogabat, qui ranis auxiliares
 Vel muribus immortalium? S Palladem allocutus est:

O filia, muribus nunquid auxiliatura ibis?
 Etenim tuum per templum semper exultant Sniuersi,
 Odore delectati S cibarijs ex sacrificijs.
 Sic S tiq; dixit Saturnius, hunc. a. allocuta est Pallas:

Opater, non certe Snuquam ego muribus cum S exarentur
 Venirem auxiliatrix, quoniam mala multa mihi fecerunt,
 Coronas destruentes S lucernas causa oles.
 Hoc autem meas valde momordit mentes quod fecerunt,
 Peplum meum corroserunt, quod texus elaborando
 Ex trama subtili, S stamen subtile ueni,
 Foraminaq; fecerunt, at sutor mihi institit,
 Exigitq; a me S furas, huius gratia trata sum,
 Mutuata enim subtextum S non possum restituere.
 Sed neq; sic ranis auxiliari non Scleri.

Sunt enim neq; ipsa mentibus firmæ, sed me primùm
 Ex bello redeuntem, postquam valde defatigata fui,
 Somno indigentem non permisferunt tumultuantes,
 Neq; parùm oculos declinare, ego. a. insomnis tacebam
 Caput dolens, donec clamauit gallus-gallinaceus.
 Sed agè cessemus Dÿ ijs auxiliari,
 Ne S tiq; aliquis Sestrùm S vulneretur telo acuto.
 Sunt. n. cominus pugnantes, etiamsi Deus contra S ueniret,
 Omnes autem de cælo delectemur litem Sidentes.

Vt certè dixit, huic autem post paruerunt Dÿ alij.
 Omnes simul autem collecti Senerunt in Snum locum,
 At Senerunt pracones duo, signum belli ferentes.
 Et tunc culices magnas tubas habentes.
 Vehementer tuba clazgebant belli strepitum, cælitus autè

Ἔως χρονίδης βρόντησε τέρας πόλομοιο κακοῖο,
 Πρωτῶθ' ὄψιβόας λειχλώσασα ἔτασε δουεῖ,
 Ἐσαότ' ἐν παρθμάχοις, κτ' ἰγαστέρα εἰς μέσον ἦπαρ.
 Καδ' ἴ' ἔπεσαν πρηνῆς, ἀπαλάς δ' ἐκόνισαν ἐδείρας,
 Τρωγλοδύτης ἔμετ' αὐτὴν ἀκόντισε πηλείωνα.
 Πῆξεν δ' ἐν σέρνω σιβαρὸν δόρυ, τὸν δὲ πεσόντα
 Εἶλε μέλας θάνατῶ, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπη.
 Σάτυλαῖθ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ ἐμβασιχτρων.
 Ἀρτοφάρος ἔπολύφωνον κτ' ἰγαστέρα τύψεν,
 Ηεῖπε δὲ πρηνῆς, ψυχὴ ἔμελέων ἐξέπη.
 Λιμνόχαιε δ' ὡς εἶδεν ἀποκλύμενον πολύφωνον,
 Τρωγλοδύτῃ πέτρῃ μυλοειδεῖ τρώσεν ὀπιφθαῖς
 Αὐχένα παρ' ἕωσον, τὸν ἔσκότῶ ὅσ' ἐχέλυψεν.
 Λειχλώσασα δ' αὐτοῖο πίπυσκετο δουεὶ φαιινῶ,
 Καὶ βάλεν (ἔδ' ἀρά μῦρτε) χαδ' ἦπαρ, ὡς δ' ἐνόησε
 Κραμβοφάρος, ὄχθαισι βαθείαις ἐμπέσε φάγων.
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς ἀπεληγῆ ἐν ὕδατι, ἦλασε δ' αὐτὸν.
 Κάππεσε δ' ἔκ' ἀνένδυσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
 Πορφυρέῳ, αὐτὸς ἔπαρ' ἦϊόν ἐξετανύθη,
 Χορδῆσι λιπαρῆσί τ' ἐπορνύμενθ' λαζρόνεασιν.
 Λιμνίσθ' ἴ' ὄχθαισι πυρόγλυφον ἐξενάειξε,
 Πτερογλύφον ἔιδων χαλαμίνδιθ' εἰς φόβον ἦλθεν,
 Ἠλατο δ' ἐς λίμνῃ φάγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
 Τδρόχαιε δ' ἔτε πέφνε πτεροφάρον βασιλῆα,
 Χρμαδίῳ πλήξας κτ' βρέγματῶ, ἐγκέφαλος ἔ
 Ἐκ ῥινῶν ἐσαξε, πηλασσετο δ' αἵματι γαῖα.
 Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα βορβοροκοίτῃ,
 Ἐγχεὶ ἐπαίξας, τὴν ἔσκότος ὅσ' ἐχέλυψε.
 Πρασσοφάρος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἴλκυσε κηλοσποδιώκτην,
 Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.
 Ψυχάρπαξ δ' ἦμῃ ἐτέρων σελ' τεθνεώτων,
 Καὶ βάλε πηλείστον κτ' ἰνιδύθ' εἰς μέσον ἦπαρ.
 Πίπτε δὲ οἱ παρ' ἕωσον, ψυχὴ δ' αἰδὸς δεβεθήκει.
 Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλοσ' δρόκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
 Καὶ τὸ μέτωπον ἔχεισε, καὶ ἐξέτιφλε παρὰ μυχρόν.
 Θυμῶδη δ' ἄρα κείθ' ἐλὼν δὲ γὰρ χειρὶ παχείῃ
 Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθῃ ὀβριμον, ἀχθῶ ἀρέρης,

Jupiter Saturnius intonuit signum belli mali.

*Primus. a. Hypsibos Lichenorem vulnereavit lancea.
Stantem inter propugnatores per Ventrem in medium epar,
Concidit. a. pronus, teneras. a. pulvere sedavit comas.
Troglydyes autem post ipsum iaculatus est Pileona.
Infixit. a. in pectore solidam lanceam, hunc. a. cadentem
Cepit nigra mors, anima autem ex corpore euolavit.
Scutlaus. a. Scitq, occidit percusso corde Embasichytrum.
Artophagus autem Polyphonum per Ventrem percussit.
Cecidit autem supinus, anima autem membris euolavit
Limnocharis autem Scitidit pereuntem Polyphonum,
Troglydyten petra molari vulnereavit praxeniens
Collum iuxta medium, huic. a. caliga oculos cooperuit.
Lichenor autem ipsius observabat lancea lucida,
Et percussit, (neq, aberravit) per epar, Scit autem intellexit
Crambophagus ripis profundis incidit fugiens,
Sed neq, sic effugit in aquis, impulit autem ipsum,
Concidit. a. non respiravit, tangebatur. a. sanguine lacus
Purpureo, ipse autem iuxta littus extensus est.
Intestinis pinguibus impetu ruens in ilia.
Limnissus autem in ripis Tyroelyphum spoliavit.
Pternoglyphu. a. conspicatus Calaminthius in timore venit.
Saltavit autem in lacum fugiens, clypeo protecto.
Hydrocharis autem occidit Pternophagum regem,
Saxo percussum per guttur, cerebrum autem
Ex naribus stillabat, polluebatur autem sanguine terra.
Lichopinax. a. occidit irreprensibilem Borborocetem
Lancea impetu facto, caligo autem oculos cooperuit.
Prasiphagus. a. conspicatus pede traxit Cnissodiosten,
In lacu autem suffocavit, comprehensa manu ceruice.
Psycharpax autem solus est socios mortuos,
Et percussit Pelusium per Ventrem in medium epar.
Cecidit autem illi ante, anima autem ad infernum iit.
Pelobates. a. conspicatus luti manipulum iecit in ipsum,
Et frontem inunxit, Et excacabat propemodum,
Iratus est autem certe ille. Sibi capisset Scitq, manu sorti
Qui tacebat in campo lapidem ponderosum pondus terra,*

*Lichenorem,
lambenda
cauda.*

*Troglydyes,
quod ingre
diatur rima
& foramina.
Scutlaus, à be
ta vel porro.
Polyphonum,
quasi dicas
multiuocem*

*Crambophagu
à vorandis
caulibus.*

*Limnissus, pa
lustris.*

*Hydrocharis,
quod aqua
gaudeat.*

*Borborocetem
quod in co
no iaceat.*

*Prasiphagu.
comedendo
porro.*

*Cnissodiosten,
quod nido
insequatur.*

*Pelobates,
quod per la
tum inceda*

Τῷ βάλε πηλοβάτιω ὑπὸ γούνατα, πᾶσα δ' ἔκλεισθη
 Κνήμη δεξιτερῆ, πέσε δ' ὑπὶθ' ἐν κονίσι.
 Κραυγασίδης δ' ἤμυε, καὶ αὐδῆς βάλαν ἐπ' αὐτόν.
 Τύψε μέσση δ' αὐτόν κτ' ἰαστέρα, πᾶς δέ οἱ εἶστο
 Οξύροινθ' θυῶε, χαμαὶ δ' ἐκχυτο ἅπαντι
 Ἐγκατ' ἐφελκομένω ὑπὸ δούρατι χεῖρ παρῆη.
 Σιποσάρος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμίου,
 Σχάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς
 Ἥλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγη αἰπυῷ ὄλεθρον.
 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν φυσίγμαθον ἐς πόδι ἀκρον.
 Ωκα, ἧ τειρόμενθ' ἐς λίμνῳ ἦλτο φόβων.
 Τρωξάρτης δ' ὡς εἶδεν ἐθ' ἠμίπνοισι περσιόντα,
 Καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὐδῆς, ἄποκτάμεναι μεγαλῶν.
 Πρασῶνθ' δ' ὡς εἶδεν ἐθ' ἠμίπνοισι περσιόντα,
 Ἥλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὄξείροίνω.
 Οὐδ' ἔρρηξε σάκος, θέτο δ' ἄπτε θουρὸς ἀκωκῆ.
 Ἦν δέ τις ἐν μύεσσι νέος πᾶς ἔξοχος ἄλλων,
 Ἀγχέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονθ' ἀρτεπιβόλος,
 Ορχαμθ', αὐτὸν ἀρη φαίνων, κρατερὸς μαιδάρπαξ,
 Ος μόνθ' ἐν μύεσσι ἀεισεύεσκε μάχεσθαι.
 Στῆ ἧ παρὰ λίμνῳ γαυρήμενθ' ὄϊος ἀπ' ἄλλαν,
 Στεῦτο ἧ προθῆσιν βατράχων γῆθ' αἰγυμπάων.
 Καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ δένθ' ἦεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόσησεν πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καὶ τότε ἄπολλυμένοις βατράχοις ἄκτειρε κρονίαν.
 Κινήσας ἧ χάρη, τοιῷ δ' ἐφ' ἐγγύστατο φωνῆ,
 Ω πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι.
 Οὐ μικρόν μ' ἐπληξε μαιδάρπαξ κτ' ἰλίμνῳ
 Ἐνναίρειν βατράχοις βλεμεσάνων, ἀλλὰ τάχιστα
 Παλλάδα πέμφωμεν πολεμόκλονον, ἠὶ ἧ καὶ ἄρῳ,
 Οἱ μιν ἄποχῆσουσι μάχης κρατερόν περ ἔοντα.
 Ως ἄρ' ἔφη κρονίδης, ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ,
 Οὐτ' ἄρ' ἀδίω αἴης κρονίδη δένθ' ἔτε ἄρῃος
 Ἰαχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπυῷ ὄλεθρον.
 Ἀλλ' ἄγε πάντες ἰώμεν ἀρηγόνες, ἠὲ τὸ σὸν ὄπλον
 Κινείδω μέγα πιτανοκτόνον, ὀβειμορρόν,
 Ω πταῖνας πέφνες ἀείσοις ἔξοχα πάντων,

Hoc percussit Pelobaten sub genua, tota. a. fracta est
 Tibia dextra, cecidit autem supinus in pulueribus.
 Craugasides autem altius est, & rursus ibat in ipsum.
 Percussit medium a. ipsum per ventrem. totus. a. ei intro
 Acutus iuncus ingrediebatur, humi. a. effundebantur vni-
 Intestina-extracta a lancea manu graui. (uersa

Sitophagus autem et cecidit in ripis fluminis,
 Claudicans ex bello recedebat,angebatur autem valde.

Sitophagus,
 quod cibos
 absumat.

Saltauit. a. in fossam, et aufereret diuam perniciem.
 Troxartes. a. percussit Phisignathum in pedis summitatem.
 Celeriter. a. quoniam angebatur in lacum saltauit fugiens.
 Troxartes. a. et cecidit adhuc semiuinum, qui ante ceciderat
 Et illi incurrit rursus occidere desiderans.

Prassaus. a. et cecidit adhuc semiuinum qui ante ceciderat
 Venit per propugnatores & iaculatus est acuto iancho,

Prassaus. quod
 caulis colore
 imitetur.

Neq; fregit scutum, tenebatur autem ipsius lancea acies.
 Erat. a. quidē inter mures iuuenis filius egregius inter alios
 Cominius pugnās charus filius irreprehensibilis Artepibuli,
 Princeps ipsum Martem ostendens robustus Meridarparax,
 Qui solus inter mures dominabatur pugnando.

Artepibuli.
 muris cogno-
 men, quod pa-
 ni iudicetur.

Sicut autem iuxta lacum elatus solus ab alijs.
 iactabat vero se depopulaturum ramarū genus bellacium.
 Et certe perfecisset, quoniam magnum ipsi robur erat,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;
 Et tunc pereuntes ranas miseratus fuisset Saturnius.
 Moto autem capite, talem locutus est Socem.

O Di, certe magnum opus in oculis video.
 Non parum me stupefecit Meridarparax per lacum,
 Trucidare ranas desiderans, sed celerrime
 Palladem mittamus, tumultuosum item & Martem,
 Qui ipsum arcebunt a pugna robustus quantumuis sit.

Meridarparax,
 à rapiendis
 particulis.

Sic certe locutus Iupiter, Mars. a. respondebat sermone,
 Neq; certe Palladis o Iupiter potentia, neq; Martis
 Poterit ranis auxilio depellere diuam perniciem.
 Sed agē omnes eamius auxiliatores, sel tuum iaculum
 Moueatur magnum, quod Titanas-sustulit, horrendū-ope-
 Quo Titanas occidisti egregios vltra omnes.

(rans
 Eccle-

Εγκέλασθ' ἔπεδ' ἰσας ἰδ' ἄρ' αἶμα φάλαγγι γαῖαν,
 Ὡς ἄρ' ἔφθ' κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραιὸν.
 Πρῶτα μὲν ἔβροντήσασα, μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον,
 Αὐτὰρ ἔπειτα κεραιὸν, θειμαλέον διὸς ὄπλον,
 Ἥκ' ὄπ' ἰδινήσας. ὃ δ' ἄρ' ἔπατο χεῖρὸς ἀνακτος.
 Πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βασιλῆας τε μύας τε.
 Ἀλλ' ἐδ' ἄς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἐπιμᾶλλον
 Ἰετοπερθεῖσιν βασιλῆων γύθ' αἰχμητῶων,
 Εἰ μὴ ἀπ' ἠλύμπου βασιλῆος ἐλέησε κρονίων,
 Ος ῥα τότε βασιλῆασι πεισθεῖς δίδυς ἐπέμψεν.
 Ἥλθον δ' ἐξ αἰφνης νωτῆκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
 Λοξοβάται, σρεβλοὶ, φαλιδόσομοι, ὄσρακόδεσσοι,
 Οσοφυεῖς, πλατυῶται, ὑποσίλβοντες ἐν ὤμοις,
 Βλαμῶται, χειροτένοντες, ὑπὸ σέρνων ἐσορῶντες,
 Οκτάποδες, δικάρημοι, ἀχειρέες, (οἱ ἴ' χαλεδόνται
 Καρκίνοι) οἳ ῥα μυῶν ἕσας σομάτεσσιν ἐκοπῆον,
 Ἡ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἀνεγκέκμηποντο ἴ' λόγχα.
 Οὐς καὶ ὑπ' ἐδ' εἶσαν δειλοὶ μῦες, ἐδ' ὑπ' ἐμείναν,
 Ἐς ἣ φυγῆν ἐστράποντο. ἐδ' ἔνετο δ' ἥλιος ἠδὲ,
 Καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἔξετελέσθη.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ Τ Μ Ν Ο Ι

Τ Μ Ν Ο Σ Ε Ι Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Α.

ΜΗΝΟΜΑΙ ἐδὲ λάθωμαι ὑπόλων
 ἐκάτοιο,
 Οντε θεοὶ κατὰ δῶμα διὸς τρομέεσσιν ἰόν-
 τα,
 Καὶ ῥα γ' ἀναΐσυσιν ὄπ' ἔχον ἐρχομένοι
 Πάντες ἀφ' ἐσθράων, ὄτε φαίδιμα τόσσα τιτάναι.
 Λητῶ δ' οἴη μίμνε παρὰ διὸς τερπικραῦνῳ,
 Ἡ ῥα βίον τ' ἐχάλασε καὶ ἐκλήϊσε φαρῆσσι,
 Καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ἄμων χεῖρας ἔλασσε.
 Τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἐοῖο,
 Πασυλὴ ἐκ χρυσέκ. τὸν δ' εἰς θρόνον εἶσεν ἄρυσσε.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐνίκταρ ἔδωκε πατὴρ δέ παῖ χρυσέῳ,
 Δεικνύμενος

Enceladumq; ligasti, & agrestia genera gigantum.

*Sic certe dixit, Saturnius a. iaculatus est ardens fulmen
Primum quidem intonuit, magnum. a. commouit cælum,
Sed postea fulmen terribile Iouis relum*

Misit inuolvens, illud autem certe euolauit à manu regis.

*Omnes quidem & itaq; terruit iaculatus, ranasq; muresq;
Sed neq; sic cessauit murium exercitus, sed adhuc amplius*

Cupiebat depopulatum ire ranarum genus bellacium,

Nisi ab Olympo ranas miseratus fuisset Saturnius,

Qui & itaq; tunc ranis auxiliares illico misit. (curuis

Venerunt. a. ex improviso habentes. incudes in tergo & ngulis

Obliquè ingrediètes, tortuosi, habètes forficulas in ore ostre

Ossei-natura. lati humeros rutilantes in humeris, (pelles

Blasi, xeruosis-ceruicibus, à pectoribus intuentes,

Octopedes, bicipites, manibus qui-capi nequeant, (illi. a. & o

Cancræ,) qui & itaq; muriam caudas orb. inci debāt, (cātur

Etiā pedes & manus, flectebantur autem lancea.

Quos & timuerunt miseri mures, neq; sustinuerunt.

In fugam autem vertebantur, occidebat autem sol iam,

Et belli finis vnus dies perfectus est.

HOMERI HYMNŪ

HYMNVS IN APOLLINEM

MEMORERO neq; obliuiscar longè-iaculantis
Apollinis,

Quem & dii ipsi per domum Iouis metuunt
euntem,

Et & itaq; assurgunt propè adueuientis

Omnes à sedibus, quando præclaros tendit arcus.

Latoa. a. sola manet apud Ionem fulmine-gaudentem

Quæ & itaq; chordam remisit, & occlusit pharetram.

Et illius ab fortibus humeris manibus captum,

Arcum suspendit ad columnam patris sui

Clauo ex aureo. hunc vero in sedem sedere-fecit ducens,

Hinc igitur nectar dedit pater poculo aureo,

Ostendens &

Δεικνύμεν Θ φίλον υἱόν. ἔπειτα ἧ δαίμονες ἄλλοι
 Ενθα καδίξουσιν, χαίρει δέ τε πότνια λητώ
 Οὐνεκα τυζοφόρον καὶ καρτερόν υἱόν ἔτικτεν.
 Χαῖρε μάχαρ ὦ λητώ, ἔπει τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἀπίλωνά τ' ἀνακτα καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Τῶ μὲν, ἐν ὄρτυγῆ, τὸν ἧ κραναῆ ἐν δήλῳ,
 Κεκλιμένη περὶ μακρὸν ὄρ Θ καὶ κύνδιον ὄχθον,
 Ἀγροτύτω φοίνικας, ὥ ἰνώποιο ῥέεθροις.
 Πῶς γὰρ σ' ὑμνήσω πάντως εὐύμνον ἔοντα;
 Πᾶσι γὰρ τοι φοῖβε νόμος βεβλήαται ὠδῆς,
 Ἡ μὲν ἀν' ἠπειρον περὶ τσόφον ἠδ' ἀνά νήσους.
 Πᾶσαι ἧ σκοπιά τοι ἄδον καὶ πρῶνες ἄκροι
 Ὑψηλῶν ὄρέων, ποταμοὶ δ' ἄλαδε παρρηόεντες,
 Ἀκταὶ τ' εἰς ἄλλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
 Ἡ ὡς σε πρῶτον λητώ τέκε χάριμα βροτοῖσι,
 Κλινθεῖσα περὶ κύνδος ὄρ Θ κραναῆ ἐν νήσῳ,
 Δήλω ἐν ἀμφιρύτῃ, ἐκάτερθε ἧ κύμα κελαινὸν
 Ἐξήει ῥέρονδε λιγυπυλοῖσι ἀρέμοισιν.
 Ενθεν ἄπορῦμα Θ πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσει
 Οἴσους κρήτη ἐν τὸς ἔχει καὶ δῆμος ἀδύμων,
 Νῆσός τ' αἴγινα, ναυσικλέτη τ' εὐβοία,
 Λιγαί τ' εἰρεσίαι τε, καὶ ἀγχιέλι πεπαρητός,
 Θρηκίος τ' ἄθως, καὶ πηλὴ ἄκρα κάρωια,
 Θρηκίην τε σάμος, ἰδῆς τ' ὄρεα σκίοεντα,
 Σκύρ Θ καὶ θάκμα, καὶ αὐτοκάνης ὄρ Θ αἰπύ.
 Ἰμβρ Θ τ' ὠκπιμένη, καὶ λῆμν Θ ἀμυχθαλόεσσα,
 Λέσβος τ' ἠγαθέη, μάχαρος ἔδος αἰολίων Θ,
 Καὶ χί Θ, ἠ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλὶ κείται,
 Παιπαλόεις τε μίμας, καὶ κωρύκου ἄκρα κάρωια,
 Καὶ κλάρ Θ ἀγλήεσσα, καὶ αἰσιγῆς ὄρ Θ αἰπύ,
 Καὶ σάμος ὑδρηλή, μυκάλης τ' αἰπεινά κάρωια,
 Μίλησός τε, κῶος τε, πόλις μερόπων ἀνδραίων,
 Καὶ κνίδος αἰπεινή, καὶ κάρπατος λιεμύεσσα.
 Νάξος τ' ἠδὲ παρ Θ, ῥιωμαία τε πετρύεσσα.
 Τόσων ἐπωδίνεσσα ἐκπιβόλον ἴκετο λητώ,
 Εἰ τίς οἱ γαίωαν ὑεὶ θέλει οἰκία θέεδα.
 Αἰ ἧ μάλ' ἐτρώμεον καὶ ἐδέιδισαν, ὅδε πῆ ἔτλη

Ostendens clarum filium, postea vero Dii alij,
 Vbi sedent, gaudet autem veneranda Latona,
 Quoniam arciferum & fortem filium peperit.
 Sive o beata Latona, quoniam peperisti præclaros liberos,
 Apollinemq; regem, & Dianam sagittis-lectam,
 Hanc quidem Ortygia, illum vero aspera in Delo,
 Inclita ad longum montem & Cynthium collem,
 Proxime palmam sub Inopi fluentis.
 Quomodo, n. te laudabo valde dignissimus laude cum sis?
 Penitus enim tibi O Phæbe lex attributa est cantus,
 Sive per continentem & titulos nutrentem sive per insulas.
 Omnes a. edita-rupes cantabant, ac Vertices summi
 Altorum montium, amnesq; ad mare profluentes,
 Littoraq; ad mare protensa, marisq; portus.
 Certe ut te primum Latona peperit gaudium mortalibus.
 Procumbens ad montem Cynthij aspera in insula
 Delo in circumflua, Siringq; autem vnda nigra
 Prodisbat ad terram dulce spirantibus ventis.
 Hinc ortus, omnibus immortalibus imperit as,
 Quoscunq; Creta intus habet, & populus Athenarum.
 Insulaq; Aegina, nauiusq; inclita Eubæa.
 Aegæq; Eresiaq; & finitima mari Peparethus.
 Thraciusq; Athos, & Pelij summi Vertices,
 Thraciæq; Samus, idæq; montes & mbrosi,
 Scyrus, & Phœcia, & Antocana mons altus,
 Imbrusq; bene-habitata, & Lemnus importuosæ.
 Lesbosq; valde diuina beati solum AEolionis,
 Et Chios, quæ insularum fecundissima in mari iacet,
 Saxosaq; Mimas, & Corycij summi Vertices,
 Et Claros splendida, & AEsageæ mons altus,
 Et Samus aquosus, Mycalæq; alti Vertices.
 Miletusq; Couusq; vrbis mortalium hominum.
 Et Cnidus alta, & Carpathus ventosa.
 Naxosq; & Paros, Rhenæq; saxosa.
 Tantum parturiens procul-iaculantem venit Latona,
 Si qua sibi terrarum filio velut habitacula ponere.
 Hæc. valde tremebant, & timebant, neq; aliqua sustulit
Phæbum

Φοῖβον δέξαται, καὶ ποτέρη ὄψ' ἔῃσα.

Πεῖν γ' ὅτε δῆρ' ὄπῃ δῆλκ' ἐβήσατο πότνια λητῶ,
καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πλῖρόν τε παρρησίδα,

Δῆλ', εἰ γὰρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι ἢ ἔμοιό
φοῖβου ὑπόλων ἔδεσθαι τ' ἐνὶ πόνονηδον,

ἀλλ' ἔτι σέ το ποῖ' ἀψεται, ἔδέ σε λίσσει,

οὐδ' εὐβων σέ ἐσεσθαι οἶομαι, ἔδ' εὐμηλον,

οὐδέ πρὺ γλυ οἴσεις, ἔτ' ἄρ' φυτὰ μύρια φύσεις.

Λι δέ κ' ὑπόλων ἔκθερζου νηδὸν ἐρηδοτα,

ἀνδρωπόι τοι πάντες ἀγνοῦσιν ἑκατέρμβας

ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ,

δηρὸν ἀνακτ' εἰ βόσκοις, οἶτε θεοὶ κέ σ' ἔχουσιν

χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ ἔτοι παρ' ὄψ' ἔστασ.

Ὡς φάτο. χαῖρε ἦ δῆλ' ἀμειβομένη ἢ παρρησίδα

λητοῖ, κυδίση θυγατερ μεγάλοιο κρόνοιο,

ἄσπασίη μὲν ἔγωγ' ἄνδρ' ἑκάτοιο ἀνακτ' ἔ

δέξαιμι. αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηγῆς

ἀνδράσιν, ὧδ' ἐδέ κεν περὶ πηπέσασα γηοῖμι.

ἀλλὰ τόδε προμέω λητοῖ ἔπος, ἔδέ σε κείσω.

λίω γὰρ πνα φασὶν ἀτάδαλον ὑπόλωνα

ἔσεσθαι, μέγα ἢ πυρρινά σέ μεν ἀθανάτοισι,

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ὄπῃ ζεῖδωρον ἄρσαν.

τῶρ', αἰνῶς δειδοικα χτ' φρένα κ' χτ' θυμόν,

μὴ ὀπόταν το παρῶτον ἰδῆ φάτο ἠελίοιο,

νησον ἀτιμήση, ἐπεὶ ἠ κραναή πεδός εἰμι,

προσὶ κραταρρέϊας, ὡση δ' ἄλός ἐν πελάγεσσιν.

ἐνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα χτ' κρατὸς ἄλις αἰεὶ

κλύσσει. ὁ δ' ἄλλω γαῖαν ἀφίξεται ἢ κεν ἀδῆ οἶ,

τάδε δεσθαι νηδὸν τε καὶ ἄλσεα δεινρήεντα.

πηλὺ ποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμασ φῶχμά τε μέλαινα

οἰκία ποήσονται ἀκηδέα, γήτει λαῶν.

ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γαδὲ ἀ μέγαν ὄρκον ὁμοσσαι,

ἐνθάδε μιν παρῶτον τάξειν περικαλλέα νηδὸν,

ἔμμεναι ἀνθρώπων χρησέλιον, αὐτὰρ ἔσθαι τα

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ πολυώνυμός ὄστιν.

Ὡς ἄρ' ἔρη λητῶ ἢ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσεν,

ἴσων δὲν τάδε γαῖα κ' ἔσσανός ἀίρυσ ἢ παρρησιν,

Phœbum suscipere, & fertilis quanquam esset.
Nisi quum & itaq; Delum ascendisset veneranda Latona,
Et illam interrogans verba alata dixit:

Dele, si enim & itaq; vis solum esse filij mei
Phœbi Appollinis, imponereq; opulentum templum.
Alius autem nemo te tanget neq; te rogabit,
Neq; bobus te fore puto, neq; ovibus opulentam,
Neq; vindemiam feres, neq; plantas innumeras produces.
Si. a. & itaq; Apollinis longè operantis templum habueris,
Homines tibi omnes ferrent centum-bouum sacrificia.
Huc verò congregati, nidor autem tibi immensus semper,
Diu regem si alueris, Diiq; te habuerint
Manu ab aliena, quoniam non & itaq; est fertilitas sub solo.

Sic dixit, gaudebat autem Delus, respondens autem ait:
Latona inchytißima filia magni Saturni,
Lubens quidem ego genus procul-iaculantis regis
Susceperem, grauter enim verè male audio
Apud homines: sic. a. & itaq; admodum honoratã diceret,
Sed hunc tremo Latona sermonem, neq; te celabo.
Valde enim quendam dicunt protervum Apollinem
Fore, magnum autem imperium gesturum immortalib.
Et mortalibus hominibus, super sancta donans aruum.
Huius causa & itaq; grauter timeo in mente & in animo
Ne cum primùm videat Lumen Solis
Insulam dedecoret, quoniam asperum solum sum
Pedibus conculcatum, impellet maris in Pelagus.
Vbi me quidem magna vnda, magna- & abundè semper
Inundabit, hic. a. ad aliam terram veniet & ibi placuerit ipse
Constructurus templumq; & lucos arboribus densos.
Polypodes autem in me thalamos, Phocaj; nigra
Domicilia facient, neglecta multitudine populorum.
Sed si mihi ferres & itaq; Dea magnum iuramentũ iurare,
Hic verò illum primùm constructurum praeclarum templũ
Fore hominum oraculum, sed postea
Omnes ad homines quod multa nomina habet.

Sic & itaq; dixit, Latona. a. deorũ magnum iuramentũ iu-
Sciãt nunc hac terra, & cælum latum superius. (rauit.

Καὶ τὸ κατεϊκόμενον συγῆς ὕδατος, (ὅς τε μέγιστος
 Ορκός δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν)
 Ἡ μὲν φοίβου τῆ δὲ θυάδης εἴσατο τι αἶν
 Βωμὸς καὶ τέμενος, ἴσσει δὲ σε γ' ἔξοχα πάντων.

Αὐτὰρ ἔπειρ' ὁμοσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 Δῆλος μὲν μάλα γαῖρε γόνω ἐκάτοιο ἀνακτος
 Λητώ δ' ἐννήμαρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπιοις
 Ωδίνεσσι πέπαρτο· θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοθι πάσαι

Οασσι ἀεισαῖ ἔσαν, Διώνη τε, ρείη τε,
 Ἰθαλή τε θέμις, καὶ ἀγίσσον' ἀμφιτείτη,
 Ἀλλαι τ' ἀθανάται, νόσφιν λάκκωλένε ἥρης·
 Ἡ σο γ' ἐν μεγάροισι διὸς νεφεληγερέταο.

Μοῦσῃ δ' ἐκ ἐπέπυσο μορσοῦκος εἰλείθια·
 Ἡ σο γ' ἀκρω ὀλύμπω ὑπὸ χρυσεῖοισι νέφεσσι,
 Ἡρης φραδμοσιῶν λάκκωλένε, ἥ μιν ἔρυκε
 Ζηλοσιῶν, ὅτ' ἄρ' ἕὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 Λητώ τέξεδαι καλλιπλόκαμ'· τότε ἐμείλιν.

Αἰ δ' ἴειν παρῦπεμψαν εὐκτιμένης ὑπὸ νήσου,
 Ἀξέμεν εἰλείθιαν, ὑποχόμεναι μέγαν ὄρμον
 Χρυσεῖοισι λίνοισιν ἐεργμένον, ὀννεάπηχυν.
 Νόσφιν δ' ἠΐων καλέειν λευκωλένε ἥρης,
 Μὴ μιν ἔπειτ' ἐπέεσιν ὑποσρέψειεν ἴῳσαν.

Αὐτὰρ ἔπει τό γ' ἄκουσε ποδλυγέμ' ὠκία ἴεις,
 Βῆρα δέειν, ταχέως ἢ διλυύσε παῦ τὸ μαισιγύ.
 Αὐτὰρ ἔπειρ' ἴθαγε θεῶν ἴδος αἰπιῶ ὀλυμπον,
 Αὐτίκ' ἄρ' εἰλείθιαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο δῦραζε
 Ἐκπαροχαλεασαμένη, ἔπει πηρόεντα παρσιύδα.

Πάντα μάλ' ὡς ἐπέτελλον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι·
 Τῆ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 Βαῖ ἢ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι·
 Εὖτ' ὅπῃ δήλου ἔβαινε μορσοῦκ' εἰλείθια,
 Τίω τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν ἢ τεκέσθαι·
 Ἀμφὶ ἢ φοίνικι βάλε πήχεσ, ροῦῶα δ' ἔρεισε
 Λειμῶνι μαλακῶ· μείδησε ἢ γαῖ' ὑπ' ἑνερθεν.
 Ἐκ δ' ἔδορε παρφόωςδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπαντα
 Ἐνθά σε ἦτε φοῖβε θεαὶ λοῦον ὕδατι χαλῶ
 Ἀγνώεσθαι καδαρῶεσ; ἀπάρξαι δ' ἐν φάρῳ λευκῶ

Et inferne fluens Stygi aqua, (quodq; maximum
Iuramentum grauisimum existit beatis djs,)

Certe Styg; Phœbi hic odoriferum erit semper

Altare & templum, honorabit. a. te Styg; maxime omniu.

Sed postquã turassetq; finissetq; iusurandũ, (pollinis.

Delus quidem valde gaudebat genitura longè-inculcatis A-

Latona. a. nouem dies quidem & nouem noctes in speratis

Partus doloribus torquebatur, dea autẽ erant intus omnes

Quacung; optima erant Dionay; Reaq;.

Vestigiatrixq; Themis, ac valde gemens Amphitrita,

Aliaq; immortales, absq; albis- & lnis- decora Iunone,

Sedebat enim in domibus Iouis nubicoga.

Sola. a. non scierat partus laborem- leuans. i. obstetrix, Luc

Sedebat enim summo in Olympo sub aurois nebulis,

Iunonis consilio albis- & lnis- decora, qua illam detinebat

Inuidia, quod Styg; filium irreprehensibilem; sortemq;

Latona parere pulchricoma tunc futura erat.

Hæ autem Irim pramisere a bene- habitata insula,

Ducturam Lucinam pollicentes magnam monile

Aurois filis contextum noni- cubitum.

Scorsim autem iusserunt vocare ab albiubna Iunone,

Ne ipsam postea verbis verteret venientem.

Sed ubi hoc audisset pedib. in venti- morẽ festinis Velox Iri;

Abijt Styg; currens. Velociter. a. transmisit quicqd in medio

Caterũ ubi puenit Deorum soliu altũ olympũ. (Spacy est.

Statim Styg; Lucinam a domo ad ianuam

Accersitam verbis alatis allocuta est:

Omnia valde sicut iubebant Dex Olympias domos- hit-

Huc a. animum suadebat in pectoribus charis, (bentes.

Iuerunt autem pedibus columbis timidis gressu similes,

Vbiq; in Delum ascendebat obstetrix Lucina,

Hanc tunc Styg; partus cepit prompta. a. erat parere.

Circa autem pulmam erexit manus genua autem fixit

Prato in molli subrisit autem terra subitus:

Profluit autem in lucem, Dex vero & lularunt omnes.

Vbi te o iaculator Phœbe, Dex lauabunt aqua alba

Castè & puve? fascinauerunt autem in veste candida,

λιπῶν, νηγατέω· φείδ' ἤ χρύσειον σρόφον ἦχαν.
 Οὐδ' ἄρ' ἀπόλλωνα χρυσαόρα θῆσαι το μήτηρ,
 Ἀλλὰ θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίω ἐρατεινῶ
 Ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο. χαῖρε ἢ λητῶ
 Οὐδέκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἐπικτεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ φοῖβε κητέβρωσ ἀμβροτον εἶδαρ,
 Οὐσέ γ' ἔπειτ' ἴχον χρύσειοι σρόφοι ἀσπαίροντα,
 Οὐδέ τι δεσμάτ' ἐρυκέ, λυόντο πείρατα πάντα.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετῴδα φοῖβε ἀπόλλων.

Εἶη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ χαμπύλα τόξα,
 Χρήσω τ' ἀνδρώποισι διὸς νημερτέα βυλίω.
 Ως εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς ἑυρουδείης
 φοῖβε ἀκερσεκόμῃσ ἑκατηβόλῃ. αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
 Θάμβειον ἀθανάται. χρυσῶ δ' ἄρα δῆλ' ἀπασα
 Βεβείδει, κατὰρῶσα διὸς λητοῦσ τε θυέλλω,
 Γηθοσσηνὴ ὅπμιν θεὸσ εἶλετο οἰκία θέδω
 Νήσων ἠπείρου τε· φίλησε ἢ κηρόδι μάλλον,
 Ἡνθῆσ' ὡσ ὅτε ρίον ἔρε ἀνδρῶσιν ὕλης.
 Αὐτὸσ δ' ἀργυρότοξε ἀναξ' ἑκατηβόλ' ἀπολλων
 Ἄλλοτε μὲν τ' ὅπμιν κύνθου ἐβήσασα πηπιλόεντῃ,
 Ἄλλοτε δ' αὐ νήσοισ τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
 Πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσα δειδρῆέντα,
 Πᾶσαι ἢ σκοπιᾶ τε φίλαι καὶ παρώνες ἄκροι
 Τψηλῶν ὄρεων, ποταμοὶ δ' ἄλλα δε παρρηόντες.
 Ἀλλὰ σὺ δῆλω φοῖβε μάλις' ὅπμιν τέρπειαι ἦτορ,
 Ἐνθά τοι ἑλκαγίτωνες ἰάονες ἠγαρέδονται
 Αὐτοῖσ σὺ παῖδεοσι καὶ αἰδοίησ ἀλόχοισιν.
 Οἱ δέ σε πυγμαχίη τε καὶ ὄρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ
 Μνησάμενοι τέρποισιν, ὅπμιν σῆσωνται ἀγῶνα
 Φαίη κ' ἀθανάτοισ καὶ ἀγῆρωσ ἐμμεναι ἀνήρ.
 Οἱ τὸτ' ἐπαντία σείο τ' ἰάονες ἀθροοὶ εἶεν.
 Πάντων γάρ κεν ἰδοιτο χᾶειν, τέρψασατο ἢ θυμῶν,
 Ἀνδρας τ' εἰσωρόων καλλιζῶνοισ τε θυμᾶϊ κασ,
 Νῆδσ τ' ἀκείασ, ἠδ' αὐτῇ κτήματα πολλᾶ.
 Πρὸσ ἢ, τόδε μάγα θαῦμα ὅτε κλέε' ἔποτ' ὀλεῖται.
 Κῆρασ δηλιάδες ἑκατηβέλεταο θεράπυναι.
 Αἰτ' ἐπὴ ἄρ' παρῶτον μὲν ἀπόλλων ἠμνήσωσιν.

Tenui, pulchra, circa auream fasciam iniecerunt.
 Neq; utiq; Apollini enses habenti aureū māmam p̄buit
 Verū Themis neēt arg; & ambrosiam amabilem (mater,
 Immortalibus manibus propinavit, gaudebat. a. Latona,
 Quoniam arciferum, & fortem filium peperit.
 Caterū postquam Phæbe comediisti immortalē cibum,
 Non te utiq; amplius retinuerunt aurea fascia palpitantē.
 Neq; vincula detinere, soluebantur autem funes omnes.
 Statim autem immortales allocutus est Phæbus Apollo.

Sit mihi citharag; chara & incurui arcus,
 Vaticinaborq; hominibus Iouis verū consiliū.
 Sic cū dixisset, descendebat à terra latīna,
 Phæbus intensus longē iaculans, hæ autem omnes
 Stupebant immortales: auro igitur Delus & universa
 Onerabatur aspiciens Iouis Latonaq; genituram,
 Gausa, quoniam illam Dea elegit domum facere
 Insularum continentisq; amavitq; ex animo magis.
 Floruit, sic ut quando vertex montis floribus sylva.
 Tu, a. habens argenteum arcum rex longē iaculator Apollo,
 Interdum quidem Cynthum ascendisti saxosam,
 Interdum autem rursus ad insulasq; & viros fugisti.
 Multa tibi sunt templa lucisq; arboribus densi.
 Omnes autem specula chara, & vertices summis
 Altorum montium, amnesq; ad mare profluentes.
 Sed tu in Delum Phæbe maximè oblectas animum.
 Vbi tibi protractis Vestibus Iacones congregantur
 Suis cum liberis ac venerandis vxoribus.

Hi autem te pugilum certamine, & tripudio, & cantu,
 Memores exultant, cum edixerint certamen.
 Diceret utiq; immortales & senū nescias esse aliquis,
 Qui tunc oppositi tibi Iacones congregati essent.
 Omnium utiq; viderit gratiam: delectavit. a. animum,
 Virosq; inspiciens, beneq; cinctas mulieres,
 Nauesq; veloces, & ipsorum opes multas.
 Ad hæc. a. magnum miraculum cuius laus nunquā peribit.
 Puella Delades procul iaculantis Apollinis ministra,
 Quæq; postquam primum quidem Apollinem laudauerint,

Αὐτὸς δ' αὖ λητῶ τε καὶ ἀρτεμινιοχέαιραν,
 Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν,
 Τυμνον αἰείδοισιν, θέλγροι δὲ φύλ' ἀνθρώπων.
 Πάκτων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρημβυλιασῶν
 Μιμῶνται ἴσασιν, φαίη δὲ κεν αὐτὸς ἕκαστος
 Φθέγγεσθ' ἔτι σφιν καλῆ σὺμάρηρεν αἰοιδῆ.
 Αἰλ' ἀγὰρ λητῶ μὲν ἀπολλόν τ' ἀρτέμιδι ξυῶ,
 Χαίρετε δ' ὑμεῖς πῶσαι· ἐμῆιο δὲ καὶ μετόπισθε
 Μνήσαισθ', ὅσπότε κεν τις ὀπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ενθάδ' ἀνείρηται ξοῖν· τολαπέει· ἐλθόν,
 Ω κοῦραι τίς δ' ὑμῖν ἀνὴρ ἠδίστος αἰοιδῶν
 Ενθάδε πωλεῖται, καὶ τέφ' τέρπειθε κῆλιστα;
 Τυμνὸς δ' ἐδ' μάλα πῶσαι ἑσποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων,
 Τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ γῆφ' ἐνὶ παιπαλοέσῃ.
 Τοῦ πῶσαι μετόπισθεν ἀεισεύοισιν αἰοιδῆ·
 Ημεῖς δ' ἡμέτερον κλέος οἴσμεν ὅσον ἐπ' αἴαν
 Ἀνθρώπων σφροδόμεθα πόλεις ἐδ' ναεταώσας.
 Οἱ δ' ὀπίδ' πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλήξω ἐκχόλον ἀπόλλωνα.
 Τυμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠύκομ' ἔτεκε λητῶ
 Ω ἀνα καὶ λυκίην καὶ μνοσίλω ἔρατεινῶν,
 Καὶ μίλητον ἔχεις, ἐναλον πόλιν, ἡμερόεσσαν,
 Αὐτὸς δ' αὖ δῆλοιο σφεικλῦσις μέγ' ἀνάσσεις.
 Εἴσι δ' φορμίζων λητοῦς ἐρικυδέ· υἱὸς
 Φόρμυλι γλαφυρῆ πατρὸς πυθῶ πετρῆεσσαν,
 Ἀμβροτα εἶματ' ἔχων τε θυάδεα. τοῖο δὲ φόρμυξ
 Χρυσῆς ὑπὸ πλῆκτρον κηραχμῶ ἔχει ἡμερόεσσαν.
 Ενθην δ' πατρὸς ἄλυμπον ὑπὸ χθονὸς ὥστε νόημα
 Εἴσι διὸς πατρὸς δῶμα, θεῶν μὲν ὀμήγειν ἄλλων,
 Αὐτῆσ' δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ αἰοιδῆ.
 Μῦθον μὲν δ' ἄμα πῶσαι ἀμειβόμεναι ὅτι καλῆ
 Τυμνεῦσιν ῥε θεῶν δῶρ' ἀμβροτα, ἠδ' ἀνθρώπων
 Ἰλημοσῶας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ζῶκοσ' ἀμφαδῆες καὶ ἀμήχανοι, ἠδὲ δῶννται
 Εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γῆρα· ἄλκαρ.
 Αὐτὰρ εὐπλόκαμοι χάριτες καὶ εὐφρονες ὄραι,
 Ἀρμακίη δ' ἠβη τε, διὸς θυγάτηρ τ' ἀφροδίτη

Rurſus. a. Latonamq; & Dianam ſagittis-gaudentem,
 Mentionem facientes Virorumq; antiquorum, atq; mulierū,
 Hymnum canunt demulcentq; nationes hominum,
 Omnium autem hominum Voces & ſtrepitum
 Imitari norunt, diceret ſtiq; ipſe ſingulus
 Loqui, adeo illis bona apte compoſita eſt cantio.
 Sed age o Latona quidem Apolloq; Diana cum,
 Saluete vos omnes, mei autem & poſtea
 Memores ſitis, quando ſtiq; aliquis terreſtrium hominum
 Hic roget hoſtes arumnoſus Veniens.
 Opuscula, quis autem vobis Vir ſuauiſſimus poetarum
 Hic verſatur, & cauſa cuius maximam capitis voluptate,
 Vos bene valde reſponderitis a nobis,
 Cecus Vir, habitat autem Chium ſaxoſam
 Cuius omnes in precio poſtea erunt cantiones.
 Nos autem noſtram laudem feremus quantum ad terram
 Hominum verſamur Vrbes bene habitatas.
 Deinde id illi credent quoniam & verum eſt.
 Veram ego non deſinam procul-ſaculantem Apollinem.
 Laudans argenti-arcu, quem pulchricoma peperit Latona.
 O rex & Lyciam & Meoniam amabilem,
 Et Miletum habes maritimam Urbem optabilem.
 Ipſe autem Delo circumſluſa magnopere imperas,
 Contendit autem modulans Latona inclyta filius,
 Cithara caua ad Python ſaxoſam.
 Immortales Veſtes habens odoriferasq;, huius. a. cithara
 Aureo a plectro ſtrepitum habet amabilem.
 Hinc autem ad Olympum a terra ſit mens
 Contendit Iouis domum deorum cum cœtu aliorum,
 Statim immortalibus cura eſt citharaq; & cantio.
 Muſa quidem omnes reſpondentes, voce pulchra,
 Laudant ſtiq; deorum dona immortalia & hominum
 A Erumnas quantas habent ab immortalibus Dijs,
 Viuunt deſperati ac inopes- conſilij, neq; poſſunt
 Inuenire mortis medelam, & ſenectutis remedium.
 Ceteram pulchricoma Cratia & bene-ſapientes Hora,
 Hermoniaq;, Hebeq;, Iouis ſitraq; Venus,

Homerus c
ſe ipſo.

Ορχεῦντ', ἀλλήλων δὴ χαρπῶ χειρας ἔχουσι.
 Τῆσι μὲν ἄτ' αἰρεῖ μεταμέλπεται, ἔτε λάχαια.
 Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγῆτη
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμοπροφῶ ὑπόλωνι.
 Ἐνδ' αὐτῆσιν ἄρης καὶ εὐσκοπῶ ἀρχειφόντης
 Παίξουσ'· αὐτὰρ ὁ φοῖβος ὑπόλων ἐγκυδαίξει
 Καλὰ καὶ ὑψιβιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαίνει,
 Μαρμαρυγαὶ τε ποδῶν καὶ δίκλῶσοιο χιτῶνθ'.
 Οἶδ' ὅπιτέρπονται, θυμὸν μέγα εἰσπυρόντες,
 Λητῶ τε χευσσπλόχαμθ' καὶ μηπίετα ζεύς,
 Τία φίλον παίξονται ματ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Πῶς τ' σ' ὑμνήσω πάντως εὐύμνον ἔοντα;
 Ἡέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰείδω καὶ φιλότιπ,
 Οππὸς' ἀνωόμενθ' ἔκεις ἀζαντίδα κέρλι;
 Ἰαυ' ἀμ' ἀντιθέω ἐλαπονίδῃ δίπρω,
 Ἡ ἄμα φόρβαντι τερόπω ἤμος, ἢ ἀμ' ἐρῶδεῖ,
 Ἡ ἄμα λῶκίπρω καὶ λῶκίπρωιο δάμαρτι
 Πεζός, ὁ δ' ἵπποισιν; ἔμλω τρίπος γ' ἐνέλειπεν.
 Ἡ ὡς τὸ πρῶτον χευσήειον ἀνδρῶποισι
 Ζητεύων χεῖρ' αἰαν ἔβης ἑκατηβόλ' ἀπολλων;
 Πισείης μὲν πρῶτον ἀπ' ἐλύμποιο κατῆλθες,
 Λέκτον τ' ἠμαθόεντα παρέσιγες, ἢ μαγνηίδας,
 Καὶ διὰ πύρραιβούς· τάχα δ' εἰς ἰωλκὸν ἱκανες,
 Κλυαίης τ' ἐπέβης ναυσικλείτης δ' ἑοῖνης.
 Στῆς δ' ὅπῃ ληλαῖτω πεδίῳ τό τοι ἐχ' αἶδε θυμῷ
 Τάξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλστα δένδρῆεντα.
 Ἐνθεν δ' εὐρεπον διαβάς ἑκατηβόλ' ἀπολλων,
 Βῆς ἀν' ὄρθ' ζάδεθ', χλωρόν· τάχα δ' ἴξας ἀπ' αὐτῆ
 Ἐς μηκεληπὸν ἰόν καὶ τευμμοσὸν λεχεπίλι.
 Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδ'θ' χαταειμένον ὕλη·
 Οὐ γὰρ πω πεῖ ἔναϊε βροτῶν ἱερῆ ἐνὶ θήβῃ,
 Οὐδ' ἄρα πῶποτε ἦσαν ἀταρπτοὶ ἐδὲ κέλῳτοι
 Θήβης ἀμπεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλλω.
 Ἐνθεν δὲ πρῶτέρω ἔκεις ἑκατηβόλ' ἀπολλων,
 Ορχισον δ' ἴξας ποσιδήιον ἀγλαδὸν ἄλσος·
 Ἐνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός σφ',
 Ἐλκων ἄρματα κελά, χαμαὶ δὲ ἐλατῆρ' ἀγαθός σφ'.

Tripudiant inuicem in carpum manus tenentes,
 Cum his quidem neq; turpis canit, neq; Sicta.
 Sed valde magnaq; visu & forma admirabilis
 Diana sagittis-gaudens, educata simul cum Apolline,
 Vbi rursus cum his Mars, & bene-speculans Argicida
 Ludunt, sed Phœbus Apollo citharam-pulsat
 Pulchrè & sublimiter, splendor a. . . lum circumlucet,
 Micatioq; pedum, ac splendor bene-concinna Vestis.
 Hi autem delectabant, animum magnum inspicientes
 Latonaq; aureis-capillis ac consiliarius Iupiter,
 Filium charum ludentem cum immortalibus Dijs.

Quo pacto igitur te laudabo omninò cum laudabilis fies?
 Ante te inter sponsas laudem & in amore,
 Quando animo tristi adijsti AZantida puellam?
 Præstabas simul cū dijs equali Elationide abundante-egs,
 Aut simul cū Phorbante Triopo genere, aut simul cum Ereu
 Aut simul cum Leucippo, & Leucippi coniuge (the,
 Pedes, hic vero cum equis? neq; tamen triopis deerat.
 Aut Et primùm oraculum hominibus
 Quærens super terram incesisti procul iaculans Apollo?
 Pieria enim primùm ab Olympo descendisti
 Lecton arenosam, transmisti autem Magneidas,
 Et per Perrhabos, celeriter autem in Iolcum peruenisti.
 Cencumq; ascendisti nauibus inclita Eubæa.
 Stetisti. a. in Lelantho campo, qui tibi non placebat in ani-
 Construere templamq; ac lucos arborosos. (mo.
 Hinc. a. Euripum transiliens longè iaculans Apollo,
 Ascendisti montem diuinū Ciridem, celeriter. a. peruenisti
 Mecalestum adiens, ac Teumessum herbosam. (ab ipso
 Theba autem adijsti solum per amictum sylua.
 Nondum. a. aliquis habitabat mortalium sacra in Theba
 Neq; igitur adhuc erant semita nec via
 Theba supra solum tritici-ferax, sed habet syluam.
 Hinc autem primùm amolitus es procul iaculans Apollo.
 Onchestū. a. peruenisti Nept. splendidum lucum, (rus.
 Vbi nuper-domitus equus respirat, licet sit pondere graua-
 Trabens currus pulchros, humi. a. auriga quic esset præstante

Εκ δὲ φροιστορῶν, ὁδὸν ἔρχεται. οἱ δὲ τέως μὲν
 κείν' ὄχρα κροτέουσιν, ἀνακτοεῖω ἀφίεντες·
 εἰ δέ κεν ἄρματ' ἄγῃσιν ἐν ἄλσει δειδρήεντι,
 Ἰαποῖς μὲν κομέοισι, τὰ δ' κλίναντες ἴωσιν.
 Ὡς γὰρ τὰ φράσασθ' ὅσιν ἤθεθ', οἱ δ' ἀνακτι
 εὐχονται, δίφρον δ' θεοὸ τότε μοῖρα φυλάσσει.
 Ἐνθεν δ' προτέρω ἐκίεε ἑκατηβόλ' ἀπολλων.
 Κηφισῶν δ' ἄρ' ἔπειτα κηχίσοα καλλιρέεθρον,
 Ὅστε λιαίηθεν παρῆχει καλλιῤῥοον ὕδωρ.
 Τὸν διαβάς ἐκἄεργε καὶ ὠκαλίω πολὺπυρρον,
 Ἐνθεν ἄρ' εἰς ἄμαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
 Βῆε δ' ὅπῃ δελφίσης, τόθι τοι ἄδε γῶρ' ἀπήμων
 Τάξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δειδρήεντα.
 Στῆε δ' μάλ' ἄγχι αὐτῆε, καί μιν παρὲς μῦθον ἔειπε.
 Δελφῶσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω πειχαλλέα νηὸν,
 Ἀνθρώπων τεύξαι χρησῆειον, οἵ τε μοι αἰεὶ
 Ἐνθάδ' ἀγνῆσοισι τελήεσας ἑκατόμβας,
 Ἡ μὲν ὅσοι πελοπόννησον πείραν ἔχουσιν
 Ἡ δ' ὅσοι εὐρώπῃν τε καὶ ἀμφιρύτας κτ' νήσοισι,
 Χρησόμενοι τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βυλίμῃ
 Πᾶσι θεμισεύοιμι, χεῖρων ἐνὶ πόντῳ νηῶ.
 Ὡς εἰπὼν διέδρακε θεμέλια φοῖλος ὑπόλλων
 Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ δίωκεές. ἦ δ' ἐπιστοῦσα
 Δελφῶσα κραδίω ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·
 Φοῖβε ἀναξ' ἐκἄεργε, ἔπ' ἵ τοι ἐν φρεσὶ θέησα
 Ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεύξαι πειχαλλέα νηὸν,
 Ἐμμεναι ἀνθρώποις χρησῆειον· οἱ δέ τοι αἰεὶ
 Ἐνθάδ' ἀγνῆσοισι τελήεσας ἑκατόμβας.
 Ἀλλ' ἔκτοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 Πημαίνει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων,
 Ἀρδόμενοί τ' ἕρῃεε ἐμὴν ἱερῶν ὑπὸ πηγῶν,
 Ἐνθά περ ἀνθρώπων βυλίησεται εἰσορῶσα δὲ
 Λεσματὰ τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων·
 Ἡ νηὸν τε μέγαν καὶ κτήματα πολλὰ ἐναύνει.
 Ἀλλ' εἴ δ' ἠτι πᾶσι τοῖσι, (σὺ δ' κρείων καὶ ἀρείων
 Ἐσὶ ἀναξ' ἐμέθεν, σεῦ δ' ὀδέν' ἐστὶ μέγιστον)
 Ἐν χρίσῃ ποιήσω ὑπὸ πῆγῃ παρνασσία·

E curru transfiliens, iter facit. hi. a. tunc quidem

illa Vehicula pulsant imperio deposito.

Si autem utiq₂ currus duxerint in nemore arboribus-pleno

Equos quidem comunt, hos autem flecentes omittunt.

Vt primum fas est, hi autem regem

Orant, currum autem Deo tunc Parca seruat.

Hinc autem primum adijsti procul-iaculans Apollo.

Cepheissum utiq₂ deinde reperisti pulchra-fluentia-habente

Quiq₂ ex Lixeo profundis pulchrorum fluentorum aquam.

Hunc transfiliens Longe-operans, & Ocaleen turritam.

Hinc utiq₂ in Amartum venisti herbidum.

Iuisti autem ad Delphusam, ubi tibi placuit regio innocua,

Construere templumq₂ & lucos arborosos.

Stetisti autem valde prope ipsam, ac illam verbis alloq. es.

Delphusa, hic utiq₂ sentio praclarum templum,

Hominum construere oraculum, quiq₂ mihi semper

Hic sacrificabunt perfectas Hecatombas,

Et qui Peloponnesum pinguem habent,

Et qui Europam, & circumdatas mari insulas

Sciscitaturi, his autem ego verum consilium

Omnib. Vaticinaret, oracula edens in opulento templo.

Sic locutus, disposuit fundamenta Phæbus Apollo.

Ampla et valde longa continua-serie, hac. a. cum inspexisse

Delphusa corde trita est, dixitq₂ verbum.

Phæbe rex longe-operans, verbum quod tibi in mentē po-

Hic quoniam sentis construere praclarum templum,

Esse hominibus oraculum, hiq₂ tibi semper

Hic sacrificabunt perfectas hecatombas.

Sed tibi dicam, tu autem menti impone tua,

Nocebit tibi strepitus equorum velocium,

Irrigatiq₂ muli moeis sacris ex fontibus,

Hic aliquis hominum velit inspicere,

Curruq₂ bene-factos ac velocipedum strepitum equorum

Quam templumq₂ magnum, & opes multas qua insint.

Sed si utiq₂ obtemperaueris (tu autem fortior, & melior

Es o rex me, tua autem vis est maxima)

In Crissa fac sub sinu Parnasi,

Apollo Del-
phusam adi-

Ενθ' ἔθ' ἄρματα καλά δονήσεται, ἔτε τοι ἴσπων
 Ωκυπόδων κτύπῳ ἔσαι εὐδμητον παρ βωμῶν.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς παρἄγοιεν, ἰηπαίῳσι δῶρα
 Ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα· σὺ ἢ φρένας ἀμφιγεγυῖας
 Δέξαι, ἱερά καλά παικτιόνων ἀνθρώπων.

Ὡς εἰπούσ' ἐχάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῆ
 Δελφύση κλέῳ εἴη ὅππ' ἔχονι, μηδ' ἐχάτοιο.
 Ενθεν ἢ παρτέρω ἔκεις ἑκατηβόλ' ἄπολλον
 Ἰξέες δ' ἐς φλεζύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβείσων,
 Οἱ δῖος ἐκ ἀλέροντες ὅππ' ἔχονι ναετιάσκον
 Εν καλῇ βήσῃ, κηφισίδ' ἔδ' ἔδ' ἰλίμνης.
 Ενθεν καρπαλίμως παρσέβης παρὸς Δειράδα θυῶν
 Ἰκεο δ' ἐς κρίσῃν ὑπὸ παρνησῶν νιφόντα,
 Κνήμων παρὸς ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὑπερθεῶν
 Πέτρη ὑποκρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσα
 Τρηχεῖ· ἐνθα ἀναξ τεκμήρα το φοῖβ' ὑπόλλων
 Νηὸν ποιήσασθαι ἐπῆρατον, εἶπέ τε μῦθον.

Ενθάδε δὴ φρονέω τεύξαι παρικαλλέα νηὸν,
 Ἐμμεναι ἀνθρώποις χρησέειον, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 Ενθάδ' ἀγινήσοισι τεληέσας ἑκατόμβας,
 Ἡ μὲν ὅσοι πελοπόννησον πείραν ἔχοισιν,
 Ἡ δ' ὅσοι ἄρῶπιον τε καὶ ἀμφιρύτοις κτ' νήσοις,
 Χρησόμενοι· τῆσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερέτα βυκλύ
 Πᾶσι θεμιστεύσοιμι χρέων ἐνὶ πόνῳ νηῶν.

Ὡς εἰπὼν διέδηκε θεμείλια φοῖβ' ὑπόλλων
 Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 Λαῖνον ἔδον ἔθηκε τροφαίνῳ ἢ δ' ἀγαμήδης,
 Τίεες, ἐργίνοι, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἀμφὶ ἢ νηὸν ἑνασσαν ἀδέσφατα φύλ' ἀνθρώπων
 Κτιστοῖσιν λάεσιν ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.
 Ἀγχοῦ ἢ κρήνη καλλιῆροῦ, ἐν τε δράκαιναν
 Κτείνεν ἀναξ δῖος ὑὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖα,
 Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγχιον, ἢ καχὰ πολλὰ
 Ἀνθρώποις ἐρδεσκεν ὅππ' ἔχονι, πολλὰ μὲν αὐτοῖς,
 Πολλὰ ἢ μῆλα τανύποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφροῖνον,
 Καί ποτε δεξαμένη χρυσοδρόνου ἔσχεφεν ἦρης,
 Δεινόντ' ἀργαλέον τε τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,

*Vbi neq; currus pulchri agitantur, neq; tibi equorum
Velocipedum strepitus erit bene-fabricatam circa aram.*

Verum & sic ducerent Iopæani dona

Hominum inçlytæ gentes tu autem mente gasusius,

Suscipe sacra pulchra vicinorum hominum.

*Sic alloq. Procul mittentis persuasit mentem, Et sibi-ipsa
Delphusa laus sit super terram, non a. procul. iaculantis*

Hinc autem primum te recipisti longe-mittens Apollo.

Peruenisti. a. ad Phlegiorû virorum urbem contumeliosorû.

Qui Iovem non curantes super terram habitabant

In pulchra caverna Cephissidis propè lacum.

Hinc Velociter ascendisti ad iugum festinans.

Peruenisti autem ad Crissam sub Parnaso niuoso

Vertice ad Zephyrum Versum, at de super

Petra suspensa est, caua autem porrigitur caverna

Aspera, sibi rex coniecit Pæbus Apollo

Templum facere optabile, dixitq; Verbum.

Hic & itq; sentio Et construatur præclarum templum,

Quod sit hominibus oraculum, quiq; mihi semper

Hic sacrificabunt perfectas Hecatombas,

Et qui Peloponnesum pinguem habitant,

Et qui Europamq; & mari circumdatas insulas

Sciscitaturi, hic autem ego certum consilium

Omnib. Vaticinarer oracula-edens in opulento templo.

Sic cum dixisset disposuit fundamenta Phæbus Apollo

Ampla & valde longa omnino, at in ipsis

Lapidum limen imposuit Trophonius, ac Agamedes,

Filij Ergini, amici immortalibus Dijs.

Circum. a. templum habitant innumera gentes hominû.

Fabricatis lapidibus celebris Et perpetuo esset.

Propè autem fons pulchrisfluens, sibi draconem

Necavit rex Iouis filius ex forti chorda arcus, (multa

Valde-nutritum magnium monstrum horrendû, qui mala

Hominib. faciebat super terram, multa quidè illis, (cum

Multa. a. ouib. pandis-pedib. quoniã fuit nocumentû cruen-

Et olim cû suscepisset aureã sedè-habētis nutriebat Iunonis.

Grauemq; difficilemq; Typhaona, damnnum mortalibus,

Quem

Apollo apud
Crissam tem-
plum ponit.

De Typha-
onis ortu.

734 ΟΜΗΡΟΥ ΤΜΝΟΣ
Ου ποτ' ἄρ' ἦρη ἔπικτε, χολωσαμένη δι' πατρίσ
Εὐτ' ἄρα δὴ κρονίδης εἰκυδῆα γείνατ' ἀδύω
Ἐν κορυφῇ, ἢ δὲ αἶψα χολώσατο πότνια ἦρη,
Ἡ δὲ καὶ ἀζρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε,

Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πάντ' αἰ τε θείαναι.
Ὡς ἔμ' ἀπράξιν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
Πρῶτ' ἔπει μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδύων
Καὶ νῦν νόσφιν ἔμεῖο τεκε γλαυκῶπιν ἀδύω,
Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι μεταφρέπει ἀθανάτοισιν·
Λυτὰρ οὐ γὰρ ἠπεδανὸς γέρονεν μὲν πᾶσι θεοῖσι
Πᾶς ἐμὸς ἠφαισος, ρικνὸς πόδας, ὄν τέκον αὐτή.
Ρίψ' ἀνά χερσὶν ἑλθου, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
Ἄλλα ἐν νηρος θυγάτηρ θέπεις ἀργυρόπεζα
Δέξαστο, καὶ μὲν ἦσι κασιγνήτησι κόμισσεν
Ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.

Σχέτλιε περικλομῆτα τί νῦν ἐπὶ μήσομαι ἄλλοι;
Πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκῶπι δὲ ἀδύω,
Οὐκ ἐν ἔργῳ τεκόμην, καὶ σὴ κακῆ κημένη ἔμπις,
Ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν οἱ ἔρανὸν εὐρυὸν ἔχρσι.
Καὶ νῦν τοι γὰρ ἐγὼ τε χηῖσμαι ὡς καὶ χῆται
Πᾶς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταφρέποι ἀθανάτοισιν,
Οὔτε σὸν αἰχμῶας ἱερὸν λέχος, ἔτ' ἐμὸν αὐτῆς,
Οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σέο
Τηλόθεν ἔσθαι, θεοῖσι ματέωμαι ἀθανάτοισιν.

Ὡς εἰπὺς, ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χολωμένη πρὸ
Αὐτῆκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια ἦρη,
Χεῖρὶ καταφρένῃ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον.

Κέκλυτε νῦν μοι γαῖα καὶ ἔρανὸς εὐρύς ὕφθενης,
Τετῆνές τε θεοὶ τοὶ ἄσπο χθονὶ ναεττόντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, ἤν' ἐξ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε πᾶσι
Νόσφι διός, μηδὲν τι βίβω δὲτι θευέα κείνη·
Ἄλλ' ὄγε φέρτερος ἢ ὄων χρόνῳ εὐρύσπε Ζεὺς.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἴμασε χθόνα χεῖρὶ παχείῃ
Κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβις ἔπειθ' ἔσιδουσα
Τέρπετο ὄν χεῖρ' ἐνυμῶν. οἶετο γὰρ τελέεσθαι.
Ἐκ τούτου δ' ἠπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν

Quem olim Ἔτι^3 , Iuno peperit irata cum Ioue patre,
 Quando Ἔτι^3 , Saturnius Valde inclytam genuit Palladem
 In vertice, hac autem statim irata est veneranda Iuno.
 Hac autem Ἔ ad congregatos immortales dixit.

Audite me omnes Διὶ , omnes ῶ , Dea,
 Quod me iniuria afficere incipit nubicoga Iupiter
 Primus, quoniam me uxorem fecit casta scientem,
 Et nunc sine me peperit caesis oculis Palladem,
 Qua inter omnes beatos decora est immortales.
 Verum hic debilis factus est inter omnes Deos
 Filius meus Vulcanus, mutilis pedibus quem peperit ipsa,
 Eiecit super manib. arreptum, Ἔ eiecit in latum pontum.
 Sed illum Nerei filia Theris argentipes
 Suscepit Ἔ suis sororibus duxit.
 Utinam deberes aliud Διὶ gratificari beatiss.
 Miser Versute quid nunc adhuc excogitabis aliud?
 Quo pacto sustinuiisti solus parere castam Palladem,
 Non Ἔτι^3 , ego peperit, Ἔ tua vocata tamen
 Eram Ἔτι^3 , inter immortales qui celum amplum habitant
 Et nunc Ἔτι^3 , aliud moliar ut nascatur
 Filius meus, qui Ἔτι^3 , inter Deos emineat immortales.
 Neq ῶ tuum pudore afficiens sacrum cubile, neq ῶ mei-ipsius,
 Neq ῶ tecum in cubile versabor sed abs te
 Longè seiuncta cum Διὶ ero immortalibus.

Sic locuta procul a Διὶ secessit irata Ἔτι^3 .
 Statim deinde precabatur bovinis oculis venerab. Iuno.
 Manu subblata autem agitatait terram, Ἔ dixit verbum
 Audite nam me terra, Ἔ celum amplum de super,
 Titanes ῶ , Διὶ , qui sub terra habitatis
 Tartarum circa magnum, ex ἡ Ἔτι^3 , Διὶ^3 ,
 Ipsi nunc me omnes audite Ἔ date filium
 Absq ῶ Ioue nihil, si indigentem illo.
 Sed hic praestantior sit, quantum Saturno amplioculus Iupit
 Sic igitur effata pulsavit terram manu crassa. (ter.
 Mota est igitur terra vitam-ferens, hac. a. cum Sidisset,
 Oblectabatur suo animo, putabat enim perfectum esse.
 Ex hoc. a. deinde temporum terminos-ferentem ad annum,
 Nunquam

Οὐτέ ποτ' εἰς Διὸς Διὸς ἤλυθε μητιέντος,
 Οὐτέ ποτ' εἰς Θῶκον πολυδάδαλον, αἷς το παρ' ἄφρ,
 Αὐτῷ ἔφερομένη πυκινὰς φραζέσκατο βυλάς·
 Ἀλλ' ἢ γ' ἐν νηοῖσι πολυλλίσοισι μίνουσα
 Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια ἦρη.

Ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξέτελευτῶτο
 Ἀψφειτελλομένῃ ἔτεθ', καὶ ἐπίλυτον ὄραι,
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἤ τε θεοῖς ἐγαλίγκιον ἔτε βροτοῖσι
 Δεινόν τ' ἀργαλέον τε τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.

Αὐτίκα τόνδε λαβῶσα βοῶπις πότνια ἦρη
 Δῶκ' ἐπειτα φέρουσα χακῶ χακόν· ἢ δ' ὑπέδεκτο,
 Ος χακὰ πόλλ' ἔρδεσκε χ' κλυτὰ φύλ' ἀνδρώπων.

Ος τῆ γ' ἀνπάσενε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἡμαρ.
 Πείν γὰ οἱ ἴδον ἐφῆκεν ἀναξ' ἐχάερτος ἀπόλλων
 Καρτερόν· ἢ δ' ὀδυῖησιν ἐρεχθομένη χαλεπήσι,
 Κεῖτο μίγ' ἀδμαίνουσα, κυλινδομένη χ' γῶρον.
 Θιασιπὴ δ' ἐνοπὴ χυετ' ἄσπετθ'. ἢ δὲ χαθ' ὕλλω
 Πυκινὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται, λείπει δ' θυμὸν
 Φοινὸν ἀποπνέεισ'. ὃ δ' ἐπιύξατο φοῖβθ' ἀπόλλων,

Ἐνταυθοῖ νυῦ πύθει ὀπίχθον βωπιαοῖρη.

Οὐδὲ σύ γε ζωῖσι χακὸν δύλημα βροτοῖσιν
 Ἔσται, οἱ γαῖης πολυφόρος καρπὸν ἔδοντες
 Ἐνθά δ' ἀγνήσοισι τεληέσσι ἐκατόμβας·
 Οὐδέ τι τοι θάνατόν γε δυσίλεγέ, ἔτε τυφῶνός
 Ἀρχέσι, ἰδὲ χίμαρα δυσίνυμθ', ἀλλὰ σέ γ' αἰπῶ
 Πύθει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ ὑπερείων.

Ὡς φάτ' ἐπυχόμενθ'. πύθ δὲ σκότθ' ὄσπε κάλυψε.

Πύθ δ' αἰπῶ χαπῆπυσ' ἡμερον μίνθ' ἠελίοιο·

Ἐξ ἑ νυῦ πυθῶκι κλήσκεται· οἱ δὲ ἀνακτα

Πύθειον χαλίοισιν ἐπώνυμον, οὐάεκα καῖθι

Αὐτῶ πύσει πάλωρ μίνθ' ὀξέθ' ἠελίοιο.

Καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἦσιν ἐν φρεσὶ φοῖβθ' ἀπόλλων

Ουῶνεκά μιν κρήνη χαλλίρροθ' ἔξαπάφισε.

Βῆ δ' ὀπίδελφῶση καχολαμίνθ', αἰψα δ' ἴκασι

Στῆ δ' μάλ' ἀγχι αὐτῆς, καὶ μιν φρεσὶ μῦθον ἔειπε,

Δελφῶσ', ἔκ ἄρ' ἔμελλας ἐμὸν τόσον ἔξαπάφισα,

Χῶρον ἔχουσ' ἐρατὴν φερρεῖν χαλλίρροον ὕδαρ.

Nunquam ad cubile Iouis venit consiliarij,
 Nunquam ad thronum Sarrum sicuti antea
 Cum ipso sedens, sapientia consultans consilia.
 Verum hac in templis multis Soris frequentatis manens,
 Oblectabatur suis sacris bouinos oculos habens Veneranda
 Sed quando iam noctesq; & dies perficiebantur, (Iuno
 Kursus perfecto anno, & Venerunt hora,
 Hac autem peperit neq; dijs similem, neq; mortalibus.
 Grauemq; difficilemq; Typhaona damnium mortalibus.
 Statim oculis susceptum hunc bouinis Veneranda Iuno,
 Dedit deinde ferens malo malum, hac se eum suscepit,
 Qui mala multa faciebat per inclytas gentes-hominum
 Quis huic obuiam iret-ferretq; illi fatalem diem.
 Antequam illi telum misisset longe-operans Apollo
 Forte, hac vero doloribus depasta acerbis,
 lacebat Valde anhelans prouoluta per terram.
 Vehemens a clamor factus fuit immensus: hac a sup mate-
 Frequenter Valde voluebatur, reliquit a, animum (via
 Cruentum spirans, hic autem orauit Phæbus Apollo,
 Hic nunc putresce super terram viros-pascentem,
 Neq; tu utiq; viuis malum damnium mortalibus
 Eris, qui terra multos nutriens fructum comedentes
 Hic sacrificabant perfectas Hecatombas,
 Neq; tibi mortemq; tristem, neq; Typhoes
 Arcebit, neq; chimæra difficilis-nominis, sed te utiq; hic
 Putredine afficiet terra nigra, & excitator Hyperion,
 Sic dixit precando, huius a tenebra oculos obtexerunt.
 Hunc autem hic putredine affecit optabilis Sui Solis,
 Ex quo nunc Pyrho vocatur, hi autem regem
 Pythium vocant cognomine, quoniam illic
 Putredine affecit monstrum Sui acuti Solis.
 Et tunc utiq; cognouit sua in mente Phæbus Apollo,
 Quod illum fons pulcherrimus deceperit.
 Iuit a, ad Delphusam iratus, celeriter autem peruenit.
 Stetit a, Valde propè ipsam, & illam verbis allocutus est:
 Delphusa, non utiq; futura eras meam mentem decipere,
 Lacum habens amabilem profluere pulcherrimam aquam.

Pythius vnde
dictus.

Ενθάδε δὴ καὶ ἑμὸν κλεῖθ' ἔαστε τιμῆ, καὶ δὲ σὸν οἶνε.

Η, καὶ ὅππ' ῥίον ὡσεν ἀναξ' ἐχάεργος Σπόλλων
 Πέπρησι παρ' αὐτῆσιν ἀπέκρυψεν ἢ ῥέεθρα
 Καὶ βωμὸν ποιῶσατ' ἐν ἄλσει δειδρήεντι,
 Ἀλγὴ μάλ' ἀκρῶν καλλιῖρόν. ἐνθά δ' ἀνακτε
 Πᾶντες ὅππ' κλησιν δελφουσίω δὲ χετόωνται,
 Οὐδέ κ' ἀδελφῆσιν ἰερῆς ἤσχωμε ῥέεθρα
 Καὶ τότε δὴ καὶ θυμὸν ἐφρέζετο φοῖβ' ὀ Σπόλλων,
 Οὐστὶνας ἀνδρώποισ' ὀργόνε εἰσιγέροιο,
 Οἱ θεραπέυσονται πυδοῖ ἐνὶ πετρῆεσσι.
 Τοῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ὅππ' οἶνοπι πόντω
 Νῆα δοῦω. ἐν δ' ἀνδρες ἔσονται πολέες τε καὶ ἑσλοῖ,
 Κρηῖτες Σπὸ κνωποῖ μινωῖα, οἱ ῥά τ' ἀνακτε
 Ἰερά τε ῥέεροι, καὶ ἀγέλλοισι θέμιστας
 Φοῖβ' ὀ Σπόλλων' ὀ γυσιόρη, ὃ, πῆ κεν εἴπη,
 Χρεῖων ἐκ δάφνης γυάλων ὑποπαρηγοῖο.
 Οἱ μὲν ὅππ' ἀφῆξιν καὶ χεῖματι νηὶ μολαίνῃ
 Ες πύλον ἡμαθῶντα πύλη γυίας τ' ἀνδρώποισ'
 Επαλον, ἀντάρ ὀ τοῖσι σιωλήτε το φοῖβος Σπόλλων.
 Ἐν πόντῳ δ' ἐπόρκοι, δέμας δελφῖνι ἰοικαῖς,
 Νηὶ δοῦῃ, καὶ καί το πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
 Τῶν δ' ὅσπερ καὶ θυμὸν ὅππ' ἐφρέσαστο νοῦσσι,
 Πᾶντο δ' ἀναστίσασκε, τίνασσε ἢ νῆα δοῦρα.
 Οἱ δ' ἀκίων ἐνὶ νηὶ καθεῖα το δειμαίνοντες.
 Οὐδ' οἴγ' ὅππ' ἔλυον κοίλῳ ἀνά νῆα μέλαινα,
 Οὐδέ λῖον λαῖφος νηὸς κυανοπώροιο.
 Ἀλλ' ὡς οἱ τὰ παρῶτα κατεθήσαντο βοιῦσιν,
 Ως ἐπλεον, κραμπὸς δὲ νότος κατέπεδεν ἔγειρα
 Νῆα δοῦω. παρῶτον ἢ παρημείζοντο μάλοισιν.
 Παρ' ἢ λακωνίδα γαῖαν, ἀλισέφανον πολίεθρον
 Ἰξον, καὶ χῶρον περ' ἑμβρότε ἠελίοιο,
 Ταίναρον, ἐνθά τε μῆλα βαθύτριχα βέσκατι αἰεὶ
 ἠελίοιο ἀνακτος, ἔχει δ' ὅππ' ἑρπεία χῶρον.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν δ' ἔθειλον νῆα σείν, καὶ δ' ἀποβαῖτες
 Φρέσασσι μέγα θαῦμα, καὶ ὀρθαλμῶσιν ἰδέσθαι
 Εἰ μανέει νηὸς γλαφυρῆς δασυπόδοισι πέλωρον,
 Ηεῖς οἱ δ' ἄλλιον πολυγῆθρον ἀμφὶς ὀρέσσει.

Hic tam & mea laus erit, neq; tua solius.

Dixit & ad promontorium impulsit rex longè operans A
Petris persusis, occultavit autem fluenta. (pollo,

Ac templum fecit in luco & Ambroso

Propè valde fontem pulcherrimum, hic regi

Omnes cognomento Delphusio vota faciunt,

Quoniam Delphusa sacra pudore affectit fluenta.

Et tunc utiq; animo copitabat Phæbus Apollo,

Quosnam homines sibi in sacris ascisceret.

Qui sibi ministerium exhibebunt Pytho in Saxosa.

Hæc igitur in animo agitans vidit in curuleo ponto

Nauem velocem in ipsa autem viri erant, multiq; & boni

Cretenses ex Cnossa Minoia, qui utiq; regi

Sacraq; faciunt, & enuntiant leges

Phæbi Apollinis aureo ense quodcumq; dixerit,

Oracula edens ex laureo è Vallibus Parnasi.

Hi quidem ad res gerendas, ac pecuniarum gratia cū nautæ

Ad Pylum arenosam Pyligencosq; homines (nigra

Navigabant. Verùm hic his obviam iuit Phæbus Apollo,

In ponto autem impetum fecit corpore Delphini similis

Nam veloci, ac iacebat monstrum magnum graueq;

Horum a quicumq; in animo excogitaret intelligere

Vndecumq; commovebat, concutiebat autem nauis ligna.

Hi autem silentes in nauis sedebant timentes.

Neq; hi arma soluebant cauam supra nauem nigram,

Neq; soluebant velum nauis habentis nigram-puppim.

Sed quemadmodum hi a principio insisterent remis,

Sic navigabant frequens autem notus a tergo excitabat

Nauem velocem primum a præternavigarunt Maleam.

Ad Laconicam autem terram, ex mare coronatam urbem

Peruenere, & locum oblectantis homines solis

Tanarū ubiq; oues densis Vellerib. insignis pascuntur sem-

Solū regis, habent autem delectabilem locum. (per

Hi quidem hic volebant nauim sistere, & egressi

Dicere magnum miraculum, ac oculis videre,

Si manet in nauis caua pavimento monstrum, (ciet

Vel ad Vndarū marinā multorum-piscium apertè impetū sa-

Delphusio
vnde dicitur
Apollo.

Αλλ' ἔπιθαλίοισιν ἐπέειθετο νηῦς Ἀεργῆς,
 Ἀλλὰ παρέκ πελοπόννησον πείραν ἔχουσα
 Ηεν ὁδόν· πνοιῆ δ' ἀναξ' ἐκείργος ὑπόλλων
 Ρηϊδίως ἴθιω· ἢ δ' ἔκρησούσου κέλευθον,
 Ἀρήνλω ἴκανε καὶ ἀργυφίλω ἐφατεινῶ,
 Καὶ θρύον ἀλφειοῖο πόρον εὐκτίμενον αἶψυ
 Καὶ πύλον ἠμαθόντα πυληγυῖας τ' ἀνδρόπουε.
 Βῆ δ' παρὰ κρήνους καὶ χαλκίδου, καὶ παρὰ δὺμῶν,
 Ἡ δὲ παρ' ἠλίδου δίαν, ὅτι κρατέουσιν ἐπειοί.
 Εὐτε φρεσὶς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη διδὸς ἔρω.
 Καὶ σφιν ὑπέκνεφῶν ἰθάκης τ' ὄρω αἶψυ πέπαντο,
 Δελίχρον τε, σάμι τε καὶ ὑλίεσσα ζάκυνθος,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πελοπόννησον σφαιένιστο πύσαι,
 Καὶ δὴ ἐπεὶ κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
 Οστε δὲ ἐκ πελοπόννησον πείραν ἔεργει,
 Ἡλθ' ἀνεμῶ ζέφυρῶ μέγας αἴθριῶ ἐκ διδὸς αἴσης,
 Λάβρῶ, ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρῶ, ἴσσει τάχα
 Νηῦς ἀνύσειε θεῖσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ἀφορροὶ δ' ἠπειτα φρεσὶ ἠῶ τ' ἠελίον τε
 Ἐπλεον, ἠγαμόναε δ' ἀναξ' διδὸς ὑδὸς ὑπόλλων.
 Ἰξον δ' ἐς κρίσων ἀδείλον ἀμπλόεσαν,
 Ἐς λιμέν' ἢ δ' ἀμάθοισιν ἐχέιμψατο πορτοπόρῶ νηῦε.
 Ἐνθ' ἐκ νηδὸς ἔρυσεν ἀναξ' ἐκείργος ὑπόλλων,
 Ἀσείει δόμωνῶ μέσα ἠματι, τὰ δ' ὑπὸ πολλὰ
 Σπινθαεῖδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς ἔσπερον ἴκαν.
 Ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐρετῶν.
 Ἐν δ' ἄρ' ὄρα φλόγα δαῖ', ὄπιφασκόμενῶ τὰ ἀκῆλα
 Πάσαν δ' κρίσιν κατέγεν σέλας, αἶ δ' ὀλόλυξαν
 Κεῖσασθῶν ἄλογοι καλλίζωνοί τε θύγατρες.
 Φοίβου ὑπὸ ριπῆς μέγα γὰρ δέῶ εἶλεν ἔκασον,
 Ἐρθεν δ' αὐτ' ὄπι νῆα νόημ' ὡς αἶτο πίτεδιαι,
 Ἀρβείει δόμωνῶ αἰζήῳ τε κρειτετῶ τε
 Πρωθῆθερ, χαίτη εἰλυμένῶ ἀριεας ὄμοις.
 Καὶ σφεας φωνήσας ἐπὶ αὐτῶν τε σφραγύδα,
 Ωξείνοι, τίνες ἐστέ, ποθεν πλεῖθ' ὕχα κέλευθαι,
 Ἡπ χ' ἴφρηξιν, ἢ μαψιδίως ἀλέειπθε,
 Οἶδ' τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλας; τοῖτ' ἀλώονται

Ceterum non clavis obediebat nauis bene fabricata,
 Sed ad Peloponnesum pinguem habens
 Pergebat diam, vento autem rex longè-saculana Apollo
 Facile dirigebat, hac autem faciens diam
 Arenam peruenit, ac Argiphœam optabilem,
 Et Thyriam Alphei meatum bene habitatam altum,
 Ac pylum arenosam, Pyligenosq; homines,
 Iuit autem ad Crunî accolas, & Chalcidem, & ad Dymen
 Et ad Holidam diuam ubi imperant Epœi,
 Beneq; Pheras transit exultabunda Iouis secundo
 Et illis e nubibus Ithacæ mons altus apparebat
 Dulichiumq; Samosq; ac nemorosa Zacynthus.
 Sed quando iam Peloponnesum præterijt omnem,
 Ac iam quoniam Crissæ apparebat sinus infinitus,
 Quiq; Peloponnesum pinguem separat,
 Venit ventus Zephyrus magnus serenus è Iouis consilio,
 Impetuosus spirans ab æthere, ut celeriter
 Nauis persiceret currens maris salisam aquam.
 Retrogradi deinde ad ortumq; solemq;
 Nauigabant, dux autem erat rex Iouis filius Apollo.
 Peruenere, a. ad Crissam tranquillam vitib. abundantem
 Ad portum: arenis. a. appropinquauit per pontum: means nauis
 Hic è nauis impetum fecit rex longe-operans Apollo,
 Astro similis medio in die, ab hoc autem multa
 Scintilla euolabant, fulgur autem ad cælum vsq; venit.
 Ad adytum autem subiit ad tripodas valde venerandos,
 Intus. a. utiq; hic flamma accendit ostentans sua signa.
 Totam. a. Crissam occupauit splendor. Plularunt autem
 Crissæorum mulieres, beneq; cincta filia
 Phœbi ab impetu, magnus. n. timor cepit unumquemq;
 Hinc iterum ad nauem ut mens salis volabat,
 Viro similis iuuentiq; fortiq;
 Qui sit in prima pubertate coma inuolutus amplis huma-
 ac illos allocutus verba alia dixit: (181.)
 O hospites qui estis: unde nauigatis humidas vias?
 Aut ad rem gerendam aut temere vagamini?
 Quale latrones super mare vagantur

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες.
 Τίφθ' ἔπως ἦσον τετιότες, εἰδ' ὅπῃ γαῖαν
 Ἐκβῆτ', εἰδὲ καθ' ὄπλα μελαίνης νηὸς ἔθεδες,
 Αὐτὴ μὲν γὰρ δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφεισῶν,
 Οσπόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἐλθῶσιν καμάτῳ ἀδηκότες, αὐτίκα δὲ σφραγ
 Σίτοιο γλυκεροῖο πᾶσι φρένας ἴμερθε αἰρεῖ.

Ὡς φάτο, καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε.
 Τὸν καὶ ἀμειβόμενον χρητῆρ' ἀγρὸς ἀντίον ἠΐσα.

Ξεῖν' ἔπειθ' ἐμὲν γὰρ τι κατεθνητοῖσιν ἔοικας,
 Οὐδέμας, εἰδὲ φυλῆ, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Οὐλέ τε καὶ μέγα χαίρει, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖν.
 Καί μοι τὰτ' ἀγρόισον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς δ' ἦμ' ἔσθ', τίς γαῖα, τίνας βροτοὶ ἐκγαῖασιν;
 Ἀλλή γδ' φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
 Εἰς πύλον ἐκ κρήτης, ἐνθεν γυῖθε ἀγρόμεθ' ἔθ).
 Νῦν δ' ἄδε ξιῶ νηὶ κατήλτομεν ἐπ' ἐκόντες,
 Νόσου ἴμενοι, ἄλλω ὁδόν, ἄλλα κέλευθα.

Ἀλλὰ τίς ἀθανάτων θεῶν ἦρα γυῖθ' ἐξέλοιστο;

Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενον προσέειπ' ἑκάεργος ἑπόλων.
 Ξεῖνοι τοὶ κνωσῶν πολυδένδρον ἀμφινέμετε
 Το πρῖν, ἀτέρ νῦν ἐκ' εἰθ' ὑπότροποι αὐθις ἔσοσθε
 Εἰς τε πόλιν ἐρατῶ καὶ δώματα καλὰ ἔχαστος.
 Ἔσθε φίλας ἀλόχοισι, ἀλλ' ἐνθάδε πόρα νηῶν
 Ἔξετ' ἔμῳσι πολλοῖσι τετιμένον ἀνδράποισιν.
 Εἰμὶ δ' ἔγωγε διὸς υἱὸς, ἑπόλων, δ' εὐχομαι ἔθ).
 Τίμας δ' ἦρα γυῖθ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 Οὐπ' ἀλλὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πόρα νηῶν
 Ἔξετ' ἔμῳσι, πῶσιν μάλ' ἀτίμιον ἀνδράποισι.
 Βηλαίετ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῆρ' ἰότιπ
 Αἰεὶ τιμῆσθε διαμφορὰς ἡματα πάντα.
 Ἀλλ' ἀγρ' ὡς ἀνέγ' εἶπω πείθεσθε πάγιστα.
 Ἰεῖα μὲν πρῶτον καθετόν, λύσαιτε βοείας.
 Νῦν δ' ἔπειτα θολῶ ὅπῃ ἡπεῖρη ἐρύσαθε,
 Ἐκ ἕκτῃμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς ἔτοισι.
 Καὶ βωμόν ποιήσατ' ὅπῃ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Πῦρ ὅπῃ χεῖοντες, ὅπῃ τ' ἀλφειτα λάχθ' ἔθοντες.

*Animis, i. vita proiectis malum exteris afferentes.
 Quid ita sedeatis stupidi, neq; in terram
 Descendistis, neq; arma nigra nauis deposuistis?
 Hic enim mos est hominum industriorum,
 Vbi ex ponto ad terram cum nauis nigra
 Peruenerint labore defessi: statim autem ipsos
 Cibi dulcis mentem desiderium capit.*

*Sic dixit, at illis audaciam in pectorebus immissit.
 Cui & respondens Cretensium dux, e contra dixit.
 Hospes, quoniam non quidem mortalibus similis sideris,
 Neq; corpore, neq; indole, verum immortalibus dijs,
 Salueq; & valde gaude, Dei autem tibi felicia dent.
 Et mihi hoc dic verum et recte sciam,
 Quis populus, qua terra, qui homines te genuerunt?
 Aliud enim cogitantes nauigabamus magnam undam,
 Ad Pylum ex Creta, unde genus gloriamur esse.
 Nunc autem hic cum nauis venimus non volentes,
 Reditus cupientes aliam viam, alia itinera.
 Sed quis mortaliū huc duxit nolentes?*

*His respondens, dixit à longè operans Apollō:
 Hospites, qui Cnossum nemorosam incolebatis
 Antea, sed nunc non amplius reduces iterum eritis,
 Ad urbemq; amabilem, & ad domos pulchras & nusquisq;
 Ad charasq; exures, sed hic optimum templum
 Habebitis meum multis honoratis hominibus.
 Sum autem ego Iouis filius, Appolloq; glorior esse.
 Vos autem duxi huc super magnam undam maris,
 Non mala sentiens sed hic optimum templum
 Habebitis meum omnibus valde honoratum hominibus,
 Consiliaq; immortalium cognoscetis horum voluntate
 Semper honorabitis omnino totos dies.
 Sed agite, ut ego dicam parere celerrime:
 Vela quidem primum dimittite solutis retinaculis,
 Nauem postea velocem in continentem trahite,
 Et res efferte, & arma ex nauis equali,
 Et aram facite in litore maris,
 Ignem incendentes posteaq; farinas albas immolantes,*

Εὐχεσθε ἵεπιτα παρυσάμενοι ἀείβοιμὸν.
 Ως μὲν ἐγὼ το πρῶτον ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 Εἶδόμεν Ἐδελφίνι θεοῖς ὅτι νηὸς ἄρκεσα,
 Ως ἐμοὶ εὐχεσθαι δελφινίῳ. αὐτὰρ ὁ βρομῶς
 Αὐτὸς δέλσει Ἐκαὶ ἐπόψι Ἐεωσεται αἰεὶ.
 Δειπνήσά τ' ἀρ' ἐπιτα θεῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ σπείσῃ μακάρεσσι θεοῖς οἱ ὄλυμπον ἐχέουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπὶν αἴποιο μελίφρον Ἐξέρον ἦατε,
 Ἐρχεσθαι δ' ἀμ' ἐμοί, καὶ ἰηπιμήν' ἀείδειν,
 Εἰσῆκε χεῖρον ἰκηδον ἰν' ἐξετε πύονα νηόν.
 Ως ἔφατ'· οἱ δ' ἄρ' εὖ τὸ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ὀπίθοντο,
 Ἰσία μὲν πρῶτον κἀθεσαν, λῦσαν ἵ βοείας.
 Ἰσὲν δ' ἰσοδόκη πόλασαν πρῶτόνοισιν ὑφέντες.
 Ἐκ ἵ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ὅτι ρηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἐκ δ' ἀλὸς ἠπειρόνδε θεῶν ἀνά νῆ' ἐρύσαντο
 Τυφὸς ὅτι φαμάσοις, παρὰ δ' ἔρματι μακρὰ ταύουσιν.
 Καὶ βρομῶν ποίησαν ὅτι ρηγμῖνι θαλάσσης,
 Πῦρ δ' ὀπικαίοντες, ὅτι τ' ἀλφιτα λάκκα θύοντες,
 Εὐχονθ' ὡς ἐκέλευε, παρυσάμενοι παρὰ βρομῶν.
 Δόρπον ἐπειθ' εἶλοντο θεῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 Καὶ σπείσαν μακάρεσσι θεοῖς οἱ ὄλυμπον ἐχέουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πῶσαι Ἐκαὶ ἐδῆτυ Ἐξέρον ἐντο,
 Βαῖρ' ἰμακῆρχο δ' ἀεὶ σφιν ἀναξίδος ἠὲς ἀπόλλων,
 Φόρμιγγ' ἐν χεῖρας ἐχων, ἀγατὸν κισπέϊζων,
 Καλαὴ καὶ ὑψι βίβας, οἱ ἵ φείωντες ἐποντο
 Κρητὲς πρὸς πυθέοι, καὶ ἰηπιμήν' ἀείδον,
 Οἰοίτε κρητῆρ' παῖδες, οἷσ' τε μοῦσα
 Ἐν σὶ θεοῖσιν ἐδῆκε θεὰ μελίχρησιν αἰοιδῶν.
 Ἀκμητοὶ ἵ λόφον πρῶστέβαν ποσῖν, αἴλα δ' ἵκοντο
 Παρνησῆν καὶ χεῖρον ἐπῆρστον, ἐνθ' ἀρ' ἐμελλεν
 Οἰκήσῃν πολλοῖσι τεπέμεν Ἐἀνδρώποισι.
 Δείξε δ' ἄγων ἀπὶ δάπεδον καὶ πύονα νηόν.
 Τῶν δ' αἰενοτο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλαισι,
 Τῶν καὶ ἀνειρόμεν Ἐκρητῆρ' ἀγὸς ἐνπύον ἠνθε,
 Ω ἀν' ἠπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πεπεῖδ' Ἐαῖς
 Ἠγαλας, (ἔπῳ που τῷ σῶ οἴλον ἐπῆλατο θυμῷ)
 Πῶς καὶ κῆυ βιόμαδα, τὸ σε φρεσὶ ζῶμαι ἀνωγματ.

Precamini postea adstantes circum aram,
 Sicut quidem ego primum in aereo ponto
 Assimulatus Delphino velocem ad nauem impetum feci.
 Sic me precamini Delphinum sed ara
 Ipsa Delphia & visenda erit semper.
 Canate postea celerem apud nauem nigram,
 Et libate beatis Dyis, qui caelum inclunt,
 Sed postquam cibi dulcis amorem exemeritis,
 Venite simul mecum, & Iopaea canite
 Usq; dum ad locū perueneritis. Et habeatis pingue templum.
 Sic factus est, hi. a. illum valde timuerunt & paruerunt.
 Vela quidem primum demiserunt, solueruntq; retinacula.
 Malum. a. mali-receptaculo admouerunt rudentib; summis
 Egrediebantur autem & ipsi in littore maris. *(sic.)*
 Ex mari. a. ad continentem velocem nauim attraxerunt,
 Alit̄ super arenas, phalangia longa extenderunt,
 Et aram fecerunt in littore maris;
 Ignem. a. accendentes superq; farinas albas immolantes
 Vta faciebant et iusserat astantes apud aram.
 Canam postea sumpserunt velocem apud nauem nigram
 Et libarunt beatis Dyis, qui Olympum habitant,
 Sed postquam potus & cibi amorem exemerunt,
 In viam se dederunt, dux. a. erat illi rex Iouis filius Apollo.
 Citharam praemanib; habens mira ratione cithara ludens
 Pulchrè ac sublimiter. hi autem stupefacti sequebantur
 Cretenses ad Pythum, & Iopaea canebant.
 Ut sunt Cretensium paanes, quibusq; Musa
 In pectoribus imposuit Dea suauem cantionem.
 Indefessi. a. collem ascenderunt pedibus, cito. a. venerunt
 Ad Parnasum, & locum optabilem sibi. & usq; futurus erat
 Habitaturus. a. multis honore habitus hominibus.
 Ostendit autem ducens, hic solum ac pingue templum.
 Horum autem excitabatur animus in pectoribus charis.
 Quorum cum interrogasset Cretensium dux e contra dixit
 O rex, quoniam longè ab amicis & a patria terra
 Quaxisti, *(sic usq; tuq; citharam sustinuit animo.)*
 Quorum pacto & nunc vivemus, & hoc dicere iubemus.

Ούτε πρυμνηφόρῳ ἤδε γ' ἐπὶ ρατῳ, ἥτ' ἀλεϊμῶν,
Ὡς τ' ὑπὸ τ' εὐζώειν καὶ ἅμ' ἀνδρώποισιν ὀπιθεῖν.

Τοὺς δ' ὅππ' μειδήσας περὶ σέφῃ διδὸς υἱὸς ἀπόλλων,

Νῆποι ἀνδρώποι, διστλήμονες, οἳ μελεδῶνας

Βάλεθ' ἀργαλέοις τε πόνοις καὶ σείνεα θυμῷ,

Ρηίδιον ἔπος ὑμῖ' ἔρέω, καὶ ὅππ' φρεσὶ θήσῃ.

Δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν

Σφάζειν αἰεὶ μῆλα. τὰ δ' ἀφθονα πάντα παρέσται,

Ὅσα ἐμοί γ' ἀγάγῃσι περικλυτὰ φύλ' ἀνδρώπων.

Νηὸν τε περὶ φύλαχθε, δέδεχθε ἢ φύλ' ἀνδρώπων

Ἐνθάδ' ἀχειρόμενων, καὶ ἐμὲν ἰθυῖτε μάλιστα.

Ἡέ π' τηύσιόν γ' ἔσθ' ἔασε ται Ἡέ π' ἔρρον,

Υἱεὶς δ' ἢ θέμις ὅτι καταθνητῶν ἀνδρώπων.

Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημαντόρες ἀνδρῆς ἔσονται,

Τῶν ὑπ' ἀναγκῆν δεδμησέθ' ἡμῶν τα πάντα.

Εἴρηταί τοι πάντα. σὺ ἢ φρεσὶ σῆσι φύλαξαι.

Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαίρει διδὸς καὶ λιπτοὺς υἱέ,

Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέιο καὶ ἄλλης μνήσῃμ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ΕΡΜΗΝ ὕμνῃ μοῦσα διδὸς καὶ μαϊάδος υἱὸν

Κυλλιώνος μεδέοντα καὶ ἀκαδίης πολυμήλε,

Ἀγέλοιο ἀθανάτων εἰεόνιον, ὄντι καὶ μάϊα

Νύμφῃ εὐπλόκαμῳ, διδὸς ἐν σιλότῃ μιγείσῃ,

Λίδειν, μακάρων ἢ θεῶν ἠλδ' ἀθ' ὄμιλον,

Ἀντρον ἔσθ' ἐναίεσα παλίσκιον, ἐνθα κρονίων

Νύμφῃ εὐπλόκαμῳ μισχέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,

Ὅφρα χ' ἔγλυκὺς ὑπὸς ἔχοι λδ' κώλενον ἤριον,

Λίδων ἀθανάτοισ τε θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνδρώποισι.

Ἄλλ' ὅτε δ' ἠεὶ μάλοιο διδὸς νόος ἐξέτελειτο,

Τῆ δ' ἠδὴ δεχάτῳ μεις κρεανῶ σῆεικτο,

Εἰς τε φόνος ἀγαθῷ, ἀείσιμά τε ἔργα τέτυκτο,

Καὶ τότ' ἐγείνατο πῦδα πολύτροπον, αἰμυλομήτιον,

Ἀπισῆρ, ἐλατῆς βοῶν, ἠγῆτορ ὄνειρον,

Νυκτὸς ὀπωπιτῆρα, πνληδόνον. ὅς τ' ἔμελλεν

Ἀμφανίην κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεῶσι.

Ἡφὸς γερνοῖς μέσφ' ἡματι ἐγκέθειζεν,

Ἐσπίειθ'

Neq; sua ferax hac amabilis, neq; pratorum copiosa,
Ita ut ex hac bene viuamus simulq; homines sequi.

His autem subridens dixit Iouis filius Apollo:
Insipientes homines, arumnosi qui curas
Vultis difficilesq; dolores, ac gemitus in animo.
Facile verbum vobis dicam, ac in mentem ponam.
Dextra valde vnusquisq; habens in manu macharam
Iugulare semper oues, hac autem affluenter omnia erunt,
Quacunq; mihi dixerint inclyte gentes hominum.
Templum custodite, suscipite autem gentes hominum
Hic congregatas & meum consilium maxime,
Siue quid incassum verbum erit siue quid opus,
Iniuriarq; quae fas est contra mortales homines.
Alij deinde vobis significatores Sivi erunt,
Quorum ex necessitate domiti eritis diebus in omnibus.
Dicta sunt tibi omnia, tu autem in mente tua serua,
Et tu quidem sic salue Iouis ac Latona file.
Verum ego & tui & alterius memor ero cantionis.

IN MERCVRVM

Mercurium lauda Musa Iouis ac Maia filium,
In Cyllenen regnantē, & Arcadiā pecoris abundantiē,
Nuncium immortalium quam Cytalem, quem peperit Maia
Nymppha pulchricoma, cum Ioue amore mixta
Veneranda, beatorum, a decorum subduxit se ē commercie
Antrum intus habitans vmbrosū vbi Saturnus
Cum Nymppha pulchricoma miscebatur noctis in medio,
Cum dulci somnus haberet albicubitus Iunonem,
Latens immortalesq; Deos, mortalesq; homines.
Verum cum magni Iouis mens perficiebatur,
Huc iam decimus mensis in calo firmatus erat,
Inq; lucem duxit, insigniq; opera erant:
Et tunc genuit filium vassum & blandiloquum,
Pradonem, abactorem bouum, ductem somniorum,
Noctis spectatorem, ianctorem, qui statim futurus erat,
Ostendere inclyte opera cum immortalibus Dijs.
Mane natus, in medio die citharam pulsabat,

Εσπείει θ' βοῦς κλέψεν ἐκὼλοῦ ὑπόλλων θ',
 Τετραδί τῆ περτέρη τῆ μιν τέκε πότνια μαῖα.
 Ος κ' ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἄθανάτων θόρε γέων,
 Οὐκέτι δὴρὸν ἐκείτο μένων ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ,
 Ἀλλ' ὄγ' ἀναΐξας ζήτει βόας ὑπόλλων θ',
 Οὐδὲν ἄρ' ῥαΐνων ὑψιφρέθ' ἀντροιο,
 Ἐνθα χέλιω δ' ῥῶν, ἐκλήσατο μωρίον ὄλθον.
 Ἐρμῆς τοι πρώπσα χέλιω τεκτῆνατ' αἰοιδόν,
 Ἡ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' ἀυλείησι θύρησι,
 Βοσκομένη περ παροῖδε δόμων ἐρειθιλέα ποίλω,
 Σαῦλα ποσὶν βαίνεσσι. διὸς δ' ἐειοώϊε θ' ἦος
 Ἀθήσας ἐγάλασε, κ' αὐτίκα μῦθον ἔειπε,

Σύμβολον ἦδη μοι μέγ' ὀνήσιμον. ἐκ ὄνοτύζου.
 Χαῖρε φυλῆ ἐρέεσσι, χοροί τε πε, δαιτὸς ἐταῖρο
 Ἀσπασίη περ φανείσα. πόθεν τὸ δε καλὸν ἄδυρμα,
 Αἰόλοιο ὄρακον ἐσσι χέλις ὄρεσι ζώνουσα;
 Ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβῶν. ὄφελός τί μοι ἔσται,
 Οὐδ' ἀποπιμῆσθαι, πῦ δέ με πρώπσεν ὀνήσις.
 Οἴκοι βέλτερον εἶ). ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρησι.
 Ἡ γὰρ ἐπιπλοσίη πολυπήμενος ἔσσαι αἰχμῆ
 Ζώνησ' ἦν ἢ θάνης, τότε ἀν μάλα καλὸν αἰείδεις.

Ὡς ἄρ' ἠρηκαὶ χερσὶν ἀμ' ἀμφοτέρησιν αἰείρεται.
 Ἀψείσω κίε δῶμα, θέρων ἐρατεινὸν ἄδυρμα.
 Ἐνθ' ἀναπλήσας Ἰλυφάω πολιοῖο σιδήρε
 Αἰῶν ἐξετόρησεν ὄρεσκώοιο χελώνης,
 Ὡς δ' ὅπ' ὠκὺ νόημα διὰ σέρνοιο πρήσσει
 Ἀνέρεθ' ὄν τε θαμναὶ ὄπισσφροῖσι μέριμται,
 Αἰδοτε δινηθῶσιν ἀπ' ὄφθαλμῶν ἀμαρυγαί,
 Ὡς ἀμ' ἔπ' τε καὶ ἔργον ἐμήθετο κύδιμ' ἔρμῆς.
 Πῆξέ δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακας καλάμοιο,
 Πειρλίωας διὰ γῶτα διὰ ρινόιο χελώνης,
 Ἀμφὶ ἢ δέσμα ταύουσε βοὸς περσπίθεσιν ἦσσι,
 Καὶ πύχεις ἐνέδνη, ὅπ' ἢ ζυγὸν περρεν ἀμφοῖν.
 Ἐπὶ δ' ἢ συμφῶνας οἴων ἐτανύσασατο χορδάς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε, θέρων ἐρατεινὸν ἄδυρμα,
 Πλήκτρω ἐπειρήπζε χ' ἢ μέρεθ', ἢ δ' ὑπὸ χερσὶν
 Σμερδαλίον χορὰβησσι, διὸς δ' ὑπὸ καλὸν αἰείδεν

Vespertinus boues furatus est procul iaculantis Apollinis,
 Quarta prima qua illum peperit Veneranda Maia,
 Qui & quoniam ab matris immortalib. salijt membris,
 Non amplius diu iacebat manens sacra in cuna.
 Verum, hic surgens quarebat boues Apollinis,
 Solum transfrediens praecepti antri.

Vbi testudine inuenta possedit infinitas opes.
 Mercurius & itiq; primum testitudinem fabricatus est cano.
 Quae & itiq; illi occurrit in auleis ianuis, (ram,
 Se pascens ante domos ex valde florida herba.
 Tarda pedibus incedens Iouis autem quam & itilii filius
 Conspicatus, risit. & statim Verbum dixit:

Signum nunc mihi valde & itile, haud & itipendo.
 Salua natura amabilis, chorifica conuiuij socia,
 Fausta qua apparuisti, hinc hic pulcher ludus,
 Varium Ostracum es testudo in montibus & ituens?
 Sed feram te in domum acceptam, & itilitas quada mihi eris,
 Neq; inhonorabo, tu autem me primum iuuabis.

Domi melius est esse, quam noxium quod foris.
 Certè enim pharmaco multinoxio es tebum
 Viuens: si vero moriare, tunc & itiq; pulchrius caneres.
 Sic & itiq; dixit, & manibus simul ambas eleuatis,
 Continuo introibat domum, ferens amabile ludicrum
 Vbi scalpens scalpro cani ferri
 Vitam eripuit montano testitudinis.

Ut autem quando celere consiliam per pectus transibit
 Viri, quem frequentes versant cura,
 Qua quando voluerentur ab oculis flamma:
 Sic simul Verbumq; ac opus consulebat inelytus Mercurius
 Exiit & itiq; in mensuris fecis arundinibus calami
 Protensis per dorsa in pellem testudinis.

Circa autem pellem extendit bonis consilij: sui:
 Ac cubitos imposuit iugum autem aptauit ambobus.
 Septem autem concinnas cuium extendit chordas.
 Verum postquam construxit ferens amabile ludicrum,
 Plestro commouebat partim, hac autem a manu
 Grauius insonat, Deus autem pulchre cantabat

Εξ' αὐτοχρῆδης πειρώμενθ' ἠὺτε κούροι
 Ἡβητὰ δαλίησι περαιβόλα κερτομέοισιν
 Ἀμφὶ δία κρονίδῳ καὶ μαιάδα χαλλιπέδιλον.
 Οὐ πάρος οἰείζεσκον ἔτιυρείη φιλότιπῃ,
 Ἦν τ' αὐτῆ γῆμελῷ ὄνομα κλυτὴν ἐξονομάζων -
 Ἀμφιπόλοισ τε γέραιρε καὶ ὄγλαα δάίματα νύμφης,
 Καὶ τρίποδας χ' ἴοικον ἐπιετανοῦς τε λέβητας.
 Καὶ τὰ μὲν οὐὼ ἤειδε, τὰ δ' ὄφρασιν ἄλλα μενοίνα,
 Καὶ τὴν μὲν κατέδηκε φέρων ἱερῶ ἐνὶ λίκνω
 Φόρμιγλα γλαφυρῶ, ὃ δ' ἄρα κρειῶν ἔραπίζων,
 Ἄλτο χ' ἴσκοπιῶ δῶδεθ' ἐκ μεγάροιο,
 Ορμαίνων δόλον αἰπιῶ ἐνὶ φρεσίν, οἳά τε φῶτες
 Φηλητὰ διέποισι μελαίνης νυκτὸς ἐν ἄρη.
 Ἡέλιθ' μὲν ἔδωκε χ' ἴχθονος ὠκεανόνδε
 Αὐτοῖσιν δ' ἴπποισι καὶ ἄρμασιν, αὐτὰρ ἄρ' ἔρμῆς
 Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρα σκίοντα,
 Ἐρδα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὔλιον ἔχεσκον,
 Βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους ἔρατεινοῦς.
 Τῶν τότε μαιάδος υἱὸς εὐσκοπος ἀρχειφόντης
 Πανθήκοιτ' ἀγέλης ἀπιτάμετο βούς ἐειμύκοις·
 Πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθῶδεα χῶρον,
 Ἰχθῆ ὑπερέψατ' ἰολίης δ' ἠλήθετο τέγης,
 Ἀντία ποιήσας ὄπλ' αἰ τὰς περὶ δέν, ὄπιδεν,
 Τὰς δ' ὄπιδεν, περὶ δέν, χ' ἴ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔσειπεν
 Σάδδαλα δ' αὐτὴν ἔειπεν ὅππ' ἄμαθ' αἰσὶν ἀλίησιν,
 Ἀφραε' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματοῦ ἔργα,
 Συμμίσγων μνείκας καὶ μυστινοειδέας ὄζοις.
 Τῶν κ' ἔτε σιωδήσας νεοδηλέος ἄλκαλον ὕλης,
 Ἀελαβέως ὑπὸ πωλὶν ἐδήσατο σάδδαλα κοῦφα
 Αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμθ' ἀρχειφόντης
 Ἔσπασε περὶ δέν ὄδοι πορείῳ ἀλγείνων,
 Οἳά τ' ἐπειρόμενθ' ἰολιχῶ ὄδον, αὐτοφραπέης ὄς.
 Τόνδε γέρον ἐνόησε δομῆν αἴδουσαν ἀλωῶ
 Ἰέμενον πεδίονδε δι' ὄχλης ὄν λαχεποίῳ.
 Τὸν πρότερθ' ἀφροσύφη μαίης ἱεικυδέθ' υἱός,
 Ὡ γέρον, ὅς τε φυτὰ σκάπτεις ὅππ' ἄμα πύλθ' ἄμοις,
 Ἡ πολὺ οἰμίης ἔντ' ἄν τὰ δ' ἔπαρτα φέρησι.

Ab extemporaneo conatus veluti pueri
 Florida atatis in conuuijs mutua conuiciant
 De Ioue Saturnio, & Maia pulchra habente calciamenta,
 Quem antea obtrebant scortali genitura,
 Suamq; ipsius nationem nomen inclytum nominans.
 Et famulosq; celebravit, & praeclaras domos Nympha
 Ac tripodas per domum durabilesq; lebetes.
 Et hac quidem sciuit, hac autem in mente cupiebat,
 Et hanc quidem deposuit ferens sacra in cuna
 Lyram cauam, hic autem carnes cupiens,
 Salijt ad spiculum odorifera ex domo
 Molens dolum altum in mente, quemadmodum homines
 Insidiatores agitant obscura noctis in hora,
 Sol quidem occidebat in terram ad Oceanum
 Cum ipsiq; equis ac curribus, verum Mercurius
 Pieria peruenit currens montes Smbrosos,
 Vbi ilcorum beatorum boues immortales stabulum habebant,
 Depascentes prata inconsta, optabilia.
 Horum tunc Maia filius bene attentus Argicida.
 Quinquaginta gregis segregauit boues valde mugientes
 Vagas autem agitabat per arneosum locum,
 Vestigijs reflexus, dolosa autem non oblitus est artis,
 Contrario modo faciens singulas priores posteriores,
 Verum posteriores priores, contrario, a modo & ipse incede-
 Sandala, a statim eiecit ad arenas marinas (bat.
 Indiscibilia & inexcogitabilia complicabat mirabilia opera,
 Commiscens myricas, & myrici similes ramos,
 Ex his tunc colligato nuper florentis fasciculo sylua
 Absq; latino sub pedibus ligauit sandala leuia
 Cum ipsis folijs, quae inclytus Argicida
 Auulsit a Pieria, iter declinans,
 Tanquam properans longam viam in-procinctu &c.
 Hunc a senex cognouit domorum splendidis viridarium
 Petentem ad Campum per Ochestum herbosum,
 Quem prior allocutus est Maia inclyta filius:
 O senex, quisq; plantas effodis incuruus humeris, (runt
 Certè multa via confeceris, quando hac omnia fructum tuler-
 Atq;

Καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν ἔϊ), καὶ κωφὸς ἀκούσας,
 Καὶ σιγᾷν ὅτε μῆτι καταβλάπῃ τὸ σὺν αὐτῷ,
 Τόσσον φᾶς σιωέσσετε βοῶν ἰφθίμα κάρλινα.
 Πολλὰ δ' ὄρη σκίοντα καὶ ἀυλῶνας κελαδεινοὺς,
 Καὶ πεδία ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος ἔρμῆς.
 Ορφαίη δ' ἐπίκουρ' ἐπαύετο δαιμονίη νύξ
 Ἡ πλείων, τάχα δ' ὄρθη ἐγίγνετο δημοδῶδες.
 Ἡ δὲ νέον σοσιπῆ περισεθήσατο διὰ σελιῶν
 Πάλλαντ' ἑυγάτης μεγαμυθίαο ἀνακτ',
 Τῆμ' ἐπ' ἀλφειὸν ποταμὸν διδὸς ἄλκιμ' ἕως
 Φοῖβος ὑπόλων' εὐὸς ἦλασεν ἄρουμετώπους.
 Ἀδμηῆτες δ' ἴκνον ἐς αὐλιὸν ὑψιμέλαθρον,
 Καὶ λῆυοὺς περιπαροῖδεν ἀειπεπέος λειμῶνος.
 Ἐνθ' ἐπεὶ εὐβοταῆς ἐπεφόρβει βοὺς ἑιμῶκος,
 Καὶ τὰς μὲν σιωέλασεν ἐς αὐλιὸν ἄθροας ἕστας,
 Λατῶν ἑρεπτομένας ἠδ' ἑρσθέντα κύπειρον.
 Σιωὶ δ' ἐφόρβει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
 Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν, ἐπέλεψε σιδήρῳ.
 Ἀρμενον ἐν παλήμῃ ἀνά δ' ἀμπυτο θερμὸς αὐτῆ.
 Ἐρμῆς τοι πρώπια πυρήια πῦρ τ' ἀνέδωκε.
 Πολλὰ δ' ἰχθυήματα κατὰ ἑδάω ἐνὶ βόθρῳ
 Οὐλα λαβὼν, ἐπέσχεεν ἐπιετανάλαμπετο δ' φλόξ
 Τηλόσε φύζαν ἰῖσα πυρὸς μέγα δαιμόνειο.
 Ὅσρα δ' πῦρ ἀνέκαε βίη κλυτὴ ἠφαιόσιοι,
 Τόσρα δ' ὑποβρυχίας ἕλικας βοῦς εἴλεκε δύραζε
 Δοιάς ἀγχι πυρὸς, δωάμις δὲ εἰ ἐπλετο πολλή.
 Ἀμφοτέρως δ' ὅτι νῶτα χαμαὶ βάλε φουσιώσας.
 Ἐκλίτων δ' ἐκύλινθε δὲ αἰῶνάς τε τορήσας.
 Ἐργῶ δ' ἔρρον ὅπαζι τιμῶν κρέα πόνι δημῶ.
 Ὡπῆα δ' ἀμο' ὄβελοῖσι πεπαιρημένα δουρατῶισι
 Σάρκας ὀμοῦ καὶ νῶτα γαστέριμα, καὶ μέλαν αἷμα
 Ἐρμῆνον ἐν χολάδεσσιν, τὰ δ' αὐτὴ κατ' ὄπι χείρης.
 Ρινοὺς δ' ἔξεταύουσε κατασυσφίλαρ ἐνὶ πίπτῃ.
 Ὡς ἐπι νῶτῃ μεθ' ἄσπε πολυχρόνιον πεφύσσει,
 Διερὸν δὴ μὲν ταῦτα καὶ ἀκριτον αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐρμῆς χαρμοσέρον εἰρύσατο πόνον ἔργα
 Λαίφ' ὅπῃ πᾶσι τιμῶν, καὶ ἔχισσι δώδεκα μοίρας

Atq; videns non videns esse, & surdus audiens,
 Et tacere, quando non quid nocuerit tuum ipsis.
 Tantum locutus concussit bouum fortia capita:
 Multos autem montes & umbrosos, & Valles sonoras,
 Et campos optabiles transit inclitus Mercurius,
 Obscura autem adintrix cessabat diurna nox
 Plurima, fortè. a. Aurora fiebat populos ad opera excitans,
 Nuper autem in speculam prodijt diua Luna
 Pallantis filia Megamida regis.
 Tunc in Alpheum amnem Iouis potens filius
 Phæbi Apollinis boues agitauit latifrontes,
 Indomitè autem peruenire ad stabulum altum,
 Et lacus ante valdè decori prati
 Vbi deinde ex bona herba pavit boues valdè mugientes,
 Et his quidem simul ego ad stabulum congregatas
 Lotum comedentes & roscidum cyperum.
 Simul. a. ferebat ligna multa, ignis. a. inquirebat artem
 Lauri clarum ramum acceptum, attenuavit ferro
 aptum palma, circum autem spirabat calidum vapor.
 Mercurius utiq; primum focum ignemq; protulit.
 Multa autem sicca ligna in humili fouea
 Densa accipiens imposuit, longè emicabat autem flamma
 Procul crepitum mittens ignis valdè comburentis.
 Quousq; autem ignem comburebat ut incliti Vulcani,
 Eausq; mugientes flexipedes boues traxit foras
 Duas prope ignem, ut autem illi erat multas,
 Ambas autem in terga humi eiecit spirantes,
 Inclinans autem voluebat longo-tempore perirebratas.
 Opus. a. operi præbebat incidens carnes crassa pinguedine.
 Assabat autem verubus infixas ligneis,
 Carnes simul ac terga venerabilia, & nigrum sanguinem
 Derentum in intestinis, hæc. a. hic tacebant super terram,
 Pelles autem extendit super asperam petram,
 Sicut adhuc nunc scit & multis temporibus genita fuerit,
 Diu utiq; postea ac temerè, verum deinde
 Mercurius gaudium-ferens traxit pinguis opera
 Lani in loco-plano, & scidit duodecim partes

Κληροπαλεῖς. τέλειον ὃ γέρας προσέθηκεν ἐκάσῃ.
 Ἐνδ' ὅσῃς κρέαων ἠράσαστο κύδιμος ἔρμῆς.
 Οδμὴ γὰρ μιν ἔπειρε καὶ ἀθάνατόν φρ' εὐόντα
 ἦδη, ἀλλ' ἔδ' ὡς οἱ ἐπέθετο θυμὸς ἀγνώων.
 Καί τε μάλ' ἰμείροντι πέρην ἱερῆς κ' ἰδμενῆς.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλιον ὄψιμίλαθρον
 Δημῶν καὶ κρέα πολλά. μαθήορα δ' αἶψ' ἀνάειρος
 Σῆμα νέης φωνῆς· ὅππ' ὃ ξύλα κέλεον αἰείρας,
 Οὐλόποδ' ἑλοκάρωια πύρος κατεδάμνατ' αὐτμῆ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κ' ἔχθος λῦσσε δαίμων,
 Σάδδαλα μὲν προσέθηκεν ἐς ἀλφειὸν βαθυδίνην.
 Ἀνδρακιλῆ δ' ἐμαφανε, κόνιν δ' ἀμάθωνε μίλαινας
 Παννύχιον· χαλὸν ὃ φῶος ἐπέλαμπε σελβήης.
 Κυλλιώνης δ' αἶψ' αὐτῆς ἀφίκετο δία κάρωια
 Ορξριον, ἐδέπεσσι δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
 Οὔτε θεῶν μακάρων, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οὐδὲ κύνες λελάκοντο. διδὸς δ' ἐρείον ἔρμῆς
 Δογμῶθεϊς μαζάρωιο δία κλήϊθρον ἔδωκεν,
 Αὐρῆ ὄπωρεινὴ ἐναλίσκε, ἠὲ τ' ὀμήχλη.
 Ἰσύνας δ' ἀντρὸς ἐξίχετο πόνον νηὸν,
 Ἠκα ποσὶ προσβιβῶν· οὐ γὰρ κτόπεν ὡς φρ' ἐπ' ὄδει.
 Ἐσσημένως δ' ἄρα λίχρον ἐπώχετο κύδιμον ἔρμῆς
 Σπάρθανον ἀμφοῖς εἰλυμένον· ἠὲ τε τέκνον
 Νήπιον, ἐκ παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφον ἀθύρων
 Καῖτο, χέλιω ἱερατῶν ἐπ' ἀειτερά χειρὸς ἱέρων.
 Μητέρα δ' ἐκ αἶψ' ἔληθε θεῶν θεός, εἶπέ τε μῦθον,
 Τίπτε σὺ ποικιλομήτα, πόθεν τίδε βυκτὸς ἐν ὄρῃ
 Ἐρχῆ ἀναιδείῳ ὄππαιμένῃ; οὐαὶ σε μάλ' οἶω
 Ἠτόχ' ἀμύχανα δεσμά φει πλάρησιν ἔχοντα,
 Λητοῖδου ὑπὸ χερσὶ δι' ἐκ προσθύρωιο πρήσιν,
 Ἠ σε λαβόντα μεταξὺ κατ' ἀδκια φιλητεύσιν.
 Ἐρρε πάλιν. μαζάρωιο σε πατὴρ ἐφύτευσε μέρμηνας
 Θνητῆς ἀνθρώποισι καὶ ἀθάνατοισι θεοῖσι.
 Τίλω δ' ἔρμῆς μῦθοισιν ἀμείβετο καρδάλωιοις,
 Μητρὲ ἰμῶ, πῆ μα ταῦτα πτόσκειαι ἠὲ τε τέκνον
 Νήπιον· ὅς μάλλα παῦρα μὲ' ὀρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
 Ταρβαλίον, καὶ μητρὸς ὑπαειδέδοικεν ἐπιπέ.

Sorte-distribueudas, perfectum. a. honorē addidit Enicuiq;
 Vbi sacram partem carniū optauit inclytus Mercurius.
 Odor enim illum affligebat. Et quamuis immortalis erat
 Nouerat, Verū neq; sic illi obediebat animus superbus.
 Et valde cupienti transiit per sacrum collum.
 Sed hac quidem deposuit ad stabulum alium
 Pinguedinem, Et carnes multas, arrepta. a. statim sustulit
 Signum noua Vocis, adhac autem ligna sicca arripiens,
 Integros-pedes, integraq; capita ignis prorsus consumpsit
 Sed postquam etiq; omniarite perfecit Deus, (Vapore,
 Sandala qdē proiecit in Alpheū pfundas Vertices-habentē.
 Ignem. a. obscurauit, puluerem a. arenam redegit nigram
 Totā nocte: pulchra autem lux splendebat luna.
 Cyllenes autem rursus adiit diuos Vertices
 Matutinus neq; aliq; illi in longā Viā fuit. obuius-factus
 Neq; Deorum beatorum. neq; mortalium hominum,
 Neq; canes latrarunt. Iouis. a. quam Styli Mercurius
 Incuruatus domus per ianuam ingressus est,
 Aurea autumnali similis Veluti caligo.
 Recta Verò antri peruenit pingue templum,
 Tacite pedibus incedens neq; enim strepebat Et in solo.
 Festinanter autem ad cunam iuit inclytus Mercurius,
 Fascia circa humeros inuolutus Veluti natus
 Infans, in palmis circa poplitis Velum ludens
 Iacebat, testudinem optabilem leua manu detinens.
 Matrem. a. non etiq; latebat Deam Deus dixitq; Verbum
 Quare tu Versute Unde hac noctis in hora
 Venis impudentia indute? nunc te valde puto
 Profecto celeriter immensa Vincula circa latera habentem,
 Latonij a. manibus fora transiturum,
 Quare te accipientem interim in Vlnis osculaturum.
 Percas iterum, magnam te pater plantauit sollicitudinem
 Mortalibus hominibus, ac immortalibus Dijs.
 Huic Mercurius ressondit Verbis fraudulenti,
 Mater mea quid ita me obseruas tanquam natum
 Infantem, qui valde parua in mente nefaria mouit,
 Timidum, ac matris tenuit mandata.

Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ὀπιθήσομαι ἥ τις αἰεὶ σὴ,
 Βυλάων ἐμὲ καὶ σε διαμάρτας. εἰ δὲ θεοῖσι
 Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισι ἀδώρητοι καὶ ἄπιστοι
 Αὐτὲ τῆ ὄ μένοντες ἀνέξομεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
 Βέλτερον ἡμῶν πάντα μετ' ἀθανάτοισι ὀφίζεις,
 Πλάστον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ χ' ἴδωμαι
 Ἀργεῶ ἐπ' ἠερόθεντι θαλαπέμεν. ἀμφὶ δ' ὅτμης
 Κἀγὼ τῆς ὀσίης ὀπιθήσομαι ἥς σὺ σπόλλων.
 Εἰ δέ κε μὴ δάησι πατὴρ ἐμὸς ἦτοι ἐγὼ γὰρ
 Πειρήσω· δυνάμαι φιλητῶν ὄρχαμ' (εἶ).
 Εἰ δέ μ' ἐρῶν ἴσσει λητοῦς εἰκυδέος υἱός,
 Ἀλλότ' οἱ καὶ μείζον ὀίομαι ἀντιβολήσειν.
 Εἴμι γὰρ εἰς πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιπαρήσειν,
 Ἐνθεν ἄλις τείποδας φειμαλλέας ἠδὲ λέβητας
 Πορθήσω, καὶ χερσὸν, ἄλις τ' αἰθῶνα σίδηρον,
 Καὶ πολλὰ ἐδάτη· σὺ δ' ὄψαι αἰκ' ἐδάηδα.

Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσιν ἀλλήλοισι ἀγόρευον
 Τίος τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια μάϊα.
 Ἡὼς δ' ἠειρήνεια φῶος ἐπιτοῖσι φέρουσι
 Πρηνυτ' ἀπ' ὠκεανόιο βαθυρόου, αὐτὰρ σπόλλων
 Ὀρχισόν δ' ἀφίχανε, κίων πολυήρατον ἄλσος
 Ἀργεῶν εἰσφαράγου γαιήχου· ἔνθα χέροντα
 Κνώδαλον εὔρε νύμοντα παρῆξ ὀδοῦ ἔρκος ἀλωῆς·
 Τὸν πρῶτος προσέφη λητοῦς εἰκυδέος υἱός,

Ὡς γέρον, ὀρχισόιο βατοδρόπε ποιήεντος,
 Βοῦς δ' ἀπὸ πρῶτος διζήμενος ἔνθα δ' ἴχαιω,
 Πάσας θηλείας, πάσας κεφάεσσιν ἐλικτὰς
 Ἐξ ἀγάλης ὃ ὄ τῶρος ἐξόσκετο μῶνος ἀπ' ἄλλων
 Χυάνας· χαροποι ὄ κίμεις κατὰ πᾶσιν ἔποντο
 Τέσπερες, ἠῦτε φῶτες ὀμόφρονες, οἱ μὲν ἐλειφθεν
 Οἱ τε κίμεις ὄ, τε τῶρος· (ὃ δὲ φεῖ θαῦμα τέτυκται)
 Ταῖ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νῆον χατὰ δουμένιοι,
 Ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, δ' ἀπὸ γλυκεροῦ νομοῖο·
 Ταῦτά μοι εἰπὶ γαλαῖ πηλαγῶν, εἶπον ὀπωπας
 Ἀνῆρα, ταῖς δ' ὀπὶ βοῖσι διαφρόσποντα κλάδωτον.

Τὸν δ' ὄ γέρον μύθοισιν ἀμειβάμενος προσέειπεν,
 Ὡς οἴλος, ἀργαλέον μὲν, ὄσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο

Verum ego artem aggrediar quae optima erit,
 Consulens me & te omnino, neque Deos
 Nos inter immortales, sine muneribus & ieiuni,
 Hic manentes tolerabimus & tu iubes.
 Melius est omnibus diebus cum immortalibus versari,
 Diuitem, copiosum multos segetes habentem, quam ad domum
 Antro in aëreo conspici, honorem autem
 Et ego sacrum assequar quem Apollo.
 Si autem & itaque non dederit pater meus, at ego
 Tentabo, possum furum princeps esse.
 Si autem me exquirat Latona & valde inelyta filius,
 Aliud quid illi & maius puto occursum.
 Abibo enim in Pythona magnam domum per fossurum,
 Hinc qui abunde insunt tripodas praclaros & lebetes
 Depopulabor, & auram, abunde splendidum ferrum,
 Et multas vestes, tu autem & ulebis si uolueris.

Sic hi quidem & itaque, & uerbis ad inuicem dicebant,
 Filiusque, pellem caprae gestantis Iouis, ac ueneranda Maia,
 Aurora, a. ex aere genita lucem mortalibus afferens,
 Excitabatur ab Oceano, profunda fluenta habere, & uerum Apol.
 Onchestum peruenit iens, multum amabilem lucum
 Purum, grauis strepi terram tenentis, Neptuni & ubi senem
 Silicernium inuenit qui pascebat prope & uiam sepe & uiridam.
 Quem prior allocutus est Latona & valde inelytus filius;

O senex Onchesti rubos colligens herbosi
 Boves à Pieria quærens huc adsum,
 Omnes sœminas, omnes cornibus inuolutas
 A grege, taurus autem pascebatur solus seorsum ab alijs
 Niger, horrendi autem canes à tergo sequebantur
 Quatuor tanquam homines & uanimes, hi quidem ueluti sunt
 Canesque, & taurus, quod & itaque, mirum est.
 Hæ autem abierunt Sole nuper occidente,
 Ex molli prato à dulci pascuo,
 Hac mihi dic senex olim-nate sicubi uidiisti
 Verum has ad bonum facientem iter.

Hinc Senex uerbis respondens dixit:
 Quamuis, difficile quidem quacumque, oculis uiderit

Πάντα λέγειν. πολλοὶ γὰρ ὄδον κρήσασσι ὀδῖται,
 Τῶν οἱ μὲν, κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ ᾗ μάλ' ἐσθλὴ
 Φοιτῶσιν· χαλεπὸν ᾗ δεινόμεναι ἐσὶν ἕχασον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ, πρέπαι ἡμῶς ἐς ἠέλιον καταδυῖτα
 Ἐσκαπῶν σπεῖ γουυὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·

Παῖδαι δ' ἐδοῖα φέριστε, σαφεῖς δ' ἔκ οἶδα νοῆσαι,
 Οσπερ ὁ ποῖε ἄμα βοισὶν εὐκράρησιν ὀπίθει
 Νηπιῶ, εἴγε ᾗ ράεδον· ὅπως ράεδω δ' ἐβάδιζεν.
 Ἐξοπίσω δ' ἀβίεργα, κέρη δ' ἔχεν ἀπτόιον αὐτῶ.

Φῆρ' ὁ γέρον· ὁ ᾗ θαῖσεν ὄδον κίε φοῖβῶ σπόλλων
 Οἰωνὸν δ' ἐνόει ταυροσίπτερον· αὐτήκα δ' ἔγνω
 Φιλιππῶ γεραῶτα διὸς παῖδα χρονίωνῶ·
 Ἐστυμένως δ' ἠΐξεν ἀναξ διὸς υἱὸς σπόλλων
 Ἐς πύλον ἠγαθέϊω, διζήμενῶ εἰλίποδας βούε,
 Πορφυρέη νεφέλη κρυκαλυμμένῶ εἰρέας ὤμοις.
 Ἰχία τ' εἰσινόησεν ἐκκβόλῶ, εἴπε τε μῦθον.

Ω πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τό δ' ἄρ' ἄσσομοῖσιν ἄρῶμα·
 Ἰχία μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ἄρσοκραιρέων,
 Ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσσοδελὸν λειμῶνα.
 Βήματα δ' ἔτ' ἀνδρὸς τίδε γίνετα ἄτε γυναικὸς
 Οὔτε λύκων πολιῶν, ἄτ' ἀρκτων, ἔτε λεόντων·
 Οὔτε πικρὸν ταύρου λασιαύχενός ἐστιν ὁμοῖα,
 Οσπερ τοῖα πέλωρα βιβῶ ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Αἰνὰ μὲν ἐνθεν ὀδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἐνθεν ὀδοῖο.

Ὡς εἰπὼν ἠΐξεν ἀναξ διὸς υἱὸς σπόλλων·
 Κυλλιώνης δ' ἀσίκακον ὄρῶ καταείμενον ὕλι
 Πέτρης εἰς κευθμῶνα βαδύσκιον, ἐνθά τε νύμφη
 Ἀμειροσὴ ἐλόχευσε διὸς παῖδα χρονίωνῶ.
 Ὀδμῆ δ' ἰμερόεσσι δι' ἔρεῶ ἠγαθέοιο
 Κίδνατο, πολλὰ ᾗ μῆλα ταυροπόδα βέσκετο πείλω,
 Ἐνθα τότε σπυδῶν κατεβήσαστο λάϊνον ἔδον
 Ἀντρον ἐς ἠερόν ἐκατιβόλῶ αὐτὸς σπόλλων.
 Τὸν δ' ὡς οὕτω ἐνόησε διὸς καὶ μοιᾶδος υἱὸς
 Χωόμενον σπεῖ βοισὶν ἐκκβόλον σπόλλωνα,
 Σπαργῆν' ἔστω κατέδωκε θυήεντ', ἠύτε πολλῶ
 Πρέμνων ἀΐτρακίω ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει·
 Ὡς ἔρμῃσι ἐκέρρον ἰδὼν ἀλείπειν ἑαυτῶν.

Omnia dicere: multi enim viam faciunt viatores.
 Quorum alij quidē mala multa querunt, alij. & valde bona
 Erunt. difficile autem dicere est vnum quodq;
 Verum ego totum diem & sq; ad solis occasum,
 Fodiebam circa collem viridarij sine a.

Puerum a. vidi, o optime. manifestū. a. non noni intelligere
 Qui simul boues pulchricornuas sequebatur
 Infans, tenebat autem virgam ac fluctuose incendebat,
 a. tergo a. cohibuit, caput autem habebat contrarium sibi.

Dixit utiq; senex, hic. a. celerius viamibat Phæb. Apollo,
 Volucrum autem cognouit extensipedem: statim. a. nouit
 impostorem natum Iouis filium Saturnij.

Impetuose autem se mouit rex Iouis filius Apollo,
 ad Pylum valde diuinam quarens flexipedes boues,
 Purpurea nebula coopertis amplis humeris,
 Vestigiaq; nouit procul iaculans, dixitq; verbum:

Pape, certē magnum miraculum hoc oculis vides,
 Vestigia quidem hac sunt bouum recta cornua gerentium,
 Verum iterum conuersa sunt in asphodelum pratens,
 Gressus autem neq; viri hi sunt, neq; mulieris,

Neq; luporum canorum, neq; vrsorum neq; leonum,
 Neq; utiq; tauri densa-cervicis sunt similia,
 Qui talia monstra facit pedibus velocibus,
 Graua quidem hinc via. Verum grauiora hinc via.

Sic locutus, iuit rex Iouis filius Apollo.
 Cyllenes autem peruenit in montem per amictum sylua
 Petre in latibulum profunda-sombra, vbiq; Nympha
 Ambrosia peperit Iouis filium Saturnij.

Odor autem optabilis per montem valde diuinum
 Spargebatur: multa. a. oues extensipedes pascebant herbam,
 Vbi tunc festinans descendit lapideum solum
 Antrum in aereum longē iaculans ipse Apollo,

Hunc autem cum intellexisset Iouis ac Maia filius,
 Irratus ob boues procul iaculantem Apollinem,
 Fascias intro ingressus est odoriferas, & multum
 Ramis carbonem struem materia cinis circumtegit.

Sic Mercurius Longē-operantē conspicatus subtraxit scipsum

Εὐ δ' ὀλίγη στυέλασθε κάρη χεῖρας τε πόδας τε,
 Δὴ ῥα νεόλλετος περκαλάμεν ἔϋδμον ἕπνον
 Ἀρχης, εἰνέτεόν τε χέλιω ὑπὸ μαγάλῃ εἴχῃ.
 Γινώδ' ἐδὴ ἠγασίησε διὸς καὶ λιητοῦς ἤϊος
 Νύμφω τ' ἠρείω περικαλλέα καὶ φίλον ἦόν,
 Παῖδ' ὀλίγον δολίησ' εἰλυμένον ἐντροπῆσι.
 Παπῆνας δ' ἄρα παῖτα μυζὸν μεγάλοιο δέμοιο,
 Τρεῖς ἀδύτοις ἀνέφηε, λαβὼν κηπίδα φαεινὴν,
 Νέκτυρος ἐκπλείοις ἠδὲ ἀμβροσίης ἔρατεινῆς.
 Πολλὸς ἦ χευσὸς τε καὶ ἄργυρος ἐνδον ἔκειτο,
 Πολλὰ ἦ φοινικῶν τε καὶ ἄργυφα εἴματα νύμφης,
 Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δέμοι ἐντὸς ἔχοισιν.
 Ἐνδ' ἐπεὶ ἔφερθενε μυζοὺς μεγάλοιο δέμοιο
 Λητοίδης, μῦθοισι περσοσύδα, κῦδιμον ἔρμῳ,
 Ω παῖ ὅς ἐν λίανη κατὰκειαι, μῦν ἔμοι βοῦς
 Θάπρον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισίμβ' ἔχ' ἡκόσμον.
 Ρίψω γὰρ σε βαλὼν ἐς τάρταρον ἠερόεντα,
 Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· ἐδέ σε μήτηρ
 Ἐσθάος, ἐδέ πατήρ ἀναλύσεναι, ἀλλ' ὑπὸ γαῖῃ
 Ἐρρήσεις. ὀλίχοισιν ἐν ἀνδράσιν ἠγασμονάων.

Τὸν δ' ἔρμῆς μῦθοισιν ὀμείβετο καρδύλοισι,
 Λητοίδη, πῶα τῆτον ἀπνέα μῦθον εἶπες;
 Καὶ βοῦς ἀρχαῖλοις διζήμεν ἔϋδάδ' ἰκαίης;
 Οὐκ ἴδου, ἢ πνυθόμεν, ἢ κ' ἄλλῃ μῦθον ἄκουσα.
 Οὐκ αἶ μιν ὕσμι, ἢ κ' αἶ μιν ὕτρον ἀροίμην.
 Οὔτε βοῶν ἔλατῆει κραταιῶ φωνίβοισι.
 Οὐκ ἔμῳ ἔργον τότο· παρ' ἔμοι ἄλλα μέμνην.
 Ἵππος ἔμοιγε μέμνη καὶ ἠμετέρης γάλα μητρὸς,
 Σπέργαν' ἄμφ' ὀμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
 Μήτις τότο πύθοιτο, πόθεν τῆδε νοίκος ἰτύχῃ.
 Καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀδωκάτοισι γήοιτο,
 Παῖδα ἦόν γαστῶτα διὰ περσοῦροιο φῆσαι
 Βοισὶ μετ' ἀρχαῖλοισι. τὸ δ' ἀφαιπίους ἀγοράοις.
 Χθές γηνόμεν, ἀπαλοὶ ἦ πόδες, σπυργία δ' ὑπὸ χθῶν.
 Εἰ ἦ θελήεις, πατρὸς κεφαλῶν μέγα ὄρκον δαῖμαι,
 Μὴ μὲν ἔγῳ μήτ' αὐτὸς ὑπὸ γομασῶπι ἔει,
 Μὴ τῆτιν ἄλλον ὅπως βοῶν κλοπὴν ἠμετέρων,

In breui autem cœgit caput manusq; pedesq;
 Etq; nuper lotus prouocans dulcem somnum
 Venationisq; recentis restudinem sub ala tenebat.
 Cognouit autem neq; ignorauit Iouis & Latone filius
 Nympham montanam præclaram, & charum filium,
 Puerum paruum dolosis inuolutum versutius.
 Circumspiciens igitur omnem recessum magna domus
 Tria penetralia aperuit sumpta clauē lucente
 Nectare plena, & ambrosia amabili.

Multum autem aurum & argentum intus iacebat.
 Multa autem rubentes & alba vestes Nympha.
 Qualiter Deorum beatorum sacra domus intus habent.
 Vbi postquam perscrutatus est recessus magna domus,
 Latonijs verbis allocutus est inclytum Mercurium.

O fili, qui in cuna recubas, enuncia mihi boues
 Citius, quoniam celeriter nos disidemus non tibi par est,
 Proferam enim te demissum in Tartarum æreum.
 In obscuritate mala mortis & intolerabile, neq; te mater
 In lucem, neq; pater resoluat, sed sub terra
 Peribis paucos inter viros ducem te præbens.

Huic Mercurius verbis respondebat versutis.
 Latonie quem hunc crudelent sermonem dixisti?
 Et boues agrestes quarens hoc peruenis?
 Non vidi, non audiui, non alterius verbum audiui,
 Non utiq; nunciare, non utiq; nunciationis mercedē aufer-
 Neq; bouem ab actore forti homini similis sum, (rem,
 Non meum opus hoc, antea vero mihi alia cura erant,
 Somnus mihi cura est, ac nostra matris lac,
 Fasciaq; circa humeros habere, ac calida lauacra,
 Ne quis hoc sentiat, & inde hac contentio orta est,
 Et utiq; magnum miraculum inter immortales fieret,
 Puerum nuper natum per vestibulum transire,
 Bobus cum agrestibus, hoc autem indecore dicit.
 Hæri natus sum, molles .a. pedes, aspera .a. subest terra,
 Si autem vis patris caput magnum iuramentum iuro,
 Neq; quidem ego, neq; ipse promitto me authorem esse,
 Neq; aliquem alium insperat deum furem vestrarum,

Λίπνες αἰ βόας εἰσί. τὸ δ' κλέσθ' οἶον ἀκούω.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ὑπὸ βλεφάρων ἀμαρύνων,
 Οφρύσι ριπιδάξασκεν ὀρώμενθ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Μάκρ' ὑποσειζων, ἄλιον ὡς μῦθον ἀκούων.

Τὸν δ' ἀπαλὸν γαλέσας περσέφη ἐκέρχας ὑπόλων,

Ὡπέπον ἠφροστυτὰ δολοφραδῆς, ἢ σε μάλ' οἶω
 Πολλάκις ἀπτοροῦντα δόμοις ἐδ' ναυετόντας,
 Ενρυχον ἔχ' ἕνα μοῦνον ἐπ' ἠδελὶ φῶτα καρδίαι,
 Σκυλάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ φόβου, οἳ ἀγροαίετι
 Πολλοὺς δ' ἀγροαίλοις ἀκαχίσεις μιλοβοτῆρας
 Οὔρεθ' ἐν βήσσης, ὁπότεν κρειῶν ἐρατίζων
 Αντήσεις ἀγροαίβοων καὶ πώας μῆλων,
 Ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματον καὶ ὕσατον ὕπνον ἰαύσῃς,
 Ἐκ λίκι κατὰβαινε μελαίνης νυκτὸς ἑταίρε.

Τέτο γδ' οὐκ ἐπειτα μετ' ἀδυνάτοις γέρας ἔξεις,
 Ἀρχὸς φιλιπτεῶν κακλήσται ἤματα πάντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν ἐβρε φοῖσθ' ὑπόλων,
 Σαῦ δ' ἄρα φραστέμενθ' τότε δὴ κρατὺς ἀργυρόντης
 Οἰωνὸν περσέηκεν ἀειρόμενθ' μὲν χερσὶ,

Τλήμονα γαστρὸς εἶριον, ἀπάδαλον ἀγροαίωτιν,
 Εστυμένως δ' μετ' αἰμάτων ἐπέπαρσεν ἑταίρων
 Ἐκλυεν, ἔκ χειρῶν δ' χαμαὶ βάλε κύδιμον ἑρμῆν.
 Ἐξέτο δ' περσάροιθε, καὶ ἐκτύμανός περ ὁδοῖο,
 Ἐρμῆν κερτομέων, καὶ μιν περὶ μῦθον ἔειπε,

Θάρσει σπαργανῶντα διὸς καὶ μαιάδος ἕβη.
 Εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἰφθίμα κέρυκος,
 Τέτοις οἰωνοῖς ἐὺ δ' αὖτ' ὄδον ἠγροαίωσις.

Ὡς φάτ'. ὁ δ' αὖτ' ἀόρησε τοῖς κυκλιῶσιν ἑρμῆν
 Σπουδῆ ἰάν. ἀμφὶ δ' παρ' ἕατα χερσὶν ἑάδει,
 Σπέρχανον ἀμφ' ὁμοισιν ἐλιγμένθ', εἶπε δ' μῦθον,

Πῆ με φέρεις ἐκέρχῃ, θεῶν ζαμένεσά τε πάντων;
 Ἡ με βοῶν ἐνεχ' ἠδὲ χολόμενθ' ὀρσολοπέυεις.
 Ὡ πόποι, εἰ δ' ὑπόλοιπο βοῶν ἤμθ'. ἔ γδ' ἔργα
 Τμητέρας ἔκλεψα βόας, ἐδ' ἄλλον ὅππῃ πα,
 Λίπνες εἰσι βόας· τὸ δ' δὴ κλέσθ' οἶον ἀκούω.
 Δὸς δ' ἴδμεν καὶ δέξο παρὰ ζυγῶν κρονίοντι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἔχεσθε διαρρήδην ἐρέεινε

Quales nam boues sunt, famam autem solum audio.

Sic utiq; dixit, & frequenter a palpebris micans,
Supercilijs eiciebat inspiciens hinc & hinc.

Longè fistula sibilans Vanum tanquam Verbum audiens,
Hunc a. molliter ridens allocutus est longe operans Apollo;

O Peco, deceptor, dolos-cogitans, profecto te & alde puto
Sapius penetrantem domos bene-habitas,

Nocturnum non Vanum tantum in solo homine collocare
Construentem per domum absq; strepitu, qualia discis,

Multos autem agrestes dolore afficies ouium-pastores,
Montis in taueris, quando carnes cupiens,

Occurres gregibus bouum, & armentis ouium.
Sed agè ne & ultimum ac postremum somnum dormias,

Ex cuna descende nigra noctis facie.

Hunc n. spatur & postea inter immortales honorè habebis,
Princeps furum Vocaberis in diebus omnibus.

Sic effatus est, & puerum cupiens ferebat Phabus Apollo,
Simulq; in animo cogitans tunc sortis Argicida,

Augurium emisit eleuatis in manus.

Miseram Ventris Erithum fatuum nuncium,
Impetuose autem ipsum aduolauit: hunc autem Apollo

Audiebat, à manib. a. humi eiecit inelytium Mercurium,
Sedit autem ante, & licet percupidus Via,

Mercurium conuatiatis, ac illi Verbum dixit,
Confide fasciate Iouis & Maia fili,

Inueniam & postea bouum fortia capita,
His auguribus, rectè a. rursus Via dux eris. (curius

Sic dixit, hic a. rursus impetum fecit celeriter Cyllen. Mer-
Studio incedens; ambas autem ad manus impellebat

Fasciam circa humeros inuolutus, dixit autem Verbum,
Quo me fers Procul operans Deorum fortissime omnium

Certe me bouum causa sic iratus conturbas.
Pape, utinam perisset bouum genus, neq; enim ego

Vestras furatus sum boues, neq; alium in spem
Quales sunt boues, famam autem solum audio.

Da vero iudicium, & suscipe à Ioue Saturnio.
Verum postquam singula propalata edisseruissent

Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ λιτούς ἀγλαὸς ἦος,
 Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν νυμαρτέα φωνῶν
 Οὐκ ἀδίκως ὅπῃ βοιοῖν ἐλάζυτο κῦδιμον Ἑρμῶν.
 Αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλίῃσι λόγῃσιν
 ἠδελαν ἔβαπλῆν κολλιῶιος ἀργυρέτοξον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὖρεν,
 Εὐσμένως δ' ἤπειτα διὰ ψαμαθῶιο βάδιζε
 Πρόδεν, ἀτὰρ κατόπιθε διὸς καὶ λιτούς ἦος.
 Αἶψα δ' ἴκοντο κάρημα θυάδεος ἑλύμποιο,
 Ἐς πατέρα κρονίωνα, διὸς περικαλλέα τέχνη.
 Κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τίλαντι.
 Εὐμυλίῃ δ' ἔχ' ὄλυμπον ἀγάνηφον. ἀθάνατοι δ'
 Ἀφδιτοὶ ἠερέθοντο ποτὶ πύλας ἑλύμποιο.
 Ἔησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρέτοξ' Ἰσπόλων
 Πρόθε διὸς γούνων, ὁ δ' ἀείρετο φαίδιμον ἦν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καὶ μιν περὶ μῦθον ἔειπε·
 Φαῖβε, πόθεν τούτῳ μιν οὐκ ἐλάυνεις,
 Παῖδα νέον γεγαῶτα, φυλὴ κήρυκος ἔχοντας,
 Σπουδαῖον τόδε χεῖμα θεῶν μὴ ὀμῆγμιν ἦλθε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ' ἑκάεργος Ἰσπόλων,
 Ω πάτερ, ἢ τίνα μῦθον ἀκούσῃς ἢκ ἀλαπαδῶν,
 Κρητμέων ὡς εἶπ' ἐγὼ φιλοθύϊός εἰμι.
 Παῖδά πν' εὖρον τόνδε διαφύσον κραιψῆν
 Κυλλιῶης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσας,
 Κέρτομον, ὃν ἔθωγε θεῶν ἐκ ἄλλον ὄπωπα,
 Οὐδ' ἀδρῶν ὅποσοι λιπήμεροτοι εἰσ' ὅπῃ γαῖν.
 Κλέβας δ' ἐκ λειμῶν ἔμας βοὺς ὄχρετ' ἐλαύνω
 Ἐσπίεις παρὰ Σίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Εὐθυπόρον δ' ἐλάωρ, τὰ δ' ἄρ' ἴχθυα θοῖα πλώρη
 Οἷά τ' ἀγάσσειται καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
 Τῆσιν μὲν γὰρ βοιοῖν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 Ἀντὰ βήματ' ἔχουσι κόνις ἀνέφαινε μέλαινα.
 Αὐτὸς δ' αἶψ' ὅδ' ἐκτὸς ἀμῆχαν', ἔτ' ἄρα ποσσὶν
 Οὐτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθῶδεα χῶρον.
 Ἀλλ' ἄλλω πνὰ μῆπν ἔχειν δέπειθε κέλαιδα,
 Τότῃ πλώρ' ὡς εἰ τις ἀραιῆσι θρῆσι βάλνοι.
 Ὅρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθῶδεα χῶρον,

Mercuriusq; aruspex, & Latona præclarus filius,
 Diuersam sententiam habentes, hic quidem Veram Vocem,
 Non iniuste pro bobus capiebat inclytum Mercurium.
 Verùm hic artibusq; & blandis sermonibus
 Volebat decipere Cylleus Argentiarcum,
 Verùm quoniam callidus licet esset, Versutum inuenit,
 Impetuosè postea per arenam ibat.

Antè: sed a tergo Iouis & Latona filius,
 Statim autem Venerunt Vertices odoriferi Olympi,
 Ad patrem Saturnium Iouis præclari nati,
 Ibi enim ambobus iudicij posita erant talenta.

Rumor, a. habebat Olympū valde-niuosum, immortales aut
 Incorruptiles aggregabantur ad fastigia Olympi.
 Steterunt autem Mercuriusq; & Argentiarcius Apollo
 Coram Iouis genibus, hic, a. interrogauit fortem filium
 Iupiter altitonans ac illi Verbum dixit,

Phæbe sende hanc sufficientem prædam agitas
 Puerum nuper genitum indolem præcoris habentem?
 Studiose hac res Deorum ad congeriem Venit.

Huic, a. rursus dixit rex procul-operans Apollo.
 O pater, profectò statim sermonem auilès non inane,
 Conuitians tanquam si solus ego predator essem,
 Puerum quendam inueni hunc celebrem populatorem,
 Cyllena in montibus multum spacium permensus,
 Conuitiatorem similena ego Deorum non alium inspexi,
 Neq; Virorum quotquot munere Vescentes sunt super terrā.
 Euratus autem a præto meas boues, abijt agitans
 Vespertinus apud litus multifoni maris. (strosa)

Ad rectam viam agitans, hac, a. Vtiq; Vestigia duplicia mon
 Qualia se admirantur, & illustris demonis opera.
 Hisce enim bobus ad Asphodelum præcum.

Contrarios gressus habens puluè ostendebat niger,
 At ipse hic præter modam callidus, neq; igitur pedibus,
 Neq; igitur manibus incedebat per arenosum locum,
 Verum aliud quoddam consiliū habens Versabatur ad itinera
 Talia monstra, tanquā si quis tenuissimè quere sub- excederet.
 Quousq; quidam igitur scè abibat per arenosum locum,

Facillè

Ρεία μάλ' ἴχθια πάντα διέπρεπεν ἐν κοίτησιν·
 Αὐτὰρ ἔπειτα Ἰαμάδοιο μέγαν σίβην ἔξεπέρησεν,
 Αφρατος ἦκετ' ὤκα βοῶν σίβησ' ἢ καὶ αὐτῆ
 Χῶρον ἀνά κρατερὸν. τὸν δ' ἐφρέσαστο βροτὸς ἀνὴρ
 Εἰς πύλον δ' ὕψος ἐλῶντα βοῶν ἦβησ' ἀρυμετώπων.
 Αὐτὰρ ἔπειθ' ἠτὰς μὲν ἐν ἡσυχίᾳ κατέρεξε,
 Καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἀμυσεν ὄδοι, τὸ μὲν ἐνθάδε, τὸ δ' ἐνθάδε
 Ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἑοικῶς,
 Ἀνθρώπῳ ἐν ἡερόεντι χθ' Ἰόφον· ἠδὲ κεν αὐτὸν
 Λίσσις ὄξυ λάων ἐσκέφατο· πολλὰ δ' ἤχερσιν
 Λύγας ὀμάρταζε, δολοφροσώλειω ἀλεξιμύων.
 Αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπληγέως ἀγόρευεν
 Οὐκ ἴδον, ἢ πυθόμενῳ, ἢ κ' ἄλλῃ μῦθον ἀκουσά.
 Οὐδέ κε μινύσομαι, ἢ δ' αὖ μινύσοτον ἀροίμην.

Ἦτοι ἄρ' ὡς εἶπὸν κατ' ἄρ' ἔξετο φῶϊσ' ἀπόλλωνος
 Ερμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἠύδα,
 Δείξατο δ' εἰς κρονίωνα θεῶν σιμλότερα πάντων,

Ζεὺς πάτερ, ἦτοι ἰγῶ σοι ἀληθείην καταλέξω,
 Νημερτῆς τε γὰρ εἰμι, καὶ ἢ κ' οἶδα ψεύδεσθαι.
 Ἠλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
 Σήμερον ἡελίοιο νέον ὀπίπλομένοιο·

Οὐδέ θεῶν μακάρων ἀγε μάρτυρας ἠδὲ κατόπιαι·
 Μινύομαι δ' ἐκίλευεν ἀναγκάης ὑπὸ πολλῆς.
 Πολλὰ δέ μ' ἠπείλισε βαλεῖν ἐς τρίτηρον ἄρουρῳ,
 Οἷον δ' ὁ μὲν τέρην ἀνδρῶν ἔχει σιλοχυδίησ' ἢ βίης,
 Αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς ἡρόμην· τὰ δὲ οἶδε καὶ αὐτός.
 Οὐπ' βοῶν ἰλατῆει κραταιῶσιν ἰοικῶς.

Πείθεο· (καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ σίλῃσ' εὐχεται εἶναι)
 Ὡς ἢ κ' οἶκα δ' ἔλασσι βόας, (ὡς ὄλεισ' εἶλω)
 Οὐδ' ὑπὲρ ὄδον ἔβλω. τόδε δ' ἀστειλῆς ἀγορεύω,
 Ἠέλιος μάλα αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλοις,
 Καί σε σιλοῦ, καὶ τῶτον ὀπίσσομαι· οἶδαι καὶ αὐτὸς
 Ὡς ἐκ ἀπὸς εἶμι. μέγας δ' ὀπίδαίνομαι δεκόν.

Οὐ μὰ τίσιν ἀδελφάτων ἐυκλόσμητι προθύραϊα,
 Καί ποτ' ἐγὼ πύτρῳ πίσυ ποτὲ νηλέα φωνῶν,
 Καὶ κρατερῶσιν ἰόντι. σὺ δ' ὀφλοτέρουσι ἀρηγία
 Ὡς φάτ' ὀπιλίζων κυκλιῶσισ' ἀρηιφόντης·

Facillimè Vestigia omnia vertebat in pulueribus.
 Verùm postquam arena magnum callem pertransiuit,
 Incōspicabilis factus est celeriter boum callis atq; sui ipsius
 Locum super fortem, hunc. a. animaduertit mortalis Sic
 Ad Pylum statim agentem boum genus latifrontium.
 Verùm postquam has quidem in quiete sacrificauit,
 Et per ignem valde metit via, hoc quidem hic, hoc. & illie
 In cunis iacebat nigra nocti similis.

Antro in aereo ad tenebras neq; & itaq; ipsum
 Aquila acutè videns inspexisset, multum autem manib.
 Splendores ciebat dolum curans.

Hic autem statim Verbum Violenter dicebat,
 Non vidi, non audiui, non alterius Verbum audiui,
 Neq; & itaq; indicarem, neq; nunciij mercedem auferrem.

Sic & itaq; conspicatus sedit Phæbus Apollo.
 Merc. a. rursus ab altera parte respondens Verbum dixit,
 Ostendit autem ad Saturnium Deorum iussorem omnium,

Iupiter pater, certe egotibi Veritatem dicam,
 Verax enim sum. & non noui mendax esse.

Venit ad nos quærens flexipades boues
 Hodie Sole nuper oriente,

Neq; Deorum boatorum duxit testes, neq; speculatores.
 Indicare autem iubebat necessitate ex multa.

Multum. a. me minatus est eiekturum ad Tartarum latū,
 Quoniam hic quidē mollem florē habent gloriosa puertatis.

Verùm ego heri natus sum, hacq; nouit & ipse,
 Neq; boum abactori forti similis.

Crede, (crenim memi pater charus gloriari esse.)
 Quod non domum abegi boues, (sic felix essem.)

Neq; solum transij, hoc autem manifestè dico,
 Solem valde reuereor ac damonai alios,

Et te amo, & hunc obseruo, nosti & ipse,
 Quod non causa sum, magnum a cognosco iuramentum,

Non per hac immortalium benè instructa Vestibula,
 Et aliquando ego retribuam crudelem Vocem

illi quidem quamuis sit fortis, tu. a. iunioribus auxiliare.
 Sic dixit innuens oculis Cylleis Argucida,

Καὶ τὸ ἀσέρινον εἶχεν ἐπ' ὠλήνη, ἠδ' ἀπέβαλλε
 Ζεὺς ἢ μᾶζ' ἔξελεσσεν, ἰδὼν χακομδέα πῦδα,
 Εὖ καὶ ὄπταμένως ἀνδόμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
 Ἀμφοτέροις δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
 Ζητεῦειν, ἔρμῳ ἢ διάκτορον ἠγεμοσύειν,
 Καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήσιν νόοιο,
 Ὄσπῃ δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἰφθίμα χάρμια.
 Νεῦσεν ἢ χρονίδης, ἐπιπέειθε δ' ἄλλαδ' ἔρμῃς·
 Ρηϊδίως γὰρ ἐπειθε δίδος νόσθ' αἰγιόχοιο.
 Τὼ δ' ἀμφω ἀπεύδοντο δίδος περικαλλέα τέκνα
 Ἐς πύλον ἠμαθύνοντα δ' ἐπ' ἀλφαιοῦ πόρον ἴξον,
 Ἀγροῦς δ' ἐξέκοντο καὶ αὐλιον ὑψιμέλαθρον,
 Ἠχ' ἔδῃ τὰ χεῖματ' ἀτύλλετο νυκτὸς ἐν ὄρῃ.
 Ἐνθ' ἔρμῃς μὲν ἐπειτα κίων παρὰ λαῖνον αὐτῶν,
 Εἰς φῶς ἔξήλασε βοῶν ἰφθίμα χάρμια·
 Λητοίδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν, ἐνόησε βοείας
 Πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτω, τάχα δ' ἦρετο κύδιμον ἔρμῃν,
 Πῶς ἐδυῶν δολομῆτα δύω βόε δειροτομῆσαι
 Ὡς νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιός; αὐτὸς ἔρωγε
 Θαυμάζων κατόπιθε τὸ σὸν κράτος· ἠδέ τι σε χεῖ
 Μακρὸν ἀέξεσθαι κυλλῶνι μοιάδος ἦε.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ πείσσεφε καρτερὰ δεσμά
 Ἀγροῦ· τί δ' ἔσθ' ὑπὸ ποσσὶ κτ' ἔχονός αἶψα φύοντο
 Λύτόθεν ἀμβολάδιω ἐσραμμένα ἀλλήλοισι,
 Ρεῖά τε καὶ πάσησιν ἐπ' ἀγροῦλοισι βόεσσιν,
 Ἐρμῶ βυλῆσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ ὑπόλλων
 Θαύμασεν ἀδρήσας· τότε δὲ κρατὺς ἀργειφόντις
 Χῶρον ὑποβλήδιω ἐσκέφατο, πῦρ ἀμαρύνων,
 Ἐγκρύψαι μεμαώς· λητοῦς δ' ἔρεκε δὲ ἦος
 Ρεῖα μάλ' ἐσρήψεν ἐκκυβόλον ὡς ἴδεν· αὐτὸς
 Καὶ κρατερόν σφ' ἴοντα· λαβῶν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρας
 Πλήκτρον ἐπειρήπιζε κτ' ἄλλοι· ἢ δ' ἔσθ' ὑπὸ χερσὸς
 Σμαρδαλέον κονάβησε, γήλασσε ἢ φοῖβος ὑπόλλων
 Γηθῆσας, ἐρατὴ ἢ διὰ φρένας κλυθ' ἰαίης,
 Θυμῷ ἀκούάζοντα· λύρη δ' ἐρατὸν κιδαρίζων
 Στῆρ' ὄγα διαρσῆσας ἐπ' ἀριστερὰ μοιάδος ἦος
 Φοῖβε ὑπόλλωνος· τάχα ἢ λιγῶς κιδαρίζων

Et fasciam habebat sub & lna, neq; eiecit.
 Iupiter. a. Valde arrisit & idens versutum puerum,
 Rectè & scienter negationem de bubus.
 Ambos autem iussit concordem animum habentes,
 Quarere: Mercurium autem nuncium ducem esse,
 Ac ostendere locum præ innocentia animi,
 Vbiq; celauit boum fortia capita.
 Annuuit. a. Saturnius, obediebat. & præclarus Mercurium.
 Faciliter enim suadebat Iouis mens AEgidiferi.
 Hi autem ambo festinabant Iouis præclari filij
 Ad Pylum, arenosum autem ad Alpheri adum peruenire.
 Ad Agros autem peruenire & stabulum altum.
 Illic, sibi & itiq; opes nutriebantur noctis in tempore.
 Tunc Mercurius quidem deinde iens ad lapideum antrum,
 In lucem egit boum fortia capita.
 Latonsus autem seorsum & idens agnouit boum pelles
 Petra in alta, cito. a. interrogauit inelytum Mercurium.
 Quo pacto potuisti versipellis duorum boum ceruicè secare
 Sic nuperrimè natus & infans, ipse ego
 Miror a tergo tuam & im, neq; te oportet
 Longè crescere Cyllenio Maie filio.
 Sic & itiq; dixit, & manib; circumuertebat fortia & vincula
 Pueri, hi autem sub pedibus per terram statim hærebant
 Ibidem, mutuo versa ad inuicem,
 Facileq; & omnes ad agrestes boues
 Mercurij consilijs versuti, seruum Apollo
 Admiratus est inspicieus, tunc & itiq; fortis Argicida,
 Locum torue inspexit, ignem aboleus,
 Occultare cupiens, Latona autem valde inelytus filius
 Facilimè sedauit longè iaculantem, sicut & volebat ipse.
 Et licet fortis esset, capiens autem sinistra manu
 Plectro tentabat cautum, hac autem a manu
 Horrendè sonust, risit autem Phæbus Apollo
 Gauisus, amabilis autem ad mentem, venit vox
 Cum animo audienti, byra autem amabile ludens,
 Stabat & itiq; confusus ad Lenam Maie filius
 Phæbi Apollinis, celeriter autem acutè citharam pulsant

Canebat alternatim, amabilis, a illam sequebatur Vox
 Miscens immortalesq; Deos, & terram tenebrosam,
 Ut a principio facti fuere, & ut sortitus est parte singulis,
 Mnemosynem quidem in primis dearu honorabat cantione
 Matrem musarum, hac enim sortita est Maia filium,
 Alios autem secundum honorem & ut geniti sunt singulis,
 Immortales honorabat Deos, Iouis praclariss filius.
 Omnia dicens ornatè, & cubito citharam pulsans.
 Huius, a. desiderium in pectore immensum scellebat ani-
 Et hunc allocutus Verba alata dixit. mum

Bovicida Versute laborans conuiuij socie,
 Quinquaginta bobus digna hac cura habuisti
 Quietè, & deinde diiudicari puto.
 Nunc, a. agè mihi hoc dic Versute Maia fili, opera?
 Nūquid te a natiuitate hac simul secuta sunt admirabilia
 Vel qui immortalium aut mortalium hominum
 Donum illustre dedit & dixit diuinam cautionem?
 Admirabilem enim hanc nouam Vocem audio,
 Quam nunquam dico didicisse neq; aliquem Virorum,
 Neq; aliquem immortalium, qui Olympias domos habet,
 Praeter te impostorem Iouis & Maia fili.
 Qua ars, qua Musa difficilium curarum,
 Quod exercitium, Vere enim simul tria adsunt,
 Latitiam, & amorem, ac dulcem somnum acciperet.
 Etenim ego, Musarum Olympiadarum sum sectator.
 His chorearq; cura sunt & praclara Via cantionis,
 Et cantus florens, & amabilis strepitus tabularum.
 Sed nondum mihi cactus in mente sic cura fuit,
 Qualia iuuenum conuiuij apta opera existunt:
 Admiror Iouis fili hac quam amabiliter citharam pulsas,
 Nunc autem quoniam paruus licet, incluta consilia nosti.
 Tibiq; ipsi & matri hoc Verè dicam,
 Ne per hoc cornuum telum, certe quidem ego te
 Inclutum inter immortales, & beatum ducam,
 Daboq; praclara munera & tandem non te decipiam.
 Huic autem Mercurius Verbis respondebat astutus
 Interrogas me procul operam: Verum ego tibi

Τέχνης ἡμετέρης ὄπισθ' ἴμεναι ἔπι μεγάρω.
 Σήμερον εἰδήσεις ἐθέλω δέ τοι ἦπος εἶναι
 Βυλῆ καὶ μῦθοισι. σὺ δ' ὄφρ' οἴσῃ πάντ' εὖ οἶδας·
 Πρώτος γὰρ Διὸς υἱὸς μετ' ἀθανάτοισι θαλάσσης
 Ἡὺς τε κρατερός τε φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς,
 Ἐκ πάσις ὄσσης ἔπορεν δέ τοι ἀλλὰ δῶρα·
 Καὶ πρῶτος σε γὰρ φασι δαήμεναι ἐν Διὸς ὀμφῆς,
 Μαντείας δ' ἐκάργε Διὸς πάρος, θέσφατα πάντα.
 Καὶ νῦν αὖ τὸς ἐγὼ παῖδι' ἀφνειὸν δαδάσκω.
 Σοὶ δ' αὐτάρχετόν ὄβρι δαήμεναι ὅ, πῃ μανοινᾶς,
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ οἴω τοι θυμὸς ὄπισθ' ἔτι κινθαίρειν,
 Μέλπο καὶ κινθαίρει, καὶ ἀλκίαις ἀλέγμωνε,
 Δέξμεν ὅ, ἐξέμεθεν. σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ἔπαυσε,
 Εὐμόλπει μὲν χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἐταίριον·
 Καλὰ καὶ εὖ καὶ κόσμον ὀπισθ' ἰμάνων ἀγροδέν·
 Εὐκκλή ὅ, μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θαλάσσης,
 Καὶ χερὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκνήδα κῶμον,
 Εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡμέρας. ὅς τις ἄρ' ἀντίω
 Τέχνη καὶ σοφίη δαδάσκειν ὅ, ἐξέρινη,
 Φθαρτομένη παντοῖα νόον χαίρειντα διδάσκει
 Ρεῖα σωηθεῖσιν ἀδυρομένη μαλακῆσιν,
 Ἐργασίην φθόγγονα δυνήπασον ὅς δέ κεν ἀντίω
 Νῆϊς ἐὼν τὸ κρηῖτον ὄπιζα φελοῦς ἐρέεινε,
 Μαλ' αὐτὸς κεν ἔπειτα μετήσσει τε θρυαλίζοι.
 Σοὶ δ' αὐτάρχετόν ὄβρι δαήμεναι ὅ, πῃ μανοινᾶς,
 Καὶ τοι ἐγὼ δώσω ταύτην Διὸς ἀλλὰ κοῦρε,
 Ἡμεῖς δ' αὐτὸς ὄφρ' οἴσῃ καὶ ἵπποκότῃ πύλοιο
 Βοεῖ νομῶδες ἐκάργε νομῶσομαν ἀγραύλοισιν,
 Ἐνθεν ἄλλος τέξοισι βόας ταύροισι μηρῶσιν
 Μίγδ' ἰνυ θαλείας τε καὶ ἄρσενας· ἐδέ τι σε γρηῖ
 Κρηδαλίον ἄφ' ἰόντα φειζομασῶς κηχολῶδαι.
 Ὡς εἰπὼν, ἔφραξ' ὅ, δ' ἐδέξατο φῶβος δαπόλων,
 Ἐρμῆ δ' ἠγύσ' ἀλιξάν ἔχων μάστρα φαινήν,
 Βυκολίας τ' ἐπίπυλλαν. ἔδρακτο δ' ἠμαδάδος υἱὸς
 Γηθήσας κίθαρην ὅ, λαβὼν ἔπ' ἀεισερὰ χεῖρας
 Λητοῦς ἀλλὰ ὅς υἱὸς ἀναξέερος δαπόλων,
 Πλήκτρῃ ἱπειρώπῃ καὶ μάλ' ὅ, ἠ δ' ἔσπευε κελόν

Artem nostram ascendere non inuideo.
 Hodie scies, Solo autem tibi placidus esse
 Consilio & Verbis, tu autem in mente omnia nosti,
 Primus enim Iouis fili inter immortales cognosces
 Bonusq; fortisq; amatq; te, consultor Iupiter
 Ex omni sanctitate, dedit autem tibi praeclara dona,
 Et honores, te aiunt, didicisse ex Iouis consilio,
 Vaticiniaq; procul operans à Ioue, fata omnia.
 Et nunc ipse ego te filium opulentum cognoui.
 Tibi autem promptum est discere quodcumq; cupis,
 Sed quoniam tibi animus mouetur citharam pulsare,
 Cane & citharam pulsa, & gaudia tibi cura sint,
 Suscipiens à me, tu autem mihi chare gloriam praebe.
 Recte cane praemanib. habens dulciuocam sociam,
 Pulchrè & bene ac ornate sciens dicere.
 Securus quidem desinde ferre ad conuiuium floridum,
 Et choream amabilem, & ad amantem gloriam ludum.
 Latitiam nolitisq; & dici quicumq; igitur ipsam
 Arte & sapentia edoctus interrogaret.
 Allocuta multa variaq; mente grata docet.
 Facile consuetudinibus ludens mollibus.
 Operationem dicens inscienti, quicumq; autem ipsam
 Nescius primùm vehementer interrogauit,
 Stulte sic deinde sublimèq; perturbaret.
 Tibi autem promptum est discere quodcumq; cupis,
 Et tibi ego dabo hanc Iouis praeclare puer.
 Nos autem rursus montisq; & equos pascens soli,
 Bobus pascua procul operans pascemus agrestibus.
 Hinc satis parient boues cum tauris mixta,
 Mixtim summisq; & masculos, neq; te oportet
 Astutus licet sis vehementer irasci.

Sic locutus praeiuit, hic. à suscepto Phœbue Apollo.
 Mercurio autem praeiuit habens sententiam praeclaram.
 Bonum autem curas commisit, suscepit autem Mares filius
 Latius, citharam autem susceptam manu leua
 Latonia praeclarus filius rex procul operans Apo
 Plestro excitabat cantum, haec autem pulchrè

Ἰμερόεν κοινάβησε θεός δ' ὑπὸ μῆλ' ἄεισε.
 Εὐδα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμώνα
 Ἐτραπέτῳ αὐτοῖ ἦ διὸς περικαλλέα τένα
 Ἀφάρροι πρὸς ὄλυμπον ἀγαύνησον ἐρρώσαντο,
 Τρῶπιενοι φέρμιζι γάρη δ' ἄρα μπίετα ζεύς.
 Ἀμφω δ' ἐς φιλότητα σιωήγαγε, καὶ τὸ μὲν ἔρμιπε
 Λητοῖδῳ ἐφίλησε διαμώρες, ὡς ἐπὶ καὶ νῦν,
 Σήματ' ἐπεὶ κισάρῳ μὲν ἔκηβόλῳ ἐγὺ φυλάξεν,
 Ἰμερτίῳ δεδαώς δ' ὑποιλάνιον κισάρειζεν
 Αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σφίης ἀκμάσαστο τέχνην
 Συεῖζων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουσῶν.

Καὶ τότε λητοῖδης ἔρμιῳ πρὸς μῦθον ἔειπε,
 Δείδια μοι ἄδος υἱὲ, διακτορε, ποικιλομήτη,
 Μὴ μοι ἀνακλέψης κισάρῳ καὶ χαμπύλα τόξα.
 Τιμῶν γὰρ παρ' ἑωὺς ἔχεις, ἔτα μοίβια ἔργα
 Θήσιν ἀνδρῶ ποισι χ' ἔχθονα πολυβότρισαν.
 Ἀλλ' εἰ μοι τλαίης γὰρ θεῶν μέγα ὄρκον ὀμόσασαι,
 Ἡ κεφαλῆ νείσους, ἢ ὅπῃ σαρῶς οὐκ εἰμον ὕδωρ,
 Πάντ' αὖ ἐμῷ θυμῷ κατὰ χειρὸς μὲν καὶ οἴλα ἔρδεις.

Καὶ τότε μοι ἄδος υἱὸς ὑποχόμεν' ἔκατένδισε
 Μὴ ποτ' ὑποκλέψῃς ὅσ' ἐκηβόλ' ἔκτεάπειςαι,
 Μηδὲ ποτ' ἐμπλάσῃς πυκινῷ δόμῳ αὐτὰρ ὑπόλλω.
 Λητοῖδης κατένδισεν ἐπ' ἀφθμῷ καὶ φιλόπῃ,
 Μὴ πνεα οἴλατερον ἄλλαν ἐν ἀθανάτοισιν ἐσιδῃ.
 Μήτε θεόν μήτ' ἄνδρα διὸς γόνον ἢ ἦ τέλειον
 Σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἢ ἂ' ἄμα πύτων.
 Πισὴν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐκὲν καὶ πύτκ δώσω περικαλλέα ράβδον,
 Χρυσείῳ, κριπέτῳ, ἀκίλειον, ἢ σε φυλάξῃ,
 Πάντας ὅπῃ κραίνουσα θεοὺς, ἐπὶ ὧν τε καὶ ἔργῳ
 Τῶν ἀγαθῶν, ὅσα θυμὸν δαίμεναι ἐν διὸς ὀμφῆς.
 Μαρτυρίῳ ἦ φέρισε διοτρεσῶς, ἡμῶν ἐρρείνεις.
 Οὐτὲ σε θέσφατὴν ὄσα δαίμεναι, ὅτε πιν' ἄλλον
 Ἀθανάτων, τὸ γὰρ οὐκ ἐπὶ διὸς νόθ' αὐτὰρ ἔργῳ
 Πισῶδεος κατένδισα καὶ τίμωσα κερτερὸν ὄρκον,
 Μὴ πνεα νόσφιν ἐμῶν θεῶν αἰετήσῃτων
 Ἀλλ' ὅν γ' ἐσιδῶς ζευὸς πυκινόφρονα βυλλῶν.

Amabiliterq; sonuit, deus autem cantum cecinit,
 Vbi boues quidem deinde ad valde diuinum pratium
 Versa sunt: ipsi autem Iouis praeclari filij
 Retrogradi ad Olympum valde-niuosum contenderunt
 Oblectati cithara gauisus est igitur consultor Iupiter,
 Ambos a. in amicitia conduxit: Et tum quidem Mercurius
 Latonium amauit omnino, sicuti adhuc Et nunc,
 Signum postquam cithara quidem procul iacenti praeiuit
 Amabilem cum didicisset, Ius vero sub Solna sonabat.
 Ipse autem rursus alterius sapientia sorgebat artem
 Fistularum ducem fecit procul audibilem.
 Et tunc Latonius Mercurium verbis affatus est:

Meruo Mares filii nuncie Marsa consilia habens,
 Ne mihi furto auferas citharam ac curuos arcus,
 Honorem enim a Ioue habes alterna opera
 Facere hominibus in terra multos-nutrientem.
 Verum si mihi ferres, decorum magnum iuramentum iurare,
 Et capite annuens, vel per Stygia sortem aquam,
 Omnia vitio, vno in animo grata faceres,

Et tunc Mares filius promittens annuit,
 Nunquam se furatrum quacumq; Procul iacens possideret,
 Neq; Siquam appropinquare densam domum: at Apollo
 Latonius annuit in concordia Et amicitia,
 Neminem sibi magis charam inter mortales fore,
 Neq; deum, neq; virum Iouis foetum perfectum autem
 Signum immortalium faciam, sed pra omnibus
 Fidum meo animo, Et honorabilem, verum postea
 Felicitatis, Et diuitiarum dabo praeclaram Virgam
 Auream tuum fulgorum sinceram, qua te seruabit,
 Omnes perficiens deos, verborumq; Et operum
 Bonorum quacumq; dico didicisse ex Iouis consilio.
 Vaticinium autem optime a Ioue, alite quod sciscitaris,
 Neq; te fatum est discere, neq; aliquem alium
 Immortalium, hoc enim nouit Iouis mens, verum ego
 Certo-persuasus annuit, ac iurati forte iusiurandum,
 Neq; aliquem praeter me Deorum immortalium
 Alium scire Iouis sapiens consilium.

Καὶ σὺ κασίγνητι χευσόρραπι μή με κέλευε
 Θέσφατα πιφαύσκειν ὅσα μῆδετα δούροπα ζεύει.
 Ανθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
 Πολλὰ σπειροπέων ἀμεγάρτων οὐλ' ἀνθρώπων.
 Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται ὅστις ἀν' ἔλθῃ
 Φωνῇ καὶ πῆρύρασι τεληέντων οἰωνῶν.
 Οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ἢ δ' ἀπατήσω.
 Ος δέ κε μαμφιλόγοισι πιθήσας οἰωνῶσι,
 Μαντείω ἐθέλῃσι παρέκ νόον ἐξερεείνῃ
 Ημετέρω, νοέειν ἢ θεῶν πλέον αἶν' ἐόντων,
 Φήμι, ἀλλίω ὁδὸν εἰσιν, ἐξω δέ κε δῶρα δεχόμεναι,
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω μαῖης ἐσικνύδος ἢ ἐ
 Καὶ διδὸς αἰγιόχοιο θεῶν, εἰσαύριε δαίμον
 Μοῖραι γὰρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γαγαῖαι
 Παρθένοι, ἀκείησιν ἀγαλλόμεναι πῆρύρασι,
 Τρεῖς κ' ἢ κρατὺς πεπιλαγμέναι ὄλθητα λάχῃ
 Οἰκία ναετύοισιν ὑπὸ πύργῳ παμφυσίῳ,
 Μαντεῖης ἀπαύδῃ διδάσκαλοι, λυῖ ὅπῃ βουσί
 Παις ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς ἢ ἀλέγμων.
 Εντεῦθεν δ' ἠπειτα πέπόμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλη,
 Κηεῖα βόσκοντα, καί τε κραίνουσιν ἕκαστα.
 Αἰδ' ὅτε μὲν θύισαν ἰδὴ δ' ἔχει μέλι χλωρόν,
 Προφρονέως ἐθέλωσιν ἀληθείην ἀγορεύειν.
 Ἦν δ' ἀπνοσφιδῶσι θεῶν ἠδ' ἔσαν ἰδωδῶν,
 Πέρωται δ' ἠπειτα παρ' ἔξ ὁδὸν ἤγαμον δέειν.
 Τὸς τε ἔπειτα δίδωμι σὺ δ' ἀπτελέως ἐρεείνων,
 Σὺ δ' αὐτὸ φρένα τέρπο· καὶ εἰ βροτὸν αἰδρα δαίης,
 Πολλὰ κισῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴ κε τύχησι.
 Ταῦτ' ἐρεῖμαι ἀδὸς ἢ ἐ, καὶ ἀγαύλοισ ἐλικας βούς,
 Ἰσποῖς τ' ἀμφιπόλδ' ἐ καὶ ἠμόνοισ τελαρζούς.
 Καὶ χαροπέισι λέγεισι καὶ ἀργιόδοισι σέεσσι,
 Καὶ κισί, καὶ μιλαισί, ὅσα σφίθει ἀρεῖα χθών.
 Πᾶσι δ' ὅπῃ σφραγίσουσιν ἀνάσσειν κόδιμον ἐρμῆν.
 Οἶον δ' εἰς αἰδῶν τετελεσμένον ἀγέλον ἔδ.
 Ὅστ' ἀδελφὸς σφ' ἴων, δόσει γέρας ἢ ἐλάχσον.
 Οὕτω μακάρων ἦδ' ἀναξ' ἐφίλησεν ἀπόλλων
 Παντοῖη φιλότατι χάειν αἰ' ἐπέθηκα κρανίων.

Et tu frater habens auream Virgam ne me iubeas
 Fata detegere, quacunq; consilio habet altisonus Iupiter,
 Hominum autem alij nocebo, alium iuuabo.
 Multa circumiens magnorum gentes hominum.
 Atqui meo Vaticinio iuuabitur, quicunq; Vtiq; Veneris
 Voce, ac alis perfectarum auium.
 Hic a meo Vaticinio iuuabitur, neq; pratermittam.
 Quicunq; autem Vans loquis fretus auibus,
 Vaticinium Voluerit prater mentem interrogare
 Nostram, intelligere autem dijs plus semper existentibus.
 Dico procluem Viam et ego autem Vtiq; dona susciperem,
 Aliud autem tibi dicam Maia Valde inchyte fili,
 Et Iouis Aegidis ferri Deorum Valde Vtilis demon,
 Parca enim quadam sunt sorores nata
 Virgines Velocibus gaudentes alis
 Tres: super caput autem conspersa farina alba
 Domos habitant sub Valle Parnasi
 Absq; Vaticinio magistra, quod in bobus (bat.
 Puer adhuc meditatus sum pater, a meis curam non facis
 Hinc deinde Volantes alas alibi
 Fauos depascunt, & qua perficiunt singula.
 Haec a quandoquidem insanciant edentes mel Viride,
 Prompte Voluerint Veritatem dicere.
 Si Verò priuata fuerint Deorum suauis cibo.
 Conantur deinde extra Viam ducere,
 Has tibi postea do, tu autem Verò inquirens,
 Tus ipsius mentem oblecta, & si mortalem Virum cognoueris.
 Sapius enim Vaticinium exaudiet si acciderit.
 Hac habe Maia fili, ac agrestes flexipedes boues,
 Equorq; curas, & mulos patientes laboris,
 Et horribiles leones, & albidentes sues,
 Et canes, & oues, quacunq; nutrit ampla terra.
 Omnibus autem in vicijs imperare inchytum Mercurium,
 Solum autem in infernum perfectum nuncium esse.
 Quisq; indotatus licet sit, dabit donum non minimum.

Sic Maia filium rex amavit Apollo
 Omni amicitia gratiam autem inposuit Saturnium

Πᾶσι τ' ὄρε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ
 Παῦρα μὲν οὐδ' ὀνύχῃσι, τὰ δ' ἀκρίτων ἠφροπέυει,
 Νύκτα δὲ ὄρφαίῳ φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν ἔτι χαίρει δίδος καὶ μακάδ' ὄρε
 Λυτὰρ ἐγὼ καὶ σφίε καὶ ἄλλῃσι μνήσομαι αἰοιδῆς.

Εἰς Ἀφροδίτην.

ΜΟΥΣΑ μοι ἔνεπι ἔργα πολυχεύσου ἀφροδίτης
 Κύριδος, ἥ τε θεοῖσιν ὅπ' Ἰλακῶ ἱμαρον ὄρεσι,
 Καί τ' ἔδαμάσαστο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 Οἰωνούς τε διιπέρας, καὶ θερία πάντα
 Ἡ μὲν ὄσ' ἠπειρῶ πηλλὰ τρέφει ἠδ' ὄσα πόντῳ.
 Πᾶσιν δ' ἔργα μέμνηεν εὐσεφάνη κισσερείης,
 Τειωσῆς δ' ἠδ' ἰουλίατι πεπιδεῖν φρένας, ὅ δ' ἀπατήσασα,
 Κέρῳ τ' αἰγιόχοιο δίδος Ἰλακῶ πιδ' ἀκρίτων,
 Οὐ γὰρ οἱ εὐαδεν ἔργα πολυχεύσου ἀφροδίτης,
 Ἀλλ' ἀρχαὶ πόλεμοι τε ἄδον καὶ ἔργον ἀρηθρῶν,
 Τρομῖνά τε μάχαι τε καὶ ἑλλάδ' ἔργ' ἀλοθμύων.
 Πρώτη τέκτονας ἀνδρας ὅπ' ἰχθυόισι ἐδίδαξε
 Ποιῆσαι σάπνα καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ.
 Ἡδὲ τε παρθενικὰς ἀταλόχους ἐν μεγάροισιν.
 Ἀλλὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ὅπ' ἔφρασε θεῖσσι εὐαδῆν.
 Οὐδέ ποτ' ἀτίμητα χρυσήλακατον κελαιδενίῳ
 Δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμειδῆς ἀφροδίτῃ.
 Καὶ γὰρ τῆ ἀδὲ τέξασα, καὶ ἕρεσι θεῖρας ἐναίρειν,
 Φόρμυλῆς τε χοροῖ τε, διαφύσοι τ' ὀλολυγαῖ
 Ἀλσεά τε σκίοεντα, δειχάων τε πῆλις ἀνδρῶν.
 Οὐδέ μιν αἰδοῖν κούρη ἀδεν ἔργ' ἀφροδίτης
 Ἰσθί, λυπρώπῳ τέκετο κρόνῳ ἀγκυλομήτης.
 Λυτὰρ δὲ ὅπ' ὀστάτιω, βακλῆ δίδος αἰγιόχοιο,
 Πότνιαν, λυῖ ἐμνῶντο ποσειδάων καὶ ὑπόλλων.
 Ἡδὲ μάλ' ἔκ' ἔθελεν, ἀλλὰ σερεῖως ἀπέπειπεν.
 Ωκοσε γὰρ μέγαν ὄρεον, ὅ δ' ἠ τετελειομένῳ ἴσθιν.
 Ἀψαμένη κεφαλῆς περὶ δίδος αἰγιόχοιο,
 Παρθένῳ ἔπεισται παῖτ' ἤματα δ' ἰα θεῶν.
 Τῆ γὰρ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντιγάμοιο,
 Καὶ τε μίσση οἴκῳ κατ' ἀρ' ἔξετο παρ' ἑλοῦσα.

Cum omnibusq; hic mortales. & immortalib. Versabatur
Parum quidem igitur iuuat, at indiscriminatim decipit
Noctem per obscuram gentes mortaliū hominum.

Et tu quidem sic saluo Iouis & Martia fili.
Verū ego & tui & alterius memor ero cantionis.

I N V E N E R E M.

MYSA mihi dic opera aurea Veneris
Cypridis, quaq; dūs dulcem amorem excitauit,
Atq; domauit gentes mortaliū hominum,
Auesq; aeras, ac feras omnes.
Quascunq; continens multas nutrit, & quascunq; pontus.
Omnibus a. cura sunt opera pulchrā coronā habetis citha-
Tres a. non valet flectere animos, neq; decipere. (ra,
Puellamque Aegidisferi Iouis casiam Palladem.
Neque enim illi placere opera aurea Veneris,
Sed utiq; illi bellaque placuerunt & officium Martis,
Praetiq; pugnaq; ac praclara opera curare.
Prima fabros lignarios viros terrestres docuit
Facere scuta, & currus varios arte.
Hacq; virgines mollicarnes in cubine
Praclara opera docuit in mentem ponens vnicuiq;
Nunquam Dianam habentem aureū colum sonorā,
Domat in amicitia sūdris Venus.
Etenim huic placere arcus, ac in montib. feras necare,
Lyraq; choreaq; celebresq; silulatus,
Laciq; Symbrosi, iustitiamq; vrbis virorum,
Neq; quidem veneranda puella placere opera Veneris
Vesta, quam primam peperit Saturnus Versutus.
Deinde autem postremam consilio Iouis Aegidisferi,
Venerandam, quam expeiebant Neptunus & Apollo.
Hac autem noluit, verum rigido respuit.
Iurauit a. magnū iuramentum, quod utiq; perfectū est.
Vbi cepisset caput patris Iouis Aegidisferi,
Virgo vti esset omnibus diebus diua Deorum.
Huic a. pater Iupiter dedit pulchrū donum loco nuptiarum
Atq; media in domo sedet iunguācinem cadens,

Πᾶσιν δ' ἐν νηῶσι θεῶν τιμὰοχέεσσι,
 Καὶ πατρὸς πᾶσι βροτοῖσι θεῶν ἀρεσβείρα τέτυκται·
 Τάων ἢ διώσται πεπιδεῖν φρένας, ἢ δ' ἀπατήσιν,
 Τῶν δ' ἄλλων ὑπὲρ τι πεφυγμένον ἔς' ἀφροδίτῳ,
 Οὔτε θεῶν μακάρων ἢ τε θνητῶν ἀνδράπων.
 Καὶ τε παρὲκ ζῶος νόον ἤγαγε τερπικραύνης,
 Οστε μέγισός τ' ὄσσι μέγιστος τ' ἔμμορα τιμῆς·
 Καὶ τε τὸν εἴτε θέλοι, πυκινὰς φρένας ἔξαπαφύσασα,
 Ρηϊδίως συνήμιξε καταθνητῆσι γυναιξί,
 Ἥρης ὀκλαλα θυῦσα κασιγνήτης, ἀλόχου τε,
 Ἡ μήλα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτοισι θεῶσι.
 Κυδίσην δ' ἄρα μιν τέκατο χρόνος ἀγκυλομήτης,
 Μήτηρ τε ρείη· ξυὺς δ' ἀφιδιτα μύθεα εἶδως
 Αἰδοίῳ ἀλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδῶν.
 Τῆ δ' αὐτῆ ζεὺς Ἰλυκὸν ἡμερον ἔμβαλε θυμῷ,
 Ἄνδρ' ἑκαταθνητῶ μυχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
 Μηδ' αὐτῆ βροτέης ἀνῆς ἀποργμένη εἴη·
 Καὶ πῶτ' ἐπυξάμενη εἶπε μὲν πᾶσι θεοῖσιν
 Ἠδὲ γελοῖσάσα φιλομειδῆς ἀφροδίτη,
 Ως ῥα θεοὺς συνήμιξε καταθνητῆσι γυναιξί,
 Καὶ τε καταθνητοὺς ἦεις τέκν' ἀθανάτοισιν,
 Ως τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνδράποισι.
 Ἀγχίστω δ' ἄρα οἱ Ἰλυκὸν ἡμερον ἔμβαλε θυμῷ,
 Ος τέτ' ἐν ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκου ἰδῆς
 Βακολῆσκαν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἑοικώς.
 Τὸν δ' ἠπειτα ἰδοῖσα φιλομειδῆς ἀφροδίτη
 Ἠρώσαστ', ὀκπάσθαις ἢ κατ' φρένας ἡμερον εἶλεν.
 Ἐς κούπερον δ' ἔλθοῦσα, θυώδεια νηὸν ἔδυεν,
 Ἐς πόρον ἔνθα δέ οἱ τέμενον βωμὸς τε θυώδης·
 Ἐνδ' ἠγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
 Ἐνθα δέ μιν χέριτες λοῦσαι, καὶ χεῖσται ἐλάφ
 Ἀμβρόσιον ἕανθ', τὸ ῥα οἱ τε θυομένον ἦεν.
 Ἐωαμένη δ' εἴυ πάντα περὶ χροῖ' αἵματα καλά,
 Χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομειδῆς ἀφροδίτη,
 Σάβαστ' ὄπι προίῳ, περιποῦσ' αἰώδεια κούπεστο,
 Τψε μετὰ νεφέεσσι θεῶς ἀφίεσσε κέλευθον.

Omnib. a. in templis Deorum primum honoris ius habet.
 Et ad omnes mortales Deorum honorabilis fuit.
 Harum non valet flectere mentes, neq; decipere.
 Ex alijs autem nemo est, qui fugit Venerem,
 Neq; Deorum beatorum, neq; mortalium hominum,
 Quis est Iouis mentem adimit, qui oblectatur fulminib.
 Quiq; maximus est maximumq; sortitus est honorem.
 Et huius quando voluerit sapientem mentem decipere
 Facile miscuit cum mortalibus mulieribus,
 Iunone clam a sorore et vxore,
 Qua magna forma, pulcherrima inter immortales deae
 Inlytissimam igitur illam peperit Saturnius versutus,
 Materq; Rheae, Iupiter, a incorruptibilia consilia sciens
 Venerandam mulierem fecit inlyta scientem,
 Huiusq; ipsi Iupiter dulcem amorem imposuit animo,
 Viro cum mortali ut misceretur, ut quam celerrime,
 Ne et ipsa humano in concubitu experta non sit,
 Atq; aliquando iactans diceret inter omnes Deos,
 Dulce subridens visum amans Venus,
 Quod utiq; Deos miscuit cum mortalibus mulieribus,
 Et mortales filios peperit cum immortalibus,
 Quare Deas immiscuit cum mortalibus hominibus,
 Anchisa igitur illi dulcem amorem imposuit animo,
 Qui tunc in summis versabatur montibus multis fontis Ida
 Custodiebat boues, corpore immortalibus similis.
 Hunc autem postea cum vidisset subridens Venus,
 Amavit, horrendae autem mentem amor cepit.
 Cyprum a. cum venisset, odoriferum templum ingressa est
 Paphi, ibi autem illi templum est araq; sacra,
 Vbi haec ingressa ianuas imposuit lucentes.
 Ibi autem illam Gratia lauarunt et unxerunt oleo
 Immortali, qualiter Dea conuenit semper existenter,
 Ambrosio populo, quod utiq; illi sacratum erat.
 Induta a. recte omnia circa corpus vestimenta pulchra,
 Auro ornat a subridens Venus.
 Contendebat Troiam derelicta odor a Cypro,
 Alce per nubes velociter faciens iter.

Ἴδωμι δ' ἴκανον πολυπίδακα, μητέρες θηρών.
 Βῆ δ' ἰδύς σαθμοῖο δι' ἕρεθ' οἱ ἕματ' αὐτίω
 Σαίνοντες πλείοι τε λύκοι χαροποί τε λέοντες,
 Ἀρκτοὶ, παρδάλλες τε θηρὰν περὶ κείδων ἀκόρητοι
 Ηέσαν, ἢ δ' ὀρώσασα μῆ' φρεσὶ τέρπετο θυμὸν.
 Καὶ τοῖς ἐν σήδεσσι βάλ' ἱμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
 Σωίδνα κοιμήσαντο χεῖρ' σκιάωντας ἐναύλοισ·
 Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας ἀποιήτους ἀφίκανε.

Τὸν δ' εὐρε σαθμοῖσι λελειμμένον οἶον ἀπ' ἄλλων
 Ἀγχιῆσιν ἦρωα, θεῶν ἀποκάλλεθ' ἔχοντα.
 Οἱ δ' ἅμα βοσὸν ἔπορτο νομοῦς χεῖρ' ποπύεντας
 Πάντες, ὃ δ' σαθμοῖσι λελειμμένεθ' οἶος ἀπ' ἄλλων
 Πωλείτ' ἐνθα καὶ ἐνθα, δι' ἀπεύσιον κισθαρίζων
 Στή δ' αὐτῷ περὶ παροῖδε Διὸς θυγάτηρ ἄφροδίτη,
 Παρθένη ἀδμήτη μέγαστος καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Μή μιν παρβύθειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἀγχιῆσιν δ' ὀρώων ἐφρέζετο θαύμαϊνέν τε
 Εἶδος τε μέγαστος τε καὶ εἴματα σιγαλόεντα,
 Πέπλον μὲν γὰρ ἔστο φαινότερον πυρὸς αὐγῆς
 Εἶχε δ' ὀπιγνάμπης ἑλικας κέλυκας τε φαινάς.
 Ὀρμοὶ δ' ἅμω ἀπαλῆ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
 Καλοὶ, χεῦσσιοι, πεμπύκιοι, ὡς δ' ἰστυλίω
 Στήθεσιν ἅμω ἀσταλοῖσιν ἑλάμπετο, θαῦμα ἰδέεσθαι.
 Ἀγχιῆσιν δ' ἔρεθ' εἶλεν, ἄστος δὲ μιν ἀντίον ἦυδα.

Χαῖρε ἄνασ', ἦ τις μακίστων τάδε δῶμαδ' ἱκαίεις,
 Ἀρτεμιε, ἢ λιτώ, ἠὲ χευσσὴ ἀφροδίτη,
 Ἡ θέμις ἠὲ γῆης, ἠὲ ἰθαυκά περ ἀδλίω,
 Ἡ πευπὲς χαίρειταιν θεῦρ' ἠλυθες, αἶτε θεοῖσι
 Πᾶσιν ἐπιείξεισι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 Ἡ πε νυμφῶν, αἶτ' ἄλστα χαλὰν ἔμουνται,
 Ἡ νυμφῶν αὖ καλὸν ὄρεθ' τίθε ναιπέοισι,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ βήωσα ποιήεντα.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπῇ περὶ φαινομένην ἐνὶ χώρῳ
 Βωμὸν ποιήσω, ρέξαι δὲ ποίησθαι καλά.
 Ὄρησιν πάσαι, σὺ δ' εὐερονά θυμὸν ἔχουσα,
 Δός με μῆ' τρώεσιν ἀφίππεσσι ἔμμεναι ἄνδρα.
 Ποίει δ' εἰσπίσω θαλερὸν γόνον αὐτὸν ἔμ' αὐτὸν

Idam autem peruenit multis fontem matrem ferarum,
 Incedit, a. rectam stabuli viam per montem, cum ipsa autem
 Adblandientes canesq; lupi, terribilesq; leones,

Vrsae, pardiq; veloces, ceruorum insatiabiles
 lucent, hac a. inspicens in mente oblectabat animum,
 Et his in pectoribus imposuit amorem hi. a. simul omnes
 Bini dormierunt circa opacos recessus.

Ipsa vero ad tabernacula pulchre facta peruenit.
 Hunc autem inuenit in stabulis relictum solum ab alijs
 Anchisen herosa a. Dijs pulchritudinem habentem.

Alij autem simul boues sequebantur per pascua pinguia
 Omnes, hic autem ad stabulum relictus solus ab alijs
 Versabatur hinc & hinc claro & peruiso sono cithara pul-
 Stetit, a. ipso coram Iouis filia Venus, (sunt.

Virgini indomita magnitudine ac forma similis
 Ne sibi ipsi incuteret timorem ante oculis conspiciatus:

Anchises autem videns perpendebat, mirabaturq;
 Formamq; magnitudinemq; & Vestes preciosas,

Peplo etenim induta erat splendidior ignis radio.
 Habebat autem flexos capreolos, calycasq; lucidas.

Catena autem circa molle colum perpulchra erant
 Pulchra aurea, omniu artis, tanquam autem Luna

Pectora circa mollia splendebant mirum & ideri.
 Anchisen autem amor cepit, Verbum a. illi contra dixit.

Salve regina, quaecunq; beatarum has domos accedis
 Diana, vel Latona, aut aurea Venus,

Vel Themis generosa, aut casta Pallus,

Vel utiq; aliqua Gratiarum, hinc venisti, quaq; Dijs
 Omnibus sociantur, ac immortales vocantur.

Vel aliqua Nympharum quae lucos pulchros habitant,

Aut Nympharum, quae pulchrum montem hunc habitant
 Et fontes fluminum, & cavernas pingues,

Tibi autem ego in specula in loco apparenti

Aram faciam, sacrificabo autem tibi sacra pulchra,

Mori omnibus, tu autem benignum animum habent,

Concede me inter Troianos & alde decorum esse Virum.

Fac autem postea floridum foetum, Verum me ipsum

Δηρὸν ἐϋζώειν καὶ ὄραν φάσθ' ἠελίοιο,

Ὀλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήρασθ' ὕδον ἰκέδαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτης·

Ἀγχιση κῦδισε χαμαιβυβῶν ἀνδρώπιον,

Οὕτως τοι θεὸς εἰμι, τί μ' ἀθανάτησιν εἴσκεις;

Ἀλλὰ καταθνητὴ τέ, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.

Ὅσπερ δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἴπου ἀκούεις;

Ὅς πάσης φρυγῆς ἀτειχίπιοι ἀνάσσει.

Γλαῶσάν δι' ὑμέτερον καὶ ἠμετέρῳ σάφα οἶδα.

Τρωὸς γὰρ μογάρῳ με σφοδρὸς σφέφαν' ἦ δ' διαπρῶ

Σμικρῷ παῖδ' ἀπὸ τάλῃ φίλης πατρὸς μητρὸς ἐλοῦσα.

Ὡς δὴ τοι Γλαῶσάν τε καὶ ὑμέτερον εὔοἶδα.

Νῦν δέ μ' ἀνήρ παῖξά χρυσόρραπις ἀγχιφόντης

Ἐκ χοροῦ ἀπέμιδος χρυσιλακάτε καλα δεινῆς.

Πολλὰ δ' ἦ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι

Παίζομεν, ἀμοῖ δ' ὀμιλῶ ἀπειρεῖσθ' ἐσεφάνωτο.

Ἐνθεν μ' ἤρπαξε χρυσόρραπις ἀγχιφόντης·

Πολλὰ δ' ἐπίγαγόν ἔργα καταθνητῶν ἀνδρώπιον,

Πολλῶν δ' ἀκλυρὸν τε καὶ ἀκπιτῶν, κῦ διὰ θυῆς

Ὡμορῶ, οἰφροῖσσι καὶ σκίοῖσσι ἐσαύλοισι.

Οὐδὲ ποσὶ φεύειν ἐδέχομαι φισζόραϊς.

Ἀγχιση δέ με φάσκει παρὰ λήχρην χαλκῆεσθαι

Κυρεϊδίῳ ἀλοχῶσσι δ' ἀλλὰ τίνα τεκείδω.

Αὐτὴρ ὅπειδ' ὀπίξεται ἀφροδίτη, ἄντι δ' αὐτῆς

Ἀθανάτων μὲ φῦλ' ἀπέβη κρατῆς ἀγχιφόντης.

Αὐτὴρ ἰγῶσ' ἰκόμην, κρατῆρ δέ μοι ἔπλετ' ἀδάκην.

Ἀλλὰ σὺ σπῆς ζῆνός γουράζομαι ἠὲ τοκήων

Ἐδλῶν, (ἔγάρ τοι γὰ χακοῖσι σὸν δὲ τέκοισιν)

Ἀδμήτῳ μ' ἀγαθὸν καὶ ἀπειρεσίτῳ φιλότῃσθ'·

Πατρί τε σὺ δῖξον καὶ μητίει κίδν' εἶδ' ἤ,

Σοῖς τε κασιγνήτις οἱ τοι δειδῶν γηρόασθι.

Ὅσφιν ἀεικαλίη διὸς ἴσομαι, σὸν δ' ἰκίψα·

Εἴ τι ἀεικαλίη γυνὴ ἴσομαι, ἂν καὶ ἐκί.

Πήμεψαι δ' ἀγχιλον ὄνα μετὰ φρυγῆς αἰολοπαίλους

Εἰπὼν πατρί τ' ἑμῷ καὶ μητίει κηδομένησθ'.

Οἱ δέ τε μὲν χρυσὸν κεν ἄλλοι ἰδῶσθ' ὕφαντιῶ

Πήμεψοισιν, σὺ δ' πολλὰ καὶ ἀλλὰ δέχθαι ἀποινα.

*Diu benè viuere, & videre lucem Solis,
 Beatum inter populos, & senectutis in limen venire.*

Huic respondit postea Iouis filia Venus:

*Anchise, inclytissime huius genitorum hominum,
 Non aliqua Dea sum, quid me immortalibus aequas?
 Sed mortalis, mulier autem me genuit mater,
 Otreus autem est pater nomine, si quando audis,
 Qui omnem Phrygiam benè munitam regnat.
 Linguam autem Vestram, & nostram aperte noui,
 Troiana enim in domo me nutrix alebat: hac autem
 Paruam filiam educauit, chara a matre cum accepisset.
 Sic utiq; linguam & Vestram benè noui.*

*Nunc a me rapuit habens auream Virgam Argicida,
 Ex cætu Diana auream-colum-habentis fontora
 Multa autem Nymphæ Virgines benè dotata,
 Ludebantus, circa a multitudo insinua coronata erat,
 Inde me rapuit auream-Virgam-habens Argicida.*

*Multa autem duxit me ad opera mortalium hominum,
 Multam autem exortem & inadificatam, quam fera
 Crudiora frequentant per Vmbrosos Vallas,
 Neq; pedibus tangere videbar plantam Vitæ terram.*

*Anchisa autem me dicebat ad cubilia Vocari
 Puellam uxorem, abs te a per pulchros filios parere,
 At postquam ostendit, & dixit, hic quidem rursus
 Immortales ad gentes iust fortis Argicida.
 Verùm ego ad te Veni, fortis autem mihi fuit necessitas.*

*Sed te per Iouem ero, ac per parentes
 Bonos, (neq; enim mala talem peperissent,)
 Indomitam me ducens & inexperiem rei Veneræ
 Patriq; tuo ostende, ac matri inclyta scitenti,
 Tuusq; fratribus, qui tecum simul geniti sunt.*

*Non illis dissimilis nurus ero, sed similis,
 Si quis dissimilis mulier ero, siue & non,
 Mittere a nuntium celeriter ad Phrygiam Varios equos ha-*

*Dicere patriq; meo, & matri licet illi sit cura. (benes
 He autem aurum utiq; satum, Vestremq; textam
 Mittent, tu autem multa & præclara accipies dona.*

Ταῦτα ἢ ποιήσας δάανυ γάμον ἡμερόεντα,
 Τίμιον ἀνδρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἡμερον ἐμβάλε θυμῷ.
 Ἀγχισην δ' ἔρθε εἶλεν, ἔπθε τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
 Εἰ μὲν θνητὴ τ' ἔσσι, γμῆ δέ σε ζεῖνατο μήτηρ,
 Ὀφρεὺς δ' ἐσὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
 Ἀθανάτοιο δ' ἔκητι διακτόρε ἐνθάδ' ἰκάνεις
 Ἐρμείω· ἐμὴ δ' ἄλοχος κακλήσεται ἡματα πάντα.
 Οὐπίε ἔπειτα θεῶν ἔτε θνητῶν ἀνδρώπων
 Ἐνθάδε με ρήσει φρήσση φιλότιπι μνηστῆρι
 Αὐτίκα νυῦ· ἔδ' εἴ κεν ἐκκλύθῃ αὐτὸς ἀπόλλωφ
 Τόξαστ' ἀργυρέεσ περὶ βέελα σονόεντα.
 Βελοίμῳ κεν ἔπειτα γυῖαι εἰκῆα θεῆσι,
 Σῆε δυνῆε ὄπιθε, δυνῶαι δόμοσ' αἶδος εἶσω.

Ὡς εἰπὼν, λάβε χεῖρα φιλομειδῆε δ' ἀφροδίτη
 Ἐρπι μετιστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλά βαλοῦσα
 Ἐσλέχος εὐσφωτον, ὅ, τι φη παρὸς ἔσκεν ἀνακτι
 Χλαῖνησιν μαλακῆε ἔσφωμένον. αὐτὰρ ὑπερθεν
 Ἀρκτων δέριματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λιόντων,
 Τοῦε αὐτὸε κατέπεφνε ἐν ἔρασιν ὑψηλοῖσιν.
 Οἱ δ' ἔπει δυνῶ λεγέων εὐποιήτων ἐπέθησαν,
 Κόσμον μὲν εἰ σφῶτον ἀπὸ χροὸε εἶλε φαεινόν,
 Πόρπασ τε, γναμθῶε δ' ἔλικασ, κάλυκασ τε καὶ ἔρμοισι.
 Λύσει δέ οἱ ἄνῳ, ἰδὲ εἶματα σφαλόντα
 Ἐκδυε, καὶ κατίθηκεν ὅππ' ἔφρον ἀργυροῆλου
 Ἀγχισηε. ὅ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσει,
 Ἀθανάτη παρέλεκτο θεῶ βροτῆε, ἔσφασ εἰδῶε.
 Ἡμθε δ' ἀψείε αὐλιν ἀποκλίνουσι νομῆε
 Βοῦε τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶ ἔξ ἀνδιωόντων,
 Τῆμθε ἄρ' ἀγχιση μὲν ὅππ' γλυκῶ ὑπνον ἔχευε
 Νῆδυμον, αὐτῆ ἢ χροὶ ἐννυτο εἶματα χαλῶ.
 Ἐσπμῆνη δ' εἰ πάντα φεί χροὶ διαδίαων,
 Ἐσσι παρ κλισίη δ' ποιήτοιο μιλάθρον.
 Ἡρε χερσὶ καλλθε ἢ παρειῶν ἀπίλαμπιν
 Λυβροτον, οἶόν τ' ἐσιν ἐσφασ κενθερείε.
 Ἐξ ὅππ' τ' ἀνίγειρεν, ἔπθε τ' ἔσαστ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
 Ὀρσοι δαρδαίδη· τί νυ νήχετον ὑπνον ἰαύειε;

*His autem peractis celebra nuptias amabiles,
Honorabiles hominibus & immortalibus Dijs.*

*Sic enim dixisset Dea, dulcem amorem imposuit animo,
Anchisen. a. amor cepit, Verbum. a. dixit atq; nominabat.*

*Siquidem mortalis es, mulier autem te genuit mater,
Otreus autem est pater nomine inclytus & narras,
Immortalis autem causa nuncij & itiq; huc peruenis
Mercurij, mea autem mulier vocaberis diebus omnibus,
Nemo deinde Deorum, neq; mortalium hominum
Huc me tenebit quo minus tibi in amore misceat
Statim nunc, neq; si & itiq; procul-iaciens ipse Apollo
Arcu ab argenteo emiseric iacula tristia,
Velim & itiq; postea mulier similis deabus
Tuum cubile ascendens, ingredis domum inferni.*

*Sic locutus, cepit manum subridens Venus
Ibat Versa, oculos pulchros eijciens
Ad lectum bene-stratum, & bi antea erat regi
Vestibus mollibus stratam, at in super
Vrsorum pelles iacebant grauiuocumq; leonum,
Quos ipse occiderat in montibus altis
Hi autem postquam lectos bene constructos ascenderunt,
Ornamentum quidem illi primū a corpore abstulit lucidū,
Fibulasq; flexibiles, helicasq; calycasq; & monilia.
Soluic autem illius zonam & Vestes stupendas
Exuebat, ac deposuit in sedem aurū clavis confixam
Anchises, hic autem postea Deorum sententia & fato
Cum immortalis concubuit dea mortali non aperte sciens,
Quando autem rursus ad stabulum redeunt pastores
Bovesq; & generosi oues pascuis e florantibus,
Tunc & itiq; Anchisa quidem dulcem somnum effundebat
Suauem, ipsa vero corpore inducbat Vestes pulchras,
Induta autem recte omnia circa corpus diu a deorum,
Stetit igitur in lectum bene-constructa domus
Sustulit caput pulchritudo autem genarum splendebat
Immortalis, qualisq; est bene-Coromata Cytherea,
A somno. a. excitauit, Verbumq; dixit, atq; nominabat:*

Exurge Dardaniade, quare inexpectabilem somnū dormiit

Καὶ φρέσσαι εἴ τι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδ' ἄλλομαι εἶ)

Οἴλω δὴ με τὸ φρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησιν·

Ὡς σάδ' ὁ δ' ἐξ ὕπιοιο μάλ' ἐμματα πῆως ὑπόκουσιν.

Ὡς δ' εἶδεν δειρῶν τε καὶ ὀμματα καλ' ἀφροδίτης,

Τόρθησέν τε καὶ ὄσπε παρακλιδὸν ἔστραπεν ἄλλη.

Ἀψ δ' αὐπτε χλαῖνῃ τε χαλύφατο καλὰ φρέσσω πα,

Καί μιν λιασόμενθ' ἔπεα πῆρ' ὄντα προσηύδα.

Αὐπτα σ' ὡς τὰ φρῶτα θεῶ εἶδον ὀφθαλμοῖσιν,

Ἐγνων ὡς θεὸς ἦδα· σὺ δ' ἔνημερτὲς εἴπεις.

Ἀλλά σε πρὸς Ζεὺς γουάζομαι σείδιόχοιο,

Μὴ με ζῶντ' ἀμενέων ἐν ἀνθρώποισιν εἰάσῃς

Ναίειν, ἀλλ' ἐλέειρ' ἔπει εἰ βιοθάλμηθ' ἀνῆρ

Γίγνεται ὅσπε θεῶς δυνάζεται ἀθανάτησι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα δίδε θυγάτηρ ἀφροδίτης,

Ἀγχιση κύδισε καταθνητῶν ἀνθρώπων,

Θάρσει, μηδέ τι σῆσι μὲν φρεσὶ δείδιθι λίλω.

Οὐ γάρ τοι πῆ δέθ' παθέειν χακὸν ἐξ ἐμείθεν γα,

Οὐδ' ἄλλων μακάρων ἐπιπὶ φίλος ἐσσι θεοῖσι.

Σοὶ δ' ἔσσι φίλος ἦός ὅς ἐν πρώεσσιν ἀνάξει,

Καὶ παῖδες παίδεσσι διαμάρτες ὀκηγάονται.

Τῷ δ' καὶ αἰνείας ὄνομα εἴσεται, οὐώεκά μ' αἰδὸν

ἔχων ἄχος ἔναχα βροτῶ ἀνέρθ' ἐμπισσὸν ἀνῆι

Ἀγχι θεοῖ δ' μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων

Λίει ἐρ' ὑμῖ τέρεσ γλυκῆς εἶδός τε φυλῷ τε.

Ἦτοι μὲν ξανθὸν γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς

Ἠρπασ' ἐὼν διὰ κάλλθ' εἶν' ἀθανάτοισι μετῆι,

Καί τε δίδε κτ' δῶμα θεοῖς ὀποινοχοεῖοι,

Θαύμα ἰδεῖν, πῶ τε σι τετιμένθ' ἀθανάτοισι,

Χρυσέκ ὀκηρατῆρθ' ἀφύσων ἐν κτηρ ἐρυθρόν.

Τρῶα δ' πένθθ' ἄλασον ἔχε φρένας, ἠδέ τι ἦθει

Ὀσπη οἱ φίλον ἦδ' ἀνῆρ πρὸς θεῶσιν ἀελλὰ

Τὸν δ' ἠπειτα γόασκε διαμάρτες ἠματα πῶτα

Καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δὲ εἰ ἦθ' ὀποινα

Ἰσπίεσ ἀργέποδας, τί τ' ἀθανάτοισι φορήιοσι.

Τοὺς σὶ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν εἰ πῆν τε ἔχεσσε

Ζεὺς ἐσσημοσῶνσι διάκτορθ' ἀργεῖ φόντις,

Ὡς εἰ ἀθάρατθ' καὶ ἀγῆρας ἠματα πῶτα

Ac dic si quid similis ego videor esse,

Qualem me primum oculis inspexisti.

Sic dixit, hic a. a. somno valde promptè exaudiuit.

Ut autem vidit collum & oculos pulchros Veneris,

Timuitq; & oculos declinando vertit alibi.

Iterum autem retro veste cooperuit pulchram faciem

Et illum precatus verba alata dixit:

Statim te ut primum dea vidi oculis

Cognoui ut dea eras, tu autem non verum dixisti:

Verum te per Iovem oro Aegidiferum,

Ne me viventem debilem inter homines finas

Habitare, verum miserere quoniam non longevus vir

Fit, quisquis cum deabus concumbit immortalibus.

Huc autem respondit deinde Iovis filia Venus,

Anchise inclutissime mortalium hominum,

Confide, neq; tuo in animo timeas valde.

Neq; enim tibi aliquis tumor malam pati ex me,

Neq; ex alijs beatis quoniam amicus es dijs.

Tibi autem erit charus filius qui Troiae regnabit.

Et filijs filij omnino nascentur.

Huc autem & Aeneas nomen erit, quoniam me gravè

Habuit dolor quòd mortalis viri incidi ad lectum.

Propè dij autem maxime mortalium hominum

Semper a vestra natione formaq; ingenioq;

Hic quidem flammam Ganymedem consultor Iupiter

Rapuit suam propter pulchritudinem, ut cum dijs conuersa

Et Iovis in domo dijs vinum effunderet (retur,

Mirabile visum, ab omnibus honoratus immortalibus.

Aurea ex cratere hauriens nectar rubrum,

Troianum regem, & lucus perpetuus habebat p̄cordia, neq;

Ubi illi charum filium rapuit divina procella, (nouerat

Hunc deinde iugebat omnino in diebus omnibus,

Et illum Iupiter misertus t̄i, dedit autem illi filij dona

Equos velocipedes, quiq; immortalis fuerunt,

Hos illi dono dedit habere, dixitq; singula

Iovis consilij nuncius Argicida,

Quòd esset immortalis, & insensibilis in diebus omnibus.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζῶος ὄγ' ἔκλυεν ἀγχιελιάων,
 Οὐκέτ' ἐπειτα γόασκε, γαλήθει δ' φρένας ἔνδον,
 Γηθόσσω θ' δ' ἴσποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὄχεϊτο.
 Ως δ' αὖ πιδωνὸν χευσσόθρονον ἦρπασεν ἠώς,
 Ὑμετέρης γλυκῆς, ὅππῃ κελον ἀθανάτοισι.
 Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα κρονίονα
 Ἀθάνατόν τ' εἶ) καὶ ζῶειν ἦματα πάντα.
 Τῆ δ' Ζεὺς ἐπέειπε, καὶ ἐκρήλυεν ἐέλδωρ.
 Νηπίη, ἠδ' ἐνόησέ μ' ἔφρασι πύτνια ἠώς,
 Ἡέλω αἰτήσω, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοίων.
 Τὸν δ' ἦ τοι εἰώσ μὲν ἔχεν πολυήρατος ἦβη,
 Ἡὼι τερπόμενον θ' χευσσόθρονον ἠειφραίνῃ,
 Ναῖε παρ' ὠκεανοῖο ῥοῆς ὅππῃ πείρσσι γαῖης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φρῶται πολὶαὶ κατέχρωτο ἔδειρα
 Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ ἀγχιέθ' τε γλυκῆς,
 Τοῦ δ' ἦ τοι ἄνηϊς μὲν ἀπείχετο πύτνια ἠώς,
 Αὐτὸν δ' αὖτ' ἀπτάλλαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα
 Σίτω τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἴματα χαλὰ διδοῦσα,
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἠπάμπαι συζαρὸν χ' ἴ γῆρας ἔπειγῃ,
 Οὐδέ τι κινῆσαι μέλειν δυνάτ' ἐδ' ἀναῖραι,
 Ἡδὲ δέ οἱ χ' ἴ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βηλή.
 Ἐν θαλάμῳ κατ' ἴσκιε, δύρας δ' ἐπίσκιε φαεινᾶς.
 Τοῦ δ' ἦ τοι φωνή ρεῖ ἄσπετ' ἔσπετ' ἰκίως
 Ἐσθ' οἷη παρ' ἔσκεν ἐνὶ γυαμπῶισι μέλεσσι.
 Οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην,
 Ἀθάνατόν τ' εἶ) ζῶειν ἦματα πάντα.
 Ἀλλ' εἰ μὲν τοῖσθ' ἔων εἶδὸς τε δέμας τε
 Ζῴοις, ἠμέτερός τε πόσις κακλήμιν' εἶης,
 Οὐκ ἂν ἐπειτὰ μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφοικαλύπτῃ.
 Ναῦ δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὀμοῖον ἀμφοικαλύψει
 Νηλεῖς, τοῦ δ' ἐπειτα παρῖσταται ἀνδρώποισιν.
 Οὐλόμανον, καματηρὸν δ', τε συζῆοισι θεοῖσθ' ἴσθ'.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσθ' ἴσθ'.
 Ἐσθ' ἴσθ' ἠματὰ πάντα διαμ' ἴσθ' εἶνεκα σείο,
 Οἱ σθ' ἴσθ' ἠμοὺς ὀάροις, καὶ μήπιαι, αἶς ποτε πάντας
 Ἀθανάτοισι σιωέμιξα κατὰ θνητῆσι γυωαίξῃ,
 Τὰς βεσκονί παύτας γὼ ἴμὸν δέμασθε νόημα.

At postquam Iouis hic audiuit nuncium.
 Non ad plura postea lugebat gausus. a. est mentem intus:
 Larus autem equis velocibus scebatur.
 Ut asterum Titbonum habens auram sedem rapuit Au-
 Vestra nationis similem immortalibus. (rora
 Dedit se ad vitam petitura nigra nubem Saturnium,
 Immortalemq; esse, ac vivere in diebus omnibus.
 Huic autem Iupiter annuit, & perfecit desiderium,
 Insana, neq; intellexit in mente veneranda Aurora
 Heben petere, radereq; senectam perniciosam.
 Hunc. a. quousq; quidem habebat à multis amata Hebe
 Aurora oblectatus aurithrona ab acre genita,
 Habitabat apud Oceanus fluxum ad terminos terra.
 Verum postquam primi cani effundebantur capillis
 Pulchro ex capite & ex generosa barba.
 Huius quidem a lecto abstinerebat veneranda Aurora.
 Ipsum autem rursus nutrebat domi habens
 Cibosq; ambrosiaq; & vestes bonas dans. (bat.
 Verum quando utiq; omnino ad odiosam senectam propera-
 Neq; aliquid membrorum mouere valebat, neq; attollere.
 Hoc autem illi in animo optimum videbatur consilium:
 In thalamum deposuit, tunicas autem imposuit lucidas.
 Huius utiq; vox fuit indicibilis, neq; sui
 Est, qualis antea fuit in flexibilibus membris,
 Non utiq; ego te talem inter immortales caperem.
 Immortalemq; esse, & vivere in diebus omnibus.
 Sed si quidem talis tu formaq; corporeq;
 Viveres, nosterq; vir vocatus esses. (riteri
 Non utiq; deinde melius secundū densam mentem coope-
 Nunc. a. te quidem celeriter senectus similis cooperiet
 Immisericors qua postea astat hominibus
 Perniciosa, haberosa quam & Dū odio habent.
 At mihi magna iniuria inter immortales desit
 Exit in diebus omnibus omnino causa tui. (omnes
 Qui antequā meas conuersationes, & consilia, quibus olim
 Immortales commiscui cum mortalibus mulcibus
 Timebant, omnes enim mecum domabat consilium,

Νῦν ἴδ' ἡ κέεπι μοι συναχθήσεται ἔξονομίῳσι
 Τῷτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν αἰάδιω,
 Σχέτλιον, ἐκ ἐνότατον, ἀπεπλάγχθη μὲν ἴναοιο,
 Παιῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐδέμην βροτῶ ἀνηθεῖσα.
 Τὸν μὲν, ἐπὶν δὴ παρῶντων ἰδὼ φάσθ' ἡελίοιο,
 Νηῖμοι μιν θρέψοισιν ὄρεσκόοι βαδύκοιποι,
 Αἰ τίδε γαίε τέροισιν ὄρθ' μέγα τε ζᾶδεόν τε,
 Αἰρ' ἔτε θνητῆς ἔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται.
 Διερὸν μὲν ζῴοισι, καὶ ἀμείροτον εἶδωρ ἔδοισι,
 Καί τε μετ' ἀθανάτοισι χαλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
 Τησι δ' οἰλιωοὶ τε καὶ ἄσκοπος ἀργεφόντης
 Μίσροντ' ἐν φιλότῃ μυχῶ ἀπείων ἐροέντων
 Τῆσι δ' ἄμ' ἠελάται ἠὲ δρύες ὑψικάρῳσι
 Γεινομένησιν ἐφουσαν ὅππ' ἄχρονι βωπιανείρη
 Καλαί, πλεθάσται ἐν ἔρεσιν ὑψιλοῖσιν
 Ἐσῶσ' ἠλίβατοι τε μένη δὲ ἐκικλήσκοισιν
 Ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτε βροτοὶ κείρασι σιδήρω
 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεσίκη θανάτοιο,
 Ἀζάνεται μὲν παρῶντων ὅππ' ἄχρονι δένδρεα χαλὰ,
 Φλοῖος δ' ἀμφιφθοδινύθει, πίπτοισι δ' ἀπ' ὄζοι,
 Τῶνδε χ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάσθ' ἠήλοιο.
 Αἰ μὲν ἐμὸν θρέψοισι παρῶσσι σείσιν ὑὸν ἐχουσαι.
 Τὸν μὲν ἐπὶν δὴ παρῶντων ἔλη πολυήεσθ' ἠέβη,
 Ἀζοῖσιν σοι δεῦρο θαλά, δειξοῖσί τε παῖδα,
 Σοὶ δ' ἐγὼ ὄρεσσι ταῦτα μὲν ἔρεσι πάντα διέλθω,
 Ἐσπέμπωσιν εἰς αὐτὸς ἐλδοσμαι ὑὸν ἐχουσαι.
 Τὸν μὲν ἐπὶν δὴ παρῶντων ἰδὼς θαλάσθ' ὄρεθαλοῖσιν
 Γηθήσῃς ὄροισιν, μάλα γὰρ θεοείκει φάσθ' ἔστι.
 Ἀζοῖσιν δ' αὐτῆσιν νιν ποτὶ ἴλιον ἠιζόμεσται.
 Ἦν δὲ περὶ ἠετῆσιν κατεθνητῆσιν ἀνδρώπων,
 Ἦν περὶ σίλον ὑὸν ὑπὸ ζώνῃ δέτε μήτηρ,
 Τῶνδε σὺ μνησθῆσαι μεμνημένθ' ὡς σε χαλδῶσιν
 Φαόντι πεινύμης χαλυκῶσιν πιδας ἐχλονον ἔδω,
 Αἰ τόδε σαι πίοισιν ὄρθ' κατακείμενον ἦλη.
 Εἰδέκασιν ἠετῆσιν καὶ ἐπὶν ἠετῆσιν ἀφρονι θυμῶ,
 Ἐσφιλότῃ μνησθῆσαι ἐνσεφάνη κυθηρείη,
 Ζεύσιν γολοσῶμενθ' βαλάει φολόντι κεραυνῶ.

Nunc. a. & itaq; non amplius mihi licebit gemens nominare
 Hoc inter immortales: siquē ingenti multā a multatū sum,
 Damno duro, nec tolerando, aberravi autem mente mea.
 Filium autem sub Zona posui cum mortali mixta.
 Hunc quidem tibi & itaq; primū viderit lucem Solis,
 Nympha illū nutriens montana, profunda pectora habentes,
 Quae hunc habitant montem magnūq; valde diuinūq;
 Quae & itaq; neq; mortales neq; immortales sequuntur,
 Diu quidem viuunt & immortalē cibum comedunt,
 Atq; cum immortalibus pulchrā choream instaurant
 Cum his autem Sileniūq; & bonus exploratur Argicida,
 Miscebantur in amore, in recessu speluncarum amabilium,
 His autem simul aut abietis, aut quercu alti capitis
 Gentis nati suere super terram alentem. Viros
 Pulchra, florentes, in montibus alti
 Stant alta, lucos autem vocant
 Immortalium, has autem non mortales secant ferra,
 Sed quando & itaq; Parca astitit mortis,
 Siccantur quidem primū super terra arbores pulchra,
 Cortex. a. circum quamq; corrumpitur, cadunt. a. rami,
 Horum autem simul anima reliquit lucem Solis.
 Ha quidem meum nutriens apud se filium habentes
 Hunc quidem cum & itaq; primū ceperit a. multū. amatum
 Ducent tibi huc Dæ. ostendentq; puerum. (Hæc
 Tibi autem ego & hac in mentem omnia narrem,
 In quātūm annū rursus veniam filium ducens,
 Hunc quidem tibi & itaq; primū videris florem oculis
 Gaudebis videns, valde enim dijs similis erit.
 Duces autem statim illum ad Troiam Ventosam.
 Si autem aliquis interrogasset te mortalium hominum,
 Quatibi charum filium sub Zona posuit mater,
 Huic tu dicere memor sis & te iubeo.
 Dicunt quidem Nympha Calycopidis progeniem esse,
 Quae hunc habitant montem indutum sylua.
 Si. a. & itaq; rem ipsam diceres, & saltes dementi animo
 In amorem mixtum esse cum bene coronata Cythera,
 Iupiter te iratus seriet ardenti fulmine.

Εἰρηπαῖ τοι πάντα, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι νοήσεις.
 Ἰχθυομυθὶ δὲ ὀνόμιλλε, θεῶν δὲ ἐποπίζεο μύθων.
 ὡς εἶπουσ' ἠΐξε παρὲς οὐρανὸν ἰωυμέναντα.
 Χαῖρε θεὰ κύπερτο ἐυκτιμένης μεδέουσα,
 Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενθε μεταθήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

ΑΙΔΟΙΗΝ χρυσοπέδιον καλλιῶ ἀφροδίτην
 Ἄσπασμα, ἢ πίσης κύπερτο κρήνηνα λέλοσχαν
 εἰναλίης, ὅτι μιν ζεφύρου μὲνθε ὕψρον ἀέντθε
 Ἡνεϊκὸν χεῖ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Ἄφρωσιν μαλακῶ, τῶν ἢ χρυσάμπυκας ὄραι
 Δέξαντ' ἀσπασίως, πῶς δ' ἀμβροτα εἶματα ἔσαν.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτω σεσάνω δ' τυκτον ἔδηξαν,
 Καλλιῶ, χρυσεῖω, ἐν ἢ τρητοῖσι λοβοῖσιν
 Ἄνθεμ' ὄρη χαλκοῦ χρυσοῖό τε πημέντθε.
 Δειρῆ δ' ἀμφ' ἀπυλῆ καὶ σήδεσιν ἀργυρέοισιν.
 Ορμοῖσι χρυσεῖοισιν ἐκόσμιον, οἷσι παρ' αὐτῶ
 Ὄραι κόσμηθεν χρυσάμπυκας, ὅσπερ ἴοισιν
 Ἐς χορὸν ἰμερόεντι θεῶν καὶ δῶματα πατρὸς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ παῖτα πῶς χροὶ κόσμον ἔδηξαν,
 Ἡζον ἐς ἀθανάτους, οἳ δ' ἠσπάζοντι ἰδόντες,
 Χερσὶ τ' ἐδέξιοοντο, καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
 εἶναι κουειδίην ἀλοχον, καὶ οἶκα δ' ἀγχιδαί,
 εἶδος θαυμάζοντες ἰοσεφάνε κυθερείης.
 Χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε, δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
 Νίκην τῶδε φέρεθαι, ἐμὴν δ' ἐνπιων ἀοιδῶν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ στίχο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΗΛΗΣΤΑΙ.

ΑΜΦΙ Διόνυσον σιμίλης εἰκυδέθε ὕδον
 Μνήσομαι, ὡς ἔσαν ἡ παρὰ δῖν' ἀλδὸς ἀπρυγέτοια,
 Ἀκτὴ ὅπῃ παρβλήπ, γελωῖν ἀνδρὶ ἰοκόοις
 Πρωθήσιν χαλαρῶ πεισπέοισιν ἔδειξαι
 Κυανταί, φάρθε ἢ πῶς σιβαροῖς ἔχεν ὄμοις
 Πορφυρέον, τάχα δ' ἀνδρες εὐσελμου δῖο νηὸς
 Ἀπίσιν παρῆγοντο δοῶς ὅπῃ οἶνο πα πόντον

*Dicta sunt tibi omnia, tu autem his mente tua perceptis,
Cohibe te, neq; nomina, Deorum autem observa iram.*

*Sic effata abiit ad caelum Ventosum.
Salve dea Cyprum bene habitata regnans,
A te autem ego incipiens transibo aliam ad laudem.*

IN EANDEM.

Venerandam auream coronam habentē pulchram Ve-
Canam, qua Cyprum munita sortita est (neream
Maritima, ubi illam Zephyri vis molliter spirantis
Suscitavit per undam multifoni maris,
Spuma in molli, hanc autem aureis franis Hora
Susceperunt hilariter, immortales autem Vestes inducere,
Caput & super immortale coronam bene constructā posuere
Pulchram auream, tribus autem ansis
Donum orichalci aurig, honorabilis.
Collum autem mollem, ac pectora argentea
Monsibus aureis ornabant, quibus ipsa
Hora ornata fuerit aureis frenis, quando iwent
Ad choream amabilem Deorum, & Domos patriæ.
Verum postquam omne circa corpus ornamentum posuere,
Duxere ad immortales, hi a. amplectebantur videntes
Manibusq; salutabant, & cupit unusquisq;
Esse puellam mulierem, & domum ducere,
Formā admirantes violaceam coronam habentis Cythereæ,
Salve nigris aut rotūdis palpebris, dulciloqua, da. & in cer
Hoc victori am ferre, meam, a. para cantionem, (tamne
At ego & tu & alterius memor ero cantionis:

BACCHVS AVT LATRONES,

DE Dionysio Semeles inchoa filio
Memor ero, ut apparuit apud litus maris,
Acta in longa iuveni viro similis
Nuper pubescens, pulchrē a. concutiebantur capillis (ros
Cyanci, vestē a. circa validos aut compactos habebat hume-
Pupuream, citō a. viri bona transira habentes ex nani
Latrones peruenire velociter ad nigrum pontum

Τυρσηνοί, τὰς δ' ἦγα κακὸς μῶρθ'· οἳ ἴδόντες,
 Νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τόχα δ' ἐκδορον· αἴψα δ' ἐλόντες
 Εἶσαν ὅπ' σφετέρης νηὸς καταρραμένοι ἦτορ.
 Τιδὸν γὰρ μιν ἔφαντο διοβροφίων βασιλῆων
 Εἶναι, καὶ δεσμῶις ἔθειλον δεινὰ γυμναίοισι,
 Τὸν δ' ἐκ ἴχανε δεσμά, λύτροι δ' ὑπὸ τηλόφ' ἐπιπῶν
 Χειρῶν ἠὲ ποδῶν, ὃ ἴ· κειδέων ἐκείδητο
 Ορμασι κυανίοισι, κυβερνήτης ἢ γυήσις,
 Αὐτίκα οἷς ἐπέροισιν ἐκέκλετο, φάνησέν τε.

Δαιμόνιοι, τίνα τίνδε θεὸν δεσμάδεθ' ἐλόντες,
 Καρτερόν, ὃ ἴ σέρειν δαῖμα τῷ μιν νηῦτε εὐδρῆς.
 Ἡ γὰρ Ζεὺς ὀδεγ' ἐστίν, ἢ ἀργυρότοξθ' ἀπόλλων,
 Ἡ ἐπ' οὐρανῶν, ἐπεὶ ἔθνη τῶισι βροτοῖσιν
 Εἶκελθ', ἀλλὰ θεοῖς οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπειροῖο μελαίνης
 Αὐτίκα μιν δ' ὅπ'ι χεῖρας ἰάλλετε, μὴ πηλοθεῖς
 Ορση ἀργαλέοις ἀνέμοις καὶ λαίλαπα πηλλίῃ.

Ως φάτο, τὸν δ' ἀρχὸς εὐχαρῶι κωϊπάπε μύθοι,
 Δαιμόνι' ἦρον ὄρεθ', αἶμα δ' ἰσίων ἐλχεο γηῶς,
 Σύμπαιθ' ὄπλε λαβῶν, ὃ δ' αὐτ' ἄνδρεςσι μελήσῃ.
 Ελπομαι, ἢ ἀγυπῶν ἀφίξεται, ἢ ὄρε κύπερον,
 Ἡ ἐς κρητορείοις, ἢ ἐκαστέρωι ἐς ἴ τελέτῃ
 Εκποτ' ἔρεῖ αὐτὰ τε φίλοισι καὶ κτήματα πάντα,
 Οὓς τε χασίγη ἦτοισι ἐπεὶ ἡμῖν ἐμβαλε δαίμων.

Ως εἰπὼν, ἰσὸν τε καὶ ἰσίων ἐλκετο γηῶς.
 Εμπνέον δ' ἀνεμος μέσον ἰσίων ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄπλε
 Καπέουσιν, τόχα δ' ἔσθιν ἔφαινετο θαυμάτα ἔργα·
 Οἷθ' μὲν πρόπιστα βολῆ ἀνά γῆα μελαιναν
 Ἡ δὲ ποτὸς καλέρυξ' ὀδῶδης, ἄρνητο δ' ἐδμῷ
 Ἄμβροσιν γούτις ἢ τάφος λάβε πύται ἰδένται.
 Αὐτίκα δ' ἀκρότατον πηρὰ ἰσίων ἐξιστανύθη
 Ἀμπλος ἐνθα καὶ ἐνθα, κατεκρημνῶντο ἢ πολλὰ
 Βότρυες ἀμφ' ἰσὸν ἢ μέλας εἰλίοντο κισπὸς
 Ἀνθισι τηλέθων, χασίεις δ' ὅπ'ι χασίεις ὄρωρει.
 Πάντες ἢ σκαλμοὶ σφαίροις ἔχουσι ἴδόντες,
 Μιν δ' ὀδῶν τίτ' ἐπειτα κυβερνήτῃ ἐκέλευον
 Ἴν' πλάσσειθ' ἄεθ' σφιλῶν γῆρετ' ἐνδοθε γηῶς

Tyrheni, hos autem duxit mala mors, hi autem conspiciat
 Annuere ad invicem, cito a. saliere, statim a. capientes
 Abiere ad suam nauem lati animo.

Filium enim illum dixere à Ioue nutritorum regum
 Esse, ac Vinculis Solebant ligare difficilibus.
 Hunc a. non tenebant Vincula, Simina a. procul cadebant
 A manibus, & à pedibus: hic autem sabridens seadebat
 Oculis subnigris, gubernator autem hoc intellectu
 Statim suos socios hortatus est, dixit q̄z

Miseri, qualem hunc Deum ligatis capientes
 Fortem, neq̄, ferre illum potest nauis bene facta,
 Aut enim Iupiter hic est, aut Argentarius Apollo,
 Aut Neptunus, quoniam non mortalibus hominibus
 Similis est: at Divi qui Olympicas domos habent.
 Verum agite, hunc dimittamus ad continentem nigrum
 Statim, neq̄, in etiam manus conijcite, ne iratus
 Excitet difficiles Ventos, ac turbinem multum.

Sic dixit, hunc autem dux odioso respondit serbo.
 Infelix - secundum Ventum vide simul, a. Velum trahere nauis,
 Simul omnia arma capiens, hic autem Viris cura erit.
 Spero, aut Aegyptum Veniet, aut hic in Cyprium.
 Vel ad Hyperboreos Vel Syroq̄, tandem autem,
 Aliquando dicet suos amicos, & possessiones omnes,
 Suosq̄, fratres, postquam nobis obrulit Deus.

Sic locutus, malum q̄z, & Velum trahere nauis.
 Flavit autem Ventus in medio Veli circum autem arma
 Expediebant, cito a. illis apparebant admirabilia opera.
 Vinum quidem primum Velocem per nauem nigram
 Dulcipotum fluebat odorum, excitabatur autem odor
 Immortalis, nauis a. sepulchrum cepit ornans conspiciat.
 Statim autem in summitate Veli extensa est
 Vitis, huc atq̄, huc pendebant autem multa
 Vua, circa autem malum Volubatur hedera
 Floribus Virescens, gratus autem fructum excitabatur.
 Omnes autem scalni coronas habebant, Videntes autem
 Mededen, tunc deinde gubernatorem Loctabantur
 In terram appropinquare, hic, a. leo fallax fuit inter nauis

901 ΟΜΗΡΟΥ ΤΥΜΝΟΙ

Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μάχα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσῃ
 Ἀρκτον ἐποίησεν λαοσούχονα, σήματα φαίνων·
 Ἄν' δ' ἔσημα μαῖα· λέων δ' ὄπι σέλματ' ἄκρα
 Δεινὸν ὑπόδρα ἰδών, οἱ δ' εἰς πυρῖνον ἐφόβηθεν,
 Ἀμφὶ κυβερνήτῳ ἢ σιόφρονι θυμὸν ἔχοντι.
 Ἔσαν ἄρ' ἐμπληγῆτες, ὃ δ' ἔξαπίνης ἐπορεύσας
 Ἀρχὸν ἔλ'· οἱ ἢ θυραζε κακὸν μόρον ἔξαλύοντες,
 Πάντες ὁμῶς πρόησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλλα δΐαν·
 Δελφῖνες δ' ἐχθρόντο, κυβερνήτῳ δ' ἐλεήσας
 Ἐχέθε, καὶ μιν ἐδικε παύλοβιον· εἶπέ τε μῦθον.

Θάρσει δ' ἔειπά τ' ὦρ τῶ' μῶ χαλαρισμένε θυμῶ.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος εἰείβρομ' ὄν τέκε μήτηρ
 Καδμῆς σιμέλης, διὸς ἐν φιλότιτι μηγείσα.

Χαῖρε τέκε σιμέλης Διόπιδος· ἠδέ πι ἐσι
 Σεῖο γελιζόμενον, γλυχαρῶ κασιγῆσαι αἰοιδῶ.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

ΑΡΕΣ ὑπέρμενέτα, βεισάρματα, χρυσοπλήηξ,
 Ομφεὶ μῦθου, φέροσσι, πολιῶσι, χαλκοκορυσαῖ,
 Καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυδενές, ἔρκος ὀλύμπου,
 Νίκης ἀπολέμοιο πάτερ, σιωφρονὲς θέμιστος,
 Ἀντιβίσισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγέ φωνῆ,
 Ἥροθης σκηπτῆρα, πυρραυγῆα κύκλον ἐλίωπον
 Λιθέρος ἐπαπύροισ ἐνὶ τείρεσσι, ἐνθά σε πῦλας
 Ζαφλογίης σφιδάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχοισι·
 Κλυθὶ βροτῆ' ὀπίκουρα, δειτῆρ ἀΐδαρσέ' ἦβης,
 Πρηνὺ κατασίλβων σέλας ὑπόθεν ἐς βιόπιτα
 Ἡμετέρῳ, καὶ χάρτος ἀρήιον· ὡς κε διωαίμην
 Σάεδαί κακότητι πικρῶ ἀπ' ἐμεῖο χαρῶν,
 Καὶ θυγῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὄρμην,
 Θυμοῦ τ' αἰμίν' ὄξυ χαπιχέμεν, ὅς μ' ἐρέθησι
 Φυλόπιδος κρυρῆς ὀπιβαινέμεν, ἀλλὰ σὺ θάρσος
 Δὸς μάχαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπίμοσι θεσμοῖσι,
 Διαιμενέων περφυζέμεντα μόθον κῆρας τε βιαιόσι.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ΑΡΤΕΜΙΝ ὑμνεῖ μούσα κασιγνήτῳ ἐλάτῳ,

Παρθένου

*Gravis in summitate, valde a. rugiebat, in media sero
 Vrsus fecit hirsutum ceruice, signa ostendens,
 Surrexit autem acer, leo autem in sede summa
 Grauer toruum videns, hi autem in puppi timuere.
 Circum autem gubernatorem sapientem animum habentē
 Sterere & i. q. stupefacti, hic, a repente impetu facto
 Ducem cepit, hi autem foras malam mortem fugientes,
 Omnes simul saluere cum vidissent in mare diuum.
 Delphines autem facti fuere gubernatorem, a. misertus,
 Habuit q. Gallum fecit beatissimum, dixit q. Verbum:
 Confide diue rector meo grate in animo.
 Sum autem ego Bacchus magnisonus, quem peperit mater,
 Cadmea Semele Iouis in amorem mixta.
 Salue nate Semeles pulchroculi, haud quaquam liceat
 Tui oblitum suauem ornare cantionem.*

IN MARTEM.

*Mars perrobuste, curruis-degrauans aurea-galea,
 Magnanime, clypifer, & robu seruator, armis instructe,
 Fortunane, indefesse, hasta Valens, sepimentum Olympi,
 Victoria felicitatis pater, auxiliator iustitia,
 Iniustus Tyranne, iustissimorum dux hominum,
 Fortitudinis sceptrifer, ignitum circum soluens
 Aetheris inter septentrionalia astra, sibi te equi
 Valde flammosi tertio super currum semper habent.
 Audi mortaliū auxiliator, dator audacis Hebes,
 Suauiter relucens lumen desuper ad vitam
 Nostram, ac fortitudinem Martialem, sic & i. q. possem
 Depellere malum amarum a meo capite,
 Et anima deceptorium substernere in mente impetum,
 Animi q. robur acutum cohibere, qui me excitaui
 Pugnā horridam aggredi, sed tu audaciam
 Da beate pacis q. manere in illasibilibus legibus.
 Inimicorum fugientem laborem, fati q. violenta.*

IN DIANAM.

*Dianam laudat Musa sororem Procul, iaculantis
 Virginem*

800 Ο ΜΗΡΟΥ Τ ΜΝΟΣ.

Παρθέρον ισχάειραν, ὁμότροπον ἄπολλων Θ,
 Ηδ' ἴπποις ἄρουσα βαθυχοίνοιο μελήτης,
 Ρίμφα διὰ σμύρνης παίζευσσον ἄρμα διώκει
 Ες κλάρον ἀμπλόεσαν, ὅθ' ἀργυρότοξ' ἄπολλων
 Ησται μιμνάζων ἐλατιβόλον ισχάειραν.
 Καὶ σὺ μὲν ἔγω χαίρε, θεὰ δ' ἄμα πᾶσι αἰοιδῆ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' αἰείδειν.
 Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμεν Θ ματαθήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΚΥΠΡΟΓΕΝΗ κυθήριαν αἰείσομαι, ἥ τε βροτοῖσι
 Μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῶ ἵ προσώπῳ
 Λιεῖ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτῶν φέρεϊ ἄνδρος.
 Χαίρε θεὰ σαλαμῶν Θ εὐκτιμένης μεδέεσσα,
 Καὶ πάσης κύπερουδος δι' ἡμερέεσσαν αἰοιδύη.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέτο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑΛΛΑΔ' ἀθηναίην ἐρυσίπολιν ἄρχομ' αἰείδειν
 Πεινυῶ, ἥ σὺν ἄρῃ μέλει πολυμηρία εἶργα,
 Πρὸ δόμενά τε πύλῃες, αὐτὴ τε πόλεμοί τε.
 Καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νηπιέμενόν τε.
 Χαίρε θεὰ,δος δι' ἄμμι τύχῃ διδαιμονίῃ τε.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

ΗΡΗΝ αἰείδω χευστότρονον, ὣν τέκερβη,
 Πάσανάτιν βασιλείαν, ὑποίροχον εἶδ' ἔχουσαί,
 Ζῆνός ἐειδούτοιο κακογνήτιν ἀλοχόν τε
 Κυθρῶν, παῖτες μάχαρας χ' μακρὸν ὄλυμπον
 Αζόμενοι ποισιν ὁμοῖς δι' τερπικραυῆφι.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

ΔΗΜΗΤΡ' ὕπομον, σιμῶν ἐπὶ δ' ἄρχομ' αἰείδειν,
 Αὐτίω καὶ κοῦρῃ περικαλλείᾳ σσοσθέειαν.
 Χαίρε θεὰ, καὶ τίνω δὲ σάκ' ἄλλῃ δ' αἰοιδῆς.

Virginē sagittis. oblectantem simul nutritā cum Apolline
 Quaq̄, equos paratos iuncis copiosa Melite
 Impetuosē per Smyrnam totum aureum curruum agit,
 Ad Clarum vitib. copiosam. & crum argenti arcus Apollo
 Sedit expectans longē iaculantem sagittis oblectantem.

Et tu quidem sic salve, dea autem simul omnes exantione.
 At ego te primum, & a te incipio cantare.
 At te autem ego initio factō transibo aliam ad laudem.

IN VENEREM.

Cypro genitam Cytheream, canam quaq̄, mortalibus
 Blanda dona dat, amabili autem facie
 Semper subridet, & amabilem fert florem.

Salve dea Salaminam bene habitatam regnans,
 Et totam Cyprum: da vero amabilem exantionem,
 At ego & tui & alterius memor ero cantionis.

IN PALLADEM.

Palladem Minervam patronam & bium incipio cantare
 Grauem, cui cum Marte cura sunt bellica opera,
 Dirutaq̄, ciuitates, clamorq̄, bellaq̄.

Quin & liberauit populum & uentemq̄, euntemq̄.
 Salve dea, da vero nobis fortunam, felicitatemq̄.

IN IVNONEM.

Ivnonem cano curitronam, quam peperit Rheg,
 Immortalem reginam, excelsam formam habentem,
 Iouis Galatisoni sororem & uoremq̄.

Inclytam, quam omnes beati per longum Olympum
 Latē honorant simul cum Ioue oblectante fulminibus.

IN CEREREM.

Cerere pulchricamā venerandā deam incipio cantare,
 Ipsam & puellam perpulchram Proserpinam,
 Salve dea, & hanc serua ciuitatam praesidiā cantioni.

V Ad

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

ΜΗΤΗΕΡΑ μοι πάντων τε θεῶν παύτων ἄνδράπων
 Ὀυμνῶ μοῦσα λίγεια Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
 Ἡ κροτάλων τυμπάνων ἰαχῆσι, τε τρέμος αἰολῶν
 Εὐαδεν, ἢ λυκίων κλαγγῆ χαροπαῶν τε λεόντων,
 Οὐρέα τ' ἠχῆεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἕμα πᾶσαι αἰοιδῆ.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝ-
τεθυμον.

ΗΡΑΚΛΕΑ Διὸς υἱὸν αἰέσομαι, ὄν μὲν ἄριστον
 εἶνατ' ὀπιηθονίων θείης ἐνὶ καλλιχόροισιν
 Αλκιδωῆ, μηδῆισα καλαινεφεί κρονίωνι.
 Ος σφῖν μὲν κτ' ἰαῶν ἀδέσποτον ἢ θάλασσαν
 Πλαζόμενθ' ἐπιπῆσιν ὑπ' ἀριστεῖος ἀνακτ' ἔτι,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτη.
 Νυῦ δ' ἦδη κτ' χαλὸν ἔδος νιφόεντ' Ὀλύμπου
 Νάειν τερπόμενθ' ἔχει καλλίσουρον ἠέλιω.
 Χαῖρε ἀναξ' Διὸς υἱέ, Διδοῦ δ' ἀρετῷ τε καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

ΙΗΤΗΡΑ νόσων ἀσκληπιὸν ἀρχομ' αἰείδω
 Ἰτιὸν ἀπόλλωνθ', τὸν ἐζείνατο δια κορώνης
 Δωπῶ ἐν πιδίῳ κόυρη φλαγγὴ βασιλῆθ',
 Χάρμα μὲν ἄνδράποισι, χακοῖν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε ἀναξ, λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

ΚΛΑΣΤΟΡΑ καὶ πολυδευκ' αἰείδω μοῦσα λίγεια
 Τιωδαεΐδας, οἱ ζῆως Ὀλυμπῆν ἐξεζήνοντο.
 Τοὺς ἕσθ' αὖτις τοῦ κορυφῆς τέκα πῆνια λήδη,
 Λάθρη ἕσθ' ἀμνηστῆσα καλαινεφεί κρονίωνι.
 Χαῖρετε τιωδαεΐδοι, τυχεῖσθε ἐπιθήτορες ἵππων.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ΕΡΜΗΝ αἰείδω κυλλιδωῖον ἀργεῖσόν τιμ,
 Κυλλιδωῆς μεδέοντα καὶ ἀργεῖδος πολυμήλου,
 Ἀγχιλεῦ

IN MATREM DEORVM.

Matrem iusti omniumq; deorum, omniumq; hominum
 Laudat Musa suavis Iouis filia magni,
 Cui crotalorū & tympanorumq; sonus, simulq; tremor tibie-
 Placuit ac Iuperum clangor, terribiliumq; leonum (rum
 Montesq; sonori, & syluosi recessus.
 Et tu quidem sic salue, deæ autem simul omnes cantione.

IN HERCVLEM LEONIANIMI.

Herculem Iouis filium canam, quem valde fortissimū
 Genuit terrestriam Theba in pulchris regionibus
 Alcmena, mixta cum nigri nube Saturnio.
 Que antea quidem per terram indicibilem, ac mare
 Errant iussibus Eurysthei regis,
 Multa quidem ipse fecit iniuria, & multa sustulit.
 Nunc autem in pulchro solo iustosi Olympi,
 Habitat oblectas, & habet pulchros talos habentē Heben.
 Salue rex Iouis fili, da vero virtutemq; & felicitatem.

IN AESCVLAPIVM.

Medicum morborum Aesculapium incipio canere,
 Filium Apollinis quem genuit diua Coronis.
 Doto in campo, filia Phlegyæ regis (rum
 Gaudium magnū hauriuntibus, malorum delimitorē dolo-
 Et tu quidem sic salue rex, supplico autem tibi cantione.

IN IOVIS PVEROS.

Castora & Pollucem cano Musa suavis
 Tyndaridas, quas a Ioue Olympio geniti sunt.
 Quos sub Taygeti Vertice peperit veneranda Leda.
 Clam subdomita à nigri nube Saturnio.
 Saluete Tyndarida, & locum conscensores equorum,

IN MERCVRIVM.

Mercurium cano Cylleum Argicidam
 Cylleum regnantem, & Arcadiam cuius copiosam.
 Didi y

Αγγελον ἀθανάτων ἐειομήιον, ὃν τέκε μαῖα
 Ατλαντος θυγάτηρ, διὸς ἐν φιλότῃ μιγείσα,
 Αἰδοίη, μακάρων ᾧ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον,
 Ἀνθρώποις τὰ πάντα παλισκίω, ἐν δακρυσίων
 Νύμφη ἔϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Εὖτε κτ' Ἰλυκὺς ὕπνῳ ἔχει λάκκαλον ἤρω.
 Λάδανε δ' ἀθανάτοις τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώποις.
 Καὶ σὺ μὲν ἔγω χαῖρε διὸς καὶ μακάδος υἱέ.
 Σὺ δ' ἔγω ἀρξάμεν ὄματιθήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
 Χαῖρ' ἔρμη χειρῶν, διὰ κτορε, δῶτορ ἑάων

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

ΑΜΦΙ μοι ἔρμεια φίλον γόνον ἔνναπε μοῦσα,
 Αἰγὸπόδῳ, δίκερῳ, φιλόκροτον, ὅς τ' ἀνά πίσσῃ
 Δενδρὸν ἐντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροῦ θεσι νύμφαις,
 Αἶτε κατ' αἰγίλιπ ὄπέτης σείθεισι νάρησιν,
 Πᾶν ἀνακεκλόμεναι, νόμον θεῶν, ἀγλαέθειρον,
 Αὐχμῆενδ' ὅς πάντα λόφον νιφόντα λέλοσχε,
 Καὶ κορυφὰς ὄρεων, καὶ πετρήεντα νάρησιν.
 Φοιτᾷ δ' ἐν δακρυσίων καὶ ἐν δακρυσίων πικρῶν.
 Ἄλλοτε μὲν ῥέει θροισιν ἐρελκόμεν ὄμαλακοῖσιν,
 Ἄλλοτε δ' αὖ πετρήσιν ἐν ἡλιβάτοις διοιχθεί,
 Ἀκροτάτῳ κορυφῶν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
 Πολλάκι δ' αἰγνόντα διέδραμεν ἤρα μακρὰ,
 Πολλάκι δ' ἐν κημοῖσι διήλασε θήρας ἐναίρων,
 Οἷα δερκόμεν ὄματι τὸ δ' ἔσπερ ὄματι ἐκλαγῆσθαι,
 Ἀκρὸς ἔξαιῶν δονάκων, ἔσπερ μοῦσαν ἀδύρων
 Νιδυμον, ἔκ ἄν τόν γε παρὰ δρόμοι ἐσπείεον
 Ορνίς ἢ τ' ἔσπερ πολυανθεῖ ὄματι πάλαισι
 Θρωῶν ὄματι πικρῶν, χέει μελίγηρῳ ἀοιδίῳ.
 Σὺ δέ σφιν τότε νύμφαι ὄρεσι δὲ λιγύμολοι
 Φοιτῶσαι πικρῶν ποσὶν ὄματι κλυῶν μελανύδρων
 Μέλπονται, κορυφῶν ὄματι πικρῶν ἢ ὄματι ἢ ὄματι.
 Δαίμων δ' ἐν δακρυσίων καὶ ἐν δακρυσίων, χορῶν τότε ἐς μέσον ἔρπων,
 Πικρῶν ποσὶν διέπει λαῖφος δ' ὄματι κλυῶν μελανύδρων
 Λυκὸς ἔχει, λιγυρῶν ἀγαλλόμεν ὄματι πικρῶν μελοποιῶν.
 Ἐν μαλακῇ λημῶνι, τὸ δὲ κρόκῳ ἢ δὲ δάκρυσι

*Nuptum immortalium valde vitilem quem peperit Maia
Atlantis filia, Iouis amore mixta,*

Verecunda, beatorum Deorum effugit commercium,

Antrum habitans opacum, ubi Saturnius

Cum Nympha pulchricoma miscebatur noctis conticinio,

Quando dulcis somnus tenebat albiulnam lunonem.

Latebat autem immortalesq; Deos mortalesq; homines.

Et tu quidem sic salve Iouis & Maia fili.

Atque autem ego initio facto transibo aliam ad laudem.

Salve Mercuri gratiarum dator, nuncie, dator bonorum.

IN PANA.

DE Mercurij mihi charo filio dic Musa,

Capripede, bicornio, amatore strepitus, quiq; in Pissa

Arborosa simul incidit choreas assuetis cum Nymphis,

Quaq; praecepta petra incedunt capita,

Pana innocentes pastoralem Deum pulchricomum,

Squallidum, qui omnem collem niuosum sortitus est,

Et vertices montium, & saxosa cacumina,

Frequentat autem huc atq; illuc per virgulta densa.

Interdum quidem fluentis pellectus mollibus,

Interdum iterum saxa altissima obambulans,

Summum verticem cuius speculam ascendens,

Sepe autem capris frequentes percurrit montes longos.

Sepe autem in colles digreditur seras malians,

Acute cernens, tunc autem hesperus clauxit. Et

Ex summitate egressus arundinum, sub carmine ludens,

Suaue non hunc praecurreris in cantibus

Auis, qua vere multiflora in folijs

Lamentum effundens emittit suaue cantum.

Cum ipsis autem tunc Nympha montana suauiloqua

Ambulantes frequenter pedibus ad fontem nigrae aquae

Canunt, verticem autem resonat montis Echo.

Deus. a. huc atq; illuc chorearum tunc in medium serpens,

Frequenter pedibus, affligitur pellem. a. ad terga cruentam

Lyncis habet, suausb. obiectans animum cantibus,

In molli prato, illic crocum & hyacinthum

Εοιάδης θαλίῳν καταμίσηται ἄκριτα πολλῶν.
 Τυμνέυσιν ἢ θεοὺς μάχης καὶ μακρὸν ἄλυμπον.
 Οἶόν τ' ἔρμειῶν εἰκόνιν ἔξογον ἄλλων
 Ἐννεπον, οἷς ὄγ' ἄπασι θεοῖς τοὺς ἀγ' ἑλὸς ὄει·
 Καί τ' ὄγ' ἐς ἄρνα δῖῳ πολυπίδα καμντέρσ μῆλων
 Ἐξίκατ' ἔνθα δέ οἱ τέμενθ' κυλλυνιόν ὄειν.
 Ἐν τ' ὄγ' καὶ θεὸς ὦν φαφάρσσιχα μῆλ' ἐνόμειεν
 Ἀνδρὶ παρ' θηητῶν. θάλας γὰρ πότος ὑγρὸς ἐπιδυῶν
 Νύμφη ἐυπλοκάμῳ δρύοσθ' φιλόπιτι μιγυῖαι.
 Ἐκ δ' ἐτέλεσε γάμον θαλερόν τε καὶ δ' ἐν μεγάροισιν
 Ἐρμείη φίλον ἦόν, ἄφαρ τεσσάρων ἰδέσθαι,
 Αἰγιόδω, Δικίρωτα, πολὺ κροτον, ἠδὲ γίλωτα.
 Φεῦγε δ' αἰναίξας, λείπεν δ' ἄρα παῖδα πηδῶν.
 Δείσε γὰρ ὡς ἰδὲν ὄψιν ἀμείλιχον ἠὲ γῆστον.
 Τὸν δ' αἰψ' ἔρμείας εἰσιώσθ' εἰς χέρα θῆκε
 Δοξάμηνθ', χαῖρεν ἢ νόῳ σφειύστα δαίμων.
 Ρίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἑστρας κίε, παῖδα καλύψας
 Δέρμωσιν ἐν πυκινόσιν ὄρεσκόοιο λαγώσῃ.
 Πὰρ ἢ ζῶνι χαῖριζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 Δείξε κούρον ἑόν. πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔπερσθεν
 Ἀθάνατοι, σφείαλλα δ' ὁ βᾶκχοιο δίδουσσι.
 Πᾶσα δέ μιν καλέεσκον ὅτι φρένα πάντων ἔπερσε.
 Καὶ σὺ μὲν ὄτω χαῖρε ἀναξίλοσμαι δὲ σ' αἰοιδῆ.
 Αὐτὰρ ἴζω καὶ σέιο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

ΗΦΑΙΣΤΟΝ κλυτόμητιν αἰείδω μοῦσα λίγεια.
 Ἦος μετ' ἀδύναϊνε γλαυκώπιδος ἀγλαῆ ἔργα
 Ἀνδράποισ ἐδίδαξεν ὅππ' ἔχοντες οἱ τοπᾶρος ἄρ
 Ἀρστροῖς καισπάσχοι ἐν κρησιν, ἠὲ πη δῆρες.
 Νῦν ἢ θ' ἠέσασιν κλυτοτέχην ἔργα δόειντες
 Ρηιδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἑοισιῶν
 Εὐχλοῖα διάροισι ἐνὶ σφειτέρωσι δέμοισιν.
 Ἀπ' ἰληθ' ἠέσασε, δίδου ἀρετῶν τε καὶ ὄλκον.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΦΟΙΒΕ, σὶ μὲν ἐξ κώκετος ὑπὲρ πῆρύγον λίγ' αἰείδεις

Suanter spirans vires, admiscetur innumerisam herbam.
 Celebrant autem deos beatos, & longum Olympum.
 Qualem Mercurium admodum utilem egregium omnium
 Dicebant, quod hic omnibus deis Velox nuncius est.
 Et utiq; in Arcadiam copiosam fontibus matrem ouium
 Venit, ubi autem illi templum Cyllenium est.
 Ubi hic & licet Deus esset, gracili Velere oues pascebat.
 Virum ap. mortalem Sirescebat, n. amor, mollis qui eum inuasit
 Cum Nympha pulcherrima Dryopis in amore misceretur,
 Perfecit, a. nuptias virescentes peperit autem in domib.
 Mercurio charum filium statim monstruosum visum,
 Capripedem bicornem, ac multi-strepitus-existente & dulce
 Fugit autem assurrectus, reliquit autem puerum nutrix (vidente
 Metuit enim ut vidit faciem implacabilem hirsutam.
 Hanc autem statim Mercurius Valde Vitulis ad manum posuit
 Accipiens gaudebat autem in animo admodum Deus.
 Consectum autem ad immortalium sedes encurrit pueru cooporto
 Pellibus in densis montans leporis.
 Apud autem Iouem sedit, & alios Deos.
 Ostendit autem puerum suum: omnes autem animum oblectabant
 Immortales, inter ceteros autem Bacchus ille Dionysus.
 Pana autem illum vocarunt quod animum omnib. oblectat,
 Et tu quidem sic salve, o rex, litabo autem te cantu.
 Nam ego & tu & alterius memor ero cantus.

IN VULCANVM.

Vulcanum inelyti consilij cane Musis suauis.
 Qui cum Minerva casta praeclara opera
 Homines docuit in terra, quae antea
 Antris habitabant in montibus velati fera.
 Nunc autem per Vulcanum inelytum in artibus, opera dedit,
 Facile enim finitorem ad annum,
 Quietem deunt in suis domibus.
 Sed propitius esto Vulcane, da a. virtutem & felicitatem.

IN APOLLINEM.

Phabe, te quidem & cymus sub alis suauiter cantat,
 Dida uij

In ripam insiliens amnem apud Corticosum
 Peneum, te autem cantor habens citharam suauem
 Dulcicanus primumq; & postremo semper canit.
 Et tu quidem sic salue rex, placo autem te cantu.

IN NEPTVNVN.

Neptunum deum magnum incipio canere,
 Terræ motorem, ac immensi maris,
 Pontium, qui Heliconæ & latas habet AEGEAS.
 Dupliciter tibi ò terra motor dū honorem diuiserunt,
 Equorumq; domitorem esse, seruatoremq; nauium.
 Salue Neptune terrā-habex, scarulis-crinibus-decore,
 Et beate benignum animū habens, nauigantib. auxiliare,

IN IOVEM.

Iouem deorum optimum canam, & maximum,
 Late-sonantē, & validissimū, rerum terminas afferentē, qui
 Seorsum sedente, crebros sermones miscet (cum Themide
 Sic propitius late sonans Saturnis enclytissime maxime.

IN VESTAM.

Vesta qua regis Apollinis procul iaculantis,
 In Pytho valde diuina sacrā domum circumuersariū,
 Semper ex tuis crinibus distillat liquidum oleum.
 Veni hanc super domum, accede animum habens
 Cum Ioue sapiente gratiam autem simul præbe carminum.

IN MUSAS ET
 Apollinem.

A Musis incipio Apollineq; Ioneq;
 Ex enim Musis, & procul mittente Apolline,
 Viri poeta sunt in terra & citharæ di.
 Ex autem Ioue reges, hic autem felix quem Musæ
 Diligunt, suavis illi ab ore fluit & ox.
 Saluete, proles Iouis, & meum in honore habete cantum,
 At ego & vestri & alterius motus ero cantus.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

ΚΙΣΣΟΚΟΜΗΝ Διόνυσον εἰδόμενον ἄρχον' αἰεὶ
 Ζηνὸς καὶ σμῆλινος, ἱερευδὶς ἔσθ' ἀδελφὸν υἱόν, (Ζεὶν)
 ὃν πρόπον ἢ χομοὶ νύμφαι πύρα πατρὸς ἀνακτ' ἔσθ'
 Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκίως ἀπὶ τελλῶν
 Νύσσης ἐν γυάλοισι, ὃ δ' αἶξετο πατρὸς ἐκλιπ
 Ἀργῶ ἐν δ' ὄφει, μετὰ εἶθιμι ἔσθ' ἀδανά τοισιν.
 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἠένδε σταὶ πρὸ ὑύμονος ἔδρεψαν,
 Δὴ τό τε φοιτῆζον καὶ ὑλῆος τας ἐναύλοισι,
 Κισσῶ καὶ δάφνη πεπυκισμέν' ἔσθ' αἰ δ' αἶμα ἔποντο
 Νύμφαι, ὃ δ' ἐξηγεῖτο, βρύμ' ἔσθ' ἔχον δ' ἄσπετον ὕλην.
 Καὶ σὺ μὲν ἄπο χαίρει πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε,
 Δὸς δ' ἠμᾶς χαίροντας ἐς ὄρας αὐτῆς ἰκέδαι,
 Ἐκ δ' αὖτ' ὠρέων εἰς τὸς πωλλοὺς ἐναυτοὺς.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ΑΡΤΕΜΙΝ αἰεὶ δὴ χυσοπέλαγον κελαιδενίην,
 Παρθένοι αἰδοίην, ἑλαφὸν βόλον, ἰοχάειραν,
 Λυτοχαστήν τε χυσοπέλαγον ὑπόλλων' ἔσθ'.
 Ἡ κατ' ὄρη σκαιοῦντα καὶ ἀκριεὶ ἠνεμοχάσας
 Ἀπὸν τερπομένην παρ' ἐβόσια νόξα πταίειν,
 Πρὸς πύσσας φορέοντα βίβου, πρὸς μέγιστον δὲ χάρμιν
 Τ' ἡλῶν ὀρίων, ἰοχάει δ' ὅτι δακτύλιος ὕλην
 Δεινὸν ὑπὸ κλαδῆς θηρῶν φείσεται δὲ τὴ γαῖα.
 Πόντ' ἔσθ' ἔξ' ἐβόσια δ' ἀκρίων ἠπὸρ ἔχουσα,
 Πάντ' ὅτι σφίφεται θηρῶν ἐλλέκτου ἡμῶν βλίβου.
 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἠτέρωθεν θηρῶν ἔσθ' ἰοχάειρα,
 Ευφρήνη δὲ νόον χαλάσασθ' ἀκαμπτία τίξασθ',
 Ἐρχεται ἐς μέγα δῶμα χαστήρ' ἰοχάειρα
 Φοῖβε ὑπόλλων' ἔσθ', δειφῶν εἰς πύονα δῆμον.
 Μισῶν καὶ χαίρειντα καλὸν χορὸν ἀρτυρήσασθ'.
 Ἐνδε κατὰ κρημάσασθ' παλίν τ' ἄρα τῶνα καὶ ἰεῖς,
 Ἡγεῖται χαίρειντα σφείρεθ' ἰοχάειρα ἔχουσα,
 Ἐξάρχουσα χορῆς, αἰ δ' ἀμβροσίην ὅπ' ἰεῖσσι
 Τυμῶσι λιτῶ καλλίσουρον, αἰς τεκταπέδας
 Ἀδυσάτων βυλῆ τε καὶ ἡγῶσιν ἔσθ' αἰεὶ σφίσι.

Χαίρειτε

I N B A C C H V M.

Hedera coronatū Bacchū Valde sonantē incipio canere,
 Iouis ac Semela per-inclyta praeclarum filium.
 Quem alebant pulchricomae Nymphae a patre rege
 Susceptum sinibus & accuratē nutriebant
 Nyssa in Vallibus, hic autem crescebat a patre procul,
 Antro in bene-olenti, in numero positus immortalium.
 At post hunc Dea celebrem aluerunt,
 Tunc ibat ad nemorosos recessus,
 Hedera & lauro ornatus, haec autem simul sequebantur
 Nymphae, hic a. dux erat sonus a habebat maximam sylvā.
 Et tu quidem sic salve quis copioscō Bacche,
 Da autem nos gaudentes ad horas rursus venire,
 Ex horis autem rursus ad multos annos.

I N D I A N A M.

Dianam cano aureum colum habentem sonoram,
 Virginē Verecundā, cernos iaculantē, sagittis-oblētā
 Legitimam sororem aureo-ense decori Apollinis, (tem,
 Qua per montes Sambrosos, & promontoria ventosa
 Venatione oblētata, totum aureum arcum extendit,
 Emittens gemituosa tela, tremunt autem capita
 Altorum montium, sonat autem hirsuta sylvā
 Graviter a clangore ferarum, horret autem terra,
 Pontusq; piscosus, at hac fortem animum habens,
 Vbiq; se vertit ferarum perimens genus.
 At postq; oblētata est ferarū speculatrix sagittis-oblētans,
 Delectauerit a. animum laxans flexilem arcum,
 Venit in magnam domum fratris sui chari
 Phœbi Apollinis Delphorum in pinguem populam,
 Musarum ac Gratiarum pulchram chororum instaurans,
 Vbi suspendens reflexit arcum, & sagittas,
 Dux sit gratiosum circa corpus ornamentum habens,
 Praecedens in choro, haec a. ambrosiam vocem emittentes
 Laudant Latenam pulchros talos habentē. Sed peperit filium
 Immortalem consilioq; & operibus longe optimeci.

812 ΟΜΗΡΟΥ ΤΜΝΟΙ

Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠΰκόμοιο.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

Εἰς Ἀθῆνας.

ΠΑΛΛΑΔ', ἀθῆναίω κυδρὴν θεὸν ἄρχομαι ἀείδειν,
 Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
 Παρθέρον αἰδοίω, ἐρυσίππολιν, ἀλκίεσσαν,
 Τειτοχῆν· τίω αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
 Σαρμῆς ἐκ κεφαλῆς, πολαμηΐα τεύχε' ἔχουσαν,
 Χρύσεια, παμφαέωντα σέβας δ' ἔχε πάντα ὄρωντος
 Ἀθανάτοιο, ἠὲ προσάτην Διὸς αἰγιόχοιο
 Εὐομένως ἔρκεσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρῶν,
 Σείσασ' ὄξω ἀκονταμίγας δ' ἐλελίξεν ὄλυμπος
 Δεινὸν ὡς ὀμβεΐμης Ἰλαυκῶπιδος· ἐμοὶ δ' ἔχαια
 Σαρδαλέον ἰάχασεν ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
 Κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενθ', ἔρχτο δ' ἄλμη
 Ἐξαπίνης· εἴσεν δ' ὡς ῥίονθ' ἀγλαὸς ὕψος
 Ἴσποιοι ὠκύποδας θηρὸν χεῖρον, εἰσόκα καύρη
 Εἶλετ' ἀπ' ἀθανάτων ἄρων θιοείκαλα τεύχε'
 Παλλὰς ἀθῆναίη, γῆθησι δ' μητίετα Ζεὺς.

Καὶ σὺ μὲν ἔπειτα χαίρε Διὸς τέκνον αἰγιόχοιο
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ στίο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

Εἰς Ἔστιαν καὶ

Ἐρμῆν.

ΕΣΤΙΗ ἢ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἔρχομένων τ' ἀνδρῶν
 Ἐσθλῶ αἰθῆρον ἔλαχος, προσβηΐδα πικρῶν,
 Καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ πικρῶν, ἔγδ' ἄτερ σοῦ
 Εἶλα πίνακας θνητοῖσιν, ἵν' ἐφρώτη πνυμάτη τε
 Ἐστὴ ἀρχόμενθ' ἀπένδει μελιιδέα οἶνον.
 Καὶ σὺ μοι ἀργεῖφόντα, Διὸς καὶ μαϊάδ' ἔχῃ,
 Ἀγέλαε τῆν μάλα φων, χευσόρραπι, δῶτορ ἰάων,
 Ναίετε δώματα καλά, εἶλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν.
 Ἴλαθ' ὦν ἐπαφῆγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
 Ἐστὴ, ἀμφότεροι γδ' ὄπιθ' ἰθονίαν ἀνδρῶπων
 Εἰδότες ἐργατα κελάρουθ' ἔσπευον καὶ ἔβη.

Χαίρε

Saluete nati Iouis, & Latona pulchricoma.
Verum ego Vestrum & alterius memor ero cationis.

IN PALLADEM

Palladem Mineruam inclytam incipio canere,
Casiam, multi-consilij implacabilem animu habentē,
Virginem Verecundam patronam-Serbiu, robustam,
Tritogenam, quam ipse genuit consultor Iupiter,
Venerando ex capite, bellicosa arma habentem,
Aurea, splendida, stupor autem habebat omnes Sidentes
Immortales, hac autem ante Iouem AEgiochum
Impetuose exiit ab immortalis capite,
Concusso acuto telo, magnus. a concutiebatur Olympus
Grauiter a foris casia, circum autem terra
Fortiter sonuit, motus igitur est pontus
Vndis purpureis commotus, constitit autem mare
Repente, stetit autem Hyperionis praeclarus filius,
Equos Velocipedes multum tempus, donec puella
Ceptit ab immortalibus humeris dijs similia arma
Pallas Minerua: gavisiss est autem consultor Iupiter.
Et tu quidem sic salue Iouis nate AEgiochi.
Verum ego, & tui, & alterius memor ero cationis.

IN VESTAM ET
Mercurium.

Vesta quae omnium in domibus altis
Immortaliumq; Deoru humi Venerantiumq; hominu,
Sedem sempiternam sortita es, ac antiquum honorem.
Pulchrum habens donum & honorem, neq; enim sine te
Constituta mortalibus, sibi non prima postremaq;
Vesta incipiens delibat suauis vinum.
Et tu mihi Argicida Iouis, & Maia filii
Nuncie, beatorum aurea-Cerya dator bonorum,
Habitate domos bonas chara mentibus adiuuicem,
Propitius existens auxiliare eum Verecundamq; charamq;
Vesta, ambo enim terrestrium hominum
Scientes opera pulchra, incutusq; sequimini & Hebetem,
Salutē

Χαῖρε κρόνη θυγάτηρ, σύ τε καὶ χρυσόβραπις ἑρμῆς
 Αὐτὰρ ἐζών ἀμείων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΓΑΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ

πάντων.

ΓΑΙΑΝ παμμήτειραν αἰείσομαι ἠὲ Δέμηθλον,
 Πρεσβύεσσιν ἢ φέρβει ὅππῃ χθονὶ παῖδ' ὀπόσ' ἐσίν.
 Ἡ μὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἑσέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντον,
 Ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται οὐκ σέθεν ὄλβω.
 Ἐκ σάδ' ἐϋπιδέες τε καὶ εὐχαρποι τελέεσσι,
 Πότνια· σέυ δ' ἔρχεται δουῶναι βίον ἠδ' ἀφελέειαι
 Θνητοῖς ἀνδράποισιν, ὃ δ' ὄλβιθ' ὄν κε σὺ θυμῷ
 Πρόφρων πηήσεις· τῷ δ' ἀφθονα πάντα πάφει.
 Βεῖδει μὲν σφιν ἄρκρα φρέσβιθ' ἠὲ κατ' ἀγροῦς
 Κτίωσιν δ' ἰδμεῖ, οἶκος δ' ἐμπύμπλαται ἐσθλῶν.
 Αὐτοὶ δ' ἀνομίσι πόλιν κτ' ἐκαλλιζώοιχα.
 Κοιρανέεσ' ὄλβος ἢ πολὺς καὶ πλεῖθ' ὀπιθεῖ.
 Παῖδες δ' ἀφροσύνη νεοθηλαί κεν δίοωσι,
 Παρθενικὰ τε χοροῖς ἄρσαν δέσιν ἀφροσι θυμῷ
 Παίζουσι, χαίρουσι κατ' ἀνδρα μαλθακὰ ποίης,
 Οὐς κε σὺ πηήσεις σέμνη δαῖδα ἀφθονο δαῖμον.
 Χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἀλοχ' ἕρανοσ' ἀστερόντθ',
 Πρόφρων δ' ἀντ' αἰοιδῆς βίοτον θυμῆρ' ὀπαζε.
 Αὐτὰρ ἐζῶ καὶ σῆυ καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

ΗΛΙΟΝ ὑμνεῖν αὐτε τέκθ' ἄρχα μοῦσα
 Καλλιόπῃ φεάδοντι, τὸν ἀρυφάεσσι βοῶπις
 Γένατο γαῖης παιδί καὶ ἕραν' ἀστερόντθ'.
 Τῆμε γδ' ἀρυφάεσσαν ἀχαλειτῶν ἑσθλῶν
 Αὐτοκρηπυήτιω, ἠοὶ τε κε κέλλημα τέσσα,
 Ἡῷ τε ροδόπηγῳ, ἐϋπλόχαμὸν τε σιλυῖω,
 Ἡελίῳ τ' ἀχαμαντ', ὅππείκαλον ἀθανάτοισιν,
 Ος φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεῶσιν,
 Ἴπποισι ἐμβεβαοῖς· σμερδνὸν δ' ὄρα δέρχεται ὄωσις,
 Χρυσῆς ἐκ κόρυθθ' λαμπρὰ δ' ἀκτῆρες ἀπ' ἑσθ'
 Αἰλῆην εἰλβοισι, παρῶ κροτάφων τε παρειαί

Λαμπαρά

Salve Saturni filia tuq, & aurtuirga Mercurius.
At ego & vestramq, & aliterius memor ero cantionis.

IN TERRAM MATREM
omnium.

TERRAM omnium matrem canam bene-fundatam,
Honoratissimā, quæ nutrit in terra omnia quæcunq,
Et quot terram diuam incedunt, & quot pontum, sunt
Et quot volant, hæc nutriuntur ex tuis diuitijs,
Ex te autem boni filij, & boni fructus existunt,
Veneranda: in te autem positum est dare vitam, & auferre
Mortalib: hominibus: at hic felix quem & tuq, tu in animo
Prompte honorabis: huicq, copiosa omnia sunt,
Abundat quidem illis aruum vitæ serum & per agros
Iumentis abundat domus autem impletur bonis.
Ipsi, a. bonis legib: per urbem habentem pulchras mulieres
Dominantur: felicitas autem multa & diuites sequuntur,
Filij autem lætitia iuuentute florente gloriantur,
Virginesq, choros festinis læto animo
Ludentes gaudent ad flores molles herbas.
Quos & tuq, tu honorabis veneranda copiosa Dea.
Salve Dearum mater, Soror cæli stellati,
Prompta autem loco cantus vitam lætam præbe,
At ego & tu & aliterius memor ero cantionis.

IN SOLEM.

Solem laudare rursus Iouis nata incipe Musa
Calliope Phæthonem, quem Euryphæssa binivos oca-
Peperit terra filium & cæli stellati, (los habent
Duxit enim Euryphæssam & alde inclytam Hyperion
Germanam ferocem, quæ illi peperit pulcherrimos filios
Auroramq, roscum-cubitum-habentē, pulchricomāq, Lu-
Solemq, indefessum, similem immortalibus, (nam,
Qui lætæ mortalibus & immortalibus Dijs,
Ex quo ascendens horrendum autem hic inspicit oculis
Aurea è galca flari autem radij ab ipsa
Splendore emicant, ad tempora autem gena

Λαμπραὶ δ' ἀπὸ κρατὸς χαίρειν κατέχοισι πρὸς σπηλαιὸν
 Τηλαυγῆς, καλὸν δ' ἄπει χροὶ λάμπεται ἔσθ' ὄ
 Λεπυρργῆς πνοιῆ ἀνέμων, ἔσθ' δ' ἄρσενες ἵπποι,
 Ἐν δ' ἄρ' ὄγε σήσας χρυσόζον ἄρμα καὶ ἵπποις,
 Θεασάσι ὄ πέμπησι δι' ἕραν ὠκεανὸν δε.

Χαῖρε ἀναξ, πρὸς φρον δ' εἶον θυμῆρε ὄ παζε.
 Ἐκ σῆα δ' ἀρξάμεν ὄ κλήσω μαρόπων γῆρος ἀνδρῶν
 Ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἐδείξαν.

Εἰς Σελήνην.

ΜΗΝΗΜ ἀείδειν τιρσιόπτερον ἔσπετε μοῦσαι,
 Ἡς ἀπὸ αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται ἕρσανόθεικτος
 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ἔσθ' ὄ κόσμ' ὄρωρῆν
 Αἴθλης λαμπούσας εἴλθει δ' ἀλάμπεται ἀήρ
 Χρυσῆς δ' ἀπὸ σφάνης, ἀκτῆρες δ' ἐνδιδόνται.
 Ἐν τ' ἀν' ἀπ' ὠκεανόιο λοισαμένη χροῖα καλὸν,
 Εἶματα ἔσπασμένη τηλαυγῆα δία σελῶν,
 Ζευξάμενη πάλους ἐρῶν χροῖα ἀιλήεντις,
 Ἐδουμένως πρὸς τέρωσ' ἐλίσση καλλίτριχας ἵπποις,
 Ἐσπασμένη διχόμεν ὄ, ὄτε πλῆθει μέγας ὄ γμ' ὄ,
 Λαμπρότατα τ' αἴγλα τ' ἀρξάμενης τελέθεισιν
 Οὐρανόθεν, τέχμηρ δ' βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται,
 Τῆρ ἄ ποτε κρονίδης ἐμίγη εὐλόγητι καὶ εὐνῆ.
 Ἡδ' ἔσθ' ὄ κλυαμένη πυνθείω γείνατο κούρην,
 Ἐκ σπασμένη εἶδ' ὄ ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Χαῖρε ἀνασσα, θεὰ λά κούρην δία σελῶν,
 Πρὸς φρον, εὐπλόκαμ' ὄ σῆα δ' ἀρξάμεν ὄ, κλέα φασί
 Αἰσόμεν Ἡμιθέων, ὧν κλείσ' ἔργα τ' αἰδοῖς,
 Μισοῖαν θερέποντες, ἀπὸ σμακτων ἕροίντων.

Εἰς Διοσκουρούς.

ΑΜΦΙ Διοσκούρες ἐλκεί πιδες ἔσπετε μοῦσαι
 Ἄνω δειδάς, αἰθῆς καλλισφύρα ἀίλα ὄ τέκνα.
 Κέσσερ δ' ἵπποδαιμον, καὶ ἀμῶμυτον πολυεύχια.
 Τοὺς ἔσθ' ὄ παυγέτου κορυφῆ ὄρε ὄ μεγάλοιο,
 Μιχθῆσ' ἐν φιλόγητι καλαινεφῆ κρωίονι

Clara à capite gratiosum tenent or
 Lucidum pulchra autem circa corpus fulget Vestis,
 Tenuitur contexta statur Senatorum, sub a. masculi equi,
 Hic igitur hic sistens aurijugum currum, & equos,
 Diuinus mittit per caelum in Oceanum.

Salve rex, promptè autem vitam latam prabe
 A te initio factò, Vocabo mortaliū gentes Virorum
 Semideorum quorum opera Dii mortalib. ostenderunt.

I N L V N A M.

L Vnam canere latissimis dicite Musæ
 Suaus loqua puella Saturnij Iouis, perita cantus,
 Ex qua splendor terram inuoluit a caelo
 Capite ex immortalis, multū a. ornamentum exitarum est
 Splendore splendente, enitescit autem tenebrosus aer
 Aurea ex corona, radij autem voluuntur,
 Quando ab Oceano lota corpore pulchro,
 Vestes induta procul lucentes diuina Luna,
 Iunctis que equis longa cervicis fulgidis,
 Impetuose prius agitaris pulchricomos equos,
 Vespertina semimenstrua, quādo plenus est magnus globus
 Clarissimiq. splendores tum aucta sunt
 Caelitus, signum autem mortalibus & indicium est,
 Cum qua olim Saturnius mixtus est amicitia & lecto.
 Hac autem pragnat. Pandeam peperit filiam,
 Decoram formam habens inter immortales Deos.

Salve regina Dea alba alma diua Luna,
 Prompta pulchricoma, a te. n. incipens laudex hominum
 Canam semideorum quorum audiunt opera poeta,
 Musarum ministri ab oribus amabilibus.

I N I O V I S P V E R O S.

D E Iouis pueris nigriocula dicite Musæ
 Tyndaridis, Leda pulchrit. ala praeclaros natos,
 Castoraq. equorum domesticam, & irreprehensibilem Pa-
 Quos sub Taygeti vertice montis magni, (lucem,
 Mixta in amorem cum nigrimula Saturnio

Σαντῆρας τέκε πύδας ὀπηθονίων ἀνδρώπων,
 Ωκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε ἀπέρχωνται ἄελλα
 Χειμέλαι καὶ πόντον ἀμείλιχον· οἳ δὲ ὑπὸ νηῶν
 Εὐχόμενοι καλέοισι διὸς κούροις μέγαλοιο,
 Ἀργεῶνι λάκοισιν ἐπ' ἀκρωτήεα βαύτες
 Πρύμνης, πλὴν δ' ἀνέμος τε μέγας καὶ κύμα θαλάσσης
 Θῆκαν ὑποβρυχίῳ· οἳ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 Ξανθῆσι περὶ γαστρίῳ αἰδέερος αἰζαντες.
 Αὐτίκα δ' ἀρχαλέων ἀνέμων κατέπαισαν ἄελλας,
 Κύματα δ' ἐσφρέσαν λάκοις ἀλὸς ἐν πλάγῃσι
 Ναύταις, σήματα καλὰ πόνε σφίσιν· οἳ ὅσοντες
 Γῆθησαν, παύσαντο δ' οἰζυροῦτο πόνοιο·

Χαίρετε πτωδαίεδα ταχέων ὀπιθέτορες Ἰσπών·
 Αὐτὰρ ἐζῶν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς·

ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΑΙΔΕΙΣ ΘΕ ΞΕΝΙΩΝ ΚΑΧΗΜΕΝΟΝ ἢ ΔΕ ΔΟΜΟΙΟ,
 Οἳ πόλιν ἀπεινὴν ὑμῶν ἐρατώπιδος ἦρης
 Νάειτ' ἐς ἄδελφον, ἦς πόδα νεῖατον ὑψικόμοιο
 Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδαρ ξανθῶν ποταμῶν,
 Ἐβρε καλὰ ῥέοντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

ΟΜΗΡΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΕΠΗΤΙΝΑ ΕΚ ΤΟΥ

Προδότην τῆ ἀφεί τῆς Ομήρου βιοτῆς.

Εἰς Κυμνίαις.

ΑΙΔΕΙΣ ΘΕ ΞΕΝΙΩΝ ΚΑΧΗΜΕΝΟΝ ἢ ΔΕ ΔΟΜΟΙΟ,
 Οἳ πόλιν ἀπεινὴν κύμῳ θεῖῳ πόδα κούρω
 Νάειτε, σαρδύμης πόδα νεῖατον ὑψικόμοιο·
 Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδαρ θεῖον ποταμῶν
 Ἐρμου διήεντες, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

Εἰς τὴν Κύμῳ πύδαρ Ἰσπών.

ΑΙ ΨΑ ΠΟΔΕ ΜΕ ΦΕΡΟΙΕΝ ἐς αἰδέεον πόλιν ἀνδρῶν.
 Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς ἀσφύρων καὶ μήτις ἀφίση.

Εἰς

Servatores peperit pueros terrestrium hominum,
 Velociumq; nauium, quando festinant procella
 Hymales per pontum implacabilem, hi autem è nauib.
 Voto facientes Vocant Iouis pueros magni
 Agnis albis, ad littora egressi,
 A puppi: hanc autem Ventusq; magnus, Et Vnda maris
 Fecerunt submersam, hi autem repente apparuerunt
 Flauis alis, per aethera Sibrantes.
 Statim autem difficilium Ventorum cessarunt procella,
 Vndas autem strauerunt albi maris in sinibus
 Nautis, signa bona laboris sui, hi autem conspicati
 Gausi sunt, cessarunt autem ab arumneso labore.
 Saluete Tyndarida Velocium agitatores equorum,
 At ego Vestrum Et alterius memor ero cautionis.

IN HOSPITES.

Veneremini hospitijr sententem Et domo.
 Qui urbem excelsam Nympha amabilisocula lunonem
 Habitatis in infernum, cuius pedem postremum alticomae
 Ambrosiam bibentes aquam flauis fluij,
 Hebra pulcherrimus, quem immortalis peperit Iupiter.

HOMERI QVÆDAM EPI-
 GRAMMATA ET VERSVS EX

Herodoto de Vita Homeri.

Ad ciues Cumanos, rogans hospitium.

HOSPITIUM prabete viro profugoj, Vagoq;
 Urbem que celsam Cumam. Eripido prolem,
 Radicem incolitis Sardenes alticomantis,
 Divini potatis aquam que fluminis Hermi,
 Fortissimis iusti, pater est cui Iupiter ipse.

Rediturus Cumam.

Vos me hominum rapide planta portetis in urbem,
 Quorum animus promptus, pollicet qui mente sagax.
 Ecce ij

Εἰς Μίδω.

Χαλκῆ παρθένοι εἰμὶ, μίδου δ' ὅππ' σήματι κείμαι.
 Ἐς τ' αὖ ὕδωρ τε ῥέει, καὶ δένδρα μακρὰ τεθῆλοι,
 Ἡέλιός τ' ἀνιῶν λάμπει, λαμπρὰ τε σελιῶν,
 Καὶ ποταμοὶ ῥέουσιν, ἀνακλύζῃ Ἰθάλασσι.
 Αὐτοὶ τῆδε μένοσα πολυκλαύτω ὅππ' τύμβου,
 Ἀγχιέω παρῆσι μίδης ὅππ' τῆδε τεταπῆαι.

Ολοφύρονται τὴν τυφλότητα αὐτοῦ ὥσθι
 τὰς Κυμοῖς.

Οὐ μ' αἴση δῶκε πατὴρ ζῶε κύρμα γυνέδαι,
 Νῆπιον αἰδοίησ' ὅππ' ζωῶσσι μητρός ἀτάλλαν,
 Ἦν ποτ' ἐπύρρησαν βυλῆ διὸς αἰγιόχοιο,
 Λαοὶ φείκων ἄχρηστων ὅππ' βῆτορες ἵππων
 Ὀπλοῦτεροι μαλεροῖο πυρὸς κείνον τις ἀφῆα
 Διολίδα σμύρνῳ ἀλιγείτονα ποτνιαδάκτον.
 Ἦντε δ' ἀγλαῶν εἰσιν ὕδωρ ἱεροῖο μέλιτ' ἄ,
 Ἐνθεν ἄπορνούμεναι κῆραι διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἠθελέτῳ κληῖσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀπακηνάδην ἱερῶν ὅππ' αἰδοίησ' ἄ,
 Ἀφραδίῳ τῆς μὲν τε παδῶν τις φράσσεται αὔθις.
 Ὀσφιν ὀνειδίσειν ἑμὸν διεμήσατο πότμον.
 Κῆραι δ' ἐγὼ τίς μοι θεὸς ὅππ' ἐπισηνεύοντο ἄ,
 Τλήσσομαι ἀχράαντον φέρων τετληνὸν θυμῶ.
 Οὐδέ τι μοι φίλα γῆα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγχαῖς
 Κύμης ὀρειάνοισι, μάλας δέ μοι θυμὸς ἐπειγεί
 Δημοῦν ἐς ἀλλοδαπὸν ἴνασι ὀλίγον ἄφ' ἔόντα.

Ἀρχὴ Ἰλιάδ' ἄ τῆς ἰλέπιοι ἄ.

Ιλιον αἰδοῖω καὶ Σαρδανίῳ εὐπυλον,
 Ἦς πῆσι πολλὰ πῆσον δαναοί, Σαρδάπυτες ἀφῆ ἄ.

Τῆ ἄ τῆς ἰλέπιοι ἄ.

Θεσπερίδης Σηπυῖσιν ἀνώϊστον πόλεον ἄ,
 Οὐδὲν ἀφραστότερον πῆλαται νόον ἀνδρῶποισιν.

ΚΛΩΣ

In Midam.

Aenea sum Virgo, Mida qua incumbo sepulchra:
 Dum fluit unda leuis, sublimis nascitur arbore
 Dum sol exoriens & splendida Luna relucet,
 Dum fluij labuntur, inundant littora fluctus,
 Hic constanter ago, lacrymasq; in marmore tincto
 Fixa, Midam moneo tumultatum hic chare Sator,

Deplorat suam cæcitatem aduersus
Cumanos.

Hei mihi quam fatum dat Iupiter almus iniquum,
 Infanti mihi lac Veneranda ex Sbere matris
 Præbuit, AEolica Smyrna, quam Martia quondam
 Gens Phriconitis, certamine fortis equestri,
 Condidit ad Pelagus, præterlabente Melete.
 Docta Iouis proles mecum hinc digressa Solebat
 Carminibus celebrare Urbem quam nomine dicunt
 Cumam, quosque viros intra sua mania claudit.
 Illi audire facta spreverunt carmina Socis
 Sed quicumque mihi cladem exitiumq; parauit.
 Non impune feret laua quod mente Solutat:
 At mihi quam dederint nascenti numina sortem,
 AEgro animo quamuis, certum est perferre patiç.
 Sed iam per sacra Vestigia ponere Cuma
 Compita non suadet mihi mens, potiusq; remota
 Inque peregrina sedem mihi quarere terra.

Exordium parvæ Iliados.

Troiam & Dardaniam canto, qua mater equorum,
 Qua Danaï Mauorte satis mala plurima vexit.

Thestoridæ.

Thestoride, ex multis, mortalibus abditæ quæ sunt,
 Mens habet in primis cæcos humana processus,
 Ecce ij

Ποσειδάωνι.

Κ Λῦθι ποσειδάων μεγαλοδένες ἐννοσίγαια,
 Ευρυχόρη μεδέων ἠδὲ ξανθοῖ ἐλικῶν ἄσπερον.
 Δὸς δ' ὄφρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
 Ναύταις, οἵ νηὸς πομπῶν ἠδ' ἀρχοῖ ἔασσι.
 Δὸς δ' ἐς ὑπέρειαν ὑψικρήμνοιο μίμναιτος.
 Λιδεῖόν μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γε κυρήσαι.
 Φῶτά τε πασί μιν ὅς ἐμὸν νόον ἠέροσάσας,
 Ωδύσατο ζῆῶα ξένιον ξενίῳ τε τραπέζην.

Εἰς πόλιν Ερυθραίων.

Π Οτνια γῆ, παῖδάρε, δότειρα μελίφρον ἄλβη,
 Ως ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῆν εὐοχίῃ ἐτυχθῆς,
 Τοῖσι δ' δύσβωλῃ καὶ τρηχέϊ, οἷς ἐχολώδης.

Πρὸς Ναύτας.

Ν Αὔται ποντοπόροι συζυγῆ ἐναλίγκισι ἄτη,
 Πτωχάσιν αἰετήσιν βίον δύσζηλον ἔχοντες,
 Λιδεῖδε ξενίοιο διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
 Δεινὴ γδ μέτοπις ξενίῳ διὸς, ὅς κ' ἀλάτῃται.

Πεύκη.

Α Ἰθάκη πίπῃ σου πάλῃ ἀμείνονα καρπὸν ἴπῃσι
 Ἰδοὺς ἐν κορυφῇσι πολυπύργου ἠνεμόεσσης,
 Ἐνθα σίδηρ' ἄμνος ὀπιχθονίοισι βροτοῖσιν
 Ἐσσεταῖ ἐϋτ' αὖ μιν κεβρῖμιοι ἄνδρες ἔχασσι.

Εἰς Γλαῦκον τὸν αἰπόλον.

Γ Λαῦκα πίπῃ ὅπῃ τὸ ἔπος τὸ ἐνὶ φρεσὶ θῆσω,
 Πρῶτον μὲν κυσὶ δειπνῶν ἐπ' αὐλείῃσι θυρήσιν
 Δουδαίῃ ὡς γδ ἀμεινον' ἢ γδ καὶ πρῶτον ἀκούει
 Ἄνδρὸς ἐπὶ τροχίμῳ, καὶ ἐς ἔρκαα θυρῶν ἰόντος.

ΚΑΥΣ

Neptuno.

A Vdi qui Pelagus Valido Neptune tridenti
 Imperioq; regis, spaciofaq; culta Heliconis:
 Da precor his nauis reditum deutosq; secundos,
 Qui mihi sunt comites placidi, nauisq; magistri.
 At mihi da misero sacram contingere terram,
 Acritus qua parte Mimas ad sidera surgit.
 Inde hominis iusti me fac succedere tectis,
 Vlcisci q; virum qui me improbitate fesellit,
 Laetit & hospitij sacra iura Iouemq; benignum.

Ad Erythraam.

O Sacra multorum largitrix terra bonorum,
 Quam tu plana alijs & parte aequalis ab omni,
 Aspera contra alijs, in quos converteris iram.

Ad Nautas.

I Nfidi nauta, gens diris tristior ipsis,
 Sana quibus veluti mergis dant angora victum,
 Si vobis nulla est hominum reuerentia cordi,
 At sperate Iouem, summo qui regnat Olympo.
 Tristis enim cultus Iouis est, pœnaq; parata,
 His quibus hospitij non est pia tessera cura.

Pinus.

F Vnduntur fructus alia magis arbore dulces,
 Quam fouet Umbrosis felix in collibus Ida.
 Hinc ferrum veniet Marti validaq; secures,
 His vbi consistet campis Cebrentia pubes.

Ad Glauçum capratium.

G Lauce precor, paucis me audi, pareq; monenti.
 Prae foribus stabuli canibus sua sercula primum
 Fac tradas: nam sic melius, custodibus illis,
 Nec fera, nec fures venient ad septa dolosi.

Ecc ivj

Πρὸς τὴν ἱέρειαν ἐν Σάμῳ.

Κλυδί μοι δ' ἄχομένῳ κουροσφόρῃ, δὲς ἧ γυναικί
 Τὴν δὲ νέων μὲν ἀήναδαι φιλόπτητα καὶ εὐνῶν,
 Ἡ δ' ὅπιτερπέδω πολιοκροτόφοισι γέροισιν,
 Ὡν ἄρη μὲν ἀπαμβλωέται, θυμὸς ἧ μανοιγῶ.

Εἰς οἶκον κῆν Φρατῆραν.

Ανδρὸς μὲν σέφανθ', πῦδες· πύργοι ἧ, πόλιθ' ἧ,
 Ἰσσοποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμηθ'· νῆες ἧ, θαλάσσης·
 Χρήματα δ' αὖξαι οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
 Ἡμενοὶ εἰν ἀγορῇ, κόσμηθ' τ' ἄλλοισιν ὄραδαι·
 Αἰδομένῳ ἧ πυρὸς γεραράτερθ' οἶκος ἰδεῖσθαι.

Ὁ Κάμινθ'.

Εἰ μὲν δάσσετε μιδόν, αἰέσω, ἢ κεραμίης.
 Δεῦρ' ἄγ' ἀθλιώειν, καὶ ὑπείρεγε χεῖρα καμίνῳ·
 Εἴ ἧ μελανδέειν κότυλοι, καὶ πάντα μάλ' ἱρά·
 Φρυγθλιῦσαι τε καλῶς καὶ πμῆς ἄνον ἀφέδαι,
 Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλάμενα, πολλὰ δ' ἀγχαῖς,
 Πολλὰ δὲ καρθλιῦσαι· ἡμῖν ἧ δὴ ὡς σοι νοῆσαι·
 Ἦν δ' ἐπ' ἀναδείλω τρεφθέντες φάδην ἀφῆδες,
 Συγχαλέω δ' ἠπειτα καμίνῳ δουλητῆρας.
 Σωτρεῖ β' ὁμιῶς μάραζόν τε καὶ ἀσθετον, ἠδὲ γ' ἀσχατον,
 Ωμῶδομόν θ' ὅς τῶδε τέχνη κατὰ πολλά ποιεῖσι.
 Πείθε πυραΐτουσαν καὶ δώματα, σὺν ἧ κάμινθ'
 Πᾶσα κυκηθεῖν, κεραμίων μέγα κοκυσάντων.
 Ως γνάθθ' ἰσπεῖν βρύκει, βρύκοι ἧ κάμινθ',
 Πάντ' ἔντοθ' αὐτῆς κεραμῖα λεπτὰ ποιῆσαι.
 Δεῦρο καὶ ἡελίε θυγάτηρ πολυσοφμακε κίρκη,
 Λογία φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτῆς τε καὶ ἔργα
 Δεῦρο ἧ καὶ χεῖρων ἀγάντω πολέας κενταύρους,
 Οἳ θ' ἠρακλείους χεῖρας φύργουσι τ' ἀπὸ λοντο·

Τύποιον

Aducrifus antistitam Samiam.

Dive preces audito meas, mulierq; fac ista,
 Auerfat a torum iuuenili atate & iugentem.
 Canorum Veterumq; senium capiatur amore,
 Est atas effata quibus sed prompta voluntas.

In Palatium curialium.

VT patris nati, sic turres sunt decus Urbis:
 Sic & equi campum decorant sic aquor ananias,
 Sic & opes ornant ades; praesentia regum
 Augusto in solio decorat fora lata sedentium:
 At lucente domus multo est augustior igne,

Fornax.

SI mihi mercedem dabit is figuli, ista cenemus,
 Huc ades o Pallas, dextraq; foneto caminum,
 Pulchre ut durefiant calices, & mollia cuncta,
 Siccenturq; probe, & figulis licet magna reportent.
 Vendita perq; forum multa, & per compita multa.
 Sic illis quastus crescat, prudentia nobis,
 At si deposito iuvas irridere pudore,
 Huc precor ut pestes veniant quacunq; per orbem.
 Grassantur fundant & in hanc mala cuncta caminum,
 Irruat huc Smaragus, grauis Asbetus, atq; Sabaces:
 Contere tu Pallas flammamq; & vasa camini.
 Ille licet rapido multum nunc ferueat aestu.
 Insuper Omodanus seruatq; & damna det arti.
 Omnia misceto, fornacem, vasa, domumq;
 Ut fragor immensus fiat, figuliq; tremiscant:
 Non secus ac mala crepitu clauduntur equina,
 Sic subita fornax crepitetq; cadatq; ruina,
 Inque lutum redeant calices & vasa munita.
 Huc ducat longo Centauros agmine Chiron:
 Quiq; manu Herculeae cecidere superq; fuerunt.

Τύπποιεν τάδε ἔργα κακῶς, τύπποι ἕκμινον,
 Λύτοί δ' οἰμάζοντες ὄρωατο ἔργα πονηρά.
 Γηθήσω δ' ὄρων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 Ος ἔχ' ὑπὲρ κῆψαι πᾶσι ταῦτα, πᾶν τὸ πρῶτον
 Φλεγήθειν, ὡς πάντες ὀπίσσαντ' αἰσιμαρῶζειν.

Εἰρησιώνη.

Διμα πρῶτον ἀπόμειδ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένιο.
 Ος μέγα μὲν δυνάται, μέγα ἔβρέμει ὄλβιθ' αἰεὶ.
 Αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλῆθος γὰρ ἔσσισι
 Πολλὸς, σὺν πλέτῳ ἔχει εὐφροσύνη τεθληῖα,
 Εἰρλιώη τ' ἀγαθή, ὅσαι δ' ἀγλαῖα, μασὰ μὲν εἴη,
 Κυρβαῖη δ' αἰεὶ χεῖρ καρδίου ἔρποι μάλ' α.
 Τοῦ παιδὸς γυνὴ χεῖρ διφράδα βήσεται ὕμνιν,
 Ημίονοι δ' ἄξιοι κρατὰ πᾶδες τόδε δῶμα.
 Αὐτὴ δ' ὑφαῖνοι ἰσὸν ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαῦα
 Ναῦμαί σοι νεῦμαι ἐνιαύσιθ', ἥστ' ἰχθυῶν.
 Ἔσκη' ἐν περὶ θύροισι, καὶ εἰ μὲν τι ἔς δώσει, εἰδὲ μὴ
 Οὐχ' ἐσηῶμεν, ἢ γὰρ σωοικῆσοντε ἐνθάδ' ἤλθωμεν.

Τοῖς Αλιεῦσι.

ΤΟῖων γὰρ πετέρων ἐξ αἵματος ἐκζητάατε,
 Οὔτε βαθυκλήρων, ἔτ' ἀσπετα μῆλα νεμόντων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΩΖΟΜΕΝΩΝ

Ομήρου ποιημάτων.

Illi contendant opus omne, ipsumq; caminum
 In nihilum penitus redigant, figuli ista & videntes
 Florent, & lacrymis spectent ingentia damna.
 Improbitalis ego spectabo hac premia letus.
 Deniq; qui pronus fornacem respicit, illi
 Flamma vorax faciem rapiat, penitusq; perurat.
 Sic scelus agnoscent omnes atq; inde cauebunt.

Eirehone seu Ramus.

Venimus ad magnas ades cuiusq; potentem,
 Cuius diuitijs resonat domus atq; redundat,
 Vos aditum prabete fores, feliciter intrent
 Diuitia & requies hilaris, Charitesq; sequantur:
 Vasa opibus tumeant, nihil hic videatur inane:
 Sintq; laborata Cereris repleta canistra.
 Excelfo curru nurus hic portetur, & ipsam
 Veloci cursu reuehant ad limina muli.
 Hac premat electrum pedibus, telasq; labore.
 Ast ego vos repetam, repetam (mihi crede) quotannis,
 Non secus atq; redit sub tectum garrula Progne,
 Assumus in porta: seu munera ferre placebit,
 Seu nihil: est tamen hinc abeundi certa voluntas.
 Non etenim hic habitare diu nec adesse paramus.

Piscatoribus,

Hic vos, o pueri, tales genuere parentes,
 Nec latus fundis gregibus neq; mille potentes.

FINIS HOMERII POEMATON
 quae quidem extant.

OB. GIPHANII I. C. BRE-
ues in Odyssæam Notæ seu
Scholia.

I N A. I.

Page 8. *Ανδρα.*) De huius & prioris exordij laude, Arist. 3. Rhet. Horat. Qui domitor Troiæ multorū providus vrbes, Et mores hominum inspexit, &c. quidam olim legébant *πολύεργον*, nam & sic versutos & callidos Græci vocant Schol. Arist. in Nubib.

Αιθιοπίας.) Hanc Aethiopum diuisionem probat Plin. lib. 5. cap. 8. tuetur & explicat Strabo.

Μνήστετε γδ.) Obscurum est, cur de Aegistho hic tam multa, & nihil de Vlyssæ, cuius tamen de reditu consiliū habetur. Dicendū fortasse Iouis orationem à Minerua nimio iuuandi Vlyssis studio interruptam esse, eaque re factum vt exemplum Aegisthi non sic ad Vlyssæ accomodatam. Vt igitur Agamemnonis vxor Clytæmnestra longa mariti mora Aegistho tandē nupsit, qua ex re multæ calamitates euenerint: ita & de Penelope metuenda, ne longa Vlyssis mora tandem flectatur, & proci nubat, qua ex re similes calamitates consequantur.

10 *Ως δ' ἀβλόητο.* &c.) Hunc versum de Graccho interfecto protulit Scipio. Plut. in Gracch.

Ἰμῶν. &c.) Insignis locus de amore patriæ, de quo vide & infra.

Τίκτορ ἰμῶν.) Lilius in Odyssæa, vetus poëta: Mea puer quid verbi ex ore tuo profluit, Enniū adduxi, in Iliad.

14 *Πιστοῖσιν.*) De hoc proci u ludo talano Athen. li. 2.

Εγχεσθ.) Veteres hastas domi ad columnā astituebāt. Sic & infra. 17. & Virg. 12. Exin quæ medijs ingenti adnixa Columnæ Aedibus astabat, validam vi corripit hastam.

16 *Τίς, πῶθεν.* &c.) Veteres tam erant hospitaes, vt prius exciperent hospites conuiuio: postea qui, vnde essent percunctarentur. Ath. lib. 5. de hoc loco. Sic. & infra *ἄρδ' 74. & 102.*

36 *Εἰλαπίς.*) De his tribus conuiuiorum generibus Athen.

Athen. lib. 8. & Poll. lib. 6. quæ & infra iterantur.

40 *Ανόπαια*,) Aristarcho *Ανόπαια* est nomen avis.

42 *Αλλ' εἰς οἴκον*) Notus locus de officio viri & mulieris.

I N B. I I

48 *Ωρενυτ' ἄρ'*) Hunc locum Virg. lib. 8. in Euandro est imitatus.

Ουκ εἶ) Vetere instituto, heroës canibus comitantibus procedere solent etiam in concionem, de quo Pollux. Virg. lib. 8. de Euandro. Nec non & gemini custodes limine abacto, &c. gressumq; canes comitantur heulem.

55 *Εἰσέκει φάρε*) Veteres funebrem vestē sibi in vita conficiebant, quæ lintea esse solet. Virg. lib. 9. ubi mater ad Euryalum interfectum: nec te tua funera mater Produxi pressiue oculos, aut vulnera laui. Veste regens, tibi quam noctes festina diesq; Urgebā, & te sa curas solabar aniles. Ennius in Cresphonte: neq; tentam iniicere, neq; cruenta Conuestire mihi corpora licuit. Sic & infr. 550.

56 *Καθ' ἑ μέ*) Intelligit dotem Icario reddendam, si remittatur ei filia, nam dissoluto matrimonio, dos reddenda est.

Κείρετ') De hoc verbo supra in Iliad. hic valet absumere, quod idem valet & *ἰδεν*, ut & Latini tondere & comedere bona. quomodo & nos interdum tralatè utimur verbo *Scheren* orto ab illo Græco.

60 *Διαπρησασσι κελύθεον*) Sic Virg. Ille viam secat ad naues & campos salis ære secabant.

64 *Παῦροι, &c*) Horat. Actas parentum peior avis, &c. Illud vero: *Ἐπεὶ οὐτι νόηματις*, &c. ferè expressit Tententius: homine imperito nihil quicquam iniustius.

66 *Εἶμι μὲν*) Hos tres vers^{us} explicat Porph. quest. Ho. 1. *Ἐοῦνε τ' ἐν χηλοῖσιν*) De veste iu arcis condita, in Iliad. Pollux lib. 7. *Εἰς ἀδὲ χεῖτε πῆεντο τὰς ἰαθῆτας τῶναιας, χηλοὶ μὲν παθ' Ὀμηροῦ, &c.*

I N Γ. I I I

§ C H O L I A.

74 Αλλὰ ὃ καὶ δαίμων, &c.) Sententia præclara etiam in factis libris expressa. his autem versibus & Cic. 9. ad Att. est usus, valdè sollicitus & æstuans de congressu Cæsaris. Plato quoque eos adducit lib. 2. de legibus.

Οὐ γὰρ δῖω,) Virg. 1. Quisquis es haud credo inuisus cælestibus auras Vitales carpis.

76 Ὡ ξείνοι.) Hi versus & alibi iterantur: quorū argumento docet Thucyd. lib. 1. piraticam & latrocinium apud præscos non habitum in rebus turpibus. de qua re & Arist. 1. Polit. Virg. lib. 7. ita vertit: Quid petitis, quæ causa ratis, aut cuius egentes Littus ad Ausonium tot per vada carula vēsti Siue errore viæ, &c.

86 Νῦν δ' ἰθίλω.) Homerus tot loquendi semina interrogando congeffit, ut pruritus senectutis natura loquacis expleveret, quod imitatur & Virg. in Euandio. Macrobi. lib. 7. cap. 2.

Τῶ κείνοι.) Tyrannorū poena. Insepulchrum proijci, teste Plut. in Homero. ubi hunc locum de Aegistho tyranno adducit, quod idem Virg. imitatus videtur, ubi Mezentius tyrannus moriens: Hoc unum, si qua est victis venia hostibus, oro. Corpus humo patiāre tegi, &c.

88 Πολλὰ δ' ἀγάλματα.) Vertunt simulacra. nō rectè, vertendum οὐθιμένα, de quo verbo in Iliad. Sic eo vitur & Callimachus apud Athe. est usus & (quod indicavit Vieslor lib. 27) Euseb. in Troad. & Homer. infra.

90 Αλλ' ὅτε πέμνιτι γλώσσας.) Id est πείνιτι τὰς λόγους, fauete linguis. Sic hunc locum accepit Philochorus apud Schol. Apoll. lib. 1. Simplicius & verus Athen. lib. 1. ubi in primum Mezentio eloquentiæ præfidi linguis rem diuinā fieri ait. & certè ipse Homerus mox adiungit. γλώσσας δ' εἰς πρὸ βράχιον Idem. πέμνιτι μὲν γλώσσας εἰς & infra π.

92 Εὐχὰ χρεῖος μοι ὀφείλεται.) Simplicius pro ἐφέλιπτω, id est, debetur. potest tamen & pro augetur accipi, ut fœnus intelligatur, inquit Eustath. quomodo Grammaticos ad fœnoris antiquitatem ostendendam, accepisse ait Plut. initio lib. ὅτι τὸ φέλιπτος χρεῖος.

94 Ἦπ' αἰθέρα,) Poll. 1. καὶ αὐτὰ, τὴ ἰδέειν, ἢ αἰδύνατο

SCHOLIA.

Ομηρ. Ὁμηρ. meminit & Iliad. 4. & inf. ὁ.

96 Ως ἰφαιτ.) Accurata sacrificij descriptio, obseruatū digna.

IN Δ. IIII.

104 Αὐτῆς.) Humanitas postulat, ut qui ad alios inuitati sunt, non continuo ad mensam properent, sed domum eiusque ornamenta & instrumentū lustrent, mirentur & laudent quod Athen. 4. ait hic poetam seruasse.

Ζῆλος που τιῆς.) Sic Aristarchus. Selenius, τιῶντο δὲ μῆσις οὐκ ἔμεγατε κείτωι, cuius emendationis ratio explicatur ab Athen. lib. v.

Χαλκῦτε.) Menelai domus splendor celebris postea apud veteres. Athen. lib. i. Plut. de cupid. diuit.

Καὶ ἐρίμβας.) Zeno Stoicus scribebat. Αραβέσι. Strab. libro 7.

112 Νηπιθίστ.) De hac herba Theophrast. lib. 8. cap. 15. quem secutus Plin. lib. 24. cap. 2. de Homero: herbas certe Aegyptias à regis vxore traditas fuit Helenę plurimas narrat, ac nobile illud Nepenthes, obliuionem tristitię veniamq; afferens, & ab Helena utiq; omnibus mortalibus propinandum. vide & Macrobi. lib. 7. & Plut. i. Symp. i. qui & in lib. de Homero, pharmaca μηπόεντι ait esse, quę sunt κατὰ πλὴν τῆς ἐπιπέδου τῆς γῆς ἰσχυρὰ πομῆρα.

114 Φάρμακον.) Hunc versum adducit Caius I. C. in I. qui venenum, D. de verb. sign. docens, ut pharmacum, ita & venenum aliud esse malum, aliud bonum.

Ελάδι καὶ χεῖτον ἰλάσθαι.) Homerus lotioni semper ferè vnctionem coniungit, ut asperitas ex lotione mollesceret vnctione. Athen. lib. i.

Καρτερὰν ορκῆν.) Sic & infra κ. vocat, id magnū est iurandum, de quo supra. β. & infra aliquoties.

116 Αἰπκλας.) De hoc illud Ouidij in Ibin accipit Polit. Utque loquax in equo est elisus gutture accino, Sic tibi claudatur pollice vocis ier. vide & Tryphiod.

120 Νῆσθ.) Posidonius hoc interuallum ut falsum repre-

S C H O L I A

reprehendit. Strabo lib. 1. excusat, quia peregrinati domū reuerſi conſueverint iactare multa quæ vel audierint olim ita fuiſſe: id & hic Menelaū facere de Pharo. vide & Plin. lib. 2. Melam. lib. 2. & Joſeph. de bell. Iud. lib. 5. cap. 11.

122. Πωλεῖτο, &c.) Omnem hunc locū expreſſit Virg. lib. 4. Georg. Hac autem fabula occultè molitionem Vntuerſi indicari docuit Hetaclides: nam Proteum eſſe materiam, Idotheam eſſe prouidentiam diuinam, formarū velut ſpecſionem: vel vt Becanus noſter admirabili vir doctrina, accuratiùs hac de re explicat in ſuo Nilofcopio, ipſam formarum deam: quæ duæ rerum omnium ſunt parentes, materia & forma.

Οπί τι εὐ μεγάροισι, &c.) Vide prouerb. Aedibus in noſtris. Antifthenes, & quid ex Homero ſit diſcendum, rogatus, reſpondit ὅτι, &c.

126 Δίπντι (πτόμιο,) Nilum intelligit, Strabo. de epithetò, dictum in Iliad.

Αγμπλον, &c.) Hunc verſum in Aegyptios tanquam conuſium, iactatum fuiſſe ait Strabo. lib. 15.

128 Ως ὁ μὲν, &c.) Syneſius in epiſt. huius authoritate verſus docet in æqua pereuntes totos interire animò & corpore, ὁ κροῦ ὕδατος (inquit) ἡνάλας ὀλεθεῖ αὐτῆς π ψυχῆς, nimis leui argumento.

134 Ἰππεύς,) Horat. l. ep. 6. Haud malè Telemachus proles patientis Vlyſſei, Non eſt aptus equis Ithacæ locus, vt neq. planis Porrectus ſpatijs, nec multæ prodigus herbæ Atide magis apta tibi tua dona relinquam.

I N E. V.

150 Ως ἴφατ,) Virg. lib. 4. Dixerat ille patris magni parère parabat Imperio. &c.

150 Κίδρυ, De hoc loco Plin. lib. 10. cap. 16. vbi cōtendit thyum eſſe arborem, non odorū genus, vt quidā putarunt, tribuit autē hæc Circa, verſibus Virgilij inductus fortaſſe, qui initio 7. ad Circen hæc accommodauit: Vrit odoratā nocturna in lumina cedrū. qua de re Macro. lib. 3.

SCHOLIA.

cap. 19. Nam & Homerus qui citreum, *θύον* appellat offendit eise odoratum pomum *θύον δ' ἀπὸ κελύων ὀδύσει*. vbi aliter, quàm hic scribitur iste versus. vide & infra, nu. 160.

152 *Σκῶπις τ'*,) Alijs hic *κῶπις* placet, vt est apud Athen. θ.

158 *Οὐτω δὲ οἴκονδε*,) Hac multitudinē coniunctionum patheticam orationem hic redditam docet Phaleurus de Elocut.

Αθανάτις τ' εἴης,) Patriæ amore immortalitatē aspernatur Ulysses. id quod Cic. lib. 1. de Orat. & li. 2. de Leg. ex hoc mi fallor loco, non ex lib. α vt vulgo putat, commemorat.

160 *Αυτὴρ ὁ πέμνητο*,) Aedificatio nauis cum omnibus ornamentis enucleatē depingitur.

162 *Θυάδιαι, καὶ λίσσασαι*) In Macrobo. *θυάδιαι σταλάδιαι* sic enim ait: Et quod ait Oppius, inter vestem poni citrum (vt odoratissimum & tunc necandis aptum) idem significat & Homerus, cum dicit, *Ειμαται*, &c.

162 *Πλησιάζωσ*,) Homērum hic superari à Virgil. libro 3. ait Macrobius.

160 *Ως εἰπών*, &c.) Hinc expressus totus Virgilij Aecolus. Plut. in his 4. primis versibus. magnam inesse ait grandiloquentiam, tempestatis magnitudini congruentem.

164 *Τῶν μάλιστα*,) In excidio Corinthi Mummius Imperator, cum ex captiuis pueris ingenuis, qui literas scirent, (eos enim ad se adduci iusserat) vnus hunc versum in tabella fortē exaratum afferret: ita commotus dicitur, vt grauiter illaciymatus, omnes huius pueri propinquos liberos dimiserit. Plut. 9. Sympol. quæst. 1.

168 *Γαῖαν ἰζάν ἰδύμην*,) Ex hoc fonte & pag sequ. puto manasse illud quoque prouerb. *ζῆν ἰζῶ*. Terrā video.

I N Z. V I.

176 *Αμφίξ*,) Nouæ vrbis molitio, quam Virg. videtur in Carthagine imitatus, lib. 1.

176 *Εκ γὰρ τοι τῆπει*,) Vide prouerb. *Ειμαται ἄνεξ*. V. c. f. vii.

S C H O L I A.

178. Οὐρασι.) &c. Lucret initio lib. 3. eleganter expressit: Apparet diuum numen, sedes q; quietæ: Quas neq; cõcutiunt venti, nec nubila nimbis Aspergunt, neq; nix acri concreta pruina Cana cadens violat, semper q; innubilus æther Integit, & largè diffuso lumine ridet.

Κληῖδες βασιλῆας) Id est, optimates, principes: nam huius loci argumento, Phæaces Aristocratiâ vltos, vult Plut. vide in Iliad. supra initio Bæotiæ.

180. Υγρὸν ἕλαιον.) Cur commune humidi nomen oleo præcipuè tribuatur à poeta, causam explicat Plut. 6. Symp. quæst. 9. hanc, quia præ omnibus liquoribus, oleum maxime sit liquidum.

Οἶος.) Virgil. 1. de Didone: Qualis in Eurotæ, &c. Gell. lib. 9. cap. 10. nihil tam improspere ventisse ex Homero Virgilium, quàm hos versus οἶος, &c. ex Probo adfert: Virgilium tuerur Scaliger, locunda tamen & utilis erit comparatio. videbis quæ sumat, quæ omittat, quæ planè inuertat diuinus poeta Virgil. ex toto hoc loco. Caterum hemystich. hoc γέγηθε &c. reddidit & Lucr. 1. & tacita petus dulcedine tangunt.

184. Δηλῶ.) Huius palmæ Homer⁹ & in hymno Apoll. meminit Theognis quoq; & Callim. & Cic. 1. de leg. aut (inquit) quod Homericus Vlysses Deli se procerâ & tenerrâ palmâ vidisse dixit, hodie monstrant eandē. & Catull. Quem mater propè Deliam deposuit oliuam. meminit & Pausan. in Arcad. Plin. eam sua etate conspici ait.

186. Ουκ ἕσθ.) Διερὸς βρεττὸς, id est humidus & succi-plenus, cui contrarius ἀλιβας καὶ σκαλιετὸς, aridus & exucus. Plut. 8 Sympos. in fin.

I N H. V I I.

194. Αμφὶ δ' ἄθ' ἔνευ, &c.) Virgil. 1. At Venus obscuro gradientes aere sepsit. Et multo nebulæ enim cum dea fudit amictu: Cernere ne quis eos, neu quis contingere possiet, Molitiue moram, aut veniendi exposcere causas.

196. Θαυμάζειν.) Virgil. 1. Miratur molem Æneas, magalia

SCHOLIA

galia quondam, Miratur portas, strepitumque & strata
viarum, &c.

198 *Χάλκισοι*,) Domus Alcinoi descriptio accuratiss.
200 *Χρυσίοι*,) Hos versus expressit Lucret. initio lib. 2.
Si nō aurea sunt iuuenum simulachra per aedes, Lampa-
das igniferas manibus retinentia dextris, Lumina noctur-
nis epulis vi suppeditentur, &c.

Καὶ μέλιτος ἄγλαόκαρποι,) Cur malum arborem poeta
vocat aglaocarpum, exquirat Plut. 3 Sympol. quæst. & du-
as affert causas: Vel quia arbor ipsa cū sit pusilla & specie
tenui, fructum tamen ferat pulchrum & magnum, atque
ita malus sit aglaocarpos non per se, sed comparatè: Vel
quia mala ipsa sua sponte fiat pulcherrima, ut in quibus
omnes pulcherrimorum fructuum laudes reperiantur,
Contrectatio munda & odorata instar violæ, Sapor sua-
vis, Olor deniq; & species gratissima & iocundissima.

202 *Ὡς πρὸς τὸν πρίνδαπον*,) Ultimò solent libare
Mercurio, iuriam cubitum: nam somni Præsidem aie-
bant esse Mercurium. quare & ultimis haustus dici solet
Mercurius, Athen. lib. 1. Poll. lib. 8. cap. 16.

202 *Κατ' ἄρ' ἔειπ' ἐπ' ἰχθυόων κρηίδισι*,) More veterū
supplices in foco sedere solent propter deos penates. Sic
apud Plut. Themistocles supplex in domo regis Moloss,
Admeti in foco sedit.

206 *Ἀρζαλίαν*,) Virgil. Infandum regina iubes reno-
uare dolorem.

IN Θ. VIII

214 *Δενίς τ' αἰδοῖός τε*,) De his duobus verbis con-
iunctis sup. Et si hunc locum potius videtur imitatus Pla-
tō in Theæt. de Parmenide.

218 *Κῆρυξ ἢ ἰγγύθισ*, &c.) Videndum an non se ipse
describat poeta nomine Demodoci.

Ἀειψόκιστος κλίμα ἀνδρῶν,) Egregius mulicæ vsus in ca-
nendis laudibus seu vitioribus præstantium virorum. Sic
& apud Cic. 4 Tuscula. gratissimus author in originibus

SCHOLIA

dixit Cato, morem apud maiores hunc epularum fuisse, ut deinceps, qui accubarent, canerent ad tibiam clarorum virorum laudes atque virtutes.

220 *Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισέ φει*) Id est, τὰς τὴν ὄψιν ἀμάρφους ἀναπλήροϊ ἢ τῶν λείων πηλαυότης . Athen. lib. vlt. vbi de cotonis & odoribus. Sic ferè Sappho apud Ouid: Si mihi difficilis formam natura negauit, Ingenio formæ damna rependō meæ.

224 *Σπιβαρῆς δ' ἀπὸ χειρὸς*) Nam firmis & validis laceris esse oportebat eum qui disco benè uti vellet. Vict. lib. 29. cap. 1. in fin.

232 *Ἀσβεστῆς*) Secundum hunc versum, in Platone li. 3. de Rep. vbi hunc locum adducit, est hic *ὡς ἴδου ἡ φαιγῆς θῆ ἢ δῶμαται ποιπνύοντα.*

Χωλὸς ἰών, &c.) Athenæus lib. 12. ita adducit: *Χωλὸς ἰών πύχνη τῶν καὶ ζωάρι' ὀφίλλαι.*

234 *Οἱ δὲ ἰπέρι, &c.*) Pilæ ludus multiplex, vna est quam vocant cœlestem, quia in sublime pelleretur, ea hic vsos Phæaces ait Pollux lib. 9.

Δάδνησιν.) Hic potius est locus, quo Plutarchus docet Phæaces, aristocratia esse vsos.

238 *Αυτὰς κού, &c.*) De hoc loco verba Plinij accipienda videntur hæc, è lib. 33. var. hist. cap. 1. Nec Iliacis temporibus vllos fuisse annulos video, nusquā certè Homerus dicit, cum & codicillos missitatos epistolarum gratia indicet, & conditas arcis vestes, ac vasa aurea argenteaque & ea colligata nodi, non annuli, nota.

IN I. IX.

246 *Ουζὸν ἔρωσιπ*) Tempori seruientem, nam vitā hæc erat Phæacum & Alcinoi, non quia ipsi ea vita probetur, hæc protulisse Ulyssēm, monet Megaclides: etsi alij, in quib. & Plato, eam vitā Homero probatā fuisse contendunt. Athen. lib. 12. dipnos.

248. *Εἰμὲ ὀδύσσεύς,*) Sum pius AENEAS, &c. fama super æthera notus.

SCHOLIA

Τρηχέει' ἀλλ' ἀγαθὴ κερύτρου φωνή.) Valdè amavit hunc locum Cicero homo amantiſ. patrię. nam in epiſt. ad Att. quidem hoſ ipſoſ verſuſ adfert, in Planciana verò vertit, Sed ad Arpinū patriā ſuam accommodatoſ: Tota deniq; noſtra illa aſpera & montoſa, at fidelis & ſimplex & fau- trix ſuorum regio, & i. de orat. alluſit, vt ſi bacam illam in alperrimis ſaxulis tanquam nidulum adfixam, &c.

252 Τοῖσιν δ', &c.) Cyclopibus nulla legum & iuriſ deſcriptio, nulla publica diſciplina in liberis & vxoribus regendis: quam vitā Cyclopicam, adductis hiſ verſibus, vocat Ariſtot. x. Eth. & i. Polit. Hęc autem de Cyclopibus imitatuſ eſt breuiter Virg. lib. 3.

256 Αὐδίζεσσι φ.) Phalereuſ in lib. de Elocut. monet poetā. de Cyclop. paulatim augere hyperbole. Hermog. de Inuent. ait hoc verbo contineri velut premuniōnē ad excuſandū illud incredibilie inf. 272. ἔκαστ' ἀπὸ τῶν ἑξασ, &c.

256 Οἱ μοι ἴδονα Μαργον.) De Maroneo vino Thracię Plin. lib. 14. c. 4. adducto hoc Homeri loco: additque etiam ſua ætate vim illam & vigorem indomitum eiſ vini manſiſſe.

260 Καὶ μηκίδας αἰζῶν.) Poll. lib. 5. Homeruſ inquit, capras μηκίδας dixit: eiſ carum balatuſ Gręcè magis proprie dicitur φριμακίδας.

262 Αἶψ' ὄψ',) Egregie Virg. Vidi egomet duo de numero cum corpore, &c.

266 Οὐπί,) Captionem quandam ſic poſtea vocarunt Stoici. Laert. in Zenone.

Οὐπί ἐν ἀπυμωτον κωτιδε μου.) Phalereuſ ait, Homeri hoc verba dicto valde dirum & terribilem oſtendi Polyphemum. ex quo Homeri ſale & proverbi. Cyclopis ἔβριον.

Φάρυξ δ' ἰξιορυτα οἶνοſ ψυμοίτ' ἀνδρῶν αἶμα.) Cic. De Antonio fruſtiſ eſculentiſ, vinum redolentiſ. Virg. ſaniem eructans ac fruſta eruento per ſomnum com- mixta mero.

274 Φαίδ' ἰδὸσ ἄνα.) Laudat conſiliū poetę Ariſtot. 2. Rhet. qui Ulyſſem faciat nomen ſuū parenteſ & patriam ſingulatim Cyclopi indicare: hac enim te factū. vt Ulyſſeſ

iram suam exleret. ἢ γὰρ ὄργη τῶν καθέκαστον ἐστίν, inquit
Philosophus.

I N K X.

282 Εἰρήνη κινήσει.) Apud Rhodios Grammaticus qui-
dam in theatro specimen eruditionis suæ editurus cum
versum posceret. hunc ipsum quidam protulit. teste Plut.
lib. 6. Συμποσ. quæst. 1.

Λάμψαι ἐπὶ πολίτευσι Τηλεπόλον λαιστρονομίην.) Cic.
lib. 2. ad Att. ad hunc locum allusit: Si vero in hanc Τηλε-
πόλον veneris λαιστρονομίην, Formias dico Hefych. Λάμψαι
ἢ γὰρ ἄρα τῶν λαιστρονομίω, ἢ ἐπιχώριος τις ἕρως ἀφ' ἧς ἡχώρη
ἀνομιμασίη.

290 Κλήρεα.) De sortibus in galeam conijciendis, su-
pra in Iliade.

Ἀμφὶ δὲ μιν.) Locum totum de Circe sumpsit & Virg.
7. & hos quidem versus vertit ita: Hinc exaudiri gemitus
iraq; leonum, &c.

Ὡς δὲ ὄπην.) Pollux lib. 6. hæc de farina, qua veteres. lo-
co mantilis manus detergebant cenari, quã postea cani-
bus objiciebant, eam Græci vocabant ἀπομασδαλίαν.

294 Τίξην μιν.) De hoc verbo Plin. lib. 35. cap. 4. de alle-
gorijs Eustath.

292 Ηομήρ.) Dissolutio hæc Ηομήρ.) &c. Ευρομήρ, &c. Φί-
ρει τῆς ἀγνοίας ἰμφοισιν ἄμμι καὶ ἰμποδίζουσι π. & σμιδισ-
κίσης Longin. πρὸς ὑψικ.

306 Οἶον πινύαζ.) Cic. 1. de diuinat. De Tiresia etiam
apud inferos Homerus ait, solum sapere, cæteros ymbra-
rum vagari modo. In Scipionem quoque iuniozem Cato
Senior hoc versu est usus, teste Plut. Πολιτ. παρεργ.

Δι' ὀκειανότα πρησσης.) Huius versus argumento, valdè
Ieni Strabo vult Ulyssæm in Oceano quoque errasse, quæ
& Germanorum veterum fuit sententia, apud quos vr-
heim Alsburgium ab Ulyssæ conditum ferebatur teste
Tacito in lib. de morib.

S C H O L I A.

Hanc Necyam imitatus est Virg. 10to. lib. 6. & Lucanus ubi de Appio. Virgiliana, meo quidem iudicio, multis partibus Homericæ antellit.

312 *Ενθ' αὖ κίμμερξίαν,* &c.) De Cimmerijs vide Strab. lib. 5. & alibi.

Εὐφρον.) Sic dijs manibus rem diuinam solent facere, ut Romæ in Terentinis sacris, de quib. Prudentius *Εὐφρον.*

Νεκύων κραταίτη θνητόταται &c.) Vide & Pausan. in Att. his verbis, olim quidam faceret homines pallida & cadauerosâ facie vocabant quasi cadauera illi quidem essent, nondum tamen mortua Eustat.

314 *Νῦν ὅ σ' ,*) Sic apud Virgil. Palinurus AENEÆ: Quod te per cæli iocundum lumen & auras, Per genitoris oio. per spes surgentis Iuli. Eripe me his inuidie malis, &c.

Πῆξαι.) Sic de Mileno. Virg. 6. At pius AENEAS ingenti mole sepulcrum imponit, suaque arma viro, remumque tubamque. Sed cur remum? fortasse quia olim milites & nautæ idem erant teste Thucid. initio.

316 *Οὐδ' ἄλλισσι,* &c.) Eustath. hoc dicto tantum summâ eorum hominum immanitate & feritate significari vult. Sed Pausan. in Attic. existimat historicè dictum, eaq; tempestate fuisse qui falsi usum nullum nossent.

318 *Οππότε.*) Videtur prioribus illis signis occultè significari mors Ulyssis, à Telegono tandem interfecti. Lucian. lib. 2. var. hist. & Schol. Græc.

324 *Μητέρα*) Quæ hic Epicaste mater Oedipi, ea vulgo dicitur Locaita: ex qua nullos liberos Oedipum tulisse contendit Pausan. Bœot. huius loci argumento.

326 *Καίτη*) Horat. ita vertit: Hunc equis illum superare pugnis nobilem.

328 *Οσσευ* &c.) Longinus in lib. *ἁδ' ὅψυς ποδὶς ὄψυς εἶχε πῆξαι ὡς αἴθερς κερταίου ἀλλου,* καὶ τὴν αἴθερ τὸς Αλκιάδης τὴν ποδὶς τὴν ποδὶς τὴν ποδὶς κερταίου, -- *Οσσευ*, &c. ἔ τὸ τῆς τῆς ἐπὶ μείζονος ἐπιφροσύμον, ἔ τὸ κῆρ &c. Virg. 1. Geor. Ter sunt conati imponere Pelio Ossiam.

Φαέρεις) Virg. 4. Quis nouus hic postis, &c.

S C H O L I A.

342 Καί πτυον, Virg. 6. Nec non & Tityum, &c. vide de hoc loco Pausan. Phocic.

Λάων ἀνω ἄθεοι.) Artificium poëtæ laudat Phalereus, qui horum cōcursu vocalium longarum versus ipsum longiorem quodammodo fecerit, imitatus lapidis illam in superiora loca lationem & difficultatem ea in re positam. vide & Gell. lib. 7. cap. 20. de hiatu isto.

I N M. X I I.

348 Πολὺς δ' ἄμφ' ἑστέφιν θῆς Ἀνδρῶν πυθομένων, (Πύ-
θια) scribit Pausan. Phocic. olim putrescere significasse, &
Homerum ob id Sirenum insulam ossibus repletam ca-
nere, quod qui eorum audiissent carmina, ἐπύθοντο, id
est, putrescebant.

350 Οὐδὲ πάλαιαι τέκρονες, Alexander Macedo ideò
dicebat apud Homerum columbas infirmissimas aves
Ioui ambrosiam ferre, quia dii videantur esse Philosophi.

Οἱ δὲ δύω,) Visitatus fuerat πῶν δὲ δύω σοκίλων : sed
multò amplior est oratio, immutato casu, εἰ ἢ quàm vo-
cant Hypallagen Phaler.

356 Δαῦρ) Cic. lib. 5. De hoc loco præclarè versus ita
conuertit. O decus Argolicū quin puppim flectis Vlysses,
Aurib. ut nostros possis agnoscere cantus? Nā nemo hæc
vniquam est transuectus cærule cursu. Quin prius astiterit
vocū dulcedine captus. Post varijs auido latiatu pectore
musis, Doctor & ad patrias lapsus peruenerit oras. Nos gra-
ue cepamē belli clademq; tenemus, Græcia quā Troiæ, di-
uino numine vexit, Omniaq; clatis rerum vestigia terris,

358 Τῆτα μὲν κέρτα,) Hæc Arist. 2. Eth. tribuit Caly-
psoni, cum proferantur à Circe.

360 Ἐς πόντον, &c.) Quid hic κέρτα, explicatum supra.

I N N. X I I I.

374 Ἀθήτα δ' ἐν χειρὶ πίνει, &c.) In Græcia qui alter al-
teri propinabat ipse prior bibebat, at hoc inquit Athe nō
tam

SCHOLIA.

iam est προπίνειν, quā προκρίνειν, κυρίως γάρ ἐστι τὸ προπίνειν τῷ ἑτέρῳ πρὸ ἑαυτοῦ δύναι πίνειν, & adducit hunc locum, & alium ex Iliad 1.

376 Καὶ τῷ ἠδύμῳ ὕπνῳ, &c.) Aristot. lib. 1. de arte poëtica consilium & conuentū hoc poëtæ reprehendit, qui Vlysem dormientem in patriam faciat peruehi, eius videndæ antè semper cupidissimum. Quod quemadmodum excusari possit, explicauit Guilielmus Canterus nouer libro 5 nouar. lect. cap. 14.

Φόρκω δὲ πρὸς ἐσὶ λιμῆν,) De hoc portu & Nympharum antro cū alij scripserunt, tū hodie quoq; extat libellus Pophyr. de quo ita Scaliger: De portu verò in Ithaca, quot nugas Porphyrius? Virgil. 1. eleganter expressit. Est in secessu longo locus, insula portum efficit, &c.

384 Ἐπιβώτορι μῆλων,) De hoc verbo multa turbat Eustath. Helych. ita: Ἐπιβώτορι μῆλων, βωκλήτορι τῶν ποιμνίων ἐπιστότη· ἢ ἰφιππασῆρι. οἱ γὰρ τῶν βασιλῶν υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν ἐπιπύοντο ἰμάθωνον regum inquit filij primū in arietibus impositi equitate discebant, & hi erant ἐπιβώτορες μῆλων. quæ si & vera & explanatio huic loco factis est accommodata, (probatur certè P. Victor. l. 8. var. lect. cap. 9.) melius scribatur ἐπιβήτωρι nā ἐπιβήτωρ, quo verbo & alibi vtitur poeta, est qui ascendit equum vel arietem, quod congruit proprius ἰφιππασῆρι Helychiano, quā emendationem mihi indicauit I. C. doctissimus Gerartus Falkeburgius popularis meus.

384. Δύοις, &c.) Huius autoritate versus Iuriconsulti docent lues gregatim pasci, & proinde esse in pecorum numero. vide L. legatis §. pecoribus de legat. 3. & in Instit. d. l. Aquil. ybi Theoph. τί μοι τῶν, id est, gregatim pascuntur.

IN Ξ. XIII

398 Αὐτίς Οδυσσεύς Εξείπ, &c.) Canes allatantes abigendi ratio, si telo quod quis gerit abiectō, ipse humi procumbat. Sic enim non mordebunt canes, ea usus est hic Vlyses, Eumeus communi lapidibus eos absterrens, qua & Hercules apud Theocritum αὐτίς ἐλάει γιγνύται.

S C H O L I A

400 Τάτε δ' μάλιστα περίη χοίρεα) Scribunt Grammatici porculos à seruis edi solitos, quod macri ferè sint & itrigoli. potest & hæc reddi ratio, quod minus alimenti in ijs sit. Soler autem Homerus cibi copiam lauitiæ anteferre. Athen. lib. 8. dipnos.

402 Καί οἱ πλῆσι μῦϑοι) Athenæus libro 10. dipnos docet Scyphi vocabulū aliàs in neutro, aliàs in yuli genere reperiri, quare & in hoc versu scribendo variasse Grammaticos: nam Aristophanem ita scribere, πλῆσι μῦϑοι εἴ μῦϑοι οἱ δὲ κεν σκούϑοι. Aristarchum ita, πλῆσι μῦϑοι εἴ μῦϑοι οἱ εἴ κεν σκούϑοι.

401 Στρεπτα εἴ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῶ) Ammianus Pauca itaque super Nilo, quem Aegyptum Homerus appellat, peritlingit conueniet, &c. Sic & infra vocat.

I N O. XV.

434 Πνοχίαι.) Docet ex hoc loco Athen. 10. Dipnos olim & nobilitas, ac principes pueros à poculis fuisse alijs, ut hic est Menelai filius.

442 Νήσιον ἐπιπέσεικα θοῆσι) Valla velocib. vertit malè, rectius alij, acutis Plut. ait esse metaleptin, Aristotelem 3. Rhet. secutus, & intelligendas insulas ἀξείως, id est, acuminatas & in fastigium acutum definentes.

44 Πῦρ τ' ἰὺ &c.) In Aeliano lib. 7. var. hilita adducitur: πῦρ τε εὐρυτενῆσαι διατεξούλα πολλα κίματα.

I N Η. XVI.

436 Ἐντόπον τε ἀριστερὸν ἀπὸ ἡσῆ. Plut. 8. Symp. 6. ex hoc loco ἀριστερὸν docet idem esse quod ἀκρόπομα, quod Latine ientaculum.

438 Κύσει δὲ μιν) Mos osculandi manus quam sit antiquus, ex hoc loco & inf. 654 & ex Iliad. 874. cognosci potest. Plut. in Bruto: ἐγὼ μὲν μακρὸν ὁ λαός τε τὸ δεξιὸν τῶ καίστερ. κραιφιλῆστος ἀπὸ τῆ. quo more hodie quoque videntur quædam nationes, Germani vix videntur, manibus copulandis

SCHOLIA.

copulandis contenti : & quod κύου, apud Græcos, id & nobis valet Rüssen.

472 Ποδῶν ἔλκεσι θύραζε.) P. Vict. lib. 21, cap. 24. hinc ductum putat illud proverb. Pedibus trahere. quem minor ab Erasmo dissentire cum illud ποδῶν ἔλκεσι, mille locis in hoc poetâ reperiatur, idemq; semper valeat.

Αὐτὸς γὰρ ἐφίλκεται ἀνδρὰ σιδηρῶν.) Hoc velut proverbio usus est & infra 543. Valerius Flaccus lib. 5. reddidit: Namq; virum trahit ipse chalybs.

IN P. XVII.

486 Εγχεῖται.) De pila hastaria, sup. a.

488 Πέριαι.) Illustre donationis causâ mortis exemplum: quod & laudatur in institut. iuris sub tit. de Donat.

502 Ημισυ &c.) Sic & Longin. hunc locum adducit: Plat. 6. de leg. ita: γὰρ τε ἴσον ὑπὸν μέρεσιν, & ἀνδρῶν ὡς ἀνδρῶν κτλ. &c. vide Eras. proverb. Quot serui, &c.

Καχρημίαι.) In Hesiod. ita legitur: καχρημίαι ἀνδρῶν καχρημίαι, vide proverb.

508 Οὐδὲν ἄλλο δίδωμι.) Sic Theocr. Idyll. ult. φῶς μοι πῶντι δίδωμι, παρὰ δὲ ὑστέρων οὐδὲν ἄλλο δίδωμι. Callistratus teste Eustathio legebat οὐδὲν ἄλλο, id est sordes & purgamenta.

514 Οὐδὲν ἄλλο.) Sic apud Xenoph. ἀναβάσε. 2. ob iterationem eundem, omnes salutem sibi promittebant.

IN Σ. XVIII.

524 Τοῦτο γὰρ ἴδμεν.) Vertit Cic. apud Augustin. 5. de ciuit. Dei cap. 7. Tales sunt hominum mentes, qualis patet ipse Iupiter auctiferas lustravit lumine terras. Hunc Homeri locum & Archilochus imitatus est teste Plut. in Homero. πῶ οἶον ἀδ ἡμερῶν, vt recte Cic. non ad ἴδμεν vt vulgò Ierè vertunt, pertinet. qualis est dies, id est pro euentu rerum seu dierum, afficitur & animus.

543 Ορμῶν.) Huiusmodi torquem spectari Amathunte ait Pausan. Bœot. adducto hoc loco.

SCHOLIA

IN T. XIX.

542 Αὐτὸς γδ.) De hoc velut prouerbio dictum supra, Et de ipso tanquam præclaro epiphonemate, & de toto hoc loco Phaler. de elocut.

148 Φῆς.) Ebrios ad lachrymas esse faciles indicat hoc versu ποτῖα.

550 Λαίετη κρηὶ τιφύισι.) De veste lugubri dictū sup. Κρητή.) Virgil. lib. 3. Creta Iouis magni medio iacet insula ponto, &c. verbo κρητῖται magnitudo declaratur, inquit Phaler. quo & Thueydides Homerum imitatus de de Sicilia est vsus lib. 4.

552 Επὶ ἀρεθῶ, &c.) Plato in Minoc, ἀρεθῶς quid valeat in hoc versu copiose explicat. vide & Pla. de Homero.

560 Διξάμην χείρισσι.) Sic Terent. in Adel. quem ego modo puerum tantulum in manibus gestauī meis. P. Victor. lib. 37. cap. 13.

570 Ωσὶ ἄπ.) Dulcem hanc Luscinix descriptionē explicat Phaler. lib. de elocut.

IN Y. XX.

576 Κραδίη, &c.) Ennius: animus in pectore latrat.

Επὶ πείσῃ.) Πείση idem quod πείσμα & πεισμαθήστον, funis quo naues in littore religantur ad palum. Ex hoc autē loco prouerbiū fabricarunt posteri, quod pauci adhuc viderūt, τηρεῖν τὸν θυμὸν ὡς πείση, vel ita, μέμνην ἐ θυμὸς ὡς πείση id est nemo & stabili esse animo. Hæc est πείση HomERICA apud Plut. ἐπὶ ἀρεθῶσι, vide Harrung. & Leopardū.

578 Τυρῶν κρημνίστη.) Plut. 3. Sympol. quæst. 7.

594 Οἰσὶ ἄπ.) Elegans γὰρ τὸν γυναικοῖς ἀλλοτρίοις, vide re alienis maxillis seu malis, id est non ex animo, quo Horatius est vsus lib. 2. Ser. m. 3. Cum rapies in ius malis ridentem alienis. Sic enim præclare eum locū emendauit Bossius, ni fallor, vbi vulg. in iura malis, neque enim dicitur rectè, ire in iura, sed in ius: Pophyr. quoq; interpretis aut hoc

INDEX IN ODYSSE- AM NOVVS.

*Numeris Græcis paginis est accom-
modatus.*

A		
A castus rex	414	Aegyptus herbarum ferax & fertilis 114
Accipitris augurium	454	Aegyptia terra plurima producit pharnaca ibid.
Accipiter Apol. nuncius	454	Aeneas ex Venere ortus 788
Accipiter timendus muribus	702	Aeolia insula & regio 280
Acubitio vetus	74	Aeolus Hippobates 278
Adaxmon	422	Aeolus dat Vlyssi vitem ventorum 280
Adreſta ancilla Helenæ	108	Aeolus filias suas coniunxit filijs, in vxores 238. ibid.
Adulterij poena	86	Aeolus reuerſum Vlyſſem indignabundus expellit 282
Adulterium AEGiſthi	ibid.	Aeoli duo ibid.
Adulterium ingens facinus ibidem		Acquabilitatis ſtudioſi honorandi 556
Acheron fluuius infernalis	306	Aeſculapius medicus 802
Achillis vmbra 676. eius antima Vlyſſi loquitur 336. eius exequia 676. eius cum Vlyſſe contentio 318. eius filius 82		Aethiopum regio alia Orientalis, alia Occidentalis 8
Achiuorum reditus à Troia cantu celebratus 40. conuocati 48. eorum diſſidium 80		Aethonem ſeſe vocat Vlyſſes 552
Acronius	220	Aetolus deceptor 416
Acraſius tyrannicus	512	Agamemnon ſeptennio interperauit Mycenis 90. eius exitus 88. 130. eius vmbra ſuum exitum Vlyſſi refert 312 eius anima 676
Adoris ancilla Penelopes	662	Agamede filius Ergini, amicus Deorum 732
AETE ſoror Circo	266	Agelaus Damastorides proculus 592. monet, ne Mentor Vlyſſem iuuet 632
AETIS bonitas	132	Agni corniti 306
AEXA insula	246, 248 286	Ajax occiſus 78
AEGIS Mineræ	638	Aiacis Oilei exitus 128
Aegilhus præter fatum Atri- de ſponſam in vxorem du- xit 86. 84. eius adulterium 86. ſcruitus 130		Aizcis anima irata 340
Aegyptius heros	50	

Alcan-

I N D E X

Alcandre Polybij vxor	108	dum	324
Alcinous Phæacensium dux		Amicorum memoria non sit	
176. clementer excipit Vlyfsem	204.	breuis	428
optat Vlyfsem sibi generum	204.	Amicitia paterna	436
promittit Vlyfſi auxilium	ibid.	Amicitia non confletur cum aliquo, nisi dignus prius cognoscatur	700
eius oratio, qua Phæaces hortatur, vt Vlyfſi auxiliū porrent	216.	Amithæon	324
conuiuium	ibid.	Amnitus	552
hortatur Phæaces ad certamen	220.	Amoris argumentum, gestatio infantis	560
eius filij, Laodamas, Halius & Clytoneus	222.	Amor erga patriam	248
quærit omnes Vlyfſis cōditiones & fortunas	244.	Amoris exemplum	458
eius & Vlyfſis ad Phæaces oratio	372	Amor coniugum ex liberis	556
Alcippe ancilla Helenæ	103	Amor seruorum in Vlyfſem	58
Alemaon & Amphilochoſus filij Amphiarœi	440	Amphialus saltator optimus	220
Alemeus 54. eius anima	324.	Amphiaræus filius Oiclei	438.
vxor Amphitryonis & mater Herculis	ibid.	gratiffimus Ioui	ibid.
Aleatores	30	Amphimedontis anima Arida hiftoriam interitus ſui narrat.	676
Alektor Spartanus	102	Amphinomus procus ceteros à Telemachi nece detortatur	478.
Alienis non inuidendum	518	Nifi Aetiadae regis filius	540.
Alienis in ædibus non multum lugendum	548	interficiunt lancea	628
Alimenta, caſcus, mel, vinum	578	Amphion & Cethus filij Antiope primi Thebarum fundamenta locarunt	124
Aliorum dolor eiuſ nos afficiat	448	Amphitea	564
Alius alijs delectatur operibus	408	Amphitrio	324
Aliud loqui, aliud ſentire	488. 526.	Amphitrita dea	170. 722
Alithæres præſentia & futura vidit	696.	Amphora	68. 218
Vlyfſis diſſuadet internecionem	696.	Anabesineus	220
Alpheus pater Orſilochi	416.	Ancitæ Areæ ad nauem Vlyfſis omnis generis neceſſaria portant	375.
nomen fluij	752. 740	ancilla Vlyfſem oburgat	544
Ambroſia fugat Edothea Ceti odoreſo	224	Ancillæ libidinosa ſuſpenſæ	640
Ambroſia eibus Deorum	152	Anchialus, Mentis filius	46
cum Amicis non pugnant		Taphia	

I N D E X.

Taphijsi imperat	ibid.	Apparitiō mortuorum	308
Anchizæ cum venetæ cōgregatus	782	Aphides rex	686
Animarum apparitiō	300	Aper vulnerat Vlyssēm	566
Animæ tangi non possunt	332	Apollo augur 218. rex 232. Dijs terrori 716. eius templum 720. non lacte materno, sed nectare & ambrosia enutritus 724. eius cithara 728. cum Delphusa deliberat de construendo templo 730. apud Cressam insulam templum construit 732. eius natiuitas 738. Iouis filius 743. Iratus Mercurio	766
Animæ procorum ad inferos	670	Aquilæ volatus	36
Animalia Venere delectantur	782	Aquilæ augurium	454
Animorum migratio Pythagorica in focijs Vlyssis		Arbores Alcinoi	200
Animum corporis expertem, quia nusquam faciat corporeum. Plur.		Arcadia dux pecorum	746
Annos quatuor proci elusi	54	Arcisius pater Laërtis	406
Annulus sagittæ tangendus	574	Arcus Vlyssis	602
Anopra auis	40	Arduum est, regium genus interficere	478
Anseribus collati proci	370	Arête vxor Alcinoi	196. 236
Anticlea Autolyçi filia, mater Vlyssis	314	Arethusa fons ex petra Coracis	394
Anticlus	116	Arena, Argyphæa, oppida	740
Antilocus filius Nestoris à Memnone occisus. ito. eius anima	336	Aretus filius Nestoris	36
Antinorus procius Eupitheï filius 44. Telemacho responder. ibid. sagittæ transfixus 622. eius consilium de Telemacho è medio tollendo 478. eius fraus 480. succentet Eumæo propter mendicium 504. eius superbia 506		Argentæum poculum cum labro insurato	334
Antiope Afopi filia 324. eius anima	ibid.	Argiua Helena	116
Antiphates rex Læstrygonum 284. Oiclei parens	418.	Arginecator nuncius Tartari	676
Mantij frater	ibid.	Argos	330
Antiphys & Eurynomus bellatores 50. amici Vlyssis	488.	Argonauta	ibid.
Antrum Polyphemi	236	Argus canis Vlyssis	300
		Ariadna filia Minois	328
		Aries liberat Vlyssēm	270
		Aristocratæ vius apud Bæotos initio Bæotix & Phæaces optimates vocant reges	236
		Arma Mineræ quibus ornata	18

I N D E X.

ta in Ithacam proficiscitur	Auxiliū promissum Vlyssi	282
28. arma Vlyssis	Azantis puella	728
Armarium quid	B	
Arxus qui & Irus	Bacchi forma	794. Setæ-
Ars arcendi canes	les & Iouis filius	1799
Ars, exercitium, & Musa si-	Balnei vsus Odyss. 4. in prin-	
mul	cip. &	10
Arracia fons	Batrachomyomachia ab Ho-	
Artepibulus cognomen mu-	mero tumultuosum opus	
ris	Martis dicitur	700
Artophagus epitheton muris	Batrachomyomachix exitus	
712	aduentus cancerorum	716
Asphalion famulus Menelai	Bellum Troianum decenni-	
112	um duravit	154
Asteris nomen insulæ	Bellum Ithacense cum Vlysse	
146	direptum à Minerua	698
Astutia Penelopes 54. Vulca-	Benè potati & coniuati dor-	
ni 230. Vlyssis 266. Mercurij	mirum eamus	540
750	Beneficijs qui inceperit, ea-	
Athenæ urbs	dem expectanda habet	686
Athenæ sacræ	Blandi qui nocere studet	256
Atlas cur dicatur Oloophron	Boëthides Eteoneus	102
26	Bona fama gloriam homini-	
Atlantem columnas cœli &	bus affert	38
terræ sustinere	ibid.	
Attides 82. eius anima Vly-	Bona, iure ad nos pertinen-	
si loquitur de eius funere	tia, repetenda	46
332	Bonî viri dijs chari	76. 440
Audacia honesta viri decet	Bonus etiam sœpenumero	
196	mala dicit	504
Augurium aquilæ 56. 434 538	Bonum est, omnibus diebus	
Aureum poculum	cum dijs immortalibus ver-	
Aurifaber	sari	
Aurora Vlysses splendidis ex-	Bootes stella	162
ornat vestibus	Borborocœtes rana	712
308	Boreas ventus serenitatis au-	
Aurora 662. homines ad ope-	thor	164. 250
ra excitat	Bouis mastatio	98
752	Boues solis	364
Authority præstantes reue-	Boues Deorum ubi	710
rendi	Breuis summa Batrachomyo-	
378	machix, Mures in ranas pri-	
Autolycus unde nomen Vlyf-	mas consequutos, dum gy-	
si indiderit 564. Vlyssis auus	gantum virorum opera imi-	
ibid. eius filij rei medicæ	tati sunt	700
non ignari		
566		
Autonoe ancilla Penelopes		
128		

I N D E X

C

C æcus musicus	218	Cantores multa delectamen ta hominum norunt	ibid.
Calaminthius nomen ra næ	712	Cantor Demodocus, cantio nibus suis Vlyssi fletum mo uet	218
Calirrhœo fluuius sedatur	172	Cantores & Dijs & homini bus canunt	640
Calypso detentus Vlysses	24	Cantus ornamentum conui uij	32
Calypsus Nympha & Dea		Cantus post conuiuium	218
148. 130. eius descriptio		Cantus ex commoto animo	ibidem
352. indignatur dijs	154.	Cantus ad oblectandum da tus	ibid.
amat Vlysses	156.	Cantus non omnibus acce ptus	242
Vlyssi prandium dat in spelunca		Cantus celebratus	246
158. spondet Vlyssi immor talitatem	ibid.	Cantus Sirenum	356
Vlyssi abe unt de omnibus rebus ad nauigandū necessarijs pro spexit	160.	Cantus Deo curæ	774
Atlantis filia	208	Capra Iouem nutriuit	192.
C ampus Elysius Rhadaman thus	132.		262
In campo Elysiō fa cillima viuendi ratio	ibid.	Carpathus insula	718
C ancris mittuntur à Saturno, qui bellum inter anures & ranas componunt	716	Caesus	258. 578
C anes arcendi ars	398	Casus Vlyssis narrantur Arc ræ	208
C anes incognitos allatrare so lent	398.	Castandra Priami filiz exdes	334
ad custodiam pe coris nutriti	396.	Castor & Pollux Tyndari filij, equorum domitores	326
cognitos non allatrant	426	Castor Hylacides pater Vly ssis	466.
C anis Vlysses redeuntem ag noscit	500	abundans fortunis	ibid.
C antilenis molestis nemo gaudet	42	Caucones Populi	92
C antilenas Deus inspirat	640	Caullationes procorū in Te lemachum	66
eam Cantilenam magis ce lebrant homines, quæ tecen tissima est	42	Centauri	614.
C antilenæ ex virtute profectæ		eorum exerci tus	700
680		Cephaleni Populi	586
C antoribus curæ sit cithara & cantus	32	Cephalus fluuius	730
C antores aliorum cibum ab sumunt	ibid.	Ceres Iasoni amicitia & lectio commixta est	154
C antores hominum gesta ce lebrant	42	Certamen cursus	228
		Certamina propolita	ibid.
		Certamine disci Vlysses om nes	

I N D E X.

mnēs superat	224	os, si deas marinas non la-	
Certamen prociis proponitur		ferit	354
598		Circus accipitris genus volu-	
Certamen, quis Penelopen in		crum citissimus	376
uxorem ducat	602	Cista vestium & cibi recepta	
Certamen arcus	ib.	culum	66.180
Cervus confixus ab Vlyſſe		Cithara conuiuio lauto con-	
288		uenit	218.220
Cetei Populi	338	Cithara conuiuio amica	499
Charybdis descriptio	352	cum cantu ornat conuui-	
Charybdis immortale ma-		um	620
lum, expugnatumque diffili-		Cithara Mercurij	769
le	ibid.	Clymene & eius anima	328
Chiūs insula	82	Clytemnestra adultera	90
Chloris vxor Nelei	326	dolo Cassandra interemit	
Chorearum saltus	228	334 eius luxuria	ibid.
Chraugalides	714	Clytoneus filius Alcinoi cur	
Chromius	326	lor	220
Cicatrix prodidit Vlyſſem	566	Clytus ab auroa raptus	440
Cicones pugnant cum Græ-		Cnissiodictes mus	712
eis 248. cum Vlyſſe	250.	Cnosos ciuitas insule Cretæ	
Cimmerij Populi 312. eorum		350.738	
terra perpetua caligine ob-		Cocytus fluius infernalis	
teſta	ibid.	306	
Circæ dea 248. filia Solis 286.		Cœna sepulchralis	62
ſoror AEtæ ib. ipſius Phar-		Cœnare tempeſtiuè, bonum	
maco in porcos vertuntur		494	
Vlyſſis focij 292. eius ædes		Colloquium procorum de	
290. pharmaco dementa-		Telemacho 134. deæ Caly-	
rat lupos atque leones, ne		psio cum Mercurio 152. Eu-	
homines læderent ibid. ve-		mæi & Vlyſſis	442
nefica 294. eius ancillæ ex		Columbæ Ioui ambrosiam fe-	
fontibus atque ſyluis natæ		runt	350
298. Vlyſſi potionem ador-		Colus non alia curæ ſit mul-	
nat. ibid. Vlyſſis focios re-		eribus	616
ſtituit præſtinæ formæ 300.		Comparatio ab agricola	372
prædicat Vlyſſi iter ad infe-		ab anſere & aquila	434.
ros 304. prædicat futura peri-		ab aranæ tela 325. ab a-	
cula 306. ab Vlyſſe de omni-		uibus 462. à cane latrante	
bis interrogatur 304. con-		576. à cerua 490. à chor-	
ſolatur Vlyſſem & focios ib.		dis 620. à filio longinqua	
miratur Vlyſſeni. ob curam		ex terra redeunte 556. ab	
retum bellicarum 350. præ-		hinnulis recenter natis 118.	
dicat Vlyſſi reditum ad ſu-		à Luſcinia 570. à muſico	

I N D E X.

518. à niue 552. à paleis vi	Corpus carcer animi,
ventorum conuassatis 168.	Corpus exerceatur antè quàm
à pingui ventre 576. à piscato-	cibus capiatur 494
ribus 360. à piscibus 642.	Coruorum Petra <i>Nabenstein</i>
à spinis 166. à turdellis & co-	386
lumbis 646. à uespertilionibus	Crambophagus nomen ranæ
370. 670	712
Concio seu conuentus Achi-	Cratæis mater Scyllæ 352
uorum 48. Telemachi, qua	Creon superbus 316
suam fortunam Achiuus ex-	Creta insula 84. 384. 412
ponit 50	Cretenfes cultores Apollinis
Concordiæ bonum 186	738
Concubitus Vlyssis & Penelo-	Cretenfium prænes 744
pes 666	Creteus 324
Concubitus delineatio 786	Criſſa nomen insulæ 730. 740
Coniugium bonam famam	Criſſagi Populi <i>ibid.</i>
comparat 176	Crunij Populi <i>ibid.</i>
Coniugium felix 184	Ctesius Ormenides pater Eu-
Coniuges sint vnanimis & cõ-	mat 448
cordes <i>ibid.</i>	Ctesippus iniustus 590
Coniugũ mutuus amor 660	Cubiculi descriptio 94
Coniugum amor in Vlyſſe &	Cubitum euntes quid facere
Penelope. <i>Odyſſ. Plut.</i>	ſoleant 90
Conſilium ſenis 86. Vlyſſis in	Curtus nomen ſtellæ 162
antro occluſi 264. callidum	Cura hortus fecundus effici-
Vlyſſis quo manus Cyclo-	tur 684
pis effugit. 270	Cura erga conſanguineos
Conſilium triplex de equo	246
Trojano 242	Cura Vlyſſis 376
Conſilio, prudentia atque vir-	Cuſus certamen 220
tute multa mala ſæpè effu-	Cuſtodia diligentiffima 608
gimus 358	Cyanea ſaxa quæ volucres
Conſilium Deorum inſcruta-	præteruolare non poſſunt
bile 654	348
Conſulens etiam bona, homi-	Cyclopes abſque lege viuunt
nibus non perſuadet 26	252. eorum inſula fertilis
Conuiuij voluptas 246	<i>ibid.</i> Deorum contempto-
Conuiuij deſcriptio 52. 238	res 262
Conuiuium collatitium 332	Cyclops pro ientaculo duos
Conuiuia non deturpanda cõ-	ſocios Vlyſſis deuorat 264
tentionibus 542	eius hoſpitale munus eſt,
Coronis mater Aefculapij 802	quòd vltimo ſit deuoratus
in Corde ſunt affectus, vt ita	Neminem 266. duos ſocios
176	Vlyſſis deuorat 263. ma-
	gna

INDEX.

gna frustra carnis humanæ rursus euomit 266. eius o- ues mactatur 270. 276. dicit se à Nemine læsum 268. arie- tem suam alloquitur 270	ius virtute mala euitantur ibid. non impia, sed ius at- que pia hominum opera a- mar 400. eum odisse & punire fraudes & scelestâ ibid. Vlyssi destinatur, vt multa mala pateretur 460. non omnibus apparet ma- nifestus 466. eius non ho- minis est, bona excogitare 468. ei non difficile, homi- nem mortalem, & gloria il- lustrare, & malo afficere ibid. plerunque similem ad similem ducit 496. men- tem hominibus immittit 524. eum esse in perpetua contemplatione & cogita- tione. Sæpe consulendus in factis nostris. omnia nouit 378 de rei euentu compel- landus 696. vitorem habet oculum 706. Apollinem sus- cipit 702. non tentandus 796
Cydones incolæ Cretæ 88	
Cyllenes Deus 754. mons 758	
Cynthius mons 618	
Cyparissus herba 152	
Cyprus insula 234. eius domi- na Venus 800	
D	
D Alia Penelopes famulus 24	
Damastorides proci lancea vulnerantur ab Vlyssè 638	
Danaum animæ 174	
Dæmon sæpenumerò nobis mala machinatur 362	
Decenter vinum bibendum. 612	
Decipientia verba, licet dul- cia, vitanda 354	
Decipula muribus molesta, & dolosum fatum 702	
Dæx non contemnenda 788	
Deus rependere solet bene facta liberorum 36. facile potest ex longinquo virum cõ- seruare 86. eius habitacula & bona sunt immortalia 16. omnipotens 114. 420. & ma- lum & bonum tribuit 114.	
Difficilis mortali homini domari 122. Formam homi- nis verbis ornat 222. in eius voluntate quiescendū 246. eo volente, nihil difficile 248 tunc esse placabilem 328. ei- us auxilio sæpenumerò mor- tem ipsam effugimus 358. omnia videt & audit 364. optimus auxiliator 374. e-	
	Delicta partim sponte, partim vi facta, his veniam, illis pec- nam deberi. 640
	Delphini cognomen Apolli- nis Vnde 744
	Delphino similis Apollo ibi, Delphusius vnde dictus Apol- lo 738
	Delphusa ibid.
	Delus insula 718
	Demodocus cantor excus 218. 372. canit fabulam de Veneris & Martis amplexu 228. equum Troianum ca- nit 240
	Descriptio adolescentum iuue- num 444. sprî immanis

I N D E X.

366. argentei poculi 432. Arnæ mendici 518. can-
 ciorum 716. Charybdis
 352. Cretæ ex qua Vlysses
 fingit se esse oriundum 550.
 domus instructæ rebus pre-
 ciosis & necessarijs 104. do-
 mus Nauticæ 176. Lestrygo-
 num 284. habitus Vlyssis 552.
 horti Alcinoi 200. ingentis
 frigoris 422. maris Ionan-
 tis atque fluctuantis 362.
 mendici 494. 442. Mercurij
 Deorum internuncij 150.
 monstri inhabitantis Scyllæ
 310. hominis iam iam
 morientis, qui suspensus est
 648. naus Vlyssis 160. re-
 giæ Alcinoi 198. remedij
 Mercurij 204. Scyllæ 350.
 specus Calypsus 352. subul-
 ci stabuli & eius domus
 396. 398. terræ fertilis 384.
 Venationis 564. vineæ
 200
- Dædalion fingitur pater V-
 lyssis 552
- Dia 328
- Dianæ studium 180. Nauticæ
 comparatur ibid. Phœnif-
 cæ interimit 452. Iouis
 filia & Latone 578. qualis
 200
- Dies nunquā illucescit Cim-
 merijs Populis 312
- Difficile est aliquem inter plu-
 res & multo potentiores
 quippiam moliri 462
- Difficile quod est mortalibus
 dijs perfacile 294
- Difficile est optimum igno-
 minijs proscindi 378
- Difficile est vnum impedire
 multos 592
- Difficile vnumquodq; disce-
 re 756
- Dij iniuste in malis acculan-
 tur 26. testes sint concionā
 38. eis chari boni viri 76. 38
 eis grata quæ cito fiunt 90.
 omnia sciunt 122. semper
 volunt nos præceptorum
 memores esse 120. eis in-
 uitis nihil suscipiendū 128.
 sibi inuicem noti 152. inui-
 dent deabus, vt cum mari-
 to congregiantur 154. ex-
 pertes lenij 160. eorum vi-
 ta beata 178. non omnibus
 ex æquo dona dederūt 222.
 omnia possunt 294. similes
 peregrinis hospitibus, qui
 versantur, hominum fas ne-
 fasque inspicientes 504. 510.
 eorum mens non mutatur
 530. homines multum er-
 rantes submergunt tandem
 586 eis omnia committen-
 da, quoniam multo poten-
 tiores sunt nobis 636. etiam
 prudentissimum inspicien-
 tem facere possunt, & con-
 tra 650. eos habere corpora
 excepto fortasse Ioue, Pæ-
 lum, Phur.
- Diligenter cognoscendum,
 qui sint iusti, qui non item
 504
- Diocleus filius Orsiloçi 436
- Diomedes 82
- Dionysij donum 674
- Diona dea 722
- Dira portenta in procos 594
- Discensus Telemachi & Pis-
 strati à Menelao 436. 438
- Discendentibus & redeuntibus
 felicia quæque exoptanda
 488

I N D E X.

Disco certatum veteribus	224	Echeneus senex eloquens	102
Discordix malum	80	328	
Discordix in consilio & in bello	80. 338	Echephton, Stratius, Perseus, Aretus, Thra yinedes & Pisistratus, filij Nestoris	96
Disidium Græcorum	80	Echetus rex omnium hominum pessimus	324
Diuinæ augures	58. 380	Edothea filia Protei	120
Diuitiæ & opes Vlyssis	400	Menelao erranti dat consilium	
Diuites pauperibus & egenis auxilium portant	382	ibid. eius de patre Proteo capiendõ consilium ibidẽ.	
Demeter lasides rex Cypri	508	eius dolus in patrem	124
Draco occisus	732	Egestate varia suscipere cogimur	350
Dodoneus Iupiter	558	Elarteus proeus	220
Dolius senex, 692. seruus & mancipium Penelope	140	Elarus occisus	636
Dolores ad mortem vique trahunt	320	Eleemosyna homines conspicuos reddit	304
Dominorum ming sunt difficles	494	Elpenor vino obrutus, decedit per scalam, vitam amittit	308.
Domus esse, optimum	748	eius umbra Vlyssi apparet	314.
Domus Plutonis	346	defunctus effertur	346.
Domus Telemacho instar ardentis flammæ apparet	344	eius comburitur cadauer, ibid. ei erigitur cippus	ibid.
Domus aduentui procorum parata	582	Elysius campus	132
Domus seu familia negligentiæ est hominum ex iniuria & rapto viuentium. Eur.		Embasichitrus nomen mulieris	708
Donatio causa mortis	488	Enauigatio procorum	144
Donæ Dei varia	222	Enceladus ligatus	716
Donum Menelæ	432	Enipeus fluius	324
Dorientes Populi in Creta	550	Epæana canere	644
E		Epei insulam Elida inhabitat	
Ebrietate Cyclops amittit oculum	266	386	
Ebrietas, quæ & loquax	314	Eperitus fictum nomen Vlyssis	686
420. 548		Epeus ligneum equum Troianum coniecit	240. 338
Ebrius non ferrum, sed ferrum ebrium trahit	472	Ephialtes Aolei filius	326
Ebrius plorans	548	Ephyæ	66
Ebrii faciles sunt ad lærymas		Epicasie mater Oedipodis	324
ibid.		eius anima	ibid.
Ebrietas cum furore collata		Equus Troianus	240
412		Erebus fluius infernalis, &	
Eclipsis solis	194		

I N D E X.

locus defunctorum anima.	Euryalus luctator optimus
rum 306. 312. 384	220. indignatur Vlyssi 222.
Erembi Populi 106	Vlystem ense donat 236
Erethmæus 220	Eurypates præco gibbosus, nigro corpore, & crispo capite fuit 334
Eridanus nomē fluuij, patria Phylagnathi 702	Euryclea Pisenoridæ filia 46
Errones sunt malorum scientes 618	empta à Laërte viginti bobus ibid. Telemachum paruulum existentē enutrit ibid. Telemacho ardentes faces præfert ibid. Opis filia 46. custos thesauri ibid. anus debilis 362. eius obedienna erga dominam ibi. quomodo agnouerit Vlystem 362. nutrix Vlyssis ibid. nunciat Penelopæ Vlystem rediisse 630
Eriphili 328	Eurydamas occisus 616
Eriphilis anima ibid.	Eurydice filia Climeni Nestoris vxor ibi.
Erithus fatuus nuncius 762	Eurylochus dux sociorum Vlyssis 290. indignanter Vlyssi respondet 356. eius cōsilio Vlysses perdit socios 364.
Erymanthus 180	Eurymachus Telemachum de hospite interrogat 44. Polybii filius 454. eius subdola oratio 480. ab Vlysse seruitium petit 536. Vlyssi omnis generis necessaria pro seruitio promittit ibid. immisericos 338. Pocillatorem puerum manu ferit ibi.
Erynnis dea grauis 438	Princeps procorum 604. arcui impar dolet 610. supplex Vlyssi, omnia Antinoō imputat 624. monet procos vt omnes vnà in Vlystem impetum faciant 626. ab Vlysse occiditur ibid.
Eteopos 224	Eurymedon 298
Eteoneus famulus Menelai 102	Eury
Euangelion 404	
Eubœa insula 82	
Eumæus Vlystem non cognoscens, cum petiisse conqueritur 400. Vlystem hospitio humaniter excipit ibi. lapidationibus crebris pellicans 398. sacra facit 400. ei reditus Vlyssis non persuaderetur 416. Vlystem ab Harpijs deuotatum ait ibid. hospiti Vlyssi sacrificaturus mactat iuuenem 418. æqualitatis studiosus 420. Vlystem honorat foris suum ibidem cum Vlyss. colloquitur 442. Telemachum reducem excipit 458	
Eumelus 144	
Eunomia 510	
Euphyias vis 112	
Eupithes cum Achæis conspirat in Vlyssis mortem 694 dux stultitiarum 696. à Laërte occisus 698	
Europæ raptus 704	
Eurus Ventus 364	
Euryades interfectus 636	

I N D E X.

Eurymedusa nutritrix Naucicae	conferuat	464
124	Flamma in ardenti Pallas cō-	
Eurynome proma	spicitur	344
Penelopæ ministra	Fluctus maris ad naufragi pre-	
Euryphaëssa mater Solis	ces sistitur	172
Euryto sagittarius artis peri-	Fluctus atque fumus ingens	
tus	in mari exoritur	356
Eurytion læsus à vino & Cen-	Fœminæ consilia odit Iupit-	
tauro	ter	334
Exequiarum ritus	Fores obseratæ	66
Exercere corpus, honestum	Fortis vir in omnibus potior	
220. 226	rebus	196
Exercitationes	Fortuna sæpenuerò homi-	
F	nes decipiuntur	422
Fabrilis organa	Fratribus sorores nubūt	278
Facinora non tolerabilia	Fratrum beneuolentia in A-	
patrantur à prociis	gamemnone & Menelao	
Facinus	Odyss. 4	
Fames nonnunquam ventrē	Fruges sua sponte proueniunt	
domat	230	
Fame mori miserrimum ge-	Fugienda non est à Deo	
nus mortis	420	
Famula Vlyssis prodigij con-		
iectrix	G	
Farina medulla virorum	Genealogia Melampodis	
Farina molita	418	
Fatum cuncta gubernat	Genitalia homini extracta	
Fatum præter fatum	648	
Fati potestas, etsi initium re-	Gerestum	82
rum in hominum potestate	Gerænius eques Nestor	94
& Voluntate, Plut.	Glandes suæ nutriunt	394
Feles formidini muribus	Gorgoneum caput horren-	
702	dum monstrum	344
Ferramenta ad nauim fabri-	Gortynis fines	88
candam idonea	Gratum est dijs hominē pru-	
Fertilitas incredibilis	dentem ex periculis euade-	
Figuris multum vsus Home-	re	28
rus	Gratitudo	338
Filij pauci similes patribus	Gratix, quæ & lauant Vene-	
64	rem	234- 726
Filij plerique parentibus pe-	Grata nobis sint quæ Deus	
iores	in animo ponit	408
Filij etiam proficiscentes, pa-	Græcorum ad Troiam dissi-	
rentibus suis dolorem selin-	dium 20. eorum optima-	
quant	tes in equo Troiano	248
Filius vnicus generationem		

I N D E X.

Gubernator nauis Vlyffis in mari occumbit	376	ditorhospitij	599
Gubernatio mariti, vxori honesta gratissima	548	Hermione vnica filia Helenæ	102
Guttur aureus	432	Hermiustumulus	482
Gyrea petra	128	Heros Aegyptius	50
		Hesperus niger	46
		Helperj homines	216
H		Homerus cæcus in insula Chio habitauit	726. eius cantiones in precio habendæ
Habitacula Iouis immortalia	104		ibid.
Habitans in altis optimus tutor	470	Homo ipse causa malorum existit	24
Halius filius Alcinoi ripudiator	220 234	Homines omnes dijs indigent	76
Halitherfes vates, pcis imminere periculum ingens indicat	56	Hominum consilia mala & acerba	348
Halitherfes Mastorides præstantissimus in dijudicando ibid.		Hominum nullus cum Deo contendere debet	104
Harmonia dea	726	Hominibus ex nuptijs facta bona nascitur	176
Hæsta Palladis intra armarij custoditur	30	Homines Deum oculis ipsis libenter cernerent, huc atq; illuc euntem	310
Hebe dea	726	Hominum concubitus inanis	324
Hecatombæ gratæ dijs 318. 562. 664. 730	76.	Hominem nihil aliud esse quam animum	340
Helenæ vnica filia 102. vxor Menelai 108. eius ornatus ibid. cum Menelao de aduenis fabulatur ibid. de Vlyffæ & Ilij excidio verba facit 114. equo inclusos nominatim vocat 116. eius genus perniciosum 400. Telemachum xenijs donat 432. interpretatur augurium	436	Homines nunquam malorū ignari	356
Helicon mons	700	Hominiis versuti descriptio	386
Herbarum præuentus in Aegypto	114	Homines faciliè donis placantur	466
Hercules & Eurythus cum dijs de arte sagittandi contendunt 216. eius mater 214. Leonis animū habuit ibid. eius idolum 142. pro-		Homines immisericordes et gaegenos	508
		Homines crudeles detestandi	560
		Hominiis synçeri & boni gloria lata	ibid.
		Homines in malo senescunt	560
		Homines non semper infames sunt	574
			Homines

I N D E X.

Hominum fortunam & in-	Isida	326
fortunium Deus prope no-	Ision à Ioue fulmine percus-	
uit	sus 154 multis charus	350
Homines scelerati miserum	Iemalius faber	544
tandem exitum sortiuntur	Ida mons	718
644	Idolum Mineræ 144. Her-	
Honestum est audire canto-	colis	342
rem vtilia canentem	Idomeneus	84
44	Idothea filia Protei	120
Honoraria munera, ab Ho-	Ignem lustrantur edes	648
mero Cimelia dicta, quid	Ignem mortuorum corpora cõ-	
sint	sumpta	674
40	Iij excidium	114
Horæ sapientes	Ilium non nominandũ	650
726	Imbrus insula	718
Hortus Alcinoi	Immortalitas promissa Vlyf-	
200	si	158
Hospites & peregrini non ne-	Imperare alijs & diuitias &	
gligendi	honores affect	44
582	Imperare alijs non malũ ibid.	
Hospitum salutatio	Imperium vbi nullum domi-	
74	norum, ibi nec feruorũ di-	
Hospitalitas Nestoris	sciplina, nec sedulitas	500
94	Impietas sibi in patrem	124
Hospites à Ioue sunt	Impiũ est mala mutuo strue-	
186	re	480
Hospiti locus honestus in cõ-	Impudicæ famulæ laqueo sus-	
uiuio	penduntur	646
404	Incantationis vsus	568
Hospitalitas	Inclementiæ exemplum	510
ibid.	Inferorum locus	312
Hospes non tentandus	Infantium studium	758
216	Ingenium seruitute perit	502
Hospes præfens diligendus,	Inhumanitatis exemplũ	510
nolens dimittendus	Inimici sunt, qui nobis mala	
430	excogitant	510
Hospiti lex	ibid.	
ibid.	Iniuriam patientes, Deum in-	
Hospites eludere, neque bo-	uocent	56
num neque iustum	Iniuste facientes, meritò pe-	
590	rire	26
Hortes qui alienis vescuntur,	Iniuste Deus in aduersis ac-	
Deus prædam facit	cusatur	ibid.
400	Ino Leucothea filia Cadmi	
Humanitatis exemplum	398	
Humanum genus	524	
Humilitatis exemplum	430	
Hydrocharis rana	712	
Hydromedusa nomen ranæ	702	
702		
Hydrus	704	
Hymni in Apollinem	716	
Hyperia insula prope Cyclo-	176	
pes	812	
Hypsiboas rana		
I		
Iaolcus insula	324	
Iaones Populi	724	
Iardanus fluvius	88	
	Inopus fluvius	728 / 169
	Instrui	

I N D E X.

Infruitur domus aduentui corum	582	Iuniores plerunque desipi- unt	210
Insula Cyclopum tā fertilis, vt omnia infeminata & ina- rata proueniant	252	Iuno pulcherrima dearū	722.
Insula Thrinacia studiosa rei pecuarie	360	& superos & inferos inuo- cat 734. irata Ioui	ibid.
Insulae Graecorum	713	Iupiter pater hominumque Deorumque 24. concionē	
Insularum multarum enu- meratio	ibid.	habet in consilio Deorū 26. memor proborum homi- nū ibid. Minerarū respon- det ib. hominum prudenti- tū memor ibid. uiris inge- niosus suggerit, vt nonnun- quā paucis iocunda profe- rant 42. hominibus felici- tatem distribuit 186. Vlyssi nauem medio ponto ful- mine discendit 208. 362. 367. 368. hospitalis 260. Vene- te delectatur 789. in omnes imperium tenet 372. homi- nes peccantes plectit 382. V- lyssi signū de caelo dat ex- auditionis 580. Minerarū de rei euentu sciscitanti, inter Vlysseni & Achæos foedera & pacem fore, dicit	696
Interitus Agamemnonis	90	Iuramentum Calypso	358
Interitus praestantis uiri mul- tō magis lugendus, quā ignoti alicuius	556	Iurare Stygiam paludem, gra- uissimum Dijs iuramentum	ibid.
Iopxani Populi	732	Iuramentum magnum	68. 158. 450. 722.
Iopxana canere	744	Iuramentum Vlyssis	558
Iphimia filia Icarī	144	Iurifurandi ritus, per Deum & per proprias calamitates	Odyss. 20.
Iphiclea	326	Iuris & legum author Iupiter, à quo Minos sit edoctus	550
Iphimediæ anima	ibid.	Ius Talionis etiam Dijs no- tum	56
Iphimedia Aloeī uxor	ibi.	Ius regium est, nullum ini- mox uisionis cupidōs, ab quē tractare	118
Iphitus Eurythides	598	Iustitia Deorū	544. senū 634
Iram rationi parere debere. Odyss. 20		Labo-	
Ira Dei timenda, ne retaliet malis facinoribus	52		
Irati gestus	584		
Iris dea	722		
Irus mendicus 518. Vlysseni iurgis incesit ibi. timidus ad pugnandum	522		
Imarus Vrbs ab Vlyssē depo- sulata	248		
Ithaca ad Neium sita 78. eius æqualitas 234. omnium foe- cundissima	ibid. 414		
Ithacensium pugna cum V- lyssē	698		
Itylus filius Zethi regis	570		
Iuniores pubertate recepta, mox uisionis cupidōs, ab Homero prædictum	20		

INDEX

L

Labores subeundos virtutis & gloriæ causa	114	tur deteriores	84
Labores Vlyssis	248	Liberi parentibus eximia parentalia perficere debent	40
Lacedæmon diuina	90	Liberi in bonis	84
Laconica terra	738	Liberi beneuolentiam Parentum imitentur	94
Laertes aurarius faber	96	Liberi causa amoris coniugū	556
Laertis paupertas	310.	Libertus ipsi deuoramus quipiam, quàm vt alijs communicemus	506
Vlyssis 462. eius austeritas 682. agnoscit filiū	688	Lybia regio, eiusque commēdatio	106
Læstrygonia vrbis nomē	282	Lichenor nomen muris	712
Læstrygones Populi Gigantibus similes	264	Lichomye nomē muris	702
Lætantium, sed non efferendum, ob fortunam fauentē	546	Lichopinax muris nomē	706
Lætitia affectorum ostensio	458	Lignum Byblinum	618
Lampetia nuncius Solis	366	Limnisius ranæ nomen	712
Lampus equus Auroræ	662	Limnocharis ranæ epitheton	700
Lamus vrbis	282	Linguas diuidendi mos	90.
Laodamas prouocat Vlyssē ad certamen	222		92
Lapides scamnorum loco	94	Liocritus Euenorides	92
Laqueo suffocari, miserimū genus mortis	646	Liodes vates, Oenopis filius	604. prædicat interitū pro-
Latus nomen auis	150	cis, qui ex arcu Vlyssis illis accidet 606. supplex orat Vlyssē 638. occiditur 640	
Latona capite supereminet ceteras deas 180. Apollinem & Dianā peperit	718	Lotus herba, eiusque miranda vis	252 712.
Laudare seipsum turpe	604	Lotophagi populi	252
Leæthus Vlyssis	424	Lucernæ in conuiuijs	200
Leda Tyndari vxor	326	Lucinæ obstetricis spelunca	552. 722
Legibus parendum	156	Luctus certamen	210
Lelanthus campus	728	Luctus molesti breuis satietas	106
Lemnus Insula Vulcano per-chara	230	Luctus honos mortuorū	630
Leonis robur	118	Lugere semper, obest	226
Lesbus insula	82. 120	Lugentes puluerem in caput fundere soliti	688
Leucothea iuuat Vlyssē	166	Luna Pallantis filia	752
Leucippus	728	Luscinia Pandari filia	370
Lex hospitij	430	Lusus pilæ	234
Liberalitatis exemplum	132		
Liberi serè parentibus nascū-			

Luxuri-

I N D E X.

Luxuriosè viuentes, odio digni	462	Mediocrilitatis laus	430. 580
Lycia	726	Medon præcò	494. 478 nunciat Penelope consiliù Procorum de trucidando Telemacho 138. cum Phemio à Telemacho seruatür 642
Lychomye, vide lucernæ.		Megapenthes seruus	432
Lyra Mercurij 750. Apollinis, Diana	778	Megara Creontis filia	324
M		Melæthius Dolij filius, armis instruit procos	630. 496
Mæra	328	Vlyss. in calce ferit ibi. eius iurgia in Vlysem ib. custos captarum 504. 584. vincit 622. occit 648	
Magnum facinus perpetrans, suo ipse capite luat	546	Melantho ancilla Penelopes	554. Vlysem lacellit 536. minatur Vlysi verbera, nisi abeat domo 544
Maiæ Mercurij mater	746	Melampodes pater Theoclymeni	438
Maiorum genus non temerè vituperandum	698	Meletæ	850
Malea insula	250. 738	Melicratus	306
Malearum mons	88. 128	Melius est ex parte iacturam bonorum facere, quàm ex toto	332
Malorum sibi homo causa	24	Membrorù Vlyssis robur	520
Mala opera non rectè succedunt	232	Memnon diuinus 338. eius pulchritudo	ibid.
Malum, incerta loqui	336	Memoria donum	132
Malum est continuè & semper lugerè	526	Mendacium absit à viro prudente	90
Malis alienis ridere	594	Mendacium etiam ab ranis improbatür	700
Malus arbor	200	Mendicæ descriptio	394
Mandata discentium	532	Mendicorum locus	484
Mannum prælatio in consulationibus	74	Mendicus plura in ciuitate, quàm in agris sibi acquirit ib.	
Mantius	438	Mendicæ plerunque opus & labores fugiunt	496
Marathona	198	Mendico pudor inutilis	502
Mare debilitat homines	222	Mendicus gratus sit subuenienti	506
Matri madata retinenda	530	Mendicorum certamen	120
Marò sacerdos Apollinis	256	Menclaus flauus 38. eius familia	
Mars vitiat Venerem	230		
velocissimus deorum	232		
permixtim scuit 340. cum Minerua fortitudinè & audaciam præbet 408. eius officium	778		
Mares nupta filio	324		
Mater certa, pater incertus	36		
Medicamentorum genera, alia bibenda	112		
Medici laus	ibid.		

I N D E X.

niliā 100. eius domus splē-	Miletus vrbs maritima deſe-
diditima 104. Telemachō	Crabils 728
labores ſuos narrat 106. do-	Mimas infula 82
let Vlyſſem abſentem 110	Minæ Telemachi aduerſus,
quærit ex Telemachō cau-	cos 66
ſam profectionis 118. eius	Minæ dominorum difficiles
naugatio 120. & humani-	494
tas 426	Minerva cruciatur ob miſeriā
Mens deorum nō ſtatim ver-	Vlyſſis 26. Iouē placare itū-
titur 80	det Vlyſſi, ob ſacrificia exhi-
Mens à Deo 552	bita ibid. apud Iouem pro-
Menta dux Taphiorum 30	Vlyſſe intercedit 26. eius cū
Mentor Vlyſſis ſocius 60	Ioue cōſultatio de reditu in
Telemachū tueri ſtudet ib.	patriam Vlyſſis 28. ad iter ſe
Mētor, Antiphus & Halither-	ſuccingit ibi. impetu ab O-
ſes proci, amici ſum̄i Tele-	lympo, ſtatu ventorum in I-
machi 488	thacam fertur ibid. armis ſi-
Mentorū ſimilis Minerua 698	milis duei Mentæ ibi. Tele-
Meonia 726	machō exponit ex quo pa-
Merx anima 128	tre ſit 34. exponit Telema-
Mercenarijs datur victus & a-	cho patrem Vlyſſem adhuc
miētus 536	in viuis eſſe ibid. Telema-
Mercurius deorum interuū	chum cōſolatur 36. quæ-
eius 28. eius deſcriptio 150	rit ex Telemachō cur tam
dilectus filius Iouis ibi. mit-	ſplendidum celebrent con-
titur ad Calypſo ibi. ei vlti-	uiuium ibi. indignatur cō-
mo libari conſuetum 102	tumelioſe cōiuantibus ibi.
refert Vlyſſi malum Circes	Telemachi miſerijs affici-
cōſiliū 194. Vlyſſi reme-	tur 38. iubet Telemachum
dium dat cōtra Circes phar-	macos expellere, & inueſti-
maca ibid. Cyllenius 670.	gare patrem ibid. dicto au-
procorū animas ad inferos	diētem eſſe Telemachum
deducit ibid. Iouis & Maix	iubet 40. abiens Telema-
ſilius 746. vaſet & blandi-	cho robur & audaciam indē-
loquus ibi. eius opera 748.	dit ib. Aquilæ ſimilis diſpa-
primus cōfecit tellurinem	ret ib. 92. Mentori aſſimi-
ibid. eius aſtutia ibid. in quē	latur 62. 632. reprehendit
imperium habeat 776. in	Telemachū diſſidentia 86.
Mercurium Epigramā 802	in ſomnis ſolatur Penelopē
Meridarpax murium fontifi-	144. Vlyſſē longiorē, craſſio-
mus 714	rem & omnibus gratū red-
Mefaulius ſeruus Eumēi 420	dit 214. Vlyſſi apparet aſ-
Meſſena 398	ſumpto virili corpore 384.
Meſſenij viſi ibid.	Vlyſſem incēpat diſſimū-

INDEX.

lationis 316. animat Vlyf-	runt	316
sem in procos 392. 576. pro-	Mortuis honesta parentalia	
mittit opem Vlyfii 392. ad	instituenta	550
Telemachum proficiscitur	Mortuorum honos est, ipsos	
394. & eum in somnis hor-	deslere	686
tatur vt Ithacam redeat 426	Mulieres domus custodes, nō	
Vlyfsem monet, vt filio se	vagabundæ esse debent	42
prodat 466. procos demen-	Mulierum confessus non in-	
tes reddit 594. hirundini si-	ter viuos	ibid.
milis, sedet in trabe 634. te-	Mulieribus domestica tantū	
la procorum irrita facit 636	administranda	ibid.
Vlyfsem pulchritudine per-	Mulieribus tela & colus curæ	
fundit	sit	ibid.
Minos Iouis filius 340. rex	Mulieribus non in viros, sed	
Cretæ, & pater Deucalionis	in ancillas sit imperium ib.	
550. 552	Mulier mala	334. 426
Miserrimum fame mori	Mulieres cito obliuiscuntur	
364	maritorum	426
Modus sacrificandi	Mulieribus non fidendū ibi.	
366	Mulieres libidinosæ multorū	
Molæ à mulieribus actæ	mentes decipiunt	448
580	Mulieres timidæ 536. & astu-	
Moly herba	tx	548
294	Mulus heros, & famulus Am-	
Mons Malearum	phinomi	540
88. 128	Murū cum ranis pugna	700
Morbus hominibus odiosus	Murium edulia	704
448	Murū apparatus ad bellū	706
Mortu ^s Elpenor deslerur	Musæ inuocatio	74
346	Musa cantores exitat ad sua-	
Moriendum potius quam in-	uiter canendum	212
decencia opera videre	Musarum cantus	726
462	Musicæ laus	226. 228.
Moriendum semel duntaxat	Musici, honore digni	240
346	Musicæ vsus in conuiujs	498
Mors omnibus cōmunis	228. 372 in lucta	676
86	Mycala insula	718
Mortem nullus hominum ef-	Mycenæ	54
fugiet	Mysmidones	22. 102. 338
86. 372		
Mors quæ omnium miserra		
ma		
364		
Mors inuisa miseris homini-		
bus		
ibid.		
Mors omnib. expectanda		
74		
Mors similis iocundissimo so-		
mno		
376		
Mors Eurymachi		
626		
Mortales cum immortalibus		
forma & corpore contende-		
re minimè decet		
160		
Mortuos euocat Vlyfles		
312		
Mortui res viuentium no-		

N

NAiades nymphæ, filia Iouis, earum opera & habitatio 376. 390. 220

Narta-

I N D E X.

Narratio Telemachi de suis	690	erre	
cum Nestore negotiis	78	Neritus mons in Ithaca	248
Nestoris de clade belli Tro-		Nestor vir prudens	74. eius
iani. 78 de Autolyco Vlyf-		tas 86. eius beneuolentia	
fis auro 566. errorum Vlyf-		in tractandis hospitiibus	92.
fis	666	eius filij Mineræ sacrum	
Nasus, aures & genitalia Me-		apparant	96
lanthio amputantur	648	Nisus Dulycelius	524
Natura optimi canis	500	Niuis liquefactio vnde	552
Naubolides	220	Nocturni venti sex numero	
Naues paratæ ab Vlyffe	160	naibus sunt exitio	562
comparantur accipiti Cir-		Noemon filius Chronij	70
co	376	Nomen æternum virtute pa-	
Naufragus Vlyffes exponitur		ratur	
terre	172	Notus & Zephyrus naibus	
Nauigatio Græcorum discors		in primis mala inferunt	362
30		Nox perpetua Cimmerijs	312
Nauigatio celerissima	376	Nocti non fidendum	562
Nauius ædificandis necessa-		Nymphæ puellæ terrentur vi-	
ria ferramenta	160	sio nudo Vlyffe	182
Nauium gubernatoris officium			
380			
Naxis in fasum mutata	380	O bedientia Homerica,	
Nausicaa filia Alcinoi	176	576	
cū ministra sua lauat	180	Obsecrus & inglorius qui pe-	
Nautichous Neptuni filius	166	rit, suis dolores & luctum re-	
Naxus insula	718	linquit	36
Nexra vxor Solis	353	Oceanus	632. 654
Nebula tegit Vlyffem	196	Onchestus Neptuni lucus	728
Nectar portus deorum	152	Oculus effusus Polyphemo	
Necuides virginēs	194	266	
Neleus consiliarius eximius		Ocyalus	220
94. filius Neptuni	324. 326	Oechalia	226
Neoptolemus	338	Oenops pater Liödis	604
Neptunus Vlyffi irascitur	24	Ogygia insula	28. 208. 370
non audet extetis dijs resi-		Oicleus	418
stere 23. Vlyffi irascitur ob		Oleo vngendi mos	96. 552.
Cyclopem filium ibi. tem-		568. 638	
pestate Vlyffem quatit	164.	Oligarchiæ species in procijs	
168. eius adulteriū	324. in-	Oliua	660
dignatur, Vlyffem restitutū		Olympus	328
esse patris	378	Omnia incipiēda à numine	
Nequid nimis, Prouerb.	430	diuino	24
Nericum expugnatum à La-		Omnia in Dei voluntate sita	
		38. 420	

Omnescientia sunt dii	126	mittentis defensionem	379	
Omibus inimicus est ille, qui egestate coactus falla- cia loquitur	404	Oratio Agelai ad procos, qua suadet Penelopæ nuptias maturari	592	
Omnia decentia, meliora	430	Orchilochus	109	
Omibus parere, difficile	616	Orchomenus	326	
Operatio bona melior mala	642	Orestes ob interemptum Ae- gisthū, apud omnes homi- nes gloriā consequutus	40.	
Optimates Ithacæ Vlyssis do- mum dilapidant	36	patrem vlciscitur	99	
Oraculum de fine belli Tro- iani	218	Orion stella	162. à Diana in- teremptus 154. eius magni- tudo	326
Oratio Antinoi persuadentis Telemacho, vt alicui nubat	54	Orion venator	342	
Oratio Eurymachi vaticiniū eleuantis	58	Ornamenta conuiuij	32. 620	
Oratio Telemachi ad procos profecturi sciscitatum de V- lysse patre	60	Orsilochus filius Idomenei	386. bellicosissimus	598
Oratio Mentoris, reprehenden- tis procorum iniustitiā & scelera	ibid.	Ortygia insula	448. 718	
Oratio Mineræ, incitantis Telemachum ad iter prope- randum	62	Osculum capiti, oculis & ma- nibus datum	458. 486	
Oratio Antinoi ad Telemachum, qua hortatur vt strenue ludat, bibat, alij q; cu- ram rei familiaris relinquat	64	Ossa mortuorum seruari soli- ta	672	
Oratio Telemachi, docens na- tu grandiores, absentibus parentibus, curam rei fami- liaris gerere debere	66	Ostripelles quid	716	
Oratio Eurycleæ, dehortantis Telemachū à suscepta pro- fectione	68	Otus Pelei filius	326	
Oratio Nestoris, sciscitantis ab aduentis quinam sint	76	P		
Oratio Alcinoi	216	P allas Minerua honorifi- cè excipitur & tracta- tur à Telemacho 30. 32. mu- tat formam 62. prima dea- rum 96. se declarat Vlyssi 398. fauet Vlyssi 394. eius studium	778	
Oratio Eumæi de patre & ma- tre Vlyssis	444	Palma ad aram orta	184	
Oratio Mineræ, Vlyssi pro-		Pancratium ludorum genus	760	
		Pandari filie orphanæ, à Ve- nere enutritæ, reliquas mu- lieres specie & prudentia su- perarunt 378. eius filij ibid. eius filie Erynnium famu- læ	386	
		Panthera animal	327	
		Paphus insula	234	
		Parcæ	204	

I N D E X.

Parcam nemo aufugit	672	Pellium vsus	74. 486
Parca quales	776	in Pellibus veteres cubuisse	
Parnalus	562	Odyf. 17.	
Partus Apollinis describitur		Pelobates ranæ nomen	712
722		Peloponnesus	740
Parentem suum nemo nouit		Pelutius	713
36		Penelopes filix Icarij lanificetum	42. supata ancillis procos accedit ibid. cantore alloquitur ibid. eius tela 38. filio parat ibi. eius erga procos dolus 54. procos verbis mulctat, tpe iactabat, aliamens 54. eius preces ad Palladem pro filio nauigaturo 142. irascitur Antinoo 480. filium alloquitur 486. promittit dona Theoclymeno, si verita de marito narrauerit 492. praestans specie, magnitudine & animo 530. increpat Telemachum ob cezum hospitem ibid. eius gloria ab Vlyffe predicatur 548. eius & Vlyffis ignoti colloquium ibid. Vlyffem vt hospitem in sedem collocat, quo de omnibus illum interroget 548. mariti discessum egre fert 548. narrat hospiti Vlyffi, quomodo procos sefellent ibid. ex Vlyffe ignoto genus querit 550. Vlyffem maritum absentem deflet 552. subdubitans accedit Vlyffem maritum 654. narrat Vlyffi ignoto suum somnium conestandum 570. eius preces ad Dianam 578. prociis certataen proponit 598. Vlyffem maritum rediisse non credit 630. eius cor alienum videtur esse à marito Vlyffe 654. eius cor
Parentibus monumenta erigenda	40		
Parentes nullis malis afficiendi	56		
Parentum obseruantia, & in eos pietas	322		
Pastores alijs nutriunt pecora	398		
Pastores mali pecora corrumpunt	498		
Pater incertus, mater certa	34		
Pater senex dictus	514		
Patres in bello fortiter sese gerentes, filijs sunt honori	36		
Patres familias humani sint in domesticos	404		
Patria & parentibus nihil dulcius	248		
Patrocli anima	336		
Pauper	92. 546		
Pauperes & hospites à loue sunt	378. 598		
Pauper in ciuitate mendicet	483		
Pauperes dii vindicabunt	510		
Peccatores Deus punit	382		
Pedum lotione Vlyffes agnitus	562		
Pelaigi in Creta	550.		
Peleas filius Neptuni	424		
Pelea & Neleus, Iouis ministri	ibid.		
Peleus rana pater Phylignathi regis ranarum	702		
Pelsonis anima	671		

I N D E X.

durum 658. Vlyfsem ex gnis agnofcit 660. eius af- fectio erga maritum Vlyf- sem recognitum ibid.	dicta 126
Pera Vlyffis pane repleta 504	Phemius cantor in conuiuio canit reditum Achiuorum 321. 498. Supplex Vlyffi 640
Peregrini humaniter excipi- endi 74	Pheræ 144
Peregrinus verecundus, ma- lè fibi confult 514	Phidon rex Thefprotorum 412
Peribœa filia Eurymedontis 196	Philanus ianux custos 610
Periclemenns superbus 326	Philætius dolet propter heri infortunium 586
in Periculis fummis, id quod in promptu eft, excogitan- dum 168	Philocteres Præantis filius 84
in Periculis alter alteri obedi- at 558	Philomelides 499
Perimedes socius Vlyffis 312	Phlegyi populi non curantes Deum 752
Peripauci filij patribus fimiles 64	Phocæ animalia marina, ca- rentia pedibus 122
Perfephone 304. 322. 332	Phœbus citharædus 718
Perfeus filius Nestoris 196	Phœniffa mater Eumæi 448
Phaëton equus Auroræ 652	Phœniffa mater Eumæi filia Attybantis ditiffimi ibi.
Phaëtula & Lampetia deæ at quæ paffores Solis 352	Phœnix veterator 412
Phæaceniũ origo 175	Phœnices Phœniffam lauan- tem dolose ftuprarunt 448
peritiffimi maris 200. fum- pto cibo & potu corpus ex- ercent 210. eorum optima- tum nomina ibid. eorum principes tredecim 234. eo- rum naues fenfiles 244. eo- rum hospitalitas 378 genus fuum à Neptuno ibidem. eorum nauis in faxum con- uertitur 380	Photrynis porrus 376
Phedon Thefprotorum rex 556	Phœnius Noëmôn 70
Pheftum promontorium 88	Phrontis naucleri obitus 88
Pharmacum Helenæ difcuti- ens triftitiam 112	Phithia infula 218
Pharmaca Aegyptiaca maxi- mè nota medicis peritis 114	Phylo ancilla Helenæ 103
Pharus infula, antè Aegyptus	Phyfignathus rex ranarum 702
	Pietia infula 150
	Pietæ montes 728. 750
	Pietatis in Deum Iaus 28
	Pietas Vlyffis 562
	Pilæ lulus 234
	Piratz 260
	Piræus socius Telemachi 438
	Pirithoi umbra 344. 614
	Pifandrus interfectus 634
	Pifcatus 364
	Pifënor præco 50
	Pififtratus humanus erga pe- regrios 74. celebs 94. dur bellicofus ibid.
	Pleiadam cognitio nautis ne- cellaria

I N D E X.

cessaria	162	Polites socius Vlyssi & prin-	
Plutonis ædes	288	ceps virorum	290. 292
Poculum aureum	74	Polytropos quis dicatur	24
Poculum argenteum cum la-		Pompeus	210
bro inaurato	134	Pomponius præco, famulus	
Poculo ualedicendi mos	374	Alcinoi	204
Pœta non sunt sui iuris	42	Pontus obscuratur ab ingenti	
Pœta seu cantores à veteri-		nebula	368
bus dicebatur, qui hodie vi-		Populi sub rege pio feliciter	
ri docti & Philosophi, vul-		degunt	548
go Doctores	38	Potri ex hominibus fiunt	
Pœtarum exordium, directū			500
ad Mæx inuocationem	700	Portenta non frustra ostenduntur	434
Pœna Tyrannorum, insepul-		Potentes raro verecundia, at-	
tos abijci	86	que misericordie studiosi	
Pollux filius Tyndari, Pugnā			400
do peritus	316	Potentis plerunque in domi-	
Polybus occisus	636	bus quies, res & facultates	
Polycaste Nestoris filia natu-		deuorant	474
minima	90	Potiora sunt honestiora	210
Polyctor	634	Præmium vinum	292
Polydemna, Thoonis vxor Ae-		Præsiophagus nomen ranæ	
gyptiaca	114		712
Polyneicus	220	Preces Telemachi ad Miner-	
Polyphemus Neptuni filius		uam 62. Mineræ ad Ne-	
28. 274. omnium Cyclopi		ptunum 76. Mineræ ad æ-	
robustissimus 28. non ho-		lites 148. earum ius	172
mini, sed cacumini monti-		Preces exauditæ	192
um similis 256. eius antrum		Præceptores seu duces mille-	
ibidem, aduenas interrogat		rum Odyf. 3.	
260. carnes, intestina, ossa-		Præceptorum usus	58
que humana medullis ple-		Præcepta deorum retinenda	
na deuorat 252. dijs se au-			120
tumat præstantiorem ibid.		Præceptum Citeres violatur,	
grauiter ab Vlyssæ reprehē-		suasu Eurylochi	364
ditur 266. Cyclopi aduo-		Præcones mensæ administrant	
cat 268. ei sterenti ob me-			32
rum eruitur oculus ibid.		Præcones operam suam publi-	
irritus ab Vlyssæ 272. eius		cæ nauant	548
robur ibid. imprecatur Vlyf-		Prælium cum Ciconibus in-	
si	274	felix	248
Polyphideus hominum Vates		Præstantius atque melius ni-	
optimus	440	hil, quam cum concordia	
Polyphonus nomen ranæ	712		

I N D E X

consilij rem familiarem ad ministrant vir & vxor	184	622. eis arma à Melanthiø afferuntur	630. eorum mortis causa	678. sepeliuntur	692
Præmæ rex	78	Procris		328	
Præmæ ciuitas consilio Vlyssis capta	634	Procuratores seu œconomi		60	
Prænneus	220	Prodigia à dijs ostenduntur		580. 588. 594	
Principes Ithacæ ambiunt matrem Telemachi	36	Proma quæ		30	
Principes viri non omnia intelligunt, neque semper iusti	382	Proprijs stultitijs homines dolores patiuntur		26	
Principes viri serjò ius exequantur in sceleratos	624	Propria bona cõsumenda, nõ aliena		44	
Proceritati honos habeatur	214	Propinandi mos		76	
Procris paratur mensa 30. epulantur 32. tacitè audiunt cantorem 40. irati compressis labijs admirantur Telemachum loquentem 44. facti cibo & potu, cæterisq̃ oblectamentis, lectum petunt 46. oblectantur tripudijs & cantu ibidem. contemnunt Telemachum 66. de occidendo Telemacho consulant 136. parant nauem ad insidias Telemacho struendas 142. comparantur anseribus 570. optima quæque fercula deuorare solent 398. 400. eorum luxuries ibid. eorum numerus 470. eorum quisque donũ afferit Penelopæ 332. mirantur Penelopæ pulchritudinem 328. sinistro omine à Telemachi exde deterrentur 588. inextinguibili risu dementes redduntur 594. illis à Penelope certamen proponitur 602. viribus impares sunt, arcui tendendo 608. eorum exdes		Proserpina Dea 322. casta mulierum		332	
		Proteus senex, Neptunij minister 122. 220. captus à Menelao 126. disparet		132	
		Prudentiæ laus		26	
		Prudentia nostra non omnia intelligimus		230	
		Prudentia forma potior est		212	
		Prudentem ex stulto dii faciunt.		630	
		Pŕicharpax epitheton muris		702	
		Plyria insula		82	
		Pternocta rex murium		72	
		Pternoglyphus		714	
		Pudor inurilis mendico		502	
		Puella quidem pulchra, sed non pudica		232	
		Puerilia consecrari, xtate grãdioribus non conuenit		40	
		Pugnandum non est cum amicis		224	
		Pugnandum si est pro fortunis nostris, non dolendum, neque lugendum		510	
		Pugna ranarum & murium		700	

I N D E X.

Pulueris seu cineris vsus in lu- ctu	688	Renuere donationem non cõ- uenit	76. 514. 502
Pylus vrbs	98	Res familiaris claros filios fa- cit	408
Pylus insula	324. 406	Rethrus nomen portus	34
Pyriphlegetes nomen fluuij	306	Reuerentia Telemachi erga leniores	74
Pytho sol	736	Rhadamantus	132
Pythius vnde dictus	ibi.	Rhesenor filius Naufishoi	198
R		Rhenæa insula	712
Ranarum & murium pu- gna	700	Ridere ex malis alienis	594
Ranarum edulia	704	Risus & lætitia	268
Rana murem portat	ibid.	Ritus sacrificandi	306
Ranarum arma	78	S	
Ranarum callidum consiliu de suffocandis muribus ibi.		Sacrificium	72. 276
Rara voluptas conuiuij, quo- niam plerunque peiora vin- cunt	540	Sacrificandi mos	75
Ratio præternauigandi	518	Sacra peragantur Mineræ & Ioui 276, moctui: 312, dijs	420
Rhea nomen dex	722	Sagittæ olim veneno vnge- bantur	58
Reditus Vlyssis ab inferis ad Circen	346	Sagittandi ars in vsu antiquis	372
Redeunt ab insidijs Proci	476	Salicis sterilitas	306
Regem clementer, vt patrem populo præesse debere	60	Salmonæus	322
Reges & Potentes deliciarum gratia nutriant canes	500	Saltatio ornamentum conui- uij	32, 234
Reges decet misericordes es- se	506	Saltus certamen	220
Regis, Deum colentis, gloria magna	548	Saluatio Græcorum	692
Regis pij descriptio pulcher- rima	ibid.	Sanus, & Zacynthus insulæ	422. 464
Regis pij iustitia longè se ex- tendit	ibid.	Sapor suauis aliter à dulci, obseru. Sympof. 2, quæst. 7. Plut	378
Regis Pietatis studiosi, terra fructifera	ibid.	Saturni misericordia erga ra- nas	719
Regum filij molles	384	Scheria fertilis insula	350
Regum filij pastores ouium ibid.		Scopuli Cyanei cœlum altu atingere dicuntur	350
Reliquiæ cœnæ	460	Scutum Melanthij ex siccita- te inquinatum	632
		Scuta Pallas inuenit	778
		Scyllæ descriptio	390
		Scyrus insula	318

I N D E X

Securis	160	Silentij laus & commendatio	
Sedere in pellibus	30	422. 544	
Sedilia ante domum, ex polito lapide	94	Silicernium, epitheton senis decrepiti	757
Senectus incurua	50	Simulacra deorum	88
Senes tepere per solum fertile	34	Simulacra seu animæ mortuorum	342
Senes prudentes	86	Simulantur in ædibus nuptiarum tumultum	658
Senes bellatores necessarii	698	Siurix populi barbari in Lemno	230
Senex à iuvene facile vincitur	570	Sirenes quæ 348 in aceruo viroium putrefactorum defident ibid. earum cantus omnium suauissimus ibid. earum cantu ita homines demerantur, vt domum redire non amplius cupiant ibid. inbent Vlyfsem nauem fultere 356. omnia scire dicuntur	ibid.
Senex pater dictus	586	Sisamida genus leguminis	702.
Senium facultatib ⁹ . in iuuentute collectis, fruatur	36	Sisyphi pœna	342
Senum iustitia	684	Sitophagus	714
Senum mos est, molliter dormire	ibid.	Socius fratre non inferior	246
Sepulchralium vsus	60	Socij lex Vlyfſis abſorpti	358
Sepulturâ curant animæ	314	Socij Vlyfſis omnes pereunt 362. & cur perierint	24
Sepulchrorum apparatus	674	Socij Telem. dijs facificant pro felici nauigatione	74
Sermo virginis non mulieribus cura fit	42. 616	Soluunt equos apud Menelaum & curant	102
Seruitus 488. ingenium perdit 502.		Sol omnia videt, & omnia audit	316. 364
Setui tantum Vlyfſis duo fideles mansere	608	Sol de iniuria à locijs Vlyfſis illata, Ioui conqueritur	166
Sermos dimidio mentis & vitutis orbatos esse	502	Sol petit exequi ius tallonis de facinore commisso ibid.	
Seutleus rana	712	Sol lucere recusat hominibus ni vlcifcatur facinus à locijs Vlyfſis perpetratum ibid.	
Sex socij à Scylla deuorati	358	Sol omnia illustrat	372
Siculi	596	Sol putredine afficit	736
Sidonia	386		
Sidonij Populi	108		
Sidoniorum rex	184		
Signum de cœlo datum Vlyfſi	580		
Signa coniugum abscondita	636		
Signis manifestis facile hominibus persuadetur	685.		
Silentij vsus 32. 116. 446. 550 592.			

I N D E X.

vitare studet, vt Palladē de patre interrogare possit ibi. hospitam non ante cenam loqui sinit ibid. eius & Mineruæ colloquium 32. ex Minerua sciscitatur parētes. patriam, & aduentū causam ibid. ei nulla spes de reditu patris ibid. ei Minerua nunciat incolumem reditū Vlyssis 34. similis est & capite & oculis patri Vlyssi ibi. conqueritur se ex omnium infelicissimo natū 36. non mortuum, sed ignobilem patrem deflerit. Mineruæ maternam exhortationem agnoscit 40. Palladem honorario munere donat ibid. matrem reprehendit 42. procos alloquitur 44. communi miseria se sustentat ibidem. sublimiloquus, sed tamen confidenter proloquitur ibid. non amplius vult credere vaticinijs 46. mauult domus suæ rex esse, quàm Iulæ Ithacæ 44. Eurycleam vt uxorem honorat 48. eius thalamus sublimis & in perspicuo loco ibidem. de duobus malis conqueritur, patre amisso & procorum iniuria 50. eius responsio ad Antinōū, se excusans à pietate erga parentes 56. nauigat Pylum 72. vindictæ cupidus 84. iniurias procorū Menelao exponit 118. nō est offensor deorū 144. suscipit in nauem Theoclymenum 440. Ithacam redit 452. ad Eumæum diuertit 456. de ho-	spite querit, & patrem non agnoscit 460. patrem vt hospitem ignotum alloquitur 462. recenset patri numerū procorum 470. redit ex-cipitur à suis 486. iubet diis sacrificare pro reditu suo saluo ibidem. verba facit ad matrem de sua nauigatione ibid. experitur vires suas arcu 604. matrem reprehendit, quod non muliebria curet 616. Amphinomum interficit 626. intercedit apud patrem, pro Phemio cantore 640. ei vt adolescenti, non conceditur à matre versari inter famulas 644. Telemus vates Cyclopū 274. Temesis ære abundans 34. Tempestatis descriptio 164. Tempestas ob Solis gregem violatum exoritur 368. Templum Apollinis oraculū hominibus 730. Tenedos insula 82. Terpiades cantor 640. Terra multos homines erroneos pascit 350. Terra vitam ferens 734. Terræ motus causam aquæ seu Neptuno, attribuit. Passim. Testudo natura amabilis 748. socia conuiuij ibidem. eius laus, & inuentor Mercurius ibid. Thalamus Vlyssis in quo erant & Theauri, & omnis generis arma 598. Thebarum fundatores 824. Thebæ inhabitatæ 728. Themis dea 722. Theoclymenus vates petiro- pema
---	--

I N D E X.

pem	438. 454. ad	Troiani homines pugnaces	
Telemachi nauem confu-		552	
git 438 vaticinatur Penelo-		Trophonius filius Ergini, ami-	
pæ de Vlyffe 492. prædicit		cus deorum	892
prociis imminere ipſis ma-		Troxarta pater Piſcharpagis	
lum	594	702	
Theocretes in Creta	550	Troxartemus	ibid.
Theſauri cuſtos	66	Tumultus exoritur ob eadem	
Theſei vxor 328. eius vmbra		procorum	692
344		Tydeus	82
Theſprotorum terra.	412	Typhaonis ortus 732. damnū	
414		mortalibus ibid.	736
Thetis dea, Nerei filia	734	Tyrannicum, amputare na-	
Thoon	220	lum, aures & genitalia	522
Thoas Andræmonis filius		Tyrannorum pœna, inſepul-	
422		tos abijci 86. eorum mores	
Thooſa filia Phorcynis, ma-		deprehendes in Echeto &	
ter Polyphemi	28	Aegitho	522
Thraſymedos filius Neſtoris		Tyto Salmonci filia vxor Cri-	
Thracia regio	234	thei	322
Thrinacia inſula Solis	352	Tyroclyphus mus, filius Em-	
360		bafichyri	708
Thus Arabicum	234	V	
Thyestes	128	Vana loqui turpe	146
Tireſias Thebanus vates ex-		Vana genera certaminū	
cus, & eius fabula	304. 360	220	
Tithon	148	Variatum & ſplendidarū ve-	
Tityus terræ filius	212. 342	ſtium deſcriptiones	534. 554
Tolerantiæ exemplum	508	Vaticinandi mos	408
Tonitrua cū fulmine	368. 580	Vaticinandum quod Deus in	
Tonſura & lacrymæ in funere		animo ſuggerit	34
112		Vaticinium Circeæ contem-	
Trahit ſua quemque voluptas		ptum	56. 304. 346. 492
408		Vaticinia non obliuioni tra-	
Trichaices	550	denda	380
Triopus	728	Venationis deſcriptio	564
Triftiam potu depellere	112	Venus Iouis filia 230. eius	
Troglodytes muſ	712	concupitus cum Marte	228
Troiz excidium cantu cele-		eius illicita pœna 646. eius	
bratum	218	opera	778
de Troiano equo conſilium		Venter multorum malorum	
triplex	240	cauſa	500. 520
Troia non nominanda Græ-		Venter non laboribus, ſed o-	
cia	374	cio ſatiari cupit	376
		Ventū	

- Venti quatuor 164. Vide de
 singularis 362. 364. 368. 380.
 308. 368.
- Ventos in virem inclusos V-
 lyllidat Aeolus 280
- Vestis ornant hominem 176
- Vestibus recenter lotis iuue-
 nes deficiantur 178
- Vestium mutatio 228. 424.
- Vestis funesta 550
- Vestitus Vlyllis ad Troiam
 abeuntis 554
- Viaticum paratur nauigatu-
 ro Telemacho 68
- Victori in certamine, à Proci
 premium constituitur 520
- Viduarum, oratorum, & bo-
 na, & vita saepenumero à po-
 tentibus male perduntur &
 consumuntur 56
- Vigilia dolores pariunt 578
- Vinum vetus 22. undecim an-
 norum ibi. animosum 174.
 rubrum 156. 256. 258. Mero-
 nem 258. Cyclopus ibid.
 Perdidit Polyphemum 266.
 mœlitum 374. ingenia pro-
 dit 420. nonnunquam sa-
 pientibus dominatur ibid.
 eius effectus ibid. homines
 confidentes & audaces effi-
 cit 356. immodicum malo-
 rum causa 612. nigrum lau-
 datum 690. 420. primum
 292
- Virga Mercurij quæ 350
- Virga Mercurio data 776
- Vias potissimum imperium
 sit domesticum 42
- Vir fortis vb. que clarus & in
 omnibus potior 196
- Vir nullius precij, qui hospiti
 certamen obtulerit 226
- Viri imbelles, non grati au-
 licibus 230
- Viro per longum tempus ab-
 sentis patria, pœna astiman-
 da 550
- Viri Principes non sese patiã-
 tur corrumpi muneribus
 624.
- Virtutem discendo parari 334.
 248
- Virtutis usus laudabilior nũc
 habetur 572
- Vis Iphiclea 326
- Visa omnia nõ dicenda 758
- Vira humanae casus varij 158.
 494. 518. 554
- Vita in conuiujs & volupta-
 tibus 246
- Vita beatorum morte 336
- Vlyllis vitrum, varijs miserijs
 iactatum, representat 24. à
 Calypso dea cur detentus
 ibid. plurimos dolores pas-
 sus pro cura anime, sociorũ
 que reditu saluo ib. ad Ae-
 thiope peruenit, illisq; sa-
 crificat ibid. patriam incen-
 dio perire cupit 26. diu ab a-
 micis remotus, in insula syl-
 uosa calamitate premitur
 ibidem. à filia Atlantidis dul-
 ci sermone detinetur ibi-
 dem. Deũ colens laudatur
 26. hominibus gratus fuit
 32. eius ædes multis pa-
 tebant ibid. non nisi Iouẽ
 permitteute sese vicisci po-
 test. 38. eius gloria per to-
 tam Græciam sparsa 42. sibi
 eius Nestoris 74. eius ver-
 tituta exponitur 80. in e-
 quo Troiano 116. qualem
 se praestiterit in Troiano bel-
 lo, ibidem. iniustus à Caly-
 pso detentus 156. paratũ

bi nauem 160. ei naufrago succurrit Leucothea 166. eius naufragi preces 172. in arbutis, folijs abiconius dormit 174. nudus puelis visus 182. eius preces ad Nauficaam 184. eius verecundia 186. septus nebula 196. eius preces ad Areten 22. septennium in infula Ogygia derentus 208. eius fortitudo & agilitas 224. eius peritia ibidem. Nauficæ gratias agit 238. se armat in procos 242. eius fletus comparatur mulieri quæ amittit maritum charum, ibidem. Alcinoo exponit calamitates suas 248. qui etiam defertur ad Lotophagos 252. ingreditur antrum Polyphemi 258. cum socijs palum conficit ad Cyclopem interficiendum 264. Polyphemo vinum præbet 266. interroganti Polyphemo dicit sibi nomen esse Nemini ibid. eius astutia 270. decepto Polyphemo insultat 272. Ventos emittit per imprudentiam, vtre à socijs soluto 280. ceruum configit 288. ad Circeam diuertit 286. ad Circeam ingreditur 296. commiscetur Circeæ 298. non vult cibum capere apud Circeam, priusquam redimantur socij 300. socijs ad Circeam ducit 302. ad inferos 312. eius Mors 312. quarit ex matre emortua conditionem vxoris, filij & patris 320. conatus matrem

amplecti, frustatur 322. ad Aiæcis vmbra verba facit 340. ad insulam Aëxam per nauigat 346. cum socijs capit cibum & dormit ad littus maris ibid. malum à Polyphemo prædictum ponderat 356. quarit ex Circe, qua ratione Charybdim effugere valeat 352. eius pedes & manus ligantur 356. socijs vaticinia Circes exponit 354. nauigat ad insulam Sirenum ibidem. audito vaticinio Circes socios excitat ibid. ne moueatut Sirenum cantu, ligari se iubet ibidem. premit ceram, qua yngat sociorum aures ibid. ex vinculis à socijs resoluitur 356. Circes mandati abolitus socios armai iussit 358. appropinquat Scyllæ & Charybdi ibidem. præfens malum socijs exlat ibid. eius socij iam iam morituri palpitant 360. socijs reliquis vaticinia Tyrelia & Circes exponit ibidem. eius robur prædicatur ibid. ad insulam Thrinaciam peruenit ibid. à socijs iuramentum postulat de non violando grege Solis 362. socios à Scylla deuoratos de flet ibid. dijs supplicat 364. cum socijs fame premitur ibid. eius socij abigunt boves Solis ibid. cum socijs in somnum vertitur ibid. cum socijs aqua libat 366. denuo in Charybdim impellitur 368. ad Calypso detertur 370. cum Phæacibus

bus sacrificat 374. ei ab Aretectus sternitur 374. dormiens reducitur à Phæacensibus ibi. in naui securè dormit, 376. aduehitur Ithacam dormiens ibid. eius dona Phæacensia exponuntur ibid. patriam inspiciens lacrymas profundit 382. eius socij sacra faciunt Neprunò ibi. omnia videntur variata in patriam reuertenti ibid. à suis non cognoscitur ibid. Mineræ supplex fit 384. dona accepta numerat ibid. Ixtatur ob gratum nuncium Mineræ ibid. nebula circumfusus patriam terrâ non agnoscit 388. eius virtutes ibidem. Nymphis supplicat 390. Ixtatus tellurem osculatur ibidem. Mineræ opem, ad occidendos procos, petit 392. eius habitus mutatur 394. eius diuitiæ atq; possessiones 402. dissimulans nititur Eumæo Vlystem rediturum persuadere 404. ob virtutem locupletissimam duxit vxorè 406. Pulchrè fingit historiam aduentus sui ibidem. quærit de matre & patre Laërte 444. dicit se ex pellice natum ibid. quærit ex Eumæo conditionem generis eius 446. filio se prodit 466. Deo similis ibid. eius habitus immutatus ibid. Telamachum instruit, quid faciendum, vbi ad procos venerint 472. cum Eumæo ad urbem maturat iter 494. ingreditur urbem medicus

ibid. ab Argo canè agnoscitur 500. mendicatum adit procos 504. ei mendico per pane & carnibus impletur 506. conqueritur procis iniurias 510. proudeat Irum in certamen 518. accingit se ad pugnam 520. Irum vincit 522. Irum victū pede trahit ad aulam ibid. ob victoriam laudatus, dona accipit à procis 524. Amphinomum præmonet infortunij ibid. eius discedentis ad Troiam verba ad vxorem 532. non habuit capillos 536. nullus rei labores fugit 538. cum Eurymachus scabello petit ibi. Telamacho iubet vt arma deponat 542. dicit sibi nomen esse Aethoni 552. dolo lacrymas occultat ibid. Penelopem dehortatur à lacrymis 556. multis fuit amicus ib. eius verecundia 574. 580. eius prudentia in dicendo laudatur ibid. eius pietas prædicatur ibidem. agnoscitur ab Euryclea ex cecatrice 564. eius nomen vnde 564. adhuc adolescens ab apro vulneratus 568. somnium vxoris interpretatur 572. varia secum noctis versat 576. seipsum consolatur ab antè perpessis malis ibid. Philœtium laudat ob prudentiam 578. eius procos ad louem ibid. eius à Procis periculū 496. feruis se manifestat 610. tenet arcum 620. Antinoum sagitta interficit 622. grauitè

I N D E X.

niter reprehendit procos, quod neq; Deos neq; homines timeant 624.	procis se manifestat ibi. quinquaginta habuit famulas 644. ex eade Procorū sanguine & puluere inquinatus ibi. iubet libidinosas famulas interimi 646. eius seueritas in punienda impudicitia ibi. iubet mortuos procos efferi ibid. se sustentaculum ciuitatis interfecisse ait 656. Lectum suum coniugalem describit 660. egreditur ad patrem 668. compellat patrem, vt senectutis rationē habeat 684. fingit se filium Alphidantis regis 686. prodit se patri 688. Nunciatur ei hostium aduentus 696.	Vsus rei peculiaræ maximus in Libya 106 Vtilius est mori quam indolentia opera videre 592 Vtres farinæ receptacula 68 Vtres captini lagenarum loco 180. 258 Vulcani labores in cudendis vinculis, quibus Martem & Venerem ligare cupit, 228. insidias struit Veneri 230. claudus Martem velocissimum Deum technis cepit 232. mutilis pedibus, lunonis filius 734 Vulnera incantari solita 566 Vultures Tityum vexant 342 Vxores non delectantur maritis deformibus 230 Vxori non tenerè credendum 334 Vxori vir non sit benignus ibid. Vxori nō omnia reuelanda ibi.
Vmbra Tiresiæ Vlyssi omnem itineris successum prædicit 316	Vmbra Anticleæ matris Vlyssis 324	X
Vnctionum Vsus 558. 568	Vnus Deorū Princeps & summus dominus Deorum & hominum 26	X enia dantur Telemacho 134 Xenia Vlyssi afferuntur à Phæacensibus 230
Volente Deo nihil est difficile 86	Voluptates cōtemnendas præ virtute	Z
Vorum Vlyssis 312	Vsa stellæ nomen 162. nūquam occidit ibid.	Z acynthus 36 Zephyrus Ventus 122 Zephyri refrigerant homines 132 Zethus rex eiusq; cōiunx 176

F I N I S.

~~13969.~~

4-21/072

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова